

மகாமகோபாத்ராய, டாக்டர்
வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

விலைமயம்.

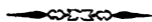
1214

அருணந்தி சிவாசாரியார்

இயற்றிய

சிவஞான சித்தியார்

சுபகஷம். ௩. 13. 4

மறைஞானதேசிகர்

வாக்ரயோகியர்

ஞானப்பிரகாசர்

சிவஞானயோகியர்

நிரம்பவழகியர்

சுப்ரமண்யதேசிகர்

இவர்களின் உடையுடன்

வெஞானபோதயாசாலைவிற

பதிபதிக்கப்பட்டது.

சென்னை - சிந்தாகிரிப்பேட்டை

சிவநிலையகாரியர்

IX X B 4

1264

உ

சிவமயம்.

(சீரர்கயிலை—எழுதுவனே) எனனஞ் செய்யுள சிவபிரானரு
ளிய சிவாகமங்களின கருத்தினையும், சிவாகமங்களை
ததிரடடிய சிவஞான போதக கருத்தினையும்,
உடைத்தென்பவாகலான ,
உரையாசிரியாகள எடுத்துக்காட்டிய
ப ர ம ன ன ற ல் க ள் .

மறைஞான தேசிகர்.

தொல்காப்பியம்

திருவாச்சகம்

அளவையூல்

குரள்

பென்ஷகரம்

தாக்கபரிபாஷை

வாசுராசயக்காரர்

சிவஞானபோதம்

ஸவாயம்புவம்

பார்க்கியை

மதகம்

வாயவயம் (சுபலிதை)

நிஸ்வாசே

சிவசிவலா

விஸ்வசாரோத்தரம்

ரதநத்திரயம்

சீரணுகமம்

நிச்வாசம்

காந்தபுராணம்

ம்ருகேந்தரம்

சுப்பேதம்

தேவாரம்

ஷத்தாகயை

வாதுளம்

காலோத்தரம்

காலிகம்

காமிகம்

மகுடம்

சு

ஸ்வச்சந்தம்
பரமகநிராகரணம்
காரணாகமம்

ப்ரம்மபத்தி
சமப்புத்தி
வாதுளோத்தரம்

ஆ. ௩௪.

சிவாக்ரயோகியர்.

—0—

ஸ்ரீராமம்
வாதுளம்
அம்பாஸ்தவம்
மதங்கம்
மஹிமநஸ்தவம்
பௌஷ்கரம்
அநயதராபி (இதரநூல்)
காமிகம்
சித்தாகத்திபிகை
நைஷதம்
சைவாகமம்
நயாயசார்யம்

தேவிகாலோத்தரம்
மதங்கதீரயம்
ஜைநதந்தரம்
பராக்கியம்
காளிதாசா
ம்ருகேந்தரம்
ததவப்பிரகாசம்
ஆதிதயபுராணம்
பரமஹாண்டபுராணம்
சிவஞானபோதம்
பூஜாஸகவம்

ஆ. ௩௩.

ஞானப்பிரகாசர்.

—0—

ஞானமிர்தம்
வாதுளம்
பௌஷ்கரம்
இரதந்திரயம்

மதங்கம்
காரணாகமம்
ஸ்வாயம்புவ வயாகயாகம்

ஆ. ௩௧.

௩

சிவஞானயோகியர்.

—0—

சீகண்டபாஷ்யம்

சுதாவேததாற்பரிய

சங்கிரகம்

கக்

வேதாந்தநூல்-உ - அதிகர

தேவாரம்

ணம், க - உ-பாதம்.

வாயுசங்கிதை

ஞானமிர்தம்

வாதுளம்

இரதநத்திராயம்

சிவபிரகாசம்

ஆக

நிரம்பவழகியர்.

—0—

திருவாசகம்

தேவாரம்

சங்கநிபிராகரணம்

திருக்களிற்றுப்படியார்

சிவஞானபோதம்

தத்துவவிளக்கம்

சித்தி-பரபகூடம்

ஆக

—0—

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபகஷ்

க—சூ, இஅதிகரணம்.

- க—ஒருவனே டொருததி யொன்றென் றுரைத்திடு
முலகமெல்லாம், வருமுறைவருது நினறு போவது
மாதலாலே, தருபவனொருவனவேண்டும் நடுக
- உ—ஈறுமாகி, மருவிடு மநாதிமுத்த சித்தரு மன்
னி நின்றே. சுஎச
- ந—தானமுதல் சுசுந

இவற்றிறகுச் சூர்ணிகை கருத்த வார்த்திக முத
லிய சிவஞானபோதத்திற் கூறியுள்ளதே! இதன
விபரம் பாண்டிப்பெருமாள் விருத்தியுரை அசசி
ட்டிருப்பதிக் காண்க.

அதிகரணத்திற்கு உதாரண விருத்தக்தொகை.

- க—சூ, விருத்தம க
- ” க அதி உஎ
- ” உ ,, நுக
- ” ந ,, கக

ஆ ௭0

அதிகரண சப்தார்த்தம் —

நீலகண்டபாஷ்யம்

“ விஷய சம்சய பூர்வபகஷ் சித்தாந்த நிர்ணய சூக்தி
நாமாதார்த்தம் அதிகரணத்துவம் ”

சிவஞானமுனிவர் சிற்றுரை - க—சூ, கருத்துரை.

தனஞ்ற கூறப்படும பொருளும், அதனக ணையபபடும, அ
சுறகுப பிறாகூறும் பககமும், அதனைமறுத தகாககூளு சிதகா
நகத துணிவும், இடையு ம என னுமிவறறது நிலைக்களம் ஈண்ட
திகரணமென்பபபடும

பரயோகவிவேகம் - கக - செ.

“வ்ஷயமொரோவழி மேவுதலெங்கும் வியாபகமென
றடைய விமமுன்று வகையான விரியுமதிகரணம்”

‘வ்ஷயமுரிமை விளம்புகசாலே’ ‘ஒரேவழிமேவுத லுப
சசிலேஷம், ‘வேற்றுமைநயததால் வேறேயாபினு-மொற்
றுமைநயததா லொன்றிவியாபகம்’

இவற்றால் உயத துணாக.

உ

சிவம்யம்

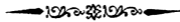
சிவஞானசித்தியார் சுபகூ

விஷயஞ்சிகை.

ப ர ப கூ ம்

பாயிரத்தில் நின்றும் உரையாசிரியர்கள்

எடுத்ததகொண்ட செய்யுள்கள்

இலக செய்யுள் கருத்து பகம்.

க¹²

க ஒருகோட்டன விநாயகாவணக்கம் கக
இதில் (ம -) பாபகூ
சுபகூங்களின உற்பத்தி

உ முகவுணாயிற் பரபகூ செய்யுடொகை (ம) உஅ
ங லுநதுதுகி சுபகூ ஷி (ம) ,

ஈ ஆதிநடுவநத சிவவணக்கம் (சி-ஞா) உக
நர்வர பஞ்ச கிருத்தியம

ஞ ஈசனாளிச சதநிவணக்கம் (சி-ஞா) ஙக
சத்தி பஞ்ச கிருத்தியமும்,
சிவமும் சத்தியும் பி.நா
மாதாவான்றம

கூ அநாநையா கந்தன வணக்கம் (சி-ஞா) சஅ

எ நீடுபுசுழ உவையடக்கம் (சி) கூஅ

அ போதமிகு நூற்குஅதிகாரியும் நூல்வழியும் நூறபெரும். கக
(சி) சாம சித்தர் முதலி
டோரியல்பு

கூ

சுபகூடப்பாபிரம்.

க அறுவகை

சிவவணக்கம்

ருக

(ம) சமயபேதத்திற்கு மூர
த்திபேதம்
(சிவ-)பரபகூடகருத்தம்,
சுபகூடம் - 1, 2-குத்திரக்
கருத்தம்

உ எனையிப்பவ

முன்னூதகிரப்பு

கூக

(ம)வடமொழி கருத்ததை
தமிழிலியதறிய காரண
ம்
(கூ)-விசேஷவுரை

ங பணடை

நூற்பயன்

எக

ச மறையிலு

அவையடக்கம்

எஎ

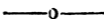
டு அருளிலு

சிவனை யறியும வகை

அங

(ம) பாயிரத்தியல்பும் உரை
இலக்கண முதலிய

அளவை.

க வளவை காண்
ல

பி.மாணங்களின் தொகை

கங

றின் லகூடமும், சமயி
கள் கொண்ட கோட்பா

உ மாசறுகாட்சி	பிரத்தியக்ஷாறுமாஹுகமம்	ககஅ
ங கண்டபொரு	ஐயநதிரிவு விகற்பம்	கஉங
ச காண்டல்வா	ச -வகை காட்சி, உ- வகை அ றுமானம், ங-வகை ஆகமம்	கஙந
ரு அனனியசா	தன்னியல்பு பொதுவியல்பு (ஞா)சிவபேதம், பதிபசுபா சம, விஞ்ஞானகலாமுத லிய ஆணவ முதலிய விப ரம்.	கஙசூ
சூ உயிரிலேடி	இந்திரியக்காட்சிமானதககாட்சி கசசூ சாமானய விசேஷலக்ஷண ம் அவற்றின-சூ-வகைபே தமும் (ஞா)தத்வ வியாபார வி பரம்.	
எ அருநதின்ப	வேதனைக்காட்சி யோகக்காட்சி கசூக (ஞா) சாக்ராதி அவத்தை களின் விபரம்	
அ பககமூன்றி	தன்பொருட் டறுமானம் பிற ர்பொருட் டறுமானம்	சசூக
க மூனறுபககம்	பக்கமூன்றின் பருதி	களடு
கௌ ஏதுமூன்று	ஏதுமூன்றின் வகுப்பு	கஅக
கக புகையாலன	கேவலான்வயி கேவலவெஹிரேகி கஅக (சி)பிரதிஞ்ஞானமுதலிய-டு- இன் விபரம்	
கஉ போதுநாற்ற	மூன்றறுமானக்காட்சி	உ00

கக

கங அநாதியே

மந்திரகலை தந்திரகலை உபதேச
கலை என்னும் உரை மூவிதம ௨௦௯
(சு) வேதம் சிவாகமமுதலி
ய பதப் பொருள்களும்,
அகாராதி வானோற்பத
த்யும், இவற்றின சிறப்பு
ம கூறுகின்றது

கசு ராண்பிகக

போலி—கரு - இன், விபரம்
உதாரணங்களுடன் (௨௩௧-௨)
(சூ) சிவ-சிவசத்தி வினக
கூலைக் கூறுகின்றது.

—0—

க—சூத்திரம்.

ப தி யி ல க் க ண ம்.

க ஒருவனே

இப்பிரபஞ்சத்துச் கொருகத்
தா வுண்டென்பது ௨௧௧
(சு) பசுபதி நாமத்தின பொரு
ளும், அநவய வ்யதிரோக
லக்ஷணமும், சார்வாகா
தி மதநிராகரணமும்,
(நி) சிவஞானபோத சூத்
திர சூரணை வெண்பாக்க
ளின் கருத்துள்ள தென்
பது கூறுகின்றது.

க—அதிகாரணம்.

‘உதிப்பது, முதல்; ‘காரியங் காரணம்’ உறு கள-செய்யுளால் உலோகாயதர் புத்தர் சமணரென்னும் வைதிகப்புறத்த்கார் மதமும், மீமாமசா தார்க்கீகர் சாங்கியரென்னும் வைதிகத்தட்பட்ட மூவர் மதமபற்றி ஐபநிகழாமல் ‘வருமுறை வந்தரின்று போவதுமாதலாலே தருபவ னெருவனவேனடிம’ எனனு முக்கூற்றுப் பொருளையுங் காத்தல்.

உ உதிப்பது	உலகாயுதன் மறுப்பு	௩௦௬
	(நி) சிவஞானபோதம “பூதாதி”என்னும் வெண்பாவின கருத்து.	
௩ இயல்புகாண்	„	௩௪௩
ஈ நிலமபுனல்	„	௩௬௬
ரு சார்பினிற்றோ	புத்தரில் செளத்ரநதிகன் மறுப்பு	௩௨௫
௬ உள்ளதுயில்	„ மாத்திமிகர் „	௩௩௨
எ ஒருபொரு	சமணர் „	௩௩௭
	(ஞா) இது சாங்கியன் கருத்து.	
	(ம-நி) சார்பினில் எ - துமுதல் இதுவரை புத்தர் கோட்பாடு.	
	(சு) புத்தர்-ஈ - வர் கருத்து.	

கந

அ காயத்தினழிவு	பாட்டாசாரியன் (சிவ) மீமாஞ்சகர் (நி) உலகாயதன	நகந
க ஓரிட மழிய	பூர்வமீமாம்சன (நி)பட்டாசாரி (ம-ஞா) 'காயத்தின்' ஓரிட மிவையிரண்டும் டாட்ட ன	நகந
க௦ காலமேகடவு	காலேஸ்வரவாதி (சிவ) காயத்தினமுதல்-ந- செ, மீமாஞ்சா (நி) பட்டாசாரி	நகந
கக அழிந்தபின்ன	அருகன்மதம (சிவ) தார்க்கிகர் (நி) பட்டாசாரி	நக௦
கஉ காரணவணு	பிரபஞ்சத்துக் குபாதான மா யைஎன்பது (சி) ஆருகமதம்	நகந
கங காரியமென	,, (நி) பட்டாசாரி	ந௭௦
கச தோற்றமுநிலை	உலகு மாயையின காரியமென் பதற் குதாரணம்	ந௭௭
கரு மாயையிலுள	மாயையினக ணினறு தோன் றுவதில்லை யென்பான ம றுத்தல்	ந௭௭
க௧ கருதுகாரண	மாயை யநாதிஎன்பதம் பிரப ஞ்சமும் சிருட்டியாதி கரு	

கூசு

த்திபங்களும் ஆகி என்ப
தும்

நகடிஎ

(சு) ப்ரபாகரன

(சுவ) 'மாபைக கொருவனா
ரெனனிங்கெனனி னுள்ள
வாறுரைப்பககேணி' என
பதொழிந்தது 'அழிந்திடும
னுடகடாமே' என்பதமு
தல் இவை-சு-செய்யுளு
ம், தாராக்கீகர்.

(ம-நி) படடாசாரி

கஎ புகழிமற்காரி

பூகாதியாகிய பிரகிருதியும் பு
ருடனும் கர்ததாவாகா எ
னரது

நககஉ

கடி காரியங்கார

கர்த்தா பிரபஞ்சகாரியத்தை
யுண்டாகருமிடத்தக குலா
லனைப்போல காரணத திர
யததா னுண்டாகருவன எ
ன்பத

நககக

(சுவ) 'மாயைக்கொருவ ரி
ங்கெனனினி னுள்ளவாறு
றைப்பககேணி' என்பது
டபட இவையிரண்டு செ
ய்யுளும் சாங்கியர்.

(ந்) மாயாவாதத்தில் கிரீச்
சுரசாங்கியன்.

கட்டு

இனி யக்காரணகாரியங்கள் தருபவ னொருவ னுற் றரப்படுமாறும் அவற்ற தியல்பும் யாவன னமெனபார்க்கு, ஆரியன் குலாலனாய் நின்ற சுகுமாறு(விநதுவின் மாயை)முகல் 'அருவினிலு ரு' உறுகி செய்யுளாற் றொருத் துணாததுக ிறார்.

கக	விநதுவின்	உபாதானகாரணமூன்றும் அவ ருறின காரியமு முணர்த்து கின்றது	ச௦கீ
உ௦	வைகரி செவி	வைகரியி னிலக்கணம்	ச௦க௮
உக	உள்ளுணர்	மத்திமை ,,	ச௦௨௩
உஉ	வேற்றுமை	பைசநதி ,,	ச௦௨௭
உ௩	சூசுகுமை	சூசுகுமை ,,	ச௦௩௧
உ௪	நிகழ்கதிடும்	பஞ்சகணிகையில் வாக்கிருககுமு ளை	ச௦௪௦
உ௫	வித்தைகள்	விஞ்ஞானகலர்க்கு ததுவாதி வையநதவம	ச௦௪௮
உ௬	மூலகையலு	விநதுஞானம் ஆனமாச்ச்களிட த்த சீவிககுமுறை (சிவ) இவை-எ-செ - சுக்த மாயையியல்பு	ச௦௫௪
உ௭	அருவினிலுரு	மாயையி னின்று பிரபஞ்சந் தோன்றியது கையாடிகர் மதமறுப்பு.	ச௦௬௦
உ௮	அருவுருவீன	பிரமத்தில் பிரபஞ்சந் தோன் றுமென்னும் பாற்கரியன்மறு (சிவ) மாயாவாதி	ச௦௬௮

உ—அதிகாரணம்.

- உக மண்ணினிற் மாபையினின்று விகாரமாகி
யபிரபஞ்சம் ஒரு கர்த்தா
வாலுண்டாகின்றது சஎச
(நி) புத்தன் மறுப்பு
- ௩௦ சீலமோவுக காததாவுகரு வடிவில்லையாயி
ன ஒருதொழிலை எப்படியி
டற்றுவன் சஎக
சாங்கிபன மறுப்பு
- ௩௧ கற்றநூற் அசீரியம நிர்விகாரியுரான சி
வன சிருஷ்டியாதிகள செ
ய்வ தெப்படி சஅநு
(நி) சிவஞானபோதம் - க-
ஞ, உ-அ, ச-செ, 'கோக
காது' எனட தினகருத்த
“உயிரவை எ-து முகல்-சு-செ, ஈறுமாகி மருவி
டும’ என்றனை உலியுறுத்துகின்றது.
- ௩௨ உயிரவை ஓடுககன ஆனமா மீளத்தோன
றுவானெனென்பது சகக
புத்தனை மறுத்தது.
- ௩௩ தோற்றுவித கர்த்தா கிருத்தியரு செய்யுமி
டத்து விகாரியாகானுவெ
பைபது
பாஞ்ச ராத்திரியைமறுத்தது. சகஎ
- ௩௪ உரைக்கவித் ” ரு)ச
- ௩௫ இறுதியாய் ” ருகச
(சிவ) பௌராணிக மறுப்பு

கௌ

௩௬ சொன்னவித்	இத்தொழிலென்ன பயன் கரு திச்செய்கறார்	௩௨௨
௩௭ அழிப்பிலைப்	(நி) புத்தன் மறு பஞ்ச இருத்திடமு மறுக்கிரக மென்பது	௩௨௩
௩௮ அருவமோ	(சிவ) 'சொன்னவி'முதல்- உ- செ, நாத்திகர் மாயாவாதி பரிணாமவாதி மறுப்பு (நி) புத்தன்மறு	
௩௯ நண்ணிடு	கர்த்தாவுக்கு வடிவியாதென றகற்கு	௩௩௪
௪௦ விதககயோக	உருவத்தின் முரைமை	௩௩௬
௪௧ மரையதான	,,	௩௪௪
௪௨ சத்தியே	கர்த்தா மாயாரூபி எனறது. (நி) புத்தன் மறு.	௩௪௬
௪௩ உலகினிற்	அவனுக்கு வடிவு சத்தியா லுண்டாக்கப்பட்டது.	௩௩௯
௪௪ பகதமுமலீரிமாய	(நி) புத்தன் மறு மேலதற்கோர் புறண்டை	௩௬௦
௪௫ குறித்ததொன்	கர்த்தாவின் வடிவின்னதெ ன றளத்தற்கரிது. (சி) சத்திரவாதி மறு.	௩௬௩
	மேன் முடிந்தது முடித்த லென்னக்கன்கிரவுத்தி.	௩௭௨
	குறித்ததொன்று முதல் உரு மேலி வரைக்கும் பரஞ்சரா த்திரிகள் மறுப்பு.	

- முதல்வனுக்கு உருவத் திருமே
 னியுண்டென்பது அரு+உரு-
 எனபார் மகமறுப்பு.
- சுக ஆரணமாகம சிவ னாகமங்களை யருளாத தி
 ருமேணிகொண்டது. ௫௭அ
- சுா உருவருள குணங் சிவ னொருவனா யிருந்து சி
 ருத்திய நிமித்தியம திரு
 மேனி கொண்டது. ௫௮ச
- (சி) அங்க, ப்ரதயாங்க, சா
 றக, உபாங்க, பதப்பொரு
 ளவிபரமும், சிவபேத சத்
 திபேத உற்பத்திகளும்.
 (சிவ) இவை-உ-செ, உருவ
 த்திருமேனி
- சுஅ உலகினையிந்து ,, ௫௯ ௩
- சுக தேவரினொருவ தேவரில் ஒருவனல்லன் எனற
 து. ௬௦௦
- (சிவ) இவை-உ-செ, அசுந
 த்தின
- ௫) போகியாயிருந்து கடவுள்போகவிசேஷம் ௬௦௫
- ௫௬ ஒன்றொ டொன் மறேச விகிரக நாஸாவித
 மாயிருக்கு மென்றது. ௬௦௬
- இவை-உ-செ, அசிந்திதனா
 தற்கு ஏது
- ௫௭ நாயகனகண் சிவப்ரகாசத்தால் உலகம்
 விளங்குவது. ௬௧௩
- ௫௮ கண்ணுதல் கடவுள் யோகவிசேஷம் ௬௧௮

கூக

௧௬ படைப்பாதி

சிவனதுக்கிரகஞ் செய்யு மு
ரைமைபலவாறு.

கூஉங்

‘உலகனை, எனபது முசல்
படைப்பாதிவரை’ எ-செ
ய்யுளும் அருளின விசே
ஷம்

௧௭ உருமேனி

மூவிதஉருவம்

கூ௩௦

௧௮ அததுவாமூர்த்தி

மேற்சொல்லியகை விரித்து
கூர்.

கூ௩௧

௧௯ மந்திரமததுவா

கீரத்தவாவில் மந்திரமே
திருமேனி.

கூ௩௩

௨௦ சுதகமாமவிந்து

,,

கூ௩௪

௨௧ மந்திரமதனிற்

,,

கூ௩௫

(சி) பஞ்சப்பிரம ஷடங்கம்
ந்திரங்களின் பொருள

௩—வது, அதிகாரணம்.

—0—

தான்முதல்

கூ௪ அயன்றனை

மந்திரங்களை யதிஷ்டித்தசத்தி,
கிருத்திய கர்த்தாகசுளி
த ததிட்டித்து நிற்குமென
பது.

கூ௪௩

கூ௫ சத்திதான்

சத்தி ஒன்றோ பலவோ வென்
பார்க் குதாரணம்.

கூ௪௪

<p>கூஉ சத்திதன்வடி கூஉ ஓனறதா</p>	<p>மேற்சத்திரூப முணர்த்தல். இச்சாநூனக் கிரியாசத்தி க் ருத்திய முணர்த்துதல். (சிவ) அநேகீஸ்வரவாதிமறு இந்நானகும் அனேகேசு ரவாதியை மறுத்தல்.</p>	<p>கூஎஅ கூஅசு</p>
<p>கூசு சேவனுமிச்சா</p>	<p>சிவசமவாதி சிவனுக்கு மூவித சத்தியென்றிராயின அம் மூன்று மானமாவுக்குமு ண்டாகையால் இருவரு மொக்கும். (ஞா) மீமாஞ்சகன சிவசமவாதி மறுப்பு.</p>	<p>கூகூ)</p>
<p>கூரு ஞானமேயான</p>	<p>சிவ விச்சாநூனக் கிரியாசொ ரூப னெனபதும், சத்த மாயா காரியமும்.</p>	<p>கூகூஎ</p>
<p>கூகூ வித்தையோ</p>	<p>சுத்தசத்தவ மைந்துஞ் சிவன் றி ருமேனி.</p>	<p>எருசு</p>
<p>கூஎ ஒருவனே</p>	<p>சுத்த தத்துவங்களை யதிட்டி த்திருநகாலு மதற்குவே றுபட்டு நிற்பர்</p>	<p>எகஉ</p>
<p>கூஅ பொன்மைநீலா</p>	<p>சிவன் றனது தனமை கிரியா மல் சத்திகாரணமாய் நின் று தானுங் காரணனென்று ணர்த்தல். இக் நான்கும் சிவபேதவா தி மறுப்பு.</p>	<p>எகஎ</p>

- கக சத்தியஞ்சிவ ஐக்கியமாயிருக்கிற சிவசத்திக
 ள் விசுவத்தின் கண்ணே
 பேதமாய் நிற்கும் முறை
 மை. எஉசு
- எ௦ சிவனுருவருவு பதியின்கிலக்கண முணர்த்தி
 மேலெய்தியது விலக்கி பிறி
 து விதிசூறுகிரார். எஙக

முதற்கூத்திரச் செய்யுளின் கருத்து

முற்றியது.

இதில்வந்த குறிப்பெழுத்துகளின் விபரம்.

ம—மறைஞானதேசிகர்

சி—சிவாகரயோகியர்

ஞா—ஞானப்பிரகாசர்

சிவ—சிவஞானயோகியர்

நி—நிரம்பவழகியர் — இவர்கள் உறையிற் கூறுகின்றது
 என்பது.

சமயங்களின் பெயர் வருமிடத்தில் ஐடி மறுப்பு எனக்
 கொள்க.

—0—

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
 டி. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
 அடையாறு, சென்னை-20.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

க—சூத்திரச் செய்யு ளகராதி.

		ப—செ.			ப—செ.
காபபு.			போதநாற்ற		உ00 கஉ
ஒருகோட்டன	கக		மாசறு		கசஅ உ
பாயிரம்.			மூன்றுபக்கம்		கஎரு க
அருளிஞ	அக	ரு	ஆக	கச	
அறுவகை	ருக	க	பாயி-உஉ, செ-கக.		
எனனையிப்பவ	கக	உ	க—சூ, க்ரம்		
பண்டை	எக	ந	அ		
மறையினு	எஎ	ச	அத்தவா	ககக	ருக
ஆக	பாயிரம்-ரு.		அயன்றனை	ககக	கரு
அளவை.			(க-சூ, ந-அ.)		
அநாதி	உ0க	கந	அருவமோ	ருகச	நஅ
அன்னிய	ககக	ரு	அருவினி	சகரு	உஎ
அருந்தினப	ககக	எ	அருவுரு	சகஅ	உஅ
அளவைகாண்ட	கக	க	அழித்தபின்	நகரு	கக
ஈண்டு	(உகக—உ)	கச	அழிப்பினிப்	ருஉஅ	நஎ
உயிரினு	கசச	க	ஆ		
ஏதுமூன்று	கஅக	கரு	ஆரணமாகம்	ருஎஅ	சக
கண்டபொருளை	கஉந	ந	இ		
காண்டல்	ககரு	ச	இயல்புகாண்	நகந	ந
பக்கமூன்றி	ககக	அ	இறுதியாவ்	ருகச	நரு
புணையா	கஅக	கக			

	உ	காரணவணு	நகுகு கஉ
உதிப்பது	நுகு உ	காரியக்காரண	நகுகு கடி
(க-சூ, க-அ),		காரியமெனப	நஎடு கந்
உயிரவை	சகக நஉ	காலமேகடவு	நருசு கடு
உருமேனி	சுநடு நுநு		சூ
உருவருள	நுஅசு சஎ	குறித்ததொன	நுஎஉ சடு
உணாதவித	நுசு நசு	ச	
உலகினிற்	நுகுடு சந்	சத்திதன்	சுஎடி சுஉ
உலகினே	நுகுநு சடி	சத்திதான	சுஎந் சுக
உள்ளது	நந்உ சு	சத்தியுஞ்	எஉசு சுந்
உள்ளுணர்	சஉந் உக	சத்தியே	நுநுகு சஉ

	ஒ	சா	
ஒருபொரு	நந்எ	எ	சார்பினிற்
ஒருவனே	எகஉ	சுஎ	சு
ஒருவனே	உடிசு	க	சிவனுரு
(க-சூ)			சு
ஒன்றதா	சுஅசு	சுந்	சீலமோவுலக
ஒன்றொடொன	சுடுக	நுக	சீவனுமிச்சா

	ஒ	சு	
ஒரிடமழிய	நசுக	க	சுத்தமாம்
			சுசடி நுடி

	க	சூ	
கண்ணுதல்	சுகடி	நுந்	சூக்குமவாக்க
கருதுகாரண	நடிஎ	கசு	சொ
கற்றநூற்	சடிநு	நக	சொன்னவித்
			நுஉஉ நக

	கா	சூ	
காயத்தினழிவு	நசுந்	டி	ஞானமேயான
			சுகஎ சுநு

உச

	தே		ம	
தேவரி	கூ00 சக	மண்ணினிற்	சுசச உக	
	தோ	(க—சூ, உ—அ.)		
தோற்றமு	நுசச கச	மந்திரமதினிற்	கூருஉ நுக	
தோற்றவித்	சகௌ நூ	மந்திரமத்தவா	கூசூநூ ருள்	
	ந		மா	
நண்ணிடு	நூநக நக	மாயைதான்	நூசக சக	
	கா	மாயையி	நூஅக கரு	
நாயகன	கூகநூ ரூஉ		மூ	
	நி	மூவகையணு	சூருச உகூ	
நிகழந்திமம்	சசூ0 உச	வி		
நிலம்புன	நூக்கூ ச	வித்தகயோக	நூசச ச1)	
	ப	வித்தைகள்	சசஅ உரு	
படைப்பாதி	கூஉநூ ரூச	வித்தகையோமச	எ0ச கூகூ	
பகதமும்	நூகூரு சச	விநதுவின	ச0கூ ககூ	
	பு		வே	
புத்திமற்	நூகூஉ கள	வேற்றுமை	சஉஎ உஉ	
	பொ		வை	
பொனமை	எசஎ கூஅ	வைகரி	சகஅ உ0	
	போ	ஆ செ-எ0		
போகியா	கூ0ரு ரூ)	பாயி-உட், செ-கூ).		

செய்யுளகராதி முற்றியது.

உ

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார்

சு ப சூ ம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உரையாசிரியர் காப்பு.

சூனைமுடிந் பதநீனைவா மார்வங்கூர வரனடியம் பிகை
பரதம் பணிகா மன்பால், வானவரை வருத்தியவல் லசுரர்தம்
மை வகைத்தகுடன் மரையெம் மனத்தில் வைப்பாறு, காண
மதி னடமாடிக் கோயில்வாய்தல் காவலரு ணந்திபதங் கருத்தி
ல் வைப்பாம், ஞானமுனி சகற்குமரா தியர்தம் .பாத நயந்தெ
னுவா மெணியவர கமக்கேயாசீடி.

சிவாக்கிரயோகியர் உரை.

உரையாசிரியர் அவையடக்கம்.

அருமறையா திகளானத்து மன்பத்தொன்றா மக்காத்து
எடவகையவா ஞமதென்னத், தருவிதைது எடங்கியதோர் தன்
மையெனனச் சாந்துசிவா கமப்பொருங்க டன்னி பெல்லா
க், திருமுணியர் சிவஞான சித்தியென்றே செப்பினிங் கிதற்
குரைக் செப்பவென்றெங், ருருசரண ரருப்புரிதன் மறுக்கவ
ஞ்சிக் கூறுமுறை ருணமெனவே செகாள்வர்கல்லோர்.

விநாயகஸ்துதி.

“திருமகளுய கலைமகளுஞ் சேவித் தேத்தஞ் சிவகாம சுந்தரியுஞ் சிவனுமீனற; குருமணியாங் குமரனுக்கு மூத்தோன பாதல கொண்டெனது புத்தியினிற் கூறுகின்றே, னருமகையுஞ் சைவநெறி யணுகுதக தோக்தே யருணகதி தேவளு ரருவி சசெய்த; தருநிகருஞ் சிவஞான சித்தியுண்மைத் தருமபெரு னைக குருவருளை நலைமேற்கொண்டே.

தனியன் — நேரிசையாசிரியப்பா.

நீவசாபெருங்கடல் சூழாகும்பய் - பார்புகழ்க்கலை ப் பரமணனறுரைத்த - திடமிகுவடமொழி உடைவுதகதெ ரித்த - பண்ணவர்டயிறு வெண்ணெய்கல்லூரின - மெய்கண்டிசுப்புன மெய்கண்டதேவன - கொணனுலுரையாற் றொரு ஞாசசெய்த - முன்னுமை முறைபெறநிறுவிய - கன்னெறி தருஞ்சிவ ஞானபோதத்தை - யாங்கவரருள்கொண்டத்தவ ணடபிழாற் - பாங்குறவிரித்தும் பழமறையாகமப் - பொரு ளபொருசுதிடவே புலப்படத்தெரிந்த - அருணக்திதேவ சி வாசாரியாகாம் - அனியுரவுகி னாகதற்பகர்க்க - வெளிசு உஞான சித்தியினுண்மைபைச் - சிவனன்பருக்குத் தெளிவ மடறதன்வொரு - ஞாய்வையின்விரித் துரைசெத்திடுகென - வாசாரியாருந்த தருளிசெய்தலிற் - நேசாரவரருட் செ றித்தனமகிழ்த்த - திரமாமுவிரித் சிற்சத்திதானே - பிர மாணமெனறும் பின்னரதற்குக் - கரணமாவன காட்சியுங் கருகலு - முரையுமிய்வகை மூன்றெனவேறுபு - பேரிசைப டைத்த பிரபஞ்சமல்லாங் - காரியருபமாய்க் காணப்படுத லின - இவைவொருமுதல்வஞ செய்துவகென்றும் - பவமுத ல்புரிவேரன் பாரிசெடத்தால் - அரணெயென்று மவ்வான்மா

க்களின் - பரவியமஸபரி பாகத்தனக்கு - மொருவருயிருவினை
 யொத்தவாறினுகு - மருவிடசுத்தா சுத்தமாயின - க
 வையாதின்று கனிதறுகரண - புவகபோகங்கள் பொலிய
 வுண்டாக்கி - பாக்குப்பிரபஞ் சத்திவிபாத்தியாய் - திக்
 குதவின்றி கிளைபெறகினறுதா - நேய்கியஞான வருவாலவ
 தறை - கீழ்ப்புய்வேராய் சிற்பவனென்று - மெண்ணியசரு
 மயிபற்றியபயனை - மண்ணிடைத்துய்த்த வாழாமான்மா
 கக - காயமித்திரியம் காதுபிராண - வாயுவந்தக் கரண
 மற்றிவைகரும் - வேறுபாணவ சத்திபான்யிகவு - மாறய்த்
 தமிக் கமணியஞானக் - இரிபாசததிகளைக் கெடாதுடைத்
 தாய் - விவிவுகொணித்திய விபுவாயத்தத் - காங்குராண
 னைச் சததத்தடைபாற் - பாங்காலீசன் பரகத்திரத்தாய்-வக்
 தமுரையின் மாயாகாரிப - பத்தமதனாற் பயின்றேசகேசியுஞ்-
 சிற்றறிவனுராய்க் சிவனாவிபற்றுதற் - குற்றவனுரா யொளிர்
 மணவாக்குக் - காயமின்றாற் காண்டற்கிராய் - ஐயுஞ்சிவ
 னுர னத்ததுபவத்தா - னறியப்பட்ட வத்தகையானமாச் - செ
 றிபச்சத்துஞ் சித்தமாய்கின்ற - அரனெனுரவர்க்கு மசத்து
 குடமுராய்ப் - பரவியவநயிர பஞ்சுத்தனக்கும் - அங்கியனு
 மா யவ்விரண்டிசைய - முன்னிபறிதற் குணர்வுடைபோனமா
 க - விருவினைபொப்பு மஸபரிபாகம் - பிறக பக்குவமதனிற்-
 சத்தகிபாதத் தனிச்சிவனகுநவாய் - முத்திசொரு சிகே சத்
 தினைமொழியப் - பாசொருவிப் பசியுடன்வேறினா - ஆசுறு
 மதுபவ மடைவதேயென்று - மடையுமாராவ கனம்வருபசுவி
 ன் - படருஞானத்தாற் பாசஞானக்கா - னறிவரும்பதியைப்
 பதிஞானத்தால் - தெறிதரக்கண்டி தெறிபொழித்தெறிபக் - க
 ண்ணுறுபவனுல் காட்சியுக்காட்சித் - கக்கியப்பெருகு மழிச்
 சயிபாமற் - ஈன்மயமாகத் தாவித்தென்று - யின்னவாறு
 வக் தெத்தாதிருக்கிற் - பவனாபப்பிர பஞ்சுமெய்காஞ் -

சொல்லுநிலசத்தியஞ் சுதந்தரத்தணக்கென - வில்லையாகு யி
 யற்றுநம்பணியெலாஞ் - சிவன்பணியென்று சிவவிடத்தேற்றி
 ப் - பலங்கெடநிற்கினமுன பகர்த்தவந்நிலையே - கூடுமென்று
 மக கொள்கையுக்கூடா - தாக்யாணவச் சத்தியாந்தடைச
 ண - தேதமோரறிவற் நிருத்தமகக்குக் - கோதிலறிவு கொ
 டுதசுருள்சிவனை - மறத்தலரிதென மதியுறக்கருதி-யாததகை
 பத்தரியாகுமனை - சிறப்பொடுபுரித்துமித திரத்திலத்தரகை-
 முரப்படுத்திவைத் துருகினுஞானம் - வரப்பெறுமென்னுயிவ்
 வகையரிசாயிற - மலைப்படும்பெருமைச் சற்குருசாரண - நிலைப்
 படவடைந்தீ தெறியியினூலவர்த - மேவலின்வழாம வியம்
 பிபசுவனநிருக் - கோயிலினிடத்துங் குழாம்பயில்பரம - ன
 டிபவரிடத்த மஞ்சலியொடும்வழி - படுமுறைபுரியினும் பர
 கதிக்கேதுவாய்த - தப்பிலாஞானக தழைத்தடுமென்று - மி
 ப்படியகேக மெய்ப்பயனவிளங்கக் - கருத்தப்பதப்பொருள
 காட்டெனமுனனூ - ருகாத்திடும்வகையா லொன்பொருள்
 விரித்த - பண்டைகாண்முருகதன் பாற்கடல்கடைத்தெடுத -
 தண்டமார்புலவோர்க் கழுதளித்ததுபோற் - பான்மையிற்
 டெளித்தப் பரமனன்பருக்கு - ஞானமென்னு கல்லமுதித்தன
 ன - தரகதவிர்பெருமைச் சதாசிவகேசுகன் - நிருகதுசந்தர
 கத தீபமாய்த்தோன்றி - நிலைபெறுசத்திநி பாநர்க்கருள்வா
 ன - மலைவறுவருண மருவுமாசிரமம் - பெபர்குணமென்றி
 வை பெறுதலில்லாமைப் - பார்மிசையறிவிப் பதபொரு
 ட்டாக - வாந்தலினதிவரு ண்சிரயியெனச் - சாற்றிடநீன
 ற தலைமையோனாகக் - கொல்லாவிருகமும் கொடியபொய்வி
 னமைபு - மெல்லாவுயிர்த்து மிதந்தருங்கருணையும் - பொறை
 யுஞ்சாநகமும் பொருத்ததுக்கம - நிரையுநிக்கமும் நீதிபா
 சாரமும் - குருவினன்னேசமும் கொண்டியுர்தவத்தால் - அரு
 மகாப்பொருளா மாகமமுழுதுஞ் - தெரிதமிழ்முழுதும் திரா

கீகடலொலியென - மருவிபதிருமட மணிமண்டபத்திற் - குல
 மறைமுனிவர் குழாம்புகடெருங்கப் - புலியுரிபாசனம் பெர
 த்புறவிருந்து - நெஞ்சறுபத்தி நெறிகொணம்பிக்கை - வஞ்சக
 யினமை வழத்திபகுருவின் - வாய்மைமறமை மனத்தாதர
 வு - காய்புலனடக்கல் கையுடனுண்மை - மெய்ப்பரிசுத்தம்
 விழுத்தவமுயற்சி - யத்தருகன்றி யறிதல்பலகால் - தத்துவ
 ஞான சாதிரங்கேட்கைபென் - நித்தகையிலக்கண மிசைந்
 திமாணக்கருக் - காசுச்சரிதை யாதிராற்பாதமும் - போதித்த
 ருளும் புனைமையின்றலைமையுக் - தவமறத்தல்லவை தானசெ
 பயாமையு - மவத்தைசெய்மாதிர வாதவினோத³ கிரியைகவி
 னையுடன் கிளர்புலனடக்கலு - மதுபகைதடிந்த வாற்றலும
 மையு - மிறலருத்தாமத யிராசதயின்மையு - மெல்லோரிடத்து
 யின்பொதுப்பாரணையும்-பல்சமயத்தினுண் மைப்பயனறிகையு-
 மருமமாணக்கர் மனகுண்டோடமுன் - கருதுமுன்குறிப்பினிற்
 கண்ணுறக்காண்டையுஞ் - சகலசாதிரத்தின்சத் தேகத்தவிர்
 க்கையு - மகமகிழ்சிவாகக் தாதுபூதியுமென - நிவ்வகையினத்
 து மியல்புரவுடைத்தாய்த்- தெய்வதவடிவு சிறத்தனனாகி - ம
 ன்விபதிங்கரும் வான்தித்தும்பியுஞ் - சென்னியின்மருவச் சிவ
 னெனதநோன்றுக் - துயகோபுரமுஞ் சுடரவனிரதப் - பாய்
 பரியிடறப் பவிநிருமதினு - மஞ்சுதஞ்சிய மாடமாணிகையும்-வி
 ற்சியவளம்பல விளங்குதனோக்கிச் - ஆழிவெண்ணிற்றோன
 றொன்பதிவெறுக்கும் - வீழிபம்பதியின் மெய்த்தவங்கைவரு -
காழிஞானக் கவுணியன்போலச் - சைவநன்னெறி தாண்டமு
வித்தப் - பரவியசைவ பரிபாலனென்று - முறைதருசுவாச்சர
போகபென்றுக் - திரத்திருகருணைச் சிவக்கொழும்பென்றும் -
ஊமயின்மாதவர் வழத்தும் - பரம்பரைமாம் பண்டத்த
தேசிகனே.

வரலாறு.

உலகங்களுக்குமுனையே யிலகூடும்யோசனையுந்ததமு முப்பதீ
 தீராயிரயோசனை விஸ்தீர்ணமுமுடைத்தாய், பசும்பொன்வி
 னிரமாயிருக்கும் மஹாமேருவினுச்சிவினடுவே சேர்திசுகரடு
 னனும் பெபணாயுடைத்தாய், இருபதினாயிரம் யோசனையுந்ததத்
 தையும்விஸ்தீர்ணத்தையுமுடைத்தாய், இரசிதம்போலும் படி
 கம்போலு நிரமலதையாயிருக்கிற மஹாகலாசத்தினடுவே,
 சததமாயாஸ்வருபமாகிய வடவிருகூழலத்திலே, சத்தவித்தி
 யாமயமான மந்திரசிம்ஹாசகத்தின்மீது, பக்குவாவ்மரககரு
 டைய பாசசனீகாரநிமித்தமாக தக்ஷணாபிமுக்மாக வெழுக்கரு
 னியிருந்த ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரனை; ப்ரம்ம விஷ்ணு இத்தரநி
 தேவர்களும் சர்வருஷிகணங்களுஞ் சேவித்திருக்க, பரமகரு
 பாளுவான ஸ்ரீகந்திகேஸ்வரகாயனார் ஸ்வாமியைப்பிரதக்ஷண
 த்திரயம்பண்ணி துவாதசவாரஞ் சாஷ்டாங்கமாகஉஸ்ரித்
 துக் கிருதாஞ்சலிபுடராகி; சுவாமி! சர்வாறுக்கிரகார்த்தமாகத்
 தக்ஷணமூர்த்தமாய் சாஸ்திரவியாக்கியாக முத்திராசகிதமாக
 வடியேங்களுக்குச் சேவைப்பிரசாதித்ததால் க்ருதார்த்தரா
 னேம். கிருஷ்டிகாலத்திலே ஸ்வாமியறுக்கிரகம்பண்ணிய வே
 தாகமங்கள் வெருவிஸ்தாரமணையால், அவையெல்லா மேரதி
 யுணருஞ் சத்தியில்லாமையால், சமுத்திரகலசநியாயமாக வன
 ரவர்களறிந்தமாத்திரங்கொண்டு பூர்வபக்ஷமுஞ் சித்தார்த்தமு
 மாக வநேகசாஸ்த்திரங்கள் பண்ணினார்கள்: அதனார்சமயங்
 களு மநேகமாயிற்று. அசசந்தேகக்கொண்டா நிவர்த்தியாகிய
 பரமப்பிரயோசகமாகிய மோக்ஷத்தை யடைவதற்கு சங்கிரக
 மாக வுபதேசிக்கவேண்டிமென்று விண்ணப்பஞ்செய்த பிரஸ
 னையாவன ?

- (உ) சக்தகாண்ட.—அநாதியா - ஆதியா?
- (உ) சகத்து, சுவாயிகமேக. - ஏதுவுள்ளதோ.

(ஔ) ஏதுவானது, காலகன்மாதிமாத்கிரமோ - சேதக
 லேதுவோ.

(சு) சேதகன்ரூன், சமுசாரியோ தத்தகற்பாந்தமு
 த்தலே - அகாதிமுத்தலே.

(ரு) அகாதிமுத்தகன்ரூன், அகேகலே - ஏகலே.

(சு) அவன்றனக்குத்தான் இவ்ஷணமேது.

(ஸ) அத்தக்கத்தாவினுடைய சத் பாவத்தினே பிரமா
 னமேது.

(அ) அவன் காமமேது.

(க) அப்படியொருவன்சித்தித்துள்ளாவில், சகத்துந்ரு
 பரிநாமமோ - சேரபாதாமோ - சூந்தியோபாதாமோ - ப
 சமாணுபாதாமோ - பிரதானோபாதாமோ - கேவலம் பிர
 மோபாதாமோ - கேவலம் மாயோபாதாமோ - ஈஸ்வரச
 த்தியதிஷ்டிதமாயோபாதாமோ.

(க0) சகத்துப்பத்தி, சங்காத்ருபமோ-ஜரம்ப்ருபமோ-
 விவர்த்த்ருபமோ - பரிணாம்ருபமோ - காரணசமுசருபமோ-
 விர்த்த்ருபமோ.

(கக) ஈஸ்வரன் சகத்திருஷ்டிபைப்பண்ணுகிறது, கன்
 மிரிபேகையோ - கன்மசாபேகையோ.

(கஉ) க்ருத்தியம்பண்ணுவது, லீலையோ - பிரயோசகத்
 ஷத புத்தேசித்தோ.

(கஓ) உத்தேசம், ஸ்வப்பிரயோசகமோ-பரப்பிரயோ
 சமோ.

(கசு) க்ருத்தியங்கள் பண்ணுபிடத்து, கரணநிராபே
 கையோ - கரணசாபேகையோ.

(கரு) கரணகரன், தேகவியாபாரமோ - பஞ்சேத்திரி
 யங்களோ - அத்தக்கரன்ங்களோ - வித்துவோ - சத்தியோ.

(கக) சுததியாகில், அந்தச்சத்தி அநேகையோ - ஏகையோ - சிவனுக்குச் சமயுக்கையோ - சமவேதையோ-சடருயையோ - சிதருயையோ.

(கங) சிவனுக்கு பின்னனாகுண ஸக்தியமரணஜீவன சூந்நியமோ - தேகமோ - இத்திரியசமஷ்டியோ - பிராணவாயுவோ - அந்தக்கரணவர்க்கமோ - ஆஸயவிஞ்ஞானமோ-இவை யிறறுக்கக்கியமோ.

(கஅ) அகநிபமாகில், சடமோ-சித்தோ-அகர்த்தாவோ-கர்த்தாவோ - அணுவோ - மத்தியமபரிமாணமோ - விபுவோ.

(கஆ) ஆன்மா, ஏகஜே - அநேகஜே - சிஞ்சிஞ்சிஜே - சர்வஞ்சிஜே-அவஸ்தா பஞ்சகோர்பத்திரூலு பரவமோ-மித்தியஞானமோ - அதனவாசீனயோ - அநிர்வசககியா விதையோ - ஆணவமஸமோ.

(உா) அந்தஆணவமஸம், அத்ரவ்யரூபமோ - த்ரவ்யரூபமோ.

(உக) த்ரவ்யரூபமாகில், ஜந்நியமோ - அஜந்நியமோ.

(உஉ) இகதமஸத்திற்கு மான்மாவிற்குஞ் சம்பந்தம், சமவாயமோ - சமயோகமோ. (கையோகம்=சமயோகம்)

(உஉ) இகதமஸம், ப்ரதிபுருஷபிக்கமோ - சர்வஜீவசாதாரணமோ - விசித்திரசத்தியுடையதோ - விசித்திரசத்தியில்லாததோ - அந்நித்யமோ - நித்தியமோ.

(உச) இகதமஸத்தையுடைய ஜீவன், வைதாதிரஜே-பரதாதிரஜே

(உசி) பரதாதிரஜாகில் தங்கிர்வாகமாயிருக்கிற சர்வரவியாபாரமாத், சரஜிதிரூபமோ-சந்திரிமாதிரியோ.

(உக) சாந்தியாவது, சமீபமாயிருக்கவே - சத்திசபீ
பமோ - காரியோனமுக்கிய விசிஷ்டசத்தியோ.

(உஎ) இப்படிச்சநிதிமாத்திரத்தினே ஆன்மாக்களைப்பி
ரேறிககிற ஈஸ்வரன், பிரமாண விர்த்திப்பிரகாசியனே - ஞா
னசொருபனே-சர்வப்பிரகாரத்தினு மநிர்ணயியனே-சொ
ருபஞானப்பிரகாசனே - ஞானஸ்வரூபமாத்திரமோ-ஞானச
ந்தஸ்வரூபமோ-விர்த்திரூணப்பிரகாசியனே - ஆன்மஸ்வரூப
ஞானப்பிரகாசியனே.

(உஅ) அந்தஈஸ்வரசுத்பாவத்தினே, ஆகமம் பிரமாண
மோ - ஆகமமும் பரிசேஷமும் பிரமாணமோ.

(உக) இந்தப்பிரமாணத்தினுடைய பிரமாணணியமரண
து, பரதோவா - ஸ்வதோவா.

(உ௩) இந்தப்பதிக்கு, அந்தியநாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்
விற்கும் பாசத்திற்கும் இலக்ஷணமேது.

(உ௪) இந்தப்பசுக்களுக்கு, மோக்ஷத்தினே சாதகயிஷு
யோ-உண்டோ.

(உ௫) அதுதான், கன்மமேசாதகமோ - ஞானகனமச
முச்சயஞ்சாதகமோ - கன்மவேதுவான ஞானஞ்சாதகமோ.

(உ௬) ஞானமுகன்மமும், ஸ்வதந்த்ரசாதகமோ-அவ்
காங்கிபாவசாதகமோ.

(உ௭) கன்மஞானத்திற்கு, ஜுத்தியபாத்தியேரப காரக
மோ - ஆராதபகாரமோ.

(உ௮) அந்தஞானம், சிவஜீவர்களுக்குப் பேதவிஷயஞா
னமோ - அபேதவிஷயஞானமோ - பேதாபேதவிஷயஞான
மோ - தாதாத்மகஸ்வரூபமே.

(கக) இந்தராணத்திற்கு ஏதவான சைவாகமத்திற் கிருகரி த்ரைவர்கரோ - ஸ்ரீகுத்திரத் துவிய்யத்துக்கனோ, சாதர்வர்கரத்தி னவர்களுமோ.

(கஈ) ஆகமாநிகரிகள், கேவல காலவர்கரத்தி னவர்களுமோ - சமஸ்காரவிஷ்டரோ.

(கஊ) அத்தசமஸ்காரத்தான், ஸ்மார்த்தமோ - சைவமோ.

(க஋) சைவத்தான், சமயவிசேஷமோ-கிர்வாணதிகைஷமோ.

(ச0) கிர்வாணதிகைஷவிலே, வர்கரத்திற் திரத்திலே அகிரகரிபே - முமுக்ஷுவே.

(ச1) அத்த முமுக்ஷுவின் இஷ்டமே.

(ச2) திகைஷமென்பன்னு மாகிரகரியிலிஷ்டமே.

(ச3) அத்தவாகிரகரியின், ஜீவன்முத்தலே-சுவலே.

(ச4) திகைஷவிலே சேதிக்கப்படு மாதிரி பத வர்கரத்திற் தத்தவ கையென்னு மவைகன்னுடைய சொருபமே.

(ச5) இத்தஅத்தவைச் சேதிக்குமடவே.

(ச6) திகைஷத்தன், பரமமுத்தலே-ஜீவன்முத்த விபவதாக முண்டே.

(ச7) ஜீவன்முத்தர்க்கு, கிஞ்சித்தத்தவ கிருத்தியயிக் கையே-உண்டே.

(ச8) ஜீவன் முத்தியவத்தவிக், ஆகரியமேதமோ-சொதே.

(ச9) ஏதத்திற் ருபமே.

(டு) மூத்தியானதுதான், நேக விவாசயோ - யாகிரு தியருஷ விலேகைந்ரைப்பண்ணிப் பிரகிருதிக்குப் புரம்பாய் பு ருஷமாத்திரமா யிருக்கையோ - ஞானசத்திவிச்சேதமோ-ஆத் தியத்திகதக்கவிச்சேதமோ-உலோகாகர்கரத்தை உடைவதோ- கீத்தியமான ரூபத்தைப்பெறுவதோ - அணுமாதியைப்பெறுவ தோ - கதைபத்தியமோ - பாஷாணவஸ்திதமோ - அநிர்வ சந்திய வித்தியா கிவர்த்தியோ - சிவசாயுச்சியமோ.

(டுக) அத்தச் சிவசாயுச்சியத்தான் சிவருணசங்கிராந்தி யோ - சமுத்தபத்தியோ - சிவசமாவேசமோ - ஆன்மாவிலைத னக்குன்ன சர்வஞ்ஞத்தவாதி அபிவிபத்தியரவ சிவசமமாயிரு ப்பதோ - அகண்டாகார சச்சிதநகந்தாவய சிவாகந்திர துபவாதம் சாக்ஷாத்காரமோ: ஏன்னுயித்தியாதி சந்தேகக்க ஷெல்லாம் நிவிர்த்தியாம்படிக்கு அநுகிரகம்பண்ணவேணும் ம்று விஞ்ஞாபகம்பண்ண.

ஸ்ரீகக்ஷணமூர்த்தி பகவான் சந்தோஷித்த, சந்திகேஸ்வ ரபகவான் சிரஸ்ஸினே ஸ்ரீ அத்தகத்தை கைத்த, கீர் டண்ணை பிரஸ்னை உலோகாநுகிரகமாச்சுது; இவ்வை மொருவர்க்கும் பிரஸ்னை பண்ணக்கூடாத.

சிருஷ்டிகாஸத்திலே பரமசிவம் சநானிமூர்த்தியை யதி ஷ்டித்தா ி மாசெகைப்பரகாரமென்றும் ப்ரதி சப்திதாப்ர காரமென்றும் இருவகைத்தாய் ப்ரணவாதி சிவர்கள் பத் தப்பேர்க்கும் அநாதிருத்திராதிபான உருத்திரர் பதினெட்டு ப்பேர்க்கும் ஆக விருபத்தெட்டுப்பேர்க்கும் காமிகாதி வாத னாதமான ஆகம யிருபத்தெட்டையும் அருவிஞ்ஞாதக்கிரகம் ப னினார்.

ி இதன்விருவை சித்தாந்தசாராவை சரிபாராத விவா க்பாசம் - 6 - 2 - 5 - ஸ்ரீலோகந்தெளிந் காண்க,

இதே விருபத்தெட் டாகமங்களை யு மாடுகளைப்பிரகார மாக அகத்தேஸ்வரதேவர்க்கு அறுக்கிரகம்பண்ண, அத்தப்பிர காரமே அகத்தேஸ்வர தேவர் எமக் கறுக்கிரகம் பண்ணினார்.

அதிலே * இரௌரவாகமத்திலே † பாச விமோசகப் படலத்திலே அறுஷ்டிபிச் சந்தசாக த்வாதச சூத்திரஞ்சர் வாகம சாரமாயிருக்கும், அதை யும் குபதேசம்பண்ணுகிறோம். அதை தேவமுனிகணக்கினிடத்திலே பக்குவமறித்து கீரும்பேர டியுமென்று “புரி புச்சுபஞ்சகாதித்தவா” இத்தியாத்வாகச சூத்திரத்தை யு மதனுடைய வர்த்தத்தையு மறுக்கிரகம்பண் ணை.—

* இரௌரவம்=ருளுள்பவர்க்கு ஆதியில் உபதேசிக்க ருளியதால் ரௌரவமெனப் பெயர் கொண்டது. இஃது வட னுற் சிவஞானபோத உரை யச்சிட்டிருப்பதில் கூறுகின்றது.

† பாச விமோசகப்படலம், ரௌரவாகமத்தில்—எஃ— ணது படலம், எஃ-ஊது அத்தியாயம், த்வாதசசூத்ரம் - சிவ ஞானபோதம்.

அந்த கத்திகேஸ்வர பகவான் சைங்குமார மகாநாடிக் கறுக்கிரகம்பண்ண, அவர் சத்தியஞான தரிசராக் கறுக்கிரகம்ப ண்ண, அவர் பரஞ்சோதி மஹாமுனிக் கறுக்கிரகம்பண்ண, அவர் க்ருபாவசத்தினாலே வித்தேசத்தேழுத்தருளிக் திருவெண் ணெய் கல்லூரிலே சாம்பித்தராக அவசரித்திருக்கும் மெய்கண் டதேவ சிவசாரியரை இஃகச் சிவஞானபோதத்தை மொழி பெயர்த்துத் தமிழாகச்செய்து பக்குவான்மாக்களுக் குபதே சியுமென்று அறுக்கிரகம்பண்ண, அவ்வாறே மொழிபெயர்த்த முன்னுற்பெயராகவே யுகாத்துத் தம்முடைய சிஷியர்கள் - சுக-பேருக்கு மறுக்கிரகத்துத் தம்முடைய ப்ரதான சிஷியர் சிய அருணத்திதேவசுவராகியாரை விதை வித்தரித் தொரு க்ர.

கீதஞ்செய்யும்படி ஆஞ்ஞாபிக்க; அவரும் சகலவேதாசிரமபுராண விதிகாச யதாவத்தாக வறிக் துலோகாநுக்கிரகார்த்த மாகச் சிவஞானஞ்சித்திக்கும் பொருட்டாகப் பண்ணினதாகையால் சிவஞானசித்தியென்று நாமமாக ஆர்வபகூ சித்தரந்தத்தட னை பிரமாணத்திரயங்கனினுடைய இலக்ஷணங்களையும், பிரமேயத்திரயமாகிய பத்ரிபசுபாசத்தினுடைய உத்தேசலக்ஷண பரிக்ஷைகளையும், சரிய கிரியா யோக ஞானமென்னுஞ்-சாதக சதுஷ்டயத்தையும், சாலோக்கிய சாமிப்பிய சாஸூப்பிய சாயுச் சியமெனனும் சதுர்வித க்ரமமுத்திகடையும், ஜீவன்முத்தி பா முத்தி லக்ஷணத்தையும், இய்யாதியான வுண்மைகளையெ ல்லாம் விளங்கவருளிச்செய்தார்:—இதன்பொருளை யளப்பரி தரயினு மென்னுடைய குருசரணியோகிக் கையினாலே குரு வாககியலங்கடையத்தினாலே சமுத்திரகலச நியாயமாக நா னறித்தளவு உணர்யினென்றேன். இதைப்-பெரியோர்க்கு னோககி ப்பிழைதீர்த்தருள்வர்.

திருவண்ணாமலை ஆரீனம்
ஞானப்பிரகாசர் உரை.

காபபு.

சிவமுற மமக்கு முத்தித் தக்திவத் திரணச் சித்தித் தவமையில் சிவஞெப் பில்லா வுண்மக்குஞ் சூலங்கண் யற்றெண் ண்வர்களே வணங்கி யின்பச் சிவஞான சித்திக்குக் கேற்ப நவமுற முரை யுரைப்பா முன்னுரை நனைக்காள் ளார்க்கே.

திருமறைஞானதேசிகர் ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்தர்சாரியர் இவ ராகள் சிவஞானசித்திக்குச்செய்த வுரைகள் விசிக்தபடி யினாலே எழுவாய் பயன்களைப் பொருட்புணர்ச்சிபொள்ளென்த

கோஸ்ருதாகிலுக் தீவ்ரகர புத்திமாண்கன் தக்கன் தங்கன் சம்ப்ரநாயத்துரு மாறிச் சிறிது விரோதித்தமாத் திர கீக்கி நீரீக்கிப் பால்கோஸ்ரு மன்னம்போலய் பொருள்கோஸ்ரு வரர்க னாணையாலும், வேறு மற்றுள்ளபேர்க ளுரைத்தவுகாக வ நூரம்பேய்ச் சங்கதர்க்கமாய் முடியும் ஆதனானும், மத்த மதிசுடரு மயக்கம்போகரும்பொருடிக் ஒருகமர போருரை செரல்துயரம் எனற திதனபொருள்.

சிவஞானயோகியர் உரை.

குருவணக்கம்.

பண்ணிகைசெய்யப் பரிதிமதி துலையினை தீயிருப்பு பரண்பு பு, விண்ணகி ருடலுயிரீர் நிழலுச்சிப் டவ்வகுபகம் விள கருப் பரணீர், கண்ணீரவ் புணர்வெனிபேற் பிரிவரிய வத்து விதக் கலவிகாட்டித், தண்ணலிவைத் தெனையாண்டி துறை நயசை வரயகுரு சரணம்போற்றி.

நிரம்பவழகியர் உரை.

காப்பு.

உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைத் தவணர்வார் தெனளுகு சிவஞான சித்திசுரு—மென்ன கிறிக்கும் பதவுகாக்கு வேழததா னைச்சங் கிக்குவ் கிழுகனே காப்பு.

தெருஞ் சிவஞான சித்திப் பதவுகாக்குக் காரு டதமுங் கிம்பார்பும்—பெருகித்

பொய்யஞ்சு முள்ளார் புசுமும் புரினலுத்
 ஷையஞ்சு முள்ளானே காப்பு

தனியன் — நேரிசையாசிரியப்பா.

உலகம்புனைத்த பலமலர்தழீஇ - பூன்றூதலவு கோன்றாட்
 செல்வப் - பகலொளிஞ்சுரு மலையுமுமுதக - கந்தியசீகா ன
 கநக்கமுமும் புராராக்கஞ்சு மொராலுமொரானு - மெய்யுதந
 தமுவுக் கையறுகாட்டத் - தேய்த்தமோகிப் பாய்த்தடாக்
 செரியுத் - கொழுத்தழலசீகாக் கெழுத்தயிர்த்தாடி - ய
 குசாகெஞ்சி னஞ்சங்களர்த்த - பொங்குத்தங்க செங்கட்டுசெ
 வியி - னவ்வுழிதலிலுஞ் செவ்வியமாறு - மெய்யுதகாட்ட
 ஷையிருநூற்று - னோவறகோக்குத் தேவர்கடேவுத் - தம்மையு
 மனைபுத் தம்முட்டம்மையுஞ் - செம்மைவினாடிச் சிவமுதற்
 றெனறாந் - கைம்புலற்கைய்த்த செம்பொருடேர்த்த - கம்
 மர்த்தெய்குவு கம்மறிவேதுள - மம்மர்த்தகெய்ணு மையரும
 மாராந் - கற்றுக்கற்றிய முற்றும்பெற்றிய - மியாமாரன்பா
 ர கோமாளெவ்வுழி - மென்போர்க்கணமு முன்போர்க்கணமுட்-
 பயிலுக்கவிலைச் சயிலத்தவ்வையி - னன்பாளெய்த்த பென்பா
 மெம்மாள் - முன்னக்கலைகள் பன்னினபலவே - உய்கைத்தக
 னற்றொகுதிமுடுக்கி - யாடியகாலைக் கூடியவட்டாக் 'கெக்
 கையெய்ப்பெருமா னத்தித்தலைவர்க் - காறிரண்டாகக் கூறிப
 வஞ்சுரா - நினைமொகொணத்தி முனிவர்கணத்தாக் - கருளுப
 தேசப் பொருளெவைவையச - சினக்குமுறுறுஞ் சனத்தமரா
 திப - னன்னுனெறிபைத் தன்னுளத்தழீஇ - மாலிருளுலத்
 தேயிருமியத் - தோன்றியம்மொழியைச் சான்றோர்பெரி
 யன் - விண்ணக்கவர்த்த டெண்ணத்தவர்த்த - ஷண்ணிக்கவி
 க்கும் வெண்ணெய்க்கதிபன் - மெய்ப்பொருடழீஇப் பேரய்ப்
 பொருடொருவித் - கைக்கிடிடலாள் மெய்கண்டானென-காம

க்தோய்த்த காமங்காய்த்தோன் - தன்னுழிதழுவ வக்துணு
 வற- வக்தீதோரம்மா னன்னுளு- - விகரீஇப்பாயிர மெய்
 தியதொன்று - முன்னருஞ்சுத்திரம் பன்னிரண்டெனவுமொ
 பயருஞ்சுரண மூப்பத்தொன்பது - மரிநெனவிதனுக் கரையு
 முதீரண - மொருபதுமெழுபது மொருமூன்றெனவுக் - கூறு
 வக்க ணுளுளு - வாரூர்பத்தோ றுருகாடித் - தன்ன
 டிமலகாச் சென்னியின்மியையுக் - கூரியபோதத் தாரியர்கண்
 டோ - யிருமருணத்த வருமருணத்திக் - கன்பரனுவறப் பின்பு
 னைசெய்யுஞ் - செழுஞ்சிவஞான சித்தியினற்பா - வெழுதத
 வறுதூற் திருபத்தேழாம் - விரிவாமகீது யிருபாலாகும்- மொ
 ருபால்முன்னு னளவாமகீதம் - பரபாலாகப் பாடினவா
 கு - மின்பாலோது மினியார்பாலுக் - தன்பாலாகச் சாற்றின
 வாகுஞ் - சொல்லியிவ்வழியிற் சுபக்கவிருத்த - மெல்லியில்
 முன்னுற் திருபத்தேழா - மிவ்வகைனுலுக் கேய்த்தபொருளு -
 மெய்வகைபிறக்கி மேவரும்பதமு - மெழிற்றொத்தீனயு மிதளு
 த்சொல்லு - மொழிப்பிரமாணமு முள்ளிகடைச்செல்லுஞ் -
 சமையச்செல்வர்க ளமையக்கூறாத் - தர்க்கமும்விடையு கிற்கநி
 னுத்திப் - பைம்பைத்தோய்த்த வெம்பற்குண்டலி-மெய்க்கட்டு
 உங்குமுக்கட்டேவு - மும்மலத்தழீஇய மம்மர்க்கிழுவரு- மம்மர்
 செய்தொளிரு மும்மலமகீது - மார்க்கலிருப் பவையொருமு
 னறும் -பரவுமதஞாற் பேரலாமெனவு - முற்றுன்முன்றும் வற்
 றுதேயினு - மற்றமலமொன் தறிபாவெனவு - மாளுமாலுயி
 ரறிவித்தன்றித் - தானுவொணறைச் சாராதெனவு - மவவிவ
 னுள்ளு மறிவாய்நிற்றல் - புவனியினு ன்மைப் பொருளாமென
 வுக் - தாயாங்கெனவிரு மாயாமகனி - ரிருட்டலைமகனிர் வெ
 ருட்டவமுங்கும் - பூதத்தலையா காதங்குடையாக் - கூறிய
 தத்துவ மாறுதொருவத் - தோன்றியவறிவே கோன்றுளென
 வுக் - கட்டுண்டோடாக் காண்டக்குழுவை - விட்டிடினோவா

வேலையினுடி - யாண்டோய்ந்தொருகா லீண்டியரூதாங் - சிப்
 புலனீத்து மெய்ப்பொருடோய்ந்த - வீரர்களிவ்வுழி வாரா
 ரொனடி - மறையினபொருளின் - முறைபிறழாம - விந்நூலொ
 விர மனனுடைசெய்தோன - பைஞ்சூட்டிபொடி மெய்ஞ்ஞான
 ததோர்க - கருமறைமருதத் திருமறைஞானன் - வாடாமின்
 ஞள் கோடாதேய்ந்த - கருமஞ்சுபுர திருமலியிஞ்சி - யிரு
 தலைபொருதாங் கொருவனாயெள்ளா - வாடகமிளிரு மா
 டகக்கோபுரத் - தில்லைபதியி னெல்லைக்குணபாற் - கொற்ற
 வகுடிமகர் பற்றிபசெல்வன் - பதமலரோய்ந்த முதலவர்கணத
 தோ - ரறிவால்மிக்க நெறிசெர்செல்வ - எனகலிடமருவுஞ்சக
 லச்செல்வரை - யாடல்பொருட்டா நீடடைபுக்குப் - படொ
 ளினூயிறு சுடர்வானுவப் - பக்குவக்கஞ்ச மிக்கலர்ந்தாங்கு -
 செறறஞ்செற்ற நற்றவரீடா - நிலைமையினிற்குந் தலைமைய
 ளிப்பொன் - பஹுனையோடாக் கஹுனீத்தாங்கெ - னுருநா
 வாயி னுருநாநிக்க - கருநாஞானக் கணிகனியிட்டோன -
 வெம்பகலெங்கு மம்பரமாறாக - கர்னகொணீரரி யார்கலிதழீ
 இ - வாயுழிமாணத் தோயநதாங்கி - விசும்பிடைவீசப் பசுவ
 காலாடிக் - கொழுநதளிபூவின் விழுந்தாங்கம்மா - னறை
 னூலாற்றின் துறைபுக்கவ்வையின் - ஞானத்தோய மானத்
 தேற்ற - திருவாயம லரருள்சோகுரவன - கவறோவும்பே
 ழவரீறும்பட்டக் - காட்டாட்டாமரை மாட்டாக், தவவுழி
 ச் - செநதாதுலவும் பைநதாளறுகால் - மானத்தோதுங் கா
 னச்சும்மையு - மண்டங்கிளர்ந்த தண்டலையிசையி - னுண்டா
 தேய்ந்து வண்டெண்ணி - தத்தையிசைக்குஞ்சுத்தவிரட்டு
 ஞ் - சூர்த்தெஞ்சக் கூர்த்தகண்ணியர் - தீபத்தரமுங்
 கோபத்தன்ன - காழகம்புனைந்த வாழியமங்கை - யாடற்சும்
 மையும் பாடற்சும்மையு - தன்னுணர்ந்தலக மின்னெனக்காண்
 டோ - ரோதவெழுந்த வேதச்சும்மையு - கடுவோடியிர்த

முங் கம்புகதழங்கும் - படுகடலேழிற் படராற்புறமு - மளவீ
 லகாட்சிய மஃகானோங்கும் - வளனூர்நோய்க்க மதுரைத்தலை
 வ - வீர்ககுணனிமலன் சிற்சுணனசின்மயன் - காரணகாவ
 லன் பூரணபுண்ணிய - ஞரணனாகம ஞரணநாயக - னத்த
 னநாகு வ னித்தனிர்ரமையன் - சேவுடைச்சேவக ஞவுடை
 நாயக - னற்புகளுதிபன் கற்பகநகர்சா - னுரமபதிஞானத்
 சொளியோ - விரமபவழசனென னெஞ்சுகத்தோனே.

கவித்துரை.

அறியுன்பொருளுக் கறிவாவனவு மருகதவதேரர்
 தெறியுதெறிசுரு நிலையாவனவு நினைப்பரிதாங்
 தெறியுங்குறிக்கக் குணமாவனவுங் குவளீவயற்
 செறியுகதிருத்திலை யம்பலவாணன் திருவடிமே.
 மைகண்டமேவும் பெருமானடியை மருவியருள
 கைகண்ணினருஞ் சிவஞானசீர்க்கி கட்டர்சுபக்கம்
 பொய்கண்டமுதவர் போற்றவியானசொற் பொருட்டுதவி
 பெய்கண்டதேவ னடித்தாமநாயன்றி வேறில்லையே.

வெண்பா.

அரணமு றெக்கலையு மாகமமுங் கற்றாலுந்
 சேருமுதன் மூன்றுக தெரியாதே—பாரித
 சுருண்பொழி ஞானப்ர காசன் கமலச
 சுரணமிரண் டில்லையேற் றான்.

சுப்ரமணியதேசிகர் உரை.

சிவஞானமுனிவர் கூறிய குருவணக்கத்தையே
 இவரும் கற்பாக்ககொண்டனர்.

உரையாசிரியர்களின் தெய்வ வணக்க முத்திய
 முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார்

சு ப சூத் ம் .

மறைஞானதேசிகர் உரை.

நூல் — காப்பு.

விநாயகஸ்துதி.

ஒருகோட்ட னிருசெவியன் மும்மதத்த னால்வாயை
ங் கரத்தொறு, தருகோட்டம் பிறையிதழ்த் தாழ்சடை
யான் றருமொருவா ரணத்தின்றூள்க, னுருகோட்டன
பொயிம்வணங் டி யோவாதே யிரவுபக லுணர்வோர்சி
ந்தைத், திருகோட்டு மயன்றிருமால் செல்வமுமொ
ன் றேவென்னச் செய்யுந்தேவே.

ஒருகோட்டன்..... ..தேவே. ஏ-து. ஒருகொம்பையி
ரண்டுசெவியினையு மூன்று தாகத்தினன்று பொழியாநின்ற
மூன்று மதத்தினையு காணவாயினையுத் துதிச்சையுட னாகது
கையினையு முடையனும், உங்காதேவியையும் வகைவுபெற்ற
ஞானசுகிர கலையினையுக் கொன்றைமாலையையு ரீண்ட திரு
ச்சடா பாரத்தின்கட் டரித்த வுருத்திரமூர்த்தியும் பார்யதி
யாருங் களிறும் பிடியமாகக் கூடிப் புணர்ச் சூண்டாக்காநிசு
ற வொப்பில்லாத வாரணத்தினது தாள்களை ; யுருசோடா
நின்ற வன்புடனே வணங்கி, இடையறும் லைவரதமும் தியா

நிப்போர்கள் சிந்தையிலுண்டாகிய மலமாயாதி சூற்றத்தை யகற்றிப் பிரமன் மான் முதலாயினர் செல்வமுஞ் சரசுக்கல்ல வென்று மதித்தது, மேலான ஞானத்தைக் கொடாநிற்கும் இச் சிறப்பினையுடைய கர்த்தா எனவறவாறு.

சரசுக்கல்ல - பொருளல்ல, இதனை “நற்குஞ்சரசுக்கன் று நண்ணிக்கலைஞானம்,— கற்குஞ்சரசுக்கல்லகான் என்னும் திருவருட்பயன நிரம்பவழகியர் உரை காப்பானுணர்க.

தேவே என்பது எழுவாய் செய்யும் என்பது பயனினி. ஏகாரம் ஈற்றசை. உமமை சிறப்பு. ஓகாரம் எதிர்மறை.

இவ்வாசிரியர் சிவதுதி, சத்திவணக்கம், கணபதிவணக் கம், கந்தர்வணக்கம், குருதுதி, அவையடக்கம், நூற்சிறப் பு, குருமரபு, நூற்பெயா, நூற்கருத் திவைகளைப் பததுசசெ ய்யுளாற் பாயிரமாக வுணர்த்தி, உலோகாயிதன்முதற் பா ஞ்சராததிரியீறான பரசமயிகள் பதினால்வர் மகத்தையு மவ ரவர்மத மறுப்பினையு மிருநூற்றுத் தொண்ணூறு விருத்தக தா லுணர்த்தி, அதன்பின் மமது மகத்தைபே தாபித்தற் பொ ருட்டுப் பரமதக் தன்மதமாகிய விரண்டினையும் வினாவிடை யாககி ஸ்வம்மதத்தினை முந்நூற் திருபததொரு செய்யுளா லுணர்த்தினமையா லிகற்குச் சபககமெனவு மதற்குப் பரப ககமெனவும் பெயராயிற்று.

இதனுடைய பரபக்கமானது சங்கராசாரியார் செய்த ச ர்வதரிசு சங்கர்ஹத்தும், சர்வமதோப நியாசத்தும், இரா மநாதாசாரியர் பண்ணின பரமத நிராகரணத்தும், சர்வான மசம்பு பண்ணின சித்தாங்க தீபிகையினும், அகோர சிவாசாரி யர் பண்ணின சித்தாந்தார்த்த சமூகயத்தும் பார்த்து; அவை சனின் கருத்தைப்பற்றிச் செய்ததென வறிக.

சுபக்கமானது முன்னூலாகிய சிவஞானபோதத்தின் கருத்தினையும், வழிநூலாகிய சூத்திரஞ் - சூரணி - வெண்பா இவைகளையும், சிவாகமங்களையு முற்றுநோக்கி; அவ்வழியே பன்னிரண்டு சூத்திரமாகச் செய்தகன வறிக.

சூத்திரமென்ற சொற்குப் பொருள் சூசனையாகச் சொல்லுகையாற் சூத்திரமெனப் பெயராயிற்று. அஃத வது.— “அவற்றுட் சூத்திரநதானே, யாடிநீழலி னறிபத்தோன்றி, காடுதலின்றிப் பொருணனிவிளக்கி, யாப்பினுட் டோன்ற யாததமைப்பதுவே” எனறார் தொல்காப்பியனார். (க)

சிவாக்ரயோகியநூலா வருமாறு.

—0—

மேலிந்தச் சாஸ்திரத்தி லாகியிலே நீர்விக்கபரி சமாப்தியின பொருட்டும், சிவியசந்தராபி விர்த்தியின் பொருட்டும், இகதச்சாஸ்திரம் லோகத்திலே பிரகாசிக்கையின் பொருட்டும், ஆதியிலே அருணந்திதேவ சிவாசாரியர் பண்ணின

விநாயகஸ்துதி.

(இ - ள்.) கங்கையையும் வளைந்த பிறையையுங் கொன்றை மாலைபையுந் தரித்த கெடிய சடைபையுடைய பரமேஸ்வரனுடைய வருளிலுலே தரப்பட்ட கொம்பையு மிரண்டு செவிடையு மிச்சாஞானக்கிரிபெண்ணு மூன்றுமதத்தை யுநா னரவாயினையு மைந்து கரங்கையுமுடையரா யானேபோன்ற திருமுகத்தராயத் தமக்கொரு காயகனில்லாமையால் விநாயகனென்னுந் திருநாமத்தை யுடையராய், ஒப்பந்தவருடைய பாதார வித்தங்களிலே கரைந்த பத்தியுடனே யிரவுபகலிடையறும் நிபாணிப்பொருடைய திருக்காகிய வஞ்ஞானத்தை

பொழித்துப் பரமப்பிரயோசனமாகிய மோஷத்தையும், பரமம விஷணுக்கள் செல்வமுஞ் சிறிதென்னும்படிக்கு அவாந்தரப் பிரயோசனமாகிய போகத்தையுங் கொடுப்பவராகையர லத்தே வனையினாலுக்குக் காப்பு.

ஞானப்பிரகாசஞ்சா வருமாறு.

—0—

இந்தூல் தடையின்றிப் பூரணமாகும்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்க்ததுச் சொல்லுகின்றாராய் முத்தி விகாயகவணக்கஞ் செய்கின்றார்.

ஒருகோட்டன் வாரணமென்று விசேஷிக்கப்பட்டதா னையால் ஐங்கரத்த நென்றதோடு விசேடித் தைந்தரத்தனா கிய வாரணமென்று ரூபகம்பண்ணுக. ஒருகோட்டன் - என் பது - ஒற்றைக் கொம்பையுடைய னாகியும்,—இருசெவியன். எ - து. இரண்டி கண்ண்களையுடையனாயும்,—மும்மத்தன். எ - து. மூன்று மதசலங்களையுடையனாயு மிருக்கின்ற,—நா ல்வாபைங்கரத்தன். எ - து. நான்காவரயினையு மைந்தக்ரங் களையுமுடைய (விகாயகனாகிய)—ஆறு தருகோட்டம் பிறையி தழித் தாழ்சுடையான் தருமொரு வாரணத்தின். எ - து. க ங்காகேவியையுங் கோட்டந்தரும் பிறையென்று உட்டுதலாற் குனிப்பாகிய சத்திரகலையையுங் கொன்றை மாலைபையுஞ் சூட் டாகவுடைய பிண்துங்காநின்ற சை-பையுடைய சிவனுற்ப வித்த குஞ்சரத்தினது,—தாள்கள். எ - து. பாதாரவித்தங் கள் (கம்பை)—உருகோட்டன்பொரி வணங்கி. எ - து. மிகு ந்த பத்தியொடுந்தாழ்க நத்தவணக்கத்தினாலே யுடையப்பட்ட சிவதிஷாவான்களாய்,—ஓவாதே. எ-து. நீங்காதே,—

இரவுபகல். எ - து. அகோராதிரம்,—உணர்வோர். எ-து. அகதப்பாதத்தியாந முன்னாகச் சிவத்தியாகம் பண்ணுவோர்,— சிவதைத் திருகோட்டிர். எ - து. அந்தச் சிவத்தியானது வாரத்தினாலே சிற்சத்தியினது விரிந்த அறிவுகொழில்லை மறைந்த மலசுத்தியினது வியாபாரத்தைத் தடுத்ததனாற்பண்பணப்பட்ட வஞ்ஞானத்தைத் தரத்தும்,—அயன்றிருமால் செவ்வமுமொன்றே வெணை. எ - து. பிரமத்வம் விஷணுத உமென்கின்ற வைஸ்வரியமு மொருபொருளே வெணை,— செய்யுந் தேவே. எ - து. (தேவேசெய்யும்) எனமாறுக-தேவாகதன்மைபைச் செய்யும். முன்னிருக்க சிவத்துவத்தைத் தானே விளக்கித் தவிந்தனி யவர்களைச் சிவன்களாகத் தானே பண்ணும்; முத்தி வியத்தி யிரண்டு மோகூடென்கையால்.

திருகோட்டிமென்றதனால் பாசமுத்தியும், செய்யுந்தேவேபென்றதனால் சிவத்வாபி வியத்தியுஞ் சொல்லப்பட்டதற்கு. தாள்கள. எ-து. எழுவாய். ஓட்டும் என்பதும், செய்யும் எனபதும், பயவிலை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

சிவஞானபோத நூற்பொருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிது விளங்குமாறு விரித்தல்யாப்பான் நூல்செய்வான் புருஷவாசிரியர், எடுத்தகொண்டபொருள் இடையூறு தீர்க்கினிதமுடிதற்பொருட்டும், இந்நூலினன்று கிலவுதற்பொருட்டும், முதறகட்டு செய்துகொண்ட கடவுள்வாழ்த்து மாணுக்கர்க்கு அறிவுறுத்தற்பொருட்டிச் செய்யுளாற்றெரிக்கின்றார்.

என்பது கங்கையும் பிரையங் கொன்றையு மணிகை சடையானனித்தருவிய ஒருகோடு முதலியவற்றை யுடையவருகிய

வாரணமுகத்தானுடைய திருவடிகள், பேரன்பானிடையறாது தமமை வழிபட்டுத் திபாணிப்போரறிவினகண்ணதாகிய மலககோணத் தூக்கும்; அதுவேயுமன்றி அபனரிமுதலிபோர் வாழவு மொருபொருளன்றென வெறுப்பச் சிவமாந்தனமைப் பெருவாழ்வையுந் தருமென்பதாம்.

சுந்தைத் திருகோட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல தாளகளுக்கு, இடையூற்றையோட்டி இந்நூல முடிவுபெறச் செய்தல் அருமையன்றென்பது கருத்து.

கங்கையின் செருக்கடகல்ப் பிறைபை வாழ்வித்த பெருமான மகனாகலாஹும் அச்சிலமுடைமை தெளியப்படுமென்பார், ஆறுசுருகோட்டம் பிறையிதழித்தாழ்சடையானநருமொருவாரணமென்றார்

இதழியுமுடன் கூறினார், திருவடையாள மாலையாதலின.

இதழித்துணர்போலத் தாழ்ந்த சடையானென உவமத்தொகையாகக் கொண்டிகாத்தலுமொன்று.

தருகோட்டம்பிறை- தன்னூற்றரப்பட்ட வளைவானழகு பெற்ற பிறை.

இருசெவியனென்றது இசைபெச்சத்தால் இரண்டு *முறமபேரலுந் செவியனெனப் பொருடந்து நின்றலின், ஒரு கோடுமுதலிபனபோலப் பிறிதிண்பைபுரீக்கிய விசேடனமாதற்கி முக்கினமையுணர்க.

* முறம்போலுந் செவி எனச் செவிக்கு முறத்தை உவமித்ததை, சூற்பகர்ணம் என்னும் விநாயகர் ஷோடசநாம விதியற்காண்ட

யானையுறுப்புக் கழுத்திற்கு மேலன்றி யின்மையான் மும்மதத்தொகல் யாங்ஙனமென்பார்க்கு மும்மதம் யானைக்கு அ

டைபென்பாரும், ஒருகோட்டன் முதலியனபோல மும்மதத் தனென விநாயகப்பிரானுக்கேயடையாய் நிற்றலின் யானைக்க டையாமாறு யாங்ஙனமெனமறுத்து இச்சரஞானககிரியைகள் ஈண்டு மும்மதமென உருவகஞ் செய்யப்படடனவென்றுரைப பாரும், ஒருகோடி முதலியவேணையடைபெல்லாம் உறுப்பினை யேயுணர்த்தி நிற்றலின் இது மாத்திரமினம்பற்றாதுருவகமாத ல் செல்லாமையானும் உருவகஞ் செய்தற்குரியதோரியைபுவிசே டமினமையானுங் கந்தன முகலியோரையு மக்கருத்துப்பற்றி மும்மதத்தனெனல் யாண்டியின்மையானும் அதுவுமுரையன றென மறுத்துப் பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாகிய எட்டெழுத தா ரெழுத்து காலைழுத்துமுதலியனவும் பஞ்சாக்கரமென வழங் கப்படுமாறுபோல மும்மதத்தின் வகையாகிய ஒருமதமு யிரும த்க்களு மும்மதமென வழங்கப்படுமாகலின் அதுபற்றி ஆசங் கை பெண்ணெயென்றொழிவாருமுளர்.

வாரணமுஞ் சுகதையும் ஆருபெயர்.

திருகு முதனிலைப்பெயர்.

ஓகாரம் எதிர்மறை.

இஃதெண்ணல்காரம்.

ஈண்டு “இறைவனையுமிறைவனாவியம்புநூலு மீண்டளவும் பொருளியல்பும் வேண்டிஞ் செய்தி-முறைமைகளும் பெத்த மொடி முத்தியெல்லாம்” என்றெடுத்தகொண்ட முறையே வைத்துப்பரபக்கங்களை எடுத்தோதி மறுத்தவாசிரியர், இனிப ம்முறையே சுபக்கங் கூறுகின்றார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

(இ-ள்) ஒருகோட்டன் எ-து. ஒரு கொம்பினையுமுடையனாய்,—இருசெவியன். எ-து. இரண்டு செவியினையுமுடையனாய்,—மும்மத்தன். எ-து. மூன்று மகங்கையுமுடையனாய்,—நால்வாயன். எ-து. நானறவாயினையுமுடையனாய்,—ஐங்கரத்தன். எ-து. துகிக்கையுடனே ஐந்துகரங்கையுமுடையனாய்,—ஆறுதற்கோட்டம் பிரையிதழித் தாழ்சடையான ரருமொரு வரரணத்தினரூள்கள். எ-து. கங்காதேவியினையுமுடையனையுபெற்ற பிரையினையுங் கொண்டெழுவுவையுமுடைய நீண்ட திருச்சடாபாரத்தினையுமுடைய தம்பிரானர் தரப்பட்டவொப்பில்லாத மூத்தகாயனாரது ஸ்ரீபாதங்களை,—உருகோட்டன்பொடும்வணங்கி. எ-து. உருகயோடப்படாநின்ற பக்தியுடனே தண்டனபண்ணி,—ஒவாதே யிரவுபக லுணர்வேரா. எ-து. ஒழியாதே யிரவுபகல் நினைக்கற டெரியோர் சளுடைய,—சுந்தைத் திருகோட்டும். எ-து. இருகயங்களின் மலமாயாதிகண்மமெனகற குணங்களைப்போக்கும்,—அடன நிரமால் செல்வமுமொன்றேவெணைச் செய்யும் எ-து. ப்ரம்ம விஷ்ணுகளுடைய மாயாபோகமாகிய ஐஸ்வரியமும் ஒரு பொருளையெனும்படி ஞானச்செல்வமாகிய பரமபோகத்தைக கொடாநிற்கும்,—தேவே.எ-து. ஆகையா விவனே உத்தராவென்று சொல்லப்படுமென்றுவாறு.

என்னவே யானு மிக் னுனைக் காப்பாற்று நிமித்தமாக வக்தச் சீர்பாகங்களை யொழியாதே உகவரதமு மெண்ணிருதயத்திலே வைத்துக்கொள்ளா நின்றேனைபது கருத்த.

இத காப்பு.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(இ-ள்.) ஆறு. எ-து. கக்கையும்,—தருகோட்டம்பீரை. எ-து. தனனாற்றரப்பட்டவனாவான அழகுபெற்றபிரையும்,—இதழி. எ-து. கொன்றமாயுமணிகை,—தாழ்சுடையானற ரும். எ-து. தாழ்சுடையுடைய சுவிரான் அளித்தருளிய,—ஒருகோட்டன். எ-து. ஒற்றைகொம்பையுடையானும்,—இருசுவியன். எ-து. இரண்டுமுறம்போலும் கரையுடையானும்,—மும்மதத்தன். எ-து. மூன்றுரத்தையுடையானும்,—நால்வாயைக்கரத்தன். எ-து. நான்காவையும் ஐந்துசுரத்தையு முடையவனுமாகிய,—ஒருவாரணத்தின்முள்ளுள் எ-து. ஒப்பற்ற வாரணமுகத்தானுடைய தாள்கள்,—உருகோட்டலபொடும எ-து. உருகியோடுசுற்று ஏதுவாகிய பேரன்போடும,—ஒவாதே வணங்கி. எ-து. இடையருதுதம்மணம் வழிபட்டு,—இரவுபகல். எ-து. இரவும் பகலும்,—உணர்வோர் சிந்தை. தியாநிப்பீர ரதிவினகண்ணதாகிய,—திருகோட்டும். எ-து. மலககோணத் தூர்க்கும் அதவேயுமன்றி,—அயன்றிருடால் செல்வமும். எ-து. அயனரி முதலியோர் வாழ்வும்,—ஒன்றே வென்ன. எ-து. ஒருபொருளன்றெனவெறுப்ப,—தேவுசெய்யும். எ-து. சிவமார்த்தன்மைப் பெருவாழ்வையுந்தரும்.

சிகைத்திருகோட்டித் தெய்வத்தனைமை செய்யவல்ல தாள்களுக்கு இடையுற்றையோட்டி இந் தூன் முடிவுபெறச் செய்வ தருமையன்றென்பது கருத்தது.

இது விகாயகர் ததி கூறியது.

பரபகூட்செய்யுட்டொகை.

முகவுவாயிற்றசமெழுமுன்றதன்முப்பாடுண்டு
 மூதுலகண்முப்பாடுண்டுநெண்ணைந்தாம்புத்தன
 நிகழ்முவர்க்கோரெட்டாநிகண்டணக்கெட்டேழு
 சீவகனுக்கீரைத்தோடிருமுனரூம்பாட்டன
 பகர்பதின்முனநீரைத்தேப்பாகரணீரண்டாம்
 பரிணமநான்கருநான்கேமாயாவாத
 நிகழைமுன்றறுமுன்றும்பாற்கரியற்கேழா
 நிரீசுரற்குச்சதுராத்திரியெழுமுபபாடுண்டு.

சுபகூட்செய்யுட்டொகை.

ஐந்திததி யீரேழு மளவையாகு
 மாதிரிநி லெழுபதுபின் ரெண்ணூற்றாறு
 நகதுசதுட்டைய நாற்பானவமும் பின்னவமும்
 நனிகான்கு நாற்பதின் லொன்றிழித்தீராறுங்
 கத்தன்முக மோராறுங் கரமங்கீராறுங்
 கருதிவங் கணபதிபைங் கரமுவிருபகமுஞ்
 சிந்தையிவை மூவொன்ப தொழிமுந் தூறுஞ்
 சிவஞான சித்திசுவ பக்கமெனத்தெளியே.

இ த ன் கு

மறைஞானதேசிகர் கருத்து.

இதன்கருத் தியாதெனில்?

சித்திதன்பரமகஞ் செப்புங்காலை - மையுறுமுலகா யதன்
 முதனமதமு - மெய்யுறுசைவ மேன்மையுமாகும் - ஸ்வம்மதந்
 தனனைத் துலங்கவுரைக்கிற - கற்புறுமளவைய வுண்டலாகியா

ய்ச் - சொற்பயின்மூன்றுச் தொல்சுவன்படைத்த - முத்தமவ
 ளிப்புட னொழித்தருள்செய்த - மவனதுவாணையி னுனமாகக
 னைம் - புவனநதோறும் புசித்தவுடம்பின - மன்னியவானமா
 மலத்துடனநதப் - புண்ணியமூர்த்தியைப் புகலருஞ்சுவனைக -
 காணவுங்காணப் பொருளதுமினறி - வீறியபரமும் பாசமும்
 வேற - யீதெனவான்மா வியல்புடணர்ந்த - மெழிதருரு
 வா விவவகைதெரிந்த - முழுதுணர்வாகி முத்தியையறிந்தரு-
 சீருடன்ருருவாற் சீவனமுத்தன - யரனடிநிழலின் தஞ்செழு
 ததுணர்ந்த - மகலருமும்மலத் தழுககிணையகற்றியும் - புகலரு
 ருசுவாறு சூதியையடைந்த - மொழிவறுமினப முசலியபரன
 பாற - பழுதறுமடிமைப் பத்திசெய்துஞ் - சிவனடியாராயுஞ்.
 சிவாலயந்தனையு - நவையறவழிபடு நன்மையுமுரைத்தும் - ப
 னனிருகுத்திரப் பயனதுதனணையு - முன்னியாகமப் படியுரைத்
 ததுவே எனவறிக.

இதற்கு மூலாகமங்க னொழுதில் விரியுமென்று வேறேதிரு
 ஷ்டார்த்தமாக விருத்தந்தோறும் காட்டினம்; ஆண்டுக்காணக

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவஸ்துதி.

ஆதிநெவந்தமிலாவளவில்சோதி
 யருண்ஞானமூர்த்தியாயகிலமீன்ற
 மாதிணையுமொருபாகத்தக்கீவானோர்
 மகுடகுடாமணியாய்வையம்போற்றப்
 பாதிமதியணிபவளச்சடைகடாழப்
 படரொளியம்பலத்தாடும்பரணூர்பாதத்
 தாதுமலிதாமரைகள்கிரத்தேவைத்தத்
 தளராதபேரன்புளராநிற்பாம்.

மேலிததச் சாஸ்திரத்தில் பிரதிபாத்திரான சிவனை ஸ்வரூபதடஸ்தமென்னு மிரண்டு லக்ஷணங்களினாலும் தேரத்திரம் பண்ணுகின்றது.

(இ - ள்.) ஆதிநடு வகதமிலா வளவில் சோதி - உற்பத்தி திதி நாசமினறிக் காலதேசவஸ்துகளினுனே யபரிச்சினனமாய் ஒன்றாய் சுத்தமாய் விபுவாய் ஸ்வயம் ப்ரகாசநூணந்த ஸ்வரூபமாய் ஸ்வாநுபவைகவேத்தியமான பரமசிவம்

✽ தடி-கூடம் ஸிரொ—சூடியுக் ஸூநயுஜிமம் வபரி பெருணயு ஜெகம் ஸூகூடி வபரா வரா உநா உய உபு ஜெ யா ஹா வெவகமஜி ஜஜயஸிவ த கூலா உவ-ஸிகி:—

இது ஸ்வரூபலக்ஷணம்.

மேல் தடஸ்கலக்ஷணம்:—சத்தர் உத்தியுத்தர் ப்ரவிர்த்தர் என்று மூன்றுவிதம் இவ்வாறு பஹுவிதமாகில் அகேசேஸ் வரத்தவமா மென்னில்? சத்திப்பிரவிர்த்தி பேகத்தினுனே பேத முபசாரமாகச் சொன்னதன்றி வஸ்துபேத மில்லை.

தடி-கூடம் ஸிரொ—சூடியுக் தபுவரூப கதயுகி லியஹுஜெகி ஸூகூடி வபரா வரா உநா உய உபு ஜெ யா ஹா வெவகமஜி ஜஜயஸிவ த கூலா உவ-ஸிகி:—

அருண்ணான மூர்த்தியாய்-அப்படிப்பட்ட சிவன் ஆன்மா ககளை யாறுக்கிரஹிக்கவேணும்மென்று க்ருகையினுனே பஞ்சசத்திகளுக்கும் ஞானசத்தி மூர்த்திமானாகிச் சுத்ததொணனு நாமத்தை யுடையராய் ரூபமாய் ஞானப்பிரகாசராயிருப்பர்.

✽ தடி-கூடம் ஸிரொ—விஜகிவம் ஸூபரணாநு பெருமாத யு லி-உதி:—

அகிலமீன்ற மாதிரியையொரு பாகத்தடக்கி - விஸ்வத் திற்கு அபிஷை நிமித்தோபாதாகமாகிய தனது சமவாய ஆதி சததி வாம பாகமுத தான தக்ஷண பாகமுமாக விந்நிர த்ருசுபோல நீலமும் பொன்மையுமாகி, யொருமுதலிலே யிரு வகை நிறமுமாகி, ஞானக்கிரியா சமமாய், அகலமாகிய பரையாதிசத்திகள் சகலமாகிய சுத்தமாயையிலே தர்ப்பண தத்தில் பிரதிபிம்பம்போலே பொருத்தகையால் சகலகல மாகி, விஸ்வத்திற்குப் பரமகாரண மாகி, யநேகசுதரப்பிரகா சமுமாகி, மாயாதிதமாய், உத்தியுத்தொனதும் சதாசிவொன்று ம பரிபாய காமததையுடையராய், சுத்த மாயாகருத்திபத்தை ப்பண்ணுவா. இவர்க்குத் திருமேனி பஞ்சசத்திசூடைய ப த்திலொரு அம்சமாக நிஷ்காமாகிய சிவசாதாகயம் அமுர்த்தி சாதாக்யம், மூர்த்திசாகயம், கர்த்துசாதாக்யம், காமசா தாகயமுண்டாம்; அது நிஷ்களம். சகலம் வித்துவிலே கினதும் ஈசானன் ஈஸ்வரன் ப்ரம்மன் சிவன் சதாசிவ னென்னும் சகலமூர்த்திக ளுண்டாம். இசுத விரன டெகை நிஷ்கள சகலத திருமேனியிலே சிவனின்று சுதக மரயாஸ்தூல க்ருத்தயத்தைப் பண்ணுவர். சுதகமாயை யி ல் சூக்கும க்ருத்தயத்தை சத்தர் பண்ணுவர் எனவறிக.

* ததிகு வா துலெ—வனவது ஸு திகிதொரு ண பகுதி—ஹுகவரகுபயுசு | திகிதெயுதிகாவ து தலூசு ஸகலநிஷ்கெழு || ஸள வி ய—நாஸி ததெதெஹ திராஸாஸி ராயிராணி உ | உதிகு வ வநிவாகாஸி தவ—கிணெயு திகி—பவவதி || வரா ஸகெத—ஸா—ஸாந சிவலாஜிவ யு ஸம் ஹ வஃ | சூதி

ஸக்தே-ஸாஹிஸந கஜே-கி-ஸ்கவ ஸஜ-ஹி வஃ || ஐ-ஹி
 ஸக்தே-ஸாஹிஸநஜெ-ஹி-கி-ஸ்க-ஹி-ஸி-ஹொ-ஹி-
 தெ | ஜாநஸக்தே-ஸாஹிஸந கஜே-ஸாஹி-
 ஸஹவஃ || க்ரீ-யாஸக்தே-ஸாஹிஸந கஜே-ஸாஹி-
 ஸஹவஃ—

வானூர் மகுடசூடாமணியாய் வையம்போற்றப் பரீதி
 மதி பணிபவளச் சடைகடாழப் படரொளி யம்பலததாடும்ப
 ஶலூர்பாதத் தாதுமலி தாமரைகள் சிரத்தேவைத்துத் தள
 ராத பேரண்பு வளராநிற்பாம் - பிரம்மாதிதேவர்கள் (அபி
 ஶேகத்திற்கு சிகாரதநமாய்) சர்வலோகப்பிராணிகளுந்
 தோத்திரம்பண்ணும்படிக்குத் தனதிசசையாற் றிருமேலியைய
 யாககிக் கொண்டு அஷ்டகலாப் பிரசாதரூபமாகிய வர்த்தசக்த்
 தனை அழகுபொருத்தச் சிவநக திருச்சடாபரத்திலே தரித்துக்
 கொண்டி அந்தச்சடைகள் தாழ்த்து தொங்க சோமசூரியாககிநி
 ப் பிரகாசங்கள் மழங்கும்படிக்கு யிருத்தப்பிரகாசமாய் வயா
 யாயியுள்ள சிற்சபையிலே பஞ்சகருதயமே நிர்த்தமாகப்பண்ணு
 குசிவனது தாதுசெறிந்த பாதாரவிதங்களிலே சிரசிவால்வண
 ககி தளர்ச்சியில்லாத மிகுந்த வனபுடனே கூடுவோம். இது
 ப்ரவிர்த்தனைச் சொன்னது.

இதற்கு வேறுவிதமாய்ப் பொருளுரைப்பாருமுளர். அஃ
 துவருமாறு:—ஸ்வரூபம் தடஸ்தமெனனும் பரிபூரணம் சத்தர்,
 உத்தியுத்தர், ப்ரவிர்த்தகொன்று சொன்னதனறி அட்பலத்தாடு
 ம சிவனையே தோத்திரம்பண்ணினதாக வுரைப்பார்கள். (ஆ
 திகடு.....நிற்பாம்.) ஏ - து. ஆதிமத்யாந்த்ரஹிதமாய் அள
 விட அரிதாயுள்ள வொளியானது க்ருபையருளுகிற ஞானசத்
 தியினை வடிவாக வுடைத்தாய் விஸ்வத்தைத் தோற்றுவிக்கிற

கீரியாசத்தியைத் தன்னுடைய பாரிசுத்திலே யுடைத்தாய்தே வர்களுடைய அபிஷேகத்திற்கு ரத்திரமாயுலகத்தார தோத் திரம்பண்ண அர்த்தசநந்ரணத் தரிக்கப்பட்ட பவளம்போன நிறத்தினையுடைய சடைகளைத் காழவிட்டு; ஒளியாக்கப்பட்டாநி னற அம்பலத்துள்ளே நிறுத்கம்பயிலாநிற்கற பரமேஸ்வரனு டைய நானுசெறிந்த கமஸம்போன்ற பரீபாதங்களைத் தலைமெ ற்கொண்டு, தாழ்வுபடாத வண்பினை மிகவும் அவன்பாதத்திலே யுண்டாக்காநிற்பேம். ௭ - டு.

திருவம்பலத்து நிர்த்தம்பண்ணுகையாவது, பூமிக்குச் ச முமுனைநாடி சிதம்பரமாதலால் அதிலாடுகை அஜபாஸ்வர இ பமா மிரண்டக்கரமாகிய திருவடிகளா லாடுவதனால், உலகத்தி ற் குபிருமாய் நிற்பனென்பது கருத்து. உயிர்களுக்கு பலமாயி ருப்பனென்பது அஷ்டமூர்த்த வடிவாதலால் “தானாடத த னகச்சயாநிம்” என்னும் பழவார்த்தகையு மிதனைநோக்கி யென சுகொள்க “தேவர்கள் தானவர் சித்தவித்தியாதரர், மூவர்க ளாதி முப்பத்துமூவாகள், தாபநர்சத்தர் சமயஞ்சராசரம யாவையுமாடிடு மெம்மிறையாடவே.” “தத்துவமாட சதாசிய ந்தானாடச், சித்திகளாடத் திசைகளுமாடிட, வைத்தசராசர மாட மறையாட, வத்தனுமாடிடு ளாகந்தக்கூத்தே.” திருமந்தி ரம் திருக்கூத்துத்தரிசநம்.

*இச்செய்யுளுப் பின்வரும் சத்திவணக்கம் கந்தர்வணக்க ங்களும் பரபகூத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. இவற்றிற்கு சிவாஃர யோகிகள், ஞானப்பிரகாசர் இவர்களிருவரும் இவ்வணம் வருவி த்துணாயிட்டிருக்கின்றனர். ஒருகோட்டன் என்பது முதல் பா யகூப்பாயிரச்செய்யுளிற் பிரவும் உணாயாசிரியர்கள் சிவவற்ஞற த் தழுவியும் விடுத்தமிருப்பதை ஓங்கோங்கு குறிப்பிக்கப்படும்.

பரபக்ய சுபக்யங்கட்குப் பரவிரச் செய்துள் வரையறுக்க
 ப்படடிருப்பதை “முகவுரைபிற்கசம்” “ஐந்தததி” எனலும்
 செய்யுட்டுடொகை விருத்தவ்களிர்காண்க. (உடி-வதுபக்கம்.)

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

ஆதிநி ஹந்தயிர வனவில்சோதி யருண்ஞான மூர்த்தி
 யாய் - (சோதிபாய் அருள்மூர்த்தியாய் ஞானமூர்த்தியாய் எ
 னறுபிரித்த மூன்றிடத்தங் கூட்டுக. ஆதிநி வந்தயிர வ
 னவில்சோதியாய் என்பது ஆகுபெயராதலால்)

சோதியாய் - உற்பத்தி திதி காசங்களின துபசார
 த்துகருக தூரமாய் டுளே வாக்கதீதமாகிய சுத்தசிவ
 சோதியாகி அதனது மந்தியநில்கள நிர்த்திசோதியாய்; ஆ
 கையால், சகனாதிகார றென்கின்ற சதாசிவன், சகளநிஷ
 களபோக றென்கின்ற வநாகதசிவன், நிஷ்களவிலைய றென்
 னின்ற பரசிவன், இவர்கட் கதீதமாய்: ஆகையால், மஹாப்
 பிரளையத்திலேதான் யோகவிவேக பாவனையிலேதான் அ
 ஞுபக்யமாகிய பிரமாதி பரசிவாந்தமாகிய அதிஷ்டாநைக்
 கைவிட்டுச் சிவவிடத்தி னுசமுகமாய்த்திரும்பிய சம்புபக்ய
 மாகிய பிரமா விஷ்ணு ருத்ரன் மகேஸ்வரன் சதாசிவன் ப
 ரவிகது பரசாதம் பராசத்தி பரசிவமென நின்ற வலதத்வ வி
 லயத்தானமாய், திரும்பச் சகனநிர்த்தம்பண்ணும்படி,—

அருண் மூர்த்தியாய் - 'மகாமாயாமய மகாசபாபித்தியிஷ்
 மாக்கிரிகனெழுதியபூதாசரசவடிவாகிய மந்திரஸிபிபெணுமிலக்
 கில் மாந்திரிக னுச்சரிக்கு மந்திரகரிவழியாய்வக் தந்திப்பொலாவி

சீப்பவித்துத் திவ்யமக்திரமாகிப் பலன்கொடுக்கும்படி சிவனது சங்கற்பத்தொலுண்டாய், அச்சத்தியசுத்த சம்மேளனமாகிச் சுத்தமரயா புவகவாசிகளாகிய சாஸ்திரிகளுக்குச் சத்தியவடிவாயும் மாத்திரிகனது சங்கற்பத்தாற் கற்பிதசம்மேளனமாகிச் சிவனுக்குக் கற்பிதவடிவாயிருக்கும் வாசகமக்திரமாகிய மஞ்சதசாஷுரி பஞ்சாஷுரமாகி, தனது பரித்ரஹசத்தியாயிருக்கின்ற வாசகசத்தியமசரீரத்தி லாவிப்பவித் தவினூபுத்தமாயிருக்கின்ற வாச்சியமக்திரமாகிய பஞ்சதசாஷுரி பஞ்சாஷுரமாகி, தனது சமவேதசத்திபாவிருக்கின்ற வாச்சயசத்தியமசரீரியாய். ஆகையால்,—

நூனமூர்த்தியாய் - சலைபா யிருக்கின்ற ஐடமூர்த்திகட்கு வேறாய், அசலைபாயிருக்கின்ற சித்தகறுவாய், இப்படி கற்பிதமூர்த்திக்குக் கரசரணிகளின தசைவுகூடாதாகையால்,—

(அகிலமீன்ற மாதிரியை மொருபாகத்தடக்கி) அகிலமீன்ற-பரம்பரிமாய்ப் பராசத்தியா லதிஷ்டிக்கப்பட்ட தந்தப்பராசத்தி த்வாரத்தினாலேயுந் தன்னாலே சாஷுரத் திஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரம்மாதி த்வாரத்தினாலேயுந் ததுகரண புவகபோகங்களாகிய சகலத்தையும் உற்பவிப்பித்த;—

ஒருபாகத்த - வாமபாகத்த,—

மாதிரியும் - நிர்த்தசாஷுரியாய் நிற்கும் உமசதேவியையுடீ நிர்த்தசாஷுரிபாய்த்தனது சத்திசாந்நித்தியத்தாகமாய் நின்ற நிலைநிற்கவும் ஓரங்கிசத்தினாலே,—

அடக்கி - சமுத்திரத்துதித்த முத்துப்போல வகத்த த்வாரத்தினாலே மாயையி னுற்பவிப்பித்ததுத் தனது சம்மேளன சக்ரவித்ரகத்தி லாவிப்பவிப்பித்த ஸ்ரீகண்டமூர்த்தியிற் ப்ரவேசிப்பித்த சம்மேளனமாகத் திரும்ப வதிற் றுணஞ்சாந்நித்தியமாய்,—

வானோர் மகுடகுடாமணியாய்- பிரமாதிதேவர்க்கு மதி
தேவராகிய ஸ்ரீகண்டாதிதேவர் தேவராகிய அகந்தாதிக்கட்குத்
தேவனாய்,—

வையம்போற்ற - உலகங்களெல்லாந் துதிப்ப,—

பாதிமதி யணிபவளச் சடைகடாழ - (பரதி - சம்பாக
மன்று ஓரங்கிசுமாதலால்) சந்த்ரகலையைத்தரித்த விரித்த பவ
ளக்கொடிபோன்ற சடைகள் பின்றுங்க,—

படரொளியம்பலதது-பராசத்தியா லதிஷ்டிக்கப்பட்டிப்
பரம்பாநின்ற ப்ரகாசததையுடை-ய சுத்த மாயாமயமாகிய
சபையின்கண்ணே,—

ஆடும் - கடிக்கும்,—

பரனார் - சுத்த சிவனாரது,—

பாதத்தாதுமலி தாமரைகள் - பாதாரவித்தங்களை,—

சிரத்தேவைத்து - சென்னியிற் றரித்து,—

தளராத பேரன்பு வளராநிற்பாம் - யாம் நீங்காத மிகுநீ
த பத்திநிறை வாக்காநிற்பாம். ஏ - று.

யாம்—தோன்ற யெழுவாய்.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

நசனருளிச்சையநிவி யற்றலின்ப

யிலயமொடுபேரகமதிகாரமாகித்

தேசருவமருவுருவமுருவமாகித்

தேவியுமாய்த்தேசமொடுசெல்வகிமாப்

பேசரியவுயிரையெலாம் பெற்றுநோக்கிப்
பெரும்போகமவையளித்த ப்பிறப்பினையு மொழித்திட்
டாசகலமடியருளத்தப்பனுடனிருக்கு
மனனையருட்பாதமலர்சென்னிவைப்பாம்.

மேலிகதச் சிவனுடைய *சமவாயசத்தியையும் ஸ்தம்பே
தங்களையுங் கூறுகின்றது.

*சமவாயசத்தி - அபிஸ்ரோசத்தி, ஸ்தம்பேதம் - அதனது
பேதம்.

(இ - ள்.) ஈசனருள் - பரமேஸ்வரனுக்கு அந்நிக்கூஷ்ண
ம்போல + அவிகாபாவமாயிருக்கிற க்ருபாசத்தியானது பஞ்ச
ஶக்ருத்ய நிமித்தமாக க்ருத்யபேதங்களினாலே யஞ்சுபேதம்.

*கடி-கூ-வனவெவ்வவ-வஸு-தஸெஸி யாஸி
நி-பு-பு-வா-பரா| சவிநாலாவிநீஸு-வொஸு-வொ-
ஷிவபு-வொரிசி||

பரமசிவத்தி லாயிரத்தொருகூறு பராசத்தி,—

+ அவிகாபாவம் - பிரிவில்லாமை, ஶக்ருத்யம் - தொழில்.

இன்பம் - ஆன்மாக்களுக்கு விஷயசுகத்தைப் பொருத்து
மாதிசத்திபானது அந்தப் பராசத்தியி லாயிரத்தொரு கூறாக
த்தோன்றும்,—

இச்சை - ச்ருஷ்டியாதியைப் பண்ணவேணுமென்னு மிச்
சாசத்தியானது அந்த வாதிசத்தியி லாயிரத்தொரு கூறாகத்
தோன்றும்,—

அறிவு-சர்வான்மாக்களுடைய கன்மக்களையு மந்தக் கன்
மக்களுக்கிடோன ததுகரண புஷ்பேரகங்களையு முபாதாகத்ர

௩௮ சிவஞானசித்தியார் கபகூடம்.

யங்களினின்று மூண்டாக்கும். அதையுமேககாலத்திலே †பதக் வந்தாக வறியு ஞானசத்தியானது இச்சாசத்தியி லாயிரத் தொரு கூறாகத்தோன்றும்.—

† அதர்வத் - உளபடி.

இயற்றல் - †ச்ருஷ்டியாதி க்ருத்யங்களைப் பண்ணுங் கரி யாசத்தியானது ஞானசத்தியி லாயிரத்தொரு கூறாகத்தேர னனும்.

†ச்ருஷ்டியாதி யென்றதனால் பஞ்சக்ருத்யங்களையும் எனவறிக.

இது சிவச்ருஷ்டி, இத்தச் சிவசத்திகளைத் த நிஷ்களமே.

* த_ஊஉ_{வா}த_{வெ}—த_{வி}வெ_த—வ_{ரா}ஸ_{கி}ஸ_வ
 ஹ_ஸர_ாஸ_ாடி_ஜய_த || த_உக_ஸ—ஸ_ஹஸ_ரா_ஸ
 டி_ஸகி_ஸஸ_{டி}வ_ா | ஸ_ஸர_ாஸ_{கெ}ஸ_ஹஸ_ரா_ஸடி_ஸ
 ல_ாஸ_{கி}ஸ_{டி}வ_ா || த_உக_ஸ—ஸ_ஹஸ_ரா_ஸடி_ஸ
 ஜ_ாந_ஸகி_ஸஸ_{டி}வ_ா | ஸ_ஸர_ாஸ_{கெ}ஸ_ஹஸ_ரா_ஸ
 டி_{கி}ய_ாஸ_{கி}ஸ_{டி}வ_ா || ஷ_நத_ாவெ_ஸடி_வண_ு
 னி_ஷஷ_{கெ}ந_கதி_கத_ா | ஸி_வஸ_ுஸி_{நி}ய_{வெ}ப_ு
 தெ_உதி. *

இவ்வாறு பஞ்சசத்திகளு மொன்றுக்கொன்று சமம் ராம்சமென்ற க்ருத்ய ய தாரதம்மிபகையினாலே சொன்ன தன்றி டி பரிசின்னமாகச் சொன்னதல்ல வெனவறிக. இப் படி தோன்றின பஞ்சசத்திகளினே பரசசத்தியானது பஷ்ட

கவாசுகத-பூநாடுகிகீகி-கடு || கி யா ஸகெடி-ஸாஹம்.
 சொந கடுலொடாவு ளுலம்ஹவடு | கி யா கடு-கி வி
 ஜெயம் தஸாசுகடுகிநாடுகடு || ணதசு வஜா-த க
 ஸ்வாஸுவ-காஸணகாஸணடு | ஸடா ஸிவடிஹம் ஸ்ரீ
 கடுகிஸாஸுஸு கிஸி-தடுகி ||

கிரியாசத்தியினுலே சதாசிவத்தில சுவாஸ்ராம்சமாகச் ச
 களமாகிய மஹேஸ்வரரூபமாய் இருபத்தைந்து விக்கரஹபேத
 மாகிய சத்தமாயா சருத்தயத்தைப் பண்ணுவர்.

இவர் ப்ரவிர்த்தர். இவர்க் கருக்கேஸ்வரர் என்றும் பெயர்.
 * தடி-கூடு தடுதெ-வ-கடு-ஸாஸு ளுலம்ஹஸு-
 ஸடு-ஹெஸாஸு ளுலம்ஹ-வடு | ஹெஸாஸு-கடு-வடி ளு-
 ஸு-ஸு-ஸி-கி-யா-த-கடு | வஜா-வி-ஸ-கி-ஹெ-டி-ந-த-நடு-டு
 கி-டு-வஜா-வி-ஸ-கி-|| ஸ-டு-டி-நி-ஸி-வடி-க-த-டு-ஸ-
 டெ-கா-ந-டு-கா-வி-டு-த-டு-ஹ-ஸி-கி ||

சேவ்யுராய் - சதாசிவாதி மூர்த்திகளுக்கு மனோன்மனி
 யாதி போகசத்திக்ரமாய்,—

தேசமொடு செல்வமாக-சிவனுக் காதாரதேக கரண வன்
 த்ராபரண சூயச ஐஸ்வரியங்களுந்தானேயாகி.

* தடி-கூடு சுஹாஸுவெ-ஸ-கி-ஸு-ஸி-ஸு-ஸி-டு-டி-வ-
 ஹ-ஸா-தா ஜா-ந-கி-யா-கா-ஸண ஹ-ஸ-ந-ஜா-ஹி-ஸா-
 ஹ-ஸ-ப-டு-யா-ய-த-ந-ஸா வ-ஸ-ணா-டி-க-க-ய-கி-ஹ-ஸ-ய-டி-வ-
 ஹி-டு-டி-ஸ-ஸா-க-டு-ஸ-வி-ஸி-கி ||

பேசரிய ஷுபிராயெலாம் பெற்றுநோக்கிப் பெரும்போக மவையளித்துப் பிறப்பினையு மொழித்திட்ட டரசுகலு மடியருள த் தப்பனுடனிருக்கு மன்னையருட் பாதமலர் சென்னிவைப்பா ம் - (இவ்வளவென் நிலக்கஞ்சொல்ல வரிதாகிய) அதாவது அ ளவிடப்படாத ஆன்மாக்களையெல்லா மீன்றும் வளர்த்த ம லபரிபாகத்திலே பேரின்பத்தையும் கொடுத்த மேல் ஜநரமில் லாதபடியும் பண்ணி யாணவாதுகுற்ற நீங்கின வான்மாக்களி டத்திலே சர்வான்மாக்களுக்கும் பிதாவாகிய சிவத்துடனே பேதமற ப்ரகாசித்திருக்கும் லோகமாதாவினுடைய பாதார வித்ததைத் தலையின்மேற் பாவிப்பாம். ௭-று.

பதிபைப்போல் பசவு மநாதி, அதற்கு உற்பத்தி காசமுமி ல்லையென்று சாஸ்த்ரங்க்களிலே சொல்ல, இவ்விடத் தீஸ்வர னான்மாக்களுக்குப் பிதாவென்றும் ஈஸ்வரியார் மாதாவென் றுரு சர்வப்பிராணிகளையும் பெற்றொனதுஞ் சொல்வது வி ரோதமெனினில? விரோதமில்லாதபடி கூறுவாம்! ஆன்மாக்க ள மஹாப்ரளையகாலத்தி லாணவகேவலமாக விருத்தபொழுது ஞானம் ப்ரகாசியாதபடியாலே யானமாவென்ப கொணற் றில் யென்பதுபோல நின்றது; அதை ச்ருஷ்டிகாலத்திலே ஈ ஈ ஈஸ்வரா விநாயுதையான சத்தி, சுத்தாசுத்த மாயைகளிலே த த்ததாகாரமான கலாதிக்கை யுதிப்பித்து, அத்தக் கலாதிக்கரண க்க்களினாலே யானவமல சத்தியைச் சிற்றுகீக்க, யான்மஞான ததைத்தான பேதமறநின்று ப்ரகாசிப்பிக்கையால்; ஈஸ்வரசத் தி யான்மாக்களைப் பெற்றதென்றது. அந்தச்சத்தி ஈஸ்வரா வி காயுதையில் வேறற விருக்கையா லீஸ்வரநிமித்தகாரணமாகிய பிதாவென்றது. ஆணவமல பரிபாகத்திலே யான்மாக்களை வி ஷேபசுகங்கனான சிற்றின்பத்திற்கேதுவாகிய ஸ்தூல ரூக்கும சரீரங்களினின்றும் வாங்கிப் பேரின்பஸ்வரூபமாகிய சிவனுடன் றன்னிப்போ லவிநாயுதமாக வேறற நிற்கப்பண்ணி, இவ்வாறு.

ண்டான வான்மாக்களுக்கு ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே யாணவகே வலத்திலே நின்றூகீங்கித் தன்னிடத்திலே ஐநிப்பகையும் (பிற ப்பினையும் எனற—ஆம்மையால், ப்ரளயகாலத்திலே யாணவ கேவலமாகையான மரிப்பது போன்றதையு) மொழித்து; த கையப்படாத ப்ரகாச ஞானஸ்வரூபமாகி, தானும் பரமாத் த ஸ்வரூபமாகிய சிவமும், தகைவற்று ஞாநிருஸ்வரூபமான ஞா னமாதகனிடத்திற் பேதமற நிற்பார்கள்.

¶ ஈஸ்வரா விநாயகா - ஈஸ்வர அவிநாயகை எனப்பிரி த்து ஈஸ்வரனுக்கு பினமந்நிருத்தல் எனப்பொருள்கூறுக.

பொருள்கேகத்திற் கபிவியத்தி டேதவானது கொண்டு ப்ரகா நியிதககாரணமென்றும், மாதா வுபாதாககாரணமென்றும், பினனா யவ்நிருவர காரியமென்றும் விவகாரம் சூதுபாலகோ பாவ ப்ரகிததமாகையால் முத்திபரியந்தஞ் ச்ருஷ்டிகாலங்க டேசறும் சத்தாகமாக ஸ்வரூபாபி வியத்தியைப்பண்ணின வீ ஈஸ்வரசத்தியையு மீஸ்வரையு மாதாபிதா வென்பதும்; அவர்க ள் காரணம் ஆனமா காரிடமென்பது முசிகம். ஆகையாலீஸ் வரன் பிதாவென்றும் ஈஸ்வரி மாதாவென்றுஞ் சொல்லுகிற து சர்வசரஸ்த்ரப் பிரகித்தம். ஈஸ்வரன காரணமென்பதும் ஆனமா காரியமென்பது முத்தி பரியகதமுண்டு. முத்தியிலே ஈஸ்வரன காரணமாகிது முத்தியந்த்ர மான்மா சிவஸ்வரூப மே ஆகையாற் காரணகாரிய பாவயில்லை. ஆகில் பாசச் + சே த மொருகாலமு மான்மஸ்வரூபப் பிரகாச மொருகாலமோ வென்னில்? அப்படியல்லி பாம்பு ஃ குப்பாசம் கழற்நினைபொ ருது குப்பாசம் கழன்ற தொருகாலமும் பாம்பினுடைய ப்ர காச மொருகாலமு மல்லாததுபோல; பாச + களமும் ஸ்வரூ பாயி வியத்தியு மேககாலமே.

§ ஆபாஸ கோபாஸ நியாயம் பரல்பாள் முதல் சநினை ராண இடைபரீராக. எ-து, † சேதம்-நீககம், ‡ குப்பாசம் - சட்டை, †களகம் - நீககம்.

* தடி-கூடுதல்-மெ-காய-கெ-நாண-பு-கீ-ஷ-லா வ-கூ-நா-ந-மொ-உ-ரெ | யா வ-க-ரெண ஹாரிண ூா ந ஸஜிஷவீ-ய-மெ-த-வொ-ச|| வ-பூ-டி-மெ-த-ஸி-வ-கெ-மெ-ணா: காரண-க-க-ந-காரண-ம | ந-த-சு-ப-கி-த-டி-அ-இ-ஸ-லா ஶு-லொ-வி-காய-க-க-மொ-உ-ரெ || வ-பூ-வ-பூ-ந | ஸ-வ-பூ-க-பூ-ர-வி | வ-த-பூ: காரண-ஹ-வ-க-காய-க-க-பூ-வ-பூ-த-தெ-ஜ-ஸ-ஸி-க-ம-ய-உ-வ-பூ-த-அ-இ-த-பூ-பூ-ல-வ-பூ-க-க-க-வ-பூ-கி. *

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

ஒநனைத்தினதபாகந் சரத்தனத பாகமென்ஈறதுபோல க் கர்த்தரவாகிய சிவனுற் கனமமாகிய ஜடசித்தக்கனிலே க் யிபையாகப் பண்ணப்படுகையால் சிவனது ச்ருஷ்டி திதி சங் காரம் த்ரோபாவம் அறுக்கிரகம், ஜடசித்தகனது ச்ருஷ்டி தி தி சங்காரம் த்ரோபாவம் அறுககிரகமென்றுஞ் சொல்லப்படு மென்றறிக. (ஆகி எண்பதனைப்பிரித் தெற்குக்கூட்டுக. ஈசனு க்ரு அருளாகி அருமென்பதாகு பெயராதலால்) அருளாகி - கித்தாகிய வான்மாவிலிடத்திலே சிவனுக்கொப்பாரகு மூத்திசி த்திரகும்பொருட்டு மலகீங்க முன்றடைபட்டிருத்த பேரறிவு பெருத்தொழிவாகிய சிவத்தவவிருத்தி விளக்கமென்னு முரு னை அறுக்கிரகத்தைப் பண்ணும் பரரசத்தியாகி—

இன்பமாகி - ச்ரமத்திலே பேரின்பமாவதாய் அந்தப்பேரின்பத்திற்குக் காரணமாகுஞ் சிற்றின்பத்திற்கு நிமித்தமாகிய ச்ரமஷ்டி திதி சங்காரம் தரோபாவமென்கிற நாலுக்ருத்யங்களை ஆரணி ஜகநீ ரோதயித்திரூபமாயிருந்து பண்ணுகத் தரோதானசத்தியெனனு மாதிசத்தியாகி. (பரசிவாதீதமாகிய சிவனுக் கிண்பத்தைப்பண்ணும் பராசத்திபதிதமாகிய வினபசத்தியாகிய எனனும் கொறிப்பொருளுமாம்.) இப்படிப் பஞ்சக்ருத்யம் பண்ணுமிடத்து நியமித் திறிற் துத்தியோகத்துச் சங்கறபித்தப் பண்ணவேண்டுகையால்,—

இச்சையாகி - இந்தப்பொரு ளிப்படியாய் இந்தப்பொரு ளிப்படியாகாதெனனு நியமத்தைப்பண்ணு மிச்சாசத்தியாகி,—

அறிவாகி-இதுகாரண மிதுகாரண மிதுகாரிப மிதுப்ரயோசுமெனனுஞ் சாதத சவிகற்பஞானத்தைப் பண்ணு ஞானசத்தியாகி,—

இயற்றலாகி - க்ரியாசத்தியாயிருந் திதைநான் பண்ணாநிற் பேனென றுதத்யோகிதலாகிய சாதத சவிகற்பக் கிரியையையப்பண்ணி, திருடப விச்சாசத்தி ரூபமாகியிருந் திந்தவஸ்திப்படியாகக் கடவதென்று சங்கற்பத்தைப் பண்ணும் க்ரியாசத்தியாகி, உத்த தாலபஞ்சக்ருத்யங்களையும் அந்தத் தாலபஞ்சக்ருத்யங்களுகரு யோக்கியத்தைப் பண்ணுமதாகிப ரூக்குமபஞ்சக்ருத்யங்களையும் பண்ணுமிடத்தில் லயபோக வதிகார காலங்களிலே பண்ணவேண்டிம தாகையால்,—

இலயமொடு போகமதிகாரமாகி - லயபோக வதிகாரங்களுக்குள் லயத்தைச் சொல்வாம். (அர்த்தமாத்ரயோசன நிர்விகற்பக்காட்சி, ப்ரத்தியர்க்தக்காட்சிமாத்ர சவிகற்பப் பார்வைபார்க்குஞ் சுத்தசிவன்போ லிருந்தாலும் போகண்புமதிகாரராயு மதுக்ரஹக்ருத்யமாத்ரம் சூறித் ததிருக்குமியி

பித் துள்வைத் ததிருக்குமயோசக சாத்த சவிகற்ப ஞானக்கிரியா சங்கற்பவானு யிருக்கின்ற விநதுவைநீங்காத விலபருகரு முததிபண்ணு மறுக்க க்ருத்ய மப்படியிருக்கும். விந்தவை நீங்கிய விலயருகரு வியத்திபண்ணு மறுக்க க்ருத்ய மெப்போது மியற்கையா யிருக்கின்றதாசிலுந துலபஞ்ச க்ருத்யத் துக்கு யோக்கியத்தைப் பண்ணு மதாகிய சூக்கும பஞ்சகருத்யத்தைப் பண்ணும்படி இலயகாலத்திலே போகரையும் அதிகாரரையுஞ் சூக்குமிப்பித் துள்வைத்துச் சிருஷ்டிகாலத்திலே தா னவர்க் குள்ளுமாயிருப்பர். இலயராதலால் அந்த முத்திவியததி க்ருத்யமு முடித்துத் துலபஞ்ச க்ருத்யநிமித்தமாகிய சூக்குமபஞ்ச கருதயத்தையும் பண்ணுவர். ஆகையால், மலாப் பிரஸாயத்திலே துலபஞ்ச க்ருத்யங்களை விட்டிருக்குங் கிரியாசத்திக்குச் சூக்கும பஞ்சக்ருத்ய நிமித்தஞ் சூக்குமித்து நியமித்தல், சந்தே சவிகற்பித்தறிதல், அப்படி யுத்தியோகித்தல், நிர்விகற்ப சவிகற்ப வேற்றுமைதோற்றச் சங்கற்பித்தலென நூல் கொழில்களைப் பண்ணு மிச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி, அந்தக் கிரியாசத்தி பேதமாகிய விச்சாசத்திகளை யந்நியமன்றித் தனக்குள்வைத்து நிர்விகற்பவறிவு மாத்ரத்தைப்பண்ணு ஞானசத்தி மாத்ரமாயிருத்தல் லயம்) (போகத்தைச சொல்வாம். அந்தக் கிரியாசத்திக்கு சிருஷ்டியாகி துலபஞ்ச க்ருத்யங்களைப் பண்ணும்படி நியமித்தல் அறிதல் உத்தியோகித்தலெண்ணுத் துலயோசக பவுத்த சவிகற்ப வேற்றுமைதோற்றுஞ் சூக்கும யோசக சாத்தசவிகற்பத் தொழில்களின துள்ளுத்திரோகத்தைப் பண்ணி இச்சாசத்தியாயு ஞானசத்தியாயுங் கிரியாசத்தியாயு மிருத்தல் போகம்.) (அதிகாரத்தைச் சொல்வாம். அந்தக் கிரியாசத்திக்குச் சொல்லிய சாத்த சவிகற்ப நிர்விகற்ப வேற்றுமைதோற்றுஞ் சூக்கும யோசக சாத்தசவிகற்ப சங்கற்பத்தினது அந்தர் சூக்ரோகத்தைப்

பண்ணிக் கிரிபாசத்தி பேதமாகிய விச்சாசத்திபாவிருத்தல் அ
 திகாரம்.) ஆகையாற் ரண்ணக்குறித்துப் பிரபஞ்சம் ப்ரயோச
 கமாகத் தோற்றாதலாற் ரண்ணக்குறியாமற் ப்ரபஞ்சத்
 தை ஸ்வரூபமாத்ரமாகப் பார்த்தலைப்பண்ணுவது, “ஆதிநி
 வந்தமில்லா வளவில்சோதி.” என்று முண்டொல்லியது சுததிக
 வச்சபாவம். பிறர் ப்ரயோசகத்தைக் குறித்துப் பார்த்தலைப்
 பண்ணுதலைச் செய்வ திப்போதுசொல்லிய விலயபோக அநி
 காரச் சிவச்சபாவம் இந்த விலயபோக அதிகாரச்சபாவமு
 ம்சர்ண கருத்தருத்வத்துக்குட் சிறப்பு கருத்தருச்வ மாகலால்
 ஔபாதிக்கத்தக லக்ஷணமன்று, நிருபாதிக மிருவகை பெ
 ருவகைச் சபாவமும் சொரூபலக்ஷணமே. ஆதலால், இந்த விலய
 போக வதிகாரங்கள் விருத்தி பரிணதி விவர்த்தகாரம்பங்களி
 னொன்றாகிய நித்தியங்கள் சோபாதிக்கங்கள் சத்தியங்களன்
 று; பஹிரங்கபேதமாய்ப் பிரித்தற்களிகாதி அக்தரங்கபேதமா பி
 ருக்குன்ற சிவபேதமாயும் சிவசத்திபேதமாயும் சிவசத்தி வ்ர
 பாரபேதமாயு மிருத்தலால் வ்யாபாரங்கட்கு இலயபோக வ
 திகாரமென்று மக்கரங்கபேதமுண்டு: சிவனுக்குஞ் சிவசத்திக்
 கு மில்லையென்று சொல்லப்பட்டாது. காரணபேத மில்லாதிரு
 நதாற் காநிபபேத மில்லையாதலால் சிவ சிவசத்தி சிவசத்திங்
 டாபாரங்கள் மூன்றிற்குத் தனித்தனி இலயபோக வதிகாரங்
 கள பிரித்தலில்லாத வநதரங்க பேதமாயும் பகிரங்கத் தபேத
 மாயும் நித்தியங்களாயுஞ் சத்தியங்களாயு மிருக்கும்; கற்பிதமு
 ர்த்தி வடிவுமாத்ரத்தாற் கற்பிதவநித்தியங்களாயு மசத்தியங்
 களாயு மிருக்குமெனவறிக. விந்துவுக்கும் வைகரவ சீரிகட்கு
 மாத்ரம் இலயபோக வதிகாரங்கள் பிரித்தற்கென்தாகிய பதி
 ரங்கபேதமா யச்சற்காநியத்தால் நித்தியங்களாயு மணுழர்த்
 திவடிவுமுதற் காநியமாத்ரத்தா லநித்தியங்களாயு மசத்தியங்

களாய் மிருக்குமெனவழிக. திரும்ப விஷயபேரக வதிரர்க்கி
ரமங்களிலே,—

தேசநுவ மருவுருவ முருவமாகி - சேரதியாம் நிஷ்கள ச
களநிஷ்கள சகளமாகிப் பின்னு மதிகாரத்துக்குப் புறம்புமுள்
ஞாமாய்நூரும் பரசிவனாறு மகாகதசிவனாறு மோகலை யீரிரு
கலைக் கிரமததியே யதிஷ்டிக்கப்பட்ட சாந்தியதீதை சாந்தி
விததை ப்ரதிஷ்டை நிவிர்த்திபென்னுங் கலைகளில் விழுதது
பஞ்ச சாதாக்கியங்களையும் பஞ்சமூர்த்திகளையு மித்த விருகலப்
பினுளள பஞ்சப்பிரமங்களையு முறபவிப்பிக்கும் துவகாரிய ப
ராசத்தி ஐக்சத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி க்ரியாசத்திகளு
மாகி, பின்னும் ஈசானியாதி மூர்த்தியக்தமாகிய பஞ்சசத்தி
களுமாகி, வாமாதி சர்வபூததமனியந்தமாகிய வஷ்டசத்திக
ளுமாகி, பின்னு மனோன்மணிபாதி சரஸ்வதிபக்தமாகிய பஞ்
சசத்திகளுமாகி,—

தேவியுமாய் - பேரகசத்தியுமாய்,—

தேசமொடு செல்வமாகி-யோகசத்தியொடு வீரசத்தியுமா
கிப் பின்,—

பேசரி வுயிரைபெலாம் பெற்று - எண்ணிரக்த வான்மா
க்களுக்குப் பாநேகமென்றும் ஞ்சுஞானேகமென்றும் துவதே
கமென்றுஞ் சொல்லப்படுந் திரிதேகங்களோடுங் கூட்டி அறிவு
வினங்கச் சிருஷ்டித்தது,—

கோககி - இரகித்தது,—

பெரும்போகமவைபளித்த - புலகபதிகளா யிருக்கின்ற ப
ரபோகங்களையும் புலகவாகிகளா யிருக்கின்ற ஸ்ப்ரபோகங்
களையுங் கொடுத்தத் திரோபவித்தது,—

பிறப்பினையு மொழித்திட்டி - சங்கித்துச் சிவனுக்கொப்
பாகி யிருக்கும் பரமுத்தியையும் அத்த மாயபுலகப் பிராப்தி

சுஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம் .

யாகிய வபரமுத்தியையுங் கொடுத்த னுக்காழித்த, —

ஆசகல மடியருளத்த - தீக்ஷாசுத்தராகிய சாதகர் இரு
தயகமலத்திலே யவரவர் யோககியாறுகுணமாய்ச் சகள நிஷ்
களசகள நிஷ்களநிருத்த மத்தியதிலக நிஷ்களாதீதமென்று
முனசொன்ன ஸவருபங்களாய், —

அப்பனுடனிருக்கும் - சிவனோடுகூட தியாகம்பண்ணப்
படும, —

அன்னையருட் பாதமலர் - உலகமாதாவினது பாதாரவித்
தங்களை, —

சென்னிவைப்பாம் - சிரசிலே சூட்டிக்கொள்ளா நிழ்கின்
றேம. ஏ - று.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கந்தன்வணக்கம்.

அருமறையாகமமங்கமருங்கலை நூற்றித்த
வகத்தியனுக்கோத்துரைக்குமருட்குருவாய்குருளை
திருமறைமாமுனிவர்முனிதேவர்கடத்தேவன
சிவனருள்சேர்திருமதலைகவநிலையோர்வெய்வம்
பொருமறையார் கழல்வீரர்வீரன்கையிற்
பூநீர்கொண்டோவாதுபோற்றுமடியவர்கள்
கருமறையாவகையருளிக்கதியுழங்குங்கந்தன்
கழலினைகொன்சிரத்திற்கருத்தில்கைப்பாம்.

(இ - ள்.) அருமறையாகம மங்கமருங்கலை நூற்றிரிந்த - ஓதியுணர்த்தற்கரிய நாலுவேதங்களை யு மிருபத்தெட்டு சிவகாமங் களையு மாறங்கங்களை யு மற்று மரிதாகிய கலைஞானங்களை யு மு தலே போதியுணர்ந்த, — அகத்தியனுக் கோத்தரைக்கு மருடகு ருவாங் குருளை - அகத்தியமஹாருஷிக்கு வேதாந்த ஞானத்தை யதுக்கிரகம் பண்ணப்படாநின்ற க்ருபாமுர்த்தியாகிய நித்தி யபாலனாகிய குரு, — திருமறைமாமுனிவர்முனி ஸ்வேதோததா சாரயுத்தரா யிருக்கிற ருஷிகளுக்கெல்லாம் ப்ராதாமாகிய முனி, — * தேவர்கடந் தேவன சிவனருள்சேர் திருமதலை - தே வர்களுக்கெல்லா நாயகமாகிய சிவன், தாரகாசுரனைச் சங்க ரித்து அவனாற் றீடக்கப்பட்ட தேவாதிக்களை யிரகூழிக்கவேண்டி மெனகிற க்ருபையினுலே தரப்பட்ட, ஸ்ரீமத் குமாரசுரத்தி, — தவநிலைபோர் தெய்வம் - தபசினுடைய நிலைமைக்குப் ப்ரதிஷ்டைபான பொய்ப் பற்றதேவன், — பொருடறையார் கழல்வீரர் வீரன் - வேதத்தினாற் றுதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீபாதங்களை யுடையவ ன மஹாவீரர்க்கெல்லா + மக்ரகண்யன், — கையிற் பூநீர் செரண் டோவாது போற்று மடியவர்கள் - சர்வகாலமுங் கையிலே புஷ்பத்தையும் ஜலத்தையுங்கொண்டர்ச்சித்துத் தேவா திரவழிபாடுசெய்யுந் தொண்டர்கள், — கருமறையா வகையரு னிக் கதிவழங்குங் கந்தன் - ஜநகாதிதகங்கனிஞாற் றங்களு னைய ஸ்வருபஞானத்தை மறைக்கப்படாதபடிக்கு சத்தி யை க்ருபைபண்ணுவன், சத்ருக்களைச் சோஷிப்பிக்கையினுலே கந்தனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவன், — கழவினை க ளென்சிரத்திற் கருத்திலவைப்பாம் - வீரக்கழலைப்பொருந் திய வீரன்கு ஸ்ரீபாதங்களை யு மென்னுடைய சிரசினுமிருதயத்தினு ம் பொருந்த பாவிப்பாம்.

ஸ்வேதோத்தா சாரயுத்தர் - வேதத்தினுலே சொல்லப் பட்ட வாசாரங்களை யதுஷ்டிப்போர், * தேவர்கடந் தேவ

என்பதனை யொருமுடிபாக்கி இகத்ராதிதேவர்கட் கெல்லா மதிதேவனாயுள்ளவன் எனவும் இப்பாடல் முழுமைக்கும் பொ ழிப்புளாயாகவும சில ப்ரதியிலெழுதப்பட்டிருக்கிறது. † அக்ர கணினியன் - முதன்மைபெற்றவன், † சோஷிப்பிககை - உலர் ததல், வறறுதல், வாட்டுதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அருமறையாகமமங்கம் - தன திடத்திற் சிவதீக்ஷைபெற்ற பின் ஆகமம், அதற்குமுன் வேதவேதாங்கங்கள், அதற்குமுன் ருண் பின் ருண, — அருங்கலை - அரிதாகிய அறுபத்தாநான்கா யிருக்கி னாக கலைஞானங்கள், — தூஸ் - சத்தகர்க்க மீமாங்கச வேதா நகமெனகிற சாததிர மிவைகளைத் தான்போதிக்க, — தெரிநக - அவைகளிலே சொல்லப்பட்ட பதார்த்தங்களை உத்தேச லக்ஷ னை பரீக்ஷைகளோடே கூட வழிந்த, — அகத்தியனுக்கு - அகத் தியமாமுனிக்கு, — ஒத்துணாக்கும் - பிரணவத்தை யுபதேசம்ப ணணியதனமுடிவிற சிதநாத மஹாவாக்கிய யுபதேசஞ்செ ப்யும், — அருக்குருவாங்குநனை - அறுக்கர விக்கர குருவாகிய கு மாரன், — திருமறைமாமுனிவர் முனி - வேதவித்தாகிய முனிஸ்ர வரர்களுக்கு முனிஸ்ர வரன், — தேவர்கடல் தேவன் - தேவர்க் குற தேவன், — சிவனருள்சேர் திருமலை - சிவனது க்ருபைபொ ருக்கிய புத்திரன், — தவநிலைபோர் தெய்வம் - தவசைப்பண்ணு கிறபேர்க்குப் பலன்கொடுக்கிற தேவன், — பொருமறையார் க ழஸ்வீரர் வீரன் - பொராநின் மறைந் தார்ப்பரியாநினை வீர வண்டபத்தையுடைய வீரர்க்கும் வீரன், — கையிற் பூநீர்கொ ண டோவாது போற்றும்முடியார்கள் - கரத்திற் புஷ்பத் தீர்த் தங்கொண்டி இடைவிடாது பூசிக்கும் பத்தர்களுக்கு, — கரும

ஹையாவகையருளி - ஜநமரணங்களுக்குக் காரணமாகிய மல
மறையாதபடி க்ருபைபண்ணி,—கதிவழங்கும்—சிவஸ்வரூப வி
ளக்கமாகிய மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும்,—கந்தன் - நமது கு
மாரஸ்வாமியினது,—கழலிணைகள் - இருபாதங்களை,—என்கிர
திற சருத்தில்வைப்பாம் - எமது சென்னியில்வைத்து வணங்
கி மனசில்வைத்து த்யானம்பண்ணுவாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சுபக்ஷப் பாயிரம்.

மேற் சுபக்ஷஞ் சொல்லுவான ரொடங்கித்
தெய்வவணக்க முணர்ந்துகீரார்.

அறுவகைச் சமையத்தோர்க்கு மவ்வவர் பொரு
ளாய்வேறாது, குறியது வுடைத்தாயவேதா கமங்களின
குறிபிறந்தம், கறியினி லருளான்மன்னி யம்மையோ
டபபனாடிச், செறிவொழி யாதுநின்ற சிவனடி சென்
னிலைவப்பாம். (க)

இ-ள். அறுவகை உலோகாயிதன் பௌத்தன் அருகன் மீ
ச சமயத் மாஞ்சகன மாயாவாகி பஞ்சராத்திரியாகிய
தோர்க்கு புறச்சமயிக ளறுவருந தாகதாங்கொண்
மவ்வவர் பொரு ட கோட்பாட்டுக்குத் தக்க மூர்த்திகளு
ளாய் மாய்

வேறாங் குறிய முற்கூறிய சமயிக னிதவே பரமமான
து வுடைத்தாய் மூர்த்தியென்று குறிக்கத்தக்க கோட்பாட்
டிக்கெட்டாத முதலுமாய்

வேதாகமங்க வேதாகமங்களிற் கூறிய நினைவுகளுக் கெ
னின் குறிபிறத்த ட்டாத பொருளுமாய் சூயிணநியப்படா
னுவென்வீல் ?

அறிவினி லரு சிவன் ஈனது காருண்யத்திலே பக்கு
 ளாண்மனவி வான்மாக்களுடைய வழிவிலே யநவரதமு
 நிலைபெற்று

அம்மையோ பார்வதியாரும் பரமசிவனுமாய் விட்டுநீங்
 டப்பனாகிச் செ காம லநவரதமுஞ் சராசரங்களாகிய வான்
 றி வொழியாது மாக்கடோறும் வியாத்தியிலே யந்நியமர
 நின்ற சிவனடி யிருக்கிற சிவனுடைய சீர்பாகங்களை யாரு
 சென லி வை ப் செனலியில் வைப்பாம்—எ-று.

பாம்.

யாமென்ப தெழுவாய், வைப்பாமென்பது பயனிலை.
 “தன்மைப்பெயரு முனலிபெயருந் தானுத்தொகலுமா மின்
 லிசைச்செய்யுளினென்றவை” எனபதினாற் றன்மைப்பெயர்
 தொக்கநெனவழிக.

பசுக்களினது நிறம் பலவாளுலும் பால் ஒன்றானுற்போ
 லச் சமயங்கள் பலவாளுலும் பலதனைக் கொடுக்கரவன சிவ
 னெருவ னென்பதுகருத்த. “அறிவினான்மிக்க வறுவகைச்
 சமயத-நவவவர்க்கங்கே யாரருளபுரிதது” என்னுக திருவரக்
 கினு முணர்க.

சிவன சைவத்திற்குத் தாண்டவபூஷணனென்னு மூர்த்
 தியாயும், பாசுபதத்திற்குத் திருநீறுஞ் சடைமுடியுந்நரித்த மூர
 தியாயும், மாவிரதத்திற்குக் கெணபுமாலையித்த மூர்த்தியாயும்,
 காளாமுகத்திற்குப் படிகம் புத்ரதீபமணிகடரித்த மூர்த்தியா
 யும்,வாமத்திற்கு அகநியமுபகீதமுந்நரித்த மூர்த்தியாயும், ஐப
 ரவத்திற்குத் தமருகமுஞ் சிலம்புந்நரித்த மூர்த்தியாயும், இவ
 ர்களெல்லா முககண்ணையு முடையராயிருத்தலால் அவ்வவர்
 பொருளைச் சிறப்பித்தார். (5)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. புரட்சமயமாகிய உலகாயிதன் புத்தன் சமணன் மீமாம்சன் மாயாவாதி பஞ்சராத்தி அறுவர்க்கும், சைவம பாசுபகம் மாவிரதங் காளாமுகம் வாமம் பைரவம் எனனு மறுவர்க்கு மவரவாகோட்பாட்டுக்குத்தக்க மூர்த்திகளும் பொருளுமாய், அவர்கள் கோட்பாட்டுக் கெட்டாத அடையாளமுள்ள முதலுமாய்; வேதாகமங்களிற் கூறிய அடையாளங்க ணினை வுக்கெட்டாததா யிருக்குமானு லறியப்படாத சூர்யமோவெனவினல்? பக்குவான்மாக்களுடைய வறிவினுள்ளே சிவன காரணியத்தினாலே விளங்கி நிலைபெற்றுநின்றானாவன். மற்றவிடத்தி லில்லையோவெனவினல்? பார்வதியும் பரமேஸ்வரனுமாகிய விருவரும் சடசித்தக்க ளிபாவையினும் வ்யாபகமாய்ச்சி யமாகவிருக்கிற சிவனுடைய சீர்பாதகமலங்களை யென்தலைமே ல்வைப்பாம்—எ-து.

யாம் - எழுவாய் வைப்பாம் பயனிலை.

பசுக்களினது நிறம்பலவானாலும் பாலொன்றாலுல்போல் சமயங்கள் பலவானாலுஞ் சமயத்துக்குக் கொண்டதெய்வங்கள் பலவானாலு மதிலை நின்றும் பலத்தைக்கொடுக்குஞ் சிவனெருவனே! என்பது கருத்து.

இதற்குச்சம்மதி—“அறிவினான்மிக்க வறுவகைச்சமையத்- தவ்வவர்க்கே யாராள்புரிந்த” என்னும் பாட்டாலும் “யா தொருதெய்வங்கொண்ட ரத்தெய்வமாகியங்கே, மாகொருபா களுர்தாம் வருவர்தம் தத்தெய்வங்கள், வேதனைப்படுமிற க்கும் மறக்குமேல் வினைபுஞ்செய்யும் என்பதனாலுமறிக. சித்- ௨—௫, ௨௫—௫.

வேருங்குறியது வுடைத்தாயென்றது சைவத்திற்குத் தா ன்டவபூஷணனென்னு மூர்த்தியாயும் பாசுபதற்குத் திருநீறு

ஞ் சடையுத்தரிதக மூர்த்திபாயும், மாவிரதற்கு எண்புமாலேகரி
 த்த மூர்த்திபாயும், காளைமுகத்திற்குப் படிசுகம் புத்ரதிபத்தரி
 தக மூர்த்திபாயும், வாமததிர்கு அகரியும் உபலீதத்தையுந தரி
 த்த மூர்த்திபாயும், பைரவத்திற்குத் தமருகமுஞ் சிலம்புத்தரித்
 த மூர்த்திபாயும்; இவர்கொல்லா முக்கண்ணுமுடையரா யிருந்
 தலா லவ்வவர்பொருளாய் வேறாங்குறியது வுடைத்தாயென்
 று சிறப்பீத்தாரொனவறிக

* இப்பாட்டும் உரையும் சிலப்ரதிகளிலில்லை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சுபகூட சிவதோத்ரஞ்செய்குறர்.

அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் - புறச்சமயிகளறுவர்
 க்குள் உலோகாயிதன் ப்ருதிவு அப்பு தேயு வாயு காலுபூகவ்
 களுமே காத்தாவென்பன், அருகன உலகமெலா மித்தப்படி நித்
 யமாயிருக்கும்-தானே அருகேசுரன் குருநவமாத்திரத்திலே கர்
 த்தாவாயிருப்பென்பன், புத்தனு மப்படி தானே சுகதா கர்
 தகாவென்பன், மீமாங்கசன் உலகமெலா மித்தப்படி தானே
 நித்யமாயிருக்கும்-சரீரர தியுற்பத்தியிலே கன்மக் தானே கர்த்
 தா வென்பன், பாஞ்சராத்திரி ஸ்ரீமக் காராயணர் தானே யபி
 ன்னநிமிதிதேபாதாராய் ஜகத்கர்த்தாவாயிருப்பா னென்பன்,
 மாயாவாதி பிரமக தானே தனவிடத்திலே பரிணாமத்தினுலே
 தான் விவர்த்தத்தினுலேதான் ஜகத்கர்த்தாவாயிருக்குமென்ப
 ன், இப்படிச் சொல்லாநின்ற அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும்,--
 அவ்வவர்பொருளாய் - அவரவர்களாலே சொல்லப்பட்ட கர்
 த்ருகாரணங்களை யதிஷ்டித்துக்கொண்டு அக்கக் கர்த்தருகார
 ணஸ்வரூபியாய், பின்னு முட்சமயிகளறுவர்; அவர்கட்குச்
 சிவனே தேவதையாகையாத் சைவர்க்குத் தாண்டவபூஷண

னென்னு மூர்த்தியாய், பாசுபதர்க்குத் திருநீறுஞ் சடையுந் தரித்த மூர்த்தியாய், மஹாவிரதர்க்கு எனபுடாலைதரித்தமூர்த்தியாய், காளாமுகர்க்குப் படிசூழ் புத்தரதீபமணிகள்தரித்த மூர்த்தியாய், வாமர்க்கு அக்ஷய முபகீதமுநதரித்த மூர்த்தியாய், பைரவர்க்குத் தமருகமுஞ் சிலம்புநதரித்த மூர்த்தியாய்,—வேரூவகுழியது வுடைத்தாய் - வைதிகசைவர்க்கு உருத்ராகாரமாய், சைவசித்தாந்திகட்குச் சகாசியாதியாகாரமாய், அதிசயிருகநத பகருவர்க்கு,—வேதாசமங்களின் குழியிற்றது - வேதாசமங்களிற் கற்பிக்கப்பட்ட மூர்த்திகளைக் கட்டத்த,—அவகு - அவ்வீடத்தில்,—(அறிவினி லருளான்மன்னி) - அருளால் - சிவசுத்தியால் விளக்கப்பட்டு மனோவாக்கத்தீதமாயிருக்கின்ற,—அறிவினில் - தீக்ஷாவாண்களுடைய சிற்சத்தியிலே,—மனனி - தோற்றி,—அர்ணையோடப்பனாகி - சிவசக்தி மாத்ரசொருபமாகி,—செறிவொழி யாதுநின்ற - எங்கும் வ்யாபகமாயிராநின்ற,—சிவனடி - சிவனது ஞானக்கிரிபாசொருபமாயிராநின்ற சத்திருபசாமர்த்தியத்தை,—சென்னிவைப்பாம் - உன்மனோகலைக்குமேலே த்யாகம் பண்ணாமற் நியாகம்பண்ணுவாம்: நிர்விகற்பமாகச் சித்திப்பாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அகம் என்னுந் தான்கணன் அகச்சமய மொழித் தொழித்த முக்கூற்றப்புறங்களிற்றனித்தனியறுவகைப்பட்ட சமயங்களினின்றுகொண்டவற்றுள்ளும் பலவேறுவகைப்பட யோர்த்துணர்ந்த அபரவர்கொண்ட முதற்பொருளாய்; அவரினவேருகிய பாடாணவாதமுதலிய அகச்சமயத்தார்க்கு இறயம் போகமுகிகாரமென்னு மூன்றவத்தையின் முறையே சத்திய முத்தியோகமும் ப்ரவிர்த்தியு

மெனனூர் தொழில் வேறுபாடுபற்றிச் சிவன் சதாசிவன் மகே
சனெனனும் பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவமெனனு
ந் தடத்தக்குறிபே குறியாகவுடைத்தாய், சித்தாந்தசைவர்
சுரு அத்தடத்தக்குறிபேயன்றி வேதாகமங்களின் கருத்திற்க
தீதமாய், உயிர்க்குயிராய், உயிர்கட்கெல்லாமறிவைப் பீரப்பி
கரும் அம்மையப்பனாகி, எங்கணுமெக்காலமுஞ் செறிந்த வ
யாபகமாய் நின்ற சிவபிரான நிருவடியைச் சிரமேற்கொள்வா
மென்பதாம்.

பரபக்கத்துட் புறப்புறச்சமயத்தானாயும் புறச்சமயத்
தானாயு மறுப்பீவ; அம்முறைபற்றி அகப்புறச்சமயத்தாரும்
மறுக்கப்படாரோ யாவொன்றுங் கருத்தான், அவரையுமுட
னமுடிவ அறுவகைச்சமயத்தெனப் பொதுப்படக் கூறினார்.

ஒர்த்தல் ஆராய்தல்.

விசேடியமடியாகவின் உடைத்தாபென்றார்.

சிவனடியென்றது உபசாரம்.

இதனான், அறுவகைச்சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர் பொரு
ளாயெனவே மேற்கூறிப்போகந் பரபக்கத்துப் பொருளும்,
வேறுக்குறியதது வுடைத்தாயெனவே முகற்கூர் முகலியவை
நது சூத்திரத்திற் பெறப்படுந் தடத்தப்பொருளும், வேதாகமங்
களின குறியிறகெனவே இரண்டிமன்றி யேனைச்சொருபலக்க
ணவ கூறும் ஆளுஞ் சூதரப்பொருளும், அறிவினிலெனவே சூ
னமஸ்வரூபங்கூறு மேழாஞ் சூதரப்பொருளும், அருளான் ம
னனியெனவே ஞானதரிசுகங்கூறு மெட்டாஞ் சூதரப்பொரு
ளும், அம்மையோடப்பனாகியெனவே ஞானமுடிவமு ஞானி
ருவுமாகக் காணப்படு மொன்பதாஞ் சூதரப்பொருளும், செறி
வொழியாத நின்றவெனவே ஏகனாகிநிறல் கூறும் பத்தாஞ்

சூத்ரப்பொருளும் சிவனடி சென்னிவைப்பாமெனவே அரன மலாடிக்கீழிநத்தல் கூறும் பதினொராஞ் சூத்ரப்பொருளும் செனவைப்பா மெனனுஞ் சொல்லியல்பான அணந்தோர்தன்மை கூறும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்ரப்பொருளங் குறிப்பான நியக கிடகதன.

இங்ஙனத்தொகுத்துக் காட்டுதல் மங்கலவாழ்த்துக்கு இலக்கணமென வுணர்க.

இனி, இதனுட் கூறப்படுமறுவகை வினைபெச்சங்களானும் முதல்வனுடைய அறுவகைக் குணங்களுங் கூறப்பட்டன வென்றுரைத்தலுமொன்று. அதுகாட்டுதம்:—

அவ்வவர் பொருளாயென்றதனால் அங்ஙனம் பலவேறுவகைப்பட நிற்கு மநக்கசத்திபாகிய அளவில்லாற்றலுடமை கூறப்பட்டது.

வேறாங்குறியது வுடைத்தாயென்றதனால் அநாதிபோத மநாதிமுத்தத் தனமையெனப்படும் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குகல் கூறப்பட்டது, நிராமயானமா வெனப்படும் இயற்கையுணர்வினலுதலு மீண்டேயடங்கும்.

வேதாகமங்களின் குறியிறத்தென்றதனால் சுதந்திரனெனப்படிக் தன்வயத்தனாகல் கூறப்பட்டது.

அறிவினிலுள்ளான் மன்னியென்றதனால் சர்வஞ்சுத்வமெனப்படும் மூற்றுமுணர்தல் கூறப்பட்டது.

அம்மையோடப்பனுகி மென்றதனால் அலுக்கசத்தியெனப்படும் பேரருளை-ரை கூறப்பட்டது, விசுத்ததேகமெனப்படுங் தூயவுடம்பினலுதலு மீண்டேயடங்கும்.

செறிவொழியாதென்றதனால் பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுடைமை கூறப்பட்டதென்றுணர்க.

இன்னும் விரிப்பிற்பொருளும்.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய் - சைவம் பாசுபதம் மஹாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வயிரவம் எனது சொல்லப்பட்ட வறுவகைப்பட்ட சமயத்துள்ளார் க்கும் அவ்வவர்கொண்ட கொண்ட கோட்பாடுகளுக்குத் தக்கதாக வறுக்கிரகஞ்செய்கிறவத்சமாய்,—வேறுக்குறியது வுடைத்தாய் - இநகச்சமயங்கள் குறிககத்தக்க கோட்பாடுகளுக்கெல்லைப்படாத சுகஸ்வரூபத்தையுடைத்தாய்,—வேதாகமங்களின் குறியிறந்து - வேதாகமங்களிலுலே யறுதியிடப்பட்ட பொருளுக்கு மெட்டாததுமாய்,—அறிவினிலருளால்மணனி - கனது காருண்யத்திலுலே யான்மாக்கள்னோறு நிலைபெற்று நிற்பதாய்,—அமமைபோடப்படுகி - ப்ரபஞ்சத்திலுள்ள வானமாக்களுக்கெல்லாம் மாதாவும் பிதாவும்,--செறியொழிபாதுநின்ற சிவனடிசென்னிவைப்பாம் - இப்படி சித்தசிததுக் ளிரண்டினும்விட்டு நீங்காமல் நிற்கிற தம்பிரானுடைய ஸ்ரீபாதங்க ளிரண்டையு றெனனுடைய தலையின்மேல் வைத்துக்கொள்ளாநின்றேன்—எ-று.

அறுவகைச்சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர்பொருளாய். எ-து உலகாயினன் புத்தன் கூடமணன் மீமாங்கிசன் மாயாவாதி பஞ்சராத்திரி என்றுசொல்லப்பட்ட புறச்சமயிகள் சிவனைக கத்தாவாகக் கொள்ளாதபடியிலுலே யவர்கள்கொண்ட கோட்பாடுகளுக் கறியப்படாத வத்தமாய்; சைவம் பாசுபதம் மஹாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வயிரவம்என்று சொல்லப்பட்ட வறுவகைச்சமயத்துள்ளார்க்கு மவ்வவர்கொண்ட கோட்பாடுகளுக்குத் தக்கதாக அறுக்கிரகஞ்செய்கிற வத்சமாயிருக்கும் என்றது. இதற்குப்பிரமானம் திருவாசகம் திருவன்

டப்பகுதி—“இருமூச்சமயத்தொருபேய்த்தேரினை - நீர்நசை
தரவருநெடுங்கண்மாணகணம்” எ-ம். “திருத்தகு - மதுவகை
ச்சமயத்தறுவகையோர்க்கும் - வீழிபெறாய்நினை” எ-ம். சித் -
பரபகூடம் பாயிரம் - ௧0 - செ.—“இறைவனையுயிறைவனாவிப
ம்பனாலு, மீண்டளவும்பொருளியல்புடவேண்டுகுசெய்தி, மு
றைமைகளும்பெத்தமொடுமுத்தியெல்லா, மூதுலகெமைகி
யன்றமுபற்சியாலே, சிறையுலவும்புனனிலவத்தோன்றும்பேய்
த்தேர்ச், செப்கைபோலுண்டாயபொய்கொண்மாரக்கத், து
றைபலவுங்கடாவிடையாற்சொல்லிப்போக்கித், துகநீரவிர்
னூலிற்சொல்லகிற்பாம்” எ-ம். சங்கற்பநிராகரணம் பாயி
ரம்—“அஃதொலந்நூற் றனபையுனிய - மாந்தரிதுவெபொரு
ளென்றதனிலை - யறைதலினவேற்றோர்பனுவலேற்றோர்க - சி
சையாமாறுபாடுபுறுவரதனாற் - புறச்சமயங்கள்சிறப்பில
வாகி - யருளின்மாநதனைவெருளுமயக்கி - யலகைத்தேரினி
லையிற்றீரு - மீங்கவைநிற்க” எ-ம். “நீங்காச்சமய - மூவி
ருத்தகுதிமேவியதாமு - மொணரோடொன்றுசென்றுதுநிலையி -
லாறுமாறாஹீறுடைத்த” என்னுமதுங் கண்டுமொள்க.

வேருக்குறியதுவுடைத்தாய். எ-து. இந்நவுட்சமயத்திலு
ள்ளவிவர்களுக்குஞ் சிவனைக கத்தாவாகக்கொண்டவம்மாதர
மொழிந்த த்ரிபதார்த்த நிர்ணயமுடையவர்க ளல்லவென்ற
றிக.

வேதாகமங்களின் குறியிறந்த. எ-து. வேதாகமங்கள்
மனவாக்குக்காய்களினு லறிகையினு லப்பாசனானமெனக்
கொள்க.

பெறிவொழிபாதுநின்ற சிவன். எ-து. பெத்தமுத்தி
யிரண்டிடத்திலும் விட்டுநீங்காமை நிற்பனெனக்கொள்க.

இதுவரை நிர்ணயம்.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அறுவகைச்சமயத்தம் - புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அக
மென்று நான்கனு ளகச்சமயமொழித் தொழிந்த முக்கூற்றுப்
புறங்களிற் தனித்தனி யறுவகைப்பட்ட சமயங்களினின்று
கொண்டு,—ஓர்ஊட்டும் - அவற்றுள்ளும் பல்வேறுவகைப்பட்டவர
வியத்திற்கின்ற,—அவ்வொபொருளாய் - அவரவர்கொண்ட மு
தற்பொருளாய்,—வேறாக்குறியது உடைத்தாய் - அவரினவே
ராகிப பாடாணவாதமுதலிய அகச்சமயத்தார்க்கு இலயபோ
கமதிகாரமென்னு மூன்றவகையின, முறையே சத்திய முத்தி
யோகமும் ப்ரவிர்த்தியுமெனநூற தொழில் வேறுபாடுபற்றி சி
வன் சதாசிவன் மகேஸ்வரன் என்னும் பெயருடைய அருவம்
அருவருவம் உருவமென்னுந் தடத்தக்குறியே குறியாகவுடைத்
தாய்,—வேதாகமங்களின் குறியிரந்து - சித்தொந்தசைவருக்கு
த் தடத்தக்குறியேயன்றி வேதாகமங்களினகருத்துக் கதித
மாய்,—அவ்சறிவினில்-அவ்விடத்து யிர்க்குயிராய்,—அருளான்
மணனி - அருளானிலெபற்றுயிர்கட்கெல்லா மறிவைப்பிறப்பிக்
கும்,—அம்மையோடப்பொகி - அம்மையப்ப பொகி,—செறிவொ
ழியாதுநிசுந-எங்கணு டெக்காலமுஞ்செறிந்து வ்யாபகமாய்கி
னற,—சிவனடி சென்னிவைப்பாம்-சிவபிரான் திருவடிகளைச்சி
ரமேற்கொள்வாம்—எ - று.

இஃது கடவுள்வணக்கம் கூறியது.

* இவ்வுரை சிவஞானயோகியர் பொழிப்பிற் கிணக்கச்
செய்திருப்பதை அவ்வுரையாற்காண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதற்குமேன் முன்னுற்சிறப் புணர்த்துகூர்.

என்னையிப் பவத்திறசேரா வகையெடுத் தென்
சித்தததே, தன்னவைத் தருளினாலே தாளனை தலை
மேற்கூட்டு, மின்னமர் பொழில்சூழ்வெண்ணை மேவி
வாழ் மெய்கண்டானால், சென்னிபிற கொண்டுசைவ
த் திறத்தினைத் தெயிக்கலுற்றும். (உ)

எனனையிப்பவதில்... தெரிக்கலுற்றும். எ-து ஓன
றுகரு மாகாமலான ஜநமரணசமுதரத்திலே கடந் தடி
டடுகிறவெனைத் தனது ஞானமாகிற கைபைக் கொடுத்த தென
னுடைய விதயகமலத்திலே தன்னை யநவரகமு நினைக்கும்படி
யிருத்திப் பாசநாசம் பிறக்கும்படி தனது காருணயத்தினாலே
சீர்பாதங்க ளிரண்டினையு மென ரலைமேல் வைத்தருளி, மேகம்
பொருந்திய சோலைகள் சூழந்த திருவெண்ணெய்கல் லுரோ பதி
யரகவிராநின்ற ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவநாயனா ரருளிசெய்த
ஞானசாத்ரமான சிவஞானபோதத்தை மெமதுதலைமேல் வை
த்துக்கொண்டதன்வழியே சைவசித்தார்த்தத்தி னுண்மையின
றிறத்தை யாம் தமிழாலே சொல்லப்புகாநின்றோம்—எ-து.

யாமென்ப தெழுவாய், தெரிக்கலுற்றமென்பது பயனி
லை. “சொல்லேயாயினுங் குறிப்பேயாயினுஞ் சொல்லிமுடிப்ப
வேண்டியவெச்சம்.” என்பதனால் தமிழாலென்பது சொல்லொ
ச்சம்.

வடமொழி ப்ராக்ரதம் செளரஜ்யாத்தி பைசாசி
சூசிகாபைசாசி அவப்பிரச்சம் கேசி எனப்பாடபேதம் பல
வாயிருக்கவு மிவ்வாசிரியர் தமிழாற் கூறியதென்னெனில்? வட

வேங்கடந்தென்குமரி நடுத்தமிழ்வழங்கும்பூமி யாதலாற் கா
மிசமுநலிய விருபத்தெட்டுத் திவவியாகமங்களை யானமாகக
எறிதற்குச் சிற்றறிவாதலால் ஸ்ரீநந்திகேய்வரநாயனார் பன
னிர்ண்டு சூத்ரமாகச் சநற்குமாரபகவானாக சதுக்கிரகஞ் செ
ய்தருளினா.

அதனைச் சர்வானமாக்களு ரெளிகிலுநிக் தீடேறும்படிக்
கு ஞானசிந்தாமணியாகிய மெய்கண்டதேவநாயனார் பார்
சது முதனூல் கருத்தனைவு மிகுதிப்பொருள செய்விததோ
ன எனனுமிலக்கணத்தால் முதனூற்பெயரிட்டு வழிநூலாக்கி
யருளிச் செய்தார்.

அவர் மாணக்கராகிய வருணந்தீதேவநாய னார்திருத்து
றையூரென்னுந திருப்படைவீட்டி வெழுந்தருளியிருந் தம் முன
னூல்வழியே பன்னிரண்டு சூத்ரமாககிச் சிவஞானசித்திடுன
னுஞ் சிறப்புத்திருநாமஞ சாததித் தமிழாலருளிச்செய்தார்.

அஃதெக்காரணத்தாலெனவிவ ?—

“சீரார்வயிலைத் திருவாய்மலர்ந்த சிவாகமங்கற்
றாராய்வதுவட சொற்பயின்றாகுகெளி தமமொழியைச்
சாராதவருந் தத்துவஞானத் தலைப்படுகற்
கோரார் தமிழ்ச்செய்யுளான முநீர வெழுதுவனே.”

என்பகளுறிக.

(௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

குருஸ்துதி.

மேகம்பொருந்தஞ் சோலைகுழந்தள்ள திருவெண்ணெய்
கல்லூரிலே திருவவதாரஞ்செய்த ஒன்றுக்கும் பற்றாதவெனை
யெழுவகைப்பிறப்பாகிய கடலிலமுந்தாதவகை தனது ஞான
மாகிய டையிலேயே யெடுத்து ஸந்ததமுந் தன்னை யென்னித

யத்திலே சிந்திக்கவைத்துக் கிருபையிலுலே தம்முடைய ஸ்ரீ பாகங்களை யென்னுடைய புன்றலைமேல்வைத்தருளும் மெய்கண்டேவநாயனா ரருளிச்செய்த சிவஞானபோதமென்னுஞ் சாதிராத்கை சிரஸாகவழித்தக்கொண்பி சைவத்திற்றிரிபசார்த்த சதுஷ்பாதங்களையுஞ் சொல்லாநினறேன் எனறிதனபொருள.

யாம் - எழுவாய், பயனிலை - தரிக்கலுற்றும்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

— 0 —

தமது குருவணக்கங்கூறி முன்னூற்சிறப்பு முறைக்கின்றார்.

(செம்பரத்தைப் பூநிறமா யொருமுகமு யிருபுமுமுடைய ராகிச் செம்பட்டினிச் செஞ்சுதனமுஞ் சிவநமமாகியுந் தரித்தவராகிய குருமூர்த்திபா லதிஷ்டிக்கப்பட்ட டந்த ரூபியாயிருந்த) அருளினாலே - தனது தீக்ஷாகன்மத்திலே விளங்காநின்றது திகைப்பென்னு யிபற்றைப்பெயரையுடைய சிவசத்தியால்,—என்னை - அநாதியிலே பசுத்துவத்தினாலே யஞ்ஞானியாயிருக்கிற வென்னை,—இப்பவத்திற் சேராவகை - இரத ஜநகமரணங் களுக் கேதுவாயிருக்கின்ற மலமாயாகந்மங்களோடு பொருந்தாமலிருக்கும்படி ஜடத்வசோகனைசெய்து,—எடுத்த - சமனாந்தம் பாசக்கூட்டங் கூடாதவகை சின்மாத்ர சுத்தகேவலமாய்ச் சேஷிககப்பண்ணிச் சேஷித்துநின்ற,—என்சித்தத்தே-வித்யாதத்வமென நினைக்கப்படு முன்மனமுலத்துச் சின்மாத்ரமா யான்மாவென்று செப்பப்படு மெனதான்ம தத்வத்திலே,—சன்னிவைத்த - உன்மனாகார வித்யாதத்வத்து பரிபுஷுந் தனது பரசிவஸ்வரூபத்திற் கொத்து விரிதலமுதலாகிய குணங்களோடுகூடிப் பரமென்றுகாக்கப்படு மெனது வித்யாதத்வத்தை விளக்கித் திரும்ப,—அருளினாலே - தனது சத்தி

சங்கற்பத்தினாலே,—தாளிணை—ஒவ்வொன்று மும்முன்றாய்ச் ச
 ததசிவ சாட்குண்ணியருபமாகிய ஞானசத்தி க்ரியாசத்தி யி
 ருசத்தியாகிய வொருசத்திகொத்து, அப்படி சாட்குண்ணி
 ய பரிபூரணமாகிய சிவதவத்தோடு கூட்டிச் சத்தசிவமென்று
 செப்பப்படுமெனது சிவதவத்தை,—தலைமேற்கூட்டும் - முன
 சொன்ன பரமாகிய வித்யாதத்துவத்துக்கும் பரிமுடிபொலச் சி
 றப்பித்துப் பிரகாசிப்பிகளும்,—மின்னமர் பொழிந்குழுவெண்
 ணெய்- மின்பொருகதிப மேகங்கள் படியாநின்ற சோலைசுற்றி
 திருவெண்ணெய்நல்லூரின கண்ணே,—மேவிவாழ மெய்கண்டா
 ன - பொருகதிவாசமண்ணாநின்ற சத்தியதரிசியெனனும் டெ
 யருடைய பரமாசாரியனது,—தூல் - வடமொழிச் சிவஞான
 போதத்தைதிரித்த தெனமொழிச் சிவஞானபோதத்தை,—
 செனனியிற்கொண்டு (செனனியிற்கொண்டெனபது பூஜ்ய
 வார்த்தை)செவிக்கேற்கககேட்டு மனதுலுட்டபித்திச் சிவதிதது
 த்தெளிநது,—சைவத்திறத்தினை - சைவாகமத்திலே சொல்லு
 க திரிபதாரத்த லக்ஷணத்தை,—கெரிக்கலுற்றும் - விரித்துச்
 சொல்வாம்.

இரத விருத்தத்திற் கிதுவே கருத்தென்பது காண்
 பிப்பாம்.

“என்னை யிப்பவத்திற் சேராவகையெடுத்த” என்ப
 தனூற் சமனூநபாசமுததிசொல்லப்பட்டது.

“எனசிகதத்தே தன்னைவைத்து” என்பதனால் உன்மனூ
 வகியுள்ள சிகாசசேதமுனனூக நிஷ்கள சர்வாதிக்கிராந்த கிக்
 துக பரசிவத்திலே யோசனைசொல்லப்பட்டது.

“தாளிணை தலைமேற்கூட்டும்” எனபதனால் சிவத்வாபிவி
 யத்தி லக்ஷண நிஷ்களாதீத சத்தசிவமாதல் சொல்லப்பட்
 டது.

இதுவன்றி “என்சித்தத்தே தன்னைவைத்தருளிவலை” என்றது இருதயத்திற் சிவரூப ஸ்வரூப சூருத்தயாகஞ்செய் வித்த என்முபொருளுரைத்தாற் சமனாக்த முத்திப் பொரு ள்கொடுக்கும் எடுத்த என்றதோடு மாறுபடும்.

“காளிணைதலைமேர்சூட்டும்” என்பதர்சூத்தனதுபாசங்க ளைச் சிரசிலைவைக்கும்என்று பொருளுரைத்தாலுமப்படிப் பொ ருள் பகைத்து மாறுபடும்.

அதனாற் பொருள் பகைத்தவிடத்தில் லக்ஷணையினா ற் பொருளுரைப்பதே வியல்பு. அதுவன்றிப் பொருள் பகை த்தகவிடத்தஞ் சொற்பொருளிருத்தபடி பொருளுரைக்கற் க ட்டில் கூப்பிட்டதென்றவிடத்து முகயப்பொருளுரைத்தா ல ப்பொருள் பகைக்கும் ; ஆதலா லபொருள்விட் டாதா ரலக்ஷணயிற் கட்டிலிருக்கும் புருடன்என்று சவுண்ப்பொரு ளுரைக்கவேண்டியிடத்து மப்பொருள்விடிக் கட்டில் தானே கூப்பிட்டதென்று முக்கிப்பொருளுரைக்கவேண்டும். ஆயுக்கி ருதம் என்றவிடத்துங் காரணவிலக்கணையினாலே ஆயுவுகருக் காரணமாகிய க்ருகமென்று பொருளுரையாத ஆயுத்தானே க் ருதமென்று பொருளுரைக்கவேண்டும். நூலுரிப்புடையன எ ன்றவிடத்துங் காரிபவிலக்ஷணையினாலே நூலிலுண்டாகிய பு டவையென்று பொருளுரையாத நூல்தானே யுடுப்பெனன்று பொருளுரைக்கவேண்டும். கங்கையிலே யிடச்சேரி என்றவிட த்தஞ் சமீபவிலக்ஷணையினாலே கங்காதீரத்திலே யிடச்சேரி யென்று பொருளுரையாத கங்காஜலப் பிரவாகத்திற் யிடச் சேரியென்று பொருளுரைக்கவேண்டும். பிச்சை சிதம்பரத்தில் ளைப்பிக்குது என்றவிடத்து முபகாரவிலக்ஷணையினாலே பிச் சை. வாகசோபகாரமா யிருத்ததென்று பொருளுரையாத பிச் சைபிடித் திருத்தித்தென்று பொருளுரைக்கவேண்டும். சிங்க

நதானே புருடனன்றவிடத்துஞ் சாமர்தய சாதர்வியவி
 லக்ஷணையினுலே சிங்கததிற்கொத்த சாமர்த்யவா னெனழி
 பொருளுரையாது சிங்கநகானே புருடனென்று பொருளுரைக்
 கவேண்டும் இதுவுமன்றி விடத்தைப்புகி இவன்வீட்டிற் புழ
 னாதே எனபதுமுதல் லர்த்தவாதத்தர், மலைநிலையினும் பிளபப
 ன எனபதுமுதல் துதிவாதத்தம், பொற்பொரு ளிருககபடி
 பொருளுரைக்கவேண்டும்; அபபடி யுரைத்தா லெல்லாநியம மு
 னைமை தீட்டும். ஆதலால் தாளிணைநலைமேற்கூட்டிற் என்றவி
 டத்துஞ் சாம்பவதிகையிற் நிருவடி சிரசிற்சூட்டிமிடத்து
 சிவசத்தி குருபாசத்திற் பூசிக்கப்படுமாதலாற் குருபாசமாகி
 ட வாதாரவிலக்ஷணையினும் சிவசத்தியென்றே பொருளுரைக்
 கவேண்டும். அப்படிப் பொருளுரைத்தாலுஞ் சிவசத்தி, சங்கி
 ராத்திசொல்லும் பாசபதிமதமாம். சிவனைக்குறித்தென்றாலும் சி
 வாயேசஞ்சொல்லும் காபாலமதமாம் ஆதலாற் காரியவிலக்ஷ
 ணையினுலே சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்ட சிவத்வரூப வான்
 ம சிற்சத்தியைச் சூட்டுமென்று முன்னுரைத்தபடிக்கே பொரு
 ளுரைக்க

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

எ-து. பவமாயக்கடலிலமுத்துகின்ற வெண்கை அதன்க
 ணமுந்தாவண்ணங் கருணைகையாலெடுத்த, என்னறிவின
 கணனே தற்சொருபத்தை விளக்குதற்கெழுந்தருளிவந்து, திரு
 வடி சென்னியிற் சூட்டித் தீர்வைசெய்தருளிய வெண்ணெய்
 மெய்கண்டேவன மொழிபெயர்த் துரைத்தருளிச் செய்த சிவ
 ஞானபோகநூலை; ஏனையாசிரிபனமார் செய்த பிரமாணநூல்
 கட்டுகல்லாஞ் சிரத்தாரமாகக் கொண்டு, அதனிற் கூறப்படு
 ளு சைவாகமப் பொருட்கூற்றை விளக்குவா மென்பதாம்.

இந்நூலுக்கு வழிநடையவாறு.

எடுக்கென்றது குறிப்புருவகம்.

வைத்தென்றது உபசாரவழககு ; “அன்போடிபைந்த
வழக்கு” என்றும்போல.

சென்னியின இன் உவமவுருபு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

— 0 —

இதனாற் சொல்லியது சிவஞானபோதத்தி லருளிச்செய்யப்பட்ட சைவசித்தகர்த்ததி னுண்மைபையானு மிந்நூலிலே விரித்துச்சொல்லுகிறேனெனனு முரமையை உறிவித்தது.

என்னையிப் பவத்திற்சேரா வகையெடுத்தி - ஒன்றுக்கும பற்றாதவெனனை யிகதச்சினை நங்களில்வந்து பிரவாதபடி மெடுத்தது, - என்கித்தத்தே தன்னைவைத்து - என்னுடைய விதயத்திலே தன்னை யிருத்தி, - அருளிஞாலே தாளினை தலைமேற்குடும் - தன்னுடைய காரணப்பத்தினாலே தனது சீபாதங்க ளிரண்டையு மெனனுடைய பொல்லாத கலையின்மேல் வைத்தருளினை, - மின்னமர்பொழிற்சூழ் வெண்ணெய்மேவிவாழ் மெய்கண்டானால் - மின்பொருந்தப்பட்ட சோலைகள் சூழ்ந்த திரு வெண்ணெய்கல்லூரைத் திருப்பதியாகப்பொருத்தி வாழ்கின்ற மெய்கண்டதேவ காயனா ரருளிச்செய்த சிவஞானபோதத்தை, - சென்னியிற்கொண்டு - எனனுடைய தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு, - சைவத்திறத்தினைத் தெரிக்கவற்றும் - சைவசித்தகர்த்தத்தி னுண்மையைச் சொல்லப்புகா கின்றேன் - எ-று.

சுப்ரமணியதேசிகஞாரை வருமாறு.

—0—

எனனை - பவமாயக்கடலு ளழர் துகின்ற வென்னை,—இப் பவத்திற் சேராவகை - இப்பவககடற்க ணழரதாதவண்ண ம்,—அருளிஞ்ஞெடுத்த - கருணைககையா லெடுத்த,—எனசித் தததே - எனன்றிவின் கண்ணை,—தனனைவைத்து - தற்சொ ரூபத்தை விளக்குதற் கெழுந்தருளிவந்து,—தாளினை - திருவ டிகளை,—தலைமேற்கூட்டிம - சென்னியிற்கூட்டித் தீககைசெ ய்தருளிய,—மினனமர் - மின்பொருநதிப மேகந்தங்குதற் கிட மாகிய,—பொழிஞ்சூழ்-சோலைகள் சூழ்ந்த,—வெண்ணெய்மே விவாழ் - திருவெண்ணெய்கல்லுரொனணர் திருப்பதியில் விரும் பிவாழ்ந்நற,—மெய்கண்டாணல் - மெய்கண்டதேவன மொ ழிபெயர் ததவைத்தருளிச்செய்த சிவஞானபாத னுலை,—செ ணனியிற்கொண்டி - ஏனையஆசிரிபர்கள்செய்த ப்ரமரணநூல்க ட்கெல்லாஞ் சிரத்தாரமாகக்கொண்டி,—சைவத்திறத்தினை - அதனிற் கூறப்படுஞ் சைவாகமப்பொருட்கூற்றை,—தெரிக்க லுற்றும் - விளககுவாமென்பதாம்.

இது நூற்கு வழிகூறியது.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அவையடக்கம்.

நீடுபுடமுண்குதன்னமைந்தர்மாதர்

கேயமொடுதாம்பயத்தபுதல்வர்வாயிற்

கூடுமொழிமழலையொடுகுழறியொன்றுண்

குறிப்பரிதரயிடினமிகக்குலவிப்போற்றி

மாடுகமிக்கிதவென்றுகொண்டுவாழ்வ
 ர துபோலமன்னுதமிழ்ப்புலமையோடு
 பாடுகவிக்ருத்தங்களைபாராநிக ளால்
 பாராட்டாநிப்பரருட்பரிசினாலே.

பெரிநாகிய புகழையுடைய வுலகத்தினகண் மக்களு மக
 விரகளும் விருப்பத்தினாலே தாவகளபெற்ற குழந்தையினது
 வரக்கினுண்டா மதலைச்சொல்லாணது அவ்யத்தமாகச் சப்த
 த்தையு மருத்தத்தையுத் தெரியவரிதாயினு மசீழ்நது துதித்
 திர வாககினாலே வியததமாயிருக்கிற சப்தங்களைக்கேட்பதி
 னு மிப்பிள்ளையினுடைய மழலைச்சொல்லே நமககினிதென்று ச
 ந்நோஷித துக்கொண்டு வாழ்வார். அதுபோலத தமிழுணாந்த
 பெரியோருமெனலுற் சொல்லப்பட்ட விந்நூலுக் கெழுத்துச்
 சொற்பொரு ளியாப பலங்காரமெனப்பட பட பஞ்சாதிக்கார
 க் குற்றங்களை பாரார்கா; சிவனருளாற்பண்ணுவ் க்ருத்யங்க
 ளை யித்நூலிற் கூறுகையா லவ்வியல்பினு விந்நூலைப் பரிபால
 கம் பண்ணுநிப்பர்.

நூற்கனிகாசியும் - நூல்வழியும் -
 நூற்பெயரும்.

போதமிழுத்தோர் கொருத்தபேதமைக்கே
 பொருநதினோரிவர்க்கனறிசுகதிப்பாற்செல்ல
 வேதநெறியெனு மவர்கட்கறியமுன லு
 ளிநைவனருணந்திகணத்தியம்பநத்தி
 கோதிலருட்சுநற்குமாரர்க்குக்கூறக்
 குவலயத்தினவ்வழியெங்குருநாதன்கொண்டு
 தீதகலவெமக்களித்தருளானூலைத்
 தேர்த் துரைப்பன்சிவஞானசித்தியென்றே

ஞானதிகாரியாகிய சாட்சித்தீர்த்தும், உலகவாழ்வே மெய்யென நுந் தேகமே யான்மாவென்றுமிருக்கும் ப்ராக்ருத ஜகத்களுக்கும் உறுதி; மோக்ஷத்துக்கேது வெண்ணெயென்று சிந்திக்கும் வைநயிகாககறியும்படி யாதிகாஸத்திற் சர்வலோகஸ்வாமியாகிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரன் ஸ்ரீகந்திகேஸ்வரர்க்கு துக்கிரகம்பண்ண அவர் க்ருபாமூர்த்தியாகிய சகந்தகுமாரபகவானுக்கு அதுக்கிரஹிக்க, அக்குருபரம்பகாவிலு ளென்னுடைய குருவாகிய மெய்கண்டேவ சிவாசாரிய ளெனக் குபதேசம்பண்ணின ஞானசாஸ்த்ரத்தை யதர்வத்தாகவுணர்ந்த சிவஞானசித்திபெண்ணு நாமமாக விச்சாஸ்த்ரத்தைக் கூறுகின்றேன்.

சாட்சித்திராவார் - சாமான்யமான இஷ்டாபூர்த்த்சாதி தருமங்களுக்கும் பரமான விசிஷ்ட சிவதருமமாகிய சரிமைக் கிரியா யோக மியற்றி யதனான் நின்மலாநகக்கரணராய்; அத்தத் தேகம்விட்டு மந்த்ரஞானக்கெடாமன் மீளவும் ஜநிக்கும்பொழுது மந்த்ரஞானத்துடனே ஜநித்து சிவபாவனை பண்ணுமவர்.

வைநயிகராவார் - விநயலீரர யுகத்துக்குயர்த்தோர் போதிக்குஞானத்தினுணங் குருபதேசத்தினுணங் சிவசாஸ்திரத்தினுண நிக்யாநிக்யவஸ்து விவேககளாய், மனோவாக்குக்கரய வ்யாபாரங்குளிநுற் சர்வகன்மங்குளியுந் தடைக்கப்பட்டவர்களாகிக் கிரமத்தின் மோக்ஷதஹையடைபவர்.

ப்ராக்ருதராவார் - பூமியில்ஜநித்த மேற்சொற்பணத்தின் ஞானம்போ லநிகதறியாமலுங் கினிஞ்சலை வெள்ளிபென்று அறிவதுபோல விபரீதஞாலியுமா யதனாலே தேகநிகளை யானமாவென நும் ப்ரகிருதி ஸ்தித்தியவஸ்துக்களையே பரமென்று மெண்ணுமவர்.

* தடி-கூஉயெடுகு—விபிஷ்டயஜிஸூஸூரா
 ஸஜிஷீவிதவெதஸூ! ம-ணஸூரூஸிஜீகெ ஊதிஷெ
 ஹாவாயெ விஷணவசு || தொகயீ ம-ஸூ-ஸா வெ
 ஹொஹாதிவெநயிகொ ம-ணாஸூ | ஸூஜாஜிஷொ
 வெநயிகொ ஜிநாவாகூந-வெஷயா || பூரகூ
 தொ ஷெஹஸூயெரெமவ குஸூபாஜிஷொயவஜிதி.

§ ஜக்சியவஸ்தக்கள் - உண்டானவஸ்தக்கள்.

* “நீடுபுகழ்” “போதமிருத்தோர்” எனனுவ விரண்டு
 செய்யுளும் பரபகூத்தன; இவவுரை ஸசிரியர் இதனை வருவித்
 துதாயுரைத்தனர்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேணற்பய னுணர்த்துகூரர்.

பண்டைநற நவத்தாற்றேன்றிப் பரமனைப் பத்
 துபண்ணும், தொண்டரைத்தானேதூய கதியினிம
 ரெருகுப்பன் மார்க்கர், கண்டதூ லோதிவீடு காதலிப்
 பவர்கட்கீசன், புண்டரி கத்தாள்சேரும் பரிசினைப
 புகலுற்றும். (ஈ)

(ஊ-ள்.)பண்டை ஆன்மாக்கண் முன்ஜகைத்தி லார்ஜ்ஜி
 நற் நகைத் த்த நபோபலத்தாற் பூமியிங்க ணற்சாதி
 தாற்றே யிற்றேருன்தி ஞானூசாரியனை யடைத்த சரி
 ன்றிப் பரமனைப் யை முநவியஹற்றும் சிவனை வழிபடாநின்

எஉ

சிவஞானசித்தியார் சுபசூதம்.

பத்தி பண்ணுந் த வெண்வகைப்பத்தியுடைய பத்தஜ
 கொண்டரைத் தங்களைச் சிவன் னானே துயகதியாகிய சுத்
 தானேதுய கதி தாத்வாலினுண்டாகிய போகங்களைப் புசிப்
 யினிற் றெருகுப் பிப்பன்

பன

மார்க்கர் க அணு சதாசிவ ரட்ட வித்யேஸ்வரர்களா
 ண்டனூ லோதி ற் பரம்பலாயாக வுண்டாக்கப்பட்ட திவ்
 லிபிகாதலிப்பவ யாகமங்களை யோதி மோட்சத்தை உடை
 ராகட்கிசன புண் வோமென நிச்சையுடைய வானமாக்கடகு
 டரிகத தாள்சே முனனுள்ள சிவத்வாபிவியத்தியைப் பொரு
 ரும பரிசீனைப் பு ன்தமுறைமையை யாஞ் சொல்லப்புகாநின்
 கலலுற்றும் றேம்—எ-று.

மாராககொன்பது ஆசாரியர்களையுஞ் சொல்லப்பெறும்.

சசன - எழுவாய், தொகுப்பன - பயனிலை.

யாம்-தோனருவெழுவாய், புகலலுற்றும்-பயனிலை. (கூ)

சிவாக்ரயோகியுள்ள வநுமாறு.

—0—

மேல்விஷயப் பிரயோசக சம்பகதாதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது

பண்டைநற் தவததாற்றோன்றிப் பரமனைப்பத்திபண்ணுந
 ரொண்டரைத் தானேதுய கதியினிற் றெருகுப்பன் - பூர்வஜக்
 மததிற் சரிதை கிரிமா யோகங்களைச்சாதித்த பெயர் வரப்பிர
 சாதத்தினுற் றுக வாமதேவ ஜடபரதாதிகளைப்போற் பூர்வ
 ஜகம ஸ்மரணையுடனே பிறத்திவனிடத்தநகநிய பத்தியண்ணு
 று சாமசித்தகை; யாசாரியமூர்த்தியை யபேஷியாமற் சிவன

நன்னாயிற்றானே விஞ்ஞானகலர் ப்ரளயாகலர்க் கறுக்கிரஹ
ய் பண்ணுவதுபோல வறுக்கிரகம் பண்ணுவர்,—மரர்க்கர்கண்ட
னாலாதி வீடுகாநலிப்பவர்கட் சீசன் புண்டரீகத்தாள்சேரும்
பரிசினைப்புகலுற்றும் - பூர்வஜம்மத்திலே சிவதர்மங்களை ய
துஷ்டித்து ஞானசித்தியின்பொருட்டி பூமியிலே ஐகித்து
ஞூவினாலே திக்ஷிதராகிச் சன்மார்க்கஸ்தரா யுன்னவர்கள் ப
ண்ணப்பட்ட ஞானசாஸ்த்ரத்தை யோகி யறிகது மோக்ஷத்
தை யடையவேணுமென்கற விச்சையுடைய வைகயிகர்ச்சு பர
மேஸ்வரனுடைய புரிபாதகமலங்களைப் பொருகதுமுறைமை
பைச சொல்லுகின்றேன்.

சிவன் - ௭-ய், தொகுப்பன் - ப-லை. யாம் - தோ-௭-ய்,
புகலுற்றும் - ப-லை.

ஈசன் எனவே பகி, புண்டரீகத்தாள்சேர எனவே சேர்
பவன்-பசு என்று சொன்னது, சேரும் பரிசு எனவே பாசத்
தை நீக்குமுறைமை என்றது; இது த்ரிபதார்த்தம்.

இந்தச் சாஸ்த்ரத்திற்கு விஷயம் த்ரிபதார்த்தம், ப்ர
யோசகம் - சிவசாயுச்சயம், அதிகாரி - வைகயிகன், சம்பகதம்-
சொல்லப்படுகிறதுஞ் சொல்கிறது எனனும் ப்ரதிபாத்ய ப்ர
திபாவகபாவம், கற்றவம் - கன்மநிஷ்ட தபசன்தியின் ஞான
நிஷ்டமான தபசை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

டண்டைகற்றவத்தால் - மாபானேகபோக சம்பந்தத்தி
னாலே முகதிப ஜன்மத்திலே மலபரிபாகமானது சந்தே தோ
ற்றினின்றளவி ஸதற்கருகமாகிய திக்ஷமுன்னுகத்தா னதில்
லாமற்றான் சைவப்பிரகாரமாய்த்தான் வைதிகப்பிரகாரமாய்
த்தான் பூசாவிதமுதலியவற்றினாலே சிவனோசமுதலாகிய
தாரணங்களிலே போகம்புசித்துத் திரும்பு—தோஸ்தி - பூலோ

கத்திலே வந்து ஜன்மித்தத் தீவிர தீவிரதர மலபரிபாகத்தி
 னாலே,—பரமீஸ்ப் பத்திபண்ணும் - சிவனைக்குறித்தத் தியா
 கம்பண்ணும்,—தொண்டரை - அடியார்களை,—நானே - கு
 ருவதிஷ்டாணமன்றியிலே நிரதிகரணமாகத் தானே சத்திசங்
 கம்பமாத்திரமாயிருக்கின்ற நிரதிகரணதீக்ஷயினாலே தீக்ஷித்
 துச் சுத்கபுவநத் திருத்தியு யிருத்தாமலும்,—துயககியினிஸ் -
 சிவசமாணநுபவியத்த சிற்சத்திரூப சிவதத்வத்திலே,—தொரு
 ப்பன் - கூட்டுவன், சாத்திரக் தேவையிலே. தீவிர தீவிரதர
 மந்த மந்ததர மலபாகத்தினாலே சாதி கரணசத்தியோ நிர்
 வாணதீக்ஷயினாலேதான், சத்தியோ போகதீக்ஷயினாலே
 தான், தீக்ஷிதற்கட்கு மொன்றும் வேண்டிவதில்லை யாதலால்
 சாதி கரணவசத்தியோ நிவாணதீக்ஷயினாலே தீக்ஷித்தக்
 கொண்டு ஆரியபாஷை தெறியாதபடியால்,—மார்க்கர் - சைவ
 சித்தாநதமார்க்கரிசுகளா யிருக்கின்ற தேசிகர்,—கண்டநூ
 லோதி - தமிழ்ப்பாஷையிற் பண்ணின சாத்திரத்தைப்படித்
 ததனாற் பதிபசுபாசலக்ஷணங்களை யறித்ததான், ஒருபிரதேச
 க்குடையறிந்ததான், அவரவர் மரிடாதியில்வந்த வந்தத்த ஞா
 னங்கொண் - உத்தந்தஞானஞ் சாக்ஷாத்கரநுபமாய்ப் பலத
 துகருவருப்பொருட்டு ஒன்றக்கொன்று ஜககாரியாயிருக்கின
 த சரிதை க்ரிபை ஸராலம்ப நிராலம்ப சிவயோகங்களை யதுஷ்
 டிதது,—கீடிகாதலிப்பவர்கட்கு-முத்தியை வீரும்புமவர்களுக்
 குச் சாக்ஷாத் தான பதமுத்தியிலிருந்து பாரம்பரியத்தினாலே
 தான்,—ஈசன் புண்டரீகத்தாள - ஒதனத்தினது பாகத் தேவ
 தத்தனதுபாகம் எனபதுபோல ஈசன் புண்டரீகத்தாள என்
 றுஞ் சொல்லப்படுமாதலால், இருளினாற்கு விந்த ரூபினது கி
 ரணத்தினு லலர்ந்த தாமரைப்பூபோன்று மலசத்தியினாற்கு
 ளிக தீசனது சத்தியா லலர்ந்த ஞானக்கிரியாநுபசொருப சிற்

சத்ருபவியத்த சிவதத்வத்தை,—சேரும்பரிசின - பொருந்து முறைமையை,—புகலலற்றும் - சொல்லுவாம்.

ஆகையாலன்றே சத்தியோ நிவானதிகையிலே தேசிக னுக்கணி சாதகனுக்கு ஞானம் வேண்டியதில்லை; யாதலாற் றே சிகனுக்கு ஞானம் ப்ரநாமம்.

சாதகர்களுக்கு திகைப் ப்ரகாரமென்றும் ஸ்வாயம்புவ வி யாகநத்திற் சத்தியச்சோதிபாகங்களால் வித்தரித்திருககையா ல், ஞானம் திகைகனம்மத்துக்கங்கம், திகைகனம்மங்கியென்ப தும்; மலக திரவ்யமாகலால் நேதிரபடலம்போல ஞானகொ டிகளாலும் போகாதென்பதும் மேல்விஸ்தரித்தசொல்வாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஏ-த. சாமுசித்தர் வைகயிகர் ப்ராக்ருதரெனனுயிவரு ன், ஆற்றலுற்றிவுங்காதலுயில்லாத ப்ராக்ருகரையொழித்தது, ஒழிதவிருவரின முற்செய்தவவிசேடத்தார் சாமுசித்தராய்ப் பிறத்த லீயி காதலிக்குஞ் சிவபத்தரை: விஞ்ஞானுகலர் ப்ரள யாகலரைப்போல னூல்வழிபாணனித் தாரேன் சிவகதியிற் சே ர்த்தவனாகலின் அவர்க்கு னூல் வேண்டாமையான், முறைமை யின்மத்ததரமுதலிய சத்திநிபாகமுடையவராய் னூல்வழிபா ன் முத்தி பெற விரும்பும் வைகயிகராயினாகருச் சிவகதி கட்டு முறைமையினை ஈண்டு வருத்துக் கூறுகின்றமென்பதாம்.

சன்மர்க்கரை மர்க்கரென்றது தலைக்குறை.

சன்மர்க்கராவார் ஞானிகள்.

கண்டநூல் அவர்களைல்லாம் பிரமாணமென்றறிதது கை க்கொண்டநூல்.

இதனானே துதலியபொருளுக்கேட்போரும்படனுவ் கூறிய வாரூ.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இதனாற் சொல்லியது இன்னு லார்க்குச் சொன்னதென் ன? வினனூர்க்கென்று மேலருளிச்செய்க்கிரார்.

பண்டைநற் தவத்தாற்றேன்றி - முனஜநகங்களிற் சாத் திரஞ்செரன்ன முறைமையிலே நன்றாக தவசுகளைப்பண்ணி யந த பலதநாலே பூமியின்கண்ணே வந்தவதரித்து,—பரமனைப் பத்திபண்ணுந் தொண்டரை - பரமேஸ்வரனளவிலே மிருகத வழிபாடுசெய்யு மடியாகனாயுள்ளார்களை,—தானேதுய கதி யிவிற் றொருப்பன - உகநப் பரமேஸ்வரன றானே சுததமாயி ருக்கிற சாயுச்சயத்திலே கூட்டுவன,—மார்க்கர் கண்டநூ லோதிவிடு காதவிபவர்கட்கு -சனமார்க்கத்தி லுள்ள ராரா யப்பட்ட ஞானசாத்ரங்கையோதி ரோக்ஷத்தை யெப்படி யே பெறுவோமென்கிற வாசையினுடனே தேடததையுடையவர்களுக்கு,—யீசன புண்டரீகத்தாள் சேரும்பரிசீனைப் புகல லுற்றும் - தம்பிரானொருடைய சீபாதகமலங்களைப் பொருகது முறைமையைச் சொல்லப்புகாநினைதேன்—எ-று.

இதனாற் சொல்லியது இன்னுலுத்தமர்க்கு மதமர்க்கும் வேண்டாவேண்டும் மததிமர்கு வேண்டுமெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(சாமுசித்தர், வைகயிகர், ப்ராசுருகரென்னுமிவரு ளாத் தனுபநிஷங் காதலுயில்லாத ப்ராசுருகரை யொழித் தொழிதத இருவரில்) பண்டைநற் தவத்தால் - முற்செய்த தலுவிசேடத்

தால்,—தோன்றி - சாம்சித்தராய்ப் பிறக்து,—பரமனை - மூத
 ல்வலிடத்திலும்,—பத்திபண்ணும் - வீடுகாதலித்தும் பத்திபன்
 னாகின்ற,—தொண்டரை - சிவபத்தகரை,—தானே-விஞ்ஞான
 கலர் ப்ரளயாகலரைப்போல நூல்வழியானனறித் தானே,—
 தாயகதியினிற் றொருப்பன் - சிவகதியினிற் சேர்த்துவராகலின்
 அவர்க்கு நூல்வேண்டாமையின்,—மார்க்கர் - ஞானிகள,—க
 ண்டநூலோதி-ப்ரமாணமென் றறித்தகைக்கொண்ட நூலோ
 தி யதன்வழியான்,—வீடுகாதலிப்பவர்கட்கு - முறைமையின்
 மத்ததரமுதலிய சத்திநிபாதமுடையவராய் முத்திபெறவிரும்
 பும வைநயிகராயினர்க்கு,—ஈசன் - சிவனுடைய,—புண்டரிக
 தகாள்சேரும் பரிசின - தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகுடிமு
 றைமையின்,—புகலலுற்றும் - வகுத்துக்கூறலுற்றும் எனப
 தாம்.

இதனானே துதலியபொருளுங் கேட்போரும் பயனும் கூ
 றியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலவையடக்க முணர்த்துகூர்.

மறையினு லயனான்மாலான் மனத்தினான் வாக்க
 கான்மற்றுங், குறைவிலா வளயினாலுங் கூறொணு தா
 ளினின்ற, விறைவனார் கமலபாத மின்றியா னியம்புமா
 சை, நிறையினார் குணத்தோர்க்கெல்லா நகைப்பின நிறு
 த்துமன்றே. (ச)

மறையினால்.....நிறுத்துமன்றே. எ-து. ஊழிவந
 ங்களாலும் பிரமாவாறு மாயலுறு முக்குணங்களுடன் கூடிய

சங்கலிட்ட முகலிய மூவிக்மான மனத்தினுலும் வாக்கியமா
சிய வுரையளவைகளாலு மற்றக் காண்டன்முகலிய வளவை
களாலு மின்னபடிபென நளவிடுகற் கரிதாக்கினை நிவைகளா
லளவிடப்படாதிருக்கினு மிப்பொழுதியான் கத்தாவினுடைய
ஸ்ரீபாதகமலங்களை மடையின் பொருட் டிக் நாவின் க ண்ச்
சயித்தசொல்லு மாத்ரவு மெத் ண்மைக் காக்கு 'வின? நி
ரைவின படைநத வியற்கையையுடைய ஞாதாகளைவர்க்கு
ஞ சிரிப்பையுண்டாக்கும்—௭-று.

அவையகத்தாலலாராகும் வழிபடுகின்றவீசொல்லுக ல
வையடக்கமெனப்பெறும். “அவையடக்கியவே யரிதபததெரி
யின்-வல்லார்கூறிலும் கருத்தனர்கொண்மினென - மெல்லாமா
கதாகும் வழிமொழிந்தனறே” என ஞர்தொல்காப்பியஞ
ரெனவற்க.

அனரென்களவியு மின்ரென்களவியு மரமென்களவியுமா
குடென்ப.

ஆசை - எழுவாய், சிறுத்தம் - டயவின. (ச)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேலவையடக்கமும், சிவன வாக்குமனூதிதனென்பது மு-த.

வேதாகமங்களினுலு மனத்தினுலுங் குற்றமற்ற வறுமா
னங்களினுலும் சருஷடி ஸ்திதி கத்தாக்களாகிய ப்ரம்ம விஷ்
ணுக்களினுலு மறியப்போகாத கத்தாவினுடைய கமலமலா
போனற ஸ்ரீபாதத்தினுடைய தன்னைப யானிவ்விடத் தா
சையு-னே டொல்லுகிறேன என்கறது;பரிபுராணஞானமுடைய
வர்களுக்கு ஒழிவற்ற வினபத்தை யுண்டாக்குமென் நினை
பொருள.

—

ஞானப்பிரகாசஞான வருமாறு.

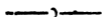

அவையடகம்கூறுகின்றார்.

மறையினால்-பதியினால் பாரம்பரியமர யதிஷ்டிக்கப்பட்ட
 ஓத கனதவதி சர்வஞ்ஞானயிருக்கின்ற பசுவினால் பண்ணப்பட
 டபடியால் சிந்திடத்த பதிஞானமென்றும் பசுஞானமென்று
 ம் பதிப்பிரமானமென்றும் பசுப்பிரமானமென்றுஞ் சொல்ல
 ப்பட்டிருந்தாலும், இயற்கையால் காதற்குப் பாசஞாயமாதலானு
 மானமஞானத்தை விளக்குதலால் ஞானமென்றுபசுரித்தலா
 னும் பாசஞானமென்றும் பாசப்பிரமானமென்றுஞ் சொல்ல
 ப்பட்டியல்பினால் லானமசிற்சத்திபைபொருகிப்பசுபாச ப
 தார்த்தமாதிரித்தையேபடிக்கும் வேதங்கனால்,—கூறெறு
 தாகி - சிந்திடத்த சொருப்பகாரத்துப் பதிபதார்த்தத்தைக்கூ
 றி வேறாய்க்கூறுமாகினு மியல்பாகிய விலக்ஷணத்தால் சொல்
 லப்படாததாகி,—அயினால்மாலால் - சிவானுகூரகம்பெற்ற நி
 ரஞ்சனவிதி விஷ்ணுக்களுக்கே வேறாகி சாஞ்சனராயிருக்கி
 ற விதிவிஷ்ணுக்களுக்குப் பசுத்தய நீங்காதபடியினாலே பா
 சஞானத்தால் விளங்கிப் பசுஞானப் பசுப்பிரமானமாகி கா
 ணடல்முதலிய தீர்ப்பிரமானமாகி யவரவர்களது சித்சத்தி
 மானங்களால் வரவர்களால் லறியப்படாதாகி,—மனத்தினால் - பா
 சஞானம் பாசப்பிரமானமென்கின்ற மனமுதலிய வுட்கருவி
 ப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமானத்தினாலும் கேதர்முதலிய புருக
 ருவிப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமானத்தினாலும் பாசடோகப் பிரத்
 தியக்ஷப் பிரமானத்தினாலும் டசுடோகப் பிரத்தியக்ஷப் பிர
 மாணத்தினாலும் மூலப்படாததாகி,—வாக்கால் - உலோகவா
 சஞ் சத்தியமு மசத்தியமுமா யிருக்குமாதலால், அதற்குட் ச
 த்தியமாகும்பிரமானத்தி லடங்குமாதலால் பொதுவாகு மந்
 த உலோகவாசத்தினால் லறியப்படாதாகி,—மற்றுக்குரைவிலா

வளவினாலும் - பசுசாத் திரங்களிற் படிக்கப்பட்டுப் பசுப்பிர
 மாணங்களாகிப் புத்திப்பிரகாசமாகிய விங்கபார மரிச்சிதத
 விருத்திமுதலாகிய பஞ்சாவவையவங்களினால் நிறைந்த பாசா
 துமாணங்களினாலும்,—கூறொண்தாகி - அறியப்படாததாகி,—
 நினை - நிலைபெற்ற,—இறைவனும் - சிவனாகி,—கமலபாதம்-
 தாமரைபோல விரிந்த சகதியென்னுஞ் சிவத்தவ லக்ஷணத்
 தை,—இன்றிபா வியம்புமாசை - இப்போது காணசொல்லவே
 ணுமெனகிற விருப்பம்,—நிரையினும் குணத்தோர்க்கெல்லாம்-
 சமத்தினாலே நிறைந்த நீர்மையராகிய சகலர்க்கும்,—ககை
 யினை - சிரிப்பினை,—நிறுத்தாமனதே - நீங்காதுண்டாககுந
 தானே.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

எ-து. வேதமுதலியவற்றினு மறிதற்கரிய முதல்வனதிரியல்
 பையான சொல்லுவலென்றெழுந்த எனது புல்லியவாசை; சா
 ல்புடையா ரெல்லாரும் ஏயே விஃதோவ்வனறிவன் தெள்ளி
 ககையாடுதற்கேதுவா மென்பதாம்.

அயனான் மாலான் மனத்தினான் வாக்கானென்புழி, ஆன
 ருபு முன்னையவிரண்டும் வினைமுதற்பொருள்மையினும், பின்னை
 யவிரண்டிங் கருவிப் பொருண்மையினும் வந்தன: சாத்தனும்
 கண்ணுணைக்கப்பட்டனென்றபோல.

ஈண்டளவென்றது அறுமானப்பிரமாணத்தை. அயன்மா
 லென்றது உபலக்கணம்.

கூறொண்தென்றது உபசாரம்.

இனி, அடனென்றது அவ்வேதத்திற் கங்கமாய் அயனும்
 செய்யப்பட்ட பதினெண் புராணநூலையும், மாலென்றது

மாயோனவதாரமாகிய வியாதனூற் செய்யப்பட்ட இதி
காசநூலையும், மனமென்றது மனுமுதவிபதிருடிகளான் மன
த்காணினதது செய்யப்பட்ட மிருதிநூலையும், வாக்கென்ற
து அவ்வேதத்தைக் கருமகாண்டம் ஞானகாண்டமெ
ன நிருவகைப் படுத்தெடுத்திக்கொண்டு அதன்பொருளை நி
ச்சயித்துகைக்குஞ் சாத்திரமாகிய பூர்வமீமாஞ்சை ஐத்தர
மீமாஞ்சைகளையும், அனவென்றது அளவை நூலாகிய தர்க்க
சாத்திரத்தையும். ஆகுபெயரா னுணர்ந்தினவெனக்கொண்டு,
வேதத்தானு மதற்கக்கமான புராணயிதிகாசமிருதி மீமாஞ்
சை தருக்கங்களானுங் கூறெனாத பாதமென்றுகாத்தலுமொ
ன்று.

அவையடக்கங் கூறியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேலவையடக்க மருளிச்செய்குறார்.

மணயினால் - இருக்கு எசுச சாமம் அதர்வம் என்கிற
காலுவேதங்களினாலும், - அயனால் - பிரமாவாலும், - மாலால்
விஷ்ணுவாலும், - மனத்தினால் - மனத்தாலும், - வாக்கா
ல் - வாக்கினாலும், - மந்துங் குறைவிலா வளவினாலும் -
வேறுங் குறைவற்ற வளவைப் பிரமாணங்களினாலும், - கூறெ
னாதாகிநின்ற - சொல்லப்படாத தொன்று யெங்கும் பரிபூரண
மாய்ச் சந்தாமசைவற்றுநின்ற, - இறைவனார் கமலபாதம் - அ
ப்படி குறைவற்றுநின்ற தம்பிரானுருடைய சீபாதகமலங்க
ளை, - இன்றியானியம்புமாசை - இப்போ தொன்று மதிபாத
யான் ஒருசாத்திரத்திலே சொல்லுவதாகத் துணிந்தவாதா
டி, - கையினார் குணத்தோர்க்கெல்லாம் கையினே நிறுத்து

அஉ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மனநே - சர்வகு ன சம்பந்தராயிருக்கிற ஞாதாக்களுக்கெல்லா
மெப்பொழுதுகு சிரிப்பினையுண்டாக்காநிற்கும்—எ-று.

இதனாற் சொல்லியது வேதங்களாலு மரிப் பிரம்மாதி
களாலு மளவைகளாலு மறியப்படாம விருப்பதொருவதத
தகை யான் சொல்லுவேனெனகிற வாசை பெரியோர்களுக்கு
சிரிப்பினையுண்டாக்குமெனனு முறைமை யறிவித்தது.

இது சான்றோர் அவையடக்கம்.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

மறையினால் - வேதங்களினாலும்,—அயனால் - அயனாலு
ம்,—மாலால் - மாலாலும்,—மனத்தினால் - மனத்தினாலும்,—
வாககால் - வாக்காலும்,—மற்றுங் குறைவில்லா வளவினாலும்—
வேறுங்குறைவில்லாத ப்ரமாணங்களினாலும்,—கூறொணு தா
சினிசற - அரிதற்கரிதாகிநின்ற—இறைவனார் - முதல்வனது,—
கமலபாதம் - கமலம்போலும் பாதமென றுபசரித்துக் கூறப்ப
டு மருளிபல்பை,—இன்றிபாவியம்புமாதை - இன்றியான சொ
ல்லுவேனென்று எழுந்த எனது புல்லியவாசை,—நிறையினார்
குணத்தோர்க்கெல்லாம் - சால்புடையராய குணத்தினையுடை
யாரொல்லார்க்கும்,—நகையின் நிறுத்தமனநே - ஏ யே? இஃ
தோ இவன்றியென நெளளி நகையாடுகற்கேதுவாமென்பதாம்.

(இனிமற்றொருவிதம்.)

மறையினால் - வேதங்களாலும்,—அயனால் - அவ்வேதத்தி
ற்கங்கமாய் அயனாற்செய்யப்பட்ட பதினென்புராணங்களா
ளும்,—மாலால் - மாயோனவதாரமாகிய வ்யாதனாற் செய்ய
ப்பட்ட இதிசாசங்களாலும்,— மனத்தினால் - மனமுதலிய

விருடிகள் மணத்தால் நினைந்து செய்யப்பட்ட மிருதி நூல்களாலும்,—வாக்கால் - அவவேகத்தை கருமகாண்ட ஞானகரண்டமென் நிருவகைப் படுத்தெடுத்துக்கொண்டதன் பொருள் டிச்சயித்துரைக்குஞ் சாததிரமாகிய பூர்வமீமாம் சைகளாலும்,—மற்றுங் குறைவிலாவளவிலும் - வேறுங்குறைவில்லாத அளவை நூலாகிய தருக்கசாததிரங்களாலும்,—கூடுறா தாகிநின்ற - சொல்லுதற் கரிதாகிநின்ற இறைவனற கமலபாதம் என்றலுமொன்று

இதளுனே அவையடக்கங் கூறியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படிச் சிவனை யறிப்போகாமென்றோயி னாகாசத்தி
ற பூப்போ லபாவபகார்த்தமாய்விடுமென்ற மா
ணககனைக்குறித தாகமமுதலியவற்றா ல
றியலாமென நுணர்ந்துகூறார்.

அருளின லாகமத்தே யரியலா மளவினாலும்,
தெருளலாஞ் சிவனைஞானச் செய்தியாற் சிந்தையுள்
ளே, மருளெலா நீங்கிககண்டு வாழலாம் பிறவிமாயா,
விருளெலா மிரிக்கலாகு மடியரோ டிருக்கலாமே. (ந)

(இ-ள்.) அருளி ஞானசாரிய னறுக்கிரகத்தைப் பெற்ற
ன லாக வர்கள் அபரஞானத்திற் சொல்லப்பட்ட
மத்தே ய வாகமப் பிரமாணத்தாலும் சிவனை யறிய
றியலாம் லாம்.

அளவினாலும் புனைபைக்கொண்டனை யறுமித்தறிந்
தெருளலாஞ் சி தாற்போலச் சத்தியினது காரியத்தைக்கொ
வனை ண்டி சத்திமானாகிய சிவனை யறியலாம்

ஞானச்செய் ஞானமாகிற தீபம் பிரகாசிக்கவே யாண
 தியாற் சிந்தை வாசியாலுண்டாகிய மயக்கவிகற்பநீங்கித்
 யுள்ளே மருளெ தன்னுள்ளே பலகாலு மறுசந்தரம்பண்
 லா நீங்கிககண்டு ணிகொண்டு பரமமாண நிட்டைபைப்பொ
 வாழலாம் ருத்தி நாடோறும் வாழுவே

பிறவிமாயா பிறப்பை யுண்டாக்குகிறதற்குக் காரண
 விருளெலா மிரி மாகிய கன்மமு மாயையு மாணவமு றோ
 க்கலாகும் ட்டலாம். இங்ஙனம் பாசகூடியம்பிறக்கவே

அடியரோ டி சிவாநுககிரஹத்தைப் பெற்ற முத்தகாண்
 ருக்கலாமே. மாக்களைப்போலச் சிவானந்தாநுபூதியைத்
 தீனத்திருப்பார்கள்—எ-று.

அளவினாலுமென்ற வழம்மையால் யோகக்காட்சியாலுஞ்
 சிவனை உறியலாமெனவறிக.

சிவனை எ-து. நடுநிலைத்திடமெனவறிக.

இவை யைந்தும் பாயிரம்.

“ஆயிரமுகத்தாலகன்றதாயினும் - பாயிரமில்லதபனுவ
 லன்றே”. “வணக்கமதிகாரமென்றெடுகு சொல்லச் சிறப்
 பென்னும் பாயிரமாஞ்சீர்” என்றாராகவிற் சிறப்புப்படியிர
 மாயிற்று.

*“ஆக்கியோன்பெயரோவழியேயெல்லை - நூற்பெயர்யாப்
 பேறுதலியபொருளே - கேட்போர்பயனோடாமென்பொருளு
 ம் - வாய்ப்பக்காட்டல்பாயிரத்தியல்பே” எனபதனால் ஆக்கி
 யோன்பெயர் - அருணந்திதேவகாயனார், வழி - சிவஞான
 போதம், எல்லை - நடுநாட்டிட் டிருத்துறையூர், நூற்பெயர் -
 சிவஞானசித்தி, யாப்புத்தொகைவிரிநுகலியபொருள் - பகிமு
 தலிய முப்பொருளினதிலக்கணம், கேட்போர் - அவர் மாண

க்கருட்டலைமையாகிய மறைஞானசம்பந்தநாயனார், பயன்லீடு
பேறு; மேல்வந்தவாறுகாண்க. * தொல்காப்பியம் பாயிரம்.

யாதானு மொருநூற்குப் பொருளுரைக்குங்கால் உரைவ
கை விருத்திவகை காண்டிகைவகையென மூவிதப்பிடும். ஈண்
டிந் நூற் குரைக்கப்பட்டது காண்டிகைவகையெனவறிக.

அஃதாவது:—“பழிப்பில்சூத்திரப்பட்டபண்பிற - கரப்
பின்றிமுடிப்பதுகாண்டிகையாகும் - விட்டகல்வினறிவிரிவொ
டுபொருநதிச் - சுட்டியசூத்திரமுடித்தற்பொருட்டா - வேது
கடையினுமெடுத்துக்காட்டினு - மேலவாங்கமைகதமெங்கநெறித
ததுவே” எனாரர் தொல்காப்பியனார், பொருள்-மரபியல். (௫)

உரையாசிரியர் அவையடக்கம்.

“ஓரா தெழுநீனே னாயினு மொன்பொருளை
யாராய்ந்து கொள்க வறிவுடையார்—சீராய்ந்தது
சூற்றங் களைநது குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாநதர் கடன்”.

ஓர்வகையானே பாயிர முற்றிற்று.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி யறியப்படாதபொருள் கர்த்தாவென்னில்? இல்
லையாம்; அதனாற் பயனும்ல்லையாம். அஃதெனறியும்வேத சி
வாகமங்களும் ப்ரமாணங்களு மேதுக்காகவென்னில்? அவை
உனெல்லாம் * அர்வாசீநபதாவாச்யமாய் ஜகத்சிருஷ்டியாதி
களைப் பண்ணுஞ் ஸதாசிவாதிமூர்த்திகளைப்போதிக்கும்பர
மசிவம் ஈஸ்வருபஞானுபவைகவேத்ய மென்பதை மேற்கூறு
கின்றது.

* அர்வாசிகபதவாச்சியமாய் - சீழ்ப்பட்ட பதத்தினாலே சொல்லப்படுகிறதாய், † ஸ்வரூபஞானாநுபவைகவேத்யம் - ஸ்வரூபஞானத்தினாலே யுண்டாகிற யநுபவமொன்றினாலே உறியப்படும்.

அருளினு லாகமத்தே யறியலாம் - கருணையினாலே தரித்த சதாசிவ மஹேஸ்வராதி மூர்த்திகளினுடைய லக்ஷணங்களை யாகமத்திலே யறியலாம்,—அளவினாலுந் தெருளலாம் - பரத்யக்ஷமணி யாகமங்களினாலு மதுமானங்களினாலு முண்டலாம்,—சிவனை ஞானசசெய்த்யாற் சிக்கையுள்ளே மருளெலாநீங்குககண்டு வாழலாம்-பரமசிவனை யவனது க்ரியாசத்தி † சம்யோகத்தா லானமக் கிரியாசத்தியினாலே பாசங்களைநீங்கி, யவனது ஞானசத்தி சம்யோகத்தா லான்மஸ்வரூப ஞானசத்தியினாலே யானமாவிற் சிவனை யநநிபமரகக்கண்டு, சிவானந்தாநுபவியாகலாம். ஆதலாற் பரமசிவம் அநுபவைகவேத்யம்,—பிறவிமாயா விருளெலா மிரிக்கலாகும் - அவ்வாறு சிவானுபவமுண்டாகவே ஜனமத்துக் கேதுவாகிய ஸ்ரீ மலமாயாகனமங்க ளெல்லாவற்றையுங் கெடுக்கலாம், இப்படிப்பட்ட ஞானத்திற்குப் பக்குவமுண்டா மாறெவ்வனமெனவில்? அடியரோடிருக்கலாமே - சிவபத்தர்களுடனேகூடி யவர்களை வணங்கி வழிபட்டு அவர்களுபதேசித்தபடி நடக்கவுண்டாம். இவ் விரண்டு விருத்தத்திறகும் சம்மதி.

‡ சம்யோகம் - கூட்டரவு, ஸ்ரீ மலமாயா கன்மம் - ஆணவம் மாபை வினை.

* உலகிநு ஸதவெ—சுதீக: வ்யாநனவவ உலகி
 ரா வாஜ்நஸயொரகஜ்ஜா வுத்யாய னுகிசுலவி
 யதெநு—கிரவி ஸகஸ்ய ஸ்ரோதவ்ய: கதிவ்யய

ஊர் கலயுவிஷயம் வடுகையாவீடு வததிநகரம்
கலயுநவயம் || *

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவனிப்படி ப்ரமாணத்திரானும் சூந்யப்பொருளோவெ
ன்ன? அன்று; பதிப்பிரமாணத்தாற் பார்க்கப்படும் பொருளெ
ன்று கூறுகின்றார்.

ஆகமத்தே-பிறன்படிக்கும் வன்னபதவாச்யங்களைக் கே
ட்கும் வ்யோபபௌதிகாகம வெழுத்தைப்பார்க்கு நினைக்குந
தீஷாவானகளாகிய நமது மனச்சுவசற்பத்தினால், வ்யோம
பௌதிகத்தொநியோடு கிளம்பிய புத்தியினற்பொருதப்பட்ட
வன்னபதவாச்யமயமா யுள்ளுணரோசையாகிய மத்திமைவா
க்குருபமாயிருதயத்திற்கேற்றும் மாத்தியான்மிக சடாகமத்தி
ல், கரியிலக்கநிபோலவந்து வன்னபதவாச்யக் கிரமத்தி லாவிர
ப்பவத்திப் பொருள் போதிப்பதாய்; மஹாப்ரணய பரியநத
காசயில்லாமற் சுத்தவித்தையிலிருக்கு மாதிரைவித திவயாக
மத்திலைவந்து சாந்தியமாகிய,—அருளினால் - சிவசத்தியாகிய
வாதிரைவித திவயசிதாகமத்தினால், திரும்ப விதுகாரியலக்ஷ
ணையாதலா லதினால் விளக்கப்பட்ட நமது சிற்சத்தியாகிய
வாதியான்மிக சிவாகமத்தினும் சிவனை,—அறியலாம் - பரோ
க்ஷமாய் நிச்சயிக்கலாம்,—அளவினாலும் - திவ்யசிவாகமத்திற்
சிவனும் காண்பிக்கப்பட்டிச் சிவசத்தி யதிஷ்டித புத்திப்பிர
காச கலுஷித விக்கபராமரிச வ்யாபாரஸிமமான நமது சிற்ச
த்தி யதுமானத்தினாலும்,—தெருளலாஞ் சிவனை - பரோக்ஷ
மாயறியலாம்,—த்யானசமாதிபெணு மங்கயோகவாசனையில்வ
ந்து பதித்த சிவசத்தியினால் லக்ஷணசமாதிசமய மாத்திரத்தி

ல்,—மருளெலாநீங்க - மலமுல வஞ்ஞானங்களெல்லாம் பேர
 க,—சிந்தையுள்ளே - திரும்பவந்தச் சிவசத்தியினால் விளங்கிய
 நமது சிற்சத்தியிலே,—ஞானசெய்தியால் - அந்த நமதுசிற்ச
 த்தி விருத்தில்கூண சகேகஜீவன முத்தி சாக்ஷாத்காரத்தினால்,
 —கண்டு - சாக்ஷாத்கரித்த பரோக்ஷமாகப் பார்த்து,—வா
 முலாம் - நமதந்தச் சிற்சத்தி வ்யாபார சாக்ஷாத்காராகார சி
 வாநுபூதியினது பூரிதகலாகிய நமது சிவாநகரத்தின தநுபூதி
 ல்கூண ஸ்வாநுபூதி மான்களா யிருக்கலாம்,—சீராகதசமயத்
 திலே யநதஜீவனமுத்தி சாக்ஷாத்கார சாமர்த்த்யத்தினாலே சே
 வித துத் திரும்பத்திரும்பவாராதபடி, பிறவி மாயாவிருளெ
 ளாம் - (பிறவிவன்றதாகுபெயர்) ஆதலால், பிறவிககேதுவாகி
 ய கணமமலம்,—மாயாவிருள் - மாயாமலம், திரும்பமாயாவிரு
 ள எனறெடுத்தக்கொண்டு மாயாவிருள் - கெடாத வநாதி சி
 ததவாணவமல மிவைகொல்லாம்,—இரிக்கலாகும் - நம்மைப்
 பகதியாமற் பொருளுண்மைமாதரமா யிருக்கப்பண்ணலாம்,—
 அடியரோ டிருக்கலாமே - நிரதிசயவிதேக பரமுத்தி பலசர்
 வார்த்தவிலைய சிவசாக்ஷாத்கார வ்யாபாரகாரமா யிருக்கி
 னற நமது சிற்சத்தி சமவேக சிவாநுபூதியினது பூரித்தலாகி
 ய சிவாநகரநுபூதிபாகிய ஸ்வாநுபூதிமான்களாய்க் கொண்
 டி அடிபை சிவசத்திசமான தமது சிற்சத்தியையுடையராகிய
 முத்தானமாக்கலோ டொத்த நாம்வயாபிக்கலாமே.

முனசொன்ன ஜீவன்முத்தியவதகையினேயாகிற் சிவபத்
 தர்களோடு கூடியிருக்கலாம். பரமுத்தியிலே பரதந்திரியங் க்
 காகழிபகதமென்று ஞானாயிர்த்ததி விருத்தலினால் லடிமைத்
 திரயில்லாதபடியினாலே சிவன்கொன்றல்லா தடியர்களைண்
 டு சிவசமான முத்தானமாக்களைச் சொல்லப்படா தென்பத
 றிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ-து இறைவனியல்பு அப்பெற்றித்தாயினும், அவனை அவ்
விறைவனுலெணப்படிம் வேதசாரமாகிய சிவாகமத்தினதுபவ
முடைய தேசிகரூனிச்செய்யும் உபதேசத்தாற் கேட்டறியலா
ம், கேட்டதனை அதற்குடனாமானவளவையாற் சிகதித்தமறிபு
லாம்: சித்தித்ததனைத்தன்னறிவின்கண்ணே சிவஞானத்தான்
மரசாததெளித்தாறிபலாம்; அதனாற் பாசகூயம்பண்ணி கிட
டை கூடிச சிவனநதாதுபூதியுற் பெறலாடுண்பதாம்.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது. மேல் அவையடக்கத்
துட் கூறிபதடற்றி நிகழுமாசங்கையை நீக்கிற்று.

இக்கடவுள்வணக்க முதலாயினவெல்லாம் பரபக்கதது
நூன்முகத்தாற் கூறிப் போந்தனவேயாயினும்; பரபக்கஞ் சுப
க்கொண விதனை இருநூலாதலுங் கொள்ள வைத்தமையின ஈ
ண்டும் வேறு கூறினார்.

அறவகைச்சமயத்தென்னு முதற்செய்யுளிற் கடவுள்வண
க்கங்கூறுமுசுத்தாற் சுபக்கததி னிறைவனுவானிவனென்பதூஉ
ம், ஏனை நானகுசெய்யுளினும் வழிமுதலியன கூறுமுசுத்தான்
அவ்விறைவனூலியம்பப்படிம் நூலிவையென்பதூஉம், அவற்று
ட் பொதுநூல் சிறப்புநூலெனலும் வேறுபாடு முணர்த்தப்பட்ட
டன.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்தவத்தந்தனை யறியுமுரைமை பெங்குடிபென்ற
மாணுக்கனை கோக்கி யருளிச்செய்குளார்.

அருளிநூ லாகமத்தே யறியலாம் - தம்பிரானார் திருவரு
ளுண்டானவர்களுக்கு வேதாகமங்களினூலு மந்தப்பொருளை
உறித் தருபவிக்கலாம்;—அளவினூலும் தெருளலாம் - அளவை

ப்பிரமாணங்களினூலும் சித்தித்தறிபலாம்,—சிவனைஞானச்செய்தியாற் சிகையைள்ளே மருளொலாநீங்கக்கண்டு வாழலாம்— மந்தகததாவையிப்படிஞானம் ப்ரகாசித்தமுறைமையாலே அஞ்ஞானங்கொல்லாம் விட்டுநீங்கத தன்னுடைய விருதயத்திலே பேரிபைபகையுந தரிசித்ததுபவிககலாம்,—பிறவிமாயா விருளொலாயிரிக்கலாகும் - ஜநகங்களை யுண்டாக்குகிற மலமாயா திகனமங்களை யு மோட்டலாம்,—அடியரோடிருக்கலாமே - இப்படிபெற்ற திருவடியடியார் திரட்சியிலே கூடியிருக்கலாம்—எ-று.

இதனாற் சொல்லியது சிவனுடைய திருவருளுண்டானவர்களுக்கே வேதாகமங்களினூலு மளவைப்பிரமாணங்களினூலுந் தங்களிருதயத்திலுங்கண்டதுபவிககலாமென்றுஞ் சகநங்களை யுண்டாக்குகிற மலங்களைப் போக்கிகொள்ளலாமென்று ம், இப்படிபெற்ற வடியார்சளுடைய கூட்டத்திலுங் கூடியிருக்கலாமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(இறைவனியல்புஅப்பெற்றித்தாயினும்)சிவனை - அவ்விறைவனை,—ஆகமத்தே - அவ்விறைவனுலெணப்பபிம் வேதசாரமாகிய சிவாகமத்தை,—அருளிஞ லறியலாம் - அதுபவமுடைய தேசிகர் அருளிச்செய்ய முடதேசததால் கேட்டறியலாம்,—அளவினூலும் - கேட்டகளை யதற்கதுகூலமான அளவையாலும்,—தெருளலாம்—சிகதித்து மறியலாம்,—சிக்கையுள்ளே - சித்தித்ததனைத் தன்னறிவின்கண்ணே,—ஞானச்செய்தியால் - சிவஞானத்தால்,—மருளொலாநீங்கிக் கண்டுவாழலாம் -மாசமத்தெனிகத மறிபலாம்,— பிறவிமாயா விருளொலாயிரிக்கலாகும் - அதனால் பிரவிமாயாமைக்கே தவாகிய பாசகூடியமும் பண்ணலாகும்,—அடியரோடிருக்கலாமே - அதனா லவனடியாரோடிகலந்து நிட்டைகூடிச்சிவானந்தாறுபுதியும் பெற்றிருக்கலாம்.

இதனே பொதுநூல் சிறப்புநூலென்று வேறுபாடுகூறியவாறு.

“ஐந்துதுதி”
என்னுமபாயிரம் ஐந்தாம்
முற்றிற்று.

* ‘ஐந்துதுதி’ என்னும் சுடக்கூச்செய்யுட்டொகைச்செய்யுள் வரையறுத்தது ‘அறுவகை’ ‘எனனை’ ‘பண்டை’ ‘மறையினால்’ ‘அருளினால்’ என்னும் ஐந்தெய்யுட்களையே! இச்செய்யுட்களைக் கிணையும் பெரிபெழுதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிரகு எல்லாவுமாயாசிரிபரும் உடையிட்டிருக்கின்றனர்.

மற்ற ‘ஆதிநடு’ ‘சசனருள்’ ‘அருமறை’ ‘நீடுபுகழ்’ ‘போதயிடு’ இவ்வைந்தும் பரபகூ செய்யுட்டொகைச்செய்யுள் வரையறுத்த ‘முகவுளையிற்றசம்’ எனபதனுடையகவலை. இவற்றில் முதல் மூன்று செய்யுட்கும் சிவாகரயோகியர் ஞானப்பிரகாசர் இருவரும் உடையிட்டிருக்கின்றனர். பின் இரண்டிற்கு சிவாகரயோகியர் ஒருவரே உடையிட்டனர். இச்செய்யுட்களைச் சிறிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

‘ஒருகோட்டன்’ என்னுஞ் செய்யுள் தொகைச்செய்யுளிரண்டினு மடக்காயானும், விகாயகரை பெவ்வககாரிபங்கட்கு மிடையூறு நீங்குதற்பொருட்டு முன்னர்த் தியாநிக்கவேணடுகையானும், உளாயாசிரியர் யாவரும் பரபகூ சுபகூ மிரண்டித்தம் வைத்தாயிட்டனர். ஆகலால் இச்செய்யுளையும் பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

‘முகவுளையிற்றசம்’ ஐந்துதுதி’ என்னும் இரண்டு செய்யுளும் பரபகூத்திற்கு முன்னர்க் கூறியிருப்பதை மறைஞானதேசிகர் ‘ஒருகோட்டன்’ என்னுங்காப்புச்செய்யுட்குப்பின்னர் க்குறி, இவற்றின் கருத்தாய் ‘சித்திதன்’ என்னும் அகவலைகூறினர், சுபகூ அதிகார மிதிது விளங்குதற்பொருட்டு. இதனையும் சிறிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

உ

சிவமயம்.

அ ள வை .

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதிகார மென்னுதலிற்றேவெனின? பதிமுதலிய முப்
பொருளையும் விளக்குவதாயுள்ள வளவைப்பிரமாணங்களைப் ப
தினாறு திருவிருத்தத்தாற் பெயரு முரையுத் தொகுத்துணர்
த்ததனுதலிற்று.

அளவைபென்பது - அளத்தறியப்படுவது. அஃதெவ்வா
ராமெனின்? உலகத்துப்பதார்த்தங்களை யெண்ண லெடுத்தன
முகத்த வீட்டலென்னு கால்வகையளவினா லளத்தறியுமாறு
போலப் பதிமுதலிய பொருள்களைப் பக்குவான்மாக்கட்களாக
தறிவிக்கையின்பொருட் டளவைப்பிரமாணங்களை முதற்கட்
கூறியதெனவறிக. “பண்ணிலாற்கில்லாத பாட்டித்பயப்போ
ன்று, கண்ணிலார்க்கில்லாக் கவன்போன்று—மெண்ணிலா
வஞ்சொலளவை யறியாதவர்க்கில்லை, செஞ்சொலளவின் சிற
ப்பு.” என வளவைவிளக்கத்தி லறிக.

இத்தலைச்செய்யு சொன்னுதலிற்றேவெனின்? காண்டன்
முதலிய வளவையம்ப்ரமானங்களைப் பத்துவகை
யானே பெயரு முரையுந் தொகுத்தக்கூறி
அவைகளைக் காண்டன முதலிய
மூன்றி லடக்க யுணர்த்திற்று.

அளவைகாண்டல் கருதலுரை யபாவம்பொரு
ளொப் பாறென்ப, ரளவைமேலு மொழிபுண்மை யை
தீகத்தோ டியல்பெனநான், களவைகாண்ப ரவையற்
றின் மேலுமறைவ ரவையெல்லா, மளவைகாண்டல்
கருதலுரை யென்றிம்மூன்றி னடங்கிடமே. (க)

(இ-ள்.) அளவை அளவைப்பிரமாணம் வல்லார்கள் அறுவ
காண்டல் கைதெனபர்கள். அவையாவன? காண
கருதலு டலெனவு மறுமானமெனவு முறையெனவு
ரை யபாவ மபாவமெனவும் அருததாபத்தியெனவும் உ
ம் பெரிருளொப் பமானமெனவும்வரும். அவை வருமாறு.—
பாறெனபர்

காண்டலாவது - ப்ரத்தியக்ஷம், பறைத்து மலத்திற் கர
ணம் வாய்த்திடவு மத்கமறிநதிடுங்கால் காண்டலாம்.

கருதலாவது - கண்டபொருளை யறுமித்தறிதல்.

உரையாவது - ஆகமப்பிரமாணம்.

அபாவமாவது - “ஒன்றனைமற்றொன்றென்றொருவிப்பி
னுண்மையினோடொன்றனபாவமெனவோர்”. இதனை விரித்
தறியி லைகைப்பதும் என்றுமபாவமு மில்லதனபாவமு மொ
ன்றினொன்றபாவமு முள்ளதனபாவமு மழிவுபட் டபாவமு
மென வைத்தபாவம்.

முயற்குக்கோடி ல்லைபென்கை என்று மபாவம்.

பெரிதெயர்வாயிற் பெரியில்லைபென்கை இல்லத
னபாவம்.

கடத்தின்கட் படமில்லை படத்தின்கட் கடமில்லை

யென்கை ஒன்றினொன்றபாவர்.

ஆனைப் பந்தியிற்சண்டிலமென்கை உள்ளதனபாவம்.

கட முடைந்தா லீட்டில்லையென்கை அழிவுபட்ட
பாவம். எனவுணர்க.

பொருளென்பது - அருத்தாபத்தி, அஃகாவது? “உதித்
துலகோதும் பொருளருத்தாபத்தி யாயிதுதா, நெடுதகமொ
ழியினஞ் செப்புவதாகும் இவ்வூரிருள், படைத்தவனொன
னிற் படையாதவருள னொன்றுமீவன், கொடுப்பவனெனனிற்
கொடாதாருமுண்டென்று கொள்வதுவே”. எனவறிக.

சூப்பாவது - “கண்ணன்கருமுகில்போல் வண்ணனெனக்
கேட்டவனைக் - கண்ணமுணர் வொப்பனவேகாண்” எனவறிக.

அளவையேறு இங்ஙனங் கூறிய வறுவகைப் பிரமாண
மொழிபுண்மை த்தின் மொழிபெனவு முண்மையெனவுமை
பைதிகத்தீதா டி திசுமெனவு மியல்பெனவும் நால்வகைப் பிர
யல்பெனநான்கு மாணங் கூறுவர்கள்.

எவைகாண்பர்

அவையிற்றில் ஒழிபாவது:— “சீராரொழிபென்று
செப்படபடுவது திண்புவிமேற, போராடிநின்ற
பொருதாரிருவர்தம் போர்க்களத்தப், பாராரிரா
கவன் வென்றெனனிற்றன் பரிசுழிந்த, கேராயி
ராவணன ரேற்றசசொல்லாயி னிகழ்வதுவே”
எனவறிக.

உண்மையாவது - சம்பவம், அஃதாவது:—தயக்க
தவுண்மை பெனகாவலர்க டுணிக்துணாப்ப, திய
ற்கைப்பொருளினையிற்றெனவாயிது தானுணர்க்கி

ன், வியக்குற்றகால்சலிக்கும் தீச்சுகி நீர்சுளிரும், வயககுற்றமண்வலி தெனறுபட்டாங்கு வழங் குவதே” எனவறிக.

ஐசிகமாவது— கொன்டயில்வேலைக் கடல்புடைகு முங் குவலயததோ,ரன்புடனூவி லலகையுங்ஊடெ னபாக ளெனபதவு,மினடயில்புற்றில் வீடகாகமு ண்டெனப ளென்பதவு, மெனபாகனுவல ளெனப து மைதிக மெனபர்களை”. எனவறிக.

இயல்பாவது.— “மாமேலிருந்கொரு கோறுவெனி ற்சுள்ளிக் கோறரலுந், தாமேலிருந்கொரு கோற வெனிற் றரவேதுணிந்து, பூமேவுங்கண்ணமுத் தங்கோல்கொடுத்தலும் பூதலததே, நாமேவியல் பென்று கூறுவார்நலசொன் ளுவலளே”.

இங்ஙன கால்வகைப் பிரமாணங்களை யு றிக.

அவையிற்றின் இங்ஙனங்கூறிய பத்துப்பிரமாணத்தின்
மேலு மறைவர் மேலும் ப்ரமாணமுண்டென்று சொல்லுவ
ர்கள்.

அவைமெல்லா அந்தக்காண்டன்முதலிய பத்தம் ப்ரத்
மளவை காண்ட தியகூட மதுமான மாகமம் முனறினுள்ள ம
ல் கருத ளுரை டங்கும்—எ-று.

யெனறி மூன்றி
னடங்கிடுமே.

முற்கூறிய வபாவமு யியல்புங் காண்டலிலடங்கும், அஃ
தெங்ஙனரென்னில்? இங்ஙனங்கூறிய வபாவம் இருவிதப்படு
ம்; கண்ணாற் காண்ப்படுவதெனவும் காண்ப்படாததெனவு
மென்.

இதன்முந்தியது கண்ணாற் காணப்பட்டிருக்கிற கடாசியிறுடைய தோற்றரவு கண்ணுகருக் காணப்படுகையினாலே காணடலிலடங்கும். மற்றையது கண்ணாற் காணப்படுவதற்கு விடயமாகாதிருக்கிற பரமானுவாதிகளினுடைய தோற்றரவினறியிருத்தலா லறுமானத்திலடங்கும்.

இயல்பும் பதாதிவதித்துக்கொடுக்கையாற் காண்டலிலடங்கும்.

மற்ற வறுமானத்தி லருத்தாபத்தியு முண்டையு மொழிபு ம் அடங்கும்.

அஃதெங்கனமெனில்? தேவதத்தன் பருத்திருக்கையா வி ராதரி புசிப்பன்; பகற் புசியாதிருக்கையினும் பருத்திருக்கிறு னென்னும் வியாத்திபைக்கிரிக்கையா லறுமானத்திலடங்கும்.

ஒழிபு - பாரிசேடம். அஃதெங்கனமென்னில்? ஜகத்கர்த்தா மாயையுங்கர்மமு மானமாவு மன்றெனவே, சிவனே கர்த்தாவென்று பாரிசேடத்தால் அறுயித்தறிதலால் அறுமானத்தினடங்கும். அஃதெக்காரணத்தானென்னில்? மாயையுங்க மமுஞ் சடமாதலானு மானமா தானாக வறியு மறிவிலாமையானும் சர்வஞ்ஞான கர்த்தாவே சிவனெனவறிக.

சம்பவம் ஆயிரத்தினுறென்னு மெண்ணிக்கையான தவி காபாவமாயிருக்கையா லறுமானத்தி லடங்கும்.

ஐதிகம் அப்ரமானமெனவும் ப்ரமானமெனவு மிருவித மாம்.

இதன் முந்தியது ஆலின்டட் பேயுண்டென்கை யொருவரு மதனைக் காணுதிருத்தலால் அப்பிரபூணமெனப்பெறும். மற்ற தது சான்றோர் வாக்கியமே மூலமாக வித்தவாலிற் பேயுண்டென் றறுதியிட்டறிகையாலிதுவு முரையி லடங்குமெனவறிக.

சமயிக ளிந்தப்பிரமானங்களை வேறுபடுத்திக் கூறுவார்களீர்.

உலகாயிதன் - காண்டொன்றுமே கொள்வன்.

பொத்தனும் வைசேடிகளும் - காண்டலுடனதுமான முங் கொள்வன.

சாங்கியன் - காண்டலு மதுமானமு முரையுமாக முன்று ப்ரமாணமுங் கொள்வன.

நையாயிதன் - அமமுன்றுடனுபயானமுங் கொள்வன அருகனும் ப்ரபாகரனும் - அநராலுடனருததாபததியுங் கொள்வன.

பாட்டனும் வேதாந்தியும்- அவ்வைந்துடன் அபாவமுங் கொள்வன

பொளராணிகன் அவ்வாறுடன் சம்பவமு கைதிகமுங் கொள்வன்.

இப்படிச் சாடிகள் பேதப்படுத்திக் கூறுகையா லிவ்வாசிரியரும் பத்துப் பிரமாண முண்டென்று ஒதினொனவறிக.

இதனுட் பலவெழுவாயும், பலபயனியுங் காண்க (ச)

சிவாக்கரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ப்ரமாணங்களினாலே ப்ரமேயங்களை யறியவேண்டுகையான முதல் ப்ரமாணங்களின் துத்தேசலக்ஷணதிகளைக் கூறுகின்றது.

அளவையென்பது அளந்தறியப்படுமது. அஃதெவ்வாற்றாமெனின்? உலகத்துப் பதார்த்தங்களை யெல்லா மளக்குமிதது எண்ண லெடுத்தல் முகக்கல் நீட்டல் எனனும் நால்வகைய ளவ்வின வளந்தறியுமாறுபோலப், பதிபசு பாசமுதலிய பொரு

ள்களைப் பக்குவானமாக்களுக் களந்தறிவீர்நையிசு பொருட்டு
 ஊனடைபயிரமாணங்களை முநற்கண் கூறியதெனவறிக.

அல்லாமலுந் தீர்க்கயுகதிபாயுள்ளவையு மிநதவளவையியீலே
 சொல்லப்படும தநிநது அதததப்பிடயோகம் பண்ணவேணுமா
 கையான முநறகண் கூறிடெனவுமறிக.

“இராகநறியார் இசைப்பயன் தானறியார்
 தராதரமறியார் சர்க்காரியமறியார்
 ஓராரளவை யொருபாயுந் தானறியார்
 ராராய்கதளவை யறிகதுகொள்ளோ.”

அளவை-பரமாணம். ப்ரமாணமாவது சிற்சுத்தி.—அச்சி
 ன்சுத்திக கதிஷ்டாநககளாவன? காண்டல் கருந லுரை -
 பரதா கூடம அது மாணம ஆகமம் என்று மூன்றுவிசுமாம்.—இ
 தநகுமேல் நையாயிகாதிகள் சொல்லும் பரமாணம், (அ
 பாவம பொரு ளொப் பாறென்பா) அபாவமானது - உண்டை
 னனு ஞானத்தினில்லாமை, அதுபலத்தி;—பொருள் - அர்த்
 தாபத்தி,—ஒப்பு - உவமானம், இவைகளகூட வாறென
 று சொல்லுவர்கள்,—(மேலுமளவை மொழிபு ள்மை யையக
 ததோடியல்பென் நான்களவை காண்பர்) பெளராணிகாதிக
 ள முனசொன்னவாறு பரமாணத்திற்கு) மேலுமளவை ஒழிபு-
 பாரிசேஷ்டம்,—உண்மை-சார்பவர,—ஐகிசம் - சர்ணபரம்பரை
 யாகவரும் வாகதயார்,—இ ல்பு-ஸ்வபாவலிங்கம்,என்றநகாலு
 வகூடப் பத்காகசசொல்வர்கள்,—அவையிற்றிசு மேலுமளவை
 ர - இந்தப் பத்துகருமேலும் ப்ரமாணமுண்டென்று சொல்
 வாரமுளர் (அவைகள் “போதநாற்றத்தா லறிதல்” என்னும்
 இதனபின்வரும் - கஉ - வது விருத்தத்திற் காட்டுறும்) அ
 வையெல்லாம் - இவ்வாறுசொல்லும் ப்ரமாணங்களனைத்த
 ம்,—காண்டல் கருந லுரையென் றிம்மூன்றிலடங்குகமே -ப்ர

ந்யக்ஷம் அதுமானம் ஆகமம் என்று மூன்று ப்ரமாணத்தினாலு
* மநதர்ப்பவிகஞர். * அநதாப்பவிக்கும் - அடங்கும்

மேலிதந்த விபிஷா — இதனமேல் ப்ரத்யக்ஷமொன்று
மே ப்ரமாணமென்னுஞ் சார்வாக்ஷியும், ப்ரத்யக்ஷமு மதுமா
னமுமொழிந் தாகமம ப்ரமாணமல்லவெனனும் பொதக்ஷையு
மூன்று ப்ரமாணமு ஸ்மென்று காட்டி நிராகரித்த; ப்ரத
யக்ஷாது ரா லாகமங்களுக்கு மேற்சொல்லும் ப்ரமாணங்களையு
யும், இம்முன்றுப்ரமாணங்களிற்குள்ளே யநதர்ப்பவித்து, இ
ம்முன்று ப்ரமாணங்களினுடைய ஸ்வரூபங்களையங் கிஞ்சிக்
விஸ்சரித்துகூறுவாரா

அளவைஎன்பது ப்ரமாணம். ப்ரமாணத்தின துசாராந்நிப
லக்ஷணம், சம்சய விபரிபய ஸ்மிருதி வ்யதிரிசுதையான ஆனம
சிற்சத்தபே

* தஜக்ஷா ப்ளஷ்டிரா—ஸஸ்யாஜி விபிஷி ஜ—
கா விபிஷிஜ—நிஷ்டிஜ ஐகி.

இதகவிருத்தததிவே ப்ரத்யக்ஷம் அதுமானம் ஆகம மூன்
றும ப்ரமாணமென்று சொல்லியிருக்கக் ஶ் சிற்சத்தி ப்ரமா
ணமென்று சாந்தத்தென்னையோவெனலி? இம்மூன்றுஞ் சி
ற்சத்திக் * கபிவியஞ்சகமாகையா லுபகாரஸ்க்ஷணயாக வ
மைகாப்பிரமாணமாகக் கூறிபதே! இப்பிரமாணங்களினு ல
றிப்பட்ட வஸ்துகளில் அநிஷ்டமானதை விரிசையும் இஷ
டமானதைப் பற்றுசையும் இஷ்டாநிஷ்ட மிரண்டமல்லாத
தை உபேக்ஷிசையும் ப்ரமாணத்துக்குப் பலம்; ப்ரமாண சா
மாகயலக்ஷணம்.

ஶ் சிற்சத்தி-ஞானசத்தி, * அபிவிபஞ்சகம்-விளக்குவது
† ப்ரமாகரணம் - ப்ரமாணமென்று கையாயிகா சொல்
லுவர்கள், ப்ரமைக்குக் கரணமாகிற்று; ‡ சக்ஷாராதி ப்ரமா

ஊமாமபொழுது தீபாதிசூர் ப்ரமாணமாம், ஆகையால் சக்ஷுராதிசூர் சிற்சததிகு ப்ரமேயமுமாய் ஸு பதார்த்தாபி வி யஞ்சமுமாவதனறி ப்ரமாணமாகமாட்டாது.

† ப்ரமா-ஞானம் ‡ சக்ஷு - கண், ஸு பதார்த்த தாபிவியஞ்சகம் - பெயாகளை விளக்குவது,

ஆகல் கண்ணலே காண்கிறேனென்கிற தெப்படியென்னி ல்? விளக்காலே காண்கிறேனென்கிறதேபோல வுபகாரம் ஆகையிலே சக்ஷுவானது சப்சுததையறியாது + ஸ்ரோத்ரமானது ஸுபததையறியாது இவ்வாறு பஞ்சேந்தரியங்களு மொன்றையொன்றறியமாட்டாதபடியாலும், ஒன்றினடைய விஷயத்தை யொன்றறியாதபடியாலும், எல்லாவிஷயத்தையு மறிக்கிறதொன்றறியாதபடியாலும், ஆகல் எல்லாவற்றையு மறிக்கிறது புத்தியாகையால் புத்தியே ப்ரமாணமென்னி ல்? புத்தியும் ப்ரகிருதி ஜ்யமமாகையால் சக்ஷுராதிசூர் க்கு மாதிரும் பேதமில்லை. இதனறியும் புத்தியானது சுகதுக்கருபையாய சிற்சததிகுப் பிரவேயமானபடியாலும், ஜடவே யல்லது சித்ருபமான ப்ரமாணமாகமாட்டாது ஆகையால் சிற்சததிகுப் பிரததியக்ஷாதி ப்ரமாணங்களிலே அவ்யாத்திதேவமும, நாநாப் பிரகாரமாயிருக்கிற ப்ரமேயங்களிலே அறியாததிதேவமும், தான் நித்திய வ்யாபக சித்ருபமாகையாலசம்பவகோஷமு மில்லாதபடியாலே இத்தேவாஷத் திரய ரஹிதமான ஆனமசிற்சததியே ப்ரமாணம்.

+ ஸ்ரோத்ரம் - காது.

* சக்ஷு-க்ஷு வளவுவிர-வஸூ-வெய வாவாழி வ்யாவாஸு மஹிஷ்டுதெ | நந-தஸு வு கருதொ வாமு ய-க்ஷு-வீ-வீ-வாயநடு || ஸகூ-வீ-வயு-வா

பின்னுமொருவன் அந்தக்கரணங்களும் * பாஹ்யேயந்தீரிய
 ங்களுடைய வ்யயங்களும் ப்ரமாதாவும் இநசகா லுமுண்டானொ
 னதையொன தறிக்கயு மிவைகளிலே யொன நிலாவிடனு மறி
 யமாட்டாமையு மாகையால் ப்ரமா சாமக்கிரியே ப்ரமாணமெ
 னனில? மறுத்தால் அப்பொழுது ட்ப்ரமாணம் ப்ரமேயம் ப்ர
 மாதா ப்ரமிதிமெனனும் வயவஹாரமில்லாமற்போம் யாகொ
 னறு யாதொன்றைக் காட்டிலுமறிக மதுவதற்குப் ஶி பின்ன
 மெனகிற வயாபதியுமில்லாம. ஒன்றினிலே யொனதையொ
 ன தறித்தெனகிறத மில்லாம. ஆகையாலே சந்தேகாதி
 களில்லாத ஆனமசிறசத்தயே பரமாணம்.

* பாஹ்யேயந்தரிபங்கள்-வெளியே தோற்றுவிக்கும் பஞ்
 சேகதரிபங்கள், ட்ப்ரமாணம்-அளவை, ப்ரமேயம்-அறியப்படும்
 பொருள், ப்ரமாதா-அறித்தவன், ப்ரமிதி - மெய்யறிவு, ஶி பின்
 னமெனகிற வ்யாபதி - வேறெனகிறதியம்.

* தடி-கூ தடுதெவ-நந-பூரெய ஸம்
 விரிவொ ஸாஜயீகெந நெஷு ஶுதெ | பூஜா-கூாஜ்
 வடாடுஷு-ஸக்ரெஸவ வடநீஸயாசு || நதசூபூ
 ஜாதூபாஜி வுவஹாஸாஜ் ஓவாகு | ஜாதூஜாந
 பூரெயாணாகே ஜகலாவதவூதெ || தெஷாஜ-
 வ ஶுகிரெகெண ஸாஜயீ நவஜூஸுதெ | யடிதொ
 வ ஶுகிரெகெண ததொவிந ஸர-குபவசு || ஸம்ப
 யாஜ் விஹீநாகா விவகி ஜூநநீஷு ஶுதாஜ் ஊகி.

ஆஶுங்கு * உக்கதொஷமுனடு, உம்முடைய மதத்திலே
 ஆனமா ஞானஸ்வரூபனுகையால் ப்ரமாணமும் ப்ரமாதாவும்

ப்ரமையுந் தானேயாகவேவண்டு மாகையானென்னிந்? அப்படி ப
ன்று; ஆனமசிற்சத்திபானது விதயாராகாதி ட்கலுஷிதையாய்
ட விஷயாபிமுகியானபொழுது கலுஷிதாம்ச சிற்சத்தி ப்ரமா
ணமேயாம். புக்குமின ட் வ்ருத்திமோடேகூடி விஷயத்தை
ப் பரிச்சேதிக்கிறபோது ப்ரமையாம். இந்நவபாதிக்களிவூ
ஶ அகலுஷித சைநநியம் ப்ரமாதாவாம். இத்தவபாதிவ்ரு
த்தியினறி சிற்சத்தி x சிவோன்முகியானபொழுது சிவஞ்ஞா
லா + பிவிபத்தியிலும் சூரியகிரணத்தாற் சூரிபனையும் சாவப
தரத்ததத்தையுங் கண்டதுபோலச் சிவனையு மந்தச்சிவஞான
த்தையுந் தன்னையுந் காணேகாணும்பொழுது அது ப்ரமைமயம்
அந்ந ப்ரமைபை யறிவிக்கிற சிவஞானம் ப்ரமாணமும், சிவைய
க்கியாது சந்திரமும் ப்ரமிதியும், ஆனமா ப்ரமாதாவுமேயாம்.

* உகததோஷம் - நீர்சொன்னதோஷம், ட் கலுஷிதை -
கூடிக்கலங்கல், ட் விஷயாபிமுகியாதல் - விஷயத்தி விச்சிதக்
ல் ட் வ்ருத்தி - வ்யாபாரம், ஶ அகலுஷிதம் - கூடிக்கலங்கலாத
து, x சிவோன்முகியாகல் - சிவனை விஷயமாகப்பண்ணுதல்,
+ அபிவிபத்தி - ப்ரகாசம்.

இதனால் ஆனமசிற்சத்தி கலுஷிதமாய் விஷயாபிமுகிபா
னபொழுது அந்தவம்சம் ப்ரமாணமெயொழிப ப்ரமாதா வா
காதென்றும், அகலுஷிதையாய் ப்ரோன்முகி யானபொழுது
ப்ரமாதாவொழிய ப்ரமாணமாகாதெனதுங் கூறப்பட்டது

* தடி-கூடுவளஷிடுரெ— ஹி லகிஸ வஸாவெ
உதவ
கெளா லெயாயவனவ நகாபுரஃ | நகவஸு ஶாலி ஶு-ஓ
ஜாநம் ஜாதாஜாநம் வெரொநு-வல்கி || விஷயாலி ஶு-
ஓ
வெஜாநம் ஶுஜாணம் நஶுஜாணதா | வெரொநு-ஓ

வெவ்நயம் பூராவெவ நபூரணடி ஊதியொ
 ஜநா || *

* கூறஞ்சூவி — சரிவாகு ஸகிழியித ரா
 வஜுப கருத விஜு ரா | சரிவம் ஸகூரதி ஹிலூபு
 பெசுஞ்சூரீ மதாவூகிரிகி.

அத்ர சிரசத்திப் பிரமாணமென்றும் பொதுப்பிரமாணமா
 னது ப்ரமிதியாகாத, ப்ரமிதியானது ப்ரமையாகாத, ப்ர
 மையானது ப்ரமாதாவாகாத; பெத்தமுத்தியிரண்டிலு மா
 தரம் ப்ரமாதா அதரப்ரதிகஞான பேதத்திலே ப்ரமிதியாம்.

ஸ்வரூபஞானமான சிற்சத்தி முகத்திலே ப்ரமிதிபேதத்தி
 லே சிவனுடைய இச்சாஞானக்கிரியை ப்ரமாணம். முத்தியி
 லே சிவனுடைய ப்ராசத்தியாகிய ஸ்வரூபசத்தி சிற்சத்
 திப்பிரமாண பேதத்திலே மாயாபதார்ததங்களை ப்ரமே
 டம் முத்தியிலே சிவனே ப்ரமேயம் இப்படியன்றி அத்ரசிற்
 சத்திணைத்தானே யோரவசரத்திலே ப்ரமாணமென்றும், ஓர
 வசரத்திலே ப்ரமைபென்றும், ஓரவசரத்திலே ப்ரமாதாவென்
 றும், ஓரவசரத்திலே ப்ரமதிபென்றுஞ் சொல்வது விருத்த
 ிர் மமத்வாசரயம் ஒரு வஸ்த்தவுக்குச் சொல்லுகிறது உ
 சிதமல்ல. இந்ந்குச் சம்மதி சிவப்பிரகாசத்திலே “இத்தகை
 யுகையருளால்” எனனும் பாட்டிலே “பொருத்தியிமீவகை
 புணரும்புனிதசத்திபுணாந்தே” எனனும் “பேசரிபவராகத்தன்
 கணமத்தசுகிடாய” எனனும் பாட்டிலே “இறைசத்தியுடனாய்
 நினைதே” எனனும், “பன்னிரங்கவருக்கண்ணம்” என்னும்பா
 ட்டிலே படியுத்தினை ப்ரகாசத்தை விளக்குவிக்ஶ ஆதித்தப்
 பிரகாசம் அது பஸ் வன்னத்தைக் கூட்டியும் உருமத்திசே

அதை நீக்கித் தனது பிரகாசத்தைப் பறித்தும் நின்றதுபோலச் சிவஞானம் பெத்தத்தலே விஷயத்தைக்கூட்டிய முத்தியிலே யதை நீக்கி ஞானமாய்நின்று நேயத்தைக்காட்டி நிற்பதுஞ் சொல்லுகையானும்; சிவசத்தியே ப்ரமானமாந்ரசத்தி ப்ரமிதிமெனறே கொள்ளவேணுமெனவறிக.

அவயாததி அதிவ்யாததி அசம்பவதோஷ முண்டாயிருக்கையாலு மத்ரசிற்சத்தியைப் பிரமாணமென்பது கூடாது. அஃதெப்படியெனவில்? சிவனை அந்த ஆனமசிற்சத்தி யறி யப்போகாது என்கையினாலே யவயாததி தோஷமும், சிவ ஞானமரணது விஷயாதிகளையு மறிவித்ததுச் சிவனையு மறிவிக்கையினாலே ப்ரமேயமல்லாதவஸ்த்துச சிவனென்ப தொண்டணடாகையினாலே அதிவ்யாப்திதோஷமும் வந்தது. ஆனமசிற்சத்தி தானே சிவனை யறியமாட்டாதாகையினாலே அசம்பவதோஷமுண்டு. நித்யவ்யாபக சித்ரூபனமாவானாலும் சிவஞானத்தினாலே மலகோஷம நீங்கியும் சிவஞானமறிவித்தாலல்லது தன்னையும் சிவனையும் பாசத்தையு மறிபமாட்டாகபடியாலும் அசம்பவகோஷமுண்டு. ஆகையால் சிவசத்தியே பெத்தமுத்தி யிரண்டிலும் ப்ரமானமெனவறிக.

* ஸிவாகுட் ஸகீரீயித்யா ஸஜ்ஜலக்யத விஜ்ஜு ஸா | ஸிவம் ஸக்யஜி ஹிஸூகலுஃ பஸ்யுத்யாதீர மதா வுகிரிகி.

என்றது சிவலாகிப ஆதித்தனானவன் சத்தியினாலே அத்ரசிற்சத்தி மலம் நீக்கினவிடத்துச் சிவனையு மந்தச் சத்தியையும் ஆன்மாவையும் பாசங்களையு மறியுமென்றார்.

பெளத்தர் '1' அவிசம்வாதிபானவர்கள் அறிவு விஞ்ஞானம் ப்ரமானமென்பர்கள். அப்படிசொல்லி ஆகமப்பிரமந்

ணமில்லைபென்பன்; அப்படியன்று. பரலோக பாதாளலோகங்களையறிவிப்பது ஆகமமாகலால் ஆகமப்பிரமாணமுண்டெனவழிக. அகாவண?—அர்த்தகக்கிரியாஸ்திதி இதன்பொருள், யாதொருபதார்த்த * தரிசுதத்தினாலே ஞானமானது † பாதிசுபபடாமலிருக்கும் அதுவே அர்த்தகக்கிரியாஸ்திதி அதுசுடாக, ‡ பூதபௌவியத் விஷயங்களாயிருக்கிற அதுமானங்களிலே அவ்யாப்திபாஷகயாலே இந்நதத்தில் வெள்ள மழைபெய்ததண்டானது என்கிறவிடத்தில் வெள்ளமுண்டு, அவ்விடத்த மழையில்லாதபடியாலே அர்த்தமுண்டு, கிரியையில்லையாகையால் அந்தகாலத்தில் இது அவ்யாப்தி, அவன § ஸ்மிருதிஞானமும் சவிகற்பஞானமும் ப்ரமாணமல்லவென்கையாலவனுக்கலக்ஷியமான விவவிரண்டினுமர்த்தகக்கிரியாகரியாத்வமுண்டாயிருக்கையாலதிவபாடதியுமா மாகையால் ¶ பூர்வோகத சிற்சுதியே ப்ரமாணம்.

| அவிசர்வாதி விஞ்ஞானம் - யாதொருபதார்த்தத்தைக் கண்டககாலே ஞானமானது ஓடுக்கப்படாமலிருத்தல், * தரிசனம் - காண்பது, † பாதிக்கப்படாமல் - ஓடுக்கப்படாமல், ‡ பூதபௌவியத்விஷயம் - செல்கால எதிரகாலவிஷயம், § ஸ்மிருதிஞானம் - முனரினைவு, ¶ பூர்வோகத்தம் - முன்கொன்னது.

மேல் ப்ரபாகார்-அதுபூதியே ப்ரமாணமென்பர்கள் அதுபூதியாவது-¶ ஸ்மிருதி வியதிக்கஞானம். ஸ்மிருதியாவதேதெனவில்? § பூர்வாதுபவ ஜநிசமஸ்கார ஜநியஞானமென்பர்கள்; அதுசுடாக அஃகெவ்வாறென்வில்? * பதார்த்தஸ்மரண பூர்வகமாக வேதவாகயார்த்த ஞானத்துக்கு ஸ்வதகப்ரமாணம் சாதித்தவனே ஸ்ரூதிய்யதிக்கஞானம் ப்ரமாணமென்கையால் ‡ பூர்வோகத்தரவிரோதம். மேலும் ஸ்மிருதிக்கு

ம் x ஆன்மஸ்வாத்மாம்சங்சளிற் ப்ரமாண்யமு மில்லையாமாகி
ல் தோஷமேமெனணில்? + ஸ்வமதத்தி லபசிததார்த்தமாகை
யால் அதுபூசியே பரமாணமென்பது † நிரஸ்தம.

¶ ஸ்ம்ருதி வ்யதிரித்தஞானம் - முன்னினைவில்லாதஞான
ம், § பூவாதுபவ ஜநித சமஸ்காரஜகதியம் - முனலுத்தந்த
துபவித ததலுலே யுண்டா யிருக்கிற, * பதார்த்த
ஸ்மரணபூர்வகம் - சப்காரத்ததை நினைத்து அதுமுன்பாக,
‡ பூவோததரவிரோதம - முனொன்னதற்கு பின்சொன்
னது விரோதம x ஆன்மஸ்வாத்மாமசம - தன்னுடைய வேக
மேசம், + ஸ்வமதம-தன்னுடையமதம, † நிரஸ்தம-கூடாமை.

மேல்பாட்டர் - அநதிகதார்த்தகதருப்ரமாணமென்பர்
கள. இதனொபொருள் ஒருக்காலமறியாதவஸ்தவையறிவிக்கிறது
ப்ரமாணம்; அதுகூடாது ஒருகாற்கண்டகடத்தை யிதுகடம்
இதுகடமென மெழுங்காகவருகிற ஞான வகளிலே யிர ண்டாவ
து முதலாயிருக்கிற ஞானங்களுக்கு ப்ரமாண்யமில்லையாம இஃ
நன்றியும் தைவாதீனமாக § அர்த்தசம்வாதத்தை உண்டில்லை
மென்ற வாதம்உடைத்தாயிருக்கிறதோஷத்தையுடைய சகூ
ராதிகளுக்கும் *ப்ராதவிப்பரலம்பக வாக்பங்களுக்கும் ப்ர
மாண்யமவந்துவிடும். ஆகையாலி தவுநிர்ஸ்தம். பூர்வோகத ஆன்
மசிற்சத்தியே ப்ரமாணமாகில் சிற்சத்தியானது இகத்திரிபாத்தக்
கரணங்கள் சம்பந்தமன்றி தானே ¶ பகார்த்த தாபமுடியாகா
து. ஆகையாலே சிற்சத்திக்குக் கடாதிவிஷயங்களோடு சம்ப
ந்தமெப்படிமென்னில்? ஒக்கும் சிற்சத்தியான தாணவமலத்
தாற் தாகையப்படுகையாலே † ஸ்வநிஷ்டமாகவே யிருக்கும்.
கடையிலுலே ‡ கஞ்சித்தஞ்ஞான நீக்கப்பட்டு வித்தையு மரா
கமுங்கடினொபொழுது புத்தியாதியோடேகடி விஷயா ியி
முடியாய் ஞானேகதிரியங்களோடேகடி விஷயசம்பந்தமாம்.

இவ்வாரணிநிக்கனியே +கேவலபதார்த்தேநகத்திரிபட்சம்யோகங்
கொண்டு ப்ரதயக்ஷுப் ப்ரமையமுண்டாமெனறு சொல்லப்பேபா
காத. பதார்த்தேந்திரிய சம்யோகமுண்டாக்யும் புருஷனுக்கு
விஷயசுகமுண்டானபொழுது அநதப்பதார்த்த ஹ்ரானமி
ல்லாமல் சம்யோகம் || நிஷ்பலமாகையாலே சிற்சத்தி விஷ
யசம்யோகமே +ப்ரதயக்ஷாதி ப்ரமானம்.

§ அர்த்தசம்வாதம் - உண்டில்லையென்னும் வாதம், * ப்
ரரந்த விப்ரலம்பகவாகயம் - பித்தர் விகடாசொல்லும் வார்
த்தை, †பதார்த்தாபிமுகம்-பதார்த்தத்திற் கெதிர்முகம், ‡ஸ்
வநிஷ்டம்-தன்னிஷ்டம், §கிஞ்சிதகஞ்ஞான நீககப்பட்டிபு §
சந்த்ரேமலத்தை நீககப்பட்டி, | அபிமுகம்-எதிர்முகம், +கே
வலபதார்த்தேநகத்திரியம் - தனியே பதார்த்தங்களும் இந்நிரியங்
களும், x சம்யோகம்-கூட்டுறவு, ஹ்ரானம்-அறிவு, ||நி
ஷ்பலம் - ப்ரயோசனமில்லாமை, + ப்ரதயக்ஷம்-காண்டல்.

*தடி-கூட-விஊகொரமு-ஸாயொமொ க்யுக்ஷ
ஜிஹி யாம-தஃ| ஸய-ஹவஹி விஊகி; பஹாமு-ஹி
ஹவீநக-ஹ || கமு-பஹாமு-ஸம்ஸய ஸஸுஹ
காணஹகாஹ | ஹக-ஹஹ வு-கஹெந ஸமிஹெ
வ ஹிஹிதா || கஹஜி காஹெஹய-கஹ ய-ஹ
தெ ஹெய-ஹ-ஹ-ஹிஹ | தஹஹ-ஹ க்ஷீ
த-ஹ-ஹ ஹஹெய-ஹ ஹ-ஹ-ஹ || நஹஹஹி
ய-ஹ-ஹ-ஹ ஹஹெய-ஹ க்யுக்ஷஹிஹ-ஹ | ஹிஹ
ஹஹெய-ஹ ஹிஹ-ஹ-ஹ கிஹிஹகாஹ கஹய-ஹ
ஹ-ஹ.

இந்தப்ரமாணம் § நிர்விகற்பகமென்றும் *சவிகற்பகமென்று மிரண்டுவிதமாக. நிர்விகற்பமாவது ¶ சாமாநயமாகவொரு, ‡ வஸ்துவைககாண்பது. பிரகு † சம்சய ○ விபர்யயஸ்மிரிதி ● நிவிராதத்யினபொருட்டு * நாம ॥ ஜாதியாதிபோசனைபைப்பண்ணு 1 மவாநகர வ்யாபாரம். இந்த நாமஜாதியாதி விகற் 2 பாநகரம் வஸ்துவை 3 யதாவத்காக வறிந்தது சவிகற்பகஞானம் இந்தப்ரதயக்ஷநகரன் இந்த்ரிப 4 சாபேக்ஷமென்றும் அநதக்கரண சாபேக்ஷமென்றும் இந்த்ரிபாகதககரண 0 நிரபேக்ஷமென்று மூன்றுவிதமாகம். இதில் இந்த்ரிபாகதக்கரண நிரபேக்ஷப்ரதயக்ஷமாவது ஒருக்காலு ¶¶ மரவரணலேசமந்நிருககிற ஈஸ்வர சிற்சத்தியாலே சிவாநகதத்தை ஆன்மா வகநநியமாக வதுபவிப்பது. இதற் கந்யமாணவித்திரியசாபேக்ஷப்ரதயக்ஷமாவது ஆணவமலா §§ வ்ருத்திபைக கலையாலே சிருசித் நீககப்பட்டு அநதக்கரண ஞானேந்த்ரிப †† தவாரா வஸ்துக்களை யறிவது அநதக்கரண சாபேக்ஷமாவது ‡‡ பாகயேந்த்ரிபங்களினாலே கண்டபதார்த்தங்களை சிறசத்தியானது அந்தககரணங்கனோடுகூடிநின்று சித்திப்பது.

§ நிர்விகற்பம் - விகற்பமில்லாதது, * சவிகற்பம் - விகற்பத்தடனே கூடினது, ¶ சாமாநயம் - பொது, ‡ வஸ்து - பொருள், † சம்சயம் - ஐயம், ○ விபர்யயம் - திரிவு, ● நிவிரத்தி - இல்லாமை, * நாமம் - பெயர், ॥ ஜாதியாதி - குலம் குணமுதலான, 1 அவாந்தரம் - கடுவேயுண்டானது, 2 அநந்தரம் - பிற்பாடு, 3 அதர்வத் - உள்ளபடி, 4 சாபேக்ஷம் - கூடினது, 0 நிரபேக்ஷம் - கூடாதது, ¶¶ ஆவாணலே சமந்நிருக்கிற - மறைப்பில்லாமலிருக்கிற, §§ வ்ருத்தி - அதிகமாதல்அதாவது மறைத்தல், †† தவாரா - வழி, ‡‡ பாகயேந்த்ரியம் - வெளியிந்த்ரியம். அதாவது கண்முதலிய ஞானேந்த்ரியங்களை.

* தடி-கூடம்—விகட யொயாசு ஸாஸதி ரொகா
 திவியநி-உய்தெ | வஸ-ஸூர-குப ஶா-சூ-ஸ 2
 மூ-மண னிரிகட கழ || நாஜா-த-பா-ஜி ஸம்-ய
 ஸஹி-த-ஸவிகட கழ || வன-த-உ-ப-பூ-ய ஸா-வெ-
 க்கு னிர-வெ-க்கு த-வெ-ய-ய || சு-கூ-கரண ஸா-
 வெ-க்கு தி-தி-சூ-விய தி-ஷ-தெ | த-கூ-சூ-யா
 ந-வெ-க்கு-ஸூ ஸ-வ-பூ-த-த-ஸ-ய-யா || வி-க-கூ-
 ந-டி-யொ-யா-ய-யொ-ம-ஸா-ஹா-வி-கொ-ஜ-த-0 | சு-ந-பூ-
 வெ-சூ-ய ஸா-வெ-க்கு-ஸா-ஹ-ப-ந-நி-ய-த-யெ ||
 ஹ-பூ-ய-வெ-க்கு-யா-ஸ-கூ-த-பூ-ர-ஸ-ணா-ய-பூ-வி-கூ-
 ண-0 || சு-கூ-கரண ஸா-வெ-க்கு-ஸூ-வி-வ-கூ-வெ-பூ-ய-வ-0
 ம-தி-ரி-தி.

இந்தப்ரமாணு ஶி-பி-வி-ஞ-ச-க-மா-ன-து-ப்ர-த-ய-கூ-மொ-ன-து-
 ம்-அ-து-மா-ன-மொ-ன-து-ம-ச-ப்த-மொ-ன-தும்-ஶ-ச-வ-த-தி-ர்த்-ரு-மூ-ன-து-வி-
 த-மா-ம.

ஶ அபிவ்யஞ்சகம் - வெளிப்படத்தோற்றுகிறது.

* தடி-கூடம்—த-பூ-கூ-பூ-ந-பூ-ந-ஸூ-ஸ-ம-ஸ-ஸ-ஸூ-
 ந-ஸா-ங்க-ஸ-ஹ-தி.

மேல் உலோகாயிசன ப்ரத்யகூமொன்றுமே பொழிக் த
 னு'மாணுகமங்கள் ப்ரம'ணமல்லவென்பன் அதற் கவனுடை-
 ய ம-த-தை-நிராகரித்-த-து-மா-ணுக-ம-ப்ர-மா-ண-ங்-ச-ஞ-ண்-டெ-ப-
 து-ப-ர-ப-கூ-த்தி-ல-வ-னு-டை-ய-ம-த-நிராகரணத்திலே கூ-ர-ப-ப-
 ட-து.

நாலு பூதங்கூடினதே ஆன்மாவென்பன் “பூதங்கூடினதை” கண்டாயோ இந்தப் பூண்டபூத வுடம்பினவகொழு போகமென்கொடு கண்டனை” இதைல்லாம் அறுமானமெனவறிக.

அராவாசையுங் க்ரஹணநீண்டலும் சததப்ரமானத்தினாலேயே அறிந்தாய்; ஆகையால் உரையுண்டு.

இலி ப்ரததியகூடாதுமாளுகமங்க ளல்லாமல் உபமாகம் § ப்ரதகப்ரமானமென்று கையாயிகர் சொல்லுவர்கள். அந்த உபமாகம் அறுமானத்திலே * அந்தர்ப்பவிகுடும்படி † ப்ரதகரிசுபிப்பாம். உபமாகமாவது கவயமாகிய மரைபையறிபவேண்டின பட்டணஸ்தனானவன வந்ததுகுடபோய் வந்ததிலுள்ளவனான வொருவனை மரையெப்படியிருக்குமென்று கேட்கப்பசுவைப்போ விருக்குமென தவன சொல்லக்கேட்டு வந்ததிரகுப்போய் மணைபக்கண்டு இது ¶ கோசத்ருஸ்யமாயிருக்கிற மரை கவயமென்றறிகிறது. இது ப்ரதயகூடாதுமா ளுரமங்களினாலே † அசாத்யமாகையாலே ப்ரதகப்ரமானமெனவில்? சாஸ்தரஸ்யனான முமாகமேயாமெனவில்? இத்தமரை பசுவருகு சமாகமாமென்கிறபொழுது ப்ரதயகூடேயாம். அல்லது † அதிதேசவாகய சரவணத்திற்குப் பிற்பாடு கவய உபாசகிபதவ பரிசேசுதமான துபமாகமெனவில்? அதுசப்தத்தினாலே தானேவரு. இந்தப்பசுவருகுச்சமாக மறை பென்கிற துபமாகமெனவில்? அந்தமரை யிகதப்பசுவருகுச சமாகம் கருகத சாஸ்தரஸ்ய ப்ரதிகோகியாலே யென்றுசொல்லீ யறுமிககையாலே அஃதறுமாகத்தி லந்தர்ப்பவிகுடும்; ப்ரதகப்ரமான மல்ல.

§ ப்ரதக் - தனியே, * அந்தர்ப்பவிகுடும்படி-அடங்குதல், † ப்ரதகரிப்பித்தல் - சொல்லுதல், ¶ கோசத்ருஸ்யம் - பசுவருகுசரிபாயிருக்கிறது, † அசாத்யம் - (அறிகிறது) கஷ்டம், அந்

வது அறியக்கூடாடுதன்பது கருத்து, 1 அநிதேசவாக்ய ச்ரவணம்-வநத்திலிருப்பவன சொன்னகைக கேட்டது, 2 வாச்சிய தவபரிசேதம் -சொல்லினாலே சொல்லப்படுகிறது.

ப்ரபாகரர் *அர்த்தாபத்தி பரதக் ப்ரமாணமென்பர்கள். அர்த்தாபத்தியாவது ஒருபுருஷன பகல்லல்லாம் போஜநம் பண்ணவில்லை பருத்தமிழருக்கொருன எனறதுகொண்டு பகல் போஜநம் பண்ணுகவனுக்கு தேகபுஷ்டி ராதரி புசிபாவிட்டால் கூடாதாகையா லிநக வதுபவத்தினாலே ராதரிபுசிப்பாடுசென்று நிச்சயிக்கப்படுவது. இதுப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாண சதுஷ்டயங்களிலு x மகம்மிபமாணபடியாலே அர்த்தகாபத்தி ப்ரதகப்ரமாணமெனின? அஃதல்ல இந்ந அர்த்தகாபத்தியானது கேவல வ்யதிரேகியதுமாநத்தி லநதர்ப்பவிகுமும். அஃடுபபடியெனனின்? தேவதத்த னிராத்ரி புசிப்பன், பகல்புசியாமலிருக்கவும் பருத்திருக்கையாலே. எவன் ஶ்ரீதிவாராத்ரம் புசியாமலிருநதா னவனுக்கு † பீநதவககூடாது, § மாசோபவாசியைப்போல வென்கையால் கேவல வ்யதிரேகியி லநதர்ப்பவிகுமும். ஆகையாலே ப்ரதக் ப்ரமாணமல்ல.

* அர்த்தாபத்தி - பொருள், x அகம்மியம் - அறியப்படாதது, ஶ்ரீ திவாராத்ரம் - பகலுயிரவும், † பீநதவம் - பருத்திருத்தல், § மாசோபவாசி - மாசப்பட்டினி யிருப்பவன்.

மேல் பட்டாசாரியர் ப்ரத்யக்ஷாதிகளைத்தும் ப்ரமாணமும்ன்றி யபாவமான † ததுபலத்தி வேதயமாகையா லபாவம் ப்ரதக் ப்ரமாணமெனபர்கள்; அதுகூடாது, சக்ஷுசம்புத்தமான விந்தபூதலம் ஶ்ரீ கடா பாவத்தைபுடையதென்று பூதலத்துக்கு விசேஷணமாகத்தான், இந்த பூதலத்திலே கடியில்லையென்று பூதலத்துக்கு விசேஷியமாகத்தான், கரணி

கீகப்படுகையா லிந்த வபாவம் ப்ரத்யக்ஷத்தி லந்தர்ப்பவிக்ரு
ம்; ஆகையாலே ப்ரதக் ப்ரமாணமல்ல.

† அதுபஸ்திவேத்யம் - இல்லாமைபைக்கொண் டறியப்
படுகை; † கடாபாவம் - (கட ஆபாவம்) கடமில்லாமை.

பௌராணிகர் பாரிசேஷமும் சம்பவமும் ஐதிகமுயீஸ்வ
பாவலிங்கம் இவைநாலும் ப்ரதக் ப்ரமாணமென்பாகா.
இவைகள் முன்சொன்ன மூன்றுப்ரமாண த்ரயத்தி லகதாப்ப
விக்கையால் ப்ரதகப்ரமாணங்களல்ல. அஃதெவ்வாறெனனி
ல்? ஆயிரமியானையின் பலமுடையவர்கள் சல்லியன சராசந
தன சீசகன பீசேனன இந்த நாலுமேருமாகையா லிவர்களு
க்குள்ளே சீசகனை வகைத்தவளுறென்றவிடத்தில் அவவிடத்
தில் சல்லியனுஞ் சராசந்தனு மில்லாதபடியால் * அஞ்ஞாத
வாசியாகிய பீமசேனனையென்று நிச்சயிப்பது பாரிசேஷம். ஆ
யிரமியானையின் பலமுண்டான சீசகன தனக்கு சமபலமான
வன கையாலே கொல்லப்படுவன; அத்கனடைபலத்தை யுடை
த்தாகையாலே சராசந்தனைப்போலே யெனகிறது வ்யாப்திமு
லகமானபடியாலே யிந்தப்பாரிசேஷம் அதுமாகத்தி லந்தர்ப்
பவிக்கும். சம்பவமானது ஆயிரத்திலே நூறுண்டென்கிறது,
இதவும் வ்யாப்திமுலகமாகையா லதுமாகத்தி லந்தர்ப்பவிக்
கும். ஸ்வபாவலிங்கமானது - தேமா † வ்ருக்ஷமாம். தேமா
ஸ்வபாவ மாகையால் வ்ருக்ஷமாகாதபோது தேமாவாகாது.
‡ சிலைபால என்பது அந்வய வ்யதிரேக வ்யாப்தியுண்டாயிரு
க்கையால் இதுவும் அதுமாகத்தி லந்தர்ப்பவிக்கும். ஐதிகமா
வது இந்த அரசிலே † ரக்ஷாவுண்டென்பது. இது ப்ரத்யக்ஷமு
மல்லாமல் அதுமானமுமல்லாமல் வாக்யமுலமாகையால் சப்
தத்தி லந்தர்ப்பவிக்கும்; ஆகையால் முன்சொன்ன ப்ரத்யக்ஷ
முமாகாகமங்கள் மூன்றுமே ப்ரமாணம். இத்தப்பிரமாணங்களி

ஊடைய ப்ரமாண்யமானது § ஸ்வதோவா பரதோவாவென்
வில்? இந்த மூன்றுப்ரமாணத்திலும் 1. அநுருகமாயிருக்கிற
வானமசிந்ததிபாணது + ஸ்வசம்வேத்ய மாணகயரலே x ஸ்
வககபரமாணமே.

* அருளுதவாசி - அறியாமல் வநவாசம்பண்ணுவோன,
¶ வ்ருகூடம் - மரம், † சிலை - கல்லு, ‡ ரகூ - பேய், § ஸ்வ
தோவா பரதோவா-தனைக்கொண்டுவருமொ வேறொன்று
கொண்டிருமொ, 1. அநுருகம்-கூடியிருத்தல், + ஸ்வசம்வேத்
யம் - தனனாலே யறியப்படுகிறது, x ஸ்வதகப்ரமாணம் -
தனைக்கொண்டறிக்கிறதே ப்ரமாணம்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

பதிபசுபாச தரிபதாரத்தமாகிய ப்ரமேயசித்தி ப்ரமாண
மன்றி யில்லை பெணபதனாற் ப்ரமாணங் கூறுகணரூர்.

அளவை - பரமாணம், ஆறென்பர், —காண்டல் - ப்ரத்தி
யகூடம், —தருதல் - அநுமாணம், —உரை - ஆகமம், —அபாவம் -
அநுபலத்தி—பொருள் - அர்த்தாபத்தி, —ஒப்பு - உபமாகம், இ
பபடி பாட்டனும் வேதாந்தியும் ப்ரமாணமாறென்பர்கள் . அரு
கூடம் ப்ரபாகரணம் அவைகளுகளுள் அபாவப் பிரமாண மொ
ன்றையுந் தள்ளிப்பிரமாணம் ஐந்தென்பர்கள், நையாவிதன் அவ
றதுள் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மொன்றையுந் தள்ளி காணென்
பன், சாங்கியன அவைகளுள் உபமானப்பிரமாண மொன்றை
யுந் தள்ளிப் பிரமாண மூன்றென்பன், பொளத்தனும் வைசேஷிக
னும் அடையிற்றுள் ஆகமப்பிரமாண மொன்றையுந் தள்ளிப்பிர.

மாண்பிரண்டென்பர்கள், உலோகாயிகள் அவற்றினுள் அறுமாண்பிரமாண மொன்றையுத்தள்ளிப் பிரமாண மொன்றென்பன், — அளவையேமேலும் - சொல்லியவாறுப் பிரமாணங்களுக்கு மேலும், — ஒழிவு - பாரிசேஷ்யம், — உண்மை - சம்பவம், — ஐதிகம் - உலோகவாதம், — அதனோடியல்பு - ஸ்வபாவம் என நான்களவை காண்பர், — அவையிற்றினமேலு மறைவர் - சொல்லிய விப்பத்துப் பிரமாணங்களுக்கு மேலும்ப் பிரமாணங்களைச் சொல்லுவார்கள், — அவையெல்லாமளவைய - அந்த வெல்லாப் பிரமாணங்களுக்கு சாங்கியத்திலேபோல சைவசித்தகர்த்தத்திலே, — காண்டல் கருத லுரை யென்றிம்முன்றின் - பாததியகூழ் அறுமாணம் ஆகமமென்கின்ற முன்றுப் பிரமாணங்களின், — அடங்கிமே - அந்தர்ப்பவிக்குத்தானே.

இத்தப் பிரமாணங்களினது பகுப்பிலகூறும் அடக்கம் உதாஹரணங்கள் விரித்து, சுருங்கியவுடைய லுரைகளில் விபரீதமாய் விரியும்; ஆதலால் முனசொல்லிய முனனோருடையிற் முதிர்ந்தோருரைக்க வொருநெறிபாலறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி, நிறுத்தமுறையானே பொருளுண்மைக்களவுகூறுவான்றொடங்கி, அவ்வளவையினியல் புணர்ந்தார்க்கன்றி அதனை பெடுத்தக்காட்டலாகாடையின், முதற்கண் அளவையினியல்புபதினான்கு செய்யுளாற் கூறுகின்றார்.

எ-து. பிரமாணமாவது காட்சிமுதல் அறுவகைப்படுமென்பாரும், அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்கட்குமேலும் பாரிசேஷ்யமுதலிய காண்குயிரமாணமுளவேன்பாரும், அப்பத்துக்குமேலும்

ககக்

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பிரமாணங்களுள்வென்பாருமுள். அவைபெல்லாம் பிரமாணமேயாயினுங் காட்சிமுதலிய மூன்றனுளடங்குவனவனிவே ருவனவல்லவென்பதாம்.

இம்முறைபற்றி ஆகமமு மதுமானத்தி லடங்குமெனப்புத்தர் முதலாயினூர் கூறுப. அஃகதனுளடங்காதென்பது“நூலுரைத்தானொருவனுளான, என்னும் பரபக்கத்துச் செய்யுளானுணர்க. பௌத் - சௌத் - மறுதலை - கட—செ.

இது சொற்பொருட்டின்வருநிலை.

இதனானே பிரமாணமினைத்தென்பது கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழுகியருகா வருமாறு.

—o—

அளவைப்பிரமாணங்களினுலு மறியலாமென்ற தெப்படி யென்ற மாணுக்கனைகோக்கி மேலருளிச்செய்குரூர்.

அளவை - அளந்தறியத்தக்க ப்ரமாணம்,—காண்டல் - ப்ரத்தியகூடம்,—கருதல் - அதுமானம்,—உரை - ஆகமம்,—அபாவம் - உள்ளடையிலையெனகை,—பொருள் - அர்த்தாபத்தி—ஒப்பு - உவமானம்,—ஆறென்பர் - இப்படி ஆறுவகையாகச் சொல்லுவர்கள்,—அளவைமேலும் - இந்தப்பிரமாணங்கனையொழிய மேலும்,—ஒழிவு - பாரிசேஷம் (பாரிசேஷம் - மூன்றுபெயரிலே யிருவகைக் கள்வரல்லவென்றால் நின்றவொருவனைக் கள்வனென்றறிகை),—உண்மை - சம்பவம் (சம்பவம் - நூற்றிலே தொண்ணூறுண்டென்றறிகை),—ஐகிகம் - மரத்திலே யே யுண்டென்றூலதுபோல் ப்ரதிபாதிக்கை,—இயல்பு - மா சூத்ததென்றால் மரத்தின்மேல் நிற்றல்,—என

நான் களவைகாண்பர் - எனறு நாலுவகையாசவு மளக்கிதிவர்
கள, - அவையிற்றின்மேலு மறைவர் - அவையிற்றுடனே வே
ரேயுஞ சொல்லுவர்கள், - அவையெல்லா மளவை - அப்படிச்
சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் ப்ரமாணங்கள், - காண்டல் கரு
தலுரை பென்றிம்முன்றி னடங்கடுமே - இவைதான் ப்ரத்திய
கூடம் அதுமானம் ஆகமம் எனறு சொல்லப்பட்ட மூன்றினுள்ளு
மடங்கும்:

இதனாற்சொல்லியது ப்ரத்தியகூடம்முகலான பத்தும் ம
ற்றுமுள்ள ப்ரமாணங்களுங் காண்டல் கருக லுரை யென்னு
மூன்றினுள்ளு மடங்குமென்று முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

— 0 —

அளவை இலக்கணம்.

அளவை - ப்ரமாணமாவது, - காண்டல் - காட்சியும், -
கருதல் - அதுமானமும், - உரை - ஆகமமும், - அபாவம் - இன்
மையும், - பொருள் - அருத்தாபத்தியும், - ஒப்பு - உவமையுமெ
ன, - ஆறென்பா - ஆறுவகைப்படுமென்பர், - அளவைமேலும் -
அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்களுக்கு மேலும், - ஒழிபு - பாரிசே
ஷமும், - உண்மை - சம்பவமும், - ஐதிகத்தோடு - உலகவாத
த்தடன், - இயல்பென - சகசமுமென, - நான்களவை காண்ப
ர் - நான்குப் பிரமாணமுளவென்பாரும், - அவையிற்றின் மே
லுமறைவர் - அப்பத்திற்கு மேலும் ப்ரமாணங்களுளவென்பா
ருமுள்ள, - அவையெல்லா மளவை - அவையெல்லாம் ப்ரமாண
மேயாயினும், - காண்டல் - காட்சியும், - கருதல் - அதுமான
மும், - உரை - ஆகமமும், - என்றி ர்முன்றி னடங்கடுமே - என்
ற இம்முன்றி னடங்குவனவன்றி வேறாவனவல்லவென்பதாம்.

இதனானே ப்ரமானியினத்தெனக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேனிழத்த முறையானே காண்டன் முதலிய
மூன்றினையும் வகுத்துணர்த்துகுறா.

மாசறு காட்சியையந் திரிபின்றி விகற்பமுன்னா,
வாசற வறிவதாகு மநுமான மவினாவம், பேசறு
மேதுக்கொண்டு மறைபொருள் பெறுவதாகும், காசறு
முராயிம்மானத் தடஙிடாப் பொருளைக்காட்டும். (உ)

(இ-ள்.) மாசறு குற்றமில்லாத காட்சியாவது ஐயந் திரிபு
காட்சியை மிகுதி முதலிய குற்றத்தை யின்றி யரண
யக்திரிபின மரவினது சிற்சத்தியா ளறிவது.

றி விகற்பமுன்னா
வாசற வறிவதாகு
மும்

அநுமான ம அநுமானமாவது தன்னைவிட்டு நீக்காத
வினாவம் பே வ்யாததி பொருத்தின வேதவைக்கொண்டு
சறு மேதுக்கொ மறைந்தபொருளை யறிவது
ண்டு மறைபொ
ருள் பெறுவதாகு
மும்

காசறுமுரை குற்றமற்ற வாகமப்பிரமானமாவது மு
யிம்மானத் தட ன்சூறிய காட்சியானு மநுமானத்தானு ம
ங்கிடாப் பொரு றியப்படாதிருக்கிற ஸ்வர்க்க கரகாதிகளை
ளைக்காட்டும். யீடுன் தறுதியிவிப்பது—எ-று.

வினா - விட்டுநீங்குவது, அவினா - விட்டுநீங்காதது, பரவம் - உள்ளது; இது வடமொழி.

பசு சாத்திரஞ் சொன்னவர்கள் சர்வஞ்ஞரல்லாதபடியாலு மிராகத்வேஷத்துடன் கூடினவர்களாதலானாரு சிவனுக் கஃதில்லாமையாற் சிவவாக்கியங் குற்றமில்லாதவாகியம் ஆதலாற் காசறுமுனாயெனச் சிறப்பித்ததெனவறிக. (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

மேல் ப்ரத்யக்ஷாநுமாகமங்களுடைய லக்ஷணங்கூறுகின்றது.

மாசதுகாட்சி - குற்றமற்றப் பிரத்யக்ஷமாவது, — ஐயம்-சக்தேகம், — திரிவு - ஒன்றை மற்றொன்றாகக் காண்பது, — அனதி - பூர்வஸ்மரணையன்றி, — விசுற்பமுணா - நிர்விசுற்ப * தரிசுனாத்ரம் சவிகற்பமாக விசாரித்தது, — ஆசுவநிவதாகும-முனசொனன ட்சம்சயாதிதேரஷங்களின்றிக்காண்பதாம், — அநுமானம்-அநுமானமாவது, — அவிசுரபரவம் - காரணகாரியங்களுடைய பிரிவின்றை, — பேசுறுமேதுக்கொண்டு மறைபொருள பெறுவதாகும் - த்ரடவ்யூப்தியாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரத்யக்ஷமாகிய காரியவேறுவைக்கொண்டு அப்ரத்யக்ஷமாகிய காரண மவ்விடத்துண்டென்று நிச்சயிப்பது, — காசறுமுனாயிம் மாணத் தடங்கிடாப் பொருளைக்காட்டிம் - சிற்றறிவனும் வஞ்சகனும்ன்றி சர்வஞ்ஞானஞ் சர்வாகத்தியாயியுஞ் சர்வஜீவ தயா பரணுமாகிய கீஸ்வரன் வாக்யமான வேகாகமங்கள் ப்ரத்யக்ஷாநுமானமாகிய விவ்விதண்டினுறு மறியப்ப்டாதபொருளையறிவிக்கும்.

¶ அன்றி - இன்றி எனவும் பாடும், இன்றி - இவ்விரண்டும்
 ன்றி எனப் பொருளுரைப்பதுவுமொன்று, * தரிசனந்தரம் - க
 ண்டபிறகு, † சம்சபாதி தோஷங்கள் - ஐயந்திரிவுகளாகிய கு
 றமம், ‡ அவிநாபாவம் பேசுறுமேதுக்கொண்டு - எனஒன்றாகச்
 சேர்த்து பிரிவினமைசொல்லுகிற காரியகாரணத்தைக்கொண்
 டி தரடவயாப்திபாகச் சொல்லப்பட்ட, —மறைபொருள் பெ
 றுவதாகும் எனக் கூட்டிமுடிக்கவும்.

ஞானப்பிரகாசருவைருமாறு.

—0—

மேலிறுத்தமுறையானே காண்டலமுதலிய ப்ரமாண மூ
 னறினையும் வகுத் துணர்த்துகின்றார்.

மாசறுகாட்சி - சூற்றயில்லாதபொறி புணர்ந்த சிற்சத்தி
 ச்சுற்றி ப்ரதயக்ஷமாவது, —ஐயந்திரிவினறி - சகதேகவிபரீத மி
 ருதிகளன்றி, —விகற்பமுனல - நிர்விகற்பத்துகருமேற் சவிக
 ர்பமாக, —ஆசற - சூற்றயினறி, —அறிவதாகும் - பொருளைப்
 போதிப்பதாகும், —அறுமானம் - தாமமுதற்சாதநம் புணர்ந்த
 சிறசத்திககுறி யறுமானமாவது, —அவிநாபாவம் பேசுறுமே
 துக்கொண்டு-வ்யாததிரியாதி சொல்லப்படுமந்த தாமமுதற்சா
 தநவகொண்டு, —மறைபொருள் பெறுவதாகும் - ப்ரத்யக்ஷத்த
 கக்கீபோக்யமு மயோக்யமுமா பொளித்தவஸ்துவையறிவிப்ப
 தாகும், —காசறுமுறை - சூற்றமற்ற அர்த்தவாக்யம் புணர்ந்த
 சிறசத்திச்சுற்றிச் சிவாகமமாவது, —இம்மானத் தடங்கிடாய்
 பொருளைக்காட்டும் - ப்ரத்யக்ஷத்தைக் கடைது அறுமானாதித்
 மாகிய புதார்த்தத்தையும் போதிக்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ-து. அம்முன்றனும், நிருவிகற்பவுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு ஐயவுணர்வும் விபரீதவுணர்வுமினறி விடயங்களை நேரேயறிவதாகிய ஆனமாவினது ஞானசத்தி காட்சியளவையெனப்படும். அங்ஙனம் நேரேயறியப்படுவதெனறிச்சாதித்துப் பெறற்பாலதாய் மறைநது நின்ற பொருளை அதனை விட்டு நீங்காது யாண்டுமுடனாய் நிகழுமேதுவைக்கொண்டு அவவாறுணர்வதாகிய ஆனமாவினது ஞானசத்தி கருதலளவைபெனப்படும். இவ்விரண்டானுமறியப்படாத பொருள்களை ஆத்தனவாக்கியங்கொண்டு அவவாறுணர்ச்செய்வதாகிய ஆனமாவினது ஞானசத்தி உரையளவையெனப்படுமென்பதாம்.

அடங்கிடாப்பொருள் பரலோக பாதாளலோகமுதலாயின. இம்மானத்தடங்கிடும் பொருளையும் ஆத்தவாக்கியங்கொண்டறிவது அருத்தவாதம். ஜயந்திரிவினறி விகற்பமுன்னுவென்பதனை யாண்டுங் கூட்டியுரைத்துக்கொள்க.

விகர்பமென்றது தலைக்குறை.

இதனானே இம்முன்றற்கும் இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

காண்டல் கருதலுணானன்ற விம்முன்றினு மெல்லா மடங்குமென்னில்? இம்முனறையும் விரித்துணாக்கவேணுமென்ற மாணுக்கனைனேனக்கி மேலருளிச்செய்க்கார்.

மாசறுகாட்சி - சூற்றம்ந்தப் பிரத்யட்சமானது—
ஐயத்திரிவினறி விகற்பமுன்னு வாய்மறறிவதாகும் - ஐயக்கா

ட்சியுந் திருவுகாட்சியுமற விகற்பக் காட்சியும் விசாரியாமலி
பொருளைக்கண்ட மாந்ரத்திலே குற்றமற வறிவதாகும்—அறு
மானம் - அறுமானமானது— அகிலூபாவம் - அவினூபாவமெ
ன்றும், -பேசுறுமேதுக்கொண்டு மறைபொருள் பெறுவதாகும்—
பிரிவில்லாதருணமாகச்சொல்லப்பட்ட வேதுக்களைக் கொண்டு
காணுதபொருள்களைக் காணப்படுவதாகும்,—காசறு முரையிம்
மானத் தடங்கிடாப் பொருளைக்காட்டும் - குற்றமற்ற வாகம
மானது முன்சொல்லப்பட்ட விரண்டுப்ரமாணங்களினு மடங்
கூதவத்தத்தைக் காட்டாநிற்கும்.

இதனாற்சொல்லியது ஐயக்காட்சி திரிவுக்காட்சி விகற்பக்
காட்சி மூன்றுங்கூடாமற்காண்கிறது மாசறுகாட்சியென்றும்,
அறுமானம் ஏதுக்களைக்கொண்டு மறைந்தபொருள்களைக் காண்
கிறதென்றும், ஆகமம் இந்தவிரண்டுப்ரமாணத்தினு மடங்காத
பொருளைக் காட்டிநிற்குமென்னு முறமையுறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(அர்மூன்றுணர்) விகற்பமுன்னு-நிருவிகற்பவுணர்வை
தீ தைக்கு முன்னாகக்கொண்டு,—ஐயத்திரிபின்றி - ஐயவுணர்வு
ம விபீதவுணர்வு மில்லாமல்,—ஆசறுஅறிவது-விடயங்களை தே
ரே யறிவதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி—மாசறுகாட்சியா
கும்-குற்றமற்ற காட்சி யளவையெனப்படும்,—மறைபொருள்-
அங்வண நேரே யறிப்படுவது இனிற்சாதித்துப்பெறற்பாலதாய்
மறைத்தநின்றபொருளை,—அவினூபாவம் பேசறுமேதுக்கொண்
டு -அநனைவிட்டுக்கீங்காது யாண்டுமுட விசமுமேதுவைக்கொண்
டு,—விகற்பமுன்னு வையத்திரிபின்றிப் பெறுவது -அவ்வாறு
நிருவிகற்ப வுணர்வைத்தனைக்கு முன்னாகக்கொண்டையவிட

ரீதக்குற்றமின்றி யுணர்வதாகிய ஆன்மாவின் து ஞானசத்தி, — அ னுமானமாகும் — கருகலையெனப்படும், — இம்மரணத்த—ங்கி டரப்பொருளை — இவ்விரண்டு ப்ரமாணங்களான மறியப்படா தபொருளை ஆப்தவாக்கியங்கொண்டு, — விகற்பமுன்னு வையங் திரிபிணறிக்காட்டும் — அவ்வாறு நிருவிகற்பத்தைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு ஐயவிபரீதக்குற்ற மின்றி யுணர்ச்செய்வதா கிய ஆன்மாவின் து ஞானசத்தி, — காசதுமுறை — குற்றமற்ற வு ரையளவை யெனப்படும் — ௭-து.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஐயக்காட்சி திரிவுகாட்சி யிருவிதமென்பதும் சவிகற்ப நிர்விகற்ப யிருவிதமென்பது முணர்ந்ததுகரூர்.

கண்டபொருள் யிரட்டுறவே கருதலையந் திரிய வே, கொண்டறிரிவரம் பெயர்சாதி குணமேகன்மம் பொருளெனவைந், துண்டவ்விகற்ப வுணர்வினுக்குப் பொளிணுண்மை மாத்திரத்தின், விண்டவில்லா வழி வாகும் விகற்பமல்லாக் காட்சியே. (௩)

(இ-ள்.) கண்ட ஐயக்காட்சியாவது - தோன்றினதொரு பொருளை பொருளைக் குற்றிகொல்லோ மகன்கொல் யிரட்டுற லோவென் றிரண்டிறக்கருதாமது வே கருதலையம்

திரியவே கொ ட்டறிரிவரம் திரிவுகாட்சியாவது - தோன்றினதொரு பொருளை விபரீதமாகக் கருதலை.

அஃதாவது? இருளின்கண் மயக்கத்தாற் பழுதையெய்க் கண்டி பாம்பென தச்சமுறுதல். இங்ஙன மாறுகொளக கருதல் பிரவும் வந்துழிக்காண்க. விகற்பகாட்சி இருவிதமாம் அஃதாவது?

பெயர்சாதி கு பெயர்முதலிய வைநதையுங் கூடி யறியுணமேகன் மம் மறிவு சவிகற்பக்காட்சி. அஃதாவது? பெ பொருளெனவை யர் மாவென்பது, சாதி மாவினது தன்மை. ந துண்டவவிகற் குணம் வண்ணம் வடிவு முதலாயின, கனம ப வுணாவின்னுகு ம் அசைதல் நின்றன முதலாயின, பொருள் மரம்

பொருளினுண் சவிகற்பம்போலப் பெயர்முதலியவற்றை மை மாத்திரத்தி க் கூட்டி யு னராமற் பொருளி னுண்மை மா ன விண்டலில் த்திர முணரு முணர்வு நிர்விகற்பக்காட்சி லா வறிவாரும் யாம்—எ-று. விகற்பமில்லா க் காட்சியே.

அஃதாவது இஃதொன்றென்கை. இப்படி பைந்துவகையாக விகற்பியாதற்கை யெனவறிக.

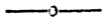
ஆனால் ததான் பாலமுகாதிக்கள் ஞானத்தைப்போலவோ வென்னில்? அவர்களுக்குள்ளே விகற்பித்தறியு மறிவும் பிரியாப் பிரியமு முண்டாகையால் விகற்பஞானமெனவறிக.

ஏசார மீற்றசை.

உதாரணம் “அவிகற்பஞ் சவிகற்ப மென்றிரண்டா மக் காட்சி-யிவிகற்பங் காட்டுவம்பா ரீண்டு.”

“அவிகற்ப மத்தமுண தென்றறிகை பின்பறிகை- சவிகற்ப நர மாதி சார்ந்தது” எனவறிக. (க)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ப்ரத்யக்ஷலக்ஷணங் கூறுகின்றது.

கண்டபொருளை யிரட்டுதலே கருதலையம்-இரண்டு தவள் துவக்குப் பொதுவாயுள்ள வடையாளத்தை மொன்றினிடத்தி லேகண் டிது வெதுவோவென்பதவும், ஒருதருமத்தை யிரண்டு வஸ்துக்களிடத்திலே கண்டு சந்தேகப்படுவதும். அஃதாவன? சாயம் ப்ராதம் சந்தியாகாலத்திலே தூரத்திலே மரையைக் கண் டிதுமையோ பசுவோவென்பதாதியும், கடக மகுடகே பூராதி ராஜசசினலாபரணங்களை சமலாகத்தரித்துள்ள ராஜா வும் தண்டநாயகனுமோரிடத்தினிற்பதைக்கண்டு இவனராஜா யோ இவன்தண்டநாயகனோ வென்பதாதியும்,—திரியவே கொ ண்டறிவிவாம்-மரையைப் பசுவெனக்கருதலும் தண்டநாயகனை ராஜாவாகக் காண்பதாதியும் திரிவுக்காகி, இவ்விரண்டினே கூடி யேற்றப்பட்ட * பூர்வாநுபவ ஜநிதமாகிய முன்னினைவு ம் “ஒருமொழியொழித வினங்கொளற் குறித்தே” என்னுஞ் சூ த்ரத்தாற் கூட்டிப் பொருளுரைக்கவேண்டியது. அதுவறுமா று—காமுகனுக்குக் காயினியுரு வெளியாதி. இதுவும் ப்ரத்யக்ஷாபாசம். மேல்புத்தி கூடாமல் வித்யாதத்வமாத்ரங்கொ ண்டி காண்பது சாமான்ய ப்ரத்யக்ஷமென்பதற்காக,—பொரு ளினுண்மைமாத்திரத்தின் விண்டலில்லா வறிவாகும் விகற்பமி ல்லாக்காட்சியே - ஒருவஸ்தவை நாமஜாதியாதி நிர்ந்தேசம னறி யில்தொண்டெனது காண்பது நிர்விகற்பக் ப்ரத்யக்ஷம், மே ல் புத்தித்த்வத்தைக்கூட்டி நாம ஜாதியாதி விசேஷத்தோ டேகாண்பது விசேஷ ப்ரத்யக்ஷமென்பதற்காக,— விக்கற்ப வுணர்வினுக்குப் பெயர்சாதிருண்டே கண்மம்பொருளென வை த்துண்டு - சவிகற்பக் ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு நாமஜாதிகுண ஃ கண்

ம வஸ்துவென்னு னைவகையும் பகுத்தறிவது கல்ஸ்பாத்யகூடம். அஃதாவது மதனபாணமான புஷ்பத்தையும், பரிமளத்தையும், கோகில ர கூஜிதத்தையு முடைத்தாகையா வித்தவ்ருகூடம தே மாவென்றறிவது.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

† வஸ்து - பொருள், * பூர்வாறுபவ ஜநிசம் - முன்னநு பவத்தா லுண்—ாயது, † ஜாதியாதி விசேஷத்தோடே - ஜா திருணக்கிரிடையுடனே எனபதாம், ‡ இம்முனராவது கண்ண பிவை இரண்டாவதினும் இரண்டாவகை முனராவதினும் பா டடிற் கேற்ப சிவப்ரத்தினி லுணாயிட்டிருக்கும், † கனமம் - க்ரியை, ‡ கூஜிதம் - த்வனி, ஓசை.

* தடி—கூடம் பௌஷ்டிரொ—ஆ லுலம்ப ஸம்ஸயொ ஸ—ஆலுலாநாகார டிஸ—நாசு | விவய—யொ நடு யாஜாந உதடி—ஒவ ப்ருதிஷிதடி || கூந—ஹ—தா ஸ—விஷயாதி கி ஸு—கி ரிவொய டுதெ |

* காதி—கெய—காதி—கணூ—கூ—ஷா—வீ—கூ—காதி—நீ—பய வீ—கூ—தெ |

* ப—நடு பௌஷ்டிரொ—விகூ—யொமாசு ஸாஸ கிரொகா சிவிய—உ—தெ | வஸ—ஸு—ஒவ—ஆ— ஸ—மு—ஹ—கி—வி—கூ—கடி || நா—ஜா—க—லா—லு—ஸ—ப— ய—ஸ—ஹி—க—ஸ—வி—கூ—கதி | கி—ணூ—கூ—வ—ஸ—ஸ—யொ டா—டி—லா—யொ—கி—வி—கூ—கடி || ஸ—ஹி—டி—லா—கொ ஜெ—யொ—ஸ—கி—ஸ—கூ—ப—வ—கூ—கடி | த—ஸ—லா—க— த—லா—வி—வெ—க—க—வ—லா—வி—ஸ—லா—ஹி—ஸ—யா—கூ—கதி.

பெயர் - மா வெண்பது, ஜாதி - வ்ருக்ஷஜாதி, குணம் -
வண்ணம் - வடிவு - பூககாய் பழமுதலாவினைவை, கன்மம் -
அசைதல் - நிற்றல் - பூத்தல் - காய்கருமது, பொருளாவது -
இனனது பெறும் விலை-இனனத்துக்காண்பொருளென்பது.

குணப்பிரகாசருவை வருமாறு.

—0—

ஐயத்திரிவின திலக்கணமும், நிர்விகற்பஞானம் சவிகற்ப
ஞானமென்று ஞான மிருவதமென்றும்பண்ணி யதிவிடக்க
ணமும், உணர்த்துகின்றார்.

ஐயம் - சந்தேகமாவது,—கண்டபொருளை - பொதுவில
கூணமாகப் பார்த்த பதார்த்தத்தை,—இரட்டுரவேதருதல்-
குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோவென்று குறித்தல்,—திரிவு-
விபரீதம்,—திரியவே கொண்டலாம் - சிப்பிபை வெள்ளியென
று க்ரகித்தலாம்)—அவ்விகற்ப வுணர்வினுக்கு - அக்கச்சவிகற்
ப ஞானத்துக்கு—பெயர்சாநிருணமே கன்மம் பொருளென
வைத்துண்டு -தாண்டவென்னும் பெயர், ப்ராம்மணென்னு
ஞ் ஜாதிர சிவப்பென்னுற் குணம், தேவபூஜகென்னுங் கன்
மம், இவென்னும் பொருளெனவைத்துண்டு,—விகற்பயிஸ்ஸா
க்காட்சிபே - நிர்விகற்பஞானமாவது,— பொருளினுண்மைமா
த்திரத்தின் - ஒன்றிதென்று வஸ்துவினது சத்வமாத்திரத்தி
னே,—விண்டலிஸ்ஸா வறிவாகும்—முன்கிர்விகற்ப காரணத்தினே
சவிகற்பகாரியத் தோற்றதாகி னுத்தரகாவஞ்சவிகற்பமுண்டா
காதாமென்னுஞ் சற்காரியவாதவார்த்தையினுலே காமஜாதி
குண க்ரிபைகட்டுத் தன்னிடத்திற் சற்றேதோற்றுத னுண்டா
யிருத்தாலும் வசிக்கத்துக் கெதுவல்லாத ஞானமாகும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. மேற்கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுதலிய நான்க னுள், பெயர்முதலியவற்றும் பகுத்தறிதலினி இஃதொன்று தோனாரநின்றதெனப் பொருளுண்மை மாததிகாரமேயறியும் ஞானசத்தி நிருவிகற்ப மெனப்படும். அங்ஙனமறிந்த பொரு ளை இஃதியாதோவென ஒன்றிற்றுணிவுபிறவா தாராயும் ஞானசத்தி ஐயமெனப்படும். அதனை அதனோடொப்புமையுடைய வேறுபொருளாக மயங்கி நிசசயிக்கு ம ஞானசத்தி திரிவெனப் படும். பெயர்முதலியவைந்தும் பொருடோறுமுண்மையின அவைந்தும் அப்பொருட்கணனுள்ளவா நினைதுவிளங்க வுணரு ம ஞானசத்தி சவிகற்பமெனப்படு மெனபதாம்.

முன்கண்ட வாதனைபற்றித் தோற்றுவதாகிய நினைவுணர் வு இவ்விடததுக் கண்ட பொருளின்க ணிகற்பவதனமையின, அ தனை யீண்டெடுத்தோதி விலக்காராயினார்.

இதனானே காட்சிமுதலிய மூன்றினுஞ் சேற்றகுரிய நிருவி கற்பமுதலிய நான்கினிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முனசொன்ன ஐயக்காட்சி நிருவுகாட்சி விகற்பக்காட்சி நிருவிகற்பக்காட்சிபென்னு நாலு மேலருளிச்செய்கிறார்.

கண்டபொருளை யிரட்டுறவே கருகலைபம் - தோன்றின தொருபொருளை யிரண்டிபடக் கருதுகிறது ஐயக்காட்சி,—திரி யவே கொண்டல் திரிவாம் - தோன்றின வந்தப்பொருளைத் திரியக்காண்கிறது நிருவுகாட்சி,—பெயர்ச்சாதி குணமேகன்ம ம் பொருளைனைவைந் துண்டவிகற்ப வுணர்வினுக்கு - பெயர்மா வென்றும் சாதிரிசந்தணமென்றும் குணஞ்சுகந்தமென்றும் இத்த

மரத்தைக்கண்டவ வித்தைக்கொண்டிப்பொரு விதனால் காம
 க்ருப் பயனுண்டென்றும் இஃகமர மித்தனைபொன பெறுமெ
 ன்றும் இப்படி ஐஃதுவகையாக வழிகேது சவிகற்பப பிரத்தட்
 சம, — பொருளினுண்மை மாததிரத்தின விண்டவில்லா வழிவா
 கும் விகற்பமில்லாக காட்சியே - தோனறின பொருள்னுண்
 னை சந்துஞ்சொல்லுதற் கொண்டுத வழிவாயிருக்கிறது நி
 விசற்பப் பிரதயட்சமாம்

இதனா சொல்லியது ஐயக்காட்சியும் திரிவுக்காட்சியும்
 விகற்பக்காட்சியும் நிருவிகற்பக காட்சியுமெனது சொல்லடப
 ட்ட காலினது முறமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

(மேற்கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுசலிய காண்கணுள்) விண்
 டவில்லா-பெயர்முசலியவற்றூற்பகுதகந்தவினி, — பொருளி
 னுண்மை மாததிரத்தினறிவாகும் - இஃதொன்று தோனருத்தி
 த தென்பொருளுண்மை மாததிகையே யறியு ஞானசத்தி, —
 விகற்பமில்லாககாட்சியே - நிருவிகற்பக்காட்சி யெனப்படடு
 ம, — கண்டபொருள் இரட்டிவே கருதல் - இஃதியாகோவே
 ன வொனறிற் றுணிவுபிறவாகாராயு ஞானசத்தி, — ஐயம் - ஐ
 யக்காட்சியெனப்படும், — திரியவேகொண்டல் - அதிசயதனோ
 டொப்புமையுடைய வேறுபொருளாக மயங்கி நிச்சயிக்கு ஞா
 னசத்தி, — திரிவாம் - திரிவுகாட்சியெனப்படும், — பெயாசாதி து
 ணமே கனமம்பொருளென யைநதுண்டு - பொருஞ் சாதிபு
 குணமுங் கன்முழம் பொருளுமெனவைதம் பொருடோறு
 முண்மையின் அவவைத்த மம்பொருட்சுணுள்ளவா றினிது வி
 னங்கவுணரு ஞானசத்தி, — அவ்விகற்ப வுணர்வினுக்காம - ச
 விகற்பக்காட்சி யெனப்படும் என்பதாம்.

இதனானே காட்சிமுகவிய மூன்றினுஞ் சேறற்கரிய நிருவி
சுறமுதலிய நான்கிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் காண்டல் நால்வகையென்பதுவு மனுமான மிருவகைத்
ரென்பதுவு முறை மூவிகமென்பதுவு மிலக்கண
மிருவித மென்பதுவு முணர்த்துகிறார்.

காண்டல்வாயின் மனந்தன்வேதனையோ டியோ
கக காட்சியென, வீண்டிநான்கா மநுமானந தனக்கும்
புறாக்கு மென்றிரண்டா, மாண்டவுரை தந்தியமநதிர
புறொடுபதேசுச்சொ லெனமூன்றும், பூண்டவள
வைக கெகிர்புலனறன னியல்புபொதுவென் றிரண்
டாமே. (ஈ)

(இ-ஈ) காண்டல்வாயின் மனந்தன்வேதனையோ டியோ
கக காட்சியென, வீண்டிநான்கா மநுமானந தனக்கும்
புறாக்கு மென்றிரண்டா, மாண்டவுரை தந்தியமநதிர
புறொடுபதேசுச்சொ லெனமூன்றும், பூண்டவள
வைக கெகிர்புலனறன னியல்புபொதுவென் றிரண்
டாமே. (ஈ)

மனந்தன்
வேதனையோ டி
யோசக காட்சி
யென வீண்டிநா
ன்காம

இததரிபக்காட்சி மாணதக்காட்சி வேதனாக்காட்சி யோ
கககாட்சி எனவரும். காட்சியென்பதனை முற்றுங்கூட்டுக,
ஓரி என.

அறுமாணத் தன் னறுமாணம் பிறரறுமாணமெனவு மி
 னகரும் பிறர்க் கு விதமாட.
 கு மெனநிரண்
 டாம.

மாண்டவுரை அழிய வாகமப்பிரமாணத் தந்திரகலை
 தநகிரமநதிரத மந்திரகலை யுபதேசகலைபென மூவிதமாட
 தோடுபதேசத்
 சொலெனமுன
 ழும்

புண்டவளவை இப்படிச் சொல்லப்பட்ட ப்ரமாணங்
 க் கெதூபுலனற ளாலே யளநதறிப்பபட்ட பொருள்க ளிரு
 னனிப்பபுபொ விதப்படும. அஃநாவது—தணனிப்பபென
 துவென நிரண் ழும் பொதுவியப்பென்று மிரண்டாம.
 டாமே.

எதிதல் - தோனறுதல், புலன - ப்ரமேயமெனவறிக.

(ச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ப்ரத்யக்ஷ நாலுக்கையு மறுமாணமிருவகையு மாக
 மமூனறுவகையுமெனனு முரைமை கூறுகின்றது.

காண்டல் வாயில் மனநதன் வேகனையோ டியோகக் க்ர
 ட்சுபென லீனநிரானகாம - ப்ரத்யக்ஷமாவது, இந்த்ரியப்பிரத
 யக்ஷமென்றும் மாநஸப்பிரத்யக்ஷமென்றும் டீஸ்வவேதனூ பர
 த்யக்ஷமென்றும் யோகப்ரத்யக்ஷமென்றும் நான்குக் கையாம்.

புத ழுக்ஷா சூவியம்பொகூ ழுக்ஷாநல விலீஸாசீ

என்றும், ஊனதவெஹீய ஸாவெக்ஷம் மிரவெக்ஷ
 ஓவியெவவ | சூனுகூண ஸாவெக்ஷ சீகிரிய வி
 ஷெவெ || என்றும் ப்ரததியக்ஷ மூன்றக சிவாகம
 வசநமிருக்க இவ்விடத்திற் ப்ரதயக்ஷ நாலுவிதமென்று
 சொன்னது விரோதமெனில் ? ஸ்வவேதனூப்ரதயக்ஷ மர
 நஸபிரதயக்ஷத்திலே அகநர்ப்பவிக்ஷும். ஆகையால் வீ
 ரோதமில்லை,—அதுமானந்தனகரும் பிறர்க்குமென்றிரண்டா
 ம - அதுமானமானது ஶீ ஸ்வார்த்தாநாமாக மென்றும்
 † பரார்த்தாநாமானமென்று மிருவகைப்படும்,—மாண்டவு
 னாதந்திரமந்திரத்தோடுபதேசச்சொல்லென மூன்றும்—ஆகாம்
 ஷாதி உழகையுடைய ஆகமமானது கண்டகாண்டமென்றும் உ
 பாசனாகாண்டமென்றும் ஞானகாண்டமென்றும் மூன்றுவித
 மாம்,—பூண்டவளவைக்கு - பொருந்தப்பட்ட ப்ரமானத்துக்
 கு,—எதிர்புண - முன்னேகாணப்பட்ட ப்ரமேயமானது,—
 தனவியல்பு பொதுவென நிரண்டாமே - தனவியல்பு எனப
 து அவ்யாப்தி ஸம்பவதோஷ *ரஜிதமான x அசாதாரணஸ
 ஷணம். பொதுவியல்பு என்பது சாதாரணஸக்ஷணம். இயல்
 புஎன்பது நடுநிலைத்திபகம். லக்ஷணத்திற்குக் குற்றமென்றுண்டு
 அஃகாவண - ஓவெக்ஷுகெஹெ அக்ஷணஸ்யூவத-ந
 ஶயாஷி? | சுஓவெக்ஷுகெஹெ வத-ந ஶகிரியா
 ஶி? | ஓவெக்ஷுகாவயு வத-ந ஶஸம்ஹவம் | என்நிதன்
 பொருள்.

‡ ஸ்வவேதன - தன்வேதனை, ஶீஸ்வார்த்தம்- தன்பொரு
 டி, † பரார்த்தம் - பிறப்பொருட்டி, * ரஜிதம்-இவ்வகை,
 x அசாதாரணம்-உண்மை.

இலக்கியத் தோரிடத்தி லக்ஷணமிராம மய்யாப்தி - இலக்கியமில்லாதவிடத்தி லக்ஷணமிருப்ப ததிவ்யாப்தி - இலக்கியத்தோரிடத்து மிலக்ஷணமிராம மசம்பவம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

நிர்விசுநப் சவிகற்பஞானமெனும் ப்ரமிதிபலவத்தாகிய ப்ரத்யக்ஷப் பிரமாணமுதலாகிய ப்ரமாணத்தினது பேதங்களைக்கூறுகின்றா.

காண்டல்-ப்ரத்யக்ஷப் பிரமாணமாவது,—வாயில்-இத்திரியப்ரத்யக்ஷம்,—மனம்-மானதப்ரத்யக்ஷம்,—தன்யேசனை - சுவசந் வேதனாப்ரத்யக்ஷம்,—அந்ச்சுவசந் வேதனாப்ரத்யக்ஷத்தோடு போகக்காட்சுபென-போகப்பிரத்யக்ஷமென,—ஈண்டு நான்காம்-இக்கவைவத்தில் நான்காம்,—அறுமானம்-அறுமாணப்பிரமாணமாவது,—தனதும் பிறர்க்குமென்றிரண்டாம்-தன்னுறாணமெனறும் பிரதனானமெனறு மிநவீதமாம்,—மாஸ்டவுரை - மாட்சிசைபொருத்திய வாகமப்பிரமாணம்,—தத்திரமத்திரத்தோ டிபதேசச்சொல்லென - தத்திரகலை மந்திரகலை யுபதேசகலையென,—மூன்றாம் - மூன்றுவிதமாம்,—பூண்டவளவைக் கெதிர்புலன் - பொருளோடு பொருத்திய ப்ரமாணவகட்டு முன்னுதிய ப்ரமேயம்,—தன்னியல்புபொதுவென்று - அசாதாரணலக்ஷணத்தை யுடையது சாதாரணலக்ஷணத்தை யுடையவென்று—இரண்டாம் - இரண்டுவிதமேயாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - து. அம்மூன்றனுள், காட்சியளவை-வாயிற்காட்சிமுதல் நான்கு வகைப்படும்; கருதலளவை-தன்பொருட்டிப் பிறர்பொருட்டென இருவகைப்படும்; உரையளவை-சுந்திரகலைமுதன் மூவகைப்படுக. இப்ரமாணங்களா னறிப்பப்டும் ப்ரமேயங்சளதிப்பு - சீரப்பியல்பு பொதுவியல்பென இருவகைப்படுமென்பதாம்.

இதனானே, காட்சிமுதலிய மூன்றும் பட்டும் பாகுபாடும், அவற்றானுகைப்படும் பொருள்களின் பாகுபாடும், தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

மீளவும் ப்ரத்யக்ஷ மதுமான மாகமமென்ற மூன்றையும் பாரித்து விரித்தருளிச்செய்க்குறார்.

காண்டல்வாயில் மனக தன்வேகனை யா டியோகக்கரட்சி யெனவீண்டு காணகாம் - இதீரிப்ப பிரத்யக்ஷமென்றும் மானதப்பிரத்யக்ஷமென்றும் கனவேதனூ ப்ரத்யக்ஷமென்றும் யோகப்ரத்யக்ஷமென்றும் இவ்விடத்துப் பிரத்யக்ஷம் காலாம்,—அதுமானம் - அதுமானமென்று சொல்லப்பட்டது,—தனக்கும் பிரர்க்கு மென்றிரண்டாம் - அந்தவறுமானந்தான ஸ்வார்காறுமானமென்றும் பரார்த்தாறுமானமென்றும் இரண்டு வகையாம்,— மான்டலுரை தந்திரமந்திரத்தீதா பிபீதசம் சொல்லென மூன்றாம் - காட்சிமையுடைத்தாகிய வந்தவாகம் மானதுதான் தந்திரகலைபென்று மந்திரகலைபென்றும் உ

பதேசகலையென்று மூன்றுப்பிரகாரமாம்,—பூண்ட வளவைக் கெதிர்புலன் தன்னியல்புபொதுவென்று நிரண்டாமே - இப்படி பொருநதப்பட்டப் பிரமாணங்களுக்கு மாறுபாடாகச்சொல்லப்பட்ட விஷயங்களானது தனவியல்பென்றும் பொதுவியல்பென்று மிரண்டுவகையாம்.

இதனாற்சொல்லிபது ப்ரத்யக்ஷம்நாலுப்பிரகாரமாயிருக்குமென்றும் அதுமானமிரண்டுப்பிரகாரமாயிருக்குமென்றும் ஆக மம மூன்றுப்ரகாரமாயிருக்குமென்றும் இந்தப் பிரமாணங்கள் தனவியல்பென்றும் பொதுவென்று மிரண்டுவகையாயிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(அம்மூன்றனுள்) காண்டல் - காட்சியளவையானது,—வாயிற்காட்சி - வாயிற்காட்சியுள்,—மனக்காட்சி - மானசககாட்சியும்,—தனவேதனைக்காட்சி - தனவேதனைக்காட்சியுள்,—யோகக்காட்சியென - யோகக்காட்சியுமென,—நாண்டுகரணகாம் - இவ்வன நானருவகைப்படும்;—அதுமானம் - கருதலளவையாவது,—தனக்கும் பிறர்க்கும் - தன்பொருடறுமானமும் பிறர்பொருட்டறுமானமும்,—என்றிரண்டாம் - என்றிருவகைப்படும்;—மாண்டவுரை - மாட்சிமைப்பட்ட வுரையளவையாவது,—தந்திரச்சொல் - தந்திரகலையும்,—மந்திரச்சொல்லோடு - மந்திரகலையும்,—உபதேசச்சொல் - உபதேசகலையும்,—எனமூன்றும் - எனமூன்றுவகைப்படும்;—பூண்ட வளவைக் கெதிர்புலன் - இப்பிரமாணங்களால் அறியப்படும் ப்ரமேயங்களி றியல்பு,—தன்னியல்பு பொதுவென்று - சிறப்பியல்பு பொதுவியல்புள்ள,—இரண்டாமே - இருவகைப்படுமென்புதாம்.

இதனானே காட்சிமுகவிய மூன்றும் படும்பாருபாதி மல
ற்று னளககப்படும் பொருள்களின் பாகுபாடும் தொகுத்துக்
கூரப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறிய தன்னியல்பும் பொதுவியல்பு
மென விருவித முணர்ந்ததுகூர்.

அன்னிய சாதியுந் தன்சாதியு மகன்றுநிற்ற, தன்
னியல் பநதியத்தைத் தயிர்த்துதன் சாதிககொத்த,
றுன்னிய பொதுவியற்கை சொன்னவிய் விரண்டினுள்
னே, மன்னிய பொருள்களியாவு மடங்குமி மானமுற்
றால். (நு)

(இ-ள்.) அன்னிய அப்பசாதியாகிய விருப்பையுந் தன்சாதி
சாதியுநக யாகிய மாவையு மகன்று தேமாவென
ன் சாதியு ச்சிறப்புப்பெயர்பெற்றுநிற்ற தன்னியல்பெ
மகன்றுநிற்ற ற னப் பெறும்.
ன்னியல்பு

அந்நியத்தை அந்யசாதியாகிய விருப்பமுகவியவொ
த் தகிர்த்துதன் றிகது தன் சாதியாகிய மாமாமெனப்
சாதிக்கொ த்த பொதுப்பெயர்பெற்று கிற்றல் பொதுவியல்
றுன்னிய பொது பெண்பெறும்
வியற்கை

சொன்னவிய் இந்தவிசேடஞ் சாமான்யமெனச் சொன்
விரண்டினுள்ளே லிய விரண்டினுள்ளே புலகத்து நிக்பெற்ற

மன்னிய பொரு பொருள்களெல்லா மளந்தறியுங்கா விவற்
ன்களியாவு மட நினை ளடங்கும்—எ-று.

ங்கிடு மாணமுற்
முல்.

நாண்டிதனும் ப்ரயோசகமியாகோவெனின ? அந்
சாதினென்பது - பாசவர்க்கம், தனசாதினென்பது - ஆனம
வர்க்கம், தனவிபல்பென்பது - அந்ரயசாதியாகிய பாசத்
தை யொழித்துத் தனசாதியாகிய விஞ்ஞானகவர் ப்ரளயாகஸ
ர் சகலொன நிற்கல், பொதுவியல்பென்பது - அந்ரயசாதியா
கிய பாசத்தைத் தவிர்த்து தனசாதியாகிய சகலொன்னும் பெ
யராயு மொழித்துப் பசுவென நிற்கலெனவறிக. (நி)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

— 3 —

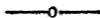
மேல் அசாதாரணலக்ஷண மிவ்வாறு சாதாரணலக்ஷண
மிவ்வாறு என்பது கூறுகின்றது.

அன்னியசாதியுத் தனசாதியு மகன்றுநிற்கல் தன்னியல்பு-க
பிலைப் பசுவானது அந்ரஜாதியான ஒருமைமுகலானவைக
களினுடைய லக்ஷணத்தையும் தன்சாதிபாகிய வெள்ளை கறுப்பு
இவ்வுப்புமுதலான வர்ணங்களையுடைய பசுக்களுடைய லக்ஷண
ங்களை மன்றிக்கபிலைப்பசுவென்று நிற்பது தன்னியல்பென்னும்
அசாதாரணலக்ஷணம், — அந்ரநியத்தைத் தவிர்த்து தன்சாதித்
கொத்த றுணவியபொதுவியற்கை-அந்ரஜாதியாகிய வெருமை
குதிரை முகலானவைகளின் லக்ஷணங்களையன்றிக் கழுத்தில்
கான்ற கொம்பு குளம்பு வால் குட்டேறு இத்த வையத்துலக்ஷ
ணங்களையுமுடையது பசுவென்பது பசுக்களுக்கெல்லாஞ் சா
தாரணலக்ஷணம், — சொன்ன மிவ்விரண்டினுள்ள மன்னியு

பொருளியாவு மடங்கிடு வானமுற்றல் - இந்த அசாதாரணஞ் சாதாரணமென்று மிரண்டிலக்ஷணத்திக் குள்ளே ப்ரமேயதீரி பதார்த்தமான பதார்த்த த்ரயங்களின் பேதங்களெல்லாம் ப்ரமாரண § புரஸ்ஸரமாக விசாரிக்குங்காலத்தி லறியப்படுமா கையால் பதியினுடைய ஸ்வரூபலக்ஷணத்தையும் சத்தீர் உத்தி யுத்தீர் ப்ரவர்த்தொன்னும் பதி † யவஸ்தாத்ரயா சாதாரணலக்ஷணங்களையும் திச்சத்திபேதங்களினுடைய அசாதாரணலக்ஷணங்களையும் விஞ்ஞானகலர் ப்ரளபாகலர் சகலொன்னு மான மவர்க்கங்களினுடைய அசாதாரணலக்ஷணங்களையும் மவஸ்தாத்ரயா சாதாரணலக்ஷணங்களையும் ஆணவாதி ‡ பாசபஞ்சக ததினுடைய அசாதாரண சாதாரணலக்ஷணங்களையும் சுத்தாகத்த மாயகாரிபங்களாகிய ததவதாத்விகங்களினுடைய அசாதாரண சாதாரணலக்ஷணங்களையும் x பரீக்ஷாபூர்வகமாக வழிகதவன் + ப்ரமானஞ்ஞன் ஆகையாலிகத ஸாஸ்திரத்தில் முகல்சூத்ரக் தொடங்கி ஏழாஞ்சூதரபரியகதம் இஃத லக்ஷணங்களவகத விடங்கிடோறுங்கண்டுக்கொள்க.

¶ அசாதாரணலக்ஷணம் - உண்மைலக்ஷணம், * சாதாரணலக்ஷணம் - பொதுலக்ஷணம், § புரஸ்ஸரமாக - முன்னிடமிடொண்டு, † அவஸ்தாத்ரயம் - மூன்றவத்தகைகள், ‡ பாசபஞ்சகம்-பஞ்சபாசம்எனமாறுக, x பரீக்ஷாபூர்வகமாக வழிகத-பரிசீலித துப்பார்த்து, + ப்ரமானஞ்ஞன் - ப்ரமானத்தை யறிகதவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

தன்விபல்பு பொதுவிபல்பென்று சொல்லிய ப்ரமேயப் பொருளின் தியக்கைகைக் கூறுகின்றார்.

பதிபதார்த்தத்துள் - அநாதிமுத்த சிவனுக்கு:—அன்னிய சாதியும் - பசுபாசங்கனையும்,—தன்சாதியும்—ஆதிமுத்தசிவன் அபரமுத்தசிவ விவர்கனையும்,—அகன்று - நீங்க அநாதிமுத்தசிவனென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியத்தை - பசுபாசங்கனாமாதரம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல் - ஆதிமுத்தசிவன் அபரமுத்தசிவ விவர்களுக்குச் சமமாகிச்சிவனென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியல்பொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

ஆதிமுத்தசிவனுக்கு.—அன்னிசாதியும் - பசுபாசங்கனையும்,—தன்சாதியும் - அநாதிமுத்தசிவன் அபரமுத்தசிவ விவர்கனையும்,—அகன்று - நீங்கி, ஆதிமுத்தசிவனென்று,—நிற்றல்—இருத்தல்,—தன்னியல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியத்தை - பசுபாசங்கனாமாதரம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல் - அநாதிமுத்தசிவன் அபரமுத்தசிவ விவர்களுக்குச் சமமாகிச் சிவனென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியல்பொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

அபரமுத்தசிவனுக்கு:—அன்னியசாதியும் -பசுபாசங்கனையும்,—தன்சாதியும் - அநாதிமுத்தசிவன் ஆதிமுத்தசிவ விவர்கனையும்,—அகன்று - நீங்கி, அபரமுத்தசிவனென்று,—நிற்றல்—இருத்தல்,—தன்னியல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியத்தை - பசுபாசங்கனாமாதரம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல் - அநாதிமுத்தசிவன் ஆதிமுத்தசிவ விவர்களுக்குச் சமமாகிச் சிவனென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியல்பொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

பசுபதார்த்தத்துள் விஞ்ஞானகூலனுக்கு:—அன்னியசாதி யும்—பதிபாசங்கனையும்,—தன்சாதியும் - பசுபாசங்கனையும் சகல

விவரங்களையும்,—அகன்று - நீங்கி விஞ்ஞானகலனைன்று,—நிற்றல்-இருத்தல்,—தன்னி பல்பு-தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நிபத்தை - பதிபாசங்களை மாத்ரம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தனசாதிக்கொத்தல்-ப்ரளையாகலன்ச கலனிவர்களுக்குச் சமமாகிப் பசுவென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியபொதுவியற்கை-பொருத்திபசாதாரணலக்ஷணம்.

ப்ரளையாகலனுக்கு:— அன்னிபசாதியும் - பதிபாசங்களை யும்,—தனசாதியும் - விஞ்ஞானகலன் சகலனிவர்களை யும்,—அகன்று - நீங்கி,—ப்ரளையாகலனைன்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னி பல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நிபத்தை - பதிபாசங்களை மாத்ரம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தனசாதிக்கொத்தல் - விஞ்ஞானகலன் சகலனிவர்களுக்கும் சமமாகிப் பசுவென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியபொதுவியற்கை - பொருத்திப சாதாரணலக்ஷணம்.

சகலனுக்கு —அன்னிபசாதியும் -பதிபாசங்களையும்,—தன்சாதியும் - விஞ்ஞானகலன் பரளையாகல விவரங்களையும்,—அகன்று - நீங்கி சகலனைன்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னி பல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நிபத்தை -பதிபாசங்களை மாத்ரம்,—தவிர்த்து- நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல்-விஞ்ஞானகல ப்ரளையாகல விவர்களுக்குச் சமமாகிப் பசுவென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியபொதுவியற்கை - பொருத்திப சாதாரணலக்ஷணம்.

பாசபதார்த்தத்துள், மூலத்துக்கு:—அன்னியசாதியும் - பதிபாசங்களையும்,—தனசாதியும்-மாயாகன்மங்களையும்,—அகன்று-நீங்கி மலமென்று,—நிற்றல்-இருத்தல்,—தன்னி பல்பு-தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நிபத்தை-பதிபாசங்களை மாத்ரம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல் - மாயாகன்மங்களுக்கு

குச் சமமாகிப் பாசமென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—துன்னிய பொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

மாயைக்கு:—அன்னியசாதிபும்-பதிபசுக்களையும்,—தன்சா தியும்-மலகணமங்களையும்,—அகன்று-நீங்குமாயென்று,—நி ற்தல்-இருத்தல்,—தன்னியல்பு-தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அ கபரித்தை - பதிபசுக்களையாத்ரம்,—தவிர்ந்து-நீங்கி,—தன்சா திக்கொத்தல்-மலகணமங்களுக்குச் சமமாகிப் பாசமென்று,— நிற்றல் - இருத்தல்,—துன்னியபொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

கண்மத்துக்கு:—அன்னியசாதியும் - பதிபசுக்களையும்,— தன்சாதியும் - மலமாஸபகளையும்,—அகன்று - நீங்கிக் கன மென்று,— நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியல்பு - தனதசா தாரணலக்ஷணம்,—அகபரித்தை - பதிபசுக்களையாத்ரம்,— தவிர்ந்து - நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல் - மலமாயைகளுக்குச் சமமாகிப் பாசமென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—துன்னியபொ துவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்,—

சொன்ன விவ்விரண்டினுள்ளே-சுறிய பொதுச்சொப்பென் னின்ற விந்தவிரண்டினுள்ளே,—மன்னிய பொருளியாவும்-நிலை பெற்ற பதார்த்தங்களெல்லாம்,—மானமுற்றால் - அளவையப் பொருந்தில்,—அடங்கிடும் - அங்கர்ப்பவிக்கும்'

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ-து. சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென்ற இரண்டினுள், ஒருபொட்டு வேற்றுச்சாதிப்பொருளினுள் தன்சாதிப்பொருளி னுஞ் செல்லாத தனக்குமாத்நினாயே யுரித்தாய் நிலைபெறுங் தன்மை சிறப்பியல்பெனவும், வேற்றுச்சாதிப்பொருண்மாத்நி னையிற் செல்லாத தன்சாதிப்பொருட்டுக்கெல்லாம் ஒப்பு நிலை

பெறுந்தன்மை பொதுவியல்பெனவுங் கூறப்படும். சாட்சிமுதலிப பிரமாணங்களாற் பிரவேசயப்பொருள்களை யறிபணுறுமிடத்த அகவையெல்லாம் இவ்விரண்டியல்பினு னொன்றுபற்றி அறிபப்படுமென்பதாம்.

எனவே, இவ்விரண்டின் வேறாகிய வேற்றிபல்புபற்றி அறியப்படுமாயின், அவ்வறிவு பிராமாணியமனரூய்ப் போமென்பதாயிற்று. பிரமேயத்தை யறிந்தவறியே தான் பிராமாணியமென்பகணையு பறியுமெனவுந், தான் பிராமாணியமாகாதவறி அவ்வாகாமமாகினாயே பிறிதொன்றானறிபப்படுமெனவுந், இவ்வாறன்றித் தனது பிராமாணியம் பிறிதொன்றானறிபப்படுயேபெனனாக தார்க்ககா முதலியோர் மதம் அடாதெனவுங் கொள்க. இவற்றை வடநூலார் சுதந்தவம் பரதத்தவமென வழங்குப

சாதிபாவது ஒருநிகரணவாகிய பலபொருட்குப் பொதுவாவதோர் தன்மை.

இதனானே, றேறறன்னியல்பு பொதுவியல்பெனவெற்றிவிசைகணவ கூறப்பட்டது.

இச்செய்யுள் குசிகடாக நயம்பற்றி முன் வைத்தவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

தன்னியல்பென்றதெது பொதுவென்றதெது என்ன மேலிரண்டு மருளிச்செய்குறார்

அன்னிப சாதியுந் தன்சாதியு மகன்றுநிற்றல் தன்னியல்பு - தனக்குவேறான சாதியென்றுசொல்லப்பட்ட விருப்பையும் தனக்கு வேறற்றிருக்கிற தன்சாதியாயிருக்கிற மாகையு மிவை யிரண்டையு நீங்கித் தேமாவெனநிற்றல் தனக்குள்ள விய

ல்பு;—அந்நியத்தைத் தவிர்த்துத் தவிர்க்குதல் சாதிக்கொற்றல் துன்விப பொதுவியற்கை-கனககுவேருன சாதிப்பென்று சொல்லப்பட்ட விருப்பை பொழிந்து கனக்கு அரயசாதிப்பென்று சொல்லப்பட்ட மாவெனநிற்றல் பொருத்தின சாமாயத்தினுடைய விபல்பாம்,—சொன்னவிய் விரண்டினுள்ளே மன்னிப் பொருளியாவு மடங்கி மானமுற்றல் - இப்படிச் சொல்லப்பட்ட துன்னிப்பு பொதுவென்ற விரண்டினுள்ளே நிலைபெற்ற பொருள்கொல்லா மடங்கி மனக்குங்காலத்தில்.

இதனும் சொல்லியது தன்னியல்பு பொதுவென்று சொல்லப்பட்ட விரண்டினுள்ளே மெல்லாப் பிரமாணங்களு மடங்கு மெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

— 0 —

(சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பு என விரண்டினுள்) அன்னியசா தியும் - ஒருபொருட்கு வேற்றுச்சாதிப்பொருளினும்,—கனசா தியும்-தனசாதிப்பொருளினும் செல்லாது—அகனறுநிற்றல்-தன க்கு மாத்திரையே யுரித்தாய் நிலைபெறுந்தன்மை—தன்னியல் பு-சிறப்பியல்பு எனவுள்,—அந்நியத்தைத் தவிர்த்து - வேற்றுச் சாதிப்பொருண் மாத்திரையின் செல்லாது,—கன்சாதிக்கொ ட்கல் - தனசாதிப் பொருட்கொல்லா மெய்நிலைபெறுந் தன்மை,—துன்னிப் பொதுவியற்கை - பொருத்திய பொதுவியல் பெனவுக் கறகப்படும்,—மானம் - காட்சமுதலிய பிரமாணங் களால்,—பொருள்கள்-பொருத்திய பிரமேயப்பொருள்களை,— உற்றல் - அறிபலுறுமிடத்தா—பாவும் - அமைபெல்லாம்,— சொன்னவிய் விரண்டினுள்ளே யுடங்கும் - ஈண்டிக்கூறிய விவ்விரண் டியல்பினு சொன்னுயுற்றி யறியப்படும்.

இதனானே மேற் றன்னியல்பு பொதுவியல்பென்றவற்றி லிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் வரன்முறையானே யிந்திரியக்காட்சி மாணதக் காட்சி யிரண்டினையு முஊர்த்துகூரர்.

உயிரினே டினர்வுவாயி லொளியுரு வாதிபற்றிச், செய்ரொடு விகற்பமின்றித் தெரிவகிந் திரியக்காட்சி, யயர்விளிந் திரியஞான மைம்புலன் சார்ந்துயிர்க்கண், மயர்வற வந்தஞான மாணதக் காண்டலாமே.(சு)

(இ-ள்)உயிரினே ளுன்மாவுடனே விட்டுநீங்காத சிந்தி டினர்வு யாலே யிந்திரியமும் கலாதிகளுஞ் சோம வாயிலொ ளுரிபாக்கிநிப் பிரகாசங்களுமாகக் கூடி னியுரு வாதிபற் யுருவமுசுளிபவற்றை பையக்காட்சிமுகலி ற்றிச் செய்ரொ ய சூற்றமின்றி யறிவ தித்திரியக்காட்சி ; டி விகற்பமின்றித் தெரிவகிந் திரியக்காட்சி

“வாயிலிடனும்புலனுமாகும்” என்பதனா லித்திரியக்காட்சி டெனினும் வாயிற்காட்சியெனினு மீழக்கா.

சாமானிய விசேடமென விருவிதமாம்.

இதற் சாமாஂயமாலுது - சமுதாயமரயறிவது. கூகீ தரவது? சமவாயகுணத்தோடேகூடித் துலகன்முற்கீள யு திகை.

விசேடமாவது - அதனைப்பிரித்தற்கை. அஃகாவது? ஆன்மா மனதோடேகூடித் தேசகால வவத்தைகளுட னிர்திரிய விசத்தக்கு விடயமானபொருள் யற்கை.

இந்த விக்கிரிபக்காட்சியினுடைய சம்பந்தத்தை யறியுமிடத் தறுவகைப்படும். சையோகம் - சையுத்தசமவாயம் - சையுத்தசமவேதசமவாயம் - சமவாயம் - சமவேதசமவாயம் - விசேடனவிசேடியபாயம்.

இவையிற்றிற் சையோகமாவது - யாரொருபொழுது கடம் விடயமாயிருக்கிற ஞானமான தண்டாகாநின்ற தப்பொழுது கண் இரத்திரியம் கடம் விடயம் இந்த விரண்டினுடைய கூட்டரவு. இது பிரித்திருக்கிற வத்துக்களினுடைய சம்பந்தமாகையாலே சையோகமென்ப பெயராயிற்று

சையுத்தசமவாயமாவது - யாரொருபொழுது சண்ணலே கடத்திலே யிருக்கிற ரூபமான தறிப்பப்படுகின்ற தப்பொழுது கண் இரத்திரியம் கடத்தையடைந்திருக்கிற நீலாதிரூபம் விடயம் இவைகளினுடைய சம்பந்தம். அஃகென்போலவெனவிட? கண்ணுடனே கூடியிருக்கிற கடத்திலே ரூபமானது சமவாயமா யிருக்கையினாலே டெனவறிக.

சையுத்தசமவேதசமவாயமாவது - யாரொருபொழுது கண்ணலே கடத்தை யடைந்திருக்கிற ரூபத்திலேயிருக்கிற ரூபத்துவமான தறியப்படுகிறது, அப்பொழுது கண் இரத்திரியம் உருவத்துவம் விடயம் இவைகளினுடைய சம்பந்தமெனவறிக

சமவாயமாவது - யாரொருபொழுது சோத்திரேத்திரியத்தினாலே சத்தமான தறிப்பப்படுகிறது, அப்பொழுது சோத்திரம் இரத்திரியம் சத்தம் விடயம் இவைகளினுடைய சம்பந்தம் சோத்திர மாகாசமிடமாக வறிகையினாலெனவறிக.

சமவேதசமவாயமாவது - யாதொருபொழுது சோத்திரத்திலே சத்தத்தின் ரன்மையைக் காணப்படுகிறது அப்பொழுது சோத்திரயிரதிரியம் சத்தத்வசாமாநியம் விடயம் இவைகளினுடைய சம்பந்தம் சோத்திரத்திலே சமவேதமாயிருக்கிற சத்தத்திலே சத்தத்துவஞ் சமவாயசம்பந்தமாயிருக்கையினுணைவறிக.

விசேடணவிசேடியபாவமாவது - யாதொருபொழுது கண்ணுடனே கூடியிருக்கிற பூமியிலே கடத்தினுடைய வில்லாமைபாண தறிப்படுகிறது. அஃதாவது, இத்தப்பூமியிற் கடமில்லையென்றால் அப்பொழுது கண்ணுடனேகூடின பூமி விசேடணம், கடாபாவம் விசேஷியம் ; கடாபாவத்தைபுடைய பூதலம் என்றபொழுது கண்ணுடனே கூடினபூமி விசேஷியம், கடாபாவம் விசேடணம்

இங்கன மித்திரிபக்காட்சி யறுவிதமான சம்பந்தமாய்வந்தவாறுகாண்க. சம்பந்தமெனினும் சன்னிகரிடமெனினுமிழுக்கா. உம். “இத்திரியமத்தத்தினனங்கும்பொழுதாறு-பத்தமுறும பாரதிவிப்பாம்” “இத்திரியமத்தத்தினனங்குதலேசையோக-யிர்த்தப் பொருளுணர்ச்சியாம்” “சாகிருணத்தன்னிற் றைசயோகசமவாயமாம்-போதமுளார் தாங்காணும்போது” “சையுத்தசமவேத சமவாயசம்பந்த-மய்துங்குணத்தத்துவத்திலே” “சத்தஞ்சமவேதத் தானேசெவிப்புலத்ததக்-கத்தமர மென்றையறி” “சத்தத்திற்சாமாநி யத்தைத்தருமதனிஸ்-வைத்தசமவேதசமவாயம்” “தவாதசமவாய சம்பந்தத்தருங்கா-ணபர்வ விசேடணத்தவம்”. இவனைப்-பெளட்கரத்திற் கூறினாராண்டுக்காண்க.

அயர்வி லீக்தி குற்றமில்லாத ஞானேந்திரியங்கொண்ட நியஞான கூடம் ஞானமானது சத்தத்திவிடயங்களைப்-பொழுது புலன் சார்ந்துமி ருத்தி யாண்மாவிலிடத்து மயக்கமறவந்து

ர்க்கண் மயர்வற அந்த மனத்தா லறியு மறிவு மானதக்காட்சி
வந்தொன மா யாம்—எ-று. (க)

னதக காண்ட
லாடெ.

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

டேலிந்த்ரியப்பிரத்யக்ஷ மானஸப்பிரத்யக்ஷங்களி னுடைய க்ரமங்கூறுகின்றது.

உயிரினுே டி னர்வுவாயி லொளியுருவாதிபற்றிச் செவிரின்றி
விகற்பமோடு கெரியதித்திரிபக்காட்சி-ஜன்ம சிற்சத்தியானது
ப்ராணவாயு மணசுடனே ஸ்பாஹ்யேத்த்ரியத்வாரா ரூரிபாதிப்
பிரகாசங்கள் சகாயமாக ரூபாதிபாணவஸ்துக்களை சம்பந்தித்
தக் குற்றமாகிய †சம்சயமும் ¶ விபர்யமும் †பூர்வாதுபவ
ஜநிகமாகிய ஸ்ம்ருதியு மன்றி நாமஜாதியாதி விசிஷ்டமாகக் கா
ண்கிறத இநதரியப்பிரத்யக்ஷம். “வாயிலிடனும் புலனுமாகும்”
எனவறிக.

§ பாஹ்யேத்த்ரியத்வாரா -புறவிந்த்ரியங்களை முன்னிட
டுக்கொண்டு, † சம்சயம் - ஐயம், ¶ விபர்யம் - திரிவு, † பூ
ர்வாதுபவஜநிதம் - முன்னினவு.

இவ்விந்த்ரியப் பிரத்யக்ஷத்திற் கேதுவான விஷயேத்
ரிய சந்திகர்ஷம் விஷயபேசத்தினுற் சம்பந்தபேதமாகும்.
அவையாவன ? சம்யோகம் சம்புக்கசமவாயம் சம்புக்கசமவே
தசமவாயம் சமவாயம் சமவேதசமவாயம் விசேஷணவிசே
ஷயபாவம்.

மேலிவையிற்றின் தரிசனம்:—கடதரிசனத்திலே சகூ
வுக்கும் கடத்துக்குமுண்டான சம்பந்தம் * சம்யோகம்.

* சம்பந்தம் குஞ்சொல்-கூறணத்திசீத்தது.

கடத்ரூபத்திற்குஞ் சக்ஷுவுக்குமுண்டான சம்பந்தம் சையுத்தசமவாயம்.

கடத்ரூபத்தில் ரூபத்வாதி சாமாந்யத்திற்கும் சக்ஷுவுக்குமுண்டான சம்பந்தம் சையுத்த சமவேத சமவாயம்.

சப்தத்திற்குஞ் ஸ்ரோத்ரத்திற்கு முண்டான சம்பந்தம் சமவாயம்.

சப்தத்வஜாதிக்கும் ஸ்ரோத்ரத்துக்கு முண்டான சம்பந்தம் சமவேதசமவாயம்.

அபாவத்தையும் சமவாயத்தையுங் க்ரஹிக்கிறபொழுது சக்ஷுவுக்கும் சமவாயாதாரமான படத்திற்கும் அபாவாதாரமான பூதலத்திற்கு முண்டாகின சம்பந்தம் சையோகம்.

சக்ஷு சையுத்தமானபடத்தில் படத்துவம் சமவாயமென்கிறபொழுது சையுத்தவிசேஷ்யத்வம் சம்பந்தம்.

இந்தபடத்திலே படத்வம் சமவேதமென்று க்ரஹிக்கிறபொழுது சையுத்தவிசேஷணத்தை சம்பந்தம்.

சக்ஷு சையுத்தமானபூதலத்தி லிப்பூயியிலே கடமில்லைமென்கிறபோது பூதலம் விசேஷணம்,கடாபாவம்விசேஷ்யம்.

அந்த அபாவத்துக்கும் சக்ஷுவுக்கும் சையுத்தவிசேஷ்யதை சம்பந்தம் கடாபாவத்தையுடையது பூதலமென்கிறபோது, அபாவம் விசேஷணம், பூதலம் விசேஷ்யம். இதற்குண்டான சம்பந்தஞ் சையுத்தவிசேஷணத்தை

* தடி-ஊ-சக்ஷுஜாதீ-ண ஸஃஷ்யம் ஷயீ-யொ-
 ஷ-ஷ-ஸஃஜ-தஃ | வடாஜி-டி-வ-விஜா-ந-ஊ-ஷ-ஊ-
 யொ-மஜா-தீ-தஃ || ஸஃய-ஊ-ஸஜிவா-யா-தீ-த-
 ஷாஜி-ந-யொ-ஜி-தி | ஸஃய-ஊ-ஸஜி-ஷ-ய-
 ஷஜி

வாயாசு மண்ணையீடு || ஸஹஸ்ய மஹமணஸ்யோ
 ஸுஸரவெத தயாலிதா | ஸஹஸ்ய ஸரவெதாசு-
 ஸரவாயாசு ஸுதீயதெ || விஸுஷண தயாலாவ ஸர
 வாய சிக்ஷிதா | விஸுஷணெகந வாலாவ ஸர
 வாய சிக்ஷிதெ ஐதி,—

சம்பநகமெனினும் சநரிகர்ஷமெனினுமொக்கும்எனவறிக.

அயர்வி லிநதிரியஞான மைம்புடன் சார்த்துயிர்க்கன் மய
 ர்ஹ வந்தஞான மானதக காண்டலாமே-குற்றமில்லாமற் பா
 ர்க்கிற ஞானேநதிரிமமானது சப்தாதி பஞ்சவிஷயங்களைப்
 பொருந்தி சம்சயாதி மயக்கங்களுட வுண்டான அதுபவத்தை
 மனசினாலே அதுசந்தானம்பண்ணுவது மானசப்பிரத்தியக்ஷம்.

“இநதிரியமத்தத் திணங்கும்பொழுதாறு- பத்தமுதும் பா
 ரறிவிப்பாம்” “இநதிரியமத்தத்திணங்குதல் சையாகமுத-லந்
 தப் பொருளுசார்ச்சியாம்” “சாதிகுணநதன்னிற் சையாகச
 மவாயமாம் - போதமுளார் தாங்காணும்போது” “சையுத்தச
 மவேத சமவாயசம்பநத-மெய்துங் குணநத்துவத்தில” “ச
 த்தசுசமவேதத் தாலேசெவிப்புலத்துக்-கத்தமா மூன்றேப
 தி” “சத்தத்திற்சாமாநி யத்தைத்தருமதனில் - வைத்தசமவே
 தசமவாயம்” “நவாதசமவாய சம்பந்தத்தருங்கா - னபாவளி
 சேட னத்துவம்”.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

புரத்தியக்ஷ நான்கினு இலக்கண பிரச்சி திருவிருத்தத்
 தாற் கூறுகின்றார்.

உயிரினோடு - ஆன்மாவாகிய ப்ரமாதாவோடு, — உணர்வு-
 சிற்சத்தியாகிய ப்ரமாணம், — வாயில் - மலத்தைச் சிறி தநீக்கி
 யகதச் சிற்சத்தியைச் சிறிது விளக்காநின்று தனக்குப் ப்ரோக
 மாயிராநிற்குஞ் கலை வித்தை ராகங்களோடுகூடிய மனசினாலே
 செலுத்தப்பட்ட விசத்திரியம், — ஒளி - காட்டாகிய சோயசூரி
 யாக்கிப்பிரகாசம், — உருவாதி - உருவ சத்த ஸ்பரிச விரச கந்
 தங்க ளிவைகளை, — பற்றி - பொருத்தி, — செயிரோடு விகற்ப
 யினறி - ஐயந்திரிவோடு சவிகற்பயின்றி, — நெரிவது - நிர்விகற்
 பமாகக் காண்பது, — இரத்திரிபக்காட்சி - வாயிற் ப்ரத்தியகூட
 ம்; — அயர்விலிகத்திரிபஞானம் - முனசொன்னவாயிற் ப்ரத்தி
 யகூடமாகிய நிர்விகற்பஞானம், — ஐம்புலன்சார்ந்து-சத்த ஸ்ப
 ரிச ரூப ரச கதங்களைப் பொருத்தி, — மயர்வற-ஐயந்திரிவுகனி
 னறி, — உயிர்க்கண் - ஆன்மாவினது புத்திகலுஷித சிற்சத்தியினி
 டத்தது விதுவாய், — மயர்வறவகருணம் - விளங்கிய சவி
 கற்பஞானம் பௌத்கப்ரயிதி ப்ரத்தியகூடமாயிருந்தாலு மீதிண்
 னரூபமாகவேணுமெனு மனசினது சங்கற்ப சந்தேகஞான மு
 னனாக வுண்டாதவினால், — மானதக்காண்டலாமே - மானதப்
 ப்ரத்தியகூடமுமாமே.

புத்திககி மனசென்றும் பெயர் பொது, பௌத்தமென்று
 செம்மைப்பொருள்.

தத்தவ வியாபாரமுணைமை சிறி தசாற்றுக்கன்றும்: — ஒரு
 சிற்சத்திரூபமாகிய வோர்ஞானந்தானே தற்பொருளறிவென்
 றும் பிறப்பொருளறிவென்று மிருவிதமாயிருக்கும்.

அப்படியிருந்தாலும் பிறப்பொருளறிவாயிருந்த தான்று
 னே தற்பொருளறிவாயிருந்த பகுப்பற் திருகண்மையாயிருக்
 கும். பிறப்பொருள் யறியுமிடத்துத் தற்பொருளறிவானது
 தற்பொருளறியுஞ் சமுதாய-சிற்ரூப மாத்திரரூப முன்மணந்த கந்
 த்ரூப சிவரூப வான்மரூப ப்ரத்தியக்ரூப சிற்சத்தியென்கின்ற

பீரமாதா. பிறப்பொருளறிவானது கரணரூப சிவசத்திரூப
வான்மசத்திரூப பராக்ரூப சிற்சத்தியென்கின்ற ப்ரமாண
ம். ப்ரமாணத்தின தறிதற்றொழிலானது க்ரிசையென்கின்ற
ப்ரமிதி. பிறப்பொருளென்கின்றது கர்த்தரகரணக் கிரியைகட்
கயமாகிய கன்மமென்கின்ற ப்ரமேயம்.

தற்பொருளை யறியுமிடத்துத் தற்பொருளறிவு பிறப்பொரு
ளறிவென்கின்ற விரண்டிற்கும் பொது நடுச்சித்ரூபமாதிர வந்
த ரான்மப்ரேரகவறிவானது கர்த்தரூப மாதீர சிவரூபரணம
ரூப சிற்சத்தியென்கின்ற ப்ரமாதா. இப்ப்ரமாதாவோடு மண
ந்து பிறப்பொருள் ப்ரமாதாவாயிருந்த தற்பொருளறிவானது
கரணரூப சிவசத்திரூபவான்மசத்திரூப ப்ரத்தக்ரூப சிற்சத்தி
யென்கின்ற ப்ரமாணம். ப்ரமாணத்தின தறிதற்றொழிலான
து க்ரிசையென்கின்ற ப்ரமிதி. பிறப்பொருளறிவான பார்க்
ரூப சிற்சத்தியென்கின்ற பிறப்பொருட் பிரமேயம்போ லல்லா
மற் பிறப்பொருட் ப்ரமாணரூபமாக வறியப்படும் ப்ரமேயம்.

சிவன் முத்தசிவன் அபரமுத்தசிவன் ஜீவன்முத்தசிவன்
ஜீவான்மாவென்னு மைவர்க்கும் அவரவர்க் கயமாகிய வவ
ர்வர் பிறப்பொருட் சிற்சிற் பிரமேயம் ஸ்வரூபமன்று, பின்னப்
பொருள். அவரவர் ப்ரமாதிரூபம் ப்ரமாணரூப ஃபிரண்டும்
ஜீவான்மாவுக்கும் ஜீவன்முத்தசிவனுக்கும் அபரமுத்தசிவனுக்
கு மாத்திரஞ் செப்பப்படுமதாகிய தடதக பௌத்த சவிகற்ப
ஞான மௌபாதிகமாதலாற் பௌத்த னால விகற்பமாத் திரத்
தைத் தள்ளி நீங்காமலிற்றுமுன் னற்பசாத்த சவிகற்ப நிர்வி
சற்பஞான ப்ரமிதிரூபமும், பிறப்பொருட் ப்ரமாணமாகும் தற்
பொருட் சிற்ப்ரமேயரூபமுமாக காணும் பகுப்பற்று வேறுவே
று யவரவர்க்கு காண்காய்த் தத்தவகூணமன்றி ஸ்வரூப
ஃகூணமாய்த் தானேயிருக்கும். தூணவாத் காரத்தவஞ்

சிற்சத்திவிருத்தியிற் சிறிது மலத்தைநீக்கிப் பிறப்பொருளறி தலைப பண்ணுதலைகருதித்துப் பகுப்பற்று ஞானசத்திதனமே விச்சாசத்திகோத்த கரியாசத்திருப கீரொருகரணநியாயிருக்கின்ற பாகருபபெயரெய்திய வெதீர்முடியாகிய சிற்சத்திபைப் பொருத்தி யதவிடத்தினுள் ளற்பசவிகற்பநிர்விகற்பஞானமாயினிமே விநிதியதவாரத்தால் விநயாததவத்தினால் மலவாசனைமாற்றிப் பிறப்பொருள் யிதுவென்றறியும்படிக்கு மேலிராகத்தவங்கோத்த கலாதத்வமென்கின்ற தனனால் மலவாசனைபமாற்றி யிதுகாரியமென யுத்யோகித் தினன தாகக்கடவதென்று சங்கற்பித்துப் பண்ணும்படிக்கு மறிதல் பண்ணுதற்செழில்களை மலவாசனைமணக்கச் சிறிது விளக்கி யப்போதுமாதரங் கரணகாரகமாயிருந்தது.

பின்னுட னுள்முதமாய்த் திரும்பிப் பிறப்பொருளறிதல் பண்ணுதலைக் குறித்துப் பகுப்பற்று ஞானசத்திநீரொருகாதருநியாயிருக்கின்ற பிரத்திபகருநிப் பெயரெய்திய திருமயிமுக சிற்சத்திபைப் பொருத்தி யதினெதுமுக சிற்சத்தி கரணங்கொண்டறிதற் பண்ணுதற்செழில்களைப் பண்ணுவிக் குள் சாமர்த்திபத்தையு மச்சிற்சத்தி பிறப்பொருள்காட்ட வச்சிற்சத்திகொண்டு பிறப்பொருளறியும் சாமர்த்திபதையும் விளக்கி யக்கலை காதருகாரகமாயிருந்தது.

தற்பொருளறிதல் பண்ணுதலைகருதித்துப் பகுப்பற்று ஞானசத்தி தன்மேவிச்சாசத்திகோத்த கரியாசத்திருப கீரொருகரணநியாயிருக்கின்ற ப்ரத்யக்ருநிப் பெயரெய்திய திரும்பியமுகமாகிய சிற்சத்திபைப் பொருத்தி யதினறிகல் பண்ணுதற்செழில்களைச் சிறிதுவிளக்கிக் கரணகாரகமாயிருந்தது.

பின் னங்க வெதீர்முகசிற்சத்தி திரும்பியமுகசிற்சத்திக ளிரண்டிற்கும் பொதுகெடுச் சிற்சுபமாத்ர வத்தரன்ம கர்த்தரு

ரூபமாந்ர சிற்சத்தியைப்பொருத்தி யதிற் றிரும்பியமுக சிற் சத்தி கரணங்கொண்டறிதல்பண்ணுதற் றொழிஸ்களைப் பண்ணுவிக்குஞ் சாமர்த்தியத்தையும் அச்சிற்சத்தி தற்பொருள்காட்ட வச்சிற்சத்திகொண்டு தற்பொருளறியுஞ் சாமர்த்தியத்தையும் விளக்கி யக்கலை கர்த்தருகாரகமாயிருந்தது.

அப்படியிருந்து நானறிவேன் நானறிபாநிற்கின்றேன் காண் பண்ணுவேன் காண்பண்ணுகின்றேனென்றுந், அறிந்தபின்னும் பண்ணினபின்னும் காணநிகேதன் காண்பண்ணினேனெனறும், முன் னற்ப சவிகற்ப நிர்விகற்பஞானமாய் அஹங்கார தூலவிகற்பார்ப்பதமாயறிதல் பண்ணுதற் கிரமத்தில் கர்வித்துச் சங்க்ரமப்பித்த நிற்கும்; ஆதலாற் கலை கர்த்தருகாரகமென்பதே முக்கியம்.

பிறப்பொருட் ப்ரமாணமென்கின்ற தற்பொருட் ப்ரமேயநதான றானே ப்ரத்பக்ரூப தற்பொருட்ப்ரமாநிருப்ரமாணரூபமாயறி லதிரூகரூபித்த மேபவிலக்ஷணமாப்ப்ரித்த ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய் நிரத்திரமாப்ச் சடிதிவிளங்கிவிடுதலா லநவதகையினறித் தற்பொருட்ப்ரமேய விஷயத்திற் ப்ரமாதாமுகவிய நான்கும் ஸ்வரூபமாயிருநதாலும் ப்ரமாதாவல்ல; ப்ரமாதா ப்ரமாணமல்ல, ப்ரமாணம் ப்ரமிதியல்ல, ப்ரமிதி ப்ரமேயமல்ல, ப்ரமேயமெனவறிக. பிறப்பொருட் சிற்ப்ரமேயவிஷயத்திலேயுஞ் சிறிது சிறப்பொப்பிருத்தலாலப்படி யொருபடியறிக.

பின்பு வித்தியாத்வங் கலையினு லொருபடி விளங்கிய கரணரூப பார்க்ரூப ஞானசத்திரூப சிற்சத்தியைப்பொருத்தி மலவாசனைபை நீக்கித் டெளிவுபண்ணிக் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும். ராகதத்வங் கரணரூப பார்க்ரூப

விச்சாசத்திருப சிற்சத்தியைப்பொருத்தி போக்யப்பொருளி லுபரஞ்சிப்பித்தகக் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும்.

காலதத்வ நியதிதகவததாற் போக்கியப்பொருளில் நிய மித்த புருடனை யேவி நியதியோடு கரணகாரகங் கர்தருகாரக முணறித் கரணமாதிரமாயிருந்தாலு மொருந்ரகாரததாற் காதருகாரகமென்று பெயர்பெற்றுநிற்கும்.

புருடகதவம் அவிவேக ப்ரதிபத்தி விபரித சுகதுக்க ி ஹ வேதன போகக்கிணைபைப் பண்ணு ற போகதாவா யோடுகூடிக் காதருகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கு

ப்ரகருதிததவஞ் சாதாரணசாதாரணமுமாய்ப் ப்ரிரவிருத்தி நியம வியாபாரசீல குணகாரிபத்வாரதந் தனகருக கீழுள்ள போககியபோகப்பொருளகளை யுண்டா குணதவத்தோடுகூடிக் காரணமாதிரமாய் நிற்கும் மாதநிகைகளும் பூசங்களுமாகிய தேரிற் தேராளிபோ கும்.

சுக்ஷு-தத்வமுதலிய ஞானேக்கிரிபம் இச்சாசத்திருபசுற சத்திபைப்பொருத்திய விராகதத்வததாற் செலுத்தப்பட டக் தசிறசதகிபைப்பொருத்திப விராகதத்வமணந்த மனசினுலே வப்பட்டு பார்க்ருப ஞானசத்திருப சிற்சத்திபைப்பொருத்தி முன்சொல்லி ப்ரபுறபோககியப்பொருள்களைக்காண்டிக் தகத சி ற்சத்திபொருத்திப வித்யாததவததினும் புருஷ னென்றிது வென றறியுமடிபண்ணிக் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும்.

அந்தவறிவு நிர்விகற்பஞானமென்று மிக்கிரிபப்பிரததிய னுமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

அவ்வறிவை யவ்விராகதத்வங் கலக்கும்.

திரும்ப அராகதவத்தோடு கோத்துநிற்கும் மனதவ்
மந்தநிர்விகற்பஞானத்திற் றோற்றும்பொருள்களி லொன்றை
விகற்பித்தத தனக்கி யிது வனிதையினது ரூபமாகவேணுமென
நிதமுதல் ரூபங்களைச் சந்தேகமாய்ச் சங்கற்பித்து அறங்கார
புத்திப்பீரகமாய்க் கரணகாரகமெனது பெயர்பெற்றுநிற்கும்.

கலாதவதேகோடு கோத்துநிற்கு மறங்காரதவம் புற
பொரு ளறிதல் பண்ணுதலைக்குறித்த ஞானிரு கர்த்ருரூப கர்
தருநீ மாத்திரமாய்த தற்பொருளறிதல் பண்ணுதலைக்குறித்
து ஞானசத்திமே லிசசாததிதேகாதது ளிராசத்திருப கரண
ரூபிய யிருக்கின்ற ப்ரதாசுருபியொய்யெய்ய திருமபி
யமுநிபாகிய சிறசுததிலையு மெதிராமுகசிற்சத்தி திரும்பிடமுக
சிறசுததிகளிரண்ட டற்கு மந்தரானம சித்காத்த்ருரூபமாத்ர சிற
சத்திலையுங் கலாகதவத் துவாரத்தாற் பொருத்தி யதினதினி
டத்தி லறிதல் பண்ணு தறறெழில்களையு மந்தததொழில்களைப்
பண்ணுவிக்குஞ் சாமர்த்தியத்தையு முறைறையிற் சமர்த்தித்
திதவத்திரிப நிர்விகற்பஞான மெதைப்பற்றிவந்ததோ வதை
நிச்சயமாய் நானறிவே நானறிபாநிற்கினதேன நானபண்ணு
வேன நானபண்ணுநிதென்றேனென்றும்; அறிதபினனும் பண்
ணினபினனும் நானறித்தேன நானபண்ணினே னென்றும்: அந்த
நகலைவின லுர்ப்பவித்த தற்பொருள்விஷய நிர்விகற்பஞான
தைப்பற்றிப் பிறகுஞ் சவிகற்பஞானமாய்ப் பிறப்பொருள்
புஷய வித்தியாகலாகலுஷித பார்க்ரூப ஞானக்கிரிபாசத்
திபை விஷயீகரித்த கர்வித்து சங்க்ரமப்பித்த நிற்குமாத
லா லொருப்ரகாரத்தாற் கரணகாரகமெனதும் ப்ரதாசமாய்
கர்த்ருகாரகமென்றும் பெயர்பெற்றுநிற்கும்.

பின்பு வித்யாதவத்தோடுகோத்துநிற்கும் புத்திதவம்
கரணரூப பார்க்ரூப ஞானசத்திருப சிற்சத்தியைப்பொருத்தி

இவள்வவிகை இதுமாலே இதுசந்தனம் இதுசர்ப்பம் இதுமுள் இதுவிடம் இதுசிவகராதம் என் நிவைமுதற்பொருள்களை நிசுசயித்தக கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும்.

அந்த நிச்சயிக்கப்பட்டபொருள் ஞேயமாத்திரத்தினுளே தான போகத்துக்குப் பொருத்திய கணமெத்திரியங்களாற் காரியப்பட்டுத் தான புத்தியிற் ப்ரதிபிம்பிசுகும்.

புத்தி யதனாற் சுருபையாயுத துக்கருபையாயும் மோக ரூபையாயு யிருக்கும்.

அந்த சுருபையாகிய மூன்றை பெயர்வொன்றாப் பார்த்துப் பருபுருணசத்திபொருத்திய வித்திபாதத்தவமொன்று நிதுவென்று நிர்விகற்பமாயப் பார்த்தும்

அந்தப்பார்வைபைப் பார்த்துருப விச்சாசத்திபொருத்திய விராகததவ முபரூசிப்பித்தக கலக்கும்.

அந்த விராகதத்தவத்தோடுகோத் தந்தவிச்சாசத்திபொருத்திபமனத்தவ மிது சுருபமாகவேணும் இதுதுக்கருபமாகவேணும் இதுமோகருபமாகவேணுமென்று விகற்பித்து ஒவ்வொன்றைத் தூக்கிச் சங்கற்பிக்கும்.

கலாதத்தவத்தோடுகோத்து ப்ரத்திபக்ருபருணசத்திபொருத்திய வஹங்காரத்தவம் விதபாகதவத்தினாற் றேற்றி நிர்வகற்புருண மொதை விஷையீகரித்து வந்ததோ வந்தவஸ்துவை நானிசையிப்பெனென்று கர்விக்கும்.

பின்பு தற்ப்ரகாச பிறப்ரகாசமாயிருக்கின்ற புத்தித்தவத்தினது முன ப்ரபுருசித்த பார்த்துபிற்சத்தி விருத்திகருதி நிர்விகற்ப பிறப்ரகாசத்தோடுகோத்த தற்ப்ரகாசத்தி லச்சுச் சுருதுக்கமோகங்க ளிதுசுக மிதுதுக்க மிதுமோகமென்று தோற்றும்.

அந்தச் சுகதுக்கமோகங்களோடு பகுப்பற்றிருக்கு மந்தப் புத்தி யதயவசாய சவிகற்பஞானத்தில்கின்று மந்தப்புத்தி ப்ரகாசதனோடுகலகதுகின்று அதனறிதந்ரெழிலோடும வித் யாததவததோடுகோத்துக் கிளமயி யநதப்புத்திப்பிரகாசாங்கி சமாதர போக்கியத்தினமேல்விழுநக வெதிர்முகஞானசத்தி யில் அந்தப்புத்திப்ரகாசத்தினது விகறபநதோய்நது சறநே சவிகற்பஞானமாய்வருப்புத்தி யதயவசாய முற்றுப்பொருந திய பௌததசுகதுகக மோகபோகமென்கனற வேதனையினது சுபூர்த்தி துடபூர்த்திச சொரூப சுபாநந்த துராநந்தமாய்த் தோற்றும்போகததை யாங்காரததோடுகோத்துத் திருப்பிய முகசிறசத்தி,கலையினுற் றன்னிடததின முனரேற்றிய வுள்ளற் ப சவிகற்பஞானமான சுவசம்வேதனூ ப்ரத்தியகூதத்தை யகங் காரவிகற்ப சவிகற்பமாககி, நானசுகி நானதுககி நானமோகி யென்று பெயாககோப்போகமாய் ; புசிகும் அதுபவிக்கும் பாரகருப்பென்றும் பரோனமுகியென்றும் பரசங்விததென றும் சத்தியென்றும் மெதிராமுகசிற்சத்திககுப் பெயரென்றிக.

ப்ரத்யக்ரூபி யென்றும் ஸ்வயோனமுகி யென்றும் ஸ்வ சங்வித் தென்றும் சத்திமா னென்றும் சிவான்மாவென்று ிநும்பியமுகசிற்சத்திக்குப் பெயரென்றிக

அந்த வெதிர்முகசிற்சத்தித் திருப்பியமுகசிற்சத்திக ளிர ளின தந்தரானமசித்தானமாவுக்கு மவரவ ரீரிருசத்திக்குள் ளகுஞ் சித்தானமாவென்பகைக் குறித்துச் சிவனென்று மா னமாவென்றும் பெயரென்றிக.

பின்னுமொரு சிற்சத்தியினுடைய வெதிர்முகரூபம் திரும் பிய முகரூபமே சத்தியென்றுஞ் சிவனென்றுஞ் சொல்லப்படு மாதலாற் றனதுசத்தியைத்தவிர சிவன் ருனென்பதில்லையென்

பது மப்படியாதலாற் றனதுசத்திபைத்தவிர வான்மாத்தா
செனபதில்லைபென்பதழறிசு.

இருமபவநதவஹங்காரங் கலையினால் விளங்கிய கரிபாச
த்திபைப்பொருந்தி மனோசங்கற்பமுனனாகப் ப்ராணவாயு
கணமேதிரியங்களைச்செலுத்தி ஞானசத்தியாலநிதத கடமுத
ற் காரியபதாராததங்களைப் பண்ணுஉ.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

எ-த. மேற்கூறிப்போந்த காட்சி நான்கனுளளும், சனை
நோக்கநிற்குமறிவாகிய ஆனமாவின்னனும் விடயங்களை நோக்
கியோடுபறிவாகிய சிந்தசத்தி, சனமுதலிய பொறிகளையும், அவ
ற்றிற்குத் துணையாய் வலிசெய்து' -நிற்குந் தேயுமுதலிய பூகன
களையும், அபபூதங்களுக்கு முதற்காரணமாய் அவற்றைவிட்டு
ந்நகுதலினறி உ-னாயுருவமுதலிய தனமாத்திரைகளையும் மதி
ட்டி ததுககொண்டு, ஐபவிபரீசக குற்றங்களும பெயர்சாதி மு
தலிப விகற்பமுயினறி, உருவமுதலியவைப்புலனகளை நிருவிக
த்ப்ராபுறியுமறிவு வாயிற்காட்சிபெனப்படும அங்கனமைப்புல
னகளை இபைநதநிதத பினனா மீள மரத்தலினறிச்சித்தத்தா
சுநதிககப்பட்டு நிலைபெறுவகாகிய அவ்வாயிற்காட்சியறிவு; பெ
யர்சாதி முதலியவற்றான விபரீதமாதலினறி நிச்சயமாய்ப் ப்ரா
சித்தத்தவததினகண் வருதலானாகிய சவிகற்பவுணர்வாய் உயிரி
னோடுணர்வு தெரிவது மானதககாட்சியெனப்படுமென்பதாம.

ஐம்புலன்சார்ந்தயர்வின்க்திரியஞானமென மாறுக.

இன ஐந்தாமுருபு.

ஐநினர்வு வினைத்தொகை.

ஒளி ஆகுபெயர்.

ஆதியென்பதனை ஒளிபோடுங் கூட்டுக.

சாராதபினைபது சாராதெனத்திரிதது காரிபத்தின்மே
லினதது.

உயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாகிய புத்திபை உயிரென்றுபசரி
ததார்.

வந்தஞானமென்னும் பெயரெச்சம் ஆறுசென்றபெயரெ
னரூற்போல நினதது.

மனத்தினரெழுற்பாடு முனரூக நிகழ்கலின மானதககா
ட்செபெனப்பட்டது.

அதிகாரமுறைமையென்னுமுத்திபான் உயிரினூடுநினாவு
தெரிவதென்பதனை அளவையதிகாரமுமுதினு முய்த்துரைக்க.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

முனசொன்ன ப்ரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் நாலில் வாயில்
உரட்சியு மானதககாட்சியு மேலருளிச்செய்க்ரூர்

உயிரினூடு நினர்வுவாயி னொளியரு வாதிபற்றிச் செயிரொ
விக்கற்பயின்றித தெரிவ திகத்திரியக்காட்சி - ப்ராணவாயுவும்
நீனமபோதமு மித்திரியங்களுஞ் சோமஞூரியாகநிப்பிரகாசமு
மாக வருவமுதலானவையிற்றைப் பொருந்திக் குற்றத்தோ
டிகத்திரியவிகற்பமுமினறியே காண்பது இந்திரியப்பிரத்தியக்ஷ
ம்—அயர்வ் வித்திரியஞான மைம்புலன சார்ந்துயிர்க்கண் மய
ர்வற வந்தஞான மானதக் காண்டலாமே- குற்றமில்லாத விந்
த்திரியங்களினது அறிவுகளானது பஞ்சவிஷயங்களையும்பொரு

ந்தி யான்மாவிவிடத்தினே மடக்கமற வகதவறிவு மானதப்
பிரத்தியகூடம்.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

(மேற்கூறி-போகத் காட்சிநான்களுள்ளும்) உயிரின் - த
ண்னைநோக்கி நிரகுமறிவாகிய வானபாவிவினதும்,—ஒளிண
ர்வு - விடயங்களை நோக்கியோடு மறிவாகிய சிறசத்தி,—
வாயில் - கண்முதலிய பொற்களையும்,—ஒளிமாதிரி - அவதறிற்
கு, துணையாய் வலி ஓசப் துடனிறகுந் தேயுமுதலிய பூதங்களை
யும்,—உருவாதிபற்றி - அப்பூதங்களுக்கு முதற்காரணமா யவ
ந்நைவிட்டு நீங்குதலின்றி யுடனாகிய வருவமுதலிய தனமாத்தி
ரைகளையும் திட்டி, துக்கொண்டு,—செயர் - ஐயவிபீத குற்ற
ங்களும்,—உறுவிகறபமினறி - பொருந்திய பெயர்சாதி முதலி
ய விகறபமுமினறி,—தெறியது - உருவமுதலிய வைபுலன்க
ளை நிருவிகற்பமா யறியுமறிவு,—இரற்றிரிபககாட்சி - வாயிற்கா
ட்சிபெனப்படும,—ஐம்புலன்சாராத - அங்கனமைம்புலன்களை
யியைந்தறிந்த பின்னா,—அயர்வில் - மீளவுற்றத்தலின்றி,—இ
கத்திரிபஞானம் - சித்தத்தாற சிந்திக்கப்பட்டு நிலைபெறுவதாகிட
அவ்வாயிற்காட்சிபறிவு,—மயாவற - பெயர்சாதி முதலியங்
வற்றான விபீதமாதலின்றி நிச்சயமாய்,—உயிரக்கண் - புத்த
த்தது வத்தினகண்,—வகதஞானம் - வருதலி ணுலாகிய சவிட
ந்ப வுணர்வாயுயிரி ணுணினாவுதெறியது,—மானதக்ககாண்டலா
மே - மானதக்ககாட்சிபெனப்படும.

இதனானே வாயிற்காட்சி மானதக்ககாட்சிகள் இயல்பு கூ
றப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே னிருத்தமுதையானே வேதனைக்காட்சியும்
யோகக்காட்சியு முணர்த்துகிரார்.

அருங்கின்பத் துன்பமுள்ளத் தயிவினுக் கராக
மாகி, தருந்தன்வே தனையாங்காட்சி சமாதியான மலங்
கன்வாட்டிப், பொருங்கிய தேசகால வியல்பகல் பொ
ருளகளெல்லா, மிருந்துணர் வின்றஞானம் யோகநற்
காண்டலாமே. (எ)

(இ-ள்) அருந்தி ஆன்மஞானத்தாலே யிராகம் விததை
ன்பத்து கலை யியற்றா லுண்டாக்கு மின்பதனபலக
ன்பமுள் னைப் புசித்தலே தனவேதனைக்காட்சி

ளத் தறி வி னு க்
கராகமாகி தரு
ந்தனவே தனை
யாங்காட்சி

5. சமாதியான் யோகிகள் பலகாலுஞ் சமாதியைப் பண
மலங்கள்வாட்டி ணப்பண்ண மலசத்தி தடைப்பட்டித தாம்
ப் பொருத்திய பொருத்தியிருக்குந் தேசங்களுடையவும்,
தேசகால வியல் செல்காலம் வருகால மதகளுடைய தன
பகல் பொருள்க மைபையும், அநயதேசத்திலுண்டாய வ்யா
னெல்லா மிருந்து பாரங்கனையு மிருந்தவிடத்திலேயிருந் தெ
ணர் ஐன்றஞான ல்லாவற்றையு மறியத்தக்கவறிவு நனருன
ம் யோகநற் கா யோகக்காட்சியாரம்—எ-று,
ண்டலாமே.

சுவசங்வேகமாகிய தற்சொருபநரிசநமுஞ் சுவசங்வே த்யமாகிய சிவாநுபூதியு மிவைகள் சாஷூதகாரிபாதலால் இவைகாண்டலி லடங்கும்.

இஃகொப்பின முடித்தலாற் கூறியதெனவறிக. (எ)

காண்டல் முடிந்தது

சிவாக்ரயோகியருடா வருமாறு.

—0—

மேல் நிறுத்தமுறைபானே ஸ்வவேகரூப்ரத்தியகூடம் யோ கபரத்தியகூடங்களுடைய க்ரமங்கூறுகின்றது.

அருட்தின்புக் துன்பமுள்ளத் தறிவினுக் கராகமாதி தருத் தனவே தனைபாங்காட்சி - விஷய * ஜகயங்னாபிருக்கிற சுக துகங்களை யிராகததுக்காதியான வித்யாதத்வம் ஆன்மஞா னத்திவிடத்திலே செலுத்த நான்சுகி துக்கியென்பது முதுலாக வருகிற ஞானம் + ஸ்வவேதரூப்ரத்தியகூடம்—சமாதியா ன மலங்கள்வாட்டி - வித்யாராகாதி நிரபேகையாக § அ நாவிாத இயம நிபம ஆசன ப்ராணபாம ப்ரத்தியாகார தார ணை தியான சமாதி எனனு மிணைபை ட்சிற்சத்தியாகிய சிவஞானநாத யோகத்திலுலே மலங்களை நீக்கி— பொருட் திய தேசகால விபல்பகல் பொருள்களெல்லா மிருந்துபு ளா கின்றஞான மியோகநற் காண்டலாமே - பொருத்தப் டட த்ரிபுவநததிலுண்டான வஸ்துக்களையும் பூதபௌஷ டிய வர்த்தமாரொணனும் த்ரிகாலங்களிலே வருகிறவிஷயங் களையும் துரக்ருஷ்டி துரக்ரவணங்களை யியல்பாக விரிவுட னேகூட யேககாலத்தி லதீர்த்தியமாகவே கரதலாமலகம்போ ல வறிவது ஸவிகற்பஞானம். ஞானநந்தாநுபவஸ்வபாவமாக வே நிற்பது நிர்விசற்பஞானம். இப்படி யோக ட் ப்ரத்தியகூ ட மிரண்டிவகைப்படும். ஸவபாவமென்பது தாதாத்மியம்.

* ஜந்யம் - உண்டாதல், † ஸ்வவேதனை - தன்வேதனை, ‡ அகாவிராஜம்-தடையிலாமல், § சிற்சத்தி-ஞானசத்தி, † ப்ர ததியகூடம் -காகூழி.

தடி-கூடம்—ததெ-ஆழியா நடுவெண்ணு ஸவ-
 டிராதிக வ்யயா | வி-ஆக்யா நடுவியாமா-ஆ யொ
 ம ஸாலாவிகொடுத்த ஐதி,—

இதனாற் பஞ்சேசத்திரியங்களு மொவ்வொருவிஷயத்தை யறிசிறதொழிப அசயவிஷயத்தை யறியமாட்டாகபடியாலும், அநதக்கரணங்களு மப்படியே யொன்றிந்த கொன்றறியா தாகையாலும், மனசு பற்றவும் அறங்காரங் க்ரஹிக்கவும் புத்தி நிச்சயிக்கவும் புத்தியினாலே நிச்சயிக்கட்ட விஷயத்திலே யிராக மிச்சையைப்பண்ணுவிக்கவும் வித்தை விஷய யீ கடநம் பண்ணவுமாய் நிற்பதேயாகையால் இவைபெல்லாந்தையும் வி யாபித்த சர்வவிஷயத்தையும் பரிசேசதம்பண்ணுதாகையினாலும், இதனக்கரணங்களைல்லாந்தையுநிரபேசைபாகவே x பூத பௌஷிபத்வர்த்தமாகட்காலீனமாயிருக்கிற விஷயங்களை யறி கையினாலும், தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையும் சிவனையும் அய்யா கத் தரிசிக்கையாலும், ஆனமசிற்சத்தியே *யுபாதீதமான பர மாணம்.

யீ கடநம் - பொருத்ததல், x பூதபௌஷியத்வர்த்த மாகம் - செல்கால நிகழ்கால வெதிர்காலம், † கரலீகம் -காலங்கள், * யுபாதீதம் - உபாதியில்லாதது.

இவைபொழித்த சொல்வாருமுள். அவைவருமாறு.— கண்ணீராமை உணர்ந்ததை யுணர்ந்தல் நினைப்பு என்னும் போலிகளும் கூறும்.

ககச

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

கண்டினராமையாவது - சிலவற்றைக் கண்டதென்பின் பெயரறியாத்

உணர்ந்தகையுணர்ந்தலாவது - முன்பு குளிர்வந்துற்றகாலத்து நெருப்பு மருந்தென்று அறிந்தான, பின்பு மதங்கிது மருந்தென உர்ளங்கொள்ளல்.

நினைப்பாவது - குழவிப்பருவத்தே தந்தைதாயை யிழக்கோன காரணங் கருதாது நினகணினூர் தகைதாயென்று பிறர்சொல்ல விதனைகருசிக் கொள்ளல். இதுபோலிகள்; இம் முறைய நியுமாயுங் காண்க.

இகனுடைய பூர்வபகூசித்தார்த்தம் விஸ்தாரம், இவ்விடத்து க்ரந்தவிஸ்தாரபயத்தினூற் சொன்னதில்லை; ஆகையால் சிந்தார்த்ததீபிகையினே விஸ்தரித்துச்சொன்னோம், கண்டிகொள்க.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

(முன்சொன்ன முறைமையிற் புறம்பே பார்க்குபசிற்சத்தியைப்பொருந்தி நிர்விகற்பமாய்ப்பார்க்கும் விதயாதத்வத்திற்பினகோத்த விராகமுதற் புத்திகத்வ முடிவாகிய தத்வங்களினால் முன்சொன்ன முறைமையில்வரும் இதுமாதே இச்சத்தனம் இவள்வனிகை இதபாம்பு இதமுள்ளு இதவிஷம் இதுசிங்கநாமென்று புத்தி நிச்சயபுத்தி ப்ரதிவிம்பங்களினுற் புத்திகத்வத்துக்கும்.)

அருகதின்பதன்பம் - போக்கியமாகிய சுகூடக்கமோகங்களை, —

இராகமாதிரி - திரும்ப வுள்ளிர்விகற்பமாய்ப் பார்க்கும் வித்யாதத்வத்திற் பிணகோதத விராகததவமுதற் புத்திததவ ஸ்வப்பிரகாசமந்தமாகிய தத்வங்கள்,—

உன்ஊதறிவினுக்கு-ஆன்மாவின் தெதிர்முகசிற்சத்திக்கு,—

தரும் - கொடுக்கும், (திரும்பத்தனனோடு பிரித்தற்சரிதா கிய சுகமுதலியவற்றைத் தனது சுகாதிவேதனூபூத்திசுருநி போகத்தேதா தெதிர்முகசிற்சத்தி முனசொல்லியபடிக்குத் தீ ரும்பியமுகசிற்சத்திக்குக் கொடுக்கும்து முனசொல்லியபடி யதுபவிக்கு மதத வதுபவம்),—

தன்வேதனைபாங்காட்சி-ஸ்வசம்வேகனூப்ரத்தியகூடம்,—

பலவிதமாயிருக்கின்ற சுத்தாவத்தைகளைசசருக்கிக் கீழா லவத்தைமுத லவத்தைகளிற் சாக்ராவததைமுத லைத்தகளை யுற் தனது சாக்ரமுத லைத்தவத்தைகளினூல் ஜயம்பண்ணும் சுத தாவத்தையிற் சாக்ரமாவது.—ஆசநப்ராபாாமங்களைப்பண்ணி யிகதரிபங்களைச் சத்தகாதிவிஷுபங்களினின்றுக திரும்பித் தன்வசமாய் நிறுத்தலாகிய ப்ரத்யாகாரம்.

ஸ்வப்பிரகாமாவது.—சாலம்ப சிவயோகத்திற் ஸ்வரூப சிவ ரூப சுகள சுகளாகள சாகாரசிவனிடத்தில் ப்ராகருகமனத் தைவைத்து நிறுத்தலாகிய தாரணை, திரும்ப நிராலம்ப சிவ யோகத்திற் ஸ்வரூப சிவரூப நிஷுகள நிஷுகளாதீத நிராதார நிராகாரசிவனிடத்தில் முறைமையிற் ப்ராகருகமனசை நிர்வி ஷயமாய் ஜவலிதமாயிருக்கும்படிபண்ணித் தியாகத்தினுதெ த டிப்புக்குள்ளும்போய்த் தாக்குஞ் சிவசத்தியாகிய மன சினூல விளங்கிய தனதுசிற்சத்தியாகிய மனதைச் சின்மாத்ரானமா வில்வைத்து சிவசத்திக்கொப்ப விரித்துத் தேடசிவத்தில் வை த்தலாகிய தாரணையுஞ் சுமுத்திசுகுள்ளுந் தாக்குஞ் ஸ்வபந மாம்.

சமுத்திபாவது:—சவிகற்பமாயு நிர்விகற்பமாயு மந்தநால் வகை ஸ்வரூப சிவரூப விருசிவனகளை முறைமையிற் சிந்தனைபா வனைபண்ணுவதாகிய வங்கசிவயோகமென்கின்ற தியாநம்.

தரியமாவது:—தியாநத்தை வருதலாகிய வங்கசிவயோக மென்கின்ற சமாதி.

துரியாதீதமாவது — சமாதிசாமர்த்த்யத்தினால் முறை மையிற் சவிகற்பமாயு முனை னற்ப சவிகற்ப நிர்விகற்பமாயு மந த நால்வகை ஸ்வரூப சிவரூப சிவபரத்தியக்ஷமாருஞ் ஸ்வரூப சிவரூப சிவாபரோக்ஷமென்கின்ற ஸ்வரூப சிவரூப சிவசாக்ஷா த்காரமாகிய வங்கசிவயோகம்.

இப்படி சிவயோகமுறைமைசுருக்கியிருத்தலால்,—

சமாதியால் மலங்கள்வாட்டி - சமாதிசாமர்த்தியத்தி னால் மலமாயாகனம் சாமர்த்தியங்களைத் தடுத்தது,—

பொருந்திய தேசகால வியல்பகல் பொருள்களெல்லா ம் - தானிராநினறவிடம் தானிராநிற்குங் காலம் இகததேச காலங்களினத முறைமையை நீங்கிய நீங்காமலு மிருக்கின்ற சிவமுதல் நித்திடபதார்த்தமுதற் பதார்த்தங்களையெல்லாம்,—

இருந்து -தானிருந்தவோரிடத்திருந்து—

உணர்கின்ற ஞானம்-சாலம்ப நிராலம்ப சிவயோக முறை மையிற் சவிகற்பமாயு முள்ளற்பசவிகற்ப நிர்விகற்பமாயுஞ் சா க்ஷாத்காரியாநின்ற சாக்ஷாத்காரம்,—

யோகநற் கரண்டலாமே - யோகக்காட்சியென்கின்ற போகப்பிரததியக்ஷாமாமே ; அந்த விர்தசவசங்வேத்யமாம் பராதுபூதி டரியாய பரசங்வேதனாகார சிவரூப சிவாதுபூதி விசேஷஜுகமாகிய சுவத்தை விஷயீகரித்துவருஞ்சவசங்வேத னரூப ஸ்வரூப சிவாதுபூதி ஸ்வாதுபூதி ப்ரத்தியக்ஷமுமாமே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ-து. அம்மானதக்காட்சி விசேடம்பற்றி மேம்பட்டு நிக முஞ் சத்துவருண முதலியவற்றின் விளக்கமாகிய இனபத்தன பங்கள் புருடனதறிவிறகு விடயமாம்படி அராகமுதலியவைக் து தத்துவங்களானும் புணர்க்கப்படுமகனை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது தனவேதனைக்காட்சி யெனப்படும் ; இவ்வாறனறி அறிவைத் தடைசெய்த நின்ற மலசத்திகளை இயமநியமமுதலிய அட்டாங்கயோகசமாசியான ஒருவாறுகெடுத்த ஒரிடத தொருகாலத திருந்நாங்கிருந்த மூவிடத்த மூக்காலததப் பொருள்களையுங் காண்கின்ற காட்சியாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது யோகக்காட்சியெனப்படுமெனபதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட நால்வகைக் காட்சிகளதியல்பு கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன்சொன்ன ப்ரத்தியக்ஷப்பிரமான நாலில் வாயில் காட்சியு மானதக்காட்சியு மருளிச்செய்த மேல் தன்வேதனைக் காட்சியும் யோகக்காட்சியு மருளிச்செய்கிறார்.

அருந்தின்பத் துன்பமுள்ளத் தறிவினுக் கராகமாதி தருக தனவேதனையாங்காட்சி - புசிக்கத்தக்க விதாவகிதங்களை யானமாவ்னுடைய ஞானத்துக் கிராகத்தவேஷாதிகளாலே யுண்டாக்கிறவித விவனுடைய வேதனாப்பிரத்தியக்ஷம்,—சமாதியால் மலங்கள்வாட்டிப் பொருந்திய தேசகால விவல்பகல்

பொருள்களெல்லா யிருந்தணர் கின்றஞானம யோகநற் கரணடலாமே - சமாதியாலே யசைவறவிருந்து அந்தச்சமாதியினாலே மலமாயாதிகனமங்களைக் கீழ்ப்படுத்தித் தானபொருள்தப்பட்ட தேசங்களிலுள்ள வியல்புகளுந் தான்பொருள்தப்பட்ட காலங்களிலுள்ள வியல்புகளுந் தான்பொருள்தியிருக்கப்படாத மற்றுமுள்ள விராஜ்யங்களிலுள்ள வியல்புகளுந் தரிசாலங்களிலுள்ள பொருள்களெல்லாத் தையுந் தானிருந்த விடத்திலே யிருந்தறியத்தக்கவறிவு நன்றானயோகப்பிரத்தியக்ஷம்

இதனஞ்சொல்லியது தன்வேதனைக்காட்சியு மியோகக் காட்சியு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

(அம்மானதக்காட்சி விசேடம்பற்றி மேற்பட்டு நிகழும் சத்தவகுணமுகலியவற்றின விளக்கமாகிய) அருந்தின்பத்துணபம் - துகரப்படு மிணபத்துணபங்கள்,—உள்ளதறிவினுக்கு - புருடன தறிவிற்கு விடயமாம்படி,—அராகமாதிதரும் - அராக முகலிய வைத்துத்தவங்களாலும் புணர்க்கப்படுவதனை யுயிரினுணர்வுதெரிவது,—தனவேதனைக் காட்சியாம் - தனவேதனைக்காட்சியெனப்படும்,—மலங்கள் - இவ்வாறினறி யறிவைதடைசெய்து நின்றமலசத்திகளை,—சமாதியரன்வாட்டி—இயம நியமுதலிய வட்டாங்கயோக சமாதியானொருவாறு கெடுதது,—இருகது - ஓரிடத்தொருகாலத் திருந்தாங்கிருந்து,—பொருத்திய - பொருள்தப்பட்ட,— தேசகால வியல்புகல் பொருள்கள் எல்லாம் - மூவிடத்து முக்காலத்து மியல்பாகவிரிந்த

பொருள்கள் எல்லாவற்றையும்,—உணர்கின்றனாமை - காண்கின்ற காட்சியா யுயிரினோடுணர்வுநெரிவது,—நல்யோகக் காண்டலாமே - நன்மையாகியயோகக்காட்சி யென்பதாம்.

இதனானே தன்வேதனைக்காட்சி யோகக்காட்சிகளி னியல்புகூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே லுதமானமுணர்த்துவானொடங்கீப்பக்கமூனநெனவு மியல்புமுதலிய வேதமூலநினையுந் தெகுத்துப் பொருகதவதுமானந் தன்னதுமானம் பிறரதுமானமாக விரண்டினையும் வகுத்து, அந்வயயென்கிரேகமிருவிதமென்பதனையுந் தொகுத்துணர்த்துகிறார்.

பக்கமூன்றின் மூன்றேது வுடையபொருளைப் பார்த்துணரத், தக்கஞானந் தன்பொருட்டாம் பிறர்தம்பொருட்டா மதுமானந், தொககவிவற்றற பிறர்தெரியச் சொல்லலாகு மச்சொல்லு, மிக்கவந்து வயத்திடுமெடு வெதிரேகச்சொ லெனவிரண்டாம். (அ)

(இ-ள்.) பக்கமூ னறு பக்கம் சபக்கம் விபக்கம் எனப்பக்கமூனறும்

மூன்றேது இயல்பேது காரியவேது அதுபலத்தியேது என வேது மூனறும்

உடையபொரு ளைப் பார்த்து ணரத் தக்கஞானம் இங்ஙனங்கூறியபக்கங்க ளேதுக்களான மதந்தேற்றப் பொருள்களுடனகூடத் தானே வியாத்தியைக் கிரகித்தறிகிற ததுமானம் இருவிதப்படும்

தன்பொருட் அந்தவநுமானந் தன்னுலாதுமித் தநியப்
டாம் பிறர்தம் படுவதெனவும், பிறராலாதுமித் தநியப்படுவ
பொருட்டா ம தெனவும் இருவிதமாம்
நுமானந் தொக்
கவிவற்றூற் பிற
ராதெளியச் சொ
ல்லலாகும்

சுவார்த்தாநுமானமாவது—சுவர்த்தஞ் சுவப்பிரதிபத்
தியேதுவானையா விது பரோபதேசமனநி முன்பு தான புக்க
கண்டவிடத்திலே யனலைக்கண்டு பின்பு தானேயாதாமோரிட
த்திலே புக்கயு ண் டவ்விடத்திலே யனலுமுண்டென்று விபா
ததியைக் கிரகித்தநியு மநியு தன்னநுமானம். இஃகனநித்
தானே சிவனுண்டென் றதுதிபிட் டநிகறதமாம்.

முந்சுநியபகூடம் ஏதக்களினாலும் பிறரநியும்படி யநிவி
க்கு மநியு பரார்த்தநுமானம். இஃகனநிக் குரவன் மாணக
கற்குச் சிவனு மான்மாவும் பாசமுமுண்டென் றநிவிக்கு மநியு
மாம்.

அச்சொல்லு அச்சொல்லு மிகுக்க வந்வபச்சொல்
மிக்கவந்நு வப லெனவும் வெதிரேகசச்சொல்லெனவு மிரு
த்தினுமி டெதி வகையாம்—எ-து.
ரேகச்சொ லெ
னவிரண்டாம்.

மூன்றுபக்கமும் எ-து. மூன்றும் பரார்த்தாநுமானத்
துக்கு வேண்டுகையாற் றொக்கவிவற்றாலெனச் சிறப்பித்தார்
அநவயவெதிரேகிக்குப் பஞ்சநுபமுடைத்தாதலின 'மி
க்க வந்வயம்' எனச் சிறப்பித்தாரெனவறிக. (அ)

சிவாக்ரயோகியநூலா வருமாறு.

—0—

முன்னஞ் ஸ்வார்த்தாநாமாகம் பரார்த்தாநாமாகமென்
றுத்தேசங்கூறி யதற்குமே விஸக்ஷணங் கூறுகின்றது.

பக்கமுன்றின் - பக்ஷ சபக்ஷ விபக்ஷ மென்னுமுன்றிலே,—
முன்றேது வுடையபொருளைப் பார்த்துணரத் தக்கஞானம் -
இயல்பு காரியம் அதுபலப்தி என்னுமேதாத் * த்ரயங்க்ளினு
ளே துமத்தாகிய சாததியங்களைத்ருடவியாப்திகளினுலே நிச்
சயிககு மறுமிதிஞானம்,—தனபொருட்டாம் பிறப்பொருட்டா
மதுமானம் - † ஸ்வார்த்தாநாமாகமெனறும் ‡ பரார்த்தாநா
மாகமென்று யிருவகையாம், ஸ்வார்த்தாநாமாகவாவது பரோ
பதேசமின்றி முனபுநான புனைபைக்கண்டவீடத்திலே அன
லைக்கண்டு, பினபுநானே யாதாமோரிடத்திலே புகையுண்டவ
வீடத்திலே யனலுமுண்டென்று வியாத்தியை கரவறிதகரியு
மறிவு ஸ்வார்த்தாநாமாகமெனறும் தனபொருட்டாமாகம் -
இஃகன்றித்தானே சிவனுண்டென்றறுதியிட்டறிகறதுமாம.
முற்கூறிய பக்ஷத்தள் பரார்த்தாநாமாகமென்பது இவைக
ளினுலே பிறறறியும்படி யறிவிக்குமறிவு பரார்த்தாநாமாகம்
எனறும் பிறப்பொருட்டாமாகம்; இஃகன்றிக் குரவன மா
ணக்களுக்கு சிவனும் ஆன்மாவும் பாசமு முண்டென்று
அறிவிக்கு மறிவுமாம்,— தொக்கவிவற்றற் பிறத்தெளியச்
சொல்லலாகும் - பஞ்சாவலையவ ஸ்ரீ யுத்தவாக்யரூபமா
யிருக்கிற வதுமாகத்தினு லையருக்குத்தெரியும்படி சொல்ல
லாம்,—அச்சொல்லு மிக்க + வந்துவயத்தினொடு வெதிரே
கச்சொல்லெனவிரண்டாம்-அத்தப்பஞ்சாவலையவவாக்கியமா
னது அந்வயவ்யதிரேக கேவலவ்யந்ரோகியென்னுமேதுவாம்.

*தர்யம்-மூன்று, ஶதமத்காகிய-ஏதுகூடிய, ஶ்வரார்த்தம் - தன்பொருட்டி, ஶ்பரார்த்தம்-பிற்பொருட்டி, ஶ்யுத்தம் - கூடிய, + அந்நவயத்தினொடு வெதிரேகச் சொல்லெனவிரண்டாம் - அவ்வயமென்று மேதிரேகமென்று யிரண்டுவிசமாம்.

மூன்றுபக்கமும் பகார்த்தாஹுமாதத்திற்கு வேண்டுகையால் “தொக்கவிவற்றால்” எனச்சிறப்பித்தார்.

அவ்வயவெதிரேகக்கும் பஞ்சபமுடைத்தாதவின் “யிக்கவந்துவயம்” எனச்சிறப்பித்தார் எனவறிக.

அவ்வயம் - பொருத்தமுள்ளது, வெதிரேகம் - பொருத்தாது. இவை மேல்விரிததுக்கூறுமிடத்தறிக.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

அதுமாண்ப்பகுப்புணர்த்துகின்றார்.

பக்கமூன்றின் - பகூடம் சபகூடம் விபகூடமென்கின்ற மூன்றினுள் மலை யுலகுமுதலிய பகூத்தின்,—உடையபொருளை - அதை பகூத்தினது சாத்தியதன்மமாகச் சாதிக்கப்படு மக்திகாத்தா முதலிய பகார்த்தங்களை,—பார்த்துணர - ஊகித்தறிய,—மூன்றேது -இப்பேது காரியவேது அதுபலத்தியேது வெண்க காரணவேது கண்மயேது வாகமவேது முதலியவேது பேசுங்களையுற் றோற்றுவிக்கு மேதுமூன்று, தன்பொருட்டதுமாணம் பிற்பொருட்டது மாணமென வறுமாதியிருவிதமாதலால்,—தக்கஞானம் - சொல்லியமூன்றேதுவினது தகமைபொருத்திய தனதுசிற்சக்தி,—தன்பொருட்டாம் - தன்பொருட்டதுமாணம்,—பிற்பொருட்டாம்-பிற்பொருட்டதுமாணம்,—தொக்கவிவற்றால் - மூன்றுபக்கத்தோடுகூடிய மரிபாதிபெற்று

நீதிய முன்சொன்ன மூன்றேதுக்களால்,—பிறர்தெனிய - பிறரது சிற்சந்தியதுமாகம் ப்ரகாசித்துப் பிறர்மறைத்த வகநியீஸ்வரன்முதலிய பொருள்களையறிப,—சொல்லலாகும் - ப்ரிதிருளுகு யேது திருஷ்டாந்தம் முபகயம் நிகமநமெனணம் பஞ்சாங்கத்தைப்படித்தலாகும்.—அச்சொல்லும் - அந்தப்படநமும்,—மிககவந்து வயததினெடு வெதுரேகச்சொல் லெனவிண்ணடாம் - மிக்கவந்வயச்சொல் சாதந சாத்தியங்களினது மேனமையாகிய வுள்ளமைபைச் செப்புதல், வெதுரேகச்சொல் மாறியில்லாமைபைச சொல்லுதல்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ-து இயல்பு முதலிய மூன்றனுள் ஒரேதுவுடைய சாத்தியத்தைப்பக்கமுதலிய மூன்றின் வைத்து அவினொபாவம்பற்றி ஆராய்தற்குரிய ஞானமாய் உயிரினெடுணர்வு தெரிவது தனபொருட்டதமானமாம். அவ்வேதுக்களானே தானறிந்ததனைப் பிறரறியப்போதித்தலையுயிரினெடுணர்வு தெரிவது பிறர்பொருட்டதமானமாம். அங்கணம் பிறரறிபப் போதிக்குஞ் சொல்லும் உடம்பாடு மறையென்று இருவகைப்படுமென்பதாம்.

இதனானே மேலெடுத்ததுக்கொண்ட இருவகையதுமானங்களையல்பு கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன்சொன்ன ப்ரத்தியகூப்பிரமானமானது ஐயக்காட்சி திரிவுகாட்சி விகற்பக்காட்சி நிர்விகற்பக்காட்சி வரயிற்சா

ட்சி மானகக்காட்சி தன்வேதனைக்காட்சி யோகக்காட்சி ஆக
எட்டாயிருக்குமென்று சொல்லி; மேலதுமானமாவது ஏதுக்க
னைகடொன்றி மறைக்கபொருளை யறியலாமென்ற தெப்படியெ
னன்? அதுமானத்தை விரித்தருளிச் செய்கிறார்.

பக்கமூன்றின் மூன்றேது வுடையபொருளைப் பார்த்துண
ரத் தக்கஞானக தன்பொருட்டாம் - பக்கமூன்றனு மூன்றேது
க்களை யுடைத்தாயிருக்கப்பட்ட பொருள்களை யாராயக்கறிபத
தக்கவறியு சுவராதாதுமானம்,—பிறர் பொருட்டா மதுமானக
தொககவ்வற்றா பிறாதெளிபச் சொல்லாகும் - கூடப்பட்ட
பக்கமூன்றனு மேதுமூன்றனும் பிறர்க்கு மறியும்படி யறிவிக்க
தக்ககது பரார்த்தாதுமானமாம்,—அச்சொல்லு மிக்கவகதுவ
யத்கிடுகிடு வெத்கோகச்சொல் லெனவீரண்டாம் - அக்கப்பரா
ர்த்தாதுமானமென்று சொல்லப்பட்ட சொல்லானது மிகுத்த
வகதுவயச்சொல்லென்று மத்கிடுகூட வெத்கிரகச்சொல்
லென்று மிரண்டுவகையாம்.

இதனும் சொல்லியது தன்பொருட்டா மதுமானமென்று
சொன்ன விரண்டின முறைமையையும் பிறர் பொருட்டாமதுமா
னக்கான அந்நுவயமென்று வெத்கிரகமென்று மிரண்டுவகை
யாயிருக்குமென்று முறைமையையும் மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மூன்றேது வுடையபொருளை - இயல்புமுதலிய மூன்றனுள்
ஒர் ஏதுவுடைய சாத்தியத்தை,—பக்கமூன்றின் - பக்கமுதலிய
மூன்றின்வைத்து,—பார்த்துணரக் தக்கஞானம் - அவ்நொயா
வம்பற்றி யாராய்த்தற்குறிய ஞானமா யுயிரிடுகிடுகிணர்வுடைய

து—தன்பொருட்டாம் - தன்பொருட்டறு'ரானமாம்,—தொக்கவிவற்றூற் பிறர்தெளிபச் சொல்லல் - அவ்வேதக்களாலே தான அறிந்ததனைப் பிறர் அறிடப்போதித்தலை யுயிரிளேடுணர்வு தெரிவது,—பிறர்தம்பொருட் டறுமானமாரும் - பிறர்பொருட் டறு'ரானமாம்,—அச்சொல்லும் - அங்நனம் பிறர் அறிபப் போதிக்கும் சொல்லும்,—மிக்க வந்துவயத்திளேடு வெதரேகச் சொல்லென - மேலாகிய உடம்பாடு மறையென,—இரண்டாம்- இருவகைப்படுமென்பதாம்.

இதாலானேமேலெடுத்தக்கொண்ட இருவகை யறுமானங்காசியல்பு கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் றொகுத்துப்போகத பகக முதலிய
மூன்றின் பகுதிபையுணர்த்துகிரர்.

மூன்றுபக்கம் பக்கநிகர் பக்கநிகரில் பக்கமெனத், தோன்றும்பக்கந் துணிபொருளுக் கிடமாழுவமை நிகர்பகக, மான்றபொருள்சென் றடையாத விடமாநிகரில் பககமுத, லேன்றவிரண்டும் பொருளுண்மைக் கிடமாமொன்று பொருளின்றும். (கூ)

(இ-ள்) மூன்று பக்க மூன்றாயிருக்கும். அவையாவன?
பககம்

பக்க நிகர்பக் பக்கமெனவுஞ் சபக்கமெனவும் விபக்க
க நிகரில்பக்கமெ மெனவு மூன்றும்
னத் தோன்றும்

களக்

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பக்கம் துணி இதிப்பக்கமாவது—தானறுதியிடப்பட்ட பொருளுக் கிட டதொரு பொருளுக்கிடம் பக்கமாயிருக்கும் மாம்

அஃகாவது? இந்தமலையின்க ணெருப்புண்டென்று சுட் டிக்கூறுதல். அஃகெக்காரணத்தாலெனில்? இடையமுமவி ருக்கிற புகையுண்டாகையிலுலெனவறிக.

உவமை நிகர் உவமானத்துக்கொத்த பக்கமாவது தா பககம் ளென்றை முன்னறுதியிடப்பட்ட பொரு ளுக்கொத்திருத்தல்

அஃகாவது—புகையால் அனலுண்டென்றறிந்த தெவ்வா ற்றாலெனினில்? தானமுனகண்டதுவந்த வடுககளைபோலெ ணககூறல்.

நிகர் - உவமையில் வந்தது நேர் நிகரென்பதலுறிக.

ஆனதொரு [விபக்கமாவது - தனகொவ்வாத பக்க எசென் ஈடை ம்] தானறுதியிடப்பட்ட தொருபொருளைச் யாதவிடமா நிக சென்று பொருநதாதவிடமாம் ரில் பககம்

அஃகாவது? யாதொருவிடத்தி லக்நியில்லை யவ்விடத்து ப்புகையுமில்லை, அஃகென்போலவெனினில்? மடுப்போலென வறுதியடுகை.

முதலேன்றவி முற்கூறிய பக்கமாகிய மலையிடத்தும் றண்டும் பொரு நிகர்பக்கமாகிய வடுககளையிடத்தும் தான ளுண்மைக் கிட றுதியிடப்பட்ட பொருளுண்டாதற் கிட மாம் மாயிருத்தல்

ஒன்றுபொரு நிகரில் பக்கமாகிய பொருளொன்று தா
 ளினறும். னறுகியிடப்பட்ட பொருள் சாதித்தற்கிட
 மல்லவாயிருத்தல்—௭-று.

இது மேல்வரும் புறநடைச்சூத்திரத்தாலறிக.

விபககமெனினு நிகரில்பக்கமெனினு மிழுக்கா. (௧)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் முன்சொல்லிய பகூத ஶ் திரயங்களினது ஸ்வரு
 பங்களாக கூறுகின்றது.

ஶ் திரயம் - மூன்று.

மூன்றுபக்கம் - பகூமூன்றாவன;—பக்க நிகர்பக்க நிகரில்
 பக்கமென -பகூ சபகூ விபகூவகள. இவற்றுள்,—தோன்று
 ம்பககந் துணிபொருளுக கிடமாம் - முனனேதோன்றியபகூம்
 ஏதுவாகிற + தாமததையுடைய பர்வதம் நி+சி தாராதகமன
 ஶ் வநநிக *காச்ரயமாம்;—உவமைநிகர்பக்கம் - சபகூமானது
 உவமானஸ்தலம். அஃதாவது? இப்பர்வதம் வநநியுடைய
 து தாமததையுடைத்தாகையால்,பாகசாலேபோலவென்பது,—
 ஆனதபொருளசென்றடையாத விடமானிகரில்பக்கம் - நிகரில்
 பகூமென்று சொல்லப்பட்ட விபகூமானது நிச்சித ஶ் சாத
 யாபாவன. அஃதாவது, எங்கே யங்நியில்லை யங்கே தாம
 மில்லை; ஆமுள்ள மடுவைப்போலென்பது. ஆகையால்,—முத
 லேனறவிரண்டும் பொருளுண்மைக கிடமாம் - முன்பொருந
 திய பகூ சபகூ மிரண்டுவருமாநத்தாலும் ப்ரதயகூதகா
 ளுஞ் ஶ் சித்தவஸ்துகம்,—ஒன்றுபொருளினறும் - ஶ் சொன
 ன விபகூம் ப்ரதயகூத்தினு மதுமாநத்தினு xமசிதத
 சாத்யம்.

கௌ ௨ சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

† தூமம் - புக்க, § வநி - கெருப்பு, * ஆசிரியம் - இரு
 ப்பிடம், ‡ சாதய அபாவவாண் = சாததி பாபாவவாண் - ஆசீ
 தாவது நிச்சயமில்லாதது, | சித்தவஸ்துகம் - சித்தமான
 பொருளையுடையது, x அசித்தசாதயம் - சித்தமாகிற பொ
 ருளில்லாதது.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

பக்கமுதல் மூன்றினது பகுப்பிலக்கண முணர்த்துகின
 றா

மூன்றுபக்கம் - பக்கமூன்றுவன, —பக்க நிகர்பக்க நிகரில்
 பக்கமெனது தோன்றும் மூன்றினுள், —பக்கத்துண்பொரு
 ளாக கிடமாம் - சாதிககபபிமதாகிய வநி யீஸவரனமுதலிய
 பகாராதததகருத தானமாகிய மலை யுரு முதலிய பொ
 ருளாம், —நிகர்பக்கம் - சபகூடம், —உவமை - திருஷ்டாநதத்
 தானமாகிய பாகசாலை குடமுதலியவிடம், —நிகரில்பக்கம் -
 விபகூடம், —ஆசிரயபொருள் சென்றடையாத விடமாம் - அந்
 தச சாததியசாதநங்களாகிய வகி தூமமுதலிய பதாராதங்
 கள்பொய்ப் பொருந்தாத மடுமுதலிய தானமாம், —முகலேன
 றவிரண்டு - முன்பொருத்திய பகூ சபகூடங்க ரிரண்டும், —
 பொருளுண்மைக கிடமாம் - சாத்தியசாதநவகணின தள்ளமை
 க்குத தானமாம், —ஒன்று - விபகூடம், —பொருளினறும் - சா
 ததியசாதநங்க ளில்லாததாம்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

— ௧ —

எ-து. பக்கமுன்றாவன, பக்கஞ் சபக்கம் விபக்கமென்பன வாம். அவற்றுள், ஐயுறறுத துணியற்பாலதாய பொருளிருக்குமிடம் பக்கமெனப்படும், அதற்கெடுத்துக் காட்டப்படுவதாய்த் துணியப்பட்ட பொருளிருக்குமிடம் சபக்கமெனப்படும் அப் பொருளில்லாதவிடம் விபக்கமெனப்படும். இம்முனறனுட பக்கஞ்சபக்கமிரண்டும் பொருளுண்டென வறிதற்கிடமாம், விபக்கம் அஃதில்லையென்றறிதற்கிடமாமென்பதாம்

துணிபொருள எதிர்காலவினைத்தொகை.

அவினாபாவமறிதற்கண் ஐயமறுத்தற்பொருட்டுச் சபக்க விபக்கமிரண்டும் வேண்டப்படுமென்மார், முகலென்றவிரண்டும் பொருளுண்மைகிடமா மொன்றுபொருளினராமென வுங் கூறினார்.

இதளுனே மேற்பக்கமுனறென் நவந்தினபெயருமியல்புங் கூறப்பட்டன.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

— ௨ —

இனிமூன்றுபக்க மேதென்ன மேலருளிச்செய்குரார்.

மூன்றுபக்கம் - பக்கமென்று சொல்லப்பட்டது மூன்று வகைப்பட்டிருக்கும். அஃதேதெனினில்?—பக்க நிகர்பக்க நிகரில்பக்கமெனத் தோன்றும்- அதுதான் பட்சபட்சமென்றும் சபட்சபட்சமென்றும் விபட்சபட்சமென்றும் இப்படி மூன்றாகக் காணப்படும். பக்கமெனத்தேதெனினில்?—பக்க துணிபொ

ருளுக்கிடமாம் - தன்பட்சமானது தானறுதியிட்டபொருளுக்கிடமாயிருக்கும். நிகர்பக்கமேதெனனி?—உவமைநிகர்பக்கம் - தனக்கொற்ற பட்சமானது தானறுதியிட்டபொருளுக்கருவமையாயிருக்கு. நிகரிப்பக்கமேதெனனி?—ஆன்ற பொருள்சென ஈடையாதவிடமாம் நிகரிப்பக்கம் - தனக் கொவ்வாத பட்சந்தான அறுதியிட்டபொருள் சென்றுபொருந்தாத விடமாம்,—முகடேனற விரண்டும் பொருளுண்மைக்கிடமாம்—உகையால் முன்னே சொல்லப்பட்ட பட்சமிரண்டு தானறுதியிடப்பட்ட பொருளுண்டாதனக் கிடமாம்,—ஒன்று பொருளின்றும் - பின்சொல்லப்பட்ட நிகரிப்பக்கத்துக்குப் பொருளில்லையாம்.

இதனுச்சொல்லியது பக்கம் நிகர்பக்கம் நிகரிப்பக்கமெனறு சொல்லப்பட்ட மூன்றில் தனபக்கத்துக்கும் தனக்கொத்தபக்கத்துக்கும் தானறுதியிட்ட பொருளுண்டெனறும், தனக்கொவ்வாய்பக்கத்துக்கு தானறுதியிட்ட பொருளுண்டாகாதெனறு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பக்கமூன்று - பக்கமூன்றாவன?—பக்க நிகர்பக்க நிகரிப்பக்கமெனத்தோன்றும் - பக்கமும் சபக்கமும் விபக்கமெனப்பலவாம்,—துணிபொருளுக்கிடம் பக்கமாம் - அவ்வாறு ஐயுற்றுத்துணியறபாலதாய பொருளிருக்குமிடம் பக்கமெனப்படும்,—உவமை நிகர்பக்கம்-அதற்கெடுத்தது காட்டப்படுவதாய்த்துணியப்பட பொருளிருக்குமிடம் சபக்கமெனப்படு ம,—ஆன்ற பொருள் சென்றடையாதவிடமா நிகரிப்பக்கமாம்-அப்பொருளில்லா

தவிடம் விபக்கமெனப்பெய்தும்,—முதலேன்ற விரண்டும்—இஃமூன
 தனுள் முதற்கடபொருநுதிய பககருசுபக்கமிரண்டும்,—பொரு
 ளுண்மைக்கிடமாம்—பொருளுண்டென வறிகற்கிடமாம்,—ஒன
 று - விபக்கம்,—பொளிசுறும் - அஃதிஸ்ஸையென நறிதற்கிடமா
 மெனபதாம்.

இதளுனே மேற்பக்கமூனறென நவற்றிற் பெயரு மியல்பு
 ங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே னிறுததமுறையானே யேதுமூன்றையும்
 வகுத துணர்ந்துகூறா.

ஏதுமூன்றா மியல்புகாரியத்தோ டதுபலத்தி யி
 வை; யோகினியல்பு மாமரத்தைக் காட்டலுறுகா
 ரியம்புகைதன், னுதியான வனல்காட்ட லாகுமதுப லத்
 தியது, சிதமின்மை பனிமின்மை காட்டல்போலுளு
 செப்பிடினே. (க0)

(இ-ள்.) ஏதமூ ஏதுக்களின் முறைமை மூன்றுவகையா
 ன்றும் யிருக்கும். அவையாதெனில்?

இயல்பு காரிய இயல்பேது காரியவேது அதுபலத்தியே
 த்தோ டதுபல து எனமூன்றும்.
 த்தியென

இவையோதின் இவையிற்றையடைவே சொல்லிச்

கமீஉ

சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

இயல்பு மாமர இயல்பேதாவது - மாப்பூத்தென்றான்
தகைக காட்டல் மாமரத்தின் மேலிற்றல். மாப்பாய்க்த
தென்றும் குகிராயின் மேலிற்றல். அவ
தரத்தகைகேற்ற பெயரையிடுவ தியல்பெனப்பெறும்.

உலகாரியம்பு மிகவுமொருநதிய காரியவேதவாவது -
கைதன னுதியா புகை தானே முதற்கண்டதுபவித்தான ம
யானவனல்காட் றையநினை ததற்குக் காரணமான வனலையு ன்
டலாகும் டென நறுமித தறிவிக்கை. அஃதெனபோ
லவெனனிஸ் ?

கலாதி காரியத்தைக்கொண்டதற்குக் காரணமான மா
யையுண்டென நறிதலாம்.

அதுபலத்திப அதுபலத்தியென்னுமேதுவைச் சொல்லு
து சீநமினடை மி-த்துக் குளிரில்லாததுகொண்டு பனியி
பனியின்மை கா ன்மையென வறுமித்தறிதல்—எ-று.
டடல்போ லுஞ்
செப்பிடினே.

ஓதி என்.

“காரியவேது காரணவேதுதன்மமுமென்-ரோரிலொருமூ
னறினமுனடி” எனவு பறிக. (க0)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மே நேதுமுன்றினது ஸ்வரூபத்தைக்கூறுகின்றது.

ஏதுமுன்றி விபல்பு காரியத்தோ டதுபலத்தி-ஏதுக்கள்
மூன்றாவன? [இயல்பேதுவெனினும், ஸ்வபாவவேதுவெனினு
மொகரும. இது தர்மத்திற்குப் பரியாயநாமம்.] தர்மத்

தினும் தருமியை யறிவிக்கு மியல்பேதுவொன்று, காரிய மாயிருந்து காரணத்தை யறிவிக்கு மேதுவொன்று, அது பலத்தியாவது அபாவத்தை சாதிக்கிறமேது (அதுகாரண மாகிய வக்நியில்லாதவிடத்திற் காரியமாகிய துமயில்லையென்று சொல்லுமதுபோலக் ி காரணபாவத்தினுற காரிய மில்லையென்று அறியப்படுமேது, இவைதர்மாதாமி யதுமாநம-காரியாத காரணதுமாநம், காரணத் காரியாதுமாநம்) என னு சொல்லவுமபடும்,—

ி காரணபாவம் - காரணபாவம், அதாவது காரணமில் லாமை.

* தடி—யடுண ஸாயுடுதெ யஜீ—கூவிசு
காயெடுண காரணடு | காரணெந கூவிசுகாய—கூவி
டிாஜாயடிஸ—நாகு|| ஊதி

இவையோதின் - இவ்வேது மூன்றிற்கு முதாரணகூ-
நின்,—

இயல்புமா மரத்தைக்காட்டல் - மாஎன்றதே இலகூ-
மிக்கும் யானைக்கும் குதிரைக்கும் வண்டிற்கும் இவைமூகலிப
வகேகவஸ்துககளுக்குப் பெயராயிருக்க மாதளிர்ந்த தென்பு
ழி மர மென நறிவிக்கும், மாபாந்ததென்றால் யானை, மா அ
துமானித்ததென்றால் குதிரை, மா பந்ததென்றால் வண்டு, எ
னநறிவது ஸ்வபாவ லிங்காதுமாநத்தினு னறிவிக்கும் இது
தாதாத்மியம்.

தாதாத்மியஸ்வரூப மெவ்வாரெனின?

* கிணிகுலெடிஸவரிஷ— ருலெடிஸாடி—
ண

சற்றுபேகத்தோடேகூடி யபேதமாயிருத்தல் தாதாத்மியம் எனபது ஸ்லோகப்பொருள். அஃகாவது ஸ்ரீகூதவத்திலேயே பேதமும், வருகூதவ்வயாப்தியிலேயே யபேதமும்,—

உறுகாரிபம - பொருந்திய காரியவேதவானது,—

புகைதனனூதியான வனல்காட்டலாகும்-புகைதனக்குக் காரணமாகிய வகநிமை யறுமிப்பதாம்,—

அதுபலத்தியது - அதுபலத்தியேதுவானது,—

சீதமினமை பனியினமை காட்டல்-பனிககுக்காரணம்சம் சீததனமாதரையாகவின காரணீபூதமான சீதபரிசமில்லாதது தனகாரிபமாகிய பனியையிலீயெனது அறுமிப்பது சீதம் பனியின் குணம். பனிககுக்காரணமல்லவெனின? † காரண ம—
ணாகி காரியம—ணாநாசூவெயு என்னுநியாயத்தினூற் பனிககுக்காரணஞ் சீததனமாதரமே.

காரணத்தினகுணம் காரியத்திலே யுண்டாக்குமெனபது ஸ்லோகப்பொருள்.

ம—ணாநாசூவெயு மாவது - காரணத்தை யாரம்பிக்கை யெனவறிக,—

போலுளு செப்பிடிவே - இப்படிப்பட்ட வேதக்களிலே இச சாஸ்த்ரத்திற் ப்ரமேயமாகிற பாசபசுபதிகளை யறுமிப்பது—எ-று.

* தடி—கூ—ம—ரொடயிமகம் ஜெயம் வொஸு? பெஸ—வகி; ஊகி.

ஓடி எண்.

பாசபசுபதியெனனும் ஐ அவியத்தக் கீரமொகச்சொன்னது, முத்தற்பாசதரிசநம் பண்ணி நீங்கினடின்பு பசுதரிசநமாய் அதனடின்பு பதிகரிசந மாகவேண்டுமாகையரல்.

ஐ அவியத்தக்கீரமம் - மயக்கமாகச் சொல்லல்.

இயல்புமா மரத்தைக்காட்ட லென்றது - ப்ரபஞ்சநதோ
ன்றிநிற்கையா விதற்கொரு பதியுண்டு பசவுண்டு பாசமு னடெ
னப்படுதலாம்.

உறுகாரியம் புனைதன்னூதியான வனல்காட்டலாவது-ப்
ரபஞ்சங் காரியமாயிருத்தலால் காரியஞ்செய்வோ னைநியில்
லை யாதலாற் காரியகருத்தாவையும் காட்டிற்று. தேசம் தேச
தனமாகையால் அனைக்காரிப்படுததி நடத்தவாறொரு சை
தநியனு ஊடென்று காட்டிற்று. பாசத்தகருக காரணமின
றிக காரியநதோன்றி தென்பதனால் காரியமாகிய ப்ரபஞ்சங்
காரணமாகிய மாபைபைக காட்டிற்று.

அதுபலத்தியது சீதமினமை பவியின்மை காட்டல்போ
லுமென்றது - யாதொரு யாதொருகாரியத்தகருக காரணமில்
லை யவ்விடத்தகருக காரியமும்மில்லையாமெனக காட்டிற்று.
கததாவில்லையாகிற் ப்ரபஞ்சகாரியமில்லை, ஆனமாவில்லையாகி
ல் தேசமில்லை, மடையிள்ளையாகில் ததவதாதவிக்கக் கிலலை
மென்றதாம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

— 0 —

ஏதமூன்றினது பகுப்பிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

ஏதமூன்றும் - ஏதக்கள் மூன்றுவகையா யிருக்கும்—இ
வை - அவையாவன? இயல்பு - இயல்பேது— காரியத்தோடு-
காரியவேதுவோடுகூட,— அதுபலத்தி - அதுபலத்தியேது, (இ
யல்பு - இயற்கை, காரியம் - பண்ணப்படுவது, அதுபலத்தி-ஞா

கடிக்க

சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

ஞாபாவம்)க்ரமத்திலே யுககரிக்கின்றார்,—ஒதினியல்பு - சொல்லிய வியல்பேதுவாவது,—மாமரத்தைக்காட்டல்-இது மாமரம்,மா வென்கையா வென்கிறவேதுவால் மனது குதிரை மந்திற் செல்லாமல் இயற்கையாய் மரத்திற் செல்லுதலால் மாவென்கை மரத்தைக்காண்பிக்குமேது,—உறுகாரியம்புகை-உற்றகாரியவேதுவாவது, மலையிதுவநியுடைத்து, புகை யுடைத்தாதலால் எனலும்,— தன்ஞாதியான வந்காட்டலாகும் - தனக்குக்காரணமாகிய வந்கைபக் காண்பிப்பதாகும், புகை தாமவேது,—அதுபலத்திபது - அதுபலத்தி யேதுவாவது,—செப்பிலே - பனியில்லை பனிஞாஞாபாவத்திஞென்று,—பனியினமை காட்டலாகும் - பனியினதில்லாமைகை காண்பிக்குமேதமினமை, சீதலினமைபால்வரும் பனிஞாஞாபாவமாகிய வேதுபோலும்

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

எ-து மேலெடுத்துக்கொண்ட மூன்றேதுவாவன? இப்புகாரியமும் அதுபலத்தியுமாம். அவற்றுள், மாமுதலிய சொற்கள் மரமுதலிய பொருளையுணர்த்துதற்கண் வேறு காரணமின்றி அச்சொற்களினியல்பாணாதாகிய ஆற்றல் சுகசவேதுவெனப்படும், புகைமுதலிய காரியங்கள் நெருப்புமுதலிய தத்தங்காரணங்களை யுணர்த்துதற்கண் அவைகாரியவேதுவெனப்படும்:குளிரில்லாமை முதலிய காரியாபாவங்கள் பனியில்லாமைமுதலிய காரணாபாவங்களை யுணர்த்துதற்கண்ணும் பனியில்லாமைமுதலிய காரணாபாவங்கள் குளிர் வாராமைமுதலிய காரியாபாவங்களை யுணர்த்துதற்கண்ணும், அவை அதுபலத்தியேது வெனப்படும்என்பதாம்.

இங்ஙனம் உணர்ச்சி மூலகைப்படுதலின் ஏதுவுமுலகைப்பட்டன. காரியவேதுக்கூறவே, ஒறறுமைபற்றிக் காரணவேதுவுங் கொள்ளப்படும். அஃதாவது? இடித்த மிணளி இருண்டெழுநத மேகம் மழைபெய்தலைக்காட்டுதல் போல்வது.

சீதமினமைபனியின்மை காட்டலென்பது, “வாளைமீனூர் ளறலைப்படல்” எனறற்போல நின்றது.

போலும் அசை.

இதனானே ஏதுமுனறென் றவற்றின பெயரும் இயல்புங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

பக்கமூன்றிலே முன்றேதுவென்ற தெப்படியென்ன மே லருளிச்செய்குரர்.

ஏதுமுனறும் - ஏதுக்கொன்று சொல்லப்படடவை மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கும். அவையெங்கின யெனனி?—இயல்பு காரியத்தோ டறுபலத்தி - இயல்பேதுவென்றும் காரியவேதுவென்றும் அறுபலத்தி பேதுவென்றும் மூன்றுப்பிரகாரம்,— இவையோதின் - இவைமூன்றையுஞ் சொல்லுமிடத்து,—இயல்பு மாமரத்தைக்காட்டல் - இயல்பேதுவென்றது மாப்பூகத தெனறால் மாமரமென றறிக்க,—உறுகாரியம் - பொருகைப்பட்ட காரியவேதுவானது,—புகைதானூதியான வனல்காட்டலாகும் - புகையானது தனக்குமுதலான வகநியையுண்டென றறிவிக்கையாம்,— அறுபலத்தியது - அறுபலத்தியேதுவானது,—சீதமின்மை பனியின்மை காட்டல்போலுரு செப்பிடி.

௧௮௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

லே - சொல்லுமிடத்துக் குளிரில்லாதது கொண்டு பனியில்லை
யெனநறிகதாற் போலும்.

இகலூற்சொல்லிபது இயல்பேதுவென்றும் காரியவேது
வென்றும் அதுபலத்தியேதுவென்றும் சொல்லப்பட்ட வேது
கக ளிப்படியிருககுமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—n—

மூனதேது-மேலெடுத்தககொண்ட மூனதேதுவாவன,—
இயல்புகாரியத்தோ டதுபலத்தியாம்-இயல்புகாரியமு ததுபல
த்தியுமாம்,—இவையோதின - இவற்றிற்கு இலககணம் கூறமி
டத்து,—மாமரத்தைக்காட்டல் - மாமுதலிய சொற்கண் ம
ரமுதலிய பொருளை யுணர்த்துகற்கண் வேறுகரணமினநி யச்
சொற்களினியல்பா ளுளதாகிய வாற்றல்,—இயல்பு - சகசயே
துவெனப்படும்,—புகைதனஞ்சியாயவனல்காட்டல்-புகைமுத
லிய காரியங்க ணெருப்புமுதலிய தத்தங் காரணங்க ளை உணர்
த்துதற்கண்,—உறுகாரியமாகும் - அவைபொருநிப காரியவே
து வெனப்படும்,—செப்பிடின - சொல்லுமிடத்து,—சீதமின
மை பனியினமைகாட்டல் - குளிரில்லாமை முதலிய காரியாபா
வங்கள் பனியில்லாமைமுதலிப காரணபாவங்களை யுணர்த்துத
ற்கண்ணும், பனியில்லாமைமுதலிய காரணபாவங்கள் குளிர்
வாராமைமுதலிய காரியபாவங்களை யுணர்த்துதற்கண்ணும்,—
அதுபலத்தியது - அதுபலத்தியேதுவெனப்படுமென்பதாம்.

இகலூனே யேதுமூனதென்றவற்றின் பெயருமியல்புங் கூ
றப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே னிருத்துமுறையானே கேவலநவயியையுங்
கேவலவெதிரோகியையு முணாத்துகீரார்

புகையாலனலுண் டடுககளைபோ லென்னபுகற
லந்நுவயம், வகையாமனலின் ருமிடத்துப் புகையின்
ரூகு மலரினோடி, முகையார்நீரிற் போலென்று மொ
ழிதல்வெதிரோகச் சொலிவை, தொகையாருறுபபைந்
தொழிங்கூடச் சொல்லுவாரு முளர்துணிந்தே. (கக)

(இ-ள) புகையா [அனலுண்டுபுகையா லடுககளைபோலென
லனலு ப் பகமாறிககொளக] கேவலநவயிபாவ
ண் டடுக் து - மலையினக ணனலுண்டு - இது ப்ரதிரு
களைபோ லென் னை, அவவிடத்திடையருத புகையுண் - ர
னப்புகற லநநு கையால் - இஃதேது, ஆஃதெனபோலவெ
வயம் னனில்? அடுககளையிடத்துப் புகையுமனலு
ங் கூடக்காணுந் தனமைபோலென்கை -
இஃது திருட்டாந்தம் ;

ஈண்டு தன்னோடொத்த திருட்டாந்தத்தையுடைத்தாத
லால் இது கேவலநவயியென்றும் பெயராயிற்று. இஃது அந்
வயவயாத்தியெனப்பெறும்.

வகையாமன கேவலவெதிரோகியாவது - முறைமைபா
வினரூமிடத் து கச் சொல்லப்பட்ட மலையினக ணெருப்பில்
ப் புகையின்ரூகு லையென்கை - இது பிரதிஞ்ஞை, அவவிடத்
மலரினோடி மு தனலிலாமையாற் புகையுமில்லையென்பது-

கையார் நீரிற் இஃதேது, அஃதென்போலவென்னிற் ? ஞான
பொலென்று மறைப்பூவினுடனேயரும்புநிறைந்த மடுப்ப
மொழிநல்வெதி கம்போலென்றுவமித்துசொல்லுதல் -
ரேகச்சொல் இஃது திட்டாந்தம் ;

தனனூடு - அவ்வாத் திட்டாந்தத்தை யுடைத்தகாதலாற்
கேவலவெதிதோகியெனப் பெயராயிற்று இஃது வெதிரேக
வியாததியெனப்பெறும்

இங்ஙனங் கூறிய கேவலநவயியையுங் கேவலவெதிதோகி
யையு மூன்றுறுப்பைகூட்டிச் சமயசாதிரம் வல்லவர்கள்
கூறுவாகளா. அஃதெங்ஙனமென்னிற் ? ப்ரதிக்ஷைமுதலிய
மூன்றினையு மபட்டாசாரியன்கொள்வன. உகாரணமும் உப
நயமுமாக விரண்டினையும் புத்தன்கொளவன.

இவைதொகை கையாயிகருளு - னாவநம், பிரதிஞான
யாருறுப்பைந்த ளது உகாரணம் உபநயம் நிகமகமென்னு
டனகூடச் சொ மைநதினையுங்கூட்டி யறுதியிட்டிச் சொல்லு
ல்லவாருமுளர் வாருமுளர்—எ-று.
துணர்ந்தே.

இதனை முதற்குத்திரத்தில் விளங்கக்கூறுது மாணிக
காண்க.

சொல்லவாருமுளர்மென்மும்மெயெதிர்ப்பறை.

அறுமாணத்திற் கவயவமைந்துள் ; “மேற்கோளேதுவுப
நய - நிகமனமென்முறைநிகமுப்பெறுமே” எனரூர் தாகக
பரிபாடையிற்காலிங்கராயர். (கக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

முச்சொன்ன வநவய வெதிரோகிகளின் உதாரணங் கூறு
கின்றது.

புகையாலநலுண் டடுக்கீளப்போ லென்னப்புதற லந்து
வயம் - புகையினாலே யிவ்விடதது நெருப்புண்டு பாகைசாலை
ப்போ லென்பது அந்வயம்,—வகையாமந லில்லாவிடததுப்
புகையினறாரு மலரினாடு முகையார்நீநிற் போலென்று மொ
ழிசல் வெதிரோகசொல் - அக்நியிலலாவிடத்துப் புகையுமில்
லை; தாமரைபுஷ்பததையு மரும்பையுமுடைய மடுவைப்போல
வென்றது வெதிரோகம்,—இவைதொகையாருறுப் பைநொடு
நகூடச் சொல்லுவாருமுனா துணிந்தே - இவ்வந்வய வெதிரோ
கவறுமாநத்தை திடவயாத்தியுடனே பஞ்சாவவயவயுகத்மா
ன றேதுவினாற் பிற ரறியததக்கதாகப் போதிப்பார்கள.

*தடி—கூ—கூந—ஜாந—டி—பு—புவ்யாவ்யு ப்ரொ
கூராய—பாவ்வொயகதீதி.

பஞ்சாவவயவமாவது - ப்ரதிஞ்சை - எது - உதாரண
ம் - உபநயம் - நிகமநம்.

ப்ரதிஞ்சைபாவது இந்த பர்வதம் அகநி ட்மானென்பது.
+ மான - உடையது.

ஏதுவாவது - புகையினாலென்பது.

உதாரணமாவது—எங்கேதுமுண்டோ வங்கெல்லாமக்தி
யுண்டு பாகசாலைப்போல எனபது.

உபநயமாவது - அப்பாகசாலையைப்போ லிப்பர்வதமுங்
|| தாமவானென்பது.

|| தாமவான - புகையைமுடையது.

நிகமநமாவது - ஆகையா விப்பர்வதமு மக்நிமானென்பது.

இவ்வந்வய வ்யதிஹோகி யதுமாநததிற்கு ஸு பகூதருமத்த வம் - சபகூதசத்வம் - விபகூதாத்வயாவிர்த்தி - அபாதிதவிஷ்ப தவம் - அசதப்ராஜிபகூதவம். என்னுமவயவம் - ௫ - உணடு. அவையாவன:—

ஸு பகூதருமத்வம்முகல் முறையே பகூத்திலே யுண்டா யிருகதை - சபகூதிலே யுண்டாயிருகதை - விபகூததிலே யில்லா மலிருகதை - கொடுக்கப்படாத விஷயமாயிருக்கை - ப்ரதயகூ மில்லாமலிருகதை எனபதுபொருள்.

பகூதருமதவமாவது - பகூதமாகிய பர்வதத்தி x லவிச் சினனமுலமா + யப்பிரமலிகமா யிருசகிற தூமமுண்டாயிரு கதை.

x அவிச்சின்னமுலமாய் - இடையறாமல், + அப்பிரம லிகமாய் - ஆகாசததையளாவிய.

சபகூதசத்வமாவது - பாசசாலையிலே துமமு மக்நியுமுண்டாயிருகதை.

விபகூதாத்வயாவிர்த்தியாவது - விபகூதமாகிய மடுவிற் றாமமில்லாம லிருகதை.

அபாதிதவிஷ்பதவமாவது - தூமத்தினால் வந்திபையது மிக்கிறதற்குப் | ப்ரமானுகதரத்தினுற் பாதையில்லாம லிருகதை.

1. ப்ரமானுத்த்ரம் - வேறொரு ப்ரமானம்.

அசதப்ரதிபகூதாவது - சாத்நியததிற்கு வ்பரீதசாதக மாயிருக்கிற 0 வேதுவந்தரமில்லாமலிருக்கை.

0 வேதுவந்தரம் - வேறொருதேறுது.

இவ்வவயவங்கள் லொன்றில்லாவிடினுமேதுவாபாசனம்.

ஏதுவாபாசலக்ஷணங்களெல்லா மளவையிற் பதினான்கா
ம் வீருத்தத்தில் விரித துகூறுவாம்.

கேவலநவயிக்குங் கேவலவயதினோகிக்கும் அவயவநா
னகு. அவைவறுமாறு —

வருகூமானது ப்ரமேயம் அசத்தாசையினால் பாஷாணம
போல எனனுங் கேவலநவயிக்கு, விபக்ஷ நிலை யாகையால்
விபக்ஷாத வயாவிாததியிலை ஜீவிக்கதசரீர மானாவை
புடையது ப்ராணுதிவாயுக்களை யுடைத்தாயிருக்கையால், யா
தொன்று *ஸ்வாதமகம்ல்ல அது ப்ராணுதிவாதமல்ல கட்டம்
போல என்கிறகேவல வயதினோகிகு சபக்ஷ நிலையாத சப
க்ஷேசதவயிலை.

* ஸ்வாதமகம் - ஆனமாவோடு கூடினது, † ப்ராணுதிம
த்த - ப்ராணுதிகளுடனே கூடினது.

சிவாகரயோகியர் உரை.

மற்றோர் ப்ரதியில் எழுதியிருப்பது

புகையாலானது அடிகக்கலைபோல வெண்ணப்புகை லநதுவ
யம் - இடையறப்புணையு அடு ஆகலா லம்மலையிடத்து கெருப
புணடு, இது ப்ரதிருளை.

ப்ரதிஞ்ஞபெனினும் பககமெனினு மொசுகும், அநவய
மெனினுமது

எங்கனெனெனினி? அடுக்கலையி விடத்துப் புகைபகக
னடுகூட அனலுங் கூடக்காணுந தனமைபோல், இது தீட்டா
கதம்.

திட்டார்த்தமெனினும் சபக்கமெனினு மொத பபக்கலெனி
னு மொசுகும் இப்படிச் சொல்லுவ தொற்றுமைப்பாட்டைய
றிய வியற்றியது.—

வகையர மனலில்லாவிடத்துப் புகையுண்டாகும் - கூறு

படுதத்ச்சொல்லும் நெருப்பில்லாவிடத்தப் புகையில்லையாம்.
அஃனபோலெனனிஸ்?

மலரினொடு முகைபார்நீநிற் போலென்று மொழிதல் வெநி
கோகச்சொல் - அக்கநியில்லாவிடத்துப் புகையில்லையென்பது எ
ப்படிப்போலவெனனிஸ்? மலரினுடனே முகை, நிறைந்த நீரில்லா
விடத்து இல்லையானுற்போலவென்று கூறுதல்; இது கேவல
வெநிகோக

இது வேற்றுமைப்பாட்டையுடையது

முகை - தாமரை

வெநிகோகமெனினும் விபககமெனினும் ஒவ்வாத பககமெ
னினும் மீட்சுமொழியெனினும் மொககம.

இரண்டாவது மதனை வலியுறுத்தல் அது நெருப்பையுடை
ததல்ல இயாதோரிடம் அவ்விடத்துப் புகையுமில்லை, புனலில்
லாவிடத்துத் தாமரையிலை, அதுபோற்பொருளினது மீட்சு
யாய் தன்மாதனமிய திடாந்தத்திறகு நன்றாகிய காரியவே
துவாயிற்று

இனிவீஸ்வம் பொய்பென்றல் தன்னுடைய பககம் அஃன
னபோலெனனிஸ்? பண்ணப்படுகலால் என்றது பக்கத்தின் கண்
னே யுள்ளதாகிய கோரிப்பானவேது. யாதொருபொருள் யா
தொருவன் காரியமாய்ச் செய்யப்பட்டது அது அநித்தம்; அஃ
னபோலெனனிஸ்? கடம்போலவென்றல் காரியவேதுவாகிய
சுபககமாம் யாதொன்று பண்ணப்பட்டாகது அனித்தமல்ல; அஃ
னபோலெனனிஸ்? பதிபசுபாசம போலவென்றது.

யாதோரிடத்துப் புகைபென்றது அவ்விடத்து நெருப்பு
னடெனனு மகவயத்தாலும், இயாதோரிடத்து நெருப்பில்லை
யவ்விடத்துப் புகையில்லை-புனலில்லாவிடத்துத் தாமரையில
லையானுற்போலவெனினும் வெநிகோகத்தாலும், புகைநெருப்பை
யுஞ்சாதித் திடத்தையும் சாதித்தவாறுபோல; யாதொன்று கா

ரியமாயுள்ளது அவ்விடத்துக் காரணமுண்டென்னு மர்வயத தானும், யாதோரிடத்தக காரணமில்லை யவ்விடத்துக் காரிய மில்லைபெனனும் வெதிடுகேததானும், காரியமானப்பரஞ்சுந் தனக்குக்காரணமான மாயையுஞ் சாதித்ததே மோதலுவிக்கும் காததாவையுஞ் சாதித்ததெனவறிக.—

இவை தொகையாருறுப்பைக்தொடுங்கூடச் சொல்லுவா ரு முளா துணிகதே - தொகை பொருந்நிய வையத் தவய வத்தொடுங்கூடச் சொல்லுவாருமுணடு தெளிந்தே—எ - று

அஃதாவது, கையாய்கருளு சைவரு - பரதிருளு ஹேது உதாரணம் உபநயம் நிகமநமெனனு மைந்தினையுங்கூடடி யது தியிடும் சொல்லுவாகள அஃதாவது —

* இவ்விடத்து பரதிருளுமுதலிய உதாரணம் முன்னு னையில்கூறப்பட்டுள்ளதே!

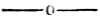
சொல்லுவாருமுளா துணிகதே யென்ற வும்மையால் சொ ல்லாக்காருமுளானபதாம். அது உபநயமும் நிகமநமும் முன் சொன்ன முனதினு ளடங்குமாதலா லெனவறிக இதற்குநா ரணம் “பூபூகராதி [யோவரவுகுறறு - மொருவினையுடைத்துப் பொருவிநிரிய - மாதலிரகடம்போலெனனிதகோதின - நிருவகடமத்தோ டியற்றிய யொருவனை - யொருவகுடன கண்டோ னொழிந்திகலிருகடங - கண்டாலியையுமவெனென்கொ ணடாக - குண்டோவுந் முஞ் றுதலொருவற்-கலிமற்ற்நிவு முண்டிய லெனவெலிற் - கண்டதில்மான முனக்குககொண் டலகோள - கிரிவளாதுமகலிலிரியள - ரட்டி லொண்பு கையயலனலுணர்ந்தது - மோட்டினைப்பிறங்கலொள்ளழிலாட டிய - தென்னவிசேட்சமனிபத தியாகிற்பனெனனி - விசே டமெனனி மனலோகாடசி - யலதிலசமனிய மாட்சியதென றிடிற் - செயலொடுசெய்வோ கண்டோனமனன - மரணவிதா தனி னொன்றோவோதவ - னொருவன்றிது செயலென்றற்

நேன-மாகமாகிய வினையாலென்றெ-பாகயிபைதலிற் கடந்தினு
 ரொணகுண - மன்னலிவைபோ லாகியவழியு முழிபவைய செய
 லென-ரொதுறுவஃதுந தீசுறுசெயலே” ஞானாவமிாதம பதியில
 ககணஞ்சா திககுமி-தது இரகவைந தறுபபும வநவாறுகாணக.

இப்பொருள முனவிரிதகமுறையே பதிபசுபாச மூன்றிற்
 கும வருமாறும் விரித்துப் பொருளுரைககுமாறும் அறிந்து
 கொளக.

* இவவுளாயு முகாரணமும் சிவஞானபோகததிற்குப்
 பாண்டிப்பெருமாளாகுறிப வுளையின்றிநுது எதிந்கெழுதப்பட்ட
 தாய்க்காண்ப்டுகிறது இகனை அபபுதகககதி னுரையாற்
 கணடுசொளக. சிவவிடங்களின் மறைஞானதேசிகருரை வினா
 வ்வருகலுய கணடுனாக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

முனசொல்லிய வகவய வெதிரோகவி லசகணங்கூறுகின்றார்.

அனலுண்டு - இர்தமலையி லனலுண்டு-புகையால்- தாம
 முடைதகாதலால்,-“எங்கேபுகையுண்டு அங்கேயனலுண்டு,அ
 டிககளைபோ லென்னபுகற லந்துயபம்,—வகையாமனவில்லா
 விடதகப்புகையினராகும்,மலரினொடுமுகையார்நீறின்போலென
 றுமொழி கலவெதிரோகசொல்,—இவை - அந்துவயச்சொல்வெ
 திரோகச்சொல்லிவைகளை,-தொகையாருறுபபைநதொடுங்கூடச்
 சொல்லுவாருமுளர் துணிகதே-முனசொல்லிய மூன்றுறுப்பி
 ளுடி ரண்டுறுப்புக்கூட்டிக் கூட நிறைந்த பஞ்சாங்கங்களோ
 டிங்கூட நிச்சயம்பண்ணி யுரைப்பாருமுளா.

“இசெய்யுட்டுப் பதததிற்குப் பொருள்கூறாது பதத்தை
 யே அகவதித துரைத்திருக்கின்றது; இவவாறு பிறவும் வந்து
 யுிக கண்டுகொள்க.

இதுவருமாறு — மலையிதுவன்னியுடைத்து - இதுபரதிஞ்
 னைஞபென்கின்ற வவயவம்.

புகையுடைத் தாதலால் - இதுவேதுவென்கின்ற வவயவம்.

எங்கெங்கேபுகையுடைத் தங்கங்கே வநநியுடை-எப்படி? அடு
 க்கலைப்போல்; இது திருஷ்டாநதமென்கின்ற வவயவம்.

அப்படி யிந்தமலையுடைத்து - இதுவுபநயமென்
 கின்ற வவயவம்.

ஆகையாலப்படி வனனியுடைத்து-இதுநிகமனமென்கின்ற
 வவயவம்.

இப்படி யந்நுவயத்தி லைத் துறுப்புங்காண்க.

மலையிது வனனியுடைத்து - இதுபரதிஞ்ஞையென்
 கின்ற வங்கம்.

புகையுடைத் தாதலால் - இது ஏது வென்கிற வங்கம்.

எங்கெங்கேவனனியில்லை அங்கங்கேபுகையில்லை - எப்
 படி? மடுட்போல-இதுதிருஷ்டாநதமென்கின்ற வங்கம்

அல்லவப்படி இது - உபநயமென்கின்ற வங்கம்.

ஆகையாலல்ல அப்படி இது - நிகமனமென்கின்றவங்கம்.

இப்படி வெதிரேகததிற்பஞ்சாங்கமு ரிதிக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. மேலெடுத்தகுகொண்ட சொல்லிரண்டனும், பு
 கையுள்ளவிடத் தனனுனடென உடம்பாடுபற்றி அட்டிலை உமை
 கூறுஞ் சொல் அந்நுவயசசொல்லாம், நெருப்பில்லாதவிடத்து
 ப்புகையில்லைபென மறுதலைப்பற்றித் தாமரையோடையை உ
 உமைகூறுஞ் சொல் வெதிரேகசசொல்லாம். இவ்விருவகைச்
 சொற்களையும் மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்தகுகாட்டும் உபநய
 மும் நிகமனமுமெனனும் ஐவகையுறுப்புக்களான் இணங்கவை
 ததுத் தெளியக் கூறுவாருமுளரென்பதாம்.

அவ்வாறு சொல்வர் தார்க்கீகர் முதலியோர்.

இதனானே சொல்லிரண்டென றவற்றிப்பு கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

0

முன்னேசொன்ன பிற பொருட் டறமானம் அந்நுவய மென்றும் வெதிரேகமென்றும் சொன்னதெப்படியென, மேலிரண்டையு மருளிச்செய்சீரா.

புகையாலனலுண்டிடுக்கிப்பேரென்னப்புகற லந்து வயம் - புகையைக்கொண்டே யக்கிநியுண்டென்றும் அவ்வி - மடுக்கிப்பேரெல யிருந்ததென்றும் புகையைக்கண்டு அக்கிநி மையுண்டென றதுபவதுச சொல்லுகையா லதுபாகமா ம,—யுகையாமணலில்லா விடததுப்புதுயினருகும - இந்நவ குப்பினுலே அக்கிநியில்லாதவிடத்துப் புகையிலைபாம. அந்நுவயத்தினுடைய முரணைசொல்லி, மேல் வெதிரேகத்தினு டைய முரணை யருளிச்செய்குரர்,— மலரினெடு முகையார் நிரித போலென்றுமொழிதல் - பூவுடனேகூடி நிற கிற வரும்பு பொருத்தியிருக்கப்படாநின்ற குளத்திலே புகையுண்டென்று சொல்லுகிறவிது,— வெதிரேகசொல் - மாறு படச்சொல்லுகிறதாம்,—இவை- இவ்வகை,—தெ கையாருதுப பைந்தொடுக்கூடச சொல்லுவாருமுளர் துணிந்தே - ஐந்தருப் புட னைநுவயம் வெதிரேகமென்று சொல்லுவாருமுளர்.

உறுப்பைந்தாவன —படசம ஏது திஷ்டாநதம உபநயம் நிகமனம் ஆகவையது.

படசமெனகிறது நெருப்புண்டென்றது.

ஏதுவெனகிறது புகை

திட்டாநதமாவது நெருப்பும் புகையுமுள்ளவிடம் அடுக்கிப் போலு மெனநறிக.

உபநயமாவது அதுபோலவ்விடத்திலே புகையுண்டென
ரநிக.

நிகமனமாவது இவ்விடத்திலே நெருப்புண்டென ரநிகை.

இதனூற்சொல்லியது அநநுவயம் வெதிரோகம்என்னு யிர
ண்டிப்ரமாணத்தையும், இவையனறியும் படசம் ஏது திட்டாக்
தம உபநயம் நிகமனம எனனுமைநது ப்ரமாணத்தையும்கொ
ண்டறியீட்டுச சொல்லுவாருமுளரென்னு முறைமையு மறிவி
த்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(மேடுநிததுககொண்ட சொல்லிரண்டனூ) புகையால
னலுண்டு - புகையுள்ளவிடத்து அனலுண்டென வுடமடாடுபந்
றி, —அநிககோடபோலெனனப்புதநல்-அட்டிலை யுவமைகூறுரு
சொல், —அநநுவயம் - அநநுவயச்சொல்லாம், —வகையா மன
ல்லாவிடத்துப் புகையினரும - விளங்கிய நெருப்பில்லாவி
டத்துப் புகையிலையென மறுகலைப்பற்றி, —மலரினூடு முகை
யாரா நீரிப்போலென்று மொழிதல்-மலரோடு அருப்புநிறைநக
தாமரைபோடையை யுவமைகூறுருசொல், — வெதிரோகச்சொ
ல்-வெதிரோகச்சொல்லாம், —இவை-இவ்விருவகைச சொற்களோ
யும், — தொகையாருறுப்பைநதொடுங்கூட - தொகைபொருந்
ட மேற்கோளு மேதுவு மெடுததுககாடடு முபநயமு நிகமநமு
மென்னு மையசையுறுப்புக்களால் இங்கணவைத்து, — தணிக
து சொல்லுவாருமுளா - தெளியக்கூறுவாருமுளர் எனபதாம்.

இதனூனே சொல்லிரண்டென நவந்நினிமல்பு கூறப்பட்
டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனங் காண்டனமுதலிய மூன்றினாலு

மூன்றனுமான முணாததுகீரார்

போதுநாமறத் தாலலிதல் பூர்வககாட்சி யநுமா
ன, மோதுபுரையா னலிவினள வுணர்தல்கருத லநு
மாய, நீதியான்முற் கன்மபல நிகழவதிப்போ திச்செ
யதி, யாதியாக வரும்பயனென் றயிதலுரையா லநுமா
ளம் (கஉ)

(இ-ள்) போது பூர்வக்காட்சி யநுமானமாவது:—மூன
நாற்றத பொருவன ருன யாதாமொரு புவையும் சக்
தாலதித தனமணததையு மதுபூதியாகவறிந்து பின
ல் பூர்வக்காட்சி பொருகாலத தோரிடத்தப் பூவினமணம்கீ
யநுமானம் சவதனைக காணுதிருக்கவு மதனையீதென ற
யுதியிடுகை இது திருட்டாநுமானமெனப்
பெறும்.

ஒதுமுறைபா சிநுமானுமானமாவது:— முன்பொரு
லறிவினள வுண ருவனொருநூலை யதிக்கரித்தறிந தவர்களசொ
ராகல் கருதலநு னன வாகக்கயததைககொண்டே யிவனுக் கக்
மானம் நூல் கைவருமென நறுமித்தறிதல். இஃது
திருட்டாநுமான மெடைபெறும்.

நீதியான மு [இப்போ திச்செய்தியாதியாக வரும்பய
ற்கண்டபல நிக னீதியான முற்கன்மபல நிகழ்வதென் றறித
ழவதிப்போ தி லுரையா லநுமானம்—எனப்பதமாறிக் கொ
செய்தியாதி ளக] ஆகமானுமானமாவது:—ஒருவ னின்தஜ
யாக வரும்பய நந்ததி லார்ஜிதததொழிலுக்குத் தோர்மமா
னென் றறித ய் வருகிற மகத்தாகியசுகதுக்க போகங்களைக்

ஊரையா லது கண்டு முறைமையாக முன் ஜநகத்தி லார்ஜி
மானம் த்க நல்வினை திவினைப்பய விரண்டிண்டாயதெ
ன ருமிததறிவது—எ-று.

“உரையினதுமானத்து முண்டதுமானங்கள் - விரியுமினு
ம்பாரிய விதம்” எனவழிக. (உஉ)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

அளவை முகல்விருதகத்திற் பத்துவித ப்ரமாணஞ் சொ
ல்வி “அவையிற்றின மேலுமனைவா அவையெல்லா மளவைகா
ண்டல் கருசலுணாபென நிமமுனிநிடகுகிடே” என ததற்கு
ப பூர்வதரிசந பரமாணமெனறும், வசகலிங்க ப்ரமாணமென
றும், அதுபவ ப்ரமாணமெனறும், ப்ரமாணநதரங்குளாகசசொ
ல்லுமவைகளை ; உதுமானத்தி ஸுலகதாபபவிசுருமபடி, மேலவி
ருத்தத்திற் கூறுகின்றது.

† அநதர்ப்பவிசுகும் - அடங்கும். ஸுப்ரமாணந்தரம் - வே
று ப்ரமாணம்.

போதநாற்றததா லறிகல் பூர்வக்காட்சி உதுமானம்-பூ
ர்வத்திற் புஷ்பததையும் வாசனையு றோரிடத்திற் கண்டு பின
போரிடத்தில் வாசனையைககண்டு புஷ்பததைக காணுதிருக்கவு
ம்இவ்விடத்தப் புஷ்பமுண்டென்றறிவது தர்மாதர்யி யதுமா
னமே † பரகத்ப்ரமாணமல்ல—ஒதுமுறையா லறிவினள வுணர்
தல் கருசலதுமானம் - பரபுத்தி யப்பிரததியகூடமாகையா லொ
ருவனசொனை வாக்கியத்தைக கொண் டவறுக்கு ஞான மிவ
வளவுண்டென நறிகிறதும் வசகலிங்காதுமானமே;—நீதியான
முற் கண்மபல விகழவதிப்போ திசெய்தியாதியாக வருபய
னென் நறிதலுரையா லதுமானம் - இப்போதறியப் படுகிற கூ

துக்காநுபவமானது பூர்வஜனமங்களி னீதியாலு மநீதியாலும் பண்ணப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களின் பலமென றறிவதும், இன்னபுண்ணியத்திற் கின்னசுக மின்னபாவத்திற் கின்னதுக்க மெனதும், இகத்திற் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணுகபடியாற் ச்ருஷ்டியாதி-ன்ற சொல்லிய வாகமங்களிற் புண்ணியபாபங்களுக்கவ்வாநுபவம வருமென றறுமிகையினால்; இஃதாகம லிங் காநுமானமே ஆகையா லிம்முன்று தாமாதாமி யநுமானமும் வசநலிங்காநுமானமு மாகமலிங்காநுமானமுமாக; வநூரா னத்தி * லநதர்ப்பவிகும்.

§ ப்ரதிகப்ரமாணம் - வேறுப்ரமாணம், * அநதர்ப்பவிகும் - அடங்கும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பின்னங் காண்டல்முதலிய மூன்றினாலு மூன்றநுமான முணர்த்தகினரூர்

(இவவழியினதோர் புரத்ததத் தாழைப்பூவுமுண்டு பூர்வ க்ஷண்டி முகநத தாழைப்பு மனத தகுகொத்த சாஜீயமணம் வீசலால் என்று) போது - புஷ்பத்தை,—

காறத்தால் - மணத்தால்,—

அறிதல் பூர்வககாடசி யநுமானம்-முன்னுர்பின்னும் ப்ரத்யக்ஷயோக்கியப் பொருளியுணாததுதலால் ப்ரத்யக்ஷாநுமானம், இது கனமாநுமானம் திருஷ்டாநுமான மென்றுமாம்— நம்திடத்துச் சாததிரப்பொருள் போதிக்குமுதிர்ந்த வார்த்தை மாணதப்ரத்யக்ஷத்திர்ரோற்று முதிர்ந்த புத்திபூர்வமாய் வருதல் கண்டவன; முதிர்ந்தபுத்திமான, சாத்திரப்பொருள் போதிக்கு முதிர்ந்தவார்த்தை வசநிததலால், நம்போல்வாரி லொருவன்போலென்று பிறன,—

ஓதுமுளையா லந்வினளவுணர்தல் கருகலுமாணம்-பிறா
 நிவு போகுகுமாத்திரத.தக்கல்ல சொருவாகும் ப்ரக்யகூல
 ல்வாதலாற் புத்திபூவமான வார்ததைவருமென் றுறுமிதத
 நிகத வறிவினதுயரசியை யுறுமிதத லுமாணுமாணம், இது
 காரியாறுமாணம் ; சாமாந்நியத்தினுற் திருட்டாறுமாணமென
 றுமாம்,—

இப்போதுநிகழுவது - முன்சொன்ன முறைமையில் புத்தி
 யிவிருகும் போசககனம நிமிதயமா யு ள்டாகிய புறபோககி
 யப்பொருள் முனனாகப் புத்தியி லிப்போதுண்டாகி நிற்கினற
 சுகதுக்கமோகங்கள்,—

நீதியான முற்கனமபலம்-முனைமையில் முந்தியஜனமங்
 களிற் செய்தபுத்தியிற் சஞ்சிதகனமத்தி லெடுததுக்கோக்த ப
 கருவபராரத்த கனமத்திற போசககனம நிமித்தியமாய் முத
 ற் காரணமாகிய போககிடகன்ம பரிணுமமாகிய பலங் கனமகா
 ரியமென றுகமஞ் சொல்லுதலால்,—

இசெய்தியாசியாக - பராரத்தம புசிக்குமிடத்துவரு மி
 ல்வாகாமியகனமங் காரணமாக,—

பயனென்று - சுகதுக்கமோகங்கள்,—

வரும - சொர்க்கநரகங்களிலேயுஞ் ஸ்வர்க்கநரகசேடமா
 கிய பூலோகத்திலேயு மினிமேல்வநது பொருந்தும்.

(சுகதுக்க மோகபல காரணங் கனமமென றுகமஞ்சொல்
 லுதலாலென்று) அறிதலுளையா லுமாணம்-இவ்விரண்டறுமா
 னமு மாகமாறு வானம், கிரமத்திலே காரியாறுமாணமென்றுங்
 காரணுமாணமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டு;திரும்பவிருண்டுஞ் சா
 மாந்நியத்தினுற திருட்டாறுமாணமென்றுஞ் சொல்லப்படும்—
 எ - று.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ-து. காற்றமுதலிய ஏதுப்பற்றி போது முகலிய காட்சி ப்புலனாதற்குறிய பொருளை, உயிரிளேடுமிணர்வு தெரிவதெல்லாம் பூருவககாட்சி யதுமானமெனப்படும உரைமுதலிய ஏதுபற்றி அறிவினளவு முகலிய கருத்துப்புலனாதற்குறிய பொருள்களை தனகுறிப்போடு சாராதது, உயிரிளேடுமிணர்வு தெரிவதெல்லாம் கருத்துமானமெனப்படும இவ்விரண்டினும் வேறாய் இதமக்தங்கண் முன்னர் அச்செயலானு விவருரையை செயினமேலேக்காரும் எனமுறையோல, வேதாகமங்களுட சொல்லியது கொண்டு சொல்லாத பொருளையு ஒப்புமைபற்றி யூகித்தது துணிவதாய் உயிரிளேடுமிணர்வு தெரிவதெல்லாம் உரையதுமான மெனப்படுமென்பதாம்.

ஆசுமத்தடசூறும் பதிமுதலிய பொருள்களை அவ்வாகமத்திற்குடையுடைய அதுமானத்தின வைத்தறிவதுஉம் உரையதுமானமெனப்படு மென்பாருமுளர்

இதனானே (அவையிறிதின் மேலுரைதையர்) எனப்பட்ட அளவைகள் காட்சியதுரானத்தோ டொப்பவைத்து அதுமானத்துளடக்கிக் காட்டப்பட்டன.

—o—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இன்னமு மனுமான மூனதுபிரகாரமா யிருக்குமெனது முறமை யருளிச்செய்குளர்

போது காற்றத்தா லறிகல் பூர்வக்காட்சி யனுமானம் - தான முன்பறிந்த ககதங்களைக்கொண்டே யிது பாதிரியா யிருக்குமென ரறிந்தது பூர்வக்காட்சி யனுமானமென்று சொல்லப்படும்; இதுநிட்டிதானுமானம்.—ஒதுமுறையா லறிவினளவு

ணர்நல் கருதலதுமானம் - ஒருவன சொன்ன வார்த்தை பைகொண்டே யின்னவனவுஞான முண்டாயிருந்த நென்றி கிறது கருதலனுமானமென்று சொல்லப்படுமென்று அத்திட்டிதா னுமானம்,—நீதியால்முற் செய் கணம்பல நீசமுதவதிப்போ நி ச்ச்சம்மியாதியாக வருபயனென நறிக லுரையா லனுமான ம - இப்பொழு துண்டாயிருக்கிற விரத முறமையைக்கொ ண்டி முறைமையாக முறசனைங்ளளி லார்த்ஜித்த புண்ணியபரவ ளக ளேதவாக வந்த பிரயோசனமென நறிகிறது ஆகமவனு மானமென்று சொல்லப்படும.

இசூற சொல்லிபது பூர்வகாட்சி யனுமானத்தின மு றையும கருதலனுமானத்தின முறையும் சாதகரங்கொண டறிகிற வனுமானத்தின முறையும் இப்படி யிருக்குமெனனு முறமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நாற்றத்தாற் போதறிதல்-நாற்றமுதலிப வேதப்பற்றிப் போது முதலிய காட்சிபுலனாததகுரிமபொருளை யுயிரிடுண்டு ணர்வு தெரிவதெல்லாம்,—பூர்வகாட்சிபதுமானம்-பூர்வகாட் சிபதுமானமென்பபடும,—ஒதுமுறையால் அறிவின அளவுணர் தல் - ஒதப்பட்டவுரைமுதலிய வேதப்பற்றி யறிவினளவுமுத லிய கருத்தபுலனாதற் குரிம பொருள்களைத் தனகுறிப்போடு சார்த்தி யுயிரிடுண்டுணர்வு தெரிவதெல்லாம்,—கருதலதுமான ம்-கருதலதுமானமென்ப்டும,—இச்செய்தி நீதியான் முற்கண ம்பலம்-இவவிரண்டினும்வேறா யிகமகிதங்கண் முன்ன ரச்செ யலானால்,—இப்பொழுது நிகழ்வதாதியாக வரும்பயனென்று அறிதல்-இங்குரவைசெயினமேலைக்காகு மென்றாற்போல வே தாகமங்களுட் சொல்லியதுகொண்டு சொல்லாத பொருளைபு

மொப்புமைபற்றி யூகித்தத் துணிவதா யுயிரிடுகு மினர்வுகெரி
வகெல்லாம, — உரையாலநுமானம-உரைய நுரான மெனப்படு
மெனபதாம.

இதனானே உடையிற்றி நேலு மறைவொணப்பட்ட வள
வைகள் காட்சியநுரானத்தோடு ஒப்பவைத்து உறுமானத்து
ள அடக்கக்காட்டப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேனிநுத்தமுறைபாசே யுரை மூவிகமென னுணர்த்துகரார்.

அநாதியே யமலனாய வரிவனு லாகமநதான், பி
னாதிமா றின்றிப்பேண நநகிர மநதிரநதான், மனாகிக
ளடக்கித் தெய்வம் வாழ்பதும் வாயமையாகுந், தனாதியீ
றிலாதான்நனைமை றுணர்த்துத லுபதேசந்தான். (கூ)

(இ-ள்) அநாதி அநாதியே மலமிலாதவனுமாய் சாவரு
யே யமல ஞதவாதி குணங்கையுமுடையனா யிருக்கிற
னாய வறிவ சிவனாளி-செய்யப்படாநின்ற காமிகமுத
னாகமம் விய திவயாகமங்க ளிருபத்தெட்டுஞ் சிவா
கமமெனப்பெறும

ஆ-சிவஞானம், க-மோகூசாதநர், ம-மலகாசம், லுதலா
லாகமமெனப்பெயராயிற்று.

சாதாக்கியமெனநூத தத்வத்தின் வீற்றிருக்குஞ் சதாசிவ
னா மமலனான “நயந்தாருலகெல்லா நண்ணவதமாதி - யியம்
பினாகாமநாலேழு” எனவறிக.

தானபினாதி அநாத மகாத்கணருளிச்செய்த வாகமம்
மா றின்றிப் பே தான முனடுபின மலைவினறி யிருகமம்,
ணல்

“வினையினி ங்கியவினங்கியவறிவின-முதல்வன்கண்டது மு தனூலாகும்” நூலென்படடுவது நுவலுநகாலே - முதலுமுடிவு மாறுபொளினறி-புணர்ணநகனற வுறாபொடுபொருந்தி-துண் ணிதனவினாகக லதுவதன்பண்டே” எனமுா தொல்காப்பியனார்.

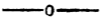
தநதிரம் தநதிரகலையாவது — சத்த சாமர்த்திடத் தாற கொளவது, அத்த சாமாததியதகாற் கொளவது, அல்லது வதநசகதியிற்றை முனகொள்வது, இம் முன்னுவி சததாலு மாகமாநதரங்ஸளிற்சுண்டு செய்வது,

இசுனை மருகேகதிரபதசதி வியாககியை யில் வினங்கவறிக. மநதிரங்கன மநதிரகலையாவது — யாகாரோருய்யுனெ மலாதிகளடவகி ந்சத் செய்வததை யாராதிததா னகககக த தெவ்வமவழி த செய்வங்ஞ்சகுரிசுதான நிபாசம் இருடி படு வ ர யமை சநசச தேவதைமுதலியவற் றுண்டையை யு ணார தநநகத தேவதைகளை யாராதனை செய்தல்

தனூதியீறிவா உபதேசகலையாவது — ஆதிமந்தமில்லாத தா ன நனடைய பரமசிவனுடைய வயாததியயாபகதகையு ணாததுக லுப ஆனமாவினுடைய வயாததியயாபகதகையு மேசகநான ம, பாசவயாததியவயாபகதகையும, ஆசாரிய விடமாக வுள்ளபடியறிசை—ஏ-று

ஆகநாநாலுபாதமென றேறதியிருக்க முனரென்றதெனென விச? சரியை கிரியை யிவவிர்ணடுக தநதிரகலையிலடங்கும், மந திரகலையி வியோகமடவரும், உபதேசகலையின றுண்பாதமடங் குமென்றறிக. (௧௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஆகம மூன்றுவிதமென்னு முறைமை கூறுகின்றது.

அநாதியே யமலரூய வறிவனூ லாகமநதான - அநாதியே யமலரூயுள சிதருபநூகிப சிவ னனூக்ரகமபணனிப வேதா கமங்க ளிரண்டையும்.

எனவே காமிகாதி வாதுளாகமம் - உஅ, வேதம் - ஸ, ம் எனவறிக. [ஆ யென்பது சிவஞானம், க யென்பதுமோ க்ஷசாதநம், மகாரம மலநாசம், ஆதலா லாகமெனப் பெடரா யிற்று]

[வேதமென்பது வஸ்துவையறிவது] இவைகளை—

பிளுதிமா நிசநிப்பேண்ட தந்திரம-†உபகிரமோப சம் மாரமத்தியே பராமாசங்ளினூலே பூராவோதர விஶிராதமில் ளாமல் ஏகவாக்யததைப் பண்ணிச் சந்தசாமாத்பததாற கொ ள்வதும், அந்தசாமாதயதகாற் கொளவதும், வஸ்துசுததியினூ ற் கொளவதும் விசாரிதசறிதது, அகநிஷ்டோமஞ் சிவபூசாதி க்ரிபாபாசததைப் டோதிப்பது தந்திரகலை,—

† உபகிரமோப சம்மார மத்தியேபராமர்சங்ளினூலே- மு, நனடுவிறுகியை விசாரிதது.

மந்திரங்கள் மனூதிசுளடகுகித்தெம்வம் வழிபடும்வாய்மை யாகும்—மனசுமுதலாகிய அந்தக்கரணங்களைத் தகைநது நிறுத் தி நின்று தானாயாநொருதெய்வங்களை அகநகிரகோபாசனை ப ண்ணுகிறு னந்தத தெய்வத துக்குள்ள நியாசம் இருடி சந்தசு அதிதேவதை டீஜம் சுதநிமுதலியவற்றி னுண்டையு முணர்த்தி; அநதமூர்த்தியினுடைய ஜயோதீாமயகதைத தானெனது நிற் கும்படி பாவித்து உபாசனைபண்ணும்படி. போதிப்பது மந்திர கலை.

மக்த்ரமென்றது மந் - அநசவஸ்துவை நினைக்கிறவனை,
 த்ரம்- இரக்திககிறதெனறு பொருள [மக - மகநம்.]

தனாதி யீநிலாதானறனை யுணாததுத லுபதேசநதா
 ன - உபதேசகலையெனறது உற்பத்தியுட நாசமுயில்லாத ஞா
 னநிபாகிய சியஸ்வரூபதகைய உற்பத்தி ராசவததான டே
 சந்தையுடைய வானமாவையும், உற்பத்தியாகுந் தேகத்துக்கு
 ஏதுவான வானவாதிபாசங்கலையும், வயாததி வபாபகத்துட
 னே அதுவதினசொருபங்கலையறிவிக்கிறதுஉபதேசகலை—ஈ-று
 உபதேசம் - அறிவிப்பது.

ஆகமத்திலே சரிதாதி நாலுபாதம்சொல்லியிருக்க மூன
 றென்ற தெப்படி பென்னில்? சரியை கிரிபை இரண்டி ம தகதிாக
 லையிலடங்கும்,மநதிரகலையி லியோகமடங்கும்,உபதேசகலையி ல
 ஞானபாத மடங்குமென்றிக

அமலனென்றது அநாதியே யமலனென்றது - அநாதிபத
 ம் சாதிமுத்தராகிய அநதேஸயராதி * வயாவிருத்தியின பொ
 ருட்டி

* வயாவிருத்தி-அவர்களல்லவென்று தஞ்ஞகையெனவறிக

அமலனூடெனகிற க்ரிபாபாதம மஸசகிதராகிய மூன
 மாக்களிடத்த அவினூபுதராயிருந்து மவர்க்கு அநதமஸசுடந்
 தயில்லை மென பதினபொருட்டி அமலனெனனும் பதமாத்த்ரம்
 போதும்,அறிவனெனனும் பதமுங்கூட ப்ரயோகிப்பானேனெ
 னனில்? ஜடமாகிய சுததமாபைககும நினமலதவர்கூறப்படு
 கையால் ததவ்யாவிருத்தியினபொருட்டி அறிவனெனனும்பதம
 பரயோகித்த தெனவறிக.

தூஸ் ஆகாரமென்று இரண்டிபதங் கூறினது வேதம சுவா
 சமயிரண்டு மீஸ்வர வாக்யமென்கையால்.

இதற்குச் சம்மதி “வேதனால் சைவனு லென்றிரண்டே தூறுகள்” என்று பிறகே சொல்லியிருக்கையால் தூலென்ற து வேதமெனவறிக.

இதற்கு மீ மாம்சர் வேதம் * அபௌருஷேயமாய் நிதபமு மாகையாற பரமாணமாம, ஆகாததிற்குப் ப்ரமாமையங்கூடா து, ஈ பெளருஷேயமாகையா லென்பாகள. அலிசெப்படிபெனி ன? வேதத்திற்கு நிதபதவரு ஸ்ருதிபயிற சொல்லப்படுகையி றாலும், காணமி னனதென்று ந்ருதிசகபடாமையினாலும், இப் படி நிதபமாகிய வேதத்திற்குக் தோஷரகிதமாகையாலும், ம ஹாஜன ப்பரிக்கிரஹமுள்ளமையாலும், ப்ரமாண சித்தம்; ம னுவாசி ஸ்மிருதிகள்; § தாதருசமாயிருக்கற வேதமூலகமா கையால் அதுவும பராமாமையவததென்று சொல்லப்படும்.

* அபௌருஷேயம-புருஷராக்ரஹப்படாதது, ஈ பெள ருஷேயம - புருஷராக்ரஹப்பட்டது, + பரிக்கிரஹம்-அங்கிக ரித்தல, § தாதருசம-காணப்படுதல்

ஆகமத்திற்குப் புருஷப் ப்ரணீதமாகையி று வித்பதவமு நிதத்தோஷதவமுங் கூடாமையானும், வேதமூலகதவ மி ல் லாமையானும், வேதமபோலும் ஸ்மிருதிபோலும் மஹாஜனபரிக் ரக மில்லாமையானும், ப்ரமாணப்பங்கூடாது. ஆயினும் விசி ஷ்ட-புருஷராயுள்ள வியாசாதிகளினும் ப்ரமாணாதாமூலமா கப் பண்ணப்பட்ட பாரதாதிகளபோ லவர்களாலு முபாச்ய ராண ாஸவரராரே ரசிககப்பட்ட வாகமத்திற்குப் ப்ரமா ணயங்கூடாதோவெனின? பாரதப் பிரதிபாதயமான தரு மாதி புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸ்ருதிபாதிகளபோல வாகமங்க ளுக்கு மூலபூதமாக வொருப்ரமாணத்தரங் காணாமையானும், ஆகமங்களினும் பரஸ்பர விருத்தமான வர்த்தஞ் சொல்லப்

பரிசையினும், தந்திராதுஷ்டாநத்திற்குப்புராணங்களி னி
 க்கைக்கேடகப் பரிசையினும்; இஃதன்றிபும தூர்வாசர் ததிசு
 டெளகமர் கணவா ப்ருரு உபாணனியுவாகிய வறுவர்களானு
 ளு சபிக்கப்பட்ட ப்ராமணா ஈஸ்வரனையும் விஷ்ணுவையு ரு
 ஸ்கரித தெவ்ருககு விருத்திமேதென்று கேட்டளவில், ஈஸ்வ
 ரனும் விஷ்ணுவும் ப்ரமமசாபததால் வைதிகத்தி லநதிகாரிக
 ளாவிருக்கற வப்பிராமணாருககு ஐயவே இபாயமாகவும் அசு
 ராதி வ்பாமோகாசத்தமாகவும் ஆக மங்கலிப் பண்ணினூர்க
 ளென்று கேட்கப்படுவையானும், தந்திராதுஷ்டாநத்தினுற
 சாணடிஸ்பா சித்திராமாவெனநிற தராவிட ராசாமுதலி
 யவர்க்கு நரகபதங்குட்கப் பரிசையானும், ஆகாததிறகுப
 ப்ராமாண்பவகூடாதெவின்? இப்புர்வபகஷமுரு சித்தநாநச
 முரு சித்தநாநச தீயிகையில விஸ்தரித்துச்சொனவேம இவ
 ணுஞ்சித்திதகறுயாம்

† ப்ரணீசம் - சொல்லுதல்.

வேதந்ததியம் நிந்ததொஷத்வத்தினுற் ப்ராமாண்யமு
 டைபது, புருஷப்பிரஸீதமரகலி.௩ ஆகமத்திற்குப் ப்ராமண
 யமினறெனபது கூடாது.

வேதத்திற்கு நித்தயதவத்திற் ப்ராமாண்யமில்லாமையா
 ன் வேதமுஞ் ஸ்வருபத்தியமோ ப்ரவாகத்தியமோவெவின்?
 ஸ்வருபத்தியங்கூடாது; முகக்கேட்ட மகாராம போயிறறுக
 காரமுற்பண்ணமாயிற்று என்றும், கோலாகலஞ் சாங்கயாயிற்
 றென்றுஞ் சொல்லுகையினுலே உர்ணசத்தங்களுக கந்தியத
 னம் ப்ரத்யக்ஷசித்தமா யிருக்கையா லினறுகேட்ட மகாராம
 நேற்றுக்கேட்ட மகாரமேபென்ற ப்ரத்யயிஞ்ஞையினுலே வ
 ர்ணங்க ணிதயமேபெவின்? காசியிற் யாதொருகெஸ்கிப் புசி
 த்தோம் அதுவே சோளதேசத்திலும் புசித்தோமென்புழி பு

நீஹித்வஜாதி யொன்றாய் ஶ்ரீஹிவி யத்திபின்னமானதுபோல
 நேறறுகசேட்ட மகார மினறுக்கேடடோமென்பது மதவா
 ஜிஜாதி ப்ரதபிபுருஞையொழிபவநத மகாரமல்ல வாகலின வ
 ராண மநிதமே.

‡ ஶ்ரீஹித்வஜாதி - நெல்லென்னும்ஜாதி, ஶ்ரீஹிவி யத்தி
 பின்னம் - நெல்லின் ஆகாரங்கள் பின்னமானது

இஃதனறியு, உரககசொன்ன மகார மெள்ள்ச்சொல்
 லப்பட்ட மகாரத்தைவிட பின்னமென்று மகாரபேரம் பரத்
 யகூடமாக வறுபவிககப்படுகையால் வர்ணங்க ளநிதமே, ஆ
 கையால் *வர்ண சமுதமாயிருக்கிற வேதமு மநிதமே

* வர்ணசமுதம்-அகூரககூட்டம்

இனி ப்ரவாகநிதயதவமென்பதுவ கூடாது ப்ரவாகநி
 தயதவமாவது? + அவிசினனூதவயாபக பரமபராதிநகவம்,
 அதகூடாது; போன ப்ரளயமு மிவிமேல்வரும் ப்ரளமும் ப்
 ரமாணசுத்தமாகலின.

+ அவிசினனூத வயாபக பரமபராதிநகவம்-ஒழியாம
 ல்படிப்புகிற பரமபராதிநகவம்.

ஆகில்வேதத்திறுனே வேதநிதமென்று சொல்லியிரு
 கிறதேடுமெனின? ந்தயமாகிய சிவப்பிரணிதமாகையாலும் ஆ
 பரளயஸ் தாயிபாகையாலு நிதயமென்றுசொல்லப்பட்டது.
 அல்லாமலும் ந்ருபத்தை முகமென்பாகள ஒலையிருமுகமாமோ?
 அநகமுகத்திலே நினறுமபிறநத வாசகத்தை யந்தத்திருமுக
 மென்பதுபோலும், ஸ்வயம்புஷ்ணிடத்திலே நினறும் பிறநதபடி
 யினிலே ஸ்வயம்புஷண வறிவாயாக.

ஆகில்வேதத்திற்குப் ப்ரமாண்ய மின்னபடியென்று நீர்
 சொல்லுமெனின? வேதம் சாந்யோசசாரணத்தை யடேகி

தரொஜதஃ || ஸ்ரீ-கிலாஸஜயாந₂ஸூ₂ கொடி கொ
 டிபு₂வ்ஸரஜ₂வரம் வாஸ₂வதம் ய₂வ₂ வ₂தம் ஜா
 நனுகய₂வ₂த₂ || சுந₂யா₂சி செவஸா₂லா₂ண₂ கொ
 கெவி₂ரொஹநாய₂வெ₂ | வெடி வாடி விஸ₂யா₂நி₂ஜ
 வெயவ கயி₂தா₂நி₂த₂ | வா₂ஜ வாஸ₂வதம்₂வெ₂ய
 வாக₂வெ₂வெ₂னுவ வெ₂வா₂வ₂ | நவெ₂வ₂வ₂வ₂த₂க₂க₂
 யி₂த₂ம் வெ₂டி₂வா₂ஹ₂ய₂த₂வெ₂த₂ரா₂ஜி₂தி₂.

ஆகமயிரண்டுவிகமாயிருக்கும். வேதத்தை யதுசரித்தரொ
 னது, அதுசரிப, தொனது; வேதத்தை யதுசரித்தது வங்கீகாரம்,
 அதுசரியாதது மோகிப்பிக்கிரதனபொருட்டு நாமேசொன்ன
 மெனெறது ஈஸ்வரவாககியம் அநகளதானேதெனனி? வா
 ரம் பாசுபதம் லாகூ₂ம் வயிரவம இதுமுதலானதுகள வேத
 வா₂க₂ய₂ங்க₂ளாகையால் எனபது ஸ்வேகப்பொருள்.

ஆகையால் மதுவாதிஸ்யிருதிகளிற் நகதிராநுஷ்டாநத்
 திற்சுந்வேதஞ்சொன்னது வேதவிருத்தமான வரமாதியாக
 மவிஷயங்களே! மணஷபாதி சிவபரிபந்த மாப்த தாரதம்
 மியங்களிஞற் சிவன பரமாபத்தின்கவின் சிவவாக்ய மொருவ
 ராலும் பாதிக்கப்படுவதல்ல.

த₂ஜ₂க₂ம் - ந₂வா₂டி₂ய₂ம் வ₂ளா₂வெ₂டி₂ வ₂யா
 வெ₂டி₂வி₂வி₂வெ₂டி₂வ₂க₂ம் த₂யா₂ | ந₂வெ₂டி₂வெ₂டி₂ய₂
 ஹ₂வெ₂டி₂வ₂க₂ய₂ வெ₂டி₂வ₂டி₂வ₂டி₂ந₂நா₂ || த₂யா₂ஸ₂ள
 டி₂ய₂ம் ந₂வ₂ரி₂ணா₂ ந₂வ₂டி₂ண₂யி₂வா₂க₂க₂ | வ₂யா₂டி₂
 ஜ₂யெ₂யா₂டி₂ய₂ வெ₂டி₂யி₂டி₂டி₂ய₂ய₂ய₂ய₂டி₂டி₂டி₂

சுத்சமாயையாகிய விநதவிற்சிவனது சிற்சத்திபானது ப்ரவாததி டயுசமுசமாகப்பதிய நாதமுண்டாம. அதில்அசுசு குமமாயxசுதேகசரணமாயிருக்கிற நாதத்திற் பைசநதிமத்தி மை வைகரியெனனூ வாகுகுள கீரமத்தில் வருத்திருப்பாகப் பிரவாததிக்கும அசசுததயகள வகதரபாரம்பரிபகிரமங்க ளால்வேதசிவாகம ஸவநபமாய் கணமமார்க்க ஞானமாக கங்குடையோடுகும இப்படியுண்டான சதததி னுற்பதயி யெப்படியு னடாயிற்று? சந்திசுஹிதமான மந்தர தந்தரஙக ளெவவாறு ன்டாயிற்று? இவைசுனின்பேதங்குளெததனைபரகார ம? சாதநமெதனைபரகாம? சித்தியெதனைப்ரகாரம? இவை யெல்லாமவிளங்க விளமபயேண்டிமெனின?

+ உணமுசம்-எதிமுசம, xசுதேகசரணம்-ஆனமாககோர சுதித்தல்

நீரோதுக் கருஞ்சாலிபாயிருக்கிற பரமசிவன,சிற்சத்தியா ல் விந்தவை டு?சுடாயிகக, அவவிநதவினினதும் ப்ரமமமய மானஅநாரமுதிக்கு, அசசுசுதமடைபை சுடாயிசகப்பன் ணியசிவாவினாபுசையானசத்தி மாயாதிஷ்டாத திரியாகலி னிடாணையால் போகமாயெனது நாமமாம.

† சுடாயிகக-கலக்க.

நஸ்வரசற்சத்தியால் —சுடூத்தமான சததார்த்ததரூப ச கத்காரணமாகிய விந்துவின முதற்சாஸ்திரங்க ினூதாத்மக மாக வுண்டாம். அதற்குமேற் குண்டலாகாரமாகச் சரதகா லத்தி நிஷ்டகளங்க சநதரப்பிரகாசமாக வபரவிந்துவுண்டா ம். அவ்விநத ஞானதே ஜோதியான விந்து விர்த்திருப்பமாக க கீரமத்தி லுத்தரோத்தர காரணமாகச் சூககுமை பைசந தி மத்தடை வைகரீபெனது நானகுவாக்குரூபமாம்.

— சுடூத்தார்த்தம்-கலக்கல், ி நாதாத்மகம்-நாதஸ்வ ரூபம்.

சிவச்சையால் கோபிதையாகிய வித்துசத்திக் ரகதேர பாகத்தி லம்பிகைபெனகிரசத்தி யு-ஸ்டாம். அவவம்பிகைவிட ததினினறுஞ் சந்திரப்பிரகாசம்போல வாமா ஜ்யேஷ்டை லொளதரீயென்று முசுசத்திகளுண்டாம்.

0 அதோபாகம்-கீழ்ப்புறம்.

அர்முனநி 10.—

வாமை நிததிபாபண்ணுகின்ற னர்ப்பம்போற் குண்டலா காராயயிருகமும்.

ஜ்யேஷ்டை தன்டாகாராயயிருகமும்.

லொளதரீ யிரண்டு கலைகொடபுபோ லிருகமும்.

அம்மாயை யபரஸ்பையாய்க்கொண்டு சயை விசயை அசி தை டராசினையென்று கானகுசத்தியாம் மேலும் நிவீர்தி ப் மதிஷ்டை வித்தை சாந்தி இததிகை தீய்கை உரோசிகை மோ சிகை வயோமஸ்பை அநதை அநாதை அநாஸினைபென்று டலீரொண்டுசத்தியு மாகப் பதினாறுசத்தியாம்.

இவைகளினுற் சிவசத்வமுதலாகப் ப்ருதுவிதசவ மீருகச சர்வபிரபஞ்சமும் வயாபிககப்படும்.

இசுசத்திகளிடத்திற் றுணே முனனுற்பத்தியாமெனற அ கார சஹிதமான வைம்பதகூரமுண்டாம். அநதவிஸ்தாரம பிரகுசொல்லுகளேறும். முனசொன்ன அகாரம், ரூபமாகிய தெ வவாரெவின? இரொளதரீசிரசும் வாமைமுகமும் அமபிகை பரவாவும் ஜ்யேஷ்டைகண்டாகாரமரணலான ப்ரதானதேக முமா யிருகமும்.

இப்படியே அகாரமென்று சொல்லப்பட்டது. அவ அகா ரரூபமான சிவனுடைய சத்தி யானது அகாராதியாக ட்.விஸ்ரு ளதயாய் கூகாரந்தமாக வைம்பதுபேதமாம்.

† விஸ்ருதை-விததாரம்.

சர்வாநுகீராவிகையாய்ச் சர்வசத்தார்த்தகருபிணியுமாயிருக்கிற விவ்வக்ஷரகருபிணியான சததிமன்றிச் சத்தப்பிரபஞ்சமுமில்லை, யர்த்தப்பிரபஞ்சமுமில்லைபாகவின, இவ்வர்ணககொல்லாநு சாவசுத்திககு மாலயமாயிருக்கும். இவற்றிற்கெல்லா மீஸ்வரனுடைய ஞானசத்தி போவியும், ஈஸ்வர விமீததமும், வித்தவுபாதாமுமாம் இதற்கானமாக்களின கணபரு *சமகாரிகாரணமாம்; காரணங்களினின்று காரியமெல்லாமானமரககளின கணமாநுஞ்சமாக வுண்டாகவேண்டுகையால்.

* சமகாரி-துணைக்காரணம்.

ஆகலின, விசதுவ்யதிரிதமரக வர்ணகசொனறுமில்லை, வர்ணங்க ளநேகமும் ஜடமுமாகலின விசதுவிற சிவன லுண்டாக்கப்பட்டதே ஆகலி னுறபணைத்திற்கு காசமு கடு. ஆ ப்ரஸ ஸ்சாயிபாணபடியாற் ஸ்வரம் யுகதமாயிருக்கிற விவ்வர்ணங்களையும், வாணசமுஹமாயிருக்கிற பதங்களையும், பதசமுஹமாயிருக்கிற வேதவாக்யங்களையும், நித்திடமெனாதே.

வேதங்களை ஸ்வயம்புவென்றது தந்த தாலோஷ்ட புடவயரபாரத்தினுற்றானே யுண்டாகாம லீஸ்வரசத்திப் பிரசாரத்தினால் விசதுவினின்றுமீநாதாதமகமாக வுண்டாகையால் இப்படியிருக்கிற வாக்யங்களால் வைதிக லெளகிக வயவஹாரவேதவாயிருக்கிற த வர்த்தப்பிரதிதியுண்டாம். இவ்வாணங்களை சுகத்திற்கு மாதருஸ்தானமாயிருக்கையாலும், தீஸ்வதஸ்ஸர்வஞ்ஞராகிய சிவசத்திப பிரசாரத்தினு லுண்டாகையாலும், சிவமாத்தருகையென்று சொல்லப்பட்டும்.

ப்ரசாரம்-விஸ்கரிக்கப்பட்டது, தீநாதாதமகம் - நாதவ்யருடம், த அர்த்தப்பிரதிதி - அர்த்தவீர்பததி, அாததஞானம், தீஸ்வதஸ்ஸர்வஞ்ஞர் - தானேசர்வஞ்ஞர்.

இதில் அகாராதி ஷோடச ஸ்வரத்திற்குப் பரதேவதை சிவனும், ககாராதி கூகாராந்தர கூரவசஞ்சுக்குப் பரதேவதை தேவியும். இவைக ளெட்டு வாக்கமாய்ப் பிரிந்துள்ளனவில்தான் அகாராதி ஷோடச ஸ்வரத்துக்கு மதிதேவதை விநாயகன், ககாராதி கூகாராந்தரமாயிருக்கிற ஸப்தவாக்யத்திற்கும் ப்ராயியாதி சப்தமாதாகசஞ்சுக் தேவதை.

இவ்வாணங்கள் சர்வாநுகரஹராயிருக்கிற லீஸ்வரனுக்குக் கரணங்களாகலி லீஸ்வரனென்று சொல்லப்படும். லோகமாதருக்கையா யிருக்கிற விவ்வாணங்களே ஞானசத்தமென ருதியப்படும். அவ ஞானசத்தியின்றானே ஸ்வாஹ்மயமாயிருக்கிற † சத்தஜாலமுஞ் சராசராதமகமா யிருக்கிற ‡வாத்தஜாலமுங் கிரமத்திலுண்டாம். xஇவ்வர்ணாதமகமாயிருக்கிற சத்திபை புபாதாநமகககொண்டு சிவனவேதாகமங்களையெடுக்கிறஹம்பண்ணுவர்.

§ வாஹ்மயம்-வாகமுமயம், † சத்தஜாலம்-சத்தஸ்வரூபம், ‡ அர்த்தஜாலம்-அர்த்தஸ்வரூபம், xவாணாதமகம் - வர்ணரூபம்.

முன்னே சிவனமூர்த்தா, வாஹ்சித்திய வர்ஜ்ஜிதர் என்று சொல்லப்பட்டார்; அவாககிச்சாஸ்த்ரகாரண மெப்படிக்கூடு. கூடிடபண்ணினுடெனின, அவருமில்வர்த்தத்திலுந் சகளராவொனின? அப்படிசகளராகவேண்டா! ஸ்வேச்சாசாமாதயபலத்தினுந் முனவிநதுவினினதும் ஶ்வர்ணாகியுற்பத்தியைப் பண்ணினதுபோற் சாஸ்த்ர ரசனையுங்கூடும். எப்படியெனில்? சம்ஞாவல்லபரான பரிபக்ஞவமல விஞ்ஞானகலாக் ‡ கரீரிமாகஞானப்ரதாநம் பண்ணினதுகொண்டு சகளராவரோ! ஆகார். ஆயின் சாஸ்த்ரங்களிற் சம்ப்ரதாய பரம்பரை பெவவாறுவதை தெனின் அஃதெல்லாந் தோன்றச்சொல்லுவோம்.

¶ வர்ணாதி-அக்ஷராதி, † அசரீரி-சரீரயில்லாதவர்.

சிவனுக்குச் சாவாரம்பமுமானமாக்களின் பொருட்டாகவின ஸவேசனையினும் பூரணமூர்த்தியாயிருக்கிறவர் பஞ்சமந்திரமூர்த்திமாலாவா. அவைபாவன? ஈசானஞ்சிரசாகவும், தற்புநடும் வகதரமாகவும், அகோரமிதயமாகவும், வாமதேவங்குறபமாகவுள், சததிரியோசாதம் மூர்த்தியாகவுள், சாவஞ்சுருவாதிரியிருதயாதி யாறு மந்தமாகவுவ கொளவா.

ஆயினிவவர்த்தத்தினு லானமாக்கள் கலாசஹிதரான பேரதுசுகளரானதுபோல சிவனுஞ் சுகளராவொலின்? ஆகார. ஆன மாகக டேகமபோற் சாமாஸ்திமுதலிய தேக தாதகக்களில்லைபாகவினகளரே! ஆனமாக்களின் த்யான பூஜாநிமித்தமாகவுஞ் சாஸ்தர *வகதருதவ நிமித்தமாகவும் பரையாதி பஞ்சசததில்வருபமாகிய லீசானுதிபஞ்சமந்தர சதுமானுதையால், வஸ்துத அகாராயிருந்து முபசாரமாகச் சுகளானது சொல்லப்பட்டி வேதங்கனையுங் காயிகாதிபாகமங்கனையு மதுவடிச்சகதசாக வநேககோடி சங்கையாகப்பண்ணி விஞ்ஞான கலரிப்பசுருவமலனைத் தமதுசக்திபரிசுத்தினுன ஞானகரியா சததிகளை ஸ்ரீநிராவாணமாகப் பிரகாசிடகப்பண்ணி, அவர்களிற் ப்ரணவாதிசிவர்கள் பதினமருகரு மேகருத்ராதிக்கள் பதினெண்பருகருங் காயிகாதி வாதுளாதமான விருபத்தெட்டாக மசனையு டொய்வொருவாக டொவ்வோ ராகமமாகப் பஞ்ச முகத்தினுலு மதுக்கமப்பண்ணினாராகலின்; வேதசிவாகமங்கள் பரமாப்த சிவ ப்ரணீதமாகைபாற் ப்ரமாணம். இரச சுகதஜாலத்தை யிததசாதகிரமூலத்திலே விளங்கச்சொல்லாதபடியால் இதற்குச்சம்மதி ஆகாததிற் காட்டுகீறும்.

* வகதருதவம்-சொல்லுகிற, ஸ்ரீ நிராவாணம்-தடையில்லாமல் † ப்ரணீதம்-சொல்லப்பட்டது.

* தடிக்கூடப் பளவிரொ — மிகுவொ னாடிருவொ
 -தா ஜாநஜாமடி ப்ருவதடுதெ | உதடுக்கூட தநயகூட
 ஸ்யூகாமிஷ்டிரய வியொமதம் | வாமிஷ்டிரயா நவெ
 கூஸ்யு ஸதிலயயடுத நில்லுதா || கூதடுகவிஜம
 கெயந தயாவகி கீஜெ-தழ | ப்ருவதகூட ஸ விவ
 கி ப்ருவதடுத நாம-ணஸ்யு | நாடிஸ்யுயெநொ
 ப்ருவதகி ஸஸாநாநம் மில்லுதிலுதடு || ஸஸாஸ-
 வாராம்பயெடுண ஸியஜாநாந-ஜாபகா || கூடா த
 த்ருஸடுகூடா ஜெத்ருவெ ஸவஸகிஹி || வெஜா
 ஸதடு கிபஜஸ்யு-ஸாயந ஸிவிரெவவ | வனதக்
 ஸவ-ஸஜெஸெந ஸ்ருகுஹிநடு வரஜெஸூர || சூ
 டிளஸூமபரம்ஸ-ய ஜாடிவண-கூடாமதழ | த-த்ரு
 ஜெத்ருகூஜா பெநம் ஸூ-ண-யம் சிஜஸதஜா || கூநா
 டிளஸகிஸம்ஸாரெ காஸணம் வரஜெஸூர || ஸஸா
 வா ஜெவஜெ-குநா ஜந-மு-ஹகரஃவர || த-த ஸ
 ஹஜெ-வெகாவெ ஸியஸ-கூடா ஸஜாமஜா || ஸிவெ
 வயெவ ஸவெ-டுநா ஜ-கூ-தடு ஸ-ஜெநகூர || தடி
 ஹகுக் கெஹிதம் வீஸ காஸணம் யொமஜாயயா || த
 கூ-கெஹித ஸஜ-கூ-பஹம் ஸாஸம் நாஜ ஸூர-கு
 வதடு | ப்ருவதடு தடியடு கிணியிக-ஜா காஸத
 ஸியழ || ஸவ-யெந-ரி-கி-வ-த ஸூர-ஹ-ஜ ஸஜ-ப்ரு

விடுநாதம் ஹவெஹ்ஷொ நாஸெடா நாவியெ ரு
 கி | தெநதெ ஸவடெலிநா ஜாமயடுபரிக்கிடுதாடு
 தெஷாஷெகா பராயொநி யடுதெஜு வரஸெஸூரமு
 நிடுதஜீஸூரஸெஷா ஶபாஷாநடு ஸவெந்நாடாடிஸ
 கடுஸஹகாஸீஸுாசு காயடு தஸூசு ஸஹெதம்
 கமு || உபாஷாநடுதெஹ்நடு யடுஸூ ஶணடாநதவி
 நா | ஶஹயா ஸஸ்ஸிதா வணடாடு கருதகா தெத
 நாயதடு || வணடாஸூ ஸரஸெயொயாசு பஹெதெ
 வடாகுஜிஷுதெ | தஸூஷயடுபுதீகிஸூ ஶப
 ஶாரமிஸயநா || ஸவடெஜா ஜாதகா ஜெயா ஜம
 தெ ஜாதருசுஸிதா | யஸாஹகுதாஶ ஸா ஶெஹி
 ஶியஸகிடுஷெதடு || ஶயமெடுதம் வரெபா ஶெவடு
 காஷா ஶெஹி வபுவஸிதா | பநஶிடுநா ஶஶிவடு
 தெமடுஸரெஷெடுவொவி நாயகடு || ஶபாஶு
 ஶுாடு காஷிவமெடுஷம் ஶப ஶபஸஸஸ்ஸிாடு | ஶடு
 ஶூரஸெதம் விஜெயா ஶவடாநடுமுஶ காரிணடு ||
 ஜாநஸகி ஶபா ஜெயா ஜாதகா ஶாகாஜாதகா
 ஶுாடு ஶபா ஜெயா ஜாதகா ஶாகாஜாதகா
 தஸூாடு ஜாயதெ ஶவடு வாஶீஸயம் ஶஶாராஶ
 ரமு || உபாஷாநடுதம் தாடு கருகா வதீடுஷெவொஶ
 ஶகுதிதம் | தந்தராணி காஷிகாஷிதி தசு ஶஸ்ஸூ
 ஶஸ்ஸிதாமிதம் || ஶபாமஶிஷுஸிவொஷெடுதடாவா

மி^{டி}ய^{டி}வ^{டி}வ^{டி}ஜி^{டி}கு^{டி}த^{டி} | ந^{டி}ச^{டி}ா^{டி}ஸ^{டி}க^{டி}ர^{டி}ண^{டி}ை^{டி} ஸ^{டி}க^{டி}ு^{டி}ஸ^{டி}க^{டி}ம^{டி}ொ
 ஸ^{டி}ு^{டி}ஸ^{டி}ு^{டி}த^{டி}ஸ^{டி}ு^{டி} || சு^{டி}ஜ^{டி}ு^{டி}த^{டி}ு^{டி} ஸ^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ா^{டி}வ^{டி}ி^{டி} டி^{டி}வ^{டி}ஸ^{டி}ு^{டி} டி^{டி}ஸ^{டி}ை^{டி}
 ஸ^{டி}ு^{டி} ஸ^{டி}ா^{டி}ஜ^{டி}ு^{டி} ய^{டி}ொ^{டி}ம^{டி}த^{டி}ு^{டி} | வ^{டி}ண^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ா^{டி}ஜ^{டி}ி^{டி}ர^{டி}ு^{டி}உ^{டி}ந^{டி}ா^{டி}ஸ^{டி}வ^{டி}ு^{டி}
 ஸ^{டி}ா^{டி}ஹ^{டி}வ^{டி}ெ^{டி}த^{டி}ு^{டி}க^{டி}ா^{டி}ய^{டி}ு^{டி}வ^{டி}ச^{டி}ு^{டி} || கி^{டி}ண^{டி}ு^{டி}வ^{டி}டி^{டி}ஸ^{டி} டி^{டி}ர^{டி}ு^{டி}
 க்^{டி}ஸ^{டி}க^{டி}ம^{டி}ு^{டி} கி^{டி}ஸ^{டி}ு^{டி}ப^{டி}ு^{டி} || ஸ^{டி}ா^{டி}க^{டி}ம^{டி}ு^{டி} ய^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ா^{டி}த^{டி}
 ஸ^{டி}ு^{டி} த^{டி}ு^{டி} ப^{டி}ு^{டி}வ^{டி}ச^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ா^{டி}ஜி^{டி} ஸ^{டி}ா^{டி}ப^{டி}ு^{டி}த^{டி}ு^{டி} || ஸ^{டி}வ^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ா^{டி}ஸ^{டி}
 ஹ^{டி}ா^{டி}ந^{டி}ர^{டி}ா^{டி}ஸ^{டி}ு^{டி} ய^{டி}ந^{டி}ு^{டி}ஜ^{டி}ி^{டி}ர^{டி}ு^{டி}வ^{டி}ு^{டி}ண^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ு^{டி}த^{டி}ந^{டி}ு^{டி}ப^{டி}ு^{டி}ஹ^{டி}ா^{டி}
 ஸ^{டி}ா^{டி}ப^{டி}ு^{டி}ண^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ு^{டி} ப^{டி}ண^{டி}ு^{டி}வ^{டி}ி^{டி}ஸ^{டி}ு^{டி}டி^{டி}டி^{டி} வ^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ா^{டி}ஜ^{டி}ி^{டி}வ^{டி}ா^{டி}ஸ^{டி}ு^{டி}ந^{டி}ர^{டி}ா^{டி}
 கி^{டி}ரி^{டி}க^{டி}ு^{டி} | ஸ^{டி}ா^{டி}ஸ^{டி}ா^{டி}ந^{டி}ஸ^{டி}ு^{டி}ஹி^{டி}ரி^{டி}த^{டி} டி^{டி}டி^{டி}ரி^{டி}க^{டி}ு^{டி} || ஸ^{டி}ா^{டி}த^{டி}
 ந^{டி}ு^{டி} ப^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ு^{டி}ஜி^{டி}ந^{டி}ு^{டி} || ஸ^{டி}ா^{டி}ஸ^{டி}ா^{டி}ந^{டி} டி^{டி}டி^{டி}டி^{டி}ர^{டி}ு^{டி} ப^{டி}ு^{டி} வ^{டி}
 க்^{டி}ு^{டி} வ^{டி}ொ^{டி}ர^{டி}ு^{டி}ஹ^{டி}ு^{டி} ஸ^{டி}ா^{டி}ஜ^{டி}ி^{டி} ம^{டி}ு^{டி} ஹ^{டி}ு^{டி}க^{டி}ு^{டி} | ஸ^{டி}ு^{டி}டி^{டி}டி^{டி} டி^{டி}டி^{டி}
 கி^{டி}ு^{டி}ஸ^{டி}ு^{டி}டி^{டி}டி^{டி} வ^{டி}க^{டி}ம^{டி}ு^{டி} ப^{டி}ு^{டி}ரி^{டி}ப^{டி}ு^{டி}டி^{டி} || ஸ^{டி}ா^{டி}க^{டி}ம^{டி}ு^{டி}
 ஹ^{டி}ா^{டி}ஸ^{டி}ு^{டி}ு^{டி}த^{டி}ஸ^{டி}ு^{டி} க^{டி}ம^{டி}ு^{டி} ய^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ா^{டி}த^{டி}ு^{டி}ந^{டி}ு^{டி} | ந^{டி}ா^{டி}ந^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ா^{டி}
 ஸ^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ு^{டி}ய^{டி}ு^{டி} ஸ^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ு^{டி}ஜ^{டி}ி^{டி}வ^{டி}ி^{டி}வ^{டி}ு^{டி}டி^{டி}ந^{டி}ு^{டி} || ந^{டி}வ^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ா^{டி}
 ஸ^{டி}ு^{டி}ப^{டி}ு^{டி}ரி^{டி}ண^{டி}ு^{டி}த^{டி}ு^{டி}க்^{டி} ஹ^{டி}ா^{டி}ய^{டி}ு^{டி} ஸ^{டி}க^{டி}ம^{டி}ு^{டி}டி^{டி} || ஸ^{டி}ு^{டி}டி^{டி}டி^{டி}
 ந^{டி}ு^{டி}த^{டி}ர^{டி}ு^{டி}டி^{டி}வ^{டி}ு^{டி} ஸ^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ு^{டி}வ^{டி}ி^{டி}ய^{டி}ு^{டி}ந^{டி}ு^{டி}ண^{டி}ு^{டி} || ஸ^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ு^{டி}
 ஸ^{டி}ு^{டி} ஸ^{டி}ு^{டி}ஸ^{டி}ு^{டி}ு^{டி}ந^{டி}ா^{டி}டி^{டி}வ^{டி}ு^{டி} க^{டி}ு^{டி}க்^{டி}ா^{டி} டி^{டி}க்^{டி} கி^{டி}ய^{டி}ு^{டி}டி^{டி}ய^{டி}ு^{டி}
 டி^{டி} || ஸ^{டி}ு^{டி}ர^{டி}ு^{டி}வ^{டி}ி^{டி}வ^{டி}ு^{டி} ஹ^{டி}ம^{டி}வ^{டி}ா^{டி} ஹ^{டி}ா^{டி}டி^{டி}டி^{டி}வ^{டி}ு^{டி}டி^{டி}ய^{டி}ு^{டி} ம^{டி}
 த^{டி}ு^{டி} || சு^{டி}ந^{டி}ு^{டி}டி^{டி}டி^{டி}டி^{டி} டி^{டி}டி^{டி}ந^{டி} ஹி^{டி}வ^{டி}ு^{டி}டி^{டி} ஹ^{டி}ு^{டி}டி^{டி}
 க்^{டி}ா^{டி}டி^{டி} || ஸ^{டி}ு^{டி}டி^{டி}டி^{டி} ப^{டி}ு^{டி}டி^{டி}டி^{டி} ஸ^{டி}ு^{டி}டி^{டி}டி^{டி} ஹி^{டி}வ^{டி}ு^{டி}

வெவ்வுருவாடவாயநலு | வஞுவஞெகா டுஸஸவ்யூ
 டுஸிவவெஓஓ தயாவாஸு || ஈளடிஓஷா டுஸவிய
 தெவெயாவாடிசு கடுவாநியிடு || ததடுஸு கடு
 டுநடுஸாடாடகஞ்சு வடாடநீகி ||

உயின சிவப்ரணீதமாகிய சாஸ்தாததானனறிக் கயினசா
 ணடிஸபாதி மஹாருஷிகளி னுற்பண்ணப்பட்ட சாஸ்தரவள்ளி
 னுல ஞானசித்திய ரோகூழமில்லைபோவெனின ? அவாகடு
 லலாம பரகிருதிக்குக்கி திருபசுதுநானகு கதவமுஞ் சொன்ன
 டெசெபொழியப் பிரகிருதிருகோலுள்ள ததவம பனவிரணடை
 யு * ஷ - தரிமசத ததவாதி னமாகிய பரகிவததையுஞ் சொ
 ணனசில்லைபாகலின சீயோகதாதகம ஸ்ரவணமன னுத்கனி னு
 லேடேபர ஞானசித்தியும பரபரோகூழமாம்.

* ஷடசிரிமசத - முப்பத்தாறு.

* தடுதடு தடுதடுவ — சுயவா வஜிஸுபுராவ
 ஸுயயாஸிவயொவாஸு | சுடுநடுதவஜிநாயாகாடு
 ஸுசுதடுதடுவயொவாஸாடு || சுசுதடுஸடுஷா ஹெ
 சுயவடு - யுஸாசு காரணாசு சுடுநடு வஜிநா யா
 தாடு கவிவாடிடு ணீதாடு - ஸுஸூநடு விஸஷாடு -
 ஸுசுதடுதடுய ஷசுயொவாஸாலனவ - சுத டெஸுடு
 வஜிடு ஸுயயா ஸுராவடு ஸிவஜிநாடு சுயுராவடு ஜி
 கியொஜநா ஸிவதடுதடுகடுயொவாஸுதிசுவவநாசு .

இததண்யையான சிவாகமத்திற்குகிகாரி புராணவிகிகா
 சங்குக்குப்போல ஸ்த்ரீகுதர தவிசபத்துக்கனோ, சாதூர்

வண்ணத்தி லவர்களுக்குமோவெனின்? ப்ராம்மண ஈந்திரிய வை
 ச்ப சூதர சுத்த குலோத்பவா இதிவசுராத. எனபத ஸுத
 ரைவரணிகரு முபயசுததருராய் பரம்பனாயாக ஸ்தீரீக
 ளும் புருஷரு ௧ மபேயபாராதிரகிகருமாயிருக்கிற சூத்திரரிஷ
 ம், இவவர்.னத்தி லவர்களிலுஞ் சத்திவிபாதமுடையனும் சிவ
 தீசையுடையவர்க ளதிகாரிகள்.

ஸுதரைவரணிகா-மூன துவர்னத்தார், ௧ அபேயபாராதி-
 மதுமாமசாதி.

இதற்குச்சம்மதி யெட்டாஞ் சூத்திரத்திற் றீக்ஷாப்ரகா
 ணத்திற் கூறுவாம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆகமத்தினது பகுப்பிலக்கண முணர்ந்துகினரா.

ஆகமநதான - சத்தப்பிரமாணநதான, —அநாதியே மல
 லாய - அநாதிமலமுத்தசுவனாக்ய, —அறிவனல்-சர்வனானது
 சாததிரம், (அநதஆகமம் தநதிரகலையெனறும, மந்திரகலையென
 றும், உபதேசகலையெனறு மூனறுவிதமாம.) அம்முனறினா, —
 தநதிரம்-தநதிரகலையாவது, சரியாகிரியாபாதப் பகுப்பாதலா
 ல், —1) இதிமாறினறிப்பேணல்-சத்தசாமர்த்தயம் அராதசாமா
 சயம் வத்துசாமாதயங்களால் பிணமுன லாகமாத்ரவிரேர
 தயினறி ச சரியா சிரியா க்ருத்யம் போதிப்பது. —மநதிரந்கா
 ண - மந்திரகலையாவது, யோகபாதப் பகுப்பாதலால், —மனா
 திசுடககி - ஆசன மந்திர ஜபத்தோடு ப்ரானாயாமம் ப்ரந்
 திராகாரந் தாரண விவைகளால் சித்தேந்திரியங்களை நிறுத
 தி, —தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையாகும் - சுத்தபஞ்சாஷா

ஐப சிவத்தியான சிவசமாதி ஜீவன்முத்தசிவன் சிவசாட்சா தகாராக் காங்கியோகங்கையுள்ள முறைமை போதிப்பதாகு ம — உபதேசநதான - உபதேசகலையாவது,—தனாதி யீறிலா தானநனைமையுணர்த்துவது-பசுபாச பதார்த்தங்களைநிலகக் கணங்களோடு கூடத் தனதுநிபந்தநாசங்கள் காணுந் திலகக் கணத்தைப் போதிப்பது.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

—த. அநாதிமுத்த சித்தருவாகிய முதல்வனருளிச்செய்த வேதாகமங்களாகருமகாண்டம உபாசனா,காண்டம் ஞானகாண்டமென மூவகைப்படும அவற்றுள், கருமகாண்டம்பற்றிப் பின்னொடுமுன மாறுகோளினி அதுடடிதலை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது மந்திரவுரையளவையெனப்படும; உபாசனாகாண்டம்பற்றி மனாதிக்கடக்கித் தெய்வம்வழிப்பும் வாய்மையை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது மந்திரவுரையளவையெனப்படும; ஞானகாண்டம்பற்றித் தனக்கு முதலமுடிவுயில்லாதஇறைவன்கணினவேதல்லாத எண்குணமுடையனாகுதல் தனனினவே முகிய பசுபாசங்கையுடையனாகுதல் முதலிய தனமைக்கைத் தானுணருமாறும பிறாக்குணர்த்துமாறும் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது உபதேசவுரையளவையெனப்படுமென்பதாம்.

வேதமும் ஆகமமெனப்படுமென்பது சீகண்டபாடியத்தள் ஞங்காணக ஆத்தவாககிடமென்பதுணர்த்துத்தற்கு அநாதியேயமலராயவறிவனெனாரர்.

அறிவனுலெனமுறி ஆரவதுசெய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது.

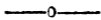
இவ்வாறன்றி, பதிபசுபாசங்களுக்குப் பிரமாணமுயிலகக
ணமும் பிணமுன மாறுசோளி அறிப் பாதுகாத்துக்கூறும் ஆக
மவாக்கியங்களைத் தெரிவது தந்திரவுறையெனவும், மலூதிகள
டககித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையெனப்படுஞ்சாதநமாகிய
வேண்டிஞ்செய்திமுறைமைகளைக் கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத்
தெரிவது மந்திரவுறையெனவும், தலூதியீறிலாதானறண்டயு
ணர்த்துதலெனப்படும் நிட்டையினியல்புகூறும் ஆகமவாக்கிய
ங்களைத் தெரிவது உபதேசவுரைபெனவும், இவ்வாறு ஞானகா
ண்டொரணறையே மூலவகைப்படுத்தாரைப்பாருமுனர் அவாக
கு மந்தையுபாசலாகாண்டமுவ கணமகாஸ்டமும் பிரமாணத்
து ளகப்படாமையறிக.

இனித்தார்க்கிகர்முதலியோர் குடம்படமுதலிய உலக
ச்சொற்கள்பற்றி அவவப்பொருள்களையுணர்த்தலும் உரையளவை
யெனபர். அவை, காட்சியநுமானங்களினடங்கடாப்பொரு
ளைக் காட்டுவனவனடையின, மா மரததைக் காட்டல்போலு
ம் இயலபேதபற்றிடறிவதாகிய அநுமான விசேட மாவனவன
றி உரையளவையாதறகேலாமையறிக.

சொல்லானறித்தேன எனறனுபவநிகழ்தலின் அது வேற
ளவையாவதன்றி அநுமான துடைங்காடுகணபார்க்கு, குளிரி
ணமைபனியினமை முகலியன அதுபலததியாலறித்தேனென்று
அதுடவநிகழ்தலின், இனலூரணனவற்றை வேறு பிரமாணமெ
னலூது காட்சிமுதலியவற்றுளடக்குதல் பொருநதாதாய் முடி
யுமென்றெழுக.

இதலூனே உரையளவை மூன்றென் றவற்றதியல்புகூறப்ப
ட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

காண்டல்வாயில் என்றெடுத்த திருவிருக்கத்தில் தன் பொருட்டாமதமாணம் பிற்பொருட்டா மதுமாணமென்ற பக்கத்துசகு, பககழன்று மூன்றுபக்கம் ஏதமூன்று புகையால் போதநாற்றம் என்ற ஐந்து திருவிருத்தத்தளவும் வயாக்யா நம வந்துமுடிசுது, ஆகமப்பிரகார மூன்றுவகையா விருசகுமென்ற செப்படிடெனன மேலுளி. செய்கூர்.

அநாதியே யமலயை வறிவன லாகமந்தான் - ஆகமமா னது அநாதியே நினைமலையிருக்கிற சர்வகுளுளுவே சொல்லப்பட்டசாத்திரர்,—பிராந்தமா நினைப்பேணல் தந்திரம் - மு னெடுபின் மலைவற விதனை யாராய்ந்துபார்த்துச சொல்லுவது தசகிரகலைபாம்,— மந்திரங்கள் மநாதிகா—ககிதெய்வம் வழி—மும் வாய்மையாகும் - மந்திரகலைபாவது மனமுதலாகிய கரணங்களை யடக்கி யவரவர்சகு வேண்டின தெய்வங்களை வழிபடுகிற வு-னமையாம்,—தனதுயி நிலாதானரன்மை யுணர்த்துது உபதேசகநான - தனக்கொரு முதல்கடுவிற்றுதி மூன்றுயில்லாத பரமேஸ்வரன உண்மைபையறிவ்ககிறவிது உபதேசகலைபாம்.

இகளுர்சொல்லியது சாத்திரங்களை முனெடுபின் மலைவரக கொள்ளுகிறது தந்திரகலையாமென்றும், கரணங்களுடைய வயாபாரங்களை யடக்கி யவரவர் தங்களுக்குவேண்டின தெய்வங்களை யத்தந்த மந்திரங்களினுலே வழிபடுகிறத மந்திரகலையாமென்றும, தனக்கு முதலு முடிவுயில்லாத பரமேஸ்வரனுடைய சிவஞானத்தை பக்குவான்மாக்களுக்குப் போதிப்பிக்கிறது உபதேசகலையா மென்னுமுறைபு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

ஆகமம் - உராயளவையாவன?—தநாதிர்ய யமலரூய வ
 நிவனூரூய - அநாதிமுதத சித்தருவாக்ய முதல்வன அருளி
 ச்செய்த வேதரகமங்களா மவை கருமகாண்ட முபாசனாகாண
 ட ஞானகாண்டமென மூவகைப்படும்,—பினூதிமாநிநிபபே
 ணல் - அஹறுட கருமகாண்டம்பற்றி பினூதிமுன மாறு
 சோளிநி யதுட்டதநலை, யுயிரிடுஊ டினாவுடுரிவது,—சாதி
 ரம் - தகதிரவுராயளவை பெணப்படு, —மனூதிகளடக்கித்
 தெய்வம் வழிபடு வாய்மை - உபாசனாகாண்டமபற்றி மனூ
 திகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடு வாய்மை, யுயிரிடுஊ டினாவு
 தெரிவது,—மகதிரவுகளாகும் - மகதிர யுராயளவை பெணப்ப
 டும்,—தனூதி யீந்நாநான-ஞானகாண்டமபற்றித் தனகரு மு
 தனு முடிவுமிலாத விழைவன,—தனையுணாததுதல் - தன
 னின வேதல்லாத வெணகுணமுடையனூதல் தனனினவேரூசு
 ய பசுபாசககீளயுடையனூதல் முதலிய தனகைகீளாத காண
 ணருமாறு 0 பிறாசகுணர்த்துமாறு முயிரிடுஊ டினாவுடுதிரிவ
 து,—உபதேசகநான - உபதேச வுரைஉளவயெணப்படு மெ
 ணபதாம்

இதனூனே வுராயளவை மூனறெனறவற்ற தியல்புகள்
 ப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனங் காண்டனமுதலிய வளவைப்பிரமா
 ணங்களைக்கூறி, மேற் பக்கப்போவி முகவி
 யவற்றைத் தொகுத் துணர்த்துகோ.

ஈண்டுப்பககப் போலிநான் கேதுப்போலி யொ
ருமூன்றும், வேண்டுமெழுமுன் ருகும்விளங் குவமை
படபோலி யீரொனபான், காண்நிந்தோல்விக் தானம்
ண யிருபத்திரண்டாக கருதிவிவை, யாண்டுமொழிவ
ரவையெல்லா மளகமில்லுபத் தைந்தாகும். (கச)

(இ-ள) ஈண்டு இவவிடத ததுமானம் ப்ரயோகக்குமிட
பக கப் ததுப் பட்சாபாச நாலாயிருக்கும்.

போலி

நான்கு

ஏதுப்போலி ஏதுதுடண மூன்றாயிருக்கும்.
ஒரு மூன்றும்
வேண்டுமெழு அசிததனமுதலிய பகுதியை வருத்தறிய
மூன்றாகும் மிடத திருபத்தொரு பேதப்படும்
விளங்கு முய அனமாககளுக்கு விளங்கபடணணுந் திரு
மைப்போலி யீட்டாக தாபாசம் பதினெட்டுப் பேதப்படும்
ஒரொனபான கா
னமும்

நோல்வித்தா செபபுவழு வினுவமுவால்வரு நிக்ரஹத்
னயிரண்டு தாநமிரண்டாம்

ஆஃதாவது? அப்பிரதிபத்தியெனவும் விப்பிரதிபத்தியெ
னவும் பெறும்

இருபத்திரண் இவைக ளிரண்டினை பிரித்தறியுமிடத
டாய கருதி வி துப் பரதிஞ்சைடானி முகலிய பதினமூன
வை தும், அந்நுபாடனமுதலிய வொன்பதும்,
ஆகவிருபத்திரண்டாம்

ஆண்டு மொழி இவையிற்றின மேலும் வாதத்தில் வாரா
வா தது, அத்தாந்தர முதலிய வாறுண்டெ
னறும் சொல்லுவார்கள்

அவை பெல் அவைகளின் பகுதியை விசாரித் தறியுமி
லாமளக்கி லறு டத தாகவறுபத்தைந்தாம். இககுற்றம் வா
பத்தைந்தாகும். ராமந ப்ரயோகிப்பதே கல்ல ஏது. ஏ - று.

போலி அறுபத்தைந்தாவன்—பட்சாபாசம் - ச, ஏதுப்
போலி - உச, உவமைப்போலி - கடி, நிகரஹததாநம் - உஉ,
ஆகவறுபத்தைந்தையு மறிசு.

ஆபாச மென்பது வடமொழி.

“ஒப்பில்போலியு மப்பொருட்டாகும்” என்றார் - தொல்
காப்பியனார். இவையிற்றின வயாததிபை உறியுமிடத்துப் பெ
யருமுதாரணமும் வருமாறு —

பட்சாபாச நானகாவன?

பட்சாபாசம் க ப்ரதிஞ்ஞாபாசம் ௩

அறுமாறாபாசம் உ வசராபாசம் ச

இதற்கு முறையானே - உ-ம்.

பட்சாபாசமாவது - அநூஷணம்வன்னி, ரதநுமானம்.
ஏ - து. பட்சமாயுளள வகநியிடத்துகுடில்லாமை யாபா
சமாகைபா லறிக. (க)

அறுமாறாபாசமாவது-அறித்தியம் சத்தம் கண்ணற்கா
ணப்படுகையிலே யென்கிறவதுமானம். (உ)

ப்ரதிஞ்ஞாபாசமாவது-சத்தியிலிரசிடமென்னுமறிவு.(௩)

வசனூபாசமாவது - ப்ராம்மணனூலே சுரரபாகம்பண்
 ணப்பட்டது தரவந திரவியமாகையாலே பால்பேரலநி
 வது. (ச)

பெளவியமெனநும்பெயர் இதுகுறையு

ஆகப் படசரபரச நாலும் வந்தவாறுகாண்க

இதனை

அபிரசித்தி விசேடணம் க அப்ரசித்தோபயம் ௩

அபிரசித்தி விசேஷியம் உ அபரசித்தச்சம்பநநம் ச

எனக்கூறுவாருமுளர்

ஏதுபேரவி மூனமுறவன?

அசித்தன விருத்தன அநைகாதிகன - ௩

இதில் அசித்தனாவது - நிசயிசகப்படாத படசவிருத்தி
 யையுடையது (க)

விருத்தனாவது படசத்திலும் விபடசத்திலும் முடைதநா
 யிருக்கை. (உ)

அநைகாந்திகனாவது பட்சசுதிரயத்திலும் விருத்தியிருந
 தல் (ஊ)

இதி லசித்தபேதம் பனவிரண்டாவன?

சொரூபாசித்தன க ஆசரய ஏகநேசாசித்தன் எ

வயாத திகரணசித்தன உ வடாததவிசேஷயாசித்தன அ

விசேஷபாசித்தன ௩ வயாதத விசேஷனூசித்தன க

விசேஷனூசித்தன ச சூரேகாசித்தன ௪௦

பாகாசித்தன ௩ சந்தித்தவிசேஷயாசித்தனகக

ஆசரயாசித்தன ௬ சந்தித்தவிசேஷனூசித்தனகஉ

ஆஊ அசித்தபேதம் - கஉ.

விருத்தபேத மிரண்டாவன?

பட்சவிபட்ச வயரபகவிருத் பட்சவிபட்ச ஏகதேசவிருத்
தன க தன உ

ஆ_ விருத்தகன் - உ

அணுகாத்திகபேதமேழாவன?

பட்சத திரய வியாபக விரு ஏசதேசவிருத்தி ச
ததி க பட்ச ததிரய ஏகதேச விரு
பட்சவயாபக சபட்சவிபட்ச ததி (௫)
ஏசதேசவிருத்தி உ பட்சசபட்ச வேகதேசவிருத்
பட்சசபட்ச வயாபகவிபட்ச தி விபட்சவயாபகன கூ
ஏகதேசவிருத்தி ௩ பட்சவிபட்ச வேகதேச விரு
பட்சவிபட்ச வயரபகசபட்ச ததி சபட்சவயாபகன ஏ

ஆ_ அணுகாத்திகன் - ஏ.

ஆ_ ஏகப்போலி - உக

இனிமுறையானே யிதற்குநாரணம் —

சுசித்தபேதம் பனவிரண்டும் வருமாறு —

சொருபாசித்தனாவது - சத்தமந்ததியம் காணப்படுகையர
றே உநித்தியததைச சாததியமாயிருக்கிற சத்தத்திலே கர
ணப்படுகையெனகிற வேதொருபமாகவில்லை, சத்தஞ்சிரவ
ணமாகையாலே, இதுமுதலி சொருப சித்தனெனவழிக (க)

வ்யாத்திகரண சித்தனாவது - அநித்திபம் சத்தம் படம்
பண்ணுகையாலே; இக்கவேது சதகடுகிறபட்சத்தககுப்
பின்னமாயிருக்கிற வாதாரத்தையுடைய படத்திலே விருக்கை
வினாலெனவழிக. (உ)

விசேஷியாசித்தனாவது - சத்தமநித்தியம் சாமாந்பத்தை யு முடைததாய்க காணப்படுகையினாலே ; இந்தவேதாவினே விசேஷியகாணப்படுகை யசித்தமகையினாலே னெனவறிக (௩)

விசேஷண சித்தனாவது - சதகம அநித்தியம் காணப்பட்டுச் சாமாநயத்தை யுடைததாய்கையினாலே , இந்தவேதாவினே விசேஷணங் காணப்படுகை யசித்தமகையினாலே னெனவறிக (௪)

பாகாசித்தனாவது - சத்தம் அநித்தியம் ப்ரயதனைததகருப் பின்பு. னடாய்கையினாலே ; இந்தவேதாவினே யரலவாதிசத்தகங்களுக்கு ஈஸ்வரப்பிரயதனைம பூவத்துவமுண்டாயிருக்கையினாலே மாணுடப் பிரயதனைததானே யுண்டாயிருக்கிற தீவிரத்தவ மகதரத்தவ முதலாயிருக்கிற கந்ததானோட்டங்க ளின் வயாபாரத்தினாலே ஜகதத்துவ மில்லாதபடியா னெனவறிக (௫)

ஆசுரயா சித்தனாவது - தனக்குமாறாய்நின்ற வாதிக்குத்தறிப வேதுவுக்குப் பொருந்திய தனமயில்லைபாகிய வேதுவைககாடடல் அஃகாவது, சாங்கியன - பரக்குதியுண்டு, விசுவமபரிணமிபாகையினாலே ; இந்தவேதாவினே ஆசுரயமாயிருக்கிற ப்ரதானநதாராகிகளாக கில்லாதபடியினாலே னெனவறிக. (௬)

ஆசுரய வேகதேசாசித்தனாவது - ப்ரதானமு மானமாவு மீசுரனுநித்தியம், ஒருவராற் பண்ணப்படாறுருகைகையினாலே ; இந்தவேதாவினே பட்சமாயிருக்கிற ப்ரதானம் ஜீவனிப்ரவரணிவாகளுக்குள்ளே ப்ரதான மசித்தமகையினாலே னெனவறிக (௭)

வயாத்தசித்த விசேஷியாசித்தனாவது - சத்தம் அநித்தியம் பண்ணப்பட்டுச் சாமாந்யவத்தாகையினாலே ; இந்தவே

துவிலை சாமாந்யவத்தெனகிற விசேஷியம் வ்யர்த்தமாகையி னு லெனவறிக. (அ)

வயாததவிசேஷண சித்தஞுவது - இர்த்தப்பட்டசகதிலே யிர்தவேதுவை முனபினனாகச் சொல்லுடை இதவிரண்ட சித்தன மீமாஞ்சகனமதத்திற் சொல்லுகிற தெனவறிக. (ஆ)

சந்தேகாசித்தஞுவது - தானகூறுகிறவேது ஐபமாய்நிறக வு மப்பொருளேச் சாத்ததல் அஃதாவது-ஆவியோ பனியோ தோனமுருநினதென றையமுருநினறவிடத்து, அதுபுணையென றறுதியிடடு அவவிடத்து நெருப்புண்டென்று கூறுதலெனவ றிக. (க)

சந்தித்தவிசேஷியா சித்தஞுவது - கபிலரிப்பொழுது ரா கத்தவேஷாதிபுடனே கூடினவர், புருடததவதகோடு கூடி னததவஞான மில்லாத புருடனாகையாலே எனவறிக. (கக)

சகதித்த விசேஷணசித்தஞுவது - கபிலரிப்பொழுது சா தியுடனே கூடினவர், ததவஞானமில்லாத புருடனாகையின லே, இதவேதுவிலு மிதற்குமுன்சொன்ன வேதுவிலும புரு டததவததிற்கு விசேஷியமாயும் விசேஷணமாயு மிருக்கிற த தவஞானமில்லாமெனகிற வேது. இப்பொழு துண்டாகா தேயிருக்கிற ததவஞானத்தை யுடையவெனகிறதம, எப்பொ முதந ததவஞான மில்லாதவெனகிறதரு சந்தேகமாயிருக் கையினலே; இரண்டினலும் பெற்ற பெயரெனவறிக. (கஉ)

ஏதுப்போலியில் அசித்தபேதம்—கஉ, ம் முற்றிற்று.

இனிவிருத்தபேதம இரண்டிவருமாறு—

பட்ச விபட்ச வ்யாபக விருத்தஞுவது? சத்தம் நித்தநி யம் காரியமாகையினலே; இந்தக்காரியத்தவ மெனகிறவேது நித்தயமெனகிற சாததியுபத்துக்கு விபரீதமாயிருக்கிற அநிகயத்

தோடு வபாத் தமரகையரலும், படசவிபட்ச வயாபகனுகை யாலு மெனவறிக. (க)

பட்சவிபட்ச ஏகதேசவிருத்தியென்கிற விருத்தனாவது? நித்தியனா சத்தம ப்ரயதநாகசர மாகையினாலே; இகவேது வாயு முகலான சத்தமாயிருக்கிறபட்ச ஏகதேசத்திலும், த்ரணமாகிபாயிருக்கிற விபட்ச ஏகதேசத்திலும், இல்லாதபடியி னு மெனவறிக. (உ)

ஏதப்போலியில் விருத்தபேசும் உ-ம் முற்றிற்று.

அரைகாந்திகனேழும் வருமாறு —

அரைகாந்திகன - ஒன்று பலவாகல். எனவே அவ்விரண்டிற்கு நிற்றலின் அரைகாந்திகமாயிற்று.

பட்சததிரயவயாபாக அரைகாந்திகனாவது? சதகம் அநித்தியம் அறிபபடுகையினுமென்கிற வேது, பட்சமாயிருக்கிற சததகநிலி-திலும், சபட்சமாயிருக்கிற கடத்திலும், விபட்சமாயிருக்கிற தகாசத்திலும், இருகையினு மெனவறிக. (க)

பட்சவயாபக சபட்சவிபட்ச ஏகதேச விருத்திபென்கிற தரைகாந்திஇனாவது? சததம் அநித்தியம், பரத்யட்சமாகையினாலே யென்கிறவேது; ப்ரத்யட்சதவம் பட்சமாயிருக்கிற சதமெல்லாததினு மிருக்கையினாலும், சபட்சவிபட்சவகளி லெவகு மிராமலிருக்கையினாலு மெனவறிக. (உ)

பட்சசபட்சவ்யாபக விபட்ச ஏகவிருத்திபென்கிற தரைகாந்திகனாவது? இஃது பசு, கொம்பையுடைதகாகையினு மென்கிற வந்தவேது, பட்சமாயிருக்கிற விருத்தப்பசுவ்விடத்தல், சபட்சமாயிருக்கிற பசுக்களெல்லாததிலும், வ்யாபித்திருக்கையினாலும்; விபட்ச ஏகதேசமாயிருக்கிற கோஜாதியிலிருக்கையினாலு மெனவறிக. (ங)

பட்சவிபட்சவ்யாபக சபட்ச ஏகதேச விருத்திபென்கிற அரைகாந்திகளுவது? இதனோவல்ல கொம்பை-யுடைதலாகையினாலே என்கிறவிதவேதும், பகவமாயிருக்கிற வித்தபபசவினி' டத்திலும் பசவரகாமலாகையினாலே, விபட்சமாயிருக்கிற வெல்லாப் பசவிவிடத்திலும் வயாபிககையினாலும், சபட்ச ஏக தேசமாயிருக்கிற யானைமுதலானவைகளிடத்திலும் மிருக்கையினாலே மெனவறிக. (ச)

பட்சத்திரய ஏகதேசவிருத்தியென்கிற அரைகாந்திகளுவது? பூமிநித்திரியம், நாசம பரத்யட்சமாகக் காணுகையினாலே என்கிறவேதும், பட்சமாயிருக்கிற பூமிவினேதேசத்தினிடத்தினும், சபட்ச ஏகதேசமாயிருக்கிற விரண்டனாவாதியினிடத்திலும், விபட்ச ஏகதேசமாயிருக்கிற வானமாவினிடத்திலும்; இருகையினாலே மெனவறிக. (டு)

பட்சசபட்ச ஏகதேசவிருத்தி விபட்ச வ்யாபகமாவது? திக்குகாலமானது, இவைதிரவியம், அமூர்த்தமாகையினாலே என்கிறவேதும், பட்ச ஏகதேசமாயிருக்கிற மனத்தினிடத்திலும், சபட்ச வேகதேசமாயிருக்கிற பூமியாதிபிடத்திலும் மிராமலீருக்கையினாலும், விபட்சமாயிருக்கிற வானமாவாகாதியினாலே வ்யாபித்திருக்கையினாலே மெனவறிக. (சு)

பட்சவிபட்ச வேகதேசவிருத்தி சபட்சவ்யாபகளுக்கிய அரைகாந்திகளுவது? திக்குகாலமானது திரவியமல்ல; மூர்த்தமாயிருக்கையினால். என்னவே, பட்ச வேகதேசமாயிருக்கிற மனத்திலும் விபட்சவேகதேசமாயிருக்கிற வானமாவினிடத்திலும் மிருக்கையினாலும், சபட்சமாயிருக்கிற குணத்தினையெல்லாம் வ்யாபித்திருக்கையினாலும், சபட்சமுதலிய விருத்தியுயிவைக

எல்லவந்த வ்யாபிக்குமாகையினாலே அகைகாந்திகமென்ப பெற்றது (எ)

ஏதுப்போலியில் அகைகாந்திகன்—எ-ம், முற்றிற்று.

பெளடகரத்திலே துதுடணமஞ்செனேரூதியிருக்கவிவவாசிரியர்மூன்றாகக்கூறியதென்னெனின்? விருத்தமபிரகரணம் சாதய சமமதிக்காலா யெத்துவாபாசாதிகள-கரு-ம, சூதரவிரோதத்தினாலும் எத்துவாபாச மூன்றுதானே. அஃதெப்படியெனினில்? சமாஸூதிதூல்லிய பல விசற்புகதினாலே சந்திரதிபட்சமெததுவாபாச மாகாதபடியினாலும், பாதித்விஷயன விருத்தினாலே அகநதர்ப்பவிககையாலும், இந்நேயிவவாசிரியர்சொல்லியதெனவறிக.

ஆகவேதுப்போலி - உக - முற்றிற்று.

மேல்திருட்டாந் தாபாசமாவது.—

திருட்டாந்தம் - ஏதுவுக்குஞ்சாத்தியத்துக்கும்வ்யாபிபைக்கீகுகுகவலம்.

வயாததிசமவேத நஸகூய்ய நதிருஷ்டாங்க மிதிரீயகே எனறார். வாதராச்யக்காரனா. இவ்விலககண மிநியிலேசிருட்டாந்தம் போலத்தோனறுமவைகெல்லாநதிருட்டாந்தாபாசமென்பபெறும்; அவைபதினெட்டாம. அவையாவன?

சாததியவிகலன	க	சாததீயா வ்யாவிருத்தன்	எ
சாதகவிகலன	உ	சாதனுவ்யாவிருத்தன்	அ
உபயவிகலன	ங	உபயவியாவிருத்தன்	க
ஆசிரியனின்ன	ச	ஆசிரயவிஹீனன்	க௦
அவவியாததியபிதானன்	ரு	வயாவிருத்தியபிதானன்	கக
விபரீதவயாததியபிதானன்	க	விபரீதவயாததியபிதானன்	கஉ

சந்தித்த சாத்தியன்	கங்	சந்தித்த சாத்தியா	வ்யாவி
சந்தித்தசாதனன்	கச	ருத்தன்	கஎ
சந்தித்தவ்யுபயன்	கரு	சந்தித்தசாதன	வ்யாவிருத்த
சந்தித்தவாச்ரயன்	கக	ன	கஆ

ஆ சாதவிகலாதி - கஅ-ம், உத்தேச மெனவறிக.

மேலிலககணம் வருமாறு

சாதசியவிகலனெனனூ திருட்டாந் தாபாசமாவது? மனது அநித்தியம் மூர்த்தமாயெனகற வேறுவினே, பா மாணுவைப்போனெனகற திருட்டாநதம், அநித்யத்துவமெனகற சாதசியமில்லாதபடியினு லெனவறிக. (க)

சாசகவிகலனாவது? மனது அநித்தியமூர்த்தமாயெனகற வே யென்கறவே தவக்குக கணமம்போலவெனகற திருட்டாநதம், மூர்த்தத்துவமெனகற சாதநமில்லையா மெனவறிக (உ)

உபயவிகலனாவது? இநதச்சாத்தியத்துக்கு மிகதவே தவக்கு மாகாசம்போனெனகற திருட்டாந் தத்தினுலே, சாதசியமாயிருக்கற அநித்தியமும், சாதநமாயிருக்கற மூர்த்தத்துவமும் ஆக விரன்மில்லாமையா லெனவறிக. (ங)

ஆச்ரயனினாவது? இநதவே தவக்குத்தானே ஆகாசத்திற் பூப்போலவெனகற திருட்டாந் தமாயிருக்கற வாகாசுபுடமில்லாதபடியினு லெனவறிக. (ச)

அவயாதித் யதிதானனாவது? இநதவே தவக்குத்தானே கடம்போலென்கற திருட்டாநதத்தினுலே யாதொன்றுமூர்த்தம் அதுநித்தியம், கடம்போலெனகற தலத்திலேயொழிய்ப்புறத்தில் வ்யாத்திதோன்றாதபடியினு லெனவறிக. (ரு)

விபரீதவ்யாத்தி யதிதானனாவது - இநதவே த சாத்தியம் கருக்கே யாதொன்றுமூர்த்தம் அது அநித்தியம் என்று வயா

ததிசொல்லாமல், இதற்கு விபரீதம் யாதொன்று அறித்தியம் அதுமூர்த்தம் என்று வ்யாததிசொல்லுகையினு லெனவறிக (க)

சாதலவயாவிருத்தலவது - இந்த வேதுசாதலியங்களு கருத்தானே யாதொன்று அறித்தியம்ல்ல அதுமூர்த்தம்மல்ல, பரமாரணுவைப்போலவெனகிற திருட்டாநத்தினுலே சாதல மாயிருக்கிற மூர்த்தத்தவம் வயாவிருத்தமாகாமல் அதிலேயி ருக்கையினு லெனவறிக. (ஈ)

சாத்ய வயாவிருத்தலவது - இந்தவேதுசாத்தியங்களு க்கே கனமவததெனகிற திருட்டாநத்தினுலே இப்படிக்கொத்த வெகிகோகவயாததியினுலே சாதலமாயிருக்கிற அறித்தியத்வவ யாவிருத்தமாகாம லிருக்கையினு லெனவறிக (அ)

உபய வ்யாவிருத்தலவது - இந்தவேது சாத்தியங்களு க்கு கடாதினையப்போலவெனகிற திருட்டாநதம் பொருநத கையா லெனவறிக (ஆ)

ஆச்யவியூனமாவது - இந்தவேது சாத்தியங்களுக்கு ஆ காசத்திற் பூப்போலவெனகிற திருட்டாநதம் பொருநதகையா லெனவறிக. (கா)

வயாவிருத்தி யதிநானலவது - ஆச்யம்போலவெனகிற வயாததியுண்டாகையா லெனவறிக. (கக)

விபரீத வ்யாததி யிகாநலவது - இந்தவேது சாத்திய ங்களுக்கே விபரீதவ்யாததியினுலே ஆகாசவததெனகிற திருட் டாநதம் பொருநததலா லெனவறிக. (கஉ)

சுநதித்த சாத்தியமாவது - இவன் மகாவிராஜாவாகப் போகினுன, சோம வமசோற்புகளுக்கையினுலே யிராஜ்யபார த்துக்குக் கர்த்தனான விராஜபுத்திரனைப்போல. இந்தவேது இ வனிராஜ்யபாரத்துக்குக் கர்த்தனாகப் போகினுனென்கிறசா

த்தியத்தோடேகூட வ்யாததிக்குந் திருட்டாந்த நிச்சயிதது
இராஜபபாரத்தை யுடையவளுகையா லெனவறிக (௬௩)

சகதித்தசாதநமாவது-இவன் அசர்வஞ்ஞன் அஃதெக்கா
ரணததா லெனில், இராகத யேஷாதிகளுடன கூடினவளு
கையாற் றெருவிற்போகிற புருடனைப்போல. இக்கவேதவுசுரு
த் திருட்டாந்தமாயிருக்கிற தெருவிற் புருட விசசிதசாதனளு
கையாலு, சாதசியமாயிருக்கிற விகதப்புருடனிடத்திலே யசர்
வஞ்ஞ லடசனமுண்டோ வில்லையோவென்று சங்கித்த மு
றுதலா லிது திருட்டாந்தாபாச மெனவறிக. (௬௪)

சகதித்தோபயவது - இவன் சுவர்ககத்தை யுடையப்
போகளுன, முற்றுககத்திற் றேடப்படடிருக்கிற சம்கன்மபல
ததை யுடையவளுகையினாலே, தேவதத்தனைப்போல இத்தத
திருட்டாந்தத்திலே யேதுவாயிருக்கிற முன்பார்ஜ்ஜித்த சகத
கன ரத்வமுரு சாத்தியமாயிருக்கிற சுவர்ககாதித்வமும் சகதி
த்தமாகையினு லெனவறிக. (௬௫)

சந்தித்தவாசர்யமெனணுந் திருட்டாந் காபாசமாவது-இ
வன் சர்வஞ்ஞன்ல்ல, அஃதெக காரணததாலெனில், வெருவகத்
தாவாயிருக்கையினாலே ஜநிக்கப்போகிற தேவததனைப்போ
ல வென்கிற திருட்டாந்தமாயிருக்கிற தேவததனை ஜநிக்கிறதி
லே ப்ரமாணமில்லாதபடியா லெனவறிக. (௬௬)

சந்தித்த சாததிபா வ்யாவிருத்தவது - யாதொருவன்
மகத்தாயிருக்கிற விராஜ்யம் பண்ணவில்லையவன் சோமவம்
சோற்புதனுமல்ல, வேறேயொரு ராஜபுருடனைப்போலவென்கி
ற திருட்டாந்தத்திலே திருட்டாந்தமான விராஜபுத்திரனிடத
திலே சாத்யா வ்யாவிருத்தியமுண்டாய் சந்தேகமுண்டா
கையினு லெனவறிக. (௬௭)

சந்தித்தசாதலு வ்யாவிருத்தலுவது - யாதொருவன் ச
 ராவககியன அவனே ராகததுவேஷமில்லாதவன, சகலசாத்
 திரககியனைப்போலவென்கிற திருட்டாந்தத்திலே யிருக்கிற ச
 மஸ்த சாத்ரககியனுக்கு இராகாதியில்லாததிலே ப்ரமாணமி
 ல்லாதபடியா னெனவறிக (கஅ)

இப்படித் திருட்டாநகாபாசம் பதினெட்டு
 ம் வந்தவாறுகாணக.

மேற் றொகையானே நிக்கிரகத்தாநம

அப்பிரதிபத்தியெனவும

விப்பிரதிபத்தியெனவும்

இரண்டாம்

அப்பிரதிபத்தியாவது - வாதியானவன் றுன்சொன்னது
 ம், ப்ரதிவாதியானவன சொன்னது மறியாதிருக்கல்

விப்பிரதிபத்தியாவது - வாதியானவன றுன்சொன்னவ
 சகத்தையும், ப்ரதிவாதியானவன சொன்னவசந்தையும், உள்
 ள்படி யதனையறியாமல் விபரீதமாக வறிகை

இந்தவிரண்டும் வகையானே யறியுமிடத்து, அப்பிரதிபத்
 தி-பரதிருகு ஆனிமுதலான பதின்மூன்றும், விப்பிரதிபத்தி-அ
 ந்து பாடனமுதலான வொன்பதும், ஆகநிக்கிரகத்தாந மிருப
 தகிரண்டாம்

நிக்கிரகத்தாநமென்பது ஒருவராலுங் கண்டிக்கப்படே
 னென்னு மவன்மதத்தைப் பிறகுந் கண்டிக்கப்படுகை நிக்கிரக
 த்தாநம். அவையாவன?

ப்ரதிஞ்ஞாலி

க ப்ரதிக்கியாவிரோதம்

ந

பரதிக்கியாநதம்

உ ப்ரதிக்கியாசந்யாசம்

சு

எத்துவார்த்தரம்	டு	அஞ்ஞாதம்	கடு
அந்ததாரதரம்	சு	அப்பிரதியை	கசு
நிரர்த்தகம்	எ	விக்கோபம்	கஎ
அவிகக்யாதார்த்தம்	அ	மதானுககியை	கஅ
அபார்த்தகம்	க	பரியறுயோச்சியாபேகூ	
அப்பிராததகாலம்	கௌ	ணம்	கக
நூணம்	கக	நிரறுயோச்சியானுபேகூ	
கூதிகம்	கஉ	ணம்	உௌ
புனருத்தம்	கங	அபசித்தாரதம்	உக
அநருபாடன	கச	எத்துவார்பாசன	உஉ

இவையிற்றுக் கிலக்கணம். வருமாறு —

ப்ரதிஞ்ஞானியாவது - வாதிக்கையிலே வாதியானவன் சபக்கமுதலியவற்றைச் சொல்லி, யதனை முட்டச் சாதிக்கமா டடாம லுடனே யதனைவிடுகை பெனவறிக. (க)

ப்ரதிக்கயார்த்தமாவது - வாதியானவன் விசேஷியாமல் சொன்ன ப்ரதிக்கயாதிகளைப் ப்ரதிவாதிபானவன் அதனைத் து வித்தனவில் அநதப்பிரதிக்கயாதிகளைப் பின்பு விசேஷணத்து டனே கூட்டிச் சொல்லுகை பெனவறிக (உ)

ப்ரதிக்கயா விரோதமாவது - யாநொருவன் பதவாக்கிய ங்களினுலே ஜகத்கத்தாவை யங்கீகரித்துப் பின்பந்த லீஸ் வரணைக கர்த்தாவல்லவென்கை யெனவறிக. (ங)

ப்ரதிக்கியா சர்யாசமாவது - தான்சொன்ன ப்ரதிக்கி யாதிகளை ப்ரதிவாதிபானவ னிந்தித்துள்ள வினுவதனைச் சொ ல்லவில்லையென்கை யெனவறிக. (ச)

எத்துவார்த்தமாவது - வாதியானவன் சாத்தியம்சமாயி ருக்கற வேதுமுதலியவற்றைப் பிரதிவாதிபானவன் துஷிக் கையிலவன் பின்னையுமொரு விசேஷணத்தோடே கூடத் தா

ன முன்சொன்ன வேதவை திடப்படுத்திச் சொல்லுகை யென வறிக. (ரு)

அர்த்தநாதரமாவது- ப்ரதிவாதி சொன்ன தூடணத்துக் குத் தானதற்கேற்ற வசனஞ் சொல்லாம லதற் குபயோகமில் லாத வார்த்தையை பவ்விடத்திற் சொல்லுகை யெனவறிக. ()

நிராததகமாவது-ப்ரதிவாதியானவன் ஒன்றுஞ் சொல்லா திருக்கையிற முன் வீண்வார்த்தையைச் சொல்லுகை யெனவ றிக. (எ)

அவிககியாதார்த்தமாவது-ப்ரதிவாதியானவன் ஒரு ஏது வை முன்னுதராஞ் சொல்லுகையிலுஞ் சபையிலே யிருக்கிற பரீ ழித்துக்க ளதுவாதிக்கையிலும், ப்ரதிவாதி யானவன் என் க்கிறத வேது தெரிடாதெனகை யெனவறிக. (அ)

அபார்த்தகமாவது - அந்வயத்தில் அர்த்தமாகாதிருக்கிற பதவாகசியங்களைச் சொல்லுகை. அதற்கு - உ - ம் குண்ட மாததிமதே சடாடிமொனிவிட பூபாம எனகை பெனவறிக.(க)

அப்பிராந்த காலமாவது - வாதமபண்ணுமிடத்த வாதி யானவன் பஞ்சாயவங்களை யடைவில் மாறிப் பிரயோகித்த லெனவறிக. (க0)

தூனமாவது-ஸ்வசித்தாந்தத்திற் கூறிய அவையவங்களை யறிதது ப்ரயோகியாமல் மாறிக் குறைத்துப் பிரயோகித்த லெ னவறிக. (கக)

அதிகமாவது - ஏது முகலியவற்றுடனே கூட வுதாரண தூடனுவாதங்களுக்க திகததைப் பிரயோகிக்கையெனவறிக.

புணருத்தமாவது- சத்தத்திலுலேதான் அத்தியாகாரத்தி லுலே தானசொனை வசகங்களைப் பிரயோசக மின்றியில் மீள வுமத்தையே சொல்லுகை யெனவறிக. (கங)

அந்துபாடலாவது - வாதியானவன் சொன்னபொருள்களைச் சபையிலிருக்கிறவர்களுக்கு அதுவழித்த சத்தத்தை நானறியேனென்னுமல் சொல்லாதிருக்கை யெனவறிக. (௧௪)

அஞ்ஞாதமாவது - வாதியும் சபையிலுள்ளவர்களும் வாக்கியார்தசத்தகை யறியாதிருக்க லெனவறிக. (௧௫)

அப்பிரதியையாவது - வாதிசொன்னதற்குத் தானும்பங்கிகரித் திருக்கையிலுலு மதற் குகதரஞ் சொல்லாதிருக்கை யெனவறிக. (௧௬)

விசேஷமாவது - வாதியானவ னெனறைச் சொல்லாததொடங்கி, யதனைமறந்து, வேறொரு யயாச்சியத்தையிட்டு அவைச்சொல்லாதிருக்கை யெனவறிக. (௧௭)

மதானுக்கியையாவது - வாதிபானவன் தன்னுடையமகத்தகருவருந் துடணம் பரிகரியாமல், பிரமதத்துக்கு இடத்தைத் துடணமாகச் சொல்லுகை யெனவறிக. (௧௮)

பரிபநுயோச்சியா பேசுணமாவது - வாதம்டண்ணவகதவிடத்து அந்தவாதம் பிறனாலே நிக்கிரகிக்கப்படுகையி னுலும் நிக்கிரகிக்கப்பட்டோமென்று பரிபவமினறியிருக்கை தானெனவறிக. (௧௯)

நிரனுவோச்சியாறுபோகமாவது - நிக்கிரகத்தாற் ப்ராப்தனாகாதவனை நிக்கிரகஞ் செய்வேணுமென்று நிக்கிரகிக்கிறது. ஏவப்படாதவனை யேவுலெனவறிக. (௨௦)

அபசித்தான்தமாவது - ஒருசித்தாந்தஞ் சொல்லத்தொடங்கி யதற்கு விருத்தமாயிருக்கிற சித்தானதவசநஞ் சொல்லுகை யெனவறிக. (௨௧)

எத்துவாபாசனாவது - அவாந்தர பேதங்களுடனே கூட ஏதுசித்தாதிகளான பஞ்சரூபப் பிரகாரமான யாதொருரூபங்க

ளாலே காணப்பட்டிருக்கிறதோ அவைக ளந்தந்த ரூபங்களினு
லேதானே யெனவறிக. (உஉ)

இப்படி நிக்கிரகததான மிருபத்திரண்டையு மறிக.

அளவைகாண்டலென்றதுமுதல் ஈண்டுப் பக்கப்போலியீ
றாக வளவை பதினாலுக்குப் பிரமாணஞ் சித்ததந்திர மெனவ
றிக

அளவைப்பிரமாண முடிந்தது

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மே லதுமானப்ரமாணங்கள் வயாத்திபை நன்றாகவறிந்
து நிராததோஷமாக ப்ரபோகிகுஞ் சாதநமானது சாததிப
சமாதனத்திற் பரியாபதமாம். யாதொருமார்க்கமேனும் வ்
யாததிபங்கம்வரு மதுமானத்தைககூறி ல்கீதேதுவாபாசனும்.
இஃகதுமானத்திற்கு முதற்றுஷணமாகவின பகூவேது தி
ருஷ்டாந்தவகளை யவ்ரோதமாக ப்ரயோகித்து வாதகதையி
ஊம பஞ்சாவயவ பௌர்வாபரிப விபர்யவவாதியான நிக்கிரக
ஸ்தானங்கள் வாராமற் கூறவேண்டும். ஆகையாற் பகூபாபா
சாதிகளுக்குத் தொகையாகப் பௌஷ்கராதுசாரமாகத் தோ
ஷங்களினது ஸ்வரூபங்கூறுகின்றது.

* தடி-கூட வளஷ்டிரொ — வ்யூரெபு ய-பூயாவ தி
ஜாந ஸாபுந ஸாபுலியெய | வய-பூபு-த-ஸ
ந தொஷெதொ யெ-நகெநாவி வ-பூ-நா || வ்யூவி
ஹாமாந-ஶாநஸூ டி-ஷணம் பூ-பூஜிதி .

ஈண்டு பக்கப்போலினானகு - [ஈண்டு-இவ்வடத்து] இவ்
வதுமானத்திற் பகூலகூணம் சேஷமாக வில்லாமையிருந்து

மேகதேசத்தினூற் பக்ஷம்போற்காண்பித்துப் பரீக்ஷித்தளவிற்
பக்ஷமல்லாமற்போம் பக்ஷாபாசநானகு. [ஆபாசம் போல
என்பது பரியாயநாமம்]

அவையாவன்—

ஒரிடத்திற் பக்ஷயில்லாமையினாலே

ஒரிடத்திற் பக்ஷத்தன்மையல்லாமையினாலே [லே

ஒரிடத்திற் பக்ஷம் பக்ஷத்தன்மையிரண்டுமில்லாமையினாலே

ஒரிடத்தி விரண்டுமிருந்தும் வயாத்தியில்லாமையினாலே

இவற்றுள் பக்ஷமில்லாமைக் குதாரணம்.—ஆகாயகுதாம
ரை வாசனையுள்ளது, தாமரைத்தன்மையால் குளத்திலுண்டா
ன தாமரைப்போல வென்பது. (க)

பக்ஷத்தன்மையல்லாமைக்கு - உ-ம். ஆன்மாநித்தியன் அ
ணுருபமாகலினென்பது. (உ)

பக்ஷம் பக்ஷத்தன்மை யிரண்டுமில்லாமைக்கு-உ - ம். மு
யற்கோடு காதமுள்ளது, ப்ருதிவி விகாரமாகலினென்பது (ங)

பக்ஷம் பக்ஷத்தன்மை யிரண்டுமிருந்தும் வயாத்தியில்லா
மைக்கு - உ-ம். ப்ருதிவிநித்யம், கண்ணிற்கு விஷயமாகலினெ
ன்பது. (ச)

இந்நான்கு முபலக்ஷணம்.

இவ்வாறுவந்துழி வந்துழி யுய்த்துணர்க,—

ஏதப்போலியொருமூன் றாய்வேண்டுமெழுமூன் றாகும்—எது.
ஏதலக்ஷணமில்லாதிருந்த மேதுப்போற்றினறி பேதுவல்லா
மற்போ மேதுவாபாசனாவது, முன்னே அசித்தன் விருத்தன்
அரைகாதிருகெனன் று மூன்றுவிதமாய் மேலுமிவற்றிற் சிறிது
பேதமாய்க் காலாத்தியாபதிஷ்டன், ப்ரகரணசமனென் றிர
ண்டுக்கூடி பைந்துவிதமா யிவைக ளவாந்தரபேதங்களினாலே
லிருபத்தொன்றும்.

அவைவருமாறு:—

ஆகாசத்தாமரை வாசனையுள்ளது, தாமரைத்தன்மையால், தடாகத்தாமரைபோல, இதற்குப் பக்ஷமாகிற வாகாயத்தாமரையில்லையாகலின் ப்ரதமமான வாசரயாசித்தன். (க)

கடமுதலானவை பரமானுரூபங்களாகக் கூடும், அநித்தியத்தன்மையால். பாஞ்சராதநிரிமதத்தி லானமாலைப்போல என்றால் சாவசம்மதமா யநித்தமாயிருக்கிற கடத்தி நித்தியத்தன்மை யேதுஸ்வரூபத்தினால் சித்தமாகலின் ஸ்வரூபாசித்தன். (உ)

சத்த மநித்தியம், கண்ணிற்குத்தொரியுங் குணமாகலின்; ரூபம்போல இஃது கண்ணிற்குத் தொரியுமென்கிற விசேஷணமேதுவி லசிததமரகலின் விசேஷணாசித்தன். (ங)

சததம் அநித்தியம், அறிவிற்கு விஷயமான திரவியமாகலின்; கடம்போல இஃது விசேஷியமாயிருக்கிற திரவியத்தன்மை யசித்தமாகலின் விசேஷயாசித்தன் (ச)

மேலும் விசேஷண விசேஷபாதி யென்கிற வாதிபத சத்தியினாலும், அவவவயுரூபமென்கிற பதஸ்வாரஸ்பததினாலும், இவவிருத்தத்தி னிருபத்தொன்றென்று கணக்காயிருக்கையினாலும், விருத்தன அரைகாங்கிக ணைநதூக்கி யசித்தனபதினாலும் குமுதற்சொன்ன காண்குநீங்கலாக நின்றபனிரண்டிம் வருமாறு கூறுவார்.—

கட மநித்தியம் குணமாய் மிகுதியிங்களுக்கு விஷயமாகாமலும் மிருத்தலின், விசேஷணமாயிருக்கிற குணத்தன்மையும் விசேஷயமாயிருக்கிற விநித்தியவிஷயமாகாமையும் சித்தமாகலி னிஃதுபயாசித்தன். (ச)

சீவனுக்கேகமு மநித்தியம், காரியமாகலின், கடம்போல, இது பக்ஷமாகச்செய்யப்பட்டிருக்கிற ஜீவதேகங்களுள் ஜீ

வனிடத்திற் காரியத்தன்மையேது அசித்தமாகலிற் பாகாசித்
தன. (உ)

தேவதத்தன் பகுதனமுள்ளவன், அதற்கேதுவாகிய வநி
ருஷ்டனுளனாகலின் யஞ்சுதத்தன்போல, அதிருஷ்டமுள்ளனெ
னகிற வேது நம்மா லறிபொனாகாகலி னிஃ தேதுவஞ்சுனாஸி
த்தன (ங)

இப்போ திவ்வாகாயத்திற் பரமானு வொருக்காற் நிரவி
யத்தையுண்டாக்கும் பரமானுவாகலின், கடத்தை யுண்டாகரு
கிறபரமானுப்போல ஆகாயமிடமாயிருக்கிற வேதுவுக காச்ர
யமாயிருக்கிற பரமானுவிஷயமான ஞானமினமையி னிஃ ததி
கர னுஞ்சுனாஸித்தன. (ச)

எல்லாம்ஊணிக மசத்தாகலின், நீர்க்குமிழிபோல; அசுத்த
க்கும் ஊணிகத்திற்கும் வியாத்திபையறிவிககிற பிரமானில்
லாமையி னிஃதுவியாப்பிபத்து வாசித்தான். (ரு)

கருப்பத்திலிருக்கிறவன் கறுத்தவன் மயித்திரைபிள்ளையா
கலின் முன்பிறந்த மயித்திரை பிள்ளைபோல கறுப்பைச்சாதிக்க
குங்காற் சாகாதி யாகார பரி.னிபேதமெனகிற வுபாதிபுண்
டாகலி னிஃ தெளபாதிக்க வியாபியத்து வாசித்தான் (சு)

யாகமுதலியவை சுவர்க்கசாதகங்களல்ல கிரியையாகலி
ன்: ஹீன கிரியைபோல இதற்குச் சாத்தியமாகமத்தினூற பாதி
தமாகலி னிஃ தாகம பாதித விஷயசாத்தியாசித்தன (ஏ)

கவமெனபது பசவுககுச்சமானமல்ல வஸ்துவாகலி ன, இ
தற்குச் சாத்தியமுமவமானததினூற் பாதிதமாகலி னிஃ துவமா
ன பாதிதவிஷயசாத்தியாசித்தன். (அ)

நூறுவருடஞ்சீவித்திருக்கிற தேவதத்தன் கீட்டினுமில்லை
வெளியினுமில்லை, பிரத்தியக்ஷமாகத் தோற்றமுமையின இஃ தா
ந் தாபத்திவினூற் சாத்திபம் பாதிதமாகலின் அர்த்தாபத்தி
யபாதித விஷய சாத்தியாசித்தன். (ஆ)

விஸ்வமானது சந்தானபரம்பிராயாயிருக்கும், வஸ்தவாகவி நென்கிற வேறு தன்சாத்தியசாதனத்தி லப்பிரயோசகமாகவினிலும் தரித்திய வசிக்நென்கிற பிரயோசகாசுதன(க0)

சகதம் அநித்தியம், செய்யப்படுதலின், கடம்போல-
என்புழி யிலுது மீமாம்ச கர்மத்திற் செய்யப்படுகிற வேறு
அசுததமாகவி னிலும் தநநியமோசுதன. (கக)

ஆகவசுததபேதம் - கரு.

ஆத்மாவிபுயல் - கேசுததி லடங்காணையின் என்னுமே
து பக்ஷமாயிருக்கிற வாத்மாவினிடத்தும் விபக்ஷமாயிருக்கிற
வாகாயத்தினிடத்தும் விபாபியமாயிருக்கவினிதுவிருத்தன.

விருத்தன - க.

ஆத்மாநித்தியன பிரமேயனாகவின, பிரமேயத்துவமென
கிறவேறு மூன்றுபக்ஷத்தினுமிருக்கவினிது சாதாரணரைகாந
திகன. (க)

இதனூ லசாதாரண ரைகாந்திகனுஞ் சூசிக்கப்பட்டது.

அஃதாவது? பூமி நித்தியம கந்தமுடைமையி நென்கிற வே
து தார்க்கீகமதத்திற் சபக்ஷமசயிருக்கிற வாசுசாநிஃளினும் வி
பக்ஷமாயிருக்கிற சனாநிஃளினுமிராமற் பக்ஷமாயிருக்கிற ப்ரு
திவிமாதிரித்தி னிருப்பதாகவி னிலும் தசாதாரணரைகாந
திகன. (உ)

ஆ அரைகாநதிகன்-உ.

காரியமெல்லா முபாதானமில்லாத வாகந் துக்மாகவி
நென்கிறவேது சர்வகாரியத்திற்கு முபாதானத்தை யறிவிக்க
கிற பிரமாணத்தினுற்பாதிதவி ஷயமாகவி னிலுது காலாததிய
யாபதிஷ்டன்.

அக்கவி சூடில்லாதது பதார்த்தமாகையால் ஜலத்தைப்
போல என்பது சூட்டையறிவிக்கிற பிரத்தியக்ஷ பாதிதமாநி
னிலுதுங் காலாததியயாபதிஷ்டன்.

கண்ம நித்திய மனோதியாதலி னுத்மாபோல வென்கிற வ
 னுமானத்திற்கு, கண்ம மனிதநிய மனோவாகருகாய வியாபார
 ஜநயமாணையால் கடம்போலென்கிற வறுமானத்தாற் சாத
 யன் வேறுசாதிககபடுவி விதுடீரகரணசமன் -

ஆ - அநைகாநதிகபேத காலாதயாபாதிஷ்டன்
 ப்ரகரணசமன் - உ.

ஆ ஏது வாபாசன் - உக.

மேல் திட்டாநநாபாசங்கன கூறுகின்றது,—

வினங்குவமைப்போலியீரொன்பானகாணும் ஏ-து. உவ
 மைபோற் பரகாசித துவமாபாசமாகப்போவது, ஶசாதநிய
 விகலன் - ஶசாதநவிகலன்னென நிரணடுவகையாகப் பதினென
 பேதமாம.

அவை வருமாறு.—

ஶசாதநியவிகலனாவது-தானுண்டென்று சாதிககர பொ
 ருளில்லாமை

ஶசாதநவிகலனாவது-தானசாதிககர பொருளுககுச் சொ
 ல்லும் வேறு இல்லாமை.

சாசருயிட திட்டாந்தத்திற்கு, சாதநியவைகல்லியம்-
 சாதநவைகல்லியம் உபயவைகல்லியம் - ஸ்வருபவைகல்லியமெ
 ன நானகுவிதமாம்.

வைதருயிட திட்டாநநத்திற்கு, சாதநியாபாவவைகல்
 லியம் - சாதநாபாவவைகல்லியம் - உபயாபாவவைகல்லியம்-
 ஆசரயாபாவவைகல்லியமென்று நானகுவிதமாம்.

அவற்றுள், அநவயதிட்டாநத்திற் சாதநியவைகல்லியத்திற்
 கு. உ - ம. ஆநமாநித்தியன் விபுவாகைல் ஆகாயம்போல இ
 தற்கு வைதிககைசவாதிகளில்லாகாயத்திற்கு நித்தயதவயில்லாமை

இந்த திட்டாநவயசாதநியவிகலனே, வெதுரேகதிட்டா
 நத்திற் சாதநியாபாவவிகலன்.

அன்வயதிட்டாநத்திற் சாதநவைகல்லியத்திற்கு. உ - ம்-
 விமதங்காரியம் பிரதநியகூமாணையால் திருஷ்டம்போல வி

வண் திட்டாநதமானது சாதநமாயிருக்கிற பிரத்தியக்ஷயில்லாதது.

இதவே வெதிரோகதிட்டாநதத்திற் சாதரூபாவவைகல்விபததிற் குதாரணம்

உபயவைகல்லியத்திற்கு. உ - ம் விமதங்காரியம் பிரத்தியக்ஷமாக்கையான மாயைபோல இவண் சாதபமாயிருக்கிற காரியத்தவமுரு சாதநமாயிருக்கிற பிரத்தியக்ஷத்தவமுயில்லை.

இதவே வைநருமியதிட்டாநதத்திற்கு முதாரணம்.

ஸவருபவைல்லிபததிற்கு. உ - ம் விமதங்காரியம் பிரத்தியக்ஷமாகவி ஓகாயபுஷ்பம்போல இவண் திட்டாநதமாயிருக்கிற வாகாயபுஷ்பமே யில்லை

இஃது வெதிரோக திட்டாநதத்திற்கு முதாரணம்

அனவயதிட்டாநதத்திற்குவேரூய்ச்சொல்லுகையு மனனுவயவெதிரேகவியாத்திசளுகருவேரூய்ச்சொல்லுகையு மவ்விபாதத்திகளிற்றானே சாதத்தியசாதனங்களை வேரூய்ச்சொல்லுகையுஞ் சாதத்தியதைச்சாதனமாகச்சொல்லுகையுஞ் சாதனத்தைச்சாதத்தியமாகச்சொல்லுகையுமென நனவயானுமானத்திலுத்திதோஷ மைந துவிதம்.

இப்படியே வெதிரோகானுமானத்தது மைந துவிதம் ஆகப்பததுவிதம்.

திட்டாநத விபரிப யோகத்தியாவது? மலைநெருப்புள்ளது புகையிலுவென்று மறுமானத்தி லனவயவிபாத்தியைச்சொல்லி மடுவைப்போலவெனகை அவ்வறுமானத்தில் வெதிரேகவியாதத்சொன்னபின்பு பாகசாலைபோலவெனகை. அவ்வறுமானத்திற்றானே எங்கேஎங்கே அககனி, அங்கேஅங்கே புகைபாகசாலைபோலவென்கை. அவ்வறுமானத்திற்குனே மலை

புயல் தக்கினியினாலென்று சாதிய + விபர்யயத்திற்குஞ் சாதனவிபரிபயத்திற்கு திட்டாந்தம்.

+ விபர்யயம் திரிபுக்காடசி

வெதிரோகத்தினு மிப்படிமே சத்தார்த்ததோஷ வசத்தி னுண மனனுவயவெதிரோகத்தினுண திட்டாநதாபாசம் பதி னெண்விதம்.—

தோல்விததான மிரண்டிருபத்திரண்டாங் கருதில் எ-து- தோல்விததானமாவது விசாரிகருமிடத்த + அப்பிரதிபத்தி - ஸ்விப்பிரதிபத்தியென்று மிருவகைப்பேசுத்தினு லிருபத்திரண் டாம்; இதற்குத் தத்துவாபிரதிபத்தியென்று சாமானியலட்ச ணம்.

+ அப்பிரதிபத்தி - அர்த்தந்தெரியாதது, விபரதிபத்தியா வது-வேறையொன்றாகச் சொல்லுகை.

சததமநித்தியம் இநதிரியக கிராஹ்யமாகலின், கடம்போ ல; என்னுமனுமானத்திரூப் பிரதிவாதி இநதிரியககிராஹிய மா னது நித்தியமாயிருக்கிற சப்தவஜாதபோடே வியாதகமா யிருக்கையிவவேது விசாரிபென்று துஷித்தவுடனே யா கில் சதததானு மநித்தியமாகிடுமென்பது பிரதிஞ்ஞாஹானி யெனனு நிககிரஹஸ்தாநம். (க)

வர்ண மநித்தியஞ் சரோத்திரேந்திரியக் கிராஹ்யமாகலி ன்சப்தவசாதிபையபோலவெனகிற வதுமானத்திற்கு? தவ லிகளுட + னவ்வியாத்தியாயிருதகலின் னவ்விசாரியென்று துஷித் தவளவில் ஆகில் த்வனிகளோடு வர்ணங்க ளநித்திடமெ ன்பது பிரதிஞ்ஞாநகரமெனனு நிககிரகஸ்தாநம். (உ)

+ அவ்யாத்தி - பிரிக்கக்கூடாதது.

குணத்திற்குவேறாயது திரவிய மதற்குவேறாகாமையின் ரூபத்தைப்போலென்றது குணத்திற்குவெறென்கிறபிரதிஞ்

ளைக் கசற்குவேராகாமையி னென்பது விநோதமாகலி னிஃது பிரதிஞ்ஞாவிநோதமென்று நிக்கிரகஸ்தாநம். (௩)

சததமான தநித்தியம் ஸ்வியாபாரஜம்யமாகலின ஆகாச ம்போலென்புழி யனித்தியததோடு ஶ்வியாத்தமாய் வியாபார சனஸியத துவமானது நித்தியதவத்திற் கெங்நனமேதுவாமெ னன்று துஷித்தளவில் வியாபாரசனவிடமென்று நாஞ்சொல்ல வில்லைபென்பது பிரதிஞ்ஞாசன்னியாசமென்று நிக்கிரகஸ் தாநம். (௪)

ஸ்வியாபாரஜயம்-தொழிலாற்பிறந்தது, ஶ்வியாத்தம்- கூடினது

சத்தமநித்தியம் நாம்முதலானது பாக்யேந்திரிக் கிராகி யமாகலி னிவ்வேதுநித்தியமாகிய சததத்வஜா தியோடு வ்யா ததமாகலின விபசாரியென்று துஷித்தவளவிற் சாமாநயவஸ் துஜாதியுள்ளதாயுமென்கற விசேஷணத்தூட னவ்வேதுவைச் சொல்லுக லேதுவநதரமென்னு நிக்கிரகஸ்தாநம். (௫)

சத்தமநித்திய மிரத்திரியக் கிராஹியமாகலின் கடத்தைப் போலவென்ற விவவறுமானத்திற கேதுவான விநதிரியக் கிரா ஹியத்துவமானது நித்தியமாயிருக்கற கடததுவ ஜாதியோடு விபசாரியென்று சொன்னவளவி லிச்சததமாகாசத்தினகுண மாகாசத்திலுற் க்ரஹிக்கப்படுஞ் சமவாயசம்டந்தத்திலு லச்ச மவாய சம்பநதமு மநித்தியமென்று ட் ப்ரகிருதோபயோகியா காநவாகியத்தைப் பிரயோகிப்ப தர்த்தாநதரமென்று நிக்கிர கஸ்தாநம். (௬)

ட் ப்ரகிருதோபயோகி-மூன்சொன்னகை.

கட மநித்தியம் ஆகார ககார யகார ரோபாத்மகமா யிரு க்கிற சததமான தகார்ய ரூபமாயிருக்குமெனும் ப்ரகிருதார் ததத்தைச் சொல்லமாட்டா தசத்தத்தைச்சொல்லுகை நிரர் த்தகமென்னு நிக்கிரகஸ்தாநம். (௭)

வாதியானவன் மூன்றுப் பரகாரஞ் சொல்லியிருக்கையிலு
மத்தியஸ்தருக்கும் ப்ரதிவாதிகளு மர்த்தந்த்ரேரியாத் சதசரு
சொல்லுகை யவிஞ்ஞாதார்த்தமெனனு நிககிரகஸ்தாநம்

அஃகாவது- *ஸ்வேதோயாவதியெனகிற வாககியத்திட்டு
வெள்ளைநாய் வழியேபோகிற தெனறும், வெள்ளையாயிருக்கிற
குட்டியோகிற தெனறும், ஸ்வேதெனெனனு நாமமுடைய புருஷ
னபோகிருன்னறு நிச்சயிக்கப்போகா வாத்தத்தைப பர
யோகிசகை (௮)

* ஸ்வேதோயாவதி வெள்ளைபோகிறது.

விசேஷண விசேஷயபாவத்தினு லநவயம்பண்ணுகைக்
கு போககியமாகாமலு மொன்றிற்கொன் டிருகாமகைசு சகநி
தியோககியத்தை யிவைகனன்றிபிருக்கும் வாககியத்தையு ம, தா
ரசம்பஃசமாயிருக்கிற வாககியத்தையும் சொல்லுகை யபாத்த
தகமெனனு நிககிரகஸ்தாநம்.

† துகாமகைசு சகநிதியோகயத்தை - பதசமுகம வாகயச
முகம்

அஃகாவது- பத்துமாதளம்பழர், ஆறப்பம், ஒரு குழிடா
டநிததோல், மாமசயினடம், இநசச சல்லடம் குரியுடைய
து, ஸநைரிபகருதென்கிற புருடனுடைய பிதா பராதிசீகனெ
னறும், அசநமோடையிலுனநி, குளித்துப்போகிருன, என
னும் வசநம்போ லொத்தவாககியம் பரயோகிக்கை. (௯)

ப்ரதிஞ்ஞையாதி யவயவங்கனையு மவற்றி னம்சங்கனையு
வ் கரமந்தப்பி முண்பினனுகச்சொல்வ தப்பிராந்தகாலமென
னு நிககிரகஸ்தாநம்.

அஃகாவது? புகையினு லடுக்களைப்போல மலையினு நெரு
ப்புண் டெனபதபோலச் சொல்லும் வசநங்கள். (௧௦)

பாதிஞ்ஞைமுதலிய வவயவங்களுக்கும் சிந்திதசொல்லியும்
மறையைசொல்லாமை * நயுகமெனனு நிககிரகஸ்தாநம்

மலைநெருப்புளது புசையினால் அடுக்களைபோல வெண்து
சொல்லி ம்றத்துசொல்லாமை. (கக)

* நயுகம-குறைவு

உபையோகமாயுங் கூட்டரவுடைததாயு மிருக்கிற சொற்
களைப் புணருததமாகச்சொல்லுத லதிகமென்கிற நிககிரகத்தா
னம்

அதாவது பர்வதமானது வகநிபையுடையது புசையும்
மெளிச்சுததைய முடைததாமைபால் எப்படியானால்? அடுக்க
ளை - சொல்லினுலமமுதிதகளைபோல (கஉ)

மெளிபாயிருக்கிறவர்ததத்தை ப்ரபோசகமில்லாமல் திரு
மியும் வேறேயொரு சதகங்கொண்டு இரட்டித்துச சொல்லு
தல் புணருதத்பெண்கிர நிககிரககதானம்.

ஆஃசிரன்டி விதமாயிருக்கும் சதகத்தினுலேயு மர்ததத்தி
னலேயு முகதின வந்தகிடிஞ் சததமனிததியம் இரண்டாவதனி
ததியரு சதகநாசராயப்போம் (கங)

வாதியினுலே சொல்லப்பட்டு வறிவுடையவனுலே மறிய
ப்படட வாகத்தையுடைய சததத்தை முடனாயிருக்கிறவன்
வனசொன்னபடி திருமப்சொல்ல வறிபாமலிருத்தல் கூடச
சொல்லாமைமென்கிற நிககிரகத்தானம். இதுவேஅநுபாடம்.

வாதியாற் சொல்லப்பட்டு மததிமஸ்தராத் பொருளறிய
ப்பட்டு மறுபடி வாதியினுற் சபையாராத் சொல்லப்பட்டுஞ்
சொல்லக்கூடாது மிருக்கிற சொல்லுகருப பதில்சொல்லாமை
யநதுபாஷணமெனனு நிககிரகஸ்தாநம்.என்பதமொன்று.(கச)

வாதியினுலே சொல்லப்பட்டு வறிவுடையவன் திருந
தாலும் வாதியினுடைய பாஹ்யார்த்தத்தை யெப்படிநெரிஞ்

சுதில்லைபென்று ப்ரதிவாதிசொல்லுதல் அக்கியானமென்கிற
நிககிரகததானம். (கடு)

வாதிமுன்றுதரஞ் சொல்லி மத்தியஸ்தர் பொருளறிநி
ருக்கையிலு பெப்போது ப்ரதிவாதி நானறிபவில்லைபென்று க
ன அறிபாரையை வெளிப்படுத்திதுசீரூலே வப்போ தவறுக கப்
பிரதிபைபென்னு நிககிரகஸ்தானம்.

அஃகாவது? தேவநாத திபாநர் செய்வொர்போற் பேசா
திருக்கை, இராஜகார்யஞ்சொல்லுகை, ஸலோகமுதலானவை
படிததல், மாவிராற்றுதல், ஜகாசமபாக்கை, தரையிலெழு
துகை முகவியவைகளைச் செய்கை (கடு)

வாதம் பணையேண்டுமென்று வந்த வாதி, ப்ரதிவாதிக
னி லொருவன் வாதமாரம்பித்தபின்பு, காலநாமசம்பண்ணத
தக்கநாக மத்தியஸ்தராயிருக்கிற விததுவாயிசா வரவில்லைபெ
னதும், சபைசகு நாயகரூபிருக்கிற விராஜா வரவில்லை யவன்
வருசற்கேதுவாகிய வெககாஸியினசத்தமுங் கேளாமென்று
ம, காலகேஷ்பமபண்ணுவது விசேஷபமென்னு நிககிரகஸ்தா
நம். (கடு)

தனது சித்தாந்தத்தி லெதிராளிசொன்ன தோஷத்தை
நிககாம லெதிரிக கறிஷ்டபுத்தியிலும் தனதுஷ்டத்தைக கா
ட்டண மகாநுஞ்ஞெபென்னு நிககிரகஸ்தானம்.

அஃகாவது? சிலர் தனக்குச் சோரதகனையை பொ
ப்புக்கொண்டு ப்ரதிவாதியைப்பார்த்து புருஷநூலையாத சோ
ரதகனமை புனக்குண்டென்றுசொல்ல, அவயேதுவினா னீயு
ஞ் சோரனைன்றுசொல்லுகை (கடு)

ப்ரதிவாதிபானவ னிக்கிரகயோக்கியமான வாக்கியத்தை,
ப் பிரயோகித்திருக்கையிலு டஃகையறிந்தாத லறியாமையாத

னிககிரகத்துப் பரியாசம்பண்ணுதிருப்பது பரியதுயோச்சியோ
பேஷுணமெனனு நிககிரகவ்தாநம். (35)

வாதியானவ னிககிரகஸ்தாநததிறி் கிபோக்கியமல்லாம
ந்ரகுநத வரீக்கியருசொல்லியிருககவு மாபாசமாக நிககிரகத்
தைசொல்லிப பரியாசமபண்ணுக நிரதுயோச்சியாதுபே
ஷுண நிககிரகத்தாநம். (40)

யாதாவொரு சாஸ்திரத்தின சிததாந்தத்தைக்குறித்து
வாதமுண்டாயிருகையி னடுவிற் சித்தாநதவிரோதமான வாத்
தத்தை யொப்புக்கொள்ள லபசித்தாநதமெனனு நிககிரகஸ்தா
நம்.

ஊகாவது? மகத்தாதியா யிருக்கிற விகாரங்க ளேகப்
பிரகிருதியி லுண்டானவைக ளேகநுபமாக காண்கையின ஏக
ஜாதியாயிருக்கிற மண்ணுண்டையி லுண்டான கட ம.எண்ண
து விகாரமாயிருக்குமாபபோலவென்ற சாங்கியனை; ப்ரகிரு
தியாவதேது விகாரமாவதேனனு கேட்டுழி, யாதொன்றிவி
ருந்து மசுத்துக்களாயிருக்கிற விகாரங்க ளுண்டாகின்றன வ
துப்ரகிருதி யாவை சில வற்பத்தியு நாசமு மூண்டாயிருக்கி
ன்றன வவை விகாரங்களென றுததரஞ்சொன்னாலுசி லவது
ககசுதகாரியாகுகாரமாகிய வடசித்தாநதமெனனு நிககிரகஸ்தா
நம். (42)

உஉ - வது எத்வாபாசன உதாரணம் ப்ரகிகளில் விட
ப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குதாரணம் மரணஞானதேசிகரு
ரையாற் காண்க —

இவை யாண்டு மொழிவர்-இவ்வாறுசொன்னபகூடபாசம்
ஏதுவாபாசம் உவமாபாசம்xபராஜகஸ்தாநமெனனு காண்கு

வகையின் பேசுக்களையு முன்மையா யறிந்து வாதசமயத்திற்
குற்றங்களவாரா தறிந்தோ ருரைப்பர்.—

x பராஜயம் - நிகரகம்.

அவையெல்லாமளக்கி லறுபதனைந்தாகும்-இகநால்வகை
யிற் பேதததொகையுரைபி னறுபத்தைநதாமென றிதனபொ
ருள்.

மேலிசசாஸ்ததிரம் பனவிரண்டுத்திரத்தினும் பூர்வப
கூழ்மாகச சொன்னவிடமெல்லர மிததோஷங்களினு னிராக
ரிததடையுளு சிததாநத்சதி விததோஷங்களில்லா துரைத்த
டையுள கண்டுக்கொளக.

அளவை கரண்ட லறுமான் மாகம
முளவை மேலுரை செய்வ திதற்குளாம்
வினையு தோன்ற விளம்பின னனபாக
டெளியு மாறு சிவாகசிர யோக்யே

இவவுதாரணங்கள் சமஸ்கிருதவாக்யப் பிரயோகங்களா
கச சிலப்பிரதிகளி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றன அவைகளை மு
றையானேகுறிப்பிட டிகனடியிற தவியே சோககப்பட்டது.

வருமாறு —

* தடி—தூ நயாயாவாரெரூ — வக்ஷ வக்ஷண
ரூஹிதொவி வக்ஷவடிவவாவூரூ — வக்ஷாவா
லூஉகி .

பக்ஷாபாசம் - ச -உம், அவற்றி னுதாரணமும்.

கூ—விசு வக்ஷாவாவாசு. கூ—விசு வக்ஷயு
டூ—கூவாவாவாசு கூ—விசு. வக்ஷவக்ஷ யூ—கூவ யொ

அசித்தபேதம் - கஉ - உம், அ-உ-ம்.

இ தடி-கூப பளஹிரெ — சுவிலி: ப்ரயஜா மெ
தொடி பகஷயுதெநநிஸயெ | தித்யுகா டணவொ
வெதொரித்யுலிபஸுர-குபத: || விஸெஷண
விஸெஷ்யாஜெ ரவிப்யூதடி-கிகி.

கிதெ யூவடி: ம-ணசெவஸத யுதீ டி யகூகக் க
சுநித்யுள ஜீவஜெஹா காய-கூகவடிவக். உ-

ஜெவடிதொ வஹ-யந: தவெத-தாடி-டி-யூ
பகூகக் யஜ-டி-வக். உ

ஹூ-நீ-ஹாகாஸெ பரஜாண-: கடி-வி-கி-யூ-யூ
ர-ஹக: பரஜாண-கூகக் வடி-ர-ஹக பர ஜா ண-
வக் உ

ஸவ-: கஷணிக-ஸகூகக் ஜெ-வ-டி-டி-வக் (டு
மஹ-ஸு-யூ-டி-ஜெ-கீ- தநயகூகக் யூ-ஹீ-ந

ஜீ-த்யுள தநயவக். சு
யாமாடி-ய: ஸ-ம-ஸாயகா ஹ-வ-கி-கி-யூ-கூகக்
ப-டி-ஸ-கி-யூ-யாவக். ள

மொஸடி-மொஸி-த படிவாவெயூ நஹவகி. அ
ஸ-தவடி-ஜீ-வி-ஜெ-வ-டி-தொ-யூ-மெ-வ-ஸ-ந-ஹ-ஹி

ஸ்-வி-நா-ஸி-யூ-த-டி-கஷணா-ந-வ-ஹ-யூ-ந-கூகக்-க
வீ-ஸ-ஸ-நா-ந-ப-ர-ஹ-யூ-வ-கூகக். சு-
சு-நி-த்யு-ஸ-டி-வ-க-டி-த-க-கூகக்-வ-டி-வ-க். க-க

மிரகுபடிநகம் விஸ்வம் காய-ஜாம-த-ககூதம் | சு
ந-ஷா வஹிரித ஜாஜி ப்ரகிஜாதெ ஸஹை-
கரிசி.

திட்டாந்தரபாசங்கள் - உஉ - உம், அ-உ-ம்.

* தடி-த ததெத்ரவ — டிஷ்டானு ஸாஜி) விகல
ஸாயநெய த ஞாவெயசு |

இலிந்தாந்த - சாதறுபவிகல - ச - உம், அ - உ - ம்

சூதாமித ஜி விஹ-கூாசு சூகாஸவசு. க

விஜத-காய-ஜம் ப்ரத ஜகூகூகூாசு - சுடிஷ்டவசு. உ

விஜத-காய-ஜம் ப்ரத ஜகூகூகூாசு - ஜாயாவசு. டு

விஜத-காய-ஜம் ப்ரத ஜகூகூகூாசு - வப-ஷ்டவசு. ச

வய-ஜெதாவஹிரிஜாநு ய-குஜவகூாசு

மேல் நிக்சிரஹஸ்ததாநம் - உஉ - இ உ - ம்.

ப்ரயஜிதி-ஷ்டஸு ஜ-குஷண ஸஜ-ஷெநஷெண க
யாமிவ-ஜாஹம் சுபஸுதா தெந ப-நஸு ஜாம-ப்ர
கிஜாஹாமி: - தடி-யா சுமித ஜஸஜி: வெண்டி-யக
கூாசு - வடிவஜி-த-ஜெ வெண்டி-யகம் ஸாஜாநு மி
தடி-ஷ்டி-கிவ ஜி-ஹிரி-கூந ஜொஷ-ஷாவி-தெத,
ஹி-ஸ-ஷாவி மித ஜஸு ஜாஜி ப்ரகிஜா ஹாநெ
ஸ-ஜாமாஸணம் .

சித குகெ சுஸுஜமெதொ ஸாஜாநெ ந வுலிசா
ரஹி டொஹெதெ ஸாஜாநு வசெஸதீகி விஸெஷ
ணபு கெஷபு .

டு

உவகுரானஸு மெதொடி-குஷணஸு வாநு
பயுகு யசு தஸுவவநு - சுஸு-ராஜாநாஜி நிசு
ஹஸுராநு சுமித குஸுஷு னெண்டி யகசுபாசு வபவ
சு சுபனுமெதகு ஸாஜாநெந வுலிசாரித ஹகி
டி-ஷிவெத ஸசாகாரா டுணா தெ ந உ டுஹு
தெ ஸஜவாயஸம்ஸெந ஸசுமிதகுஸு ஸம்ஸெ
ஹகி .

சு

சுசாஅகம் படி ப்ரய-ஜாநஸு வாஜிநொநி
ஸுகுஷா நிசுஹஸுராநு ஹவகி .

எ

வாஜிநா ஜி ஹ டுஜாநா ஹி யா நெவி ப்ராஸி
கெகு ப்ரகிவாஜிநா அசுஷிஜாதம் சுஷிஜா தா சு-
நாஜி நிசுஹஸுராநு - தஹ பரஜாநாபாடிந வு
ஜொஹாஜிநா ப்ரயுகு ஸெதொயாவதீகி வாகு
டிஜாந ப்ரயாஸெநாவ மஜி யா சு-கம் வாகு
ர-ஷவம் .

அ

படிஜாதம் வாகுஜாதநிதம் - வாசுகம் வி
ஸெஷண விஸெஷ வுஹாயெநாநிதம் - யொமஜு நா

நாடவதொ லாவாவிக்காடாஹதி வடி சூதவஸுஸைக்
காயவாடி வரிசு ஶாடாடிவவிகாஹதி. உ க

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

—0—

காண்டன முதலிய வளவைகளின் திலககணங்களைக்கூறி யறுமாணப் பிரமாணத்தில் வரு மாபாசங்களைச் சொல்கின்றார்.

நாண்டி - அறுமாணப் பிரயோகம் பண்ணுமிடத்து,—பக்கப் போலிநானகு-முனசொன்ன பக்கம்போலதனோன்றி யல்லவாய்ப்போம பக்கரபாசம நானகு,—ஏதுப்போலி யொருமுனரும்-முன சொன்ன யெதுபபோலத் தோன்றி யல்லவாய்ப்போ மேது வாபாச முனரும். அதத முந்துகநானே,—எழுமுனரவேண்டும் - இருபத்தொன்றாக விருப்பப்படும்,—விளங்கு முவமைப்போலி - முனசொன்ன திருட்டாகதம போலத் தோன்றி யல்லவாய்ப்போம திருட்டாக தாபாசம,—எரொனபாண காண்டி - பதினெட்டாகப் பார்ப்போம்,—தோல்வித்தானயிரண்டி,—நீகரகதகானயிரண்டும்,—சருதில் - விஶாகிசுதில்,—இவை-இந்த நீகரகததானங்கள்,—இருபத்திரண்டாம்-இருபத்திரண்டாம்,—ஆண்டு மொழிவர் - இவற்றினமேலுஞ் சொல்வாராகள்,—இவைபெல்லாம்-முனசொல்லிய பக்கப்போலி முதலிய யெல்லாம்,—அளக்கில் - பகுப்புத்தொகை பண்ணிப் பார்க்கில்,—அறுபத்தைத்தாகும் - அறுபத்தைத்தாம்.

இவற்றிற் குதாரணங்கள் காட்டில் விரியு. திருமறைஞானதேசிகரது விரிந்த உரையில் முதிர்ந்தோர் காண்பிக்க றொருப்ரகாரங் காண்க.

இப்படி யளவைகளின் திலகூண மறிவிக்கப்பட்டபடியால் நேத்திர முகலிய விநதிரிப விளககு, புகைமுதலிய காரியலிங்கவிளககு, சிவாகம முகலிய சதத விளககு, இரத முனறுவிளககுற் பிணமுன கோத்த சிவசத்தி விளககு

இரத நானகு விளககுக்கீளாடு விளகக விளங்குஞ்சம் பநத வதிபாகுஞ ஜீவான்ம சிற்சத்தியும் ஜீவனமுத தானம சீறசதக்யும் சனிதநவி இநதிரியப பிரததியகூப் பிரமாணமெனறும், அதுமானப் பிரமாணமெனறும், சதகப்பிரமாணமெனறும், ஜீவன முததானம சிற்சத்தி மாதர பேரகிப் பிரத்யகூப் பிரமாணமெனறும், தடதத லட்சணமா முபாதிபா னுகாயுள்ளொருஸ்வரூப லகூணப் பிரமாணமாயிருக்கும்.

ஆதலால் அநத நானகு விளககுந தனது தனது சாமாத் தியமுறைமையில் மலவிருளிணது வாசனைபோக ஜீவானம ஜீவனமுததானம சிற்சத்திப் பிரமாணத்தை விளககு முபகாரததா லவாகளைக் குறித துபகாரோப காரபிரமாணம, சிவசத்தி சிவனைமாதிரம குறிதது முகக்யப் பிரமாணம், நீருபாதிகமாய் நிரபேகூமாயிருக்கும்படி திரும்பத திரும்பச சிவசத்திவிளககு விரும்பாம லொருங்கே சிவசத்தி விளககூல் விளககப்பட்டுச் சுவயம பிரகாசமாய் நிரதிசயமாய, சிவனமுதற சர்வபதாததப பிரததியகூபியாயிருக்கின்ற சிற்சத்திப் பிரமாண மொனறுமாததிர முடையலும், நிரபேகூலாய சிவதுல்லிசுவலுயிருக்கின்ற முததானமாவைக் குறிததுச சிவசத்திபுகாரோபசாரங்களிலும் பிரமாணமெனறு சிவனுக்கு மப்படி வேறொரு சிவசத்திப் பிரமாணமாய் வருமதலு லவதததைடா மாதலால்.

இப்படியிருக்கச் சிலர் ஆனமாவுக்குப் பெத்தாவத்தையிற் சிற்சத்தியினது வித்தியாதத்தவ கலுஷிதாம்சம் பிரமாண

ரூபம், வித்தியாதத்தவ கலுஷிதமல்லாத அம்சம் பிரமாதிரு ரூபம். அதனால் முத்தியவதகையிற் பிரமாதிரு ரூபமாதிரே பிரமாண ரூபமில்லை யாதலான முத்தானமாவுக்குச் சிவனைப் பார்க்குமிடத்துச் சிவசத்தியே பிரமாணமென்றும், சிலர் ஆனம முத்தானமாகக் களிநுவர்க்குஞ் சிவசத்தி முகக்யப் பிரமாணமென்றும், சங்கிரந்தவாதி-ஆவேசவாதி-பிரபோச்சிய காத்திருத்தவ வாதி-மசுமென்கின்ற முத்தமதப் பிசா சாவேசிகளாய்ப் பிரஞ்சையினறிப் பிரலாபிக்கின்றார்கள், அவாகள சத்த சிவ சித்தானத மநதிரவாதிகளா லகதப் பிசாசோட்டப் பிரஞ்சை பெறுவார்கள்.

அந்த மநதிரவாதிகள் மந்திரோபதேசமாவது, வித்தியாதத்தவ கலுஷித ஸ்வரூபம் பிரமாண லக்ஷணமென்று பேசுதன்னரன்று, அது சிவசத்திக கில்லாமையாற் சிவசத்திப் பிரமாணமே யில்லையாமென்று சிவனுக்கும்; முத்தானமாவுக்கும் பிரமாணக கண்ணில்லாமையால் அநதகாகளாய் விடுவார்களாதலால், வேறொரு பிரகாரத்தினாலே சிவசத்திப் பிரமாணமுண்டென்றால், அது சிவனுக்கு முத்த சிவனமுதற்பொருளகளைப் பார்க்குமிடத்துப் பிரமாணம, முத்தானமாவாக்ய சிவனுக்குச் சிவன முதற்பொருளகளைப் பார்க்குமிடத்துப் பிரமாணமென்று. ஆயிரம் விளக்கு வந்தாலு மநதகளுவவன அநத விளக்குக் கொண்டு பொருளகளைப் பார்ப்பதினது; அநத விளக்கினால் விளங்கிய கண்ணுள்ளவன அநதக கண்கொண்டு விளக்கையும் பொருளையும் பார்ப்பன.

பின்னுமொன்று—சிவசத்தி சிவனுக்குக்கண். அது பிறகணைதலால் முத்தானமா அதுகொண்டு சிவன்முதற்பொருளகளைப்பாரான். பார்ப்பானாயினும், பார்த்ததற் கிரியைப் பிரமிதப் பிரயேசன மவனதன்றும். சிவானன்னிய வைகக்யத்தினால் அந்

தப பிரயோசன மவனதாமென்னில்? அது கூடாது. சிவனோட
யிஷ்யம சிவசமான சாதியாகிய சிவசாஸ்திரசுயம வேறொரு
நனநென்று சித்தநாத சிகாமணி பிரமாண தீபிகை முதலான
வைரோசில் அநேக பிரகாரத்தாற் சாதிக்ஷபட்டிருக்கையால்,
சிவநூற் சிவசத்யும சிவசத்தி விளக்கினால் விளங்கி, திருமப
ஆயவிளக்கு விருடபாமலிருக்கின்ற முதலானமாவினது பிறப
பொரு ளறியாகிய யெனினுமுக சிவசத்தியா லறிபப்படுக நன
பையினறி, யறியு ம பொருளாக வறிபப்படும

முதலானமாவினது தற்பொரு ளறியாகிய திருப்பிய மூக்
ஷிசத்தியால் அறிபப்பட்டாது அறிபபட்டுமாகில் நிருபசரிதவை
கூடுபம உருமாதலால் ஏகானமப பிரசங்கம் வந்து சித்தநாத
மூதி வேதநாதமாய் விபிமாசலால், முதலானமாககளை பிர
சுத்திசுருா எனனுமேகதேசவசனத்தகரும, பரமுத்தநாகிய அப
த முதலாகியவென நாதகமாதலால், பரமுத்தநானம சிவசிவச
ததி, திருமப சிவசத்தி விளக்கு விருடபாமற ஸ்வயம்பிரகாச
மாய ஸ்வதகதிரமாய ஸ்வருபப பிரமாணமா யிருக்குமென்று
சித்தநாதம ஆகையால், சிவன முதற சிவன்மா வந்தமான சி
த்பொருள்களுக்கெல்லா முனசொன்ன முறைமையிற பிரமாதி
ருநாம பிரமாணருபம பிரமிதிருபம மூனாம சொருபநதானே
தலதமனது

ஆதலால் அவரவ டொதிரமுகியாயிருக்குங்கரணக்குறிச்சிற
சத்தியே பிரமாணம், பிரமிதி பிரமாணமென்று அது பிரமாண
வியாபாராடறிப பிரமாண பலமாதலால் பிரமிதிதானே பிர
மாணம் பலமேசெனவில்? பிரமாதிரு கோடிப் பிரமிதி பர
மாணம் பிரமேயக்குறி விஷயகோடிப் பிரமிதிதான, விஷய
வியாபாரகதான, பலமெனும் பிறர்மதமும்; அதவன்றி காதவி
ருத்தி வித்தியா ராகாதிகளாற் கலக்குண்ட சவிகற்ப நிருவிச

நம்பப் பிரமிதிகானே பரோன்முக சிற்சத்தி, அதுகானே பிரமாணம ஆலோபாதானோ பேசுநாடித்தியே பிரமாண பலப்பிரமிதி நாதவருத்தி வித்தியாராகாதிகளாற கலக்குணனாத ஸவஸ்யபோனமுக சிறசத்தியே ப்ரமாதிருநபம, பரமாதிருநபமாதரு சொருபம முததியிலிருபமது பிரமாணப் பிரமிதி ருபமிரணம தடதகம முததியிலிலை, சர்சாரத்திலிருபமது. முதகானமாவுக்கு சிவன முதற்பொருளகளை யறியிடத்தது சிவசத்தியே பிரமாணனெனும் பிரமாதமும பேசாமறபோயின

திரும்ப லுக்கிதப பாராகுமிடத்து சிவசத்திமுதரானம சிவன முதற பிற்பொருளகளை பாராகுமிடத்து சிவனுருப பிரமாணம, தற்பொருளகைய தனைப பாராகுமிடத்து சிவனுருகு சிவசத்தி பிரமாணமனது. அது பிற்பொருளறியாத லாஸ் சிவன சத்திகுருப பிண்ப பொருளாயப போவாராதலின, சிவன தன்னறி யாகிய தனது சிவநப சிறசத்திப் பிரமாணத்தினுற் பிறவறியாகிய தனது சதநப மெனகற சிவசொருபப் பிரமேயகைத தற்பொருட பிரமாணம் பிற்பொருட்பிரமாணமாகும் அந்த இரணத்தற்கும் அதரானம் சித்தநப சிவநபப் பிரமாதாவாயிருந தறியா இந்த நீதமுதானம் சிவனமுதற சிற்பொருளகளுக்கும் சமமாகும்

ஆகையால், சிவனமுதது சித்த சிவயோகி நிருபாதிச சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய தனது சிறசத்திப் பிரததிபுசுநப் பிரமாண சிவப்பிரமாணத்தி லுற்பவிதத அபரோடச சாடசாதசார சிவ லகண லகற்ப நிபதித சிவயோகப் பிரத்தியட்சப பிரமிதியினுற் சிவனைப் பாராப்பன.

சீவன் முதத சரத்திய சிவயோகி, சிவ்வியாதிகைவிக சிவ, காம சத்தானு வித்தாத்தியானமிக சிவாகம சதவிஷ்ப வாச,

ஶூழரித புத்திப் பிரகாசத் திரியிற்பற்றி, சிவாகமப் பேர்பெறுஞ் சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய தனது சிற்சத்தி கேத்திர சிவாகமப் பிரமாண சிவப்பிரமாணத்தி லுற்பவிதத பரோட்ச சததப் பிரமிதியிஶுற் சிவலக்ஷணக கேழ்வி வழிபால்; சிவனை யறிதது தியானசமாதி பண்ணுவன.

அறிந்தபின்னும், அவன் வாதிப் பிரதிவாதி விப்பிரதிபத்தி க சலகவகனால்வருஞ் சந்தேகம் போம்படி காரிய லிங்கவிஷய வாசஶூழரித புத்திப் பிரகாசத திரியிற் பற்றி யனுமானப பேர் பெறுஞ் சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய சிற்சத்தி கேத்திரானு மாண சிவப்பிரமாணத்தி லுற்பவிதத பரோக்ஷானு மிதியிஶுற பரீக்ஷித்ததப் பரீக்ஷையின தேககோடியில் விமுகதறிதது தியான சமாதி பண்ணுவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—) —

எ-து மேற்கூறிப்போந்த அநுமானசாமக்கிரியைகளுள் துணியும்பொருட்கிடனாகிய பககலககணத்திற் குறைபாடுடைததாயும் ஒருபுடையொத்ததப் பக்கம்போலத் தோன்றுவதாகிய பககப்போலி

துணியும்பொருட் கிடனாகாததுஉம்

துணியும்பொருட் கொருமருக கிடனாகாததுஉம்

துணிகதபொருட் கிடனாவதுஉம்

துணிந்தபொருட் கொருமருங்கிடனாவதுஉ

மென காண்குவகைப்படும்.

சாத்யப்பொருளோடு வ்யாத்தியுடைத்தாய்ப் பக்கத்தி லிருத்தலாகிய ஏதுவிலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒரு புடையொத்த ஏதப்போலத் தோன்றுவதாகிய ஏதப்போலி

தணியப்படாதது உம்
மறுதலைக்கட் படுவது உம்
ஒருதலைப்படாதது உ

மெனமு வகைப்பட்டு, விரியா னிருபத் கொன்றும்.

அவையாவன.—

சார்பில்லது உம்

சார்புண்மை யறியப்படாதது உ

மெனச் சார்புபற்றிய குற்றமிரண்டும்

சொருபயில்லது உம்

சொருபமுண்மை யறியப்படாதது உம்

சொருபத்தின விசேடனயில்லது உம்

விசேடனமுண்மை யறியப்படாதது உம்

விசேடியயில்லாதது உம்

விசேடியமுண்மை யறியப்படாதது உம்

ஒரு மருங்கில்லது உம்

ஒரு மருங்கு னமை யறியப்படாதது உம்

பரணுக குடம்பாடில்லது உ

மெனச் சொருபம்பற்றிய குற்றமொன்பதும்

சாததியததோடு வ்யாததியுண்மை யறியப்படாதது உம்

செயற்கைபற்றி வ்யாத்தியுடையது உ

மென வ்யாத்திபற்றிய குற்றமிரண்டும்

ஆகியபக்கவிருத்தி தணியப்படாத ஏதப்போலி

யின் விரிபதின்முன்றும்

மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பது உம்

மகாமகோபாய்ய, டட்டா
பெரியாரைதயர் தூ மடயயர்

௩௭௮ சிவஞானசித்தியார் சூபக்யம்.

மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதாய்ப் பிறிதோரே துவை உட
னகொண்டு வருவது உம்

சாட்சியளவையான மறுக்கப்பட்டிகொண்டிருவது உம்
உரையளவையான மறுக்கப்பட்டிக கொண்டிருவது உ

மென மறுதலைக்கையுடைய ஏதுப்போலி விரிபைநுட
பக்கசபக மாதிரியினனி விபககத்துஞ் சேரலுடை
யது உம்

சபக்கத்திற் சேறலினிப் பக்கமாத் திரையிலுள்ளது உம்
சபகசவிபகங்களை கிடைக்கப்பெறுகது உ

மென ஒருதலைப்படாத வேதுப்போலி விரிமுனரும்

இனி வயாததி நிச்சயித்தற் கிடனூதலாகிய உவரையிலக
கணமினறியும் உவமைபோலத் தோனறுவ்தாகிய உவமை
போலி, அநதுவமபற்றியும் வெதிரோகரபற்றியும் இருபாகை
பட்டு, விரியானொரொயொன றொசபதாய்ப் பதினெட்டு வ
கைப்படும.

அவையாவன —

சாததியமுடைத தாகாதது உம்

சாத்தியமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாதது உம்

வ தவுடைத்தாகாதது உம்

ஏதுவுடைமை நிச்சயிக்கப்படாதது உம்

இரண்டுமுடைத் தாகாதது உம்

இரண்டுமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாதது உம்

சொருபயில்லது உம்

சொருபமுண்மை பரனுக் குடம்பாடாகாதது உம்

செயறகையானுகிய வ்யாதத்யுடையது உ

மென அந்நுவய வுவுமைப்போலிவிரி ஒன்பதம்
சாத்தியமினமை யுடைத்தாகாததுஉம்
சாததிபமினமை யுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாதது
உம்

ஏதுவினமை யுடைத்தாகாததுஉம்
ஏதுவினமை யுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததுஉம்
இரண்டினையு முடைத்தாகாததுஉம்
இரண்டினையு முடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாதது
உம்

சொருபயில்லதுஉம்
சொருபமுணமை பரனாக் குடம்பாடாகாததுஉம்
வெதனேகவயாததி செயற்கையானுடையதுஉ

மென வெதிரேக வுவுமைப்போலிவிரி
பொன்பதுமாம

இவ்வ நருக்கவாததகினைசட பேசுத ரெரிபாமைபாசிய.
கோல்வித்தானம், மயங்கப்பேசுதலும் வாளாவிருக்க உமென
நிருவசைபபட்டு, விரிபாவிருத்திரண்டாம

அவையாவன —

தானெடுததுக்கொண்ட மேற்கோலைச் சாதிக்கமாட்டா
மல் அதற்குக் கேடுவரப் பேசுதலும்
பிற்தொரு மேற்கோலைக் கூறுதலும்
மேற்கோளுக்கு மறுசலைப்படப் பேசுதலும்
மேற்கோலை விட்டுவிடுதலும்
தான்கூறிய ஏதுவுக்குக் குற்றம் வந்தழி மேலேராற்றின
ஏதுக் கூறுதலும்

௨௮௦ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

தனக்கு வருநதோல்வியைப் பிறிதொன்றபேசி மறைத்த
லும்

படனெடுபடாதன பேசுகலும்

பொருள் இனிது விளங்காத சொற்களை யெடுத்துக்கொ
ண்டிபேசுதலும்

அவாய்நிலை தகுதிபண்மையில்லனவாய்ப் பேசுதலும்

மேற்கோண்முதலிய வைநதின்னையும் முறை பிறழ்ப பேசு
தலும்

அவற்றுட் சிலகுறையப் பேசுதலும்

ஒன்றாகுப் பல கூறுதலும்

சொல்லி இரட்டித்துச் சொல்லுதலும்

பொருளையிரட்டித்துச் சொல்லுதலும்

பிறனகூறிய பொருளை அறுவதிககமாட்டாமையும்

பிறனகூறியபொருளை யறிதலும் அறியான்போன்ற வினா
தலும்

வினா--சொல்லாத தெரியாது வேறொரு கருத்தடையன
போன்றிருத்தலும்

வாதத்தை விட்டுப் பிறிதொன்றனைச் சொல்லிப் பொழு
துபோகுகலும்

சுபககத்துக்குச் சொல்லிய குற்றத்தைப் பரிசீரியா துட
மபட்டுப் பரபககத்துக்குக் குற்றம்பேசுதலும்

தோல்வித்தானமெய்தியோனைத் தோல்வித்தானமெய்தி
னையென அறிதகூறாதிருத்தலும்

தோல்வித்தானமெய்தாதானை எய்தினையென்று கூறு,
தலும்

தன சித்தநாதத்திற் சிணங்காதவற்றைச் சொல்லிச் சித்
தாந்தஞ் சாதித்தது

மெனவீவை

இந்நகனம் நான்கும், இருபத்தொன்றும், பதினெட்டும்
இருபத்திரண்டுமாகிய அறுபத்தைந்தும்; அனுமான வளவைக்
குக் குற்றங்களா மென்பதாம்.

.....

இவை குற்றமாகலின் ஆகமவளவைக்கு முன்றாக வையா
து இறுதிககன வைத்தார். இவற்றிற்குத்தாரணம் உயத்தனாந்
துகொளக் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இன்னும் இப்பக்கவேது வுவுமைகளை எடுத்துச் சொல்லும்
வழிப் படுகு சொற்குற்றங்களெல்லாந் தோவ்வீத்தானத்தன
டவகும்.

ஈண்டுக்கூறும் பக்கப்போலி உவமைப்போலிகளெல்லாம்
ஏதுப்போலியுடங்குமெனத் தார்க்கிகா கூறுவா. பக்கவுவ
மைகளி லிலக்கனத்தை நோக்கிக் காணும்வழி, அவை பக்கப்
பேரலி யுவமைப்போலிபென்ப படுவனவன்றி ஏதுப்போலியெ
னப் படாமையறிக.

இகளுனே அதுமானப் பிரயோகத்தின கட்டபிக் குற்றங்
களிமையென்பது தெரித்தகக் கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

‘காண்டல் வாயில்’ என்ற திருவிருத்தத்தக்கு ‘அனாதியே
யமலனாய்’ என்ற திருவிருத்தமளவும் வியாககியானம் வகது

உ அஉ சிவஞானசித்தியார் சுபநாமம்.

மூடி கசுது. மே லிந்தப் பிரமாணங்களுக்குத் தொகை யருளிச் செய்கு ரா.

ஈண்டு பக்கப்போலி நானகு - இவ்விடத்துப் பட்சம் நா லாயிருகுகும்.

அவையாவன —

பிரத்தியட்சாபாச மெனறது - அதுஷ்டேனாயம் அகரிதீ யனுமானம், ஸஹா பிரத்தியட்சாபாசம்.

அனுரானு பாசம் .. அவிததிய சத்தம் சாக்ஷுஷ்த்து லாது, இதீய மனுமானுது

ஸ்வனுமா நாபாசம் பிரத்தியாபாசம் .. சுத்திகையிலே ரகிதமிதிஞஞானம், ஸஹா பரத்தியாபாசம்.

வசனாபாசம் . பரம்மணேன சராபோயா திரவத் திரவி யாத வாத க்ஷீரவது இதீ யநனுநாமம்; இது வசனாபாசம்.

ஆஃ ச

எதுப்போலி பொருமுனராய் வேண்டி மெழுமுனராக - எத்துவரபாச மூன்று பிரகாரமா யிருபத்தொன்றும்.

அவையாவன —

அசித்தம் . அநிஸ்சித பட்சவிருத்தி

அனேகாநகுகம் .. பட்சத்திரய விருத்தி

விருத்தம் . பட்ச விபட்ச விருத்தி.

யென்று மூன்றும்—

அசித்தபேதம்-கஉ

அனேகாநகுகம்-எ.

விருத்தபேதம்-உ.

ஆக இம்மூன்றுபேதமும் இருபத்தொன்று —

விளங்குகுமையேபோலி யீரொன்பான் காண்டும் - விளங்
கத்தகக திருட்டாந் தாபாசம்-சஅ-ஆகக கரணப்பமே.

அவையாவன —

சாததீய விகலாதி டதினெட்டுமாம்.—

தோல்விததான மிரன டிருபத திரண்டாம் - திகசிரகத்
தான மிரனடுவகையா யிருபத்திடனடாம.

அவையாவன ?—

பிரதிஞ்ஞா ஹாநி முதலான-சச,

அனனுபாஷன முதலான-அ,

ஆக இருபத்திரண்டாம்.

இதக குமமை,

பாதிஞ்ஞாஹாநி சதநா வுண்டெனன வேதே யொருவ
னில்லை யென்று சாதிக்க வுடைபடுதல். க

பிரதிஞ்ஞாநதரம ஒரு பிரதிஞ்ஞைபைப்பண்ணிஅகளைச்
சாதிபாமய வேதேயொன்றைப பிரதிஞ்ஞை பண்ணுகல். உ

பிரதிஞ்ஞா விரோதம ..தான சொன்ன பிரதிஞ்ஞை ஒரு
சஞ்சுருத நானே விரோத முரைத்தல். ங

பிரதிஞ்ஞா சகநியாசம் .. ஒன்றை பிரதிஞ்ஞைபண்ணி
அதனை வாநியானவன தூடணமடண்ணி யுள்ளவளவீய் ஆசொ
னனா னெனகை ட

எததவாந்நரம் . . வேதம் நித்தியமென்று சொல்லி யுதி
ககைசகு ஏதசகாட்டி அசர்சுத் துஷணம்வர வேதே ஒரு
கீத ஒருவரககொள்ளல். ங

அத்தார்தரம் வாதியானவன் தனக்குத் தோல்விவர ஏது
வென்ற சத்தத்துக்குப் பொருளெனென்று வினாவிக் கேட்ட
வை தனனை மறைத்தல். சு

நிரததகம் ... அத்தமல்சாத வசனங்களைப் பேசல். எ

அவிஞ்ஞாதார்த்தம்...வாதியானவன் தனக்குவந்த துஷ்
ணமறைத்தற்காக தெரியாதசததங்களைக் கொண்டு பேசல். அ

அபார்த்தகம்...பூர்வபாஷை சம்பந்தமின்றி யிருக்கின்ற
வசனங்களைப் பேசுதல். ஆ

அப்பிராத்தகாலம் ... பஞ்சாவயவங்களை யடைவொழிந்
து மாறிப்பிரயோகித்தல். ௬

நியூணம் ... பஞ்சாவயவங்களைக் குறையப் பிரயோகித்
தல். க௬

அகிகம் ... ஏது உதாரணங்களைப் பலவாகப் பிரயோகித்
தல். க௭

புணருத்தகம் ... சொன்னபொருளை மீண்டுஞ்சொல்லுதல்.

அத்தப் புணருத்திகம், சத்தம தொவி கேடிவறியிருக்கு
மென நிரட்டித்தது சொல்லுதலுமாம். க௮

அந்த பாஷணம் ... வாதியானவன் சொன்ன பொருளைய
நிக நனுமதியாதிருத்தல். க௯

அஞ்ஞானம்...ஒன்று மறியாதிருத்தல். க

அப்பிரிதிபை ... உத்தரஞ்சொல்லாமல் திணைத்தல். ௨

விட்சேபம்...ஒன்றைச் சொல்லுவதாகத் தொடங்கி வே
றேயொரு வியாசத்தையிட்டுச் சொல்லாமலிருத்தல். ௩

மதானுஞ்ஞானம்...தன்னுடைய மகத்துக்குவருக துஷ்ணம்
பரிசுரியாமல் பிரமதமெடுத்தத் துஷிக்கை. ௮

பரியனுயோச்சியா பேட்சணம்...நிக்கிரகத்தான பிராந்தி
யினையறிந்த நிக்கிரஹியாயிருத்தல். ௫

நிரனாயோச்சிபானுபேஷம் ... நிக்கிரகத்தான பிராகதனா
காதவனை நிக்கிரகித்தல். ௬

அபசித்தநாதம் ..சித்தநாதஞ் சொல்லத் தொடங்கி வே
றேயொன்றைச் சொல்லுதல். ௭

* எத்துவாபாசன - உதாரணம். விடுபட்டிருப்பதை ம
றைஞானத்தேசிகருறையிற் காணக. ௮

ஆ உஉ.—

கருகலிவை யாண்டுமொழிவா ரவையெல்லா மளக்கிலு
பத்தை தாகும்—பிரமானத்தைக கொண்டு பிரமேயத்தை
யறியுங் காலத்தி லப்படியே யனுபவித்துச் சொல்லுவார்கள,
அவையிறறையெல்லா மறியுங்காலத்த அனுபவத்தை பிரகா
ரமாம். இந்த வறுபத்தைக குற்றமும் வாராமல் பிரயோகி
ப்பது ௭-து.

இதனஞ் சொல்லியது பக்கப்பொலி

பிரததி யட்சாபாசமென்றும்

அனுமான பாசமென்றும்

பிரத்தியாபாசமென்றும்

வசனாபாசமென்றும்

ஆக நாலென்றும்,

வதுபக்க மூன்றாயிருக்கமுமென்றும், அவை

அசித்தம்

அனேகாந்திகம்

விருத்தம்

ஆ -மூன்றுக்கு வகை

உயிர் சிவஞானசிக்தியார் சுபகீர்த்தம்.

அசித்தபேதம் - ௧௨

அனேகாநதிகம் - ௭

வீருத்தம் - ௨

ஆட உக - என்றார்,

இதில்கிட்டாநதபககம் சாத்தியாகநாதி முநல் பதினெட்டுப்
பேதமெனமும் ;

கொலவத்தானமென்றது, இரண்டு வகையான பிரதிநி
தி ஆனிமுநல்-௧௪.

அனனுபாஷணமுநல்-௭

ஆட உஉ - எனமும்,

பிரமாணத்தைக கொண்டு பிரமேபததை யறியுமிடத்து
இவையெல்லாவற்றையுந் பெரியோர்கள் அனுபவித்து அனவை
ப்பிரமாணமாக - ௬௫ எனபொனனு முநமையுந் அறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

மேற்கூறியப்போதவனுமானசாமகநிகருளா, —நன்மிடக்க
ப்போலி - துணிப்பொருட் கிடனாதலாகிய பககலககணத்திற
குறைபாடுடைததாயுந் ஒருபுடை யொருதுப் பககம்போல்தோ
னறுவதாகிய பக்கப்போலி, —நான்கு - நான்குவகைப்படும், —
ஏதுப்போலி - சாத்தியப்பொருளோடு வியாதநியுடையத்தாய்
பக்கத்திலிருத்தலாகிய வேதுவிலககணத்திற குறைபாடுடைத
தொரு புடையொத்து ஏதுப்போலித் தோனறுவதாகிய வேது

ப்போலி,—ஒருமூன்றாம் - ஒருமூவைகப்பட்டு,—வேண்டுமெழு
 மூன்றாம் - விரிபா விருபத்தொன்றாகும்.—விளங்குவமைப்
 போலி - இனி வியாததி நிச்சயிதகற் கிடனாகலாகிய உவமை
 யிலக்கணமின்றியு முவமைபோலத தொனறுவதாகிய விளங்கு
 வமைப்போலி,—ஈரொண்பானகாண்டும் - அனனுவயம்பற்றியு
 ம எதினோகம்பற்றியும் இருவகைப்பட்டு, விரிபா லொரோ வொ
 ன றொண்பதார்ப பதினெட்டியகைப்படும், — தோல்வித்தா
 னம் - இனித தருக்கவாதத்தினகட் பேசத்தெரிபாமையாகிய
 தோல்வித்தானம்,—இரண்டிருபத்திரண்டாம் - மயங்கப் பே
 சதலும் வாளாவிருத்தலுமென நி ருவகைப்படும், விரிபா விருப
 ததிரண்டாம் - அவையெல்லா மளக்கில் - அவைகளை யளவி
 யி—தது— அறுபத்தைத்தொடும் - இவ்வன காண்கு மிருபத்
 தொனறும பதினெட்டி மிருபத்திரண்டி மாகிய அறுபத்தைத்தொ
 டு,—இவைகருநில - இவைகளை விசாரிசுகின,—பாண்டிமொழி
 வா - அனுமானவளவைகட் செவ்விடத்துவ குற்றங்களாடென்
 ரெழுதி - லென்பதாம்.

இதனான யனுமானப்பிரயோகத்தினகட் படுங் குற்றங்
 க ளிசையென்பது தெரிநதுக கூறப்பட்டது.

அளவை-கச.

பாயிரமுட்பட செய்யுள்-உ௦.

“ஈரமூமளவையாகும்”

என்னு அளவை பதினாலும் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

க—சூத்திரம். பதியிலக்கணம்.

மே லிச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின? அளவை
பையுணாததி, அதன லதுமிககப்படும பதி
யிலக்கண முணர்த்துத னுதலிற்று

அச்சூத்திரத் திலக்கண மியாதோவெனின? “அவற்றுள்,
சூத்திரநானே யாடிநீழவி னரியத்தோனறி, நாடுதலினறிப்
பொருணவிளங்க, யாப்பினுட்டோன்ற யாததமைப்பதுவே”
என்றார் தொல்காப்பியனார்.

மே லித்தலைவிருத்த மென்னுதலிற்றோ வெனின? இப்பி
ரபஞ்சததக் கொரு கத்தாவுண்டெனறும், அநதககாத்தா சங்
காரகாததாவென் றுணர்த்துதலுதலிற்று.

ஒருவனோ டொருத்தியொன்மென் றுரைத்தி
டு முலகமெல்லாம், வருமுறை வந்துநின்று போவது
மாதலாலே, கருபவ னொருவன்வேண்டுந் தானமு
கலீறுமாயி, மருவிடு மநாதிமுத்த சித்தரு மன்னிநி
ன்றே. (க)

(இ-ள்.) ஒருவ ஒருவனோ டொருத்தியாகிய வுயர்திணையு
னோ டொ ம், ஒன்றென்று சொல்லப்பட்டாநினைதவஃறிணை

ருத்தி யொன்றெ யுராய், சொல்லிய பிரபஞ்சமெல்லாம்
 ன றுநாதத்திமு
 லக மெல்லாம

வருமுறை வந் உபாதாநத்தினின்று தோன்றுமுடைமையி
 துநின்று போவ லே தோனறி, நிற்குமுறைமையிலே நின்று,
 துமாதலாலே ஒடுங்கு முறைமையிலே யொடுங்கி வருகையி
 னாலே, தோனறியு மொடுங்கியு மிப்படி க கா
 ணப்படுகையினாலே

தருபவ னொரு இவையிற்றைத் தோற்றி நிறுத்தி மொ
 வன வேண்டிம டிசுருவித்தவ காரிப்படுத்தகையா லொரு
 கர்த்தாவைக் கருதவேண்டும்.

தா ன்முதலீ ளுனமாக்கிப்போல வாதிமுத்தனனறி
 றுமாகி மருவிடு யநாதிமுதலுராய், ஞானமே தனக்கு வடி
 மநாதிமுதக சி வாய், நிலைபெற்று நிறகு மந்தக்கர்க்கா தா
 ததரு மணநிநி னே, சிருஷ்டி திதி சங்காரங்கட்கு முரிபனா
 னறே ய் நிறபண. ஏ - று

“ஒருமொழியொழிதன் வினங்குகொளற்றித்தே” என
 வே, திதியுந கூறிபதாயிற்று.

உமமையிறுதிக்கணின்று விளக்கின வெண்ணும்மை.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

அநாதிமுத்தன் எழுவாய், மருவிடும் பயனிலை.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் - க - சூ - ம், எ
 னவறிக

இகளை யறுமித்தறியுமிடத்துக் கேவலாஹ்வி யறுமானத்
 தா ளறிக.

அஃதாவது? இப்பிரபஞ்சத்துக்குக் கர்த்தா வுண்டென பது - பிரதிஞ்ஞை.

அதற்கேது யாரெவின்? ஒருவேலு, டொருத்தி யொன் றென நவயவப்பட்டிருத்தலா லென்பது - ஏது.

அஃதென்போலவெனின்? கடாதி காரியத்துக்குக் கு லாலணப்போலென்கை - திருட்டாந்தம்.

இக்கடாதி காரியத்துக்குக் குலாலணானென மதித்தாற் போல, ஒருவேலுடொருத்தியெனனுங் காரியத்துக் கொருகர் ததா வுண்டெனமதிக்கை - உபநயம்.

முன்சொன்ன திருட்டாநதத்துச் சீக்கத் திருட்டாத்திர ரொத்திருக்கைபா லேதுவாகிய காரியத்துக் கொருகர்த்தாவ ளின்னற் பிரதிஞ்ஞை திடம்பண்ணுகை - நிகமநம். (க)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இவ்வாறு ப்ரமாணலட்சணங்களைக் கூறி, மேற் ப்ரமேய மாகிய பதிபசுபாசமெனனும் பதார்த்ததிரயங்களிற் பரத மோத் திஷ்டமான பதிபதார்த்தத்தை; மேதுபூர்வமாக நிரு பிக்கின்றது.

பதி யென்றது, இத்திரனெனன நாமைகதேசே நாம் கிரஹ ணமாகத தேவேத்திரனெனப் பெற்றதுபோல; பதி எனவே. பசுபதி யெனப்பெறும்

பஞ்சாம்பதி, பசுபதி என்னும் வசநத்தினால்,

பசு பசுத்துவ சம்யோகாத்-என்னும் வசநத்தினால், அகா திபே பசுத்துவமாகிய வாணவப் பிரதி பந்தத்தினால் ஜீவான் மாச்சொல்லாம் பசுவெனப்பெறும்.

ப்ரத்தியக்ஷாநாமா னுகமங்களுட் பிரத்தியக்ஷமாவது, இரத்தியக் காஷ்யபாகையான, முதற் பதியுண்டென்பதின் ப்ரமாணதையு மிலக்கணத்தையு முதற்சூத்திரத்தில் தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

(ஒருவனோடொருத்தி—மன்னிநின்றே) எ-து. ஆன்பெண்ணலி தேசமுதலான காரியருடப் பிரபஞ்சமெல்லாம் வேதாகமங்களி லினனதின்னபடி தோன்றி, இன்னபடி புசித்தின்று, இன்னபடி யழியுமென்று சொன்னபடியே, தோன்றிநின்றழிபககாண்கையால்; இப்பிரபஞ்சத்தையு னடாக்குவா னொருகாததாயேண்டும். அக்கர்த்தாதா னிதிரபஞ்சத்தைச் சம்ஹிதது, மீள்வு முண்டாகருவன அவனிலக்கண மேடுதெனின? அநாதிநினமல ஞானஸ்வரூபன் ஆகாரமேடுதெனில? சர்வவயாபியாய் நின்றே ஜடசித்தககளைப் பிரேரிப்பன. அவன நாமமேடுதெனின? அருஞானத்தை யரிக்கிறவனாகலின் அரணென்னும் யோககாமத்தையுடையவன் —இதுபொழிப்பு.

இனி விருத்தி —அத னிலக்கணமாவது, சூத்திரத்தட் பொருளானதியு மாண்டைக கின்றிபடையா தியாவையும் விளங்கக் தன்னுரைபானும் பிறநூலானு றையமகல வைங்காண்டுகையுறுபேபாடி மெய்யினை யெஞ்சாதிசைப்பது விருத்தி

பதிபசுபாசமுன்று பொருளும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படாமையி னதுமானத்தினு லறியவேண்டும்.

இனி ய்வய வியதினோகி யதுமானத்தினுற் பதியுண்டென்னும்படி வருமாறு.—

முதற்சூத்திர மெழுபதுவிருத்தமாகையான் முதல் விருத்தமன்றி, நின்ற விருத்தங்களினு மெடுததுக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்படும். “குளகப்பலபாட் டொருவினைகொள்ளும்” என்பவாகலின்.

அந்வய வ்யதிதோகி யதூமானத்திற்கு

பிரதிஞ்ஞை

ஏது

திட்டாத்தம்

உபகயம்

நிகமநம்

என நைத்து ரூபமுண்டி.

இவற்றுள் 'தருபவனொருவன் வேண்டி' என்றது-ப்ரதி
ஞ்ஞை. க

'வருமுறைவந்துநின் றுபோவதூமாதலாலே' என்றது-ஏது.

'ஒருவனோ டொருந்தி யொனநென றுநைத்திமி முலகமெ
ல்லாம்' என்றது-காரியத்தவசாதனை.

'மண்ணினிநிற் கடாதிமெல்லாம் வருவது குலாலானே'
என்றது - திட்டாத்தம். ஈ

'எண்ணிய வருவமெல்லா மியந்துவன்' என்றது-உபகயம்.

'கண்ணுகாரியங்க ளெல்லாம் காரணமதனிற் காண்பன்'
என்றது-நிகமநம். ஐ

'ஈசனாரூசை' என்றது - பகூகருமத்தின் பலத்தினுண்
மகேஸவரன் ஏகனே ஜகத்தகர்ததா வென்றது.

இனி நேறதுவுக் கைநதுகுணமு மைந்துதோஷமு முண்டி.
இத்தோஷநீக்க குணம்வருமாறு.—

க - பகூகருமத்தவம், பிரபஞ்சங் காரியரூபமாகலிற்
பஷத்தினையுண்டி; அகனூல் - அசித்தினைண்கிற வேத்துவாரபாச
நிரஸ்தம்.

உ - சபகூசைத்தவம், அது கடாநிகளிலுங் காரியத்துவ
மாக்குக் காண்கையால் - விருத்தன் ஏத்வாரபாசநிரஸ்தம்.

க—சூத்திரம். பதியிலக்கணம். ௨௬௫

௩ - விபக்ஷாத் வியாவிருத்தி, ஆத்மாவீற் காரியத்வமில் லாதிருக்கையால் - அநைகாந்திக வேதவாபாச நிரஸ்தம்.

௪ - அபாதித விஷயத்துவம், பிரபஞ்சத்திற் சூற்பத்தி லயங் காணப்படுகைபா லீஸ்வர கர்த்திருக்கத்துவ மில்லாமையி னென்ற தபாதிதமாகலில் - காலாததியாபா திஷ்டவேதது வாபாச நிரஸ்தம்.

௫ - அசதபிரதிபக்ஷத்துவம், உபாதாக காரணமான மா லையுந் துணைககாரணமான கணமமும் ஜடமாகையினும, பசு க்களுடைய ஞானக்கிரியை யானவத்தினுற் றடுககப்படடிருக் கையினும, இரண்யகர்ப்ப காராயணதிகள சிருட்டியநதர மீ ஸ்வரனு லு ள்டாக்கப்பட்ட தேகேந்திரியாதிகளை யுடைய வ ராகையானும், பரமேஸ்வரனுடைய காத்திருப்பாவஞ் சா திக்கிற ததகு - ப்ரகரணஸமனென்னு மேதவ பாசநிரஸ்தம்.

இவி அநுமானந்தான்

தருமாத்ருமி யநுமானமென்றும்

காரணாத் காரியானுமானமென்றும்

காரியாத் காரணானுமானமென்றும்

உடையாலதுமானமென்றும்

காணகுபேதப்படும்.

இவற்றுள் ஈஸ்வர கர்த்தருத்வஞ் சாதிககிறதற்குப் பிர பஞ்சங் காரியவித்தமாகையா லீக்காரியத்தை யறிகது டண னுவதாக ஞானக்கிரியா ஸவரூபமாகிய சத்தியு ள்ளி இ+ சத் திக்குஞ் சத்தி மானாகிய லீஸ்வரனு ள்டெனது தருமா த்ருமியநு மானத்தினு லறியப்படும்.

எப்படியெலின்? மண்ணுந் திரிகையுந் தன்மிங் கடா திகளை வேண்டினவனுங் குளாலனு மிருக்க, குளாலனுடைய லீவாபா

ரமுண்டானும் கடாதிசுருஷி இல்லாதிருக்கி னில்லை; அப்படியே மாயையுங் கனமமு மானமாககளு மீஸ்வரனு மெப்போது முண்டாவிருக்கவினு மீஸ்வரனுடைய சமவேதசத்திப் பிரவிரு த்தியுண்டாயிற் பிரபஞ்சமுண்டு இல்லையாகிற் பிரபஞ்சமில்லை யெனனு மன்வய விபதினோகியனுமான ததினும், ஜகதகாததா மகேஸ்வரனென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது.

சாவகர்த்தா மகேஸ்வரனென்று ப்ரதிருகைபண்ணிக் கு லாலனைத் திட்டாகதம்பண்ணி யது பிரதிருகாவிரோதமெனி ன? அறறன்று காத்திருத்தவம்.

† பிரயோசககர்த்திருத்தவமென்றும்.

* பிரயோசசிய கர்த்திருத்தவமென்று

மிருவகைப்பட்டு.

† ப்ரயோசகர்த்தருத்வம் - ஏவுகிறது.

* ப்ரயோசசிய கர்த்திருத்தவம் - ஏவப்படுகிறது.

இவற்றுள் -

ராஸ்வர வெவவிடத்தும் பிரயோசகர்த்தா, குலாலாதிகள் பிரயோசசியகர்த்தாககளை

ஆகலிற் பிரதிருகாஹாநியில்லை ; திட்டாகத விரோத முமில்லை —

‘மருவிடு மநாதிமுத்த சித்திரு மன்னிரிந்தே - அநாதியே யாணவத்தினுடைய தடையற்ற ஞானஸ்வரூபியா யான்மாக்களையும் முபாதாநங்களையும் பொருநதிகின்று சிருட்டியாதி யைந்தொழிக்களையும் சத்தியாலேபண்ணுமென்றிதன்பொருள்.

ஒருவ றொருத்தி யென்றென் றொருமைமாகக் கூறிய வாசியியர்கருத்து, இணையற்ற மீஸ்வர மிமித்தமு மீஸ்வர சமவாயு

சத்தி யோனியும், ஆன்மாக்களுடைய கன்மத் துணைக்காரணமும், ஓடெனறதனால் விந்த வுபதானமாகுமளவி லிவ்வேதுவி னூற் பிரபஞ்ச முன்டாயிற்றென்பது.

இதற்குச்சம்மதி

* வளஷ்டொ — தெஷ்டொகொ வராயொ
 ஶிரயுதெஜு வொரஜெஸூரஸு | ஶிதீதஜீஸூர ஸெஷ்டொ
 உவொஷ்டொநப ஸ விநீ—ரூரடீ || ஸகஜு ஸ ஹ காரீ
 ஸுராதீஸூரஸூகாயு— ஸவெஷ்டொகஸு |

இதனால் - ஜகதது நிரோதுகமெனறது தளளப்பட்டது.

வருமுறை வந்துநின்று போவது மாதலாலே - எனறதனால் பிரபஞ்ச நித்தியம், இதற்கொரு கர்த்தாவும் வேண்டா! என்கிற சார்வாகமதமும், பூர்வமீமாம்சமதமுநிரஸ்தம்.

தருபவ நெருவனவேண்டும் - என்றதனால் நிரீஸ்வரவாதி கண்மதமும், ஒருவனெனறதனால் - அநேகேஸ்வரவாதி மதமுந்தளளப்பட்டது.

தானமுத லீறுமாகில் - எனறதனால் நிதிதகியனென்று கூறப்பட்டது

மருவிடும் - என்றதனால் சகலவ்யாபியென்னப்பட்டது.

அநாதிமுத்தன - எனறதனால் ஆகிமுத்தரான வனத்தேஸ் வராதிக்கொப் போலன்றி ஸ்வதநதிரனென்று கூறப்பட்டது.

சீத்தரு - என்றதனால் தேஹந்திரியாதி சஹிதரெல்லாம் பிரயோச்சியகர்த்தாக்கள். தேஹந்திரியாதி ரஹிதராய்ச் சத்தசைதன்னிய ஸ்வரூபியாயுள்ள சிவனேபரம். தச்சத்தியோக பலத்தினூ ஸபரராயுள்ள வனத்தேஸ்வராத் தியதிகார புருஷ

உகாஅ சிவஞானசித்தியார் கபகூடம்.

ரெல்லாங் கிருக்யங்கோப் பண்ணுவார்ள். சிவனுக்குக் கேவல
சைதனலிபமே ஸ்வாருபமல்லது ஸதுலகுக்கும சூனயருபமி
னறெனறது.

* தடிஊம் லெவீகாவொதரெ — நஸூ-குலஸூ-கு
லெஊநவஸூ-குநயூ-குலொ ஜரலெநக ரூ-குலொ
ஜமலெகஸ்ய-காரீகி.

—
ஞானப்பிரகாசநூ வருமாறு.

—0—

ஆகையாற் சாத்திரத்தினூழியு மறிவிற் சந்தேகம் வரா
தபடி யனுமானத்தினூற் சிவனை யறியுமுறைமையை யுணர்ந்து
கூன்றார்.

உலகமெல்லாம் தருபவன் ஒருவன்வேண்டும் - சிவத்தத் த
வமுதற் பிருதவித்தத்துவ மீறாகும் தத்துவ தாத்துவிசுவாகய
உலகொரு கர்த்தாவையுடையது. இது...பிரதிஞ்ஞை.

காரியத் தனையால். இது வருவித்த.. ஏது.

உலகது காரியமன்று ; உமகேதுச் சுவரூபா சித்தம், மம
தேதுச் சுவரூபா சித்தமன்று ; உலகு காரியம்.—

ஒருவனொடொருத்தி பொன்றென் றுணர்த்திடு மாதலா
லே - சரீரத்தைப்பற்றி யசேதனமாகவு மொருவனோ டொரு
த்தி யொன்றென் றகேகமாகவு மறையப்படு மாதலால்,—

வருமுறை வந்துகின்று போவது மாதலாலே-இவதுளதா
கி உனதிலதாதி உற்பத்தி, திதி, நாசமுறு மாதலால்;

க—சூத்திரம். பதியிலக்கணம். உகை

இப்படிக்காரியத்துவ நிச்சயமாதலால் யாதொன் றியா தொன்று காரிப மது கர்த்தாவையுடைத்து, எப்படி? கடம், இது ... திருட்டாந்தம்.

அப்படி யுகிது காரியம். இது உபநயம். ஆகையால் அப் படி யுகிது கர்த்தாவையுடைத்து...இது நிகமனம்.

அந்தக் கர்த்தாவின திலக்கண மெப்படிபென்னில்,—
தான்-அந்தக் கர்த்தாவானவன்,—

முதலீறுமாகி மருவிநீம் - சிவநத்துவ முதற் சுத்தவித்தி யா தத்துவ மீறாகுஞ் சாதாரண வசாதாரண சாதாரணசா தாரணங்களாகிய தத்துவநாத்துவிக புவன சூக்குமதேக துலதேக போககிய சுத்தாதத்துவப் பொருள்களைச் சுத்தமாயை யினின்றிஞ் சிருஷ்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்து,

ஸ்ரீமத் அநநதேசுரக் துவாரத்தினாலே மகாசுருட்டியிற் காலதத்துவமுதற் பிருதிவிதத்துவ மீறாகுஞ் சாதாரண வசா தாரண சாதாரண சாதாரணங்களாகிய தத்துவ தாததுவிக புவன சூக்குமதேக துலதேக போககிய சுத்தாகுத்த வசுத்தா தவப் பொருள்களை அசுத்தமாயையிலே நின்றுஞ் சிருஷ்டித்து துத் திதித்துச் சங்கரித்து,

குணதத்துவத்தள்ளும் மத்திமப் பிரளயத்திற் பிரகிருதி யின தக்கிரத்த நிலயராகிய, ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட நாதத்துவாரத் தினாலே,மத்தி ம சிருஷ்டி கோறும் அசாதாரணம் மகாப்பிரள யபரியந்தம் இருக்கு மென்றுகொண்டு, குணதத்துவ முதற் பிரு திவி தத்துவ மீறாகுஞ் சாதாரண அசாதாரண சாதாரணசா தாரண தத்துவ தாத்துவிக புவன திவ்விய துலதேக போ க்ய அசுத்தாதத்துவப் பொருள்களையும், பின்னும் குணதத்துவத் துள் மத்திமப் பிரளயத்திற் பிரகிருதியின தக்கிரத்த நிலயராகி

கிய பிரம விட்டுணுத் துவாரத்தினாலேயும் பிரமாண்டத் துண் ணிலையராகிய பிரமவிட்டுணுத் துவாரத்தினாலேயும், சில திவயா திவஹ்ய தூலதேக போககிய வசுத்காத் துவப் பொருளகனையும் பிரகிருதியிலேநின்றுஞ் சிருஷ்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்த —

முதனடு லீறுமாகி மருவிடும் -எனறுகொள்ளுகலால், முத லென்று சொல்லும் சிருட்டி கர்த்தாவாயும், நடுவென்றுசொல் லும் திதிகர்த்தாவாயும், ஈறென்று சொல்லும் சங்காரகர்த்தா வாயும் பொருந்திடும்.

அதவன்றி ச சுவபாவத்தினாலேயும் அகந்தேசுவர த்வா ரத்தினாலேயும் திரோபாவ கர்த்தாவுமாம், சுவபாவத்தினாலே யும் அகந்த ஸ்ரீகண்டாதித் துவாரத்தினாலேயும் அதுககிரக கர் த்தாவுமாம்.

சரீரிகளே கர்த்தியம்பண்ணுகலால், அசரீரியாயிருக்கின்ற உமது கர்த்தாவுக்குக் கிருகதியமெப்படிக்க கூடும்? சத்தியம். ஸ்ரூத்தி யிரனடுவிதம் —சலையென்றும் அசலையென்றும். சலையாயிருக்கின்ற ஸ்ரூத்தி யவாககில்லாதபடியினாலே,—

அநாதிமுதத சித்தநமன்னி நினதே - அசலையாகிய நித்தி யமுத்த சிம்சத்தி ஸ்ரூத்தி பொருந்தி நினதே.

தான் முத லீறுமாகி மருவிடுமென்று பொருட்புணர்ச்சி போதிக்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இங்ஙனம் அளவையிலக்கணங் கூறியவாசிரியர், அவ்வள் ளவையா னுணரப்படு மிப்பொருள்களதுண்மை மூன்றுகூத்திரத்

தா னுணர்ந்துவான் ரொடங்கி, முதற்சூத்திரத்துப் பதியுண்மைககு அளவை கூறுகின்றார்.

எ - து. அவனவளதுவெனனும் அவயவப்பகுப்புடைய பிரபஞ்சம், தோனறுதற்குரிய சற்காரிய முறையாற் றேன்றிநின்று அழிதலுடமையால், அதுதன்னைத தோற்றுவிப்பா னொருவினை முகலை அவாய்நிற்கும். ஆகலான, அவ்வுலக மொடுங்குகற்கு ஏதுவாய் நின்ற சங்காரசாரணனே! அஃதொடுங்கிய பின்னும் அநாதிமுததகித்தருவாய் நிலைபெற்று நின்று, அநாதிபெத்த சித்தருவியன்பொருட்டு மீளவு மவவுலகத்தை முன்போல மருவுவிசுகம அதனால் அவனையுலகற்கு முதற்கடவுளென்பதாம்.

“கொள்ளப்படா துமறப்பதறிவிலென்கூற்றுக்களே” என்பதனுட் கொள்ளப்படாதென்பதுபோல, போவதென்னுமொருமை அத்கொழின்மேனின்றது

உம்மை இரந்தது தழீஇயிற்று.

ஒருவனையெனனு மிரண்டாவதும், தானையென்னும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரத்தாறொக்கன.

ஈறு ஆகுபெயர்.

உம்மைசிறப்பு. ஆகியென்பதுபெயர்.

மருவுவித்தல் முன்போலவே தோன்றச்செய்தல்.

“குடிபொன்றிக்-குற்றமு மாங்கே தரும்” என்றற்போல விய்விரூபி விகாரத்தற் றொக்கது.

முழுவதுமொடுங்கியபின் முதல்வனெவ்வாறு நிற்பனென்; னுங் கடாவைவிடுத்தற்கு அநாதிமுத்த சித்தருவாய் மன்னிநின்று என்றார்.

ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அநாதிமுத்த சித்தருவென இனம்பற்றி யடையடுத்திவின்
 அநாதிபெத சித்தருவுமுண்டென்பதுஉம்; மீளவுமருவுவித்
 தல் அதன்பொருடென்பதுஉம் பெற்றும். “மலத்தளதாம்”
 எனரார் முதனுலாசிரியரும்

ஒருவனோடொருத்திபொன்றென்றுரைத்தலாகிய அடை
 மொழி, வகுநின்ற பொதலாகிய ஏதுவைச் சாதிக்குங் குறிப்
 பேதுவாய் நின்றது.

இது மூன்றாமுமாயும் மூன்றுபயனிலையுமுடைக்காய் முத
 னான முதற்குத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறுகாண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவஞானபோதமும் சிவஞான சித்தியும் ஒரு கருத்
 தா விருகருமென்று பரபட்சத்தி லிந்த னூலங்குச சொன்ன
 பாயிரத்தில் னூற்பெயர்சொன்ன திருவிருத்தஞ் சொல்லும்.

அஃதெவ்வனே யென்னில்? போத மிகுத்தோர் — முற்
 சன்னத்திற் செய்த சரியை கிரியா யோகங்களின முகிற்
 சியிலு லுண்டாகிய சிவஞானத்தின் மிகுதியாலே பூனோகத்தி
 லேவந தவநரித்த பெரியோர்களுக்கும்,—தொகுத்த பேதமை
 க்கே பொருநதிறோர் — அநாதியே பொருந்தி யிருக்கிற அஞ்
 ஞானத்தோடே கூடி யொன்று மறிபா திருகிவர்களுக்கும்,—
 இவர்க்கணி - இந்ந விரண்டு பேற்கு மன்றி, — சதிப்பாற்
 பேரக வேதநெறியெனு மவர்கட் கறிய - ஜநக மரண தக்கத்
 தக்கஞ்சி மோகூந்தைப் பெறுகைக்கு வழியே சென்று தே
 ளுகிற விருப்பத்தை யுடையவர்களுக் கறியத் தக்கதாக, —

முன்னு ளிழைவ னருணநதி தனக் கியம்ப - முற்காலத்திலே ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரன ஸ்ரீ நந்திகேஸ்வர் தம்பிரானாற் கு அருளிச்செய்த ஞானசாத்திரத்தை — கதிகோதிரூட் சனற்குமாரர்ச்குக்கூற - ஸ்ரீநநதிகேசதேவ தம்பிரானர் குற்றமற்ற திருவருளிலே ஓடெ கூடியிருக்கிற சனற்குமார பகவானுக்கருளிச் செய்ய, — குவலயத்தி லவ்வழி யெங்குருநாதன்கொண்டி - சனற்குமார பகவானுதியாகச சத்திரஞான தரிசனிகள் பூலோகத்திலே மநகச்சாததிரததைக் கொண்டெழுந்தருளி வந்து எனனுடைய வாசாரியனாகிய மெய்கண்டதேவ தம்பிரானாற்கு அநதக் கிரமத்திலே அருளிச்செய்ய, — தீதகல வெமக்களித்த ஞான நூலைத் தேர்ந்தரைப்பன சிவஞான சித்தியெனறே - மெய்கண்டதேவ தம்பிரானர் எனனுடைய வஞ்ஞான கீங்கவொன்றுக்கும் பற்றாத வெணக்குத் திருவுள்ளம்பத்தின சிவஞானபோதத்திலுண்டாகிய சம்பிரதாயத்தையாராய்ந்து பாராதது, ஒன்றுமறியாத காணுஞ் சிவஞான சித்தியென்று ஒருசாததிரமாகச் சொல்லாநின்றேன.

எனவே சிவஞான போதம் பன்னிரண்டு சூத்திரமும் அந்தச் சூத்திரங்களுக்குச் சூரணகளு மாகச் சூரணகளுக்கென்பத் திரண்டு வெண்பாவு மாகச் சொல்லும் இந்த முன்றுவகையிலு முள்ள வாத்தகதைத் தாமெடுத்திகொண்டு, சுபட்சம் பன்னிரண்டு சூத்திரத்தக்கு மாக முன்னுத் திருபத்தேழு திரு விருத்தமாக வருளிச் செய்தா ரென்பது கண்டு கொள்க.

அளவைப் பிரமாணத்தில் 'அகாதியேயமலனாய்' என்ற திருவிருத்தத்தில் 'உணர்த்துதலுடதேசத்தான்' என்று சொல்லுகையில், மேல்உலகாயுதன் அப்படி யொரு பதியுண்டென்றும், ஒரு

பசுவன்டென்றும், கீர்சொன்னது உள்ளதொன்றல்லவென்ன? பின்னையுள்ளதேதென்ன, பிரத்தியட்சமாயுள்ள நாலுபூகங்களுமே யுள்ளது, அது நித்தியமுமாய் ஜடமுமாய் நிற்குமென்று சொல்ல: இல்லைபென்ற கர்த்தாவை யுண்டென்றும், அவன் நித்தியமென்ற பிறவஞ்சத்தை யனித்தியமென்றும், மேல் மறுத்தருளிச் செய்கறா.

ஒருவனோ டொருத்தி யொன்றென்று காத்திடு முலகமெல்லாம் - நீ நித்தியமென்ற பிரவஞ்சம் அவனவனொன்றையுயர்த்தினாயும், அது வென்ற அஃறிணையாயும், மூன்றுவகையாகச் சொல்லப்பட்ட பிரவஞ்சங்க ளெல்லாம்,—வருமுறைவந்து நின்று போவது மாசலாலே -தோன்றுகிற கிரமத்திலே தோன்றி, நிற்கிற கிரமத்திலே நின்று, அழிகிற கிரமத்திலே யழிவதுமாய் வரும். ஆகையாலே பிரவஞ்ச நிமித்தியம். அதுவன்றியும் பிரவன்சம் ஜடமாயிருப்படியாலே இதுதானே காரியப்படமாட்டாது. ஆகையாலே,—தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் - இவயிற்றை யுண்டாகுவா லொரு கர்த்தாவுண்டாகவேணும். பாஞ்சராத்திரி பிரபஞ்சஞ் சீருட்டி கததாவாலே யுண்டாவதொழிந்து சங்காரகாததாவாலே யுண்டாகுமோ வென்ன? அவனைமறுத் தருளிச்செய்கறார்,—தானமுதலீறுமாகி மருவீடும் - சங்காரகத்தாதகானே சீருட்டி காததாவாயும், திகததாவாயும், தோற்றிவிக்கவு மிரட்சிக்கவுங் கர்த்தாவாய்ப் பொருத்திநின்றுசெய்வன. அப்படிச்செய்யில், அவனையுமொரு கத்தாப் படைக்கவேண்டுமென்று பாஞ்சராத்திரிசொல்ல, அவனை ஒரு கதகாப்படைக்கவேண்டுவதில்லை; அஃதெங்களை என்னிசை? அநாதிமுதத சித்தரு மன்னிநின்றே - அநாதியே சர்வத்தையும் பொருத்திநின்று காரியப்படுத்துகச் செய்தேயுந் தானொன்றுடனுந் தோய்வற நிற்கிற ஞானமே தனக்குத் திருமேனி

யாக வுடையவன். ஆகையாலே தனக்குவேண்டின வடிவு தானே கொண்டு நின்று செய்வன.

இதனாற்சொல்லியது உலோகாயுதன் பிரவஞ்ச நித்திய மென்றுங் கத்தாவில்லையெனனு மவனை மறுத்தது; பிரவஞ்ச மநித்திய மென்றுங் கத்தாவுண்டென்றும் சங்காரகத்தாதானே சிருடடியையுஞ் செய்வனெனனு முறமையையு மறிவித்தது. ()

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஒருவனோ டொருத்தியொன் றென றுரைத்திடும்உலகமெல்லாம்-அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவேனறும இவ்வாறு அவயவப் பகுப்புடைத்தாய்க்கூறப்படுமிரபஞ்சத்தொகுதி, — வருமுறை-தோனறுதற்குரிய சங்காரிய முறையால், — வந்துநின்றபோவதுமாதலாலே-தோன்றினறழிசலுடைமையால், — தருபவ னொருவனவேன்ம - அதுதனைத தோற்றுன்பபா னொரு வினைமுக்கை யவாய்நிற்குமாகலான, — ஈறுமாகி - அவ்வுலக மொடுங்குவதற் கேதுவாய்நின்ற சங்காரகாரணனே, — அநாதிமுத்த சித்தரு மன்னிநின்றே - அஃதொடுங்கிப் பின்னும் அநாதிமுத்த சித்தருவாய் நிலைபெற்றுநின்றது, — மருவிடு - அநாதிபெத்தசித்தருவின் பொருட்டு மீளவு மவ்வுலகத்தை முன்போல மருவிவிக்கும், — தானேமுதல் - அதனா லவனே யுலகிற்கு முத்தக்கடவு ளென்பதாம்.

இஃது முதலான் முதற்குத்திரம் போல மூன்றாமாயு மூன்றுபயநிலையுமாய் முக்கூற்றதாமாறுகரண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உலகாயுத விப்பிரபஞ்சத்துக்குக தோற்ற மொடுக்க மில்லா
 திருக்கவு மஃதுண்டென்று சொன்ன தெப்படியென்று
 சொல்ல; அவனை மறுதது மூன்று விருத்தத்தால்
 உணர்த்துகுறா.

உதிப்பது மீறுமுண்டென் றுணாப்பதிவ கென்
 னைமுன்னோ, மதித்துல கநாதியாக மஃனிய தென்ப
 றெனனி, லிதற்குபா னநுமானாகி யெடேனிப் பூதாதி
 யெல்லாம், விதிப்படி தோற்றிமாயக காணலான் மேதி
 னிககே. (உ)

(இ-எ) உதிப்ப இப்பிரபஞ்ச மொருகத்தாவாலே தோ
 துமீறுமுண ன்றிக்ன ரெடுகுமென்று நீர் சொல்லிய
 டென்றுரை தெனனை, அஃதெக்காரண மென்னிச்?
 படதிங்குணனை

முணனோர் ம ப்ரகஸ்பதிபகவான முகலிய வாசிரிபமா
 தந்ததுல கநாதி ரிப்பிரபஞ்சத்தை யநாதிபென்று தணந்து
 யாக மஃனிப சொல்லுயர்கள் என்று நீ சொல்லில்?
 நென்பொன்னில்

இதற்கியான இந்த விசுவந்தானே தோன்றிக்ன ரெ
 றுமானாகி பெ டிங்கு மென்பகற் கறுரானமுகலிய பிரமா
 டேன ணங்களை பெநித் துககரித்துச் சொல்லுவதி
 லலை. அஃதெக்காரணமென்னிச்?

இப் பூதாதி நீப்பிரச்சியட்ச வாகியல்லோ, உணக்கறுரா
 யெல்லாம் விதிப் ன மெடுத்துச் சொல்லுவதில்லை; இந்தப்பூ

படி தோற்றி மா மியினகண்ணே பூகாடியான சரீரங்கனெல்
யக் காணான லா மீசுரன விதிககப்படபடிபே தோன்றி
மேதிவிககே நின நழி பக் காணகைபா விதனை யுள்ளபடி
யுணாவாயாக எ-று

இதற்குப் பிரமாணம் ஸ்வாயம்பு வாசகம் எனவறிக (உ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

இச்சூத்திரத்தி லாந்தகங்களை யொவ்வொருமகத்தி னவா
க னொவ்வொருபகத்தைப்பற்றிச் சங்கைபண்ணி யதற் சூத்த
ரஞ்சொல்லி ஜகதகர்த்தா லீஸ்வரன ஏகனே அநேகானமாக
களுடைய மலகன் றானு குணமாகச சூத்தாசுததமாபகளிற்
நனு காரண புவன போகங்களை யுண்டாககிப் + பாலித தழிப்
பனெனபகை மேற் கூறுகின்றது

+ பாலித்தல் - திதித்தல்

இதில் 'வருமுறைவகதநின்றுபாவ துமாசலாலே' என
பதற்கு, லோகாயுகச சங்கைய முத்தரமுமாக, மேன மூன்று
வீருத்தததாற் கூறுகின்றது.

உ'மை இறுதிக்கணினது விளக்கினஎண்ணும்மை

ஏகாரம் ஈற்றசை.

சித்தரு என்பது எழுவாய், மருவிடும் எனறது பயவினை

* இக்கருத்த - க - செய்யுளினகுறை, ஈண்டு சிங்க னோ
க்காய் இச் செய்யுளில் அதிகாரமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது.

(உதிப்பதமீது ... எனவில்) - இச்சகத்திற்குத் தோ
ற்றமுகாசமு முண்டெடைதென்னை, பெரியோர்கள் விசாரி

த்துப்பார்த்த ஜகத் தநாதியுமாய் நித்தியமுமாயுள்ளதென்று சொல்லுவார்களென்று சொல்லின்? (இதற்கியானதுமானுதி . . மேதினிகே) எ - து நீ தோற்றமுமொடுக்கமுயில்லை ஸ்பாவ வமாபென்ற வசநத்திற் கறுமானுகமங்கள்கொண்டுசொல்லேன; பிரத்தியக்ஷமாகப் பூதங்களை முதற்காரணமாக நர பசு பக்ஷி கிருமி கிடாநி கேகங்களும், விருக்ஷகுள மல தாபர பாஷாணுகளெல்லாம், இன்னதிலினனபடிருபமா யினனடடி பலித் தினனபடிநசிக்குமென்று வேதாகமங்கள் சொன்னபடியே, மகாபூதங்களினின்று தோற்றமுமொடுக்கமும் பூமியினக ன்ணே காணலால் பூமிபாதிமகாபூதங்களுங் காரியவததாயிரு க்கையினால், இதற்கு மொருகாரணமும், அக்காரணத்திற்காரியத் தையுண்டாக்குங் கர்த்தாவு முண்டென் நிதன்பொருள.

பூதாதியெனறதில் வேற்றுமை தொக்குநின்றது.

இதனால் ஜகத்து-சாதியே! வேதத்தில் ஜகத் தநாதியென்றிருக்க விவன்சாதியெனறதுவேதவிருத்தமெனின்? அநாதியென்றவாகசிபத்திற்குப் பிரபாகரன் ஆகியிலே தாற்பரிய மாகையால் விரோதமில்லை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

உலகொரு கர்த்தாவையுடைத்து, காரியமாதலால், உலகு காரியம் ஒருவனோடொருத்தி பொன்றெனறுணாத்திடுமா தலாலும், வருமுறைவந்த நின்று போவதாதலாலும், என்று காரியத்தைச் சாதித் ததனால் கர்த்தாவைச் சாதித்தீர்; அது கூடாது. பிரதிவிமுத லுலகிற் றோற்றநாசங் காணாமென்று நோகாயுதன் ஆருகதன்முதலோர் சொல்ல, மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

உதிப்பது மீறு முண்டென் றுரைப்பதிங் கென்னை - உலகுக்கு உற்பத்திபாதலு நாசமாதலு முள்ள தென நிசைப்பதேது,—முனனோர் - தர்க்க மு,தற்சாததிர முணர்ந்தோர்,—மதித்து - தர்க்கித்துநிச்சயம்பண்ணி,—உலகு - பிரபஞ்சம்,—அநாதியாக - எப்போது மிப்படியிருப்பதாய்,—மன்னியதெனபர் - நிலைபெற்றதெனறு நிகழ்த்துவர்,—எனனில் - எனறு நீ சொல்லில்,—இதற்கு - நீ சொல்லு மிகதவார்த்தைக்கு,—யான - நான் நீ பிரததியகூடவாதி யாகையினாலும், இது பிரத்தியட்ச சித்தமாகையாலும், பிரத்தியகூப் பிரமாணமாததிரமன்றி,—அதுமானுதி யெடேன - அதுமானுகமப்பிரமாணங்கள்த் தொடேன, பின்னை யறியுமாறெப்படி யெனனில்—இப்பூதாதிமெல்லாம் - பூதங்களையாதியாகக் காரணமாக வுடைததாய்ப பூதபரினாமமாகிய உட லுர்மர முதலிய விவவுலகிற் பொருநகிய பொருள்களெல்லாம்,—விதிப்படி தோற்றிமாயக்காணலான மேதினிக்கே - பூமிபின கண்ணே கன்மமுறைமையி லீசரசங்கற்பத்தினு லுற்பத்தி நாசமாகப் பிரததியட்சப் பிரமாணமாகிய சிற்சகதிபொருநகிய நேததிரத்தினுற்பார்த்தலால்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி அம்முனநனுண் முகற்கூற்றை இருபத்தேழுசெய்யுளான் வலியுறுத்துவான ரொடங்கிலார்.

எ - து. உலோகாயதநுலுணர்ந்தோர் காட்சியளவைக் கெய்தாசன பிரமாணமாகாவென மதித்து உலகம் நித்தமென்பாராகலான், நிலைத்தொழிலொன்றேயன்றி ஏனையிரண்டு தொழில்களதுண்மை பெறப்படாதெனின்?—என்கு நீ விதித்த விதி

யாகிய நிலைத்தொழில்போலவே ஏனையிரண்டு தொழிலும் உடனிகழுக காண்டலான, இதனைச் சாதித்தற்கு நீ கொண்ட கரட்சிபளவை யொன்றே அமையுமாகலின், ஈண்டு வேறு பிரமாணங்க ளெடுத்துக்காட்டல் வேண்டாமென்பதாம்.

படி. உவமவுருபு.

“தோற்றமுமீறு முள்ளதனபாலே கிடத்தலின்” என்றார் முதலாலாசிரியரும்.

மேதினிககென்பது உருபுமயக்கர்.

இஃகானே உலோகாயுதன மதம்மற்றி நிகமுமாசங்கையைப் பரிசுரித்து முத்தொழிலுண்மை சாசிககப்பட்டது.

பரபககத்துட் சிததாநதப் பாவையாற் பரபககத்தாரை மறுத்தாரா; ஈ ணடுப் பரபக்கப் பாவையால் அவா கூறு மறுப்பைப் பரிசுருத்துச் சித்தாந்தத்தை நாட்டுகின்றார் இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலிற் கூறியதுகூறலனமையுணர்க.

வேதாந்தநூ லிரண்டாமத்தியாயத்துள் இரண்டாம் பாதத்தினும் முதற்பாதத்தினுங் கூறியனவு மிவ்வாறே கொள்ளப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மீளவு முலோகாயுதன் பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்ற மொடுக்க மில்லையாயிருக்க வுண்டென்ற தெபபடியென்று சொல்ல, அவன் மகமறுத்து மே லருளிச்செய்கிறார்.

உதிப்பதுமீறுமுண்டென்றுரைப்பதிக்கென்னை முன்றோர் மதித்துல களுதியாக மன்னியதென்பர் - பிரபஞ்சத்துக்குத்,

தோற்றமுமொடுக்கமு முண்டென்று சொல்லுகிறபடி யெப்படியே! ஞாதரக்கள் விசாரித்துப் பார்த்துஇந்தப்பிரபஞ்ச மநாதியே நிலைபெற்றுள்ள தெனறு சொல்லுவர்,—எனினில்-எனறு நீசொல்லில்,—இதற் கியானநுமாதியேடென-நீயிப்படி நித்தியமென்று சொல்லுகிற பிரபஞ்ச மநித்தியமென்று காட்டுகிற விதனுக்கு நான அதுமான முதலான பிரமாண மெடுத்தசொல்லவேண்டியதில்லை,—இப்பூதாதி யெல்லாம் விதிப்படி தோற்றிமாயக காணலால் மேதினிகே - இந்தப் பூதகாரியமான தேகங்களெல்லாம் பரேசுரனாலே விதிக்கப்பட்ட விதியின வசத்தாலே இந்தப் பூமியினகண்ணே தோன்றி நின் ரழிப்பப் பிரதிக்ஷியடசமாகக் காணலாம்

உலகாயுகன நீர்சொன்ன கத்தாவென்ப தொன்றில்லை நாறு பூதங்களுமே யுள்ளது அது நித்தியமாயிருப்ப சொனறெனன; ஒரு வடிவிலேநின்று மொருவடிவு தோன்றி நின் ரொடுங்குகலால் பிரபஞ்ச மநித்தியமெனறும்; இது ஜடமானபடியிலுலே இதைக்கொண்டு செய்வா ரொரு கர்த்தாவுண்டெனறும், அவனை மறுத்தற்குப் பிரமாணம் —சுவரூணபோதம் “பூதாதிய்று முதலுந்துணையாகப், பேதாபுத்திபாகும் பெத்திமையிலோதாரோ, வொனரொன்றிற்சூனறி யுளதாயிறக்கண்டு, மனறெனறு முண்டென்ன வாய்கது.” என்றும், பரபட்சம் “பூதமானவை நித்தமென்று புகனறகெனனை யுருககளா, யாதானோடழிவாகுமாதவி லாகருவோரவர் வேண்டிடுங், காதலோடுகடாதிமண்கொடியற்றுலோருளர்கண்டனஞ், சிதனீரி னெழுந்தகொப்புணிகழ்ந்தமாருகெய்கையே.” என்றும் “பூதமாவவைகாரியங்கள் பொலிந்துமன்னியழிந்திடு, மாதலாலொரு நாசனிங்குள னென்றறிந்துகொளையனே, பேதமான கடாதிமண்ணினி

ல் வந்தவாறு பிடித்திடிற், கோதிலாத குலாலனூல்வரு செயி
கைபெனறு குறிப்பதே.” என்னுமது கண்டுகொளக.”

சித - ப, ரு - உச - செ.

இதனூற் சொல்லி பது உலகாயுதன் பிரபஞ்ச னித்தியமெ
ன்றும கத்தா வில்லை யென்றுந் சொல்ல, அவனை நோக்கிப்
பிரபஞ்ச மநித்தியமென்றுங் கத்தா வுண்டென்று மறுத் தரு
ளிச்செய்த முறமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

முனனூர் - உலகாயதனூ லுணர்ந்தோர்,—மதித்து-கா
டசியளவைக கெய்தாதன பிரமானமாகாவென மதித்து,—
உலகநாதியா மனனியதென்பார்- உலகம் நித்தமாக நிலைபெறு
மென்பர் ஆகலான,—உதிப்பது மீறு முண்டென் றுரைப்பது-
நிலைத்தொழியேயன்றி யேனைத்தோற்றநாசங்கன துண்மைகூ
றுவது,—இங்கெனை பென்னில் - இவ்விடத்துப் பெறப்படா
தெனின,—விதிப்படி-நிவிதிதகவிதியாகிய நிலைத்தொழில் போ
லவே,—மேதினிக்கு-இவ்வுலகின்கண்,—இப்பூதாதியெல்லாம்-
இப்பூதமுதலிய பிரபஞ்சங்கொல்லாவற்றிற்கும்,— தோற்றி
மாயககாணலான - தோற்றநாசங்களாகிய இவ்விரண்டுதொழி
லு முடவிசுழக காணலான்,—யானதற்கு-யானினைச் சாதித்
தற்கு, — அதுமாறாதபெடேன் - நீகொண்ட காட்சியளவை
யொனதேயமையுமாகலி னீண்டதுமானமுதலிய வேறுபிரமா
ணங்க ளெடுத்துக்காட்டுவே னல்லே னென்பதாம்.

இதனூனே உலகாயதமதம்பற்றி நிகழு மாகசங்கையைப்
பரிகரித்து, முத்தொழிலுண்மைசாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இயல்புகாண் டோறழிமாய்கை யென்றிடி னியல்
பிணுக்குச், செயலதின் றியல்புசெய்தி செய்தியே லிய
ல்பதினாறு, மியல்பதாம் பூதநதானே யியற்றிடுஞ்செய்
தியென்னிற, செயல்செயவ - னொருவன்வேண்டுஞ்
செயற்பபும் சேதனத்தால். (௩.)

(இ-ஊ.) இயல்பு இந்தப் பிரபஞ்சம் தானேதோன்றித் தா
காண்டோ னேயழிகை யியல்புகாணும்,இதற்குக் கததா
ற்றி மாய் வேண்டுகுதில்லை

கை

என்றிடி ன என்றுநீ சொல்லின்?

இயல்பிணுக்கு நீசொல்லுகிற வியல்பாகிய பூமிமுதலிய
ச் செயலதினாறு நாலுபூதத்திற்குக் தாந்தாஞ்செய்யுந் தொ
ழிவில்லை.

இயல்புசெய் பூதங்களினது தத்தம் வ்யாபாரந்தானே
தி யியல்பெனின?

செய்தியே லி நீசொல்லுகிற தொழிலையே யியல்பென்
யல்பதின்றும் று சொல்லுவையாகுந்? அதனைவிட்டுவிடு.

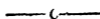
இயல்பதாம் சுபாவமாயிருக்கப்பட்ட பூதங்கடானே
பூதந்தானே யிய தததற்கொழில்களைச்செய்யாநிற்குமெனின்?
ற்றிடுஞ்செய்தி பூமிகம்பிப்பானேன், ஓரிடத்திலேநீர்சுடுவா
யென்னின னேன், ஓரிடத்திலே யகநி சுடாநிருப்பா
னேன், வாயு சலியாநிருப்பானேன், இப்ப
டிக்காண்கையிலே

செயல் செய் பூதங்கள் ஜடமாகையர் வித்தத்தொழி
 வா ளெருவன் ல்களைச் செய்வா ளெருகத்தாவேண்டிங்கா
 வேண்டிச் செய ண்; ஜடமானபூதத்தானே காரியப்படமா
 த்படும் சேதனத் ட்டாத. ஆதலால் ஒருசேதனை காரியப்படு
 தால் ததக் காரியப்படும். எ - று.

ஏகாரம் தேற்றம்.

இதழுக ளுலு திருவிருத்தத்தக்கும் ப்ரமாணம் பார்க்கி
 னையெனனு மாகமமெனவறிக (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

இயல்புகாண டோற்றிமாய்கை யென்றிடி. வியல்பினுக்கு
 ச்செயல்தினைறு - மஹாபூதங்களிற் தேகாதிகடோற்றுக்கிறது
 மொடுக்குகிறதும் ஸ்வபாவமே யெனின்? ஸ்வபாவமானது ஷ
 ட்பாவவிகாரம் பொருநகாது,—இயல்புசெய்து செய்தபே லிய
 ல்பதினொம-இங்கனத்தொழிற்படுவதே ஸ்வபாவமெனின்? வி
 காரப்படுகிறது ஸ்வபாவமல்லவாம்,—இயல்பதாம் பூதகதா
 னே விாற்றிடுகு செய்தியெனின் செயல்செய்வா ளெருவன்
 வேண்டும் - இயல்பாயுள்ள பூதங்கடானே தேகாதிகளைத் தன
 விடத்திலு ள்டாக்குமெனின்? இநதக்காரணத்திற் காரியத்தக
 யுண்டாகுகிறவ ளெருவன்வேண்டும்,— செயற்படுஞ்சேதனத்
 தால் - பூதங்க ள்சேதமாகையாற் கர்த்தாவினாலே காரிய
 ப்படுமென் றிதனைபொருள்.

இதனாற் சுவரபாவிச மன்று ஜகத்க்ஷதக மென்றது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

உலகுக் குற்பத்தி நாசமுளது, அஃதொரு கர்த்தாவை வி
ரும்பாம வியல்பி லாமெனை ; மறுத்துணர்த்து கிணரார்.

இயல்புகாண் டோற்றி மாய்கை யென்றிடில் - உபாதாக
காரணத்திற ரேறறி யொடுங்குவது காரியப்பொருளினது ச
பாவமெனறந் சொல்லி, —

இயல்பினுகருச செயலதின்று - இயல்பாயிருக்கும் பொரு
ளுக் கொருபோதுண்டாய் ஒருபோதினறும்க் காரியப்படுக தன
மையினறு, —

இயல்பிசய்தி - அப்படிக்காரியப்படுவ தப்பொருட சபா
வமெனறு நீசொல்லி, —

செய்தியே வியல்பதின்றும் - காரியப்படுமாகில் அப்பொ
ருட்குச் சபாவ மில்லையாம். அப்படிச் சொல்ல வேண்டுவ
தில்லை, செய்தி வியல்பதாம்; உற்பத்திநாச யோககியமாகிய
வியல்பில்லாத பொருள சர்வ சாமர்த்தியமுடைய கர்த்தாவி
னாலுக் தோற்றுவித் தொடுக்கப்பட்டாது; ஆதலால் காரிய
ப்பொரு ளுற்பத்தி நாசமாகு மோ ரியல்புடையது, ஈரியல்
புடைய தனறு. அப்படியாயி னுற்பத்தி காலத்தது நாசம், நா
சகாலத துற்பத்தி காண திருப்பா னேன? உள்ளது. தற்
காலத துற்பத்தி ரூபமாயும் நாசரூபமாயும் நாசோற்பத்திச
னோரி பல்பாயிருக்கும் பௌத்தனுக்குப்போல, தற்காலத் திரி
யல்பா யிராது. அந்த வுற்பத்தி நாசங்கள் காரியப்பொரு
ளிற் கரணப்படுதலாற் காரியமாய், செயற்படும் பொருள் செ
ய்ப்பவளை விடாதாதலால்; அந்தவுற்பத்தி நாசங்களொருங்கே

உதக

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.,

யொருகாலத் தோரியல்பாயிருநதாலுந் தனது தனது காரியம
ஹைதலாகு முருபந் தனது கர்த்திருகாரக முகந் காரகங்களி
னறி முகந்காரணதநினினுந் கோனறாது. ஆதலாந் கர்த்தா
வை விருட்புதல் காரியததுககுண்டு. சம்மதமே! இதைல்லா
முமகருமாதலால்,—

செய்தி இயல்பதாம் - காரியம் இயல்பதாம், சிருட்டி திதி
சங்காரங்களை பூதநதானே கர்த்தாவாய்,—

இயற்றிடுமெனில் - பண்ணுமென்று லோகாயுத பகூலா
யிருக்குமநீ சொல்லில், அப்பூதங்கள்,—

செயற்படுமசேதனததால்-காரியமாகுஞ் சடமாதலால்;—

செயல் செய்வாடுருவன் வேண்டும் - பூதகாரியத்தினது
தோற்றம் நிற்கல் போதந் ரெழில்களைப் பண்ணுமொரு கர்த
தாவைவிருமடும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—o—

எ - து. அத்தோற்றககேடுகள் உலகிந் கியல்பாகலின அ
வற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டபபடுவதனறெலில்,—தோனறலு
ந் கெடுதலும் விகாரமாகலின விகாரமாத லியல்பிற்குக் கூடா
து. அங்நனம் விகாரமாதலாலே உலகிந்கியல்பெனின? அவ்
வாறியம்புவார்க்கு விகாரத்தின வேறாய் இயல்பென்பதொன்
றில்லையெனப்படும. படவே, தோற்றிமாய்கைஇயல்பெனபது
விட்டுப்போய்த் தோல்வித்தானமாய் முடியும். இனி இயல்
பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு, பூதகாரன்கும் இயல்பா
யுள்ளன. அவை தோற்றிமாய்கலாகிய விகாரத்தைச் செய்யுமெ
னின? நன்றுசொன்னாய்; அவை அங்நனந் தொழிலுற்று நிக்

சூத் செயப்படுபொருளாகலிற் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படுமென்பதாம்.

படுமென்பது செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டிப் பெயரெச்சம்.

அசேதனமென்பது செய்யப்படு பொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது

சாததன் தனனைக் சூத்திரஞ்சென்புழியும், சூத்தியது கையும் சூத்தப்படடது பிற்சேருதப்புமாகலின; வினைமுதலுஞ் செயப்படுபொருளுமொன்றாதல் யாணடுமின மையுணர்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்சத் தக்கு அகையு மழிகையு மியல்புகாணும், அதற்கொரு கதகா வேண்டியதில்லையென்று உலோகாபதன சொல்ல; அவனை நோக்கி மேலு மறுத தருளிச்செய்கிரார்.

இயல்புகான் டோற்றிமாய்கை யென்றிடின - பிரபஞ்சத்தானே தோன்றுகையு நிற்கையும் அழிகையுமாய் வருகிறது அதற்குள்ள வியல்புகாணும், இதற்கொரு கதகாவேண்டிய தில்லையென்று நீசொல்லில்,—இயல்பினுகஞ்ச் செயல்தின்று - நீஇயல்பென்று சொல்லுகிற பிரபஞ்சம் சடமாகையானே தானாகத்தோன்றி யழிபமாட்டாது—இயல்புசெய்தி - பிரபஞ்சத்துக்கு தோன்றி நின் ரழிகிறது தானே இயற்கை காணுமென்று, நீ சொல்லில்,—செய்தியே வியல்புதின்றும் - பிரபஞ்சத்துக்குத்தோன்றிநின் ரழிகிறது செயற்கையாகையால் இயல்பென்ற தில்லையாம்,—இயல்பதாம் பூதந்தானே வியற்றிடுஞ்செய்தியெ

னனிஸ்—பூதகாரியமல்லோ தொழில், பூதங்க ளியல்பதாகையே லே எடபொழுத மொருசுபாவமாயிருக்கத்தக்க பூதங்கள்தான் என தொழில்களைப்பெல்லா மூண்டாககா நீர்க்குமென்று நீ சொல்லிஸ்—செயல்செய்வாளுருவன வேண்டிஞ செயற்படுஞ சேதனத்தால் - அந்சூதங்களை சடமாகையாலே இநசததொழில் களை யுண்டாக்குவா ளொரு கத்தாவேணும் ஆகையாலே சடமான பூதங்கள் இவனாலே செய்யப்பட்ட தொழில்களைக் கிடமாக நின்று தொழிற்பட்டுவரும்.

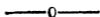
இகலாற் சொல்லியது பிரபஞ்சந் தானே தோன்றுவகையும் தானே யொடுங்குவகையும் இதற்குள்ள வியல்பென உலகாயதனசொல்ல, அவனை மறுத்து இது சடமானபடியினாலே இநதப் பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்கவும் ஒருகத்தாவுண்டென்னு முறைமையு ரறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

கோற்றிமாய்கை - அதகோற்றகசேடுகள், —இயல்புகானென்றிடிஸ் - உலகிற கியல்பாகவி னவற்றிற்கு வீணமுதல் வேண்டப்படுவ தனரெனின, —செயல் திபல் பினுகினது - தோன்றலுங் கெடுதலும விகாரமாதலின விகாரமாத வியல்பிற்குக் கூடாது, —செய்கி யியல்பென்றிடின - அங்ஙனம் விகாரமாதலே யுலகிற்கியல்பெனின, —செய்தியே லியல்பதிசுறும் - அவ்வாறு இயம்புவார்க்கு விகாரத்தினவேரா யியல்பெனபொதானநிலையெனப்படும.படவே தோற்றிமாய்கை யியல்பென்பது விடமிபோய்த் தோல்வித்தானமாய்முடியும். இனிபியல்பும் விகாரமும் வேரெனவேகொண்டு, பூதகதானே யியல்புகாம்

பூதகாங்கு மியல்டாயுளனன்,—செய்தியயற்றிடு மென்னினை -
 அவைதோற்றி மாய்தலாகிய விகாரத்தைசெய்யு மெனின,
 நன்று சொன்னாய்,—செயற்படும-அவையங்ஙனக தொழிலுந்
 துநிற்கு ம,—அசேதனத்தால் - செயற்படுபொருளாகலான,—
 செயல் செய்யாறொருவன வேணமும் - செய்ப்படு பொருட்கு
 வினைமுதல் வேறுவேண்டப்படுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பூதங்கள் சூருத்தியகாததாவல்லவென றுணர்த்துகிறார்.

நிலம்புன லனல்கால்காண நிறுத்திடு மழிகுமாக்க
 கும், பலந்தரு மொருவனியகுப் பண்ணிட வேண்டா
 வென்னி, விலங்கிய தோற்றநிறற லீறிவை யிசைத
 லாலே, நலங்ஙினர் தோற்றநாசந தனக்கிலா நாதல்வே
 ண்டிம். (சு)

(இ-ள.) நிலம்பு நாலுபூதமும் ப்ரத்தியட்சமாகப் பிரபஞ்
 ன லனல்கா சுகதைத் தோற்றிய நிறுத்திய மழித்தம பி
 ல்காண நி ரயோசனங்களைத் தாராநிற்கும், ஒருகர்த
 றுத்திடு மழிக்கு தா விவற்றையண்டாகக்க காரியப்படுதத
 மாககும் பலந்த வேண்டுவதுள்ளபெனறு நீசொல்லில் ?
 ரு மொருவனிங்
 குப் பண்ணிட
 வேண்டா மென
 னிஃ

இலங்கியதோ நாலுபூதமும் விளங்காநின்ற தோற்றமு
 ற்றநிற்றலீறவை தலிய சுருத்தியம ப்ரத்யட்சமாகக் காரி
 யிசைதலாலே யப்படக காண்கையாலே

நலங்கிளர் உற்பத்தியு நாசமுந் தனக்கில்லாத கருத்
 தோற்றநாசத் த தாவே யிவற்றையுண்டாககவேண்டும்.எ-று.
 எனக்கிலா நாதன்
 வேண்டும் (2)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

(நிலரபுனல் .என்வில்) -ப்ருதிவி அப்பு தேஜசு வாயுவெ
 ன்னுநானகுபூதங்களே பிரததியகூடமாகத் தேகாதிகளே யுண்
 டாககி நிறுத்திப பலங்கொடுத்தழிகும் வேறோகர்த்தகாவுண்
 டாககவேண்டாமெனின,—(இலங்கிய தொற்றிற்ற லீறவை...
 நாதன் வேண்டும்)-விளங்கப் பட்ட வுற்பத்தியையுந் திதியையு
 நாசத்தையு யிரநானகு பூதங்களும் பொருநதகையா லுற்பத
 தி நாசயில்லாத நலத்தையுடைய கர்த்தாவானவ ரெருவனப
 ண்ணுவான வேண்டுமென நிதன்பெருள்.

இமமுன்று விருத்தத்தினுஞ் சங்கிரகமாகச்சொன்ன வு
 லோகாயுத மதமுந் தததுஷணமும் விஸ்தரித துப் பரபகூத்தி
 ற் கூறினோ மாறகுணர்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பிரத்தியக்ஷப் பிரமானகோசரமாகபூதங்கடாமே பொருள்களைத்தோற்றுவித்து நிற்பித்ததும் போசகும்; சேதன லூக்ய யொருகர்த்தா வேண்டிவதில்லை யெனன மறுத்ததுணாததுகிணரா

நிலம்புன லனல்கால் - பிருதிவியப்புத் தேயுவாயுக்கள், — காண - பிரத்தியட்சமாக சரீராதிப்பொருள்களை, — [நிஹத திமழிகுமாகும் பலந்தரும்] - ஆசகும் சிருடடிசகும், — நிஹத்திமீம் - திதிக்கும, — பலந்தரும் - அதஹை போசதசைக் கொடுகும், — அழிக்கும் - சங்கரிசகும், — ஒருவன - அபி பிரத்தியக்ஷஸ்யச் சேதனஹை யொருகர்த்தா, — இஹகு - இஹத சகாரியத்த, — பண்ணிடவேண்டாம் - செயயததசகதில்லை, — எனனில் - எனறு நீ சொல்லுகில், “பூதாதியீறு முத லுத துணையாகப் பேதாய் திதியாகும்” எனறு சிவஞானபோ தத திருத்தலால், நிற்றலாகிப திதி தோற்றயீருக்ய சிருடடிசங் காரணகளை முனபின காணபியாதிராது. அப்படிப் பூதங்களிலி ருக்குர திதியும் அப்படி யன்று, — இலங்கயதோற்ற நிற்ற லீநி வை யிசைதலாலே-மனதி லுதித்த சிருடடி திதி சங்கார சமப ன்தத்தினால், பூதங்களுவ காரியமென்றுகொண்டு அவற்றைத் தோற்றுவித்தது நிற்பித்ததும் போசகும்பொருட்டு, — தனசகுத தோற்ற நாசயில்லாத, — நலங்களர் காதன - சாடகுண்ணிய பரிபூரணஹை யிருக்கிறை காததா, — வேண்டும் - விரும்பப்படு வன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

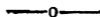
எ - த. காங்கு பூதங்களுள், வாயு ஏனை மூன்று பூத ங்களையும் நிலைபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமுகத்தி லிலைபெ

றும். அங்கி ஏனை மூன்று பூதங்களையுமழித்துத் தான் அவற்ற
 ற சமுகத்தி னழிவெயதும். அப்பு ஏனை மூன்றுபூதங்களையுந
 கோமறித தான் அவற்றது சமுகத்திறேனறும் ப்ருதிவி ஏ
 னை மூன்றுபூதங்களினின்று துகரப்பதும் பயனைப பயப்பிதது
 த தானுமஅவற்றது சமுகத்திற் பயன்படுவேயுடைத்தரம். இ
 றவருனஞ செயப்படுபொருட்கு வ்னைமுகல் வேறும் நின்று காரி
 ய நிகழ்த்துதல் கணகூடாக நிகழ்தலின், இவையே தம்முள
 ளைநனை பொன்று பண்ணவமையும, வேறொருவன ஈண்டைசுரு
 வினை முல்லாதன மிகையாமெனின் ? அற்றன்று. இநகாண்கு
 பூதங்களுமொப்ப முததொழிறடிகலான இவை ஓன்றனைக
 காரிபட்டுத்தமாற்றல் உடையனவனையின, இவைபோல
 முத்தொழிற் படுதலினி மேம்பாடுடையானொருவனே இவற்
 றைத் தொழிற்படுதகற்பொருட்டு வேண்டப்படுமென்பதாம்.
 எதிநிமிவிறைபாக வைத்துரைக்க.

இவ்வாறனநி மேலேசெய்யுளின் பொருளே பொருளாகக்
 கொண்டு கூறிபதுகூறலெனறும் உழுப்படவுறைப்பாருமுளர்.
 நலங்கிளாநாதனை வியையும். நலம் மேம்பாடு.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் உலகம முததொழிலுடைத்
 தென்பதனை யுடம்பட்டித் தருபவனொருவன வேண்டாவென்
 றும் உலோகாயதரிவொருசாராரம்மதமபற்றி யாசங்கித்துப்
 பரிசுரிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மீள வுலகாயுதன் நாலுபூதங்களுங் கூடின சமவாயத்தி
 வே பிரபஞ்சக தோன்றிநின் ரழியும், ஆகையால் ஒரு கத்தானே

ண்டுவிதிவையென்று சொல்ல; அவனை கோக்கி மேல் மறுத்தருளிச் செய்தாரா.

நிலம்புன லனல்கால்காண நிறுத்திடு மழிக்குமாக்கும் பல ந்கருமொருவனியகு பண்ணிடவேண்டாவெனவின-பிருத்தியுட்பு தேயு வாயுவென்று சொல்லப்பட்ட நாலு பூதங்களுங் கூடின சமவாயத்திலே எல்லோருங் காணவே தோற்றிவிததும் நிறுத்தியும் அழித்ததும் பல பிரயோசனங்களையும் தராநிற்கும்; ஆகையாலே இந் நாலுபூதங்களுமொழிப வேறையொருவன இவையிற்றை யுண்டாகக் வேண்டுவிதிவையென்று நீ சொல்லி?—இலங்கிய தோற்றநிற லீறியை இசைதலாலே - விளங்காநின்ற சிருட்டியும் திதியுஞ் சங்காரமு மிவை மூன்றும் பிரபஞ்சத்துக்குண்டா யிருக்கையாலே,—கலங்களா தோற்றநாச ந்தன்கலா நாநனவே னிட-இந் மூன்று தொழிலையுஞ் செய்கைகரு நனமை மிகக்ருக்கப்படாநின்ற முதலு முடிவுந் தன்ககில்லாததொரு கத்தாயுண்டாக வேணும்

இந்தத் திருவிருத்திரண்டிற்கும் பிரமாணம் '2 திப்பணமீறும், என்ற திருவிருத்திக்கு இட்டப் பிரமாணத்திலே கண்டுகொள்க இது வன்றியும் சிவபுராணம் " ஆகமளவறுதியில் லாதனைத்தலகு-மாகருவாய் காடபர யழிப்பா யருடருவாய்' எனனு மது கண்டுகொள்க.

திருவாசகம்-ச-செப்.

இதனற் சொல்லியது நாலுபூதங்களுங் கூடின சமவாயத்திலே சிருட்டி திதி சங்காரமுண்டாகா தென்றும், இந் மூன்று தொழிலுந் தானசெய்கச் செய்தேயும் இவையிற்றிற்றேய்வற நிறநற கத்தா யுண்டென்னுமுரைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—o—

கால்காணந்துத்திடும் - நான்கு பூதங்களுள் வாயு வே
ணைமூன்று பூதங்களை யு நிலைபெறுததித தானவற்றது சமூக
ததினிலைபெறும்,—அனலழிகரும் - அவகி யேணைமூன்று பூதங்க
ளையு மழித்தத் தானவற்றது சமூகத்தி னழிவெய்தும்,—புன
லாகரும்-அப்பு வேணை மூன்றுபூதங்களை யுத் தோற்றித் தான்
அவற்றதுசமூகத்திற் றேனறும்,—நிலம் பலந்தரும் - பிருதிவி
பேணைமூன்று பூதங்களினின்று றுகாப்பிடும் பயனைப் பயப்பித்
துத தானவற்றது சமூகத்திற் பயன்பிடுதலை யுடைத்தாம். இங்
கனஞ் செயற்படு பொருட்கு வினைமுதல் வேறாய்நின்று காரி
யநிகழ்த்துதல் கணகூடாகநிகழ்கலின - ஒருவனிங்குப்பண்
ணிடை வேண்டாயெனனிஸ்,—இவையே யொன்றனைபொன்று
பண்ணவளையும், வேறொருவனீணடைககு வினைமுதலாதன யி
கையாமெனின? அறநன்று,— இலங்கியதோற்றநிற்ற லீறியை
யிசைதலாலே - விளங்கியவிநகானகு பூதங்களுமொப்ப முத்
தொழிற்படுதலா லிவை யொன்றனைக்காரிப்பபிடுத்து மாற்று
லுடையன வனமையின - தோற்றநாசந தனக்கிலா நலங்கினர்
நாதன் வேணிடும்,—இவைபோல முத்தொழில் படுதலின்றி
மேம்பாடுடையானொருவனே யிவற்றை ததொழிற்படுத்தற்பொ
ருட்டு வேண்டப்படுமென்பதாம்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும் உலக முத்தொழிலுடைத்
தென்பதனை யுடன்பட்டுத் தருபவனொருவன்வேண்டா வென்
னு முலகாயதரி லொருசாரார் மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிசு
ரிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் புத்தரிற் செளத்திராகதிகனைநோக்கிக் கர்த்தா
வனறியிலே நிபுனானென றுணாததுகரூர்.

சார்பினிற் றேன்றுமெல்லாந் தருபவ னில்லை
யென்னிற, தேரினில் லதறகோதோற்ற முள்ளதற
கோநீசெப்பாய, யோரினில் லதுவுநதோன்றா துள்ள
தே லுதிககவேனடா, சோர்விலா திரண்மியின்றி நிற
பது தோன்றுமனதே. (௫)

(இ-ள்) சார்பி பஞ்சகநதங்களுடைய வாச்யவிசேடத
விந்றேன தாலே பூதங்கடோனறுவதன்றி வேறெருக
றுமெல்லா த்தா வுனடாக்க வேண்டியதில்லைபென்று
க் தருபவனில்லை நீசொல்லி? யெனினிற்

தேரினில்லாத அது கோற்றமில்லாதபொருட்கோ உள்
ற்கோ தோற்ற ளபொருட்கோ வதனை நீவிசாரிததுசொல்
முள்ள தற்கோ லாய்
நீசெப்பாய்

ஒரினில்லதவு உணருங்காலத் தாகாசத்திற் புடபந்
நதோனறாது போல வில்லாத தொருக்காலு முண்டாக
மாட்டாது

உள்ளதே லுதி காரியமெப்பொழுதமுள்ளதாகி விப்பொ
க்கவேண்டா ழு தலகத்தினகட் காரியப்பட்டு வரவேண
மவதில்லை

சோர்விலா தி இவவிரண்மியின்றிப் பாரிசேட வறுமா
ரண்மியின்றி நிற னததான் மாயினிடத்திலே யுதியாநிற்
பது தோன்றும பதியாதொன ததுவேதோன்றும்.எ-று (௫)
னதே

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

“தருபவனொருவன் வேண்டும்”

என்ற பதத்திற்குப் பௌத்தரிந்சௌத்திராந்திகன்சார்
பிரம்சகததுண்டாவதொழிப வேறொருகாததாவேண்டாவெ
னன; ஆதெவிராகரிததுச சகததிறகுச காததாவுண்டெனகி
ததை மேன மூன்றுவிருத்தததிலே கூறுகின்றது.

சார்பினிற் றேற்றுமெல்லாக தருபவவிலை பெனவில் -
ரூப ரஸ கந்தமாவது மூாததமாயிருக்கிற பூதங்களுடைய சந்
தானம

இகத ருபானுகுகளி னுடைய உபசயமானது † ஸ்தம்ப
குமபாதிபா யிருக்கிற பாஹ்யாராததம்

† தூண்கல் = முகலாயிருக்கிற வெளிபானபொருள்.
ப்ருதிவியிள தருமம § ஸ்வைரியமும், ரூபமும்,

§ உரா.

ஜலத்தின தருமம் * தருவத்தவ ஸ்நேஹாதி

* பெருகல், தெட்டா தொட்டுதல்

தேருசக ஶ்கொஷணிப சகல்பாஸ்வரததவாதி

ஶ்ருமி வெளுத்த பரகாசமுதலிய.

வாயுவுக்கு ஶ்சமீபகரண வேகாதி

ஶ் திரட்டல் ஓடல்.

வார்ணம் - கந்தம - இரசம் - உரூபம் - ஓஜசுக்களாயிரு
க்கிற நான்கு பூதங்களின் சங்காதமே பின்டம்

அப்பின்டத்தினினறும் பிருதிவ்யாதி யுண்டாம்.

அப்பிருதிவ்யாதிகளாவது - பரமானுக்களின் சமூகம்.

சுரோத்திர துவக்கு சக்ஷு சிங்நிவை யாக்கிராண மைக் திற்கும் பிரதய பஞ்சகமென்று பெயர்.

வாக்கு பாத பாணி பாயு உபஸ்தங்க னைகதிற்குவ் காரக பஞ்சகமென்று பெயர்.

சைதனவிய சமுதாயத்திற்குப் புத்தியென்று பெயர்.

அதிற் காரணபூதமாயிருக்கிற வேகதேச மனசு.

இப்படியே பொன்றினுடைய சாரபிஹு லொன்றாகத் தா சேயு னடாவதன்றி யிதனை யுண்டாககுவா னொருவ வில்லை யெனின்,—

தேரி வில்லாதற்கோதோற்ற முள்ளதற்கோந்செப்பாய - விசாரிககுமிடத் துள்ளதற்கோ வில்லாததற்கோ நீதோற்ற மென்று சொல்லுகறாய்,—

ஓரி வில்லாதவுகதோன்ற துள்ளதே லுதிக்கவேண்டா - அறியுமிடத் தில்லாத தாகாய - குசுமமபோல வொருகாலு முண்டாகாது உள்ளதே யாமாகிற றேற்றஞ் சொல்ல வேண்டியதில்லை,—

— குசுமம் - பூ

சோவிலா விரண்டிமின்றி நிற்பது தோன்றுமன்றே - அழிவற்ற காரிபரூப மல்லாததமா, யசத்துமனநினைத தொ ருகாரணத்திற் காரியமான துண்டாக வேண்டுமென நிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பொளத்தன் புத்ததேவதை குருவாயிருத்தன் மாத்திரம ன்றி உலககார்த்தாவல்லன், பஞ்சகந்தங்கள்வினது கூட்டத்தினு

ஊலகுண்டாம், கர்த்தா வேண்டியதில்லை யென்ன; மறுத்துணர் தத்குணரார்.

சார்பினிற் றேன்றுமெல்லாம் - பஞ்சகந்தத்தினது கூட்ட விசேடததாற் பூகமுக்லாகிய பொருளகனெல்லா முதிர்கும்,— தருபவனில்லைபெனவில் - சிருட்டிமுதற் கிருத்தியகருததாய் முணனீர்சொன்ன முறைமையனாகிய கர்த்தாவில்லைபென்று நீ சொல்லில், கர்த்தாவுண்டில்லை யென்பது பின்பேசுவோம். இப் போது நீ நிருபாதான வாதியனரே,—தேரினில்லதற்கோதோ ற்ற முளைதற்கோந் செப்பாய்-விசாரிக்கிறேற்ற முள்ளபொ ருட்கோ இல்லாதபொருட்கோ நீ சொல்,—ஒரில் - ல,—இல்லதவுந் தோனரூ துள்ளதே லுதிக்கவேண்டா - இல் லாத முயற்கொம்பு முதலியவு முண்டாகாது, உதித்துளநாயி ருக்கின்ற கடபடாதி யு முண்டாகமாட்டாவாம்,—சோர்விலா திரண்டினிற் நிற்பது - அப்படியுள்ளது மில்லது மிசநி யுள ளதாயிருப்பது,—தோன்றுமனதே - உண்டாகுந்தானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - து. கணபங்கமாகிய வெல்லாப் பொருள்களுள்ளும் முறகணத்திற்கேன்றிய பொருள பிற்கணத்திற்கேன்றும் பொருட்குச் சாராய் மேம்படுதலின், எல்லாப் பொருளும் வி ததினகேட்டினங்குரம்போல அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமெ ன்ச சவுத்திராந்திகா முதலியோர் மதம்பற்றிக் கூறவமையும்; இதற்கொரு கருதகாத் தோற்றநாசமின்மைபற்றி மேம்பாடு டையனாயுள்ளதல் வேண்டாவெனின்? அற்றனறு. நீசார்பி ற்றேற்றங்கூறியது இல்பொருட்கோ உள்பொருட்கோ? இல்.

பொருட்காயின், அத மூபற்கோடுபோல ஒருஞான்றுந் தோனறுமாநிலை. அந்தேற் குடம்போல உள்பொருட்குந் தோற்றம் வேண்டாமையின், மாததிகர்மதம்பற்றி இல்லதமன்றியுள்ளதமன்றி அநிராவசனமாய் நிற்பதொருபொருள் தோன்றுமெனக கோடுமென்பதாம்.

இல்லதவுமென்னுமும்மை சிறப்பு.

உடம்படுமெய்பெறுதல் இலேசாற் கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பஞ்ச கந்தங்களுங் கூடின சமவாயத்திலே, உருவம் வீடு வழக்குஎன்னும் நாலும், தநதஞ் சார்புகளிலே பிரபஞ்சந் தோன்றுமதொழிதது ஒருகததா வேண்டியதில்லையென்று சொன்ன புத்தநிலில் சொளத்தராகதிகளை நோக்கி; மேல் மறுததருளிச் செய்கிறா.

சார்பினில் தோன்றுமெல்லாந் தருபவனில்லையென்னில் - சர்வமும் உருவம் அருவமவீடு வழக்கு என்று சொல்லப்பட்ட நாலிலும் அநதந்த சார்புகளிலே ஒன்றாய்த்தோனறி சொல்லாநிற்கும்; இவை யிறையுண்டாக்குக்கைக்கு ஒரு கததா வேண்டியதில்லையென்று நீசொல்லில்,—தேரிநிலைதற்கோ தோற்ற முள்ளதற்கோநீசெப்பாய்-விசாரிததுப் பார்க்கில் நீதோன்றுமெனகிறதாய் உள்ளது தோன்றுமென்கிறாயோ இல்லாதது தோன்றுமென்கிறாயோ சொல்லாய்,—ஒரினில்லதவுந்தோன்றது - ஆராயுமிடத்த இல்லையாயிருப்பதொன்று, ஒருகாலத்திலு முண்டாகமாட்டாது,—உள்ளதே லுதிக்கவேண்டாம்-எப்பொழுது முண்டாயிருப்ப தொன்று புதிதாகத் தோன்ற வேண்டியதில்

லை—சொர்விலாவிரண்டிமின்றி நிற்பதுதோன்றாமன்றே - இப் படியுண்டாயு மில்லையாயு நிற்கக்ககக பொருள்க ளிரண்டிமின்றியே ஆவதுமழிவதுமாய்நிற்ப தொருபொருள அதற்கே தோற்றம். எ-று.

சராபிளிற் றேனறுமெல்லாக் தருபவ வில்லையென்றும புத்தன சொன்னதற்குப் பிரமாணம் பரபடசம. “ஒருவனென றேதப்பட்டா னுருவாதி யைந்துங்கூடி, வருபவனெனறுகாத தல் தொகையுண்மைவழக்கதாரு,முருவமங்காதியாய வைகதை யுமொருவநின்று, தருவதுதொகையினினைமை வழக்கதாரு சாறறுங்காலே” எனறும “உளவழக கிலவழக குளதுசாரந்த வுள வழக்கேகா, இளளது சாரந்தவினமை வழக்குடவினமைசாராத வுளவழக்கினமைசாரந்த வில்வழக்கெனேராரா,முளவழக் குணாவுண்டெனகை முயற்கோடினறி ல்வழக்கே.” எனறும. “உணாவுசாரந்தணாவுசிக்கை யுள்ளதுசாரந்தவுணை, யுணர்வு பிவினறுமெனையுளதுசாரந்தவினமை, யுணாவுமுன்பினை திகேநாற வில்லதுசாரந்தவுண்மை, யுணரிநல்லதுசாரிணமை யு ள்ளங்கை சேராமகானே.” எனறுமதுங்கண்டுக்கொள்க.

இத - பர - சொ - மதம, எ - க௦ - கக - செ.

இரண்டிமின்றிநிற்பதுதேகாற்றமனதே-அவனைமறுத்தது இ தற்குப் பிரமாணம் “என்றுமில்லா தொன்றினறாய் வருமுருவம் வித்தினெழுமரமபோலேநின்ற-வித்தினு ளடாய்நின்றெழுங்கா ண்ணததேல வித்தினமரங்குண்ட தில்லைபென்னி கெற்கமுகாய் கீளாது கெல்லாயே நீளு, மொன்றிலொன் தங்கிலாயையினு ளுதியா காரணம் பெற்றிருப்பது காரிய மதுவு முளளதாரு, மனறாமுகிகலைபோலக கதமைந்து மருவியுள தெனு முறையு ம தகதனையோ வினதே.” எ-ம். உருவாதி ககதங்க கைகதுங்கூ டி. பொருவனவே ஒருருவநிலை யென்றுகாக்கும்புத்தா, வருவா

தியைத்தினையு முணர்பவரானென வுணரும் விஞ்ஞானமெ
னராய் ஞானமுணர்ந தவரா, நுருவாதி பொருள் காட்டித் த
ணைக்காட்டுஞ் சுடர்போ லுணர்வுபிதி தினையுணர்ச்சித் தணை
யுணராததுமெனன், னுருவாதிபொருளினையுஞ் சுடரினையுங்காணு
முலோசனமபோ லுணர்வுபொரு ளுணர்பவன வேறுண்டே”
எ - ம். கண்டுக்கொள. சித-பர-சௌத-மறுதலை-கக-உக-செ.

இதனாற்சொல்லியது பிரபஞ்சம் சுகதானத் தொடரசுகி
யாக வொன்றிலே யொனருகதநானே தோன்றுமென்ற சவுத்
திராகதினை மறுதது; பிரபஞ்சம் தானேதோன்றாதென
றும், தோற்றிவிக்கைக கொருதநுண்டெனறும், உள்ளது மில்
லதுதோன்றாதெனறும், உள்ளகாலத்திலே உள்ளகாரியக தோ
ன்றுமெனனு முடமைபையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

(கணபங்கமாகிய வெல்லாப்பொருள்களுள்ளும் முற்கண்
த்திறஞ்சுநிய பொருள் பிற்கணத்தித்தோன்றும பொரு—கு
ச் சார்பாய்மேமபடுதலின) எல்லாஞ் சார்பிவிற்றேன்றும—எ
ல்லாப்பொருள்களும் வித்தினகேட்டி. எனக்குரமபோல அவ்வச்
சார்பிலே தோன்றுமெனச சவுத்திராந்திகா முகவியோர் மத
ம்பதநிக கூறவழையும்,—தேரின - ஆராயுமிடத்து—தருபவலி
வ்வெயென்னின் - இதற்கொருகருத்தா தோற்ற நாசமினமை
பற்றி றேம்பாடுடையனானுதல் வேண்டாவெனின்? அற்றன்
று,—தோற்ற மில்லதற்கே வுள்ளதற்கே நீ செப்பாய் - கா
ர்ப்பிற்றேற்றங்கூறிபது இல்பொருட்கோ வுன்பொருட்கோ,
கீகூறுவாயாக,—வூரின் - உணருமிடத்து—இல்லதுவுந் தோவ
குது - இல்பொருட்காயி னதுமுயற்கோடுபோல வொருஞாள்

ஹர் தோன்றுமாநிலை,—உள்ளதே லுதிக்கவேண்டா - அந்தே
 ல் குடமபோல வுள்பொருட்குக் தோற்றம் வேண்டாமையி
 ன,—சோர்விலாதிரண்டுமினறி நிற்பது - மாத்திரிகர் மகமப
 த்றி யில்லதமனறி யுள்ளதமனறி அநிர்வசகமாய் நிற்பதொரு
 பொருள்,—தோனறுமனதே - தோனறுமெனக கோடுமெனப
 தாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதற்குச் சற்காரியவாதஞ் சாதித்
 துப் புறனடை யுணர்த்துகூறா.

உள்ளது மிலதுமின்றி நின்றதொன் றுளதேலு
 ண்டா, மில்லதே வில்லையாகுந் தோற்றமு மிசையாதா
 கு, முள்ளகா ரணத்திலுண்டாங் காரிய முதிக்குமண
 ணி, வில்லதாம் படங்கடாதி யெழுதரு மியறறுவா
 னால். (சு)

(இ-ள்.) உ. ள் ள யாதொருபொருளுண்டானதமனறி யில்
 து மிலதுமி லைபானதமனறி நிற்பது யாதொருகாரண
 னறி நின்ற மாகிய மாயைநிற் பரம்பலாயாகிய பௌதி
 தொன றுளதே கத்துககுத் தோற்றமுண்டாகாநிற்கும்.
 லுண்டாம

இல்லதே வில் உவர்ப்பூமியின்கண் வித்தண்டா யிருந்த
 லையாகுந் தோற் தாயினு மதினிடத் தங்குரோற்பத்திகுக்
 தமு மிசையாதா காரணமில்லாதபடியாலே யவ்விடத்தில்து
 கும் யாகும்

உள்ளகா ரண பசுவின்கொம்பிலே யங்குரோற்பத்திக்
 த்தி லு ண்டாங் குக் காரணமுண்டாகையால் காரியமாகிய

காரிய முதிக்கும் காண லவ்விடத்தண்டாகாநிற்கும். அஃதெ
னபோலவென்னில் ?

மண்ணி லிஸ் மண்டொழி னனராகவல்ல குலாலன் க
லதாம் படங்க டத்தையுண்டாகருவ தொழிந்து படத்தை
டாகி யெழிறரு யுண்டாககமாட்டான, படகாரியமவல்ல கு
மி யற்றுவானால் விந்தன றததுவினசுட் படத்தை யுண்டாக
குவதொழிந்து கடத்தை யுண்டாககமாட
டான, காரியோற்பத்திக்குக காரணமில்லா
மையால். ஏ-று.

இதற்கு மதங்கததம வாயுவவியதது மறிக.

“இல்லாதன பிறந்துள்ளன மாயுமென நிம்மயகக, நல்லா
கம வறிவாக்கில்லை” எனினும திருவாக்கினுமுணர்க. (சு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

உள்ளதமில் துமன்றி நினறதொனறுளதே லுண்டாம்-காரி
யருபமாக வுள்ளது மல்லாமற் காரணதமனாதி யில்லாததமல்
லாம லொருபதார்த்த முண்டானு லதிற்பிரபஞ்சமுண்டாம,—

இல்லதே லில்லையாகுந் தோற்றமு மிசையாதாகும் - அப்
படி யொருவஸ்து வில்லையாகிற் பிரபஞ்சமு மில்லையாம், உற்பத்
தியுண்டென்று சொல்லுகறதுங் கூடாது,—

உள்ளகாரணத்தி லுண்டாக் காரியம் - சந்தாயுள்ள கார
ணத்திற் காரியருபமாகிற் பிரபஞ்சமுண்டாம்படி யொருபாதா
னகாரணமாக யொருவஸ்து வுண்டாகில்,—

உதிசுகும் - அக்காரணத்திற் றுணை பிரபஞ் முண்டாம். ஒரு காததா வேண்டாவெனின? காத்தாவினா லல்ல துண்டாகா தென்பதற் குகாரணம்

மண்ணில்லதாம் படங்கடாதி யெழிதரு மிடற்றவானால்- பூநீயிர படத்திர்குச சமவாயி காரணமான தந்துசுகளும் கடத்திற் குபாதான காரணமாகிய மிருதவி னடமு மெப்படியுண்டாயிருசுகவுச தானே படமுஙகடமு முண்டாகாது. தக துவாய குலால்லா லமுருபெந் வெப்படி யுண்டாயிற் றப்படியே யுபாதான காரணமாகிய மாயையினினதும் பிரபஞ்ச மீஸ்வர னுலு னடாமென நி தனபொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

உககச் சற்காரியவார்த்தையைததானே சமுத்திரித்து நி றுத்துகின்றா.

உள்ளத மிலதமினறி நின்றதொன்றுளதே லுண்டாம்- வியத்திரு-மெனசிற காரியருபத்தினாலே உள்ளதமினறி, சத்தி ரூபமெனசிற காரணருபத்தினாலே யில்லத மினறி, இருப்ப தொரு பொருளு ன்டாமாகில் அது உற்பத்தியாம்.—இல்லதே ல் - இப்படி பொருபொருளினதேல்,—இல்லையாகும் தோற்ற மு மிசையாதாகும் - உற்பத்தியும் பொருகதாதாகும்,—பின னைச்சிதகாநர டெப்படிபென்னிறசொல்வாம்.—உள்ளகாரணத் தில் - காரியகாலத்தில் வியத்திருபமாய்ச் சத்தாயிருக்கு முத ற்காரணத்தில்,—உண்டாங் காரியம் - காரணகாலத்திற் சத் திருபமாய்ச் சத்தாயிருக்குங் காரியம்,—உதிக்கும் - உற்பத்தி யாம். காரியங் காரணத்தில்லா துண்டா மென்னில்?—மண்

ணிலில்லதாம் படம் - சத்திரூபமாய் முன்னதில்லாமையால்
நூலையெடாமல், மண்ணைக் குலாலனெடுக்கும்படி முனஞ்சு
மித திருந்த இதுகாரண மதுகாரண மல்லவென்றுநியமிக்கு
ஐ காரிபமாகும்,—சடாதி இயற்றுவானால் - கூலாலனால்,—எ
ழிரும் - பிரகாசித்தண்டாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அங்ஙனம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருடானென்
று உண்டோ இல்லையோவெனக சடாயிருக்கரு, உண்டெனி லு
ளபொருளேயாம்,இன்றெனி லிப்பொருளே யாமெனப்பட்டு அ
நிர்வசனமெனறது போலிபாபொழியும் அல்லதுஉம், அநிர்வச
னப்பொருள சூனியமாகவின அகற்குத் தோற்றமுங் கூடாது:
இவ்வாறு சுவத்திராந்திகா முதலியோர் கூறும் இப்பொருட்
கும்,மாத்நியிகா முசலியோர் கூறும் அநிர்வசனப்பொருட்கு
தோற்றங் கூடாமையின, பாரிசேட வளவையாற் காரணங்
காரிபமிரனும் உள்பொருளேயாய், காரணத்தினினறுங் காரி
யம் ஒருகருந்தகாவால் வெளிப்பட்டுத் தோன்று மென்பது, சூய
வஞவான திசரிமுதலிய துணைகாரணங்களை மண்ணகிய முத
ற்காரணத்தினக ணுய்ப்ப, அதனிவினறும் ஆடைமுதலிய கா
ரிபந் தோணறது குடஞ் சால் கரகமுதலிய காரிபமே வெளிப்
பட்டுத் தோன்றுதலின, அவ்வெதிர்மறை முகத்தானும் உட
மபாடி முகத்தானும் அறியப்படுமென்பதாம்.

உள்ளது மிலதுமின்றி நின்றதொன் றுளதேலென்றது அது
வாதஞ் செய்துகொண்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

உள்ளதாதோன்றாத இல்லாததந் தோன்ற தென்றால், பிரபஞ்சந் தோன்றுகதபடி யெப்படியென்ற புத்தனை கோக்கி மேலருளிச்செங்குரா.

உள்ளதமில்லதுமின்றி நின்றதொன்றுளதே லுண்டாம் - இயாதொருபொரு ளுண்டானது மன்றி யில்லையானதுமன்றி நிற்பது, அப்படி யொருபொரு ளுண்டாகில் அசுதகே தோற்றமுண்டாகா நிற்கும்,—இல்லதே வில்லையாகுந் தோற்றமு மிசையாத'கும் - இப்படியே பொரு முகவில்கைபாகில், பிரபஞ்ச காரியமு நேராக வில்லையாய் வடும. இஃனை பொழிந்து அதற்கொரு தோற்ற மு ண்டாகாத—உள்ள காரணத்தி லு ண்டாகக் காரியமுதிசுகும்—அதஉண்டாகதகக்க காரணத்திலுண்டாகப் பட்ட பிரபஞ்ச காரியங்களு ண்டாம். அதெனபோலவெனவனிற்? மண்ணிலில்லதாம் படங் கடாதி யெழிறரு மியற்றுவானால்—மண்தொழிலிக்குவல்ல குலால னெனவிலும் மண்ணைகொண்கி கடாதிக்களை யுண்டாகருவன, இதனைபொழிகது படாதிக்களையுண்டாக்குவதில்லை, அதகனைப்போலும். ௭-று.

இதனாற் சொல்லியது உள்ளது தோன்றவேண்டிவதில்லை யென்றும், இல்லதற்குத் தோற்ற மில்லைபென்றும், இவ்விரண்மீமன்றி இருப்பதொரு காரணத்திலே காரியமாகிய பிரவஞ்சம் கத்தாவாலே உண்டாமெனனும் முறமையையு மறிவித்தது உடு

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உள்ளதமில்லது மின்றி நின்றதொன்று - அக்நனம் உள்ளதமில்லது மல்லவா யநிர்வசனமாட்க் கூறப்படுமீம் பொரு

உடனொன்று உண்டோ இல்லையோவெனக் கடாயிலூர்க்கு,—
 உளதேலுண்டாம்-உண்டெனி னுள்பொருளே யாம்,—இல்லதே
 வில்லையாகும் - இன்றெனி வில்பொருளேயா மெனப்பட்டனி
 ர்வசன மென்பது போலிபா பொழியும்,—தோற்றமு மிகு
 யா தாகும் - அல்லதுஉம் இவ் வநிர்வசனப் பொருள் சூனியமா
 கலி னதற்குத் தோற்றமுகூடாது. இவ்வாறு சவுத்திராநி
 கர் முதலிபோர்கூறு மில்பொருட்கு மாத்திமிகர் முகலியோர்
 கூறு மநிர்வசனப் பொருட்குந் தோற்றங் கூடாமையிற் பாரி
 சேட வளையயால்,—உள்ள காரணத்தில் உண்டாங்காரிப முதி
 க்கும் - காரணகாரியமிரண்டும் உள்பொருளேயாய்க் காரணமா
 ய்க காரணத்தினின்று முண்டாகும் காரியம் ஒருகருத்தாவால்
 வெளிப்பட்டித் தோன்று மெனபது,—இபற்றுவானு மணனி
 ல்- குயவனுவான் திகிரி முதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணு
 கிய முகற் காரணத்தின்க ணுப்ப வதனிவின்றும்,—படமில
 தாம் - ஆடை முதலிய காரிபந தோன்றாத,—கடாதி யெழிற
 ரும் - குடஞ்சால்சுரகமுதலிய காரியமே வெளிப்பட்டித் தோ
 னறுதலின் அவ்வெதிர்மறை முகத்தானு முடம்பாட்டு முகத்
 தானு மறிப்பபடுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீளவு மவனைநோக்கிக் காரணரூபமுவ் காரிபரூப
 மென் நிரண்டினவென் றுணர்த்துகுறா.

ஒருபொரு ளொருவனின்றி யுளதில தாகுமென்
 னின், தருபொரு ளுண்டேளினுந் தன்மையின் றின்
 தேலுண்டாய், வருதலின் யிலதுகாரிய முதலுள தாகு

கூடகி . சிவஞானசித்தியார். சுபகூடம்.

மெனனிற, கருதுகா ரியமுமுண்டாய்த் தோற்றமுநீ
கருத்தாவாலாம். (எ)

(இ-எ) ஒருபொ ஒரு கததாவையின்றி பொரு பொரு ளு
ருளொருவ ண்டாயு மில்லைபாயும் வருமென்று நீ சொல்
வினறி யுள வில்?

இல காருமென
வின

கரு பொரு எப்பொழுது முண்டா யிருக்கக்கக்க பொ
ருளடேவினரு ருளுண்டாக வில்லைபாகக்கக்க முறைமைபி
ந தனடையினறு ல்லைபாம

இனடேற லு எப்பொழுது மில்லைபான தெரண றுண்
ண்டாய் வருத டாய்ப் பின்பு வருவதுமில்லை.

வினறு

இலது காரிப காரிபமானது மழிகதிபாக் கரண், கா
முத லுளதாகு ரணமான தழிபாமத கிடகருமெனவில்?
மெனவில்

கருது காரிப நீ காரணத்தை யுண்டென் றங்கிரிதச
மு முண்டாய்த போதே காரிப முண்டாகையினு வினையிர
தோற்றமுங் க ண்டி மொரு கத்தாவாற் றேற்ற முண்டா
ருதாவா லாம மென்று கருதக. எ-று.

இதற்கு நிச்சவாசோதகரம். (எ)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஒருபொரு ளொருவனறி யுளதில தாருமெனவில் - ஒரு
வஸ்துவானது ஜகதிஸ்வரண யன்றித் தானே யும்தத்திகையு
நாசதையு மடையுமெனின், - தருபொரு ளுண்டே வின்றித்

ன்மையின்று - ஸ்வதச்சித்தமாக வுண்டான வஸ்துவுக்கு நாச மவாராத.—இனதேலுண்டாய் வருதலின்று - நாசத்தையடையுமாயின மீனடுமுண்டாகமாட்டாது —இலதகாரிப முதலுளதாருமென்னில் - நீர் காரணரூபமாக முதலுண்டாமென்ற தில்லைமுதலே காரிபமே யுடெனின்,—கருதுகாரண முண்டாய்த் தோற்றமுங் கர்த்தாவாலாம் - விசாரித்துப்பார்; காரியமுண்டென்கையினு லிதற்கொரு காரணமுமுண்டி, அக்காரணத்திற்கு காரிப முண்டாவது மொரு கர்த்தாவினாலென நிதன்பொருள்

இம்முன்று விருத்தத்தினாலும் புத்தாக னால்வருடையமதக்ஷயமுததது.

இதனை விந்தாரமு மறுப்பும் பரபகூத்திற் சொன்னோ மவனுணாக.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

முதற்காரணத்தின் முன்னிருந்த காரியக தோன்றுமென்றிர், அது நிமித்தகாரணவினதித் தானே பிரகிருதியிற் றேன்றுமென்று சாங்கியனசொல்ல மறுத்துணாததுவொர்.

ஒருபொருள் - காரியம்,—ஒருவலின்றி - நிமித்தகாரணனை யன்றி,—உளதில்தாருமென்னின் - முதற் காரணத்திற்கு னுற்றி யொடுங்குமென்று நீ சொல்லில்,—தருபொருள் - அக்த முஃற் காரண முற்பவிப்பித்த வஸ்து,—உண்டேல்-உள்ளதேல்;—இன ருத்தனமையின்று - நாசத்திற்குக் காரணமில்லாமையால் கினை பெற்றிருக்குதானே,—இனதேல் - நாசமானால்,—உண்டாய் வருதலின்று - நிமித்த மில்லாமையால் காரணரூபமாயினுப்பத ன்றிக் காரிய ரூபமாய்த் தோற்றுவிக்கலை,—முதலுளதாரும் - முத்தற்காரண முள்ள பொருளாரும்,—இலது காரியம் - அக்திற்

ரோன்றுங் காரியம், [சிப்பியிற் ரோன்றும் வெள்ளிபோல சூ
பாசமாய் அசத்தியமாம்,]—என்னில் - என்றுச்சொல்லில், அது
அசத்தியமன்று, —கருது காரியமு முண்டாய்த் தோற்றமுங்
கர்த்தாவாலாம் - குற்றமற்ற பிரத்திபக்ஷப் பிரமாண முதற்
பிரமாணங்களினு லுள்ளபொருளென்று பரீக்ஷிக்கப்பட்ட காரி
யம், முன சூக்குமித்த முதற்காரணத் துள்ளதா யதினுற்பத்
தியஞ் செய்பவனாலாகும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

எ-து. அற்றேல்-அவையிரண்டு மேலானாயிற் காரியப்படுவ
தோர் பொருள் உண்டுமாயில்லையுமாய் நிற்கும், ஈரியல் புடைய
சாகலின இதற்கொரு கருததா வேண்டப்படுவா னல்லென்க
சமணர்மதம் பற்றிக் கோடுமெனின? அற்றன்று உண்டுமில்லையு
மாமென மாறுபட்ட இரணநிதனமை ஒருபொருட் கிசைதல் கூ
டாது. இவிக் காரணரூபமாயுண்டு, காரியரூபமாயில்லையென்ப
தே உண்டுமில்லையென்றதற்குப் பொருளெனின? நன்று சொன்
லாய். காரண காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமையினமையிற்
காரண முளபொருளாகவே காரியமு மதன்கட் சூக்குமரூபமா
யுள்ளதாய் அது பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்று
தல் ஒருவினை முகலாலுமென்பது தானே போதருமென்பதாம்.

இன்னுமிச் சற்காரிய வாதத்தினகட் படுவ் கடாவிடைக
ளெல்லாம் “ தந்தமுதல் காரகம்” என்னும் ஞானுமிர்த முதலி
யவற்றுட் காண்க.

இவை மூன்று செய்யுளானும் முறையே, இஃசது தோன்
றுமென்னுஞ் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதமும், இஃசது
முள்ளதமல்லது தோன்றுமென்னும் மரத்திமிகர் முதலியோர்

ஐதமும், இல்லாத முள்ளதமாயது தோன்றுமென்னுஞ் சமணர் ஐதமும் பற்றி ஆசங்கித்தப் பரிகரித்து; வருமுறை பென்பதனூ ற்பெறப்பட்ட சற்காரிய வாதத்தை வலியுறுத்தி தருபவனொ றுவன் வேண்டுமென்பது சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மீளவும் புத்தன் ஒரு காரணத்திலே நின்று பிரபஞ்சகாரி யந் தோன்றுமிடத்துத் தானேதோன்றித் தானேயொடுங்கா தோ, இகற்கொரு கர்த்தா வேண்டிவ் தில்லையென்று சொல்ல; அவனைநோக்கி மறுத் தருளிச்செய்குரர்.

ஒருபொரு ளொருவனினி யுளதிலதாகு மென்னில் - ஒரு கத்தாவை யினறியே தேகாதிப் பிரபஞ்சந் தானே தோன்றி யொடுங்கும் என்று நீசொல்லில்,—தருபொருளுண்டேவின் றுந் தன்மையின்று - இந்தப் பிரபஞ்சந் தோன்றத்தக்க முதலுண் டாகில் இல்லையென்றுசொல்லு முறமை யுண்டாகாது.—இன் றே லுண்டாய் வருதலின்று-இல்லையான தொன்றிலே பிரபஞ் சந் தோன்றுமென்னில் உண்டாய் வருவது முண்டாகாது,— இலதகாரிய முதலுளதாகுமென்னில்-காரியமழித்த காரணங்கி டக்குமென்று நீசொல்லில்,—சருதகாரணமு முண்டாய்த் தோ ற்றமுங் கத்தாவாலாம் - ஐராயந் தறியிடத்த ஒரு காரணமு முண்டா யிந்தக் காரணத்திலே நின்று பிரபஞ்ச காரியமும் ஒ ருகர்த்தாவாலே யுண்டாம்.

இதனூற் சொல்லியது பிரபஞ்சந் தானேதோன்றி யொடு க்காதென்றும், உள்ளதொன்று எப்பொழுது முண்டாயிருக்கை யினூந் தோன்றவேண்டிவ் தில்லையென்றும், இல்லாத தெரின்

றும் எப்பொழுது மில்லையாயிருக்கிறதற்குத் தோற்றமில்லையாயிருக்குமென்றும், காரணத்திலே நின்றுங் காரியம் ஒரு கந்தரவாலே யுண்டாமென்னு முறமையு மறிவித்தது.

இதற்குப் பிரமாணம் “சார்பினில்” எனற திருவிருத்தத்துக்கிட்ட பிரமாணத்திலே கண்டுகொள்க.

‘சார்வு’ ‘உள்ளது’ ‘ஒருபொருள்’ இம்முன்றும் புத்தன்.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

ஒருபொருளொருவனின்று-அந்தேலவைவிரண்டு மேலாமை யின்,—ஒருபொரு ளுளதிலது - காரியப்படுவதோரா பொருளுண் டொ மாயில்லையுமாகிநிற்கு மீரியல்புடைய தாகலின்,—ஒருவனின் றியாகுமென்வின் - இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவ தின றியே யுண்டாமெனச் சமணர் மதம்பற்றிக் கோடுமெனின்? அ ற்றன்று,—தருபொருளுண்டேல்-தரப்பட்டபொருள் உளபொ ருள ஆயின்,—இனருந் தண்டையின்று - இல்லையாநதனமை யி னமையி னுள்ளதேபாம்,—இனதேவ் - இல்பொருளாயின்,— உ ணடாய் வருதலின்று - உண்டாய் வருதலின்மையி னல்லுகே யாம்,—ஆதலில் உண்டியில்லையுமாமென மாறுபட்ட விரண்டு தன்மை பொருபொருளுக் சிசைதல் கூடாது,—முதலுளதாகு ன் காரிய மிலதெனின் - இவிக் காரணரூபமா யுண்டிக் காரியரூப மாயில்லை டென்பதே யுண்டு மில்லையெனபதற்குப் பொருளென் னின்?கன்றுசொன்னாய்; காரண காரியங்களுக்குத் தம்முள் வே ற்றுமையின்மையின் காரண முன்பொருளாகவே,—கருதுகாரி யீமுமுண்டாய்-கருதுகின்ற காரியமும் அதன்கண் சூக்குமரூப மாயுள்ளதாய்;—தோற்றமும் கருத்தாவாலாம்-அது பின்னர்த்.

துலருபமாய் விளங்கித் தோன்றுத லொரு வினைமுதலாலு மெ
ன்பது தாமே போதருமென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானு முறையே இலது தோன்றுமெ
ன்னஞ் சவுத்திராத்திகர் முதலியோர் மதமும், இலது முளது
மல்லது தோன்றுமென்னு மாத்திமிகர் 'முதலியோர்' மதமும்,
இலதுமுளது மாயது தோன்றுமென்னுஞ் சமணர்மதமும் பற்
றி யாசங்கித்துப பரிசரித்து; வருமுறை மென்பதனும் பெறப்ப
ட்ட சற்காரிய வாதத்தை வலியுறுத்தி, தருபவன ஒருவன
வேண்டுமென்பது சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே லிரண்டு திருவிருத்தத்தாற்பட்டாசாரியன

மதமறுத் துணர்த்துகிரா

காயத்தி னழிவுதோற்றங் கண்டன முலகிறகா
ணை, நீயித்தை யுளாத்தவாயிகு கென்னெனி னிகழ்
த்துமுண்மை, மாயத்த வுலகம்பூநீர் தீவளி வானமா
தி, யாய்த்தா னென்யினென்று தோன்யினினை றழிகு
லாலே

(அ)

(இ-ஈ) காயத்தி இகைச் சீரம ஜடமாகையினாலே தோற்
னழிவுதோ றமுமழிவுங் கண்டோம், பிரபஞ்சத்தின
ற்றங் கண் கட்டோற்றமு மழிவுங் கண்டிலம

டன முலகிற்கா
ணைம்

நீயித்தையுரை நீ யித்தைச் சொன்ன தெப்படி யென்று
த்தவாறிக் கென் சொல்லுகுறாயாகில் ?
செவின்

நிகழ்த்துமுண்மை அநகதப் பூதங்கட்குத் தோற்றமூ மீறு ரூ. ளதென்பதனை பெனக்குள்ளபடியே சொல்லும்.

மாயத்தவுலக ப்பூநீர் தீவளிவா னமாதி, யாயித் தாளுென்றிலெ னறு கோன்றிநி னறழிதலாலே. பூமி நீர் தீ வளி வான மிவைகள், ஐசாச முகலாக வொன்றி னொன்றாகத் தோன்றிக் காரியப்பட்டு நின் றுதிததமுறையா லுகித் தொடுவகு முறைமைக் காணகையா லான மாககளுக்கு மயக்கத்தைப் பண்ணும் பிரப ஞ்சமு மழித்துவிடுங்காண் ௭-று.

உலகெனபத - பஞ்சபூதக் கூட்டத்தை.

அழிவு தோற்றமெனபதனை யிருபாலுங் கூட்டுக.

பூதோற்பததியை யவன மதானுசாரமாகக கூறி மறுத்த தென வறிக

கொரம் கேற்றம்.

இதற்குச் சித்தியாகமமென வறிக.

(அ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

முதல் விருத்தத்திற்
“போவது மாதலாலே”

என்ற பதத்திற்குப் பட்டாசாரிய மதானுசாரிகள் - நகதா சித நிதருசஞ்சகத்-என்று காரியரூபமா யிருக்கிற தேககடாடிக ளாகே யுற்பத்தியுநாசமும், காரணரூபமாயிருக்கிற பிருதிவியா தி மகாபூதரூபமாகிய வுலோகங்களுக்கு நாசயில்லைபென்றபகூ தத்தை மேலிரண்டு விருத்தங்களான் மறுத்துக் கூறுகின்றது.

(காயத்தினழிவு ...கென்னெனின்) தேகங்களிற் றேற்றமூ நாசமுவ் கண்டோம், உலோகங்களுக்குத் தோற்றகாசங்கண்ட தில்லை,நியதினை யுண்டென்று சொல்வ தென்னையோவெனினு...

நீகழ்த் தமுண்மை - உள்ளபடி சொல்வாம், — மாயத்தவுலகம்
 ∴. நழிகலாலே-மயக்கத்தைப் பொருந்த முலகங்களான பிருதி
 வி யப்பு தேஜோ வாயு வாகாச மைநதம் ஆகாசாதியாக வொ
 ன்றிலொன்று தோன்றின நழியுமென்று வேதஞ் சொல்லுகை
 யால்; வேதப்பிரமான்ய வாதியாயிருக்கிற வுணக் கீதன்றென
 ப் போகாதென் நிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பட்டாசாரியன் மத மாசங்கித் திரண்டு திருவிருத்தத்
 தான் மறுக் துணர்த்துகின்றார்.

காயத்திழிவு தோற்றங் கண்டன முலகிற்கானேம்-
 ஒருவனோடொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடும் சரீரமுதலி
 ய பொருள்களி னுற்பத்திகாசங் கண்டோம், பூமிமுதலிய சக
 த்திற்கானேம்,—நீ யித்தை யுரைத்தவாறிய் கெனெனினில்-உல,
 கமுங் காரிய மாதலால் அதற்கொரு காதநா வுண்டென்று நீர்
 சொல்லுவ தேதென்று நீ சொல்லுகில்,—மாயத்த வுலகம்-
 மயக்கத்தைப் பண்ணும் பிரபஞ்சம்,—பூ நீர் தீவளி வான
 மாதி யாயில் - பிருதவி யப்புத் தேயு வாயு வாகாச முதற்
 பொருளாகில், சைவத்திற்குத் தன மாத்திராயிற் றேற்ற
 மொடுக்கம். அதுநிற்க, நமக்குப் பொதவும் உனக்குப்பொதவ
 ன்றிச் சிறப்பு மாறும் ஸ்வதிகமார்க்கத்தில்,—ஒன்றி ளென்று
 தோன்றி நினதழிகலாலே - ஆன்மாவிலாகாயம், ஆகாயத்திற்.
 வாயு, வாயுவிலக்கினி, அக்கினியி லப்பு, அப்புவிற் பிருதிவி இ
 த்த முலகமையி லுண்டாயினும் தத்த முலகமையினு ளொடிக்

கு மென்று சொல்லுதலாலே அந்தவுலகம், —உண்மை நிகழ்த்தம் - தனக்குத் தோற்றம் நின்றல் ஈறு இது சக்தியமென்று சாற்றும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இதகாரும் வந்தநின்று போவதென்றதுஉம், வருமுறையென்றதுஉம், தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றதுஉம், வைதி சுப்புறத்தார் மதத்தான இகத்துபடாமைக் காத்தார்; இவ்வை திசுத்துடபட்ட மீமாஞ்சுகர் தார்க்குகர் சாங்கியர் மதத்தான முறையே அவை யிகத்துபடாமற் காக்கின்றார்.

எ-து. காயமுமுலகுமென்னும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத் துள், ஆன்பெண்ணலிடென மேற்கூறிய அவயவப்பகுப்புக் காய சுகிற்கேயன்றி ஏனையுலகத்திற்குமைபால், அவயவப்பகுப்பு டைமைபற்றித் துணிப்படுக தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற்கே யன்றி உலகிற்கில்லையென்பது துணியப்படுவதாயிருக்க; தோற் றக்கேடுகள் இரண்டற்கு மொப்பக்கூறுதல் அடையாதென்று நீ சொல்லில், அற்றன்று. இவ்வாறுணக்கு மயக்கத்தைச் செய்வ தாகியவுலகமும் நிரவயவமாகலின்றி நிரநீர்தீவளிவான மென தற்றொடகத்தப் பகுப்புடைத்தாகியவிதஞான, அவ்வுண்மை யே நீகூறு மிருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்த ளொன்றாகியவுலகமும் ஏனக்காயம்போலத் தோணநிநின்றழிதலை உணர்த்துமெபை தாம்.

ஆயவென்னும் பெயரெச்சுத்தளகாரமும், இதினென்பகு ளுள் அன்சாரியையும், விகாரத்தாற்றொக்கன. “பெற்றத்தாற் பெற்றபயன” என்ருற்போலெ.

ஆயிற்றுகொன்று பாடமோதுவாரமுளர்.

ஒன்றினென்றும் இன் உவமவுருபு.

“ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருளவயின்-மெய்யுருபு தொ
கா விறுதி யான” என்பதோத்தாகலின, இரண்டாவது இறு
திககட் டொக்கது.

ஆல் அசை.

ஒன்றினென்று தோன்றின் நழியுமெனஐஞ் சுருதி உள
க்குப் பிரமாணமாதலா லென்றுணாப்பாருமுளா.

வேதத்துள் விதிவாக்கியமொழித தொழிந்தனவெல்லாம்
புணந்தரை வகையானறிப் பிரபாணமாகாவெனக் கொண
ட மீமாஞ்சக மதத்தார்க்கு, அவ்வுபநிடகச் சுருதி பிரமாணம
ன்றென்பது அவரறிந்திலா. அல்லதுஉம ஈண்டிக் கூறுவன வெ
ல்லாம் பொருந்தமாறு பற்றியனறி ஆகம வளவைபற்றி யன
மையானும் அவவுரை போலியாத லறிக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

உலகாயுதன் சரீரங்களுக்குத் தோற்றமு மொடுக்கமுங்
கண்ட தொழிந்த பிரபஞ்சம் ஆசவுமழிடவுங் கண்டதில்லையே
மென்று சொல்ல; அவனை கோககி மேல் மறுத் தருளிச் செய்
கிறார்.

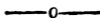
காயத்தினழிவுதோற்றங்கண்டன முலகிற்கானேம் - தே
கங்கள் ஆகியுமழிகையுங் கண்டோம், பிரபஞ்சத்திற் கண்டோ
மிக்கி,—நீயித்தகையுரைத்தவாறில் கெணெனவில் - நீ யித்த பிர
பஞ்சக தோன்று மொடுங்கு மென்று சொன்பைடி பெப்படி
யென்று கேட்குரூயாதில்,—நிகழ்த்தமுண்மை மாயத்தவிலகம்

பூநீர் தீவளி வானமாதிரியாயிற்றுஞ்ஞென்றிஞென்று தோன்றிநி
 ன ரழிதலாலே - ஆராயில் மயக்கததையுடைய பிரபஞ்சம் பரி
 திவு அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஆதிபாயிருக்கும்; ஆகையாலே நி
 டபழியுமென்று சொல்லுகிற பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய தேகாதி
 யுள தான ஒன்றிலே ஓன்றுதோற்றி யழிகையாலே, அந்தப் பிர
 பஞ்சத்துக்கும் அழிவுண்டாமென்று இந்த தேகாதிகள தானே
 யறிவியா நிற்கும்.

ஆயிததா ஞென்றிஞென்று தோன்றிநின் ரழிதலாலே
 எ-து. உலகாயுதன். இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞான போ
 தம். “ பூதாதியீறுமுதலுந்துணையாகப், பேதாய்திதியாகும்பெ
 றறிமையி—லோதாரோ, வொனஞெனறிற் றெனறி யுளதாயிற்
 கண்டு, மென்றென்றுமுண்டென்னவாய்ந்தது” எனனுமது கண்டு
 கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பூதகாரியமாகிய சரீரங்கள் தோ
 ன்றிநின் ரழியக் காண்டையிலாலே பிரபஞ்சத்துக்கும் ஆகையு
 டபழிகையு முண்டெனனு முறமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகஞாரா வருமாறு.

(காயமுமுலகு மென்னு பிருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்து ளாண்
 பெண் ணலிபென மேற்கூறிய உவையவப்பகுப்புக் காயத்திற்
 கேயனறி யேனையுலகத்திற் கிணமையால்) அழிவு தோற்றங்
 காயத்திற் கண்டனம் - அவயப்பகுப்புடைஊடப்பற்றித் துணி
 யப்படுந் தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற்கே யன்றி,—உலகிற்கா
 ணும் - உலகத்திற் கில்லைபென்பது துணியப்படுவதாயிருக்க;—
 நீயித்தை யுரைத்தவாறிக் கென்னெனில் 1. தோற்றக்கேடுகளிற்

ண்டற்கு மொப்பக்கூறுத லமையாதென்று நீ சொல்லில்? அற்றனறு,— மாயத்தவுலகம் - இவ்வாறுணக்கு மயக்கத்தைச் செய்வதாகிய உலகமு நிரவயவமாதவின்றி,—பூ நீர் தீ வளி வானமாதிபா யிததான-நில நீர் தீ வளி வானமென்றற் ரொட ககத்துப் பகுப்புடைத்தாகிய விதனூல்,—உண்மை - அவவுண்மைபோ,— ஒன்று - நீ கூறுமிறுகூற்றுப் பிரவஞ்சுத்து னொன்றாகியவுலகமும்,— ஒன்றின - ஏனைக்காயம்போல்,— தோனநி நின்றழிசல் - தோன்றிநின்றழிசலை,— நிகழ்த்தம் - உணர்த்துமெனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஓரிட மழியப்பின்னு மோரிடநிற்கு மொக்கப்,பாரிட மழிவதின்றா மென்றிடிற பயில்வித்தெல்லாங், காரிட மதனிறகாட்டு மங்குரங் கழியும்வேனிற், சீருடைத்துலகுகாலகு சேர்ந்திடப் பெயர்ந்துசெல்லும். (கூ)

(இ-ள்.) ஓரிடம இப்பிரபஞ்ச மொரு பிரதேசமழியப் பிணழியப் பிண னுமொரு பிரதேச மழியாமன்றிகும் னுமோரிட நிற்கும்

ஒக்கப் பாரிட பூமிமுதலிய பூதங்க ளெங்கு மொக்கவழி மழிவதினாரும் க்தபோகாது

என்றிடில் எனறுநீ சொல்லுகிறாயாகில்? பயில் வித்தெ பூமியின கண்ணே செறிந்திருந்த வித்துக் கல்லாங் காரிடம கனொல்லாம் கார்காலத்தி லங்குரோற்பததி தனிற் காட்டுடி களை யெங்குமொக்கக் காட்பாநிற்கும் ன்குரம்

சுழியும் வே வேனிற் காலத்திலே முன்பே முளைத்துப்
 னில பயிரானவைகளைல்லாஞ் சேரவழிதது போ
 கக கண்டாமே

இருடைத்துல சிவசுததியினுடைய கூட்டரவினிலே சிற
 குகாலஞ் சோக் ப்பிணையுடைத் தாகிய விசைப் பிரபஞ்சமு மப
 திடப்பொடாக்து படியே சிவன் சிருட்டிக்கிறபொழுது சேரவு
 செல்லும் ண்டாயும், அந்நினைச் சங்கரிகிற காலத்திற்
 சேர வழிததும், இப்படிக் காலங்கடீடாறு
 மாறிமாறியு ண்டாயும் பிண்பழிததும் வாராநிற்குங்காண் ௭-று.

இதற்குச் சிந்தியததும், சுவச்சுருத்துவ காண்ச. (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சைவத்திலே ஆங்கார வுற்பத்தியாகிய பூதாதி யாங்கார
 ததிலே பஞ்ச தனமாததினாயிற் பூதோதபத்தி சொல்லியிரு
 கக, ஆகாசத்திஸ் வாயுவுர், வாயுவி லகனியும், அக்னியி லப்பும்,
 அபயுவிற் பிருதிவியுமாக வொன்றி லொன றடைவே தோனறு
 மென்று சொல்வாரா றறுப்பா னேனெனின? பூர்வ மீமாம்
 சருக்குச் சம்மதமாக வெவ்வாற்றினுர் பிரபஞ்ச முற்பத்திகாச
 முடைத் தெனபதற் காகக கூறிபத. ஆயி னுமக் கந்தவேத
 வாககியஞ் சம்மத மனரோ பெனின? ஆம். வேத சிவாகமங்க
 னிரண்டு வாககியத்திற்கு மவிரோத மிரண்டாஞ்சூத்திரத்திற்
 பூதோற்பத்திக் கிரமத்திற் கூறுவாம்.

ஓரிடமழியப் பிணினுமோரிடநிற்கு மொக்க வழிவதின்றும்-
 உலகமான தழியுமென்ற வாகம வாக்யத்திற்குப்பொரு ளிப்
 பூதங்களி லொனறழியுமென்று சொன்னதன்றி யெல்லாமொந்

கவழியுமென்று சொன்னதன்று, பின்னை யழிவ தேதெனி
 ன,—பாரிடம்- பூமியானது ஸ்ரீஜலமக்கினமாகச் சீறி தகாளிருக்
 குமெனதெனின? அஃதற்றன்று,— டயில்வித்தெல்லாங் காரி
 டமதனி லங்குரங்காடம வேனிற் கழியுஞ் சீருடைத்துலகு
 காலஞ் சேர்ந்திடப் போகது செல்லும் - பூமியினுண்டான
 டீஜங்கொல்லம் வருஷாகாலத்தின முடியானதுண்டாம், வே
 னிற்காலத்திற் பட்டிப்போம், அப்படிப்போல சிறைப்புடைத்
 தான வுலகங்களுஞ் சிருட்டிகாலம் பொருத்தினபொழு துண்
 டாம், சம்ஹாரமானது பொருத்தின்போது நாசத்தை யடை
 யுமென் றிகன்பொருள்.

ஸ்ரீ ஜலமக்கம் - நீரி லழுந்தியிருக்கல்

இவ்விரண்டு விருத்தத்தினாலும் பூர்வமீமாம்ச ரூபைய ம
 தமு நிராகரணமுஞ் சங்கிரகமாகக் கூறப்பட்டது.

இதனை விஸ்தாரம் பரபக்ஷத்திற் சொன்னோ மவ ணுணர்சு.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

பஞ்ச பூதங்கட்கு நாசஞ் சொல்லுஞ் சுருதிக்குத தாற்ப
 ரியஞ்சொல்ல மறுத் துணர்த்து கிணரார்.

இஃனபொருள் வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

எ-து. நில மலை கடன் முதலிய வடிவற்றுகிய வுலகமுங்
 காயம்போல் அவயவப் பகுப்புடைமையான் அதபோலத் தோ
 ன்றீநின்றழிதல்பெறப்படுமென்றதொக்கும்; அவ்வணமாயினும்;

பார்த்தியப்படுமுகமெல்லாம் ஒருங்கேயழிவதெனின்? உலக மகாதியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணுகலானும், மீளத் தோன்றுதற் கோரியென்றாய் முடியுமாகலானும், அவ்வாறன்றி உலகத்தினொருபக்கமழியினும் ஒரு பக்கம் நிற்குமென்றலே பொருத்த முடைத்தெனின, — அற்றன்று; தமமு னொருசாஹிப் பல பொருளாகிய வத்தமுதலிய சடங்கள் ஒவ்வொரு காலவிசேடத்தின ஒருங்கே தோன்றுதலு மொருங்கேயழிதலுங் கண்டாமாகலின, அவ்வியல்பிற்குரிய வுலகமும் அவவககாலம் வந்துழி அவ்வாறு முழுவது மொருங்கே தோன்றி ஒருங்கேயழியுமென்பதாம்.

பாரிடம் வினைத்தொகை.

சீர உவமவுருபு, அச்சிரெனகுற்போல.

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

— 0 —

ஒரு தேசமழிய ஒரு தேசமழியாதிருக்கும், ஆகையாலே பெங்குமொக்க அழியாதெனற பட்டாசாரிபனை கோக்கி; மேல் மறுத தருளிச் செய்குரர்.

ஒரிடமழியப் பின்னுமோரிடநிற்கு மொக்கப்பாரிடமழிவ தினாரும் - பிரபஞ்ச மொருதேசமழிய பின்னுமொரு பிரதேச நில்லாநிறகும், எங்குமொக்கப் பிரபஞ்சமழிந்த போகாத— எனநிடிஸ் - எனறு நீசொல்லுகுராயாகில், — பயிஸ்வித் தெஸ் லாவ் காரிடமதனிர்காட்டு மங்குரம்- பூமியிலே சொரியத்தக்க விதைகளெல்லாம், சேரக் கார்காலத்திலே யங்குரங்களைக் காட்டாநிற்கும், — கழியும்வேனிஸ் - வேனிந்காலத்திலே அவையெல்லாஞ் சேர வழிந்துபோகா நிற்கும், — சீருடைத் துலகுகாலஞ்

சேர்ந்திடப் பெயர்ந்துசெல்லும்- அப்படியே சிறப்பை யுடைந்
தாகிய பிரபஞ்சஞ் சிருட்டிகாலத்திலே சேரவுண்டாயும், சவ
காரத்திலே சேரவுழிந்தும், காலங்கள் தோறு மிப்படியே மா
றிநிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது ஒருதேசமழிப ஒருதேசமழியாமல்
நிற்குமென்று சொல்லுகிறது ஆகாதென்றும்; சிருட்டிகாலத்தும்
சாயமுந் தோன்றும் சருவசங்காரத்தி லெல்லாமழியு மெனது
முடிமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

(நிலமலைகடனமுதலிய வடிவிற்குகிய வுலகமுங் காயம்
போலவயவப் பகுப்புடமையா லதுபோலத் தோன்றின ற
ழிதல் பெறப்படுமென்ப தொக்கும், அவ்வனமாயினும்) பாரிட
மொகக வழிவதினாரும் - பார்த்தறியப்படு முலகமெல்லா
மொருங்கே யழிய தில்லையாம், அழியுமெனின? உலக மநாதியெ
னனுஞ் சருதியோடு முரணுதலான மீளத்தோன்றுவதற்கோரி
யைபினராய் முடியுமாகலானும்,—ஒரிடமழியப்பினது மோரிட
நிற்குமென்றிடின-அவ்வாறினறி யுலகத்தி னொருபக்க மழியினு
ம ஒருபக்க நிற்குமென்றலே பொருத்த முடைதெனின், அந்
றன்று,—பயில்விததெல்லாம்-தம்மு னொருசாதிப் பலபொரு
ளாகிய பயில்கின்ற வித்துமுதலிய சடங்கள்,—காரிட மதனில
ங்குரங்காட்டும்-கார்காலமாகிய வோர்காலவிசேடத்தி னொ
ருங்கே முன்தோன்றுதலும்,—வேனிற்கழியும்-வேனிற்காலமா
கிய வோர்கால விசேடத்தி னொருங்கேயழிதலுங் கண்டாமா
கலின்,—சீருடைத்தலுரு - அண்டியல்பிற்குகியவுலகமும்,—கா

லஞ்சோநதி - அவ்வக்காலம்வந்துழி, — பெயர்ந்துசெல்லும்—
அவ்வாறு முழுவது மொருங்கேதோனறி யொருங்கேயழியுமெ
ன்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உமது காத்தாச செய்யவேண்டிய தில்லை, காலத்தானே
காததா வேன்று காலவாதி சொல்ல,
அவ்நேமறுத் துணர்த்துகீரார்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக் கென்
னிற, காலமோ வழிவின்றாரு மாபினுங் காரியங்கள்,
காலமே கரவேகாண்டிங் காரணன் விதியினுகுகுக், கா
லமுங் கடவுளேவ லாறறுணைக் காரணந்தான். (க0)

(இ-ள்) காலமே இநசப் பிரபஞ்சத்துக்கு மூன்று காலக்
க-வுளாக தானே சிருட்டிமுதலிய தொழில்களைப் ப
க்கண்டன ண்ணும், அதற்கு வேறு காததா வேண்டிய
ந தொழிலுகுகெ தில்லை, அது நிததியமா யிருக்குமென்று நீ
னனில் சொல்லித்?

காலமோ வறி நீ சொல்லிய காலம் சடமுமா யநேக
வினராகும் முமாய் நிததியமுடா யிருக்கையாற் றானாக
வொரு தொழிலைச் செய்யமாட்டாதுகாண்.

அயினுங் காரி அது சடமேயா யிருந்ததேயாயினு மான
யங்கள் காலமே மாக்களுக்கும் பருவங்கடோறுமரங்களிழ்ப்பு
தரவேகாண்டும் ககவுங் காய்க்கவும் பழுக்கவும் வால யவ்வ
ன விருத்தமென்ப பேதமும் பிரயோசன
முங்கண்டோம். அது தானாகக் கொடுக்க வற்றோ வெனில்?

காரணன் வி பரமகாரணனாகிய சிவனது ஜநநி ரோ
 சிபிணுகருக்கால தபிதரி ஆரணி யென்னுள் சத்திகளிளுவே
 முங்கடவுளைய யதிட்டிக்கப்பட்டித தானே சிருட்டி முத
 லாற் றுணக்கா லிய கிருத்தியங்களுககு துணக்காரண
 ரணநதான். மாம் ௭-௫.

தான ௭-௫. அசை.

இதற்குப் பரமத நிராகரணம் காரணமத்தும், பௌட்க
 த்ரதம் காண்க

“ இரப்பே நிகழுவே யெதிர்வே யென்னு, திதத்தியன
 மருங்கிற் றெளிந்தன ருணரப், பொருணிகழ புரைபபது கால
 மாகும்” என்ற தொலகாப்பியனார் இதக காலம் சமணனை
 யுங்கனையுந் அட்சபாதனையு மபோல நித்தியததுவகு சொ
 ல்லப்பட்டதில்லை எனவறிக. (௧௦)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் முகல் விருத்தத்திற்,

“ தருபவனெருவன யேனமம்”

என்றபதத்திற்ருச் சிருஷ்டி திதி சமஹாரத்திற்ருக் கால
 மே கர்த்தா வல்லது வேழில்லையென்னுங் காலேஸ்வர வாநி
 யை மறுததல்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக்கென லில்-கா
 லமானதே பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கும், காலமேதிதிபண்ணு
 ம், காலமேசமஹாரததையு பண்ணும், † பிரபஞ்சோப சமமா
 ராகந்தரமுங் காலமேநித்தியமாயிருக்கும், காலத்தை யொருவ
 ராலுங் கடக்கப்போகாதாகையாற் காலமேகர்த்தாவெனின? -

† ப்ரபஞ்ச மழிந்தபின்னுங் காலமே நித்தியமாயிருக்கும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

காலேசுவரவாதி காலமே கர்த்தாவென்று சொல்ல, மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

தொழிலுக்கு - சிருட்டி ஸ்திதி சங்காரங்களுக்கு, —காலமே கடவுளாக - கர்த்தாவாக, —கண்டனமெனவிய் காலமோ அறிவினனாகும் - இதுககிது காரணங் காரியம் கரணம் பிரயோசனமென் றறியுமறி வில்லாததாம், —ஆயினும் காரியங்கள-ஆயினும், தாத்துவிகபோக்கியப் பொருள்களை, — காலமே தரவேகாண்டும் - கால முற்பததிபண்ணக் கண்டோமாதையால், —காரணன் விதியினுகு - முகற்காரணமாகிய தத்துவங்களினின்று தாதவிக்கமாகிய போக்கியப் பொருளினது தோற்ற நிலை யீராகச் சொல்லப்படும் நிமித்த காரணனாகிய சிவனது கிருத்திபத்துக்கு, —தாலமும் கடவுளேவல்லால் - காத தாவினது செலுத்துதலால், —துணைக் காரணங்காண் - சககாரி காரணங்காண்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. காலஞ்சேர்த்திடப் பெயர்து சேறலான் அத்தோற்றக் கேகிகட்குக் காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின? அஃகொக்கும். அங்ஙனமாயினும் அது சடமாகலாற் கருத்தாவாகாது சேதனனாகிய கருத்தாவினதேவலான் அவன செய்யு மத்தொழிற்குத் துணைக்காரண மாமென் றறிவாயாக வென்பதாம்.

௩௫௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

இது சொர்பொருட்பின் வருநிலை.

ஓகாரஞ் சிறப்பினகண் வந்தது.

காலமேதரவே எனனும் ஓகாரமிரண்டினள் முன்னையது பிரிவிலேககண்ணும், பின்னையது தோற்றத்தின கண்ணும் வந்தன.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றியாசங்கிததுப் பரிகரிதது, வந்துநின்றுபோவது சாதிககப்பட்டது.

நிரம்பவழுகியருனா வருமாறு.

—6—

மீளவும் பட்டாசாரியன் பிரபஞ்சங் காரியப் படுகைக்கு வேறேரர் கருததா வேண்டுவதில்லை, நீர்சொல்லுகிற காலங்கள் தானே காததாவாமென்ன; அவனை கோக்கி மேல் மறுத் தருளிச்செய்குரர்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக் கென்னில் - பிரபஞ்சகாரியத்தகரு வேறே கர்த்தா வேண்டுவதில்லை, இந்த காலங்கள் தானே கர்த்தாவாகக் கண்டோமென்று நீசொல்லில்?—காலமோ வறிவினராகும் - காலங்கள் சடமாயிருக்கையினாலே பிரபஞ்சகாரியங்களை உண்டாகுகைககு ஆதற்கொரு பிரஞுகையுமில்லை, காலத்துக்கொரு பிரஞுகையுமில்லை யானால் காலம்வேண்டுவதில்லை என்று நீசொல்லில்?—ஆயினும் காரியங்கள் காலமேதரவேகாண்டும் -பிரஞுகை யில்லையாயினும் காலங்களிலே அந்தந்தக்காரியங்கள் கைகூடக் காண்கையாலே, இந்தப் பிரபஞ்ச காரியங்களைக் காலமே யுண்டாக்கவேணும். ஆனால் கத்தாவேதுக்கு என்று நீசொல்லில்?—காரணன்

விதிவிலக்குக் காலமுங்கடவுளேவலாற்றுணைக்காரணங்காண்-
கர்த்தா நிமித்தகாரிபத்துக்குக காத்தாவினுடைய ஏவலினு
லே இநதக காலங்களும் பிரபஞ்ச காரிபத்துக்குத துணைக்கார
ணமாம்; இஃனை ஒழித்துக் காலங்கள நிமித்தகாரண மென்று
சொல்லப்பட்ட கர்த்தா வாகா

இத்தவிரண்டு திருவிருத்தமும் பட்டாசாரிபன். இதற்குப்
பிரமாணம் பரபட்சம் அவனமதம் “ போககோடு வரவுகால
மொனநினிாப் புளர்வதினறி, யாக்குவோரொருவரினறி யலு
தியா டுணுககளாடி, நீக்கடாவினையிற்கூடி நிலமுதலாகநீடி,
யூக்கமாருலகமென்று முள்ளதென றுரைகலாமே” எனறும்.
அவனமறுபடி “ அநிகின்ற பானமையவை யவநின ரதாக்கிலனு
வழியுங்கடாநி யெனவே, செநிகின்ற வாரநிலை யெனில்வநது
சேருமது திடமனறுகூட லொருவன, குறிகொண்டிகாரின முன்
வருகின ரட்சிமவை கொலைவொனறி யேனிலழிய, முறுகின்றகா
லமவை யுடனினறுபோயழியு முலகென்று நீடியிலதே” என
றுமது கண்டுகொளக.

பட்டா-மத, அ-செய். பட்டா-மறு, எ-செ

இதலுற் சொல்லியது பிரபஞ்ச காரிபத்தை யுண்டாககு
கைககுக் காலங் கர்த்தாவாகாதென்றும்; இநதக காலங்களைத்
தோற்றுங்கர்த்தா தன்னுடைய ஆளுஞாபிலே பிரபஞ்சத்தை
யெல்லாம் உண்டாக்குவ னெனனு முரைமையும் அறிவ்த்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(காலஞ்சேர்ந்திடப் பெயர்ந்தசேரலான) தொழிலுக்கு-
அத்தோற்றக்கேடுகட்கு,—காலமேகடவுளாகக் கண்டனமெ

னனி - காலமே கருத்தாவாய் முடியுமென்ன? அஃதொக்கும், — ஆயினும் - அங்ஙனமாயினும், — காலமோ வறிவினராகும் - அகாலமறிவில்லாத சடமாகலாற் கருத்தாவாகாது, — காரியங்களாகாலமே தரவேகாணும் - காரியங்களைக் காலமே தரக் காண்டலின், — கடவுளேவலால் - சேதனராகிய கருத்தான தேவலால், — காரணனவியினுக்கு - அவனசெய்யு மததொழிறகு, — காலமும் துணைகாரணங் காண் - காலமும் துணைகாரணமென ஈறிவாயாகவென்பதாம்.

இவைமுன்று செய்யுளானு மீமாஞ்சகர்மகம்பற்றி யாசங்கிததப பரிகரித்தது “வந்துநின்று போவது” சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலருகன மத மறுத் துணர்த்துகுரார்.

அழிந்தபி னனுக்கடாமே யகிலமாய் வந்துநின் று, கழிந்திடுங் கன்மத்தென்றிற கன்மமு மனுவுங்கூ ட, மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலான் முடியா செயதி, யொழிந்திடு மனுரூபங்க ளுலகெலா மொடுங்குமன்றே. (கக)

(இ-ள) அழிந்த சிருட்டியாங் காலத்தி லான்மாக்கள்க ின்னுக்க னமததுக்கிடாகப் பரமானுவிலே பரிணமி டாமேயகி த்த பிரபஞ்ச மழிந்தபினனும் பரமானுக்க லமாய் வந்துநி ளாய்ச் சூக்குமித்த நின்று, சிருட்டிமுதலிய னறுகழிந்திடுங்க ளுவொரு காலங்களிலே கருமத்தக் கீடா னமத்தெனவில் கப் பிரபஞ்சமாகத் தோன்றி நின்று, பின்

பொரு காலங்களிலே யழியா நிற்குமென்று
நீசொல்லில்?

கன்மமு மணு நீசொன்ன கன்மமும் பரமானுவுஞ் சட
வுங்கூட மொழி மாகையினாலே இந்த விதிகை யறிந்த பிரப
நதிநிஞ் சடமே ருச காரியத்தைத் தானாகத் தோற்றுவி
யாகி முடிதலா யாது;
ன் முடியா செ
ய்தி

ஒழிந்திடுமணு அவ் வணுநுபங்கனெல்லாஞ் சங்காரகா
ருபங்க ஞலகை லத்தீனே சேர வழியுமாதலா லவை இப்பிர
லா மொடுங்கு பஞ்சத்துக்குக் காரண மாகா. ஏ-று
மன்றே

அணுக்கடாமே எனனும் ஏகாரம தேற்றம்.

இந்தவிருத்த முகற் “கருதுகாரணம்” எனனும்விருத்த மீ
ருக வாறுககுங் காரணகமப் பிரமாணமென வறிக. (கக)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் பரமானு†புஞ்சமே பிரபஞ்சமென்கிற ஆருகதமதத்
தை மறுத்தல்.

† புஞ்சம்-கூட்டம்.

ஓர் பரதியில்:—மேற் பரமானுக்கூட்டமேப்ரபஞ் சோற்
பத்தி, மாயை யல்லவென்பன். அதற்கு முதல் விருத்தத்தில்

“வருமுறை வந்துநின்று போவது”

என்ற பதத்துக்கு அருகமதக்காரர் பரமானுவே கூடுகி
ற முறைமையிலே கூடிப் பிரபஞ்சமாயும், பிரிகிற முறைமையி

லே பிரிகது காசமாயும் போமென்ன; அப்படியல்ல, மாயையிலே கர்த்தாவினாலே ப்ரபஞ்சோற்பத்தி யென்றும் ஒருபாட்டினாலே மருததணர்த்துகிரார். எனறெழுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அழிந்தபின் னணுககடாமே யகிலமாய்வந்துநின்று கழிந்திவ் கணமத்தெனவில் - பிரபஞ்சோப சம்மாரானந்தரமீஸ்வரணநியிற் பரமானுகடானே யானமாக்களுடைய கணமானுகுணமாகப் புஞ்சமாக ட்தருணகுந்மலதாகிகளின் கூட்டமே வனமானது போலப் பிரபஞ்சருபமாய்ப் பினனுங்கணமானுகுணமாகவே * யுபசமஹிருதமாம்,—

* உபசங்காரம்.

தடி—கூடு வெஜநதவிதீ — வ—^மவா வ ரு வு
வெஜ வு— யஜ—யஜ—^நலாஸிவி; | வர ஜாண—வி
ராஸஸா டெஹாஸு வெஹுஹெஹி, வெய||ஸுஹெ
ஹஜா நலா—^ஜநாஸொஹா டெஹாவிஜா கிந ஹி .

இப்படியெனவில்? கணமமு மணுவங் கூட ரொழித்திஞ்சடமேயாகி முடிதலால் முடியாசெய்தி - கருமமும் பரமானுககளுந் ஜடமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையினும், அவைகள் பிரளயகாலத்தி னுசத்தை யடைகையினும், திரும்பவுற்பத்திக்கிரிபைய யுண்டாகாது,—ஒழிகதிரி மணுருபங்க ளுலகெனா மொடுங்குமனதே - ஆகையாத சாவலோகோப சம்ஹாரகாலத்தி லணுககளெல்லா நாசத்தை யடையென்றிதனபொருள்.

‡ புந்சிறுகொடிமறங்கள்.

இவண்டுசிக்கப்பட்ட சைனனுடைய மதத்தையு மறுப்பையும் விவ்ரரித்ததும் பரபகூத்திர கூறின மாங்குணர்க.

ஞானப்பிரகாசஞா வருமாறு.

—0—

ஆருகதரி லொருவன் மத மறுத துணர்்த்த கின்றார்.

(அருகேசுரனுக குபதேச கர்த்தருததுவ மாத்திரஞ் சக
 த்கர்த்திருகதுவ மில்லையாகலால்) அழிந்தபிண - பிரளயத து
 லக மொழிங்கண பிண, ஒழிங்காது நினை,—அணுக்கடாமே -
 முதற்காரணமாகிய பரமாணுக்கடாமே,—கணமத்து - நிமித்
 த்காத்தாவாகிய பாப புண்ணியங்களினாலே,—அகிலமாய் - எ
 ல்லாவுலகுமாய்,—வாது நின்று கழிந்திடு மெனினில் - தோற்
 றியிருக தொழிவகுமென்று நீ சொல்லுகில்,—கண்மழு மணுவு
 ங்கூட - நிமித்தகாரண முதற்காரண மிரண்டி மொத்து,—
 மொழிந்திடுகுசடமேயாகி முடிதலால் - சொல்லப்படும் அசே
 தகமாகி யறித்தியமாகலான்,—முடிபாசெய்தி - கருத்தியம்
 நிறைவேறுது,—உலகெலா மொழிங்குமனறே - உலகமெல்லாஞ
 சங்கார மாடபோசே,—அணு ரூபங்கள் - பரமாணுக்கள், சை
 வத்துககுப் பூத காரிய மாநலால்,—ஒழிந்திடும்-ஒழிங்கும்; பூத
 முசலிய வுலகத்துக் கெப்படிக காரணமாம், காரணமன்று
 தானே.

—

சிவஞானயோகியஞா வருமாறு.

—0—

எ - து உலகமழிந்தபின்னர் மீளப் பரமாணுக்கடாமே
 கண்மமேதுவாகப் பிரபஞ்சமாய்த் தோன்றிநின்றழியும், கணம
 ங்காலங்கள்போல் இறைவனிச்சையும் ஒருகாரணமாமத்தனை
 யே பிறிதில்லையெனின்? அற்றன்று; கண்மமுமணுவுஞ் சடமே
 யாகலான், அவை தம்முட்கூடித்தொழிற்படுதல் சித்தாகிய

முதல்வன்ரொழிலையின்றி அமையாத. அதவன்றியும், உலக மொடுங்கும்போது அணுவங் கூடவேயொடுங்குமாதலால், அது பின் அகிலமாய்வந்து கழிபுமாறு யாண்டையதென்பதாம்.

இவ்வணுகாரணவாதஞ் சவுக்திராந்திகர் வைபாடிசர் ஓசீவகர்க்கு மொக்குமேனுத் தலைமைபற்றித் தார்க்கிகர்மேல் வைத்து மறுததவாறு

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

மீளவும் பட்டாசாரிபன பரமாணுவிலுலே பரிணமித்த பிரபஞ்சம் ஒடுங்கினபின்னும் இந்த வணுக்களினுலே ஆனமாககள் கனமததுக்கிடாக மீளவும் உண்டாமென்றுசொல்ல; அவனைநோக்கி மறுத தருளிச்செய்குரர்.

அழிகதபின் னணுகடாமே யகிலமாய் வந்துநின்று கழிக இடுங்கனமததெனினில் - அணுபரிணாமமான பிரபஞ்ச மழிகத பின்னர், பரமாணுகளாய்ச் சூககமததிலே நின்றும் கனமங்களுக கிடாக ஒவ்வொரு காலங்களிலே பிரபஞ்சமாகித் தோன்றிநின்று; பின்பு ஒவ்வொரு காலங்களிலே அழிபாநிற்கும் எனறு நீ சொல்லில்?—கனமமுமணுவங்கூட மொழிந்திடுஞ் சடமே யாகி முடிதலால் முடியாசெய்தி - நீசொன்ன இந்தக் கனமங்களும் பரமாணுக்களுஞ் சேரச் சொல்லப்பட்ட சடமேயாய் வ்நிகையாலே, இவையிற்றால் பிரபஞ்சகாரிப முண்டாகாது.— ஒழித்திடு மணுருபங்க ளுலகெலா மொடுங்குமன்றே - பிரபஞ்ச ங்களெல்லா மழியுங்காலத்து அந்த பரமாணுக்களுங் கூடவழிந்துபோம்.

இதனும் சொல்லியது பிரபஞ்ச மொடுங்கினவிடத்து பர
மாணுக்கள் மீளவுங் கன்மத்துக் கீடாகத் தோன்றி நின ரெடு
ங்காதென்றும், அந்தக் கனமழு மணுக்களுஞ் சடமானபடியா
லே தானாகத் தோன்றமாட்டா தென்றும்; சருவசங்காரத்திற
பூதவணுக்களும் பிரபஞ்சமும் சேரவொடுங்குமென்னு முடமை
பையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அழிந்தபின்-உலகமழிந்தபின்னா,—அணுக்கடாமெ -மீளப்
பாமாணுக்கடாமெ,—கன்மத்து - கனமவேதுவாக,—அகிலமா
ய் - பிரவஞ்சமாய்,—வந்துநின்று கழிந்திடும் - தோன்றி நின
றழியும்,—எனவின் - கனமங்காலங்கள்போ லிறைவனிசையு
மொருகாரணமாம். அக்கணையே பிதிதில்லை பெனின்?அற்றன
று,—கனமழு மணுவுங்கூட - கன்மமும் அணுவுங்கூடினும் —
மொழிக்கிடுஞ் சடமேயாகி முடிதலான - சொல்லாநின்ற சட
மாயே முடிதலின்,—செய்திமுடியா - அவை தம்முட்கூடித்
தொழிந்தபடுதல் சித்தாகிய முதல்வன தொழிலையின்றி யரை
யாத,—உலகெலா மொடுங்குமன்று- அதன்றியு முலகம் ஒயிங்
கும்போது,—அணுருபங்க ளொழிக்கிடும்-அணுவுங்கூடவே பொ
டுக்குமாகலான் அது பின் னகிலமாய் வந்து நின்று கழியுமா
றியாண்டைய தென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்பிரபஞ்சததக் குபாதான மாயையெனதுணாததுகீழர்.

காரண வணுகுகள்கெட்டாற் காரிய வுலமின்றெ
 னன்ற, காரண மாயையாகக் காரியங் காணலாகுங்,
 காரண மாயையென்னை காணபதுங் கணுவேயென்
 னின்ற, காரண மாயையேகாண காரிய மணுயிற்கண்
 டாய். (கஉ)

(இ-ள்.) காரண இப்பிரபஞ்சததககுச் காரணமாயிருக்கி
 வணுகுகள ற பரமானுகுகள சங்காரகாலத்திலே யழிக
 கெட்டாற் துபோனால் காரிய மாய் வருகிற பிரபஞ்சம்
 காரிய வுலகன் பின்னை மெட்டடி சோனறப் போகிற தென
 றெனினில் றுந் டொல்லி?

காரணமாயை நித்தமாயிருக்கிற மாயை காரணமாயிரு
 யாகக் காரியங் கையினாலே, காரியம பின்னுண்டாதற்குக்
 காணலாகும் குறையிலை;

காரணமாயை மாயை காரணமென்று நீர் சொல்லுகி
 மென்னை காணப றதென்ன, வணுகுகளை காரணமாகக் க
 திங்கணுவே பென ண்டிருக்கிறோமே யென்பாயாகில்?
 னில்

காரணமாயை அணுகுகள் காரியமா யவயவத்தோடே
 டேகாண் காரிய கூடியிருக்கையினாலே யவயவ மிலாத மா
 மணுவிற கண் டையே பரமகாரண மாகவேண்டு மென்று
 டாய். காண்பாயாக ள்-று. (கஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் நியாயவைசேஷிகரும் பிரபஞ்சத்திற்குப் பரமானுபாதான வாதிகளாகையாத பரமானுகாரணவாதமாகிய வாருகத்தமதததை நிராகரித்ததகொண்டு பரமானுவகருகாசரு சொல்லின மேற்பிரபஞ்ச முண்டாகாதெனும்; பரமானுநித தியுடெனும், அதவே ஜகத்துபாதான காரணமென்றுரு சொல்லும வாசகியத்தை யறுவதித்து நிராகரித்தல்

காரணவணுகள் கெட்டாற் காரியவுலகின நெனவில் - காரணமாயிருக்கிற பரமானுகளுள் பிரளயகாலத்தி லுசத்தை யடையிற காரியமாகிய பிரபஞ்ச மேலுமுண்டாகாதெனின?— காரணமாயையாகக் காரியங்காணலாகும் - காரணமாகியமாயை நித்தியமாகையாற் காரியமாகிய பிரபஞ்ச முண்டாகக்காணலாம் —காரணமாயையெனனை காண்பதிங்ஊவேடெனனில் - காரணமாயையென்று சொல்லுகிறதெதற்காக, நாங் காரணமாகக்காண்பது பரமானுவேடெனின?—காரிய மணுவிற்குண்டாற் காரணமாயையேகாண் - காரியமாகிய ரூபத்தவமுமேகதேசமும் பரமானுவிற் காணப்படுகையால், ரூபத்தவமுமேகதேசமு மல்லாதமாயையே சகத்திற்குக் காரணமாகவே னுடிங்காணென நினைபொருள்.

—o—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

உலோகாயத னுருக்குக் காரணமென்னும் பூதமும், கையாயிகள முதலோர் உருக்குக் காரணமென்னும் பரமானுவு

ம், பிரளயத் தொடுங்குமென்றீர்; பின்காரணமேதென்று வினா வச செப்புகின்றார்.

காரண வணுக்கள் கெட்டால் - நாங்காரணமாகக் கற்பித்த வணுக்கள் சங்கரிக்கப்பட்டால்?—காரியவுலகின்றெனவில் - காரியாயத்த நோற்றும் பிரபஞ்சமு மில்லைபாயவிடும்; அஃது ண்டாக்கும் பொருடிக காரணம் வேண்டு மெனின?—காரண மாயையாக; உதினினறு முற்பவிட்குங்காரியங் காணலாகும்,— காரணமாயெனனை - மாயைகாரணமென்பதேது—இங்கு, காரியத்திற்குக் காரணமாக,—அணுவை காண்பதெனவில், அணுவில் காரியங் கண்டால்—காரியத்தனமையறியப்பட்டால்,— காரணமாயையே காண.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. சத்திருபசமுகமாய் நிலைபேறுடைய மாயையே உலகிற்கு முதற்காரணமாதலால் அணுக்களழிந்தமைபற்றி உலகு மீளக் காரியப்படுதற் கோரிமுக்கில்லை யெனவும்; அணுக்கள் காரியப்பொருளாகலால் அவை யுலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லாதெனவு முணர்கவென்பதாம்.

இது சொற்பொருட்பினவருநிலை.

காண்டாலாலென்பது கண்டெனத்திரிந்தது, மயலாகுமற்றும் பெயர்த்தது, என்றற்போல.

ஆல் அசை.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்ச மழிவதனறியே, பிரபஞ்ச காரணமாயுள்ள பராணுக்களும் கூட வழிததால், மீளப் பிரபஞ்ச முண்டாகாதென்ற வணை நோக்கி; மேலு மறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

காரணவணுக்கள் கெட்டால் காரியவலகினை நென்னில்- பிரபஞ்ச காரணமா யிருக்கத்தக்க பரமானுக்கள கெட்டால் காரியப்பட்டு வருகிற பிரபஞ்சம பிணையும் உண்டாகாதென்று நீ சொல்லிச்?—காரணமாயைக்க காரியங்காணலாகும் -இததப் பிரபஞ்சத்தககுக்க காரணம் மாயை யாகையாலே பிரபஞ்ச காரியங்களுந் தானே யுண்டாகாநிற்கும்—காரணமாயை எண்ணி காண்பதில் கணுவையெனினில் - மாயையைய பிரபஞ்ச காரணமாகச் சொல்லுகிறது காரணமாக, இவவிடத்தக் காணப்பட்டது பரமானுக்களல்லவோயென்று நீ சொல்லிச்;—காரணமாயையேகாண காரிய பணுவிரகண்டால் - நீ சொல்லுகிற பரமானுக்கள் காரியப்பட்டு வருகையாலே இத்தவணுக்கள காரணமாகாத; காரணமாயுள்ளது மாயையென நறிவாய்

இதனற் சொல்லியது உணுக்கள பிரபஞ்ச காரணமாகாதென்றும், பிரபஞ்சகாரணமாயுள்ளது மாயையென்னு முடிமையு மறிவித்தது.

—

சுப்பமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

காரணவணுக்கள் கெட்டால்-காரணமாகிய வணுக்கள் அழிக்கால்,—காரியவலகின் நென்னின் - காரியமாகிய பிரபஞ்சமியநென்னினை,—மாயை காரணமாக - சத்திரூபசமுகமாய் நிலை

பேறுடைய மாயையே யுலகிற்கு முதற்காரணமாந்லால்,—காரிய
காரணலாகும்— அணுககள் அழிந்தமைபற்றி யுலகு மீளக்காரிய
பயிதற கோரிமுககில்லை,—இங்குகாண்பதணுவே - ஈண்டி முத
ற்காரணமெனக காணப்படுவ தணுவே,—காரணமாயென
னையெனின - அங்குனமாக முதற்காரண மாயென்பதென
னையெனின?—அணுவிற்காரியபவ கண்டால் - அணுககவிடத்
தே காரியத்தன்மை காண்டலான, அவையுலகிற்கு முதற்கார
ணமாதல் செல்லா தாகலின,— மாயையே காரணங்காண் -
மாயையே முதற்காரணமாமென உணாக வென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

காரிய மென்பதென்னே காரண வணுவையென்
னிற, காரிய மவயவததாற் கண்டனய் கடாதிபோலக்,
காரிய வருவமெல்லா மழிதருங் காரணத்தாற, காரிய
வருபாபினமாயை தருமெனக கருகிடாயே. (க௩)

(இ - ள) காரிய அவயவத்தோடே கூடின காரியமென்று
மென்பதெ றீரணுககளைச் சொல்லுகிற தென்ன, அணு
னனைக் கா கக ளுவகததுககுக் காரணமன்றே வென
ரணவணுவையெ பையாகில்?
னனில்

காரிய மவயவ பிரபஞ்ச காரியங்கள் கால வவயவமா
த்தாற் கண்டன யிருந்து காரியப்படுகையிலுவே கடாதி கா
க கடாதி போல ரியங்களைப்போலக் காரியப்பட்டு வருமென
ரறிந்தோம்;

காரிய வருவ யாதொன்று காரியமுமா யருவமுமாகக்
மெல்லா வழிதரு காணப்பட்டிருக்கின்றத, அவையெல்லா
ங் காரணதகால் மொவ்வொரு காலங்களில் ஒவ்வொரு கார
ணங்களாலே யுழித்தவிடு மாதலால்,

காரிய வறுப் தனக்கொரு காரணியல்லாமற் றுனவய
பினயாயை தரு வப்படாம லிருக்கிற மாயைதானே, இநதப்
மெனக் கருதி பிரபஞ்ச காரியங்களை யுண்டாக்குமென்று
டாயே. புத்தி பண்ணுவாயாக. ௭-று. (௧௩)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

காரணவண்ணவைக் காரியமென்பதென்னென்பெனின் - ஜகத்
காரணமாகிய பரமானுக்களைக் காரியமென்பதென்னையோ
வெனின்?—காரியமவயவத்தாற் கண்டனங் காரியவருவமெல்
லாங் கடாதிபோல வழிதருங் காரணதகால் - பரமானுக்க ள
வயவ வதகாகக் காணப்படுகையாற் காரியருபமானதெல்லா ம
ணகுடமுதலியவைபோ லுழியுமெனனு மேதவினும் பரமானு
களும் பிரளயகாலத்தி னுசந்தையடைவதேயாதலாற் பிர
பஞ்சத்திற்குக் காரணமாகாது. பின்னை பிரபஞ்சத்திற்குக்
காரணமேதெனின்?—காரியவறுப்பின் மாயைதருமெனக் கரு
திடாயே - காரியருபமல்லாத மாயையே பிரபஞ்சத்திற்குக்
காரணமென ருதிவாயாயாகவென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

திரும்ப விகற்பித்த நிராகரிக்கின்றார்.

காரண உணுவை - நாங்களுக்கும் பரமகாரணமாகக் கற்பித்த பரமானுவை, —காரிடமென்ப தெனனை யென்னில்? அவயவத்தால் - சாம்சுததால், —கடாதிபோலக் காரியமாகக் கண்டனம் - அறிநேரம், — நிரவயவமாகிய பரமானுவைச் சாவயமாக வெகதவேதுவினாலே கண்டார்? திகொடு சம் யோகியாயும் மூர்த்தமாயுங் கேட்கப்படுதலாற் சாவயவமெனறும், அதனாற் காரியமெனறும், அதனா லதற்குடையொரு காரண முண்டெனறும், அறிநேர மாகையால்; பரமானு முதலாம். —காரியமுருவமெல்லா மழிதருங் காரணத்தால் - அநகப் பரமானு முதலிய காரியங்களை, —காரியவறுப்பினமாயை - அசேதனமாய் அநேகமா யிருத்தல், அமுர்த்தமா யிருத்தல், சாவயமா யிருத்தல் முதலான காரிய லக்ஷணமில்லாததாய்; இதற்குச் சேசன மாதிரியினறி விபரீதலக்ஷண முள்ளதாகிய மாயை, —தருமென - உண்டாககுமென, —கருகூடாயே.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ-து. அணுகாரியப்பொருளாய் அழிகன்மாலைத்தென்பது உம், மரைய காரியப்பொருளாதவினறி நிலைபெறுடையதென்பது உம்; முறையே அவயமுடைமையானும் அஃதின் மையானு மறிப்பப்படுமென்பதாம்.

இதவுஞ் சொற்பொருப்பின வரு நிலை.

அணுக்களுக்கு அவயவமுண்டென்பது சையோகப் பதித
லாற் பெறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாலு.

—0—

பரமானுக்கள் பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாயி ருக்க, அவை
யிற்றைக் காரியமென்று சொல்லுவானேனென்ற பட்டாசாரி
யினை தோக்கி; மே லருளிச் செய்குறார்.

காரியமென்ப தென்னைக் காரணவனுவைமென்னில் - பிர
பஞ்ச காரணமாயி ருக்கதக்க பரமானுக்களைக் காரியமென
று சொல்லுகிற தெப்படி பென்று நீ சொல்லில்? —காரியம
வயவதகாற் கண்டனங் கடாதிபேரல் - பரமானுக்கள தா
னே யவயவங்களுமா யிருக்கையாலே கடாதிக்களபோலே கா
ரிப்பப்டி வருமென்று அறிததோம், —காரியவருவமெல்லா ம
ழிந்ருங்காரணத்தால் - காரியப்பப்டி வருகிற பிரபஞ்சமெல்
லாம் ஒவ்வோரவதரங்களிலே ஒரோர் காரணங்களாலே அழிய
தக்கக முறைமையுண்டாம். ஆகலாலே, —காரியவறுபின மா
பை தருமெனக் கருகிடாயே - பண்ணப்பட்ட அவயவங்களி
ல்லாததொரு மாயையே பின்பு இத்தப் பிரபஞ்ச காரியங்களை
யுண்டாக்குமென்று புத்திபண்ணுவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது பரமானுக்கள் அவயவங்களாய்
காரியப்பப்டி வருகையினாலே பிரபஞ்சக தோற்றுக்கைக்குக் கா
ரணமாகாதென்றும்; அவயவங்களில்லாததொரு மாயையே
பிரபஞ்சக் தோற்றுக்கைக்குக் காரணமாய் நிற்குமென்று முற
ையு மறிவித்தது.

ங்எசு சிவஞானசித்தியார் சுபகஷம்.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

காரணவணுவை - காரணமாகியவணுவை,— காரியமென்பதெனனை யெனவில் - காரியமென்ப தெங்ஙனமெனின,—காரியங்கடாதிபோல - அணுககள் காரியப் பொருளாதல் குடமுதலியனபோல,—அவயவததாற் கண்டனம் - அவயவமுடைமையா லறிந்தனம்,—காரியவுருவமெல்லாம்-காரியப்பொருள்களெல்லாம்,—அழிதருங்காரணத்தால் - அழிதனமாலைய வாகலின,—காரியவுறுப்பிசமாபை - காரியப் பொருளைன்ப்பிதற்குபையுடைய அவயவத் தனமையினமையி னிலைபெறுமிபற் றைத்தாகிய மாபைபே,—தருமெனக் கருதிடாயே - முத்த் காரணமென நீ யறிவாயாகவென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வுரு மாபையி ன காரியமென்பதற்கு
உதாரணமிட் டினர்த்தகிரார்.

தோற்றமு நிலையுமிறு மாயையின் ரொழிலதென்றே, சாற்றியி முலகம்வித்துச் சாகாதி யனுக்களாக, வேற்றதே லீண்டிநிறகு மல்லதே ளில்லையாகு, மாற்றநீ மறந்தாபித்தான் மாபையை மறித்திடாயே. கசு

(இ-ள்.) தோற்ற ஞானாக்கள சிருட்டிமுதலிய தொழில்க முநிலையு மீ னை மாயாகாரியமென்று சொல்லுவார்கள், று மாபை அஃதென்போல வெண்ணில்?

யின் ரொழிலதெ
ன்றே சாற்றியி
முலகம்

வித்துச்சாகா ிருக்குமமாய்ப் பூயியாதாரமா யிருக்கிற வித்தின்கட் பீண கொம்பு முதலானவைக ளடங்கி நின்று காரியப்பட் டவவிததினக ளெடுங்கிநின்று பின்புதோனறுமாறுபோல,

அணுக்க ளாக இப்படி யொழிந் தப்பரமானுகக டாமே வேற்றதே லீண் பிரபஞ்ச ரூபமாகப் பொருக்திற், ஒருகால டி நிற்கும் ததிலு மழிவினறியே நிற்கவேண்டும்

இல்லதே லீண் அஃதொரு காலங்களி லழியுங்காணு மெ லைபாகும் னிஃ? அப்பொழுது காரணகாரிடங்கன சேர வழிகையாற் பின்பொருகாலததில் ளேற்றமு ம லொன்றுமில்லையாய்ப் போகவேண்டும்

மாற்றநீ மறந் அறிவாலுபர்ந்தோரா மாபையே காரண தாய் மென்று சொல்லில் இ பொழுது நீயிகந் வார்த்தையையு மறந்து விடுவையோ !

இத்தான் மா இதுபோல மாபையே காரணமென றறி பைபை மதித்தி வாயாக. ௭-று

டாயே

இதகா வென்பது - அஃறிணைச் சுட்டுப்பெயரின மூன்றும் வேற்றுமை பேதுவினகண் வந்தது. (௧௪)

ஏசார மீற்றசை.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இன்னமும் அத்த வாகியை மறுப்பதாக உதாரணமிட்டு ணர்த்தகிரார்.

உலகக் கோற்றமு நிலையு மீறு மாயையின்றுழிந் தென றே சாற்றிடும் - உலகமான துண்டாகிறது நிலைபெற்றுநிற்கி.

௩௭௬ சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்,

றது மொடுக்குகிறது மாயாசத்தி விலாசங்களென்று வேத
 னகனசொல்லும்,—வித்துச் சாகாசியனுக்களாக வேற்றதேலீ
 ணடிநிற்கு மில்லதே லிசைவதினரூ மாந்தநீமரக்தாய் - சூக்
 குமமாகிய வடாசத்திற் றூலமாகிய சாகோபசாகை பத்தி
 ரபுஷ்ப பலங்களெல்லா முண்டாவதுபோ லத்ருர்யமாயிருக்
 கிறமாயையில் திருர்யமாயிருக்கிற பிரபஞ்சம் அகடித கடநாப
 டுடசீமாயா எனறுண்டாவ தன்றிப் பரமானுக்களின் கூட்
 டமே பிரபஞ்சமாமெனின? இவண் வித்துக்களின் கூட்டமே
 சாகோப சாகையாக நிற்கவேண்டும். அப்படிநிற்க நீசொல்லும்
 பரமானுக்களின் கூட்டங்களும் பிரபஞ்சமாம். அஃதில்லையா
 கையாற் பரமானுக்களின் கூட்டமும் பிரபஞ்சமென்பது கூ
 டாது இதற்கு நீயுத்தரஞ்சொல்லமாட்டா திருக்கையா லப்பி
 ரதியாநாம நிகரகஸ்தானம்,—இதானமாபையை மதித்தி
 டாயே - இதத நீக்ககஸ்தான முன்கரு வருகையால் நானசொ
 னனமாயையே பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமென்று விசாரிய்
 பாபாக எனறி தன்பொருள்.

இதனாற் சுகத்தற்பத்தி * சங்காதரூப மல்லவென்றது.

* சங்காதம - கூட்டம்

இமமுன்று விருத்தத்தினானஞ் சங்கிரஹித்துச்சொன்ன
 நியாய வைசேஷிகருடைய மதத்தையு மறுப்பையுஞ் சிந்திவீஸ்
 தரித்தகூறுவாம்.

ராஸவரேச்சையினுளும் *போஜகர திருஷ்டத்தினுளும் ப
 ராமானத்தவயங்களிற கினியையுண்டாய் ஸஜாதீய பரமானு
 க்களுசகுச் சம் யோகம்வந்தபோது த்விஊகமாம். † த்விய
 னுக்கத திரயத்தினாற் —ஜாலஸ்தருரிய மரீசிப்பிரகாச்யமான த்
 ருசரோணுவாம். த்ருசரோணுவின் கூட்டக்களா லவயவித்தவா
 ரர மஹா பிருதவியாசியாம். ஶீவ வம் ஆப்ப கைஜஸ வாயவ்ய

ங்கள் தத் தத் பரமாணுக்களினு லிக்கிரமத்தினுண்டாம். பிர
ளயமு மீல்வரணுடைய † சநநிஷீஷையினு மான்மாக்களு
டைய போஜகாஹிநுஷ்டாபாவத்தினு மஹாபூதசதுஷ்டயர
ரம்பக பரமாணுக்களின் கிரிபையுண்டாய் சிரியையினுல் + வி
பாகமுண்டாய் அவ்விபாகத் துவாரா அசமவாயிகாரண சம்
போகநாசத்தினு மஹாபூதங்களுடைய நாசமுண்டாம். ஆகா
சம் காலம் திககு ஆனமா இநகான்கும் விபுயம் நித்தியமும்,
மன தனுவுமா யநித்தியமுமாயிருக்கும். இஃதவர்கண்மதம்.

* ஆனமாக்களுடை ய புசிப்புக்கு அதருஷ்டம் வகத்தினு
ஹம், † இரண்டனு சேர்ந்த மூன்று கூடியது, - சாலகவாச
ஞாய கிரணத்தினே விளககுக்கிற மூவனு, ¶ இப்படி அப்பு
தேயு வாயு † சங்கரிப்பு, § அதருஷ்ட - அபாவம் = அதிருஷ
டமில்லாமை, + பிரிதல்.

இஃதற்குமுறுப்பு பரமாணுசத்பாவத்திற் பிரமாணமேயி
ல்லை நிரவயவ திரவியத்திற்குச் சம்யோகங்கூடாது. சா
வய மாசி ஞ்சுவத்தீர யுபாதானத்வங் கூடாகாகையாற் பர
மாணுப் புரக்சிநிபையினுற் சகத்திருட்டிகூடாது. ஆகாசங்
காலந திககு மன திவைகளுக குற்பத்தி வேகாக மோகத மா
கையா வித்திபத தவங் கூடாது. மன தனுவாகின், மஹத்த
தாரத்தகிரணங் கூடாது, ஆகையான் மன மகத்தே, விபுவே.
ஆனமா நித்தியமும் விபுவென்றதே உதார்த்தம்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

இவ்வுலகமாயையின் காரியமென் றுணத்தகின்றார்.

உலகினது தோற்றமு நிலையுமீறும் - சிருட்டியுத்தியுஞ்
சங்காரமும்,—மாயையினொழிவதென்றே - அன்னத்தினது.

௩௭௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பாகஞ் சாத்தனது பாக மென்றும்போல மாயையினதுருத் திய மீசுரனது கிருத்திபமென்றுதானே,—சாந்திரிமுலகம்—புர ன்க்கோ சொல்லுவாராகள்,—வித்து - ஆலம் விதைமுதலிய ன,—சாகாதி-பீண கொம்புமுதலானவையை,—அணுக்களாக - சூக்குமசத்தி ரூபங்களாக,—ஏற்றதேல் - தனவிடத்துத் தரி த்திருநகதாலுல்,—ரண்டி நிற்கும- தனதிடத்து நினறுந் துல வியத்திருபமாகத் தோணி நிற்கும்,— இல்லதேவிலையாகும் மாற்ற நீ மறந்தாய் - முதற்காரணத்திற் காரிய முன் சூக்குமி த்துச் சத்திருபமா யிராதிருநகா லுண்டாகாதென்று முன சொன்ன வசனத்தை நினையாதிருநகாய்,—இத்தால் - வித்து ச சாகாதிபெண்ணுத் திருட்டாகந முறைமையால்,—மாயையை மதித்திடாயே - மாயை தனது காரியத்தை முன் சத்திருபமா கஏற்றதேல் அந்தக காரியத்துக்குக காரணமாம். இல்லையேற் காரணமாகாதென்று மாடையைச் சற்காரியவராதியாகித் தா னே விசாரித்துப் பார்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. மாயைதருமென்றற்கு, மாயையே பிரகருதியெ ன்றதிக வெண்ணுமவேதமொழியும், வித்துச்சாகாதி முதலிய வற்றின வையத்து, உடம்பாட்டானுமெதிராமறையானும் வழங் குகின்ற உகலமொழியும் சான்றாகலின் ; இத்தானும் அணுகார ணவாதத்தை விட்டுமாயையே காரணமென்பதனை அறிவா யாகவென்பதாம்.

பிரமாணங்கூறி வலியுறுத்திபொறு.

வேதத்தினைமுழிஸ் அதனை யுணர்த்தார்மே வேற்றிக் கூற ட்பட்டது.

ஏனையவற்றைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலக்கண வ
ந்தது.

இத்தாலென்புழி விகாரத்தாற்றொக்கவும்மை, காரியவு
அப்பினமை மாதிரியையெடன்றி யென இறந்ததுதழீஇயிற்று.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்சத் தோன்றினை றெடுகெடுகைக்கு மாயையே யுபா
தாநமென றெங்கே காணப்பட்டது எனறவனை கோக்கி; மே
லரூளிச் செய்குறார்.

தோற்றமு நிலையு மீது மாயையின் றெழில்தென்றே சாற்
மீமுலகம் - பிரபஞ்சந தோன்றினை றழிநிற விதனை ஞாதாக்க
கள மாயாகாரியமென்றே சொல்லுவாராகள். அதென்போலவெ
னவில்?—விததுசசாகாதி - விதையிலே சாகைகள் முதுலான
வை தோனறுகொப்போலே.—அணுககளாக வேற்றதே லீ னபி
நிற்கும் - அப்படியொழிந்து அநதப் பரமானுக்கள் தானே
பிரபஞ்சமாய்ப் பொருநதில், ஒரு காலத்திலு மழிவின்றி நிற்க
வேணும்,—இல்லதே விசைவதின்னும் - ஒருகாலங்களிலே யழி
யுங்காணு மென்னில்? காரணகாரியங்கள சேர வழிகையாலே
பின்பு ஒருகாலங்களிலுண்டாகாமற் போக, இல்லையாபவிடவே
ணும்,—மாற்றநீ மறந்தாய் - ஞாதாக்கள் மாயையைக் கார
ணமென்று சொல்லிப்போதுகிறவிது காண்கையாலும், நீ கா
ரணமென்று சொன்ன பரமானுக்களுக்கு அழிவு ண்டர மெ
றழிகையாலும்,—நீ கான்மாயையே மதித்திடாதே—இனிமாயை
யேபிரபஞ்சத்துக்கேத்தகாரணமென்றுநீபுத திபண்ணுவாயாக,

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்சத் தோன்றுகைக்கு மொ
 டிங்குகைக்கு மாயையே காரணமென்றும், பரமானுக்கள் காட்,
 ணமெனவிச் பிரவஞ்ச மொரு காலத்தினு மழியாதிருக்க வே
 ணுமென்றும், ஒருகாலத்திலே உழியில் பிணை பொருகாலத்தி
 லுத் தோனராதென்னு முரைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தோற்றமுநிலையுமீதும் - தோற்ற நிலை யிருதியெனனு முத்
 தொழிலும்,—மாயையின ரெழிலகென்றே சாற்றிநிம - மாயை
 தருமென்றற்கு மாயையே பிரகிருதியென நறி+வென்று கூறுகி
 னற வேசமொழியும்,—வித்துச் சாகாதிடணுக்களாக வேற்ற
 தேல் - வித்தினகண்ணே சாகைமுதலியன சூக்குமரூபமா யட
 ங்கிநின்றனவாயின,— ஈண்டுநிற்கும் - அவைதூலரூபமாக வெ
 ளிப்பம எனவுடம்பாட்டானும்,— இல்லதேல் - அவ்வாறு
 சூக்கும ரூபமாயடங்கி நின்றலிலைபெனின,— இவைவதின ரு
 ம - அவைதூலரூபமாக வெளிப்படுதலுமின்றாமென வெதிராம
 தையானும்வழங்குகின்ற,—உலகமாற்றம் - உலகமொழியுரு சா
 ண்ருகலின,—நீமறத்தாய்- அதனைகீமறத்தாய்,—இததால் - கா
 ரியவறுபபின்மை மாத்திரையன்றி வேதமொழி யுலகமொழி
 சானரூதலாகிய விதனானும்,—மாயையை - அணுக் காரணவா
 சததை விட்டு மாயையேகாரணமென்பதனை,—மதித்திடாயே-
 அறிவரயாகவென்பதராம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மாயையின்கண்ணறு தோன்றி யொடுங்குவதில்லை
பெணறவனை கோககித் திருட்டாகதமிட
டுணர்த்துகூரா.

மாயையி லுள்ளவஞ்சம் வருவது போவதாகும்,
நீயகிவ இல்லையென்னி னிகழ்ந்திடு முயலிற்கோடு
போயுரு மீலைகளெல்லா மரங்கன்ற புககுப்போதி, னு
யிடு மதுவுமென்னிற காரணங் கிடக்கவாமே. (கடு)

(இ-ள) மாயையி காரணமாகிய மாயையிலே நின்று தோ
ணாள வஞ் னறும் பிரபஞ்சம டரிணயியாமற் றுணே
சம வருவ தோன்றியும் பின்பழிவது மாகாநிற்கும்.
துபோவதாகும்

நீயகிவ் கில்லை இங் விசுவந் தோற்றுமதற்குக் காரண
யெனவில் யில்லைபென்று நீ சொல்லிச்

நிகழ்ந்திடுமுய இல்லாதது தோன்றுமாயின அது முய
லிற்கோடு லுககுக் கொம் புண்டென்று சொல்லுக்த
தற கொக்குங்காண.

போயுரு மிலை மரத்தின கணிசு றுதிர்ந்த விலைக ளந்த
னெல்லா மரங்க மரத்துலே பொடுங்கத் தானே மீளவுகதோ
னிற் புககுப் போ னறுமாயின, இவவிடத் தழிததுபோன வு
தி னுயிடு மதுவு லகமு மாயையின்கட் சென்று தோன்றுமெ
மெனவில் னனில்?

காரணங் கிட அகலிடத்திலே காரணமுண்டாயிருக்கு
க்கவாமே மாகிற் பின்பு காரியமு மப்படியே யுண்டா
ம். ஏ-று.

பிரவஞ்ச மென்பதனை வஞ்சமெனத் தலைகூரைத்தலாக்
கூறொன வறிக. (௧௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 9 —

மேல் லப்தாவகாசஞ்சு, சூனியவாநி நீவி ரிருவருஞ்
சொல்லும்பரமாமனுவு மாயையும், பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணம
ல்ல; சூநயமே! சகத் துபாதானகாரணமெனலும் வசனத
தை யொருவருதசத்தினு லறுவதிததுத் துஷிததல்.

மாயையி னுள்ளவஞ்சம் வருவது போவசாகும் - மாயை
யிங்க ணுண்டாம் பிரபஞ்சமானது, உண்டாய் வருவது காசமா
ய்ப்போவதுமாம்;—நீமகிங்கில்லையெனலி னிகழ்த்திநி முபலிற்
கோபி - இவிடதது நீசத்தாக வொருமாயை யெனப கோ ரு
பாசானகாரண மினரெனின? அத்திபநகாபாவமாகச சொல்
லு முபற்கொம்புககு குணகாமக சிரியைக னில்லாததுபோல
புபாதானகாரணஞ சூநயமாகிற் பிரபஞ்சமுஞ் சூநயமேயா
ம் இதுகாரியமு ண்டி கராணமில்லையென்று சொல்லுகறது கா
லாத தியபாநிஷ்ட யேத்வாபாச மாகையால் இப்பகூடம்
நிரஸ்தம், —போயுகு மிலைகளைல்லா மரங்களிற புககுப் போ
தினியிநி மதவுமெனலில் - அதிற் பிரவஞ்சமானது மாயையி
லொடுங்கி மீ ண்டி மாயையிலுண்டாமெனபது, மரங்களினின்
லும் பமுததுவிழுத்த விலைகண் மீண்டி மம்மரங்களிற் புக்கஃதே
சுளிராகத் தோனறுமாயின, நீர் சொல்லியமாயையிற் பிரவஞ்ச
மில்லபக்கையடைகது மறித்து மம்மாயையினின்று முற்பத்தி
யாமெனின்?—காரணங்கிடக்கவாமே - அங்ஙனங் காரியருப
மானதெல்லாஞ் சூக்குமருபமாகக் காரணத்திலிருத்து மீளவுமு

ண்டாமென்று சொல்லுமவர்களுக்கீத்திட்டாந்தமுத துஷண
மு மெம்மதமானது. காரணமாகிய சமுத்திரத்தில் +வாயுவ
சாத தரங்க பேரபுற்புத துஷாரங்களுமுண்டாய் மீண்டு மதி
லயிப்பதுபோ லீஸ்வரசத்தி மாயையைக் கோபிக்கப்பண்ண
லி னாதகூழ்ப்புத்திரதேசத்திற் றனுகரண புவனபோக சதுர்
வீதருப்பிரபஞ்ச முண்டாமென்பதேயாம்.

தடி-கூ - வா ஜா ழி ஸ சி லி யு - கூஸிவெலாவியி
வொஜ்து | வி ழு ரா ஜா ழி ரா ஜெ சொ ஜா யா வ்
கொலுஜு-ரூரூ || கலாஜு-கூபாடியாஜாஸ ஸவ-
ல குத ஹி தெ வராஜுவாயுவெலாஜு யொ ழு ரா
நு வ வெ யு வ விகாஸவாது | சுக்கொலு-கூரூ
ஜாயாவ் விகா ரு கலா ழி ஹி ரி தி .

+ வாயுவசத்தினால் திறை திறை குமிழி விரதத்திவலை.
பிரவஞ்சம எனபது. வஞ்சம் எனக் குறைத்துநின்றது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

— 0 —

அட்படி தானே, மதிதலைவெளிப்படண்ணிக் காட்டுகின்றார்.

மாயையின் உள்ளவஞ்சம் - சத்திருபமாய் முன் குக்குமி
த்திருந்த பிரபஞ்சம் வியத்திருபமாய்த திருமபச் சத்திருபமா
ய், மாயையின் - மாயையினிடத் திருநது, - வருவது போவதா
கும் - தோற்றிப்பொடுக்குவதாகும், - நீயதிக்கில்லைபென்னிள் -
மாயையிற் காரிய முனசத்திருபமாயிருந்த வருவதுபோவ திள்

உயிர்

சிவஞானசித்தியார் கபகூடம்.

செய்வது நீசொல்லில்,— முயலிற் கோடு - முயலின்கண்ணே
கொம்பு,—நிகழாதிடம் - உண்டாம்,—மரங்களில் உருமிலை
கொல்லாம்—உதிரும் பத்திரங்க கொல்லாம் மரங்களிலே,—பேர
யப்புக்குப் போதின - சென்றொடிங்கி வருமாகில்,—அதுவும்
ஆயிடுமெனினில் - மாயையிற் பிரபஞ்சம வருவது போலசாகு
மென்று நீ சொல்லில், மரங்களி லுதிர்ந்தவிலைகள் தங்களுக்
குக் காரணமாகும் மரங்களுக்கு காரணமாகிய பிருதிவியிலொ
டுவதும். அப்பேது மரங்களி லிலைகளினது தோற்ற மெப்படி
மெனினில்? உதிர்ந்த விலைகள்வந் தொடுங்காதிருக்காலும்,—கார
ணங்கிடக்கவாமே - அவைகளினறிப் பின்னுமனந்த பத்திரசத்
திருபமாகிய மரநிற்க வேறுவேறிலைகளுண்டாகாதிற்கு உ.

சிவஞானயோகியருடா வருமாறு.

—0—

அதுவன்றுக்கு சற்காரியகாரணங் கொள்ளாது இல்லது
உற்பத்தியாமென்பாக்ககு முயலின்கண்ணுவ கோடுதாதல்
வேண்டும்; அற்றேல் உள்ளபிரபஞ்சமே மாயையிலெடுங்கி மீள
த் தோன்று மென்பார்க்கும், அவ்வாறே மரத்தினின்றுதிரங்க
விலை,காணே மரத்தி லெடுங்கி,மீளத் தோன்றுதல் வேண்டிமெ
னின? அஃதொகும். அங்ஙனமுதிர்ந்த விலைகள் சத்திருபகா
ரணமாய் நிலைபேறுடைமையின, அது மீளத் தோன்றுதற்குரிய
பிறகாரணங்கொல்லம் அதனோடொருங்கு கூடியவழி, அவ்வா
றே தோன்றும்; அன்றுழித் தோன்றுதலின், அதுபற்றிக்
கடரவெண்ணெயென்பதாம்.

தருக்கங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

பிரபஞ்சம் வஞ்சமெனக் குறைந்து நின்றது.

பிறகாரணங்களாவன, கனமங் காலம் முதலாயின.

கிடத்தல் முதற்காரணத்தோடு ஒருங்கியைதல்.

கிடக்கவாமென்பது மழைபெய்யக் குளிரையு மென்றும் போல நின்றது.

அதுவே தோனறுதற்குரியகாரணவிபைபு இவ்வழியும், மாத்தின்கண் அதுபோல மற்றொசுத்திகள் பலவுளவாகலின், இயைபுடைய வேறுவேறிலைகள் தோனறுதற் கீழுக்கிணமையு முணர்க்.

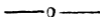
நிரம்பவழுகியருளா வருமாறு.

மாயையிலே நின்றும் பிரவஞ்சம் தோனறுகிறதும் ஒடுங்குகிறதும் உள்ள தொனறல்லவென்றவனை நோக்கி; மேலுமறு ததருளிச் செய்கிறார்.

மாயையினுள்ளவஞ்சம் வருவதுபோவதாகும் - இப்படிக்காரணமான மாயையி லின்றுங் காரியமான பிரவஞ்ச மாவது மழிவதுமாயும் வாராநிற்கும்.—நீயிதிக்கில்லையெனனி னிகழுகுதி முயலிறகோடு - இப்படிக்காரணமான மாயையினின்றும் காரியமான பிரவஞ்ச மாவதாயு மழிவதாயும் வருமென்று சொல்லாமல், பிரபஞ்சக தானே காரணமுமாய்க் காரியமு வாயிருக்குமென்று நீ சொல்லுகிற விது; முயலுகுதுக கொம்பு றுடென்று சொல்லுகிறதுக் கொகரும்;—போயுகுமிகளெல்லா மரங்களிற் புக்குப்போதி னுயிடுமதுவுடெனினில் - உதிர்ந்ததுபோகிற இலைகளெல்லா மரத்திலே புகுத்து மீண்டு மிலையாகப் புதப்படில், நீர் சொல்லுகிற பிரபஞ்சகாரியமு மிப்படியே யாமென்று சொல்லில்?—காரணங் கிடக்கவாமே - காரியப்பட்டவை காரணத்திற் செல்லவேண்டிவதில்லை, காரண முணர்கவே காரியமுக் தானே யுண்டாகா நிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது மாயையினாலே நின்றும் பிரபஞ்ச
 ந்தோன்றியு மீளவு மந்த மாயையினே யொழிங்கியும் பிரபஞ்சங்
 காரியப்படுமென தும; மரங்காரணமாகத் தோன்றின விலைகளு
 ட்பூக்களும் காய்களும் மரத்திற்குச்சென ரெழிவக வேண்டியதில்
 லைபென தும மரங் காரணனா லுண்டானாற்போல மாயைபென்
 னீதகாரணங் கிடக்கவே, காரியமு முண்டாகா நிற்குமின்னு மு
 ளைடைபையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

நீபதிங்கில்லைபென்னின - அதுவன்றியு நீசுற்காரியகாரண
 ங்கொள்ளாது இல்ல துறபத்தியா மெனப்பையின, — முபலி
 ற்காடு திகழத்திம - முபலினகண்ணுங் கோடுகாதல்வேண
 டும், — உளவஞ்சம் - அறநேல் உள்ள பிரவஞ்சமே, — மாயையி
 ன போவதுவருவதாகும்-மாயையினொழிங்கி மீளத் தோன்று
 மென்பாங்கும, — மரங்களினது மிலைகளெல்லாம் - அவ்வா
 நே மரத்தினினது உதிர்ந்தவிலைகள், — போய்ப்புக்கு - தானே
 மரத்தினொழிங்கி, — போதின - அதற்குரியகாலத்திலும், — ஆயிடு
 மதடிமெனவில்-மீளத்தோன்றுதல் வேண்டிபெனி னொடுநா
 சாதம், — காரணங்கிடக்க - அங்குமுதிர்ந்த விலைகள் சத்தி
 ரூபகாரண மாய் நிலைபெ றுடை ளையின், — ஆமே - அதமீளத்
 தே னுதற்குரிய காலங் காலமுதலிய பிறகாரணங்கள் எல்
 ளாமதனோ டொருங்கூடியவழி யவ்வாறேதோன்றும்; அல்
 லுழித் தோன்றாதாகலி னதுபற்றிக் கடாவெண்ணையென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மரபை காரிப காரணத்துடனே கூடியிருக்கைபா லநாகி
 யென்பதுஉம், பிரபஞ்முஞ் சிருடடியாதி
 கிருகதியங்களு மாதிபெண்பதுஉம்
 உணர்த்ததுசூர்.

கருதுகா ரணமுண்டாகக காரிய முள்ளதாதி, வ
 ருதலா லநாகிவைய மறறொரு கடவுளித்தைத், தருத
 லா லாகிபாகச் சாற்றலு மாகுமாயைக, கொருவனு
 றொனலிங்கென்னி லுள்ளவா றுரைப்பககேணி. (௧௬)

(இ-ள்.) கருதுகா இந் த மாயை யநாகி, யெக் கார
 ரண முன் ணத்தாலெனினில்? கருதப்பட்ட காரணத
 டாகக காரி துடனுங் காரிபததுடனு மனறே கூடிவரு
 டு முள்ளதாதி வ கையினாலே?
 ருதலாலநாகி

வைய மறறொ இத்தப் பிரபஞ்சம் ஓடமாகையா லதனை
 ரு கடவு ளித்தை யொரு காதகா சிருஷ்டித்தக காரியப்படுத
 த கருகலா லாதி துக்கையா லாதிவென்று சொல்லப்படும.
 லாகச சாற்றலு
 மாகுட்

மரபைக் கொ இசுத மரபை காணே போதாதேர, ஒரு
 ருவனு றொனலி கர்த்தா வாரொனினில்?
 க்கெனினி

உள்ளவா று கர்த்தா வுண்டென்பதனை யுணக்குள்ளப
 னாப்பக் கேணி. டி யாஞ் சொல்வ மநனைக் கேட்பாயாக
 எ-று. (௧௭)

மற்றென்ப தசைநிலை

௩௮௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பிராபாகரன் ஜகத் தநாதியு நித்திபமும், இதற்கு நிமித்தோபா தானங்கள் சொல்லவேண்டிய தின்றென்பதைக் குறித்துக் கூறல்.

கருதுகாரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகி வருகலால நாதி வையம் - புதுசிபண்ணு முபாதான காரணமாகிய மாயை சத்தா யநாதியாயுள்ள விககாரியமாகியபிரவஞ்சமு மம்மாயை யினின்று முண்டாய் வருகையாற் பிரபஞ்சமும் டுபிரவாகர நாதி,—மற்றொருகடவு ளிததைத் தருகலா லாதியாகச் சாற் றலுமாகும் - [மற்றுவினைமாற்று] காததாவானவனுண்டாக் கலிற் பிரபஞ்சத்தை யாதியென்று சொல்லவுங் கூடும்,—மா யைக்கொருவனா றெனனிங்கெனவின - நீர்ஸ்வரசாங்கிய கா பிலர், அங்குராதிசுருக் கொரு சேதனை யபேக்ஷியாமற் றீ ஜாதிகள் சாமககிரியையானதுபோல் மூலப்பிரகிருதிபானது திரி ரிகுணத்தமக மாகவின மகநாதி பிரபஞ்சோற் பத்தியுந் திதியு மிலயமூக் தானேயாயிருகருமாகவி னிதற்கோ ரீஸ்வரன வே ண்டா. ஈஸ்வரனொருவன ஜகத்கர்த்தாவாக வுண்டாமாகி வி ப்பிரகிருதி யேதிங்கென்று சொல்லுவர்,—

தஜுக்ஷம் - யஜ்யபாவரிஜானெணக ஸ்ஹாவம் தக்ர-
தக்ரயா | சுந்யாநவெக்ஷ ஸீஜாஜி ஸாஜீயயஜிஹ
கூரொ | ஜஹஜாஜிவிகாஸளவ வரிணாஜஸ்ஹாவகஸு
கிரிமணாஃ ப்ரயா ந னு தெந ஸாஹ்யம் கிரீஸ்வ
ரஜிதி.

உள்ளவாறு னாப்பக்கேணீ - இப்பிரகிருதி ஜகத்தருபமாகப் பரிணமியாது, ஜகத்தண்டாமாறு சொல்லுதங்கேள என திசன பொருள்.

‡ ப்ரவாகாநாதி-ஆற்றிலே தண்ணீர் முன்னேயந் தத்தண்ணீரோடிப்போகப் பின்னேயு மொழியாமல் வருவதென வறிக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பிரபஞ்சம் பிரவாகானுதி யென்பதிசைக்கின்றார்.

கருது காரணமுண்டாக - இநதக்காரிபத்துக் கிதுவேகாரணமென்று பரிசிககப்பட்ட மாயை யெக்காலத்து முள்ள தாயிருக்க, —காரியமுள்ளதாகி - காரியஞ் சததி ரூபத்திலுலேயும் வியத்தி ரூபத்தினுலேயு மெப்போது முள்ளபொருளாகி, — வருதலால் - சததிரூபத்திரிதது வியத்திரூப மாதலால், —யைய ம - பிரபஞ்சகாரியம், —அநாதி - நித்தியம், —வியத்திரூபத்தினுலே யொன்றுபோகவொன்று பிரவாகமாய்வருதலாற் பிரவாகா நித்திபமென்று சொல்லப்படும்; மற்ருருகடவுள்-நிமித்தகாரணனாகிய கர்த்தா, —இத்தை - இத்தயையத்தை, —தருதலால் - சததிரூபத்தை வியத்திரூபமாகத் திரிததுக்கி வியத்திரூபமாக்கலால், —ஆதியாசச சாற்றலுமாகும் - அநித்தியமாகவுஞ் சொல்லப்படும், —மாயைக் கொருவனாரென்னிங் கெணினி - மாயை பாவ்வோரொவயோர் பிரதேசங்களிலே, சத்திரூபத்திரிந்து வியத்திரூபமாதலுக்கு நிமித்தகாரண நெவனென்று நீர்சொல்லுமென்று நீசொல்லில், —உள்ளவாறுரைப்பக்கேணீ - சத்தியமாகச் சொல்லுவாம் நீ கேள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அற்றேல் இங்ஙனஞ் சற்காரியவாதங் கூறுவார்க்கு உலக்
மழிபொருளென்றல் பொருநகாதாப் முடியுமெனின? அற்றன
று; காரணங்காரியமிரண்டும் உள்பொருளையெனப்பது மேற்கூ
றியவாற்றான இனிது விளங்குகலிற் காரியப்பிரபஞ்சமுந்நித்த
ப்பொருளையாம ஒருகருத்தாவால் ஒருகாலத்த விளங்குதலு
மொருகாலத்த மறைதலுமாகிய அவதகை வேறுபாடுபற்றி அ
ழிபொருளெனறுஞ் சாற்றப்படுந். அவவவத்தை வேறுபாடு கரு
சாதவழி உம்மைபால் நிகழ்த்தப்பொருளென்பதே துணிபென்ப
தாய்.

மாயைக்கொருவனு ரெனனிங் கென்வி னுள்ளவாறுரைப்
பக கேணி எனப்பொழித்தது அழிகதிடுமணுககடாமே எனப்பது
முதல் இவையாறு செய்யுளானுந் தாராக்கொ மதம்பற்றி யாசங்கி
ததுப் பரிசுரித்து, வருமுறை எனப்படுந் பெறப்பட்ட சற்கா
ரியவாதத்தினியல்பு வலியுறுத்தப்பட்டது.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மாபையிற் றோனறுமென்ற பிரவஞ்சம் ஆ போ வகாதி
யோவென்று கேட்ட பட்டாசாரியனை கோக்கி; மேலருளிச்செ
ய்கிரார்.

கருது காரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகித் தருகலா
லகாகிவையம் - கருதப்பட்ட வுபாதான முண்டாகவே அகிற்
காரியப்படுகிற பிரபஞ்ச முண்டாய் வருகையா லகாதிபேயுள்

ளது.—மற்றொரு கடவுளித்தைத் தருதலா லநாதியாகச் சாற்
 தலுமாகும் - முன சொன்னதொரு கத்தா சிருஷ்டி-காலத்தி
 லே இந்தப் பிரவஞ்சத்தை யுண்டாக்குகையினாலே இததை யா
 தியென்றுஞ் சொல்லுமாம்,—‘அழிநசபின்’ காரணவனு’ ‘காரி
 யமென்பது’ ‘தோற்றமும்’ ‘மாயையின்’ என்ற அஞ்சுகிருவிருக்
 தமும் பட்டாசாரிபன். இதனை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம்-பா
 பட்சம். “அழிகின்ற தால்வினைக ளாகின்றவாறெனெரு வது’
 ங்கியானபரிசே, யொழிவின்றியோதனமு மறவுண்டிநாமவினைக
 ளுறுகின்றவாறதெனலாங், சழிகின்றதால்நிவு வினைகுந்திடாவி
 னைஞர் கருங்க ளுடியுரவோரா, பழுதினநிடேயுதவு மதபணப
 தாகவருள பரமனகனாகும் வினையே,” எனலுமது கண்டிகொ
 ள்க. நிரிச்சுர சாங்கியன் மாயை காணே யுருககளாகிற சொ
 ழிநது இசற்கொரு கத்தா வேண்டுவதில்லையெனன அவனை மறு
 த் தருளிசெய்கிறார்,—மாயைக் கொருவரு றென்வி உமெனனி
 ல் - மாயையாலே பிரவஞ்சமுண்டாமாகில் இதற்கொரு கக
 தாவும்வேணு ற் என்றிவ்விடத்திற் சொல்லுகிறது எப்படியெ
 ன்று நீகேட்கில்,—உள்ளவாறுரைப்பக் கேண் - காமுள்ளபடி
 சொல்ல நீ கேட்பாயாக

பட்டா-மறு, க-செ.

இதனாற் சொல்லியது பிரவஞ்ச மநாதிபென்றும் ஒருகால
 த்திலே கர்த்தாவினாலே காரிபப்படுகையாலே ஆகியெனது; ;
 இப்படி சாரிபப்படுகைக்கு கர்த்தா வேண்டாமெனன கர்த்தா
 வேண்டாமென்னு முறமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

கருதுகாரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகிவருகலால்-கருதுகின்றகாரண முன்பொருளாக வதனகட்டோனதுங் காரியமுமுன்பொருளே யெனபது மேற்கூறிய வற்றா னினிது விளங்குதலில்,—வையமனாதி - காரியபிரவஞ்சமு நிகழ்ப்பொருளே யாம,—மற்றொருகடவு ளித்தைத்தருதலால் - ஒருகர்க்காவா லொரு காலத்து விளங்குதலு மொருகாலத்த மறைதலுமாகிய அவததை வேறுபாடுபற்றி,—ஆதியாகச் சாற்றலுமாகும்-அழிபொருளெனது சாற்றவும்படும. அவ்வவத்தை வேறுபாடு கருதா வழி யுடமைபா னித்தப பொருளென்பதே துணிபெனபதாம். ஆகலின,—இங்கு-இவ்விடத்து,—மாபைக் கொருவ னாரெனனெனின - மாபையே தனகாரிபத்தைத்தரும் இதற்கொருகருத்தா வெற்றுக்கெனின?—உள்ளவாறுணாப்பர் - அதனை யுள்ளவா றுரைத்தலை,—நீகேள் - நீகேட்பாயாக என்பதாம்.

மாபைக் கொருவனொன்னிங் கென்னி னுள்ளவாறுரைப்பக்கேணீ எனப தொழித்தது; அழிந்திடுமணுகடாமெ யெனபதுமுத லிவை யாறுசெய்யுளானுக் தார்க்கீகர்மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிசுரித்த வருமுறையென்றதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தி விடல்பு கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பூகாதியாகிய பிரகிருதியும் புருடனங்கிருத்திய கர்த்தா வாகாதென முணர்த்துகூர்.

புத்திமற் காரியங்காண் பூகாதி புருடன்றானு, மத்தனு கரணம்பெற்றா லறிதலா லவற்றைமாயை, யுய்

த்திபி மதனான்மாயைக் குணர்வொன்று மில்லையென்
றே, வைத்திபி மதனலெல்லாம் வருவிப்பா னொருவ
ன்வேண்டும். (க௭)

(இ-ள.) புத்திமற் பரமானு முசுவிய பூதாதியாகிய விசுவ
காரியங்கா ம் புத்திமானாகிய கத்தாவினது காரியங்கா
ண் பூதாதி ண்.

புருடனருணம் ஆன்மாவு மஞ்ஞானனுகையாற் பிரபஞ்ச
ந்தானாக வுண்டாக்க மாட்டான், அதுவும்
புத்திமான காரியங்காண்.

அத்தனுகரண அந்த வானமாவுந தனுகரணங்களையும்
ம்பெற்று லறித பெற்றகாலத்து விடயங்களை யறியவேண்டு
லால் கையினுலே

அவற்றை மா அந்தத் தனுவாதிக்களை மாயைதானே செ
யையுப்த்திமே லுத்தாநிற்கும்;

அதனான மா அந்த மாயை சடமாகையாற் சரீர வ
பைக்குணர் வொ வவயமு மாயாகாரியமாப்த் தனுவாதிக்களை
னறுமில்லையென் த்தானாக வறிந்து கூட்டுதற் கறிவில்லை பெ
றேவைத்திமே னறு வேதாமங்கள சொல்லும்

அதனா லெல் ஆதலா லானமாயையு மாபையினையுங் கூ
லாம வருவிப்பா ட்டிக காரிபப்படுத்துவான் பசுபாச விலக்
னொருவன வே கணனாகிய வொரு கத்தா வேண்டிமென்று
ண்டும். புத்தி பண்ணுவா யாக ஏ-று.

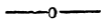
புத்திமான் ஏ-து. வடமொழி.

ஏகாரம் தேற்றம்.

உம்மை - எதிரததழீஇய வெச்சம்.

இதற்குப் பிரமாணம். பார்க்க்பையும் வாயுவ்விய சங்கி
தையுமென வறிக. (க௭)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

பூதாதி - பிருதிவிமுகலான பிரவஞ்சம்,—புத்திமற்காரி யத்கால் - தடையற்ற ஞானக கிரிபாவான லுண்டாகவேண் டும்,—புருடன் - ஞானககிரிபாவா ஞானமாவல்லவோ, அவனா ற்ப்ரவஞ்சமுண்டாமெனின,— தானும்—[அந்தவானமா தானம என்பது தொகைநிலை],— அதநனுகரணம்பெற்று லதிகலால் - கேவலததி லொன்று மறிபாமலிநந்து அப்பூதாதிக்களினினறுங் கணமத்திரகீடான காயததையுற் புறககரணங்களையு முட்கர ணங்களையுமுண்டாகப்பெற்று லடபோதொன்றையறியுமறி வு ண்டாதலா லானமாககளாற் சிருட்டிககககூடாது,—அவற்றை மாபையுத்ததிடுதனஞல் - அக்காயாதிகளுக்கு மாபையுபாதா ன காரணமாகையினுனும் மாபையாமவைகளைச் செலுத்துகையி னுனும், அதனும்,—மாபையக்கு னர்வொன்று மிலலெனதே வையததிடுமதனும்—வேதாகமங்களின மாபையகோ ரறிவுமில்லெ னென்று ஸ்தாபித்திருக்கையினுனும்,—எல்லாம் வருவிப்பானெ னுவன்வேண்டும் - எல்லாப்பிரபஞ்சநகையு மாபையினினறும் பிறப்பிரானெருகர்ததாவேண்டிமென்று பாரிசேடப்பிரமாண த்தினும் ஜகத திஸ்வரகருத்திருகமென்று கூறப்பட்டது

தடின்கூ - வராவெ ௧) - ௪-௧-த-லாஸாவயவாடொ ஸ-ர-நா-நா-ந-வ-ப-ப-ரி-உ-ஜ-ஃ-ஸ-வ-வ-வ-டி-௪-டி- க்ஷா-க்-ஸ-வி-ப-வ-த-வ-வ-க-ஃ || ௧-௧-த-ர-ஸி- வ-வி-ஜ-நு-க-ப-ரி-தீ-ஸ-ர-வ-வ-வ-வ-த-ஹ-தி .

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

உள்ளமுறைமையை யுணர்ந்துகின்றார்.

பூதாதி-சங்காரக்கிரமத்தில் பூதத்திற்குப் பூர்வமாகவும், பிருதிவி தத்துவாதி சிவதத்துவாந்தமாகியவுலகு.

புத்திமற் காரியத்தால் - [புத்திமதஎனனும் தகாராந்தவ டமொழிபதம்.] இலக்கணையற் புத்தியென்றது, ஞானமணி க்கிரியையுந் காட்டுதலால்; சர்வசிருட்டி ஸ்கிதி சங்காரத்தொழில்அறிவுடையவொரு கர்த்தவையுடைதது-இதுபிரகிஞ்சை.

காரியப்படுதன்மையால்-இது ஏது.

காரியானுமானததால் முன்காதகாவைவீஸ்கரித்தச் சா தித்திருக்க, கூறிபது கூறலென்னுங் குறறம வரத திருமபகஹுவானேன? உள்ளது.இப்போது காரியானுமானங்கோத்த பா சேஷியானுமானத்தாற் சாதித்தச சிறப்பிக்கின்றார்.

ஞானவான காதகாவாகவேண்டிமென்ற ஸ்றிவுள்ளவளு ய்ப் பிரசித்தஞான வானமாததானே கர்த்தா,பிரசித்தனைநியி ருக்கு வேறே ரீசுரணவேண்டிப் தில்லைபென்று மீமாஞ்சகன சொல்ல; மறுத்துணாத் துகின்றார். விஞ்ஞானகலர் ப்ரளயா கலர்க னறிவின்றி யப்பிரசித்தராதலால்.—

புருடனானும் - சகலன்றானும்,—

அக்கனுகரணம்பெற்றால்- அக்கவேறொரு கர்த்தாச் சிருட் டித்தக் கொடுத்த னுலதேக சூக்குமதேக பரதேகங்களைப்பொ ருத்தினால்,

அநிலால் - அவனைவிடுக்கு நிமித்தமாக முன்பொரு சுவத ன்திர வறிவனாகியகர்த்தாச் சித்தித்தலானும்.

அவன் கர்த்தாவல்லன் முதற்காரணத்தானே கர்த்தாவென்று சாங்கியமுதலோர் சொல்ல மறுத்துணர்த்து கிணற்றார்.—

அவற்றை - அந்தத்தனுக்கானாகினை,

மாயைமுதற்காரணமாயிருந்து நிமித்தகாரணவெவப்பட்டு,—

உய்த்திடும் - உண்டாக்கும்,—

அதனால் - முதற்காரணமாகையால், யாதொன்று முதற்காரண மஃகறிவில்லது மனபோலவென்று —

மாயைக்கு உணர்வொன்று மில்லைபெனறே வைத்தனர்-பெரியோர் நிச்சயித்தார்கள்,—

அதனால் எல்லாம் வருவிப்பானொருவன் வேண்டும் - சகலநிகைய மறிந்துண்டாககு மொருகர்த்தாவிரும்பப்படுவன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஈண்டுக் கூறியவற்றுள் ஏனையவெல்லாமொக்கும், மற்றொருகடவுளித்தைத் தருதலாலெனறது பொருத்தாது. மாயையேதனகாரியத்தைத் தரும், இஃதற்கொரு கருகதா எற்றுக்கெனின? அறியாது கூறியும் குடங் குயவனாற் செய்யப்படுங் காரியமானாற்போலப் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒருசேதனப்பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமேயாகலானும், புருடன் சேதனப்பொருளாயினும் அவன் அப்பூகாதிபாளுகிய தனுக்கானாகினைப் பெற்றானென்று யறியமாட்டாமையானும், மாபை அவற்றிற்கு முதற்காரணமாகலின் அது சேதனப்பொருளாதல் செல்லாமையானும், பாரிசேடவனையையான் இவ்வனை

த்தினும் வேராய் மாயையினின்றும் பூதமுதவிப பிரபஞ்சமெ
ல்லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பா னொருகடவுள் வேண்டப்படுவ
னென்பதாம்.

புத்திமற்காரிபமென்பது வடசொன்முடிபு.

ஈண்டுத் தொக்குநின்ற ஆறனுருபு காரகப்பொருண்மை
யின வந்தது.

புத்திமான் சேதனென்பன ஒருபொருட் களவி.

ஒன்றுமென்பது சிறிதுமெனனுட்பொருளபட நின்றது

ஏகாரத் தேற்றம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மாயையிலே நின்றும் பிரபஞ்சந் தோன்றுகைக்குக் கர்த்
தா வேண்டாம், தானே தோன்று மெனறவனை நோக்கி, மேல்
மறுத தருளிச்செய்கலா.

புத்திமற்காரிபத்தாற் பூதாதிபுருடனானு மத்தனுகரண
ம்பெற்ற லறிதலால் - [அநவயம்] பூதங்கள் முதலான தனு
வும்கரணமும் புருடனபெற்ற காலத்து, புத்திமற் கிருத்தியமா
யிவனறிபத்தக்கவை யெல்லாத்கையு மிவனறிகையாலே,--அவற்
றைமாயையுத்திமும்-அந்ததனுகரணதிகளை யிவன்பொருட்டா
கமாயை கொடாநிற்கும்.—அதனால் மாயைக் குணர்வொன்று
யில்லையென்றே வைத்திமும்-இப்படிக்கொடுத்தாலும் அந்தமாயை
க்குப் பிரஞ்சுஞ சற்றுமில்லையென்றே வேதாகமங்கள் சொல்
லாநிற்கும்.—அதனால்லாம் வருவிப்பா னொருவனவேண்டும்
-ஆகையா லிவையெல்லாத்கையு முண்டாக்கிவிப்பானு மொரு
கர்த்தா வேணும்.

கூகூ அ சிவஞானசித்தியார் கபகூம்.

இஃஹுற் சொல்லியது ஆன்மாவுக் கறிவு மாயை கூட்டி னுலையும் கொழித்த தானேயறி பாததுகொண்டு மாயை அசே தனமாகையாலும், இரண்டையுங் கூட்டிக் காரிப்பட்டுத்திற து கதநாவெனறு முறைவையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

(எ ன்நுகூறி பவற்று னேனையவெல்லா மொகரும், மற் றொருகடவுள் இஃசைத்தருசலால் எனறது பொருநதாது, மா டையே தனகாரியத்தைத்தரு; இதற்கொரு கருநதாவெற்றுக் கெணிக? அறிபாது கூறியும் குடங்குபவஹுற் செய்யப்படு கிக காரிபமாஹுற போல),—பூநாதி - பூமுதலிய பிரவஞ்ச மெல்லாம்,—புத்கிமறகாரிபததால் - ஒருசேதனப் பொருளா த் செய்யப்படுகிக காரியவேயாகலானும்,—புருடனருனும் - புரு டன சேதனப்பொருளாயினும்,—அந்நனுகரணமபேற்று லறித லால்-அவனபூநாதி பலஹுசிய தனுகரணுகளைப் பெற்று லன் றி மறிபமாட்டாமையானும்,—மாபைபவறறையுத்ததிடு மதஹு ல்-மாபைபவறறிற்கு முதற்காரணமாகலின்,—மாபைக்குணர் வொன்று மில்லையென்றே, வைத்திடு ம - மாயைக்குணர்ச்சியின் மையின் அது சேசனப்பொருளாதல் செல்லாமையானும்,—அத னுலெல்லாம வருவிப்பான். - பாரிசேடவனவையா விவ்வணை த த்நும்வேறாய் மாதையினினறுப பூதமுதலிய பிரவஞ்சமெல் லா வற்றையுந் தோற்றுவிப்பான்,—ஒருவனவேணிடம்-ஒருகட வுள்வேண்டப்படுகிகவென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தக் கர்த்தா பிரபஞ்ச காரியத்தை யுண்டாக்கு மிடத்தத் தானே யுண்டாக்குவானே, ஒரு காரணங்களா ஊண்டாகுவானே வெணன்? குலாலனைத் திருட்டாநதமிட் டதுபோலக் காரணத் திரயத்தா ஊண்டாசகுவெனன
 னுணர்த்துகிறார்.

காரியங் காரணங்கண் முதலுணை நிமித்தங்கண்டாம், பாரின்மண் டிரிகைபணனு மவனமுத றுணைநிடத்தந, தேரினமண் மாயையாகத் திரிகைதன் சத்தியாக, வாரி யன குலாலனாய்நின் றாககுவி னெடுமெல்லாம். (கஅ)

(இ-ள்)காரியங்கா இந் த லோகத்தை யுண்டாசகு மிடத்தா ரணங்கண் க் கருத்தாக காரணத்திரயத்திலே நின்று முத றுணை ங் காரியங்களை யுண்டாசகுவன். அகார, நிமித்தங்கண்டா ண முதற்காரணமெனவுந றுணைக்காரண மெனவு நிமித்தகாரண மெனவு முவீதப்ப ம். அவையாதெனினி?

பாரின் மண் நிரைநிரையே மணனை முதற்காரணமா டிரிகை பண்ணு கவும், திரிகையைத் துணைக்காரணமாகவும், மவனமுத றுணை குலாலனை நிமித்த காரணமாகவும், பூமியின நிமித்தம் கண் கண்டமை, அதேபோலச் சிவனும் பிர பஞ்சகாரியத்தை யுண்டாக்குமிடத்து.

தேரின மண் இகனை விசாரித் தறியுமிடத்து மண்ணை மாயையாக மாபையாகவும், திரிகை தன் திரிகை தண்டு முதலானவைகளைக் கிரியா சத்தியாக சத்தியாகவும்,

ஆரியன் குலா சிவனுங் குலாலனைப்போலச் சூத்த மசுத்த
 லனும்நின் ரூசுரு மாகிய விருவிதப்பட்ட வத்தவாவி லுண்
 வனகிலமெல்லா டான வண்டமாகிய பாண்டத்தை யுண்டா
 ம். க்கிக் காரியப்படுததாநிற்பன. ௭-று.

காரணமெனினுங் கரணமெனினு மிமூககா. முத்தக்காரண
 ததை உபாதான காரணமெனப்பெறும் காரண மென்ற சொ
 ற்பொரு ளிபாதெனின்? யாதொன்று காரியத்துக்கு முன்னே
 யுண்டாய், இஃதில்லாவிடத்திற் காரிய நிறைவேறா தென்பது
 மாய், யேதேயு மொனதை யுண்டாககாத துமாய், இருககு மியா
 கொன்று காரணமெனப் பெறும். உ-ம. “சுடடிசுடஞ் சால்
 கலசந தோண்டி சார்வாதி யெனப், பட்டவிலை தோனறும்
 பதம்பண்ணி—லிட்டமுசு, லிந்தவி தநதனையிலக்கிய மண்ணி
 னறொழிலை, இந்தவியல் காரியமெனனு” “குலாலன்றன கைபற்
 றிக கோலாற் சுழற்றவுலாவுநகிரியதனமேலுந்-றுலாவுரணு,
 மகதமணிற் கைத்தொழிலா லாககுமவன சாலாதி, யிந்தவினை
 காரணமென நெண்” என விதனுட காரியகாரணத்தின் முறை
 யையறிக.

இதற்குப் பிரமாணம் பார்க்கியை மதங்கம் நிசுவாசமென
 வறிக. (கூடி)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் காரியத்திற்குக் காரண பதங்களைத் திட்டாந்த
 பூர்வகமாகத் தொகுத்துக்கூறுகின்றது.

காரியம் - காரியமாகிய பிரவஞ்சுத்திற்கு, [இவண் நாலம்
 வேற்றுமை தொக்குநின்றது,]—காரணங்கள் முதலுணை நிமித்த

த மண்டிரிகை பண்ணுவன் முதலுணை நிமித்தம் பாரிற்சண்டாங்குதேரின் மண்மாயாகத திரிகை தனசத்தியாகவாரியின குலாலனும்பின்முக்குவனகிலமெல்லாம் எனகூட்டிப் பொருளுரைக்க, —* உபாதானகாரணஞ் சககாரிகாரணநிமித்தகாரணமென முவிதமாம் அவைகள், கடாதிகளுக்கூடா தானகாரண மண்ணுண்டையும், சககாரிகாரணநிமித்தகாரணங்களும், நிமித்தகாரணங் குலாலனமாகப் பூமியினிடத்திறகண்டோம, அதுபோலறுவிதிககில், கடாதிகளுக்கூடா மன்போலப் பிரபஞ்சத்திற் குபாதானகாரணமாயும், திரினகயாதிகளைப்போல சககாரிகாரண மீஸ்வரனுடைய கிரிபாசத்திற் பிரேரிதமானகாலமும் [இக்கருத்தே “காலமுங்கடவுளேவலாற்றுணைக காரணம்” எனறது.] குலாலனபோல சாவலோக பூச்சயரான மீஸ்வர நிமித்தகாரணமாக வகனிவிபமாகநின்று சகலப் பிரபஞ்சங்களையு முண்டாக்குவன.

மண்போலவென னுமன மண்ணென்ற தாதீமுதல் வேற்றுமைபி லொத்தவென்றபொருள்.

இவன் சொன்ன கந்ததா சதரசுவேஸ்வர னுஞ்ஞாபரிபாலகரான அகத்தேஸ்வரரை யசுத்தமாயா கருத்தியத்திற்சுசொன்னது.

தடி—கம் . வாஜாஜிஸகீஹி ய—கூத ஸி வெ ஊ வி யி
வொடிதஃ | விடி ஞா ஞாயி ஞா னெ ஸொ ஜா யா ஂ வி
செஷாஊ யு—சூ, ஞாயி கி .

* முதற்காரணம், துணைகாரணம், நிமித்தகாரணம் எனவுமாம்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

காரியோதபத்தியீத காரணம் மூன்றுமுறைமையா யிருந்
ருமென ஹரைக்கினரா

காரிடங் காரணங்கள் -கடமுகந்காரிபங்களினது காரண
ங்கள்,—முகதுணை நிமித்தவகண்டாம- முகந்காரணமெனதுந
துணைக்காரணமெனதும நிமித்த காரணமெனதும மூன்று
பாகு-டாகப பரீட்சித்துப் பாதுகேடாம, §அதெப்படி?—தேரின-
பரீட்சிக்கின,—மனமாயையாக - மண்போல முகந்காரணஞ
சுத்தமாபையசுத்தமாபையாக,—நிரிகை தன்சத்தியாக- நிரி
கைபோலத துணைக்காரணந தனது சத்தியு மகளுலேவப்ப-
டவநகரீட்சை சத்தியுமாக,—ஆரின - நிமிதகாரணனாகிய சி
வன,—குலாலநுப் - மனமகண்போல, நினது,—அகிலமெல
லாம - சகலலோகமெல்லாம,—ஆகருவன் - உண்டாகருவான
முகந்காரணம-உபநான்காரணமெனதும, சமவாயி கார
ணமெனதும; துணைக்காரணம-சுககாரிகாரணமெனதும பெயர்
பெறு

§ இவ்விடத்தில் —பாரின் மண் திரிகை பண்ணு மவமன்
(முறைடே) முகத்துணை நிமித்தம். இக்கணழிவுபதம பிரதியி
வ் விடப்பட்டிருக்கிறது.

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

அல்லதுஉம், ஒருகாரியநிகழ்ச்சிகரு முக துணை நிமித்தமெ
னதுவ் காரணமூன்றுத் தம்முள்ளொன்றையின் நி யமையாவென்
பது உம்,மூன்றுந் தம்முள் வேறுதனவ் குடமுதலிய காரிபத்தி

ந் காட்சிப்பினு யறியப்படுதலானும், பிரபஞ்சகாரிபத்திற்கு மவவாரிற் முகந்காரணத் துண்ககாரணங்களின வேறாய் நிமி தககாரணமும ஒருதலையான வேண்டப்படுமென்பதாம்.

காரிபகாரணங்களெனனும் ஆறும்வேற்றைத்தொகை வட தூனமுடிபு

மாபைககொருவ னுரெனனிவ்கெனவி னுள்ளவாறுதைப் பககேணீ எனபதுளப்பட இவை யிரண்டுசெய்யுளானும், சாங் கிபா மசமபற்றி யாசங்கித்துப பரிகரித்துத திருபவெனருவன வேண்டிமெனறது வலியுறுதகப்படடது.

இவ்வனம உதிப்பதமீறமென்பதுமுதல் இத்துணையர், உ லோகாபதாபுத்கர் சமணரெனனும் வைதிட்டபுத்தாராமசம பற்றியும், மீமாஞ்சகா தார்க்கிகா சாங்கியரெனனும் வைதிசுத துடட்ட முத்திரத்த்கார மசமபற்றியும் ஐயநிகழாமல்; வரு முறைவகதநின்று போவதுமாகலாலே தருபவெனருவனவே னுமெ எனற முகந்ந்துப பொருளாயு காததுக்கொண்டு, இ னி மசகாரணகாரிபங்கள் தருபவெனருவனும் தரம்மிமாறும் அவற்றதிலல்பும் யாங்நனமென்பாங்கு. ஆரிபன குலால னுப் நிணருக்குமறு ஒன்பது செய்யுளாற் ரெருத்தணாதது கினரா.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

நீர்ச்சுரசாங்கியன் நீர்சொன்ன கத்தாவே பிரவஞ்சத் துக்குக காரணமெனினில் மாபை வேண்டிவதில்லை பென, மா யாகாரணமும வேண்டிமென் றருளிச்செய்குரர்.

காரிபங்காரணங்கள் முதல் துணை நிமித்தங்கள்டாம் - காரணங்களிலே நின்றுங் காரிபமுண்டாழிடத்து முதற்கார

ணமென்றுத் துணைக்காரண மென்றும் நிமித்தகாரண மென்று மூன்றும் பிரகாரமாயிருக்கும். அகெங்கனே என்னில்,— பாரில் மண திரிகை பண்ணுமவன் முதல்துணைநிமித்தம் - பூமி யின்கண்ணுண்டான மண்ணுத் திரிகையும் வளையுமவனும், முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமும் நிமித்தகாரணமுமென்று மூன்றுவகைப்பட்டு வருகிற முறைமையைத்;—தேரின மண்மாயையாகத் திரிகை கதனசத்தியாக வாரியனகுலாலலாய்நின்றிருக்கு வனகிலமெல்லாம் - இப்படி யிருக்க முறைமையெல்லாம் விசாரித்துப் பாராகில், மாயைக்கி மண்ணுவமையாகவும், சத்தி க்கி திரிகை யுவமையாகவும், கதகாவுகருக குலால லுவமையாகவுஞ் சொல்லும். இப்படியே நின்று பிரபஞ்சமெல்லாம் உண்டாக்குவான்.

என்னவே மரமையுங் கதகாவு மிரண்டும் வேணுமென்பது கருகது.

“ மாயைக் கொருவனொனனிங் கென்னி லுள்ளவாறுரைப்புகவேணி” என்ற பசமுட, “ புத்திரிற் காரிபங் காண்” என்ற திருவிருத்த முதலிரண்டும் மாயாவாதத்தில் நீரிச்சுர சாங்கியனைமறுக்கது. இதற்குப் பிரமாணம் பரபடசம் “அநியான்புருடனபிரகருதி டசேதனங்காரியத்தினுகருக், குறியாய்நாதனுளனென்று கூறுமுத்தி விவேகமெலிற, செறிவாந்தகைபோ காதறியிற் சேர்த்தோனவேண்டுஞ் செயலின்போ, தெறிபாற்பணி செய்துடற்பாசம் நீக்கிக்கொணை நினைமலலால்” எனனு மது உண்டுகொள்க.

பர-நிரீ-மறு, டு-செ.

இகறை சொல்லியது கத்தா பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குமிடத்து மாயை முதற்காரணமாகவும், தனது சத்தி துணைக்

காரணமாகவும், தா நிமித்தகாரணமாகவு முண்டாக்குவனென
 னனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

காரியகாரணங்கள் - அல்லது உ மொருகாரிய நிகழ்ச்சிக்கு
 வேண்டுகாரணங்கள்,--முதலுணைநிமித்தம்-முதற்காரணம்
 னைகார நிமித்தகாரணமென மூவகைப்படும்,--பாரிண மண்
 திரிகைபண்ணுவன - இவவுலகினகண்ணே குடமாகிய காரிய
 த்திற்கு மண்ணுந் திரிகையுங் குலாலனும்,--முதலுணை நிமித்த
 தநகண்டாம-முறையே முதற்காரணமுந் துணைகாரணமுந்
 நிமித்தகாரணமுமாதல் காட்சிபளவையா லநீகநாம,-- தேரின-
 ஆராயுங்கால்,--அகிலமெல்லாம் - பிரவருசகாரியத்திற்கு மவ
 வாரே,--மாயைமண்ணாக - மாயை மண்போலமுதற்காரண
 மாசவும்,--தனசத்தி திரிகையாக - தனசத்தியே திரிகைபோ
 லத் துணைகாரணமாகவும்,--ஆரியன குலாலனாய்நின்ற - சிவ
 பிரான குலாலனபோல நிமித்தகாரணமாய்நின்ற,--ஆசுக்குவ
 ன - தோற்றுவிப்பெனப்பதாம்.

மாயைக்கொருவனொ ரொனலிங்கெனனி னுள்ளவாறுரைப்
 பக்கேணி எனபதுளப்பட விவையிரண்டு செய்யுளானஞ் சா
 ங்சியர்மகம்பற்றி யாசங்கித்தப் பரிசுரித்தத் தருபவனொருவ
 ன வேண்டிமென்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்தக்கர்த்தா ப்ரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கு யிடத்
 தபாதானகாரண மூன்றொன்பதுஉம், அவற்
 றிற் றேனறுங்காரிபங்க ளிவைபெண்ப
 துஉம், தொகுத துணர்த்துகரூர்.

விந்துயின் மாயையாகி மாயையி னவ்வியத்தம்
 வந்திடும் விந்துத்தன்பால் வைகரி யாதிமாயை
 முந்திடு யிராகமாகி முககுண மாதிமூலந்
 தந்திடுஞ்சிவனவன்றன்சன்னிதிதன்னினின்றே. (கூ)

(இ-ள்) விந்த சுக்தமாண்பைப்போல வசுத்தமாயு
 வீன் மா முபாதான காரணமாகி
 பையாகி

இன ஐதாமுருபு ஒப்பினகண் வந்தது. “இனஞ்சும
 த வெல்லே நீக்கு முவமைபெண்ப - பணனுதலு முன்னடக்கப்
 பார ” எனவறிக.

மாயையி னவ மாயைப்போலப் பிரகிருதியு முபாதா
 வியத்தம் வந்தி னகாரணமாய்வரும்.

டும்

வி ச் துக்கன் முற்கூறிப விந்துவிலே குக்குமைமுகவி
 பால் வைகரிடா ய நாலுவாக்குக்களிடத்தி லொன்றி லொண
 தி றுகக் காரியருபமாய்த் தோன்றும்

மாயைமுந்திடு அந்த வசுத்தமாண யிலே யிராகத்தத்துவ
 யிராகமாதி முதலிய வைந்தமுண்டாம்.

முககுணமாதி அந்தமூலப் பிரகிருதியிலே குணமுதலிய
 மூலந தந்திடும் தத்துவங்களெல்லாந தோன்றும்.

இந்தமூன்றுபாதானங்களுந் தத்தங் காரியங்களைத் தா
மாகத் தோற்றுவிக்கவற்றோ வெனின?

சிவனவன்றன் ஆதிதன் சனவிதியில் ப்ரபஞ்சங் காரி
சன்னிதி தனனி யப்படுமாறுபோல, சிவனது சனவிதிமாந்
னினைறே திரததிலேதானே தததவங்கையுந் தாத
துவிநங்கையு முண்டாகக்கீ காரிப்படுதது
வன. ஏ-று

“பெருமாயை விதது பரசிருதியெனன-வொருமூன றுபா
தானமுண்டு” எனவறிக.

முத்திடுமென்பதனை விததுவினிடதுநங் கூட்டுக.

இதிற பலவெழுமாயும் பலபடவிலையும.

இகரகுப்பிரமானம் விசுவசாரோத்தர மெனவறிக (சக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

மேல் ஒன்பது விருத்தததிரு லுபாதானத் திரயங்கனிவி
னறுங் காரியருபப் பிபஞ்சமுண்டாமபடி கொகுத்ததுக் கூறு
கின்றது.

விததுவின மாயையாகி மாயையி னவவிபததும் வந்திடு
ம்-விததுவாகிய சுத்தமாயையி னதோபாக மகத்தமாயை துவ
வசுத்தமாயையினிடத் தவவிபததமாத்ற மகானு ளடாம இவ்
வாறு விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலர் சகலரென்னு மூவாக்குந்
தனுநரனு திக குபாதானமாகிய விதது மோகினி மகானமூனறு
ரு சித்திததுள்ளளவி லிசையிற்றின காரிய முண்டாம்படி சொ
ல்லில்,—

வித்துத்தனபால் வைகரிபாதி முந்திடும் - வித்துவினிடத்
தினின்று தாதாதிதததவங்க ளுதிப்பதரகு மூனனே வைகரிசு
காதிசாரணமான சூசருடை பைசுநதி மத்தையுண்டாம்,—

மாபையிராகமாதிதநதிம - மோகினியாகின்ற வதோ
மாபையிராகதத்வததிற் காதிசாரணமான காரணமாயைகா
லம, நியதி, கலை, விததைகலைபெற்றிமீம்,

சூ-ம் யாதனூயிற் கூற்றியினும பொருள் செனம
ருங்கில் வேற்றுமைசாரும். எனபவாகலின, இராகமெனற
தற்கிராகத்திதகு எனறு கானகனூருபாகப் பொருளுறைககப்
பட்டது —

மூல முசருணமாதி தநதிமீம் - மூலப்பிரகிருதியாகிற வவ்
வியதசரு சாதமீக விராசந தாமதகுணங்கண் முநவிய வர
னமதததவ மிருபததுநானகையும் பெற்றிமீம்.

பிரகிருதியினின்றும் புதநிமுதலாக வொன்றினொன்று
தோணறுவதைப் பிரகிருதி தருமெனறதும், கலையினுண்டான
பிரகிருதியை மாபைதருமெனறதும், காரியத்திற காரணைப
சாரலகூண இவவுற்பத்திக கிரம மேல்விரிததுக் கூறப்படு
ம். இவவர அபாதானத்திரடங்கனோ பிரபஞ்சத்தை யுண்டா
குகிற காத்தா வொருவ னேதுகுகலின.—

சிவன-சிவனேயிவவுபாதானங்களினின்றும் காரியங்களை
யுண்டாகுகிறவன. சிவனாகும் சிவன சரியாவானுவ னெவி
ன!—

அவனறன் சந்நிதி தனலிலன்றே - அசசிவனது சந்நிதிமா
ததிரத்திற காரியப்பட்டிவகாம்.

சூ-ம். அனரெனகளவி யாமெனத்தருமே

தடி-தூ - யாராகு ருஜீ நலிவடிநா ஸஹியெ
ஸ-வகாஸக | தயா ஸஹியிஜாருண விடியாத
வினம் ஸிவம் || ஐ.தி.

விந்துமோகினி மஹானென்று மூன்றுபாதானமாகச் சொல்லுகிறத கற்பனாகெளரவம்

மாயையொன்றே போதமெனின்? அப்படியன்று சுதந்திர வாவுககு விந்தவே யுபாதானமாக வேண்டும். மிச்சராத் வாவுககு மோகினி யுபாதான மாகவேண்டும். அசுதந்தவாவுககுப் பிரசுருதியே யுபாதானமாகவேண்டும் அஃதெப்படி பொன்னில்? பருத்தினூலிற படநிப் புடைவையுங் கோண்பு மாகாததுபோல, மாயையிலே மிச்சராததுவா வொழிய சுதந்திரவாவு மசுதந்தவாவுங் கூடாது

இதற்கு சிவாதவைதவாதி - ஈஸ்வரனே ஜகத்துபாதான காரணமென்றும்

வாமாத்வைதவாதி - சிற்சத்தியே ஜகத்துபாதான காரணமென்றும்.

பாசுபதி - மாயையேஜகத்துபாதான காரணமென்றும்.

நியாய வைசேஷிகா-பரமானுவே யுபாதான காரணமென்றும்

சாங்கியனும் பாஞ்சராத்திரியும் - பிரசுருதியே யுபாதான காரணமென்றும் சொல்லுவார்கள்

* அருகன-அனுவே யுபாதான காரணமென்பன.

புத்தன-பஞ்சகந்தமே காரணமென்பன்;

உலகாயுதன்-நாலு பூதமே காரணமென்பன்.

அதுகூடாது. இவை சுத்தாததுவாவுககு விந்துவே யுபாதானகாரணம்.

* அருகன மதமுதல் சேர்த்த சில ப்ரதிகளினொழுதி யிருக்கிறத. இது, புத்தமென்று, இவவிடத்து மாயையின் பேதங் கூறியது; மாயையுண்டென்பவர்க்கே யாகலின்.

தலைகூடு வளவிரா — நராயா நெய்விரா நா
 ணை நடுசூசியூ—வியூ—நடு | உவாஜாநலிவொ வீடு
 டி— வெரிமெடுமண வறுதெ || நாகூசூசிர—வா
 ஜாநனிரி—வகூவாடி யூசியூ | ஜாயாவீமா தெ—
 வொஜா நடு ஜாஹககூவா சூலவெகஜிவெகி.

மேலுஞ் சுதசாத் துவாவுக்கு விசுவேகாரண மென்பத
 ன்குயுதி. பிரபுதநாகிய விஞ்ஞானாலருடைய தனுக்கரண
 திகளுக்க சக்ததமாபை காரணமல்ல. விஞ்ஞானகலர் தேகே
 கத்திரிபாதிகளை யுடையவர்களாகிலுஞ் சிவானுககிரகத்தினுற
 சாவதாபிரபுத்தகரே அசுததமாபை சாமானுகுணமான த
 னுக்கரணதிகளை யுண்டாக்குவதாகையாலுஞ் சுதசாத் துவ வ
 ததிகளாகிய விஞ்ஞானகருநாகுக்க கருமில்லாமையாலு மவர்
 கருடைய தனுக்கரணதிகளுக்கு சுதசாத் தம யிருக்கிற விந்தவே காரண
 ம சுதசாத் தமென நிரண்டே யாகலின, அசுததம் மாயை
 யாகலி ச, சுதசாத் தமென்று விசுவையைச் சொல்லுகையால் கிஸ்வரனு
 டகுச் சமவாயசத்தியேபெனின? அதுசுதசாத் தமென லு ட
 முமா யுபாதானகாரணமு மாகையாந் குலாலனுக்கு ப்ருத்
 பிண்டிப்போல கிஸ்வரனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தியல்லது சமவா
 யசத்தியல்ல.

இஃகனறியுந் அசுத்த மாண்பை சேஷாபிபித் தான்மா
 க்சுணுகுக்க கர்மாணு குணமாகத் தனுக்கரணதிகளை யுண்டாக்
 குக்கிற வகத்தேஸ்வரருடைய தனுக்கரணதிகளுக்க கியாதொன்று
 காரணம், அது பித்த அணுநத்திரரண பேர்கள் யாதொ
 ரு தனுக்கரணதிகளினுந் டகதிக்கப்படுகிறார்கள், யாதொரு தனு
 வாதிகளை விட பரம முத்தியைடடைகிறார்கள் எத்தனுக்கரணதிக
 ளுக்க குபாதானம் விந்தவே.

நஸ்வரனுடைய லயபோகாதி காரங்க ளியாதோ ருபா தியிலுண்டாயிற் றதவும் வந்தவே.

ஆகையாற் சுத்தாத்வாவுக்கு விந்தவே யுபாதான கார ணம் மிச்சுத்தவாவுக்கு அசுதக் மாயையே யுபாதான கார ணம் அசுத்தாத்வாவுக்கு மாயாஜநயமான ப்ரகிருதிபே யுபாதான காரணம்.

ஆகையால் விந்த யோகினி மறானென்று முபாதானத் திராமு மங்கிகாரிபடும

கடி-கூ து-தெ-வ - ய-த-பு-வ-உ-ப-க-ய-டு
 கரணாநாநகாரணம் | ச-உ-ய-வ-தி-ந-வ-வ-டு
 பு-வ-பா-பி-வ-த-ஜ-வா || டெ-ஹ-டி-ய-அ-உ-நொ
 வி-ந-வ-பா-தெ-ஷ-டு-க-வ-ந-டு | சி-நு-க-ப-நி
 த-ஸ-வ-டு-ப-உ-அ-ஸ-உ-வ-நி-டு-நி || க-ய-க-ப-ந-டு
 ஸா-ர-ண-ஜ-ய-ப-ரி-ண-த-வ-தி | தெ-ஷ-டு-ஹ-டு
 டி-ய-நி-நா-உ-ப-அ-ந-டு-ஹ-வ-தி-ஜா-டு || த-ஸ-அ-உ-ப-
 ய-ந-ஸ-வ-டு-வ-ஸ-ந-க-அ-ய-டு-வ-க-ர-ண-டு || ஹ-ஷ-டு-த-
 டி-க-ப-நி-நா-வ-டு-ப-உ-வ-டு-த-சு-வி-ஜ-நி-ஜா-டு | ஸ-அ-
 க-ண-வி-நி-ஸ-டு-ஹ-ஸ-சி-ஸ-அ-ஜ-ப-நி-கா || ந-த-அ-ட-
 த-ப-ஸி-த-கி-ந-வ-த-அ-நா-வ-நி-டு-ஹ | ஸி-வ-
 க-டு-ரி-த-அ-டி-ப-டு-ந-ய-டு-க-ஹ-வி-நி-ஸி-தா || உ-ப-
 டி-ந-க-வ-த-அ-ஹ-டு-த-டு-க-ஹ-டு-டி-கா-ய-டு |
 கி-நு-ப-ய-டி-ப-அ-ந-டு-ஹ-டு-டி-ய-வ-த-ா-ந-டு-
 ஹ-டு-க-ய-டு-க-ய-டு-த-ஸ-டு-க-டு-ஹ-டு-டி-யா

சுகூ || யடிவாடாநதொ ஜாதம் ஸவந்தூரிக்கி ம
 உகூ || கிணூரூணவொயெநவகூ || யசூ
 வாஸூகூ || விசூயெயெதொ வாயம் ஸவந்தூரி
 கிமகூ || யாடிவெடி || யா மகூ யடி வா
 யாஸூவகூ || ஸவந்தூரிக்கி உகூ || ஸவ
 கூ || விசூயெயெதொ ||

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

சிலசைவாசாரியர்கள் சுததமாயை யொன்றுமே முதற்கா
 ரணதனுள் நித்தியமாகும் பரமகாரணம், அசுததமாயை பிரகி
 ருதி யிரன்மம், சுததமாயையினின்று முறை யிற்றோரறி அநி
 த்தியமாகு மவாந்தரகாரணமென்று சொல்லுவார்களா, மற்று
 ளா சைவாசாரியர்கள் சுதத மாயைபோல் அசுதத மாயையும்
 நித்தியமாகும் பரமகாரணம், பிரகிருதிமாதிரம் அநித்தியமா
 கு மவாந்தரகாரணமென்று சொல்லுவார்களா என்று இரத்தி
 நதிரும் திர சொல்லி யிருக்கலால், அசுத்தமாயையும் நித்திய
 மென்பா கருத்து இரண்டாரு சூத்திரத்தில் 'நித்தமாயருவா'
 எனறும் திருவிருத்த முதல் விருத்தங்களினால் விஸ்தரிக்கின்
 றார்.

அநித்திடமென்பார்கருக திப்போ தறிவிக்கின்றார்.

விசுவயின்மாயைகி - சுத்தமாயை வினறும் அசுத்த
 மாயைதோற்றி —

மாயையினவ்வியத்தம் வந்திடும் - அத்தவசுத்தமாயையி
 னின்றும் பிரகிருதி தோன்றும்,—

வித்தத்தனபால் - திரும்பச் சுத்தமாயையி னின்றும்,—

வைகரியாதி வந்திடும் - (எனக்கூட்டுக) சங்காரக்கிரம கணனைக்கு வைகரிமுதல், சிருட்டிககிரம கணனைக்கு அதிசூக்குரை முதலாதலால், மகாமாயை வினாறும மகாசிருட்டியினுண்டாய் மகாப்பிராயடரியந்தம அவரவர்க்கு வேறுவேறு யானமாக்களைப்பற்றிப் பிரணவகலாசத்தி சறுஷ்டய ரூபவிருதய பககஜத்திருகுகும பிரணவ பஞ்சம நாதகலாசத்தி கர்ப்பப் பிரதான நாதத்துகுகுள் ளாயுறுடபுபோ லப்படிச் சத்திரூபமாயடங்கிச் சிவதத்துவமைந்தின திடமாயிருக்கின்ற நாத விஷது மகார உகார அகாரபெயர்ப் பிரணவகலை கைதயுர பந்திகொன் டதிசூகுகுமை சூக்குமை பைசகதி மத்திமை வைகரி என்கின்ற வாகுகுகடோற்றும.

அவவாகுகு நான்கெனையிடத்து ; உகார அகாரங்கரி ரணடினையும் பற்றி வைகரியரும், அதிசூகுகுமை சூக்குமையினடங்கும் —

மாபைமுத்திரிமராகமாதி - சங்காரக்கிரம கணனைக்கு ராகமுதல், சிருட்டிக கிரம கணனைக்குக் காலமுதலாதலான, மாபையினாறுங் கால நிபதி கலை விததை ராகங்கள புருடதத்துவத்தோடு மேற்சொல்லு முறைமையில்,—

முத்திரும் - உண்டாம்,—

முக்குணமாதி மூலந் தநதிநிம்-பிரகிருதி, முக்குணத்ததுவமுதற் பிரதிவிதத்வ மீறாகுந தத்துவங்களை மேற்சொல்லு முறைமையிற் ருந்துவிக்கும் நியித்தமினறி யாமோவாகாத,—

சிவனவனறன் சநிதி தன்னிவின்றே - சிவனது சங்கற் பத்திலும், சிவனதியற்றுதற் கர்த்தாவாகிய அஸந்தேசுரர் சங்கற்பத்திலும் முன்னினறே

சிவனவந்த நெனு மாறும்பெற்றுமைத் தொகை விரிவுவிட்டு சிவஞானிய வவசென்று பண்புகொகை மரத்திரம விரிவுபண்ணினால் மாறுபடும, அசுத்தாத துவா அனத்தேசுரற் கர்த்து வமாதலால்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக காரியப்பிரபஞ்சம் முத்திறப்புகலின், அவற்றிற்கு முத்தக்காரணங்களுக கம்முள் வேறுதலபெற்றும் அவற்றுள், மல கணமங்கனோடுவிரவா து முத்தகாரணமாய் நிறபது சுத்தமாபைபெனறு, அஃகேகளை விரண்டனையும் வியாபித்தது மேலாபிந்தப் அவவிரதுவின் கீழா யு—வகி மல கணமங்கனோடுவிரவி முத்தகாரணமாவது அசுத்த மாபைபெனறும், அவ்வசுத்தமாபைபது தூலபரிசுமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதி மாபைபெனறு சுத்தப்புக. அமழ னறனா, சுத்த மாயினின்றுஞ் சுவகாரமுறைபற்றி வைகரி முரல் வைதெண்ணப்படுநாலு வாகஞ்ச் தோனறும் அசுத்த மாயினின்றுஞ் சங்காரமுறைபற்றி அராசமுரல் வைதெந் தண்பபுகி காரணத்த தவமைக தந்கோனறும். பிரகிருதி மாபையினின்றுஞ் சிருட்டிமுறைபற்றிக் கு னத்தவமுரல்வைத் தெனப்பபுகி போககிய தத்துவ மிருபத்தநாலு தோனறு ம இவ்வனஞ் சுருபரண வித்த மோகினி மாண மூன்று த த்தவ காரிபங்களைச் சிவசுத்தி சுவகற்புப சுகந்தியி னின்றும் தோறறுவிக்கு மென்பதாம்.

வித்தவின் மாயாகிய என்புழிச் சீழென்றும் பொருள்படவந்த கண்ணுருபு விரித்தரைகக. இன் சாரியை. அதோ மாயையென்றதும் இப்பொருள்பற்றியென்க. இஃதநியாதார்

விந்துவைப்பீபால் மாயையாகியென உவகையுறுபாகக்கொண
டுரைப்பாரும், வித்தவிளினறு மாயை தோன்றிபென கீககப
பொருட்டாகக கொண்டிரைப்பாரும்மாயினூ. இரத்தினத்திர
யெனனும் வடநூலின அவவிரண்டனையும் பிறாகருத்தாக
யைத்தோதுகலின அயைபொருந்தாமையறிக. அகத்தர் சீக
ண்டர் செய்யுத தொழினுஞ் சிவசந்திதியையினறி யமையாவெ
னனுவகருத்தான மூன்றற்குஞ் சிவசந்தியே கூறினூ.

அவன பகுதிப்பொருள் விசுதி.

இதனூரே, முதற்காரண மூன்றாமாறும், அவை தத்தங்
காரியங்களைத் தோற்றுவிக்கு மாறும், அத முகலவனையினறி
யமையாவ்வாறும் தொகுத்துக கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியநூரை வருமாறு.

—o—

இப்படி மாயையிலே நின்றும் கர்த்தாப் பிரபஞ்சத்தை
யுண்டாக்குகிறபடி பெப்படியென்ற மாளுக்களைகூகி மே
லருளியசெய்குறார்.

விந்துவினமாய்கையாகி - விந்துவாகிய சுத்தமாய்கையை
ப்போல அசுத்த மாய்கையும் நித்திய வுபாதானமாகி,—மா
யையினவியத்தம்வகதிம - அகத அசுத்தமாயையிலே அவ்
வியத்தமாகிய மூலப்பிரகிருதி தோன்றும்,—விந்துத தனபால்
யைகரிபாதி - முன்சொன்ன விந்துவினையிலே நின்றும் யைகரிம
ததிமை பைசகதி சூக்குமையெனகிற நாலுயாக்குந் தோன்று
ம்,—மாயைமுத்திமாராகமாதி - முன்சொன்ன மாயையிலே
அராகம் வித்தை கலை நியதி காலம் எனகிற தத்துவம் அஞ்சும்
தோன்றும்,—முக்குண மாதிமூலக் தந்திரம் - சாத்தவித இ

நாசத தாமதம் என்கின்ற மூன்றுகுணமுகலான தத்துவங்கள்
டங்கலையும் மூலப்பிரகிருதி தோற்றிவிக்கும் இந்த வுபாதானங்
களிலே இவைதானே தோன்றுமோ வெனனிஸ்?—சிவனவன
றன் சன்னிதி கன்னிலாதே - இவையித்தையெல்லாங் கர்த்தா
வினுடைய சன்னதியிலே தோற்றுவிக்கும்

மாயையி னவ்வியாததம் வந்திடும்என்றது எல்லா தத்துவ
ங்களுந் தோன்றுமுனனே மூலப்பிரகிருதிக்குத் தோததஞ்சொ
ல்லவேண்டினது, இதுவும் உபாதானமாகையினு மெனக்கொ
ளக.

மாயைமுந்தி வந்துத் தன்பால் வைகரியாதி என்றது
சுத்தமாயா காரண காரியங்களுக்குப் பின்னமம் நிருசகையினு
லும், சிவததறய மஞ்சம காரியப்படு மிடதது நாலு வாக்கு
களாகக் காரியப்படுகையினுலும் எனக்கொளக

மாயை முந்தி மராகமாதிம என்றது வித்திபாதத்துவ
மேமுகஞர் அஞ்சுகுத் தோற்றஞ்சொல்வி, இரண்டிற்குத்
தோற்றஞ் சொல்லியிருநது புருடன தனிததொரு முகலல்லா
தது கொண்டு தோற்றஞ்சொன்னனிலை, காரியப்படு மிடத்தி
லே கண்டுகொள்ளவேணும் ஆகையினுலும், ப்ரகிருதிக்கி முன
னே தோற்றஞ் சொல்லுகையினுலு மெனக்கொள்க.

முககுண மாதிமூலத்தததிரும், முக்குணமு மொத்தவிடம்
அவவியத்தமாயும், அவவியத்தந், தானே சித்தமாயும் ஒருகுண
மேறினவிடம் புத்தியாய் முககுணமும் புத்தியிலே சென்று
பொருநத புத்தியிலே நின்று ஆங்காரத்தோன்றியும், இந்த வாங்
காரந தான் மூன்றுவைகப்பட்ட வாங்காரமாய் இதிலே முக்
குணஞ்சென்று பொருந்த மனதம் சோத்திராதியும் வாக்காதியு
ம்சத்தாதியும் இந்தச் சத்தாதியிலே பூதாதியும் இவையெல்லா

கீதோன்றுவையிலுல் சித்தமுதல் பிருதிவு ஈரூயின. ஆன்ம தத் தவம் இருபத்தநாலுக்கு முக்குணங்களே முதலென நென உகொள்க.

இதனற் சொல்லிபது விசது மோகிலி மாணென்று சொ ல்லப்பட்ட மூன்று தானத்திலும்; வைகாரியாதி யான நாலு வரசுகளும, அராகமாதிபான தத்துவங்க ளளுடும், சூன மாகியான தத்துவங்க ளிருபத்துலும, ஆக மூன்று வகைய டட தத்துவங்களும சிவனுடைய சன்னதியிலே தோன்றுமெ னனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகரூவா வருமாறு.

—0—

(சுததம் சுதநாசுத்தம அசுத்தம் எனக காரியப பிரவஞ்ச முத்திறப் படுதலின, அவற்றிரகு முதற்காரணங்களுந் தம்முள யேரூகல்பெறறும். அவற்றுண மலகனமங்கனோடு விரவாறு முகற்காரணமாயநிற்பது சுதகமாயென்றும, அஃ தேனைவிர ணடனையும் விபாபித்து மேலாய்நிற்ப) விசதுவின மாயையாகி- அவவிசதுவின கீழாயடங்கி மலகனமங்கனோடு விரவி முகற் காரணமாவது அசுத்தமாயென்பென்றும,—மாயையி னவ்வியத் தம்வகத்திடும் - அவ் வசுதகமாயையினது தூலபரிணாமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதிமாயென்றுவ கூறப்படும் அம்மூ னறணம்,—விசதுத்தனபால் - சுதகமாயையி னினதும்,—வை காரியாதிமுக்கிடும் - சங்காரமுறைபற்றி வைகரிமுதல் வைத் தெண்ணப்படும் நாலுவாக்குந் தோன்றும.—மாயை - அசுத்த மாயையினதும்,—அராகமாதி முகத்திடும் - சங்காரமுறைபற் றி யராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் காரணத்தத்துவ மைத்து

நீதோனறுர்.—மூலா—பிரசுருதிமாயிநின்றும்,—மூக்குணமந்
 தி முகத்திம்—சிருட்டிமுறைபற்றிக் குணத்தவமுதல் வைத்
 தெண்ணப்படும் போக்கியதத்துவ மிருபத்தூரானூர் கோனறு
 ம, இவ்வணம சடரூபமான விநறு மோக்னி மானமுணறுந்
 தநங் காரிபங்களை,—சுவனவன தன சநதிதனனிநினறே—
 சிவசத்தி சங்கற்பரூப சநதிதியினறுர்,—நாதிம - தோற
 றுவிசகு மென்பதார

இதனானே முகச்சாரண முணரூராயுர், அவை கத்தககா
 ரிடங்களைத் தோறறுவிசகுராயுர், அதுமுத லவனையிநறிய
 னடாரதவாறும தொகுத்துகூடப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் ருேகுத்துப் போந்தவற்றுள் வைகரி

மென்னும வாக்கின திலககனளு சங்

காரக சீரமத்தாலுணாத தகிரூ

வைகரி செவிரிற கேடபதாயத்தவசனமாவி, மெ
 யுதரு முதானவாயு மேவிட விளைந்தவனனம், பொய
 யம வடைவுடைததாய்ப் புநதிகா ரணமதாவி, யையி
 லப்பாணவாயு வடைநதெழுந தடைவுடைத்தாம். (உ0)

(இ ள்) வைகரி வைகரிபென்றும வாக்கு = செவிரிற கே

செவிரிற டகப்படுவதாகி

கேடபதா

ய்

அத்தவசன அத்தந்த வத்தங்களைப் பொருந்திய சத்

மாரி தசொரூபமாய்

மெய்தரு மு மெய்தரும் உதான வாயுவைச் சார்ந்த
தானவாயுவேவி பல்லு மிகமு நாயு மூக்கு மண்ணமுமாநிய
ட வினாதவன் முயற்சியும், தானத்தினையும் பொருநதி;
னம் ஐயத்தோ ரககரமாம்

பொய்யற வ வி ரீதமற அகாரமுதலிய வொழுங்கிற்
டை வுடைத்தா னு வ்வெழுந் தெட்டுவர்க்கததைப் பொருந்
ய் திதிற்பதாய்,

புநதி காரண யாவனெருவெனொன்ற யழியிடத் திய
மகாக் ணுடைவறியே துணைக்காரணமாக வுள்ள
தாய்,

ஐயமில் பிரா சந்தேகமறப் பிராணவாயு மூலாகாரத
ணவாயு வடைந் தினி றறு பிராமாதிரமாவாக முட்டிநி
செழுந் சடைவு னு காரிப்படுததி வருகிறதே யிதுககு மு
டைகதாம். னுநையாம் ஏ-று

உதானவாயு - எழுவாய், அடைவுடைத்தாம் - பயனிலை
வைகரிசெவியிற் சேட்பதாம் என்ற விநதகமுசு லெட்டு
சும இரத்தினத திரமெனனும் பிரகரணமே பிரமாண பெ
வறிக் (உ)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் துலாருக்கதி திறிபாபேன வைகரி மகலானவாக்குக
ணன்கிணயுந் தரிசிப்பிக்கின்றது

† நியாயமாக.

(வைகரி...வுடைத்தாம்)-வைகரிவாக்கானது பிரர்செவிக்
சூக் கேட்பதமாய்த் தேசத்தி லுதானவாயுவுடனேகடித் து
லாகூர வ்யாத்தியாய்ப் புத்தியினால் வர்ணனூசத்தான ரூப

மாக நிச்சநதேகமாகப் பிராணவாயுவுடனேகூடி யர்த்தத்திற்
கு வாசகமுமாய் வசனிககிறவனாக குபகாரததைப்பண்ணுவது
மாயிருக்கும். எ - று

தடி-கூடு வளவுரொ — வெவரீ ஸ்ரூ து வி
ஷயா ஸூ-குவண-புரிது ஹா | ஸூ-நெஷ்வி யு
தெ வாயன பூ-யொகூ-ஈ-வகாரர்ணீ || ஸ-ஷூ வ
ண-ஊ-ந-ஸூடா-ந ப-கு-வ-உ-ஸூ-ஷூவாவிக்கூகி .

—0—

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

—0—

சங்காரகிரமத்தில் வாகுகளில் வைகரிவாக்கின திலக்க
ண முணாத துகின ஞா

வைகரி செவியிற கேட்பதாய் - வைகரிவாக்குக் கேட்பவ
னசெவியிற் கேட்பதாய்,—அர்த்தவசனமாகி - கேட்பவனது
நாக்சதிலதைநது முறைமையின் மத்திமையாகக்,—அவனுசரு
ப்பின்பொருளைப் போதிப்பதால், முனசொலபவனது கிரியா
சத்தி பொருநதிய வகங்காரப் பிரயத்திநபயிரேரிதமாய்,—மெ
ய்தரும - உண்மைகொடுக்கும்,—உதானவாயு,—மேவிட - பொ
ருநத, இச்சாசத்தி பொருநதிய மனச்சங்கற்பத்தால்,—வினை
தவனனம் - பைசநதியிற் பரிணமித்த வககரங்கள்,—புத்தி கா
ரணமதாகி-ஞானசகதி பொருநதிய புத்திபோதங் காரணமா
க —பொய்யற வடைவுடைததாய் - விபரீதமற் றொழுங்குபெ
ற்று மத்திமையாய்,— ஐயமில்பிராணவாயு வடைநதெழுகந
டைவுடைததாம்- பிராணசம்சய காரக்விசேசகமற்ற பிராண
வாயுவைப் பொருநதிப் புறம்பே புறப்படடு வைகரியாயுந் பவி
த்த முறைமைவிற் கேட்பவனுக்குக் கேட்கப்படுமீ.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேந்திய வைகரிபாதி நானகணம், வைகரிபாவது தன் செவிக்கும் பிறர்செவிக்குக் கேட்கப்பட்டு நினைந்தபொருளைச் சொல்லுது சொல்லாய்; அச்சொல்வானுக்குக் கேட்பானுக்கு சங்கற்பவுணர்வுண்டாதற்கு ஏதுவாதலும், உகானனென்னுந் காற்றூ னுத்தப்பட்டு மததிமைதகானத்துச் சூககுமருபமாய்ப் பிரிந்த தோஷநிப வக்கரங்களை அகங்காரததாற்செலுத்தப்பட்டு ம பிராணனென்னுந் காற்றூ னுத்தப்பட டெழுந்த புரத்தேய டைசுலுடைததாதலுமாகிய இரண்டும் இலக்கணமாகவுடைத் தென்பதாம்.

மெய்தருமுதானவாயு மேவிடவிளைந்தவனாம் எனறது அனுஷாசம்

விளைதல் உருவெவையுத தெரிதல்.

மெய் உடம்பு

பொய் விபரீதம்.

ஐயில் பிராணவாயு, மனதின்செழிற்பாடாகிய ஐய மின்றாகுத கேதுவாய் அகங்காரததாற் செலுத்தப்பட்டு பிராண வாயுவென ஏதுப பெயர்கொண்ட குறிப்புவிளைததொகை

எழுந்த பொய்யறவடைவுடைத்தாயென மேலேகூட்டுக.

கடைவு பிணையது இலக்கணம்.

என்பிப் புரதியெனறது ஏறபுழிககோடலாற் பிறற்சூரிய சங்கற்பவுணர்வினேற் குயிறது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

சுத்த மாயாகாரியங் காரியப்படுகிற முறைமை மேலரு னிச் செய்குறார்.

வைகரி செவியிற்கேட்பதாய் - வைகரிவாக்கானது இவ்
 னுடைய சோதநிரத்துக்கு விஷயமாய், - அத்தவசனமாகி -
 அத்தங்களை பொருத்தன சததமுமாய், - மெய்தரு முதானவா
 யு மேவிட விளைதவனனம் - தேகத்திலே யுண்டாய்நிற்கிற வு
 தானவாயுப் பொருநத வுண்டானவாக்காம, - பொய்பறவடை
 வுடைத்தாம் - சததியமாக வடையே பொழுங்குபட வுடைய
 தாய், - புத்திகாரணமதாகி - இவ்னுடைய வறியைக காரணமாக
 வுடையதாய், - ஐயயில் பிராணவாயு வடைநெழுந் தடைவு
 டைத்தாம - சநதேகமற்ற பிராணவாயுவுடனே கூடிவருகிற
 தே இதுக்கு முறைமையாம்.

இதனாற் சொல்லியது, வைகரிவாக்கானது உரானவாயுக்
 கூடின பிராணவாயு தனநேடு கூடிவருக வசனம் சூக்கும
 முதலாயுள்ள வாகஞ்சை செவியின பகுதியிலே கேடக, நினை
 ந்தபொருளை யறிவியா நிற்குமெனனு முறைமையறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

— 0 —

மேற்கூறிய வைகரிபாதி நான்கனுள், - வைகரி - வைகரி
 யாவது, - செவியிற்கேட்பதாய் - தனசெவிகளும் பிறர்செவிக
 கும் கேட்கப்படடு, - அத்தவசனமாகி - நினைநதபொருளைச்
 சொல்லும்சொல்லாய், - புத்திகாரணமதாகி - அசொல்வானு
 க்குக் கேட்பானுக்கு சவிகற்பவனரவனடாதற கேதுவாத்
 லுள், - மெய்தரும - உடமயினகண்ணிக்குள், - உதானவாயுமேவி
 ட - உகானெனனுங்காற்றா லுத்தப்பட்டு, - விளைதவனனம் -
 மத்திமைதானததச் சூசகுமருபமாய்ப் பிரிநதுதோனறிய வக்
 கரங்கள், - ஐயயில்பிராணவாயு - மனத்தின ரெழுற்பாடாடி

ய வையமின்றாகத் கேதுவா யகங்காரத்தைச் செலுத்தப்படு
பிராணசென்னு வகாற்றால்,— அடைந்தெழுத்து - உகதப்பட்டு
டெழுந்து,—பொய்யற உடைவுடைத்தாய் - விபாகமற்புற
ததே யடைகலுடைதகாதலுமாகிய விரண்டும்,—அடைவுடை
த்தாய்—இலக்கணமாக வுடைத்தென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன முறையானே மத்குமையென்னும்
வாககன திலககன முணாததுகிரா.

உள்ளுணர் வோசையாடிக் செவியினி லுறுத
ல்செய்யா, தொள்ளிய பிராணவாயு யிருத்தியை யு
டையதன்வித், தெள்ளிய வககரங்கள சிந்திடுஞ் செய
லதின்வி, மெள்ளவே யெழுவதாகு மத்திமை வேற
தாயே. (உக)

(இ-ஊ) உள்ள மத்திமையென்னும் வாககு வைகரிக்கு
ணர் வோ காரணமா யிதற்கு வேறுமா யிவனுடைய
சையாகச கண்டத்தின்கண்ணின ரறிவா யுள்ளேயே
செவியினி லுறு ர்தொனியுமாய்ச் சோத்திரத்தககு விடய
தல்செய்யாது மாகாமற் சவிகற்ப சொருபமாய்ப் புத்திவி
னக னெழுத்துகளை யொழுங்குபட நிறு
வி

ஒள்ளிய பிரா னல்ல பிராணவாயுவைச் சார்த்த புறம்
ணவாயு யிருத்தி பே பேசுவிக்கு தனமையினைப் பொருந்தா
யையுடையதன மல்,

யினிலுறுகல் செய்யாத-கேட்பவன்செவிக்கேழுதகாய் வைகரி யாய்த் திரிந்து மேலவனுக்குக கேட்க்கப்படுவதாய்,—ஒள்ளிவ பிராணவாயு விருத்தியை யுடைய தன்றி-உதானவாயு வியாபா ரமாத் திரமுடையதாய் பலமுடைய பிராணவாயு வியாபாரத தினது விடுதலுடையதாய்,— ஒள்ளியவக்கரங்கள் சித்திரிந் செயலசினறி - தெளிவாகிய வனனங்கள் சிதறுகலின்றி பெர் முக்குபெற்று,—மத்திமை,—வைகரிசுகும் பைசந்திகுகும்,வேரூ ய்,—மெள்ளவே யெழுவதாகும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

செவியிற் சேட்கப்படாதாயும் மெல்லோசையாய்க் கண்ட த்தினே விளங்குதலுண்மையாற் சொல்லுவானரண னுள்ளே யுணருஞ் சவிகற்பவுணர்புகுகேதுவாய் உள்ளேயுணர்ப்படுமோ சையாதலும், பிராணவாயுவின சொழிந்பாடினறி உகானவாயு வின தொழிரபாடுமாத்கிரையே ஆ னடு னமையிற் சூக்குமருப மாய் அககரங்கள் பிரிந்து தோணறினும் பல்லிதழ்நாகண் ணங்களிற் பட்டுச சித்திப்போதலினையு ராகிய அவ்விரண்டி லககணத்தானு முறையே பைசந்திகுகும் வைகரிசுகும் வேரூ ய றியப்படுவது மத்திமைவாக்கென்பதாம்.

இரட்டிற் மொழிசலான உணரோசையென்னும் வினைத் தொகையின ஒசையெனயது ஏதப்பெயராயுஞ் செயப்படுபொ ருட்பெயராயு ம நின்றது.

தெள்ளுகல் ஈண்டு வடிவு வினக்குதல்.

அதுவிரண்டும் பகுதிப்பொருள விசூதி.

“உயிரிற் சேர்ந்தவருடவை மருவுமுரு வெகையுந் செரிந் துமூத்தியிடுஞ் செயியுலுறு தள்ளுணர்வா யோசை முழங்கியீ

சுஉசு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மீமத்திமை" என்றார் புடைதூலாகிரியரும் ஸூயிரிற்சேர்த்து
ருமவை பெறாத முனனர்க கூரப்படும வைகரியை
ஸூ சிவப்பிரகாசம-உசு-ஓ.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மத்திமை காரியப்படுற முறைமை மேலருளிச் செய்தி
சூர்

உள்ளுநர் வேசையாகி - இவனுக்குள்ளே யறிவுமாய்
தொரியுமாய்,—செவியினி லுறுதல்செய்யாது - இவனுடைய
சோத்திரத்தகும் விஷயமாகாமல்,—ஒளிய பிராணவாயு
கருத்திபையுடையது - நனராண பிராணவாயுவின் தொழி
லையு முடையதாய்,—அனறித் தெள்ளிய வககரங்கள் சிந்திக்கு
செயலினை - அதுவுமனறி ஆனமாவசுக்கு மயககமறத் தெளிச
தவச்சுரவகளை சிதறும் லொழுங்குபடக கூடிக கொள்ளுகிற
தொழிலையு முனை-ததாய்,—மெள்ளவேயெழுவகாகு மத்திமை
வேறதாயே - வைகரியாகக்கு வேறுபட்டு மெத்தனவே யெ
ழுதிருக்கிறது மத்திமையென்றது.

இவ்வாறு சொல்லியது பிராணவாயுவிலே கூடிவருகிற அக்
சுரவகளைப் பொருத்ததக்க ருபங்க னெல்லாவற்றையுர் ஒழு
ங்குபட நிறுத்திச் செவியுக்கு கௌமல்இவனுக்குள்ளே யறிவா
யதொரியுமாய், நாவிலே பிறகு மத்திமையென்னு முறைமை
யுறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

செவியினி லுறுதல்செய்யாது - செவியித்தேட்கப் படா
தாயும்,—மெள்ளவேயெழுவது - மெல்லோசையாகக் கண்டத்

தில் விளங்குதலுண்மையால்,—உள்ளூனரோசையாகி—உள்ளே
புணரப்படும் ஓசையாதலும்,—ஒளியிடீராணவாயு விருத்தி
பையுடையதனி - விளங்கியபிராணவாயுவின ரெழுதிப்பாடின
நி யுதானவாயுவின ரெழுதிப் பாடுபாடினையே யாணமின்மை
யின,—தெளளியவககரங்களை - குககுமரூபமாய் வடிவுவிளங்
கிய வககரங்கள்,—சிறுதிருசெயல்தினி - பிரிந்துதோவறின
யபல் விதமு நா வண்ணவசளிப்பட்டுச் சிறுநிப்போத வினரையு
மாகிய விவவீரணமிடிலக்கணத்தானூர்,—வேரதாய் - முறை
யே பைசந்திசுகுமவைகரிசுகும வேரூ யறியடடடுவது,—மத்தி
மை யாகும் - மத்திமைவாகுகென்ப 5ாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன முறையானே பைசந்திவாககி

விலக்கண முணர்த்துகூரா

வேற்றுமைப் பட்டவன்மை வெவ்வேறு விபர
கமாகித், தோற்றுத லடைவொடுக்கிச் சொயம்பிர கா
சமாகிச், சாற்றிடு மய்ளினைண்டந் தரித்திடுஞ சலமே
போன்றது, காற்றவே யுடையதாவிப பைசந்தி யமாந்
துறிமரும். (உஉ)

(இ-ன) வேற்று பைசந்திபெணனும் வாக்கு மத்திமைபை
மைப் பட ப்பற்றி விளங்காதிருக்கிற வந்தரூபமாகி,த
டவனமை தன்னிடத்துந் காரிபவகளைல்லாம் விளங்
டுவவீயறு வி காத புத்திபாற் சுட்டி யீடுன்றறிப்ப்படா
பாகமாகி த வக்கரங்களை பொன்றொன ரெவ்வறுத
வடிவாக வுடையதாய்,

தோற்றுத ல குககுமையாகிய வாக்கே தனசுகுந் கார
டைவொடுக்கித் தனமாய்த் தன்னிடத்திற் ரூற்றப்பட்ட வ

சுஉஅ

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சொயம்பிரகாச மாசி க்கரங்களினுடைய முறைமையைச் சற்றுச் தெரிபாதபடி தனனிடத் தொடுக்கத் தன விடத்தெல்லாம் விளங்கும் ப்ரகாசத்தினை யுடைதகாய் நிற்கும். அஃதெனபோலவெனீன?

சாற்றிநி மயி மயிலி ணண்டத்தின்கண் மயில் சொருபி விணண்டக தரி கரிததுத கோற்றுணையினுஞ் சலராயவாறு த்திடுஞ் சலமே போல எழுத்துககளை சொருபிகரித்ததுதகோ போனறங் காற் னறி விளககாநிற்கும். எ-று.

தவே யுடையதா
கிப் பைசுநிபம
ர்ந்தநிரகும்.

பைசுகசி-எழுவாய், நிற்கும்-பயனிலை. (உஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

(வேற்றுமை . நிற்கும்) - அநவயம் வேற்றுரைப்பட்டவ ன்னம் வெவவேறு விபாகமாகத் தோற்றுத லடைவொடுக்கி சாற்றிநி மயிலிணண்டக தரித்திடுஞ் செயலேபோன்று சொயம்பிரகாசமாகி யாற்றவே யுடையதாகிப் பைசுகதிபரந்த நிற்கும் - நீலாதிபாகிய பலவர்ணங்களையும் வெவவேறுகக் காணப்படுகணி மயூராண்ட ஜலமான தேகரசமாக நின்றது போலப் பைசுகதிவாக்கான தேகபஞ்சாசத வர்ணத்தினுடைய பேததசையங் கிரமத்தையு மடக்கிக்கோண்டு விஞ்ஞானப் பிரகாசமாய் மேன மத்திமைவாச்சிற்குக் காரணமுமாய்ப் பிராணவாயுவுடனேகூட உத்தானமினி நிற்கும்.

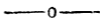
தடி—தூ—உய—குரூ—வரூ—வொ—அணிவி—(ஸெஷா—ஜய—)
யாஸிகா | வஸ—கு—விவாஹி ய—ஜெ—யா—சூ—சூ—யா—ஸி—வ
யா—ஸ—ந—தி .

ஞானப்பிரகாசஞான வருமாறு.

பைசநதிவாககிண நிலக்கணமுணர்ந்து கன்றார்.

பைசநதி - பைசநதி,—வேற்றுமைப்பட்ட வணனம் - வெ
வவேறு குறிப்பாயிருக்கு மககரவகள்,—சாற்றிப் பமயிலி னண்ட
நசரிததிடுகு சலமேபோன்று வெவவேறு விபாகமாகித் தோற்
றுதலடைவொடுக்கி யாற்றவே யுடையதாகி - சொல்லப் பமயி
லினது முடடைநாங்கிய நீறிற் சிறகுமுதலிய வுறுப்புகள
பேரல் வெவவேறுபிரித தொழுங்கு பெற்று மததிமையாய்த்
திரித தினிமேல் வருகலை யிப்போ தடக்கி யநத வணனங்கலை
நிலபெற வுடைததாகி,—சொயமபிரகாசமாகி—சொல்வோர்க்
குங் கே—போககும முறையைில் மத்திமையும வைகரியுமா
ய, புத்தி யசங்காரங்களோடு கூடிச் சவிகற்பஞான காரண
மாய், பைசநதி விதகையோடுகூடி நிருவிகற்ப ஞானகார
ணமாய், பின மயததோடுகூடிச் சவிகற்ப ஞானத தத்தி
யோகுகும குககுமை விதகையோடுகூடி நிருவிகற்ப ஞான
காரணமாயிருக்கும். ஆதலால், புருடப் பிரயத்தினம் பொருந்
தாமற் சந்தேபொருநதி தானே விளங்கி,—ஆமர்ந்துநிற்கும்—
நிருவிகற்ப ஞானவிளக்காய்ச சவிகற்பஞானத தத்தியோடு
தது நிலபெறறு நிற்கும்.

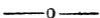
சிவஞானயோகியருடை வருமாறு.

பைசநதிவாக்காவது, மேல் விசங்கித தோன்றுவனவா
 கியபஞ்சவனனங்கொய்யுஞ் சூகஞ்ஞாமாய் உடைவுபடவொடு
 க்கிநிதகுமமயிமுடையிநிபோலப் பல்வகைப்பட்ட வெ
 முக்தககண மதசிமைததானத்தப் பிரிவுபட விளங்கித்தோ
 னறு முறைமையினை அடக்கி, மிஷ்யுஞ் சூகஞ்ஞாமாய்க் கொ
 ணிடு சிசுதையினக ணிற்றலும, நீருவிகற்பவுணாவிற்கு ஏதுவா
 சலுராகிய இரண்டிவிநககண மாசவுடைதென்பதாம்.

விபாகம - பிரிவு.

நிரம்பவழகியருடை வருமாறு.

பைசநதி காரியுடபடு முறைமை மேலருளிச செய்கிறார்.

வேற்றுடைப்படவனனம வெவவேறுவிபாகமாகி - ஒன்
 றுக்கொன்று வேறாயிருக்கிற சுபாவத்தை யுடைத்தாகிய அககர
 ள்களை வேறுவேறான ரூபங்கள யுடையதாய், - தோற்றுதல
 டைவொடுசுகி - தோன்றுகிற முறைமைகளை அடைவிலே கூட்
 டி, - சொய்ய்பிரகாசமாகி - அந்த வககரவ்ய் ஞகஞ்ஞள பிரகாச
 மேயாய், - சார்ந்தி மயிலினண்டந சரித்திடுகு சுவமேபோன்
 டு - சொல்லப்பட்ட மயிலின முட்டைககு - ஜலத்திலே பஞ்சவ
 னனவ்ய் ஞகதோனதி உருதெகரிபாது நின்று உடைத்தாய் ஜல
 மாண தனமைபோல, - ஆற்றிலே யுடைபதாகி - அககரங்களைத்
 தோனமு திருக்கச்செய்தே உளளே சிசுகனைவே உடைத்தாய், -
 பைசநதிபமாந்து நிற்கும் - பைசநதி வாக்கானது ஆணமாவுக்
 கறிவாய் இப்படியே பொருந்திற்கும்.

ம இகனற் சொல்லியது மயிலின் முட்டைக்குட் ஜலத்தி
 றே மயி லுநிசரித்ததுத் தோஸறி உடைதகால் ஜலமான தன
 மைபொல, சித்ததிலே யோ ஞ்ணாவுமாத்திரமாய் நிற்கும
 பைசந்தி வாககாணதெனற முறமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிக்ருரை வருமாறு.

—0—

பைசந்தி-பைச்சிவாககாவது,—வேற்றுமைப்பட்ட வன்
 னம் - மெல்லி ளங்சிதே தோஸறுவனவாகிய பஞ்சவனநங்கீ
 யும;—அங்காந்தவேயுடையதாநி - சூககுமரூபமா யடைவுபட
 லொடுக்கநிற்கும்,—சூதறிமயிலி னண்ணடசதரித்திடுகு சல
 மெபொஸது - கூறுகிளரமயிலின் முட்டையிற்றரித்திடு நீர்போ
 ல,—வெவ்வேறு விபாகமாகி - பலவடைப்பட்ட வெழுத்துக்
 கண் மததிமைதகானத்துப் பிரிவுபட,—தோற்றுதலடைவொ
 டிக்கி - விளங்கிதே தோஸறு முறைமையின்படக்கி,—சொய்ம்பி
 ரகாசமாநி - பிஷுஞ்சூசூ ரூபமாய்க்கொண்டு,—அராகதநி
 றஞம் - சிநகையிசக ணிற்றலு நிருவிசற்பவுணர்வுக கேது
 வாகவொகிய விண்ணி மிலககணராகவுடை-தெனபகாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

மேன் முறையானே சூககுமவாககிமுறை யுணர்த்தகருர்.
 சூககும வாக்கதுள்ளோர் சோதியா யழிவதன்
 றி, யாக்கிடு மதிகாரத்துக் கழிவினை தன்னைக்கண்டா,
 னீக்கயி லரிவானநத முதன்மைநித் தியமுடைத்தா
 யய, போக்கொடு வரவிளைப்பு விகாரமும் புருடனின்
 ரும். (உ௩)

(இ-அ) சூக்கும சூக்குமையென்னும் வாக்கான துள்ளே,
வாககதள் யதநடாத்திரத்தை விளக்குகிறதாய்
னோர் சோ
தியாய்

அழிவதன்றி மறற வாக்குகளைப்போலக் தோன்றுவ
து மொடுங்குவதமின்றி, த தானிலைபெற்றி ப
ல்பாயிருக்கும்

சூக்கிடு மசிகா அசிகாரத்தை யுண்டாக்கி யத்தை யழிக்
ர த துக கழிவி கிற விநதச சூசுருமவாக்கீனூடைய வு-ன்மை
னை தன்னைகக யா தொருபுருடன விவேகஞானத்தினூலே
ண்டால் யிது பரமமான பகதமென்று வ்சாரத தி
தற்கு மேலான விந்துவையுங் கடந்திருக்கிற
தந்தபுருடறகு

சீக்கமி லறிவா சீவகாதபேற்றிவும் பரமமான வானந்த
னாத முதனமை முளு சந்தரததையு நித்தியத்தவயத்தையு
நித்திய முடைத் பெற்று ஜனனமரணங்கலையும் விட்டி நீங்கி
தரய்ப் போக யானமவிததா யிருப்பர்கள். எ-று.

கொடு வர விளை
பு விகாரமும்
புருடவினரும்

இதுமுதலிய பத்தம் நீங்கவே மோட்சமடைவனென்பது
கருத்தது. உ-ம் 'அநாதமுத்த சின்மய லோககர ஞாநிராகு,
மகாநிசுத்த மாயை இனமாககண - மனூதியினை, யாக்கப் பு
விதமந்த காதத்தாம் விநதுவினும், வாககொருநான் கென்ற
ர் மதித்தது.' 'சூக்குமைநம பைசநதி மத்திமைசொல் வைகரி
பேன், சூக்கு மிவற்றின்பே ரடைவறிக - சூக்குமைதான், பக
தித்தான் மாவுணாவைப் பைசநதி மத்திமையா, மத்தித்தித்

ஊல வெழுத்தாம்' 'வாக்கி னுதித்தப் பொருளை மதிப்பிசுகைக், காக்கும பதத்தி னவயவமாய் - வாக்கியமாய்ப், பாவா யியலாகி ஊலாய்ப் பரந்திலங்கு, மோவாதே மத்திடையி னுறு.' என விவைகளை யறிக. (௨௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சூ^௨குமவாக்கதனனோர சோதியாயழிவதினறி - சூ^௨குமவாககான தந்தாககதமாய் விஞ்ஞானப்பிரகாசமாய்த தன னுடையகாரியவிருத்தியான பைசுந்நி மதகிமை வைகரியென னுமுனறுவாசுரு மொடுங்கிய காலத்தூத் தாடுடுவெருவதினறி நிற்கு மானமஞானக்கரியாப் பிரதிபந்தகமான வானவமலநி விர்த்தியுடனே நிவிர்த்தியாகையாற் றான யானமாகளுக்குப் பரமானபந்தமுந் தன்னுடையநிவிர்த்தியே பரமானமோகூமுமாகப் பிரதயானம நியதமாய்நிற்கும்,—

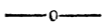
தத^௨கூ^௨ - ஸ^௨கு^௨ஊ^௨ர^௨வி^௨டி^௨க^௨ஸ^௨ர^௨ணா நிவ^௨த^௨க^௨ா^௨ஸ^௨ஷ^௨வ^௨த^௨க^௨ி^௨கா | சூ^௨வி^௨ல^௨ய^௨ா^௨ந^௨வ^௨ஸ^௨ர^௨ொ^௨ஸ^௨ய^௨சூ^௨ம^௨ல^௨ய^௨ா^௨க^௨ி^௨ஸ^௨ - ந^௨ர^௨வ^௨ஸ^௨ா^௨ || த^௨ல^௨ி^௨வ^௨த^௨ய^௨ வி^௨ந^௨ா^௨ ஸ^௨ - த^௨ா^௨டி^௨த^௨க^௨ி^௨ய^௨வ^௨ஸ^௨ர^௨ொ^௨ய^௨த^௨ஊ^௨க^௨ி.

தனனைக் கண்டா லதிகாரத்திற் கழிவினையாக்கிடும் புருடவினாரும் போககொடுவரவிளைப்பு விகாரமு மினாரும் நிகமியலறிவானந்த முகன்மை நித்திய முடைத்தநம். (எனமாறுக) இச சூ^௨கு^௨ம வாக்கிற் கனலிபமாக வானமாக்க டங்களைக காண்ப தருமை குருகடாகூத்தினுற் கலாசேரத்தை பண்ணப்பெற்ற வானமா வானவன் சூ^௨கு^௨ம வாக்கிற் கன்யமாகத் தனனைக் கண்டாற் போகாநி காரத்திற் கழிவினையுண்டாக்கு

மவ்விடத்தப் பும்ஸுத்வமல நிவிர்த்தி யாகையா லான்மாஷு
 கருப் புருட னென்னும் பெயரில்லையாம் ஆன்மாவைக் கஞ்சு
 கம்போல வாவரித கேககேச விருத்தி பண்ணிக்கொண்டு இரி
 யும் பு ளுதவமலம் போகையால் ஜநந மரணமு மகனூலு ன
 டான பராநத்யம் விகாரமு மில்லையாம். இது அநிஷ்ட நிவீ
 ராத்தி. நையாயிகரைப்போ லாததியந்திக துக்க சம்சேதமே
 மோக்ஷ மென்ப தனி சைவ சித்தாநந்ததிற்கு ஸ்வகந்தி
 ரததையும் ஞானானந்தானுபவமாகிற இஷ்டவயாபதியு மு ன
 டென்பதனூ னிரபேக்ஷ சாவஞ்சுதையும் பரமானந்தஸ்வாநுப
 வமுன ஸ்வாதந்திரியமு நித்தியதையமு னடாமென நிதன
 பொருள

தடி-சு-த-தெ-சூ-வ-வி-வீ-கா-சு-ந-தெ-தெ-ஹு-; வ-
 ம-வா-ஸா-ந-க-சூ-வி-சு | ஸ-ர-ந-வ-ஜெ-பூ-கி ரெ-வா-ந
 ம-ந-க-ஷ-ஂ-வா-ஹ-ந-பா-யி-நி | ய-ஸூ-ஂ-டி-ஷ-ஸ-ர-ந
 வ-பா-யா-ஸி-கா-ரெ-நா-நி-வ-த-டு-தெ || சு-ந-சூ-ரா-வி - லி
 கூ-பா-ய-ரெ-நா-ய-வ-ஸெ-ந-நி-ம-டி-ஷ-த-வி-ஸ-கி-த-டு | ரெ-
 வ-ஂ-வ-ஸ-நா-ந-நெ-நா-யீ-ரெ-நா-நி-ம-டி-ஷ-ஜி-த-பு-ஹ-ஃ ||
 நா-ஸ-ரெ-கி-ந-வொ-ரெ-கி-ந-ஸூ-ரெ-நா-ந-வி-கா-ர-வா-
 நி-தி ||

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

குசுகுமைவாக்கின திலககணமுணர்த்துகின்றார்.

குசுகுமைவாக்கது உளனாரர் சோதியாய் - தூலசீரத்தி
 ன இருதயாதாரத் திருசுகும் பார்த்தியுபங்கசப்பொருட்டினது

சூழியிற்பற்றி, அதனது அழிவில் வேறொன்றுபற்றி, பிரளயபரியந்தமமிருக்கு முனசொன்ன பரசரீர விநதசததிசதுஷ்டய பங்கசத்திலிருக்கும் பிரதான நாத கர்பததிருக்கும் பிரணவ கலாநாக சத்தியைப் பற்றி யிருத்தலா லொப்பறற அந்தரங்க பிரகாசமாய்,—

அழிவதினதி - பிரளயபரியந்த மீறினதி இருக்கும்.—

(அது) தனைககணடால்,—

முறைமையிற பிரக்ருதுபுருட விவேகஞானத்தாற் சாங்கியன பாங்குசுலன வேதாநதி இவா முதலோர்க்குப புருடத்த தவப பிராப்தி.

மலபரி பகருயமினதிக் கேவலங் கலாதத்வாநத தீக்ஷா சுத்தி மாயாபுருஷ விவேக ஞானத்தாற் சைவையகதேசிகடகு விஞ்ஞானாகலப் பிராப்தி

மலாநத தீக்ஷாசுத்தி மலபுருஷ விவேகஞானத்தால் மகத்தராதி தீவிராநத மலபரிபாகமுடைய மகாவீரதா முதலோரா சாமானியசைவர், சையசித்தநாமதிகளிற் சிலாககுளு சுத்தத்தவப பிராப்தி.

மகாமாயாந்த தீக்ஷாசுத்து மகாமாயா புருஷவிவேக ஞானத்தாற நீவிரதர மலபரிபாக முடைய சைவ சித்தநாதிகட்குப பரமோக்ஷப பிராப்தி.

நாதபுருடவிவேகஞானமே மகாமாயாபுருட விவேகஞானமாதலா லநத நாதத்தோடு பற்றியிருக்கும் சூகருமை வாக்கை நான்வே நிது வேறென்று விவேகத்துத தரிசித்தால்,—

அதிகாரத்துக் கழிவினையாகும்-மோக்ஷாதிகாரங் கொடுத்துப் போகாதிகாரத்துக்கு நாசத்தைப் பண்ணும்தான்

ங்குவதே கொடுப்பதும். அப்போது புருஷன் சர்வபாச முத்தலும் சின்மாசரலும்.—

நீசுகமியலிறியானநத முதன்மை நிகதிய முடைத்தாய்-சங்காரத்திற பசுகதுவ ஸ்வரூப சிற்சததி விளககமே போகாநகம் முத்தியிற் சிவனுக்குப் டோல, சிவததுவ ஸ்வரூப சிற்சததி விளககமே மோக்ஷானநத மாதலால நீக்கமியெனறது; மலமறைப்பிலும் ஸ்வகிட்ட மாய்ப் புருடனூடு சமவாயசமபநத மாய்ருதத லொன ரூலால்,—

[நீசுகமியலிறியானநதம் - சர்வஞ்ஞததுவ சிவதரூப சர்வஞ்ஞதை நிருததி, அநாதிபோதம முக்கு ன வடிவாகிய ஞானசத்தியபிவியததி,

நீசுகமிய முதன்மை - சாவ கர்தசிருத்ததுவ சிவததுரூப ஸ்வகந்திரதை யலுதந்சததி யனநகசததி முக்கு ன வடிவமாகிய கரிபாசததி யபிவியததி இப்படி யதுவிதமாம. இருவிதமாய் ஒருவிதமாயிருக்கின்ற சிவததுவரூப சிற்சததி யபிவிபததி பெண்கின்ற சிவததுவ விளககமாகிய சிவானந்தத நேரத்ததனது சிவானந்தததை.

நித்தியமுடைத்தாய் - சிவசத்தி விளககஞ்ஞற் றிருப்பச்சிவசத்திவிளககு விருப்பினறிச சர்வப்பிரகாரமாய் மலமறைப்புநீங்கி விளங்குதலாற கெடாதிடைவிடாது அதுபவிப்பாராகி,]—

போககொடுவரவிளைப்பு விகாரமுயின்னும் - இறப்புப் பிறப்பில்வருக தொய்விற்குணதும் வேற்றுமையு மில்லாதவனும்.

போக்கொடு வரவிளைப்பு விகாரமானதும் புருடனுக்கின்ற மென்றும் எழுவாய் பயனிலே யிசைத்துப் பொருளுரைக்கலுமாம்.

சிவத்துவமென்கின்ற சிவகுண விளக்கமே சிவானந்தமென்று சித்தநாதஞ் சித்தித்தித்திருக்கவும், சிவகுணமே சிவானந்தமென்று சிலாசொல்லுவாராக, அதுமாறுபடு மென்பது பிரமாணதிபிகை சித்தநாதக்காமணி சிவஞானபோத வியாக்ஷியான மிவைகளிலே காணபித்துக கண்டித்தனம், இதுசொல்லிபதேது? சிவத்துவசின்ன குணவிளக்கமுதலு குணமாகாதோ! குணமாமே! உள்ளது குணமானாலும் குணியிலிருப்பதன்று கந்தாதிக்களித்ததுத தீவிராதி தனமம்போல சிவத்துவ லக்ஷணவ குணத்திலிருந்து மதஞான மாறுபாடில்லே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

பரசரீரத்திணுள்ளாக நாதமாதிரையாய் விளங்குதலும் ஞானமாதிரைக்கேதுவாதலுமாகிய இலக்கணத்தையுடையது சூகசுமவாசகு அதுதான், பைசாதி மததிக்கை வைகரியாய் விருத்திப்பிடுவதாகிய தன்னதிகாரமாதிரைக்கேயுழிவுண்டாக, தான் சுத்தமாயாநுபமாய்க் கேடினறி நிலைபெறுவதாம த்வவிசேடத்தால் அதனைஉள்ளபடி காணப்பெறுவார்க்குச் சுத்தமாயாபுவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப்பெரும்போக முண்டாமென்பதாம்

ஆப இனறி ஆக்கிடமெனவும், கண்டால் உடைத்தாய்இனருமெனவும், வேறுவேறு வினைமுடிபு செய்க.

அழிவினை வினைதொகை.

புருடென்பது “கால முலகம்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அஃறிணைச்சொல்லாயிற்று.

சுத்தமாபா புவனத்தின் கண்ணதாகிய அபரமுத்திப்பெரும்போகத்தினியல் பிதுவென அதன்பெருமை கூறுவார், கீக்க

சுரு அ சிவஞானசித்தியார் சுபக்யம்.

மலறிவானந்த முதனமை நித்தியமுடைத்தாய்ப் போக்கொடு
வரவினையும் விசாரமும் புருடனினமும் எனறார்.

நானழிவதினறித தன்னதிகாரமாத்திரைக்கு அழிவினைச்
செய்யுமெனவே, அதுசிவதத்துவம்போலச் சுத்தமாயையின்
வேறனமை பெற்றும்.

தனை உளபடி காண்டலாவது அதிசூக்குமவாக்கினை
வியஞ்சகவோசைபற்றித் தூலமாய்க் காணும் நம்மனோர் போ
லனறி, நம்மனோசுருகு குடும்பமுதலிபன காட்சிப்புலரு
மாறுபோலத் தனவியல்பா வினிது விளங்கக காண்டல் உண்
டாலெனவெ அவநனவ காண்டல் அரிதென்பது பெற்றும். இ
வவாறனறி, 'ஒவிடவிநதுஞான முதிப்பதோர்ஞான முண்டேற
சேவ்யர் கொடியினுணதகசேவடிசேரலாம'என்பதே நான்டை
கரும் பொருளாகக்கொண்டு, 'கண்டாலாககிம்' எனக்கூட்டி
த தமக்குவேண்டியவாதே யுரைப்பாருமுளர். அவர், 'அழிவதி
னறி யழிவினைடாககிம்' எனனுந தொடர் அவ்வாறு பொருள்
பரிதறகேலாயையும், கூறியதகூறலாதலும், உண்மை திகார
த்திற கூறப்படும பரமுததியிலககணம் ஈண்டு வகுத்தககூறாத்
ற கோரியைபிணமையும் நோக்கிலர்

நிரம்பவழுகியருடை வருமாறு.

— 0 —

மேல் சூக்குமை வாககுக் காரியப்படுகிற முறைமை யரு
ளிச் செய்கிறார்.

சூக்குமவாகத்துள்ளோர் சோதியாய் - சூக்குமைவாககெ
ன்று சொல்லப்பட்டதுதான் ஆனமாவுக்குள்ளே அவரவ ரறி
வுக்குத்தக்க பிரகாசத்தினை யுடைத்தாய், — அழிவதினறியாக்கி

இம்-கேடின்றியே மேலுண்டான மூன்று வாக்குகளையும் அநத வாக்குகளுக்குண்டான காரியங்களையு முண்டாக்காநிற்கும்,— அதிகாரத்திற் கழிவினை - இப்படிதகான கொடுக்கத்தககயி ந்த அதிகாரங்களுக்கு அழிவுண்டாங் காலதது உடையிற் றை ஒழிக்கக் கொள்ளுவதுமாய்,—தன்னைக் கண்டால் நிககயி லறிவானந்த முசனமை நித்தியமுடைத்காய்ப் போக்கொடு வரவினைப்பு விகாரமுட புருடவினரூம - தன்னை யுள்ளபடி த ரிசித்தால் ஒருகாலத்திலும் பிரியாத வறிவினையுற்ற சொருபத் தையும் பிரபஞ்சத்துக கெல்லாம் மேற்பட்டிருக்கிற முதனமை யும் அழியாத முறைமையை முடைத்தாய், இப்படிசு கொடுத்தி ருக்கிற தன்னுண்மைபைத் தரிசித்த பசுருவானமாககளுக்கஞ்சு ச துகககவ ளுக்க டீடாகசு சொகக நரகககளிறு போசையுட, அது கொலைதவாதே பூலோகத்திலே வருகையுமாய், கொள்ளவ ட்டமபோலவும் கரங்குபோலவும் வட்டஞ்சுத்தித் திரிசிற இந்த விகாரங்களும் இன்ப்புகளு மெத்தன வில்லையாய் விடும்.

இதனற் சொல்லியது சூககும வாககானது ஆனமாவுச குள்ளே யிருப்பதொரு பிரகாசமுமாய் அந்நுமாய் மற்றுள்ள வாக்குகளுக்கெல்லா முதனமையுமாய்த் தன்னை யுள்ளபடி த ரிசித்த பெரியோர்களுக்கு நிர்விகாரதகைய முண்டாககி அவ ர்களுஞ்சு ஐநக மரண துக்கமெனகிற இன்பபும இல்லையாக்கு மென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சூக்குமவாக்கது - சூக்குமவாக்கானது,—உள்ளோர்சொ ளியாய் - பரசரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாய் விளங்குத

லும் ஞானமாத்திரைக் கேதுவாதலுமாகிய விலக்கணத்தையு
 டைய தாய்,—அழிவுதினறி - தானசுத்தமாயாரூபமாய்க் கேடி
 னறிநிலைபெறது,—அதிகாரநதிற கழிவினையாக்கிடும்-அதுதான்
 பைசநதி மந்திமைவைகரிபாய் விருத்திபபிவதாகிய தன்னதி
 காரமாதிறைரக்கே யழிவுண்டாக்கும்,—தனைககண்டால்-ந
 வவிசேடததா லதனைபுள்ளபடி காணப்பெற்றால்,—புருடன-
 டுபபுருடனாகு,— நீக்கமின்றிவானநத முதனமை நித்தியமு
 டை-ததாய - நீங்காதபேரழிவு மாணநதமுந சுதநதரமு நித
 திராததவமுமுடையதாய்,— போககொடுவரவினையுமீ விகா
 ரமுமின்றி-நாசோற்பத்தியானவரு மின்புமீ விகாரமுமுறுத
 லுமின்றியாய்,—ஆம - சுதநமாயா புவனத்தின கண்ணதாகிய
 பரமுத்தி-ஒருமீபோகமு முண்டாமென்பகாம,

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தவாக்கு நான்கு, நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சக
 லைகளி லிருப்பார்க்குக் காரியத்துவாரத்தா
 ல் சீவிகு முறைமை யுணாதத்குறர்.

நிகழநகிம வாககுநான்கு நிவிர்த்தாதி கலையை
 ப்பறவிக், திகழந்திடு மஞ்சதாகச் செயல்பரி னாமமன்
 று, புகழநகிமும் விருத்தியாகும் படங்குடி லானுற
 போல, மகிழந்திமும் பிரமமன்று மாமாயை யென்பர்
 நல்லோர். (உ௪)

(இ-௪) நிகழந விளங்காநின்ற வாக்கு நான்கும் நிவிர
 திமீ வாக த்திமுதலிய கலைகளி லிருப்பார்க் கஞ்சவி
 குநான்கு தமாய் சீவியாநிற்கும். அஃதெவ்வகைவி

நீ விர்த்தாதி க ல்? நிவிர்த்திமுதலான புவனவாசிகளுக்கு
 லையைப் பற்றித் திகவுந் தூலமாயு, ப்ரதிட்டாகல புவனவா
 திகழநதிடு மஞ் சிகளுக்குத் தூலமாயும், வித்தியாகலா புவ
 சூதாக னவாசிகளுக்குச் சூசகுமமாயும், சாந்திகலா
 புவனவாசிகளுக கதிசூக்குமமாயும், சாநதி
 யாதிதகலா புவனவாசிகளுக்கு அதிசூக்கு
 மதரமாயும் சீவியாநிர்கும.

இங்ஙன மூவகை யானமாகசளுக்கும சீவிக்குமுறைமை
 யறிக

செயல்பரி னு அவை காரியமாகிறபோது டரிணமவாத்
 மமனது மனது

ஆஃதாவது, பா நயிராயும், தயிர் மோராயும் இப்பட்டி யொ
 ருபொருடான முனபிருநகவடிவைப் பேதித்த மரஞெரு வடி
 வாகை உ-ம் 'வாளாகை தாளாகை பரிணம மண்ணிற்-பினை மூ
 னையாதி பெறும்'. எனவறிக.

புகழந்திடும வி மடிப்புடைவையைத்தானே விரித்துக் கூ
 ருத்தியாகும ப டாரமாய்க காரியப்படுமென்று சொல்லும்
 டக்குடி லானுந் விருத்திகாரியமுமன்று,
 போல

மகிழ்நதிடும மகிழ்ச்சியைப் பொருநதிப் பிரமந்தானே
 பிரமமன்று விவர்த்தமாகுமெனனும் விவர்த்தவாதமும
 னன்று, பரிணமமாயிற் பாலுக்கு நாசம் வரு
 மாறுபோல வுபாதானத்துக்கு நாசம் வரு
 மாதலா லதுகூடாது

விருத்திகாரியமென்னில்? படமாய்க் காரியப்படுமபோது
 குடி லுக்குக் காரியமில்லாமற் போமாதலாத் கூடாது.

விவர்த்தவாதமெனவில்? காரியத்துக் கசத்தாய் விடுமா
தலா விதுவுங் கூடாது.

மாமாமை பெ வாயு வடிகசிற்போது சமுத்திர மெப்ப
னபா கல்லோர் டி யொரு ப்ரதேசத்திலே விகாரப்பெடும்
அதுபோலச் சிவனறனது பரிகிரகசத்தியா
யிருக்கிற குண்டலியி னேகதேசத்தைப் பரி
ணமிப்பித்தது தத்துவ தாததுவிதங்களைத்
தோற்றுவித்துக் காரியப் படுததுவிப்பனெ
ன நறிவா லுயர்ந்தோரா சொல்லுவர்கள்
எ-று (உச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

நிகழ்ந்தமெ வாசரு நாலு நிவிர்தாநிகலைப்பற்றித் திக
ழ்ந்திடு மைநகசாக - முனசொன்னவைகரிபாதி வாசருநான்
கு நிவிரத்தாதி கலைகளுடைய ஸ்வரூபமாகக்கொண் டைநது
பேதமாய்த ததகதகலாவாசிகளுக் கவவாதே தாரதம்யமாகக்
சுத்தார்த்தப் பிரகாசகமாயிருக்கும்,—

தடி-கூ பௌஷ்டரொ — லெஸஷா உத- வி-யூயா
வசுதி நியுத யாஜி கலாஸூயாசு | பனூயா லிஜிதெ
ஹ-ய ஹதி

காமொ-த ரொ உ - ஸாங்கிவி-ஷ யாபு திஷா உநிவ்
தி ல்ஸூதி தாஃகலாஃ | வாகூசிர-ஓவாஃ ப்ராண ளுத
கூயாயாஸூ ஸம் ஸூதி-தா ஹதி-

ஜெமெஃ-வசுதள - லெஸஷா ஸூபாஜி கா ஸம்

மேல் சித்தாந்தம்

நஹு)காஸணகா ஸஹோஸாஹவெய-ஃ கஜாஹந ||
 தெஷா யசுகாஸணஃ விபுரா ஸ ஸ்வித- ரிசி உஜெ
 தாஜிதி.

* முதற்காரணம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமரறு.

பஞ்சகலைகளில் வாக்கிருக்கும் முறைமை வகுத் துணர்த்
 துகணரா.

நிசுழநதநிம வாசுருநானகு நிவிர் ததாதி கலையைப்பற்றித்
 திசுழநதநிம அஞ்சதாக - நிவிாததிகலா காப்ப புவன வாசிக
 ளுக்குத் தூலதாமாயும், பிரதிஷ்டாகலா காப்ப புவன வாசிக
 ளுக்குத் தூலமாயும், வித்யாகலா காப்ப புவனவாசிகளுக்குச்
 சூசுருமாயும், சாநதிகலா காப்ப புவனவாசிகளுக்குச் சூசு
 குமமாயும் சாநதிகலா காப்ப புவனவாசிகளுக்குச் சூசு
 கும தமமாயு மிருக்குமென நினைப்பொருள்,—செயல் - காரிய
 படநிகல்,—பரிஞாமமென்று - மண்ணிவினறுங் கடகலச முகலா
 னையைபோல மகாமாயைவினே நினறும் வாசுருந்பததி தூலபரி
 ணதி ஸுபமென்று,—படவகுடி லாஹற்போலப் புகழ்ந்ததிடும் விரு
 தசியாகும் - புடையை கூடாரமாஹற்போல விருத்திஸுபமா
 ம, விருத்திகுக்கும் பரிணாமத்தக்கும் அத்திபநதம் பேதயிலலா
 மையால் முற்றுவமையென்று, சூசுக்கும் பரிணாமமாகுமென நிகன
 பொருள். அநகவாககு விருத்திகுக்குக் காரணம்,—மகிழ்ந்தநிம
 பிரமமென்று-சத்தப்பிரமவாதி சொல்லு மான்மாவென்று,—நல்
 லோர் மரமாயை யென்பர்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வணங் கூறிப்போகத வைகரிமுதலிய நான்குவாக்குகளும் நிவிததி முதலிய பஞ்சகலைகள் பற்றுக்கோடாகச் சார்ந்த ஐயகைப்பட்டு சிவத்தத்துவ முதலிய பஞ்சதத்துவங்களினிருக்கும். இவைசுததமாபையினையும் விருத்தியாயக காரியப்படுவனவனறி அசுத்தமாயா காரியமபோலப் பரிணாமாய்க் காரியப்படுவனவல்ல இவ்வாசுக்குளைச் சததப்பிரமவாசிகள் பிரமமென்பா; சைவசித்தாந்திகள் பிரமமாதனைநிப் பிரமத்திற்கு நேரே பரிக்கிரகசுத்தியென்பபடுஞ் சுத்தமாயாரூபமாமென்று கூறுவரென்பதாம்.

காரியப்பாட்டிற்கு எள்ளாலுய குப்பைப்போலப் புத்தர் சமணர் கூறுஞ் சமுதாயவாதமும், நூலாலாகிய வாயை—போலத சார்சகிகர் கூறும் ஆரம்பவாதமும், பேய்த்தேராலுய நீாதகோற்றம் போல மாயாவாசிகள் கூறும் விவாதவாதமும், சித்தாந்தத்திற்கேலாமையின்? அவற்றையொழித்து, சித்தாந்தத்திற்கு கொள்ளப்படும் பரிணாம விருத்தியெனனு மிரண்டினுள் இச்செயலியாகோவெனனின்? ஐயகைகுதற்பொருட்புப் பரிணாமமென்று விருத்திபாகுமெனறும், அந்நேற்பிரமம்போலுமெனனுவ கடாவையாசங்கித்துப் பிரமமென்று, மாமாயையாமென்றுங் கூறினார்

அன்றியெனனும் வினையெச்சத் திகரம் உகாரமாய்த் திரிந்தது.

ஆகுமென்றது பின்னருஞ்சென்றியும்.

பரிணாமம் விருத்தியெனனு மிரண்டினுள், மலகன்மக்களோடு விரவாத சுத்தமாயையின் காரியம் படங்குடி லானு

ற்போல; விருத்தியெனவே ஏனைப்பரிணாமம் அவற்றோடு விரவிய அசுததமாயையின காரிபத்திறகெனபனாஉம் பெரப்பட்டது. பாலனுண்டாகிய தயிற்போல முழுவதும் பரிணமித்தலுட, தெய்யினுண்டாகிய புழுப்போல ஏகதேசத்திற்பரிணமித்தலுமென பரிணமியிருவகைப்படும. அவற்றுள் பிணையதே அசுததமாயிற் கொள்ளப்படுவது உமெனக.

விருத்தியெனபது சூக்குமபரிணாமமெனப.

நிவிர்ததாதி கலைபபற்றித் திகழ்ந்திடும்சூசதாக எனபதற்கு, நிவிர்ததிகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதமமாயும், பிரதிஷ்டையுட்பட்ட புவனவாசிகட்கு தூலதரமாயும், விதையுட்பட்ட புனவாசிகட்குத் தூலமாயும், சாந்தியுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச சூசுமமாயும், சாந்தி யதீதகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச சூசுமதரமாயும், இவ்வனம் நால்வகை வாகும ஐவகைபட்டுமென்ற ரைத்தலு மொன்று.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் வாக்குகள் நாலும் கலைகளைந்தாலும் காரியப்படுகிற முறைமை அருளிச்செய்குருர்.

நிகழ்ந்திடும் வாசுருநானகு நிவிர்த்காதி கலைபபற்றித்திகழ்ந்திடும்சூசதாக-இந்தக கலைகளைந்தாலும் ஆனமாவக்குளள வறிவு விளங்காநிற்கும்,—செயல் பரிணாமமென்று புதழ்ந்திடும்விருத்தியாகும் படங்குடிலானுற்போல-சுததமாயாகாரியம் அசுததமாயாகாரிய மப்பரிணமியிராது, சொல்லப்பட்ட விர்ததிகானே காரியமாயிருக்கும் அசென்போலவெனவில்? புடவைதான் குடிலானுற்போல. இப்படியே யிருந்ததாமாயினும்,—மகி

‘முக்திமும் பிரமமன்று மாமாயவெனபா நல்லோர் - சர்வான்
மாககளிடத்திலும் அதுககிரக மூர்ததமாயிருககிற கததாவல்ல,
மகதசான சுத்தமாபைடென்று சொல்லுயார்கள ஓதியுணராத
பெரிபோர்கள்

வாககு நாலு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித் திகழ்த்திடு
மஞ்சநாகளறது நிவிரத்தி வைகரிபைக காரிப்பபடுத்தும், பி
ரதிடடை— மததிமையைக காரியப்படுத்தும், விததை பைசகதி
பைக காரிப்பபடுத்தும், சாநதி சாநதியாதீதை குககுமையைக
காரியப்படுத்தி மெனனு மது கண்டுக்கொள்க

மகிழ்த்திடும பிரமமன்று மாமாபைபெனபர் நல்லோர்-க
ர்த்தா கொள்ளப்பட்ட திருமேனிபெல்லாரு சுத்தமாயபையி
லே கொள்ளுகையினாலும், வேதாக்கமங்சளிலே நின்று தோன
றுகையினாலு மெனக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பஞ்சகலைகளினாலே நாலு வாக்கு
க காரிப்பபடுத்தி முறைமையும், சுத்தமாயா காரணகாரியங்
க கனனிற் பிணமில்லையென்றும், இரத மாபை கததாவா
காடுகெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

நிகழ்த்திடும வாககு நானகும் - இங்ஙனம் கூறிப்போந்த
வைகரி முகலிய நானகு வாககுளும,—நிவிர்த்தாதி கலையை
டற்றி - நிவிர்த்தி முகலிய பஞ்ச கலைகளைப் பற்றுக் கோடா
கச் சார்ந்தது,—அஞ்சதாகத் திகழ்த்திடும - ஐவகைப்பட்டுச் சிவ
த்தவ முகலிய பஞ்ச தத்துவங்களின் இருககும்,— படங்
கு லாஹம்போல - படமே கு லாஹம்போல—புகழ்த்தி

சச அ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மீம் விருத்தியாகும் - இவை சுத்த மாயையி னின்றும் புகழ் தக்க விருத்தியாய்க் காரியபட்டுவன வனறி,— செயல் பரி னாம மனறு - அசுத்த மாயா காரியம் போலப் பரிணாமாய்க் காரியப்படுவனவல்ல,— மகிழ்நதும் பிரமமென்பா - இவ்வா க்குக்ளைச் சதசபிரமவாதிகளா மகிழ்நதும் பிரமமென்பர் — கல்லோர் - சைவசித்தாநதிகள்,— அன்றுமாமாபையென்பா - பிரமமாதவினநிப் பிரமதக்ற்றகு நேரேபரிககிரகசத்தியென்ன பபடுகு சுத்தமாயாரூபெ னன்று கூறுவரென்பதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வனம விநத காரியமுணாத்தி, மேல் விஞ்ஞான கலாககு கனுயாகியைநதவமென றுணர்சதுகிரர்.

வித்தைகளா வித்தையீசர் சதாசிவ றென்றிவர்க் கு,வைத்துறும் பதங்களவல்னம் புவனங்கண் மந்திரங க,டத்துவரு சரீரம்போகயகரணங்க டாமெலாமு,முய் த்திமீம் வபிந்தவநதா னுபாதான மாஹிண்டே. (உரு)

(இ-ள்) வித்தைக சுத்தவிநதையிலிருசகுஞ் சத்தகோடி ம ள் வித்தை நதிர மூர்ததிகுநெய்குர், அசுரதத தவத்திலிரு யீசர் சதா கதும் அநநதா குககுமர் சிவோததமர் ஏக சிவர் கேத்திரர் ஏகருநதிரர் திரிமூர்த்தி சீரிகண் டர் சிகண்டி எனனும் அட்டவிநதேசுர ரா கிய வெண்மர்க்குர், சதாசிவ தத தவத்தி விநக்கும் பிரணவர் சாதாக்கியர் தீத்தர் காரணர் சசிவா ஈசர் சூக்குமர் காலர் தேசேசர் அம்பு எனக கூறிய வணுசதாசிவர் பதின்மர்க்கும்

என்றிவர்க்கு என்று சொல்லப்படட விவர்களுக்குப் ப
வைத்துறும் பத தமுதலான தெல்லாம் பொருததும். அஃகி
ங்கள வணம்பு யாதெனில்?

வணங்கண் மநதி
ரங்க டததுவரு
சரீரம் போகங் க
ரணங்க டாமெ
லாமும

உய்த்திடும் சக்சமாயை யுபாதானமாய்வினது சரா
வயிதவநகா ண தரபோகங்களை யு ளடாககி யவைகளைச் செ
பாதானமாகி நி னுததாநிற்கும். ஏ-று.
எநே.

அட்டவித்தேசர் அணுசதாசிவொன்றது விததையீசா
சதாசிவொன்றது தலைகருறைத்தல்.

தான - அசை.

ஏகார மிற்றசை.

சத்தருபத துடனே மந்திரங்களைக் கூட்டிச் சொல்லா
ற்பினனாக கூறியதென்னெனில்? தலைகடு மாற்றமெனனாக
தந்தர யுகதிவெனவறிக. (உரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் விதது உபாதான காரணமாங்க காரியப்பட்டித தத்
வ தாதவிகங்க ளு ளடாவது இனனாகென று னர்த்துகிரார்.

வணம் பதங்கள் மநதிரங்கள் விததைகள் வித்தை
யீசர் சதாசிவொன்றிவர்க்கு வைத்துறும் தத்துவஞ் சரீரங் கர
உக

ணம் புயனம் போகவகடாமெலாமும் வயிநகவநதா னுபாதா
 னமாகி நினதேயுத்ததிம (எனமாறுக.) வர்ணங்கனும் பதங்
 களு மந்திரங்களு மநதிரேஸ்வரர் மந்திரமகேஸ்வர ரணுசநா
 சிவாதிகளுக சதிட்டானமாண தத்துவங்களுகு சரீரங்களுங்
 கரணங்களு ம புயனங்களு ா போகவஸ்துக்களுகு சுத்தமாயை
 யாகிற விந்துபாதானமாகிநின றீஸ்வரசததி ப்ரேரகத்தினு
 லுண்டாககுவுதாம.

எல்லாமென்ற திராகாதி குத தவமில்லாதபொழுது போ
 கவ ஈடாதாபைபா லசுந்தரத்துவாவிலேபோல சுதகாதவா
 வினும் காலம நிபதி கலை விததை இராகம புருடதத்வம்ஆநசக
 கரணங்கள் ஞானேந்திரியங்கள் கனமேந்திரியங்கள் எல்லா
 முண்டென்றது.

கடி-கூ-உ-ள-ஷ-ரொ — சுயாய-வெ-ம-ப-உ-உ-வி-ஷ-
 மொ-மொ-ரா-மா-ஜ-ஹி-யி-த-ஃ || சு-க-ஸெ-ஷ-ா-ஜ-ஹ-யெ-ந
 க-ம-வெ-ம-ம-ஜ-ஹ-ஸ-ஸ- || சு-த-ர-ா-வி-க-ா-ம-ப-வ-ப-ா-
 ம-ப-ப-ய-ப-ா || சி-க-த-ா-ந-ப-த-ர-ப-ா-ம-ப-ா-
 வ-ா-ம-ப-ி-அ-ஜ-ா-த-ஜ-ா-உ-கி .

ஆனால் கலாதி சம்பந்த மு ஈடாகையினாலே இவர்களும்
 சகலரே எனவில் ? விஞ்ஞான கலர்க்குக் கலாதிசம்பந்தமுன்
 டாயிருந்துங் கலாதிபரநதிர ரல்லாதபடிபா லகலரே.

கடி-கூ- த-வெ-த-வ - கலாதி-க-கூ-ஸ-ம்-யொ-ப-ா-கி
 ல-க-க-க-ப-ஜ-ஹ-ஸ-ஸ- || தெ-ஷ-ா-ஜ-த-ர-ா-வி-ஸ-க-ஹ-வெ
 ல-க-க-க-க-க-வி-|| தெ-ஷ-ா-க-க-க-ப-ி-யொ-மெ-வி-வ-ப-ா-
 வ-ா-ம-ப-ி-அ-ஜ-ா-த-ஜ-ா-உ-கி .

ங்களா யிருக்கும் பதங்கள் என்பத்தொன்று.—வன்னம் ஐம்பத தொன்று,—புணங்கள் இருநூற் நிருபததுநான்கு,— மந்திரங்கள் பன்னிரண்டு,—தத்துவம் அசாகாரணமா யிரு சகும் சுததகலாதி சுதத பிருசிவியதம் முப்பத்தொன்று.—ச ரீரம் - சாதரண சாதரணமாயிருக்கும் துல்தேகம்,—போகம்- போககியப்பொருள்,—கரணம் - முன் சொன்ன தத்துவங் களில் விசேடமாகும் இத்திரிபங்கள்,—காலமலாமும் - இவைக ளெல்லாவற்றையும்,—வயிததவந்தான - சுததமரையயி லுன டாகிய சுததவிததை ரசரம சாதாககியம் சததி சிவம் என னு ஞ் சிவசுததுவமைநததரதானே தானேதங்கள் சங்ளிடத திரு ப்பவர்க்கு முறைகையி,—உபதானமாகிநினதே உத்ததிம-ச மவாயி காரணயாய்நின் றுனடாசகும்

மாயையிற்பிரபஞ்ச மாயையிறகோத்தனடாவதுபோ ல, மாமாயையிற கோத்தனடாகவேனயிவதில்லை. விஞ் ஞானகலருட பரிபகருவ மலர்களி லுதுககரகப்பாடிகி மலபா கமினநிப பதிபதாரததகருட் பிரவேசித தப் பதியாயிருக்கின் ற மந்திராகள மந்திரமகேசவரர்களா அநுசதாசிவர்கள் என னும் இவாகளை விஞ்ஞான கலர்கொன்று சிலர் வியாக்கியான ம பண்ணினாகள் அது முன்னிச மலையும். ஒருமலதகார் வி ஞ்ஞானகலா என்று சொல்லியிருக்க, மலம நீங்க அதிகாரமல மாதிரிகளாய அபரபதிகளாய்க்ககந திபொனவா எப்படி விஞ்ஞானகாரவார்கள், ஆகார்களா அப்படியாகிற் சிலவிட த தப்படிசொல்லியிருப்பதேதே? உளாறு. பூர்வத்தி லிருப் பைநோக்கிப் புரப்படவசனம். இப்போதிருப்பை நோக்கி டெழுந்த வசனமன்று விஞ்ஞானகலர் மாயைகருமேற் சுதத வித்கைகருக மே கதித்தானததிலே யெண்ணிறத்திருப்பார்கள் எனறதிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சுதந்தமாயை முதற்காரணமாவது ஈண்டுக் கூறிப்போந்த
வாக்குமாத்திரைக்கேயனது, மந்திரேசுரர் மந்திரமயேசுரர்
அணுசதாசிவர் முதலிய வபரமுதநாககு வேண்டப்படுஞ் சுக்
தாத்துவாக்களெவற்றினுக்கும முதற்காரணமென்பதாம்

விந்துவை யைநகவ்மெனது பகுதிப்பொருள் விஞ்சி
பெற்றது.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

ேலுஞ் சுத்தமாயை லுண்டான தோற்ற மருளிச் செ
ய்க்குர்

(அகவ்யம்) மாமாயையானது தான உபநாணமா
கினைது நாசம விநது சாகாகக்யம் ரசுரம சுதகவிதகைகொ
னகந சிவதத்துவங்க னேநதம் பஞ்சகலைகளுந் நாலுவாககு
களும ஐவபததேர ரகசுரங்ளும் வேதாகமங்களிலே சொல்லி
யிருக்கிற பொருத்தப்பட்ட எண்பததொரு பதங்களும சுதத
கோடி மந்திரங்களு மந்திரா அட்ட விதகியேசுரா அணுசதா
சிவ ரிவாகளுக குண்டாகிய தனுகரண புவனபோகங்களும்;
விஞ்ஞான கலர்க்குத தனுகரண புவன போகங்களுக் தோனது
மெனலு முறைமை யறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

வயிதவந்தான - சுத்தமாயை முதற்காரணமாவது,—
வித்தைகள்-ஈண்டிக் கூறிப்போந்த வாக்குமாத்திரைக்கேயனதி

மந்திரேசுரர்,—வித்தையீசர் - மந்திரமேச்சுரர்,—சதாசிவ
 ரொன்றிவர்க்கு-அணுசகாசிவர்முகலிய அபரமுதநர்க்கு,—வை
 ததுறும்பதங்கள்-வேண்டப்பெறும் பதங்களுள்,—வன்னம்-அக்க
 ரங்களும்—புவனங்கள்-புவனங்களும்,—மந்திரங்கள் - மந்திர
 ங்களும்,—தத்துவம்-தத்துவங்களும்,—சரீரம்-சரீரங்களும்,—
 போகம்-போகங்களும்,—கரணங்கடாமெல்லாமும் - கரணங்க
 ளுமாகிய சதசாததுவாகக னெயற்றினுகூட,—பாதானமா
 சிநினை யுபததிமே-முதற்காரண மாய்நின்று செலுத்துமென
 பநாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்த வீரதுஞான மூவகைப்பட்ட வானமா
 க்களுக்கும் தாரதனமியமாக சீவிக
 கு முறைமையை யுனர்த்துகூறா

மூவகையணுக்களுக்கும் முறைமையால் விந்துஞான
 மேவின் தில்லையாகில் விளங்கிய ஞானமீனாறு
 மோவிட விந்துஞான முதிபபதோ ஞானமுண்டேந்
 சேஷவர் கொடியினுறவ சேவடி சேரலாமே. (உக)

(இ-ள்) மூவகை மூவகைப்பட்ட வானமாக்களுக்கும் விக
 யணுக்களுக்காரியமாய் நாலுவிருத்தியை முடைய
 கு முறை சத்தனன தாரதனமியமாகப் பொருந்
 மையால் விந்து தி சீவியாதிருக்குமாகில், அவர்களுக்கு ஞா
 ஞான மேவின் னமுண்டாகாது.
 தில்லையாகில் வி
 ளங்கிய ஞானமீ
 ன்றும்

ஓவிட விந்த விந்து ஞானம் பரமமான பந்தத்துக்கு
 ஞான முதி ப்ப க் காரணமாகையா லந்த ஞானத்தைவிட்
 தோர் ஞானமு டிச் சுததமாபைக்கு மேற்பட்டிருக்கிற சிவ
 ண்டேற் சேவ்ய னது பரசாதத்தினாலே சிவஞான மிவாக
 ர் கொடியினு ணுகுப் ப்ரகாசிக்குமாயின; உயர்கத விட
 றன சேவடி சே பககொடியையுடைய சிவனது சீபாநகம
 ரலாமே. லங்களை யடையலாம். எ-று.

ஏகாரம் ஈற்றை.

முறைமை எனபதனும் ப்ரணவாதிகளைப்பற்ற வநந்தா
 திகளுக்கும் குறைய சீவிகக்கும், அவர்களைப்பற்ற சுததகோ
 டி மகாமகதிரங்களுக்குக் குறையும், அவர்களைப்பற்ற மண்ட
 லாதிகளுக்கு, அவர்களைப்பற்ற ககனேசாதிகளுக்கு, அவர்க
 ணைப்பற்ற பரமான்டதாரகராகிப வருத்திராதிசுக்கும ப்ர
 மாதிகளுக்குங் குறையககுறைய சீவிககுமெனவறிக.

இங்ஙனஞ் சுததாசுத்த வாசிகளான வான்மாககளுக்கு
 ஏறியுங் குறைந்தும் விளங்குமெனவறிக. (உசு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

(மூவகை...சேரலாரே)-விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சுக
 வொணுமியர்களுக் கடைவே சுததாதவா மிசிராத்வா அசுத
 தாதவா தாரதமயியமாக வாச்சியவாசகஞானமானது பொ
 ருத்திறில்லையாகி லறிவேயில்லையாம். இவ்வாச்சிப வரசுகஞா
 னமாகிய விஞ்ஞானம் பிரகாசித்த, மேல் விஞ்ஞானப்ரகாச
 மு மப்பிரகாசமரம்படி சிவாணந்தானுபவ ஞானோதயமுண்டா

சுருசு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மாகில் நுஷ்பககொடிமை யுயர்த்த சிவனது செய்ய தாமரைமீ
லர்போன்ற சீரீபாதத்தையடையலாமென நினைப்பொருளா.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—n—

முனசொல்லிய மந்திரர் முனை மூவகையானமாக்களூ
ககுச் சாவஞளுத்தவம, முனசொல்லிய வாசருவிருத்திமுதல்
வீத்துகாரியமின நி உண்டாகாகென றுணர்த்துகின்றார்.

(சாவானமாக்களூககுஞ் குகருமைவாசரு முதலிய வீந்து
ஞானமிருநதாலுங் கனமததினால் மாயையி லுண்டாகிய தூல
சீரீ குகருமசீர சம்பநதத்தினுலே சர்வஞளுத்தவம் பிரகா
சிக்கவிலலை யாதலால்.) முவகை அணுகளுககு - மந்திரா மக்
திராரகேசவரர் அணுநதாசிவாகளுககு,—முறைமையால் வீந்து
ஞானமேவிபதில்லைபாகில்—கூகருமைமுதல் வாசரு வீர்த்தி ச
ம்பநதக் கிரந்ததில் ஞானத்தை விளங்குதலான் ஞானமென
று பெயருடைய முன்னதிர விநதத்திற் சொல்லிய வயிச்ச
வ கூகருமதேக தூலதேக புவருதிகாரிய சம்பநத யில்லாகி
ருந்தால்,—விளங்கிய ஞானயினமும - சாவஞளுத்தவ சந்தி
யிற சமுற்பன்ன சவிகற்ப சர்வவிஷயஞானம் அவர்களிடத்
திற காணப்பட்ட தில்லைபாய் விடும,—வந்ததுஞானம்-இப்போ
து சொல்லிய வயிச்சவ தததுவதாதறுவிக வாக்குரூபவியஞ்
சக ஞானமுமவாச ரூபாதி பொருகதிச் சர்வஞளுத்தவசத்தியி
ற் சமுற்பன்ன சாவவிஷயவியங்கிய சவிகற்ப ஞானமும்,—
ஓவீட-நீங்கிட,—உதிப்பதோர் ஞானமுண்டேல்-பரமுத்திக்க
ருகாரியவாககுச் சிவநீரீகூணபாதர் நிாவிசற்ப சமாதி சமு
ற்பன்ன நிாவிசற்ப சேனமுத்தி சாட்சாதகார ஞானமும்.

சகலர்க்கு முனசொல்லிய மகாமாயாத தீக்ஷாசத்தி மகா
மாயாபுநஷ விவேகஞான சிவத்திபான சிவசமாதியினுற்பவி
ககு மொப்பற்ற சிவவிஷய சீவனமுத்தி சாக்ஷாத்கார ஞான
நதான, சமாதிக்ஷா மாததிரநசான, சியானஞானமாத் திரந்
தான, விவேகஞான மாத் திரநசான, உளளதே! அபித து மு
றைமயினும்,—சேவயர் கொடியினுறன,—சேவடி சேரலா
மே-திருவடிவைப் பெறலாகுநதானே!

சாரிய லக்ஷணையினுல் முனசொல்லிய அறிவானந்த முக
ணமை பெண்கனற சிறசத்தி லக்ஷண சிவத்துவாபி வியத்தி
பெறலாகுநதானே!

சத்தியோநிருவான திட்சாசுதசியாசில், அசத்தியோ
நிருவான தீக்ஷா மாததிரததுக கங்கமாகிய விவேகஞானத்தி
யானசமாதி சீவனமுத்தி சாக்ஷாத்காரங் சளிநிப பெறலாம.

மூவகைபணுககளாவார் விஞ்ஞானாகலர் பிரளயாகலர சக
லாக ளல்லர், விதேகிகளாகும. முதலிருவர்க்கும் விந்தனான
யில்லாயால் விந்தனான மென்றது வாசகுமாத் திர மென்
று பணணி, அஃதெல்லாககு முனடென்று சகலர்க்குள் உத்
தம் மத்திம அதமர்கள மூவகை பணுககளென்று பொருளுரை
த்தாலு மாறுபாடில்லே! உள்ளது; ஒருபிரகாரத்தா லப்ப
டியும் பொருளுரைகலாம.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேற் கூறிப்போந்த வாக்குகள் சவிகற்ப ஞானத்துக்கே
துவாகலால், ஈண்டுக் கூறியது சுத்தப் பிரபஞ்சம்போல வித்
தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவர் மாததிகாககே யன்றி, விஞ்
ஞானாகலா பிரளயாகலர் சகலர்க்கும் ஓநதலையான் வேண்ட

ப்படும் சவிகற்ப ஞானத்திற் கேதுவாகிய அவ்வாக்குகள் தன் வின வேறாகக் காணப்பட்டு நீங்க; அதற்கு மேலாகிய பேரறிவு ஒருவனுக்கு விளங்குமாயின, அவனப்பொழுதே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவனெனப்பதாம்.

எனவே, இவ்வாசுருகள் பரமபந்தமென்பதாயிற்று.

முறைமையின் மேவுதலாவது, வித்தைகள வித்தையீசர் முதலியோரா போலன்றிச் சகலா முதலிய மூவாக்கும வியஞ்ச மேதுபாடுபற்றி முறையே தூலதமமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலமாயும பொருத்ததல்.

ஞானத்திற் கேதுவாகிய வாக்கை ஞானமென்ற பசரித்தார

பிரளயாகலர் விஞ்ஞானசலாகுத தனுவில்லையென மயங்கிக் கூறுவாருமுளா, அஃது ஆகம் வசனங்களைடு முரணுதலின் அவசித்தாகதமென ரெழித.

இவை யேழுசெய்யுளானுஞ் சுததமாயையிற் றேன்றுங் தாரிபங்களும் அவற்றதியல்பும வருத்தக கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன் சொன்ன சுத்தமாயையா லொழிந்த மூன்று வகைப்பட்ட ஆனமாககளுக்கு மறிவுண்டாகா தென்று மேலருளிச் செய்துரை.

மூவகையணுக்களுக்கு முதமையால் விர்துஞான மேவின தில்லையாகிய விளங்கிய ஞானமின்றும் - ஆனமவர்க்கமெல்லா தலசம்பந்திகளாயிருக்கையினால் மூன்றுவகைப்பட்ட ஆனமாக

களுக்கும் அவரவ ரறியும் பகுதிக் கீடாக வயிந்தவ ஞானங் கூட்டின்று அறிவிக்கிறதில்லைபாகில் இவர்களுடைய விச்சா ஞானக்கிரிபைபகளாலே பிரகாசிக்கப்பட்ட வறியுண்டாகாது.-- ஒவிட விறதூன முதிப்பதோர் ஞானமுண்டேற் சேவியர் கொடியினுனறன சேவடிசேரலாமே - இப்படி சிவதத்துவங்க னைநதாலும் வேதாகம சாததிர புராணங்களினாலும் அறிப்ப ட்ட வயிந்தவஞானத்தினுலேயும் ஒழியும்படி கீடாக யிவனி டத்திலே பிரகாசிக்கத்தக்க தொரு சிவஞான முண்டாகில், உய ர்த விஷயபகொடியை யுடைய தமபிரானுருடைய சீபாதத் தைப பொருந்தலாம்.

இதனூற் சொல்லியது மூன்றுவகைப்பட்ட வானமாகக் ஞாக்கு வயிந்தவஞானத்தா லொழிப அறிவு னடாகா தென் றும், இறத ஞானமு லொழியும்படி யிவர்களிடத்திலே சிவஞா னம் பிரகாசிக்க காலத்து சிவனுடைய திருவடியைச சென்று கூடலாமெனனு முறைபையு மறிவித்தது

‘விறதவின மானை’ எனற திருவிருத்தத்தில் ‘விந்த தனபால் வைகரியாதி’ எனற பத்ததுகரு விவாககியானம் இவ னளவு ம வந்து முடிந்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—o—

விந்தஞானம் - மேற்கூறிப்போந்த வாக்குகள் சவிகற்ப ஞானத்திற்கே துவாதலால்,—மூவகையணுககளுக்கும் - ஈண் யிகூறிப சுததப் பிரவஞ்சம்போல, விதகைகளை வித்தகையீச ர் சதாசிவர் மாததிராககேயனறி, விஞ்ஞானகலர் பிரணியா கலர் சகலர்க்கும்,—முறைமையான மேவினதில்லையாகில்—மு னையே னுலமாயுக் னுலதரமாயுக் னுலதமமாயும் பொருந்தியறி

தலில்லையாயின்,—விளங்கியஞானமின்றும் - சவிகற்பஞானத் திற கேதுவாகிய அவ்வாசுருக்களா லுண்டாகும் ஞானமில்லையாம்.—விந்தஞானமோவிட - விந்தஞானம் பரமபந்தமாத வின நன்னினைவேறாகக் காணப்படாநீங்குக,—உதிப்பதோரா ஞானமுண்டேல - அதற்குமேலாகிய பேரறிவு ஒருவனுக்கு விளங்குமாயின்,—சேஷுடா கொடியினுண்டன சேவடி சேரலாமே. அவன்பொழுதே யிடபகொடியையுடைய சிவபிரான நிருவடி சேர்தலாகிய பரமுத்தையைத் தலைப்படுவ னென்பதாம்.

இவை ஏழு செயுடானும் சுதகமாயையிற்றேனதுவ காரியங்களு மவநிவி பல்பும வருத்தகூடாபட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஞம வாக்கின முறைமையைக் கூறி யருவமாயிருக்கிற மாயையின நும பரடஞ்சகாரியந் தோன்று முறைரையை யுணரத்தகூறார்

அருவினி லுருவநதோனலி யங்காங்கி பாலமாரி, யுருவினி லுருவமாயே யுதித்திடு முலகமெல்லாம், பெருநடுஞ் சுருங்கும்பேதா பேதமோ டபேதமாகு, மொருவனே யெல்லாமாயி யல்லனா யுடனாமாவன. (உ.எ)

(இ-ள்) அருவி அருபமாகிய மாயையின நுருவமாகிய வி லுருவந் தணுவாதிசு டோன்றித் தேகமும் தேசியும் தோன்றிய போன்று, அஃகாவது தணுவாதிகள் சரீரம் ங்காங்கி பாவமா போலவும் மாயை யானமாயைப்போலவுங் கி யுருவினி லுரு கலந்து பிறிவற்று நின்று, பின்பொரு உடி.

வாமாயே யுதித்தி விலே நின்றந தூலவுருவம் பரிணமித தொ
டும் ருவடிவாகித கோஷநிநிற்கும்

உலக மெல்லா இந்த முறையே விசுவமெல்லா மாயை,தா
ம் பெருகிடும் னே நரா மிருகாகியான வெண்பதது காண
கு தூரூயிரம போவிபேசமாய் விரியும்.

சுருங்கும் பே பேசமு மபேதமுமாகிய வாண்பெண்ணை
தாபேதமோ ட கியு ம அச்சப் பேதமாகிய வாண்பெண்போ
பேதமாகும் லத தோனறுகையினுலே பேசமல்லாத வ
லியாகியுந கோணிப பெருகாநிற்கும்.

ஒருவனே யெ அநகக காதநாதானே யிவைக்கொல்லா
ல்லாமாகி யல்ல மாகியிசைப் பிரபஞ்சததுக கருணு ராய வ்
னா யுடனுமாவன யாத்நியினுலே யநகயனு மா யிருப்பன (உஎ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

அருவினிலுருவநதேதானதி யங்காங்கிபாவமாகியுருவ்வினிலு
ருவமாயே யுதித்திடும-அருவமாகிப மாயையின முகல் சூகசூர்
ருபநதேதானதி, தோனநினவனவிந் சூகசூர்ருபமங்கமு மான
மாவங்கியுமெனகிற தனமையைப்பொருகதி, மேற்சூகசூருபத
திந் தூலநபமான துண்டாம்,— உலகமெல்லாம் பெருகிடுகரு
க்கும் - உலகங்சருசூ மிம்மடிபே சூசூருமாகிய தததுவங்
களுண்டா யதினிலுதூலமாகிய வுலகமுண்டாயவிரியும் விரிகத
உடைவே தூலஞ்சூகசூருமதகினுஞ சூகசூர்ங்காரணத்தினுமொழி
க்கும். இனி யநகக காரணமான மாயையும் காரியமாகிய பிர
பஞ்சமு மெவ்வாறு நிற்குறெனின?—பேதாபேசமோ டபே
தநிற்கும் - காரிய காரணங்களாயிருக்கிற வவசுரத்தின் மாயை

யென்றும் பிரபஞ்சமென்று மிரண்டுபெய ருரைக்கவுண்டாய், காரிய காரணங்களை பிரிக்கப்படாத தன்மையாற் பேதாபேத முமாம், வஸ்துசுஅபேதமுமாம். வஸ்து ஒருமுதலாகையா லிப் படி மாபைதானே யியவாரூகிற் காதார கேவல நிமிதகமே போவெனின?—ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லவா யுடனுமாவ ன - சிவனொருவனே மாயாப் பிரபஞ்சமெல்லாமாய் ப்ரபஞ் சத்தன்மையுந் தானல்லவா † யனுப்பிரவிஷ்டனாகின்று ஸ்தி தியையும் பன்னுவனென நினைபொருள.

† உள்ளே நின்றது.

ஒருவனெனனது ஒருவனேபென்ற ஏகாரத்தினு லகேசே ஸ்வர ‡ விபாவிருத்தி.

‡ தளபபயிதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

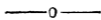
இவ்விடத்து மகாமாயாகாரியத்தைச் சிதங்கித சினிமேற் செப்புட்படிசுருப் பொதுவாயுரைத்து, மாயாகாரியத்தையும் அப்படிச்செப்புட்படி கபபடியுரைக்கின்றார்

அங்காங்கிபாவாமாகி-காரியசத்தி சமூகமே மாயையாதலா ன மாயையாடு,காரியங்க ளங்கங்ஊனென னை தன்மையாகி,— அருவிலி - காரியசத்தி ரூபமாகிய மாயையின்,—உருவம்-அந ககாரியசத்தி வியத்திரூபமாகிய கலாநிகாரியம்,—கோன்றி - உற்பத்தியாய்,—உருவிலிலுருவமாயே-அக்கக்லாநி காரியத்தி னினதும் பிரகிருதி முதலாகியகாரியமாகித்தானே,—உலகமெல் ளாம்-கலாநி பிருகிவி யகதமாய தத்துவதாத்விதப் பொருளக ளெல்லாம்,—உதித்திரும்-உற்பத்தியாம்,—பெருகிடுஞ்சுருங்கும்-

சுருடிகாலத்தில் வியத்திருப்பமாயும் சங்காரகாலத்திற் சத்தி
 ரூபமாயுமிருக்கூட, — பேதாபேதமோ டபேதமாகும் - வியத்
 திருப்பமாயக காரணமொருக்கி காரியமான காலத்திற்கடமும்
 மிருத்தமபோலக காரியகாரணக்கள விசேஷா விசேஷமாய்
 ததோற்றமும், சத்திருப்பமாய்க் காரிபஞ் ஒருங்கிக் காரணமா
 ணகாலத்திற் காரிப காரணங்கள் அவிசேஷங்களாய்த் தோற்
 றும், நிமித்தகாரணனன்றி யாமோ வாகாத்தென நுணாததுகி
 னறா, — ஒருவனே பெல்லாமாகி யல்லலு யுடனுவன - சிவன
 றானே அநநந த துவாரத்தாலே மாயா காரிபமெல்லாவதையு
 மபண்ணுகிறவருங்க குல்லான தனடி முதலியவற்றைக கைக
 கொண்டிட்டு ந்துப பண்ணுயது போலம பண்ணைதவனுமாய்த்
 தனது சத்திருப காரண சங்கற்ப சலனமற்ற தெரழிலிலுற் ப
 ணொடு சிறப்பவனுமாவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

சூக்குமமாகிய மாபையினின்றும் தூலமாகிய கலாதியும்,
 அவற்றிற்று தூலமாகிய மூலப்பகுதியும், அசுனினுற தூலங்களா
 கிட குணத்தெவ முகலாயினவுற தோனறும் அசுதூலங்களினி
 னறூற தோனறவ காரிபம அவற்றினூற தூலமேயாம. இவ்வா
 றே காரிபப் பிரபஞ்சமெல்லந் தோன்றி, நிலம நீர தீ வளி
 விசம்பு ஆண பெண் அலி எனறறெருடசுத்தது அவயவப்பகு
 ட்புடையனவாய, வளர்கதந் தேய்கதம் பரிணயித்தவரும்.
 இத்தன்மையவாகிய காரிபகாரணங்கடகுத் தம்முட்பெரும்பா
 றும் வேற்றுமை கூறும் ரைபாயிகர் முதலியோர் மதம் ஆடா
 டு. மற்றென்னெனில்? பரிணுமமாதலை கோக்கிப் பேதாபேத

மாம், சற்காரியமாகலை நோக்கி அபேதமாம், மேற்சிவனவன் தன் சுகநிதி தனனினி னதே தோனறுமென்பதனூற் பெறப்பட்ட கிமிதசுகாரணஞ்சிய முகல்வன, அநநதா சீகண்டர் முகத தான அவததைக காரிப்படுத நுங்கால், கலபயினாலொன்றாயு ம் பொருண்மைமால் வேறாயுஞ் செலுததுதலான உடனாயு நிற் பனென்பதாம்.

எல்லா மெனநகனூற் சுத்மாயா விருததீயினும் அவ்வாறு நிற்பனென்பது பெறுதம.

உருவினிலருவாய்த தோனருதெனப் பிரிதகமையின், ஏ காரம் பிரிதிலைககண வநகது.

ஒருவனே எனினும் ஏகாரம் சேற்றம்

அங்காங்கிபாவமாகிப பெருகிடுஞ் சுருங்குமெனக் கூட்டிக், அநிவசனத்தின உலகந தோனறுமெனனும் மாயாவாத த்தை மறுப்பார அருவினிலுருவந் தோனறியெனறும, அவய வமே பொருநாரித த்தானறுவதநி அவயவியென்பதொன தில்லை பெனனரு சமுதாயவாததை மறுப்பார் அங்காங்கி பாவமாகிபெனனும், நிலமுதலிய உருவம் பொருளினினறுங் ககதகுணமுதலிய அநவந் தோனறுமெனனும் ஆரம்பவாதத் தை மறுப்பார உருவினிலுருவமாயே யுதித்திடுமெனறுங் கூ றினார்.

பெருகிடுஞ் சுருங்குமெனறதாம் பெருககஞ் சுருக்கம்ப த்றி ஒருபொடகே பெருப்பாலும் வேற்றுமைகூறும், அவ்வா ததை மறுததற்பொருட்டு, பிரிவுமன்ன.

இகனனே மாபை முகநிடுமராகமாகி முக்குணமாதிரிமூல ந் சுகநிதிம் எனறதனகட்படுவியல்பு தொகுததக் கூறப்ப ட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சுத்தமாயயிற் றேற்றமு மது காரிப்பட்ட முறைமை யு மறுளிச் செய்து, மேல் சுததமாயையில்நின்று பிரபஞ்சக நோ னறுகிற முறைமை யுருளிச்செய்கிறார்.

அருவினிலுருவநகோணி - அருவமாயிருக்கிற மாயையில் நின்று மாயாகாரிபரான பிரபஞ்சருபக நோணி—அங்காங் கிபாவமாகி - இவையிரண்டிச தேகமுத தேகியு மபோலப் பிரிய துறு நின்றதாய,—உருவினி லுருவமாயே யுதித்ததி முலகமெல் லாம பெருகிடுகு சுருங்கும் பேதாபேதமோ டபேதமாகும் - இதைப் பிரவஞ்சு மனவிநந்த வடிவாகப் பெருகித் தூலா காரமாய் நிற்கும், ஒயிக்குவகாலத்திற் குகுகுமமா யத்பமாய் வீசிம, இதை வடிவுகள்தான ஒன்றுககொன்று இரூளும் வெளியு மபோல பேசுககளு மாய, சொல்லும பொருளும்போலப் பேதா பேசுக்களுமாய, பொன்னு பணியுமபோல அபேதககளுமாய், இப்படியே கோணருநிரகும். இதைப் பிரவஞ்சக தானே நின்று காரி பப்படுமா வெண்ணில?—ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லவா யுடனுமாவன - கர்த்தா தானே முன் சொல்லப்பட்டவை யெ ல்லாக தானேயாய் விசாரித்ததப் பார்த்தகால் இவை யிதறுசகு ள ளொன்றுமில்லாமாய் இப்படித் தோய்வற நிரககசெய் தேயும் இவை யெல்லாததையும் விட்டு நீங்காமல் பிழிவதும்.

இப்படி எண்ணிநந்த வடிவமாயிருக்கிற விசுவத்தோ டே கர்த்தாவயுகூடி விசுவருபியாய் நிற்றனென்பதற்குப் பிர மாணம் திருப்பாட்டு. “இருநிலநாய்த் தீயாகநிருமாகி யியமா னனையெரியுங் காததமாகி, பருநிலைய திங்களாய் ஞாயிராகி யா கசமாயட்ட மூர்த்தியாகிப் பெருலணங் குற்றமொடுபெண்

“ஊமானும் பிறருருவந் தம்முருவம் வேறகாகி, நெருணை யாயினராகி நாளையாகி நிமிரபுனசுடையடி கணின்றவாதே” கீர்த்தி திருவகவல். “வேறுவேறுருவம் வேறுவேறியற்கையு ம், நூறு நூறாயிர மிபல்பினதாகி” எனறும், திருவண்டப்பகுதி, “நாடொறு-மருக்கநிற்சோதி யமைத்தோனந்ருத்தகு - மதியி ற்றன்மை வைத்தோனநிணடிற்ற - றியின வெமமை செய்கோ னபொய்தீர-வானிற்கலப்பு வைத்தோன மேசுரு-காலினுக்கங் கண்டோ னிழறிகுந்-நீரினினசுவை நிகழருநோன வெளிப்பட-ம ண்ணிற நிணமை வைத்தோ னனறென-றெனைபலகோடி வெ னைப்பலபிறவு - மனைத்தனைதவவயி னடைத்தோன.” திருந தோனோககம். “நிலநீர்நெருப்புயிர் நீளவிசும்புகிலாபகலோ ன், புலனாயமைநகரோ டெணவகையாய்ப் புணர்ந்துநின்று னுலகெழுநத் திசைபதனைத் தாரொருவனுமே, பலவாக நினரவா தோனோககமாடாமோ” எனறும், திருக்களிற்றுப் படி “ஏதெனுங்காரணத்தா லெவ்வலகலெத்திரமு, மாதேயும் பாக நிலச்சினையே—யாதலினுந், பேதமேசெய்வா யபேதமே செய்திடுவாய், பேதாபேதஞ்செய்வாய் பின” என்னுமதுந் க ண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது அருவமாகிய மாயையிலே நினறும் உருவமாகிய பிரவஞ்சம கர்த்தாவாலே தோனறுமெனறும்; கர் ததா விந்தப பிரவஞ்சுந் தானேயாய் இவை யல்லவாய் இப் படி நிங்கச்செய்யும் விட்டு நீங்காமற் பிரிவற நிற்பனெனறு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அருவினலுருவந்தோனி - சூக்குமமாகிய மாயையின
 லுந்துலமாகிய கலாசூய மவற்றினுந்துலமாகிய மூலப்பகுதியு
 மதவினுந் தூலங்களாகிய குணத்தவ முதலாயினவுந் தோன
 றும,—உருவினலுருவமாயேயுதித்திடும்-அந்நத தூலங்கனிவின
 றுந் தோனறுங்காரிய மவற்றினுந்துலமேயாம,—உலகமெல் லா
 மங்காங்க்பாவமாகி - இயவாதே காரியப்பிரவருசமெல் லாக
 தோனி நீல நீர் தீ வளி விசுர்பு ஆண் டெண் அலியனறற ரெ
 டகத்தவை யவவப் பகுப்புடையனவாய்,—பெருகிடுஞ் சருங்
 கும-வளர்நநுநதேயநதம பரிணயித்தவரும இதணமையவா
 கிய காரியகாரணங்கடகுந் தமமுட்பெருமபாலும வேற்றுமை
 கூறு ரையாயிகா முதலியொர் மதமடாது மதநெனெனெனி,--
 பேதாபெதமோ டபேதமாகும்-பரிணாமாதலைநோக்கிப் பேதா
 பேதமாம, சதகாரியமாதலை நோக்கி லபேதமாம,—ஒருவனே-
 மேற் சிவனறன சநிதி தனனிவினறே தோனறு மெனபதநுந்
 பெறப்பட்டநிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன,—எல்லாமாகி -
 அந்நதர் சீகண்டர் முகத்தா னவற்றைக காரியப்படுததுங்கா
 ற் கலப்பினுலொனரூசியும,—அல்லவாய் - பொருண்மையால
 வேறாகியும்,—உடனுமாவன - செலுத்தலாலுடனாகியு நிறப
 னெனபதாம்.

இதனானே 'மாயை முத்திமராக்மாதி முக்குணமாதிமு
 லக தநதிடும்' என்றதனகட்படு மியல்பு தொகுத்துக் கூறப்
 பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்நாமாயிற் ப்ரபஞ்சக தோனறுவதில்லை, பிர
மத்திவ்னதும் ப்ரபஞ்சக தோனறுமெனனு
ம பாறகரியனைகோககி யுனாததுகீரா

அருவுரு வீனாதாகும் விகாரமு மவிகாரத்தில்,
வருவது மில்லையெனின வானவளி யாதிபுதந, த
ருவது தனினமேக சலனசக் துக்களோடு. முருவின்
மீன னுருமேறெல்லா முதித்திடு முணாநதுகொள
ளே. (உஅ)

(இ-எ) அருவுரு முறகூறிப வருவதிலே நின்ற முருவக்
விநு தாகு தோனறுது? அவிகாரமாகிய மாயையின
ம விகார றும விகாரமாகிய ப்ரபஞ்சக தோனறுகை
மு மவிகாரத்தி க கொரு காரணமுமில்லையெனது நீ சொல்
ல் வருவது மில் வில்?

வானவளி யா அருவாயுள்ள வாகாசத்திலே வாயுமுழுவி
திபுதந தருவது ய பூதவக ளுண்டாகாநிரகும்.
தனின இன்ன மவவாளில்,

மேக சலனச அநத வாகாசத்திலே மேகமுரு சலனத
தக்களோடு மு தையுந திரட்சிமையுமுடைய மினனுமிடிபு
ருவினமீன னுரு மிவையெல்லாந தோனறுநிற்சும்
ஃறெல்லா முதி
ததிடு

உணர்நது ஆ அதுபோல வருவமாயுள்ள மாயையிலே
கொள்ளே. யருவமாயுள்ள ப்ரபஞ்சக தோனறுக கா
ணென தறிந்துகொள்வாயர்க. எ-று.

இதற்குப் பிரமாணம் விசுவசா ரோத்திரத்தி லெனவ
திக. (௨௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலு மதற்கோர் புறநடை.

அருவருவீனாதாரும் விகாரமு'விகாரத்த வருவதுயில்லை
யெனவின-அருபத்திலுருபமுண்டாகாது அவிகாரத்தின விகா
ரமுண்டாகாது. ஆகையா லருபமாயிருக்கிறாயை ருபமாயிரு
க்கிற பிரபஞ்சத்தைப்பெறாது அவிகாரியாயிருக்கிற சிவனிடத்த
திற்கிருத்தியமாகிற விகாரமுமவாராதெனின?—வான - ஆகா
சமவிகாரரஹிதமாயிருக்க,—வளியாதிபுதந் தருவதுமேகம் -
பாராததிவமாயிருக்கிறதாமததையும் ஜலதசையுந் தேஜசையுந்
அருபமாயிருக்கிறவாயு வதுபந்திததுககொண்டு மேகததையும்
டாகுகும் — தனவிரசுலசசதகங்கனோடு முருவீனயின ஒரு
மேறெல்லாமுதித்திடும்-அம்மேகத்தினிடத்தில் வாயுதருமமாகி
ய சலனமும, இவைகளுக் கவகாசப்பிரதமாயுள்ள வாகாய
குணமான சத்தமும, தேஜசினுடைய தர்மமான யினனிடியு
ம்,—ஆப்பியதருமமான ஜலமும, பிருதிவிதருமமானருபமு முண
டாகக்கண்டோம்,— உணாநதுகொள்ளே -இவ்வாறுசொன்ன
திருவ்டாநதத்தின்படியே தாஷ்டாநதிகததையு மறிந்தகொ
ள்வாயாக. அவையாவன? மாயையுந் கனமமு மாணவமு'மான
மாவுககூடி நித்தியநி அமலநிர்விகாரியாயிருக்கிற லீஸ்வரனுடை
ய சகந்தியிற் பிரபஞ்சமுண்டாம் உண்டாம்படி, மாயாகாரிய
மாகிய தனுரஹிதிகளுந் கனமபலமாகிய சுகதுக்கங்களும், ஆ
ணவதர்மமாகிய மோகாதிகளும், ஆன்மதர்மமாகிய ஞாகிரு
த்வ கர்த்திருதவ போத்திருத்தவங்களும், ஈஸ்வரசிற்சத்தி கி

ருத்தியமாயிருக்கிற ஞானப்பிரகாசமுமுண்டாய்; இவ்வயைந்தி
ங்கூடிப் பிரபஞ்சமா மெனறிதனபொருள்.

¶ ப்ருதிவிவிகாரம், x இடம்கொடுக்கிற, + மப்பு,

இவ்வகனமனறி வானவளியாதி பூதநதருமென்பது, ஆகா
சத்திவ்யாயும் வாயுவிவகினியு மககினியிலப்பு மப்புவிற் பி
ருதிவியுமுண்டாமென்று சொல்லலாகாதோவெனின? மேற்பி
ரபஞ்சபூதோற்பத்திவி லாகாசாதிகளி லொன்றிலொன்று கோ
னறுமெனடதை நிராகரித்து, பஞ்சதனமாததினாயிற் பஞ்சபூ
தங்களுந் தோன்றுமென்று சமாததித்திருககையாற் பூசங்க
லொன்றி லொன்று தோன்றுமென்று சொல்லில், ஸ்வமத அஞ்
ஞானமும் பரமதாப்பியனுஞ்செயு மிரணிநி கிககரகஸ்தானமு
ண்டாம்

தஜ-கூ காண்டிபாடுவெந - யருஜெஜாகி ஸ்வீஊ
ஜா-கூ ஸனிபொதூகூடுவெனகி.

ஞானப்பிரகாசருவா வருமாறு.

—0—

தந்தரு தலிய வருவத்தினினதும் படமுதலியவருவந் தோ
னறுதல் கண்டிருந்தம, அருவ்வி லருவந் தோன்று மென்ப
தடாதென ருசங்கத்த மறுத் துணர்த்துகிணரூர்

அரு-மாயை, — உருவீனாதாகும் - கலாநிகளை யுண்டாக்க
மாட்டாது, — விகாரமும்-பரிணமமும், — அவிகாரததில்-பரி
ணமமல்லாத பொருளின, — வருவதமில்லை யெனவில்-வாரா
தென்று ந்சொல்லில், வைதிகமதத்தினுன மறுககிணரூர், — வா
ன-அருவாகிய ஆகாசமானது, — வளியாதி பூதந்ருவது-வாயு
வாதி பூதங்களை யுண்டாக்குவது, — தனவில் - அதவிடத்தில்

அநகப் பூதவிகாரங்களாகிய தூம தூளி படல முகலியவற்றின,--மேகசுலன சத்தங்கனோடு முருவின மினுருமேறெல்லா முதித்திடு முணாநதுகொள்ளே

அந்தமேகத் தசைவு தொனிகனோடுகூடி, உருவென்பது வருவித்தது; உருமின, உருவில் உருயேறெனறுபொருள்களகொண்டு இவைபெல்லா முதித்திடுமென்று கூடடுக.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

அருவெனவே அவிகாரமாதலும் பெறப்பட்டமையின், அப்பெற்றிததாகிய மாயையினினறம உருவமாய் விகாரியுமாகிய பிரபஞ்சந தோனறுமெனறல் பொருநதாதெனில்? அறியாதகூறியும்; உனமதத்தில் அருவமும் அவிகாரியுமாகிய ஆகாயத்தில் நினறம உருவமும், விகாரியுமாகிய வாயுமுகலிய பூதங்களை முறையே தோன்றும். அதவேயுமன்றி அவவாகாயத்தினினறம பல முகில்களும் முகிலினகட பல விகாரங்களும் பலயோசைகளும பலமினகளும பலவிடிகளும் இன்னு மிவைபோல்வன பலவுந தோனறுமாகலான, அதனை மறநது அங்ஙனங் கூறுதல் உனககே வருவாய் முடியுமென்பதாம்.

சற்காரிபங்கொண்ட வெமககாயின அதுவருவன்றென்பது கருத்த.

இதனானேமாயாவாதி மதம்பற்றி ஆசங்கித்தப் பரிகரித்த மேஸது வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவகிமுயருரை வருமாறு.

—0—

மாயையிலே நினைதும் பிரபஞ்சந் தோன்று மென்கிறது அர்த்தமல்ல, பிரமத்திலேநினைதும் பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்ற பாற்கரிபனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

அருவுருவீடு, தாரும் விகாரமு மவிகாரத்தில் வருவதயில்லை - மாயையிலே நினைது பிரபஞ்சந் தோன்று தென்பானெனவில்? அதிசூககமா யிருக்கிற மாயையிலே நினைதும் எண்ணிறந்த நகுநுபங்களாயிருக்கிற பிரவஞ்சந் தோன்றப்படாது அதென்படியெனவில்? அவிகாரமா யிருப்ப தொருபொருளிலே நினைது விகாரமா யிருக்கப்பட்ட பல பொருள்களு முண்டாகைக்கேதுவுமில்லை, —எனவில் - எனது நீ சொல்வாயாகில், —வானவளியாதி பூகந த்ருவது - ஆகாசத்திலே வாயுத்த முதலான பூதங்களெல்லா முண்டாகாநிற்கும். இதுவனறியும், — தனனின மேகசுலன சதகங்கனோடு முருவில் மின்னருமேதெல்லா முத்தித்தி முணாந் தகொள்ளோ - அநந ஆகாசந தனனிலே சலிப்புந திரட்சியும பொருந் தியிருக்கிற மேகமுட உருவததையுடைய வில்லும் பிரகாசத்தையுடைய மின்னும் இடியும் இவைவெல்லாந் தோன்றுகிற்கும்; இநத முறைகளையு மாறாய்க் தறிவாயாக.

பாற்கரிபனை — பிரமத்திலே நினைது பிரபஞ்சந் தோன்றி யொடுங்க யொழிந்த மாயையிலே நினைதும் பிரபஞ்சந் தோன்றினதற்குப் பிரமாணம், பரடட்சம; அவன மதம். ‘சுத்தேயுலகாய்ப்பரி னமித்து சீவனாகித் திகழ்ந்தமையாற், சத்தேயெல்லாமுத்தினைச சாரக்கண்ட ஞானங்கள், வைத்தேமொழியு மாமரைகள் சொனை மரபேவந்தக்கா, லொத்தேகேட்டுப் பிரமத்தோ டொன்றாய்ப் போமென றுணாத்தனனே.’

சித்-பர-பாற, உ - செ.

அவன் மறுப்பு—உன்னுகின்றபிர மத்திலேகிரிதிய் வுலக மாணகென வோதினீ, மன்னுகின்றசில காலமோடழியு மழிய வந்துதவு மாயையாற், நன்னிலொன்றுமெனில வருதலோடிது தி தருகலாலது சடதத்தா, மின்னமுஞ்சுகமி துணமையனதுச ட மென்னவேயுதுதி மன்னுமே” எனனுமதுங் கண்டிகொள்க.

சித - பர - பாற் - மறு, - உ - செ.

இதனாற் சொல்லியது அருவத்திலே நின்று முருவக் தோ னரூது, அவிகாரத்திலே நின்றம விகாரந தோனரூதாற்போ லவென்று பாறகாரிபன சொல்ல, அவனை மறுத்த, அருவமாயி ருக்கிற வாகாசத்திலே நின்றும் உருவமாயிருக்கிற பூகங்கனும், உருவமாயிருக்கிற மேகமுதலானவையுந் தோனறுகிற முறை மைப்போலே, அருவமாயிருக்கிற மாயிலே நின்றும் உம்முடைய கத்தாவாலே பிரபஞ்ச முண்டாகிற தெப்படியெனினில? எ ளண்ணிந்த ரூபங்களாயுள்ள பிரபஞ்சந தோனறுமென்னு மு றையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருவா வருமாறு.

—0—

அருவவிகாரத்தின - அருவும் அவிகாரமென்னும் பெற்றி த்தாகி, மாயையினின்றும்,—உருவிகாரம் - உருவமாய் விகாரி யுமாகிய பிரவஞ்சம்,—ஈனாதுவருவது மில்லையாகுமென்னில்- தோனறுமென்றல் பொருநகாதெனின? அறியாது கூறினாய்,— வான வளியாதிபூதந்ருவது- உணமகத்தில் அருவும் அவிகாரியு மாகிய வாகாயத்தினின்ற முருவமும் விகாரியுமாகிய வாயமு தலிய பூகங்கண் முறையேதோனறும்,—தன்னின் - அதவேயு மனநி யவவாகாயத்தினின்றும்,— மேகசுலனசத்தங்கனோடு

ம் - பலமுகில்களு முகிலினகட் பலவிகாரங்களும் பலவோசை களோடும்,—உருவமின்னுறுமேறெல்லா முதித்திடும் - உருவமா சிய பலமின்னுக்களும், பலவிடிகளும், இன்னும் இவைபோல் வனநோனறுமாகலான,—உணர்ந்துகொள்ளே - அதனைமற்ற த ங்ஙனங்கூறுத லுணககே வழுவாய்முடியு மென்பதனை யறிவா யாகவேன்பதாம்.

இதனானே மாயாவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரி தது மேலது வலியுறுதகப்படடது

 க - சூக்திரம, க - அநிகாண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவிகாரமாகிய மாயையினினதும் விகாரமாகிய பரபஞ்சந தானாகத் தோற்றவற்றேறவெனி ல்? ஒருகாததாவா லு ஊடாமென்பதற் குதாரணமிட் டினர்த்து கிரூர்.

மண்ணினிற கடாதியெல்லாம் வருவது குலால னாலே, யெண்ணிய வருவமெல்லா மியறறுவா னீசன றுறுங், கண்ணுகா ரியங்களெல்லாங் காரண மதன்ற காணபன், பண்ணுவ தெய்கேநின் றிங் கென்றிடிற் பக ரககேலீ. (உகூ)

(இ. ள்) மண்ணி பூமியின் கண் மண்ணின் விகாரமாகிய க னிற் கடா டாதி காரியங்களெல்லாங் குலாலன லு ஊ தி பெல்லா டாக்கப்படு மதுபோல

ம்வருவது குலா

லாலே

எண்ணிய வு சிவன் குலாலனைப்போலக் கரண சிருட்
 ருவமெல்லா மிய டியினதிச் சங்கற்பமாத் திரததிலே மாயை
 மறுவா னீசனரு யினிடத்துத் தனுவாதிகளை யுண்டாககாநிற்
 னும் பன

கண்ணுகா ரி தான் கருதப்பட்ட சகத்திலுண்டாகிய
 யங்கெல்லாங் காரியங்க ளெல்லாததையுத் தத்தங்காரண
 காரண மதவிற் றங்களிலே நினைதுதிப்பிபன
 காண்பன

பண்ணுவ தெ உமது கர்த்தாவோ அதண்ட பரிபூரண
 நுகேசின திங்கெ ளுயிருக்கிறவன், எவவிடத்தே யெந்தவடி
 னதிஃத பகரக வை யெடுத்தகொண்டி நினைது பண்ணினு
 கேண் னென்று கேட்குறாயாகி? யாமகளை விளங்
 கச சொல்வாம, அதனைக் கேட்பாயாக எ-று.

இதற்கு நிச்சவாசமும் பெளஷ்கரமு மெனவதிக (௨௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் விரித்தபொருளைத் தொகுத்துரைத்தல்.

மண்ணினிற் கடாசியெல்லாம் வருவதுகுலாலனாலே யெ
 ண்ணியவருவமெல்லா மியற்றுவனீசனருணும் - பூமியினிடத்தின
 யிருத்துகடமுதலான பாண்டங்களெல்லாங் குலாலனா லுண்
 டாம், அப்படிபோல பூர்த்தேவமனுஷிய தேகாதிடவயவங்க
 ளாகப்பண்ணப்பட்ட பிரபஞ்சமெல்லா மீஸ்வரனுண்டாக்கு
 வன் எங்கெனின?—கண்ணுகாரியங்களெல்லாங் காரணமத
 னிற்காண்பன - கருதப்பட்ட காரியங்களெல்லாங் காரணங்க
 ளிலுண்டாக்குவன்.— பண்ணுவதெக்கேசின்திங் கென்றிடித்

பகரக்கேணி - இப்பிரபஞ்சத்தை யுன்டாக்கும்பொழுது கத்
தா வெங்கேகிசு றுண்டாகருவனெனின் சொல்லகேளென் தி
தனபொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

திருஷ்டாந்தமுனனாகச் சிவனகிருத்தியம பண்ணுமுறை
மையறிவிககினுரா.

மன்னிவின - மிருக்டி னடத்தினி னறும, — கடாதிபெல்
லாம - சும்பகலசமுதவிப காரிபகுகளெல்லம, — குலாலனுவே
வருவது - மணமகளுலு னடாவது, அபபடி, — ஈசன ருணம-சிவ
னு, — எண்ணிபவுருவெ மல்லா மியறறுவன் - நினைநதகாரிபங்
களெல்லாம நிருமிப்பன. முதற் காரணமினதி முடிப்பானே
வெனில்? சர்வசாமாதய மிருக்தாலு மது கூடாது பினஎப்படி
யெனனில்? — கண்ணுகாரியங்களெல்லாங் காரணமதனிற்காண்
பன - நினைத்த காரிபகுக ளெல்லாம முதற்காரணமாகிய மாபை
யினி னறு முண்டாக்குவன — குலாலன பூமி யாதாரமாக நின்
று கடாதிதாரிபம் பண்ணககண்டோமே, — ஈசன ருணம் எங்கே
நி னறுபண்ணுவ தெனநிடில், — பகரககேணி - சொல்லுவாம்
நீகேள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இவ்வாறு, உதிப்பதமீறும், எனபது முதல் 'அருவுரு' என்
பதிகுசிய இருபத்தேழு செய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் 'ஒரு
உலே' டொருத்தியெனறென றுரைத்திடுமுறைமெல்லாம் வரு
முறை வந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவனெருவன வே

ன்மீம்' என்ற முதற்கூற்றை, முறையே அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துவலியுறுத்தி; இனி ஈறுமாகி யநாதி முதத சித்திருவாய் மணநினைந்து மருவியத்திமீம், என்னும் இரண்டாவ கூறதை அவ்வாறுவலியுறுத்தவானொடங்கினார்.

இவ்வன்ம அகிலமெல்லாம் ஆரியன் குலாலன்போலின்று ஆக்குவனாயின, குலாலன கடாதி காரியங்களையெல்லாம் அவற்றிற்குக் காரணமாகிய அந்நிலத்தினின்றுரு செய்யக் கண்டோமே! ஆரிபன் யாங்நனநின்று செய்வனென்பதாம்.

மண்ணினிற் கடாதிபெல்லாம் வருவது குலாலனாலேயெண்ணியவருவமெல்லா மியற்றுவ னீசனருணம் என்றது அந்நவாதம்

ஆயின் எனபது சொல்லெச்சம்.

காரணம் என்றது நிலமெனனுக் துணையாய்நின்றது.

காண்டல் செய்தல்.

நின்றென்பது மேலுங் கூட்டப்பட்டது.

இதுவினா இசற்குப் பிறரெல்லாவ் கூறியதுகூறலென்னும் வழப்பட்டவுரைத்தாரா.

நிரம்பவழகியருண வருமாறு.

—0—

புத்தன் மாயையிலே நின்றும் உம்முடைய கத்தாவாலே பிரபஞ்சமுண்டாகிறபடி எப்படியெனன மேலருளிச் செய்கினார்.

மண்ணினிற் கடாதிபெல்லாம் வருவது குலாலனாலே மண்ணினி லுண்டான கடாதி கொல்லாவ் குலாலனாலே யுண்டாகிற முறைமைபோல, —எண்ணிய வருவமெல்லா மியற்றுவ னீசனருணம் - முன் சொல்லப்பட்ட எண்ணிரந்த வடிவுகொல்லா

சுஎஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வற்றையுங் கத்தா அநத மாயையைக்கொண்டே யுண்டாக்கா
நிற்பன,—சண்ணுகாரியங்கனெல்லாங் காரண மதனிற் காண்ப
ன - கருதப்பட்ட காரியங்கனெல்லாவதசையுங் காரணத்தினு
லே யுண்டாககாரிநிற்பன,—பண்ணுவ தெங்கேநின் நிகு - இந்
தப் பிரபஞ்சத்தை உம்முடைய கத்தாவானவன் எயவிடத்தி
லேநின் றுண்டாககினு,— எனநிடிநபகரககேணீ - என்று
கேட்பாபாகில் நாமசொல்ல நீ கேட்பாயாக.

இதற்குப் பிரமானம பரபட்சம அவனமதம் “உள்ளது
கடாதிபோல வுதிப்பிதகா நென்றுரைக்கின், மெள்ளவேயெங
குநின்று விதிதகனனுக்கினமீது, வள்ளறானின்றுனெனில் வ
க்ததாமுலக முன்னே, தாளிடாதெங்குநிதிகி லெங்கமுன் தக
ததாமே”. எனனுமதுங் கண்டுக்கொள்க.

சிஉ - பர - பொத - செள, உஉ - செ.

இதனாற் சொல்லியது குலாலன் மண்ணிலே நின்றதுங் கடா
திகளை யு ன்டாககுதற முறை மைபோல, கத்தாவு மாயையாகிய
காரணத்திலேநின்றும எண்ணிநகக வடிவுகளாயுள்ள பிரபஞ்ச
காரியங்களை யுண்டாக்குவனென்றும், இப்படி யுண்டாககு மிட
த்த எங்கேநின் றுண்டாககுவனென்று கேட்டவனைப் பா
த்த மேல்சொல்லுகிறோம் கேட்பாயாகவென தருளிச்செய்த
முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

இவ்வாறு ‘உதிம்பதமீறும்’ என்பதுமுதல் அருவுரு என்ப
தீருகிய விருபத்தேழு செய்யுளானு முகற் செய்யுளின் ‘ஒருவ
லோடொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலகமெல்லாம வரு

மூறைவந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவ னொருவன்வே
ணமும்,என்ற முசற்கூறறை முறையே அவ்வவர் மதமபற்றி யா
சங்கித்துப் பரிகரித்த வலியுறுத்தி,இனி, ஈறுமாகி யநாதிமுதத
சிததுருவாய் மனனிநின்று மருவுவித்திடும்' எனனு மிரண—ாங்
கூறறை யவவாறு வலியுறுத்துவான றொடங்குறா.

குலாலனுவே - குயவனுவே,—மணனிநிநகடாதியெல்லா
ம்வருவது - மணனிநிநகடமுதலிய காரிபமனைத்தம வருகல்
போல,—ஈசன - ஆரியனும்,—எண்ணிபவருவமெல்லா மியற்று
வன - அகிலமெல்லாவறையு மாக்குவனாபி ன,— தானுங்கண்
னு காரியங்கமெல்லாம - குயவனானுங் கருதியகடாதி காரி
யங்கமையெல்லாம,—காரணமதநிநகரணபன - அவற்றிநகு
க்காரணமாகிய வநநிலத்தினின்றுரு செய்ககணடோமெ. அ
துபோல,—இங்கு—ஆரிபனியவிடத்து,—எங்கேநின்று பண்ணு
வது - யாங்குநின்றுசெய்வது,—என்றிதற்பகரககேனீ - எ
ன்ற வினாவிந்ரு'விடை மேற கூறப்படுதவி னீயநிவாயாக வெ
ன்பகாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சாங்கிபன் உமது கர்த்தாவுக்கு வடிவில்லையென்றீர், அவ
னொருதொழில் யெப்படி யியற்றுவனென்று
சொல்ல; அதற்குத் திட்டாகத் தூர்
வமாக வுணாத்துகிறா.

சீலமோ வுலகம்போலத் தெரிப்பரி ததனான்ற
குங், கோலமு மறிவாரில்லை யாயினுங் கூறக்கேனீ,
ஞாலமே ழினைபுந்தந்து நிறுத்திப்பின் னுசம்பண்

ஊறு, காலமே போலக்கொண்ணீ யச்செயல் கடவுட்க
ணணை. (50)

(இ-ள) சீலமோ அநகக் கர்த்தகாவினுடைய சுபாவத்தை
வுலகம்போ விசாரிசுருமிடத்து மூர்த்த மாகைபாலுளு
லத தெரிப் செயல் காணப்படாசுபடியாலு மினப்படி
பரிது பென றாவிட்டிசு சொல்லுதற்கரிது,

அதனாநிற்குங் ஆதலால்வனது சொருபுநதையு மவனிற்
கோலமு மறிவா கு நிலைமையினையு மொருவராலு மாவீட்சிசு
ரிக்கலை சொல்லுதற்கரிது;

ஆயினுங் கூற ஆறலு மவனது நிலைமைப யானுசொ
க்கேணீ ல்வாம, அதனைக் கேட்பாயாக

ஞாலமே ழி பூலோகம புவலோகம சுவலோகம மகா
னையுநதது நிறு லோகம சனலோகம் தபோலோகம் சத்தி
ததிர்ப்பின் னாசம யலோகமெனக கூறிப் வேழுலோகங்கனையு
பண்ணுங் கால னு சிருட்டித்தந திசித்துளு சங்கரித்தது
மே போலக்கொ னு செய்கை கூடிநிற்கிற காலமொப்படி வடிவற
ணணீ யச்செய றிருநதம் எப்படிப் பலத்தைக்கொடுதகது,
ல் கடவுட்கண அதுபோலச சிவனு மமூர்த்தனாயினு மெனசு
ணை ச்சாசத்தியாலே சகததைப் பண்ணுநிற்பன

ஞாலமேழினையும எனற உம்மையால் அதலவந்தல முக்கி
ய வேழினையு மெனவழிக.

ஓகார மெதிர்த்மதை.

உமமை எதிரது சநீஇய வெச்சவுடமை.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

இதற்குக் கிரணுகம மெனவழிக.

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் கர்த்தாவினுடைய நிலைசகுஞ் செயற்கு முகாரண முளைத்தல்.

சீலமோவுலகம்போலத் தெரிப்பரிசகனுலிற்குங் கோல முமறிவாநிலை-பமேஸ்வரனுடைய சரித்திர முலோகத்திலுண்டாகிய பிரமாத்தேவாக்னபபோலத் தெரிப்பரிசு, அதுலுப் பரமேஸ்வரனுடைய நிலைபெற்றஸ்வருபத்தையும் நிற்குநிலையை யும் ஒருவராலு மறிப்போகாத,—ஆயினுங்கூறக்கேணி - அப படி பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படாதாயினு கிடடாரத்தினுற் சொல்லுகேரூம நீ கேள்,—ஞாலமேழினையுநகந்து நிறுத்திப் பின்னாசும பண்ணுங் காலமே போலக் கொணணி - ஏழுவகைப் பிரபயிலுகிய ஜநதுகக் ணிறைந்த பூலோசமுதலிய ஏழு பிரபஞ்சத்தை யுண்டாகுகி நிலைபெறுவித தமிழ்குஞ் காலமே போல, சிவனு மருபமுமாய் விமாயியுமாய்நின்று பண்ணுவனென்று நீயறிந்துகொள்,—நிலைசெயல் கடவுடசண்ணை - சிவனே சர்வாதாரமுமா யிருக்கச சாவமுஞ் சிவவிடத்திலேயே நிலைபெறுமென நினைபொருள்.

கடவுட்கண்ணே யென்னும்ஏகாரத்தினுற் சிவவிடத்திலெல்லா யிருப்பதனறிச் சிவனுக்கோ ராதாரமில்லை யென்றது

தஜ-கூ-உஜமொ-ஓடி . யயா கா மொ ஊஜி-ஓ
 தெ-ஓ-வி ஐஜி-ஓ-த மமஸாயகஃ | ளவம் ஸிவொ
 ஊஜி-ஓ-தெ-ஓ-வி கூ-ஸ . தெ காய-ஓ-ஓ-யா||ஸவ-ஓ-
 யாஸ-ஓ-நாயாஸ லிகி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

கர்த்தா நிற்கும் நிலைமைபை நிர்வசனிக்கின்றார்.

சீலமோ வுலகமபோலத் தெரிப்பரிது - பரமேசுவரனுடைய சரித்திரம் உலகத்திலுண்டாகிய பிரமாதி தேவர்களுக்கும் போலச் சொல்லுவது துல்லபம், அமுாதகமாயை யால்,—அதனு னிற்குங் கோலமுந்நிவாரிஸ்சை - ஆகையால், இறதப்பரமேச் வரனுடைய சகனவிககிரச தடததலகூணத்தையுங் காண்பாரி ஸ்சை,ஸ்வரூபலகூணந தூரென்பது சொல்லவேணடுமோ!—ஆ யிறுங் கூறககேணீ-அபபடியிருந்தாலுஞ் சொல்லுகேறும் நீகே ளு,—ஞாலமேழினையுந் தகது நிறுத்திப பிளளுசம் பண்ணுங் காலமேபோல - தாத்தவிக சகலபிரபஞ்சதகையுந் கோற்று வ்தது நிற்பித்ததுப்போகரும், அமுாதகமாய், அபபிரத்தியுடச மாய, பிராதாரமாயிருக்கும் காலமேபோல,—கடவுடகண் ணை - காரியம்பண்ணும் சிவவிடத்திலே,—நிலைசெயல் கொ ண்ணீ - நிராதரமாய்நிற்கு முறைமையுஞ் சங்கதபமாத்திர ச னவிதானததாற் கீர்த்தியம் நிகழுகன முறைமையுங் காண் பாயாக.

அப்போ காலத்துக்குப்போற் புக்கிமற் கர்த்திருத்தவம் பொருததுவ தினறெனணின? அப்படிச் சொல்லவேண்டாம். காலமென்பது அமுர்த்தமாய் ஸ்வகேசக தசைவுபண்ணும் ஆன்மாவைப்போலவென்று போததிப்பது.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

அவன் உலகம்போலவநி வாக்குமனஞ்சீத கோசரப்பொ ருணாகலான, அவ னிற்கு நிலையும் அயவியல்பிந்தேயாம்; அங்

ணமாயினும், ஒருவாற்றா னுவமையில் வைத்து உனக்குக் காட்டுதும். உலகமெல்லாங் காலத்தாற் காரியப்படுமென்பது எல்லார்க்கு மொக்குமனதே, அக்காலம் அவற்றைக் காரியப்படுத்தின்கால் எல்லாபொருட்டுந் தா னுதாரமாய்த் தனக்கோ ராதாரமினறி நின்றல்போல, சிவசத்தியும் நிராதாரமாய் நினதே காரியப்படுததுமுறைமை உணராதுகொள்க வென்பதாம். சீலம தன்மை.

ஓகாரம சிறப்பினகண் வந்தது.

சோலமுமென்ற உம்மைஇறக்கது தழீஇபற்று.

ஞாலமேழினையு மென்றது உபலக்கணம்.

கண் அறிவு

ஒற்றுமைபற்றிச் சிவசத்திமேல் வைத்துக் கூறினார்.

உயாசினைக்கட சிறுபான்மை ளகாரந் திரிதகல, மக்கட பண்பு முதலியனபோல இலேசாற கொள்க.

நிலைசெயலென்பது நின்றலெனலும் பொருட்டாய் இரண்டாவது கொக்குநின்றது அற்றேன ஞாலமேழினையுந் தந்து நிறுத்திப்பின் னுசம்பண்ணுவ் காலம், அதனொழில் வேறுபாடு பற்றிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலங் கணம இலவத் துடியென்றற் குடககததனவாயப் பலவகை யவததைப்படுமென்பது சித்தநாகநூற னுணிபாகவின, அதுபோல உலகத்திற்காதாரமாய் நின்றசெய்யு முகல்வனும் அவ்வதனொழில்பற்றிப் பலவகையவைததப்பட்டித துடக்குறுவனபொலு மெனின? அதற்கன்றே வருகு செய்யு ளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

கத்தாவினுடைய வுண்மை பிரவஞ்சத்தின முறைமைபோலச் சொல்லுதற் கரியதென்குமுறைமையை மேலுள்ளிச்செய்குரா.

சீலமேயுலகம்போலத் தெரிப்பரிது - ஆந்தக் கத்தகாவினு
 டைய சபாவம் பிரடஞ்சதகை யிதவென தறுதியிட்டுச் சொல்
 லுதற் செளிதல்ல,—அதனால் நிரகுங் கோலமு மறிவாரில்லை -
 அப்படியிருக்கையினாலே அவனுடைய நிலைபெற்ற சொருபமும்
 ஒருவ ரளவிடப்படாது,—ஆயினும் கூறக்கேணி - ஆளுவஞ்
 சொல்ல நீ கேட்பாயாக,— ஞாலமேழினையுந்நது நிறுததீப்
 பினனாசமப னனுங் காலமேபோலக்கொள்நீ நிலைசெயல் கடவு
 டகணனை - ராஜோழண்ட ரெனப்பபட்ட உலகங்களை சிருட
 டித்தும் திதித்தும் சங்கரித்துஞ் செய்கைக்குங் கூடிநிற்கற
 காலங்களி னுணமைபோல், காத்தாவினுடைய வாகக்கணையினது
 கிடையும அவனுடைய நிரதிசயங்களையும் புத்தி பண்ணுவா
 யாக

இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவனை மறுப்பு “ கா
 ரியமாயுலகமெலா மிருத்தலாலே கடாதினபேரற் சாரிய கத
 தாவொருவனவேண்டு, மாரியமா யுறப்பொருளோ டினபமனீ
 டெல்லா மறைநதுயிரகட கறிவுசெயலளிப்பதுநூ லநதூல், கூ
 ரியராயுள்ளோர்க ளோதவோதிசு கொண்டுமரலான முன்னே
 குற்றமிசற்சி, சீரியபே ரறிவுடையோன செப்பவேண்டுஞ் செ
 யலினுசகுங் கரிவேண்டுஞ் சிவனுள்ளெனாறியே”. என்னுமதுங்
 கண்டுக்கொள்க

சித-பர-சௌ-மறு, நசு-செ

இசுறாற் சொல்லியது சாதநாவினுணமை பிரபஞ்சத்திலு
 ளான முறைமைபோல அறிதற் கெளிதல்லவெனறும், ஆயினுஞ்
 சொல்லுமிடத்திலு உலகங்களைல்லாத தோனறுகைகரும் நிற்
 கைகரும் ஒடுங்குகைகருங் கூடிநிற்கற காலங்களின் முறைமை
 போலத் தனனுடைய வாகக்கணையாலே எல்லாக் கிருத்தியங்களையு
 ளு செய்வன என்கற முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—o—

சிலமோவுலகம்போலத சொரிப்பரிததனூல்- அவனறனை மையுலகம்போலனறி வாகருமனூதிதகோசரப்பொருளாகலான,— நிற்குங்கோலமு மறிவாறிஸீ - அவனிதருநிலையு மவவியல்பிற் றேயாம்,—ஆயினுநூறககேணி - அங்கனமாயினு மொருவாற்றூ னுவமையில வைத்த உனகருக்காட்டுதம,—ரூலமேழினையுத்த ன்து நறுத்திப்பினனூசம்பண்ணூ ம காலமேபோல் - உலகமெல் லாக் காலத்தாற் றேனறி நினனு மழிந்தக காரியப்படுமென டகெல்லோர்க்கு மொசருமனதேர் அககாலமவரனைக் காரியப பித்தங்கா லெல்லாப்பொருட்குந தான ஆகாரமாயு த தனக கோராதாரயி நறி நிற்றஸீபோல்,—கடவுட்கண் - சிவசத்தி,— நிலைசெயல்கொண்ணீ - நிராசாரமாய நினதே காரியப்படுத்து முறைமையு னாகதுகொள்க வென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அசீரியமாய் நிவிகாரியமுமாயிருக்கே சிவன சி ருட்டியாதிகளைச செய்யுமதற்குத திடடாகத பூர்வமா யவனைமறுத துணாத்துகிறார்

கற்றதூற் பொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்தினி லடங் கித்தோன்றும், பெறயியுஞ் சாகவிராதி யுபிரினிற பிறந்தொடுக்க, முற்றதும் போலவெல்லா வுலகமு மு தித்தொடுவகப், பற்றெடு பற்றதின்றி நின்றனைபர னுமன்றே. (கக)

(இ-ள்.) கற்றநூ யாதாமொருவன் கற்கப்பட்ட வேதாக
 ன் பொரு மங்களின் சததமததமாகிய விரண்டினையு
 ளுஞ்சொல் ன் கற்றவன தறிவிலே யிருந்து வருத்தமற
 லுங் கருத்தினி வவவிடத்திற்றேனறி யொடுங்குமுறைமை
 லடங்குத்தோன போலவும,

நாம பெற்றியும்

சாக்கிராதி யு சாக்கிரமுசலிய வவத்தைகளைந்து மான்
 யிரினிற் பிறந மாவ்விடத்தே ப்ரயாசமற யொடுங்குத்
 தொடுக்க முற்ற தோனதுகிற முறைமைபோலவும,
 துமடோல்

எல்லா வுலக நிர்விகாரியான சிவனதன சன்னிதிமாக்
 மு முக்ததொடு திரத்திலே யெல்லாப் பிரபஞ்சங்ளையுந
 னகப பறவொடுப தோற்றி யொடுக்களுனையாயினூ தாலொரு
 றநதினறி நின்ற செயலுஞ் செய்யாது பணியநிற்பன. எ-று.
 னன பரநுமண
 தே.

“ஆனநெனசுளவியு மின்நெனசுளவியு மாருமென்ப.”

இதற்கு விசுவாசோதநர மெனவறிக.

(௩௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எல்லாஞ் சிவவிடத்தில்திற்ப தெவ்வாரெனின்.

கற்றநூற் பொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்திலிடங்குத்தோ
 னதும் பெற்றியும் - படிக்கப்பட்ட சாததிரங்க ளிற் சத்தமுமர்
 ததமும, நினைகரும்போதுதோன்றி யல்லாதநேரந் தோனறாத
 முறைமைபோலவும்,—சாக்கிராதி யுயிரினிற் பிறந்தொடுக்க மு

ற்றதும்போல - சாக்ராதியவததைகளிற் கருவிக ளான்மா
 வ்விடததிற் றடிப் பிரிந்தொடுக்க முற்றதபோலவும். [சாக்ர
 ராதியென்ற தாகுபெயர்]—எல்லாவுலகமு முத்தித்தொடுங்கப்
 பற்றொழிபற்றதினறி நினறன்னபரனுமனறே - பிரபஞ்சமெல்
 லாக தோன்றிநின்றொடுங்கப் பிரபஞ்சத்திற றுணபற்றுதலின
 றி, அதிப்பற்றிய வானமாவ்லோடே தானநநியமாகப் பர ன
 நாதியே நினறன னென்றிதன பொருள்

கற்றனார்பொருளுஞ் சொல்லங் கருத்தினிலடங்கித்தோ
 ன்றல்போல வென்றது சிவன பிரபஞ்சத்தையினனபடி யுண
 டாகவேணியென்று நினைத்தபொழுதுண்டா யல்லாதபொ
 மு தில்லைபாத்லுக்குத்திட்டாகதம்.

சாக்ராதியுயிரினிற் பிறந்தொடுக்க முற்றதபோலவென
 றது சத்தா உதயத்தா பிரவிருத்த ரவசரங்களிற் சத்திகள ன
 பிவிபதகயானதற்கு மந்தர்க்கதமானதற்கு திட்டாகதம்

தடிதகூ தகூபு காஸெ — ஸசிவ்யாவ்யகி வெ
 உறுகி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—௧—

சிவசங்கற்பத்தான மாயையில் விகாரமாய்ச் சிவனுக்கு
 விகாரமின்றிப் பிரபஞ்சத்தோற்று முறைமைபை விரிக்கின்றார்.

கற்றனார்பொருளுஞ் சொல்லங் கருத்தினிலடங்கித்தோ
 ன்றும் பெற்றியும்-முன்படி ததுப் பழகிய சாதிரிச் சொல்லனு
 பூதி பொருளனுபூதிகள் புத்தியிற் சூட்டிய வாசனையொடுங்கிக்

சுஅஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

கண்ணொழுததிரையபு முகலிய காரணத்தில், திரும்ப அந்தவாசனை களம்பி மதியினினைவு வருவிக்க, நினைத்தவரு வுயிர்த்தனை வி மனத்தி விசுகிக, சூரகுறைவாககிற் சொல் முறைநோற்ற, மதிமணிவிளகனமலர்ந்த சிற்சத்திபிற் சொல்லனுபுதி பொருளனுபுதிகள பிளறேற்றுமுறைமையும போல,—சாசகிருதி - சாககிரமுதலிப அவதனைகளைநதும்,—உயிரினிற்றநதொடுகிக முற்றதமபோல—அருவாகி நிமித்தகனாகிய வானமாவிற் பொருக நிய கருவிசளிற் தமோசுணங் கிளம்பிக்கிளம்பி றெள்ளமெளள மேலிடமேலிடச சததுவகுணஞ் சற்றே சிறசத்தி மனச்சங்கத பத்தோடு குணநிகுணநி மூவர் முறைமையிற் றேற்றி, திரும்பத் தமோசுண சததுவகுணங்களின் கோற்றுதல் குறைதல் மாறிவர மறைநதம போல,—பரஜா-சிவனும்,—எல்லாவலுகமு முதித்தொடுங்க - சகல காரிப பிரபஞ்சமுற்று ம மாயிற் றேற்றி யழிப, அந்தப் பிரபஞ்சத் தோடு,—அனறே - அநாதியே,—பற்றொடு பற்றினிற் - ஆனது சத்தியாகிய சொரூப காரணத்தினது சத்திப சங்கதபத சொழிலாகிய சணனிதிச் சொரூப சமடநதியாய் நினது, கடத்தொடுகொடுகனைகொடுபிடித்த தண்டசககிராதி கடத்தி னசைதர் றெழிற் சம்பந்திபோற் சமபந்தியணி,— நின்றனை - வியாபித்திருப்பன

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

கரணங்களாகிய சாககிரமுதலிப வவத்தகள் ஆன்மாவிலொடுங்கித் தோனதும்வழி ஆன்மாவும் அவக்கைப்படத் தடக்குறுதல்போல,முதல்வன எல்லாவலசமூத் தனபாலொடுங்

க—சூத்திரம். பதிபிலக்கணம். ச அக்ஷ

கியுதிப்பத் தானுமதுபற்றி இலயம் போகம் அதுகாரமென்னும் அவகதைப்பட்டுத் துடகருறுவோனாயும், கற்றநூற்பொருளுஞ் சொல்லும் வாதனூபமாய்ப் புத்தித்தவத்தை பொட்டிநின்று ஆனமபோதத்தினகன் ஒடுங்குத நோன்றும்வழி அவ வானமபோதம் அதுபற்றித் துடகருறாவாறுபோல, ஆண்டுத் துடகருறுதலினறியே நின்றனனென்பதாம்.

எனநூநினைவையாகுகொள்க

சாண்டிக கருத்தென்றது உயிருணர்வை

பற்று முகனிலைதொழிற்பெயர்

இவைமூன்று செய்யுடானும் மண்ணினினைமேமருவிடு மென்றது தடைவிடைகளாற் பெற்றித்தனாத்ததப்பட்டது

இயைபுபற்றி இதனைமுடிவைததார்.

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

—o—

நிருவிகாரியா யிருக்கிற கததா சிருட்டி திதி சங்காரமென்கிற மூன்று தொழிலையுஞ் செய்யுட்தது அவனுக்குப் பாரமாகாதோவென்ற ஆசைகளை சொல்ல, அவனை மறுத்து மேலருளிச செய்குரா

கற்றநூற்பொருளுஞ் சொல்லுங் கருத்தினி லடங்கித் தோன்றும் பெற்றியும்- கற்கப்பட்ட சாதகிரங்களிற் சதசமும் த்தமுமிரண்டும் ஆனமாவினுடைய வறிவிலையொடுங்கி யுண்டா கிற முறைமையும்,—சாக்கிராதி யுபிரிவிற் பிறக் கொடுக்கமுற்ற தம்போல - சாக்கிரமுதலான அஞ்சவத்தைகளும் ஆன்மாவினிடத்திலேதோனறியொடுங்குகிற முறைமைபோல,—எல்லாவும்

கழு முதித்தொடுங்கப் பற்றெடுபற்றினி நினைநன் பரணும்
 னநே - அந்தக் கர்ததாவுந தனனூலே எல்லாப பிரபஞ்சமுந
 சோன்றி யொடுங்குமபடி தான கூடிநிற்கயிலேயுட தனகொரு
 பணியநின்ற முறைமை; ஆனமாவின்றிவிலே சததார்ததவக
 றொடுங்கத் தோனறுகையிலும் நினைவுமாதிரி மொழிந்து அந
 தறிவுகொரு பாரமற்று நினராப்போலவும், ஆனமா அஞ்சவத்
 தைப்பட்டு அவததை நீங்கி விழிததவிடதது அநத வவததையி
 னுககு நினைவுமாதிரிம மெய்யாயப் பயனிலையானூற் போலவு
 ம, காததாவும் சிருட்டி திதி சங்காரமெனகிற மூன்று தொ
 ழிலையுஞ்செய்கச செய்சேயும் அவனுககுப பாரமநின்ற முறை
 மையும இததனையது

இதற்குப் பிரமாணம சிவஞானபோதம் “நோக்காது
 நோக்கி கொடித்ததனநே காலத்திற், முககாது நினறுளத்திற்
 கணயு றைவ-னுககாதே; கண்டநனவுணவிற கண்டகனவுணர
 க், கண்டவனி வீற்றினமுங் கட்டு” எனனுமது கண்டுகொளக.

சிவ-போ, க - ஞ, ச-செ

இதனூற் சொல்லியது, காததா சிருட்டி திதி சங்காரமெ
 ன்கிற மூன்று தொழிலையும செய்யுமிடததது தனககு பாரமந
 னினறு செய்வனென்னு முறைமை அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சாக்கிராதி - கரணங்களானூடிய சாககிரமுதலிய அவத்
 தைகள், —உயிரினி லொடுக்கமுற்றும் பிரதததம்போல - ஆன
 மாவின்னெடுங்கித தோன்றும்வழி யானமாவும்வத்தைப்பட்டுத்
 தொடககுறுதல்போல, —பரணும் - முதல்வனும், — எல்லாவுலக

முதிததொடுங்க - எல்லாவுக்கும் தனபா லொடுங்கியுத்பப,—
பறறொடுநின்னன - தானுமதுபற்றி யிலயம போக மதிகார
மெனறு மவததைப்படடுத தொடசுருதுவோலுகியும்,— கறற
நூறொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்தினிலடங்கி - கற்றகற்றநூ
ற பொருளுஞ்சொல்லும வாதொருபமாய்ப் புத்தித்ததுவத்
தை பொடடின் றுனம போகத்தினகண் ஒடுங்கி,—தோ
னறுமபெற்றியும்போல - தோனறுமவழி யவ்வான்ம போத
மதுபற்றிதொடகருளுத வாறுபோல — பற்றித்திற்றி நின்ற
னன—ஆனடுத்தொடகருதுதலினறிபே நின்றன நென்பகாம.

இனவமுன்று செய்யுளானு மனனிநின்றே மருவிடுமென்ப
தனைத சடைவிடைகளாற்றெரித்தனர்த்தபபட்டத

மறைஞானதேசிகர் உரை.

புத்த நவத்தையிலொடுங்கின வானமாககண் மீளவுக்
தோனறுவா னேனென்று சொல்ல,
மறுத துணர்த்துகிறார்.

உயிரவை யொடுங்கியபின்னு முதிப்பதென் னர
ன்பாலெனன்ற, செய்யுறு மலத்தின்குளு சிதைந்த
தே தென்னிறச்சித்தத், தயர்வொழி காரியங்க ளழியுங்
காரணங்கிடகும், பயிறரு காரியம்பின் பணடுபோற்
பண்ணுமீசன. (கஉ)

(இ - ள்.) உயிர பரமேசுரன் சன்னிதியிலே யழிந்தபோ
வை யொடு ன வப்பிரபஞ்சமு மானமாக்களு மறித்தத்
ங்கிப் பின்னு மு தோனறுவ தென என்று கேட்கிறாயாகில்,
திசெப்ப னரன
பா லெனவில்

சகூஉ

சிவஞானசித்தியார் சுபகூழம்.

செயிருறு மல குற்றத்தைப் பொருந்திய வாணவமலக்
த்தினாலும் காரணமாக வுண்டாகாநிற்கும்.

சிதைந்த தே ஆறு லானமாககளுக்கு மலங்களுக்கு ம
தெனனில் பிவில்லாதிருக்குமாயி னந்தச் சங்காரந்த
ணநிற் சங்காரப்பட்ட தேவென்று நீ சொ
ல்லீல?

சித்தத் தயர் ஆனமாவினது ஞானக கிரியைகளை சீவி
வொழி காரியங் படுக்கின்ற காரியருபவகளழியும்
களழியு ம

காரணங் கீட காரியத்தை யுண்டாக்கப்பட்ட காரண
க்கும மழிபாது நிற்கும்

பயிற்று காரிய அநந்தகாரணங் கிடசகையாலே யந்தக
ம்பின பண்டு காத்தா செய்யத்தக்க காரியங்களை மீண்டு
போற் பண்ணுமீ முன்புபோல் இருட்டிகளை யுண்டாக்காநிற
சன. டன. எ-று. (௩௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ஜநககாரண முணர்த்துதல்.

உயிரவையொடுங்கிப் பின்னுமுதிப்பதெ னரன்பாலென்னி
ல் - ஆனமாவானவைகள் சாவசங்கார காலத்தி லன்னமயம்
ப்ராணமயமலோமயமாகிய கோசத்திரயமுஞ் சம்ஹாரத்தையு
டைய விவையிற்றைச் சம்ஹாரமபண்ணின அரனிடத்திலொ
டுங்கின முத்த னெனலுது திருப்ப வற்பத்தி சொல்லுந் கா
ரண மேதெனின?— செயிருறு மலத்தினாலும் சிதைந்ததே

செனின் - சூற்றமாகியவாணவமலரீங்குவதே மோகூடம், மலரீங்காமற நனுவாதி யுபசம்ஹார்ப்டுகையாற சிவனுடன்கூடியிருநதஞ் சிவானுபவம விளங்காதது காரணதசிஹுற புநருற்பத்தியாகவேண்டியது, ஆமபொழுது கோசுத்திரயமு நாசததையடைகையா வெவ்வா னுண்டாமெனிச?—சித்தத தயர்வொழிநாரியங்க ளழியுங்காரணங்கிடகம - ஆனமாவி னயாவெனனு மனூனானததை நீக்கு மாயாகாரிபங்கெட்டுக காரணமாகியமாயை சமஹாரகாலத்தினு நிற்குமாகலால்,—பயிரருகாரியமபின பண்டுபொறபண்ணுமீசன - அமமானை மைககொண்டு பூநவமபோலச சங்காரத்திறகுப்பினபுந தனுவாதி காரிபங்களைபரடேஸவரன பண்ணுவனென நிதனபொள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

— 0 —

சித்தசுகம அசிந்துகம தோற்ற மொடுக்கஞ் சாதகிரஞ் சொல்லுமாகலான மாதையிற் றோற்ற மொடுக்க முயிரககு மதிககபடாது, சித்தககுச சடத்தனைமை வருமாதலாலே பாரிசேடததாற் சிவனிடத்திற செப்பவேண்டும, சிவனிடத மொடுக்கினல் முதலிடடைநது போகாமற் திரும்பச சித்ததிப்பா னெனென ருசங்கததுப் பரிகரிசுகினரார்.

உயிரவை யொடுங்கிப் பினனு முதிபபதெ னரன்பாவெனினில் - சிவனிடத்திற சித்தககுததோற்ற மொடுக்கம் பிரமததுல நாராயணப் பிரகிருதியிற பரினச வேதாநதி பாஞ்சராத் ராத்திரிபோல, சித்தநாநதிகள செப்பார்கள. பினனெப்படி?—செயிருமலத்தினுமும் - ஆனமாக்ஞககுத் தோற்றமொடுக்கம் மாதையிற் கலாதிதத்தவங்க டோற்றி யொடுக்கிக் கட்டவி

ட மோகமுற்ற மல மொருபிரதேசத்தில் நீங்க மறைக்க, அத னால் ஞானககிரியைகள் விளங்க மறைய உபசரிககப்படும விகா ரயினி, ஞானககிரியைகட்குக் கலையினால் விளங்குதல், மல த்தினுன மறைதல், சிததுககு ஜநந மரணம சிவனிமித்த மா தலால் அரணபாலென றுபசரிககப்படடது சடததுககுச் சி வசங்கற்பததால் விகாரமாய்த் தனதுகாரண ரூபத்திற் காரி யரூப மறைதல், காரணரூப மறையக் காரியரூபம் விளங்குத ல், நாச முற்பத்தி, — சிதைந்த தேதெனனிச் - ஹ்வை முதலி ய மலங்களிருக்கிற சங்கரிககப்படட தேதெனிச், — சித்ததத யர்வொழி - மனசிவ மயக்கத்தைவிடு, — காரியங்கழியும் - காரி யப்பொருளொடுங்கும், — காரணங் கிடகும் - முத றுணை நிமி த்தமென்கின்ற காரணத்திரய மிருக்கும் அதனால், — பயிரரு காரியங்களின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன - சிவனிமித்தகார ணால் நின்று போசகபோகசியங்களுக்க முன்பழகிய காரியப் பொருள்களை முந்திய சிருட்டியிற் போல முத்தகாரணத்தினி னது துணைக்காரணத்தினுற ரேறறுவிப்பன.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

இனி ஆறுசெய்யுளான் றுறுமாகி மருவிடுமெனறதனை வலியு ருத்துகின்றா

ஈரூசியோடு லீறெய்கிய வுலகம் ஈரெய்கியவாரே யொழி யாத மீளவுமவனபானினு தோனறுதல் எற்றுக்கெனின ? மலபரிபாகம் வரும்பொருட்டுத் தோனறும். அரதேன், மீள வுந்தோனறற்பாலது முனைழிபாது நிலைபெறவே யமையும். அவ்வாறன்றி அழித லெற்றுக்கெனின ? உலிரிவினைப்பு ஒழித்த

ற்பொருட்டு. முன் இளைப்பினைச் செய்துநின்ற காரியங்கள் அழியுமாகலான, அழிந்தவழியும் முனனை வினைத்தொடர்ச்சிக்குறியனவாய்த் ததகங் காரணங்களிற் கனமத்தொடு பயின்று கிடக்கின்ற அக்காரியங்களை ஒடுங்கியவாறே உதிக்கச் செய்வனென்பதாம்.

ஆகக் கவ்வவர் கனமமெல்லாங் கழித்திடல் என முன்னர்க் கூறுவாராகவின, அதற்குறியவிபைபு நண்டயுணர்த்தவாராகாரணங்கிடக்கும் பயிற்றுகாரியமபின பண்டுபோதபண்ணுமீசன எனரார்.

உயிரவை உயிரோடுங் கூடிய உலகமென்றவாறு

ஏதென்பது ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டாய் நின்றது.

சித்தத்தயர்வு அறிவினகண்ணதாகிய இளைப்பு

உழிபவெனனும் வினைபெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்

கது

கிடக்குமென்பது பெயரெச்சம்.

இதற்குப் பிறரெல்லாஞ் சற்காரியத் தியல்பினவைத்துக் கூறியதுகூறலெனனும் வழப்பட்டவுரைத்தார.

நிரம்பவழகியருடை வருமாறு.

—0—

புத்தன உம்முடைய கர்த்தகாவினிடத்திலே யொடுங்கின ஆனமாக்கள மீளவுந் தோனறுவா நென்னென்றுசொல்ல, அவனைமறுத தருளிச் செய்கிரார்.

உயிரவையொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பாலென்னில் - கர்த்தகாவினிடத்திலே யொடுங்கினவானமாக்கள் மீளவுந் தோனறுவேண்டுவானென்று நீ சொல்லில், —செயிருறுமலத்தினாலும்—குற்றத்தைப் பொருந்தின ஆணவமலங் காரணத்தா

ஊண்டாகாநிற்கும், — சினைநகதேதெனனிஸ் - ஆன்மாக்களுக்கு மலங்களுக்கும் அழிவில்லையா யிருக்குமாகில் அநதச சங்கார தனவி ல சங்காரப்படட தேதெனறு நீ சொல்லில்,—சித்த ததயாவொழி காரி பங்களழியு ம-ஆன்மாககளுக்கு அநாநியே ம டைபபையு ஊடாகநீ மடககுககொனடு நிறகிற ஆணவமலத்தின சத்திகளை நீகுகுகிற மாயையின காரி பமாகிய முபபத்தொரு சத் துவங்களு டழியும்,—காரணங் கிடகுகும் - அநதக காரிபங்களா யு ஊடாககப்படட காரணமாகிய மாயை கிடகுகும்,—பயிரருகா ரிபமபின பணடுபோற் டணனுமீசன - அநதக காரணமாகிய மாய்கைக கிடகுகையிறுவே அநதச கனமநசளுக கீடான தேகா தீப பிரபஞ்சங்களைக் காத்தா மீணடுமு ணபோலே யு ஊடாககா நிறபன்

செயிருறு மலத்தினுகுமெனறு புத்தகளை மறுததற்குப் பிர மாணம சிவஞானபோதம “இலையித்தகனனி விலையித்தகதாம லத்தா விலையித்தவாறுளதாவேணடு-விலையித்தக, சத்தித்தியிலென னி லழிபாதவையழியத, சத்தித்திய மாநியு ராமங்கு” எனறும,ப ர்படச ம எப்பொருளு டணித்தகமென வியமபிசுவையினித்த மிஸ் லத்தகோ வுள்ளதந்தோ வுள்ளிலத்தானததகோ, செப்பிடினி ல தற்கில்ல தெனறுமீலேச செனரடைவ துள்ளததகே துள்ளதெ னறுமுண்—ரா, மப்படி கானுளதிலதா மப்பொருளுககெனனி ஊ ளதிலசாகா வலது முள்ளதாகா, திப்பொருளுக் கநித்தமீலே பெனறெனதைக் கா—டா பெனிற்றேனறும பொருணினநிய குகுகியாமே” எனறுமது கண்டுகொள்க.

சிவ - போத - க - ரு, உ - செ.

சித் - பர - செள - மறு, கங் - செ.

இதனாற சொல்லிபது ஒடுங்கிய பிரபஞ்ச மலங்காரணா ஊண்டாமெனறும, ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தா ஊண்டானடதைப்

ஈப நீக்கின மாயாகாரிய மழியுமென்றும், மீளவு மாயா காரண ததிலேநின்றும் பிரபஞ்சத்தைக் காத்தா வுண்டாகருவானெ ன்னு முறை மையையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

ராசன - ராஜகியோரூல. — ஒடுங்கியுயிரவை - ஈறெய்திய வுயிரோடுங்கியவுலகம் பின்னும் ஈறெய்தியவாதே பொழி யாது மீளவும்; — அரணபாலுதிபப தென்னெனில் - அரணபா லினது தோன்றுத லெற்றுக்கெனின், — செயிருறு - சூதமபொ ருத்திய, — மலதகினூகும் - மலபரிபாகம் வருசர்பொருட்கு தோனது, — சிதைத்ததெனெனில் - அநேன, மீளவுந தோன தறபாலது முன்னழியாது நிலைபெறவேயமையு ம, உவவாதன நி யழித லெற்றுக்கெனின், — சிதைத்தகடாவொழிகாரிபகக ளழியு ம - உயிரி விளைபொழித்ததற பொருட்கு முன்னிலைப்பினைச்செ ய்து நின்ற காரியங்க ளழியுமாகலான — காரணமடயிருசு டககும் - அழிந்த வழியு முன்னே வினைத்தொடர்ச்சிக் குரியன வாய் ததற்குகாரணங்கனிற் கனாததோடு பினைந்துகடக்கின ன், — காரியார்பின - அகசாரியங்குடையது, — படைபொறபன் னும் - ஒடுங்கியவாதே யுதிப்பாச் செய்வென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பஞ்சாராத்திரியமது காத்தா இருத்தியஞ் செய்யுமி டத்த விகாரியாகாரோ வென்ன, அவிகாரியெ ன்று திருடடாகமீட் டினாததகருா.

தேறறுவித் தளித்துப்பின் னுந் துடைத்தரு டொ ழில்கண்மூனறும், போற்றவே யுடையனீசன புகுநத னுஉ

ஊ விகாரமென்னிற், சாமயிய கதிரோனிற் கத் தாமரை யலருங்காந்தங், காறயிடுங் கலைநீருங் காந்தியிடுங் காசினிக்கே. (௩௩)

(இ-ள) தோற் றாசரனே சிருட்டமுதலிய மூன்று கிருத் துவித களி தியங்கியுஞ் செயதற் குரிபனை நெல்லா ததுப பிள ராஹு கொண்டாடத்தகக மகிமையையு னுந் தடைதரு டையன். டொழில் மூ னம போற்ற வே யுடையீச ன

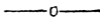
புருத்தது வி விகாரியாவென்று நீசொல்லில்? அவன் காரமெனவில்? விகாரியல்ல, அவிகாரியே! அஃதெனபோல வெனவில்?

சாற்றிய கதி இந்நப பூமியின்க ளனே யவிகாரியாகி ரோனிற் கத் தா ய வாதிதகன சனனித்யிலே குரியகாந்த ம மையலருங் கா சனிடையுமிழாநிர்க்கனறது, முகுளித் த மாந நதங் காற்றியிடுங் முறியல்லராநினறது, சலமானது மண்ணின கலைநீருங் கா கனனே ஈவறிச் செல்லாநினறது, இந்நமு நதியிடுங் காசினிக டையிலே காத்தா வவிகாரியாப்பினறு பர கே பருத்ததை நடத்துவான் ஏ - று (௩௩)

உரமை முறையுமை

இந்நகுப்பிரமாணம் விசுவசாரோதகர மெனவறித

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மெல் சிவ விரவிகாரியென்ப துணர்த்துதல்.

தோற்றுவித்தளித்ததுப் பினனூ தடைததருடொழிந்க ண்மூனறும் போற்றவேயுடையீசன புருத்தது விகாரமென

யில் - ச்ருஷ்டி திதி சம்ஹாரமெனகிற மூன்றகருத்தியத்தையு
மீஸவரணபண்ணுவாளுகில் அவனுக்கு விகாரமுண்டாயிறொ
ன்று சொல்லின, —காசினிககே சாற்றி பகதிரோனிற்கத தாய
ரையருலருவ காநகங்காறறிடுங்கனலை நீருங்கரகதிரும்-ஆகிதந
னிரவிகாரியாய் நிறக, விவவுலகினசட் டாமரையானது விகசிங்
கும், சூரியகாநகமான தகநீனையயுமிழும், நீரானது சுவறிடு
இப்படிபேபாலச சிவனிரவிகாரியாய்நிறக விபிரபருசநானு
விதமாக வவனசநிதிமாததிரததிற் காரியடபடுமெனவறிக

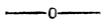
தடி—கூ - யுபாகெ—அஜிந வெஷாயாம் ஸந்தியெ
ஸ—பகாஸகூ| தயா ஸந்தியிரா—சூ—ண விஷயாத்ருவி
லா சிவ . உகி . சுந—சூ—ாவி - யுபாகு—ஸுசி ஸம்ஸ
ஸ—கூ—படி— ஸெயெ ஸஜாநகெ - காநிவிசு ப்ரு
கி—ப—பு—கி தயாந—பு—கி ந ஜாத—விசு | ஸா ம வெ
ஷா நயாகு—ஸு த—ஸு—ஸு— நகளயதஃ ||

காரணயுருமெனறது - சவகோசமாயி நகநமாயை சிரு
ட்டகாலசதிவ தனுவாதிவிகாச மாதலுக்குச திட்டநகம

காநகமனலேபுரிமுமெனறது - கனமம ஸந்தி காலத்திற ப
லோதயமாதலுக்குத் திட்டநகம

நாசவறுமெனறது - சக்காரகாலத்திற் பிரபருமொடுக்கு
தற்குத் திட்டநகம.

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

சிவன் கிருத்தியகருத் தானுலும் விகாரியல்லென்று வி
ளம்புகனறா.

தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தருள் தொழில்
 கள் மூனாம-சிருட்டி திதி சங்காரமென்கின்ற மூன்று சீருத்
 திபககையும, சொல்லாமல் சித்திக்ரும திரோபாவானுக் கீரக
 மென்கின்ற விரண்டி சீருத்தியங்கையும, — ராசன - சிவன, —
 போற்றியேயுடையன - பன்னாசுந்ருரியன. — புருந்ததுவிகார
 மெனவில - குலாலாதிசன்குப போல முனவிருந்த முறைமை
 விட்டு வேருரு முறைமை யாருதலாகிய விகாநிவந்ததெ
 னவில், அஹிலை, — சாற்றிய கத்திரோவிருத்த தாபனாமலரும
 காந்தவநாற்றிடுவ கனலை நீருங் கந்தநிடுவ காசினிககே-உலகத
 தினகணனே காரணமாகக் கற்பிசகப்பட்டருரியன முனவின
 ரமுறைமையி விடுக்க கமல மலரும, சூரியகாந்தக கல்லுத் தா
 னும அசைவற்றிருந்து அகசினியைக்கசுரு, காசினிககே யென
 வினனுமெடுத்துப் பூமிக்குள்ளே நீருஞ்சுவறும

நீர்சொன்ன துபகருத் திட்டாநதமன்று, சூரியனுக்குக்
 சமலமலரககடவது, காந்தவநானிலைக் கசகக் கடவது, நீர் நில
 த்திலே சுவநகசடவது என ஒரு சங்கற்பமிலலை; காரியம் நிகழ
 ச்கண்டோம, இதுகொண்டு பூசங்காததா, பிரசுருதிகாததா,
 காமங்காததா, காலங்காததா என்கின்ற வாதங்கள வந்து
 லாவ; புத்திமான சாததாவைப்பதபொய்யாந்த தூரம போ
 யிற்று சததிபம். நீசொல்லியது சூரியனுக்குக் கமணசககற்பத்
 துவாரத்தினுற் கமலவிதாசாதி சங்கற்ப காரியமாமென்று கா
 ணுகலால் வேறுமாறில்லை

கடகாரியம் நீருமிதகலிலை குலாலனுக்கு விகாரமுண்டெ
 ன்றீர், சகத்காரிய நிருமித்தலிலை சிவனுக்கு விகாரமிலையெ
 ன்றீர், சேகனப்பொருளக் னீரண்டி லொனறி லுமசுபட்ச
 பாத்தமேன்? சத்தியமே நீசொன்னது. கடவிகர்தியிலை குலா

லதுல சரீர விகாதி காரணம், குலால துலசரீர விகர்தியிலே குலால குசுகு ரசரீரவிகாதி காரணம், குலாலகுக்கும சரீரவிகாதி யிலே விகாதியில்லாத குலால சிறசததி யசலுங்கற்பமேகாரணம் அவவிடத்தும் விகர்தியில் விகாதியுள்ள பொருள காரணமெனவில் அநவஸகைவரும் குலாலதுல குசுகும் சரீரவிகாரித துவாரத்திலே குலாலனுக்கு விகாதி சொனமே, சடசாகூாதசத்தி சரீரத்திலேயெனபதே பரமார்ததம்.

சிருஷ்டியாவது சாததுவிக குணதிகத்தாற் கர்ததீரு சங்கற்பத்தால் முத்தகாரணத்திற் காரியப்பொருள வெளியாதல்

திதியாவது ராசக குணதி கத்தாற ரேற்றிய அந்தநகப்பொருள அநதநத்ததொழிலி லமைநது முத்தகாரணம் பற்றுக நின்றல்.

சங்காரமாவது தாமசகுணதிக்கத்தாற் தனது தனது தொழில்களை விடபி முத்தகாரணத்திற் முழுமுகைசல்.

திரோபாவமாவது மிகுதியும் நிகதிதமாகியபோககிப்பொருளியுமிது நனகென்று நமுவாதிருத்தல்

அதுககிரகமாவது பாசனீதி சிவத்தவ விலக்கமென வறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஒருகடவுண் மூன்று தொழி விடையரூது செய்வானாயிற் பாரமெய்தி விகாரியாவானபோலுமென்பார்க்கு, அஃதில்லையெனபது; தனசகுரிபமுத்தொழில் செய்யுமதுபற்றி விகாரமெய்தாத ஞாயிற்றினவைத்து அறியப்படுமெனபதாம்.

காசினிசகெனபது உருபுமயக்கம்

இவையிரண்டு செய்ளானும் புதகர்மதம்பற்றி யாசங்கித் துப பரிகரித்தா றாறுமாகி மருவுவித்திடுமாறு வலியுறுத்தப்ப ட்டது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

— 1 —

பஞ்சராத்திரி இந்தக கிருத்தியங்களை உமமுடைய சாத சா செய்யுமிடத்து விகாரியாகாடு வெனறுசொல்ல, அவனை மறுத் தருளிச்செய்க்குறா

சோறறுவித தளித்தறப்பினனுந் துடைத்தருள தொழில் கணமுன்னும் போற்றவே யுடையனிசன-பிரபஞ்சுததைச் சிரு டடித்துந் திதித்துரு சங்கரித்தரு செய்நிற விநகக கிருத்திய வுகள மூன்றும் நீர் சொல்லத்தக்கதாக உமமுடைய காத்தாவுக கு அநாதியே யுண்டாயிருக்கில்,—புருந் து விகாரமெனலில் - ஆனமாககளைப்போலே காத்தாவுக்கு விகாரமுண்டான தெ னறு நீ சொல்லில்? இந்தத் தொழில்களைச் செய்கச்செய்தேயு ம விகாரங்களி லகப்படடால், அநென்போல வெனனி?—சாற றிய கத்தோவித்தக சாமரையலருங் காத்தாவுகாற்றிடும கணலை நீ ருந் காந்திடுவகாசினிககே - சொல்லப்படட ஆதித்தன சன்ன தியிலே தாமரையானறு அவராநிக்கவும், சூரிய்காந்தக் கல்லா னது அக்சிவிபை யுமிழாநிக்கவும், சலாநாது சுவராநிதகவும், இந்தப பூமியிலே மூன்று தொழிலும் ஆதித்தனவே தொழிற் படுகைச் செய்தேயும் ஆதித்தனக்கு விகாரமில்லா திருந்தாற் போல; காத்தாவு மூன்சொல்லப்படட கிருத்தியங்களைச் செய்கச் செய்தேயும் விகாரமற்றிருப்பன.

இந்தக் கிருத்தியங்களைச் செய்கச்செய்தேயும் கர்தகாவுக்கு விகாரமில்லை யெனபதற்குப் பிரமாணம். திருவண்டப்பகுதி, “படைப்போற்படைக்கும் பழையானபடைத்தலை-காப்போறகாகருங் கடவுள்காப்பவை-கரப்போனகரப்பவை கருதாக-கருத்துடைககடவுள்” எனனுமதுங் கண்டுக்கொள்க

இதனாற் சொல்லியது கர்ததா கிருட்டி திதி சங்காரமெனகிற மூன்று கருத்தியங்களை யுடையொக்கச்செய்தேயும் விகாரமற்று நிற்பனெனனு முறைமை அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—o—

ஈசன் - ஒருகடவுள்,—தோற்றுவித்த தனித்துப் பின்னாகுடைத்தரு டொழில்கண மூன்றும் - தோன்றச்செய்து நிலைப்பித்துப் பின்னு மிதுதியைச்செய்விககின்ற விமழத்தொழிலுள்,—போற்றவேயுடையன் - இடை-யருது செய்வாறுயின்,—புருத்தது விகாரமெனனின் - பாரமெய்தி விகாரிபாவான் போலுமென்பார்க் கஹிலலைபென்பது,—சாற்றி பக்திரோளிதக - யாவராணும் புகழப்படுகின்ற ஞாயிற்றி னசகந்திக்கண,—காத்தங்களைக்காற்றிடும் - சூரிடகாநதக கல்லினகணெருப்பைக்காலச்செய்தலும்,—தாமரைபலரும் - தரமரையலரச் செய்கலும்—காசினிகரு - பூமியினகண,—நீருங்காநதிடும் - நீரைக்காநதிட்ச செய்கலுடாகிய தனக்குரியமுத்தொழில்செய்தும் அதுபற்றி விகாரமெய்தாத ஞாயிற்றினைவைத்தறியப்படுமென்பதாம்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும் புத்தர்மதம்பற்றி யாசங்கித்தப் பரிகரித்து ஈறுமாகி மருவித்ததிடுமாறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

திருவுமது.

உரைத்தவித் தொழிலகண்மூன்று மூவருக் குல
கமோத, வரைக்கொரு வறுககேயாகடி வைத்ததிங
கெனையெனினில், வினாககம லத்தோன்மாலு மேவ
லான மேவினோகா, புரைநதி காரசத்தி புண்ணிய
னணலாலே. (க.சு)

(இ-ர) உரை நூகாகக ளித்தொழில்கண் மூன்று மூ
தவித் கொ வருகரு முரிதெனறுசொல்லச சிவனுக்கே
ழிலகண் மூ யிமமூன்றுவகைக் கிருத்திமமென்று வரை
ன்று மூவருச கு யறுத்துக கூறியதெனனைபென்று நீசொல்
லக்கோத வரை லுசுருயாகல்?
த தொருவனு
கேயாககி வைத்
ததிங கெனை
யெனினில்

வினாககமலத மேலான சிவனுடைய வதிகாரசத்தி, பிர
சோனமாலு மே ம விஷ்ணுகளுக்கு அவனுடைய வேவலி
வலான மேவி னுலே பொருநதி யவரவர் கிருத்தியங்களை
னோகா புரைந ச செய்வாரகாள். ஏ - று.
ததிகார சத்தி
புண்ணிய
ணலாலே

அதிகாரசத்தியாவது, முக்குணம்மிகையாகிய வாமை பி
ரமாவையதிட்டிககை, சேடடை மாயனை யதிட்டித்துக் கிரு
த்தியங்களைச் செய்கை.

உம்மை என

ஏகார மீறற்சை.

இதற்கு விசுவசாரோத்தரமும் வாய்விய சங்கதையும் ச
வசசக்தமு மெனவறிக. (௩௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

மேல் சிவனுடைய வேவலாற் பிரமவிஷ்ணுக்கள இரு
ததியங்களைப் பண்ணுவார்களென்பதனாதல்.

உரைத்த விதத்தொழில்களமுன்னு மூவருக்கு நகமோத வ
ரைத்தொருவனுக்கேயாகக் வைப்பதின கென்னையெனவில் -
சொல்லாநின்ற சிருட்டி திதி சங்காரமென்னு மிமமுன்னுந்
தியமும் பிரமவிஷ்ணு நுத்திரா மூவர்க்கு முலகத்தார் சொல்
ல, பிரமாதிகளைக்கே யொருவற்கே மூன்றுத்தியமு மிவவிட
ததுச சொல்லுவானெனின, — வினாககமலத்தொன் மாறு
மேவலால் மேவினோர்கள் - கமலோற்பவனும் விஷ்ணுவும்,
[உமமையினாலுஞ் சந்நிதியோக விசிஷ்டகையினாலுங் காலநத்
திரனும் இமமூவரும்] சரீகண்ட பரமேஸ்வரனுடைய வேவலினு
லித்தொழில்களைப் பொருந்தினபேர்கள் அஃதெங்கெனின
ன, — புரைத்ததிசாரசத்தி புண்ணியனென்னலாலே - புண்ணி
யனாகிய பரமேஸ்வரனுடைய வதிகாரசத்திபானது, பிரமாசி
ருட்டிக்கவும விஷ்ணுவிரணிககவுங் காலநத்திரன சங்கரிக்க
வும பொருந்துகையலே, † அயோதஹத்தியென்ற்போல சிவச
த்தி யிவர்களே யிட்டித்தசசெய்கையா லிவர்களே செய்ததெ
னப்பெறும். இப்பிரமாதிகளும் பதிபதார்த்தத்தி லந்தர்ப்பா
வமெனவுறிக. சிருஷ்டிகாலத்திற் சரீகண்டபரமேஸ்வரர்

வஸ்து பேதமில்லாதிருந்தும் ஞான தாரதமியத்தினு
 னும் ஸ்தான தாரதமியத்தினுணுங் கிருதசிய தாரதமியத்தி
 னுணுமபேதமாய் குருசிஷ்ய நியாமமாகவுஞ் சுவாயி பூதய நி
 யாயமாகவு நடப்பதுண்டென நிகனபொருளா.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

சிருட்டி திதி சங்காரங்களை பிரம விஷ்ணு காலாக்ஷினி ரு
 தநிர லியாசனாகு + சொல்லியிருக்க மூனறுதொழிலு + சீர் க
 ண்டமூரத்திககு + சொல்லிய தெனனைபென? அதற்கு உத்தரமு
 ரைகநீனரா.

உரைத்தவிததொழில்கள் மூனறும மூவருக குலகமீமாத-
 சிருட்டி திதி சங்காரமெனகிற கிருதசிய மூனறும, பிரமவிஷ்
 ணு காலாக்ஷினி ருத்திர லியாசனாகு குலகருசொல்ல,—

வரைத் தொருவனுக்கேயாகக் கைத்த திங் கெனனை யெ
 னனில் - குணமதய நிலையராயும், பிரகிருதி யககிர நிலையரா
 யும், இராகாத நிலையராய் மிருககிணர, ஸ்ரீகண்டமூரத்தி யொ
 ருவருக்கே நியமித்துச சொல்லிய தேனெனில்? முறைமை
 யிற சொல்லுவாம.

பிரகம மகாசிருஷ்டி காலத்திற் பரசிவன சுததமாயையி
 னினறும பொருட் பிரபஞ்சஞ் சொற்பிரபஞ்சமுமாயிருக்கு
 ம சுத்தத்தவமஞ்சையுஞ் சுததா ததுவவாசிகட்கு + சிருஷ்டி த
 ததில் புவனங்குள சூசுமுகேகங்கள் தூலகேகங்கள் போகநிய
 ப்பொருளாக ளிவைகளைப் பொதுச்சித்ப்டாசப் பணணிப் பொரு
 த்தி, சுத்த சுததாசுதத வசுததாத்துவ வாசிகளெல்லார்க்கு

ம் வேறுவேறு நாதமாகிய பரதேகங்களைச் சிறப்பாகப்பண்ணிப் பொருத்தி, அநகப் பரதேகத்துக்குள் ளிருக்கும் பிரணவகலா பஞ்சகருபமாகிய சிவகத்தவ மஞ்சையு யிருக்கப் பண்ணிக் காத்த, மஹாப்பிரளயத்தின் முற்று மவாநாதத்துஞ் சிலதேகாங்களை யுஞ் சங்கரிப்பர்

பின்னநத மஹாசிருட்டி காலத்தி லநகதேசுரர் அசுத்த மாயையினினதும் புவனககொத்தாயுஞ் சூகசூமதேககொத்தாயும் இருவகையா யிருக்கின்ற கலாதிபிருதிவி யநக தத்துவங்களை யுந் தூலசீரங்களை யும் போகயப் பொருள்களையும் பொதுசிறப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திக்காத்த, மஹாப்பிரளயத்தின் முற்று மவாநாதத்துஞ் சிறி து தேகங்களை யும் ஸ்ரீகண்டாதித தவாரத்தினுலுந் தாமாயுஞ் சங்கரிப்பர்

மதயம சிருஷ்டிகாலத்தில் ஸ்ரீமத ஸ்ரீகண்டருதரர் பிரகிருதியினினதும் புவஞ்சாரக ரொத்தமாதிரிமா யிருக்கின்ற குணதி பிருதிவி யநக தத்துவங்களைப் பொதுவாகப் பண்ணிப் போக்சியப் பொருள்களைத் தூலதேகங்களைப் பொதுசிறப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திக் காத்த மத்தியமப் பிரளயத்தில் முற்றுஞ்சங்கரிப்பா

அவரதேவலால் குணநிலையர்களா யிருக்கும் பிரமவிஷ்ணுகளும், பிரமாண்டத் துணைநிலையர்களாயிருக்கும் பிரமவிஷ்ணுகளும், குணதிபிருதிவி யநக தத்துவங்களை நூலதேகங்களை யும் போகக்யப்பொருள்களையும் பொதுசிறப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திக் காப்பார்கள பிரதமபிரளயத்தில் ஸ்ரீகண்டரேவலாந் நமதிருப்புத்தொடங்கிச் சுவர்சகபரியநதஞ் சங்கரிக்குங் காலாககினிருத்திரரே அவாந்தரத்தும் பிரமாண்டத்துட் லேசரீரங்களோடு போகயப் பொருள்களைச் சங்கரிப்பர். ஆதலால், —

புண்ணியன் - பரசிவாறுக்கிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தராய்ச் சிவஸூயிருக்கு முனசொல்லிய ஸ்ரீகண்டபரமேசுரன்,—

புனாதத்திகார சத்தி நண்ணலாலே - பரசிவனிடத்தினினும் பரசிவனுக்கொத்திருக்கும் பிரகிருத்திகாரிப சிருஷ்டியாதி கிர்த்தியிடு செய்துஞ சாமாததியம் பெறலாலே, அவனோவுதற்காததா,—

வினாகமலத்தோன் மாலு மேவலான மேவீனோர்கள்-காலாகனிருத்திரரோடு பிரமவிஷ்ணுக்களியற்றுத்தற காதசாக்கள ஆதலால், அவரொருவருக்கேயாகவைத்தது அதுவனறி

புண்ணியன் - ஸ்ரீம தநந்தேசுராறுக்கிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தமாய்ச் சிவஸூயிருக்கும் பிரமாண்டத்தூட் சிவலோக கைலாச மேருசுகர நிலையராகிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரன்,

புனாதத்திகார சத்தி நண்ணலாலே-ஸ்ரீம தநந்தேசுரரிடத்தினினும் மநந்தேசுரருக்கொத்திருக்கும் பிரமாண்டத்தூட் பிரமவிஷ்ணுமுந்லோகங்களுக்கு நிகரஹாறுக்கிரகம் டண்ணுஞ சாமாததியம் பெறலாலே அவனோவுதற்காததா

வினாகமலத்தோன் மாலு மேவலான மேவீனோர்கள்-பிரமாண்டத்தூட் தளநிலையராகிய காலாகனி ருத்திரரோடு கூடியிருக்கும் பிரமவிஷ்ணுக்களியற்றுத்தற காதசாக்கள. அது வனறியும்,

புண்ணியன் - பரசிவாறுக்கிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தராய்ச் சிவஸூயிருக்கும் ஈசுரத்ததுவ நிலையராகிய ஸ்ரீகண்டபரமேசுரன்,

புனாதத்திகார சத்தி நண்ணலாலே-பரசிவனிடத்தினினும் பரசிவனுக்கொத்திருக்கு மநந்தேசுரரோடுகூடி மாயா

காரிய சிருட்டியாதி திருத்தியஞ் செய்யுஞ் சாமர்த்தியம் பெறு
ஸ லே, அவர் ஸ்வயமாயுங் குணநிலை பிரமாண்டநிலை வீரு
ஸ்ரீகண்டத்தவாரதகிலையு மேவுதற் கர்தரா,

விநாசகமலததோன மாலு மேவலான மேவீரோர்கு-கு
ணததுள பிரமாண்டத்த ளிருவகைப் பிரமவிஷ்ணுக்களு மி
யற்றுதற் காததாக்கள்,

இடபடி ஸ்ரீகண்டத் திரியம் பிரேரகம், காலாக்ஷி ருத்
திரேரோதி பிரம விஷ்ணு சதுட்டயம் பிரோரிடம் எனவறிச

பாசுவ னேவுதற்காதரா, அநநேசாதிசோடுகூட ஸ்ரீ
கண்டத்திரியம் பிரமவிஷ்ணு சதுஷ்டமெல்லா மியற்றுதற்
காததாவாயிருக்கும்

* இயவிடத்தது ஞானப்பிரசாதர் ஈசு-ஈசு-வது செய்யு
டகளை வைத்து, ஈசு-ஈசு-வது செய்யுட்களை ஈசு-ஈசு-வதாக
அரைத்து உரைபாடம் சுறியிருக்கின்றனா அது சிருஷ்டியா
திக்களைக் கூறி அதன்காரண முணாததவேஸி மென்பதபோ
லு.

சிவஞானயோகியுரை வருமாறு.

— 0 —

அமனமாலிருவரும், புண்ணிய விசேட்தகான முகல்வனு
டை-ய அழிகாரசத்தி அவனதேவலாற் பெற்றுடையாரன்றி அக்
கொழிந்தருசு சுதந்திரரல்லராகலான, முத்கொழிலுஞ் செய்தற்
குறிய சுதந்திரமீதுமாக யொருவனுக்கேயுன்டென்பகாம்

நல்வினைக்கண் வாழ்நாளின்மாலயஞ்சி" என்றார் புடை
துலாசிரியரும். வேதம் புராணம்இதிகாச முதலியவற்றிற்கும்

இதுவே கருத்தென்பது சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரக முதலிய வறறுட் காண்க.

வரைநது வரைதென வலித்தது.

புரைததவென்னும் பெயரெச்சததகரம் விகாரத்தாற்றொ
ககது

புரைதகல உயாதல்

நிரம்பவகிழயருணா வருமாறு.

—0—

மேலும் பஞ்சராத்திரி இருத மூன்றுதொழிலும் பிரம்மா விட்டுணு உருத்திரன என்கிற மூன்றுபோக்கு முள்ளதென்று பெரியோர்கள் சொல்ல, சிவ ஹ்ருவனுமே செய்வானென்று சொல்லுவா னேனென்றுசொல்ல, அவனை மறுக தருளிச் செய்கிறார்.

உரைத்தவித தொழிலுகள் மூன்று மூவருக குல்கமோத - சொல்லப்பட்ட விததக கிருத்தியங்கள் மூன்றும் பிரமமாவுக கும விட்டுணுகுகும் உருத்திரனுகும் உள்ளதென்று ஞாதாக சர் சொல்ல, - வரைததொருவனுக்கேயாகக் கைப்பதிவகென னேபென்னில் - இருத மூன்று தொழிலுஞ் சிவஹ்ருவனுக்குமே யுள்ளதென்று நீர் நியமித்துச் சொன்ன தெப்படிபென்று சொல்லுகிறாயாகில், சிருட்டிதி யிரண்டும் பிரம விட்டுணுக்களு கஞ்ச் சிவன கற்பித்த வகிகாரமாகையால், மூன்று தொழிலுஞ் சிவனுக்கேயுள்ளது அதெங்ஙனே பென்னில், - விரைக்கமலத் தோன்மாலும் மேவலானமேவினோர்களபுரைத்ததிகாரசத்திபு

ண்ணிய னண்ணலாலே - மணம்பொருந்தின தாமரைப் பூவிலே இருசுகும பிரம்மாவும் விட்டுணுவாக கர்த்தாவினுடைய வேவலினாலே தனதாங்கிருத்தியங்களைச் செய்கிற வவாகள், பொருந்தப்பட்ட புவனங்களிலுண்டான ஆளுஞ்சுத்திகளை அநாதியை தம்பிராஜா பொருந்தி நின்று அவரவா கிருத்தியங்களை செய்க்கையினாலே, அவர்களுட்கு ஒரு முத்தனமையிலை, சிவனுட்கே யெல்லா முத்தனமையும

வதைதொருவனுட்கே யாககியென்பதற்குப் பிரமாணம திருவாசகம் - சதகம் "ஆயனா மறையவனு நீயெயாத லறித்தி யா னி பாவரினுங் கடையனாய், நாயிச்சின னுதலையு நோக்கிககண்டு நாதே நானானககோ ரன்பனென்பே, னுயினே னுதலாலா னநிகாண்டா யடியாராதாயிலையே யனநிமற்றோ, பேயனே விதநானுன பெருமையனதே யெம்பெருமா னெனசொல்லிப் பேசுகேனே" என்றும், பரபட்சம நாரணனையினையு மய னும் நாரணனையினையு, காரணவொருவருக்கங் கொருவர்தா மிருவருக்கும, வாரணமுரித்தவனளல் காரணென நுமனதத, தாரண முரைககுமபககத் தவாசனா மடைநதாரனதே." என னுமதுங் கண்டுக்கொள்க.

சித - பர - பானு - மது, எ - செ.

"விகாககமலத்தோன் மாலு மேவலால்மேவினோர்கள், ரபுரைததகிகாரசத்திபுண்ணியனண்ணலாலே"என்பதற்குப் பி மாணம திருப்பாட்டு "பாராழியட்டம பகையால் நலிந்தா ட்டவாடி, பேராழியான திடாசண்டரு செய்தவாபேணி, நீ ராழிவிட்டே நெருசிடங் கொண்டவாகுப, போராழியீநகபு கழும் புசுமுற்றகனதே" என்றும், திருவாசகம் - சதகம். சாவமுண னுட்டககன யேள்வித்தகர்தின நஞ்சுமஞ்சி, யாவவெந்தாரபெ

ன் தவிதாவிடுகும் மவரவர்க்கே, மூவொனதே யெம்பிராடுஷி
 மெண்ணி வினனூ ஸடுமணமேற், தேவொனரேயிறுமாந கென
 னபாவந திரிசுவரோ.” என நூர், திருததோனோக்கம. “ பங்கய
 மாயிரம் பூவினிலேரர் பூசகுறையத, தங்கணிடநதரன சேவடி
 மேற் சாற்றுநலுந், சங்கரனெயிரான சங்கரமாந் கருளிப
 வா, நெங்குமபரணநந தோனோக்க மாடாமோ ” என நூம்,
 திருச்சாமல் “ சலமுடையசலந்தரனந னுடநடிநதநல்லாழி,
 நலமுடையநாரணந்கன தருளிபவாரொனனேடி, நலமுடைய
 காரணநந னயனமிடநகரணடிகுடி,முலராகவிடவாழி யருளின
 னகாண்சாமலோ.” என நூம், பரபட்சம், “ சீவனகஸனன
 ம்போலச சிலயந நறுசுததமாலைத, தேவெனதே யுகங்காகக
 ச்சுவேச்சையால் சனிதகானெனநீர், பூவனபின படைக்கமாட்
 டா தரணடிபோற்றவேதக, கோவநதுமுகத்திற்முன நிச்சிரு
 ட்டியைககொடுததல்கூறும்,” என நூம்,வானங்குழமண்ணுமெல்
 லாமாயனே கதகாவென்பாய், தானஞ்சுஞ்சலந்தரனந னுடல்
 கீண்டசக்கரத்தை, யானஞ்சுமாடுவானபாந் பெற்றுல்களிகத
 வார்த்தை, தானெங்குமாகுமெல்லாரு சங்கரன காப்பேமா
 கும்,” என நூம், அஞ்சியனநரிதாடுட வசரரைகருமரடுவே,
 தஞ்சிவிதகொருபெண்ணுலே தாருகனுடறுணிபித, தஞ்சிட
 ப்புரந்தியூட்டிச சலநதரனுடல்கீண்டோச, நஞ்சுனை யுண்டுமன
 ருே நாயகனுலகங்காததான.” என நூமதுங்கணடுகொளக

சித் - பாரு - மது, சு - க - உஉ - செ

இதனாற் சொல்லியது சருவசிருட்டியில் மூனறுகொழி
 லும் சிவனே செய்வென்றும், பிரம விட்டுணுக்களுடைய
 சிருட்டியுந் திதியுந் சிவன்கொடுக்க வவர்கள் செயவார்களு
 ன்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உரைத்த இததொழில்களமுனதும் - சொல்லம்படு மிம்மு
 த்தொழில்களுள்,—மூவருகருலகமோத - மூனறுகடவுளு மியற்
 றுமென வுலகரு சொல்லாநின்பவும்,—வரைத தொருவனுக்கே
 யாகசுவைத்ததிங கெனையெனவில்-வராயறுத தொருகடவு
 ளுக்கேமுததொழிலுாசுதநதாமென்ப தெனையெனில்?—விரை
 சுகமலத்தோனமாலும்—வாசனைபொருந்திய கமலத்தினகணுணா
 னுனராயன மாலாரிருமரும்,—புண்ணிய நண்ணலாலே - புண்
 ணிய விசேடததான,—புரைத்ததிகாரசத்தி - முதல்வனுடைய
 உயர்ந்த அதிகாரசத்தி,—ஏவலான மேவ்ளோகா - அயனதே
 வலாற பெற்றுடையாரணறிச் சுதநதிரரல்லா ஆகலான் முத்
 தொழிலும் செயதற்குரிய சுதநதிர மீறுமாகி ஒருவனுக்கே
 யுண்டென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமறு.

இறுதியாக காலநகன்னி லொருவனே யிருவரு
 ன்த, முறுதியி னின்றொனவி யிறுயிதா னுணடாகா
 தா, மறுகியி லரனையெல்லா மழித்தலா லவானி
 ன்ணும், பெறுதுநா மாககநோககம் பேரறி கரணத்
 தாலே. (௩௫)

(இ-ள்) இறுதி எல்லாரு மொடுங்கிய சங்கராகாலத்தி
 யாக கால லே சிவனொருவனுமே யுான்.
 ி தன வி
 லொருவனே

இருவருந்த மு உம்முடைய சிவனைப்போல விவ்விருவரு
றுதியி வினமுறொ ங் காத்தாவாய்ச் சங்காரப்படார்க னென
னவில் னில்?

இறுதிதா னு அப்பொழுது ப்ரக்ருதி மடடு மழிகிற முத்
ண்டாகாதாம தினசங்காரமும், மாபைமட்டி மழிகிற மத்
திமசங்காரமும், நாதமடடுமழிகிற மகாச
ங்காரமுமாக இவை மூவிதமான சங்கார
முண்டாகமாட்டாது;

அறுதியி லா இம மூவிகமான சங்காரத்தையுஞ் சிவ
னே யெல்லா மனே சங்கரிககையால்
ழித்தலால்.

அவளு வின அநதக் கர்த்தாதானே மேலுஞ் சிருட
ணம பெறுதநா டியுந் திதியு மவ்விருவரையு மதி—டித்துக
மாக்க நேரககம கொண்டு கருத்தியங்களை யுண்டாககாநிற்
பேரதி கரணத் தன். எ - று
தாலே.

உதிகரண மெனபதநு லதிடடித்து நடத்துவனென வ
றிக

இதற்குச் சுவாயம்புவத்திலும் காந்தபுராணத்திலுங் கா
ண்க. (௩௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இதவுமத

இறுதியாங்சாலத்தன்வி லொருவனே - மஹாப்பிரளயத்
தீந் பரமேஸ்வர னொருவனே நிற்பன. [சங்காரத்தினுந் பிரம

க—சூத்திரம். பதிபிலக்கணம். ௫௧௭

இம்முன்று விருத்தமும் பாஞ்சராத்திமத நிராகரணம், அம்மதத்தின விஸ்தாரம பரபக்ஷத்திற் சொல்லிவேறாம கண்டு, கொள்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆகையால் மகாப்பிரளயத்தில் பரசிவமொன்றுமே பதிக னுக்குட பாரிசேஷிககுமென்று படிக்கின்றார்.

இறுதிடாவ காலநகனனிஸ-மகாமபிரளயத்தில்,—

ஒருவனே - பரசிவனொருவனோ, பதிகளிற் பாரிசேஷித்து நிற்பா,—

இருவருந தாமுறுதியி னினரொணவில் - பிரம விஷ்ணுக்கருளிலும், (காணெபது பவுராணிகமதப் பழக்கத்திற் படித்தது) சிவசாஸ்ததீயத்திற்கு அநந்தாதி அதிகாரகாத் தாககளையருநதமதுகருத்தியங்கனோ டிருந்தாராகளாகில்,—

இறுதிசானுஸ்டாகாதாம்-மகாமபிரளயம் வாராதாகும். ஆதலால்,—

அறுதியில் - அத்திதிகால முடிவில்,—

அரனே-பரசிவனே,

எல்லா மழித்தலால் - சிவதத்துவமுகற் பிருதிவி தத்துவ பரியந்தம் பிரபஞ்சமுற்றுஞ்சகவகரிபித்துச சங்கரித்தலால்,—

அவனால் - அந்சிப்பரசிவனால்,—

பேரதி கரணத்தாலே—“அதபத்யுரதிஷ்டாகம்” என்று ஸ்ரீ மண் மதங்காகமவசனத்தால் தாதான மியத்தினால் அந்தப்பரசிவனுக்குப்பெரிதா மிருப்பாடுஞ் சத்திகரணத்தினாலே தானே.

கூக அ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

திரும்பவெடுத்தகூடடுக.

பேரதிகரணததாலே-பேரதிகரணத்தினின்று மென (மே
ற்றுமைமாறுக) “நிதயாதிஷ்டேயஸூரிணி” என்று பவுஷ்கரவ
சனத்தினுற் பரிக்கிரக சத்தியாதலா லகதப் பரசியனுக்குப்
பெரிதாயிருப்பாருஞ் சத்தமாயையினின்று சிவதத்துவ மஞ
சுக்கும)

இன்னும்-இனிமேலும்,—

ஆககநோக்கம் பெறுதும்—சிருட்டி திதிகளைக் காண்
போம

திரும்ப வெடுத்தகூடடுக.

பேரதிகாரணததாலே - பரிக்கிரகசத்தியினுல் அநதப ப
ரசியனுக்குப் பெரிதாயிருப்பாரு மிபற்றுதற காந்தாவாகும்
அநததேசரனுலேதான.

திரும்பவெடுத்தகூடடுக

பேரதிகரணததாலே - தாதானமியத்தினு லந்த வநதே
சுரருக்குப் பெரிதாயிருப்பாரு மநதவநதேசரசுத்தி கரணத்
தினலேதான

திரும்பவெடுத்தகூடடுக

பேரதிகரணததாலே - (பேரதிகரணத்தினின்றுமென யே
ற்றுமை மாறுக) பரிக்கிரகசத்தியினுல் அநதவநதேசரருக்கு
பெரிதாயிருப்பாரும அசுத்தமாயையினின்றுத தானேகாலத
த்துவமாதிராய்ப் பிருதியி தத்துவமந்தமாருகு தத்துவங்களு
க்கு,—

இன்னும்,—

ஆககநோக்கம் பெறுதும்-திரும்பச் சிருட்டி ஸ்கிதிகளைக்
காண்பாம.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சங்காரகாலத்தில் ஏனையிருவரும் தத்த மாற்றலோடு நிலை பெறுவாராயின் உலகஞ் சங்காரமாதவினமையான, அக்காலத்து அவுவிருவரும் உளரல்லவென்பது பெற்றும். அல்லது உம், சங்காரகாலவுடனொனப்படுவோன, சிலவற்றை யொழித்துச் சங்கரிப்பானல்லன். அப்பெற்றியனாகிய சங்காரகாலவுடனே வேறுசங்கரிப்பாரில்லை யாகலான முழுவதுஞ் சங்கரித்தவழி அவனொருவனே எஞ்சிநிறைல் பெறப்படுதலானும், ஒடுங்கியவுலகங்கட்குப் பெரித்தோராதாரம் அவனையாகலானும், ஒடுங்கியவுலகத்தை மீளாத் தோற்றுத்தற்கும் நிறுத்துத்தற்கும் அவனையுரியனென்பது நானே போதருமென்பதாம்

அறுதியிலரென்னும் பெயரடையானும் ஒரேதுக் கூறிப்பவாறு

இன்னும் மீளவும்.

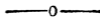
ஆநாரமஅதிகாரமென்பன ஒருபொருட்களவி

பேரதிகரணமென விசேஷத்தார், முதற்காரணமும் அதிகாரமாதலுண்மையின்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் பௌராணிகர் மதம்பற்றி நிகழுங் சடாவை முறையே ஆகமவளவைபற்றியும் பொருத்தமானுபற்றியும் பரிசுரித்த, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இதனானே பஞ்சராத்திரிமதம் இரணியகருப்ப மதங்களைப் பரிசுரித்தவாறுமாயிற்று.

நிரம்பவழகியருணை வருமாறு.

சிருட்டிகாலத்துக்குப் பிரமாவும் திதிகாலத்துக்கு விஷ்ணுவும் சங்காரகாலத்துக்கு உருத்திரனுமாகத் தந்தாவ் சிருத்தியங்களைச் செய்கறது கண்டிருக்கச்செய்கே, மூன்று காலத்துக்குஞ் சங்கார காததாவேயுள்ள தியாங்கனங் காணப்படாதென்ற பாருசராததியை நோக்கி மேலு மருளிச்செய்கிரா.

இறுதியாங்காலத்தனைவி லொருவனே - சங்காரகாலத்தனனிச் சிவன் ஒருவனுமேயுள்ளன. காராகிறவனிருக்க காவலழியுமோ¹ ஆகையாலே,—இருவருந் தம் முறுதியாய் நினாரெனில் - அந்தச் சங்காரகாலத்தினும் பிரமம் விஷ்ணுக்க ளிருவருந் தங்கன பலத்தினாலே அடியாமல் நிற்பார்கொன்று நீசொல்லில்,—இறுதிதானுண்டாகாதாம் - சங்காரமெனகிற கருத்திய முண்டாகிறது நோக்கவில்லைபாம் ஆகையா லவர்களையும் அவர்கள் கருத்தியங்களையும் அழிப்பன. கருத்தியங்களை யழியாமற் கருத்திய காத்தாகக்கூடிய மழித்தால்,மேல கருத்தியமுண்டாம்படி யெப்படி யெனில்,—அறுதியிலரையெல்லா மழித்தலா லவனாவினனம் பெறுது நாமாக்கம் நோக்கம் - அந்தச் சங்காரகாலத்தில் சிவனே சருவத்தையும் சங்கரிக்கையினாலே அந்தச் சிவனாலே மேலும் சிருட்டி திதியும் நாமெல்லாரும் பெறத்தக்க துண்டாம். சங்காரசுரத்தாவாலே சங்காரமொழியச் சிருட்டி திதியுண்டாம்படி எப்படிபெணவில்,—பேரதிகாரணத்தாலே - இந்தக் கருத்தியங்களைக் கொடுக்கத்தக்க மேலான வதிகார சத்திகளைத் தனக்கு கருவிகளாக வுடைவயனாகையினாலே.

இதற்குப் பிரமாணம் முன்னின்ற திருவீருத்தத்துக்கிட்
டபிரமாணங்களைக் கண்டுகொள்க.

இதனும் சொல்லியது சங்காரகாலத்தில் பிரம விஷணுக்
களையு மவர்களுடைய திருத்தியங்களையு மழித்ததும் தானொரு
வனுமேயாய் நிற்பனெனறும், சிருஷ்டிகாலத்திலே அவர்க
ளையும் அவர்கள் சொழிக்களையு மு ள்டாசகுவ னெனறும், துதி
காலத்தி லவர்களுடைய வதிகாரதசையுஞ் சங்காரகர்த்தாவே
கொடுப்பானெனறு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இறுதியாங்காலநகனவில்-சங்காரகாலத்தில்,—இருவரு
ந்தம்முறுதியி னின்றொணவில்-ஏனையிருவரும் கத்தமாற்றலோ
டு நிலைபெறுவாராயின,—இறுதிகா னுண்டாகாதாம - உலகஞ்
சங்காரமாக ல்லினமையா னககாலத தவவிருவருமுளரல்லவே
பெறுத பெற்றும்,—அறுதியி லரணே எல்லாமழித்தலான-அல்ல
துவுஞ் சங்காரக் கடவுள எனப்படுவோன சிலவற்றையொழித்
துச் சங்கரிப்பானல்லன அப்பெற்றிய னாகிய சங்காரகடவுளை
வேறு சங்கரிப்பாரி லலைபாகலான முழுதஞ் சங்கரித்தவழி,—ஒரு
வனே-அவ்வொருவனே என்கிறிற்றல் பெறப்படுகலானும்,—பே
ரதிகரணத்தாலே - ஒடுங்கிய உலகங்கட்குப் பெரிபதோராதா
ர மவனே யாகலானும்,—ஆககனோசக மவனா லினனும் பெறுத
ம்-ஒடுங்கிய உலகத்தை மீளத் தோற்றுதற்கு நிறுத்ததற்கு
மவனே யுரிப னென்பது தானேபோதருமென்பதாம்.

இவையிண்டு செய்யுளானு ட பவுராணிகர்த்தப்பற்றி நிக
ழும் கடாயை முறைபே யாகமவானவைடற்றியும் பொருத்தமா
றுபற்றியும் பரிகரித்தது மேலதுவலியுறுத்கப்பட்டது.

இதளுனே பாஞ்சாரத்திரிமதம் இரணியகருப்ப மதங்களைப் பரிசுரிததவாறு மாயிற்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தததொழில் கௌனபயனைக்கருதிச் செய்

கியு ரௌதவனை நோக்கி யுணாததுகூர்

சொன்னவித் தொழில்களெனன காரணத் தோற்
றவெனின, முன்னவன வினையாட்டென்று மொழி
தலு மாமுநிராகரு, மனனிய புத்திருத்தி வழங்கவு ம
ருளான் முன்னே, துன்னிய மலங்களெல்லாந துடை
ப்பதுகு சொல்லலாமே. (௬௬)

(இ-ள) சொன இக்கருததியங்கள் கர்த்தாவா லுண்டா
ன வித்தொ க்ருகைக்குக் காரணமென்னென்று நீசொ
ழில்கொன ல்லில்
னகாரணந தேர்
றவெனனிச்

முன்னவன வி அந்தக்கர்த்தா வொருப்ரயோசனத்தை
னையாட்டென்று க கருதிச் செய்யாதபடியாலே யவனது லீ
மொழிதலுமாம் லைபென்று சொல்லப்படும்.

இவ்வினையாட்டுச சிறுபிள்ளைக ளாடபோலப் பலத்தைக்கொ
டாதோவெனனிச்?

உயிர்க்கு மன அவனதருளா லான்மாக்களுக்கு நிலைபெ
னிய புத்திமுத்தி ற்ற பராபரபோகங்களைப் புசித்ததக் கொ
வழங்கவு மரு லைதற்பொருட்டும், அநாதியே செறிந்ததின்
ளான முன்னே ற மலங்களை யொழிக்கையின் பொருட்டும்,

துன்னிய மலங்க மோட்சத்தை யடைவிக்கைக்குக் காரண
 னெல்லாத து மெனறுஞ் சொல்லலாகும். எ - று.
 டைப்பதஞ்சொ
 லல்லாமே

இதற்குச் சுவாயம்புவ மெனவறிக. (௩௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சிருட்டியாதி சூக்ஷ்மகிருதசூயங்கட் கேதகூடல்.
 சொன்னவித தொழில்க ளென்னகாரணந தோற்றவென
 னில் - கீழ்சொல்லிப்போகந சிருட்டியாதிபஞ்சகிருதசூயத
 தையும் பண்ணுவதான கிரிபை நிர்விகாரிபாண சிவனுடைய
 சததித்தவாரா வு ள்ளடாகவேண்டிய வேதுவேதென்ன,—மன
 விபவியாக கருளாற்புத்திமுத்தியழங்கவும் -ஆநாகியே யாண
 வாதிபாசங்களைப் பொருத்த துக்கக்கிற வான்மாகசளுக்குக்
 கருணையினுண மாயையினி னறுங் கலாதிக்கேயுண்டாகி யாண
 வசதிகளை பேகதேசநீக்கிப் போகததையு மாணவமாயைக
 ளையுரு சாவாணமலூக்கி யதனுண மோக்ஷததையுங் கொடுப்
 பத, (உமரை மெண்ணும்மை) ஆகிற்கந்த சாவுக்குப் பிரயாசமு
 ண்டாமெனின? இல்லென்பதற்காக,—முன்னவன விளையாட்
 டென்று மொழிதலுமாம் - மூன்றுபொருள்களுக்கூன் முகதி
 ன்பொருளாகப் பதியினுடைய லீலாமாததிர மென்று சொல்
 லலுமாம் (சொல்லலுமாமென்றது சநந்திராததிரத்திற்கிருத்தி
 யமுண்டாண்பத சருத்த) நித்தியமாகிய வாணவமாயைக
 ளிற் சததிசமுக்கங்களைச் சிருட்டிகாலத்தி லுண்டாகிச சங்
 காரகாலத்தி னொடுக்குவ ரென்று கீழ்ச்சொல்லிப் போத்த,
 இவ்விடத்தக காரணங்களை நீக்குவ தென்ற தெவ்வாறெ
 னின?—ஆங்கேதுன்னிய மலங்கனெல்லாத தடைப்பதஞ்சொ

௫௨௪ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ல்லலாமே - அச்சத்தினை நீக்கினதுபோல வநாதியே யான்மனைவை நெருங்கியிருக்கிற வானவமாயைகளையும் வடையற நீக்குவர்.

துடைப்பதும் எனறவும்மையாற் பக்குவான மாக்களிடத்திற் பாசங்களையெல்லா நீக்கியு மபகருவானமாக்களிடத்திற் பாசங்க ணிற்கையாற் பாசங்களுடைய நித்தியமுகவ கெடா தென்பது கருத்து. அல்லது ஏகமுத்தியிற் சற்வமுத்திப்பிரசங்கம வரும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிருட்டி முதலியசுருத்தியமேதுநிமித்திப மியற்றுவதென் னப் பலம இரண்டி திருவிருத்தத்தா லிசைக்கினரார்.

தோற்ற வெண்ணகாரணமென்று கூட்டுக.

வினையாட்டினபது சிலாகருத்து.

இது வெளி-பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சங்காரகடவுள் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்றமுதலிய தொழில்களைச் செய்கற்குக் காரணம் யாதெனில், “கா ததம படைத்தங் கருந்தம் வினையாடி” எனபது முதலிய திருவாக்குகள் பற்றி ஒருசாரார், அததொழிற்குக் காரணம் வினையாடற் கருகதென்பர். ஒருசாரார், “ஐயாரீ யாட்கொண்டருளும் வினையாட்டி, ஐயவார்களுய்யும் வகையெல்லா முய்க் தொழித்தோம்,” எனபது முதலிய திருவாக்குகள்பற்றி. வினையா

யாட்டென்றது, ஐங்கலப் பாரஞ் சுமத்தல் சாத்தனுக்கு வி
 னையாடடென்பதபோல, அததணை யெளிதிற்செயப்படுதலை
 நோக்கியேயாகவின அகசருததும் உயிரகடகுப் பெத்தகால
 ததுச் சுவர்க்காதி போகமும பதமுததிரசனம, முத்திகாலத்த
 வீழ்பேறுங் கொடுதகற்பயத்தெனபா அவவிருண்டு தம்முன்
 முரணுமையான் உயிரசன்மேற்சென்ற கருணையே ஆண்டைக்
 குக் காரணமென்பதாம்.

மொழிதலுமெனமுமமை எதிரது தழீஇயது.

ஏனைய எண்ணுமை

வழங்கவுமெனமுமமையோடு இபைதற்கேற்பத் தடை
 ப்பதாகவுமென ஆககசசொல் வருவித்தரைகக

அருளாலென்பதனை மேலுங்கூட்டுக.

காரணமெனையெனசு கடாயினுர்க்குப் பயன்கூறிவிடுத்
 தல் செடபுவமுவாம் போலுமெனின, ஆகாது; அருளாலென
 வே வழங்கவும்தடைப்பவும் வைத்த அவவருள் காரணமென்ப
 து தாற்பரியமாகவின. அற்றியினும அதுககரகமொழித கொழி
 க்ததொழில்களெல்லாம் பிறப்பிறப்புக்களிற் படுகதது தயருது
 த்தவனவாகவின, அவற்றைச் செய்வது அருளாமா நியாங்கு
 ணமெனின? அதற்கனறே வருஞ்செய்யு னெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்தத் தொழில்களை என்ன பயனைக்கருதிச் செய்கிறார்
 உம்முடைய கர்த்தாவென்று புத்தன்சொல்ல, அவனை நோக்கி
 'மே லருளிச்செய்கிறார்.

சொன்னவித தொழில்களென்ன காரணத்தோற்றவெனவில் முன்னவன் வினையாட்டென்று மொழிகலுமாம் - அந்தக கர்த்தகாவினு - ய சிருவினையாட்டென்று சொல் லுமாம். ஆயி னுமமுடைய கர்த்தகாப பாலபாபபேபாலப் பயனற்ற காரிடரு செய்வானே வெணில்? காத்தா அப்படி பயனற்ற காரியஞ் செய்பான். அதெங்ஙனெ யெனில்?—உயிர்க்கு மனனிப புகதி முதலி வழங்கவு மருநால் முனனே துனவிய மலங்களுல்லாம துடைபபதுகு சொல்லாமே - தன்னுடைய காருணணியத்திலுடே ஆனமாககருகு நிலைபெற்ற போகமோகூலகளைக கொடுககைககும, இதுவுமனறி அநாநுயே சகசமாயிருக்கிற மலங்களைப போககுகைககும காரணமாகச் செய்தானென்று சொல்லாம, பெரிபோர்க ளப்படிச் சொல்லப்படுகையால்.

முன்னவன வினையாட்டெனறது இத்தக தொழில்களைச் செய்யுமிடத்துப பாரமறநினை ரெளிதாகச் செய்தகெனக கொளக. இத்த்ருப பிரமாணம் திருவெமபாவை “மொய்பார் தட்டபொய்கை புகுமுடே ரெனனக, எக்பாற் குடைந்து குடைநதுனகழல்பாடி, யையாவழி படிபோம வாழ்தோங்காணரழல்போற், செய்யாவெண்ணுடி செல்வா சிறு உருங்குன, மையாத்தடங்கண் மடநதைமணவாளா, யையாநீயாட்கொண்டருளும்வினையாட்டி, லுயவார்களுயும் உடையெல்லா முய்க் தொழில்தோ, மெய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய்” எனறும் “ஆர்த்தபிறவித துயாடெநா மார்க்காடு, தீர்த்தகனற நிலைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடு, கூத்தனிவ்வானங் குவலமு மெல்லோமுங், காத்தம்படைத்தங் கர்த்தம்வினையாடி, வார்த்தகையும்பேசி வளைசிலம்பவார்களை, ளாட்ப்பரவகுசெய்ய வணிகுமுனமேல்வண்டார்ப்பப், பூத்திகழும்

பொய்கைக் குடைநதடையானபொற்பாத, மேத்தியிருஞ்சுனை
 றீ ராடேலோரொம்பாவாய்,” எனனுமதுங் கணுகொளக.

இசுரைற் சொல்லிய காததா தனது காருணியத்தினாலே
 சூனமாக்களை இரட்சிசுசை காரணமாக பஞ்சகிருத்தியளு செ
 ய்தானென்றும்; இது செய்யுமிடதது பாரமற நினறு செய்தா
 னென்னு முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சொன்னவித் தொழில்கள் - சங்காரக்கடவு ளிங்கனங்
 கூறிப்போகத தோற்றமுதலிய தொழில்களை,—தோற்றககா
 ரண மெனவில்-செயதற்குக் காரணம யாதெனின,—முனைவ
 னவினையாட்டெனறு மொழிசலுமாம “காததும் படைததும்
 கரநதம வினையாடி” எனபது முசலிய திருவாக்குளபற்றி,(வி
 னையாட்டெனபது ஐங்குப்பாரஞ்சமதகல் சாதகனுக்கு வி
 னையாட்டெனபதுபோல) அத்துணை எளிதிற் செய்யப்படுதலை
 நோக்கியே யாகலின அககருசதும்,—உயிரகருமுனனே - உயிர்
 கட்டு பெத்தகாலத்து,—மணனிப புத்திமுததி- தங்குதற்கேது
 வாசிய சுவர்சுகாதி போகமும் பதமுததிகளும்,—துனவிய மல
 ங்கலெல்லா மருளாற றுடைப்பதம் - ரூததிகாலகதள் பொ
 ருசுதிய மும்மலங்களு மருளாநீங்குசலாக்ய லீகிபேரூல்,—
 வழங்கவும் - கொடுததற்பபத்தெனபர்,—அருளாற் சொல்ல
 லாமே - அவவிரண்டிக தம்முண் முரணுமையா னுயிர்கண்மேற்
 சென்ற கருணையே யாண்டைக்குக் காரண மென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவனசெய்யும் பஞ்சகிருததிபமு மான்மாக்க
 ஒரு கறுக்கிரகமென றுணாதது கீரார்.

அழிபயினைப் பாறறலாகக்க மல்லவர் கனமெல்ல
 லாங், கழித்திட றுகரசொயபகை காப்பது கனமெவொ
 ப்பிற், நெழித்திட மலங்கொல்லா மறைப்பருட் செய்
 திதானும், பழிப்பொழி பந்தம்யீறி பார்த்திடி னரு
 ளையெல்லாம். (௩௭)

(இ - ள்.) அழிப சங்காரமாவது, சுத்தாசுத்தமாகிய மா
 யினைப் பா யையிற காரியங்களைத் தத்தவ் காரணங்க
 ற்றல் ள் லொடுக்கி ஒருகமரணப்பட்டுத் திரியாம
 லானமாகக் கொ யினைப்பாறறுகை.

அஃதெவ்வனமெனினில்? பகலெல்லாம் வேலைசெய் தினைத்
 தவ னிராததினி நித்தினைசெய் இளைப்பாறாறுபோல.

ஆக்க மவவவ சிருஷ்டியாவது, ஒடுங்கியிருக்கிற கருவிக
 ர் கண்டெல்லா னையு மந்தவான்மாகக்கொய்யு கூட்டி யவரவ
 வ் கழித்திட ர் கனமங்களை யறுபவிக்க, அவ்வவர் யோ
 னிகடோறும புரகுழனறு திரிகை.

து க ர ச்செய் திதியாவது, அந்தக்கனமலங்களை யேற
 கை காப்பது மற் குறையாமற் றத்தம் விடயங்களைப்
 பொருந்திப் புசித்துத் தொலைககை.

கன்மெவொப்பி திரோபாவமாவது, கனம சாமீப மான்
 ற் நெழித்திட மாககளுககுப் பிறங்ககாலத்தும் பரிபாக
 மலங்க கொல்லா மாண மலங்களினது வீரிபத்தைத் தடுத்தல்
 மறைப்பு

அருள் செய்தி அதுக்கிரகமாவது ஆன்மாக்களுக்குக்காணவ
தானும் பழிப் முதலிய குற்றத்தைப் போக்கி ஞானத்தை
பொழி பந்தமளி க்கொடுத்தது கீட்டை யடைவிப்பிக்கை
௫

பார்த்திடி ன இந்தப்பிரபஞ்ச கிருத்தியங்களும் விசா
ருளேயெல்லாம். ரிக்க லதுக்கிரகத்தின பொருட்டாம். ஏ-று.
இதற்குச் சவாயம்புவமும் மிருகேந்திரமு மெனவறிக. (௩௭)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

ஆன்மாக்களுக்குக் கிருபையிறு கிருத்யங்களைப் பண்ணு
வரென்ற தெங்ஙனம், சமஹாரமும் மறைப்புக் கிருபையோவெ
னின? அதுவு மாமென்று கூறல்.

ஆக்க மலவவர்கள்மெல்லாங் கழித்திட-சிருஷ்டியில் தனுக
ரணதிகளை புண்டாக்குவது அவ்வானமாசகள் பண்ணிய கன்ம
மெல்லாம் புசித்ததுக் கொலைப்பதற்கு--காததில் துகரச்செய்
தல்-ஸ்திதிபண்ணுவ தய்வககனமங்களைப் புரிபிக்கிறதற்கு,—
அழிப்பினைப்பாற்றல்-சங்கரிப்பது சநந மரணத்தினுற் சநலாவ
ஸ்தையிலுண்டாகிய விளைப்புக்கக் தததுவங்கமெல்லாமொடு
க்கி யானமாக்ககளைக் கேவலாவஸ்தையிற கீடத்தகின்றது,—

தடி-கூம் ஔமெம்ஓடி — ஹொமஸொயநஜாக்ஷிவ்யு
கூசுகாகரணஸம்ஸூய்யுத ஹ்வாஹூக்ஷாகஜெ விஸூஜா
யாவதிஷ்டெத || ஹவிநாம் ஹயவிஹாநாப வஸவ-ஹ
தஹிஹிதாயதஃ || ஸ்வாவாவஸொநஜாவொஹெயுகி .

மறைப்புக் கன்ம மொப்பின் மலங்கமெல்லாக் தெழிந்
திட - இராதானம் பண்ணுகிறது கன்மசாமியத்தின் மல

ங்க ளெல்லாவற்றையு நீக்குவதாகையாற் கண்மசாம்ய மாம
 ளவுங் கண்மபலத்திலே னேடபுதத்வாராமற் புசிப்பிக்கும்படி
 கருக் கண்மசாம்ய மான்பொழு தத்திரோதான சததியே யது
 ககிரக சததிபாம்,—

தடி^௧க^௨ த^௩தெ^௪வ^௫ — ப^௬ரி^௭ண^௮ய^௯தீ^{௧௦}தா^{௧௧}ய^{௧௨}ரொ^{௧௩}
 ய^{௧௪} ^{௧௫}க^{௧௬}க^{௧௭}வி^{௧௮}கி^{௧௯}ஷா^{௨௦} | ய^{௨௧}ஷா^{௨௨}ஜீ^{௨௩}—^{௨௪}ம^{௨௫}ந^{௨௬}ய^{௨௭}தெ^{௨௮} த^{௨௯}டி^{௩௦}ந^{௩௧}—^{௩௨}
 ம^{௩௩}ரா^{௩௪}ஹி^{௩௫}கொ^{௩௬}வ^{௩௭})^{௩௮}—^{௩௯}த^{௪௦}ஹ^{௪௧}கி^{௪௨}.

அருள-அதுக்கிரகம பண்ணுகிறது ஆனமாவக் குபாதியாயு
 ள்ள வாணவாதி பாசபந்த நிவிரத்தித துவாரா ஸ்வஸ்வரூபமா
 னசசினானநாபிவிபகதியாகருவது,—பழிப்பொழி-ஆகையா
 ற சங்காரம்பண்ணுகிறது நாமதகுணமென்றும், மறைக்கிறதவ
 ருசனமென்று, பஞ்சராசினி சிவதுஷணகு சொல்லுகின்ற
 கைத தவிர்,—பார்த்திடிற் பந்தமகீடெல்லாச் செய்திதானு ம
 ருளே-விசாரிகுங் காலத்துக கலாதி தததுவங்குளினு லான
 மாகக்ளப பந்திக்கிறது மக்கலாதிபந்ததைச் சங்காரகாலத்
 தில் விடுவிப்பதுங் கருபையினுறசெய்யங் கருத்திடமென் நித
 னபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

அழிப்பு - சங்கரித்தல்,—இன்பாற்றல் - பூமியின் கண்
 ணே சரீரேந்திரிபங்களோடே சநமரணங்களிற்சூடுதல் பிரி
 தல், சுவர்க்கநரகபூமிகளிற் போதல் வருதல் முகந்தொழிங்க
 ளான வருந்தோய்வுதீர்த்தல், சத்திகுன்றிய மாயைச்சூத் திரு
 ம்பச் சாமர்த்திய முண்டாக்கலுமாம், கண்மபாக நிமித்தரு

மாம்.—ஆக்கம்—திரும்பச்சிருட்டித்தல்,—அவ்வவர் கன்மமெல்லாங்கழித்திட - பிரளயத்திற் பக்குவப்பட்ட அவரவா கன்மங்கள் மூற்றும் மலபரிபாகத்திற்கு நிமித்தமாய்ப் புசிப்பித்துத் தொலைக்க,—காப்பது - திதிசெய்வது,—றுகர்ச்செய்கை - கன்மபலத்தைப் புசிப்பித்தல்,— மறைப்பருள செய்தி தானும் - மலபாகம் வருமபொருட்டுக் கன்மபலபோக்கியப் பொருள்களிலமிழந்துநலாகிய திரோபாவகாததியமும், தீசைபு பண்ணுநலாகிய அநுகிரக இருத்தியநதானும்,—கன்மவொப்பிற்-மலபரிபாகம்வர வரும் உபகாராபகாரகன்மபலசமத்தில்,—மலங்கொல்லாத தெழித்திட - மலமாயா கன்மங்களை நீக்கிச் சியத்துவத்தை விடக்க, திரோபாவ கிர்த்தியதநாற் கன்ம சமத்துவம் வருவித்தல், அநுகிரகநிரத்திபதநால் மலம் நீக்கிச் சியத்துவம் வருவித்தல் எனப்பொருள்கொள்க பழிப்பொழி முதல் பொருள் வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஒடுக்கந தோற்றம் நிலை மறைப்பு அருளென்னும் ஐந்தும்; முறையே இன்பாற்றலும், கன்மங் கழியுமுதலான மலபாகம் வரச்செய்தலும், கன்மங் கழிப்புமாறு அனை றுகர்வித்தலும், கன்மவொப்பு வருவித்து மலங்களை மூதிர்வித்தலும், பந்தம் விடுவித்தலுமாகிய உறுதிப்பயத்தனவாகலான். ஐத்தொழி ளுமருட்செயலேயாகலின, இவற்றுட் சில மறத்தொழிலேபோலுமெனப் பழித்தலையொழிவாயாக வென்பதாம்.

மேன் முத்தொழில் கூறி ஈன் டைத்தொழிலென்றன் மருத்தொழி. பிறவெனின், ஆகாது; மறைப்பையு மருத்தொழி வி

அதிகளினடக்கி ஆண்டு முத்தொழிலென்றார், தம்முள் வேற்
அமையுடைமைபற்றி ஈன்டைந்தொழிலென்ற ராகலின்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும், சங்காரககடவுள் செய்யுள்
தொழில் மறமாய் முடியுமென்னும் நாத்திகர்மதமும், வீண்
தொழிலென்னும் மாயாவாதிகள் மதமும், தன்பொருட்டென
னும் பரிணாமவாதிகள் மதமும்பற்றி ஆசங்கததப் பரிகரித்து,
மேலத சிறப்பிக்கப்பட்டது

நிரம்பவகிழயருரை வருமாறு.

இப்படி ரட்சிக்கிற கர்த்தகா சங்கரிப்பானென்றும் பு
த்தன்சொல்ல, அவனை நோக்கி மேலு மருளிசெய்க்குறார்.

அழிப்பின்பாற்றல் - சங்கரிகிற காமத திரூலே அலைப்
புண்ணு மானமாகசனை இளைப்பாற்றும்படி சிந்திநா எவையிற்
றை நீக்கவிட்டு வைக்கிறது அப்படியிளைப்பாற்றிவிடாமல், ஆன்
மாக்கள் துகததகையறுபவிகக மீளவுஞ் சிருஷ்டிப்பா நெனெ
ன்னி?—ஆகக ரவ்வவர் கனமமெல்லாங் கழித்திட - சிருஷ்
டிக்கிறது, மலம் சங்கராசபடியாலே மலநீங்குகைக் காரணமாக
ஆன்மாககளுக்கூத தனுகரண புவன போகங்களைக் கொடுத்துக்
கன்மத்தைத் தொலைத்தல். அப்படி சிருஷ்டித்தாற்போல ம
லதகைப் பாசும் வருத்தினது சிருஷ்டியிலே கூட்டிக்கொள்ளா
மல் கெடுங்காலந் திதிபென்று நிறுத்துவா நெனென்னி?—
துகரச்செய்கை காப்பது - ஆன்மாக்கள் செய்தகன்ம யிருதிகா
யிருக்கையிலுநே, அந்தக் கன்மம் புசித்தத் தொலைப்பிக்க
வேண்டி இரட்சித்த. இப்படிசெய்யிற் கர்த்தா மறைப்பிப்பா
நெனென்னி?—கன்மவொப்பித்தெழித்திட மலங்கொண்டி

மறைப்பு - திரோபவிக்கிற அந்தபாகத்தைப் புசித்தக் தொலைப்பித்தக் கன்ம வொப்பிலே மலங்களெல்லாம் போக அதுக்கிரகமென்றது என்னில், — அருளசெய்தினானும் பழிப்பொழிபந்தம்விதி - அதுககிறக முறைமையானும் சூத்திரத்தைப்பொருத்தியிருக்கிற பாச பந்தங்களைப் போககி முதலிறறறியைக் கொடுக்கை இதவொழிந்து முனசொல்லப்பட்டயை அதுக்கிரக மல்லவோ வெனவில்? — பார்த்திடி வருளையெல்லாம் - பார்த்துமிடத்தியனுக்கு நிகிரகமன்றி முன சொல்லப்பட்ட நாலுகாரியமும் அதுக்கிரகமென்றே சொல்லப்படும்.

இந்தக் காரியமும் அதுக்கிரக மென்றதற்குப் பிரமாணம் தத்துவவிளக்கம, “கன்மந்தனைகளைக் கனிவிககுங் காழிடிரான் கருண, பணமைப்படுகொழி நிலைதொகுத்த, வினமையிழந்த வொளிப்புத் துயாநினை நெறித்தலென்ப, வன்மைபடாநிலைமை பெரியோனாக கமைந்தனவே.” எனஹுமதுங்கண்டுக்கொள்க.

இதனற் சொல்லியது ஆன்மாக்களை யிரட்சிக்கை காரணமாகக் கர்த்தா பருசுகர்த்தியங்களைச் செய்தானென்னு முறைமையை அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அழிப்பு - ஒடுக்கமாவது, — இளைப்பாற்றல் - இளைப்பாற்றலும், — ஆக்கம் - தோற்றமாவது, — அவ்வவர் கன்மமெல்லாம் - அவரவர் கன்மங்கழியு முகத்தான, — கழித்திட - மலபாகம் வரச்செய்தலும், — காப்பது - நிலைபாவது, — துக்கரச்செய்தல் - கன்மங்கழியுமா ததனைதுகர் வித்தலும், — மறைப்பு - மறை

ப்பாவது—கன்மவொப்பின் - கன்மவொப்புறவித்தது—மண
 ங்களெல்லாந தெழித்திட - மலங்களை முதிர்வித்தலும்,—அரு
 ள - அருளாவது,—பந்தம் வீடு - பந்தம் விடுவித்தலுமாகிய வுது
 திப் பயத்தன வாகலான,—பார்த்திடின - பராவுமிடத்து,—
 எல்லாசெய்திதானு மருளை - ஐந்தொழிலும் அருட்செயலேயா
 கலின,—பழி-பொழி - இவற்றுட சில மதத்தொழிலே போலு
 மெனப் பழித்தலை ஒழிவாயாக வெண்பதாம்

இவையிரண்டு செய்யுளானும் சங்கராக்கடவுள் செய்யக்
 தொழின் மறமாய்முடிமெனனும் நாத்திகர் மதமும், கீண்டொ
 ழிலெனனு மாயாவாதிகா மதமும், தன்பொருட டெனனும்
 பரிணமவாதிகள் மதமும் பற்றி ஆசங்கிதம பரிகரித்து; மேல
 துகிறப்பிக்கப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனம் பஞ்சகருத்தியம பண்ணுகிற கர்த்தா
 வுக்கு வடிவு யாதெனறு வினவ, அவனை
 கோக்கி யுருமேவி யென்ற விருத
 தயீராக வொரு தொடராக
 வுணர்த்து கிரார்.

அருவமோ ரூபாரூப மானதோ வன்றிநின்ற, வு
 ருவமோ வுரைக்குங்கத்தா வயு வெனக குணர்க்கிய
 கென்னி, லருவமு மரூபாரூப மானது மன்றிநின்ற,
 வுருவமு மூன்றுஞ்சொன்ன வொருவனுக் குள்ளதா
 மே. (௩௮)

(இ - ள்) அருவ உர்முடைய கத்தா நிட்களமோ, சகளை
 மோ ரூப ட்களமோ, இவையல்லாத வெல்லாவயவ

அருவமோருபாருப மானதோவன்றின்ரவுருவமோவுரை
 க்குங்கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்ததிங் கென்னில் - நீசொல்லு
 க்கர்த்தாவின் ஸ்வரூபம் அருபமோ ரூபாருபமோ வல்ல தரு
 வத்தாடு விவனைக் கறிவியுமெனின்?—அருவமு மருபாருப

அருவமு மரு மூங்கூறிய நிரதிகாரியாகிய பாமகத்தாவு
 பாருப மானது க்கு நீ முன்னஞ் சொல்லிய மூக்தமுந் திரு
 மன்றிநின்றவுரு மேனியாம் ஏ-று.
 வமு மூனறுஞ்
 சொன்ன வெ
 ருவனுக் குள்ள
 தாமே.

உம்மை எண்.

ஓகாரம் வினாவின் கண் வந்தத

இதற்குச் சுப்பிரபேதமு மதங்கமுமெனவறிக (௩௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உபக்கிரமத்திற்கர்த்தா சித்ருபென அபசம்மாரமு ம
 வ்வாறே சமர்த்திப்பதான் மத்தியே பராமர்சை கூறுகண்
 றது.

அருவமோருபாருப மானதோவன்றின்ரவுருவமோவுரை
 க்குங்கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்ததிங் கென்னில் - நீசொல்லு
 க்கர்த்தாவின் ஸ்வரூபம் அருபமோ ரூபாருபமோ வல்ல தரு
 வத்தாடு விவனைக் கறிவியுமெனின்?—அருவமு மருபாருப

மானது மன்றிநின்ற வருவமு மூன்றுஞ் சொன்னவொருவனுக்
 ஞானநாமே -முனசொல்லப்பட்ட மூன்றுருபமு மொப்பற்ற
 பறமேஸ்வரனுக்கு லப்போகவதிகாரங்களிற் சுவேச்சையினு
 ளுள்ளநாம, அவன் ஸ்வரூபஞான சிதாநந்தப் பிரகாசமே யெ
 ன நினைபொருள.

கடிகூர் வாதுவெ — ஸிவதகூர் உஹா லெந
 நிஷ்டைகி திகூதி-கூழ் | லகடெ மிஷ்டைவெனுதி லா
 ளா வு திகி யொ வு தெ || உஹைஸம் லகடெவிஷ்டா
 கி விபாஸெ ஹவதிவெதி.

ஞானப்பிரகாசஞான வருமாறு.

இதனாலுங் கந்தநாசரீரியல்லனென்பது சொல்லப்பட்
 டி, சில வாடிகா சரீரியல்லாத கந்தநாவுக்குக் காரியகந்தகிரு
 த்தவந கூடாதெனது சொல்லுவார்கட, அஃகெப்படியென
 று வினுவ, உத்தரமுணாக்கனரா.

இது வெளிப்பொருள்

வினாவின் சீஷனகருத்து இவை —கந்தநா சரீரியோ, அ
 ன்நி யசரீரியோ, அனறிச்சரீரியசரீரியோ, அனறிச்சரீரியசரீரியல்
 லாதவனே; இநத நாலு பகூந்துள சரீரியசரீரி யல்லாதவனா
 கற் சூனியப்பொருளாய்ப் போவன, சரீரியசரீரியாகில் விருத்
 ததனமம் இரண்டிஞ் சீதமும் உஷணமும்போல ஒருபொருளி
 லீரா. அப்படியிருக்குமாகிலுஞ் சரீரிகளும் அசரீரிக்குஞ் சொல்
 ப்போகிரகூற்றஞ் சொல்லாமறறானே வரும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இங்ஙனம் ஆறுசெய்யுளான ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தி, இனி அநாதிமுத்த சித்தருவென்றதனை இருபத்திரண்டு செய்யுளான வலியுறுத்துகின்றார்.

ஐதொழில் செய்யுமுதல்வறுககு வடிவம் இன்றியமையாமையின், அவ்வடிவமாவது அருவமுதலிய மூன்றனும் யாதெனின்? அவனுக்கு அம்மூன்றும் வடிவேயாமென்பதாம்.

இது சொற்பொருட்பினவருநிலை.

உள்ளவென்றது அன்பெறாத வகரீற்றுப் பல்வழிசொல்.

சொன்னவொருவன அநாதிமுத்த சித்தருவென மேற்கூறப்பட்டவொருவன

இஃகானே அநாதிமுத்த சித்தருவாகிய சங்காரக்கடவுளுசகுத் தடத்த வடிவ மீவைமென்பது கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த காததாவினுடைய வடிவு அருவமோ உருவமோ அநுபாருபமோ வென்று கேட்டவனை நோக்கி; மூன்று மவனுக்குள்ளதென தருளிச் செய்குறார்.

அருவமோருபாருப மாவதோவன்றிநின்ற வுருவமோவுகாக்குங்கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திவகெனவில் - நீர்சொல்லுகிற கர்த்தாவுககு வடிவு அருவமென்று சொல்லுமோ! உருவமென்று சொல்லுமோ! இவை யிரண்டுமல்லவாய் நிறகிற அருபாருபத்தானே எனது என்ககு விளங்கச் சொல்லவேணுமென்று நீ

இக.அ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சொல்லீல்?—அருவமு மருபாருபமானது மன்றிநின்றஉருவமு மூனறுஞ்சொன்னவொருவனுக்குள்ளகாமே—அருபமாயிருந்துள்ள திருமேனியும், அருபாருபமாயிருந்துள்ள திருமேனியும், இவையிரண்டு மல்லவாய் நிற்கிற உருவமாயிருந்துள்ள திருமேனியும், ஆக யிவைமூன்று திருமேனியும் முனசொன்ன கர்த்தாவுக்கு அநாதிரேய யுள்ளதாயிருக்கும்.

இகலாறு சொல்லியது அருவம் உருவம் அருபாருப மென்று சொல்லப்பட்ட இகத மூன்று திருமேனியும் சிவனுக்கே யுள்ள தெவனு முறைடைபையறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

உரைக்குங் கருதகாவடிவு-ஐக்கொழில் எப்படி, முதல்வனுக்கு வடிவமின்றி யமையாமையி னவவடிவமாவது, — அருவமோவுருவருபமானதோவன்றி நின்றவுருவமோ—அருவாகியவடிவமோ அருவுருவாகிய வடிவமோ அவவிரண்டிமிசநி நின்றவுருவாகியவடிவமோ இம்முன்றனர் இவ்வடிவென, —இவ்கெனக குணர்த்தெனனிஸ் - இவவிடத்து எனக்குணர்த்தகவேண்டிமெனிஸ், — சொன்னவொருவனுக்கு - அநாதிரூபத்த சித்தருவெனமேற்கூறப்பட்டவொருவனுக்கு, — அருவமு முநாருபமானது மன்றி நின்றவுருவமு மூன்றாம் - அருவும் அருவுருவும் உருவுமெனகின்ற மூன்றும், — உள்ளவாமே - வடிவாமென்பகாம்.

இகலானே அநாதிரூபத்த சித்தருவாகிற சங்காரக் கடவுளுக்கும் தடத்த வடிவ மிவையென்பது கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முக்கூறியவற்று ஞருவத்தின முறைமை யுணர்த்துகிறார்
 நண்ணிதி முருவமென்னி எனக்குள வருவம்போ
 லப், பண்ணிட வொருவன்வேண்டு மிச்சையேற் பல
 ருமிச்சை, கண்ணிய வருவவகொள்ளேம் யாம்பெருங்
 கடவுடானு, மெண்ணிய யோகசித்தர் போலுரு விசை
 ப்பனறானே. (௬௯)

(இ-ள்.) நண்ணி அநகக காத்தாவுக குருவந்தானே திரு
 டி முருவமெ டேனியென்று சொல்லில்?
 னவில்

நமகஞா வரு நமககொருவ ருண்டாக்கின வடிவுகள
 வம போலப் ப போல, வவருடைய சரீரமும் ஒருகணுண
 ண்ணிட வொரு டாகக வேண்டும் ஆதலா லகவததா தோட
 வணவேண்டும் முண்டாம்.

இசசையேற் இசசையின லுமது காத்தா வடிவுகொள்
 பலருமிச்சை ஞவனென்று சொல்லுகிறீராகில், ஆனமாக்க
 ளெல்லாருந் தங்கடங்ளிச்சையினாலே வ
 டிவுண்டாககிக கொள்ளவேண்டும்.

கண்ணிய வரு யாம நினைத்ததொரு வருக கொள்ளமாட்
 வக் கொள்ளே டோங்காண,
 ம் யாம்

பெருங் கடவு எல்லார்க்குங் கண்ணாழ்காணவு முயமிக்
 டானு மெண்ணி கவு மளவிடவும் படாதேயிருக்கிற பெரு
 ய யோகசித்த மையிசையுடைய யோகசித்தர் நினைத்தகோ
 ர் போலுரு வி ருருவைச் சமஷ்டிருபத்தாற் கொள்ளுமா

ஊசப்பன் றானே அபோல, கர்த்தாவுந் தனது காருண்ணி யத்தினாலே யானமாககளை யிரட்சிகையி னபொருட்டுத் தனகருவேண்டிய தோருரு வைத்தானே கொள்வன ஏ-று. (156)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

இவ்வாறு வருத்த தருமமாயிருக்கிற ரூபமும் ரூபரூபமும் மருடமும் மொருவனும் சூண்டெனின் அநேகாதிக கோஷமும் ணடாமென்ன, மேலு முநபாதிக்கி யொவ்வொன்றாகப் பூவ பகூத்தி லாகேஷித்தது சித்ததாகத்ததில் சமாதானங் கூறல்.

நண்ணிடுமுருவமெனனி நமக்களவுருவமபோலப் பண்ணி டவொருவன வேண்டிம - பொருநதப்பட்ட ரூபவான பரமே ஸ்வரணெனின்? கம்முடைய வருவதகை யொருவனு ணடாக் கினதுபோல வவனுடையருபதகை யு ணடாகருவா னொருவன வேண்டிம,—இச்சையேற் பலருயிச்சை-சுவேச்சையினு லுருப ங்கொள்வரெனின்? எல்லாருளு சுவேச்சையினு லுருபங்கொள ளலாடெனின், அங்ஙனமன்று — கண்ணியவுருவங் கொள்ளே மியாம் - நாமெல்லா நினை தகவுருவங்களை யெடுக்கமாட்டோ ம,—பெருங்கடவுடானு டெண்ணிய விடேயாக சித்தர்போ லு ருவிசைப்பன றானே - மந்தாதேவராகிய கர்த்தாவும் யோக சித்தாக டாங்கணினித்த வருவமானது போலத் தமமுடைய விச்சையினுல் ரூபத்தைப் பொருநதுவரென்றறி.

பாகதஞ்செலவொடுவரவு மென்பதனு விசைவெண்பதற்கி ஊசப்பனென்றிருகாலதையுங் குறித்துச்சொல்லியதெனவழிக.

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

—6—

சரீரியுமாம் அசரீரியுமாம் சரீரிபசரீயுமாம் என்று நாம் சொன்னோம், சரீரியசரீரிபாகிற் சரீரிசுகும அசரீரிசுகுஞ் சொல்லுவ் குந்நம வருமெனறது வென்னறு குரு வினாவச சீஷன கூறுகின்றதற்குக் கூறுகின்றாரா.

நண்ணிதி முருவெனவில் - கர்தநாவைச சரீரம் வருது பொருந் உமெனவில், - நமககுள வருவமபோல - நமபோல்வார்க்குளள சரீரதகிந் குப்போல, - பண்ணிடவொருவன வேண்டிம - சிருடடிசுக வேறொரு காதகா விரும்பப்படுவன அப்படியாகி வவனுசரும் வேறொருகாதகா வேண்டிமென்று அநவஸ்தை வரும், - இச்சையேல் - தமது சங்கற்பததாற்றமககுச சரீரத்தைப் பண்ணிககொளவாரொன்று நீர் படித்துப் பேசில், தாம்சரீரிபாயி நந்து தமசுகுச சரீரத்தைப்பண்ணிக் கொண்டாரோ, அன்றி யசரீரிபாயிருந்து பண்ணிககொண்டாரோ; சரீரியாயிருந்து தம திநசச சரீரத்தைச சிருட்டித்தாராநூல், அந்நச சரீரதசையுந் சரீரிபாயிருந்து சிருட்டிக்க வருமென நனவஸ்தை வரும். அசரீரியாயிருந்து சங்கற்பத்தாற்றமது சரீரத்தைப் பண்ணிககொண்டாரொனவில், அப்படிச் சங்கற்பததாற் சாவடிரபஞ்சசசையுந் பண்ணுவொன்று சரீரகற்பனை நிஷ்பலமாம். அப்படி யாதினும், - பலரு மிசசை-நாமெல்லாரும் நமது சங்கற்பததால நமககு வேண்டிய சரீரங்களைப்பண்ணிக கொள்வோம். அப்படி நீ சொல்லவேண்டியதல்ல, - யாம் - நாமெல்லாரும், - கண்ணிய வருவங்கொள்ளேம் - கருதிப திவ்விய சரீரங்களை மலாதி தகைந்த சாமர்த்தியர்களாதலாற் பண்ணிப் பொருத்திக் கொள்ளமாட்டோம், - பெருங்கடவுடானும் - பரமகர்த்தாத்தானும், - எண்ணிய யோ

இசுஉ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்

காசித்தர்போ ஒரு விசைப்பன்காணே - எண்ணிக்கையாயிருக்கின்ற யோகர்கள் சித்தர்களபோல வேண்டிய சரீரங்களை யெடுப்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இவவுரையில் (நகூ சா) இரண்டு செய்யுளையும் குளகமாக்கி உறையிட்டுருப்பதால் இச்செய்யுட்டு (சா) செய்யுளின் உறை வரிசையிற் பாடகவும

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

உம்முடைய கர்த்தாவுக்கு ஒரு வடிவுண்டு என்று சொல்லில், நமமுடைய வடிவுகளபோல அவனுடைய வடிவையும் ஒருவா படைக்கவேண்டி என்று சொல்ல, அவனது திருமேனி ஒருவா படைப்பிலகபடா என்று அருளிச்செய்க்கார்.

கண்ணிமுருவமெனில் நமசுகுளவுருவமபோலப் பண்ணிடவொருவனவேண்டும் - கர்த்தாவுக்கு உருவமுண்டென்று நீர் சொல்லில் நமக்குண்டான வடிவுகளபோல அவனுடைய ரூபதையு மொருவருண்டாகவேண்டும. காத்தா சுவேச்சா விகிரகஞ்சையாவே அவனுக்கு ஒருவடிவு ஒருவர் கொடுக்கவேண்டியதில் தன்னுடைய திருவாத்தகரூப பொருந்தின திருமேனி காணே பெடுததக்கொளவ மெனவில்—ஆச்சைபேற் பலருமிசைச - அவனது சுவேச்சையினால் உருவங்கொள்ளுவனென்று நீர் சொல்லில்? சர்வானமாககளுக்கும் தங்கள் தங்கள் இச்சையினால் வடிவுகளை உண்டாக்கிக் கொள்வார்கள். —

கண்ணிபருவங் கொள்ளேம்யாம் - இப்படி சருவான்மாக்களுக்கரு தந்தா மிசசையினாலே தங்களுக்குக் கருதப்பட்ட வடிவு கையுண்டாகக்கொள்ளுவர்களென்று நீ சொன்னதை நாங் கொள்ளுவதில் ஆலுறுமுடைய காத்தா வடிவு கொள்ளுகிறபடி யெப்படியெனினி?—பெருங்கடவுடானுமெண்ணியபோகசித்தர் போலுநவிசைப்பனரூனை - எல்லாறகு மேலாய் மகத்தாயிருக்கிற காத்தா தானும், சொல்லப்பட்ட யோகசித்தர்களை தங்களுக்கு வேண்டின வடிவு ஒருவர் கொடாமலிருக்கச் செய்தே தாங்களே யெடுத்தகொள்ளுகிற தனடைபோல; சியனு தனக்குவேண்டின திருமேலி தானே கொள்ளுவான்.

கண்ணி முருவமென்றது, புத்தன் அவன் கர்த்தாவில்லையென்றும் உண்டானாலும் உருவமுமல்ல வருவமுமல்லவென்று சொன்ன விதற்குப் பரபட்சம், அவன்மதம் “உருவொடுநின்றனனெனினி லுருவமுன்படைத்தாராவேன்டி, முருவவவிச்சையெனினி லுலகெலாயிசசையாகு, முருவநகத்தனோரகட்குறுவதுகனமாவெனினி, லுருவுடை யோகடகெல்லா முற்றதுகன்மத்தாமே” எனும், “அருவெறிதபவத்தினின்று மெடுத்திடாளுகாசம்போல், மருவினனிழல்போவெனினி மருவினர்க்காகுமாட்சி, பெருகியவறிவுண்டென்று பேசினிசைத்தோடுங், கருதிடவுருவமவேன்டி மில்லேதேற கருதவினதே” எனினுமதுங்கண்டுகொள்க.

சித - பர - சௌ - மத - உரு - உஈ.

இதனாற் சொல்லியது கர்த்தாவினுடைய திருமேலி கன்மத்துக்கிடமான ஆனாகக்கருக்குள்ள வடிவுபோல் ஒருவரால் சிருட்டிக்கப்படா தென்றும், தன்னுடைய திருவுளத்துக்குப் பொருந்தினதொரு திருரோலிபைத் தானே கொள்ளவென்னு முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(௩௧-௪௦) செய்யுளி ரன்மீம மோர்முடி பாககி யுரையிட்டி ருப்பதால் இவகூரை (௪௦) செய்யுள வரிசையிற்பின வைககப் பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

வித்தக யோகசித்தர் வேண்டுருக கொளநுமா போ, வுத்தமன கொளவனெனனி லவாகளி லொருவ னை, னத்தகை யவர்களைலலா மாகருவ தருளாலாங் கு, வைத்தது மாயையெனனில் வடி வெலா மாயையா மே. (௪0)

(இ-ள) வித்தக யோக சித்தசாகளைப்போகை காததாவுக போகசித்த தனககுவினடியதோ ருருபதகைகொள ர வேனடி வனெனனில்?

ருக் கொள்ளு மா போ வுத்தமன கொளவ னென னில்

அவர்களிலொ அக்கயோகசித்தர் ராகத்துவேஷத்தட ருவனாவன ன் கூடினவாகளாகையால், அவவியல்பினையு ளுசியனுமுடையவனாவன.

அத்தகை யவ அததகைமைப் பாட்டினையுடைய யோக ர்களெல்லா மா சித்தாகளெல்லாருஞ் சரீரத்தை பெடுக்கிற

கூவ தருளால் தம் விடுகிறதுங் கர்த்தாவின் தருளிளுலே
காண

ஆகருவைதத ஆவவிடததுச் சரீரமெடுப்பெதல்லா மா
து மாயையென யையெனறு நீர சொல்லுநிராகில்,
னிஸ்

வடிவெலா யானொருவன கொள்ளுகிற வடிவுகளை
மாயையாமே. ஸ்லா மாயாதேகமொழிகது வேழில்லைககா
ண எ - று

இதற்குக் கிரண்கரம

(௨௦)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலிதுவுமது

விதககேபாக சித்தநா வேண்டிருக கொள்ளுமாபோ லுக்
தமன கொளவானெனனி லவராளி லொருவனுயன - சமர்த்த
ராயுள்ள போகசித்தர்களைப லொல தேவானம லயுள்ள பரமே
ஸ்வரன வடிவுகொளவ எனில், அசித்தகாகளி லொருவனுய
ன,—அதககை யவர்கொல்லா மாசருவ தருளால்-உக்கனரை
புண்டய சித்தககொல்லாக தாங்கனவேண்டிருக கொள்ளுகிற
பரமேஸ்வரனுடைய பிரசாதத்தினால் அல்லதுஉம,—ஆங்கே
வைத்தது மாயையெனனிஸ் - ஆவவிடததுச் சித்தர்களுககுண்
டாக வைத்ததேக மாயையெனின,—வடிவெலாமாயாமே-
உருவககொல்லா மாயையே யாம என நிதனபொருள்.

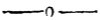
ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

கீர்சொல்லிய திட்டநகஞ் செப்பமன்டென்று செப்புதி
ன்றார்.

வித்தகயோகர்சித்தர் வேண்டிருக கொளஞ்மாபோ லுத்
 தமன் கொள்வ னெனவில் உவர்சளி லொருவனாவன் - அந
 த வித்தகயோகர் சித்தர்களுக்களுளே யொருவனாவன். ஆன
 லேது? அவர்கள் பிராகாயிய சித்தியினாலே தங்களுக்குச்
 செயற்கையாகிய தியவ்யசரீரங்களை யெடுத்தவிடுவார்கள; த
 ங்களி னையினும் செயற்கையாகிய சரீரங்களைவிட்டு இயற்கை
 யாகிய தியவ்ய சரீரங்களை யெடுக்கமாட்டார்கள்;—அத்தகை
 யவர்க ளெல்லா மாக்குவ னருளா லாவகே யைத்தது மாயை
 யெனவின் - அதுவன்றிய மயங்கள், ஆவிக - அவவிடத்து,—
 அததகையெல்லாம் - பிராகாயிய சித்தியின லெடுக்குஞ் சரீர
 க்க ளைத்தது முபாதான் காரணமீ ய நியுண்டாகாதெனன்,—
 அருளால் - சிவஞானசூரியனில் காரியந துவாரத்தினாலே,—
 மாயைவைத்த தெனவின் - மாயையு ளுண்டாகக்க கொடுத்ததெ
 ன ளுத்தருகு சொல்லில், அதருட்டாகநமபோல் அச்சிவனு
 க்கும்,—வடிவெல்லாமாயைமே-சரீரமுதலு மாயாமயமாமே.

சிவஞானயோகியருளா வருமாறு.

இனி இரண்டினதற்கும் பிரகா கூறுங் குற்றங்களைப் பரிசுரிப்
 பாராய் உருவத்தின்கட கூறுங் குற்றம் பரிசுரிக்கவே, ஏனைய
 ஆம பரிசுரிக்கப்பட்டனவா மென்னுங் கருத்தான, உருவத்தின்க
 ண சங்கத்ததுப் பரிசுரிக்கவ ளா.

முதல்வனுக்கு உருவமுண்டென்னின்? உருவமெல்லாம் ஒ
 ருபெற்றியவாகவின் உருவமுடைய நமமனோர்க்குளதாகிய பு
 தநதிரம் முதல்வனுக்குமுளாதாதல்வேண்டும்; அஃகன்றின்
 முதல்வனுக்குளதாகிய சுதநதிரம் நம்மனோர்க்குமுளாதாதல்வே

ண்டும். இனி, நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாயிருந்தபோல, யோகிகணமுதலிய நம்மனோர்க்கும் முதல்வனுக்குமுனதாகிய வேறுபாடு பெரிதாகலின்; ஒப்புரை கூறுதல் பொருந் தாதெனின்? அங்ஙனமாயினும், உருவடிவெல்லாம ஒருபெறநியாமலின் உருவத்தின வேற்றுமையில்வழி அவவேறுபாட்டாற போந்த பபன எனனைபெண்பதாம்.

விதக்கபோக்சித்தா வேண்டிருக்கொள்ளுமாபோ லுத்தமன்கொளவனெனின் எனறது அதுவாதஞ் செய்துகொண்டது.

இவையிரண்டு செய்யுளுந் தடை.

(௩௧-௨)

நிரம்பவசியுருநா வருமாறு.

— ௫ —

இப்படி யுருமுடைய கர்க்கா யோகசித்தர்களைப்போல வடிவங் கொள்ளுமாறுகி லவாகளி லொருவெனது பொல்ல அல்லவெனது மறுத்து மேலருளிசெய்யுமாறு.

விதக்கபோக்சித்தா வேண்டிருக்கொள்ளுமாபோ லுத்தமன்கொளவனெனவி லவாகளிலொருவனுரும - சாதகிரஞ்சொணை முறைமையிலே சிவநிறுத்தக்க தபகளைப்பண்ணின யோகசித்தர்க்கு கருகருககு வேண்டின வடிவுகளைக் கொள்ளுமாறுப்போல் சிவனும் அப்படி வேண்டின வடிவுகளைக் கொள்ளுமாணெனின்? இயனும் இந்த யோகசித்தர்களிலே ஒருவனுவன். அப்படியல்லகாணும், சிவனுடைய வடிவு அந்த வடிவுகளுக்குள்ளானதல்ல. அதேனெனின்? அந்தவடிவுகள் சிவனுடைய காருண்னியத்தினாலே பெறுகிற வடிவுகளுமாய் மாயாதேகமுமாயிருக்கையினு லெனக் கொள்க.—அத்தகையவர்களுல்லா மாக

1052 சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சுவதருளாலாங்கு வைத்ததுமாயை - அந்த முறைமையினை யுடைய யோகசிதகர்களொல்லாம் கர்த்தாவினுடைய வருளிணலை வேண்டின வடிவுகொளருவர்கள் அப்படி கொள்ளுகைச் செய்தேயு மவாகா கொளளுந் தேகங்களெல்லா மாயாதேக மாயிருக்கு, - எனவில் வடிவெலா மாயையாமே - என்று நீர்சொல்லில் காதகாயாகிலும் வடிவுகொளருவனாகி லந்த வடிவுகளெல்லா மாயாதேகமாய.

இதனாற் சொல்லியது சித்தா யோகிகளைப்போலச் சிவனும்தனக்கு வேண்டின வடிவுகொண்டாலும், அந்த வடிவுகள் போலச் சிவனுடைய வடிவு மாயாதேகமல்லவெனன; அவனொரு வடிவுகொள்ளுந் துணையினால் வடிவுகொல்லா மாயாதேகமு மாயென நவனொன்ன முறைமையு மறிவிதந்து

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

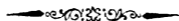
—0—

உருவகொண்டி மெனவில் - முதல்வருக குருவமுண்டெனவில், - உருவகொண்டி யே - உருவெல்லாமொரு பெற்றி உவாகலி ஒருவமுடைய நமமேறாக குளதாகிய பரதகதிரம் போல, - பண்ணிட வொருவன வேண்டி - முதல்வனுக்கு முருவுண்டாதா கொரு குருவுவாயு னெனப்பட்டு பரதகதிரமாதல் வேண்டி - இசைவேல் - முதல்வநினைக வடிவம் கொள்ளுதல் சுதகதிரமெனவில், - பவருமிச்சை - முதல்வனுக்குளதாகிய சுந்திர நமமேறாக குளதாகிய வேண்டி, - யாங்கண்ணிட வருவது கொள்ளும் - நமமேறாக குருதிய வடிவமெடுத்ததல் முடியா, - டெருங் கடவுளதானம் - முதல்வனும், - யோகசித்தாபோல் எண்ணிய வருவிசைப்பணகாண - யோகசித்தர்

போலத் தாண்கருதிய தொரு வடிவத்தை எடுத்துக்கொள்வன்,—வித்தகயோகசித்தர் வேண்டிருக்கொள்ளுமாபோல்—சுதரப்பாடுகடைய யோகசித்தாகள வேண்டிருக்க கொள்ளுமாறுபோல,—உததமன கொளவானெனனி லவாசளி லொருவனாவன்—முதல்வ வினைத வடிவங் கொளவானாயி னவவிதோகசித்தர்களிலொருவனாய் முடியுமெனின்,—அதனை யவர்கொல்லாமாசுருவ தருளால்—அதனைமையுடைய போகசித்தா முகலியோர் வேண்டிருக்க கொள்வது முதல்வனருளானதி முடியாமையானம்,—இங்குவைத்தது மாகைபெணவில்—அனநிபுமவவிட—ததில் யோகசித்தாகக் குண்டாகிய ஒருவ மாயாகாரிபமாய் முடிதலானார்,நமமதேனாகும போகக்கடரு முளதாயெ வேறுபாடு பெரிதாயினுத்தேபால யோகிகள முகலிப நமமதேனாகு முதல்வனுக்கு முளதாகியவேறுபாடு பெரிதாகி விடுபபுணைகூறுதல்பொருத்தாதெனின?—வடிவெல்லாமாயபாமே—அந்நமமதேனாயினுமுருவடிவெல்லா மொடுபெற்றியாகிய மாயாகாரியமேயாகவி னுருவத்தின வேறறுமைஇல்வழி அவவேறுபாட்டாற்போத பயனெனனைன்பதாம்

இவைஇரண்டி செய்யுளுந் தடை (௩௬-௪௦)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆகலா லெமதகாத்தா மாயாருதியென றுணர்த்துகிறார். மாயைதான் மலத்தைப்பற்றி வருவதேதார் வடிவமாகுமாயவா ணவமகன்ற வயிவொடு தொழிலையார்க்கு நாயக னெல்லாஞானத் தொழிள்முத னண்ணலாலே காயமோ மாயையன்று காண்பது சத்திதன்னால்.(௪௧)

100 சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

(இ-ள்.) மாயை நீசொல்லிய மாபை கண்டத்துக் கீடாக
தான மல வடிவை யெடுபிப்பகனறிக் தனித்தொரு
த்தைப் பற் வடிவை வேறெனறா றெடுபிக்கமாட்டா
ழி வருவதோரவ னையால் மலத்தைச்சாராது வருவதொரு
டிவமாகும் வடிவைப் பொருந் தும்.

ஆயவா னை இடப டி யானமாககீழப் பொருந்திநின்ற
மகனற வறிவொ வாணவ மலமாண்டி அவாகளது ஞானககி
டி தொழிலயார ரிபைககோத தடுததுப் பிரகாசியாதபடி நிற்
சுகும சுகம்

நராக னெல் ஆனமாககீழப் போலக கிஞ்சிஞ்சுந்தை
லாஞானத் தொ யு மறைப்பையு மில்லாத காதகாவாணவன்
ழி னமுத னை சர்வதகையு மறிகையினுலுந் சர்வகிருத்தி
னலாலே யங்களைப் பன்னுணையாலும்

காயமோ மா அயனறுவடிவு மாபையினு றெடுக்கப்ப
ணையன்று டடதாயி னவனு நமமைப்போல யொருவ
ருப் விடுவன ,

கான்பது சத் யாககா னப்பாட்ட திருமேலி யவனதுச
திதனனல் த்தி சாராதகுடத்தாற் கொண்டது. எ-று.

ஏகாரதேற்றம்

அவனுக்கு வடிவுண்டாசப் படுவது சத்தியா லெனவ
றிக (சக)

இதற்குக் கிரணுகமத்திலும் பார்ச்சியையிலும் காண்க.

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

சேல் உத்தாக்ஷரல்.

மாயைதான் மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவதாகும்.

ல சூக்கும் சரீரமாம்,—நாயகன - சிவன்,—எல்லா ஞானத் தொழி வழுவ நண்ணலாலே - சாவஞ்சுததுவ சர்வகாததிரு ததுவருப சிவத்தவத்தில் நின்று நிமித்தமன்றி விளங்குஞ்சுக லஞானச சிவபாறுககிரகங்களைப் பொருநகலாலே,—காயமோ மாலையன்று - அவனுக்குச் சரீர மாதேபாற்பண்பமன்று. அத றகு நிமித்தமாகு மலமில்லாமையால், மலமில்லாம லிருக்கவு ம ஸ்ரீமத ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன் முதலோராகு மாயாசரீரம வரு வானேயென? மலவாசனையால் அதிகாரகார னமாய் ஸ்ரீமதகந் தாதிக்கட்கு மகாமாயா சரீரமேபொல மாயா சரீரம உதித்ததமா ய்வரும். சிவனுக்கு பலவாசனோற்பண்ப உறுகார மலமில்லாத படியால் காயமோ மாபையன்று, அப்போது நீ அவனுக்குச் சொன்ன உடிவேது? சொல்லுவாம,—கா ன்பது சத்திதன் னால்- சிவனது சமவேதசத்தியினாலே யயலுக்கு யடிவு ஸ்டாக்க ப்படும்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி கூறலாம்.

ரீயங்கனவ கூறுதல் பொருந்தாது அங்கிகளது ஏற்றத் தாழ்வால் அங்கங்களுள் ஏற்றத்தகழவுகள் யானவன்றி தம்மு னொப்பணவல்ல கூற்றால், அகவேறாதகாழயுக் கொண்டையெ லிற் கூறுதல். யோசிகள் நமமேறேறெல்லாரும் பலததைப்ப றதிக கிடக்கும் பசுக்கள், அதுவன்றியும் ஒன்றையேறிதலும் ஒன்றையே செயலுள் ஒன்றிலே மு னமைபாரதலுமாகிய அந் பஞானத தொழிமுதலுடையராம். முடிவற்றவான அம்மல நீங்கியவழிவிற நங்கின்று உணர்த்துயோனுகிய பசுபதி; அது

புமனறி எல்லாவறிவும் எல்லாதொழிலும் எல்லா முடிவமை யுமுடையன. இவ்வமை அங்ககட்டுத தம்முள் ஏற்றத்தாழவு ண்மையின, அதற்கேற்ப மலததைப்பற்றிய பசுக்களுக்கும் அத னேடிடைபுடைததாய ஏகதேசவறிவைச்செய்யுமாயையுருவமு ம, அநாதிமுதல் சித்தருவாசிய பசுபசிக்கு மலந் வகியவுயிரக கு வியாபகவறிவைச் செய்யுஞ் சி யுருவமுமாதலே அமைவு டைமையின், அங்கவாணியை தம்முள் ஏற்றத்தாழவுண்மை இ னிது விவரகுத்தான, அந்நோநியாது இச்சையேற பலரு மி ச்சையெனதும, மாண்பெனன்ன வடிவெல்லா மாயையாகுமெ னதுங் கூறுதல் அடாடுன்பதாம்

தானென்பது அதுவகுத்தலையு னாததிநின்றது

பற்றியென்பதுபொது “ஐந்தவித்தாழ்வராய” எனபுழிப் போலப் பற்றியெனது நான்கனுநடி விரித்தகூரைக்க

காய்செல்லாநூல்த தொழினமுத னன்னலாலென வே, உயிரகா ஒழிநூல்த தொழினமுதலே நன்னுயவென பது பெற்றும்

அகநல் ந் வகுதல்.

ஆதல் பொருகதுதல், அஃது உபசாரத்தாற் காரியத்தின மேனின்றது

ஓகாரம் சிறப்பினகன வந்தது

ஏகதேசவறிவைச் செய்தல் ஏகதேசப்படுக தகுதியுடைய பொருட்கேயன்றி ஏனைத்தகுநித்தனது, வியாபகவறிவைச் செ ய்தல் வியாபகப்பொருட்கேபன்றி ஏகதேசப்படுக தகுதியுடையதற்கு உரித்தனருகலான ஏகதேசத்திலறியும் பசுக்களுக்கு ஏகதேசப்படுக தகுதியுடைய மாயையே உருவமாயிறும்; வியா பகமாயறியும் பசுபசிக்கு அதுபோலேகதேசப்படுக தகுதியில் லாத சத்தியே உருவமாயிறறெனக் கொள்க.

இனி, ஆணவமகனற வறிவொடு தொழிலையார்க்கும் என்பதற்கு, வியாபசுரானத் தொழில்களை ஆணவமலக தடுக்குமென்றுரைப்பாருமுனா. முன்னும பின்னும பொருளியைப்புகுதற்கேலாது நின்றுவறறுமாகலின் அஃதுரைபன்மையறிக்

நிரம்பவழியருரை வருமாறு.

—o—

மீளவும் புத்த நாமமுடைய கர்த்தாவுக்கு மாயாதேக மல்லவோவென்று சொல்ல, எம்முடைய காதகாவுக்கு மாயாதேக மல்ல, சத்திவடிவுகாணும். அப்பொழுது சத்தியடி வென்றாலுமாயாவடி வென்றாலுமொவ்வாதோவென்று சொல்ல, ஒவ்வாதென்று மறுத்தருளிச்செய்சீரார்

மாயாதானமலத்தைப்பற்றி வருவதோரா வடிவதாகும் - மாயாதேகமானது ஆணவமாகக் கெடாமதற்குக் கீடாக ஆணவமலக காரணமாகவுண்டாய் வருகிறவடிவுகளாகியிருக்கும். எம்முடைய கர்த்தாவுக்குச் சத்திவடிவுகாணும். அப்போ சத்தியாலே கொள்ளப்பட்டவடிவு அப்படி மல்லவோ, அல்ல. அதெப்படிபெனி?—ஆபவாணவ மகனறவறிவொடு தொழிலையார்க்கும் காயகன - இப்படி அநாதீபயுண்டாய்வருகிற ஆணவமலத்தால் மறைக்கப்பட்டாமல் மலாதீத ராயிருக்கிற ஞானசத்தியையும்கிரிடாசத்தியையும்கூண்டாகருகிற காத்காவானவன,--எல்லா ஞானத் தொழில்முதல கண்ணலாலே காயமோமாபையன்று - அந்தக் காததா சருவஞானதையும் சருவ கிருத்தியத்தையும் சருவ முகன்மையையுமுடையவ னாகையாலே அவனுக்கு வடிவு மாயையல்ல வாகையாலே,—காண்பது சத்திகண்ணல் - அவனுடைய வருளை யவனுக்குத் திருமேனிபாம என்ற நிவரயாக.

இதனாற் சொல்லியது மாயாசரீர மலகர்பந்தமாயிருக்கிற ஆன்மாக்களுக் கொழிந்து சிவனுக்கெல்லையென்றும், அவன் மலர தீதனாயிருக்கிறபடியிலே தனது சதங்கியே வடிவாகச் சகலீக ரித்துப் பிரபஞ்சத்தை நடத்துவனென்னு முறையையு மறிவி துதி

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இனி விடை.

நீ பிவ்வனங்கூறுகல் பொருநகாது, அங்கிளதேற்றத் தாழ்வா லங்கவங்ள தேறறத காழ வுடைமனவனித தம்மு னொப்பனவல்ல, அற்றே லவயேறறததாழவுக னொனை யெ னனிங் கூறுதம். போகிக ணம்மே னெரலலாரும் மலதகைப் பரநிகக்டககும் பசுக்கள, அதுவனி ஒன்றையே யறிதலுமொ ன்றையே செயகலு றொனநிலே முதனமை யாதலு ராகியஅற் பஞானத் தொழினமுத லுடையராம அபமு கல்வனுவான,— லுபஆணவ மகனற - இயவாணவாமலம நீங்கிய,— அறிவொடு தொழிலயார்க்கு நாயகன - அறிவிறாங்கி நினறுணர்த தவொ னுகிய பசுபதி — எல்லா ஞானத்தொழின முதனண்ணலாலே - அதுவுமனி யெல்லா அறிவு மெல்லாதகொழிலு மெல்லா மு தன்மையு முடையன இவ்வா மங்கி கட-குத தம்மு னேற்றத் தாழ்வுக ஞானமயி னகறிகேறப,— மலககைப்பற்றிய பசுக்க ளுக்கு,— வருவதோர மாயைதானவடிவமாகும்-அகலே, டிபை புடைச்சா யேகதேச அறிவைச்செய்யு மாயை யுருவமாதலும், அநாதிமுத்த சித்தருவாய்ய பசுபதிக்கு,— காயமோ மாயைய ன்று-வடிவ மேகதேசத்தைசெய்யு மாயையால் ஆகலீன,— சத்திதனனல் காண்பது - மலகீங்கிய வுயிருக்கு வியாபக அறி

வைச்செய்யும் சத்தியருவமு மாதலே யமைவுடைமையின் அவ்
கவரளினுத தம்மு னேற்றத்தாழ்வு னமை இனிது விளங்குதலா
ன் அகனையறியாது இசசையேற பலருமிசசையெனறும், மா
யையெனினில வடிவெலா மாயை யாகுமெனறுகூறுதல் அடா
தென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவனுக்கு வடிவுண்டாகப் படுவது சத்
தியானென வுணாதது கீறா

சத்தியே வடிவென்றாலுந் தானபரி னாமமாகு,நி
த்தமோ வழியுமத்தா னினமல னெருவேயெனனி, னத்
துவா மார்க்கத்தாளா னனையவ னெருமைதனைப்,புத்
திநா னுடையைபோல விருந்தனை புகலககேணி.(சுஉ)

(இ - ள்.) சத்தி அநந்தகர்க்கசாவுக்குச் சத்தியாரீன வடி
யே வடிவெ வுநானெனனி? அப்பொழுது பரிணாமமெ
ன்றாலுந் தா னுறுகுற்றமுண்டாம அகற்கு நிததியத்து
ன் பரிணாமமாகு வயிலலைடாயலிம அசுறவேநினமலனாகிய
நித்தமோ வழியு சிவன ருபரிமாழிநது ரூபங்கொள்ளானென
மத்தா னினம றுந்சொல்லில்?
லனருவே யென
லின

அத்தவா மா அருபமாக லானமாக்களுக்குப் பாவனை
ர்க்கத்த ளாளா கூடாது.

என்று

ஆகையால் வடிவுடையவனையே பாவித்துப் பூசிக்கையின்
பொருட்டி மயிர் தோல் முதலியவாறுங் கலைமுதலியவாறுங் தி

ருமேனியாகையால்; அததுவாமூர்ததியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகிற தில்லையாய விடுங்காண

இவ னருரை நீ புத்தியை யுடையவாகளைப்போல விரு தனைப் புத்தி கண்டா லவனுடைய ஸவருபதகையும் வ் தா னுடைபை யாபகதகையு முனகருகாராததும அதனைக போலவிருக்களை கேட்பாயாக எ - று. புகலககேணி.

இதற்கு மதந்ததிவரு சுவாயம்புவத்திவ மறிக (சஉ)

சிவாக்ரயோசியருரை வருமாறு.

—o—

சத்தியே வடிவெனருளுக கான பரிணாமமாகு நிதகீமா உழியும் - சத்யே தேசனெனும் பொழுது தேகம பாஸியா தி யவதகையை உடைய வேனெடும, அடைந்தபொழுதே பரிணா மியாய் நிதகியந்வ வானியும்வரும் --அத்தா வினாமனருவே யென்னி லததுவாமாககத துள்ளானன்று - அதகனடையுள்ள சங்கை பரிகாரமாகக காதசா உருபெனவில், சடததுவாறுப பிரவிஷ்ட னல்லவாமெ என, உதகரமாக, — இவனருரை தன் னைப் புத்தி காணுடைபோல விருக்களை புகலககேணி - இவ வாறு சங்கதமாயுள்ள சிவஸ்வருபத்தி னருரை யைச் சொல்லு கீரோம, நீபுத்தி யுடையவனைப் போ விருக்கருய் கேளென்று மேறகூறுதல்.

—

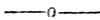
ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அப்போது பரிணாம தோஷம் வருமென்று சொல்லப் பரி கரிக்கின்றார்.

சத்தியே வடிவென்றஊர் தான் - சிவனுக்குச் சிவசத்தியே சரீரமென்று சொன்னாலும் அகண்டித மூர்த்தியாகச் சொல்லலாம், கண்டிகமூர்த்தியாகச் சொல்லில், — பரிணாமமாகும் - திரிவதாகும். அதனால் — நிதகமோ வழியும் - நிதயமென்கிற துபோய் அநித்தியமாகும் மாபை கலாதி காரியமாவதுபோல ஏகதேசத்திற கண்டித மூர்த்தியாமெனனி? மாபைபோற் சடமாம், — அதனால் - அந்நித்திரம வருதலால், — நினைவானருவே யெனனி - நீர் சொன்ன வுநவானது, நீர்சொன்ன வருவே யெனனி? — உத்தமவாமார்க்கத்தள்ளா எனது - சிவன சடததுவா மார்க்கக் கருவுருவாயிருக்கும் பொருளபோலல்லன், ஆவனெனனி - இவனாடை தனைப் புத்திநானுடைபைபோல விருந்தனை புல்லக்கேணி - மாறுபடுமென்பது சொல்ல நீ கேள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அங்குனமாயினும் உருவமெல்லாம் கண்டிதப்பொருளாக விற் பரிணமித்தழிவெய்துநது சிவசத்திகுருத தகாமைபால், அநாதிரமுதக் சித்ததுருவாகிய முகல்வல முதறகட் கூறப்படும் அந்நவப்பொருளாகன் மாத்நிகையெனநவே அரைவுடைததெனின்? அத்ததுவாயையு சடநந் பொருவே அவற்றேரூவொட்ப்பவைதது அவங்நங் கூறுகல் பொருந்தாதென்பதாம்.

புத்திநானுடைபை போல விருந்தனையென்பது இழித்தந் கன் வந்த குறிப்புறொழி

அனறென்பது பாடமாயின், அத்துவாமார்க்கத்தள்ளா எனன்பது. அத்துவாமார்க்கத்தள்ள ஒன்றாகக் கருதப்படா

ன்றுணாத்து, அந்நிவனென்பது அவ்வத்துவாக்கள தியல்போ
டு மாறுபட்ட இவ்வென வளைத்தொகையாக வைத்துரைக்க.
அன்றுதல் உப்பொருட்டாதல் “அந்நிநூர்புரமெரிததார்க்
கு” எனபநூறு நிக அந்நேச, முகவ்வன அருவமேயெனில்
அத்துவாகளிலொருவனும் முடியுமென்றல் யாங்ஙனமெனி
ன? அது வருநசெய்யுளிற கூரப்படும்

நிரம்பவழியருணை வருமாறு.

—0—

தனதுசதிரேய வடிவாருடயம ஒரு முன்முண்டாம, உருவ
முண்டானபொழுதே அதுகல்காடு அழிவுமுண்டா, ஆகையா
ல் சிவனுக்கு வடிவு உருவமென்று புத்தனசொல்ல; அருவமல்ல
வென்று மறுத வருளிசெய்யுளிற

சதிரேயவடிவென்றது காண்பரிமாமாரு நித்தமேவ
ழியும்-அந்நக கரகாவுக்குத் திருமேனி சதிரேயென்று சொ
ல்லினும் அதுக்குபரிமாம முண்டாட நத்தியமென்ற முறை
மையுமிலையாயவிடும்,—அத்கால நிசமலனருடேயெனனி லத்
துவாமாக்கத்துள்ளானன்று- அநாத நிசமலனே சிவன், அரு
பியாயிருப்பான காணுமென்று நீ சொல்லி, ஆதவழிடாயிரு
தளள அத் தவாமாதிரிடென்று தே காமவகா சொல்லுகிற
முறைரையுண்டாகாது சிவனுடைய திருமேனி யருவமானாலும்
அதுக்கழிவில்லையென்றும், அத்துவாமாதிரி யாகையினு லரு
வமல்லவென்றுசொல்ல, இவையிரண்டு மல்லவென்றில்? பின்
னிடேயென்று கேட்க,—மேலு மருளிசெய்யுளிற. இவனருமை
தன்னைப் புத்தியா னுடையபோல விருகத்தை புலககேணை -
ஆகையால் நீ புத்தியுடையவர்களைப்போலே யிருத்தாய், அதைக்

கர்த்தாவினுடைய வருமையை நா முனக்குச் சொல்ல நீ கேட்பாயாக.

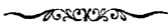
இவ்வாறு சொல்லியது சிவன் தனது சத்தியே வடிவாகச் சகளிகரிதகாலம், அது ஒரு காலத்திலு மழியாதென்றும்; அது அருபமாயிராதென்னு முறை யை மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சத்தியே வடிவென்றாலும் - அவ்வாறும் சத்தியடிவாயினும், - தானபரிஞாமமாகு நிதகமோவழியும் - உருவமெல்லாங்குணபு கப்பொருளாதலின பரி னமித தழிவெய்தும், - அதகால் - அதுசிவசத்தக்குத நகரையால், - தினமல னருவையென வில - அநாதிரூபி சித்தருவாகிய முசல்வன முகற்கட கூற படம அருவடபொருளான மாத்திரை யென்றலே அகையு டைததெனவில, - அத்துவாமார்சத்தாளாளா னன்று - அத்த துவாயையுப் கடந்தபொருள் மவதரோடொப்பவைத்து அங் கனவகூறுதல் பொருந்தகர்த்தினில், - இவனருமை தனை - இவனகனமை, - புத்திகாணுடைபை போல இருந்தனை - புத்தியுடைபாய்ப்போல விருந்தவனே, - புத்தககேண - கூறு வாம நீ கேட்பாயாக எனபகாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலகற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகிறார்.

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லா முருவமோ டருவ மாகி, நிலமிடு மொன்றென்றாகா நின்றவந் திவையே,

போல, வலமிலா வறிவன்றானு மருவமே யென்னிலா
யநது, குலவிய பதார்த்தத்தொன்றாய்க கூடுவன் குறி
க்கிடாயே. (௪௩)

(இ-ள்.) உலகினி விசுவத்திலுண்டாகிய பதார்த்தமெல்லா
ற் பதார்த முருவமாயு மருவமாயும் பொருந்தாநிற்கும்.
த மெல்லா

முருவமோ டரு
வமாகி நிலிவிடு

ஒன ரென்ற
கா நின்ற வநநி
சையேபோல

அந் தும் ருபமுங் கூடிநின்றனும் உருவ
த்திரவிய மருவத்திரவிய மாகாது, அருவத
திரவிய முருவத்திரவிய மாகாது நின்ற மு
ரைமைபோல;

அலகிலா வறி
வன்றானு மருவ
மே யெனவில்

சாவருளுன சிவனு மருவததையுடைய
னென்றால் அடபொழுது

ஆய்ந்து
குலவிய பதா
ர்த்தத்தொன்ற
ய்க கூறுவன கு
றித்திடாயே

ஆராய்ந்து,
ஆனமாசுகளாற் கொண்டாடப்பட்ட சி
வனும், விசுவத்திற் பதார்த்தங்களோ டொ
ன்றாய் விடுவனகாண ஏ - று

இஃதற்கும் பந்தமுமென்ற விருத்தத்துக்கு மதங்காகம
மெனவறிக (௪௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

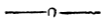
உலகினிற் பதார்த்தமெல்லா முருவமோடருவமாகி நிலிவிடு
மொன்றொன்றாகா நின்ற வநநிசையேபோல வலகிலாவறிவன.

டுகஉ சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

குண மருவமே யெனினில் - உலகத்திலுண்டான வஸ்துக்களெல்லா முருபமாகிய மருபமாகியுமுள்ளதாம் உருபமான தருபமாகாது, அருபமான தருபமாகாது, அது நின்ற நிலையேபோல வளவந்தக ஞானஸ்வரூபியாகிய சிவனு மருபமே பென்று சொல்லில், — ஆய்ந்த குலவிய பதாராததத் தொனருய்க கூடுவன - விசாரித்துப் பாராக்கிற பிரபஞ்சசத்திலுள்ள பசாராததங்களுக்கரு சொனருகப் பொருததுவன, — குறித்திடாபே - அப்படிமானறி யவன சாவவியாபி யாகையா லெல்லா ருபமுத காளுகி நின்ற பதியினுடைய ஸ்வபாவ ருபமானது சித்பிரகாச மான தமது சமவாய சத்தியே

தருபமே - சுபு வதது ருபிய ஓரா நம் ஸுசகி கிரணா துக்ஷ | காஓரா லெவ ப்ராவுட்கூரா ஸவது ஓகா உருதாக்கிகா || ப்ரயஸா வரணா ஸாஓா வஸா உருதா கிவாஸா | சூடி ஓவா வரதா ஸாய் உரு கிடு கெடு நொ வவயது உகி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

மாறுபடுதலை உரைநதுரைக்கினரார்

உலகினிற் பகார்தகமெல்லாம உருவமோடருவமாகி நிலவிடும் - மாயை முதலிய உருவமும் பூத முதலிய வருவமுமாகி நிற்கும், — ஒன்றென ருகா நின்ற வகிலையேபோல - அருவுருவாகாது, உருவருவாகாது நிற்கும் அநதமுறைமையேபோல, — அலகிலாயறிவன குண மருவமே யெனினில் - ஒப்பந்த ஞானமு

உடய சிவனு முருவில்லாப்பொருளென்று சொல்லில்,—ஆய்க்
த குலவிய பதாாதகத தொனரூப்க் கூடுவன் - விசாரித்துக்
கொண்டாடப்படடாகாமாயா மாயாகாரிப்பொருளாளினு
ரைப் அப்பொருள்களோடு கலப்பில்லான கலப்பன்,—குறித்த
திடாயே - விசாரித்ததப்பா

சிவரு சடவருபொ லன்றென்று தாற்பரியம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

ஆகாரமுதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தினியல்புடைய
தாக்காது, நிலமுதலிய உருவப்பொருள் அருவத்தினியல்புடைய
தாக்காது, சந்தரணமுதலிய அருவருவப்பொருள் அருவியல்பேயு
டையதுமாகாது. உருவியல்பேயுடையதுமாகாது இங்ஙனம் ஆ
தத்தவாவுட்பட்ட பொருள் கொல்லாமலுண்டு பித்தொன்றிளி
யல்புடையதாகமாட்டாது அகலான், அநாதிமுதல்த சித்தரு
வாசிய முகல்வனை அருவப்பொருளேயெனின? அவனுடைய
பேரல மூட்டாமை யுடையனென்பபடி அவற்றுள்ளொருவரு
ய் முடியுமென்பதார்

உருவமோ—ருவமென்பதனை இரட்டிதமொழித்துரைத்த
கவிகளாக.

ஊநிலிபல்ப ஒன்றுடைத்தாக்காதென்பார், ஊனெருளரு
காவென வுபசரித்தாரா; இவ்வாறுரையாதாரகுச சதகாரியவா
தமுரணுமாறுணர்க

இதனானே நினைமலன் அருவேபென்பார் மகமும், அருவ
ருவேயென்பார் பசுமூ மறுக்கப்பட்டவாறுமாயிற்று. அஃக
ங்ஙனமாக, சத்தியவடிவென்றால் பரிணாமமாகவே அநித்த

௫௬௪

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

முமாய் விடுமெனக் கூறிய குந்தர்கீர்குப் பரிகாரமென்னை யெ
னின, அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும்.

நிரம்பவகிழயருரை வருமாறு.

—0—

அந்த முறைபாத தெளிய வெணக்குச்சொல்லவேணுமென்
ன மேலருளிச்செயடுறா.

உலகனிதபதார்த்தமெல்லா முருவமோடருவமாகி நிலவி
டும் - பிரபஞ்சத்தி லுண்டான திரவிடமெல்லாம விளங்கப்பட
ட அருவமும் அத தடனேயுருவமாயிருக்கும்,—ஒன்றொன்றாகா
நினறவநிலையேபோல - எந்தப் பதார்த்தங்களான அருவமு
ருவமாகாமல் உருவ மருவமாகாமல் அருவமருவமாயும் உருவமு
ருவமாயும் நிறகுநதன்மைபோல,—அல்கிலாஶீசனரூணு மருவ
மேயெனலிலாய்ந்தது—எண்ணிறந்த திருமேனிகளெல்லாக தானு
ய்நிற்கற பரமேசுரனையும் நீயருவமென்றே யாராய்ந்ததுசொல்லி
ல்,—குலவியபதார்த்தத்தொன்றாய் கூறுவன குறித்திடாயே—
ஆகையா லந்தக் காததாவும் ஆனமபோதததாலே அநிந்துகொ
ண்டாடப்பட்ட பிரபஞ்ச பதார்த்தங்களிலே ஒன்றாய் விடுவ
ன் இதனை யப்படி யாகாத படியினாலே காததா வருவமல்லவெ
ன்று புத்திபண்ணிக கொள்வாயாக.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்சத்திலுள்ள பதார்த்தங்க
ளெல்லா மாயாபதார்த்தமுமா உருவமு முருவமுமா யிருக்கும்,
சிவன அவையிற்றி லொன்றாகாதபடியாலே அருவமல்லவென
னு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உலர்நிற் பதார்தகமெல்லாம் - உலகிற்காணப்பட்ட பதார்தகமெல்லாம்,—உருவமோ டருவமாகி நிலவியும் - உருவும் அருவும் அருவுருவமாகி காணப்படமிதிற்கும்,—ஒன்றொன்றாகா நின்ற அந்நிலையேபோல - ஆகாயமுதலிய அருவப்பொருளுருவத்தி னிப்படிடைபதாகாது, நிலமுதலிய வருவப்பொருள் அருவத்தி னிப்படிடையதாகாது, சந்தரன்முதலிய அருவுருவப்பொருள் அருவியல்புடையது மாகாது, உருவிப்பேயுடையது மாகாது, இவ்வன மாறத்தவாவுட்பட்ட பொருள்களெல்லாம் ஒன்று பிற்சொன்ற வியல்புடையதாக மாட்டாதாகலான,—அலகிலா அறிவுசுருது மருவமேயெனினில் - அநாதிமுத்தசித்தருவாகிய முகல்வனை அருவப்பொருளேயெனின,—குலவியபதாராதகத்தொன்றாக கூடுவன - அவனுள் கொண்டாடப்பட்ட பதாராதகங்காபோல மாட்டாமையுடைய நெனப்பட்டவற்று னொருவனுப் முடியுமா—ஆயந்த குறித்திடாயே - நீயிதனையாராய்க குறிவாயாக வென்பதாம்

இரண்டுனே நினமன அருவேயென்பார் மதமும் அருவுருவேயென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டவாறு மாயிற்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அநதக் கர்த்தாவின்வடிவின்னதன்மையென்றளதசற்கரிதென நுணர்த்துகிறார்.

பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த் தங்களல்லா, எனத்தமு மாகியில்லா எனப்பில னாதலாலே, யெந்தைகா

னின்னனென்று யின்னதா யின்னதாயி, வந்திடானென்றுஞ்சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமினதே. (சுர')

(இ-ள்.) பதமு ஆனமாக்களைப் பததிகப்பிழம்பதமும
 ம் விடுமாய வர்களை மேலானபததிகை யடைவிச்சப்ப
 பதபதார்த டிமோட்சமுடுணைக் கூறிய சொல்லும்பொ
 தங்க ளல்லான் ருளு மல்லாதவன,
 அநகமு மாதி முடிவெனனும் பதததி னுடையவு முக
 யில்லான வெனனும் பதததினுடையவும் பொருளல்
 லாதவன,

அளப்பிலன அளவைப் பிரமானங்களு ளளவிடற் க
 ரியவன,

ஆதலால் இதனைமையை யுடையனாகலாலே;
 எகதைதா வி எமதுகர்தகா வொருவராத சுட்டியுறித
 ன்னனென்று யி ற் கரிபனுகையாலு யின்னதாருமென றள
 ன்னதா யின்ன விடற் கரிதாக்கையானு யின்னவடுகா னெ
 தாகி வந்திடா னன்று சொல்லுதற கேதுவுடன் கூடியகொ
 நென்றுஞ் சொ ரு சொல்லில்லை. ஏ - னு.

ல்ல வழக்கொடு
 மாற்றமினதே.

ஏகாரம் தேற்றம்.

உ-ம். மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங்கச்சி மயானத்தா
 ன்வார்சடையானுமொசொனறில்லா, னொப்புடைய னல்லொரு
 ருவனல்ல னொருரனல்ல னொருவமையிலலி, யப்படிய னவ்வு
 ருவ னவ்வண்ணத்த னவனருளே கண்ணாகக் காண்பதல்லா,
 லிப்படிய னவ்வுருவ விவ்வண்ணத்த னவ்விறைவ னென்றெழு
 ளிக் காட்டுரைத்தே. (சுர)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் சிவஸ்ரூபத்தை யத்த வியாவிருத்தியினும் ரெகுத்
துக் கூறல்.

பந்தமும் லீரிமாய பதபகார்த்தங்களுல்லான் - ஆன்மாக்
களைப் பத்திப்பதுமா மாணயத்துட னீங்குவதுமாய சத்தார்
த்த ஸ்வரூபமான வாங்கமயவிஞ்ஞான ரூபியென்று சத்தப் பிர
மவாதி சொல்லுதுமன்று.

இசர்குச் சம்மதி வாக்குக்களினரேற்றத்திலெழுதினோம்.

சத்தமே பிரம்மென்பசற்குச் சம்மதி.

உயமெஹி — காநாஹி லெயூ ஜாநஃவா ஸ
ஸாநாநாஹி லெவதா.

அக்ரம மாதியில் லான - உற்பத்தி திதிநாசதனையுடைய
ய தேக யில்லாதவன், — அளப்பிலனாதலாலே - காலதேச வஸ்
துக்களினும் பரிச்சேதிககப்படுகிறவ னல்லனாகையால், — எந்
தைதா வினன்னென்று மினனதா மினனதாக வந்திடானென
துஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமினதே - எம்முடைய ஸ்வா
மிதா னதிகார காத்தாககருகரு ளினனரென்று மினனதாவ
ரென்று மினனதாகாரொன்றுஞ் சொல்லுதற்குச் சங்கைய முத்
தரமுமில்லை.

இதனும் சத்தமே பிரம்மென்பவனையு மதிகாரகர்த்தாக்க
ளு ளொருமூர்த்தி யென்பவனையு மறுத்தது.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

சாக்கரியமுண்டென் றுணாக்க வில்லையென்றும், பிரகாரா
ந்தரத்தினு ளுண்டென்று முணாக்கினார்.

10௬௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பகதமும் நீரிமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் - மோகமு
 ம் போதகமுமாயிருகமும் மாயா மகாமாயா காரியமாகிய சொ
 ட்பொருளாகும் பொருள்களல்லான், — அநதமு மாதியில்லா
 ன் - நித்திபன், — அன்பில்லன் - வியாபகன், — ஆதலாலே எக்
 கைதான் - எமது சுவாயிகான், — இன்னனென்றும் - இச்சூதியு
 டையென்றும், — இன்னகாம - இப்படியாவதென்று சுட்டி
 யறிப்பிடும் பொருளாமென்றும், — இன்னகாகுவந்திடான் - வி
 யாபகததால் எல்லாந் தானதுவர யிருதலால் இப்பொரு
 ளாய் வாரான், — என்றுஞ் சொல்லவழுகொடுமாற்றமின்றே -
 சங்கையுதகரங்களில்லை அனுமா ளுகமங்கனில்லை யென்றாமாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

அநாதிமுத்த சித்தருவாகிய எகதை, கட்டு லீடென்னும்
 பதங்கனையுடைய பசுபாச பதார்த்தங்களது இயல்புடையனல்
 லனாகலானார், எழுவாயிறுவாய் இலனாகலானும், அகையிலனா
 கவே அளவைகட் கெட்டாமையானும், அருவம் உருவம் அருவுரு
 வமென்னும் முக்கூற்றுள் இன்னனாவென்று தான் அம்முகக
 ளும்படும் வீருத்தி பரிணமம் விவாததனமென்பவற்றுள் ஒன
 றிற் படுவன படானென்று தான கூறுதற் கோராசங்கையுமில்
 லை, ஆசங்கையினமையின் அதற்கு மறுமொழியாகிய பரிகாரமு
 மில்லையென்பதாம்

அருவமெல்லாம் உருவமாய்த் தோன்றுதலும் உருவமெல்
 லாம் அருவமாயுதிசலு மொருதலை. அதுபற்றி அவை அளவைக
 டகு வரம்பு படுவனவுமாம்.

அநாதிமுத்த சித்தருவாகிய எக்கைக்குத் தோற்றக் கேடு
 களிணமையானும், அவை யின்மையின் அளவைக்கு வரம்புப

டாமையானும், அவன் முக்கூற்று னொருநூற்றினும் வைத்து மொழியப்படா னென்பார், அநதமுமாதியில்லா னளப்பிலனூ தலாலே, பெந்தைதாலினானெனது சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமினறே. என்றும்; கட்டு லீடுகளிலனூகலின எவ்வாறுமா மென்பார், பந்தமும்லீடுமாய பதபதார்தகங்களல்லான் இன்ன தாமினனதாதி வந்திடானெனதுரு சொல்லவழக்கொடு மாற்றமினறேயென்றும் கூறினூர். எதிர நிரனிறை “எந்தையாரவ ரெவவகை யார்கொலோ” என்றருளிச்செய்த பாசரமுமிது

பதபதார்தகமெனறது குழைக்காறுபோல் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை பதம அவவச்செவவி.

ஆதியுமெனனு முர்மை விகாரதகாரமுக்கத அற்றேல், உருவமுடையாரெல்லாம் விகாரப்படுதலும் ஏகேசுமாதலுத் துடக்குறுதலு முடையராதல் காணப்பட்டமையின, முதல்வ னுககு உருவமுடையின அவையு முளவெனப்பட்டடு வழுவாமா லெனின, அவவாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளெ னபது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட உம்முடைய கர்ததாவினூ னை எப்படிபென்ன, அவனூணைபை ஆனமபோதத்தால் அறி த்த சொல்லப்படாதென நருளிச்செய்குறார்.

பதமும்லீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான்-ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக்கூடாக அவர்களைத் தொக்குக்கப்பட்ட பத் தக்களுமாய், அது புசித்தத் தொலைநகால் விட்டுநீக்குவதாயி ருக்கத்தக்கலோகங்களுமாய், அநத லோகங்களிலுள்ள பொரு

ள்களுமல்லாத தத்துவாதீதனுமாய்,—அகதமு மாதிரியில்லான்-
மற்றுள்ள வடிவுகளபோலத தனக்கொரு முகலு முடிவியில்லா
தவன ஆகையினாலே,—அளபயிலன் - ஒருவராலு மின்னபடிபெ
ன் றளநதறியப்படாதவன்,—ஆகலாலே எநகைதகாலின்னனெ
ன்று மின்னதாமினனதாகி வநஞ்டானென்றுஞ்சொல்ல வழக்
கொடுமாற்றமினறே - அபபடி யிருக்கையினாலே எம்முடைய
சுவாமிகான இனனானென்று மினனானகானெனும் இன்னகா
மென்று மின்னதகானென்று ம இன்னதாகி வருவனெனும்
இன்னதாகி வாரானென்று ம சொல்லுகைக்கு அதற்குண்மை
யாதொரு வழககுமில்லை அகதகோ ருகதரமு மில்லை.

எநகைதா வினனனென்று மின்னதாமினனதாகி வநநி
டானென்றுஞ்சொல்ல வழகொடுமாற்றமினறே என்றதற்
குப் பிரமாணம தேவாரம்,“மைப்படிந்க கணனானுந் தானுங்க
ச்சிடயானத்தான்வார்சடையான்மாசொனறில்லா,ஒடுப்புட
யனல்லனெருவனல்ல னெருரனல்ல னெருவகையில்வி, யப்
படினவருவளவ்வண்ணத்த நவனருளேகணனாக கானினல்
லா, விபபடியினிவருவனிலவண்ணதக விவனிதைவனென்றெ
ழுதிக்க காட்டொணுதே.” என்றுந், சிவபுராணம். “ இவபமுந்
துன்பமு மில்லானேயுள்ளானே-அன்பருக்கன்பனே யாகையு மா
யல்லையு மாஞ்-சோதியனே துன்னிருளே தோனருப் பெருமைய
னே-யாதியனையந்த னடுவாகியல்லானே ” எனும், திருச்சு
ண்ணம். “ வேதமுமவேளவியுமாயினாகு மெய்மையும்பொங்
கையுமாயினற்குச், சோதியுமாயிருளாயினற்குத் துன்பமுமா
யினபமாயினற்குப், பாதியுமாய்முற்றுமாயினற்குப் பந்தமுமா
ய்விமாயினற்கு, ஆதியுமந்தமுமாயினற்கு ஆடப்பொந்சுண்
ணயிடித் தனமே ” எனனும் துங் கண்டுக்கொள்க.

இதனுற் சொல்லியது கர்த்தா சடசித்துக்க விரண்டினும்
 கிறைந்து அவை தானையாய் நிற்கச்செய்தேயும் அவை யொன
 றுடனுற் தோய்வத நிற்பன ஆகையால், அவனுண்மையை அவ
 னறிவிக்க வறியும் தொழிந்து ஆனமபோதத்தால் இன்னபடியெ
 னுளு சொல்லப்படாநென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

‘சொன்ன’ ‘அழிப்பு’ ‘அருவமோ’ ‘நண்ணிடும்’ ‘வித்தக’
 ‘மறைபதான்’ ‘சத்திரேய’ ‘உலகினில’ ‘பந்தமு’ ஆகத் திருவிரு
 ததம் ஒன்பதும் புத்தகன.

அவன காத்தா வில்லைவென்று, பிரபஞ்சம் ஒருவர் படை
 கையேனெய் தில்லை அநாதிரேயென்றும் சொன்ன விதற்குப்
 பிரமாணம் பரபாடசம, அவனமதம் “பெறுவதிங் கென்படை
 சதுப் பெற்றதுவிளையாடெனவிற, சிறுமழைவிறையதாருளு
 செய்திடுங்கனமத்தெனனி, னுறுபெருங்கனமஞ்செய்வோர் மு
 ன்புளராவருணை, யந்வுறுஞாலமெல்லா மநாதிரேயென நநிச
 திடாயே” எனனுமதுவ கண்டுக்கொள்க.

சித - பர - சௌ - மத, உச

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

எந்ததான் - அநாதிரமுத்த சித்தருவாகிய வெந்தை,—
 பந்தமும் வீடுமாய பதபதாரத்தங்களல்லான - கடடுகீடெ
 னனும் பகங்கையுடைய பசுபாச பதார்த்தங்களது இயல்பு
 டைய னல்லலாதலானும்,—அந்தமுமாதிரி யில்லான-இதுவாயெ
 முவாயிலலாகலானும்,— அளப்பிலலாதலாலே - அளவையிலலாக
 ளானும்,— இன்னனென்றும் - அருவமுருவ மருவருவமென்ன
 முக்கூற்றுள் இன்னலெனென்றுதான்,—இன்னதா மின்னதா

கவநதிடானென்று சொல்ல-அம்முக்கூற்றுப்பரிம் விருத்தி ப
 னாமம்விவர்த்தனை மென்பவற்றுள் ஒன்றிற்பிவன படானென்
 றுதான கூறுவதற்கு,--வழுகொடுமாற்ற மினதே - ஓராசங்
 கையு மில்லை, யாசங்கை மினமையி னதற்கு மறுமொழியாகிய
 பரிகாரமு மில்லையென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன முடிநக்தமுடி, தகலெனனுக கநதிர
 வுதகியா லுணாத துகிரர்

குறித்ததொன் றுகமாட்டாக குறைவில் னாதலா
 னு, நெயிப்பட நிறைநதஞானத் தொழிலுடை நிலை
 மையானும், வெறுப்பொடு விருப்புத்தனபான் மேவு
 தலிலாமையானு, நிறுதநிதி நினைநதமேனி நின்மல
 னருளிணலே. (சுரு)

(இ - ள) குறித ஆனம போகததாற் குறிககப்படன
 ததொன ற வெல்லாமாய் நிற்கனற நிறைவினையுடைஞ
 கமாட்டாக தலானும்,

குறைவில் னாத
 லானும்
 நெறிப்பட நி தன்னிடத தொருக்காலும் பிறிவற்றிருக்
 றைநக ஞானத் கிற ஞானககிரிபைகளை யுடையவாய் நிற்க
 தொழிலுடை நி லானும்,
 லேமையானும்

வெறுப்பொடு ஆன்மாக்களைப்போ விராகத் தவேஷா
 விருப்புத்தனபா திக டனவிடத் தில்லாதவனுகையானும்,
 ன மேவுத லிலா
 மையானும்

நிறுத்திடு நி நிடகளான சிவன் தனதுகாருண்ணிப
னைத்த மேலி நி ததினவே தனக்குப் பொருத்தினதொரு தி
னமல னருளி னு ருமேலிபைக கொண்டருளுவன. எ-று.
வே.

இதற்குச் சித்தியத தஞ்சுத்தாக்கிபையிலுங் காண்க (சுரு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

ஆயினுஞ் சிவனுக்கு நுபமுண்டென முகர்வாளிற் சொல்லு
வது முண்டெயினி-? உணமை. அஃதெப்படி யெண்ணி?

சூத்திரம் தொனருகமாட்டாக் குறைவில்லாதலானும்—ஆன்
மாக்களைப்போ லொன்று நினைத்தது, அது கூடாதெனனுங் கு
றைவில்லாதவ னாகையினும்,—வெறிப்பட நிறைந்த ஞானத்த
சொழிலுடை நிலைமையானும்—மாறுபாடி ல்லாத பூரணஞானக்
கிரியை நித்தியமாக வுடைய னாகையானும்,—வெறுப்பொடு வி
ருப்புத் தன்பான மேவுவதில்லாமையானும் - கோபமான நிககிர
கதையும் பிரிபமான வறுககிரகததையும் பண்ணுகையினு மவை
யாற் பாவபுண்ணிபங்க டனவிடத்திற் பொருநகாதவ னாகை
யானும்,—நிறுத்திடுநினைக்கேரலி நினைமல னருளி னுலே-நினைமல
னாகிய சிவ னுனைந்து பாவிசுக்கு சீவனமுத்தாகளுடைய
தேகத்தைக் கிருபையினுற் தமது திருமேலிபாக வதிஷ்டித்தது
ஃகொண்டு நின்று கிருத்தியங்களைப்பண்ணுவன. இது லகத்
தேஸ்வராதினை யறுககிரகத தம்முறாததுகளை யதிஷ்டித்துக்
கொண்டு கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவன. பூமியினு மாசாரிப
மூர்த்திகளை யதிஷ்டித்ததுக்கொண்டறுககிரகம்பண்ணுவனென
நிதன்பொருள்.

தடி-கூட உருமெடுடி — ததொருகூடி லிவ லு

இயற்றுதற் கர்த்தாக்களாயிருந் துடதேசகர்த்தாக்களுஞ் சிரு
டடிமுதலிய காததியகர்த்தாகளுமா யிருக்கின்ற அணுசதா
சிவர் அநநேசுரா ஸ்ரீகண்டத்திரயம பிரம விஷ்ணு புத்தர்
ஆநகர் கபிலா கணநா முதலிய காததாககா சரீரங்களைச் சா
க்ஷாததம் பாரமபரிபமாயு மதிட்டித்தத் தனது சரீரமாகப்
பண்ணிக்கொண்டு அவாகள பண்ணுவகிருத்தியந தனது கர்த்தி
யமாய் முடிதலால் அநந நமது சரீரமென்று,—சூழித்த-சங்கற்
பித்த சரீரங்களுக்கொ ளொரு சரீரமும நமதல்ல வெண்ணுங் கு
ளையின்றி ந்ரைவாகி நிற்பவ னுதலானும்,—செறிட்பட நின்ற
ஞானத் தொழிலுடை நிலைமை யானும் - எல்லாமாக்கத்தொரு
செல்லப் பூரணமாகிய சிந்திரிபாச்செய்தி சபசத்தியுடைய த
னமைய னுதலானும்,—வெறுப்பொடு வருப்புத் தனபால்மே
வுத லிலாமையானும் - இராகத் துயேஷ விசைவு தன்னிடத்
தில்லாமையானும்,—ஆளுளினும் - தனது சத்தி சங்கறபத்தா
ல்,—நினைதரீனி - சங்கறபத்த தாரிபத்திறகேற்ற அணு ச
தாசிவா முதலோர சிருமேனியை,—நிறுத்திமே - தனது சிரு
மேனி போலத் தரிக்குட.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

விகாரபிதற்குக் காரணம் பரதநதிரம், ஏகதேசமாத்தற்கு
க் காரணஞ் சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களும், துட்ககுறுதற்குக்
காரணம் விருப்புவெறுப்புக்களுமேயாகலின, அநாத்முத்த சி
த்தருவாகிய மூதல்வன்மாட்டு அவ்வுபாதிசுளினைரயின; அக்
குற்றங்களுக்குச் சேயனாகிய அவன, ஆணவமகனற வறிவொடு
தொழிலையார்த்த நின்றலின, தானினைக்கதோரு சிருமேனி
யைத் தனதாகக்கொண்டருளுவனென்பதாம்.

குறித்ததொன் றுகமாட்டாக் குறைவே பரதந்திரமாவ தென்றறிக.

அற்றேல், அக்குற்றங்கரிலாகிய முகல்வன் உருவயின் றி நினறே எததொழிலுஞ் செயய வல்லுமாகலரன், உருவங் கோடலாற் போந்த பயனெனனையெயின, அஃ துணர்த்துதற் கனறே வருஞ்செய்யு ளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழகியருணை வருமாறு.

உமமுடைய கர்த்தாவி னுணைமையை அவனறிவிக்க வழியும் தொழுகறு ஒருவராலு மாறிப்பபடாதெனன, சுகளீகரித்துப் பிரபஞ்சத்தை நடத்த வேண்டுகையினால் அவனையு மொருவர் படைக்கவேண்டுமென்ற பஞ்சராத்திரியை நோக்கி, அவனொரு வர்படைப்பி லகப்படாதென்று அருளிச்செய்கிறார்

குறித்ததொன் றுகமாட்டாக் குறைவிலாஞ்சுலானும்- ஆன மபோதத்தால் அறவந்து வென்று சுட்டி மாறிப்பபடாத குறை வற்று நிறைந்த ஞானமே கனக்குடி திருமேனி பாக வுடைபவஞ் கையாலும்,—உறிப்படநிறைந்த ஞானது தொழிலுடைநிலை ம யானும் - போகதுசெய்யாமல் எப்பொழுதும் ஒருகனையாயி ருக்கிற சருவஞ்சுத்தையும் சருவகருத்தியத்தையும் ஒருமை த னைகுள்ளவஞ்சையாலும்,—வெறுப்பொடுவிறுப்புத் தனபால் மேவுதலிலாமையானும்-பிரிபாப்பிரியங்கள் தனவிடத்துப் பொ ருந்தப்படாதவ ளாகையாலும்,—நிறுத்திநினைந்தமேனி நினை ம லனருளிணவே - இவ்வனந் சொல்லிப்போகது முறைமைகளையு டையவ ளுசுலா லவனுகொருவ ரொருவடிவ கொடுக்க வே ண்டிவதில்லை; தனக்கு வேண்டின வடிவத்தானே பெரித்துக் கொள்ளுவன் மலர்த்துஞ்சையால்.

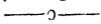
சூறித்ததொன ருகமாட்டாவென்றது, முன அமை கேழல்
காரசிகம ஆகியாயுள்ள தசாவதாரமும் என்கொள்க

வெறுப்பொடு விருப்புதனபால் வேவுகலிலாமையானுமெ
ன்றது, அவன பசுமுதல் லலவெனக்கொள்க

இருளுற சொல்லியது ஆனமபோந்ததால் சுடடியறிப
வொண்ணாத முநலாகையாலே, சகலீசரிநகு யிடத்துத தனக
கேற்ற திருமேனி தானே பெருத்துகொள்ளும் கொழுகு மற்
றொருவரால் டடைக்கப்பட்டவன னென்னு முறைபையறி
வித்தது இத்தகுப பிரமாணம தேவாரம் “அண்டமாரிநுநுமி
கடநதுமபா, பண்டுபோலுமோரொண்குடரசுடா, கண்டுகார
ரதிராரறிவார்க்கெலாம், வெண்டுகடக ளணி வேதியென்ன
படே.” என்றும் “விரித்திர ஞாயிரல்லாமதியல்லாவேத விதியு
லா விண்ணுநிலை, திருநருவாயுயல்லர் செறிதியுமல்லா தெளிநீ
ருமல்லாதெரியி, ளரிதரு கண்ணிபாடி மொருபாக மாக வரு
ளகாரணத்திலவருவா, ரெரியரவா ரமாரப ரிமையாருமல்ல ரிம
ப்பாருமல்ல ரிவடே” எனினுமதுங் கண்டுசொள்க.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

சூறித்ததொன ருகமாட்டாக குறைவில் ஓதலானும்கா
னினைந்த தொன ருகமாட்டாது விகாரபபித்தற்குக் காரணமா
கிய பரததிர மிலஓகிய தனவயத்த ஓதலானும், —நெரிப்பட
நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமையானும் - முறைமைப
ட ஏகதேசமாதற்குக்காரணமாகிய சிறுணாவு சிறுசெயல்களி
னறி முற்றுணாவு மளவிலாற்றலு முடைய ஓதலானும், —வெ
றுப்பொடு விருப்புத தனபானவேவுத விலாமையானும் - தொ

சுநதானச் செய் தாசுநிரமம கௌகக் கிரமமென விருவித
 நியுளு செனி மாக வாகமதகையு னடாகக், அகனைப பா
 டாயே சபந கமுதவிய வறுவிசமாயு ம பஞ்சவிதமா
 யு மொரவாசகோருபசேச மில்லாவிடதக
 தவாகமவ தேட்டறா பவிபாபாபோய விநிம சூநசநான ப
 ரமபமாயுமில்லாதே போயவிநிபகாண எ - று

சாஹிதாசநிரமாவது — சதாவ தேவநாயுனா காமிக
 முகலிப சிவபேரம பதினையு முகநகன் அனுசரிசியாககு
 மபிசபு அநாசியவா குணமுதலான பதினெட்டுருதிராககு
 மனுசகிரகஞ்செய்வது

கொச்சாசிரமாவது — சிவன அட்டவிசநிபகாரக்கு மு
 த லைசேரகஞ்செய்து, பின்பு சீமுள்ள வருததிராக குறைப்ப
 து

சம்பநகிரமாவது — பரசமபநதமாவது — சிவனுக்கும் அ
 னுசதாசியவாசும

பராசமபநதமாவது — அணநததேவாக்கும் சீகண்டாக
 கும

அநதரானமாவது — சீகண்டாகும தேவர்க்கும

நிவவியமாவது — தேவர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும்

திவவியா நிவவியமாவது — முனிக்கும் மனுடாக்கும்

அதிவவியமாவது — குருகங்களுக்கும் சீஷனுக்கும் மெனவ
 நிச.

இவற்று ளாசியி லனுசதாசியரை நீக்கி மற்றது பஞ்சசம்
 பந்கமெனப் பெறும்.

இவ்விருவிததநானு சிவன நிருமேலிவொண் டதககிர
 களு செய்யாவிடத்தக குருபரமபண சிவபேரத்தககு ௩௦-

உருகதிரபேதத்துக்கு-௩௬, ஆக-௬௬-உ-ம, இல்லையென்பது
கருத்து

இதற்கு வாதுளம கிரணம

(௪௬)

சிவாக்ரயோகியுணா வருமாறு.

— 0 —

மேல் அப்பாமகிவ ன்ணகாதிமூர்த்திகளையும் பூமியீ லா
சாரி மூர்த்திகளையும் தனது திருமேனியாக வசூலித்துக் கொ
ண்டி நிப்பானேனெனின? வேதாசமங்களை யறுக்கிரகம பன்
ணிக குருசிவிய சாமபாநாயப பிரவிாததிபைப பண்ணுவித
துத் தத் துவாரா போகமோகூஷங்களைக் கொடுப்பதாக வெண்
பது கூறுகின்றது.

(அநவயம்) காரண னருளிற்று லுருவுகொண் டாரணவா
கமங்க ன்ரணன முதலாயுள்ள சாரநாகாககெல்லா மருளா னு
கிற கதிப்பவரில்லையாகுஞ் சீரணி குருசநநாணச செய்தியுஞ்
சென்றிடாவே - பரமகாரணராகியசிவன் கிருபையிற்று லணந
தேஸவர ஸ்ரீக னடேஸவரராகி மூர்த்திகளைத் திருமேனி பாகக
கொண்டி காராயுதி தேவார்களுக்கஞ் சனர்குமாராகி தேவ
ருஷிகளுக்கும் வசூலித்தாதி மனுஷ்யாருஷிகளுக்கஞ் சேஷன்
முதலிய சாப்பாராஜாக்களுக்கும் வேசாகமங்களை யுபதேசியா
திருசூழ் சொல்லுவாரு மறிவாரும். னறிக் குருசிவிய சம்பிரதா
யப்பிரவிாததியு மின்றித் தருமார்த்த காமமோகூஷமெண்ணு
சது வித் புருஷாநாதங்களை யு மடைவாரதறுப் போமென்றி
தவபொருள்

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

இப்படி குருசேகரங்களை அறிவித்ததற்குத் தீக்ஷாபதேச னு செம்பாசுருந்தால், முதலகராவது யின்னு குருசநநாணமும நடவாதென்று கூறுகின்றார்.

காரணன் - சிவன், — அருளிற்று லுருவுகொண்டு - கனதுச வகரப மாதிரி ரத்த நா லுருவு கொண்டு, இதுநாமென்று குருசீச கங்களைக் குருசீசு + செலுத்தி, — ஆரண மாகமங்க ளருளா லு கில - வேசாக மங்களை யுபதேசியாளுகில், — கதிப்பவரில்லை - முதலகராவா ரில்லை

மட்டறு வெளி - பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—o—

உயிர்குத தன்னுடர்பை இடககுதற்கண் வேறே ருருவம் வெண்டாரைபோல், அநாதிமுதக சித்தருவாக்ய முதல்வனுக் குத தன்னுருவமாகிய உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தித் பொருட் டி வேறேருருவம் வேண்டப்படுவதன் றுயினும், பிரளயாகலாசக லரென்னும் பசுவாசகயிரணொ முறைமே முன்னிலையினும் நினை றுண - ததிலுலனி உணரமாட்டாராயின், உயிரவாககங்கள பொருளிட ல்புணராத லீடுபெறுமாறு வேதாகமங்களைக் கோ வைப்பபடச செய்தர்பொருட்டும், அதனைக் குரு பரம்மரையின் சணவைத்தற்பொருட்டும், திருமெனி ஒருதலையான வேண்டப் படு மென்பதாம்.

கதித்குல் கதியடைதல்.

அந்தேல், இவ்வாற்றால் அநாதிமுதக சித்தருவாகிய முதல்வனுக்குத் தனுஷ்டாகவே தனுஷ்டாகிய தொழில் சரணம் புவனம் போகவசன முளவாமாகலின், அவைபற்றி நமமனோர் போலசு சுடபயுணரப்பட்டி வாசகமுனனாதீக னெனதல் வழுவாம்போலு மெலின்? அவ்வாசவகை நீசருகதகெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

உமமுடைய கர்தகா சகளீகரித்தது இரதக் கிருத்தியாககளைச் செய்யவேணுமோ! திடுகளமாய் நின்று செய்யவொண்ணுதோவென தவனைமறுத்து மேலருளிச் செய்துரா.

ஐரணமாகமங்க ளருளிணுநருவுகொண்டு காரணனருளா னாகிற கதிப்பவரிலையாகும் - காத்தா தனது காரணனியத்தி னாலே ஞானமே திருமேவியாகுகொண்டு வடவிருகத்தின கீழே எழுந்தருளியிருந்த நாலுவேதங்களையும் இருபத்கெட்டா கமங்களையும் அவையிறறிலே விரிந்த பொருள்களையும் அருளிச் செய்தா வில்லையாகில், அவனை பொழிந்த மறொருவரிந்த இரணமி தூலகளையுஞ் சொல்லத்தக்கவ வில்லையாகும் — நாரணன முதலாயுள்ள சுரர்நராநாகாகக்கெல்லாரு சீரணிகுருந்தானைச் செய்தியுஞ்சென்றிடாதே - டீரம் விஷ்ணுகள் முப்பத்தது முக் கோடி தேவர்கள் மற்றுமுள்ள தேவர்களாயுள்ளவர்கள் நாக லோகத்தி னுள்ளவர்கள் இவர்களுக்கெல்லாரு சன்ன மரண க்கலைப் போக்குவதாயுள்ள சிறப்புப்பொருத்தி யிருக்கப்பட்டா னினத குருபாரம்பரியத்தின் முறைமையு முண்டாகமாட்டாதது.

இதனற் சொல்லியது காத்தா சகளீகரித்திருந்தே வே தாகமங்களை அருளிச்செய்யாதபொழுது மறொருவரால் சொ

ல்லப்படாதென்றும், அதுவன்றியும் சருவாக்குவ குரு பாரம்பரியமுண்டாகாசெனனு முறைமைடையு மறிவித்தது.

இதற்குப் பிரமாணம். திருவாய்மொழி, “ பாரார்விசும்புள்ளார் பாதாளத்தாராபுறத்தார, ராராலுங்காண்டற்கரிபாசெமககெளிப, பேராணனென்னென பெருநுறையானபிச்சேறறி, வாராயழிநுனிவநென்னுளமபுதுநக, வாராவமுதாய்கைகடல்வாய்மீனவிசிறும், பேராசைவாரியனைப்பாடு நுங்காணம்மாளுய் ” என ஆம், திருவெண்பா, மூவருமுடபத்த மூவருமறொழிந்த, தேவருங்காளு சிவபெருநான்-மாவேறி, வையகத்தேவநதிழிந்த வாரகழல்களவநதிக்க, மெய்பகத்தேயின்பமிகும் ” எனும், திருக்காளிற்றுப்படியார, நுகமங்க னெங்கே யறுசமயந தானெங்கே, யோகங்க னெங்கே யுணர்வெங்கே-பாகத்த, தருவடிவகாணுமா யாண்டிலனே லந்தப, பெருவடிவையாரறிவார பேசு ” எனும் துங் கண்டுக்கொள்க

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

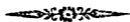
—0—

(உயிரககுத தன்னுடமபையியககுதற்கண் வேற்றோருருவமவேண்டாமைபோல, அநாதிமுத்த சித்தருவாசிய முகலவனுககுத் தன்னுருவமாகிய உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தார்பொருடிகவேறோருருவம் வேண்டப்படுவதன்றியினும்) —காரணனருளிணுருவுகொண்டு -முதல்வனருளா லுருக்கொண்டு, —ஆரணமாகமங்களருளாணுகல் - வேதாகமங்கள கோவைப்பட அருளிச்செய்கிலனேல், —கசிப்பவரில்லையாகும் - பிரளையாகலர் சகலர் என்னும் பசுவர்க்கமிரண்டு முறையே முன்னிலையினும். படர்க்கையினு நின்றுணர்த்தினு லன்றி யுணரமாட்டாமையின; உயிர்

121 சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வாகுகங்கள் பொருளியல்புணாதது கீழ்பேறடைதலில்லை யாகு
 ம — நாரணன் முதலாயுள்ளசாரா - உதுவனறித திருமானமு
 தலிய தேவாககுடம், — நாரா - மாணுடாககுடம், — நாகாககெல்லா
 ம - நாகாமுதலியோடகுடம், — சீரணி குருசநகானச செய்தியு
 ம - சிறப்புப பொருத்திய குருபரமபரையின வைத்தருளுத
 லு, — சென்றிடாவே - செல்லாமையின, திருமேனி பொருத
 லையான வேண்டப்படும.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவஞானவருவருநதது, சிருட்டிமுதலிய சிருத்திய
 நிமித்தமாகத் திருமேனி கொண்டசெல்லா ம
 நுககிரகமென அணாததுகரூா

உருவருளா குணங்களோடு முணாவரு னுருவிற்
 றேனது, கருமமு மருளானறனறன கரசா ணுதிசா
 ளுகம், தருமரு னுபாங்கமெல்லாந தானரு டனககொன்
 றினவி, யருருரு வுயிருககென்றே யாககு வனமலன்ற
 றே. (ச'ள)

(இ-ள) உருவரு சிருட்டிமூர்த்தி பைதும் திதி மூர்த்தி
 ள பைதும் சங்காரமூர்த்தி யாறுமாகப் பதி
 னுது திருமேனிகொண்டது மதுக்கிரகத்தி
 ன பொருட்டு பிரவு மெனவறிக.

குணங்களோ அவன் சிச்சாஞானமு மதுக்கிரகம்
 டி முணர்வருள
 உருவற்றேன் சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகருத்தியங்களு ம
 னுக கருமமு மரு ருளே
 ள

அரன்நன் கர அவனது பாசம் பாணி யங்குலி சடஞ்
சரணதி சாங்கந் செவி நாசி கண்ட மகுடமுதலான சாங்க
திருட்டுள மு மருளே.

உபாங்க மெல் பரிவட்டம் பூநூல் மாலே ஆயுதங்கள் ஆ
லாந் தானருள பரணங்களை சந்தரண கங்காபவானி ஆசன
ம முயல்கன நாகம ஆமை இவைமுகலாயி
ன வெல்லா வுபாங்கங்கையுந் தரிசுகுமது
அருளே

எனக கொன் இவைகளைத் தரித்தவெல்லாந் தனக்கொ
றிசிறி ரு பரயோசனத்தைக் சருகிக்கொண்டதன
து. ஆறு விடகாரணமோ வெணவில்?

அருளுரு வுயி நீட்களருகிய சிவன தனது காருணணியு
ருக்கெனதே யா த்திரை லானமாகக் கொ யீடேரறுகையின
கருவ னமலன் பொருட்டித் திருமேலிகொண்து எ-று
ருளே

சாங்கமென்பது—அங்கத்துடன் கூடிய வுருட்புகக ளெ
னவறிசு.

உபாங்கமென்பது—அவனைவிட்டு நீங்காமற் சமீபத்திலிரு
கருமது

ஒடு எண்.

தான அசை

வகாரம் தேற்றம்

இதற்கு வா துளத்துவ் காரணத்துவ் காண்க (சுஎ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 9 —

மேல் காத்தாவானவனுக்கு ஈபாதிசளி லை எனலில் சினை சசவுமபோகாதா மாணகயால் அவனைவழிபடபிப பிழைப்ப தெவவாறெனின்? உதகரம.

உருவருளுனாவு - சிவனுடைய வங்கமு மானமாகசளினை துகிரகாரத,நிராகச சிதசத்தி ஸ்வரூபமானதே,—கரசரணத்தி யருள - கரசரணத்தியான பிரத்யயங்கமுங் கிருபையினாலான ஞானஸ்வரூபமே,—குணங்கனோடு சாங்கமுணர்வருள - தேச குண ஸ்வரூபமான சாங்கமுங் கிருபையாலுண்டான ஞானஸ்வ ரூபமே,—உபாங்கமெல்லாத் தானருளுனாவு - உபாங்கமான வையகடானுள்ளினுலுண்டான ஞானஸ்வரூபமே,—உரவிற்றே னறுங் கருமமுமருள் - இத்திருமேனியிற நேவாகணமுக்லான வரைத சோதறுவிப்பதுங் கிருபையினாலேயே,—சனகிகான் றினறி யருளுரு வுயிருகசெனறே யாசகுவ னசிகநனைறே-இங் கனமானதிருமேனிக்கு மாயோபாதியு மில்லாமற் றனக்கொரு பிரயோசனமு மில்லாம லானாராக்களின் போகமோகூதார்த்த மாகபபண்ணுந் திபானபூசையின்பொருட்டுக் கிருபையினாலு ள் டாகிய பாவனாபசைதநய விகிரகத்தை யுடையவனாகையி னுற சிந்திக்கப படாதவென நினைபொருள.

அவங் மாவன.—சிரசு முகமு மிருதயமுமாம்.

பிரத்தியங்கமாவன —வசூசுவ கண்டமும் ஸ்கனங்களுந் தோள்களு நாபியு முதரமும் குஹ்பமு கேத்திரமு நாசியுரு சு ரோத்திரங்களு மஸ்தகங்களும பாக்கங்களு மங்குலிகளு மூரு க்களு முழநதாள்களுங் கணைக்கால்களுமாம்.

சாங்கமாவது —குணமூர்த்திகளான பத்தம். அவையா வன? ஆரிஷ்ணியாதி குணத்திரயம்-திரிசூலம், சத்தியம்-பரசு,

விஸ்வாநாதமஸூரூபகூ வாயம் ஜாயாஸூரூபகூ |
 விவண-உலக-ஸூரூபகூ வண்டாநாஜா-கூ வி-உ- ||
 ஸாஹாஸூரூபகூ வாயாநா-ஹ-ஸூ வாயா-
 க்கூ || வண-உலக-ஸூரூபகூ வாயா-ஹ-ஸூ வாயா-
 வெகி-பூ-கூ-கூ || வலூ-வாயா-ஹ-ஸூ வாயா-
 ஜாயா-ஹ-ஸூரூபகூ | ஸூ-ஸூ-வாயா-ஹ-ஸூரூபகூ உ-வாயா-
 ஹ-ஸூரூபகூ-கூ || ஹ-கூ.

இயவாறு இருபையிறை கொண்ட சராசிவரிடத்திலுண்
 டான மகேசுவர னுடைய திருமேனியி விருகயகத்தினின்று சக
 சராமசமாக நுத்திரசேவா தோனறுவா கொடி யம்சமாகவா
 மதகூழின பாஸவங்களி வ விஷணுவும் பிரமாவூக தோனறுவர்
 கள் . தகூழினவாம லலாட தேத்திரவகளிற் கூரியசோமாகனி
 தேவர்க டோனறுவாகள் பிராணனி வ வாயுபகவான ரூன
 றுவன சரோத்திரிபககளின மத்திராதி சாவரகூகமானகூல
 கந தோனறும முத்திந் வேகாடி சாவசாத்நிர நுபமான
 வபரஞானநதோனறும கண்டத்திற் கணேசவராதோனறு
 வா இருகயத்திற் சுடபிரமணணியா தோனறுவா நாபியி வி
 ந்திரயமவாண சூபேரர் தோனறுவாகள் பிரதகியகத்திற்
 பகூசாத கோடி தேவகளுந் தோனறுவா . உரோம கூபக
 ளிற் கோடிருஷிக டோனறுவாகள் .

முப்பத்த முககோடி தேவகளுனறும் நாற்பத்தெண்ணு
 யிர மிருககளுனறும் மிகவுக கேட்கப்பட்டிருக்கையி லதிகசங்
 கையாக்ச சொல்லுவானெனனை யெனின ?

அதிகசங்ககெல்லாம் கண்டத்திற்குப் புறம்பென் தறிக்

ஆதலால், அஞ்சு பதினைந்து பத்த இரண்டு ஆகிய முக்கே
த்திர கரசரணிகளிற் காடிய கண்டிப்பு சலனம் வெணை
நிரமுக நிரமாதிசுநால் வருகு சகளாதி தேதரு சகலமு
க கற்பிசங்கு அசத்தியங்கலாம

ஆகையால் கிரியாசுத்தி லக்ஷண சிவசரீரத்தகரு இச்சா
சத்தி சுவகற்ப ரூப பிரவித்தி லக்ஷண சகளாதி கார சகாதி
வநாமாசுரரூபமும், கிரியாசுத்தி சமுத்தியோகரூப பிரவி
த்தி நிவித்தி லக்ஷண சகள நிஷ்களபோகாராத சிவநாம சகா
சிவ ரூபமும், ஞானசத்திக்ருதி சகமமா இருப்பு ரூபநிவாத்தி
லக்ஷண நிஷ்கள இலய சிவநாம சாந்தரூபமும், விருத்தி பரி
ணதி விவாத தாரமபமசுறு

ஆதலால் அநித்தியங் கற்பித அசத்தியங்களுமன்று.

ஆகையால் அந்த இலயபோகாதி கார முச்சொரூபமும்
நித்திய சத்திய ஸவரூப லக்ஷண நானே!

ஆதலால் அந்த சகளமுகு சத்திகலா சாகித சிவத்தினுள்
சகளம், மாபாகலா ராகித்தியத்தினுள் நிஷ்களமாதலாற சக
ள நிஷ்களமாம

ஆகையால் சிவனது

உருவு - அவகமும், — அருள - சத்திரூபம் — சாங்ககருங்
குணங் சோதி உருவிற்குண ஹம், — உணாவும் கருமமும் — சர
வத்தையும் அறிசுலமலக்ஷணமும், — அருள - சத்திவியாபார
ரூபம், — அருளநன் கரசரணிக், — சிவனது பிரத்தியங்கமும், —
அருள - சத்திரூபம், — உபாங்கமும் அருள, — எல்லாநானருள் -
இதுவனிச சிவனுக்கு சொல்லப்படு மது யாதொன்றுண்ட
தெல்லாரு சத்திரூபமதான. இப்படி, — அசுந்தன - சிவன், — அரு
ளு - சத்திசரீரத்தை, — தனக்கொன்றிணி - தற்பிரயோசனம்

100 உ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

குறியாமல் பிரயோசனம் உயிருக்கென்றே, — ஆகருவன்,
அது வா துளத்தில் விதநிககப்பட்டது
அது வருமாறு

“அங்குபரதயங்குலாங்குசு உபாங்குசுதுரோபவேத
சிராவசுதரஞ்சு ஹிருதயம் அங்கஞ்சேதிபரகீர்த்திதம்
வகூடகண்டஸதனொபாஹு நாபிகுஹ்?பாதரநததா
நேதரநாஸாஸபகாஸெஸ பாண்பாஸெஸதரநதரகூலீ
ஊரநசஜானுஸு வசேச பரதயங்கஞ்சேதிததயதே
மூர்த்திராவகுணரூபநது ஸாங்கஞ்சேதிபரகீர்த்திதம்
ருணரூபினனியிதிருநேபம் தந்ருணரூபசதாபவேத
ருணரூபஸதயமபரதாபஞ்ச தூரபேதயாதுசரூஹகதா
ருத்திமாயாவியாணஞ்சு நாதாஸாஹிருத்திராவசு
வதேதசகுணரூபரோகததா தேஷாமலகூடகமுசயதே
திரிகுணமகூலியியுததம் சரூபமபரகீர்த்தியதே
சடகமீசபரதாபேயம் தூரபேதயமவஜ்ஜரயிஷயதே
ரூபஸயாதுந்ரகபசைவ உபயமசபரசஸ்யதே
ருத்திஸ்யாமநாஹுநது பாசாமாயாஸவரூபகம்
விவரணமகஞ்சு ரசைவ கண்டாநாதாதமகமவிது
ஸம்ஹாரமகநிபமஸயாத பாசாநாஹஸமஸாதசிருதி
ஏதேயைகுணரூபாசு ஸாங்கமசேதிபரகீர்த்திதம்
வஸதரோபகீர்த்திராஸு சநதமபரணநததா
ஆஸநாவரணமசைவ உபாமகஞ்சேதிபரகீர்த்திதம். இது”

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

அரண்மனை அருளாகலான, உயிர்கட குணர்வளிப்பதாய்
அவ்வருவியைக் கொண்டு பொழிக்கருவ குணங்களுமாகிய கர

ணமும் அருள்வடிவே, கைகான் முதலியவறுப்புக்களும் அருள வடிவே, உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களு ட அருளவடிவே, திவ வருள்வடிவெல்லாம் உயிர்களின் பொருட்டனநித தனபொரு ட்டன்மையான் இவைபற்றிச சிந்திதலுயினும் அசிகதிதனே பெண்பதாம்.

அருளுரு முனனையதுவினைத்தொகை, ஏனையது இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

குணம் வாய்மை முதலியன. அவையே அவனுக்குச சூல மமுமுதலிய படைககல மாகவின் அவை கரணமென்பப ட்டன.

கரசர ணதிரசாங்கர் தருமருளென்பது முனவைககற்பா வதாயினும் செய்யுளாகவின் முறைபிறழ வைதகார

ஆகியெனறதலால் ஏனையங்கப் பிர்த்திபங்கங்களுந் தழு வப்பட்டன. இவற்றைச் சாங்கமெனறது உபசாரம

அசிகதனென்னும் வ—சொல் அன்மொழித தொகை

அன்றேஅசை

இவையென்பது செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உருவத் தி ருமேனியுன்டென்பது பிறர்கூறுவ குரரங்களா னிக்கறதுபடா டைக காத்த வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவகிழயருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி யும்முடைய கர்த்தா வடிவுகொண்டது என்னபய னைக் கருதி என்றவனை கோக்கி; யவனுக்கொரு பயன வேண்டிய தில்லை, ஆனமாக்களை இரட்சிக்கைப் பொருட்டாடித் தனது கா

ரு ணணி பமே திருமேலியாகக் கொண்டதென தருளிச் செய்கி
மு

உருவருள் - அவனுடைய திருமேலி காருண்னிட மூர்ச்ச
10, - குணங்கனோடு முணாவருள் - குணங்களும அதனுடன்
காண வசனம் ஞானம், - உருவிறோன றுவகருமமு மருள் - அவ
னுடைய திருமேலி பாலே செய் துண்டாககப்படட கிருத்திய
யுள்ளும் அந்த ஞானநதான, - அரணநன கரசரணுதி சாங்கக
பருமருள் - காத்தாவினுடைய கரசரணமுதலான சாங்கவு ரு
வருசனும் அவனாலே உண்டான ஞானமாமம், - உபாங்கமெல்
லானதானருள் - இரத்த திருமேலியி லுண்டான இரண்டாமங
கமான குடையானவகுந மறறு முள்ளவையும் இந்த ஞானந
தானம், - தனக்கொன்றினதே - இப்படிச் சாவதகிலும் தோய்
ககிருநகாலும் தனக்கொரு விகாரமற்று நிற்பன - அருளுருவு
யிருக்கெனதே யாக்குவ மைலனனதே.

சுப்தமண்யதேசிகருணா வருமாயு.

—0.—

அரணுவருள் - அரணநனரு அருளாகலான, - உணர்வரு
ருநுவிற்றோனமம் - உயிரகட குணாவளிப்பதாய அவவவுரு
விற்றோனமம், - கருமமும குணங்கனோடு பருளுரு - தொழி
லகளும வாய்மை முசலியகுணங்களுமாகிய கரணமும் அருளா
சிபவடிவே, - கரசரணுதி சாங்கக தருமருளுரு - கைகானமுத
லிப உறுப்புளும் மருளாகிய வடிவே, - உபாங்கமெல்லான தா
னானருரு - உபாங்கமாகிய புவணபோகங்களும் அருளாகிய வ
டிவே - அருளுரு வுயிருக்கெனதே - இவ்வருள்வடிவேல்லாமு
யிர்களின் பொருட்டனறி, - தனக்கொன்றினறி யாக்கினனசி

ந்சனன்றே - கன்பொருட்டன்மையா ன்வைபற்றி சித்திதலு
யினும அசிக்நுகனையென்பதாம்

இவை ஒன்பது செய்யுளானும் முதல்வனுக் குருவததிரு
மேனி யு ஸ்டென்பது பிரர்கூறுங் குற்றங்குளான இகநுபடா
மைகா தது வலியுறுதகப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உலகிலே யிழந்ததுவினம தானுரு வென்பதோரா,
ருவகவ னுருவிமறேனறி யொடுங்கிடு மென்பதோ
ரா, ருலகிழக குயிருமாவி யுலகுமாய நின்றதோரா,
ருலகினி லொருவனென்ப ருருவினை யுணராறெல்
லாம். (சுஅ)

(இ-ர்) உலகிலே இகநுப் பிரபஞ்சதகைக கூடிநிறையின
யிழந்ததுகின் மிகநப் பிரபஞ்சததிர்கு மதிதமாயிருக்கு
ந தானுரு மவனுடைய திருமேனியென்று மதியார்,
வெண்டகோரார்

உலகவ னுருவி இகநப்பிரபஞ்ச மநககர்ச்சகாவின தரு
ந்றேனறி யொ ளினிலே கோனறி யருளிளுவே யொடுங்கு
டுங்கிடு மென்ப மென்று மதியார்,
கோரார்

உலகிலுக் குயி பரபஞ்சததினுள்ள வானமாக்களுககுப்
ருமாகி யுலகுமா பிராணனுமாய்ப் பிரபஞ்சததிர்கு ப்ரபஞ்ச
ய் நின்ற கோ முமாய் நிற்குமென்று மதியார்,
ரார்

உலகினி லொ அப்படிப்பட்ட கர்த்தாவினுடைய ஸ்வரு
ருவனென்பருரு பஸ்வபாவத்தை யுணராதவர்சுளெல்லா ம

௩௬௬ சிவஞானசித்தியார் சபையும்.

வினையுணராரொ வினையுமிந்தப்பிரபஞ்சத்திலே யொருவனெ
ல்லாம் ன்றுசொல்லாநிரபர். ஏ-று. (௫௮)

சிவாக்ரயோகியநுரை வருமாறு.

— 0 —

மேல் விஸ்வமூர்த்தியும் அநதர்யாமியும் விஸ்வகாரண
னும் விஸ்வாதீதனுமாய் நிற்பனென்ப துணர்த்துதல்.

(அநவயம்) உலகுமாய்நின்றதோரா ரூலகவனுருவிறே
ன்றி பொங்கிடுமெனறுமோரா ரூலகனுசூயிருமெனறேரா ரூ
லகனை யிறந்துநின்ற தானுரு வென்பதோரா ரூலகனிலொருவ
னென்ப ரூருவினையுணராரொல்லாம்-சிவனுடைய திருமேனியான
சிற்சத்தி அபினனே நிமித்தோபாதானகையினாலே விஸ்வாதீ
மகமாக நின்றனையுளு, சிவனுடைய திருமேனியாகிய சிற்சத்தி
மாயைபைப் பதிகப்பொழுது ப்ரபஞ்சநீதானறிசத்திபராமு
கையானபொழுது பிரபஞ்சம் ஒடுங்குமென்பதும், பிரபஞ்சானு
பிரவிஷ்டையினாலே பிரபஞ்சத் தகரு நியந்தாவாகிய உயிராய்
நின்றதும், அசமகோதர சிநகையினாலே விஸ்வாதீதனாக நின்ற
கையும் அறியார்களை, சிவனுடைய ஸ்வரூபமாகிய அகண்டா
கார சச்சிதானந்தையை யறிபாதபேர் உலகத்தில் பிரம்மாதி
தேவர்களைப்போலே யொருவனென்பர்களை நிகனபொருள்.

தடி-கூடு பெருஜாஸூடுவெ — வீரூகூ கூ ஸடிஸடி
தடிநகூஸூடு விஸூஸூடு வெரூகூஸூடுபூடுபூடு வி
ஸூயிவெ வெரூகூஸூடுகூய-உவீநூடு மிதூடு மிரூஸூ
விஷூடுபூடு வெரூகூஸூடு-டிடிடி | விஷூடுயடிவூடுய டிவி
தூடு வூவூகூடி-டிடிநூடு டீகூ மிவூடு ஸிவூடுகூடி.

ஞானப்பிரகாசருவா வருமாறு.

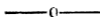
—o—

சிவன ஸ்ரீகண்டப் பிரேரகராகும் அநந்தேசுரராகிய மூர்த்தியானமாவிலகதரானமாவாய்த் திரும்ப வந்தஅநந்தேசுரராகிய மூர்த்தியானமாவைப் பிரமாண்டநகராதிபதியாகும் ஸ்ரீகண்டராகிய மூர்த்தியானமாவிலகதரானமாவாக்கியந்தஸ்ரீகண்டசரீரசரீரிபாய்ச்சத்தியகாடிந்யகண்டிப்புடையகாயகரணகலைகனாறசசளராயிருந்து பிரமவிஷ்ணு முகலோர்ச்சும், ஸ்வேதோபமணலியப் பிரபிரகுகட்கூர், கருஷ்ணர்ச்சுனாதியர்க்கும், அறுபத்துமூவாமுகலோர்க்கும், நிககிரகா நிககிரகங்களைப்பண்ணி வினையாட்டு வினையதற்பின்னகம்பிரதமர்ச்சும் அர்ப்பொற்ப அததியற்புதப் பிரசாதப் பரதராயிருந்து சரிக்குஞ்சரித்திரங்களிற் சரிது பவுராணிகமதம் பாஷிப்பதற்குபக்கிரயிககிணரர்.

அரணு - ஸ்ரீகண்டசரீரமாகிக கண்டிப்புப் பொருந்திய சிவசரீரம்,—உலகிணையிறந்துநினைதது - சிவான்ம கருத்தியவிலகிணை கிர்த்தியங்களை யுடையது,—என்பது ஓரார் - விசாரியார்,—உலகு-பிரபஞ்சம்,— அவனுவிற் றேனாறி யொடுக்கி மென்று மோரார் - அந்தச் சிவனது கண்டிப்பில்லாச் சமகேதசுந்தி சரீராதிட்டித வகண்டித பரிக்கிரக மஹாமாயா மாயாசத்தி சரீரத்தில் நினைதும் பிரத திறத்திருக்குமென்பதம் விசாரியார்,—உலகிணக்குயிருமாக யுலகுமாய் நினைதோரார்-கித சித் பிரேரகராய் விடாயியாயிருப்பது முணரார் இப்படியிருக்கும்,— உருவிணையுணராரெல்லாம்-விவேகத்தியா ரணவரும் ஸ்ரீகண்டருபியாயிருக்கின்ற சிவன் அதிஷ்டாகார ராகலால்,— உலகினிற்றொருவ னென்பர்-கம்மைப்போலே யொருவனென்று சொல்லுவார்கள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனிசிறத்தினுடைய அசிறத்தினேயென்பதனை வலியுறுத்து முகத்தான் அவ்வுருவடிவின் பேதல்களும் அவற்றின்கண்ணே முன் தொழிலுள்ளும் அவற்றினுடைய பயன்களும் தொகுத்துணர்த்துகின்றார்.

சிறத்தினுடைய அசிறத்தினே யென்பதற்கு, வேதத்துள் உருத்திரன் விசுவாதிதனென்றும், விசுவகாரணென்றும், விசுவத்திற கரத்திரியாயென்றும், விசுவருடியென்றும் அஞ் சருங்களை சான்றென்பதாம்.

மாயையிற் றேறியொடுங்குமுலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற முகல்வனுநவிற றேறறி ஒம்புகியது - மாமென்பது, சிழங்கினது உதோன்றிய தாமரைபைப் பங்கயமென்பதொன்றாக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

உலகினையிடுகத்திற தரனுருவென்றுமோரார் - ப்ரபஞ்சத்திற் கப்பாற்பட்டு நின்றது சிவனுடைய உருவமென்று இங்ஙனஞ் சொல்லி விசாரித்தறியவு மாட்டார்கள், - உலகவனுருவிற றேறறி யொடுங்கிடுமென்றுமோரார் - இதைப் பிரபஞ்சம் காத்தாவருளினாலே தோன்றி யொடுங்குமென்று நினைத்தறியவு மாட்டார்கள், - உலகனுச்சூயிருமாக யுலகுமாய்நின்றகோரார் - பிரபஞ்சத்திலுள்ள சருவரன்மாக்களுக்கும் பிராணனுமாய் விசுவத்துக்கு விஸ்வரூபியாய் நிற்பனென்று நினைத்த

தியவு மாட்டார்கள்,—உலகினி லொருவெ ன்ப ருருவினையுணரா
 றெல்லாம் - அவனுடைய சொருபத்தை ஆராய்ந்து உறிக்கை
 குப போதமில்லாதவர்களுெல்லாம் அவனையு மிகுப பிரவருசுத
 தீலுள்ள வானமாககளைப்போல சொருவனென்று சொல்லு
 வார்கள்

இதனும் சொல்லியது விஸ்வாதிக்கணுமாய, விஸ்வக் கோ
 னைகைகரும் விவருகைகரும் காரணனுமாய், விஸ்வத்தீலு ன
 டான வானமாககளுகுப பிராணனுமாய், விஸ்வருதியமாய
 நின்ற காந்தாவினுடை அநிரயாட்டாதவர்கள், அவனையு
 விஸ்வத்தீலே ஒருவனென்று சொல்லுவார்களென்று முறை
 டைபை உறித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

அரணஉரு - சுருதிக்குறியினும் அசுத்திதனை பென்பகரு
 வேசத்த னுருத்திரனுருவா,—உலகினை யிறந்த நின்றநென்ப
 கோரா - விசுவாதிக்கென்று கூறுஞ் சுருதியினையு முணரா
 ர்,— அவனுருவில் - அவன்வடிவத்தில, - உலகுதோன்றி யொழி
 க்குமிமென்று மோரார் - உலகநகோனறி யொழிவருதலால் வி
 சுவ காரணென்னுஞ் சுருதியினையு முணரார்,—உலகினுகரு
 ருமாகி நின்றகோரார்-விசுவத்தீர் கந்தரிபாய்பென்று கூறுஞ்
 சுருதியினையுமுணரார்,—உலகுமாய் நின்ற கோரா-விசுவரு
 பியென்று கூறுஞ் சுருதியினையுமுணரா,—உருவினையு ன்ராரொ
 ல்லாம் - இங்ஙனங் கூறுஞ் சுருதிகள் சானராசுவந திருமேனியி
 யல்பு ணராரெல்லாம்,—உலகினி லொருவனென்பர்-உலகத்தீலு
 ள்ளார் கூறுங்கடவுளரி லொருவனென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உமது கர்த்தா தேவர்களுள் னொருவனென்ன
 அனரென நுணர்த்துகிரா.

தேவரி னொருவனென்பர் திருவுருச் சிவனைத்
 தேவா, மூவராய நின்றதோரரா முதலுருப் பாதிமா
 த, ராவது மயியராதி யரியயற் கறியவொண்ணு, மே
 வரு நிலையுமோரா ரதனுரு யினோவுமோரார். (சக)

(இ - ள) தேவரி இப்படி திருமேனி பெடுத்திருக்கிற சிவ
 னொருவனெ னையந்த மூப்பத்த முக்கோடி தேவர்க
 ன்பா திருவு ளுக்குள்ளே யொருவனென வறிவில்லாத
 ருச சிவனை வாகள சொல்லா நிறபர்கள்.

தேவர் மூவ அந்தத் தேவர்களுட் சிறப்பினையுடைய
 ராய் நின்றதோ மும்மூர்த்திகளையு மவனதிட்டித்துக் கொண்
 ரார டி நின்று தந்தாங்கிருத்தியங்களையு மறியார்
 கள்.

முதலுருப் பா மகேஸ்வரவிக்கிரகத்திற் ருேன்றிய விரு
 திமாத நாவதும பத்தஞ்சி லத்தனா ரீசுரமா விரண்டநரின்ற
 றியார முறைமையினையு மறியார்கள்.

ஆதி யரியயற் சகலத்துக்கு மாதியான வழுர்த்தி சா
 சுறிய வொண்ணு தாக்கிய மனற் தம்பமாய்ப் பிரமவிட்டு னு
 மே வரு நிலையு க்களாக் கடிமுடிசாண்ப தரிதாய்நின்றது ம
 மோரார் றியார்கள்.

அதனுரு வினை அந்தத் தழற் பிழம்பிற் ருேன்றிய லிங்கோற்
 வுமோரார். பக மு உந்தமூர்த்தபெ ன் றறியார்கள் எனு

மே உலகிற்கு விளைவு கூறும் புராணவசனமும், அத்தகாரசர
வடிவு கூறும் புராணவசனமுமாகிய இவையு மதற்குச் சா
னநெனபதாம்

இவையிரண்டு செய்துளும் அசித்திகனென நதற்கு உரைய
ளவை காட்டியவாறு.

நிரம்பவழியருளா வருமாறு.

— 1 —

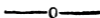
உம்முடைய காததாவும தேவாசனங்களுளோ ஒருவரு
ழிருது வேறே ஒருவனென்று சொல்லவேண்டியதில்லை என்றவ
னை மேல்நுதநுநிச் செய்து

தேவரிலொருவனென்பர் திருவுருச்சிவனை - ஞானமே திரு
ரேணியாகவுடைய பரமேஸ்வரனை மாபையே வடிவாகவாரா
பிரம்ம விஷ்ணுகளுடனே கூட்டி வவ்னையு மவர்க்கிப்போல
ஒருவனென்று சொல்லுவார்கள் போதகனராயுள்ளவாகள இ
பபடிச சொல்லுவார்களே அறிவற்றவாக ஞானபானெனனி
ல்—தேவர் மூவராய் நுதநேராரா-பிரம்ம விஷ்ணுகளுக்கு
ப பிராணனுமாய இவாசனங்களுக காததாவுமா யிவர்களுடனே
கூட்டி எண்ணப்பட்டமுறைமையு மறிவார்களே அதுகொண்டே
யாயிருக்கு மறிவற்றவாக ஞானநு இதுவன்றியும்,—முதலு
ருப்பாதிமாத ராவதுமுனராரா,—அநதக கர்த்தாவினுடைய தி
ருமேனி அாதகனாசுரமாகியிருத காரணமும் ஏதுகொன்றி
யார்கள் —ஆகியரிபயற்கறியவொண்ணு மேவருநிலையு ராரா-
பரமேஸ்வரன பிரம்ம விஷ்ணுகளுக்கு மறிப்பபடா தழற்
பிழம்பாய் நினதது ஏதுகாரணமென்று மறிபார்கள் இதுவன
றியும்,—அவனுருவிளைவு மோரார் - அவனுடைய திருமேனியா
லுண்டான பிறையோசனங்களை யு மறியார்கள்.

இதற்குப் பிரமாணம். திருச்சதகம், “தேவர்கோவழிபரீ
தேசுவதேன் செழும்பொழி ல்கள பயநதுகாத் தழிகுமற்றை,
மூவர்கோளாய்நின்ற முதல்வனமூர்தி மூலாமைதானும்
பாகத்தெந்தை, யாவர்கோசென்னையும்வந தாண்டுகொண்டா
னியாமார்சகுங் குடியல்லோ மிபாது ளஞ்சோ, மேவினோமவ
னடியா ரடியாரோடு மேனமேலு வகுடைந்தாடி யாடுவோமே”
என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனும் சொல்லி பது பரமேஸ்வரனுக்குத் திருமேனி ஞா
னமே யாகையினு ளசததி சிவானமிபமாயிருத் த ஆனமாகக
ளுக்குப் போகமோடசங்களைக் கொடுக்கிரவ னுகையாலும், பிர
ம்ம விஷ்ணுக்களா லறியப்படாதவ னுகையாலும் தேவர்களி
லொருவ னல்லவென்னு முறைகளை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

ஆதியரிபயற்கறிப யொண்ணு மேவுருநிலையுமோரார்-விசு
வாதிசென்பது முதலிய காணகு சுருகிகளையு முறையே வலி
யுறுப்பனவாய் அரிபுமயனு மடி முடி தேடி யறிபாவண்ண நீண்ட
திருவுருவி விலைகூறும் புராணவசனத்தினையு முணரார்,—
தேவர் மூவராய்த் திருவுருநின்றதோரார் - மும்மூர்த்திகளுந்
தன்னுறுப்பிற்றேனறி நின்றவடிவி விபல்புகூறும் புராணவச
னத்தினையு முணரார்,—அவனுரு வினவுமோரார்-அவன்வடிவி
லே விளைந்தவண்ணமே யுலகிற்கு விளைவுகூறும் புராணவசன
த்தினையு முணரார்,—முதலுருப் பாதிமாத ராவதமுணரார் -
அர்க்குரு ரீசுவரவடிவு கூறும் புராணவசனத்தினையு முண
ரார்,—சிவனைத் தேவரி லொருவனெயர்-இவ்வளங் கூறும் புரா

ணவசனங்கள் சான்றாகவும் இவ்வுண்மை யறிபாதவர் சிவயிராணைக கடவுளில் ஒருவன எனப் பனபதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அசுத்திதனைன்பவர்க்கு உரையளவை காட்டியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமத.

போடியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார், யோடியா யோகமுத்தி யுதவுத லதுவுமோரார், வேடியானும்போற் செய்த வினையினை வீட்டலோரா, ருடியா மூடொல்லா மும்பரி லொருவனென்பர். (௫௦)

(இ-ள)போகியா சிவன்றான் போகியாயிருந் தான்மாகசனாயிருந் துயிர்க்குப் போகத்தைகொடுக்கருந் தன்மையுமுணரர்கள்
 க்குப் போகத்தைப்புரிதலோரார்

யோகியாயோ சிவன்றான் யோகியாயிருந் தான்மாகசனாகமுத்தி யுதவுத க்கியோகசாதனையாற்பெறு முத்தியின முதைமையு ருதியமாட்டார்கள்

வேகியானும் இராசத் துடேட மில்லாத சிவன்றானும்போற்செய்த வி கோபமுடையவர்களைப்போல வான்மாகசனையினை வீட்ட ள்செய்த குரகனமங்களை யறிந்த தற்கேற்றலோரார் துயரங்களைத் துய்ப்பித்ததனை விடுவிப்பிககு முறைமையு மவன் செயல்செனை னுணரார்.

ஊகியா மூட இப்படி நானூவிதமாக வுபகரிக்குஞ் சிவ
 லொல்லா மூடபரி னது மகிமையை யுள்ளபடி விசாரித் தநிய
 லொருவ னென மா—தவர்கள் தேவரி லொருவனெனக்
 பா. கருதவாக்கள் எ - று. (௫௦)

சிவாக்ரயோகியருவை வருமாறு.

—0—

மேலியவாறு நிர்குணத்தை ப்ரதிபாதித்து சகலாக்கு
 உபாஸ்யா மூத்தியாய பரவரததகாபேதமாய கலாமஸ்தகத
 திலே யிருந்து ப்ரகிருதி மண்டல சிருத்தியங்களைப் பண்ணும
 ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரனை ப்ரமம விஷ்ணுவாதிக்கள் அபேகைந
 யாக பரமென்று கூறுகின்றது.

போகியாயிருந் தயிர் தகுப் போகத்தைப் புரிதலோரார் -
 உமாமலையவர மூத்தமாயிருந்து உலகத்தி லானமாககளுந்
 கெல்லாம ஸ்ரீபுருஷ ஸம்சீயாக மோகத்தை யுண்டாகுவது
 நிதிதகமெனும்,-- யோகியாயோசமுத்தி யுசவுதலதவுமோ
 ரார - கூடுககைவனசுகில் யோகாசனத்திலே யிருந்து போகிக
 ளுக்கெல்லாம போசசாமர்த்திய முண்டாசித் ததபலமாகிய
 மோகத்ததைக் கொடுப்பதற்கு,--வேக்யானூற்போற்செய்த
 வினவினை கிடலோரார-கோபத்தை யுடையவாகளைப்போ
 லே யானமாகசனைத் தனடிககிமது அவாகள் பண்ணின பாவ
 னேனமேலும் வளராம லொழிக்கிற தெனறும்,-- ஊகியா
 மூடொல்லா மூடபரி லொருவ னெனபர் - விசாரியாத அரு
 ஞானிகளெல்லாம் இநதச சரித்திரங்களைக் கொண்டே தே
 வாகரி லொருவனெனறே சொல்லுவார்களா எனறிதனை பொ
 ரு

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

இசுவமுக

போகியாய் - சேவி தேவலயிருந்தது, — யோகியாய் - த
கூடலு முாததீயாயிருந்தது, — வேசுபாஹற்போல் - சோடியா
ஹற்போல், — ஹகியா - விசாரிபார.

மற்றது வெளிப்படட.

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—o—

முகல்வனகொண்ட திருமெனிரளிற் சிலதிருரேவி போ
கவடிவமுட, சிலசுருமேனி கோரவடிவமுட, சிலதிருரேவி போ
கவடிவமுமாகக்கொண்டது; முறையே உயிரகடகுப் போகம
புரிதற்பொருட்டிம, வ்ணையினை விட்டுநீத்பொருட்டிம, போகமு
த்தியுவுதற்பொருட்டி மாமென்பதாய

—

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

—o—

உம்முடைய கர்த்தா சததி சிவானமியமாயிருந்து போக
மோட்சங்களைக் கொடுப்பா னென்றவனை கோக்க, மேலருளிச்
செய்க்றா.

போகியா யிருந்தயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார் -
பரமேஸ்வரன தான போகசொருதியாயிருந்து ஆனமாக்களுந்
குப் புசிப்புக்களைக் கொடுக்கிற முறைமையு மறியார்கள், — யோ
கியா யோகமுத்தி யுதவுதலுவு மோரர் - தானே போகத்தி

லேயிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு யோகமுண்டாக்கி யதனால் மோட்சத்தையும் கொடுப்பத மறியார்கள்,—வேகியானுற்போற்செய்த வினைகளைகிட்டலோரார் - தான கோபமுடையவர்களைப் போல விருந்த ஆன்மாக்களுக்குக் கோபங்களையு முண்டாக்கி அவரவர் முனசெய்த கணமத்துக் கீடாக வுண்டாக்கிய சுகத்துக் கங்களைப் புசிக்கச்செய்தே உண்டாகிய பிரியாப் பிரியங்களினாலே ஆகாமியத்தையும் ஏற்றுவித்து, இப்படிப் புசிப்பித்துத் தொலைக்கிற முறைமையையும் அறியார்களா.—பூகியாமுடொல்லா மும்பரினொருவனென்பர் - இங்ஙனம் பரமேஸ்வரன் ஆன்மாக்களுக்குச் செய்கிற உபசங்காரங்களை விசாரித்துப் பாராது புத்தியினொல்லா மிவனையுக் தேவர்களிலே ஒருவனென்று சொல்லாநீற்பார்.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்கு அதக்கத்துக்குத் தக்க திருமேனியாயிருந்த போகமோட்சங்களைக் கொடுக்கிற சிவனைத் தேவர்களினொருவனென்று சொல்லப்படாதென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

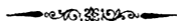
சுப்ரமணியதேசிகருணை வருமாறு.

—0—

போகியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார்—முதல்வன்கொண்ட திருமேனிகளிற சிலதிரூனினி போகவடிவங்கொண்டது உயிர்க்குப் போகவடிவம் புரிசற்பொருட்டென்பதனையு முணரார்,—வேகியானுற்போற் செய்தவினைகளைகிட்டலோரார் - கோரவடிவங்கொண்டது உயிர்கள்செய்தவினைகளை கீட்டுதற் பொருட்டென்பதனையு முணரார்,—யோகியா யோகமுத்தி யுசவுச லதுவுமோரார் - யோகவடிவங்கொ

ண்டது உயிர்க்கு யோகமுத்தி யுதவுதற் பொருட்டென்பத னையு முணரார்,—ஊகியா மூடரெல்லாம்-இவ்வாறு திருமேனி கொள்ள முறைமையினை யாராய்ச் தறியுபநிவல்லோர்,—உம பரி னெருவ னென்பா - தேவரின ஒருவனென்பா எனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி மலேசலிகரஹ நாணுவிதமா யிருக்கு

மென னுணர்த்துசீரா.

ஒன்றொடொன் றொவ்வாவேட மொருவனே த ரித்துகொண்டு, நினறலா லுலகநீயடு நினறன னென னுமோரா, ரன்றியவ் வேடமெல்லா மருளபரி தொழி லென்றோரார், கொன்றது வினையைகொன்று நினற வக குணமென்றோரார். (ருக)

(இ-ள) ஒன்றொ ஒரு வடிவுக கொருவடிவு மாயுதங்களு டொன ரொ மொவ்வாம லிருபததைத்த விக்கிரக மா எ வவா வேட வொருகததாததானே தரித்துகொண்டு நி மொருவனே தரி ற்கையால் ததுக கொண்டு நினறலால்

உலகநீங்கி நி சிவன ப்ரபஞ்சத்துககு வேறா யதனைநீங் னறன னென்று சி நினறானென்ற முறைமையினையு மறியார் மோரார் கள்.

அன்றியவ வே இங்ஙனங் கூறிய ஐடிவினறி வேரேயுண் டமெல்லா மரு டாககப்பட்ட திருமேனிகளெல்லா மாண

எபுரி தொழிலெ மாக்களுக் கருளைக்கொடுக்கையின் பொருட்
ன ரேரார் டெனறு மறியார்.

கொன்றது வி அரன் திரிபுரமுதலியவற்றைச் சங்கரித்
ணையக கொண ததெல்லா மந்தநதவானமாக்களை யீடெந்
று நின்றவக கு றுகையின்பொருட் டவாகள்செய்த கணமங்
ணமென ரேரா களைப் புசிப்பித்ததுத் தொலைப்பித்ததனநி யி
ர் ச்செயலன்றெனறு நல்வினை யடைவிப்பித்த
தெனறு கருதவுமாட்டாராகள எ-று

இத்தகு வாடவபசங்கை யெனவறிக. (ருக)

சிவாக்ரயோகியுருணா வருமாறு.

—0—

மேலிதவு மந்தகே புறநடை.

ஒன்றொடொன ரெவவாவேட மொருவனே தரித்துக்
கொண்டி நின்றலா லுலகுநீங்கி நின்றனனென்று மோரார்-பர
ம்ம விஷ்ணு ருத்திரனென்னு மூன்று விக்ரஹங்களு மொன
ரேடொன ரெவவாததாய், ஒருவனே ஏககாலத்திலே தரித
துககொண்டு நிற்கையால்; காமகருளோதாதிகளுக்கூத காரண
மாகிய மாயா பரபஞ்சததிற்கு அந்யமாகிநின்றதையும்,— அ
னநி யவவேடமெல்லா மருளபுரிதொழிலென ரேரார் - அனநி
யந்த விக்ரஹங்கனெல்லாங் கருபையினுலே பண்ணப்பட்ட
கருதயங்களுக கெனறும விசாரியார். சிருபையினுலே பண்ணுகி
ற க்ருத்தியத்திற்குச் சங்கரிப்பானே நென்னில்?—கொன்றது
வினையககொன்று நின்றவக்குணமென்றேரார் - அந்தச் சம்
ஹார குணமானது ஆன்மாக்கள் பண்ணின கர்மததையே நசி
ப்பித்ததெனறு விசாரியார் என்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—o—

இதவுமத.

ஒன்றொடொன் றொவவாவேடம் - கிரந்தாதி விக்கிரகபே
த ஆபுத்பேதங்கள்,—கொன்றத - கக்ஷ மதனாதி சங்காரம்,—
வினையைக்கொன்றத - இருவினையுட் பாவததைப் புசிப்பிதது
காசமாகருவது.

மற்றது வெளிப்படை

சிவஞானயோகியநுரை வருமாறு.

—o—

அங்ஙனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோகவடிவுமா
ய்த் தம்முண் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே கொண்டிந்ந
னம், தம்முண் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும் அங்ஙனம்
போகமும லீடும் யோகமு முசவுமுகத்தான அதுககிரகமொ
ன்றற்கே ஏதுவாதலும், தீமைசெய்வது கனமையைப் பயத்த
லும், உலகத்தின வைத்தறியப்படாத வநிசய நிலையாகலான;
இதவுமதரகுச சானநென்பதாம்.

உலகனை யிறந்துநின்ற தரணுவ மென்பதுஉம் ஈண்டினி
து விளக்கியதுஉமாயிற்று.

நிற்றல் நின்றலென விகாரம்.

அன்றியவெனனும் பெபொச்சன்று விகாரத்தாற் ரொக்
கது.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அசித்திதலாதற்கு ஏதுக்கா
ட்டியவாறு.

நிரம்பவகிமுயருநா வருமாறு.

—0—

உம்முடைய காத்தா ஒருவனென்றால் வடிவமொன்றெழிந்து பலவாகச் சொல்லவேண்டியதில்லை எனறவனை நோக்கிப் பலவடிவு அவனுக்குண்டென நருளிச்செய்கிறார்.

ஒன்றொடொன்றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொண்டு நின்றவனுலகநீங்கி நின்றனெனென்றுமோரார் - ஒன்றை பொன்றொவ்வாமற் பலவாகக் கர்த்ததாகொண்ட திருமேனிகளெல்லாம் ஒருவர் கொடுத்ததல்ல, தனதிச்சையாலே தானே உண்டாக்கிக்கொண்டு நிற்கிறவன்; ஆகையால் பிரபஞ்சத்தை நீங்கி நிற்பானென்கிற முறைமையையு மறியார்கள். இப்படித் திருமேனி பலவாக வேண்டியானே நெனனில்?—அன்றியவவேடமெல்லா மருளபுரிதொழிலென்றோரார் - இதுவன்றியும் அப்படி பொன்றையொன்றோராத திருமேனிகளெல்லாம் ஆனமாக்கலுக்கு அதுக்கிரகம்பண்ணுகைப் பொருட்டாகக்கொண்ட திருமேனிபென்று மறியார்கள். அப்படி யதுக்கிரக மூர்த்தியாயிருக்கிறவன் சங்கரிப்பானெனனில்?— கொன்றது வினைபைகொன்று நின்றவக குணமென்றோரார்—சிரிப்புரத்கன முதலாகச் சொல்லப்பட்ட கொலைகளெல்லாம் ஆனமாக்கள கனமத்தககிடான சரீரங்களைப்பெடுத்தது சுகதுக்கங்களை யறுபவிககிரதயா ததை நீக்கி யிளைப்பாற்றிவைத்தது குற்றமல்ல, குணமென்று விசாரித்தறியவு மாட்டார்கள்.

இதொருசொல்லியது கர்த்தா எண்ணிறந்த வடிவுகள் கொண்டது ஆனமாக்களை யிரட்சிக்கை நிமித்தமாகவென்றும், அவனசெய்கிற நிக்கிரகமும் அதுக்கிரகமே பாமெனனு முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஒன்றொடொன் றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொ
ண்டி நினறலால்-அங்ஙனம் போகவடிவும் கோரவடிவும் யோ
கவடிவுமாய்த தமமுண மாறுபட்ட பலவடிவு மொருவனே த
ரித்துக்கொண்டி நிறறலால்,— உலகநீங்கி நின்றன னென்று
மோரார் - உலகத்தின வைதகறியப்படாத அதுசய நிலையனெ
ன்பதனையு முணரார்,—அன்றி யவவேடமெல்லா மருள்புரி தொ
ழிலென்றோரார் - தம்முண மாறுபட்ட அப்பலவடிவவகளும்
அங்ஙனம் போகமும் லீடும் யோகமும் உதவுமுததா னனாக
கூரக மொனறற்கே யேதுவாமென்பதனையு முணரார்,—கொ
னறது வினையைக்கொன்று நின்றஅக் குணமென்று ஓரார்-கொ
ல்லுதலாகிய தீமைசெய்வதும் வினைஊக கெடுதலாகிய நன்
மையைப் பயதலாகிய குணமென்பதனையு முணரார்.

இவை யிரண்டுசெய்யுளானும் அசிகத்தினே யென்பதற்
கேது கூறியவாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமத.

நாயகன் கண்ணயப்பா னையி புதைப்பவெங்கும்,
பாயிரு ளாகிமூடப பரிந்துல மினுககுநெற்றித், தூ
யநேத திரத்தினுலே சுடரொளி கொடுத்தபண்டிற,
நேயமா ரொளிகளெல்லாளு சிவனுருத் தேசுதென்
னார். (௫௨)

(இ-ள்.) நாயக கைலாயத்தின் கண் இரத்தினப் பிரத்த
ன் கண் மென்னுந் தாழ்வரையிற் கணங்களெல்லாந்

ணயப்பா னாய தோத்திரஞ்செய்யப் பார்வதியாருடன் சி
 க்புதைப்ப வ நெழுந்தருளியிருக்கிற வவதரத்தில் நிரு
 த்தமுதலிய லீலைகளைப்பண்ணி யெழுந்தரு
 ளியிருக்கிற சமயத்திலே, பார்வதியார்வினோதார்த்தமாகச்சி
 வன நிரு நயனததைப்புதைக்க,

எனக்கும் பாயி உலகமெங்கும் பரந்தவிருளாற் நேவர்க
 ரு ளாகமூட னெல்லாராயுந தேவவருடத்திற் கோடிவ
 ருட மறைக்க; அப்பொழு தவர்க டோத்தி
 ரஞ்செய்ய,

பரிந் துலகினு உலகத்திலுண்டான வானமாக்களுக் கெ
 க்கு ல்லாந தாயருறுவதனைக்கண்டது நீக்குகை
 யினபொருட்டிக கிருபைசனித்து

கெற்றித் தாய பாலத்தின ஞானககண்ணூற் சுடர்பொ
 நேத் திரத்தினு ருந்திய ப்ரகாசத்தைக் கொடுத்த முறை
 லே சுடரொளி மையாலே,

கொடுததபண்பி
 ன

தேயமா ரொ தேசங்களிற் பொருந்தப்பட்ட ப்ரகாச
 ளிக னெல்லாஞ் ங்களெல்லாஞ் சிவன தறுக்கிரகத்தா லுண்
 சிவனுருத் தேச டரண ப்ரகாசமேயென்று விசாரியார்கள்.
 தென்னூர் எ - து.

இதற்குச் சைவபுராணத்தி லேகாதச வருத்திர சங்கி
 னையி லெனவறிக.

உ-ம். தேவாரம். “மலைமடத்தை விளையாடி வளையாடு
 கரத்தான மகிழ்ந் தவனகண் புதைத்தலுமே வல்லிருளா யெல்
 லா, வுலகுடனருள மூடவிரு ளோடும்வகை கெற்றி யொற்றை
 க்கண் படைத்துகந்த வுததமனூர்வினவி, லலையடைந்த புனல்

பெருகியானமறுப் பிடறி யகலொடுசக தந்திவரு மரிசிவீன
 நென கலாமேற், கலையடநது கலிககடியந தணரோமப புகை
 யாற் கணமுகில்போன தணிகளருங் சலையநலலூரா சானே”
 எனவறிக. (ருஉ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் ப்ரபஞ்சத்தில் பரகாசமெல்லாம சிவனுடைய நேத்
 ரங்களின் பரகாசமென்ப துணாததுதல்.

லாவலோக நாயகனாகிய பரமேஸ்வரனுடைய திருநயன
 ங்களிலே லோகநாயகியாகிய பராவதியார விநோகத்தினாலே
 மூட வெல்லாலோகங்களுக்கும் அந்தகாரமாகையினாலே, லோகங்
 களுக்குக் கிருடையினாலே நெற்றித் திருநயனத்தினாலே ப்ரகா
 சத்தைக் கொடுத்த பரிசினாலே ; லோகங்களிலுள்ளான பர
 காசமெல்லாஞ் சிவனுடைய திருநயனங்களின் ப்ரகாசம் என
 புறி எனறிதன்பொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

இதுவுமது.

வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

அவ்வெடமெல்லாம் அருள்புரி தொழிலென்பதற்கு முதல்

குகு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வி திருக்கண்டமுதல்தகு திருவனையாட்டினக ணிகழந்த நிகழ்ச்சி
யே சான்றென்பதாம்.

நயப்பு மகிழ்ச்சி
பாப்கல் பரததல.
தேயம உலகம.

நிரம்பவழகியருகா வருமாறு.

—0—

இப்படி உம்முடைய காததா பிரபஞ்சத்தை இரட்சிப்ப
னென நெறுகேகாணப்பட்டதென டவணைநோக்கி மேலறளிச
செய்கிறார்.

நா பகனகண்ணமப்பால் நாயகிமுதல்ப - பரமேஸ்வரனு
டைப திருநயனங்களைப பரமேஸவரி வினோதமாக சீயத்தகுத
தாலே மறைக்க,—எவரும்பாயிருளாகிமுட - எவவிடமுமிரு
ளானது பாரத்து சாவதையு முடிசுகொள்ளப் பரிந்து பரமே
ஸ்வரன ஆனமாககளுக்காக விரங்கித் திருவுளம்வாழ்த்து உல
கினுக்கு,—தூயநேத்திரத்தினாலே சுடரொளி கொடுத்ததப்பண
பில் - பிரபஞ்சத்துக்கு நெறியிலுண்டான சுததமான திருநய
னத்தாலே விட்டி விளங்காநின்ற சுடர்பொருந்தின பிரகாசத்
தைக கொடுத்த முறைமையாலே,—தேயமாரொளிகளெல்லா
ரு சிவனுருத தேசநெனஞர் - பிரபஞ்சத்தி லுண்டான சந்தி
ராதித்தாக்கினி நட்சத்திர முதலான பிரகாசங்களெல்லாம
பரமேஸவரனுடைய திருமேனிப் பிரகாசத்தினாலே காரியப்ப
டுகிற வெள்ளிகளென்று இந்த முறைமையை உள்ளபடி யறிந்து
சொல்லுகுறர்களில்லை. அதெனெனவில்? தங்கள் அகங்காரவ
களால்.

இதற்குப் பிரமாணம். தேவாரம், “மலைமடகதை வினையாடி வளையாடுகரத்தால் மகிழ்ந்தவன்கண் புதைத்தலுமே வல்லிருளாபெல்லா, வுலகுடனொனமுடவிருளோடும்வகைநெறறி யொறறைககண படைத்துகநந் வுத்தமனூர்வினவி, லலையடைந்தபுனலபெருகி யானைமருப்பிடறி யகிலொடுசந்தந் துமரிசி வினநெனகரைமேல், கலையடர்ந்து கலிககடியந் தணரோமப்புக்கையாற கணமுக்கிப்போன நண்கிளருங் கலையநல்லூரா காணே” எ-ம, திருவாசகம். நீதநல்வினையபம, “கனிவந்தகிசுதைபொ மினகழல்கண்டுங் கலந்தருள, யெளிவந்திலேனே விநிதிக்கண்டாய் மெபசசுடருக்கெல்லா, மொளியந்தபூங்கழ லுத்தரகோசமந் கைக்கரசே, யெளிவந்தவெநகைபிரா னெனனையாளுடை யெனனப்பனே”. எனனுமதுங் கண்டுக்கொள்க.

இதனைச் சொல்லியது பரமேஸ்வரன திருநயனத்தைப் பரமேஸ்வரி மறைக்கப் பிரபஞ்சமெல்லாம் அந்தகாரமாபவிடப் பரமேஸ்வரன நெற்றிக்கண்ணிலே அந்த வந்தகாரத்தைப் போகருகையால்; எல்லாப் பிரகாசங்களும பரமேஸ்வரனுடைய திருமேனிப் பிரகாசமெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு

—0—

(அவ்வேடமெல்லா மருளபுரி தொழிலென்பதற்கு) நாயகி நயப்பால் - முகல்வி மகிழ்ச்சியால்;—நாயகன் கணபுகைப்ப - முகல்வனது திருக்கண்புகைத்த திருவினையாட்டினகண்,—எங்கும்பாயிருளாகிமுட - எவ்விடத்தும்பரவிய இருளாகிப்போர்க்கவும்,—பரிந்துலகினுக்கு - பரிவுற்றலகினுள்ளார்க்கு,—தூய நெற்றி நேத்திரத்திலே - தூய்தாகிய நெற்றிக்கண்ணால்,—

சுடரொளிபுகாடுத்த பண்பின் - மிகுந்தபிரகாசத்தினை யளித்த
ருளிபதனமையால்,—தேயமா ரொளிகளெல்லாம் - உலகனுள்
ள யொளிகளெல்லாம்,— சிவனுருதேசத்தெனனார் - சிவனற
ன நிருமேனிப பிரகாசமென னுணரார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமது

கண்ணுதல் யோகிருபபக் காமநின் றிடவேட்கை
க்கு, விண்ணுறு தேவராதி மெலிந்தமை யோரார்மா
ரு, 'நெண்ணிவேண் மகனையேவ வெரிவிழித் திமவா
னபெற்ற, பெண்ணினைப் புணர்ந்துயிர்க்குப பேரின்ப
மளித்ததோரார். (ருக)

(இ-ஊ.) கண்ணு சிவனிமவானிற் றுழவனாயிற் றேவதாரு
தல் யோகி மரத்தினிழுவிலே வேதிகையிற பரியங்கமெ
ருப்ப னனுமியோகாதனமாக வெழுந்தருளியிருந
த வவதரத்தில்

காமநினறிட தேவலோகத்திருக்குந் தேவர்கண் முக
வேட்கைக்கு வி லாவினார்க்குக் காமவிகாரமினறி யதனா ல
ண்ணுறு தேவ வர்கள் வருத்தமுற்ற முறைமையினையு மறி
ராதி மெலித்த யார்.
மை யோரார்

மாறானென் மாயனானவன் றேவர்களுக்குத் துயரத்
ணிவேண்மகனை கை நீகருகல் காரணமாகத் திருவுளத்தடை
யேவ த்துத் தன்பிள்ளையாகிய காமராசனை உழை
த தித்தச் சிவனியோகத்தி லிருக்கையா லா

ன்மாக்களுக்குச் சுகமில்லாமற் றுயருறுகிறார்கள்; ஆகையா னீ
பேர யிந்தயோகத்திற் சிவன கருத்தைத் திருப்பெண்ண, அவனு
மப்படியே யதனைக் குலைக்க,

எரிவிழித்தது சிவனு மிப்படி வருவானென்று விசாரித் த
ப்பொழுது நெற்றிக்கண்ணு லவ னெரிந்து
போமபடி விழித்துப்பார்த்து,

இமவான பெ மேனையுட விமவான கூடிப்பெற்ற பா
ற்ற பெண்ணினை அவதியாசைச் சிவன நிருககலியாணம்பண்
ப்புணர்ந்துயிர்க ணி யருளிண்பின்பு, சர்வானமாக்களுக்கு மி
குப் பேரின்ப ம குந்த போகத்திற சருத்தண்டரக்கக காந்
ளித்த தோரார். தா கொடுக்க, அதனைப்பெற் றதுபவிக்கு மு
றைமையினையு மறியார்கள். ஏ - று.

இதற்குக் காலோதகரத்ததுங் காலிங்கத்ததுங் காண்ட (௫௩)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் காத்தாவினுடைய யோகபோக ரூபங்கள் ஆனமாக்
களின் பொருட்டல்லது தனக்கில்லையென் றுணர்ந்ததகனறது.

கண்ணுதல் யோகருப்பக் காமனின்றிட வேட்கைககு வி
ண்ணுறுதேவராசி மெலிந்தமையோரார் - நெற்றியிலே நயன
த்தையுடைய பரமேஸ்வரன ஸகிதேவியாசை நீங்கி யோகத்தி
லிருக்கவே ஸ்ரீபுருஷர்களை விகாரமுண்டாக்கிக் கூட்டுங் காம
னுண்டாயிருக்கவும், தேவர்கள் முதலான போர்கள் ஸ்ரீபோக.
மில்லாமல் துககிதரானசையும் விசாரிபார்.—மாறா னெண்ணி
வேள்மகனையேவ வெரிவிழித் திமவான்பெற்ற பெண்ணினைப்
புணர்ச் சூயிர்க்குப் பேரின்ப மளித்ததோரார் - திருமால்தான
பரமேஸ்வரன யோகாசனத்தி லிருக்கையினாலே யெல்லார்

குகும போகயில்லை யாசுகது, அருத யோகத்தை விலக்கெ
 னறு வேளாகிய தம்முடைய பிள்ளைபை யனுப்ப; அவனபோய்
 புஷ்பபாணத்தைத் தொடுப்ப, அவவளவில் பரமேஸ்வரன நெ
 றறி யனல்விழிபாலே யெரிதறுப் பின்பு இமவானமகளாகிய
 பராவதியார் தபசுபண்ண அததபசிலுலே சுகதோஷித்தத தி
 ருக்கலயானம பண்ணிக்கூடி, ஆனமாககருகரு அமைவுபெருத
 விஷய சுகததைக கொடுதத்தை விசாரியார் எனறிதன பொ
 ரு

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

இதுவுமது.

வெளிப் பொருள்.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

பல்வேறுவகைப்பட்ட அருளபுரிசொழிலும் அவ்வேடத்தை
 யின்றுமையாமைகருக கண்ணுதல யோகிருகதுழி உலகத்தின
 கணிகழந்த நிகழ்ச்சியே சானறென்பதாம்.

உலகனுக்குயிருமாய் நினறவற்றை இவ்விருவகைத் திருவி
 னையாட்டினவைத்து இனிது விளக்கியதுஉ மாயிற்று. ஒன்றெ
 டொன ரெவவாவேட மொருவனே தரித்ததுக்கொண்டதும் இ
 தனுட் கண்டுகொள்க

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேலதனைக் கண்கூடாகத்
 தெளிவித்துச் சிந்திதலுயும் அசிகந்திதனையென்றதனை வலியுறு
 த்தியவாறு.

சீகண்டருத்திரர்களுரிய வடிவங்களும் பெயர்களுந் கொழில்களும் முதல்வனுக்கும் ஒப்பவுளவென்பது வாயுசங்கதையுட்கூறப்படுதலின், ஈணிக கூறியனவெல்லாம் முதல்வனுக்குரியனவே யாமெனக்கொள்க.

அற்றுகலினனறே ராண்டிக் கூறியவடிவங்களெல்லாம் மகேசுரமூர்த்தயிருபத்தைநதனுளவைததெண்ணப்படடனவென்பது.

நிரம்பவழுகியருவை வருமாறு.

மோட்சததையனறிப போகளு சிவனே கொடுக்கவேணுமென்கிற முறைமையை யருளிச்செய்கிறார்

கண்ணுதலியோகிருப்பக காமனினறிட வேட்கைக்கு விண்ணுறு தேவராதி மெலிந்தமையோரார்-பரமேஸ்வரன யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கக காமராஜனுரு சித்திரம்போலே நிற்க, இன்பத்தசுருத்தெயவலோகத்திலேயுள்ளதேவர்களபுவ்லோகத்திலுள்ளவர்கள் நாகலோகத்திலுள்ளவர்கள் இத்தனைபேருமிகவுமெலிந்து வருகத்தப்படடது மறியார்கள் —மால்தானெண்ணி வேளமகனையேவ - விஷ்ணுவானவர் பரமேஸ்வரன எழுந்தருளியிருந்த யோகத்தைக கலைப்பதாக நல்ல விசாரம விசாரித்தத தன்னுடைய பிள்ளையாகிய காமராஜனையேவ,—எரிவிழுத்த - அந்தக் காமராஜன் வெந்த பஸ்மமாய் போம்படி திருநயனத்தாலே பார்த்து;—இமவான்பெற்ற பெண்ணினைப் புணர்ந்து - ஆணமாக்கப்படுகிற வருத்தத்தைக் கண்டு பரமேஸ்வரன தானே திருவுளம் வாழ்த்து பருவதராஜன புத்திரியைக கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு போகத்தையறுபவித்து;—உயிர்

க்குப்பேரின்பமளித்ததோரார் - ஆன்மாக்களுக்குச் சிவனுள்ள வனநே தொடங்கி அவன் நிருவடியைப் பெறுமளவும் வீட்டுந் தகாத மிகுந்த மாயாபோகத்தைக கொடுத்தது மறியாகள்.

இதற்குப் பிரமாணம். திருச்சாழல், “ மலையனாயன்பொற் பாவை வாணுதலாளபெண்டிருவை, யுலகறியத்தீவேட்டா னெ ன்னுமது வென்னேடி, யுலகறியத்தீவேளா தொழிந்தனனே லுல கனைத்துவ், கலைவினற்பொருளகளைல்லான கலங்குகிங்காண சாழ்னோ” எனனுமது கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பரமேஸ்வரன் போகியாயிருந்து சர்வானமாக்களுக்கும் போகத்தைப் புசிபிக்கிறவன், யோகத்திலேயிருந்து சாவானமாககளுக்கும் போகத்துக்கும மிகுதியாகவருந்த; அது கண்டு மிகுதியும் தானே போகியாயிருந்து சர்வானமாககளுக்கும் போகத்தைக கொடுத்தானெனனும முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(பல்வேறுவகைப்பட்ட அருள்புரி தொழிலு மவவேடத்தை யினறி யமையாமைக்கு) கண்ணுதல்யோகருப்ப - நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபெருமான யோகிருந்தழி,— வேட்கைகளுக்காம னின்னறிட—வேட்கைக்குக்காரணமாப்காமணிருக்கவும்,— விண்ணுறுதேவராதி—மேலிடத்துள்ள தேவர்கண்முதலியோர்,—மெலிந்தமையோரார் - மெலிவுற்றது மறியாராய்,—மாறானஎண்ணி வேணமதனையேவ - மாயனுங்கருதிகாமனையேவுதல் செய்ய,— எரிவிழித்த - விழித்தெரித்து,—இமவான்பெற்ற பெண்ணின் ப்புணர்ந்து - உமாதேவியைக்கலந்து,—உயிர்ச்சுக்குப் பேரின்பம

ளித்ததோராரா - உயிர்களுக் கின்பகிகழ்ச்சி யருளிச்செய்ததம்
சானறெனபதுணரார்.

இவையிரண்டுபாட்டானு மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெரி
வித்துச சிந்திநீனயினும் அசிரதிநேயெனறதனை வலியுறுத்தி
யவாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ னறுக்கிரகஞ் செய்ய முறைமையைப் பலவாகக்கூறி,
மே லவற்றை யிரண்டு விருத்தத்தான முடிந்தது
முடித்தலெனஊந் தந்திர வுகதியா
ஊணர்த்துகிரார்.

படைப்பாதி தொழிலும்பத்தர்க கருளும்பா வ
னையுதுலு, மிடப்பாக மாதராளோ டியைநதுபிர்க வுன்
பமென்று, மடைப்பானு மதுவுமுத்தி யளித்திடும் யோ
கும்பாசந், துடைப்பானு தொழிலுமேனி துடககா
னேற சொல்லொணாதே. (ருச)

(இ-ள) படைப் அழிப்பினைப்பாற்றலெனஊம் பஞ்சகருத்
பாதி தொ தியத்தின முறைமையினையும்,
ழிலும்

பத்தாக்கருளு ஏறம்புமுதற் றேவர்க ளீரயுள்ள வான்
ம்பாவனையும் மாக்களைத் திருக்கண சாததி யிரட்சிககிற
பெருமையினையும்,

துலும் ஆரண மாகமங்களென்னு மாகமங்களு
ண்டா யதுவருங் குருமரபின முறைமையி
னையும்,

இடப்பாக மா கண்ணுதல் யோகிருப்ப வென்பதனால் அ
தராளோ டியை ததகா ரீசுரனாகச் சிவன பாவதியாபை
ந துயிர்க்கின்ப பொருந்திப் போகததை யானமாக்கருக்குக
மென்று மடைப் கொடுக்கு முறைமையினையும்,

பானு மதுவும

முத்தி யளித் யோகியாயிருந்தெனறும் யோகத்தின மு
திமம யோகும் த்தியின்பததைப் பெற்றிருக்கு முறைமையி
னையும்,

பாசந துடை ஞான தீககைபைச செய் ததனா லடையு
ப்பானுந் தொழி முத்தியினையும்,

லும்

மேனி துடக சிவன றிருமேனி தரித்துக்கொண்டு சிரு
கானேற் சொல் ட்டிமுதலிய தொழில்களைச் செய்யாதிருப
லொணதே பாணுகில்; கிருத்தியங்க ஞண்டென்றுரு
சொல்லப்படாது ஏ-று

ஆன சாரியை.

உம்மை என.

இதற்குக் காமிகங் கிரணம் மகுடத்திறகாங்க. (105)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரன திருமேனியைச் சிவ னதி
ட்டித்து நிலாசபொழுது ப்ரகிருதியில் ஸ்ருஷ்டியாதி கிருத
தியங் கூடாதென்ப துணர்த்துகின்றது.

படைப்பாதித் தொழிலும் பதகர்க்கருளும் பாவனையு னூ
லு மிடப்பாக மாதராளோ டியைந துயிர்க் கின்பமெனறும்

டைப்பாளு மதுவும் - ஸ்ருஷ்டியாதி ச்ருத்தியங்களைப் பண
 னுவது பக்தஜநங்களை தயாநபூஜைக்கும் வேநாகமங்களை ய
 ருளுவதும், இடதுபாகத்தி லீஸ்வரியாருடனே கூடியிருந்து ஆ
 னமாககளுட்கு எப்பொழுதும் விஷயசுகததைச சோசநிறு
 ம;—முத்தி யளித்திம யோகும் பாசந தடைப்பாளுந் தொழி
 லாமேனி துடக்கானேற் சொல்லொளுதே - பத்திமுத்திபை
 க கொடுக்கும் யோகமும், அருளுனதைச பொழிக்கும் அதுந்
 கிரஹமாகிய கிருத்தியமும், ஈதெல்லாம ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வர
 னதிருமேனியை அதிஷ்டியாதபொழுது ஆமென்று சொல்லொ
 ளுதென நிதனபொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சுதகாததுவ சிருட்டி திதி சங்காரங்கள் போற் பிர
 கிருதிகளுள் உள்ள அவாநகரகாததிபம், பிரமாண்டத்திலுள்ள
 அவாநகர காதயம், சாக்ஷாத சிவகாதய மாசட்டுர, சீக
 ண்ட தேகமறைவினற் சிவனுக்குக் கிரத்தியமென்பது வே
 ண்டாம அது கனறன்று சகரவாததியாயிருக்கின்ற விராசா
 வுக்கு அநதரங்க கிருத்தியம் பகீரங்க கிரத்தியமபோல , சிவ
 னுசகு மப்படி யநதரங்க கிருத்தியம் பகீரங்க கிருத்திய மிர
 ண்டும் முறைமையிற் சாக்ஷாத கனனலும பிறரைச லுத்தி
 யவர் தானாகி மறைவாலும் நடக்குமென்று கூறுகின்றார்.

முறைமையிற் பிரதம மஹாசிருஷ்டியில் சிவன சிவத்தது
 வ பஞ்சக சிருட்டிபண்ணிப் பின் எனகதேசுர சரீரசரீரியாய்
 அசுத்தமாயயி னின்றும் காலத்தத்துவ முத்தற் பிருநிவி தத்து
 வ மகதமாகிய தத்துவ தாததுவிகங்களை யுண்டாக்கி, உருத்திர

௬௨௬ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ரை இருதயத்தினின்றும், விஷ்ணுவையும் பிரமாவையும் பாரிசங்களினின்றும், சூரிய சோமாக்னிகளை வல திடது நெழநீ நேத்திரங்கள் வினதும், விக்கினேஸ்வரையுஞ் சுப்ரமணியராயுங் கண்டத்தினின்று மிருதயத்தினின்று மிப்படி வாதுளத்திற் சொன்னபடி, மற்றமற்ற அங்கங்களினின்றும் தேவர்களிருடிகள வேதசாஸ்திரங்கள் மற்றுமுள்ளன வுண்டாகுவா.

நடுவே நடுவே வரும் அவாந்தர சிருட்டியில்

மேனி தடக்கானேல் - பிரகிருதிநிலைய ஸ்ரீகண்ட சரீரசரீரயாயு, பிரமாண்டநிலைய ஸ்ரீகண்டசரீரசரீரியாயும் இராஜ்ருந்தால், - படைப்பாதிதொழிலும் - மத்தியமப்பிரளய முடிவினிற் குணத்தவமுத்த பிருதிவி ததவமீருகுற் தத்வதாதவிக சிருட்டி ஸ்திதி சங்காரங்களும், - பத்தர்க்கருளும் பாவனையும் - தீக்ஷாவானகளா யிருக்கும் சிஷ்டருக் குபதேசத்துக காண்பிகளும் நிராலம்ப சாலம்ப சிவத்தியானமும், - தூலம் - சிவாகமோபதேசமும்; - இடப்பாக மாதராளோ டியைந தயிர்க்கினபொன்றும் அடைப்பாளுமதவும் - உண்டாகருவதும், - முததியளித்தியிமியோகும் - உபதேசத்துககாண்டிக்கும் சாலம்ப நிராலம்ப சிவத்தியானமும், - பாசநதுடைப்பாளுற் கொழிலம் - தீக்ஷையைப் பண்ணுவதும், - சொல்லொணாதே - ஆமென்றறையப்படாதே.

சூரியனைக் காசிபர் புத்திரரொன்பதும், சந்திரனை அதிநி புத்திரரொன்பதும், ருஷிகளைப் பிரமா முதலோர் புத்திராக ளென்பதும், வேதசாஸ்திரங்களைப் பிரமா முதலோர் சொன்னதென்பதும், சுப்பிரமண்ணியர் விக்கினேசுர ரிவர்களை ஸ்ரீகண்ட புத்திரர்க ளென்பதும், இவைமுதலிய பலவும்; அவாந்தர சிருஷ்டியில்.

முன் சொல்லியபடி மஹா ச்ருஷ்டியில் மகேசுர புத்திரர்களே.

மாந்திரசாத்திரம் சதாசிவ மாசலால் வெளிகாதி அதி மார்க்காந்த சாஸ்திரங்கள் சாஷாததம் பிராகாராந்தரத்திலும வந்தாலும மகேசுர சாத்திரங்களே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

ஆரணமாகமென்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிப்போந்த உபதேச மாத்நிரைக்கேயனி, உலகவனுருவிற்கேனறி யொடுங்கடுமென்பது முதலாக, இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்ற மறைப்பு நிலையரு ளி னுதியென்னும ஐந்தொழில்செய்தற்கும்; அவ்வடிவம இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய் வேண்டப்படுமென்பதாம்.

படைப்புக்கு வாதுளாகமத்திலே ஐசியவாதே இயங்கியற் பொருளும நிலையற்பொருளுமாகிய உலகங்கள், முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வோருறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறுசெய்யவேண்டிதலானும், மறைப்புக்கு ஊனநடன மியற்றவேண்டி தலானும், திதிக்கு மாதராளோடியைய வேண்டிதலானும், அது சக்ரகத்திற்கு யோகிருந்து காட்டவேண்டிதலானும், சங்காரத்திற்குத் தோன்றின முறையே அவ்வவவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டிதலானும், உபதேசமாத்நிரைக்கேயனி இவற்றிற்கும் உருவத்திருமேனி இன்றியமையாச் சிறப்பினவென்பதுகண்டு கொள்க.

ஏனைத்தொழில்களைக் கிளந்து கூறுதலிற் படைப்பாதி யென்பதற்குப் படைப்பாகிய ஆதித்தொழிலென்றுரைக்க.

பத்தர்க்கருளும் பாவனையென்பது பததாக்கு இருவினை யொப்பின ஆளுநர்பொருட்கு செய்யும பாவனையெனது, திரோதானதொழிலையுணர்த்திறது. பாவனையென்றா, அஃத வனுக்கு இயல்பணமையின

ஆல் எனபது ஆலைசெய்யுமெனப் பெயரடியிற் பிறந்த பெயரெச்சவினையாய் இடைப்பாகமாசுராளுக்கு அடையாயி றது இவ்வாறனறி எண்ணுமமை யேறற சொல்லாகவே வை தது, மேற்கூறிடபோகந் அரணவாகமங்களைப் பிரித்துக்கூட்ட லென்னுமுத்தியால் ஈண்டுமுடனவைத்து எண்ணினாரென்று ரையினுமாம்

பாசந் துடைப்பாளுந் தொழிலெனறது ஈண்டுச் சங்கா ரத்தினமேரறென்பது, கொன்றது வினைடைக கொன்று நி னற வககுண்மென்பதற்குண அறிசு

அடைப்பான துடைப்பானென்பன பானீற்று வினையெ ஷ்சம செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தாரா.

இவையனைத்தானு சுத்தமாயையிற படுங் காரியங்களை நோ க்கிக் கூறிடதெனறுணர்க.

உலகினையென்பது முகல் இவவேமுசெய்யுளானும், மேலைச் செய்யுளின் அசுந்திசெனெறதனை வலியுறுத்தமுதத்தான அவ் வருளுருவின், பிபதங்களுந், அவற்றாலுய தொழில்களும் பயனும், அவையினறிய்மையாச சிதட்டினவாமாறும், தொகுத்துக் கூற பபட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

சர்வஞ்ஞாலியிருக்கிற உம்முடைய கர்த்தா அருபமாயிருந் து ஆனமாக்களுக்கும் போகத்தைக் கொடுக்கமாட்டானோ! உ

ருவமேன் கொள்ளுகிறு னென்றவனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

படைப்பாதிதொழிலும் - சிருட்டி முதலாகிய கிருகதியங்களும்,—பத்தர்க்கருளும் பாவனையும் - சிவபத்காகளுக்கு அறுக்கிரகமபண்ணும ஒருமையும்,—நூலும் - சாததிரங்களும,—இடப்பாகமாதரானோ டிசைந் துயிற்சென்பமென்று மடைப்பாளுமதுவும் - பரமேஸ்வரன தன்னுடைய இடப்பாகத்திலே பரமேஸ்வரியை வைத்துக்கொண்டிருந்து ஆனமாக்களுக்கு எப்பொழுதும் போகத்தைக்கொடுக்கிற அந்த முறைமையும்,—முத்தியளித்ததிமியோகும்- ஆனமாக்களுக்கு மோட்சத்தைக்கொடுக்கிற சிவயோகமும்,—பாசநுடைப்பாணத்தொழிலும்-ஆனமாக்களுடைய பக்குவாபக்குவமறிந்து ஆசாரியனாக எழுந்தருளியவரு பாசங்களைப்போகடுக்கிற தீட்சைகளும்,—மேனிகொடக்கானேற சொல்லொணுக - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பரமேஸ்வரன தனது காரணணியத்தினாலே திருமேன்கொண்டானில்லையாகின, ஆனமாக்களுக்கருப போகமோட்ச முண்டாகாதென்னு முறைமையை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(ஆரணமாகம மென்னஞ்செய்யுளில் கூறிப்போந்த வுபதேசமாததிரைக்கே யன்றி) படைப்பாதிதொழிலும்-படைப்பாகிய ஆதிதொழிற்கு வாதுளாகமத்தி னேசியவாரே இயங்கியற்பொருளு நிலையிப்பொருளுமாகிய வுலகங்கள் முகல்வனது கிருமேனியி லொவ்வோ ருறுப்புக்களி னின்று தோனறுமாறுசெய்யவேண்டி மாதலானும்,— பத்தர்க்கருளும் பாவனையும்-பத்தர்களுக்க கிருவினையொப்பின அருளும்பொருட்டிச் செய்யும்

பாவனையாகிய திரோதானத்தொழிற்கு ஊனநடன மியற்ற வேண்டுதலானும்,—உயிர்க்கணபமென்று மடைப்படுமதவும்— உயிர்களுக்கணபத்தைச் செய்வதாகிய திதிகும்,—நூலுமாத ரானோடிடப் பாகமியந்து - இடையினுகு னூலையொப்பாகச் செய்யுந தேவியோ^{டி} டிடைப்பாகத திபையவேண்டுதலானும்,— முததியளித்திமம் யோகும் - முததியளிப்பதாகிய அதுககரக த்திற்கு யோகிருநது காட்டவேண்டுதலானும்,—பாசநதடை ப்பானூத் தொழிலும் - பாசநீங்குவதாகிய சங்காரத்தொழிற குத தோன்றினமுறையே யவ்வவவுறுப்புதளி னொடுக்கவேண் டிகலானும்,—மேனிதொடக்கானேற சொல்லொணாதே- இவற் றிற்கு மவவடிவமினறிபமையாச சிறப்பினவாய் வேண்டப்படு மென்பகாம்.

உலகனைபென்பது முத லிவ்வேழுசெய்யுளானு மேலைச்செ ய்யுளின அசிந்திதனெனறதனை வலியுறுத்தமுகத்தான அவவ ருளுருவின பேதங்கனும், அவற்றினுய தொழில்களுமபயனும் அகவயினறி யமையாக சிறப்பினவாமாறுக தொகுத்துக் கூற ப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் றலைதமொற்றமெனனுத் தநதிரவுத்தி.

உருமேனி தரித்துக்கொண்ட தெனறலு முரு விறந்த, வருமேனி யதுவுங்கண்டோ மருவுரு வான போது, திருமேனி யுபயம்பெற்றேளு செப்பிய மூ ன்றுநந்தவ,கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் விளைவு கானே. (ருடு)

(இ-ள்) உருமே மெய் வாய் கண் மூககுச் செவி யிவைக
னி தரித்து னையுடைய சகளமே சிவனுக்குத் திருமேனி
ககொண்ட யென்றது

தென்றலும்

உருவிறந்த வ கலைகளுடன் கூடாத நிட்களமான திரு
ருமேனி யதுவுங் மேனியின முறைமையு மறிக்கேதாம்,
கண்டோம்

அருவரு வான மூழ்கூறிய வருவமு மருவமும' ஓவருக்க
போது திருமே கூடித் திருமேனி கொண்டவிடத்தது ச சுகள
னி யுபயம பெற நிட்களமான திருமேனியின முறைமையுங்
றோம ண்டோம்,

செபிய மூன இப்படிச் சொல்லிய மூவிதமான திருமே
று நத்தங் கருமே னியுஞ் சன்ன மரணப்பட்டு வரு ந்தது வ
வ் கழிக்கவந்த டிவைப் போக்குமடிக்கு அவனது கருபை
கருணையின் விளை யினு ளுண்டாய்தென றறிவாயாக. எ-று.
வுகானே.

இதில் நிட்களம் பரமென்றும், அபரஞ் சகளமென்றும்,
பராபரஞ் சகளநிட்களமென்றும் பெறும்.

அஃதென்போல வென்னில்? சகளம் மரமானதுபோலவு
வும், நிட்களம் நிழறபோலவும், சகளநிட்களம் பூவும் பூவினது
மணம்போலவு மறிச

ஒருபொருட் கிரண்டுணமையு முண்டெனவில்? சிதகா
ந்தத்துக்கு விருத்தமான அரைகாந்திகமென்னுங் குற்றமுண
டாம். உருவமாயிருக்கிற புட்பத்தினிடத் தருவமாயிருக்கிற கக்
தமாயிருக்கிற கந்தமாச்ரயமாயிருத்தலாற் குற்றமில்லை யென
வறிக.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

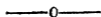
மேல் மூன்று ரூபமும் அதுக்கிரஹாரத்தமென் றுணர்த்து தல்

உருேனிசரித்தகுகொண்ட தெனறலு முருவிற்றகவருமே வியதவுவகணடோம - கர்த்தகா ரூபத்தைத் தரித்துகொண்டா னென்கையில் உருவில்லாம வருவென்ப தறிந்தோம்,— அருவரு வான்போது திருமேனியுபயம் பெற்றோம் - கண்ணாடிநிழல்போலக் காண வுண்டாய், தீ னடுதற்கு இல்லையாயிருக்கும் ரூபாரூப மானபோது; இருதன்மையாயிருக்கும் திருமேனியைக்கண்டோம்— செப்பியமூன்றுநதங் கருமேனிகழிக்க வந்த கருணையின் வடிவுகாணே -சொல்லப்பட்ட ரூபம் அருபம் ரூபாரூபமென னு மூன்றுதிருமேனியும் நமமுடைய கணமகாரணனால் வருமசேஹங்களை மாற்றவந்த கருபாசத்தியின் வடிவென்றறி யென்றிதன்பொருள்.

நந்தம் எனறது சகலரைச் சொன்னது

ஆகில் ஒருமூர்த்தியாக வதுக்கிரகபண்ணுவ ரென னால் மூன்றுமூர்த்திகளினாலே அதுக்கிரகஹமபண்ணுவரென்று சொல்லவது கல்பனாகுளரவமெனலில்? அதல்ல சக்ஷுராதி தீக்ஷபண்ணுவதற்காக குருமூர்த்தியாயும், தயாகபூஜார்த்தமாந சகளாகள் மாடியும், அந்தர்யாமிபாயிருந்து அஞ்ஞானத்தை ஹிப்பதற்காக அரூபமாகவும் சொல்லவேணும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இப்படி மூன்று திருமேனியு மூகிக்கப்பட்டதென றுணர்த்துகின்றா.

உருமேனிகரிததுக்கொண்டதெனறலும் - ஸ்ரீகண்ட சுகள சரீரத்தைத் தனது சரீரமாய்ப் பரிததிருககுமென்று படிததமா ததிரத்தில், தரிக்கப்படுவது உரு, தரிப்பது அரு, என்று இரண்டிபொருள சித்திததலால்,—உருவிறந்த அருமேனியதுவுக கண்டோம - உருவாதிதமாய் அருவாயிருக்கும் நிட்கள சரீரமனுமிதி தகிறிதோம,—அருவுருவானபோது - அருவுருவுமாயிருக்கும் சரீரமென்று,—திருமேனியுபயம் பெற்றோம-சுகளநிஷ்கள சரீரமுந் தியானிப்போம்,—செப்பிய மூன்று நகதங் கருமேனிகழிக்கவந்த கருணையின வடிவுகாணே-அசலம் சலாசலம் சலம என்றும், பரம் சூககுமம் தூலமென்றும், சாற்றிய மூன்று சரீரமுந், பாசரீர சூககும சரீராதகோடுகூடப் பிதிர மாதிரு சுக்கில சரோணிதவகளிணுண்டாகிய ஸ்தூல சரீர சமசாரத்தை நீக்கவந்த சிவசத்திவடிவாயும் சிவசத்தி யபிவியத்தி வடிவாயு மிருக்கின்றதுதானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

திருமேனிபெல்லாம் ஒருநிகரனவாகலின, ஏனைய வருவத்திருமேனி அருவுருவத்திருமேனிகளதுணையும; அவையும் அவ விபல்பிணவாமாறும், உருவத்திருமேனிக்கோதிய நயமேபற்றி அறியப்படுமென்பதாம்.

உருவமெனப்படுக தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப்படுக சூககுமவவத்தை ஒருதலையாணுண்டெனணஞ் சற்காரியத்தினியல்புபற்றி, உருமேனி தரித்துக்கொண்டதெனறலு முருவிறந்த வருமேனியதுவுககண்டோமென்றும்; அவ்வருவமெனப்படுக சூககுமப்பொருள் பிண உருவமெனப்படுக தூலாவத்தையெய்துமபோது அவவிரண்டறகும பொதுவாயதோரவத்

தையும் உண்டென்பது தானேபோதருமென்பது பற்றி அரு
வருவானபோது திருமேனியுபயம பெற்றோமென்றும், வேறு
பொறுளானமையான அவையும் அவவருவடிவோ டொகருமெ
ன்பதுபற்றி மூன்று நாகதங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையி
ன் வடிவென்றும், கூறினார்.

இஃதானே ஏனைத் திருமேனிகளிரண்டினது உண்மையும்
அவற்றதியல்பும் உருவத் திருமேனியோடுதாக்கிய இயைப்புற
றிச சாதிக்கப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

உம்முடைய கர்த்தாவுக்கு உருவமொழிந்தது அருவம் அரு
பாநுபம காணப்பட்ட தில்லையென்றவனை மறுத்து மே லருளி
செய்க்கினார்.

உருமேனி தரிசுத்துக்கொண்ட தென்றலு முருவிறந்த வரு
மேனியதுவுங் கண்டோம-பரமேஸ்வரன் சகளமான திருமேனி
யெடுத்திக்கொண்டா னென்றபொழுதே சகளமுமனறிபே நிட்
களமான திருமேனி உண்டென்று மறிந்தோம்.—அருவருவான
போது திருமேனி யுபயம்பெற்றோம்- நிக்களமானபோதே திரு
மேனி சகள நிக்களமென்னு முறைமையு மறிந்தோம். இப்படி
ஒருவனுக்கு மூன்று திருமேனியாகச் சொல்லுவானே னென்னி
ல்?—செப்பியமூன்று நக்கங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையி
ன்வடிவுகாணே - இங்கனஞ் சொல்லப்பட்ட மூன்று திருமே
னியும் நமக்குள்ளதாகிய கர்ப்பாசபத்திற் றொக்கனை அநாதியே
யொழியாமல் வரப்பட்ட தேசாதிகளைப் போக்குதற்கு வந்த
காரணத்தினையான திருமேனியென் றறிவாயாக.

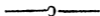
இதனார் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே யொழியாமல் வரப்பட்ட சன்ன மரண துககங்களைப் போக்குவது காரணமாகப் பரமேஸ்வரனுக்கு சகள நிட்களம் சகளநிட்களமென்னுமூன்று திருமேனியும் அநாதியே யுள்ளதென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

‘சூந்தத்தொன்று’ ‘ஆணம்’ ‘உருவருள்’ ‘உலகனை’ ‘நேவரில்’ ‘போக்யாய்’ ‘ஒன்றொடொன்று’ ‘நாயகன்’ ‘கண்ணுதல்’ ‘படைப்பாதி’ ‘உருமேனி’ ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௧-ம், பஞ்சராதிரி அவன் சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்கிற மூன்று தொழிலும், திதி கர்த்தாவே செய்வன என்றதற்குப் பிரமாணம். பரபட்சம், அவன்மதம். “உருதியி லயனை யீன்று மவனைக்கொண் டிலகுண்டாககி, வநதயிலுலகழிக்க வரணையுமாகருவித்தது, தந்திடுகு சகத்தினுக்குத் திதி கர்த்தாதானேயாகி, வநதிடு தோற்றமீறு நிலைமையும் பண்ணுமாயன்.” என்றும், அவன் மறுப்பு. “அபனனைப் பயநதானென்றாய் டிரியன் சிரருட்சித்ப்பப், பயந்தான றலைமாருணும் படைத்திடான சிரததைக்களும், சயநதருமனைத்தநதா னயனென்கைத்ப்பேயன்றே, தியங்க்டா துணராயெல்லாரு சிவனசெயலென்றுநதேர்ந்தே.” என்றும், “அழிப்பரியேவலென்ற யரிதனையழிகருமனறந, கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டா னகமுமழித்தேபூண்டா, னழிப்பரியேவலென்ற கறைநதமழிநததன்றே, வழித்திமிரனேயாக்க நோக்கமுமாக்குவானே.” என்னுமது கண்டுக்கொள்க.

சி - பா - மத-௨, மறு - ௫ - அ.

அருவமேயென்ற திருவிருத்தத்துக்கு வியாக்கியானம் உருமேனியென்ற திருவிருத்தமீறாக வந்து முடிந்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

உருமேனிதரிததுகொண்ட தெனறலும் - உருவமென்ப பழித் துலப்பொருட் கெல்லாம அருவமெனப்பபிடு சூகரும அவ ததை யொருதலையானுனடென்னுளு சறகாரிய வாகத்தினியல் புபற்றி யுறுவததிருமேனி தரிதகமைபால்,—உருவிற்றத்த அருமே னிபதுவுங் கண்டோம - உருவிற்றகுக் காரணமாகிய அருவத்தி ருமேனியதுணமையுங் கண்டோம,— அருவுருவானபோது திரு மேனியுபயம பெற்றேரூம - அவவருவமெனப்பபிடு சூகருமப பொருள் பின னுருவமெனப்பபிடு தூலாவத்தை யெய்தும போ து அவவிரண்டி றகும பொதுவாவ தோரவத்தை யுண்மையி னி ரண்டாகிய அருவுருவத்திருமேனி யுணமையுமபெற்றேரூம,—செ ப்பிட மூனறும் - இங்ஙனாகுகூறிய மூனறு திருமேனியும்—நக தற்கருமேனிகழிக்கவந்த - நாகருவில் வீழாவண்ணங்காதத ற்குக் கொண்ட,— கருணையின் வடிவுகாணை-கருணை வடிவென பதாம

இதளுனே யேனைத்திருமேனிக னிரண்டின தன்மைய மவறறகியல்பு முருவத்திருமேனியோ மினதாகிய வியைப்புற்றி ச சாதிககப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேறறொகுத்துப்போகதவற்றை விரித் துணர்த்ததுகூறார்.

அத்துவா மூர்த்தியாக வறைகுவ தென்னையென் னி, னித்தனாய் நிறைந்தவற்றி னீங்கிடா நிலமையா

னுஞ், சித்துட னசித்துககெல்லாளு சேட்டித னாதலா
னம், வைத்ததா மத்துவாவும் வடிவென மறைகளைல்
லாம். (ருக)

(இ-ள.) அதன ஆறத்தவாவுஞ் சிவனுக்குத் திருமேனியா
வா மூாத ன தெப்படியென்று நீ கேட்கமுயாகில்?
தியாக வ
றை குவ தென்
னைபென்னில்

நித்தலாய் நி அநதச்சிவ னெருகாலத்து மழிவினறியி
றை தவற்றி னீ ருககிரவனுமா பெருகும் பூரணனுமா யநச
ங்கிடா நிலைமை வாறத்துவாக்களிலும் யயாபித்ததற்கு மேற
யானும் பட்டுநிரகையாலும்

சித்தட னசி சித்தத்ததாகிய விரண்டினையு மநாதியே
ததுக கெல்லாளு யுளபடி யறிந ததனைச சேட்டிப்பித்தக
சேட்டித னாத கொண்டு நிற்கையாலும்
லானு

வைத்ததா ம வேதாகமங்கள் சிவனுக் காறத்துவாவுந்
ததுவாவும் வடி திருமேனியென்று சொல்லுங்காண. எ-று.
வென் மறைக
ளெல்லாம

யாதொருவனுக்கு நித்தியத்துவமாக விலககணமில்லாம
லிருக்கின்றது அவனுக்குச் சித்தசித்துககளினது சேடடை கூ
டமாட்டாதாலால் நித்தியத்துவம் பதம்வைத்ததென வறிக.

அத்துவா வடிவான முறைமை பெங்கனமென்னின்? சா
ந்தியாதீககலை திருமுடி, சாந்திகலை திருமுகம், வித்தை மார்பு,
ப்ரதிஷ்டை குய்யம், நிவிர்த்தி முழந்தாரும் பாதமும், இப்ப

டிப பஞ்சகலைகளு மங்கமாகவும்; புவனங்கள் உரோமம், வன்ன
ங்கள தோல், மந்திரங்கள் சோரி, பதங்கள நரம்பு, சத துவம் எ
புநதசையும், இப்படி யாநத துவாவும் சதாசிவர்க்குத் திருமே
னிபாகவும், பிராணபூதம் பரமசிவ னெனவுமறிக.

இதற்கு வாதுளத தும் ப்ரம சமபு பதத்தியினுங் காண்க.

உ - ம. “அயயவங் கலைகளாகு மாறிய புவனரோமஞ, ச
வையறு துவகருவனனஞ சோரிமந திரமநாகரு, தவமுறு பத
நரமபு சத துவந தாதுவாகுஞ, சிவமுயர் சதாசிவர்க்குச சிற
நசுவா றுறுப்புநகானே.” எனவறிக. (௫௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல்சுவன வுடத்வமூர்ததிபென்று வேதங்களிலேசொ
ல்ல, இவவிடத்திசுதருபெனென்று சொல்லுவா னெனென்பதற
குஉத்சரம.

அத தவாமூர்ததியாக வறைகுயதெனனைபெனில் - மநதர
பத வாண புவன தத் துவ கலையெனகிற வாரதவாவும் காத்தா
வுக்கு தேகமென்று வேதங்களசொல்ல, நீ சிற்சத்தியே மூர்த்
திபென்று சொன்ன வெனவெனனில்?—நித்தனயுய் நிறைந த
வற்றி னிங்கிடாநிலைமையானும் - சர்தகாவானவன நித்தியனு
மாய் பரிபூரணனுமாய் அந் தத்வாககளைப் பிரிபாத நிலையுடை
யவளுகையாலும்,— சித்ததுடனசித்தககெல்லாஞ் சேடடிசிறு
தலானும் - சித்தாகிய வானமாககளுக்ககு மசித்தாகிய மாயாகா
ரியங்களுக்கும் பிரேரகளுகையாலும்,—வைத்ததாமத்துவாவும்
வடிவென டறைகளெல்லாம் - அத்துவாவும் கர்த்தாவுக்கு தே
ஹமெனன வேதாகமங்கள் ஸ்தகாபித்ததென்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

செப்பியது நன்றுதான. அவ்வள விய்வளவில், ஈசானி
 பூரணி ஆரத்தி வாமை மூர்த்தி எண்ணம் டருசசத்தி புறவுரு வு
 டைத்தாய், ஆரணி சனனி ரோதயித்தரி எண்ண திரிசத்தி உள
 னுருவுடைத்தாயிருக்கும் கிரியாசத்தி சரீரப் புறவுருவி லுத்திக
 சசுனியாதி யஷ்டத்திரிமசத கலைகளினது பிரவிாததி நிவிாததி
 பிரவிருத்திநிவிாததி வடிவாயிருக்கும் சகனவுருச சரீரம், சகன
 நிஷகன வருவுருசசரீரம், நிஷகன வருசசரீரம், சொரூபமென
 னு முனசொன்னீர், திரும்ப அதுவனறி மூன்றுள சகனசரீரமா
 ததிரஞ சத்திகலா சாசத்தியத்தினாலே சகனமாதலால், மாயா
 கலா ராகித்தியத்தினாலே நிஷகனமாதலால், சகன நிஷகனமெ
 னறு முனசொன்னீர். திரும்ப வதுவனறி இப்போது பூரிகண்ட
 தேகதேகியா யிருக்கின்ற சிவனுக்கு ஸ்வரூப தடதசங்களிலே நி
 ஷகனம் சக்னநிஷகனம் சகனமாயும் சரீரஞ்சொன்னீர். திரும்
 ப அதுவனறி அத்துவா மூர்த்தியாக ஆகமங்கள் சொல்லுவதே
 தென ரூசங்குக உத்தரஞ் சொல்லுகின்றார்.

அத்துவாமூர்த்தியாக வறையுது என்னையென்னில் -
 ஏதென்று நீ வினாவினால்,—நித்தனாய் நிறைந்த வறறி நீங்கி
 டாநிலைமையானும் - நித்தியரூய் இடைவிடாது வியாபித்துப
 பிரியாதிருத்தலானும்,—சித்துட னசித்தககெல்லாஞ் சேடடி
 தனூதலானும்—சேதனசடபதாராததங்க ள்னைததிற்கும் பிரேரக
 னூதலானும்,—அத்துவாயும் - ஆறுமார்க்கமுஞ் சிவனுக்கு,—
 வடிவென - சரீரமாக,—மறைகள்எல்லாம் - சிவாகமங்கள்,—
 வைத்ததாம் - சொன்னதாம்.

அப்படி யன்றோ. ஆனமாக்களுக்குச் சலையென்றும், அசலை
 யென்றும் மூர்த்தி யிரண்டு.

அவற்றுள் அசுலையாவது-முன பிரபஞ்சித்திருக்கின்ற ஞானககிரியாருப சிறசத்தி மூர்த்தி. அது தனது சங்கற்பத்தால் தானசைவீனறி அசைவீனறம் கடகாரிப நிகழ்பபண்ணும். அதனூல் மூர்த்தியென உபசரிக்கப்பட்டது

சுலையாவது முனபிரபஞ்சித்திருக்கின்ற பிரணவ கலாபஞ்சக ரூபமாட், நாதத்து ளஞ்சாயிருககும் சிவத்ததுவ தாத்துவிக பரதேக மூாதகியாயும், ஏழு இருபத்தூறலா யிருககும் வித்தியாதத்துவ ஆனமத்ததுவ தாதத்துவிக சூககும்தேக மூர்த்தியாயும், பௌவன தூலதேக மூாதகியாயும் இருககும்

அசுலையென்று முனசொன்ன ஞானககிரியாருப சிற்சத்திமூாதகி, சங்கற்பத்தால் அசைநது சஞ்சரித்துக காரியப்படும. அதனூல், இஃகொன்றுமே கீருபசரித வாஸ்தவமூாதகி.

கரசராணதியாயும் கரசராணி சமபநதமாயுங காணப்படுதலால் அபபடிச சிவன திரண்டு மூர்த்திகளில் அசுலையாவது? ஞானககிரியாருப சிறசத்திமூாதகி. அது தனது சங்கற்பத்தாற முனசைவீனறி அசைவீனற சடகாரிபம நிகழ்பபண்ணும், அதனூல் மூாததியென்று உபசரிக்கப்பட்டது

சுலையாவது சுததாத்துவ பரதேக மூாதகியாயும், சுத்தாசுததாத்துவ சூககும்தேக மூாதகியாயும், அசுததாத்துவ தூலதேக மூாதகியாயும் இருககும்.

அசுலையென்று முன சொன்ன ஞானககிரியாருப சிற்சத்தி; மூாதகி சங்கற்பத்தால் அசைநதுசஞ்சரித்துக காரியப்படும. இதனூலும், ஸிங்கத்திற் கலாதி சடத்துவ நியாசம்பண்ணுதலானும், வாஸ்தவபநத மூர்த்தியல்லா திருநதாலும், மூர்த்தியென்று உபசரிக்கப்பட்டது.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

எனடுக கூறியவாற்றான முதல்வனுக்குக் கருணைவடிவேய
 னறி மாயை வடிவு இல்லையாயின, ஆகமங்குளின் அத் துவாகக்
 ளாறும் முதல்வனுக்கு வடிவமென்ற தெனனைபெண்ண? அது
 எல்லாமாகி யல்லவா புடனும் மியல்புடைய முதல்வனுக்குத்
 தனது திரோதானசத்தியா னவற்றோடுதானாகிய இயைபு நோ
 கக்க கூறும் உபசாரமேயாமென்பதாம்

அத்துவாவும் என்னுமுமமை உபசாரவடிவென்ப துணர்த
 திநின்றது

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

—0—

உருவ மருவ முநவாரூப மூன்றும் பரமேஸ்வரனுக்குத் தி
 ருமேனியாயிருக்க, அத்துவாமுர்த்தியென்று வேதஞ் சொல்லு
 கிறது எப்படியென்ற மாணககளை நோக்கி, மேலருளிச்செய்கி
 றா.

அத்துவா மூர்த்தியாக வறைகுவ தெனனைபெண்ணின்பர
 மேஸ்வரனுக்கு மகசீரம் பதம் வனனம் புவனந தத்துவங் க
 லையென்கின்ற ஷ்டாத் துவாக்களே திருமேனிபாக வேதஞ்சொ
 னை தெப்படிஎன்று கேட்குறாக்கில்?—நித தனும் நிறைநதவ
 ற்றை நீங்கிடா நிலமையானும் - அழிவில்லாக சம்பூரணரூ ய
 நத அத்துவாவிலே நிலைபெற்று நிற்கிற முறைமைபுடைய
 லாதலானும்; அதுவணநியும்—சித்த தட னசித்தககெல்லாஞ் சே
 ட்டித்த லாதலானும் - அநாதியே சித்தாகிய ஆன்மாக்களையும் அ

கூசுட் சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சித்தாகிய பாசதசையும சேடடிப்பனுகையாலும்,— வைத்த நா மத்தவாவும் வடிவென ஈறாகொல்லாம - பரமேஸ்வரனுக்கு அத்துவாயே திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லப்பட்டது

இதனாற் சொல்லியது அநாகியே பரமேஸ்வரன் சடசித்துக்க ளிரண்டிலும் நிறைநிறின்று அகையிறறை சேடடிபடிககையால் அத்துவாயே திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லும்பென்ற முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(ஈ னநிக்கநியவற்றா னிறைவறுக்குக கருணைவடியேயன்றி மாயவடிவிலையாயின),— மறைகொல்லாம - ஆகமங்கொல்லாம,— அத்துவாழாந்திபாக அனாகுயெனனைபெனவில் - அத்துவாக்களாறு முதல்வனுக்கு வடிவமாகக் கூறுதலெனனை பெனவி எ,—நிறைக்கவற்றி னீங்கிடா நிலைமையானும் - நின்றவுற்றவத்தவாக்களினுங் கலந்து எல்லாமாகி நின்றலானும்,— நித்தனாய் - அகையல்லனாய் நின்றலானும்,— சித்தாட னசித்துக சொல்லாரு சேடடித்தனானும் - சடசித்துக்ககையெல்லாம சொலுத்தி யுடனாய் நிற்குமிபல்புடைய முதல்வனுக்கு,— அத்துவாவும் வடிவெனவைத்ததாம - தனதுதிரோதான சத்தியானவற்றே ஈனாகிய வியைபுநோக்கி யத்துவாவும் வடிவெனக் கூறுமுபசாரமேயாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆறத்தவாவினிடைச சிறநத மநதிரமே திரு
மேலியென்றுணாத துகிரா.

மநதிர மகதுவாவின் பிருத்தொரு வடிவமாகத்
தநதே தனரஹுகெளனிம சகத்திலுக்குபாதானங்கள்
பிரதமோபினிமானமுன றும்வறயினமேலாடு, விநதுச்
சிறதைபா ரத்தமான சிவசத்தி சேர்நதுநிறகும். (19)

(இ-ள்) மநதிர ஆறத்தவாவினுண மநதி ராததவாவே
மத்தவாவி சிவனுக்குத் திருநீலியென்று வேதாசமங்க
ன மிகு த ள சொல்லியதென்று நீக்கேட்குறாயாகில்,
தொரு வடிவமா
கத கநத்தே ன
ரணுக் கெனலின

சகத்தினுக் கு ப்ரபஞ்சாறபத்திக குபாதானகாரணங்
பா தானங்கா க ன மூன்றாயி நசுருங் குண்டலி பென்றும்
விநது மோகினி அசுதக மாயபென்றும் ப்ரநுதியென்றும்.
மானமுன்றும் அமூன்றாக தனனி லொசகுமோ வெனனி
ல?

இவற்றினமே இங்ஙனங் கூறிய மூன்றினுண், மேலாகிய
லாகிவிநதுச சிந சுக்குமாயை சுதகமாயி நதகலாலு மானமா
கைபா ரதீகிரா ககண் மனதாற சிநதித்தற் கரிஹமாய் நிட
ன சிவசத்தி சே களமுமாயிருக்கும் பராசத்தி யகனை யதீட
ரநதுநிற்கும். டித்தககொணி வாக்குண்டர யதிறதேறற்
றிய மநதிரங்களே சுதகணுக்குத் திருமேனி
யாகா நிறகுமென் றறிவாயாக. ௭-று.

இதற்கு வாதுளோதகரத்திற் காண்க.

(௫௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் மந்தர ரூப முணர்த்துதல்.

மந்திரமத்துவாவின மிகுதகதோவடிவமாகத் தந்தெனரணுககெனவில் - அதவாசகங்களுளோ மந்தராதவாவே முகயமான மூதசியாக வரணுககுச சொன்ன தெனனையெனில், - சுகத்தினுககுபாதாநங்கள் விநதுமோகினிமானமுனரூ யிவற்றினமேலாகிவிநது சிந்தையாரதி, தமான சிவசத்திசோநது நீற்கும - பரபஞ்சத்துக் ரூபாதாமானது விநதுவென்றும் மோஹிநியென்றும் மஹானென்றும் முனரூம இநத மூனறுபாதாகத்திறகுளோ உத்தமமான விநதுவிலே சிந்திக்கப்படாத பராசத்தி பொருநதியிருககும.

யாதாமொன்று ஜடமு மநேசமுமாயாளது அஃதெல்லாஹ் காரியமும் அசத்தமெனனு மதுமானததால் ஜடமாச, ஜகத்துபாதாந காரணம் மூனறென்று சொல்லுசையால் காரியமும் அசத்தமாம. இதனால் சைவம் சற்காரியவாடிமென்பதற்கு விரோதமென்னில்? மேயமஹாமாயையென்ப தொன்றே முதற்காரணம். அநத மஹாமாயை சதநரபையசத்தி கூடாப்தம்பண்ண, அநத கூடாப்தப் பிரதேசம் பரகாசமென்றும் மோஹகமென்று' ம ஆளுகமென்றும் தரிவிசுமாம அதற்கேபரியாயமாக சத்தமென்றும் சதகாசத்தமென்றும் அசுத்தமென்றும் பிநதுவென்றும் மோகினியென்றும் மஹானென்றும் இத்யாதிநாமக்களுண்டு. இந்த உபாதாநங்களுக்குள்ளே பிநதுவிலே நின்று முண்டான சுத்தாத்வா ப்ரபஞ்சத்திற்கு சாந்தாதம

கமென்றும், மோஹிநியிலே யுண்டான மிச்ராத்வா ப்ரபஞ்சத் திற்குக் கோராத்தமகமெனதும், மஹானிலே யுண்டான அசுத் தாதவா ப்ரபஞ்சத்திற்கு மூடாதமக மெனதும் பெயராம். பரமோபாதாக காரணம குண்டலினி மஹாமாயாதி நாமத தையுடைமகொன்றே அபரவிநத மோஹ்னி மஹானென்னு மிமமூனதும் மூலோபாதானமான குண்டலியிலே நினது மு னடான குணாதமகங்கா இககருத்தீத “விநதவின மாயை யாகி மாயையினவலியத்தம வநதிம” எனததம்.

குண்டலினி மூலோபாதான மென்பதற்குச் சம்மதி.

வளஷரெ — ஸாஅக—ஹலீ ஸ—ஹாஸகிஸ—
காஜயா—கா|உவா லாநகி தொ ஹ தொஃ க—வா
வெஜ—கி—காயயா

குணதரயம உண்டான விஸவம மூனதுவிநமாயிருக்கும்
என்பதற்குச் சம்மதியும் அதில்தானே

விஸ— ம—ணா—க—ஸா—ஹ—வொ—ஹ—ஹ—க—யயா|

மோகநியே நிதயம எனதது, ஆ மோகநஸதாயி யாகை
யினுலும், குண குணி பேதோபசாரத்தினுலும், ஆகையினு
லே மூலோபாதான காரணம மஹாமாயை ஏகமே பென்பத
ற்குச் சற்காரிய வாதத்திற்கும் வினோத்யில்லை எனறிதன பொ
ருள்.

ஞானப்பிரகாசருவா வருமாறு.

—0—

வாச்சிய மந்திரமும், அநதச் சத்தி சரீரமென்று சாதித்
ததனால் சங்கககப்படுவ தன்றென்று வாசகமநதிரத்தை மன
சில் வைத்துச் சங்கித் தத்தர முகாக்கின்றார்.

அத்துவாவில் - ஆறத்துவாவுகளுள், — மந்திரம் - மந்திராத்தவா, — அரணுகு - சிவனுகு, — மிகுததொருவடிவமாக - மிகுதியும் ஒப்பற்ற மூர்த்தியாக, — தந்தெனெனில் - சொன்னதெனென்று நீ சொல்லில், — சகத்கினுக குபாதானங்கள் - உலகத்துக்கு முத்தீகாரணங்கள், — வந்துமோக்வி மானமுன்றம - மகாமாயை மாயை பிரகிருதிபென்று மூன்று வகையாம, — இவற்றில் - இம்முதற்காரண முன்றனா, — வந்த - மகாமாயையானது, — சிந்தையாரதீ, மான சிவசத்திசொருநிற்கும - சிந்தையை வியாபித்துக் கடந்திருக்கும் சிவசத்திசாட்சாத சன்னிதிப்படடிருக்கும்.

சிவஞானயோகியருடா வருமாறு.

இவ்வனா ஐம்பதெட்டாவது செய்யுளின் உரையுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது

நிரம்பவழகியருடா வருமாறு.

பரமேஸ்வரனுக்கு அத்துவாக்களாறும் திருமேவியாயிருக்க மந்திர முர்த்தத்தை விசேஷமான திருமேவியெனறது, எப்படி பென்றவனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்

மந்திரமத்தவாவின் மிகுததொருவடிவமாகத் தந்தேனானுகுகெனில் - ஷ்டாததவாக்களிலும் வைத்துக் கொண்டு மந்திராத தவாவை பரமேஸ்வரனுக்கு சேட்டமான திருமேவியென்றும் வேதாகமங்கள் சொன்னபடி யெப்படியென

னி?—சகத்தினுக்குபாதானங்கள் விநதுமோசினிமான மூன்
 ரும - பிரபஞ்சத துக குபாதானங்கள் சுதகமாயை பெனறும
 அசுதகமாயை பெனறும பிரகிருதியெனறும மூனறுவணையா
 ம—இவற்றின் மேலாசு விநதுசசிககைபாரதிசுமான சிவசத
 தி சோநதுநிறகும - இவையிறஅககெல்லா மேலுமார் சுத்தா
 திகமான சிவனுடைய பராசுசுசையை மாமாடை பெனறு சொல
 லபபட்ட விநதுப பொருந் திந்தரும்.

விநதுவென்றது விந துவை, மோசினியென்றது அசோரா
 யையை,மாநென்றது காரியமாயையாகிய பிரசுருசுசையை விநது
 சசிககையா ரதிசுமான சிவசததி சோநது நிறகுமென்றதுசிவ
 னுடைய சததுபைப்பொருதி நிறகுந் சதகமாயையிற ரேறநி
 ன மநதிரங்கனாகையால், மநதிரமூாததமே விசேஷமென்ற
 தெனக கொள்க.

இதஹை சொல்லியது எல்லாவற்றிற்கும் மேலாயிருக்கிற
 சிவசததிபைவிட்டு நீங்காத விநதுவிந்ரேனநின் மநதிரங்க
 னே சிவனுக்குத் திருமேனியர் யிருக்கையினால், அததவாழாத
 தத்திலு மநதிரமூாததமே விசேஷமெனறு முறைமை பறிவித்
 தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இவவுரை ஐம்பத்தெட்டாவது செய்யுளின் உரையுடன்
 சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதற்கோ புறநடை யுணாததுகிரார்.

சுத்தமாம் விநதுத்தனன்ற றேன்றிய வாதலா னானு, சததிதான பிளோரித்துப்பின் றுனதிட டிததுக கொண்டே, யத்திறை புத்திமுத்தி யளித்தலா லரனு க்கெனேறே, யைத்ததா மந்திராயுகள் வடிவென மறைக னெல்லாம். (௩௮)

(இ - எ) சுத்த மநகிரயோனி மகாமாயாவெனனும வா மாம விநது க்கியமுண்டாதலால் விநதுவினகண டோ த தனன்றிற் ற்ற முண்டாகையாலும், றேன்றிய வாத லானும்

சததிதான பி லுதமநதிரவகளைப் பராசத்தி தானே ரோரித்துப்பின தோற்றுவித்து, பின்பதனைச் சததிகானே றுனதிட டிதது யதிடடித்துக்கொண்டே நிற்கையாலும், க்கொண்டே

அத்கிலால் அநதக் காரணத்திலாலே புத்திமுத்திய இநத மநதிரங்கொண்டே சிவபூசையக் ளித்தலால் னிகாரியஞ சபமுதலியவற்றால் வழிபட்ட வானமாககளுககுப் போகமோடசங கொ டிககுளு சாமாதகிய முண்டாகையிலாலே,

அரனுக் கென வேதாகமங்கனெல்லாஞ் சிவனுக்கு மநதி றே வைத்ததா ரமே திருமேனிபென றறுதியிட்டுச் சொல் மநகிரங்கள் வ லாநிற்கும். எ - று. டுவென மறைக னெல்லாம்.

அத்து சாரியை

இமமநதிரததின பகுதியை விரிக்கற் பெருகும்.

இசற்கு வாதுனோதரத்திற காண்க.

(௫௮)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

சுததமாம விநதுதனைறிற ரோன்றிய வாதலானும் - சுதத மாயையென்று பெயராயுடைய விநதுவிலே கோன்றின காகையாலும்;—சுத்திரானபிரித்ததுபின் ருனதீட்டித்துக்கொண்டே யத்தியாஹித்திமுத்தி மளித்தலால் - சிவசத்தியானது மநதிரங்களைத் தோற்றுவித்து அதுப்ரவிஷ்டமாய் மநதிரங்களை யதிஷ்டாநமாய் நின்று பிரித்தது உபாஸகாக்ரூப் போகமோகூததைச கொடுத்த லுண்டாகையால்,—அரணுகுகென்றே வைத்ததா மநதிரங்களை வடிவெனமறைகளெல்லாம்—அரணுகு மநதிரரூபமென்று வேதங்களாற் சொல்லப்பட்டது எனறித்தனபொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

அதனால் ஏதெனனச சமபந்தஞ் சாதிககினரார்.

சுததமாம்விநது தனைற்றோன்றிய வாதலானும் - சுத்த மாயையினின்றுஞ் சிவசத்தி சங்கற்பதகாற்றேற்றிய காரணத்தினாலும்;— சுத்திதானபிரித்ததுபின் ருனதீட்டித்துக்கொண்டே - அந்தசசிவசத்திதான தனது சங்கற்பத்திலுண்டாகச் சுத்தவிததையிலிருக்கும் அந்த ஆகிதைவிக திவ்வியாக்கிவிசம

மந்திரங்களைப் பிரேரித்து மாந்திரிகளுக்கசரிகஞ்சு கரிககொத்த ஆத்திராமிக மந்திரங்களிலே செலுத்திப் பறந்துவித்து அவை களிற்சாணித்திய மாய்தநானே,—அதிலால் - மாந்திரிகளுவே சபிக்கப் பூசிக்கப்பட்ட அந்தமந்திரங்களிலே,—புத்திரமு ததியளிதரலால் - சித்திமோகூடங்களைச் சொடுதலால்,—அ ரணசென்றே வைத்தகாமந்திரங்களை வடிவெனமறைகளெல் லாம-சிவனுக்கு மந்திரங்களை சரீரென்று சிவாகமடகளைத்தது ளு செப்பியதாம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அத்தவாககளுஞ்ஞம் மந்திரவடிவத்தைச் சிறந்தெடுத்த கோதியது, தலைமையும் பயனுமற்றி விச்சேடவுரிமையாதலே க்கப்பென்பதாம்

சுகத்தினுகுபாநானங்கள் விந்துமோகினி மாணமுன்ற மென்றது அநுவாதம்

ஆரத்திம பண்புச்சொகை

சோந்து சேரப்படடு

விந்துத்தனவிற ரேனநினை வென்பது விந்துத்தன்பால் வைகரிபாதி எனக்கூறிப் போந்தவற்றானறிக

பிரேரித்து சாதகராவார கணிகஞ்சுமாறு செலுத்ததல்.

அதிட்டித்தல் கணிகத்தின பயன்கொடுத்ததற்பொருட்டு அவரனை வாயிலாகக் கோடல்.

விச்சேடவுரிமையாதல்பற்றி அரணுக்கென்றே வைத்ததெ ன்றார். (௫௭ - ௫௮)

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மந்திரமுாதத்தின் விசேஷ மேலு மருளிச்செய்கிரா

சுததமாமஹிநுதனவிந ரேஷநிபலாதலானும - இப்படிச் சிவசத்தியைப் பொருநதி சுததமாயிருக்கிற விநதுவிலேதோ னறப்பட்ட தானையினும, —சத்திநான பிளோதிதுப பிணரு னதிட்டிததுகொண்டு - அந்தப் பராசத்தியானது இநக் மந திரவகளிலே யதிட்டித்து இந்த மந்திரம் காளுக நினது, —அ ததிபாற புச்சிமுத்தி மளித்தலால் - விருப்பத்தடனே அந த் மந்திரவகளிலே ஆன்மக்களுக்கூப போகமோகூவகளை யுங் கொடுத்தி நிறையினும, —அரணுகொன்றே வைத்ததா மந்திரவகளை வடிவெனமறைகொல்லாம - இப்படி யிந்த மந திரவகளிருக்கையினே பரமேஸ்வரனுக்குமந்திரமே திருமே னிபென்று வேதாகமங்கள் சொல்லாநின்றது.

இதனாற் சொல்லியது சிவசத்தியானது சுததமாயையி னே நின்று மந்திரவகளைத் தோறும்வித்து, அந்த மந்திரவகளை யதிட்டித்து அவை தாளுக விருந்து மவையிற்றினு லானமாக களுக்கூப போக மோட்சவகளைக் கொடுத்தி, இப்படி யிருக்கையினு இந் மந்திரவகளை சிவனுக்குத் திருமேனிபென்று வே தாகமங்கள் சொல்லுமென்னு முறைமையறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அரணுக்கு - முதல்வனுக்கு, —அத்துவாவின மந்திரமொரு வடிவமாக - அத்துவாக்களுள்ளுமந்திரத்தை யொருவடிவமா

௧௫௨ சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

க, — மிகுத்துத்தந்ததென்னென்னில் - சிறந்தெடுத்தோதிய தெனையெனின, — சுகத்தினுக் குபாதானங்கள் - உலகிற்கு முதற்காரணங்கள், — விந்துமோகினிமானமுனரும - சுத்தமாயை, — அசுத்தமாயை பிரகிருமிமாயையென முனராகும், — இவற்றினமே லாக்விந்து - இமமுனறின மேலாகிய விந்தவினகண், — சிந்தையாரதிதமான - மனோதீதமாகிய, — சிவசத்திசோந்து நிறகும - சிவசத்திசேரப்பட்டு நின்றலானும்

சுத்தமாம் விந்துதனவில் - சுத்தமாயையில், — தோனறியவாகலானும் - தோற்றியதலைமையானும், — சத்திதானபிரேரித்து - சத்திசாதகராவார கணிகுமாறு செலுத்தியும், — பினமுனத்தடித்துக்கொண்டே - கணித்தபின் பயன்கொடுத்தற்பொருட்டி அவற்றை வாயிலாகக்கொண்டு, — அததினறு புத்திமுத்தியளித்தலால் - அதனும் போகமோகூததை உளித்தலாகிய பயனும்பற்றி, — மறைகளெல்லாம் அரணுகு - ஆகமங்களெல்லாமுதல்வனுக்கு, — மந்திரங்கள் வடிவெனவைத்த தெனறேயாம் - மந்திரவடிவம விசேட வுரிமையாதனெக்கிக கூறியனவேயாமென்பதாம். (௫௭-௫௮)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சிறப்புவிசியுணாததுகரூர்.

மந்திர மதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாகத் தந்திரஞ் சொன்னவாயிங் கெனனென்றசாற்றக்கேணி முநகிய தோற்றத்தாலு மந்திர மூலத்தாலு மந்தியில் சத்தியாதிக விசைத்தலு மாகுமனறே. (௫௯)

(- ௫௭) மந்தி சுத்தாத்துவாவிற் றேற்றிய மந்திரங்க ர மதனிற் ளநேகமுளவாயினு மீசானமுதலிய வைந

பஞ்ச மந்திர னு மந்திரங்களுமே திருமேனியென்று தீவ
 ம் வடிவமாகத் தவிர வியாகரணங்கள கூறியதென்னென்று நீ கே
 தசுதிரஞ்சொன டகூறாயாகில்,
 னவாநிவ் கென
 னெனின

சு1றறககேணீ அநனை யாம் விளங்க வுனககுச் சொல்
 வாங் கேட்பாயாக

முநகிய தோ சிவனருனே சுத்தமாயையிற் றேற்றுவி
 ற்றத்தாலும க்கையானும்,

மநதிர மூலத் சதககோடி மஹாமந்திரங்களுக்கு மீசான
 தானும் முதலிய மநதிர மைநதுமே ப்ரதாஸமாகை
 யாலும்

அந்தமில் சத் ஆதியாகிய சதாசிவதேவர் முதலாயினு
 ன்பாதிக்கிசைத ர்க்கு ராசானி பூரணி ரவுத்திரி வாமைமூர
 தலு மா குமன ததி சேடடையு மதிடடித்துக்கொண்டு ப
 றே. றுசகிருத்திபங்களை நட்சுதிநிற்றையாலு மி
 நந வைந்து மநதிரமுமே சிவனுக்குத் திரு
 மேனி எ - று.

இதற்கு ம்ருகேநதிரத்தும் மகங்கத்துங் காண்க.

சிவன முதற்கண் பஞ்சமநதிரங்களைத் தோற்றுவித்துப்
 பின்பு பதமநதிரங்களை யுண்டாக்குகையால் மநதிரமூலமென
 ச் சிறப்பித்தா றொனவறிக

மநதிரங்களைல்லாஞ் சத்தியின் சொரூபமாயே யிருக்கு
 மென்று ரத்தந திரயத்திலோதின றொனவறிக. (௫௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் பஞ்சமந்திர தனுவென ஹணாததால்

மந்திரமந்திர பஞ்சமந்திரமவடிவமாக நந்திரஞ்சொன்னவாறில் கெனெனெறிசாற்றுகக்கேணி - சபதிகோடி மஹாமந்திரங்குணியம் பஞ்சபரமஹ மந்திரமே சிவனுக்குத் திருமேனியாக வாகாம சொன்ன தென்னபெனில் சொல்லக்கேள், —முந்திய சோற்றத்தாலு மந்திரமூலத்தாலு மந்தியில்சத்திபாதிக்கிதைதவறுபாகுமன்றே - பராசத்தி முகலாகிய பஞ்சசத்திகளால் சத்திராயையிலே பஞ்சமந்திரங்களு முகற்றேன ஹணயிற்றுடன், நின்ற மந்திரங்களுக்கெல்லா மந்திர நூறு மந்திரங்களுங்காரணமாகையினாலும், முடிவற்ற பஞ்சசத்திகள விகரணத்தக காதியாகிய சகாசிவத்திற்குத் திருமேனிபாகக் கூட்டி நிறையாலும், பஞ்சமந்திரங்களை சிவனுக்குத் தனுவாகச் சொன்னதென நறிவாயாக என நினைபொருள்

சிவனுக்கு மந்திரத்துவ மாயாதனுவ மில்லாமல் ஃ சிதஸ்வரூபமேயாயிருக்கவுடன், சாத்கருடைய தயானபூஜைக ணிமித்தமரகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சமந்திரங்க ளுபசாரமல்லது ஸயபாவமல்ல. பஞ்சமந்திரமாவது அநுசரஹ திரோதான சம்ஹாஸத்தி ஸ்ருஷ்டாராதசாராக, ரசானம ததபுருஷ அகோர வாம தேவ சதிரோசாதகுகள மூாததா வகத்தர் ஹிருகய குஹ்ப மூர் சத்திகளாகச்சொல்லப்பட்டது ஃ சிதஸ்வரூபம்-ஞானஸ்வரூபம்.

தான் சர்வோதகருஷ்டமுமாய் ததபததை ஹணமாகக் ளுக்குக் கொடுக்கையினாலே ஈசான மூாததாவென்றது

பிந்திராத வருத்தியான சங்கஜாலங்களை ஜகத்திலே பூரிக்கையினால் ததபுருஷ வக்தரமென்றது.

கோரமென்றது - அஞ்ஞானம், ததவிரோதியா யிருக்கிற
ஞானம் அகோரம் அகோரம் ஹிருதயபரியாய மாகையால்
அகோரம் ஹிருதயமென்றது.

சாவாண்டாக்களுக்கும் பிந்த வருத்தியாகிய விருஞ்ஞான
திகளை யுற்பவிக்கைபாலும் இது சூத்திரம் கருத்தியமாகையிலு
வர வாமதேவ குஹ்பமென்றது.

விருஞ்ஞானத்த கோசமாகிய காரணதேவர் ஆனமாக்களுக்க
கு முகலுண்டாயுள்ளவில் மனோமயாகி கோசத்திரயமான சூ
கூதம் ஸ்தூல சரீரங்களைத் தம்முடைய இச்சாமாத்நிராதிநி னு
வே மநவிரோஸவர மந்தரங்களை அதிஷ்டித்த துடனே யுண்டா
கருக்கையிலே சத்யோஜாக மூத்ததியென்றது

இந்த மந்தரங்களைத்தம் ஐந்து சத்குகள

ஹாரணி ஜகதி ரோதியிதரி எனனும மூன்று சத்திகளும்
பரிக்கிரஹ சத்திகளா

ஆக சத்திகள எட்டு

இதில் ஹாரிணிடானது — ஆனமாக்களுக்கடைய தனுக்கரண
தி சாவதசையும் மாயையிலே உபசமஹாரம் பண்ணுவதுஞ் செ
யது, பகவமலரை பரகிவத்திலே யடைவ்ப்பிக்கசையுஞ் செய்யு
மாகையால், சமஹாரமும் அதுக்கிரஹமும் ஹாரணியனுடைய
கருத்தியமாயிருக்கு

ஜகதிபானது.—ஜகத தூர்ப்பத்தியைப் பண்ணுகிற ஸ்வ
பாவமாயிருக்கும்

ரோதியித்திரியானது — ஸ்த்நிகாலத்திலே ஆனமாக்களு
ககு டேபாக நிபமனத்தையுட, பரளயத்திலே சகலர் ப்ரளயாகலா
விருஞ்ஞானகலர் இயாகளை மாயாதோ பாகத்திலு மாயாமதய
கையிலும் மாயோ பரியிலும் வாச நியமந்ததையும் பண்ணிவி
குகும்.

வளவுரெ — ாஸாநிவரஜா கா ஷா செவ ரா
 கெநகவீ தா | ஜமகவ-ருண மெத-கூகாசு வம்
 ஷாந-ஷாடி வுதீயி: || வகெண ஸாஜு த ஸஸு
 வ-ஜாநு வகதி தீய-கெ | வெராஜாடி ஸம்மாந
 ஸாஜிராயி தயாவீ-: | சுவொரஜகி விவ ரு த
 ஸாஜாவொயா ஸககூண: | மூடிப னூவி ஸஹ்வொ
 யஸா தஸாத-கெவஹி || வா ஜொ ஸு த- ரு ம
 ஸுக்ஷா த-கூக்ஷாசு டிபீக் கி யா-கூ: | கத-ஜா வி
 ஸஸு வ-சூடி காரிய-ஷ- ஜந ந-ய-த: || வா
 ஜொம-ஹு த- ஸா ய- ஸாஸெவநிநு ஸஜகொவ-
 கெய: || ஸஸெ ஷா ஜாத த ஸஸு ஸகி உ-ஸ
 ராஜிகாடி | ஷகி-ஷாஸாடியெடி ஸாசு ஸஜொ
 ஷகி-ஸதஸு-த: || னவம் ஜா-ஸ- வகென
 கெ கெயநி-ஷவாதந-ஸூவா | ாஸாந செவ
 ஸீஸாஅ வ-வகாரெவாரஹுசுஸூதா | வாஜம-ஹூ
 அஸஜா-வீ ஹாரிணீ ஜநதீ தயா || ரொயயி தீ
 கிகிஸுநிஸகிவி: கவீ-தெஜி-யா | கஷாவெதா ய
 ஸவநி நூ ாஸாநா ஜூ ஸிஸ-விநா || ஹாரிணீ
 யாஸிவஸெ ஷா கா ஸவ-ஜாஹரணஸகிகா | சுயொவ

ரஸம் பூந னொயொடா மறுத ழுவுடூயு || யஸா த் து
 த்யஸகி ஹாஸிணீ த ழுவு தெவை-யெய | ஜநநீ
 ஜமதொஜந ஸஹாவாஸு ரீதடி ழு || ரொய
 யித் ழுண-ஸம்வஸு ழு ஹயெ நியஜஸித் ழு | ஹொ
 மெஷ்வி ஸதஸு ழுவி விடியாகி யத ஸுதஃ || ன
 தாஸ-ஸகய ஸிஸு ஸரீர காரணா கிகாஃ | சுஜாந
 மாஸு ழு ஹாநெ ழு ஶ்ரீஸு ஶிவரீகாஃ || ஹுஸி
 ரஸ-ஹிகா வஜு ஹொ ஹநா ஶாணி நாஜதஃ | ஸக்
 ஹாவொ ஹுடி யஸு ஶிர ஶு வெ ழு ஹு தொ ம-
 ணு || வஸிக்ஷபராயீநம் யலிஹாவொபரிஸிதா |
 ஶஹாவம-ஶு ஶெ ழு ஶா ஶு க்ஷ-ஶி தொபநெ ||
 தெஜு கவஹ ஶாயஜ-ஶு ஶாஜாவ ஶு பஶித் | ஶ
 வ-ஶு தாயு ஶீஜம் யத் தஸு நிரீக்ஷண ழு || ஶொ
 ஶாவ ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு
 தெ | ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு ஶு

ஶாவ ஜகத்திற்கு மேலாயிருக்கற யாசொரு குணத்தினு
 ஶே ஶோகங்களுக்கெல்லா மீஸ்வரனாயிருக்கொர்; அதனூலே
 ஶாசாநனென்று நாமமாம்.

மூர்தநாவென்று சொல்லப்பட்ட தொழிய சாக்ஷாத் ஶவ
 யவமல்ல.

க—சூத்திரம். பதியிலக்கணம். சுருக

தடி—கூ — வளஷரெ—ஊஷெ யெ ந ஜமத
வ— ம—ணெநொவரி வகி—நா | ஸஜெ—ஜ—ஸஜி
ஷெஸகா—ந—ரூ—நாவயவஸுநொ ,

தேவநராதி தேஹாவசசினனராயிருக்கிற ஆன்மாக்களிட
த்திலே அநசர்பாயியா மதிஷ்டிததுககொண டிருக்கையிலு
லே தத்புருஷனென்னு நாமமாம்.

தடி—கூ - தஸ) தஸ) தந—வ—பு—த த ஸ)
ஜ—ஷ—கி—யெநஸு | த—ரூ—ணா ஜ—ஜ—நா—அ—வி ஸ—த
க—ப—ர—ஷ—வ—க—த—க—க—கி . சுந—த—ரூ—வி . ஸா—நெ—த
வா—ய—வ—ஸ—கி ஸக—வ—ப—ரூ—ண—நா ஜ—ஸ—ரூ—ண—ரி—கி .

குவொரஸஷ) யொ : வ—வ—வ—வ—வ—வ—க—ஷ .

ஆன்மாக்களை தாமமார்த்த காமஙுகளிலுலே வஞ்சித்த
அதோமாயிலே கவிழுககையிலுலே வாமா, பரகாசஸ்வபா
வராகையிலுலே தேவா ; ஆனபடியிலுலே வாமதேவர் என
றத

வாஜாலிவம—வாஜகாஷி—கி .

—
ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

—0—

மேற்சிறப் புணர்த்துகின்றார்

மந்திரமதனிற் பஞ்சமந்திரம் வடிவமாக - மந்திரங்களுக்
குள்ளே விசேஷித்த ஈசானமுத லுைது மந்திரமும் சரீரமா

க,—தந்திரஞ்சொன்னவாறிங்கென்னெனில் - சிவாகமஞ் செப்
பிய தேதெனவில்,—சாற்றககேணு?—சொல்ல நீகேள்,—முநதிய
தோற்றத்தாலும் - பிரகமசிருட்டியாதலாலும்,—மந்திர மூல
த்தாலும்- மந்திரவகளிற் பிரதானங்க ளாதலாலும், விசேஷித்
து வடிவென்று செப்பியது மநநத திராண தனமிததுவம, சிவ
சததிககும் சிவனுக்குமே நாதாகருதிவாசகங்கள் மந்திரவகளை
ன தெப்படிச் சொல்லப்படும , சததிமநநானே!—அந்தமில்சத
தியாகிக கிசைத்தலு மாருமனதே - நிததி யாஷ்டத்திரம்சத்
கலாபேத ஈசானியாதி மூர்த்தியநத சததிபேத சிவசததிசுரு
ம், ஆதியெனனும் ஈசானியாதி சததியேயா சாகாநத சிவபேத
சிவனுக்கும், மந்திர மென்பது முக்கியமாய்ச் சொல்லலாகும் ;
மநநத் திராணதனமிததுவரு சாடசா திருக்கையால், சிவம் சத
தியாகிய வாசசிய மநநிரவகளுக்கு நாமமாதலால், வாசக மந்
திரவகளுக்கு மந்திரமென்பதுபசாரம.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மந்திர வடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரம வடிவைச் சிறந்தெடுத்த
தோதிபது, ஏனைய மந்திரவகட்கெல்லாம் முதற்படத் தோன்றி
முற்படக்கொண்ட வடிவாதல்பற்றி யென்பதாம்.

தந்திரம் ஆகமம்.

இந்நனங்கூறிய அத்துவாமூர்த்தி மந்திரமூர்த்தி பஞ்ச
ப்பிரம மூர்த்திகளெல்லாம், அவறறைச் செலுத்திநிற்குந் தி
ரோதான சததிககிசையச் செய்த உபசாரவடிவென்பார்; சத்
தியாகிககிசைத்தலு மாருமென இறுதிக்கட் கூறினார்.

சத்தியாதிபெயன்பது முனபினலுகத தொக்க இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

ஆதிசத்தியெனினூர் திரோநாண சத்தியெனினு மொக் கும்

உம்மை சிறப்பினகண் வந்தது.

இவைநானகு செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உபசாரத்திரு மேனி இவைபெண்பது கூறப்பட்டது.

‘அருவமோ’ எனபதுமுதல் இதுகாறுந் திருமேனியி னியல் புகூறுமுதல்தால் ‘அநாதிமுத்த சித்தருவாதலை’ தெரிந்தண னாத்கியவாறு.

அற்றேல் அயன முதலியோரையும் அததுவாமூர்த்தி மா னகளாக வைத்துத் தத்தமெல்லையளவும அவரவர்வடிவின் அத்தவநியாசஞ் செய்யுமாறும ஆகமங்களின் விதித்தலின், அவ ருருவும் அரணுருவோ டொக்கும் போலுமெனின? அகற்கு வி டை வருளுசெய்யுளிற் பெறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முனசொன்ன மந்திரங்களெல்லாம் சிவனுக்குத் திருமே னியாயிருக்க அந்த மந்திரங்களுக்குள் ஐந்த மந்திரத்தைத் திருமேனியென்ற தெப்படி யென்றவனை நோக்கி மே லருளிச் செய்கிறார்

மந்திரமதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாகத் தந்திரஞ் சொன்னவாறிய் கென்னெனிற் சாற்றக்கேனை - மந்திரங்கள் பலவற்றி னுள்ளும் ஐந்த மந்திரமே சிவனுக்குத் திருமேனி யெ

ன்று சாத்திரங்கள் சொல்லுகிறபடி எப்படியென்று நீ சொல்லுகிறாயாகில்? நாமுனக்குச சொல்லக கேட்பாயாக — முந்திய தோற்றத்தாலும் - எல்லா மந்திரங்களுக்கு முன்னே இந்த ஐந்தை மந்திரங்களுந் தோற்றப்பட்ட தாயை யாலும், — மந்திரமூலத்தாலும் - ராசானம தற்புருடம் அகோரம் வாமம் சத்தியோசாதம் என்னு யிவை ஐந்துமந்திரமும் மூலமாகையாலும், இஃகனறியும், — அந்தமில் சத்தியாதிக ச்சைதலுமாகுமனறே - இவ்வணம இந்தமந்திரங்க ளிருக்கையினால் முடிவில்லாத சத்திகளுக்கு உத்தகாவாகிய தம்பிரானாக்கு ராசானுதி மந்திரங்க ளை நாம திருமேனியாகச் சாத்திரங்கள் சொல்லும்.

இதனா சொல்லியது மந்திரங்க ளெல்லாவற்றிற்கு குன்றும் ராசானுதி ஐந்து மந்திரமும் முந்தித் தோன்றுகையினாலும், மந்திரங்களுக்கு மூலமாகையினாலும், பரமேஸ்வரனுக்கீந்த ஐந்தை மந்திரமே திருமேனியென்று சாத்திரஞ் சொன்னனென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தந்திரம் - ஆகமங்களில், — மந்திரமகனிற் பஞ்சமந்திரவடிவமாக - மந்திரவடிவுகளும் பஞ்சப்பிரம மந்திரத்தை வடிவமாக, — சொன்னவா நிற்கெனனெனில் - சிறந்தெடுத்தோதிய தென்னையெனில், — சாற்றககேணி - கூறுவது நீ கேட்பாயாக, — முந்திய தோற்றத்தாலும் மந்திரமூலத்தாலும் - ஏனைமந்திரங்கட்கெல்லாம் முற்படத் தோன்றி முற்படத் கொண்டவடிவாதல் பற்றியும், — அந்தமில் சத்தியாதிக்கு - அவற்றைச் செலுத்திநிற்கும் ஆதிசத்தியாகிய திரோதான சத்திக்கு, — இ

ஊசத்தலு மாசுமணறே - இசையச்செய்தல் வடிவென்பதாம்.

அருவமோ எனபதுமுத லிதகாறுந திருமேனியி வியல்பு
கூறு முகத்தான் அநாதிமுத்த சித்தருவாதலைத் தெரிததுணர்
த்திபவாறு.

க-சூ, ௨-அ-ம், முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙன மகதிரங்களை யதிட்டித்த சத்தி, கிரு
த்திய கர்த்தாககனிதத் ததிட்டதது நிற்
குமென றுணர்த்துகூர்.

அயன்றனை யாதியாக வரணுரு வென்பதென்னை,
பயங்கிடுஞ் சத்தியாதி படைத்தலாற் படைப்புமுல,
முயன்றன ரிவயோயின் முனனவ னெனனைமுறறு,
நயங்கிடு மவனிவர்க்கு நண்ணுவ தொரோவொன்றா
மே. (௬0)

(இ-ள்.) அயன்ற பிரமாமுதலிய கிருத்தியகர்த்தாககளைச்
னை யா தி சிவனென்று சொல்லுகற தெப்படிபெனனி
யாக வரண ல்?

ரு வென்பதென
னை

பயந்திடுஞ் ச கிருட்டிமுதலிய கிருத்தியங்களைச் செய்
த்தியாதி புதித யுஞ் சிவசத்தி பிரமாமுதலாயினு ரிடத்துப்
லால் பதிந் தவர்களு முலகங்கொல்லாத்கையுஞ்
சிருட்டியுந் திதியுந் சங்காரமு முவனுடைய

பிரோகத்தி லிவர்களுந் தொழிலைச் செய்கையால், இவர்களை யுஞ் சிவனை வெண்ணப்படும்?

அஃகெனபோலவெனினில்? ஆசாரிபரை யந்தச் சிவனது சத்தி யதிட்டித்துக் கிரிபையை நடத்த, அவரைச் சிவனென்றே கருதுமாறுபோ லெனவறிக

படைப்புமூல சிருட்டிமுதலிய கருத்தியங்களை யிவர்க முயனறன ரிய னே செய்வார்களாயின பினைக கர்த்தாரோயாகின முன வேணுமென்று சருத வேண்டிவ தில்லைபென்னவ னெனை றுந் சொல்லில

முற்று நயந்தி பஞ்ச கருத்தியங்களை யு மந்தக கர்த்தாரி மவனிவாகரு வே செய்தற்குரிததாதலால், அந்தககர்த்தார நண்ணுவ தொ வே பிரமண மால் உருத்திரன ஈசுரன் சகாரோ வொன்றா சிவொன்னு மிவர்களுந் கொவ்வொரு கருத்தியங்களைப் பிறித்துக்கொடுக்க வந்தந்தக் கருத்தியங்களை யே யவர்கள் செய்தற்குரி தது ஏ-று.

ஏகாரந் தேற்றம்.

இதற்கு வாயவ்யசங்கிதை பெனவறிக.

(௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

மேல் சர்வக்ருத்தயத்திற்குந் சிவனே கர்த்தாவென்ப துணர்த்துகின்றது.

அயனறனையாசியாக வரணுருவென்பதென்னை - சிவனுடைய விசுரஹங்கள பரம்மாவே யாசியாகச்சொல்ல, நீர் சதாசிவ ததை யாசியாகச் சொன்ன தென்னைபெண்ணில், — பயந்திடுஞ்

சத்தியாதி பதிதலாற்படைப்புமுலம் - ச்ருஷ்டியாதி க்ருத்திப
 ததிற்கு ஆதியாகிய பரமேஸ்வரனுடைய சத்தி பொருந்தாத
 லால் ஐந்துபேரும் ஐந்து கருதயம் பண்ணுவாகள, ஸ்ருஷ்டி
 யை முதலாக வெண்ணுகையினாலே தொழின முகனையினாலே
 ப்ரம்ஹாவை முதலாக வெண்ணப்பட்டது—முயனரனரி
 வரோயாகின முன்னவனெனனை - ஐந்துபேரு மைந்த தொழிலை
 யுரு செய்யில் இவ்வைவர்க்கு முன்னவனாகி லயாவஸ்திதலாகி
 ஹரனென்னு நாம முடையவா செய்கதெனனெனில்,—முற்று
 நயநகிரிமவன - பரிசுகிரஹ சத்தியாகிய சுத்தமாடையை காரி
 யோனமுகமாகக் கோபம்பண்ணியும், ப்ரளயத்திலே ஆனமாக
 களுடைய கர்மங்கள சம்ஹாரரூபமாக மூடையிலேயிருந் தத
 னைப பலோனமுகமாகக்கியும், கிரோதானம பண்ண யோக்யரை
 த் திரோதானம்பண்ணியும், விசுருகானகலரில் அதிபக்வாககுச ச
 சசிதாநந தாவய சாக்ஷாதகாரததைத தரிசிப்பித்தும், இவ்வா
 று பஞ்ச க்ருத்யங்களும் ஏடுவவாராகவேணு மவ்வாறு திருவு
 ள்ளத்து நோக்கியிருப்பர் இங்ஙனம் சூக்ஷமமாகிய கருத்தியங்
 களைச் செய்து ஸ்தூல கருத்தியங்களுக்கும்,—இவர்க்கு நண்ணு
 வதொரோவொன்றாமே - சதாசிவர் மஹேஸ்வரர் ருத்ரர் வி
 ஷ்ணு ப்ரம்ஹா எனனும் பஞ்சபூததிகளுக்கும் அநுககிரஹ
 தரோதான ஸமஹார ஸ்திதி சிருஷ்டியெணு மைந்து க்ருத்தி
 யங்களு மொவ்வொரு கர்த்தாவுக் கொவ்வொரு கருத்தியம்
 ஸ்வதகதரமாகவும், நினத நாலு கருத்தியமும் அநுஷங்கீகமா
 கவும்பரமசிவனது சத்தியாலே பொருந்தமெனநினைபொருள்.

தஜ-ஹ் ௨, ௨௦௦௨ - ஸூ வெ வ்யா வெ

வொய்யது ரொய்யொய்யாது ரொய்யாது ரொய்ய

ன்னுவன்.—இவர்க்கு நன்னுவது - இவ்வணு சதாசிவ னன ந்தேசுரண ருததிரன விஷ்ணு பிரமா இவர்களுக்குப் பொருந துவதாகிய கருத்தியம்,—ஒரோவொன ருமே - ஒவ்வொன்று தானே.

அவர்க்குள், அணுசதாசிவனுக்கு அனுக்கிரக கருதகிடமொ ன்றுமே, ஈசுரனென்னு மநநதேசுரனுக்கு சுநதமாயையிற நி ரோதான கருத்தியம் நடவாதிருநதாலும் அசுதத மாயா காத் தியம் அஞ்ஈம நடநசாலும் திரோதான காததிரம பிரதான ம், உருத்திர னென்னுஞ் சீகண்டாகுப் பரகிருதிக்குமேற் ச ங்காரகருத்தியம் நடவாதிருநதாலும் ப்ரகிருதி கருத்திய மை க்தும் நடநதாலும் சங்கார கருத்தியம் ப்ரதானம், குணநில ய விஷ்ணுவுக்கும் பிரமாண்ட நிலய விஷ்ணுவுக்கு பரகிருதி க்கு மேல் திகிகருத்தியம் நடவாதிருநதாலும் பரகிருதிக்குட் லேசரீர போக்கியப்பொருட டிகிகாததிரம ப்ரதானம், குண நிலய பிரமாவுக்கும் ப்ரமாண்ட நிலய ப்ரமாவுக்கும் பரகிரு திகுமேல் கிருஷ்டி கிருத்திரம நடவாதிருநதாலும் ப்ரகிரு ததிகுட் லேசரீர போக்கியப் பொருட்சிருட்டி காததிரம ப் ரதானம்; ஆதலால், ஒரோ வொண்ணெனற தெனவறிக.

சுத்தி மூன்றாகில், பஞ்சகிர்த்திர மெப்படி பண்ணும்? எப் படிபண்ணுவிடகுடி? சத்தியநதானே! ஜநநிகுக் சிருட்டிகருத் தியமொன்றுமே, ஆரணிகுக் சங்கார கருத்தியமும் அதுக்கிர ஹக்ருத்தியமும், ரோதயித்திரிக்குத் திகிகருத்தியமும் திரோபா வ கருத்தியமும், என்பதனால் விரோதமன்று. ஆரணி ரோதயித் திரி ஜநநி மூன்றும் சத்திரீர கற்பணயினாலே சிவனுக்குச் சூ க்ஞமதேகம்; ஈசானி பூரணி ஆர்த்தி வாமை மூர்க்கிர்பெண்ணும் பஞ்சசத்தியும் அதுக்கிரகமுத ளஞ்சு கிர்த்தியத்தையும் அடை

விற் பண்ணுநின்ற சத்திசரீர கற்பனையிலே சிவனுக்குத் து
லசரீரம் எனபதறிக.

இருதயாதி யாறுமநதிரமும் சரீரகற்பனைக் குள்ளதன்று,
சரீரமும் சரீரியும் சமபநதமான விடத்துப் பிரபாவ ஸ்வரூபமா
யிருகரும.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இங்ஙனம் 'மண்ணினிற்கடாதி' எனபது முதன 'மக்திரம
தனில்' எனபது ஈரூகிய முப்பததொரு செயுளாஹம, முதற
செய்யுளின் 'ஈறுமாகி மருவிமநாதி முதத சித்ததுரு மனலினின
றே' எனற இரண்டாங் கூற்றை, அவ்வவா மதமபதறி ஆசங்கி
ததப் பரிசரிதது வலியுறுத்தி; இனி 'தானமுதல்' எனற மூன்ற
ங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார்.

அயனுருவம் அரியுருவ முதலியவற்றையும், அரனுருவோ
டொத்த உருவாக வைத்து, வேதாகமங்களிற் ரதகமெலலைள
வும் அததுவநியாசம் மநதிரநியாசம முதலாயின விதித்தலின ;
சங்காரக கடவுளோடொப்ப அவரும் முதல்வராவான செல்
வர்போலுமென மலைபதக படைப்பாதித்தொழில் செய்யுரு ச
னனிமுதலிய சிவசுததிகள் ஒரேவொன்று அவாமாட்டுப்பதிநது
நின்று செலுத்ததலான, அவ்வியைப்புற்றி வேதாகமங்களின்
அவ்வாறு உபசரித் தோதப்பண்டன வெனபதாம்

அற்றேல் ஒருதொழிற் கிருவராதல் எற்றுக்கென்பாரை
நோக்கி, அமைச்சர் முதலாயினுக்கு அரணையின்றியமையா
மைபோல, அயனரிமுதலாயினுக்கு அரனருணையின்றி யமையா
மை தருக்கமுகத்தான் விளக்குவார், படைப்புமுல முயன்றனி

வரையின் முன்னவெனை, என்றும். அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினுறையோல அரசனுக்கு அபனரி முதலாயினும் வேண்டப்படுவரென்பது ஏதமுததான விளக்குவார், முற்றுநயநதிடு மவனிவாககு நண்ணுவதொரோவொன்றமே என்றுங் கூறினார்.

உவமை வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும்

ஐ அழகு. அஃதாருபெடரான அழகுடை யருவத்தின மேனினறது. இரண்டனுருபாக வைத்தரைப்பார், முடிக்குஞ்சொல்லொழி இயைபினமை நோக்கலர்.

ஆக வரனுருவென்னு முவமைத்தொகை பைபரவல்குங் போலினறது.

ஆகம் உடம்பு.

பயத்தல் படைத்தல்.

படைப்பு மூலம் படைப்பாதிவென்க

பயந்திடுஞ் சத்தியாதி பதிகலை பிரித்தவைத்துக் கூறுகின்றமையின, இவரோபென்னு மேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

உரைத்தவித தொழில்களென்னுஞ் செய்யுள், பௌராணிகரை நோக்கி இயைபினமை மாததிர நீக்கி 'ராமமாகி மறுவிடும்' எனறதனை வலியுறுத்தியது

இஃது அநேகேசுவரவாதிகளை நோக்கிப் பிறிதினியபு நீக்கி 'தானமுதல' எனறதனை வலியுறுத்தியது.

இவை யிரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமை.

அற்றேல் அநேகேசுவரவாதம் பரிகரித்தற்பொருட்டுப் பயந்திடுஞ் சத்தியாதிவெனச் சத்திக்குப் பணமை கூறவே, சத்திமரனொருவனாதல் செல்லாமையின், இது தேளுக்கஞ்சிப் பர

ந்தள்வாயின் விழந்தா லொப்ப, மறித்தும் அநேகேசுவரவாதமா ய் முடியும்போலுமெனின்? அவ்வாசுவகை நீக்குதற்களறே வ ருஞ் செய்யு ளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

முனசொன்ன ஐந்து மந்திரமுமே பரமேஸ்வரனுக்குத் திருமேனியென்று சொல்லில்? பிரம்மா முகலாகப் பரமேஸ்வர னுடைய திருமேனி யென்றது எப்படி யென்றவனை நோக்கி மேல் மறுத் தருளிச் செய்கூர்.

அபன்றையாதியாக வரணுருவென்பதெனனை - பிரம்மா முதலாகப் பரமேஸ்வரனுடைய திருமேனியென்று சொல்லுகிற தது எப்படி யெனினில்?— பயந்திடுகுசத்தியாதி பதிதலால் - விசுவத்தையெல்லா முனருகுகிற கிரியாசத்தி முதலான சத் திகள பொருந்தகையாலே,—படைப்புமூல முயன்றனரிவோ - சிருஷ்டி முகலாகிய கிருத்தியங்களை இவர்களே நடத்துவர்க ளு,—ஆயின் முன்னவெனனை - இவர்களே நடத்துவார்களா யின் உம்முடைய கர்த்தா வேதுகென்று நீசொல்லில்,—முற்று ம்நபந்திமவனிவர்க்கு நண்ணுவதொரோயொன்றாமே-சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்கிற முன்று தொழிலும் பரமேஸ்வரனே யுடையவன். இவையிற்றிலே ஒவ்வொருதொழில்களையாதப் பர மேஸ்வரன் கொடுக்க, அந்த வதிகாரத்தினாலே பிரம்ம விடதி ணுகளை சிருஷ்டியுந் திதியுஞ் செய்யா நிர்ப்பர்கள்.

இதனும் சொல்லியது, பிரம்மாவை சிவனுடைய திருமே னியாக முந்தச் சொல்லவேண்டினது, சிவன் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமிடத்துச் சிருஷ்டி முத்துகையினாலே அவன் சிருஷ்டிகர்

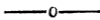
த்தா வாகையிலுள்ளென்றும், பிரம்மாவுக்கும் விட்டுணுவுக்குள்
சிருஷ்டியுக் திதியுஞ் சிவனுடைய சத்தி கொடுக்கச் செய்வாக்க
ளென்றும், சிவன் எல்லாக் கிருத்தியங்களையுக் தானே செய்
வனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

‘குறித்த தொன்று’ என்ற திருவிருத்தத்தில் ‘நிறுத்தி நி நி
னைநதமேனி நினைமல னருளிணிலே’ என்ற பதத்துக்கு வியாக்
யானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது

குறித்ததொன்றென்ற திருவிருத்த முசல் அயன்றனை பெ
ன்ற திருவிருத்த முடிவாக பதினாறு திருவிருத்தமும் பாஞ்ச
ராத்திரி சிருஷ்டி திதி சங்கார மூன்றையுஞ் செய்கிறவன் சங்
கார காததாவல்ல, திதி கர்த்தாவே யென்று அவன் சொன்ன
தரகுப் பிரமாணம். பரபட்சம் அவன் மதம். “உத்தியிலயனை
யீன்று மவனைக்கொண்டிலுகுண்டாகக்கி, யந்தநல்லுலகழிகவர
னையுமாககுவித்தது, தந்திடுஞ்சகத்தினுக்குத் திதிநாத்தாநா
னையாகி, வந்திடுநதோற்றுமீறு நிலைமையும்பண்ணுமாயன்” எ
ன்றும், மறுப்பு. “அயன்றனைப்பயந்தானென்ற டரியயனசிர
ஞ்சேதிப்ப, பயந்திடானறலைமாறானும படைத்திடானசிரத
தைக்களஞரு, சயந்தருமரனைத்தந்தா நயனென்கைதப்பேய
ன்றே, திபங்கிடாதணராயெல்லாஞ் சிவன்செய்வென்றுநதே
ர்ந்தே” என்றும், “அழிப்பரியேவென்ற டரியனையழிசும
ன்றங், கழிப்பதுதவிரமாட்டா னங்கமுமழித்தேபூண்டா, ன
ழிப்பரியேவென்றங் கறைத்ததுமழிந்ததன்றே, வழித்திரிமர
னையாகக் கோக்கமுமாக்குவானே.” எனனுமறுங் கண்டுக்கொ
ள்க.

சித் - பர - மத - உ, மறு - டு - டி.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இங்ஙனம் 'மண்ணினில் கடாசி' எனபது முதல் 'மக்திரம தனி' எனபதீரூகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும் முதறசெய்யுளின் 'நறுமாகமருவிடு மருதிமுத்த சித்தரு மணவிநினே' என்ற இரண்டாவ் கூற்றை அவ்வவர் மதமபற்றி யாசங்கித்தப்பிரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனி 'தான முதல்' என்ற முனரூங் கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார்.

அபனறணையாதி-அபனருவ பரியருவ முதலிபவறையுமீ,— ஆக அரணுவெனபதெனனை - அரணுவோடொத்த வருவாக வையத்து வேதாகமங்குளில் தத்த மெல்லையாவு அத்துவரியாச, மக்திரரியாச முதலியன விதித்தளவிற சங்காரககடவுளோடொப்ப, அவரு முதல்வனாவான செல்வாபோலுமென மலையற்கு,—பயநடுக்கு சத்திபாதி - படைப்பாதித் தொழில் செய்யும் சன்னிமுதலிய சிவசத்திகள்,—பதிதலால் - ஒரோவொன்று அவாமாட்டுப் பதிநதுநின்று செலுத்தலான அவ்வியை புபற்றி வேதாகமங்குளினவ்வாறு உபசரிக்கோதப்பட்டன.— படைப்புமுலமிவரே முபனறணராயின - அறதேல், படைப்பாதிதொழில்களை அபனரிமுதலாயினா முதல்வனருளினறியுச தாகநாநினைநதவாதே செயவரெனின,— முன்னவனெனனை - முதல்வகெற்றிசு?— முற்சநயநக்திநிமவன - ஐநதொழிலுஞ் செய்யமுதல்வன,—இவர்க்கு நண்ணுவதொரோ வொனமுமே- இவர்க்கு ஒவ்வொரு தொழிலியற்றச செய்தல், அரசனுக்கு அமைச்சா முதலாயினுற்போல வேண்டப்படுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவர்களை யதிட்டிககுஞ் சததி யொன்றே பலவோ
யெனன, அதற் குதாரணமிட்
டுணர்ததுகூர்.

சத்திதான் பலவோவென்னிற் றுறென்றே ய
நேகமாக, வைத்திடுவ காரியத்தான் மந்திரி யாதிககெ
ல்லா, முய்த்திடு மொருவன்சத்தி போலர னுடைய
தாசிப், புத்திமுத் திகளையெல்லாம் புரிநதவ னினைய
தவாரும். (௬௧)

(இ - ள்.) சத்தி அவர்களிடத்திற் பதிந்த சததி யொன
தான பல ரே பலவோ யென்னில்?
யோயென

வில்

தானென்றே அந்தச்சத்தி சிவனிடத்தில் விட்டு நீங்கா
ம லககனிக குட்டணம்போலச் சமயேதிரா
யிருக்கிற சத்தி யொன்றுதானே !

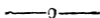
அநேக மாக சிவசததி யொன்றாயிருக்கவும் காரியிடுப
வைத்திடுவ காரி தததா வவனது கிருபையினாலே கிரிபாசத
யத்தான தி யொன்றுதானே மூன்றுகய வாமை சே
ட்டை ரவுத்திரியெனப் பிரிந்த பெயரைப்
பெறும்.

ஒன்றுதானே பலவாகக் காரியப்படுவ தெங்கனெனில்?
மந்திரி யாதிக் இராசாவின தாககிஞ்சத்தி யொன்றாயி
கெல்லா முய்த் ருநது மந்திரி முதலாயினரிடத்தப் பலவா
திமொருவன்ச க சகத்திற் காரியப்படு மதுபோல,
த்தி போல்

அர னுடைய வாமைமுதலிய மூன்றுசத்தியும் பிரமா
 தாகிப்புத்தி மு முதலாயினுரை யதிட்டிப்பித ததனவழித்
 ததிகளை மெல் தாய் நின் றுனமாககடகுப் போகமோடச
 லாம புரி நதவ றுகளை மெல்லா மவரவாசெய்த விருவினையி
 னினைநதவாரும் ன பலததுககிடாகக கொடாநிற்பன எ-று
 ஏகாரந தேற்றம்.

இந்நகுச சுவாயபபுத்தது மிருகேந்திரததுங் காண்க (௬௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

சத்திதானபலவோவெனவில் - ப்ரம்ஹாதி காரணேஸ்வர
 ிட்டதகிலே பதிநது கருத்தியங்களைப் பண்ணும் சத்தியெனைகை
 பால சத்தி யநேகமாகவேணும், சத்தி யநேகமாகில், சத்திமா
 னுமநேகமாய் அநேகேஸ்வரதவமவரும் அல்லது சக்தினொருவ
 னை! சத்திபநேகையெனவில்? அநயோநய விருத்தாத திரயாச
 கதிநா ஒருவனுக்கு சமவேதமாகிறபொழுது விகாரித்வம் வரு
 ம எனவில்? அப்படி வாராதெனறும் உத்தரம்.—மந்திரியாதிக
 கெல்லா முய்த்திடுமொருவன சத்திபோ லரனுடையதாகி சத
 திகாரொனதே காரியத்தா லநேகமாய் வைத்திடும் - ராஜாவி
 னுடைய ஐஞஞாசு திபானது மந்திரி சேனாபதி கராமபாலகன்
 முதலான பேர்களிடத்திலே யிருந்து தனிதகனி தொழிங்க
 னைப் பண்ணிவைக்கிறப்போல, ஹரனுடையதாகிய சத்தி யொ
 னதே கருதய பேதங்களைச் செய்யுமென்று சொல்லப்படும
 உபபடிச சொல்லப்படுவதும்,— புத்திமுத்திகளையெல்லாம பு
 ற்ந தவனினைநத வாரும் - போகமோகூததைக கொடுக்கப்பட்ட
 ட ஹரனுடைய சத்திபானது அந்த ஹரனினைவின பேதத்தி

லாலே க்ருத்ய பேதததால் பேதமாகக் தோனதும் என நிதன பொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சத்தி டநேகமாகிற் சத்திமானு மநேகமாமெ னனுஞ் சவகைக குத்தர முகாககினரா.

(ஞானக கிரியேசசாசத்தி மூன்றினுட கிரியாசத்தி ராசா னியாதி யஞ்சு, ஆரணி யாதி மூன்று, ஆகச்சத்தி யெட்டாயிரு கரு மெனறதனல்,) சத்திதான பலயோ வெனனில தானென ரே - ஒருசத்திதானே,—காரியத்தால்-வயாபார பேசத்தினு ல்,—அநேகமாக வைத்திடும் - அநந்தமாகச சொல்லப்படும்,— மகதிரி யாதிக்கெல்லாம் - மகதிரி சேலுபதி ஊர்சகாவலன மு தனோரிடத்தில்த்,—உய்தகிடு மொருவன சத்திபால் - ஒன்ற யிருந து செலுத்த மிராசாவினது ஆஞ்ஞாசத்தி யொப்ப,—அ ரனுடைபதாக - சிவசம்பநதியாகி,—அவனினைநதவாறு - அநக ச சிவன செலுத்தின்படி,—புத்திமுத்திகளை பெல்லாம் புரிந தவ நினைநதவாரும் - போகமோட்சககளைக கொடுத்திருப்ப தாம.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அரசன் சத்திபொன்றே யமைசசர் படைத்தலைவர் பாடி காவலர் முதலாயினர் மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபா ட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்போல, சிவசத்தியொன்றே

சுஎசு சிவஞானசித்தியார் சபக்ஷம்.

அவ்வவர் மாட்டு நின்றுசெய்யுங் காரியவேறுபாட்டாற் சன
னி முதலியவாய்ப் பலவேறுவகைப்படும் சிவசத்தி யொன்றே
பெண்பதும், அதுவே கடவுளர்மாட்டு நின்று நடாத்துமென்ப
தும், அமைச்சா முதலாயினார் எவைபெவை செய்கின்றும் அரச
னினைந்தவாறன்றி யாகாமை? பால, போகம் விடுபேறுகளைல்
லாம் அரசுனைந்தவாறன்றி யாகாமைபற்றி அறியப்படுமென
பதாம்.

தானொன்றே யரனுடையதாகிக் காரியத்தால் அநேகமா
க வைத்திடு மெனவியையும்.

அரனினைந்த வாறன்றி யாகாமை, தக்கனவேள்வி மார்க்க
கண்டுவாழநாள் ஆலாலர் தோற்றரவு முதலியவற்றால் இனி
து விளங்கக் கிடத்தலின், வருத்தக கூறாராயினார்.

அற்றேல் நாண்டுக் கூறியவாறனால் சனனிமுதலிய பேத
மெல்லாஞ் சிவசத்திக்குத் தடத்தமெனறையவழிச சொரூபமெ
னனையோவெனின? அஃதுணர்ந்துதற் கனறே வருஞ் செய்யு
ளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

— 0 —

முன்சொன்ன சத்தி ஒன்றாயிருக்குமோ பலவாயிருக்கு
மோ என்ற மாணக்களை நோக்கி அருளிச்செய்கிறார்.

சத்திதான் பலவோவென்னில் - சிவனுடைய சத்தியான
து இப்படிப் பலபேதமாயிருக்குமோவென்று நீ சொல்லில்,—
தானொன்றே யநேகமாக வைத்திடுங் காரியத்தால், - பூராசத்
தியொன்றுமே எப்பொழுது முள்ளது. இப்படிச் தானொன்றா
யிருத்தம் பெருந்தொழிலும் பலவானது பிரபஞ்ச காரியங்களு

கீட்டாக. அதென்போலவென்னில்?—மந்திரியாதிக்கெல்லாமும் சத்தி மொருவன் சத்திபோல - காரிப்பொழுதாலாகிய இராசசியத்திலுள்ள வதிகாரங்களுக்கு மற் றுண்டானவர்களுக்கும் இராசாவனுடைய ஆளுராசத்தியானது நிகழ முறைமைகளி லே நடத்துகிறப்போல;—அரனுடையதாகி - அந்தப் பராசத் தியும் பரமசிவனுக்குள்ளதாகி,—புத்திமுத்திகளையெல்லாம் புரி ந்து - சருவானமாக்களுக்கும் போக மோட்சங்களையும் கொடு தது,—அவர்களைத்தவாரும் - அந்தப் பரமசிவன திருவுள்ளத்த டைத்ததயாதொன்று, தானுமதுவாய் நின்று பஞ்சகிருத்தியங் களைச் செய்யும்.

இதனும் சொல்லியது பரமேஸ்வரனுடைய சத்திதானே பெருந்தொழிலும் பலவாய்த தானொன்றாயிருக்கு மென்றும், அவனுடைய திருவுள்ளப்படியே ஜனமாககளுக்குப் போகமோ ட்சங்களைக் கொடுக்கு மென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

சத்திகான் பனுவோவென்னில் - சத்திக ளநேகமோவெ ன்றியுள்,—ஒருவன்சத்தி - அரன் சத்திபொன்றே,—மந்திர யாதிக்கெல்லாம் உயத்திடுப்போல - அமைச்சர்படைத்தலைவர் பாடிகாவலர் முதலாயினர்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறு பாட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்போல,—தானொன்றே- சிவசத்தியொன்றே,—அரனுடையதாகிக் காரியத்தாலநேகமாக வைத்திடும் - அவரவர்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட் டால் சனனிமுதலியவாய்ப் பலவேறுவகைப்பட்டும் சிவசத்தி யொன்றேமென்பது மதுவே கடவுளர் மாட்டுநின்று நடாத்து

௧௭௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மென்பதும்,—புத்திமுத்திகளை யெல்லாம் புரிந்தவனைந்தவா
 ஞானம் - அமைச்சர் முதலாயினூ எனவை எனவைசெய்யினும் அரசு
 னினைநத வாறனநி யாகாமைபோல போகும் வீடுபேறுகளெல
 லாம அரணினைநத வாறனநி யாகாமைபற்றி அறிடப்படும்.

அரணினைநதவாறனநி யாகாமை தசுகனவேளவி மார்க்க
 ண்டி வாழநாள ஆலாலா தோற்றரவு முதலியவற்றா னினி தவி
 ளங்கக்கிடததலின விரிததுகூடூராயினூ .

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சததிரூப முணர்த்துகூர்.

சத்திதன் வடிவேதெனன்ற றடையிலா ஞான
 மாகு, முயத்திடு மிச்சைசெய்தி யிவைஞானத் துள
 வோவெனனி, லெத்திற ஞானமுள்ள தததிற மிச்சை
 செய்தி, வைத்திடு மறைபின்ஞான மருங்கிடுங் கிரி
 யையெல்லாம். (௬௨)

(இ-ள) சத்தித அநதச் சத்தியினுடைய வடிவேதென்று
 ன வடிவே கேட்குறயாகல்?

தெனனின்
 தடையிலா மலத்தினுன் மறைப்புண்டு பின்விளங்கி
 ஞானமாகும். னது போலனறிப் பூரணமான ஞானமாயி
 ருக்கும்.

உய்த்திடு மிச் இப்படி யுண்டாய விச்சையுற் கிரிபையு
 சை செய்தி யி மந்தஞானசத்தியினக ணுண்டோவென்று
 வை ஞானத் து கேட்குறயாகல்?

ளவோ வெனனி
 ல

எத்திறஞான யாதோரிடத்திலே ஞானமுண்டவவிட
முள்ள தத்திற த்தி விச்சையுங் கிரிடையும தோனறிக காரி
யிச்சை செய்தி யப்படுவகாண,
வைத்திடும்

மறைபின ஞா மறைப்பில்லாத ஞானசத்தியினது சா
ஞானமருவிடுவகி மாரதசியததானே இச்சையுங் கிரிடையும்
நியையெல்லாம். பொருநதி காரியப்படுவகாண. ௭-து

ஓகாரம வினா.

இதற்குச் சிநகியாகமம்

(கூஉ)

சிவாக்ரயோகியநுநா வருமாறு.

—0—

மேலந்தச் சததிஸவருப மேதென்பதற்கு உதகாம்.

சததிதன வடிவே தெனனிற் றடையிலா ஞானமாகும—
சததியினுடைய ஸ்வருப மேதெனனிற் ? ஜீவானமஞானமபோ
லத ததிககப்படாமல் எக்காலதது மெததேசததும் ஸவப்பிர
காசையாயிருக்கும்,—உய்த்திடு யிச்சைசெய்தி யிவைஞானத் து
னவோவெனினில்-பொருநதப்பட்ட விச்சையானது குணம், சரி
பையானது வயாபாரம், இவைகள் ஞானததிற்கு னடோ வெ
னினில்?—எத்திறஞானமுள்ள தத்திறயிச்சைசெய்தி வைத்த
லால் - ஞானமெவவளவுண்டு அதன குணமான இச்சையுங் கிரி
டையு மவவள வுண்டென்று சாஸ்திரசித்த மாகையினுலே,—
மறைப்பில்லாநால் மருவிடுங் கிரிடையெல்லாம் - சததியானது
அநிவாரிக ஸ்வருபையாகையினுலே சர்வ காந்ருதவ சாமாத்
யத்தையும் ததகுணமான விச்சையையும் அடையாதமாகில்;
ஞானுதி யிச்சாத் திரியப்பிரயகதா எனனும் கிரம ஞாயத்தினு

லே அறிந்ததை யிச்சிக்கவேணும், இச்சித்ததைப் பண்ணவேணும். ஆகையால் ஞானச்சாததிரியை யென்றும கிரமஞ் சொல்ல வேணும். இதனறியும்,

ஐாநெவாகுகிநா ஸஜாநவிஷயகல் ஸஜாநா ஸுயகலனுமியததிந ஸுயாசு .

மூன்று பின்ன ஸ்வரூபமுமாய் ஏகாச்ரயமுமா யிருக்கவேணும். ஆகையால் இச்சையாகிபாக மூன்று மொன்றே யென்று சொல்லுகிறது விரோதமெனில்? சத்யம் [சத்யமென்றது அாதகாங்கிகாரம்] ஓன்றையறிந்து அதையிச்சித்து அதிலேப் பரவர்த்திக்கிறது ஜீவானமாககளுக்கே! சிவனுக்க கப்படியல்ல வென்பது மேற்கூறுகின்றது.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

ஞானக்கிரியேச்சா ரூபி சத்தியென்றீர்! அதுவிருத்தம் தடததமு முச்சொருபமாயிராது. இருக்குமெனில்? சத்தியென்ப தெடுபட்டுப் போமென்று மனசிலெண்ணிச் சங்கைபண்ணி, உத்தர முணாககின்றார்.

சத்யத்தன வடிவேதென்னில்- சத்தியினது ரூபமேதென்று கேட்குறயானால்?—தடையிலா ஞானமாகும் - மறைப்பில்லாத வறிகற்றொழிலைப் பண்ணுமறிவாகும்.— உய்த்திடு மிச்சைசெய்தியிவைஞானத்தளவோவெனில் - பண்ணுகற்றொழிலாகும் சங்கற்ப முத்தியோக மிவைகள் வேற்றுத தொழிலாதலால் ஞானசத்தியினுண்டோவென்று நீ கேட்கில்?— எத்திறஞானமுள்ளது - இது காரண மிதகாரண மிதகாரிய மிதுபிரயோசன

மென் நறிதற்றொழிலால் யாதொரு பிரகாரம் ஞானசத்தித் தொழிலாகிய ஞானமிருந்தது,—அத்திரம்-அநதப்பிரகாரம்,— இச்சை - இஃதின்னதாகக் கடவதெனு மிச்சாசத்தித் தொழிலாகிய யுத்தியோகத்திற் பினனாக வருளு சங்கற்ப ஞான விசேஷமாகவும்,—செய்தி - கிரியை,—இதைப்பண்ண நிற்பெனென னுங் கிரியாசத்தித் தொழிலாகிய சங்கற்பத்தினமுனனாக வரும் உத்தியோக ஞானவிசேஷமாகவும்,—வைததலால்-சிவாகமம் சொல்லி நிச்சயித்ததனால்,—மறைப்பினனானால் - தடையற்ற ஞான விசேஷத்தி சங்கற்பத்தால்,— எல்லாம்-காரிய சடபதார்த்த முற்றும்,—கிரியை மருவிடும்-உற்பத்தி திதி ஞான சலனத் தொழிலோடு பொருந்தும்.

சலனத்தொழிலுக் கேதுவாயிருக்கும் ஞான விசேஷ நிச்சல நித்திய சத்திய சங்கற்பங் கிரியை யென்றுச் சொல்லப்படும.

சிவஞானயோகியருடா வருமாறு.

உயிர்க்கு அறுக்கரகமாத் திரங் குறித்தப் பொதுவகையானறித்தம் அறிவித்தது நிற்பதாகிய ஞானமொன்றே சிவசத்தியின் சொருபம். அதுவே பராசத்தி யெனப்படும். அநதஞானம் உயிர்க்கு மலபாகம் வருதறபொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்புவகையான வியாபரிக்குங்கால், ஒருகூற்றானே திரோதான சத்தியென நின்று, இச்சா ஞானக் கிரிபையென முத்திறப்பட்டு வியாபரிக்கும். ஆகலான் இச்சைகிரியைகளும் ஞானத்தின் வேறணமையாற் காரியத்தால் அநேகமாகிய சண்ணிமுதலிய வியாபாரசத்திக் கெல்லாம்

முற்கூறப்பட்ட பராசத்தி ரூபமாகிய ஞானமொன்றான உள்
வாவனவேயாமென்பதாம்.

தடை தடுத்தல்; மறைப்பெனறதும் அது.

திடுத்தற்குச் செயப்படுபொருள் வருவித்தகூடக்க.

தடையிலா ஞானமெனவே, தடைசெய்யு ஞானமுமுன்
டென்பது போததமையின், அதுவே திரோதானசத்தி யென்
ப்படும்

இதனாற் பஞ்சசத்திகளுங் சண்டிகொளக.

ஞானததுளவென்புழி, நீக்கப்பொருட்கண வரும் இன்னு
ருபு விரித்தகூடக்க

உள்வாதல் ஈண்டித தோனறுதனமேறறு

ஏனையேலாத தோனறினவல்ல வென்பார், எத்திறஞா
னமுள்ள தத்திறமிகச்செய்தியென்றார் ஞானத்தின் வியா
பார விசேடங்களே அவையென்பதாம் நீடுபரா சத்திகிழ்சி
சாஞான நிறைநிறைப கர என்றதூஉம் “கிரியையறி விச்சை கிள
கதச்சத்தியேதோ-பெரிபபரா சத்தியெனப் பேசாய்” எனறதூஉ
மிகசருத்தே கோக்கியெனக.

ஞானமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேற்று ஞானாலென நி
னறது அம்முக்கெட்டுதல் “பெற்றொன றுயர்த்த பெருமான”
“கோணுகணையான” எனறா போல்வனவறுள்ளுங் காணக.
அத்துச்சாரியை விகாரத்தாற் றொக்கதெனினுமாம்.

கிரியை வியாபாரம்.

இகறிப்போதப்பொருளெனை யெனின்? அது வருகு செ
ய்யுளின் கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி முன் சொல்லப்பட்ட சத்திக்கு வடிவேதென்ற வளை நோக்கி மேலருளிச் செய்துரை.

சத்திதன்வடிவேதென்ற டையிலாருநாமாகும் - அந் தப் பராசத்தினுயினுடைய திருநேனி யேசென்று சொல்லிப் பரிபூரணமான ஞானமேயாயிருக்கும்.—உய்ததிடு மிச்சைசெய்தியிவைஞானத் துளவோவெனவில் - முன்னே பிரபஞ்சத்தை நடத்தவென்று சொல்லப்பட்ட இச்சாசத்தியும் கிரியாசத்தியும் இவையிரண்டும் ஞானசத்திக் குள்ளேயோ வெனவில்?—எ ததிரஞானமுள்ள சத்திறயிச்சைசெய்திவைத்தலால்—எவ்வளவு ஞானசத்தியினது நிரையுண்டானது அவ்வளவு! இச்சாசத்தியினது நிறைவுங் கிரியாசத்தியினது நிறைவும் உண்டென்று வேதாசமங்கள் சொல்லுகையால்,—மறைப்பில்ஞானம் மருவிநிக் கிரியையெல்லாம் - ஆனமாவி நறிவுபோல ஆணவமலத்தால் மறைக்கப்படாத ஞானசத்தியினாலே கிரியாசத்திக்குள்ள தொழில்களெல்லாம் பொருந்திக் காரியப்படும

இதனும் சொல்லியது பராசத்திக்கு வடிவு ஞானமென்றும், அந் ஞானத்தினாலே இச்சாசத்தியும் கிரியாசத்தியும் காரியப்படுமென்ன முறைமையு மறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சத்திதன்வடிவேதென்னில் - சிவசத்தியின் சொரூபம் யாதென்னில்,—தடையிலா ஞானமாகும்,—உயிர்கட் கறுக்கிர

ஈ மாத்திரம்குறித்தப் பொதுவகையானிந்து மறிவித்து நிற்ப தாகிய ஞானமொன்றேயாம். அதுவே பராசததியென்பபடும். சடையிலாஞானம்,—உய்த்திடும்—அந்தஞான முயிர்கட்டு மல பாகம வருகற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக்குறித்துச்சிற டபுவகையான வியாபரிக்குவ்கா லொருகூற்றானே திரோதானச த்தி யெனநின்று இச்சாஞானக்கிரியையென முதத்திறப்பட்டு வி யாபரிக்கு மாகலான,—இச்சைசெய்தி யிவைஞானத்தளவோ யென்னில்—இச்சைக்கிரியையெனகிற இவைகள் ஞானத்தினின்று தோனறுவன வுளவோவெனின?—ஞானமெத்திற முள்ளது— ஞானமெவ்வா றுள்ளதோ,—அத்திறமிச்சை செய்திவைத்தலா ன—அவ்வாதே யிச்சைக்கிரியைசுரு நடத்தலின, அவ்விரண்டு ஞா னத்தின் வியாபாரவிசேடங்களேயன்றி வேறனமையான,—கி ரிபைமெல்லாம் - காரிபத்தா லநேகமாகிய சனனிமுதலிய வி யாபாரசத்திகளெல்லாம்,—மறைப்பின ஞானமருவீடும்,—மு ற்ஈறப்பட்ட பராசத்திருபமாகிய ஞானமொன்ற னுளவாவ னவேயா மென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அம்முன்றினது கிருத்திய முணர்த்தகிரார்.

ஒன்றதா யிச்சாஞானக் கிரியையென் றொருமூன் றுகி, நின்றியிடுஞ சத்திபிச்சை யுயிராககரு ணேசமாகு, நன்றெலா ஞானசத்தி யானயந் தறிவானாத, னன்றரு ட் கிரியைதன்னு லாக்குவ எனகிலமெல்லாம். (௬௩)

(இ - ள்) ஒன்ற சிவனிடத்தி லவிஞாபாவமாயிருக்கிற சம தா யிச்சா வேதசத்தி முதற்கட் பராசத்தி யொன்ற ஞானக் கி ய்,அததானே யிச்சாஞானக் கிரியையென்று

ரிபையென் ரொ மூவியுதப்பட்டு நித்கும். இவை யிற்றுக்குத்
ருமூனருகி நின் தொழிலியாதெனனி? ?
றிடுகு சததி

இச்சையுயிர்க் அவற்று ளிச்சையாவது சிவன் சர்வான்
கரு ணேசமாகு மாககையு மோட்சததை யடைவிககவே
ம் ணுமென நவர்களிதது வைத்த கருபை
யாகும்.

நன்றெலாநா ஞானசத்தியாவது சிவனான்மாக்கள் செ
சைத்தி யானய ம்த விருவினைப் பலவக னெல்லாத்தையு ம
ந் தறிவகுதன வர்கள புசித்ததுத் தொலைக்கையின்பொருட்
டு விருபி யறியாநித்பன.

அன்றருட் கரி கரியாசத்தியாவது அப்பொழுது காந்
யைதின்னா லாக் தா தனது காரூண்ணியமாகிய கரியாசத்தி
குவ னகிலமெல் யானே சக்சிருட்டி. முதலிய காரியங்களெ
லாம். ல்லாத்தையு நடத்திடுவன எ-று.

இதற்குச் சுவாயம்புவதது மிரததினத் திரயத்தங் கா
ண்க. (௬௩)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

ஔந்ததாயிச்சாநானக கிரிபைபென் ரொருமூன்ருகி நின்
றிடும் - பரமசிவனுடைய ஸ்வரூமாய் ஸ்வரூப் பிரகாசையான
பராசத்தி யொனதே யாயிருந்து அதனுடய வ்ருத்தி பேதத்தி
னுவே யிச்சாநானக கிரியையென்று மூன்ருகத்தோன்றும்,—
சத்தியிச்சை யுயிர்க்கருணையமாகும் - இச்சாசத்தி யான்மா
க்களை யறக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்று இச்சித்த வவசரமா
ம்,—ஔன்றெலா ஞானசத்தியால் நயந்தறிவகுதன் - ஔன்மாக்க

கூடிக்

சிவஞானசித்தியார் சுபகூம்.

களபண்ணின் புண்யங்களை யெல்லா மெனறதனும் பாபங்களை யு
மநதப் புண்யபாபாறு குணமான த்நுகரண புவனபோகங்களை
யும் இத்த்கிதுவென்று காத்தாவானவன பகுத்தறிவது ஞான
சத்தியால் — அன்றாட சீரியைதனன லாகசூவனகிலமெல்லா
ம-அநாதியே கருபயினுலே முன்சொன்ன கதுகரணகி பரப
ஞ்சங்களை யுண்டாகுவது கரிபாசத்தியாலே சீரிபாசத்தியெ
ன்றது தன்னுடைய ஸபரிசமாதரத்திலே பிறநுவிலே சீரியை
ண்டாகுகையினுலே கூடப்பட்டதன்றி சசுத்திஸ்வயம் சரிபாவ
தியென்று சொன்னதல்ல ஆகையாற சத்தி பொன்றேயென
று இத்தன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

—0—

சத்தி ஒன்றுதானே உறிதல் டண்ணுதல் இச்சித்தலென்
னும் வியாபார பேதததால் முனறெனறும், அவாநதர் வியா
பார பேதததால் அநநகமெனறும் சொன்னீர் ; தனமபேதத
தாற் றனமி பேதிகுக்குங், காரிப பேதததாற் காரணம் பேதிகு
ம எனனும் நியமத்தால் சத்திபேதிகும. அநநதமாயிருக்கின
ற ஞானகசீரியைகளை சத்திகுக்குச் சகசதன்மமாய் சகசகாரியமா
ய தீபசத்திகுக்குத தாகபிரகாசம் போலிருத்தலால், ஞானநுநர்
திபங் சீரிபாநகியமுமில்லை, ஞானமென்றுங் கிரியையென்று
ம இரண்டு தொழில்லை; ஆதலால் சத்தியொனறெனனில் ஞா
னகசீரியா நகதிப சாங்கசீரியம் பிரமாதிகளாலுந் தநிககபபடா
ததாய் வநது சாருமென்று சொல்லச சாற்றுக்கினறார்.

ஒன்றதாயிச்சாஞானக் கிரியையென றெருமுன்றுகி நின்
ற்திரு சத்தி - ஞானங் கிரியை யிச்சையெனனனஞ சத்தித தொ

ழிற்சள் பிரிப்பாய்ப் பேதமாயிருக்குமென்று நாம பேசவில்லை, அவை மத்தியத்திற்கு மந்தஞானமந்தகிரியை யந்தகவ்ச்சையெனுமாந்தியமும பிரிந்துபின்னமாயிருக்கு மெனதுநாம்பேசவில்லை, தாகபிரகாசங்கள் போலப் பிரிப்பினறிப் பேசுமாயிருக்கும் பிரிப்பைக்குறித்த பேதமாயிருக்கும், ஆகையால் அந்ததொழில்களுக்குக் காரணமாகுஞ் சத்தியேகமாய இச்சாசத்தியெனும், ஞானசத்தியெனும், கிரிபாசத்தியெனும், அந்தசத்தியெனும் பிரிப்பினறி, மூன்றைந்த பேதமாயிராநிற்கும் சத்திராகுசிய சிவனும், ஏகரூய இச்சிதாவெனும், நாதாவெனும், காத்தாவெனும், அந்ததெனும் பிரிப்பினறி மூன்றைந்த பேதமாயிருப்பன அந்தசத்தி சத்திமான்களபண்ணுந் தொழில்களுக்குள்,—

இச்சை - நியாமிகை என்னுமிச்சாசத்தி பண்ணுந் தொழில் நாமபேசவில்லை,—

உயிர்க்கருணைசமாகும்-இதிப்படியாம, இதிப்படியா காது, எனபதுமுதல் நியமித்தற் சித்தித்திருபையாம,—

நாதன-சிவன,—

நனறெலாம்- கருத்தியத்துக் கணங்கும் றொருளெலாம் இதுகாரண மிதுகாரண மிதுகாரியம் இது பிரபோசனமென்று,—

ஞானசத்தியால் - ஞானத்தொழிலைப்பண்ணும் ஞானசத்தியால்,—

நந்தநிவன - விரும்பிப்பார்ப்பன.

கிரிபாசத்தித் தொழில் கிரியையாதலால், இதை நான் பண்ணுநிற்குநேனென்றுதயோகப்பன,—

அன்று அருட்கிரியை தனனால் - கிரிபாசத்தியின் துத்தர

௬௮௮

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

கோடியாயிருக்குஞ் சங்கற்பயித்திரியென்னு மிச்சாசத்தி இதி
பபடியாகக கடவதென்னுஞ் சங்கற்பததால்:—

அகிலமெல்லாம் - சகததனைததும், —

ஆகருவன - சிருட்டிப்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

பராசத்தியாவது, தடையிலா ஞானமெனப் பொதுமை
யானொன்றாய், இச்சாஞானக திரியையென வியாபார பேதத்
தான மூன்றாய், அடையே மற்று மவவககாரியபேதததாற் பல
திறப்பிமும். அரமூன்றும் முறையே உயிர்கடகு மலதநைநகக்ச
சிவத்தையளித்ததற்கண் ணுளதாகிய சருணையும், அதற்குச் செய்
யக கடவதான உபாயங்களை யெல்லாம அறியுமறிவும, அவற்
றை யவவாதே சங்கற்பித்ததுச செய்யுஞ் சங்கற்பமுமா மென்ப
தாம்.

“உள்ளியதெல்லாம்” என்றார்பேல நன்றெலாமென்பது
ஒருமைப்பனமை மயககம்.

நன்மைஉபாயம்.

அன்று அறிந்தபோதே யென்க.

இவைநானகு செய்யுளானும், அயன்றினயாசியாக வரண
ருவெனறல் பற்றியும், சத்திபலவாதல் பற்றியும், தானொருவனே
முகற்கடவு ளென்றல் செல்லாதென்னும் அநேகேசுவரவாதி ம
தததை ஆசங்கித்துப் மரிகரித்து; ‘தான்முதல்’ என்றது வலியுறு
த்தப்பட்டது. 3

திரம்பவழகியருடை வருமாறு.

— 0 —

பராசத்தி யொன்று இச்சாளுனக கிரிபை பொன்றும் தன்னிற் பின்னமாயிருக்குமோ எனறவனை நோக்கி, மேலருளிச் செய்கிறார்.

ஒன்றதாய் - பராசத்தி பொன்றுறே பெப்பொழுது முள்ளதாய்த் காண் சமஸ்கிரிக்ருமிடத்து, — இச்சாளுனக கிரிபை பென் றெருமுனருகி நின்றிடுசுத்தி - இத்தப் பராசத்திதான ஆனமாககளை விரட்சிகளை நிமித்தமாக இச்சாசத்தி யொன்று மருளுசத்திபொன்றும கிரிபாசத்தியொன்றும மூன்று சுபாபத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். அதெங்கனே பெண்ணில், — இச்சையுயிரக கருணைசமாகும் - இச்சாசத்திபாலு ஆனமாககளுக்கருக்கிரகம் பண்ணவேணும் எனகிற சினைகமேயா யிருக்கும், — நன்றெல்லா ஞானசத்தியால் நபநதிற வாகன - அநகப பரமேஸ்வரனுனவன் ஆனமாககள்செய்த கனமங்களை பெல்லாததையு முறைபிரமாமல் நனருக ஞானசத்தியினுலே வ்ருபியறிபாநிற்பன் — அன்றருட்சிரிகைகளு லாசுருய னகிலெல்லாம - அநாதியே கனகாருணணிபமான கிரிபாசத்திபாலே ஆனமாககளுக்குக் கனமத்துக ஈடாகத் தேகாதிபிரபஞ்சத்தை பெல்லா முண்டாக்கா நிற்பன்.

இதனுற் சொல்லியது பராசத்தி தானே இச்சாளுனக கிரிபையென்று மூன்றும். இச்சாசத்திபாலே சாவாண்டாக்களிடத்திலும் அறுக்கிரகத்தைச் செய்து, ஞானசத்தியாலே ஆனமாககள் செய்த கனமங்களை யறிந்தும், உரியாசத்தியாலே ஆனமாககள் செய்த கனமத்துக ஈடாகத் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை உண்டாக்கியும்; இப்படி இத்த மூன்று சத்தியும் சிவனுக்குக் கருவியாய் நிற்குமென மூறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகஞான வருமாறு.

சத்தியொன்றதாய்-பராசத்தியாவது தடையிலா ஞான மென்ப பொதுமையா னென்றாய்,—இச்சாஞானக் கிரியையென நெருமுனறாகீநின்றிதும் - இச்சாஞானக் கிரியையென வியாபார பேதத்தான மூன்றுகூறாயவையே மற்று மவ்வகக் காரிப பேதத்தான பலதிறப்பிற்,—இச்சை யுயிராக சருணைசமாசூட-அம்முன்றனு ளிச்சாசத்தியாவது உயிர்க்கு மலத்தைக்கீக்கிச சிவசத்தையளித்தற்க ணுளாதாகிய கருணையும்,—நனறெலாஞான சத்தியால் நயநதறிவன-ஞான சத்தியாவது அதற்குச் செய் யக்கடவதான வுபாயங்களை யெல்லா நயப்பா னறியுமறிவும,— அநடகிரிபை தனனூ லன நகிலமெல்லா நாதுகுகருவன - அரு ளின் னேறல்லாந சத்தியாவது அறிநகபோசே யவற்றை யவ்வாறே முதல்வன சவகற்பித்ததுச செய்யஞ் சவகற்பமு மாம.

இவைநானகு செய்யுளானும் அயனறனைபாதி யாக அரணு ருவனரல்பற்றியும், சத்திபலவாதல் பற்றியும், தானொருவனே முதற்கடவுள எனறல்செல்லாதென்னும் அநேகேசுவரவாதி மத ததையாசநகித்துப் பரிகரித்து; 'தான முதல்' என்றது வலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஓர் சிவசமவாதி, உமது சிவனுக் கிச்சாஞானக் கிரியைமூன்று முண்டென்ற ராயின, அம்முன்று மான்மர்வுக்கு முண்டாகைபால், அவ்நூவருமொக்குமென்று சொல்ல; அவனை மறுத் துணர்த்துகிறார்.

சீவனு மிச்சாஞானக் திரியைபாற் சிவனையொப்ப,
 னாவனென றிடிலநாதி மலம்வற றினைமறைகருங்,காவ
 லனிவன்செய்கனமத் தளவினிற் கொடுப்பக்காண்ப
 ன, பாஷியாம் புத்திமுத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற
 றாகும். (௬௪)

(இ-ள) சீவனுயிச் சூன்மாவுக்கும் இச்சாசத்தி யுளவாதலா
 சா ஞானக ற் சிவனோடு நிகர்வனென்று நீ சொல்லி?
 திரியைபாற்
 சிவனை யொப்ப
 னாவ னென்றிடி
 ல்

அநாதிமல மி இந்த வானமாவினுடைய விச்சாஞானக்
 வற்றினை மறைக கிரியைகளை அநாதியாகிப் மலமறைக்கப்படு
 கும் கையால்,

காவல னிவன கத்தா வானமாக்கா செய்த கன்மபுத்
 செய்கனமத் த துகடீடாக விருவிதமான போகங்களை யே
 ளவீனிற் கொடு றுமற் குறையாம லகளைப் புசிப்பியாநிற்ப
 ப்பக காண்பன ன. அதற்கேதியாடுனிற்?

பாஷியாம் புத இவன் தனக்கென வொரு சுதந்தரயில்
 திமுத்திப் பயன் லாதவ ஞாசையாற றுறூய்ப் போகமோடச
 கொளும் பண்பி ங்களை யறிந்த கொள்ளு முறைமையிலை
 ற்றாகும் யாகையாற் சிவனுக் கிவனெனுகே பொப்பெ
 னர்படி. ௭-று.

இற்றாகும் ௭ - து. வலித்தவழி மெலிக்கும் வழியாகிய
 முறைமையால் இனறாகு மென்றகாம்.

இதற்குப் பார்க்கிவை பெணவறிக. (௬௫)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் பரமேஸ்வரனு மானமாவும் † ஸ்வாமி பூத்யபாவ மென்ப துணாத் துதல்.

† ஸ்வாமி பூத்யபாவம் - ஆண்டானநிமைத்திரம்.

சிவனுமிச்சாஞானக சீரியையாற சிவனையொப்ப னுவனெ னறிதல்-ஆனமாவும் மிச்சாஞானக கீரிபாவா னுகையாலே சிவனு கருச சரியாகையால் ஸ்வதந்தரனுவனென்று சொல்லி?—அ நாதிரமல் மியற்றினை மறைக்கும் - அநாதிரே அஞானமானது ஆனமாவினுடைய இச்சாஞானக சீரியைகளைத் தகைந்துகொ ண்டிருக்கும்,—காவலினிவனசெய்கண்டத தளவின்றிகொடுப்ப க்காண்பன - ராஜிதரவான சிவன், இந்த ஆனமாபண்ணினை கா மாறுகுணமாக ஞானத்தை பரகாசிப்பக்க அந்தப் பிரகாசிக் கமான ஞானத்தினால் விஷ்பஞாதாவாவை,—பாவிபாம புத் திமுத்தி படன்கொளும்பனபிறாரும் - உண்டாவதான போக மோகூதமாகிய புநுஷாராதத்தைச் சிவன் கொடுக்க உறுபவிக கு முறைமையாவது, சிவன் ஸ்வதந்தரனான ஸ்வாமியுள், ஆன மா ஈஸஸவாதகீத வபாபாரனாகிய பூத்யபாவம எனறிதன் பொருள

பூத்யன் என்பதற்குப் பொருள வேலைசெய்து கூலி பெறு வதாகையால், இவ்விடத்து ஆனமாச் செய்தற கண்மீடும வே லையும், அந்த கணமாறுகுணமாகச் சிவன் கொடுக்கும் பலமே கூலியுமென வறிக.

—

ஞானப்பிரகாசஞ்சை வருமாறு.

—0—

முடிந்தபட்சம் ஞானக் கிரியேசசாவான சகத்கர்த்தா வென்று சொன்னீர், புநடனா ஞானக் கிரியேசசாவா ஞானலால், அவனே கர்த்தாவாகட்டும், அபிரததிபட்சமா யிருக்குமீசரன வேண்டிய தில்லையென்று மீமாஞ்சன சொல்ல, மறுத உணர்ந்துகொள்

சீவனும் இச்சாஞானக் கிரியையால் சிவனை யொப்பனாவென நினை - விசுவகர்த்தா வாவனெனினில்? விஞ்ஞானகலட பிரளயாகலாவததைகளிலே அநாதிரலம்,—இவரறினை - இச்சாஞானக் கிரியைகளை,—மறைமுகம் - தவைசமாசுப் பண்ணும்,—ஆகையால் அவா இருவருங் கர்த்தாக்களன்று, சகலனகர்த்தாவெனினில்?—காவலன் - சிவன்,—அவனென்ப கனமத்தளவினில் - அந்தச் சகலானமா பண்ணின கனமத்துக்கிடாய்ப்பரிமிதமா யிச்சாஞானக் கிரியைகளை,—கொடுப்பக்காண்பன - ஏகதேசத்திற்குக் கலைகொண்டு விளக்க, அநகப பராக்காயிருக்குஞ்சிற்சத்தி விர்த்திருப விச்சாஞானக் கிரியைகளைக் கொண்டு பதார்த்தங்களையும், பிரததிபககாய்த் தானிருக்குஞ்சிற்சத்தி விர்த்திருப இச்சாஞானக் கிரியைகளைக்கொண்டநத இச்சாஞானக் கிரியைகளையும் பராபன.—பாவிதாய் புத்திமுத்திப்பயனகொளும் பண்பிறறாகும் - வருவதாம் போகமோகூ பலமடையு முறைமையனவன

சத்தியம்! இஃதிருக்க முத்தகான்மா சர்வஞ்ஞத்தவ சர்வகர்த்தவ சிவத்தவாபி வியத்தியினாலே, சிவனாலே முற்றுபம ஞானால், அவன்போல விசுவகர்த்தா வாகட்டிமென்று சிவசமவாதி அநேகேசுவாதி முதலோர் செப்புவார்கள; அஃதறிவி

னமை. சிவனதுகிருபா சங்கித்த பஞ்சகீர்த்தியத்தோ டபின் ளு வர்சசரீய சங்கித்த பஞ்சகிருத்தியாதி காரண முதலென னு மேலுதரிக் கையால் விசுவகர்த்தாவன்று ; சிவனே விசுவ கர்த்தா.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

இச்சை முதலிய மூன்றும் முகல்வனோடொப்ப உயிர் கரு முனவென்பது மாததிரையேபற்றி, உயிர்களும் முகல்வ னோ டொக்கும் போலுமென மலையற்க. இவை அவைபோ லனறிக கேவலத்தின் மூலமலத்தான மறைபடுதற்குரிய தன் னையும், சகலத்திற் கனமத தளவின ஏசுகேசப்படடு நிகழுகற் குரிய தனையும், அக்கனமத்தால் வரககடவதாசிய போகப பயன்போலச் சுத்தத்தின அதனை வேறாகிய முதலிப் பய னுர், முதலவன கொடுப்பவே கொள்ள முரிமைதனையும் உடைமைபான், இத்தனமைக ளில்லாத முதல்வனுடைய இச் சா ஞானக்கிரியைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமை பெரிதாகி வி னென்பதாம்.

பண்பு தன்மை.

பாவி கடசொல்.

புத்திபோலென்னுமுமவருபு விகாரத்தாற்றொக்கது.

இங்ஙனமுரையாதார் கனமததளவினிற் கொடுப்பக கா ணடலே புத்திப் பயன்கோடெனப்ப துணாகதிலர்.

இதனானே, சிவசமவாதிமதம்பற்றி யாசங்கீத்தப் பரிசு ரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்படட்து.

க—சூத்திரம். பதிபிலக்கணம். சுகுகு

அற்றயினும், ஆகமங்களின இலயசிவன் போகசிவனஅதி
காரசிவனெனச் சிவப்பனமை கூறுதலின்; தானமுதலென்று
ஒரு பொருண்மேல் வைததேதாதகல் அமையாதுபோலுரளி
ன, அஃதுணர்ந்துதற்கனறே வருளுசெய்யுடக னெழுந்தனவெ
னபது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—0—

இப்படிச் சிவனுக்குண்டான இச்சாளுனக கிரியை முன
னும் ஆனமாவுக் குண்டாகையால், ஆனமாவுஞ் சிவனுக் கொப்ப
னென்று சமவாதி சொல்ல; அவனைமறுத தருளிச் செய்கிறா.

சிவனுவிச்சாளுனக கிரியைபாற் சிவனைபொப்ப ளுவனெ
ன்றிடல் - ஆன்மாவுக்கு இச்சையுமறியுந்தொழிலு உடையலு
தலாலே இவனும் சிவனுக் கொப்பாவானென்று நீ சொல்லி? ஆ
னமாவினுடைய இச்சாளுனக் கிரியைகள் சிவனுடைய இச்
சாளுனக் கிரியைகளைப்போலல்ல. அதெப்படி யெனனி?—
அநாதில மிவற்றினைமறைக்கும் - ஆனமா வுளளவனறே ஆ
காதியாயுள்ள ஆணவமலம் இவனுடைய விச்சாளுனக கிரி
யைகளை அக்கினிமைக் காட்ட மறைத்தாற்போல மறைத
துக்கொண்டி நிற்கும். இதுவனறியும்—காவலனிவனசெய்கன
மத்தளவின்றி கொடுப்பககாண்பன பாவியாம்புத்தி - காத்தா
வானவன ஆனமாக்கள் செய்க கன்மத்துக் கீடாகத் தனனு
டைய இச்சாளுனக் கிரியைகளைக்கொண்டே ஆணவமலததை
பொதுக்கி இவனுடைய இச்சாளுனக் கிரியைகளை எழுப்ப எல்
லாத்கையும் அநிகது பொருத்தி தனக்கு முறைமையான போக
ங்களைப்புகிப்பன், —முத்திப்பயனகொளும்பண்பிற்கும்—மேர்

டசத்திலுள்ள பிறையோசனங் கொள்ளு முறைமையு மித்
தனமை

‘காவலனிவனசெய்கனமக் தளவிவிற் கொடுப்பககாண
பன’ என்றது, ஆனமா சிற்றறிவனுகைபால் இவனுடையிச்சா
ஞானக கிரிபைசுருப பேரறிவுண்டாகாதென்பது கருத்து

இங்ஙனம சமவாதியை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம். சங்
சுரப ந்ராகரணம், “அவலிவருகியினவனசெய்தி, யென்று
செய்வானென்றியமலத்தா, லெல்லாமறி கல்செல்லாதியாகள,
சிற்றறிவெனுமிச்சொற்றவரும” எனனுமது கண்டுகொள்க

இதனும் சொல்லியது ஆனமாவுக்கு இச்சாஞானக கிரி
யைக ஞானடாளு மலத்தினாலே மறைக்கப்படுகையினு இ
வனுடைய இச்சாஞானக கிரிபைசுருபு சிற்றறிவொழிந்து
சிவனுடைய விச்சாஞானக கிரிபைசுருபுள்ள பேரறிவுண்டா
காதென்று மாகையால்; சிவனும ஆனமாவும் தன்னிற் சமமல்ல
வென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணியதேசிகுருரை வருமாறு.

—0—

இச்சாஞானக்கிரியையால் - இச்சாஞானக்கிரியை முன்று
ம்,--சிவனை யொப்பனுவன சிவனுமென்றிடில்-முதல்வனெனொடொ
ப்ப யுயிர்க்கு முனவென்பது மாத்தினாயேபற்றி யுயிர்களு முந
ல்வனெனொடொக்குமபோலுமெனமலைபற்க,--அநாத்ரிமல மிவற்றி
னை மறைக்கும்-இவையையேபோலனறிக் கேவலத்தின் மூலமல
த்தான மறைபடுகற்றருமிய தன்மையும்,--காவலனிவனசெய்கன
மததளவிவிற் கொடுப்பக்காண்பன்-சகலத்தின முதல்வனிவன
செய்கனமத்தளவிற்றேற்ற பயனளித்தவி னைகதேசப்பட்டி

நிகழ்தற்குரிய தன்மையும்,—பாவியாம்புத்தி-அக்கன்மத்தான்
வரககடவதாகிய போகப் பயன்போல,—முசுதிப் பயனகொ
ளும் பண்பிற்கும் - சுத,சுதி எனதனினவேறாகிய முததிப்பய
னு முசுவனகொடுப்பவே கொள்ளுமுரிமைத,தன்மையு ம்உடை
மையான, இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாளு
னக்கிரியைகளோ டுவற்றினவேறறமை பெரிதாகவின எ-ம்.

இதனானே சிவசமவாதி மகம்பற்றி யாசங்கிததுப் பரிகரி
த்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ விச்சாளுனக் கிரியா சொரூபனென்பதனை யுணர்ச்சி
மேற் சுத,தமாயா காரிய முணர்ச்சுகூறார்,

ஞானமே யானபோது சிவனொழுநின் ஞானமொ
கடி, லீனமில் சநாசிவனபே ரீசனாந தொழிலதேயி,
ஞானமேற றிரியைவித்தை யொளிசிவ னிலயபோக,
மானபே ரதிகாரத்தோ டகிகர ணத்தினுமே. (௬௫)

(இ-ஊ)ஞானமே கர்த்ததாக் கேவலஞான ரூபமாகவே யிரு
யான போ ககூற ணப்பொழுது சிவத்தத்துவமெனப்பெ
து சிவம் றும்.

இந்த ஞானசத்தியான தவனுடனே யிரண்டற வக்கினிக்
கு வெம்மைபோலப் பிறிவறறு நிறறலாற் பிறிததுச் சத்தி
தத்துவமெனக் கூறிற்றிலர். அஃது சிவபானமை பெரும்பா
ன்மையாகவே ஞானமெனனவே யொழிபினால் கிரியையான
போது சத்திசத்தவ மெனபாரு முளர்.

தொழிற் றா ஞானசத்தியுங் கிரியாசத்தியுமா யிரண்டு
 னமொக்க லீன ரொத்த வவதரஞ் சாதாக்கிய தத்துவமெ
 மில் சதாசிவன னப் பெறும்.

பேர்

ஈசனாந தொ ஞானங்குறைந்து கிரியையேறிய வவதர
 முழுவேறின மீசரதத்துவமெனப் பெறும்.

ஊனமேற்கிரி கிரிடைகுறைந்து ஞானமேறின வவதரஞ்
 யை வித்தை சுத்தவித்தை யெனப் பெயாபெறும்.

பெயொன்பது முற்றுங் கூட்டுக.

ஒளிசிவ னீல ஞானப் பிரகாசமே திருமேனியாகவுடை
 யபோக மாண யசிவன, இலவியெனவும் போகியெனவும் ம
 பேரதிகாரத் திகாரியெனவும்; சிவன சதாசிவன் மகேசுர
 தோடதிகரண ராக விமழுவருங் கிருத்தியங்களுந் கீடாக
 ததினாமே. ப்பெயர்களைப்பெறது; அநதந்தக கிருத்திய
 ங்ளை நடத்துவர்களா. ஏ-று.

அசிகரண மென்பது - வடொழி. அஃசாவது ஒருவ
 ளைப் பரமசிவ னதிட்டித்தல்.

இலயிடென்பதனார் சிவதத்துவமுஞ் சத்தி தத்துவமுமா
 க விரண்டி மடங்கும்.

போகியென்பதனார் சதாசிவ தத்துவ மடங்கும்.

அதிகாரி யென்பதனார் சுத்தவித்தையு மீசரமு மடங்கும்.

ஆக வைத்து மூன்றிலடங்குமென வறிக.

இகனைச் சத்தொனவும் உத்யுத்தொனவும் பிரவர்தகொ
 னவும், ஈசர் சதாசிவன் சாந்தொனவும், ஆகமங்களிற் கூடும்;
 ஆண்டாண்டு வத்துழிக் காண்க.

உருத்திர னிலயபோகமெனப் பாடமோதிற் பரமனிப்பெ

யர்க் கர்த்தமன்மொன வறிக. சிவனுக்கே யிலயமுதலிய கிருத்
தியங்க ளுரிதெனவறிக ஆதலா னுருத்திரனென்பதுகூடாது.
ஆணுசதாசிவனுக்கு மலமுண்டாதலா லீனமில் சதாசிவ
னெனச் சிறப்பித்தார்.

இநதச் சிவதத துவததைப் பரமகாரணமென்றும் நித்திய
மென்றும் மாமாபையென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்

இதற்குப் பொட்கரததும் சிந்திப விசுவசாதாக்கிய மெ
ன்னு மாகமததற் காண்க. (௬௫)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் னர்த்தாவுக்குச் சததிபேதத்தால் மூர்த்திபேத ரு
ணர்த்ததல்

ஞானமேயானபோது சிவன்—ஞானஸ்வரூபமேயாய்நின
ரபோது சிவனெனனு நாமம்,—தொழில்ஞானமொக்கி லீனமி
ல்சதாசிவனைபேர் - ஞானக்கிரியை சமமாய் நினரபோது சதா
சிவனெனனும் பெயராம்,—ரஈநுதொழிலதேறின - சிரியை ய
திசுமாகில் னஸ்வரனென்னும் பெயராம்,—ஊணபேற் சிரிபைவி
ததை யுருத்திரன - சிரிபைகுறையில் சததவித்யாதி பதியான
ருத்ரனெனனும் பெயராம்,— இலயபோகமான பேரதிகாரத்
தோ டதிகரணத்தனாமே- லயபோகாதிநாரஸ்தானமான பர
நாதம் சாதாகயம மஹேஸ்வரமெனனும் ஸதானங்களை யதிஷ்ட
டித்தக்கொணமி க்ருத்தவகளைப் பண்ணுவர் என் நிதனபொ
ருள்.

இவ்விடத் திச்சாசத்தியைசொல்லாதிருந்தது ஞானக்கி
ரியை யுள்ளவிடத்தில் இச்சாசத்தி சித்தம். மூன்றிடத்திலு மிக்
சாசத்தி யுண்டாயிருக்குமென வறிக.

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

—0—

சிவசத்திக்கி லயதத்வம், போகதத்வம், அதிகாரதத்வ முதலிய பேர்வருமா றுணாக்குனரா

ஞானமே யானபோது - சிவனது சீரிபாசத்தி மகாமாயையிலே மாகாப்பிரளயத்திலே மகாமாயா காரியமெல்லா மொடுக்க பொழிந்ததாய், ஞானதொழில் மாததிரதசைப்பணணி ஞானசத்தி ரூபியாயிருந் துள்ளளவில்,—சிவன - சிவத்த துவமென்றும் லயதத்துவமென்றும் சுத்த தத் துவமென்றும் நிஷ்கள தத் துவமென்றும் போபெறறுநிக்கும்,—தொழின ஞானமொகில் - திரும்ப மகாமாயாகாரிப பிர்சவாபிமுகரீயாக சீய சீர்த்தியத்திலே யுத்தியுத்தையா யிஃசிப்படியா யிஃசிப்படியாகாறு இதுகாரண மிதுகரண மிதுகாரிய மிதுவிரயோச மென்னுமிச்சா ஞானத்தைப்பண்ணு மிச்சாசத்தி சவிகற்ப ஞானசத்தியிற் பினனிதை நானபண்ணு நிற்பேனென்று ஞானசகிரிபாதொழிலொத்த கிரியாசத்தித தொழிலைப்பண்ணிக கிரிபாசத்தி ரூபியாயிருந் துள்ளளவில்,— ராமலிசதாசிவனபேர் - ஒத்த சதாசிவத்த துவமென்றும் போகதத் துவமென்றும், உத்தியுத்தத்தத் துவமென்றும், சகள நிஷ்களத்த துவமென்றும் பேரிபெற்று நிற்பன.—தொழிலதேறில் - திரும்ப ம் காமாயாகார் றோர்ப்பத்திலிலே பிரணீாததியாய், இப்படியாகக்கடவதென்று சிரியாதொழிலேறி ஞானதொழில்குறைநக சங்கற்ப விச சாதொழிலைப்பண்ணி யிச்சாசத்திரூபியாயிருந் துள்ளளவில்,— ராசனும் - ராசரத்த துவமென்றும், அதிகாரத்த துவமென்றும், பிரவிர்த்தி தத் துவமென்றும், சகளத்த துவமென்றும் போபெற்றுநிற்பன,— ஞானமேற்கிரியை-அநசவிசசைக்குத்தானே ஞானமேறிக்கிரியை குறைந்தகாலையில் அந்தவிச்சாசத்திரூபியா யி

ருநதுள்ளவில்,—வித்தை - வித்தியாதத்துவமென்றும், தூலஸீசுரத்தத்துவம் தூலாதிகாரத்தத்துவம் தூலப்பிரவிாகத்தித்தத்துவம் தூலசுகளத்தத்துவமென்றும் பேர்பெற்று நிற்பன,—உருத்திரன்,—சிவன் - இப்படிச சமவேதசத்தியிற் பிரிப்பிணறிப் பேதமாய்த நோற்றும்,— இலயபோகமான பேரதிகாரத்த நோடுகடி அதிகரணத்தனாமே - சமவேத சத்திபெனு மிருப்புடையனாய்க்கொண்ட நதசசத்தி யிருப்புத்தவாரத்தினாலே மகாமாயா பரிசுகிரகசத்திபெனு மிருப்புடையனாமே!

ஆதலால், சிவனுஞ் சிவனென்றும், இலயனென்றும், சத்தனென்றும், நிஷ்களனென்றும், சநா. சிவனென்றும், போகனென்றும், உத்தியுகத்தென்றும், சுகளநிஷ்களனென்றும், ராகுரனென்றும், அதிகாரனென்றும், பிரவிாகத்தென்றும், சுகளனென்றும் பன்னிரண்டுபேரும் முறைமையிற் பெற்றுநிற்பன சத்தத்தன்மமாகிய மகாமாயையும் சிவத்தத்துவமென்பது முதல் சுகளத்தத்துவமென்பதிலுள்ள சத்திபோலப் பன்னிரண்டுபேரும் முறைமையிற் பெற்று நிற்குமென்பதற்கு

சிவஞானயோகியருடா வருமாறு.

—0—

மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள் யாண்டுமொரு பெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும இசனசயையொழிந்த தொழிந்த ஞானங்கிரியைகளிரண்டும் தனித்தனி வியாபரித்தலானும், ஒத்த வியாபரித்தலானும், தம்முள்ளேநிக் குறைந்த வியாபரித்தலானும்; சிவஞ் சத்தி சதாசிவம் மசேசுரஞ் சத்திவித்தையென்று ஐவகைப்பட்டு, இலயம் போக மதிகாரமென மூன்றாயடங்குமவத்தைகளையும்; அவத்தைக்கேதுவாய் அங்கனம், வேறுபட்ட

ஆதாரங்களையுமுடையனாய். உருத்திரஞ்ஞெருவனே அவ்வப்பெயர் பெற்று நிற்பனெனபகாம்.

உருத்திரஞ்ஞென விடையுள்.

ரண்டு உருத்திரனென்றது மாசங்காரக் கடவுளாகிய பரமசிவனை, அவனுக்கும் உருத்திரனென்னும் பெயருண்மையின் அவவிலயபோகமெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

ஆனபோ தென்பதனையும் பிரிநிலையேகாரத்தையுந் தொழிலென்பகளுடிக் சுட்டிக்

பின் உகந் ஞானஞ் சத்திகுடப் பரியாயப்பெயராய் நின்றது.

ஒக்கென்பதற்கு இவ்விரண்டுமென எழுவாய் வருவித்துரைக்க.

டேரிசன் மகேசனெனும் பொருடிக்

ஆதாரம் அதிகரணமென்பன ஒருபொருட் களவிமென்பது மேலுமுரைத்தாம்; கடைப்பிடிக்க

அற்றேல், அவவிலயபோகவதிகாரங்கட்கு ஏதுவாய் நின் அதிகரணங்களியாவை, அவற்றியல்பெனையோவெனின? அதை வருகு செய்யுளில் கூறப்படும.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

இந்நக இச்சாஞானக கிரியைகள் சிவதத்துவம் ஐந்தையும் பொருநகி, இலயபோகத்தி லதிகாரமாக அதிடடித் தககொண்டு, சிவனுக்குரு திருமேனியா யிருக்குமென்ற மாணக்களை நோக்கி, மேலருளிச் செய்கூர்.

ஞானமேயானபோதுசிவம் - ஞானசத்திபொன்றுமேயாய் நிற்குறவவுதரம் சிவதத்துவமாம். எனனவே கிரியையேயுடா

னவவதரம் சத்திதத் துவமாம்.—தொழில் ஞான மொக்கி லீ
 னமில் சதாசிவம் - இந்ந ஞானக்கிரியைக ளிரண்டும் தனவி
 லொத்த வவதரம் குறறமில்லாத சாதாகசிய தத்துவமாம்.—
 பேரீசனூநதொழிலதேறில் - ஞானங் குறைந்த கிரியையே றின்
 வவசர மகேஸ்வரனும் — ஞானமேற்கிரியைவிததை - கிரியைக்கு
 ளைந்த ஞானமே றின் வவதரம் சுதகவிததை இந்நச் சிவத்த
 துவங்க ளைந்தும் சிவனுக்குத் திருமேனியாய் நிற்கிற முறை
 யானுளிசெய்க்குறார்.— உருத்திரநிலயபோக மானபேரதிசாரத
 தோ டதிகரணதகனூமே - சிவனுக்குச் சிவமுரு சத்தியும் நி
 களமாயுள்ள திருமேனி, சதாசிவம் சகல நிட்களமாயுள்ள திரு
 மேனி, எஸ்வரனு முருத்திரனுமான விரண்டு மிக்கவதிசாரத
 டனே கூடியிருக்கிற கரசரணங்களோடே கூடியுள்ள சகலமா
 ன திருமேனியாம்

பேரீசனூந தொழிலதேறி னென்றது தத்துவங்களுக்கரு
 தத்துவ கர்த்தாக்களுக்கும் பின்னமில்லை யென்றசெனக கொ
 ள்க.

இதனூற் சொல்லியது சுத்தமாபையிற் றேறானின் தத்து
 வங்களுக்கும் தத்துவ கர்த்தாக்களுக்கும் பின்னமில்லை யென
 றும். இந்நத் தத்துவங்கள் இச்சாஞானக் கிரியா சொருபமாயி
 ருக்கிற சிவனுக்குத் திருமேனியா யிருக்கருமென்னு முறை
 யும் அறிவித்தது இதற்குப் பிரமாணம், தத்துவவிளக்கம். “போ
 ற்றும்பரதகிற் பொதிகின்ற ஞானம்கிரியையொத்த தத், தோற்று
 ள்சகாசிவ முன்னதஞானங் கிரியைகுறந், நேற்றிப்பவித்தை
 யவத்தினறிவு யகேசனமைபால், மாற்றுருசிரபுரத நெங்கோ
 னெறியில் வகுத்தனரோ.” எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(மேற்சுறிப்போகக சிவசததி மூன்றனுள் யாண்டு மொரு பெற்றித்தாய் விபாபரிஈகு மிச்சையொழித்ததுஒழிந்த இரண்டினுள்) ஞானமேயானபோது சிவனும் - ஞானமேயாய் வியாபரிக்கிற சிவமெனவுட, —தொழிந்த ஞானமாம் - கிரியையாய் விபாபரிக்கிற சத்தியெனவும், —ஒக்கலீனமில் சதாசிவனும் - ஞானங்கிரியைபிரண்டி மொத்துவியாபரிக்கிற சதாசிவமெனவுட, —தொழிந்தேறித டேரீசனும் - ஞானங்குறைந்த சிரியையே நினமகேசரமெனவுட, —கிரியை யூனமேல் விதகையாம-கிரியை குறைந்த ஞானமேறித் சத்தவிக்ந்தகமெனவுட ஐவகைப்பட்டு, —இலயபோகமான பேரதிகாரத்தோடு - அவ்விவயபோகம் பெரிதாடிய அதிகாரமென மூன்றாடங்கு மவத்தைக்களையுட, —அதிகாரனத்தருத்திரனும் - அவத்தைக்கேதுவா யங்கனமவேறுபட்ட ஆதாரங்களையு முடையனும் உருத்திரனெருவனே அவவப்பெயர்பெற்று நிற்பனென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

இந்தச் சதக்கத்துவங்க லோகஞ சிவனுக்குத் திருமேனியென நுணர்த்துகிறார்

வித்தையோ டீசர்சாதாக் வியனூரத்தி சிவங்குள்ள ந்துஞ, சுத்தத்தத் துவஞசிவன்றன் சுதந்தர வடிவமாகு, நித்தமென் நுரைப்பர்கால நீவிய நிலைமையாலே,வைத்திலா முறபிறபாடு வருவித்தார கருமத்தாலே.(சுசு) (இ-ள.) வித்தை சுக்கவித்தை யீசரஞ் சாதாக்கியஞ் சதமோ டீசர் திசிவமெனனு மிவவைந்துஞ் சுத்தமாபை

சாதா க்கியஞ்சத் யிற் றேற்றிய தாதலாற சிவனுக்கு ச சுதநத
தி சிவங்கீரநது ர விக்கிரகமதாசும்.

ஞ சுததத்தத்துவ
ஞ சிவனறன சுத
ந,தர வடிவமா
கும்

நிதகமென்று அந்தச சிவதத்துவ மாணது காஸம்நி
பைபரா காலநீ மாயைபபபோ ல நிற்றலா லநிவாலுபாக
நசியநிலைமையா தோ ரதனை நிததியமென்று சொல்லுவாரா
லே கள.

வைததிரர் மு இவை சுததியினது கிரிபா பேர,தசா,ந்
ந்பிப்பாடு ரேற்றி ப தாதலா விவரநிறை கடைவுபற
நித சோற்றஞ சொல்லப்பட்ட திலை

ஆனற் சொல்லுவா நேனெனவிஸ் ?

வருவீததார காரிபப் பாட்டிலுலே முறைபிறழாமற்
கருமதகாலே. கூறியதென வறிக.

சிவகத்துவத்தை முதற்கட் கூறாது சுததவீததைபைக
கூறி ப தெனனெனவிஸ் ? தலைகடுமாறற மெனனாக தற்கிர உத
தியாற் கூறிபதெனவறிக.

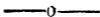
சுதந்தரமென்பது-வ-மொழி

அஃகாவது.—சுவம், தான, தந்தரமென்பது-தொழிஸ்; ஆ
தலாற் சுத்தமாயாகிருத்தியமெல்லாஞ் சிவசிருட்டிபெனவறிக.

இதற்கு மகங்காகமம்.

(சுசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் மூர்த்திலகூண முணாத ததல்.

விததையோ டசா சாதாகக்யரு சததி சிவங்கீநதம்
 சுதததததுவம் - சுததவிததை ஈஸ்வரம சாதாகயம சததி சி
 வம எனது சொல்லப்பட்ட வைந்தும் சுததமரையிற ரேறற
 பபபட ததவங்களை—சிவனறன சுதததரவடிவதாகும் - சிவ
 னதானே சுததமரையிலே யுதிப்பிதது அதிலே அதுடிரவிஷ
 டமாம விக்கிரஹம்,—நித்தமென றுரைப்பார காலங்ககிய நிலை
 மையாலே - காலாதீதனானசிவனுக்கு அதிஷ்டேயஸ்தான மா
 னதுகொண்டிம அசுததமரையா காலத்தினால் அபரிச்சேத மா
 கைபாலும் நித்தமெனது ஓ சொல்லுயாரகளை,—வைத்திலா மு
 றபிறபாடு வருவித்தார கருமத்தாலே - இந்தபஞ்சுததவங்க
 ளுக்கும சுருத்தியபேதமாதி முற்பிற்பாடு அல்லது, வஸ்துத மு
 றபிறபாடிஸ்தை

தடி-கூட தகூவு காஸெ — வனூ நாஸெவ்யுஷா
 னவ்விசு லொவ்விஹ காலாஹி தகூவு வு வா ர வ
 ஶாஸெஷா வ்விஹி தாவெ-கூ நாஸாஸுஹதி.

சிவததவம சததிததவ யிரண்டுர் சிவனுக்கும் சததிகுக்கும்
 அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும், சாதாககிய தததவம சநா
 சிவததவத்திற்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும், ஈஸ்வரதத்
 வ மஹேஸ்வரனுக்கு அதிஷ்டேயஸ்தானமாயிருக்கும், சுததவித்
 தை ருக்ரதேவருக்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும் எனறி
 தன பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருவை வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சத்திகத துவததைச் சிவசத்துவத்தை எடக்கியிருந்தல்லாற் காரணசிவத்துவ மூவைந தங் காண்பித்தக காரிய சிவசத்துவ மூவைந துவகாண்பிக்கினறா காண்பிக்கமுடிகதக காரிய சிவசத்துவ மூவைந தரு சிருஷ்டமென்றுஞ் சிருச்சிய மென்று மிருத்தமாம

சிருஷ்டமாவது சிருச்சிய சிவசத்துவ வைநசையும் பற்றி பரிணதி செயற்படப பண்ணிவந் காலும், தனத்திடத்தில் வித்திபரிணதி விவாதசமனநி யதனாற பிரிப்பில்லா வைநது தேபதமான தனது விவாபார பேதத்தினு உப்படிப பிரிப்பில்லா வைநது தேபதபிணனமாதிய சிவசத்திப்பகமுஞ்சிவபேதமாகும்

சிருச்சிய சிவபேதத்துவமாவது 'வித்ததைகள் வித்தசையீசர்' என்ற விருத்தத்தாற கூறிய மகாமாயா பரிணதிபேதப்பிரிப்புள்ள வைநது பேதபிணன சிவசத்துவமாகும்

ஆகதச சிருட்டஞ் சிருச்சிய மிரண்டனூள், சிருச்சியம் 'வித்ததைகள்' என்ற விருத்தத்தால் முன சொல்லப்படபடியால், சிருட்ட சிவசத்துவமாதிரிஞ் செய்பிக காண்பிக்கவறார்.

வித்தையோடசர் சாதாககியஞ் சத்தி சிவங்களைநதுஞ் சுத்தத்தத்துவஞ் சிவனறன சுத்தர வடிவமாகும்—இததச்சிருஷ்ட சிவசத்துவமைநதுஞ் சமவேத சத்தி ரு—மாதலால், சிவனுக்குச் சிறந்தசரீரமாக வுபசரிக்கப்பட்டது—முன சொன்ன சிர்ச்சிய சிவசத்துவம் பரிக்கிரக சத்தி ஸ்வரூபமாதலாற் பொதுச்சரீரமாக உபசரிக்கப்பட்டது, இந்தச்சிருஷ்ட சிவசத்துவமைநதும்,—காலங்கிய நிலைமையாலே—விர்த்தி பரிணதி விவர்

த,த ரூபமில்லாமையாற் காலவரையறையைக் கடந்திருத்தலால் பெரியோர்,—நிததமென றுரைப்பர் - நிததியமெனறு சொல்லுவார்கள். அதனால்,—முடிபிற்பாடு வைத்திலா - முன்பின்னென்கின்றது சொல்லார். ஆகற் சொல்லுயானேன்?—வருவித்தார்கருமத்தாலே - சிருசசிய சிவத்தத்துவத்தைப் பற்றிய சிவசத்தி வியாபாரக கிரமத்தால் சொன்னார்கள்.

இதனால் சிருசசிய சிவத்தத்துவ மகாமாயா டரினதிருபமாய்ச் சத்தகாலவரையறைக் குள்ளாதலால், அநித்தியமெனறும் முன்பின்னென்றும் சொல்லப்பட்டது.

சிருஷ்டம சிருச்சிய மிரண்டிகும் பொதுவாகுஞ் சிவத்தத்துவமுஞ், சத்தித்தத்துவமுஞ், சிவத்தத்துவமென்றும், லயத்தத்துவமென்றும், சுத்தத்தத்துவமென்றும், நிஷ்களத்தத்துவமென்றும், காரண சிவத்தத்துவ சத்தித்தத்துவப் போபெறறு, காரணவிலய போகாதிக்காரங்கள் மூன்றினுள் ளிலயத்தத்துக்குக் கறடிககப்பட டிலயத்தடங்கும்.

சதாசிவத்தத்துவம் - சதாசிவத்தத்துவமென்றும், போகத்தத்துவமென்றும், உத்தியுத்தத்தத்துவமென்றும், 'சகளநிஷ்களத்தத்துவமென்றும், காரணசதாசிவ தத்துவத்துக்குரைத்த பேர்பெறறுப் போகத்தத்துக்குக் கறடிககப்பட்டுப் போகத்தடங்கும்

ராசுரத்தத்துவஞ் சுத்தவித்தியா தத்துவத்தோடுகூட ஈசுரத்தத்துவமென்றும், அதிகாரத்தத்துவமென்றும், பிரவிாகத்தத்துவமென்றும், சகாதத்துவமென்றும், காரணவீசுர தத்துவத்துக்குரைத்த பேர்பெற்று அதிகாரத்தத்துக்குக் கற்பிக்கப்பட்டதிகாரத்தடங்கும்.

புரி மதகாதிகளிற் சத்தித்தத்துவம் போகத்திலும், சதாசிவத்தத்துவ மதிகாரத்திலுமடங்குமென்று சொல்லியது மறிக.

காரியசிவனு மித்தோடு பொருகிச் சிவனென்பதாதி யாய்
ச் சுகளனென்பதநதமாய்ச் காரண சிவனுக்குறைதத பேர்பெற்
றுக ளாமத்திற் காரணவிலய போகாதி காரங்களுக்கறபிகக
ப்பட்டுக காரணவிலயபோகாதி காரங்கட குளளடகருவன.

இமமுனறு பொன்பதா யிருககினைகாரிய இலயபோகா
திகாரங்கக காரணதி காரத்தட கறபிககப்பட்ட தறிக

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

அவவ வியாபாரங்கடரு இடமாய் ஐவகைப்பட்டு மேற்
கூறி ிபோகத அவவப்பெயரே பெயராக வுடையனவாளு சுத
தகததவ ஸைநதம், அவவிறைவனுக்குச் சுதத்திரமாகிய வதிட
டானமுமாம். முன்பினனுக நிகழும் ஞானசததி கிரிடாசததி
களின வயாபாரபேதரபறி இவற்றிற்கு முற்பிறபாடு கூறப்ப
டினம், இவவைத்துந தோன்றிய பினனர்த தோன்றுவதாய
காலத்தவம் இவறறத தோற்றத்திற்கு ஏதுவாகாமையின,
காலம்பற்றி முற்பிறபாடு கூறுதல் செல்லாத; காலவாய
ரைபைக் கடந்த நின்றலால் அதபற்றி இவை சிவனுக்கு நிததி
ய வதிட்டானமென றுரைக்கப்படு மென்பதாம்.

அநகததேவர் முதலியோர் வாயிலாக நினறதிட்டிசகப்ப
டும ஏனை மாயேயம் போலனறித தானே யதிட்டிக்கப்படுதலி
ன இவை சுதத்திர வடிவமெனப்பட்டன.

அதிட்டானத்தை வடிவமென்றுபசரித்தார்.

தோற்றக்கேடுக ஞுடையனவாய் தத்துவங்கள் இறைவ
னுக்குச் சுதத்திரவடிவமாமாறு யாங்கனமென்னுங் கடாவை

யாசங்கித்து நிததமென் றுரைப்ப றென்றும், நித்தமாகற்கே
 துக் கூறுவார் காலநீங்கிய நிலைமையாலென்றும், அற்றேற் கா
 லீங்கியவழி இவற்றின ரேற்றத்திற்கு முற்பிற்பாடு கூறுதல்
 செல்லாதெனபாரை நோக்கி ஈண்டு முற்பிற்பாடு கூறியத கா
 லம்பற்றி யனநென்பார் வைத்திலா முற்பிற்பாடு வருவித்தார்
 கருமததாலென்றங் கூறினார்.

ஈண்டுக் கருமமென்றது மேலேச்செய்யுள்த் கூறிய வ்யா
 பாரபேதங்களை

அநக வ்யாபாரங்கட்குக் காரணங் கலைத்திரிபெடைப்
 பெயாபெற்றுக் காலத்தானமாய் நிறகுஞ் சிவசத்தியேயாகலி
 ன, ஆண்டிக காலமின்மைபற்றி முற்பிற்பாடு னெமைககு இழுக்
 கிணையு மறிக.

அற்றேல் இலயசிவன் முதலிய ஈவநுந கமமுள் வேறென
 னுது சுததசிவ னெருவனே இவ்வதிகரணங்களைப் பற்றிய வ்
 யாபார பேதத்தால் அங்நனம முனறவதகை பெய்துவனெ
 னின், விகாரியாவான போலுமெனின்? அவ்வாசநகை நீக்கு
 தற் கெழுநதது வருஞ்செய்யுனென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

இப்படி முன சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களை சுக்க தத்த
 வமென்ற தெப்படி பெனறவனை நோக்கி, மேலுமருளிச் செய்தி
 றா.

வித்தையோடசர் சாதாக்கியஞ்சத்தி சிவங்களைந்துஞ் சுத்
 தத்தத்துவம் - சுத்தவித்தையு மதனூ டசுரத்தத்துவமும் சாதா

கீகிய தத்துவமுஞ் சத்தித்தத்துவமுஞ் சிவதத்துவமு மெனகிற தத்துவங்கள் ஐந்திலும் பரமேஸ்வரனுடைய ஞானக் கிரியைகள் அதிட்டிகையினாலே யிவையிற்றுசூசுச் சுத்தத்தத்துவ மென்று பேராம்,—சிவனறனசுதநதிர வடிவமாகும் - இவைகான சிவனுடைய விககிரகங்களுட்கு சுதந்தரமான திருமேனியாயிரு சகூடம்,—நிதகமென றுரைப்பா கால் நீக்கியநிலைமையாலே- இத்தத்துவங்கள் காலங்கனிற்படாது; ஆகையாலே யிவையிற றை நித்தியமென்றே ஞானாகங்கள் சொல்லாநிற்பாகளா நித்திய மாயிருக்கிற தத்துவங்களுக்கு முற்பிற்பாடு வருவானேனென னில்?—வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலே - ஆகையாலே முன்னே தோன்றினது முந்தினதென்றும், பின்னே தோன்றினது பிந்தினதென்றும் சொல்லுவாரில்லை; இப்படிச் சொல்லப்பட்டது கிருத்தியங்களுக்கீடாக.

இதனாற் சொல்லியது சிவதத்துவங்களை சுத்தத்தத்துவமெனறது சிவனுடைய ஞானக்கிரிப்பைகள் அதிட்டிகையினாலென்றும், காலாதிதமா யிருக்கையினாலே நித்தியமென்றும், இத்தத்துவங்களுக்கு முற்பிற்பாடில்லையென்றும், கிருத்தியங்களுக்கீடாக முற்பிற்பா டானதென்றாஞ் சொல்லுவார்க ளென்னு முறையையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

வித்தையோடசர் சாதாக்கியஞ்சத்தி சிவங்களைத்துஞ் சுத்தத்துவஞ் சிவன்றன சுதநதிர வடிவமாகும்-அவ்வவியாபாரங் கட்டிடமா பைவகைப்பட்டு மேற்கூறிப்போந்த அவ்வப்பெயரே பெயராகவுடையனவாஞ் சுத்தத்தத்துவ மைத்து மவ்விறைவனுக்

எகஉ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

குசு சுதந்திரமாகிய அதிட்டானமுமாம்.— கருமத்தாலே வரு வித்தார் - முன்பின லாகநிகமு ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின வயாபார பேதமபற்றி யிவற்றிற்கு முடிப்பாடு கூறப்படினு ம,—கால நிகநிய நிலைமையாலே-இவ்வைகூற தோன்றிய பின் னாத தோன்றுவதாகிய காலத்தவயிவற்றது தோற்றத்திற் கேதுவாகாமையில்,— முற்பிற்பாடு வைத்திலா - காலமபற்றி முற்பிற்பாடு கூறுதல் சொல்லாது,—நித்தமென றுரைப்பா - காலவரையறையைக் கடந்து நிறறலா லதுபற்றி யிவை சிவனு சகு நிகநிய அதிட்டானமென றுரைக்கப்படும.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிந்தச் சுதந்தரத்துவங்களை யதிட்டித்திருந்தாலு
மதற்கு மேறுபட்டு நிறகுமதற் குதாரணமிட
டுகூர்த்துகூரா

ஒருவனே யிராவணாதி பாவக முற்றாற்போலத்,
தருவனின் வருவமெல்லாந் தன்மையுந் திரியானுகும,
வரும்வடி வெல்லாஞ்சுத்தி சத்திதான் மரமுங்காழ்ப்
பு, மிருமையும் போலமன்னிச் சிவத்தினே டியைந்து
நிறகும். (கூஎ)

(இ - ள்.) ஒருவ கூத்தாடி யொருவனாயிருந் திராவணன்
னே யிராவ முதலிய பலகோலங்களையுந் கட்டி கடித்
ணாதி பாவ தானேயாயினு மவன் தன்னுடைய தன்மை
உ "ஒற்றாற்போல குன்றும் லதுவதுவாய் கடித்தாற்போல,

தருவனிவ் வு காததாவுரு சுத்த சத்துவங்கடோறு மி
 ருவமெல்லாக த ருகதானேயாயினுந் தனது தன்மை குணரூ
 ணையுந் திரியா ம லதுவதுவாய்நின் றதற்கு வேறுபட்டிநிற்
 ளுரும பன

வருவடி வெல் அவனியாகொரு வடிவு கொள்ளுகூற ன
 லாருசத்தி துவதுவெல்லாரு சத்தியினது சொருபமே!

அவ்விருவருந் கலக துநிற்கு முறைமையாடுநீன் ?

சத்திதான ம எடபடி மரமு மவயிரமு மவ்னூபாவமா
 ரமுங்காழ்ப்பு மி யிருக்கு மப்படியே யிகதச சத்தியுளு சிவனு
 ருநாயும போல டன பிறிகுபபடாம விந்பெற்று நிர்கும.
 மனனிச சிவத்தி எ - று

வே டியைக துநி
 தரும

ஏகாரக தேறதம்.

உமமை எதிமமை.

இசுதரு மதங்காகமம.

(௬௭)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் கர்தகா அநேக மூர்த்திகளைத் தரித்தும் சிதேஹரூப
 மான தன்மை பிறழானெனப் துணர்த்துதல்.

ஒருவனேயிராவணுதி பாவகமுற்றப்போலத் தருவனிவ்
 வருவமெல்லாக தன்மையுந் திரியானாகும் - கூத்தாடியொருவ
 னே இராவணுகளைப்போல ரூபத்தையும் அபிகயத்தையும் பிற
 ர்க்குக் காட்டித் தான் நன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைக் கெடாது

நின்றதபோல, கர்த்தாவும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பஞ்ச
 கருத்தியத்திற்காக விப்படி யநேக விக்ரஹங்களை அதுஷ்டித்
 துககொண்டிருந்து கருத்தியங்களைப் பண்ணியும், அகண்டாகா
 ரசச்சிதானந்த ஸ்வரூப மாறுபாடாகான. அஃதெவ்வாறென
 னில்?—வரும்வடிவெல்லாஞ்சத்தி சத்திதான மரமுங்காழ்ப்பு
 யிருமையும்போலமணனி சிவத்தினே னுடிபைநடை நிரகும் - இங்ங
 னம வரப்பட்ட திருமேனிவெல்லாம் சிற்சததியே' அநகச சத்
 தியானது மரமும வயிரமுமபோலப் பிரிகுப்படாததாய்ச சிவ
 த்துடனே பொருந்தி நிற்குமென நினைபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இப்படிச் சடபதார்த்தங்களையெல்லாந் தனக்குச் சத்தி
 த்துவாரத்தினாலே சரீரம்போலப் பண்ணிக்கொண்டு செலுத
 தியசைத்த வேற்றுமைபடுத்திக காரியப்படுத்தினால், சிவனு
 க்குஞ் சிவசத்திக்கு மசைவு வேற்றுமையில்லைமென நறை
 கனறார்

காழ்ப்பு - வயிரம்.

மரமுங் காழ்ப்பும் என்றதில் காழ்ப்பு பிரத்தியக்ஞ ரூபம்,
 மரம் பரகஞரூபம், அப்படிச சிவமுஞ் சத்தியுமென நினைபொ
 ருள்.

மற்றது வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருடா வருமாறு.

—0—

ஒருவன் கூத்திற்குரிய பலவேடங்கட்டி நடத்தானாயின
ந் தனதன்மையிற் சிந்திந் திரிபாமைபோல, முகல்வன ஐந
தொழிற் குரியனவாய் இவநனவ கூறிப்போந்த பேதமெல்லா
மெய்க்கியும் அவசேவறுபாடெல்லாவ குணகுணீபாவமாயுடனிற்
குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின, அதுபற்றித் த
னதன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவா னல்லனென்பதாம

ஏகாரந கேதறம.

தனமையுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இருமையென்றது நான டெண்ணினமேலினதது

சத்தியிற் காணப்படுவனவற்றைச் சத்தியென றுபசரித்
தாரா.

அற்றால், தனது சத்தியிற் காணப்படுவது தனக்கரமாறு
யாங்கனமெனின? அது வருகு செய்யுளிற் கூறப்படும.

—

நிரம்பவழுகியருடா வருமாறு.

—0—

கர்த்தா யொருவனாயிருக்க யிப்படி திருமேனி பலவான
தெப்படியென்றவனை நோக்கி மேலருளிச்செய்குறார்.

ஒருவனே யிராவணுதி பாவக முற்றும்போலத் தருவனிவ்
யுருவமெல்லாம் - கூத்தாடி யொருவனாயிருக்க இராவணமு
தலான பல கோலங்களையுங் கட்டி நடத்தாற்போல, இக்கரு
பமெல்லாங் கர்த்தாதானே கொள்ளாநிற்பன். இர்த்தத்திருமே

எகக சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

னிகள் தோறும் கர்த்தாவும் பலபேதப்பட்டு நிற்பனென
 னில்?—தன்மையும் திரியானாகும் - இப்படிப் பலதிருமேனிசொ
 ண்டி பிரபஞ்சத்தை நடத்துகச் செய்கையும் தன்னுண்மையுந
 குன்றாமல் ஒருதன்மையாய் நிற்பன. அநெங்ஙனையெனில்? வ
 ரும்வடி வெல்லாஞ்சுத்தி - ஆகையால் சிவன் கொள்ளப்பட்ட
 வடிவுகளெல்லா மிவனுடைய சத்தியே! சத்தியென்றுஞ் சிவ
 மென்று மிரண்டா யிருக்குமோவெனில்? சத்திதான் மரமு
 ன்காமுப்பு மிருமையும் போலமன்னிச் சிவத்தினே டிசைசுத்திநி
 ற்கும் - அந்நச் சத்திதான் மரமும் வயிரமு மெனனு மிரண்டு
 மடீபால் நிலைபெற்றுடையதாய் சிவனுக்குச் சிவமேனியாகவே
 ஒருகாலத்திலும் விட்டுநீங்காமல் நிற்கும்

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியார் “பொன
 னிறை கட்டியினும் பூணினு நின்றறடீபா, லநநிற வண்ணம
 மபிசையுஞ்—சென்னிறத்த, சென்னைத்த ளாயிருப்ப செங்க
 ள சிவபதியு, மன்னிறத்த ஓயிருப்ப னுக்கு” எனமுதலு க
 ண்டிக்கொள்க. * திருக்களிற்றுப்படியார்—எக - செ

இதனாற்சொல்லியது சிவன் கொள்ளப்பட்ட வடிவுக
 ளெல்லாம தன்னு சத்தியாகிய வடிவென்றும் சத்திசிவ மிரண்
 டிம பின்னமில்லையெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

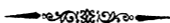
சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஒருவனே விராவணதி பாவக முற்றற்போல - ஒருவன்
 கூத்துக் குரிய விராவணதி பலவேடங் கட்டி கடித்தானாயினு
 ன் தன்மனமையிற் சிற்றுக திரியாமபோல,—தருவனில் வரு

வமெல்லாம் - முதல்வ னைந்தொழிற் குரியவாய் இங்ஙனங் கூ
 நிப்போதத பேதமெல்லா மெய்தியும்,—வரும்வடி வெல்லாம-
 அவவடிவு வேறுபாடெல்லாம்,—சத்திதான மரமுங்காழபு
 ம - சத்தியுந் தானு மரமும வயிரமுமாகி,—இருமையும் போ
 மனனி - அவவிரண்டிம்போல நிலைபெறறு,—சிவத்தினே டி
 யைநதுநிற்குஞ் சத்தி - குணகுணி பாவமா யுடவிறகுந் குண
 து சத்தியிற காணப்படுவனவாகவின,—தனையுந் திரியானு
 கும - அதுபற்றித் தன நன்மை வேறுபட்டு விகாரிபாவ னல
 லன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அச்சிவன நனது தன்மை திரியாமற் சத்தி
 காரணமாய் நின்று தானுங் காரண
 னென நுணாததுகிரா.

பொன்மைநீ லாதிவன்னம் பொருங்கிடப் பளிக
 விவற்றின, நனமையாய் நிறகுமாபோத சத்திதன பே
 தமெல்லா, நின்மலன் றுனுய்த்தோன்றி நிலைமையொ
 ன றுயேநிற்பன், முன்னருட சத்திதன்பான் முடிழ்க்
 குநதான் முளையானன்றே. (கூஅ)

(இ-ள) பொன படிசுமானது பொன்மை நீஸமுதலிய ப
 மைநீ லாதி ஞ்சவன்னங்களையும் பொருநதின் விடத்து

எகஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வனனம் பொரு த தனநிரத்தைக் காண்பியாம லந்தவன்
நகூடப் பளிங்கி நைதி னிறமாய் நின் றுற்போல,
வரநிஷ றனமை
யாய நிரகுமா
போல்

சததிகுண பே உண்டாக்கப்பட்ட ரூபங்களெல்லாந் த
தமெல்லா நின்ம னைது சொருபத்தைக் காட்டாம லகத்ச சத்
லன றுண ய்த சியினுடைய ரூபத்தை யதுவது வாசுவே
கோனநி நிலை பொருத்தி நின் றுணையாயினுந் தனது சொ
மையொன றுயே ரூபத்தைப் பிறழாது நிற்பன.
நிற்பன

முன்னருட ச சிருட்டிகாலத்திற் றனனி-ததிலே சத்
ததிதனபாண மு திமைய யுண்டாககுவதனைநித தனக்கொருகா
சீழகருந் தானமு ரண் மில்லாதபடியாலே தானொன்றிற றே
லையானனறே. ன றுண. எ - று.

சிவன சததி யாதாரமாய் நில்லான, சததி சிவனை யாதா
ரமாகக்கொண்டு நிற்குமென்ப தெனவறிக.

இதற்குச் சுபபிரபேதமு மதங்கமு மெனவறிக. (சுஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மே லிதுவுமது வென் றுணர்த்தகல்.

பொன்மை நீலாகிவன்னம் பொருநகூடப் பளிங் கவற்றி
ன் றன்மையாய் நிற்குமாபோல்-பொன்மையாகிவனனங்களா

கிய யொருவஸ்து சுததஸ்படிகத்திலே சம்பநதித்தபொழுது, அநதஸ்படிகமும அநதநிதமாகவே பார்ப்பாக்ககு தோன்றின் குறபோல—சததிதனபேதமெல்லா நின்மலன குறையத தோ னறி நிலைமையான குறையே நிறபன - சததிதனபேதமாகிய விக்கி றவகுகளெல்லாம தானையாங்க காணபித்தம பேதமன நித் தானொரு தனமையேநிறபன அநத சததி யாதேரவெனி னை?—முன்னருட சததிதனபான முகுகுகுந தானமுனையான னதே - அநதக்கர்த்தாவினிடத்திலே முநலே கிருபையாகிய பராசத்தி உதித்து அநகபேத சததிகளாம. தானொன்றிலு மு தியாதவனாகி அநாதியே சாவகாரணத்திற்கும பரமகாரணலு க் நின் குறன எனறிதனவோருள.

சு—சூகாரதது யெ—வராநடுவெக்ஷா ரு—வாயசு
 விஜாநம் சிவஸகீ து || தவ்யுஸகீ || வரா வெக்ஷா
 ரு—வஜாஹ—வி—வஸித || சூகாராயஸம் வி—
 தெரஸெஷஸூவி வஸ—த || வரா நடு வெக்ஷா
 வெக்ஷாஹ || சுஸிஸகீ சிவாய ||

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

மேலிதுவுமது.

பொன்மை நீலாதிவனம் பொருநதிடப் பளிங்குவற்றி ன் றன்மையாய் நீற்குமாபோத சததிதன பேதமெல்லாம் - இ ல்தேகதேச திட்டாநதம். கிருச்சிய சிவத்ததவங்க னோதமுத லான குறையகாரியங்கள் சிவசத்தியிலே பிரதிவிம்பித்ததாற் சிவ

சத்தியுஞ் சடமாய்ப் போமாதலால் விம்பப் பிரதிவிம்பத்துவ
ம பரிணத சடங்களுக்கல்லாமற் சித்துக்களுக்கில்லை யென்று
பவுஷ்கரத்திற் சொல்லப்பட்டது அதனால், ஞானசத்தி ஸ்வ
ரூபமாயிருக்கின்ற சிவசத்திக்குஞ் சிருச்சிய சிவசத்துவ முதலா
ன ஞேபதார்த்தவ களுக்கும ஞாபபியஞாபக பாவ சம்பந்த
மாதிரும், கிரிபாசத்தி ஸ்வரூபமா யிருக்கின்ற சிவசத்திக்கு ம
நகச சிருச்சிய சிவசத்துவ முதலான காரிய பதார்த்தங்களுக்க
குஞ் சங்கற்ப சமுத்திரோக விஷய விஷயீபாவ சம்பந்தமாத
திரும், பிரதிவிம்ப சமயோக சமவாயாதிகள சித்துக்குச் சடத்
தனமை வருமாதலாற் சொல்லப்படாது காஞ்சொல்லிய விர
ஷ்டி சமபந்மாதிரித்தினாலே சிவசத்திகட்குப் பிரிப்பில்லா வ
நதரங்க வாகநதிபம் இயற்கையாய், நிருபசரிதமாயும் பிரிப்பு
ள பகிரங்கவாகநதியுஞ் செற்கையா யுபசரிதமாயு யிருக்கு மெ
ன தப்படியே சிவசத்திக காகநதியென்று சொல்லப் பட்டவ
னைதேபேதமறிக்க;—

நின்மலன தானுய்த்தோனறி நிலைமையொன்றாயே நிற்ப
ன - அநந்த சத்தி தேபேதஞு யிருந் தகதரங்க பேதஞ் சொ
ரூபமாயும், பகிரங்கபேதந் தடஸ்தமாயு யிருத்தலால்; ஏகஸ்வ
ரூபவானுகத் தானுயிருப்பன.—

முன்னருட்சத்திதனபான முகிழ்ச்சும் தான்முனையான
றெ - மகாப்பிரளயமாயப் பிணசுவபாவகாலத்திலே ஊலபஞ்ச
கருத்தியுத்திலே உதாசீனையாய், நிருவிகற்ப ஞானரூபியாய், இ
லய சிவனிடத்திலே யிருந்த கிரிபாசத்தி, திருமபிச சூக்கும ப
ராசத்தி வியத்தி யோக்கியதை முதலாகிய சூக்குமபஞ்ச கிரு
த்தியுத்தைப் பண்ணுநின்று, மகாசிருஷ்டி வருமிடத்து ஸ்தூல
பஞ்ச கிருத்தியம் பண்ணும்படி;—

[தன்பால் - சிவனபால்,— முன்னருடசத்தி - முந்தவந்த ஸ்தூல பராசத்தி ரூபியாய்,— முக்குக்கும் - சிவனசெலுத்த இச்சாசத்தி சவிகற்புராணசத்தி கிரியாசத்தியாகிய போகரூபியாய்க்கொண நுத்தியுத்தையாம்,— தானமுளையானனறே - சிவனசத்தியா லேவப்பட நுத்தியுத்தனாகான, சத்தியையேவி யந்த சத்தி, த துவாரத்தினுலே யுத்தியுத்தனாயிருப்பன]

[பின்னுமிதன்பொருள்].—தன்பால்-தறவிபாருளறிவாகிய சத்தசிவனிடத்தில்,— முன்னருடசத்தி - லடபோகாஐ காரணகளைக கடந்த புறப்பொருளறிவாகிய முந்தவ சத்த சிவசத்தியாயானது,— முக்குக்கும் - திருசயமினறித திருக்கு ரூபியாய ஸபுரித்தத தோற்றியறியப்படும புறப்பொருளறிவாகிய அந்தச் சிவசத்தியிலே,— தான - சிவன,— முளையானனறே - தான ஸபுரித்தததோற்றான, தானப்படி ஸபுரித்தததோற்றியறியப்படுவானாயின புறப்பொருளாய்ப்போவனென நுமாம்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

பொனமை நீலாதிக்களைத் தனனிற்றே பற்றத தானும் அதனமைக ள்ணைததுமாய்த தோனறி வேறறுமையினறி நிற்கும் படிக்கம்போல, முதல்வனுந தனது சத்தியிற் காணப்படும அப்பேதமெல்லாந் தானாகத தோனறி வேற்றுமையினறியே நிற்பன ; அவன் யாண்டுஞ சத்தியிலிடமாகவே தோன்றுவானறித தானாக வேறு தோனறானாகலா னென்பதாம்.

வன்னம் படிக்கிறதம்.

ஏகாரத தேற்றம்.

தன்னென்றது இடைச்சொல், கிரியைநனனா லாக்குவ
ன எனமுற்போல.

அகவென வருவித்தகாகக.

இவை நானா செய்துளானா சிவபேதவாதிகள் கூறுங்
கடாவையாசங்கித்துப் பரிகரித்தது மேலது சாதிக்கப்பட்டது.

இரமுத்திறத்தொன்பது செய்யுளும் 'நானமுதல்' என்ற
தனை வலியுறுத்தியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—r—

பாடிமலவரண சத்தியாலே கொள்ளப்பட்ட திருமேனிக
னொல்லாம தான பல பிரகாரமாய்நின்று நடத்தகச்சு செய்தே
சனனுண்மை குணமுமல ஒன்றாய்நின்ற தெப்படியெனறவனை
நோக்கி ஒருதிட்டாநதமிட்டருளிச்செய்குரர்

பொன்றை நிலாதிவனனம் பொருந்நிடப பளிங்குவற்றி
னறனமையாய் நிற்குமாபோல-பொன்மையுங் கறுப்புமுதலா
ன பருசுவனனங்களும படிக்கத்தலே சென்று பிரதி விடபரு
செய்ய, அநதப் படிக்கமானது அநதவனனங்களைத் தன்னிடத்தி
லே வலித்தக்கொண்டு அதுவதுவாய் நிற்குமுறைமைபோல,—
சத்திதன பேசுமெல்லா நினமலன முறையத்தேதானறி - அநத
சு சத்தியிறுடைய றெறுபாடுகளெல்லாம நினமலனாகிய சிவ
ன தானாகவே தோன்றி,—நிலைமை யொன்றையேநிற்பன - இப்
படிக்க கூடிநிற்ககச் செய்தேயும் தன்னுண்மை குலையாமல் ஒன்
முறைய நிற்பன,—முன்னருட் சத்திதனபால் முகிழ்க்குந தான
முனையானனறே - முற்பட்ட பராசத்தி அந்த பரமேஸ்வரனி

டத்திலே தோன்றிநிற்கும்; தானந்த பராசத்தியி விடத்திலே தோன்றாது.

இதனாற் சொல்லியது படி கமானது பஞ்சவனனங்களோ டே கூடி யதுவதுவாய நிறகச செய்வேயும் தன்னுண்மை கு ன்றாமல் நின்ற தன்மைபோல், சிவனும் தனது ததிகளுடனே கூடி அது வதுவாய நிறகச செய்வேயும் தன்னுண்மை கு ன்றாம ல் ஒன்றாய நிறபனென்றும்; பராசத்தி தன்விடத்திலே தோன் றுமென்றும், தானதில் தோன்றானென்னு முறையையு ர்நிவித் தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பொன்மை நிலாஜிவனனம் பொருநகிட - பொன்மைநீலா திகளேத கனனிநமே பற்ற, — அவற்றின் தன்மையாய் நிற்கும் பளி வகுபோல - தானு மத்தன்மைக ளனைத்தமாய்த தோன்றி வேற்றுமையினி நிற்கும் படி கமபோல், — நின்மலன் சத்திக னபேதமெல்லாம் - முகவனநுச தனது சத்தியிற காணபடு மபேதமெல்லாம், — காணுய்த தோன்றி நிலைமை யொன்ற யேநிறபன-தானுசத்தோன்றி வேற்றுமையினிபே நிறபன, — முன்னருட சத்தி கனபான முகிழகரும் - அவன் யாண்டுச் சத் தியி விடமாகவே கோன்றுவானன்றி, — தான முனையான ன்றே - தானுச வேறு கோன்றாக்கலான

இவை நானகு செய்யுளானுஞ் சிவபேதவாதிகள் கூறுங்க டாவை யாசங்கிததுப் பரிசுரிதது மேலது சாதிககப்பட்டது.

இம்முத்திறத்தது ஒன்பதசெய்யுளுச தானமுத லென்றத னை வலியுறுத்திபவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி னைகசியமாயிருக்கற சிவசத்திகள் விசுவத்தின
கண்ணே பேதமாய நிறகுமுறைமை
யுணர்துதகரூர்.

சத்தியுரு சிவமுமாய தனமையிவ் வுலகமெல்லா,
மொத்தொவ்வா வானும்பெண்ணு முணர்குண குணி
யுமாக, வைத்தன வவளால்வந்த வாக்கமீவ வாழ்ககை
பெல்லா, மீததையு மயியார்பீட விங்கத்தி னியல்பு
மோராரா. (சூ.க)

(இ-ள) சத்தியுரு இநதப் பிரபஞ்சமெல்லாரு சத்தியுரு சி
ரு சிவமு வமுமாகிய முறைமைபை யுடையது,
மாய தன
மையிவ் வுலக
மெல்லாம

ஒத தொவ்வா சிவ னுண பெண்ணென்னும வடிவொத்
வானும பெண தாண குறியாகிய கோசமுற பெண்குறியாகி
ணு முனாகுண ய யோலியு மொவவாதென றறியப்பட்ட
குணியுமாக வை குணமுங் குணியுமாகிய பதார்த்தங்களாக
ததனை வைத்தனை ;

அவளால் வந ஆதலா விர்தப் பிரபஞ்சமாகிய சரரசர
த வாக்கமிய்வா ங்க ளாணெல்லாரு சிவனாகவும், பெண்ணெ
ழகை யெல்லா ல்லாரு சத்தியாகவும் வயாபியாரிற்கு முறை
மிததையு மறி மையெல்லாம, இநதச் சத்தியினுடைய சா

யார் மர்த்தியத்தா லுண்டாயதென் றறியார்கள்.
இஃகனநி

டீட லிங்கத்தி இலிங்கத்தினுடைய டீட மனோன்மனி
னியல்புமோரரா. சொரூபமாகவு, சிவலிங்கசூ சதாசிவமூர்
த்தியினுடைய சொரூபமாகவு நிறகுற முறை
மையினையுந் தெளியார்கள. ௭ - று.

ஞான சத்தியமசூ சிவலிங்கமெனவுங் கிரியாசத்தி மய
ம் டீடமெனவு முணரபடமும்

இதற்குச் சுபிரபேதம் வாயவய சங்கசையு மெனவ
நிக. (சூக)

சிவாக்ரயோகியநா வருமாறு.

— 1) —

மேல் சத்திசிவமே ப்ரபஞ்சத்திற்குப் பரமகாரணமென்
றுணாத் துதல்

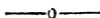
சத்தியுரு சிவமுமாயதனமை யிவவுலகமெல்லாம் - சத்தி
யும் சிவமும் பொருந் தி நின்றமையினாலே இருக லோகங்களெ
ல்லா முண்டானது பொருந் தி நின்ற முறைமை யெவ்வாறென
னில்?—ஒத்தொவ்வா வாணும் பெண்ணும்-சைதனய ஸ்வரூபமா
னது ஒத்திருக்க விகரஹங்கள் ஈஸ்வரனென்றும் ஈஸ்வரியென
றும், புருஷரூபமும் ஸ்ரீரூபமுமாக பேதமாம ஆகல்பேதமே
னெனில்?—உணர்குணகுணியுமாக வைத்தனை - விக்ரஹங்
களாநிச் சத்தராய்நின்ற பொழுது சக்திகுணமும் சத்தன
குணியுமாய் நின்ற அவவாறே வஸதுக்களெல்லாக் குணகுணி
களாகவே யுண்டாக்கி நிறுத்திகான்,— அவளால்வந்த வாக்

சமீப வாழ்க்கையெல்லாம் - ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரணபுலனபோக மிவைகளெல்லாம் அநதச் சத்தியாலே யுண்டாகப்பட்டதே!—இதையுமறியாரா -நிரீஸவரவாதிகளாயிருக்கிற பெயர்கள் அததை யறியாமல் அந்யதாவாகச் சொல்லுவார்கள் அப்படிச்சத்தி சிவங்களுண்டாகக் கண்டதில்லை, இவவிடத்து ஸ்ரீபுருஷ சமயோகத்திலுலேதானே பரஜோதபத்திகளுண்டாகக்க கண்டோமென்று ப்ரத்தியகூஷவாதிகள் சொல்லி,— அப்படி ஸ்ரீபுருஷ சமயோகத்திலுலே யுண்டாகிறதும் அநதசத்திசிவங்கணித முறைமையிலுலே அஃவ்வவாறென்னி?— டீடலிவகத்தி வியல்புமாரார் - சிவனநாதரூபலிங்கமாகவும், சத்தியிகதரூபமான டீடமாகவும், யோனியும் விங்கமுமாக எப்பொழுதும் கூடியிருந்த இப்படியே யோனிலிங்க சமபகத்திலுலே சுகல பரஜோதபத்திகளை யுண்டாக்குகிறது மறியாராக ள எனறிதன பொருள

தடி-கூ-வா-த-வெ — நா-ஓ-லி-உ-தி-ஜெ-ய-
 வி-ந-வீ-தி-ஸூ-த-டி | நா-டி-வி-ந-ய-த-ஸ-ரு-வ-
 க-ஸூ-லா-லா-வ-பூ-உ-ப-தெ || லி-உ-ஸ-ஹ-ரி-தி-ஜெ-ய-
 வீ-ஸ-சி-ர-ஹ-ஹ-த-டி | யொ-நி-லி-ம-பூ-கா-ரெ-
 ண-ஜ-ம-ஸூ-த-டி-ய-கா-ர-ண-டி || ஸ-லா-ஸ-வி-யா-ம-ர-
 வ-கூ-ர-க-க-ஸூ-ரு-வ-பூ-லா-ஹ-த-டி | லி-வி-ந-ஜ-ய-
 தெ-த-தி-ஜ-ம-ஸூ-லா-வ-ர-ஜ-ம-டி || த-ஸூ-லி-ம-வி-ஸ-
 ஷெ-ண-க-ஸூ-ரு-வ-பூ-லா-ஹ-த-தி-தி.

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு

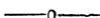

உலகினிற் பதார்த்தங்கள் சிலவயவவங்களொத்துஞ்சி
வயவவங்க ளொவ்வாமலு மிருக்கின்ற வான பெ ன் றீட்சியுரு
ட்சி முதலிய குணி குணம இலிங்கம் ிடம என்கின்ற சடப
தார்த்தங்களி லேயும், சற்பொரு ளறிவு புறப்பொருளறிவு என
கின்ற சிறகுணி குணங்களிலேயும், சிவனுசகுரு சதங்குரு மு
றைமையி லதிட்டானங் கறபித்திருக்கையால், எல்லாரு சிவ
சிவசத்தி மடமென்று செப்புக்கொ

யெளிப பொருள்.

சிவஞானயோகியநுரை வருமாறு.

இறைவ லிவ்வாறு சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே
இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகளவைத்தலானதே, பல்
வேறுவகைப்பட்ட உயிர்வடிவங்க ளனைத்துங் குறியானங் கு
ணத்தானும் ஆன்பெண்ணெ அவிவியோனிசுருள இருவேறு
வகையாயடங்கித் தம்முட் கூடிக் களித்து வாழாநின்றனவா
கலான், இப்படியே யீண்டிக் கூறிப்போந்த வாழ்வுகளெல்லா
ரு சிவசத்தி மணத்தனூலாகிய வாழ்வென்ப தறிப்பபடும்.
அச்சொலாம் இலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ் சத்தியுங்
கொண்டருளிய ிடலிங்கவடிவமே அங்ரணமிருவேறு வகைப்
படவைத் ததனைக் கண்டாக வறியச்செய்தல் சான்றென்ப
தாம்.

ஒத்தொவ்வாமையாவது, அவ்வப் பிறப்புக்கையய வடி

வகைவொல்லா மொததுங் குறிகுணங்ளொவ்வாது இருவேறு வகை படுதல்.

ஆண்பெண்ணென்பன குறியுணர நின்றன.

உணாகுணகுணியுமாகி யென்பது. அவவக்குறிகட்கேற்ப உணரப்படுமிருவேறு வகைக குணங்களை யுடைய குணியுமாகி யென்பதாம்

இருவேறுவகைக் குணமுடையன வாதலாவது ஆணென்பட்டனவெல்லாம் ஆணமைகுணமும், பெண்ணென்பட்டனவெல்லாம் அமைதிக குணமு முடையனவாதல்.

ராணதிக குணியென்றது வாளாபெயராய் நின்றது, கரிகரம் பணிபனம் என குற்போல

ராணதிக கூறிப்பொருத வாழ்க்கையாவன? உலகமெல்லாம் அவயவப்பகுப்புடையனவாதலும், முததொழிலுடையனவாதலும், கருதநாவையுடையனவாதலும், சங்காரகடவுளினின்றும் தோன்றவனவாதலும், அவனையே முதற்கடவுளாக வுடையனவாதலும் என இயை.

இதனான, தான்முதலாதலைக் கண்கூடாக விளக்குமுகத்தான முதல்வனாகுரிய பொதுவியல்பினைத்தான தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

இப்படி முன்சொல்லப்பட்ட சத்தி பலவடிவான அவை நிரதோனதும் சிவனும் அந்தச்சத்தி தானாகவே தோன்றிநிற்பு

னென்றும் எங்கே காணப்படாது என்றவனை நோக்கி மேலநு
ளிச்செய்கிறா.

சத்தியுரு சிவமுமான தனனை யிவவுலகமெல்லாம் - இந்
தப் பிரபஞ்சமெல்லாரு சத்தியினது வடிவும் சிவனது வடிவு
மாயிருக்கிற முறைமையை யுடைத்தாயிருக்கும் அநெதவனெ
யெனில்?—ஒத்தொவ்வா வாணுமபெண்ணு முணர்-வடிவத்து
முத்தினா பெரவவாத வாணும பெண்ணுமாயிருக்கிற முறை
மையை யறியாயாக. இப்படி பெண்ணு மாணுமென இரண்டா
யிருக்கிற தனனைபோல் சத்தியுரு சிவமு மிரண்டா யிருக்கு
மோயெனவில்?—குண குணியுமாக வைதகனை - குணமுங்
குணியும் பிறிபடாத தனனைபோலச் சத்தியுரு சிவமும பிறிப
டாதென்று பரமேஸ்வரன வேதாகமங்களிலே அருளிச்செய்
து வைத்தான, ஆகையால் சத்தியுரு சிவமு மிரண்டாயிராது.
பிரவஞ்சத்தை நடத்துகைக்கு சிவமே யமையாதோ சத்தியே
னெனவில்?—அவளால்வந்த வாககமிய்வ வாழ்ககையெல்லாம்-
அந்தச் சத்தியாலே யுண்டான ஆககமாயிருக்கும் இந்நதப்பிரப
ஞ்ச வயாபாரமெல்லாம்,— விததையு முணரார்-இந்நதச்சத்தி
ஆனமாககளை யுபகரித்துக்கொண்டு நிற்கிற வுபகாரத்தையு மறி
யார்கள் இப்படி யுபகரித்து நிற்கிற சத்தியே யமையாதோ, சி
வமேனெனவில்?—பிடலிங்கத்தி வியல்பு மோராரா - சிவத்
தைவிட்டு சத்தியுந் தனித்தொரு முதலாய்நின்று காரியப்படா
து, சத்தியைவிட்டுச் சிவமுந் தனித்தொரு முதலாய்நின்று கா
ரியப்படாது. அநெசைபோல வெண்ணி லாவுடையாளுந் சிவவி
ங்கமு மொன்றைவிட் டொன்று நீங்காமற் தன்னிற் கூடியிரு
ந்து ஆன்மாககளை யிரட்சிக்கிற முறைமை யறியார்கள்.

இதனாற்சொல்லியது பிரபஞ்சமெல்லாரு சிவசத்தியினு
டைய வடிவாயிருக்குமென்றும், இந்நதச் சிவமுந் சத்தியுங்

எக.0 சிவஞானசித்தியார் சுபகீழ்ம.

குணமுங் குணியும்போல் பிறிபடாமல் கூடிநின்று பிரபஞ்சத்
தைக் காரிப்படுததுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—C—

சத்தியஞ் சிவமுமாயதனமை - இறைவலிவவாறு சத்திய
ஞ் சிவமுமெனத தன்னுள்ளே யிருவேறுவகைப்பட்ட தன்மை
கள வைத்தலாலன்றே,—இவவுலகமெல்லாம் - பலவேறுவகை
ப்பட்ட உயிர்வடிவங்க ளினைத்தும்,—ஒடுதொவ்வா ஆணுமபெ
ண்ணும் - அவவப்பிறப்புத உபைவடிவங்கொல்லா மொத்தக
குறி குணங்களொவ்வாறு இருவேறுவகைப்படட ஆணும்பெண
னுமாகப்,—உணாகுண குண்டுகாக வைத்தனன,—அவயயோ
னிக்கு ளவவசகுறிகடகேற்பவுணரப்பி யிருவேறுவகைக் குண
ங்களையுடைய தமமுடகூடிக களித்து வாழாநின்றன வாகலா
ன,—இவவாழ்ககையெலாம் - இப்படியே ஆண்டிககூறிப்போகந
வாழவுகளெல்லாம்,—அவளால்வநதவாககம் -சிவசத்திமணக்க
தனாலாகியவாழ்வென்ப தறியப்படும,—இத்தையு றிபார் - அச்
செலாமிலிங்காசக பகாங்கமாம்படி சிவமுருசத்தியும் கொண்
டருளிப முறையுமுறைவார,—பீடலிங்கத்தி னியல்பு மோரா
ர்,—பீடிலிங்கவடிவமே யங்ஙனமிருவேறுவகைப்படவைத் தக
னைக கண்கூடாக அறியச்செய்தல் சாரணருகவும் அதனையுமுண
ரார எனபதாம்.

இதனானே தான்முதலாதல் கண்கூடாக விளக்குமுகத்
தான் முகல்வனுக்குரிய பொதுவியல்பனைத்துத் தொகுத்துக்
கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகாராணி சிவனுருபியும

லலை அகலையாகிய

பதியின திலககண முணர்த்தி, மேலுன் அருபியு மல்

விலக்கப் பிழிதுவிதி யு நாத்தகருஸ்வரசமவா

சிவனுரு வருவுமல்லன சித்தினே ட்சுடியுமாகி

ன், பவமுதற ரெழில்களொன நும் பண்ணிடு வவெ

ல்லன, தவமுதல யோகபோகந தரிப்பவ னல்லன

னே, யிவைபெற வியைந்துமொன்று மிபைநகிடா வி

யலபினே.

(௭0)

(இ - ள) சிவனு பரமபதியாகிய சிவன முறகூறிப் வருவ

ரு வருவும் மு மருவமுமனது,

லலை

சித்தினே ட சிததாகிய வானமவர்க்கமு மசிததாகிய

சித்தமல்லன பிரபஞ்சமு மல்லன,

பவமுதற ரெ சிருட்டி முகலிய பஞ்ச சிருத்தியங்களி

ழில்க ளொன்று ளொன்று செய்கிறவனு மனது,

ம பண்ணிடு வா

னுமல்லன

தவமுதல்யோ மகமேரு பாரிசத்தி லிருந்து தவசமுதலா

கபோகந தரிப்ப க வுடைய யோகநிலையி லிருந்தவனும், சுப்பி

வனல்லன ரமணியனை யுன்டாகருசையின பொருட்டு

ரெடுககாலம் போகததைட புரிந்தவனுமன

து;

தானே யிவை அவ னிவை பெல்லாத்தைய மதுவதுவாக

பெற வியைந்து வாண்டாண்டுப் பொருந்தி யிருந்தானேயா

ம்

யினும்

ஒன்று மியைக் முற்கூறியவைக னொன்றுடன் கூடுவா
திடா வியல்பினு ளுகி னநதக்காததாவஞ் சாதிகாரியாவ னு
னே. தலாற கூடாவியல்பை யுடையனாய் நிரதி
காரியா யிருப்பன எ-று.

தானேயெனனு மேகாரந தேற்றம.

இதற்கு மதங்கததி லறிக.

உ-ம “ பெண்ணுரு வாணுரு வல்லாப் பிரமபுரந தாமேய,
வண்ணல்செய் யாதன வெல்லாமறிநது வகைவகையாக, நண்
னிய ஞான சம்பநதன ” எனவறிக.

இசூத்திரத்திற் கூறியது, பிரபஞ்ச மிபல்பிற் றேன்றி நி
ன் றெடுகருமெனனு முலோகாயதன முதலாயினா வினாவி
டைய முணாததிப் பரமபதியின திலககண முணாத்கிய தெ
னவறிக (௭0)

முதற்கூத்திர முடிநதது

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

முசல்விருத்ததகிலே சித்தருவென்று உபக்கிரமித்தது, ம
த்யே அறுபததெட்டுவிருத்தம பராமர்சமபண்ணி, மேலநத ப
ராமர்சநதிலேவநத ரூபம் அரூபம் ரூபாரூபம் குணம் கிரியை
இவைகளைல்லாம் உபசாரமல்ல தியல்பல்ல, கேவல சுதத சை
தந்யமாதிரமே சிவஸ்வரூபம்; தத்ஸனைதிமாசுதிரதகிலே
பஞ்சகருதயமுண்டாவதென்று உபசம்ஹராம் பண்ணுகின்றது.

சிவனுருவல்லன் - அநநதேஸ்வர ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வர
காலருத்திர விஷ்ணு பிரம்ஹாதிரமூர்த்திகளைத் தனது சமவா

ய சத்தித்துவாரா அதிஷ்டித நின்றுகொண்டு சிவனுரூபியம
 ல்லன்,— அருமலல்லன் - சததாவஸ்தையிலே அகனையாகிய
 சிதசததி முர்த்திமாஸூக நினறதுகொண்டு சிவன்அருபிய மல
 லன்,—சித்திஜோ டசித்தமல்லன் - சித்தாகிய ரஸ்வரசமவா
 ய சத்தியானது, ததவமும அசித்தாகிய பிந்தமூர்தியுமாகி
 க கூடினவிடத்திலே, பரபாவருபமாஸூ, பஞ்சமந்தர தனுவெ
 னைதுகொண்டு, சிதசித்தாதமகமான ரூபாருபியமல்லன்,—ப
 தமுதற் றெழில்லக் கொணறும் பண்ணிடு வானுமல்லன் - ப்ரம்
 ஹாவிஷ்ணு ருத்ர மஹேஸ்வர சதாசிவரிடங்களிலே வேறற அ
 பிவியகதியாகநினறும் அவர்களபண்ணும் சருஷ்டி ஸ்திதி சம்
 ஹார னிரோபாவ அனுககிரஹமாகிய சரியைகளைப் பண்ணினவ
 னுமல்லன்,—சுவமுதல யோசந தரிபவனல்லன் - தவமாகிய
 அணிமா தயஷ்டாங்கயோக சாதீனையை முனிகளபொருட்டுத்
 தாருசெய்தகாட்டிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரனை வேறறநினறும்
 அநத ஸாதலீக குணததை யுடையவனுமல்லன்,—போகந் தரிப்
 பவனல்லன் - உமாமஹேஸ்வரனை வேறறநினறும் அநத ராஜஸ
 குணததையுடையவனு மல்லன், சமஹாரததைபண்ணுங் காலரு
 தரனை வேறற நினறும் அநத தாமஸகுணததை யுடையவனு
 மல்லன். “ அகிலகரோதீதி காத்தா” எனனும் வயுதபத்தியால்
 கர்த்தா வென்பது சிவனுக்கெப்படி கூடுமெனலில்?—தானே
 யிவைபெறவிசைநது மொன்று மிசைநதிடா வியல்பினுனே -
 தனது சன்னிதிமாதரத்திலே தானே ஆனமாககளுடைய போ
 கமோக்ஷார்த்தமான சருஷ்டியாதி பஞ்ச க்ருத்தியங்களும்
 பொருந்தும், தொழில் குண மிசைசை வெறுப்புவிகார மொன்
 று மல்லாத சத்த சைதன்ய ஸ்வரூபமே ஸ்வபாவமாக வுடை
 யவன் என நினைபொருள்.

௭௩௬ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

சிவஞெருபொருளோடு முலமிககப்படா னென்று செப்பு
கின்றா.

சிவனுரு வருவு மல்லன - சிவன சத்தியுருவ னென்று முத
ற் சாதித்தலால், மாயாசரீர யுருவனன்று, சத்தியருவனென்
று முகறசாதித்தலால், மாயாவருவனன்று,— சித்திவேடசித்
துமல்லன - சிவனசத்தி யுருவனென்று சாதித்தலால், ஆன்மவ
ரு சடவரு வன்று,—பவமுதறெழுழிங்களொன்றும பண்ணிடு
வானுமல்லன - சுகநடபலக்ஷணசநநிதிமாத்நிரததால், விகா
தி வீரவாமல் சிருட்டியாதி பஞ்சகிராத்திய காததாவென்று சா
தித்தலால், குலாலாதிபோற சரீர கரசரணத்தினாலே சிருட்
டி முதற் சிருத்தியங்ளைப் பண்ணுகிறவ னன்று,—தவமுதல்
யோக டோகந தரிப்பவனல்லன - ஸ்ரீகண்ட தேக தேகியாய்
சனகாதிசுருகுத் தபாபிரயம் யோகாபிரயம கவுரிகல்யாண
ம் இவைகளைப் பண்ணுவனென்று சாதித்தலால் தவம் யோ
கம்போகங்கள் தாளுட்பண்ணுகிறவனன்று,—தானே-சிவன்ரு
னே,— இவைபெறவிடைநது மொன்று மியைந்திடாவிடல்பி
னானே - முனசொன்ன முறைமையினாலே சிருஷ்டி முதற் சிரு
த்தியங்கள் பண்ணப்பொருந்தியும் பொருந்திடா வியற்கைய
ன்றானே.

சிவநானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஈண்டிக் கூறிப் போக்தவை யனைத்தும் முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமாதலின், சொருபலக்ண மெனப்படுந தனனுண்மை இவற்றின வேறும். அஃது உண்மையதிகாரத்திற் பெறப்படுமென்பதாம்.

இகளுனே முதல்வனுக்குரிய சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு

—0—

இப்படி சொல்லப்பட்ட பரமேஸ்வரன் இநகக்கிருத்திய ங்களைச் செய்யுமிடத்து உருபமாயிருந்த செய்வனோ, அருபமாயிருந்த செய்வனோ, என்ற மாணுக்களை கோக்கி; மேலருளிச் செய்கூர்.

சிவனரு வருவமல்லன் - சிவன் முயற்கோடுப்போலக் காணப்படாத வருபமுமல்லன், பிரபஞ்சத்திலுண்டான வடிவுகள் போல் அதுவிதவென்று சுட்டி யறியப்பட்ட உருபமுமல்லன்,—சுத்தினோ டசுத்தமல்லன் - சேதனமும் அசனோ டசேதனமுமான பிரபஞ்சமுமல்லன்;—பவமுதல் தொழில்களொன்றும் பண்ணி வானுமல்லன் - சிருட்டிமுதலாக வுண்டான கிருத்தியங்களெல்லாம் ஒன்றுஞ் செய்வானுமல்லன்,— தவமுதலியோகபோகக் தரிப்பவ னல்லன் - தவசமுதலாக வுண்டாகப்பட்ட யோகங்களையுங் கன்மத்துக் கீடாக வுண்டாகப்பட்ட போகங்களையு மிவை யிரண்டையுந் தானேசெய்து அறுப

விக்கிறவனு மல்லன். இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லா
ந தானல்லவாய் நினரால், இவை காரியப்படுவ தெப்படியென்
னில்?—தானே யிவைபெற விசைந்தமொன்று மிசைந்திடா
வியல்பினுனே - முன்கொல்லப்பட்டவை யொன்று மல்லாத
சங்காரகர்த்தாத் தானே சிருட்டிமுதலானவை யெல்லாந் த
னதாகக் கூடிநின்று செய்கைச் செய்தேயு மிவையொன்றுட்
னுங் கூடாமல் தோய்வற நிற்கிற வுண்மையை யுடையவன்.

தானே யிவைபெற விசைந்து மொன்றுமிசைந்திடா வி
யல்பினுனே எனறதற்குப் பிரமாணம். சிவஞானபோதம் “ஒன்
றலா வொன்ற லுளதாகி நின்றவா, ரென்றலா வொன்றில
வை யீராத-லொன்றலா, லீரேமுதலசனி லீறலா வொன்றுபல
வாதே தொழும்பாகு மங்கு” எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சிவஞானபோதம-க—கு, ரு-வது, வெண்பா.

இதனாற் சொல்லியது உருவும் அருவும் சித்தம் அசித்த
ம் சிருட்டிமுதலான கருத்தியங்களும் போக மோட்சங்களும்
ஆன்மாக்களுக்கொழுகுது தனதில்லாத சங்காரகர்த்தா இவை
யெல்லாந் தானாகி நின்று காரியப்படுதற்குச் செய்தேயும், இ
வையொன்றினுந் தாககற நிற்பனென்னு முரைமை அறிவி
த்தது.

ஆகையால் பிரபஞ்சம் சங்காரகர்த்தாவின் வசமாய் நிற்
கையிலுலே பிரபஞ்சத்துக்குச் சங்காரகர்த்தாவே முதலென்
னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் தேவாரம் “வேதமுதல்வன் முத
லாய்வினங்கும் வையமேத்தப்படா மெய்யுலகத் தவிரேத்த
ல்செய்யப், பூமுதல்வன் முதலேமுதலாய்ப் பொலிந்தருது

ஞெலி மாலைபென்றே கலிக்கோவை சொலவே என்றும்” திருவாசகம் “கொள்ளேனபுரந்தரன மாலயன்வாழ்வு குடிகெடினு; நள்ளேனினதடி யாரோடல்லால்நா கம்புகினு, மெள்ளேன்றிருநு ளாலேயிருக்கப் பெறினிறைவா, வுள்ளேனபிறதெய்வ மூன்னை யல்லாலெங்க னுத்தமனே” எனறும், திருக்களிற்றுப்படியார் “இனறிச் சமயத்தி னல்லதமற் றேழையுடன, ஒன்றுசொல்லிமன்றத்தூண் ணினறவா—நி னறிங்கே, யங்கமுயிர்பெறவே பாடு மடியவர்க, ளெங்குமிலை கண்டா யிது’ என்னுமதுங் கண்டுகொள்க’.

திருக்களிற்றுப்படியார் - சுரு-வது செ.

‘ஞானமே யானபோது’ என்ற திருவிருத்தமுதல், சிவனரு வருவுமல்லன்’ என்ற திருவிருத்த மீளுகவும் சேஷன்.

‘ஒருவனே டொருகதி’ என்ற திருவிருத்தத்தக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது.

முதற்குத்திர முடிந்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிவனுரு வருவுமல்லன் - சிவபிரா னுருவு மருவுமல்லாதவன்—
—சித்திலேட சித்தமல்லன்—சித்த மசித்தமல்லாகவன்,—
—முகற் றெழில்களொன்றும் பண்ணிடுவானுமல்லன் - சிருப்த
தலிய வைந் தொழில்கள் செய்வானுமல்லாதவன்,— தவமுத
யோக போகத் தரிப்பவ னல்லன் - தவமுதலியயோகவடிவ
கரள்வானு மல்லாதவன்,—தானேயிவைபெற விரையத்துமி-

எசு0 சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஈண்டுக்கூறிப்போந்தவை யனைத்து முகல்வனுக்குத் தடத்தலக் கணமாகலின்,—ஒன்றுமியைந்திடா வியல்பினானே - சொரூப லக்கண மெனப்படுந் தன்னுண்மையிவரறின் வேறும். அஃதுண்மை யதிகாரத்துப் பெறப்படும்.

இதனானே முதல்வனுக்குச் சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

 க—சூ, கூ - அ, முடிந்தது.

—0—

 முதற் சூத்திரம் முற்றிற்று.

—

“ஆதிசனிவெழுபது”

என்ற முதற் சூத்திரம்

எழுபதும்

முடிந்தது.

பாயிர முடபட சூத்திரம் - கா.

—0—

உ

சிவமயம்.

அருணந்தி சிவாசாரியர்

இயறமிய

சிவஞானசித்தியார்

சுபகஷம் உ-சூத்திரம்.

மறைஞான தேசிகர்

சிவாக்ரயோகியர்

ஞானப்பிரகாசர்

சிவஞானயோகியர்

நிரம்பவழகியர்

சுப்ரமண்யதேசிகர்

இவர்களின் உரையுடன்

வெளானபோதயநரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை

சர்வதாரி (ஸ்) வைகாசி மீ'

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகஷ்

உ—ருத்திரத்திற்கு

உரையாசிரிப்பர்கள் எடுத்தககாட்டிய

பிரமாண நூல்கள்.

மறைஞானதேசிகர்.

—ॐ—

சிவஞானபோதம்	திருவாசகம்
சிந்தியம	கிரணம்
சிதகாந்த சாரசங்க்ரஹம்	சித்தகாந்தசாராவளி
வாதனோத்தரம்	பாரதம்
தேவாரம்-திருஞானசம்பந்தர்	பரார்த்தம்
„ சுந்தரமூர்த்தி	மகங்கம்
தெய்வப்புலவர்குறள	இருபாவிருபஃது
சாரபுநூலார் திருவருட்பயன	நிஸ்வாசம்
பார்க்கைய	சுப்ரபேதம்
ஸ்வாயம்புவம்	விஸ்வசாரோத்தரம்
வாயவய சங்கைய	தொல்காப்பியம்
காரணம்	வாதுளம்
காமிகம்	சாரதாதிவகம்
சாவசுரோத்ரசாரசங்க்ரஹம்	சிவப்பிரகாசம்
காந்தம்	வாதுளசுத்தாங்க்யை
சுதருத்ரசங்க்யை	இரதநதரயம்
தந்த்ரசாரம்	மகுடம்
சிதம்பர மஹான்யியம்	காலோத்தரம்

சு

சிவதனமோத்தரம்	சுத்தாக்ஷய
பௌஷ்டகரம்	சௌந்தராயலகரி
மருகேந்தரம்	சாவஞானோத்தரம்
சுபாஷிதம்	ஸ்வசசுந்தவைரவம்
பதிபசுபாசுப பநுவல் உரை	

ஆ. சரு.

சிவாக்ஷயோகியா.

—0—

சிவஞானபோதம் - சமஸ்கிருதம் அமர சிம்லம்	சுரணம்
,, தமிழ்	ஸவாயமபுவம்
தேவிகாலோத்தரம்	மருகேந்தரம்
தேவாரம்	சாவஞானோத்தரம்
சிவதாமோத்தரம்	சதவப்பிரகாசம் - சமஸ்கிருதம்
பௌஷ்டகரம்	நீஸ்ரவாசுகாரிகை
காமிகம்	வாதுளம்
காமபுராணம் - சிவகதை	ஞானோத்தரம்
பாரதம்	சிவப்பிரகாசம்
வீஸ்ரவசாரோத்தரம்	
பூஜாஸதவம்	

ஆ. உக.

ஞானப்பிரகாசர்.

—0—

பராக்ஷய	பாரமேஸ்வரம்
மருகேந்தரம்	சுகந்தியம்
ரௌரவவிருத்தி	வீஸ்ரவசாராக்யம்
மதங்கம்	மோக்ஷகாரிகை

ஆ. சி.

நிரம்பவழகியர்.

— 0 —

சிவஞானபோதம்	திருவாசகம்
பரபகூடம்	தத்தவவிராகம்
காளத்திபநகாதி	சங்குறபநிராகரணம்
திருக்களிறுபபடியார	

ஆ. எ

சிவஞானசிந்தியார் சுபகூட

உ—சூ, இ அதிகரணம்.

— 0000 —

க—உலகெலாமாசி வேற யுடனாமாய	எசுக
உ—அலகிலாவுயிராகா கணமத தானையின	எஎஉ
ங—அமாநதுசெல்லத தலைவனாய்	க0உ0
ச—இவரறினறணமை தனகுகெயதலினறித நா னே நிலவுசிரமலனாகி ஒளியாயோங்கி நி னநன னீங்காடுதங்கும்	கஉகங் கஉஎங்
ஒழிபு	

இவ்வதிகரணப் பகுப்புகள், சிவஞான போதம் மெய்கண்ட தேவா வராத்திகத்திற கேறபகூடறப்பட்டன ஆதலால் உரைகளில் விடுபட்டுள்ளவைகளையும், பேசப்படுவன வற்றையும் அதற்கிணங்கச் சரிசெய்தக கொள்க.

அதிகரணத்திற்கு உகாரண விருத்தத் தொகை.

உ—சூ, விருத்தம்	க
” க அதி	உ
” உ ”	சஎ
” ங ”	உஉ
” ச ”	எ
” ஒழிபு	கஎ
	— ஆ. எ கங்

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகஷ

விஷயகுசிகை

உ—சூ த் திர ம்

அத்வித இலககணம்.

உ—சூ க-வது அதிகாரணம்.

இலக் செய்யுள்

கருத்த

பக்கம்.

கம

க உலகெலா

சிவன்றன தாக்கனையா லா
னமாககளை வேறற நட
தது முறைமை

(சி) உ-சூ, கக-செ-கருத்தம்,
அவதிற்கு மதககோட்பா
டுகளும், மறுப்பும் வகுக்கி
னறது (சூ)இக்கருத்திற்கு
ஆகமங்களினகோட்பாடு.

(சிவ) சிவம்- சததி - பதி என்
பதினபொருள்.

எசக

உ ஞனறென

மாயாவாதிபை மறுத்தது

(நி) உ-சூ, உ-ந-வெ, கருத்து

எடுநி

ந உருவொடு

பிரமம் ஆனமாக்களைக் கலந
து நின்றதாயினும் வேறும்

(சிவ)இவையிரண்டும் பேத அபே
த பேதாபேதவாத மறுப்பு.

(நி) உ-சூ, க-ஈ- வெ, கருத்து

எகநி

உ—சூ, உ-வ து, அதிகாணம்.

ச	இருவினையின்ப இரண்டற நிற்குவ கர்தநா இருவினைப் பயனகளைக கொடுக்குமுறைமை (நி) உ-சூ, டு-வெ-கருத்த.	
	இதவரை-ச-செ, மாயாவாதிமறுப்பு	எஎஉ
சூ	இருவினையெனனை இனப தனபநதர ஒருவ வில்லை, ஆஃத்யல்பு எ னனும் ஸோகாயதன	எஎஅ
கூ	தன்விடல் ,, மறுப்பு	எஅஉ
எ	இமமையின பொருடேடி அனுபவிக்கும் திம்மைப்பய னொழிய ம றுமைப்பயனில்லை	எஅஅ
அ	இருவினைச்செய ,, (செ)இவை ச-செ, உலோகாயகா	
க	பேரிழ மதமறுத்த இருவினைசாதிததல் பேறு முதலிய ஆறும ஆனமா அனுபவிக்கும் (ம) 'இருவினை' மூ	எகா
க௦	உடற்செயல் கனம் பிரவாகாஹி யென் றதற் குதாரணம்.	எகரு
கக	முற்செயல் உடலெடுத்தத திரிகரவனு க் காகாமியமேறுதல்	அ)க
கஉ	மேலைக்கு கன் மட்டிசெகுமாறு(நி) 'இரு வினை' முதல் இதுவரை உலகாயதன்	அ)கஉ
க௩	இதமகித இசாக்த மிவைஎன்பதும் அ கைச் சிவன்கொடுப்பதம்	அ)க௩
க௪	இறைவ கன்மீ நானேவரும்அதைக்	

கொடுக்க வொருவனோ
 ணடாமெனடதை மறுத்தல்

	(ம-நி) பட்டாசாரி மறுப்பு	
	(ஞா) மீமாஞ்சுனமறுப்பு	அஉரு
கரு நிககிரக	நிககிர காறுககிரக விபரம்	அஉக
கௌ உகதைதாய	ஷெ உதாரணம (சிவ) இவை	
	ச-செ, மீமாஞ்சுகா மறுப்பு	அஉரு
கள செயல்களே	மீ மாஞ்சுகன உமதுகரதகா காம பலனைக கொடுக்க வேண்டுகுதில்லை எனடவ னை மறுத்தல் (ம-சி-ஞா)	
	மீமாஞ்சுகன மறுப்பு	அருள
கஅ செய்க்கிடு	,,	அசுக
கக திர விட	,,	
	(நி) மீமாஞ்சுகனை மறுத்தது	அசுக
உ) செய்தவா	செய்த கனமகானேகெட மிப்பலத்தைக கொடுக்கு மெனறவனை மறுத்தல்	அருக
உக தானஞ்செய்	காததா கனமகதுக கிடாகப 'பலன கொடுப்பா(நி) இறை வனிங்கு'என ததுமதல்இத வரைபட்டாசாரிபனமறுப்பு அருக	
உஉ உலகு-ல	,,	
	(நி) மீமாம்சன மறுப்பு சிவஞா	
	னபோதம உ-ஞா, ச-வெ, கருத்து அசுகஉ	
உரு ஒழுக்க	ஆனமாககளுக கொழுக்கமு தலிய நறசெயல்களால்அ ர னறுககிரகஞ்செய்தல்.	அசுக
உச மனமது நினைய	சிவனை வழிபட புத்திமூத் தி புண்டென்பது	அருளி

உரு யாதொரு	சிவன முத்தி கொடுக்கவே ணடுவ திலலை எமது புரு டோத்தமனே எனபடை மறுதகல (ம-நி) பாஞ்ச ராதநிரிமறுப்பு (சி-ஞா - சிவ)புரமசுதகெயவங்களை மறுததல்	அஅஅ
உக இவகுநாரு	மேலகற் குதாரண மிடடு ணாததல	அஅஊ
உஎ காணபவன	விருப்ப மில்லாச சிவன ஆ னமாகக னிடததுக சிரு பையுடையன ஆதலாபசி வனைவழிபடுக	அகஉ
உஅ நாபரரு	சிவனை வழிபடும விபரம	அகௌ
உக அரண்டி	அன்புள்ளாரா சிரடபு ருஅஃ திலலார்க கஃசினமையும் (சிவ) மீமாஞ்சகன மறுப்பு (நி) 'ஓழுக்கம்' எனபதமுதல இத ஆணையுமசிவபுண்ணியமகூ-று	க0உ
௩0 மறைக	வேதசிவாகமங்களின வழி நின்றே ரடையும பலனும் அஃதில்லார்க குமமநரக தனபமும்	க0ஊ
௩க ஆணையா	சிவசததி நடத்தமதற் கு தாரணம	ககஊ
௩உ அரசனுஞ்	சிவ ஞானமாககளிநுவினைப் பலததைத துப்பித தண ககிரகஞ செய்தற குதா ரணம்	ககஅ
௩௩ அருளிஞ	இராசாலைப்போல் சிவனு ககும் பட்சபாத மிலலை	

வைத்தியனைப்போல்மல்கோ
பைத்திராப்பன (சி)வைத்திய
நாதனசிவனஎன்பதற்குப்பொருள் கஉசு

௩௪ மருத்துவ

சிவவாககியப்படி கடப்பா
ர் கடவாதோக ரூதார
ணம்

கஉசு

௩௫ மண்ணுளே

ஆனமாககள கனமம் அறுப
வித்தததொலையாவிடக்
துத் தீர்ககப்படா எனப
தற் குதாரணம் (நி)காப
ரம்'எனறதமுதல் இதுவ
ரை சிஷ்யனுக்குச்சொன்னது ௩௩௫

௩௬ பூகலு

கனமம்புசிததுச் சரீரமபோ
னபி னனுபவிப்பதன் விப
ரம் (நி) பட்டரசாரி மறு
ப்பு சிவஞான போதம்
உ-சு, அ-வெ, கருத்து (௩௩௮-௯)

௩௭ உடல்விடா

ஆனமா தன்மா தன்மத்து
க் கீடாகஜலீசும

௩௪௫

௩௮ பன்னக

சரீரமெடுப்பதற் குதாரணம்

(சிவ)இருவினைமுதல் இ தவணா-௩௬-செ-ம, இருவி
னையின்பதன்பத்து'எனனு'ச-வது-செ, கருத்து இக
னுட்பகுப்புகளாங்காங்கு இவருரையில்வகதிருப்பதை
க் கண்டுகொளக (நி) மாயாவாதி மறுப்பு, சிவஞான
போதம் உ-சு, க-வெ, கருத்து

௩௫௦

௩௯ தன்மமோ

கனம விலக்கணக் கூறுதல் (சி) கர்
மம்=கன்மம் என்பதன் தாதுப்பொருள்(சிவ) கா
னமியம்-காமியமென்பதாய் மருவிற்று(நி) உலகா

யகன் மறுப்பு

கருடு

ச0 இருவினையநாதி கனமமாயையிலடங்கிச் சிரு
ஷ்டிகாலத்திற் புத்தியை
டடைகதுக் காரியப்படும்

(சிவ) 'அரண்நாணையி னமர்ந்துசெல்ல' என்பது
முடிந்தது முடிந்ததல் இவ்விரண்டு செய்
யுளும் இருவினையின சொரூபம் (நி) கனம மா
றிப்பிறக்குமென்று உலகாயதனை மறுத்தல்.
இவ்விரண்டுசெய்யுள் கன்மத்தின காரணம்

ககசு

சக சங்கமஞ பட்டாசாரிய னசுகமாறாதெ
ன அச்சுமாறுமென்பது.

ககக

சஉ நரர்களாய்

”

ககடு

சங வண்டிக்

அச்சுமரறியுடலெடுசகு மென்ப
து கனமமகாரணமென்பது

ககஅ

சச அகலியை

”

ககஉ

சடு செப்பினாய்

”

(சிவ) இவ-டு-செ, மீமாஞ்சுகரி லொருசாராரை
மறுத்தத 'தானபலபேதங் காட்டி' என
மேற்கூறியதைச் சாதித்தல்

ககசு

சசு அவ்வவ

அதை ஒருகர்தகாகாரியப்படுத்தி
மென்பது (நி) சிவஞானபோ
தர் உ-சூ, சு-வெ, கருத்து (கக0—க)

சஎ மாறியிவ

துலவுடலைச் சூக்குமங் கொண
மிண்டாககுவன (நி) 'சங்கமம்'
என்பது முதல் இதுவரை எ-

செ, பட்டாசாரியனை மறுத்தல்

ககசு

சஅ சூக்குமங்

புத்த நீ சொன்ன துலத்தி
ர்க்கு காரணம் சூக்கும
வுடல்

க000

கூக விதிப்படி	கனமத்துக கீடாகவுண்டா மெனறவனை மறுததல்	க00௭
கூ௫ னுலமா	ஆனமா இச்சரீர மெடுக்கக் குதருமமே காரணமோ யெனறதற்கு மாயை மு த லொன்றுக கொன்று காரணம குண்டல் சா வோபாதானம	க0௧௫

உ—கூ, கூ - வது; அதிகாரணம்.

கூ௧ அரன விதி	சிவன நறுவாதிக்கைக கொடுப்ப து சீவாகள மோக்ஷமடை ய (நி) 'சூகருமம்' எனபது முதல் இதுவரை புத்தன. 'இருவினை' எனபதுமுதல் இ துவரை செ' - சது-உ-ம், கன் மமல காரணகாரியம் (க0௧௧-உ)	
கூ௨ எழுமுடல்	மாயா காரியம் மலங்களைப் போககுமெனபது (நி) ஐக்கியவாதி மறுப்பு	க0௨௬
கூ௩ நித்தமா	மாயை இலக்கணம்	(க0௩0-௧)
கூ௪ மாயையிற்	மாயையிற்றேற்றிய காலமு தலிய தததவங்களின் றேற்றமும காலததவவி யாபாரமும	(க0௩௫-௧)
கூ௫ நியதியின	நியதிகலையின காரியப்பாடும் கலையிறறேற்றிய விததை யின் காரியப்பாடும	க0௩௫
கூ௬ விச்சையி	வித்யாததவத்தில் இராகக் தோணதிக காரியப்படுவ	

	தம் புருடதத்வமும்	க௦கூஉ
	(ம)இச்செய்யுட்குச்சார்புநூ லரா கூறிய ஆகம பேதம கூ-று	
	(ச) ஆனமாவிரகம புருஷ தத்துவத்திற்கு முள்ள பேதம்	
௫௭ வருவகுண	பிரதிருதி குணங்கள கோற் றமும் காரியப்பாடும	
௫௮ சித்தமா	(ச) பலமதங்களின கோட்பாடு மேல் சித்தம புத்தியினது தோற்றமும் காரியப்பாடும	க௦௭௮ க௦௭௯
௫௯ ஆங்காரம்	ஆங்காரத்தின் தோற்றமும் தன்காரியமும் அதுபடும பாசுபாடும	க௦௭௯ க௦௮௦
௬௦ மனமது தைச த	மனத்தினரோற்றமும் காரிய ப்பாடும இந்நிரியங்களை தோற்றமும்	க௦௮௦ க௦௮௧
௬௧ நட்செவி	ஞானேந்திரியமும் மதனவி டயமும்	க௦௮௧ க௦௮௨
௬௨ வாககொடு	கனமேந்திரியமும் தனரொழி லும்	க௦௮௨ க௦௮௩
௬௩ வாயாதி	கருவிகள் ஆனமாவிற்குப் ப தம்	க௦௮௩ க௦௮௪
௬௪ ஒசைநற்	தனமாத்நிரைகாரியமும் புரி யட்டசமும்	க௦௮௪ க௦௮௫
௬௫ சாற்றிய	பூததோற்றமும் மதனகுண மும் நிலையும்	க௦௮௫ க௦௮௬
௬௬ இரகர ௬௭ மணபுண	பூதங்காரியப்படு முறைமை பூதவடிவுநிறம அக்கரமுறை மை	க௦௮௬ க௦௮௭

கூடி குறிகள்	பூதங்கட்கடையாளமும் அதி தேவகையும்(நி) 'எழுமுட ல்' எனறதுமுதல்இதுவரை அசுத்தமாயா காரணகாரியம் ககஎசு	
கூக சுத்த	தத்வ-நூ-சுததாதி இருவி தமெனறும் சித்தசத்தின வீவேகமும்	ககஅடு
எ0 ஐதசுத்த	சுத்தம் மிச்சுமஅசுத்தம் மூவ கையும் காண்டம் மூவித மும்	ககஅடு
எக தத்துவரூப	தத்துவசப்தம் பதிமுதலிய பொருளிடத்தனடாம்	கககஉ
எஉ தத்துவமெண்மு	தத்துவ ஒரிகக முறைமை உ—(சு) ச - வது, அதிகாரணம்.	கஉ0சு
எங மொயதரு	உலகாயதன முதலாயினாக்கு ம் உடசமயமாகிய பாசுபத முதலாயினார்க்கும் அடையு ம்ததவ மீதெனறு வரையறு ததல்(சிவ) புறசசமயம-எ இல் பாடாண வாசுத்திற்கு ம் பேதவாதத்திற்கும் வேற் றுமை சிறிதே யாதல் பற்றி- சு-என்பதது (நி) இவை று செ, ஆனமாககள் கனமம பு சிக்கைக்குத்தத்துவ - நூ- உ-ம், பலபிரகாரமாய் நிற்கும்	கஉகஉ
எஃ சிவஞ்சத்தி நா	பரமசிவன நவவித திருமே னி கொள்வன	கஉகஉ

கரு

எடு சத்தியாய்	* சத்தி யொன்றே காரியப் பாட்டாற் பலவாயிற்று	கஉசுந
எஃ சத்திரா னாத	சத்தி சிவத்திற்கும் பேத மில்லை	கஉருௌ
எஎ சிவஞ்சத்தி ன	சிவசத்தியினது சீருஷ்டி.	கஉருச
எஅ தனுசரண	தத்துவஞானி யிலக்கணம்	கஉசுந
எஃ எல்லா மாய்	ஆனமாககட கிப்படி தத்து வகளைக கூட்டிக காரிய ப்படுத தும நெககாரணத தாலெனினில்? கனமகூந யம் பிறநது மலம்போக	கஉசுஅ

உ.சூ. ஒழிபு.

அ) ஒன்றதா	ஆணவிலககணம் (நி) 'எழுமு டல்' எனற விருதத்தில் 'மா சைய கொடுமலமொழிப்பன்'எ ன்ற பதகதிறகு உரை இதவ ரைவநது முடிநதது	கஉஎந
அக மலமென	மே லைகசவாதியும் பாசுபதி யு! ஆணவமல மென்ப தொன்றில்லை மாயையே யுள்ள தெனபதனை ம றுந தானவ முண்டென பது	கஉஅஉ
அஉ மாயையே	மே லதற்குத்திருஷ்டாநதம்	கஉஅஎ
அந பரிதியை	„	கஉகக
அச போதகாரிய	„	கஉகரு
அடு புருடன	„	கநூ

அகீ மும்மல	மும்மல பஞ்சமல காரிடப்பாடு	கந்அ
அள் மாயையின	மாயேயம திரோதாயியின	
	உணாகதுதல	கந்அசு
அடி மலமாயை	பஞ்சமலதகரு—ன ஆனமா	
	அவததையுறுயது	கந்அசு
அக அ னடசரு	மேயேமுயகையோனியுடப	
	டட நாலவகைத தோற	
	ற முரைத்தது	கந்அ
க஠ நராபயி	மேயுதன்ற சிரடபுடைய மா	
	னு—ாதோறற முரைததல	கந்அசு
கக வாழ்வென	மானுடா சிவபூஜாதியால	
	மோசூதமடைவா	கந்அ
கஉ மானுட	சிவபூஜாடுகோச செயும்	
	மானுடரினதிறப்பும ஆஃ	
	துடையரலலதாரி நிழிபும	கந்அ
கங கருவிலு	பாக்ககரிலையானார கருதி	
	சிவபிரானை வழிபடுக	கந்அ
கச ஒருபு	கருவிகரணதிகள நிலையா	
	மையை உவமானத தாலு	
	ணாகதல	(கந்அ—க)
கரு அரிசனம	போகதுடண முணாததல	கசருக
கசு பினத்தின	சிவபிரானை வழிபட்டுப பிழைத	
	தலசெய்யுங்கு(ரி) 'அண்டச	
	ம' எனபதமுகல் இதுவரை-	
	அ-உம, சிவஞானபோதம-க0-	
	செ,கருத்த	கசருக

இரண்டாளு குத்திரச செய்யுளின கருத்த முற்றிநக.

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகூட

உ—சூ த் திர ச் செ ய யு ள க ரா தி.

ப—செ.

ப—செ.

	அ	இருவினையினப	எளெ	ச
தகலிபை	கடிஉ சச	(உ—சூ, உ—அ)		
அண்டசூ	கநநூ மக	இருவினையெனை	எளஅ	நி
அரசனூ	கசஅ நஉ	இறைவ	அஉநி	கச
அரண்டி	கூஉ உக		உ	
அரணவீதி	கூஉர ரூக	உடல்விடா	கசநி	நள
(உ—சூ, ந-அ)		உடற்செயல்	அக	கர
அரிசனம	கசநிக் க	உருவொடு	எசுநி	ந
அருளிண	கஉச நந	உலகூடல்	அசுஉ	உஉ
அவ்வவ	ககக சசு	உலகெலா	எசுக	க
	ஆ	(உ—சூ, க—அ.)		
ஆங்காரம்	ககரள ரூக		எ	
ஆணையா	ககந நக	எல்லாமாய்	கஉசஅ	எக
	இ	எழுமுடல்	கூஉசு	ரூஉ
இங்குராஞ	அஅசு உசு		ஐ	
இசமகித	அகக கந	ஐத்தசுதத	ககஅநி	எர
இம்மையின	எஅள எ		ஓ	
இரத்தர	கககள கக	ஒருபுல	கநநிக	கச
இருவினைச்செய	ககூ அ	ஒழுக்க	அசுக	உந
இருவினையகாதி	ககசு சூ	ஒணறதா	கஉளந	அர

மகாமுகோபநித்யாய, டாக்டர்

நிலை நாயகியா...

கடி

(உ—சூ, ஒழிப்பு)		செய்க்கீடு	அசக	கடி	
ஒனறென	எடுடு	உ	செய்தவா	அடுக	உடு
	ஓ		த		
ஓசைநம்	ககசடு	கூச	தத துவமென்மூ	கஉடுச	எஉ
	க		தத துவருப	கககஉ	எச
கருவீனு	கநசஎ	கூந	தநகைதாய்	அநந	கக
	கா		தனுகரண	கஉகந	எஅ
காணபவன	அகஉ	உஎ	தனமமோ	கடுடு	நக
	சூ		தனனியல்	எஅஉ	க
சூறிகள்	ககஎக	கூஅ		தா	
	ச		தாபாரு	அகஎ	உஅ
சங்கமந	கஎக	சக	தானஞ்செய்	அடுக	உச
சத்திதானூக	கஉடு	எக		தி	
சத்தியாய்	கஉசந	எடு	திரவிய	அசக	கக
	சா			தூ	
சாந்றிய	ககடுக	கூடு	தூலமா	சடுகச	டு
	சி			ந	
சித்தமா	கடுக	டுஅ	நரர்களாய்	கஎடு	சஉ
சிவஞ்சத்தினன்	கஉடுச	எஎ	நரர்பயி	கநநச	கடு
சிவஞ்சத்தினாத	கஉநஉ	எச	நறசெவி	ககஉஎ	கக
	சு			நி	
சுத்த	ககஅடு	கூக	நிககிரக	அஉக	கடு
	சூ		நித்தமா	கடுக	ந
சூக்குமங்	கடுக	சஅ	நியதிபின	கடுடு	கூடு
	செ			ப	
செய்பினாய்	ககக	சடு	பரிதியை	கஉகக	அந
செயல்களே	அநஎ	கஎ	பன்சக	கடுடு	நஅ

கக

	பி		மாறியிவ்	ககக	சுள
பிணத்தினை	கசடுக	கக	மானுட	கநசந	கஉ
	பு			மு	
புருடன	கநஃ	அடு	மும்மல	கநஃ	அக
	பு		முச்செயல்	அக	கக
புகடு	கநக	நக		மே	
	பே		மேலைக்கு	அகஉ	கஉ
பேறிழ	எகடு	க		மொ	
	போ		மொய்தரு	கஉகஉ	எந
போதகாரிய	கஉகடு	அச	(உ—கூ, ச—அ,)		
	ம			யா	
மண்ணுளே	கநடு	நடு	யாதொரு	அஅ	உடு
மண்புன	ககக	க		வ	
மருத்தவ	கஉக	நச	வண்டிக	கஎஅ	சந
மலமாயை	கநஉக	அஅ	வருவகுண	கௌஅ	டுள
மலமென	கஉஅஉ	அக		வா	
மனமதுநினைய	அஎடு	உச	வாக்கொடு	ககநடு	கஉ
மனமதுகைசத	கககடு	கௌ	வாயாறு	ககசக	கந
மறைக	கௌ	நடு	வாழ்வெண	கநநஅ	கக
	மா			வி	
மாரையிற்	கௌக	நச	விச்சையி	கௌக	டுக
மாரையின	கநகச	அஎ	விதிப்படி	கௌ	சக
மாரையே	கஉஅஎ	அஉ			

செய்யுளகராதி முற்றியது.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகீழ்ம்.

உ—சூத்திரம். அத்வித இலக்கணம்.

—ॐॐॐ—

மறைஞானநேசிகர் உரை.

—ॐॐॐ—

மேலித தலைசூத்திர மெய்நுகலிற்றே வெனின
அச் சிவனறன தாககிணையா லானமாகக
ளாசசித்த விருவினைக தீடாகப
பிரபஞ்சத்தனக ணினறு நடத்து
முறைமை யுணர்த்துத்
னுதலிறறு.

உலகெலா மாஹிவேறா யுடனுமா யொளியாயோ
ங்கி, யலகிலா வுபிரீகர்க்கன்மத் தானேயி னமர்ந்துசெ
ல்லத், தலைவனா யிவரயினானமை தனககெய்த சி
னயித்தானே, நிலவுதி மமலகுயி நின்றன லீங்காடுத
குகும். (க)

(இ-ஊ) உலகெ பிரபஞ்சமெல்லாந தானேயா யவையிற்
லாமாகி வே றுக்கு வேறுமாயிருப்பன. பிரபஞ்சமெல்லா
றா யுடனுமா மவனேயாளுனென்று சொல்லிப பினையு
பொளியா யோ மத்துடன் கூடாகிருப்பனென்ற தெப்படி
ங்கி யலகிலா வு பென்னில்? சடசித்துக்களுக்கே வேறாயிருக்
யிரீகர் கன்மத் கீனும் வ்யாத்கியினாலே யநன்னியமாய்; அ

எசுட சிவஞானசித்தியார் சபக்சம்.

தானையினமர்ந் வனபினனாபின்னெனனி? சமணர்மதம்
 துசெல்ல போனநிறணி தனடைகூடா ததலால்
 ஞானப்பிரகாசமா யளவிறந்த வானமாக்க
 கடத்தவகனமததுககீடாகசசிவனதுகிரி
 யாசத்திபொருந்நிடதத

தலைவராய் அவனருனே யெல்லாக கிருத்திபங்களுக
 குஙகாததராய்

இவற்றினறன இவ்வானமாக்க ஞானஞ சுகதுககங்கட
 மை தனககெய் எனகணணிகழதலினறி
 தலினறி

தானே நிலவு இவனுக்கு மலமில்லாதவ ஞானையாற் ச
 சீரமலலுகி த்ததனுவாகிய சிறப்பினைப் பொருநகி

நினறன விவ அனுவக் கனுவாய மகத்துக்கு மகத்தா
 காத்தெங்கும் ய்நிற்றினுத தனககொரு போக்குவரவினறி
 யே புரணராய் நிறபன ஏ - று

ஏகாரமதேற்றம்.

இதற்குச் சிவஞானபோதத்துஞ் சிந்தியததுமறிக. (க)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் சிவன தமமுடைய சமவாயசத்தியாலே ப்ரபஞ்
 சோற்பத்தியைப் பண்ணுவரென்பதம, சிவஜீவர்களுடைய அ
 பேதபாவமும், பாசத்ரயமாகிய ஆணவம் மாயை காமியங்களி
 னுடைய லக்ஷணங்களையும், தத்வதாதவிகங்களி னுடைய லக்ஷ
 ணங்களையும் கூறுகின்றது.

இதற்குச் சிவஞானபோத மூலஞ்ஞத்ராஞ் குணமாக அந்
 வயம்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எசக

இவ்விடத்தில் சிவன்வேறாயுடனாமாயல்கிலாவுயிர்கள் கணமத்தானையினால்கொலாமாகியமர்ந்தசெல்லத் தலைவனாயிவற்றினறனமை தனக்கெய்தலினறித தானேநிலவுசீரமலனாகி யொளியாயோங்கி நீங்காநெங்கு நினறனன

ஸமலநிர்மலசையினாலே சிவனும் உலகெலாம்-ஆனமாக்களும் பேசுமுமாப் வயாப்தியினாலும் சிதருபசையினாலும் பேதமற்றதுமாய, எண்ணிரந்த ஆனமாககளுடைய கணமாறுகுணமாகத் தனது சமவேதசத்தியினால் மாயையைக் கோபிப்பித்ததுத் தனக்கருணிகளை சமவாயசத்தியாறு சூதமாவெண்டாகி ஸ்திதி காலமெல்லாம் ப்ரபஞ்சத்திருந்து ப்ரளயகாலத்திலேயொடுங்கும்படிக்குக தானதடஸ்த காததாவுமாய், இவ்வாறிக ப்ரபஞ்சத்தடனே பிறிவறநின்று ஆனமாககளுடையகர்த்தருதவ போகதருவாசிகளும் மாயையினுடைய ஸமகோசவி காசங்களுமாய், கார்யவகளுடைய உதபத்தி ஸ்திதி நாசங்களுந் தனக்கினறி, அதாநிய ஸ்வபாவமாக அழகுபெற்ற நிர்மலனாகி ஸ்வபரகாசனாக காலதேச வஸ்துககளினாலே அபரிசின்னனாகி நீக்கமற் றெங்கு நினறனன.

தடி-கூடு ஸியஜீரநவொயெ — கூடுலு வடுவீ
தொநநடு; கூடு-கடு-கடு-லாஸ-தடு | கடுரா கி
லுண்டுகி வ-லலா ஜாஜியா ஸிவெதயெகி ||

இதற்கு மெய்கண்டதேவ சிவாசார்யர் சொன்னவுதாரணம்.— “அரக்கொடுசேர்த்தி யண்தகவககற்பீபா, லுருக்கியுடங்கியைநது நின்றும் - பிரிப்பின்றித, தானேயுலகாநதமியே னுளம்புஞ்சல், யானேவுலகெனபவினது”

மேற்பதப்பொருள்.

வேராய் - அநாதியே சிவனு மானமாவும் உபாதியினாலே
 பேதமுமாய்,—உடனாய்-ஸ்வரூப வ்யாப்தியினாலே பேதமத் து
 மாய்,—அலகிலாடியாகக் கண்மதது - எண்ணிறந்த ஆனமாத்
 களுடைய காமாதுருணமாக,— ஆணையின் - தனது சமவாயசத்
 தியினாலே,—உலகெலாமாகி - எல்லா லோகங்களுமாய்,—அ
 மாதது - நிலைபெற்று நின்று,—செல்ல - லபததையுடைய,—ந
 லைவனாய் - காததாவாய், எல்லாலோகங்களை யு முண்டாகக்
 ஸாபிதது அழிக்கக்கர்த்தாவென்று கூறுது, எல்லா லோகங்
 களுமாய் நின்று ஒடுங்குவென்று பரபஞ்சததையே காததாவா
 கச்சொன்னது சிவனுடைய காராயோன முகியாயிருக்கிற சக்தி
 ஸம்போகத்தினாலே பரபஞ்சங் காரியப்பட்டு நின்றுமழியும்; அ
 தர்ஞ்சுகிவன தடஸ்கனென்பதனால்,— தானே நிலவுசீரமலு
 கி-அந்த அநந்தகேஸ்வராதிகள் சிவனாய் அமலானதுபோலச்
 சிவனுமொருத்தரால் நிாமமலனாகாமல் அநாதியே ஸவபாவநி
 ராமமலனென்றது,— ஒளிபாய்-ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கை,—
 ஒங்கி - பிரதை பிரகாசபிசகை ஈஸ்வரனுடைய ஸமவாயசத்
 தி ப்ரபஞ்சாது ஸூகையாய் அபினைநயாயிருக்கையினாலும் ஈ
 ஸ்வர நிமித்தமாயிருக்கும் சதசத்திமானக ளபினைமாதை
 யானே பரபஞ்சம ஈஸ்வரனை அபினைநிமித்ததோபாதான மா
 கவுடையது ஈஸ்வர நிமித்தகாரணமென்றும் சததாசததமா
 பைகள் உபாதானமென்றுரு சொல்லியிருக்க இவ்விடத்தில்
 அபினை நிமித்ததோபாதான மென்றது விரோதமென்னில்? இ
 து விரோதமில்லை, புத்தரனுடைய தேவததிவே மாங்கசாதிகளு
 கரு மாதாவினுடைய சோணித முபாதானமும், அஸ்திக்குப்பி
 தாவினுடைய வீர்ய முபாதானமும் ஆகானத்திரில பிதா கர்
 த்காவுமாயிருக்க உபாதானகையைக்கூறும் பிதாவை நிமித்
 தனென்றதுபோல ஜகததிற்கு ஈஸ்வரனை உபாதானமென்றது

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எசுரு

பர்கானமான கர்தருத்வததினிலே நிமிததனென்றது ஜட
மாதியமாயையும் சித்தாதிய ராய்வரசததிபு மிளிதமானப
டியினிலே பாபஞ்ச சித்திதாசாரமாய் நினதநெனவறிக.

§ இவற்றின நனமை தனககெயகலினை-இவ்வாறிக்தப்
பிரபஞ்சததுடனே பிதிவறநின்று ஆனமாககருடைய சுதகசுர
முடைததா பிருககையு மாயையுடைய சவகோசவிரிவுகளு மா
யாகாரியங்களுடைய வுறபததி திதிநாசங்களுந தனககனை, —
நீவகாதெங்கு நினநனன - நீசகமற வெயவிடததும் ஜடசிக
துககளதோறு நினநனன

§ இவ்வக்வய பதப்பொருள் பிரதிகளி ல விடடிருப்பதை
சரிசெயதுக கொளக.

தடி—கூ லெவிகாவொத ரொ — யுதாமி லாஹம்
லிரஜம்உலாமி யாவந்தி லாநராபுஹலெவகாநீகி ||
வகுஜாலுவெவ — விஸாநீகம் லாதத ருநகுதீஸ
லிகி .

தேவாரததிலும் “எல்லாவுலகமு மாளுநீயே” என
றும் ‘இருநிலலய, எ - ம, திருவாசகத்திலும் “வானுக” எ-ம.
“நினைப்பற நினைததா லீயலாற்பிதிதமறநினைமை” எ-ம. இவ்
வாறு ஆகமபுராணவகளிலும் தேவார திருவாசகங்களிலும் ப
ருவாகசம்மதியுண்டு

சுவனும் ஆனமாககளும வஸ்துபேசுமுமாய் வ்யாப்தியி
னிலே அபேதமுமெனததனால் சமபகதம் சமவாயமோ, சம்
போக சமவாயமோவெனனிஸ்? அதுசுசசத்தியேயாம்.

சம்போகமெனனிஸ்? அந் சசமபோகம ஜகயமோ! அஜக்
யமோ?

ஜநயமாகில் ஆந்யசாகாமஜநயமோ உபயகாமஜநயமோ,
ஸம்யோக ஜநயமோ? இருவருமசீததம விபுவுமாக்கையால் அந
யாதாகர்ம ஜநயமும் உபயகாம ஜநயமும்சுடாது ஆகையால்
சமயோச ஜநயமாயிருவதிற சமயோசத்திறகும் உதபத்தியில்
லே ஆகையால் ஆஜநய சமயோசத்திறகு நீதயவிகாரிதவம வரு
மெனிலவாராது

யயாபதியானது வைஷ்டிக யயாப்தி மெனறம ஓபச்
யேஷ்டிக யயாபத்யெனறம இருவகை

ஆதிசே வைஷ்டிக யயாபதிபாஸது-கடாதிசாவமுாதச
தரவயங்கலையும் ஆசாசம யயாபித்திருககை

ஓபசயேஷ்டிக யயாபதியானது-பாலினகெய்போலவர்,
பமுததில மதுரயபோலவர், எள்ளிலெண்ணெய்போலவும், அரண
யிலசங்கபோலவும் இருககை

இவவீடது ஆனமாவுருசிவனும் சைசநயமும் விபுவுமா
க்கையால் யயாபதிய யயாபகபாவம ஓபசயேஷ்டிககே! இது
ஆராதிபும் நீரா முமாகையால் இதனூலவிகாரிதவமில்லை. இந
த சயபநகரு சிவனெனறம சீவனெனறம பேதருசொல்லவு
பெறமுபயிரிசுபபடாமலு மிருக்கையிலுலே, தாதாமயமென
றம யபவநிசுபபடாம இவையிற்றின விஸதாரம சித்ததாதநி
ரணயததில நீருதிதேகாம கனடுகொடக

இநக விருதகமேல் கொணனூர்நைகது விருதத்திற்கு
முலநகராராகையால் இத்தகுப பதபரயோஜநவ கூறவேண
டு! உவைவருமாறு —

ஓலகெலாமாகி-

பரபருசம 'வஸதுவாகி யுதபத்தியு
ளளதல்ல பராநதி எ - ம, விவ
ராதவாத நீராசாராத்மகாக

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். எச'எ

- வேறாய்- சிவாதவைத நிராஸாராததமாக
உடனுமாய- விவனாகும் ஜ்வனாகும் அநயசர
பேசுநு சொல்லும் நயாயவைசே
பிகாசி நிராசாராததமாக
- ஒளியாயோங்கி- ஸ்வ பரபயிரகாச ஸ்வருபனென்ற
துஇதுகாதநாகுனவானுமஸாவ
யவமுமென்னும்பாசுசராதப பாசவாதி நிராஸாராததக
மாக
- ஆசுலா யிரகல- டகாமவாத நிராஸாராததமாக
கனரத்து- லோகாயதமத நிராஸாராததமாகவு
ப, ஸநசரயவ வவஷமயதோஷநி
ராஸாராததமாகவும,—
- ஆய்யின்- மாயசத்தி மல்லத சிவனாகும் சம
வாயசத்தி மில்லையென்னும் பா
ட்ட பாஸ்சரமதா நிராஸாராததமாக
- அமாகது- ஜகத்திற்கு உபபதநியுணி ஸநா
யியலல, கூணத்திலே நாசமெ
ன்னு சொல்லும்பெளத்தமத நிராஸாராததமாக
- செல்லதசிலவாய ஜகத்திற்கு நாச மில்லை, ஆனமாகசுரு
டைய காமத்தினாலே சேவேந
திரியாதிக ஞ்ணடா மொழிநது இனையுண்டாசகுவா னெருக
ராததாவு மில்லையென மீமாசசக மத நிராசாராததமாக.

சேஷபத பரயோஜந முதலே சொல்லப்பட்டது.

எசுஅ சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

ஞானப்பிரகாசருவா வருமாறு.

—0—

முதற் சூத்திரத்திற் சிருட்டி நிதிசங்கார இருத்திய கர்த்தா சிவனென்றறிவித்ததனால், மேல்துககிரக காதகாவென்றறிவிக்கப் போகின்றபடியால், இப்போது திரோபாவ காததியு காதகாவென்ப துரைககினரார்.

சிவன் உலகெல்லாமாக - சித்தித பிரபஞ்ச கெல்லாந் தானாகி, பிரமநானே அருஞான கலுஷித அவ்வேகத்தினால், சத்க்ரியப் பிரபஞ்சமாயத கோன்றி, விவேகத்தினால் சத்க்ரியப் பிரமமொன்றுமாயே சேஷிகரு மெனனும் விவாதத வேதாந்சியோ நீ? அதுவன்றிப் பிரமநானே சத்க்ரியப் பிரசஞ்சமாய்ப் பரிணமித்த தந் தானூயிருகருமெனனும் பரிணதவேதாந் தியோ நீனென? நாமிருவகை வேதாந்தியுமன்று சைவசித்தாநதிபென்று சாறறுகினரா,—

வேராய் - சித்தித பிரபஞ்சத்தக கெல்லாம் பொருளிணால் வேறறுமையாய், அனால் கைபாயிகாதிக்கள போலப் பேதவா தியோ நீரெனன்ப பேசுகினரா,—

உடனுமாய் - அசித பிரபஞ்சத்தக கெல்லாந் சித்தித் பொருட் சொருபத்தினாலே வேறறுமையாய் வியாததியினாலே யுள்ளடக்கி வேற்றுமையற்றுப் பொருள மாத்திர ஸ்வருபத்தினாலேயும் வேற்றுமையற்றுத் கோற்றி, சித்திதபிரபஞ்சத்தக கெல்லாம் வேற்றுச் சித்தகானூலும் சித்தருபப் பொருள மாத் திரஸ்வருபத்தினாலேயும் ஒத்தவியாத்தியினாலேயும் வேற்றுமையற்று முற்றுமொத்தது,—

ஒளியாயோங்கி-வியோமவியாபித் கோத்திரத்திலுரைத்தபடி மலமுதற்பாசம் பாசவாசனை விஷயதாகக கிரியாசா

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எச்சு

ஆகக் கிரியாசத்தி யக்கினி, அதற்கனனிய வஸ்துப் பிரகாச ஞா
னசாதக ஞானசத்தி யக்கினிப் பிரகாசப் பெருககுடையலு
ய் —

அல்கிலாயியர்கள் - அளவிற்றத் வானமாக்கள்,—

கனமதகாணையி னமாநதுசெல்ல-அவரவாபண்ணின நல்
வினை திவினைககேறப் விதிநிஷேதப் பிரபோதிகையா யிருக்கி
னற தனதாஞ்ஞா சத்தியினாலே நல்லபொல்லாத போககியப்
பொருளகளி லமிழநி யதனாலுண்டான சுகதுக்கமோகங்க
ளையதுபவித்துச் சமஸாரம பண்ணப்பண்ணி,—

தலைவரூப் - சிவன சுவயம் அபினன நிமிதகோபாதான
ங் கேவலமுபாகானமென்று மாயாசடஸ்ததந்த டரியவசித ப
ரிணதி படிசகுப குருசிஷ்டி வாதங்கட கிடகுகொடாத நிமித்
தகாரண மாத்திரக சூதிக காததாவாகி,—

அவதறினறனமை - அநத வானமாககளது சுகதுக்கமோ
கங்கள்,—

தனககெய்தவினதி - பிரப்பிறப் பின்றி யுட்பிரித் துடலுய்
நினரூலும் தனககருபவிககப்படு மவைகளனதி,—

தானேநிலவுசிரமலலாகி-ஸ்வயம்பிரகாசசத்தி ஸ்வபாவ நி
னமலலாய்,—

நினறன னீங்காகென்றும் - எங்கும்வியாபித் தொருகா
லத்துமிடைவிடாதிருந்தான.

ஆகையால், நிரூபாநிகானம சீவோபயஸ்வரூப மொத்த சி
த்துரூபமேசினமூலமன்று, பின்னேதோ வொன்றென்றுஞ் செ
ப்புவதன்று, நையாயிகன் முதலோர்க்குப்போலச் சடரூபமா
ய்ப்போம் சினமூலமென்பதும் ஏதோவொன்றென்பதுரு சித்
துக்காணுமெனினில்? அநவத்தைவரும். ஆதலால், சித்துரூபநதா

னே சிவநரபநாளும வேகாநதிகடகுப்போலச் சினமாத்திர மன்று பிணனே தாவொவறெனனும் அநிவசநீயமு மனமு மாகில “தத்பநங்கி ரபிஸதிதம்” எனறுசிவாகமரு செடபியதச தயிபம திருசயமன்று அதிரசயமு மனறென்று கொலலி மெலலத் திருக்கு ருபத்ததைக காணபித்தது பராக்கமைய மிரு கேரதிரவரளிவே

“சிதநபமாத்தம நோருபம தருக்கிரிபாகுணலக்ஷிதம், ஞா கருப ஸபதஸ்பாபி ஸ்வரூபம தருக்கிரிபாநயிகம், சைகனயம் தருக்கிரிபாருப ததஸதயாதம் நீசாவதா, சாவஸ்சய நோமுக தொ ஸருபதேஸாவ நோமுக்கம், அதாநாதி மலோபேதஸ ஸ கவகருத் ஸாவவீத சிவ”

என்று வசன யிருக்கையால், நோபகாரிப திருசய திருக் குருப திருக்கதா திராகு ரூபச சுவதிராகுருப ஸவருப சச்சிபானந்த ஸவருருத்தது ஸாவவாத திருத்தது சிவத்தது வ சிவத்ததுவைகருப திருபாநிகானம சிவோபயபதிரூபகு சாவா பேசுமாறாலும், அக்கணிகருத் தாகப பிரகாசப்போ லிருவர் சகு மொனறுககொன்று டரிசிபாமலொபப வீருவருசகும சுவ ரூபலக்ஷணநதானே தடதத் லக்ஷணமன்று, அருருத்தது அகர் ததருத்தது லக்ஷணபாச சடதடஸ்தததிலும் பாசோபாதிக கி ருசிஞருத்தது கிருசித் காத்திருத்தது போத்திருத்தது லக்ஷ ணபசத்தது சடதடஸ்தததிலும், அவவிரு பதி ஸவருபயில்லா னுமபால், ஜாலால் “கிருசிஞருத்ததுவநீகாரணத்”எனனும் வ சனத்தினால், கிருசிஞருத்தது கிருசித் காத்திருத்தது போக திருத்ததும அருருத்ததும அகாதகிருத்ததுவங்களை ஓள பாதிக்ககொண்ப சிறிபாது, கிருசிஞருத்தது கிருசித் காத்திரு த்ததும போகதருத்ததும அருருத்தது அகாத திருத்தது மயை போலே சரவருருத்ததும சாவகர்த திருத்தது யிரவா

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எடுக

டு மெளபாதிக்கங்களே' தடஸ்தலக்ஷணம் ஸ்வரூபலக்ஷணம
 னறு, சிவமாத்ஸிரமே ஸ்வரூபலக்ஷணமென்று வேதாத, விப
 வகார சோராக்ளாய, பிரஷ்டசித்தாத விபவகாராகளாய,
 னைவசித்தாத விபாபாகளாய் இருக்குஞ் ச்றிதுபெயர்
 சொல்லிபது ஆரம்போய்தது + சமாயிற்று

திருமபவிவாகள சிவனுக்கு மாணமாயுக்கும. என்னுக்கு
 மெனெனப்பகும பழதற்கும ரசத்தகும போல ஒருபசு
 ஸேஷிக் விபாத்ஸிரமே விபாபிய விபாபக பாவக அது
 மகாதி சமபோகம்; அதுவேமுதறிபென்று சொல்லிபது மபா
 டிபே போயிற்று ஆகாசாதி மழாத்ஸிரமே, சமசமய, தகில் ச
 திரவிடத்தி லொத்தது விழுக்கக்ஷணெனிக் கொண்டு டொ
 னு, தட்டாதிருக்கண்பெரல தட்டாதிருக்கு மாணாய், திருப
 திகாணம சிவங்கள சமசமயத்திற சாவபராத்தங்களி லொ
 துவிழாறு விழாறு ஒன்றெனது தட்டாம லொன்றெ
 திருக்குமிடத் தொன்றென திருபுவிடா துடபுறமென
 தொத்திருத்தலால, அந்த ஆனம சிவங்களுகு சமபோக சம
 வாய விபாபிய விபாபக பாவசமயாத முத்தசமபத்தங்களி
 ட்டா; சாதிருசிய சாதிசம்பத்த மொன்று'ம சாதாதிகமா
 ய்க் கொண்டு சமபூசிடம ரௌரவவிருத்திக காரருமடபுயே
 சொனரா.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

— 0 —

முத்த சூத்திரத்தின ஈறுமாகிமருவிடுமெனத்தன்கட ப
 மும் அவாய்நிலையை நிரப்புத்குப் புனருந்பவமாமாறுணர்த்து

முகததானே ஆண்டிலகிற்கு நிமிததகாரணஞ்சிய பதியுண்மை
 கரு அளவை கூறியவாசிரியா, காரணமாதற் பொதுமையான
 இயைபுடைய ஏனைத் துணைகாரண முதற்காரணங்களா துண
 மைகரு அளவையுந், அவற்றாற காரியப்படுமாறும், இரண்டாரு
 சூத்திரத்திற் கூறுகின்றா

மேற கூறிப்போக சிவன, புனருற்பவம் செய்யுங்கால்
 உயிராசனிடத்து உடலுயிர கண்ணருகக னறிவொளிபோற பிறி
 வருமத துவிகராய், அவவவயுகளினவழி நிற்பதாகிய சத்திரூப
 மாகியும், தனதானையான வரும் இருவினைககேற்ப அவவயிர்க
 ள ஐதொழிலிந்பட்டுச் செல்லுவகால அவவைதொழின
 டாததுவகாகிய பதிநுபமாசியுந், அதகன்மைகளின் வேறாய்
 அவற்றோடுக தாதானமியமாய் எவவிடததாதானே சொயம்
 பிரகாசநுபமாமியல்புடையனா நின்பனென்பதாம்

ஆகாதிமுதத சித்தருவாகிய முகல்வன, ஒனநினுதோய்
 வினறித சானே சொயம்பிரகாசமாய் நிறகுந தன்னுண்மையி
 ற சிவமெனவும, உகெலாமாகி வேறாயுடனாய் அவவாறுயிர்க
 ளினவழி நிற்குந தனமையிற் சத்தியெனவும, தாதானமியத்தா
 னிருதிந்பட்டு பினஐதொழிற் செய்யுநதனமையிற் பதியென
 ப் பெயாபெற்று நிற்பனெனனூரு சிவாகமநூற நுணிபுணாதது
 வார் இவவாறு பகுத்தோதினூ

ரா னிலக மெனறது உயிராகீர்.

ஒளியெனறது சத்தியை

தலைவனெனினும் பதியெனினுமொகரும்

நீங்காமை தாதானமியம்

இச்செய்யுள் முகனூலிரண்டாரு சூத்திரம்போல காற்கூ
 ற்றதாமாறு கண்டுகொளக.

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். எடுக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் எல்லா மொனறென்று வேகஞ்சொல்லுகச் செய்
தே நீ ஒரு ஆனமாவுண்டென்று சொல்லுவானென்றை மா
யாவாதிபை நோக்கி மறுததருளிச்செய்குறா.

உலகெலா மாகி-அவ னவ ளதுவென்று சுட்டப்பட்ட பி
ரவஞ்சும காத்தாத தானையாய நிறகுமென்று வேதஞ்சொ
ன்ன தொழிந்த ஆனமாவிலைக காத்தா வொருவனுமே யுள
னதென்று சொன்ன கல்லவாம,—வேறாய - இந் தபிரபஞ்சத்
துடனே கூடிநிற்கச் செய்தேயு மிவையிறறுசுரு வேறுமாகி,—
உடனுமாய் - இப்படிவேறாய் நிறகச்செய்தே பிந்ததற்கரிது
மாகி,—ஒளியா யோங்கி - மிகுத்த பிரகாசமுமாகி எல்லா
ம் பரப்பிரமமென்றாய், புண்ணியபாவங்கள் பரப்பிரமத்
துககு வேண்டுவதில்லைபென்று அவனை மறுததருளிச்செய்கி
றா,—அலகிலா வுயிர்கள்கணமத தானையி னமர்ந்தசெல்ல-எ
ண்ணிறந்த வானமாக்கள தன்னுடைய வாககினையிலே கனம
த்துக கிடாகப பொருநதிநடக்க—தலைவரைப் - தானே எல்
லாததுக்கும நாயகரூப், பரிபூரணரூயிருக்கிற வான்மாலை ஒ
ருததன காரிப்படுத்திடு னென்றதென நமபும் பட்டா
சாரியனை நோக்கி யருளிச்செய்குறார்.—இவற்றின் தன்மை த
னககெய்தலினதி - மாறிப் பிரந்துவருகிற தோற்றமு மீறும்
ஆனமாககளுக கொழிந்து அநதமுறைமை தனக்குப் பொருந
துவதினதி எங்கும் நீககமற நிறைந்து நிற்குமென்று சாத்தி
ரஞ் சொல்லுகச்சிதே தோற்றமற வுண்டென்று சொல்லுவா
னென்ற மாயாவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்குறார்.—தானே
நிலவுசி ரமலனாகி நின்றன னீங்காதெங்கும் - கர்த்தாத் தா

னே சுறப்புப் பொருகதப்பட்ட மலாதீதனுமாய் தனக்கொரு போகருவரத்தினறியே எயவிடத்தம விட்டு நீவகாமல் நிற டன.

இஃனூறசொல்லி பறு காத்தா இயவானமாதகள பலவுக் தானேபாய் நிற்பெனனறும், இயவானமாதகளுககு இருவினை யவனுடைய வாணியில நிறகுமெனறு முறையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாலு.

— 0 —

(மேற்கூறிப்போரத சிவன புனருறபவரு செய்யுங்காலை) உலகு - உயிரகளித்தது, — எல்லாமாகி - கலப்பினுலுடலுயிர போல அவவுயிரகனேயாய், — வேறூப-பொருட்டனமையான கணணருக்கனபோல அவறறின வேறுமாய், — உடனூ ராய-உயிராக் குயிராதறனமையாற கண்ணூளி யானம பேசமபோல உடனூமாம, — ஒங்கியொளிபாய் - அவவுயிரகளின் வுறிநிறப தாகிய சூதிரூபமாகியும், — ஆணையின் - தனதானபாண வரும், — கனமத்து - இருவினைக்கேற்ப, — அலகிலாவுயிரகள் - எண்ணிறதஅவவுயிரகள், — அரைந்துசெல்ல - ஐதொழிலி ர்பட சிச செல்லுங்கால், — தலைவனும்-அவவைதொழி னடத்தவதாகிய பதிருபமரகியும், — இவறறின றனமை தனக்கெய்த வினறி - அத்தனமைகளின் வேறூப, — நீவகாடுவகும் - அவ றேறூடுந தானாயியமாய் எயவிடத்தம, — தானேகிலவுசீர மலனுகி நின்றனன - தானே சுயம்பிரகாசரூபமா மியல்புடையனறு நிற்பெனப்பகாம.

இச்செய்யு முகனூலிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல நாற்கூற் றதாமாலு கண்டுகொளக

மறைஞானதேசிகா உரை.

மேல் மாயவாதிபை மறுத் தணாததுகூர்.

ஒன்றென மறைகளொளாலா முரைந்நிடவுபிர்க
 ளொனயி, நினனை ளொனறுபானமை நிகழ்த்துவ தெ
 ளனையெனனி, ளன்றவை பதி நானொன்றென மறை
 யுமக கரங்கடோறுகு, சென்றிதி மகரமபோல நினந
 ளா சிவனுஞ்சேநீத. (உ)

(இ-அ) ஒன்றெ இருகருமுதலிப வேதங்களுள்லாம பிர
 ளை மறைக மமொனறுமெ பெனறு சொல்ல நீரியவிட
 ளெல்லா மு தானமாக்கள பலரொன்று சிவனொருவ
 ராததீட வுயிர ளெனறு மிரண்டாகி நினருனொன்று சொ
 களொன்றி நின ளுயதெனனைபெனனிவ ?
 தனனென்று ப
 ளமை நிகழ்த்து
 வ தெனனை பெ
 ளனிவ

அன்றவை ப இடபிரபஞ்ச கர்த்தா வொருவனென்று
 தீதா ளொன்றெ வேதங்கள சொல்லியதுகாண, சீவானமா
 ளந்நையும் வையும பரமானாவையு மொரு பொருளொ

நாதனறு : அஃகெத்தனமைத் தெனவில்
 அக கரங்க அகரவயிரொன்றாயிருக்கவு மெப்படிப்ப
 டோறுகு சென ள மெய்கடோறுக கூடிநினை ததனை நடத்து
 றிதி மகரமபோ மதுபோல

ல

உயிர நடத்தவேண்டிமேர மெய்யே நடவாதோவெனின்று

என்கு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

“உடன்மே லுயிர்வந் தொனறுவ தியல்பே” எனவும், “மெய்த் வித்தியலா” எனனு மிலககணததா லறிக.

நினறனை சி ஆனமாத தனககெனை வொரு பிரவிர்த் வனுஞ்சோந்தே தி யில்லாமையா லந்த வானமாககளைச சி வனதிடடித்துககொண்டு பிரபஞ்சகாரியத் தைச செயவிப்பன. ஏ-று.

உயிரொழுத துடலாகா உடலெழுத் துயிராகாவாதலா வி ரணடுங் கூடிபே காரிப்பட்டவேணு மெனவறிக.

உமமை எதிரது சழீஇய வெச்சம்

இகறகுச சித்தநாத சாரசங்கிரகததும் வாதுளோத்தர த்த மறிக

“அகரமுதலானை யணியாப்ப தூராணை-வினைப்பற நறுப் பாரே” எனறா திருஞானசம்பததப் பிளனையாரா. “அகரமுத லெழுத்தாகி நினறாய் சொல்லே” எனறா சுந்தரப்பெருமானா யனார். “அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதிபகவன முதற்றேயுல கு” எனறா தெய்வப் புலவா “அகரவுயிர்போ லறிவாகியெங் கு-நிகரிலிதை நிறகு நிறைந்த” எனறா சார்புநூலாரா. (உ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

‘அலகிலாவயிர்க ளுடனுமாய் நினறனை’ எனபதற்கு ஏகர் னமவாதி பண்ணுரு சங்கையை அறுவதித்தத் தூவித்தல்.

ஒன்றெனமறைகளெல்லா முரைத்திட வுயிரகனொன்றி நி ன்றனனென நுபனமை நிகமுத துவகெனை பெனனில் - வேத வகளிலே ஆனமாகக ளேகமேபென்று சொல்லுகையிலுவே அகேக ஆன்மாககளிடங்களிலுஞ் சிவ லொருவனே பிழிவறநின்

2—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். எடுள்

முன்னென்றும், ஆனமாககளை யநேகமாகக் கூறியதென்னையோ வெனில்?—அநரவை பதிதாடுனநென நறையும்—வேதங்கள ஓனநென்று சொன்னது ஜீவானமாககளையனறு, பின்னையே தெனனில்? ஜீவானமாககளுக்கூப பதிபாகிய பரமானமா வையே ஓனநென்றுசொல்லும். ஆகில் ஜீவானமாவும்பரமா னமாவும் பேதமாயிற்று,வேதத்தில் அதவைதமென்ற வாகயத திற்கு விரோதமெனனில்? வாராது பரஸததத்துக்கனரோபர திஷ்டை முள்ளுவது, ஆகையால் ஜீவானமாவும் பரமானமா வும் வஸ்துவிலே பேதமும் வயாபதியிலு லபேதமு மாகை யால் அதவைதமென்றது. அதெவ்வாடுனனில்?— அக்கரங்க டோறுகு சென்றிடுமகரம்போல நினநனன சிவனுஞ்சோநகே- நாற்பத்தொன்ப தக்கரங்கடோறுகு அகரஞ்செறிந்த உயிரா ய நினநதுபோல, அநேக ஜீவானமாககளை தோறுகு சிவன பி றிவறச செறிந்த பரமானமாவாக நினரூன மெய்யெழுத்த து முப்பத்தநாலிலும் அகாரம் ப்ராணனாக நினநதொக்கும், உயி ரொழுத்துக்களிலே அகாரம் பிராணனாக நினநதெவ்வாடுன னில்? அகாரம் பிரகிருதியாய் நிற்க, ஆகாராதி பதினைந்தெழுத் தும விகிருதியாய் நினநது. இதிலுடைய லக்ஷணம் அளவை ப தினமூன்றும் விருத்தத்தில் ஆகம நிருபணத்தில் வர்ணைக ப ததியிலே சொன்னோம்; கண்டிகொளக. இது பொழிப்புரை.

மேல் அகலம் வருமாறு.

அநேக ஆனமாகக ளுனடென்ற தெதனாலே அறியப்ப டும்; ப்ரத்யக்ஷத்தினாலும் அநுமானத்தினாலும் மல்லவோவெ னனில்? ப்ரத்யக்ஷத்தினாலும் அநுமானத்தினாலும் ஆகமத்தி னாலும் அநேகாஃம் சித்தம்.

அதெப்படிபெனனில் “ப்ரத்யேக மஹமஸ்திய எங்கிற

பரதயக்ஷ முண்டாகையினுலெ பரதயக்ஷம் மேலும் ஜநக மரண வகளை பேதமாகக காணவகையினுலே ஆனமாகக ளநேகமே

அதனறு ஜநகநாசவகசுள தேஹததிற கொழிநது ஆன மாவிற் கில்லையெனனிஸ்? அபபடியல்ல ஆனமாவிற்கே லிவக சரீரத்தூடனே கூடி ஜநக மரணமுங் காணப்படுகிறது, அன மையமாயிருக்கிற ஸ்தூலசரீர லிவகசரீரத்தினுடைய காரய மாசிய நாதவீகம், இரக ஸ்தூலசரீரத்திற்கே அந்தயதை லிவ கசரீரம ஆனமாவுடனே ஸ்தூலசாரிபாய காப்பத்கிலே பதிசிற பொழுதுங் கூடப்பதிறதய, ஸ்தூல தேஹததை விட்டுப்போ கிற பொழுதுங் கூடப்போய் மோக்ஷபாயநசமுட அதுவறிக ளையினுலே, ஆனமாவிற் கும லிவகசரீரத்திற்கும கூடயே ஜந கமரணத்திகள சொல்லப்படும.

லிவகசரீரிபாயிருக்கிற ஆனமாவிற் கு ஜநகமில்லே ஸ்தூல சரீரத்திற்கே ஜநகமெனனிஸ்? அநத தேஹததிறகு சைதநயமி ல்லாமற் போசயேணும்; அப்போது பிறநக குழநகைககும அநத தேஹததிலே சைதநய முண்டாகையினுலே சைதநயத தோடீடயே லிவகசரீரத்திற குறபதக். ஜநகாதி பேதவகையு டைய இரதலிவக சரீரமே ஆனமபேதத்திற்கு தேஹ.

நிதயரூயிருக்கிற ஆன மாவிற் கு உறபத்திராசம எப்படிசு கூடுமெனனிஸ்? ஸ்தூல சரீரோகத்திரிபாதிசுராகு சமவாயிகார ணமாய் ஆ மோக்ஷநிதயமாயிருக்கிற லிவகசரீரத்திற குறபத திராசங்களை அங்கிகரிக்கையினுல் ததயஸஸினனரூ யிருக்கிற ஆனமாவிற் கு உற்பத்திராச மங்கிகார்ததமே!

அபபடியல்ல, லிவகசரீரமும் ஆ மோக்ஷஸ்தாயியல்ல, அ சததேவ்யெனனிஸ்? அதயநதம் ஸததானது ககன குசுமம்போல வுண்டாகாது. எப்பொழுதும சததானது நாசததையடையா

உ—சூத்திரம். அத்விதிலககணம். எடுசு

து ஆகையால் விவகசீரம் ஆ மோக்ஷஸ்தாயி யானகயினாலே சதது, மோக்ஷந்தா பாயிபானகயினாலே அசததுமானபடியாலே சததுதாம், ஆகையால் விவகசீரத்திற குறப்பதிறாசமுணடு சதவஸதின்னமாயிருக்கிற வானமாவிற்கு மவவாதே. இப்படி பாதி ஆனம நியதமாக விவகசீரமும் ஐநமரணமு முண்டாயிருக்கையினாலே ஏகானமவாதப கலிக்கிறது அதிநின்மே!

அதல்ல, மாயாவிலாசமான விவகசீரங்கள் அநேகமாகி ஹம் குப்பகலபோதகளுசராதிக யநேகங்களிலே யிருந்தம ஆகாசமொனதே யானதுபோல, ஆனமாவொனதே அநேக சீரங்கள் மிருககுமெனினி? இநச கிருஷ்டாந்தம கூடாது கும் பகலசாங்குசனிலே யிருக்கிற ஆகாசம லசந்பராவே யிருக்கும், அநேக விவகசீரங்களிலேயிருக்கிற சைதநயமடபடியல்ல ஒரு காலத்திலேதானே யொருடே யுறிகு போஜநேசசையும், ஒருவனுக்கு வழிநடக்கிறதிலே யிசையும், ஒருவனுக்கு நீத்தினாயிலே இசையும், ஒருவனுக்கு அஞ்ஞானமும், ஒருவனுக்கு ஞானமும், ஒருவனுக்கு வையராயமும், ஒருவனுக்கு விஷயாசத்தியமாய்க் சாணகையால், ஒருவனுக்கு ஏககாலத்திலே விருத்தநாநாகிருத்யம கூடாதாகையால், ஆனமா அநேகமென்று சித்தம.

ஆகாச மொன்றாயிருக்க சலசகுமபாதி பேதங்களினாலே பேதானதுபோல ஆனமா யொருத்தனுககே விவகசீரங்கு பேதத்தினாலே பேதமெனினி? அது கூடாது தருஷ்டாந்தமாயிருக்கிற ஆகாச மொன்றாகையினாலே அதனுடைய பேதம உபாதி பேதத்தினாலே யுண்டாசகுவதென்று சொல்லலாம். இவ்விடத்து ஆனமபேதம யுத்திங்களினாலே சித்தமாயிருக்கையினாலே பேதாசித்திபையங்குகிரிக்கிறது சோபையல்ல. மேலும் கூறியாதி காரியங்களுக்கும் ரஸ்வரன் கர்த்தா. அந்த ரஸ்வர

ன விபுவும் நித்ய த்ருப்தனு மாகையால் க்ஷித்யாதி ப்ரபஞ்ச ததைத தமமுடைய போகாததமாக வுண்டாக்கினதல்ல.

அநத பருகிவ்யாதிகளுக்கு ஒன்றுக்கொன்று போகமாக வுண்டாக்கினு ரொனனிஸ்? அவைகள் ஜடமாகையினால் போகய மாமொழிந்த போகதாவாகாது. ஈஸவரன சாவஞராகை யால் நிராததமாக உண்டாககார இநதப பாரிசேஷததினூ லே ஈஸவரனுக்கும் பரபஞ்சததிற்கும் அகயமாக போகாயதக மாண சரீராதிக்கிள யறிக்கிறவர்களான பசுக்கொன்று சித்தம்

ப்ரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பரமாண முண்டாயேயல்லேர இநத பரபஞ்சம ஆனமாக்களுடைய போகாதத மாகவே ணும ப்ரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பரமாணமீயில்லே பெனனிஸ்? ப்ரதயக்ஷாமாகக் காணப்பட்ட ப்ரபஞ்சததிற்கு ப்ரமாணமே ன? அஃதன்று பைத்யோதகோக பரமத்திலே சூர்யகிரணத தினூலே நானாவிதமாயிருக்கிற வெயிற்குஞ்சுகள காண்பித்தது போல, அஞான வசத்தினூலே தீாகக ப்ரமையாகக் காண்பித் தகே! இவ்வாறு ப்ரதயக்ஷ பரமாண மில்லாதபொழுதே ப்ர தயக்ஷத்தை வேறுவாயுடைய அநுமானமும் ப்ரமாணமல்ல. பரதயக்ஷாநுமானங்களுக்கு விருத்தமான ஆகமமும் ப்ரமாண மல்ல.

அப்படியேன்? ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணமுண்டு அதெவ் வாறெனவில்? கோடி தவயசமான தாமதரிசந்ததினூலே ஸ்தா ணுவோ புருஷனூவென்று சந்தேகிக்கில் இந் தசந்தேகத்திற்கு விஷயமாயிருக்கின்ற ஸ்தாணுபுருஷர்களைச் சதயமாக வறிகையி னூலே, ப்ரபஞ்ச சத்பாவத்திலே ப்ரதயக்ஷ ப்ரமாணமுண்டா கையால், ப்ரதயக்ஷத்தை வேறுவாகவுடைய அநுமானமும் உ பயசமமதமான ஆகமும் ப்ரமாணம்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எசுக

அந்ந ப்ரத்யக்ஷமும் ரஜ்ஜு சர்ப்பாதிபோலும், சுததிர ஜித பராந்திபோலும், மருமீசி ப்ராந்திபோலும், பரபஞ்ச ப்ராந்தியல்லது பரமாணஞானமல்ல.

அத்நது, அந்ந ரஜ்ஜுவிதகு சர்வசாமய முண்டாகையாலும், பராந்தி வயதிரிசுத ஸதலத்திலே யநாவததாக ஸாபத்தை யறிபவண்டாகையாலும், ஆரோபயமான சாபமுற அதிஷ்டாநமான ரஜ்ஜுவுற சதபந்பமாக யறிபபடுகையினாலும், ஆரோபயமான பரபஞ்சமும் அதிஷ்டாநமான பரமஹமும் இவையிரண்டும் சித்ததமே!

சுதந்ந ரஜிநமபோல பராந்தியினபதுவுங் கூடாது சுததியிலே ஆரோபிதமான ரஜிநத்தை ஸதலாந்தரத்திலே யநாநாகமாகக் காணுதபொழுதிநத பராந்தி கூடாந்துபோலும், பரபஞ்சத்தையும் யநாவததாகக் காணுதபொழுது பரமஹத்திலே பரபஞ்ச ப்ராந்திகூடாது.

மருமீசிகா தநுஷ்டாநதமும் பூமியும் ஞாயமீசியம் சுதயஜலமும் மூண்டுவஸது வுநகானதுபோலும், மாயையும் ஸ்வரசத்தியும் பரபஞ்சமும் சித்தி. மேலும் பரபஞ்ச பாவசாதகம் பிரமாணம், ப்ரமாணமோ அபிரமாணமோ, நீய விசாரித்துப்பா

ப்ரபஞ்ச பாவஸாதகம் பரமாண மெனவில்? அநதப்பிரமாணம் பிரபஞ்ச கோடிநிவிஷ்டமாகையால், பரபஞ்ச சைக தேசாங் கிகாரத்தினுலே பரபஞ்சம சித்ததம்.

ப்ரபஞ்ச பாவசாதகம் அபிரமாணமெனவில்? ப்ரபஞ்ச பாவசாதக பரமாணபாவாத் சுதாரம் பிரபஞ்சசித்திவி ஆகையால் ஆதமா நானாதவமு மஸததாகிய மாயாகாய ப்ரபஞ்சம் வஸ்துவாதமகமுமாம். இவவிருவகைக்கும் சமமதி வசநங் கள் சிவாக்ரபாவ்யத்திலே யெழுதினோங் கண்டுகொள்க.

சிவனுக்கு ஆனமாக்கள் பின்னமாகையால் ஞேயமாகவே ணும், ஞேயமானபொழுதே பரிசுசினமும் விநாஸ்யமும. இத ணால் சிவன ஆனமாககளை யறிவானெனவில் சாவஞாதவ ஹா னிவரும. இந்த வீரனடிதரும அவிரோதமான வுணமை குரு முகத்தினு லறியப்படும.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—-o—-

சிவனு மானமாவரு சமாண சாதியா, பிரமமொனதே! நா ணு சைதந வியயில்லை யென்னுரு சுருதிககுத் தாறபரிய முண ராததுகமுா

ஒவறென மறைகனெல்லா முணாததிட - வேதங்கனெல் லாம பிரம சைதநவிய மொனதே நாணுசைதநவிய மில்லை யென்று சொல்ல,—உயிரகனொன்றி நினறன நென்றுபனமை நிகழத்தவ தெனனெனவில் - சிவன ஆனமாககளுககுள மு ததரிடத்திலே யெவகுமொககச சிவசத்திக கோததூச சிற்சத் தி விளங்குதலால் சாத்ருசிய சமபநத் சமபநதுபாயும், டெத தரிடத்திலே யேகதேசத்திலே சிவசத்திக கொய்வாமற் சிச சத்தி விளங்குதலால், அதுகக்ராகி யாதுககிராக சமபநதமென றுரு சாற்றப்படும, வியங்கிய வியஞ்சக பாவசமபநத்தேடு வயாப்பிய வியாபக பாவசமபநத் சமபநதுபா யிருப்பனென று அநேகாணம வாதியாய் நிரசொன்ன தேதெனவில்?— அன றவை பதிதாறெனறென றறையும் - அநத் வேதங்கள அநாதி சித்த பதிபென்னுங் கர்த்தா வொருவனென்றும், ஆதிசித்த ப திகளும் பசுக்களு மனநத் மென்று முணாகும். அநாதிமுத் த பதி ஆதிமுத்த பதி பசுக்களுககுப் பின்னப் பிரதேசத்திலே

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எசுங்

யிருப்பனாவென? உதாரம், — அக்கரங்கடோறுஞ் சென்றிதி ம
 கரம்போல நின்றனன சிவஞ்ஞ சோந்தே - அக்கரங்களுக்கு
 மகரத்தககுஞ் சமவாய சம்பகத்ததினிலே தாரானமியம், —
 அநாதி முதத்தபதிகளும் ஆதிமுத்த பதி பசுச்சுருக்கும் முனசொ
 ளனபடி சாதிருசிய சாறுசம்பகத்ததினிலேயும், விவாபயிய
 ாபகபாய சம்பகத்ததினிலேயும் தாரானமிய மில்லாமையா
 தேசு வமை முறையமை உனவென்ப ததிக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வேதத்துள் ஜன்மா வேகனையென்பதற்குப் பரமானமா
 வொருவனே பென்பது தார்பரியமாகலான அதுபற்றி முரணு
 தலினமையான மேல்செய்யுளின் வேறையென்றதுஉம், ஒன்
 றாகிய அகரம் பல்வேறுகுகளின் விரலித்தலை காணப்படு
 தலின் ஒருவனாகிய பரமானமாப் பல்வயிராகளின் விரலித்தற்
 ல் யாங்ஙனமென்னு மாசங்கைக்கு இடமின்மையான், உள்ளு
 மாடென்றதுஉம், அமைவுடையன் வென்பதாம்
 உமமை சிறப்பின்கண் வந்தது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு

—0—

வேதம் ஒன்றென்று சொல்லுகச்செய்தே நீர் பல்வாகுச
 சொன்னதென்ன என்ற மாயாவாழியை நோக்கி யருளிச்செய்
 ளுார்.

ஒன்றென் மறைகளெல்லா முரைத்திட வுயிரகனொன்றி
 கின்றன னென்றுபனமை நிகழ்த்துவ தெனனையெனின - ப

ரபிரம மொன்றுமே யுள்ளதென்று வேதங்களைல்லாரு சொல்லுகச்செய்தே ஆனமாககளுடனே பொருந்தி அதுவாக நின்றுனென்று பலவாகச் சொல்லுகிறபடி எப்படியென்று நீ சொல்லி—அன்றையை பதிதானென்றென நன்றயும் - அகாதிசேசாத கா யொருத்தென்கிறே வேதஞ்சொன்னதும் தனக்கு ஒபயிலாதவ னென்றதுகாண. அப்படி வேதமொன்றென்று சொல்லுவானென்னெனில்?—அக்கரங்கடோறுஞ் சென்றிதி மகரம போல நின்றனன சிவனுஞ்சீர்ந்தே - அகரமாகிய வககர மொன்றுமே எல்லா வககரங்களிலுஞ் சென்று பொருந்தி யந்த வககரங்களுக்கெல்லா முயிராயநின்ற தனமைபோல, டகபதியி னுடைப டிருவடி. சாவானமாககளுக்கும் பிராணனாய் நிறந்த படியு மிந்த முறைமையென்று வேதஞ்சொல்லும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் “ ஒன்றென்ற தொன்றேகா லெனதே பதிபசுயா, மொன்றென்ற நீபாசுத் தேயுள்ளகா-ஒன்று நின்ற, லககரங்களின்ற மகரயுயிரினதே, லிககரமத் தென்னு மிருக்கு” எனறும், பண்ணையு மோசையும போலப் பழமதுவு, மெண்ணுஞ்சுவையுமபோ லெவகுமா-மண்ணு, னத்தவிக மாந லருமறைக ளொன்றென்னு தத்தவிக மென்றையு மாவு” எனனுமதுவ கண்டுகொள்க.

சிவஞானபோதம் - உ - கு, உ - ங-வெ

இதனும் சொல்லியது பதிமுத லொன்றென்றும், எல்லா வககரங்களுக்கும் அகாரமுயிரான தனமைபோல சாவான்மா க்களுக்கும் சிவனே யுயிராய் நிற்பனென்னு முறைமையு மறிவி த்தது

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். எசுடு

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மறைகளெல்லாம் - வேதங்க கொல்லாம், — ஒன்றெனவு
ரைத்திட - ஆனமா யொருவனென அரைத்திடவு, — டயிரக
னொன்றி நின்றனெனது - உயிரகனோடு கலந் துடனாய்ந்நப
னெனது, — பனமை நிகழ்த்தவ தெனையெல்லின் - பனரை
சு-அவதுயாதெனின் — அவை பதிதானென்றெனநதயும் -
வேதத்தானாமா வேகனெயென்பாறாது பரமானமா யொ
ருவனெயென்பது தாறபரியமாகலின், — அனது - அதுபற்றி மு
ரணுதலினமையான, மேலேச செய்யின் வேறாய்எனநாம, —
அகரபகடோருரு சென்றிடு அசரமபோல - ஒன்றிய அசா
ம பலவெழுத்துகளில் விரவிநிறல் காணப்படுவது போல, —
சீவனுஞ் சோகது நின்றன - ஒருவனாய் பரமானமா பலவயி
களின் விரவிநிறல் யாவகனமென்று மாசங்கைகிடமி
மையான உளனு மாபென்றது உமமைவுடைமயன் வென்பசா

மறைஞானதேசிகா.

அகதப் பிரமம், ஆனமாகக ள்ளைத்தந தாலாய்
க கலகது நின்றதேயாயினு மகதவானா
விதகும வேறும்நிற்கு முறைமையு
ணாததுசீரா.

உருவொடு கருவியெல்லா முயிரகொடு நின்று
வேறாய், வருவது போலவிச னுயிரகலின் மருவியு
வன், நருமுயி ரவனையாகா வுயிரவை தானுமாகான, வ
ருபவ னிவைதானாயும் வேறுமாய் மன்னினதே. (உ)

(இ-எ) உருவொ தததுவங்களுடனே பொருந்திநிச்சிற வா
 டி சருவியெ னமாவானவ னிவையிற்றைக கூடி. ௩ காரிய
 லலா முயிர ப்படுத்தி நினைகையிலும், இவையிற்றுசகுத
 கொடு நினையே தானுதாரமுமாய் வேறுமாய் நினமுறபோ
 ராய வருவது ல,

போல

ராச னுயிர்சளி சிவனு மிப்படி யானமாககளைப் பொருந்
 ன பருவ்வாழவ திபிருப்பான இருந்தானே யாயினும்,
 ன

தருமுயி ரவ சிவனு மந்த வான்மாவுங் கூடினவிடத்
 னையாகா தந்தவானமாக காத்தரவாக மாட்டாறு

உயிரவை தா அந்தக்காதகா வுயிரசளுடனே கூடி யிரு
 னுமாகான கதானேயாயினும், அந்த வுயிரசளுமாகான.

வருபவலிவை சிவ விப்படி யானமாககளுககு வேருயிரு
 தானுயும் வேறு நதானேயாயினும் வியாதத்யிலுலே யநன
 மாய மனவி நி னியமாய் நிலைபெற்றதுநிற்பன. ௭ - து.

நைதே

ஐதாரம அசைநிலை

இசுதகு வாதுறோதகரம்.

(௩)

சிவாகாயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சீவசிவர்களுடைய அதவைதததிற்கு உதாரணம்

வருபவ னீசன - ஏககாலத்த மெவவிடத்தும் ஆன்மாக்க
 னைப் பிழிவறக்கூடி வருபவளுன ரஸ்வான,—வேறுமாய் மன்
 னிநினதே - ஆனமாககளுடைய காற்றுத்வ போக்த்துதவாதி
 களுக்கு அந்யமாக ஆனமாக்களிலே நிலைபெற்று நினதே, கன

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௭௬௭

மாறுகுணமான சுகதககபோகங்களைப் புசிப்பிப்பன,—உயிரக
 ளின் மருவியிவைதானாயும் வாழ்வன-முகதானமாககளை வே
 தறககல்குது ஜீவஸவருபந தோனமுதற முனையாக வாழ்வன.
 ஜீவானமாககளைதான மலர் க்கிச சிவனுவாகொன்ன ஆகாதோ
 வெனனி?—சருமுயி ரவனையாகா - சிவனாந் பிரகாசிப்பிகக
 பபட்ட வழிவையுடைய வானமா சிவனே வயாபியாது அநெ
 னபோல வெனனி?—உருவொடு கருவியெல்லா முயிரொகாடு
 நின்று வேறாய வருவ துயிரவைதானு மாகாபோல - தேநேறந
 திரியாகக கரணங்களை ஆனமா தானாக வடிமானம பண்ணி
 ககொண்டு நின்று, அதற்கு அநயமாய வருவது அவ்வாறு கூடி
 நின்ற காலத்தும் தேநேறகிரியாதிக ளானமா வாகாகதுபோ
 ல இவைதானாயும் வேறுமாய் எனற இரண்டிரபையும சிவ
 ன சீவானமாககளு மல்ல அவையிறறுககளுககு அநயமுமல்ல
 தாசாநயிடமே! எனறது. இருவா கூடியாழத வினபுறுபுண
 ராசசி என்பதிதன்பொருள

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

சிவனுக்குமானமாவுககு மிப்போதசொல்லிய சம்பந்தத்
 திருவே யொரு பிரகார மத்துவைத மறிவிககப்பட்ட தானு
 ம,வஸதுவிருவே பேதப்படுமென்ப துரைககினுர்.

உயிர - ஆனமா,— உருவொடு கருவியெல்லாங்கொடு நின்
 று - தூலதேக குககும தேக பரதேக மிவைகளைகொண்டு நி
 னன்று, தனதுசங்கறப ரூபை சனனிதி மாததிரத்தாந் செலுந்
 தித தொழில்களைப் பண்ணுவித்து நின்று,— வேறாய்வருவது
 போல - உயிர்வேறு சரீரம வெறென்று நினமுற்போல,—ராச
 னுயிர்களின் மருவிவாழ்வன - ஆனமாககளிடத்துச சம்பநதித்

தந் தனது சங்கற்ப ரூப சந்திதிமாத்திரத்திரத்திரத்திராலே செலு
 ததி நிற்றன. அமூர்த்தமாய், விபாபசமா யிருக்கின்ற வா
 னமாக்களைச் செலுத்தும் வகை பெய்படி. யெனினிற்? சரீரத்தில
 வயவங்களை யங்கங்குப் பிரேரித்த தானமாசாளிடத்தி லறிவு
 தொழில்களை யந்தச் சரீரத்தி லவயவங்களைக்கொண்டு விளக்கி
 க காரியம் நிகழ்ப்பண்ணுவதே செலுத்துவதென்றபடி. ஆதலா
 ல,—தருமுயிரவனேயாகா வுயிரவை தானுமாகான் - செலுத்த
 பபி ம பொருளாகிய ஆனமாககளுத, செலுத்தும் பொருளாகிய
 சிவனும் ஒருபொருளாகா,— வருமவலிவைதானுமும் வேறுமா
 ய மனவிதினதே - அந்தச்சிவன முனசொலவிய விபாபபிவ
 யாபக் சம்பந்தத்தினாலே இருக்க ஆனமாககளாயும், யஸ்தவ்ரு
 லே வேறாய்த் தனித் தொருபொருளாயும் இருப்பன,—முத்தா
 னமாக்கள நிரஞ்சனாகளாதலால், சிவன்போலச் சிவப்பிரே
 ரியாகளன்று.

“வய்யோநாவிர்த கீர்யாஸ்ய
 ஸவதயேவாபிமோக்ஷஹத”

என்று மோக்ஷ பரியந்தம சிவனுக்கு வசிடனெனும் பெ
 யர் மிருகேந்திர வசனத்தினாலே காண்க.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

முதல்வன அவநாம வேறாகியும், உலகெலாமாகி நிற்றல்
 அமைவுடைத் தென்பது உடம்பின் கண்ணதாகிய உயிரியல்பி
 ன வைத்துக் கண்டுகொள்க வென்பதாம்.

ஐ சாரியை

அவை பகுதிப்பொருள் விசுதி.

நீன்று வருபவ னெனவியையும்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எசுசு

இவையிரண்டு செய்யுளானும் பேசுவாதம் பேதாபேதவாதம் அபேதவாகமாகிய முகசூற்று மகங்களையும் பரிசீலித்து, 'உலகெலாமாகி வேரூ யுடனுமாய்' என்ற முதற்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப் பட்டது

இன்னும் இதனசட்டிடுங் கடாவிடைகளெல்லாம் முன்னர விரிதற்கு கூறப்படு மென்பதுபற்றி ருண்டு விரிந்திலா.

இனி ஒளியாயோபகுத்த கூடப்படுங் கடாவிடைகளே மேலேச் சூத்திரத்து ளியையுபற்றிக் கூறிப்போந்தமையின் ருண்டித் தெரிந்திலா.

அஃதவங்ஙனமாக, முகனூற்பொருள் முகனூலிற் கிடந்தவாறனறித் தொகுத்தன முகலிய நால்வகையாபயினு ளொன்றுபற்றிச் செய்தலுதே வழிநூலாவது, அவ்வாறன்றி, 'அன்றைய பதிதாரெனநென நறையும்' எனவும், 'உருவொடு கருவியெல்லாம்' எனவும், பிள்ளைக்கு சிலவற்றை முகனூலிற் கிடந்தவாறே கூறுதல் வழி நூற்கு மரபன்று போலுமெனின?—'முன்னரோ மொழிப்பொருளே யனறி யவாமொழியும், பொன்னே போற போற்றுவ மென்பதற்கு—முன்னரேயின, வேறுதூல் செய்துமெனு மேறகோளில் லென்பதற்குங், கூறுபழகு சூத்திரத்தின கோள்' எனப்பவாகலின், அப்பயன்பற்றி ஷ்ரோவழியங்ஙனங் கூறுதலும் வழி நூற்கு மரபாமென விடுக்க

இகளுனே கூறியது கூறலென்னும் வழுவின்மையுங் கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்தப் பரப்பிரமக்கைப்போல் நீர் சொல்லுகிற வான்மானைக் காணப்பட்டதில்லையே யெனன, மேலருளிச்செய்குறார்.

உருவொடு கருவியெல்லா முயிரகொடு நின்று வேறாய் வ
ருவது போல - ஆனமாவானது இதழிரியங்குள கரணங்கள்
முதலான கருவிகளெல்லாவ கூடினதொரு சரீரத்தை பெடுத்த
துகுகொண்டு நிறகசெய்யவே, இரகச சரீரத்தைக் குளளபேரை
ச சொல்லியழைக்க, இவையிறறே நிரா வயிசுகாவததின
லே யிகையிற்றை யுள்ளடக்கி யிவையிறறகரு வேறாயிருக்கிற
தானவந்து வொன்றறபேரல,—ரச ணியிரகளின மருவிவாழ
வன-சிவனு மானமாவினே மிளள வயிசுகேகா பாவததினலே
ஆனமாவை யுள்ளடக்கித் தானபிரகாசித்து நிறபன ஆனமாத்
தானே அநந்த கந்தாவாய் நிறபனெனினில?—கருமுயி ரவ
னையாகா - உண்டாகப்பட்ட வானமாவும் சிவனேனே கூடி
யிருந்தானாயினுஞ் சிவனாக மாட்டான். அந்தக காததாதா
னே ஆனமாவாய் நிறபனெனினில?—உயிரவை தானமாகா-அ
ந்தக காததாவும் இப்படி ஆனமாககளுடனே கூடியிருந்தான
யினு மந்த ஆனமாககளாசுர னல்லன ஆளுவிரண்டுஞ் சமமெ
னினில?—வருபவ லைவந்தானாய் வேறுமாய் மனனிவினதே-
சிவனு மானமாகளுமா யவையிறறகரு வேறுமாய் வரதக
க சத்தியையுடையறாய் நிறபன. அவதன்போல, ஆனமாச சரீ
ரமுமா யத்தருவேறுமாயநின்ற தன்மைபோல.

இசத்திரப பிரமாணை சிவஞானபோதம் “கட்டு முறப்
புக கரணமுங் கொண்டுள்ள, மிட்டொரு பேரழைக்க வெ
னெனென்றாக—கொட்டி, யவனுளமா கல்லா னுளமவனாமாட
டா, தவனுளமா யல்லனுமா மவகு” “எனறும், “அரகுகொடு
சேர்த்தி யணைததவக கறபோ, லுருக்கி யுடங்கிபந் தநின்று—
பிரிப்பினறித, தானே யுலகாந் தமிழேனுளமபுருதல், யானே யு
லகெனப னினறு” எனனுமதுங் கண்டுக்கொளக

சிவஞானபோதம் - உ - சூ, க - ச - வெ.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எளக

இதனூற் சொல்லியது ஆன்மாச் சரீரத்தை யுள்ளடக்கித் தானே பிரகாசித்து நின்றபேரல் பரமேஸ்வரனும் ஆன்மாக்களை யுள்ளடக்கித் தானே பிரகாசித்து நிற்பனென்றும், பரமேஸ்வர னானமாவுமா யல்லாமாய் நிற்பனென்று முறைமையுமறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிசருரை வருமாறு.

—0—

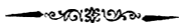
உயி ருருவொடு சருவெல்லாங் கொடுநினது-உயிர்நரப்பு முகலிவறநுற் றினிககப்படுக தனுவோ கடைமபொறி முகலிய கருவிக் றெயுற ளைகொண்ட டிடனாயநினதும, — வேறாயரு வதுபோல்-அவ்வாறுடனாய வழியு முயிருமிரே யுடம்புடம்பே யுயருடம்பா யொழியா துடம்புயிராகமாட்டாததுபோல,—ஈச னுயிர்களின் மருவிவாழ்வன-முதல்வ னுயிராகனோ டபேசமா ய்க்கலந்த நிற்பன,— தானுமுயிரவையாகான தருமுயிரவனாகா-அவ்வாறுசலந்த நின்றவழியு முதல்வன முதல்வனே! உயிருயிரே! முதல்வனுயிரா யொழியான, தரப்பட்ட உயா முகல்வ னாகமாட்டாது அவ்வாறாயினும்,—இவைகாலாயும் வேறுமாயு ம மன்னினதே வருபவன-உயிரவவுடம்பின் வேறாகியும் அது வாகிநிறதல் காணப்படுதல் போல, முதல்வன அவநன்ம வேறாயு முலகெலாமாகி நின்ற லமைவுடைததெனக.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் பேதவாதம பேதா பேத வாதமஅபேதவாதவமாகிய முககூறாமதங்கனையும் பரிகரித்து 'உலகெலாமாகி வேறாயுடனாமாய்' நின்றமுதற் கூற்றுப்பொருள் வலியுறுதகப்பட்டது.

உ-சூ, க-அ, முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யானமாகளிட-த கிரண்டற்று நிற் கு

ங் காத்தா, விருவினைப பலனகளைக் கொ

டுககு முறைமை யுணாததுகிரா

இருவினை யினபதுன்பத் திவவுயிர் பிறந்திமந்து, வருவது போவதாகு மனனிய வினைப்பயன்க, டரும ரன் தரணியோடு தராபதி போலத்தாமே, மருவிடா வடிவுங்கனம பலன்களு மறுமைககணனே. (சு)

(இ - ள) இருவி இயவானமா பு னனிய பாவங்களுக கி னை யினப டாகப் பிறகதுவருவது மிறகதுபோவதுமா துணபத தி கும், கனமரு சடமாதநாற றுணுகச் சரீர வ்வுயிர் பிறகதி த்தினை யெடுககவற்றோ வெனில்? தகது வருவது போவதாகும்

மனனிய வினை லுன்மாக்கண் முற்சனனத்தி லார்ச்சித் தகனமபலத்துக் கிடாக நிலைபெற்ற விரு வினைப் பயனகளை பேராமற் குறையாமற் கர்த்தா வறிந்து கொடுப்பன. அஃதெனபோ லவெனனில்?

தரணியோடு விசுவத்தி லானமாக்களுக் கதிபனாயிருக் தராபதி போல கிற விராசாவானவர்கள் செயல்களுக கீடா க நிக்கிரக மதுக்கிரகஞ் செய்யு முறைமை போல;

தாமே மருவி இப்படியொழிந் தான்மாக்களுக்கு வரு டா வடிவுக்கன கிற சகநத்துக் கேதவாகிய சரீரமு மந்

ம பலன்களு மறு ற்சேதுவாகிய கனமபலங்களுந் தாமேவந்
மைககண்ணே. து பொருநதமாட்டாது, ஆதலா லொருகாத
தா க கூட்டிக் காரியப்படுத்தவன. ௭ - து.
ஒந் இடைச்சொல்.

‘இருவினை’ முதல் ‘பேற்றிழ’ றாளுக நாலு மொருதொடர்.
இதற்குப் பாராக்கியபென்னு மா கமம (௭)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல மாறிப்பிறந்து வருமா துணாத் ததல்.

இவ்வயி ரிருவினை யினபதனபத்து பிறந்துவருவது யிற
ந்துபோவது மாரும-புணைய பாபத்தின பலமாகிய சுகத்தையு
யும் துகத்தையும் புசிப்பதாக பூமியிலே வந்து பிறப்பதும் ஸ
வாசுகத்திலே புணையபலமே புசிப்பதாகவும் நரகத்திலேபா
பபலமே புசிப்பதாகவும் இறந்து போவதுமாம்,—மனைய வி
னைபயனக டருநரன் - இவ்வாறு பொருந்திய புணையபா
ப பலங்களை ஹரணே கொடுப்பன. எய்வாறெனினில்,— தரணி
யோடு தராபதிப போல-பூமிபானது விகாரமணி நின்ற அவ
ரவர பண்ணின் காஷ்டஹதிகளுக்கு ஏறதபலத்தைக்கொடுக்கரு
ப்போல காமபலங்களை யுனடாக்கிப் பூபதிபானவன அவ்வவ
ர பண்ணின் கிருஷ்யாதி பலன்களை யவ்வவர்க்கேயாகச் செலு
த்தாமாபோல அவ்வவாபண்ணின் காமபலத்தை அவ்வவா
யே புசிக்கப்பண்ணுவன. காமமே பலத்தைக்கொடுக்கும்லது
காமாறுகுணமாக மாபையே பலத்தைக் கொடுக்கும், இதற்
கொரு கர்த்தா வேனெனினில்?—தானே மருவிடாவடிவுங்
கனம பலங்களு மறுமைக் கண்ணே - மாயை ஜடமாகை
யால் தானே யுருவாகவறியாது, கனமமானது செய்தவுட

எளச

சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

னே நாசமாகையால் அநகககனமததிலே ஒரு அகிருஷ்டத்த
கைநிப்பித்து அதை அநவ நிஷ்டபம்பண்ணி மறுமைகககண
னே பலககொடுப்ப தாகையால் கருமந தானே பலககொடுக்க
மாட்டாது, ஆகையலீஸ்வரனே கருமபலத்தைக கொடுக்க
வேண்டுமென்று இதன்பொருள்.

‡ அநவநிஷ்டம் - வழியிலிருப்பது.

இயலியிரென்பது சகலரென்பதிக.

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

மேல்வினையால் மாறிப்பிறந்து வருமாறு உணர்த்துகின்
ரா

தரணியோடு தராபதிபோல - பூமிபோடு கூடிய விரா
சா கிருஷிபாதிபலங்களை யவரவா செய்தியறிந்து கொடுப்ப
துபோல, — அரண் - மாயையோடு கூடியசிவன், — மனனியவி
னைபயன்கள் கரும - அவனவனுக்குப் பொருந்திய சுகதுக்க
மோகங்களைக கொடுப்பன.

தரணியாகிய முகதகாரணமினநித தராபதிபலன் கொடு
க்கமாட்டான் தராபதிபனநித தரணிபறிவினமையாற் பல
ன கொடுக்கமாட்டாது கிருஷிததொழிலுமபபடியே அப்படிச
சியனும மாயையும் கன்மமும் மூன நுமயிரித்த பலனகொடாது.

இருவினை யின்பதுன்பத தெனறவிடத்து இருவினைகளா
லென விரிக்க.

இன்பதுன்பத்து - சுகதுக்க காரண போனிகளில் வருவ
து போவது சுவாக்க நரகங்களில்.

மற்றதுவெளிப்பொருள்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எனடு

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி நாற்பத்தேழு செய்யுளான அலகிலா வுயிர்கள் கன மத்தானையி னமாநது செல்ல, என்ற இரண்டாவகூறதை அவ்வவா மதமபு நி யாசகந்ததுப் பரிபரித து வலியுறுத்துகின்றா

மேற் கூறிப்போகவுயிர, முற்பிதவியிற் செய்யப்பட்டு க்கூடாத இருவினைக்கிடாக இப்பிதவியின் வரும் இன்பத்துன்ப துகாபசியான, மேலும் வினையுறுநலின், அந்நான மீட்டாப பிறந்திரததுவ மதுககநிரயங்களிற் றானது மீடலுமுடைத்கா கலான, உடம்போலி நிலைபெறு மய வினைப்பயன்கள், மருத்து வனும் வேறதும்பீபால, முநலயநீன் யயவுயிரசகுத கனதா னையாற கூட்டுவன், இவ்வாறனைநிச சடமாந்ய அவைநாமே ம றுமைக்கண் யத்து கூடமாட்டாவென்பதாம்.

தரணமென்றும் வடமொழி கட்டத்தலென்றும் பொருட் டாகலான, நோயைக் கூடப்பித்தலின் மருத்துவனுக்குத் தர ணியெனக் காரணக்குறிப்பாயிற் றென்பது

அந்நாகலின்ன றை மருத்துவனுரைத்தநூலி னென முன னா வகுத்துக் கூறுவாராயினுரென்பது

இத்தனென் முதல்வ னவயாறு முய்கையுமாய் நிறறலாநு ய பயன் இதுவென்பதுணாதியமுக்கத்தான, இரண்டாவகூற தினசுட பநிமியல்பெல்லாந தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு

எல்லாம் பரப்பிரமே யேனதும் பு ணணிய பாவங்கள் பர ப்பிரமததுக்கு வேணடுவ தில்லையென்று மவனை மறுத்தருளி ட்செய்க்கூர்

இருவினை யின்ப துன்பத சிவவுயிர பிறந்திராதவருவ து போவதாகும் - முற்சன்னத்திற் செய்த புண்ணியபாவங் கஞ்சகிடான சுகதுக்கங்களை யதுபவிக்கைக்கு இநநவான மாக்கள சன்னமரணப்படடுச் சொக்கநரகங்களிலே போவ தும பூலோகத்திலே வருவது முடைததாயிருக்கும். இரதச சுகதுக்கங்க ளிவனுக்கு வரதுசுகிதற்படி யெப்படியெனவில்?— மன்னிய வினைப்பலன்கடருமரண-ஆன மாக்களுக்க நராதியேநிலை பெறறுள்ள புண்ணிய பாவங்களின் முறைமை கிடான சுகதுக்கங்களைப் பரமேஸ்வரன கொடாநிற்பன அதென்போல வெனவில்?—தரணியோடுநராபதிபோல- இராஜாவாணவன விசுவததி லுள்ளவாக ளவரவாசெய்து புண்ணிய பாவங்கள தானே அசற்குத்தக்க பலன்களைக்கொடுக்கு மநொழிந்து கர்த்தா வேண்டிய திலைபென்ற பட்டாசாரிபனை மறுத்து மேலருளிச் செய்கிறா —தாமேமருவி!—வடிவுங் கனமபலன்களு மறுமைக்கணனே - இப்படி யொழிந்து வருந்த சநகநதுக் குண்டான சரீரமும், புண்ணியபாவங்களுக் குண்டான இன்பதுன்பங்களும், இவை யசேதனமானபடியிலே தானேவந்து பொருந்தமாட்டாது, ஆகையால் கனமங்க ளையும் ஆனமாக்களையும் பரமேஸ்வரனே அநிகது கூட்டவேணும்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் “உள்ளதேதோற்ற வுயிரணையும்வவுடலி, னுள்ளதா முற்செயவினை யுள்ளடையே—வள்ளலவன, செய்பவாசெய்திப் பயனவிளைகளுக்கு செய்யேபோல், செய்ப செயலணையா செனது” எனனுமதுங் கண்டு கொள்க.

சிவஞானபோதம் - உ - சூ, று-வெ.

இக்ஞாற் சொல்லியது ஆனமாக்கள கனமத்துக் கிடாக சநக மரணப்பட்டுச் சொக்கநரகங்களிலே போவார்களென்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலககணம். எஎஎ

ஹம், மீளவும் பூமியினகண்ணே வருவார்களென்றும், அநதக கணமங்களை சடமானபடியாலே ஆனமாகக்களைத் தானாகச் சென்றும் கூடாதென்றும், ஆனமா தனக்கென வறிவில்லாதது கொண்டு தானசெய்த கணமங்களை மறித்து கூட்டமாட்டாது; ஆகையால் அவ்விரண்டையும் பரமேஸ்வரனையறித்து கூட்டி வன்னென முறைமையு மறிவித்தது

‘உலகெலாம்’ ‘ஒன்றென’ ‘உருவொடு’ ‘இருவினையின்படி’ ஆகத் திருவிருத்தம் - ஈ, மாயாவாதி இவ்வீனமறுத்தது ஆனமா வுண்டென்றும் புண்ணிப்பாவக ஒன்றென்றும் சொல்லுகிறதது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

இவ்வுயிர் - மேற்கூறிப்போகத் துயிர், — இருவினை - மு, பிறவியிற செய்யப்படும் கிடந்த விருவினைக் கிடாக, இன்பத்துன்பத்து - இப்பிறவியின வரும இன்பத்துன்ப துக்காயான மேலும் வினையேறுதலின், — பிறந்திராது - அந்நூன் மீளும் பிறந்திறத்தலும், — வருவது போவதாகும் - துக்ககநிரயங் ளிற் சென்று மீடலு முடைத் தாகலான, — மன்னியவினைப்பலன்கள் - உடமசீபாடு நிலைபெறு மவ்வினைப் பயன்களை, — தரணியொடு தராபதிபோல-மருத்துவனும் வேந்தனும் போல, — ஆரணதரும் - முதலவனே யவ்வுயிர்களுக் தனநாணையற கூட்டுவன, — வடிவுங் கணமபலங்களு ம-இயவாறணி யுருவுகண மபயனுஞ் சடமாகலின், — தாமே மறுமைக் கண்ணே மருவிடா - மறுமைக்கண்ணே வருற கூடமாட்டா தென்பதாய்.

எளவு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

இதனானே முதல்வனவவாறு மூவகையுமாய் நிற்றலானாயபயனிதுவென்பதுணாதது முகத்தா விரண்டாவகூற்றினகடபி மியல்பெல்லாக தொகுத்துக கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

மேல் லோகாயத வின்பதுன்ப மென்ப தொருவா தரவேண்டியதில்லை, அவ்விரண்டும் யல்பாக வானமாககளுக குண்டா மென்பதனை யுணாத துகீரா

இருவினை யெனையினபத் துன்பங்க ளியல்பு தென்னி, தொருதனமையியல்புகுள்ள தொருவறுக வி ரணமிசெய்து, வருவதென மலருநீயு மருவலின வா சமவெமமை, தருவதென லீனொனசெய்து தானியல்பாகுமனதே. (10)

(2 - 8) இருவினை யெனையினபத் துன்பங்க ளியல்பு தெனின ஆனமாக்களுககுச் சுகதக்கமாகிய விரு வினையுரு சுபாவத்திலே தானே யுண்டா யினபத் து ம, ஒருவன கொடுப்பனென்பானே, அவ னபங்க ளியல்பு விரணிக தானே யுண்டாமென்று நீ சொல் தெனின வில்?

ஒருசுனமையி னீ யல்பு தியல்பென்று சொல்லுவையாகி யலபுகுள்ளது லீனொனசெய்து டிருக்கவேணுகாரண

ஒருவனுக் கீர இப்படி யியல்பொன்றையே யிருப்பதொ ணமிசெய்து வரு ழிர் தானமாககளுககுச் சுகதக்கமென்ப தி யதென ரண்டாய்வருகிற தெப்படிபெனின?

மலருத்தியு ம நீரானது மலரைப் பொருந்தினபோது
 ருவலின வாசம வாசனையுண்டாம், அக்கநினைப்ப பொருந்தின
 வெமமை தருவ போது வெமமை யுண்டாவானேன, அஃதெ
 தென னீரென னன கனமத்தைச்செய்ததற் குண்டாயிற
 செயது று

தானியல் பா ஆகையா லானமாககா சுடியாயிருக்கிற
 குமனதே. துந் துகையாயிருக்கிறது மொருவன கொடு
 ககவேண்டாம், சுபாவங்காறும் ௭-து (நி)

சிவாக்ரயோகியநரா வருமாறு.

—0—

மேல் லோகாயதன புண்ணியபாபங்களைப்ப தொன்று
 மில்லை, சுகதுக்கங்கள் சேகததுக்கு ஸ்வபாவமென்பதை பனி
 ரணி விருத்தத்தினாலே அதுயத்திது நிராகரித்தல்

இருவினையென்னையின்பத துன்பங்க ளிப்பலிதெனவில்-பு
 ண்ணிய பாபங்களை நிரண்டி னடென்று சொல்லுவானேன,
 சுகதுக்கங்கள் ஸ்வபாவமே பெனனி, —ஒருநன்மையியல்புக
 குள்ள தொருவனுக்கு இரண்டு செய்தி வருவதென - ஸ்வபாவ
 மான தொரு பகுப்பா யிருப்பதெனறி பொருவனுக்கு சுகமும்
 துகமும் பிரணமிகையா யிருப்பதெனெனனி, — மலருத்தியு
 மருவலின வாசம வெமமை தருவதென னீரென செய்து தானி
 யல்பாகுமனதே-புஷ்பமானது பொருந்தினபொழுது வாசனை
 டையும் அகலிபொருந்தினபோது ஊஷணத்தையும் உண்டாக்
 குகிற நீரானது எனபுண்ணிய பாபத்தைப்பண்ணிற்று, ஆகை
 யாலெல்லார்க்கும் சுகதுக்கங்கள் ஸ்வபாவமே எனனி

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

உலோகாயதன மத மாசங்கிததுத தூஷிக்கினரார்

இருவினையென - பாலபு னணிப மென்பதேது, — பிரதீ
 திய சூடப பிராமண ரொணறுககுமே விஷபமாகச காண்பித்தீ
 ராரலு லு ம நிஷிரயோசனம, — இன்பதனுபவக ளி பல்பவெ
 னனி ல - சரீரத்தைத தவிர ஆனமாவிலலை, சரீரானமாவுகுசு
 சுகதுக்கங்கரைச் சபாவமென்று நீசொல்லலை, — ஒருதனைம யி
 யல்புகளுளது—சீகருண ம ஜலத துகியற்கை, — ஒருவனுக்கிர
 ணி செய்கிவருவதென - ஒருபு நஷணுகுச சுகதுக்கானுபவயி
 ரணி வருவதேது, — மலருக தீயு ம மருவலின வாச மயெமமை
 நருவதென னீரன செய ததான - ஜலம எனன கனமதகை
 பய னணித காண புஷபாசகலிகா பொருகதியவிடத்து மன
 னு சூரி கொடுபபது. ஏது காரணம. இல்லை, - இலப்பாகு மன
 தே - பொருளி வியறகைதானே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவவுரை - சு - செ, சேசுக்கப்பட்டிருப்பதைக காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

உள்ள தொனறல்ல, பின்னை யுள்ளதேது? இருதச சரீரத து
 க்குச சுகதுக்கவக ளிரணி மியல்பாக வுனடாமெனற உலகா
 புதனமத மருளிசு செய்கிறார்.

இருவினை யெனையின்பத் துன்பங்க ளியல்பதெனவில்-
 இரண்டுவினையாகச் சொல்லப்பட்ட புண்ணியபாவங்கள யெ
 ண்டிவதில்லை, இதரச சரீரத்துக்கு உண்டாகிய சுகதுக்க மியல்
 புகாணுமென்று நீ சொல்லில்?—ஒருகனமை யியல்புகளுள்ளது-
 இயல்பென்று சொல்லுவையாகில், அக்கரியும் ஊஷணமுமபோ
 லவொருபடிப்பட டிருக்கவேணும், அப்படியன்றிச் சுகதுக்கங்
 க ளிரண்டா யிருக்கையிலு ளியல்பென்ற தாகாது. இதுவன
 றியும், —ஒருவனுட க்ரண்செய்தி வருவதென - ஆனயா ஒருவ
 னையிருக்கச் சுகதுக்கமென்று இரண்டாய வருகிறபடி யெய
 டி, —மலருந்தீய மருவின் வாகுமொடை சருவதென நீரொ
 னசெய்த - புஷம் அசுநியம் பொருந்த சலத்துக்கு கந்தமு
 மூஷணமு முண்டாவானேன், அந்தசலம் என்க கனமத்தைச்
 செய்தது, ஆகையா லந்த சலத்துக்கு இரண்டு மியல்பாக வந
 ததீபால் —கானியல் பாகுமனதீற - புண்ணியபாவங்களால்
 வரவேண்டிவதில்லை, சுகதுக்கங்க ளிரண்டும் இதரச சரீரத்
 திலே நிற்கிற வறிவுக்கு இயல்பாகவுள்ள முறைமை காணும்

இதற்குப் பிரமானம் பரபக்ஷம் அவனமசூர “இன்பொ
 டி துன்பமெல்லா மெய்துவ கனமெனவி, னன்புனல் சந்தனா
 தி நனுகவு மணுகவொண்ணு, மின்பொலி யழலிடுவி மேவுவ
 நனைடி தீமை, யென செய்த தியமபிடாய்நீ யிவையெலா யி
 யல்ப தாமே” எனனுமதுவ கனமிகொள்க

சித-பர, லோகா-ம, கர-செ

இதளுந் சொல்லியது ஆனமாககளுக்கும் புண்ணியபாவ
 ங்களுந் கீடாகச் சுகதுக்கம் வரவேண்டிவதில்லை, சலத்திலே
 பூஷம் அக்கரியுஞ் சென்று பொருந்த கந்தமு மூஷணமுமியல்
 பாக வுண்டானுற்போல், சுகதுக்கங்களு மியல்பாகவநது பொ

௪௮௨ சிவஞானசித்தியார் சுபசூத்ரம்.

நூதனென்று உலகாயுதன் தன்மதஞ் சொன்னென்னு மு
றைமையை அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வூரை - சு - செ, சேறககப்படடிருபபதைக் கா ன்க.

மறைஞானதேசிகர்.

முனசொன்ன லோகாயுதனை மறுததுணர்த்துகிறார்.

தன்னியல் பொழியப்பூவுந் தழலும்வந தணையநீ
ரின், மனனிய திரண்டுசெய்தி வருமிரு வினையினானு,
முன்னிய விற்பத்துன்ப முறுமுயி ருணர்விலாத, துன்
னிய வசித்தையினபத் துனபயகளுழந்திடாவே. (சு)

(இ-ள்) தனனி நீரானது தனக்கியல்பாகிய தடபததை
யல் பொழி யொழிந்த, மணததையும வெம்மையும பொ
யப்பூவுந் த ருந்தியதற் கிரண்டு குணமுண்டாய தாகை
ழலும்வந தணையால்,

யநீரின் மனனிய
திரண்டுசெய்தி

வருமிரு வினை ஆன்மாக்கள் செய்யப்பட்ட விருவினையி
யினானு முன்னிய னானு மவரவருகருத் தக்க சுகதுக்கபலங்க
விற்பத துனபத னைப பொருநதும்.

முறுமுயிர்

உணர் விலாத நெருங்கின பூதங்க டனக் தென்ன வறிவி
துனனிய வசித் லாமையானுஞ் சடமாதலானு மதனை யின்பு

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௭௮௩

ஹையின்பத்துள் துன்பங்கள் பொருநதாதான் ௭ - று.

பங்கள் சூழநதி
டாவே.

(சு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

'இதற சூத்திரம்.

தன்னியல் பொழியப் பூவுந தழலும் வநதணைய நீரில்மன
னிப திரண்டுசெய்தி-நீருக்குத தனககு இயல்பான குளிர்ச்சி
நீங்கப பூவும் நெருப்புந் பொருநதிவிட மணமும் வெமமையுந்
பொருநதித்தது, அப்படியே,— வருமிருவினையினு முன்னிய
வினையபயனகா - புண்ணியபாபங்கொன்று சொல்லப்பட
விரண்டிதொழிலிலுலும் சுகதகக்கங்களாகிய கருமபலமான துவ
ரும் — உறுமுயிர்-அநதசுகதகக்கங்களை ஆனமாவானது பொரு
நதும்.— உணாவிலாத துன்னியவசத்தை யினபத்துன்பங்கள்
சூழநதிடாவே- அறிவில்லாததாய ஆனமாவிற்கு போகாய்தக
மாயிருக்கிற தேகத்தை சுகதகக்கங்கள் பொருநதாதது, நீரிற்பொ
ருந்தின வாசனையுமுஷணமும் நீருக்கினறி அந்த நீரை ஈஸ்கிக
ரிககிற பேர்க காணதுபோல தேகத்தில் பொருநதின சுகதகக்
ங்கள் தேகிககல்லது தேகத்துக்கில்லை.

ஈ ஸனீகரிததல் - அயகீகரிததல்.

—

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

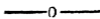
—0—

நீ சொன்ன திஷ்டாந்ததறு லானமாவிற்குச் சுகதகக்ங்
களியற்கை யன்று, செயற்கை யென்றுதானே சித்தித்ததென
றுசெப்புகின்றார்

சுன்னி பல்பொழிய-தனதிரயற்கைச சிக்குணமறைய, — பூ
 வந்தழலும வந்தணைய - பொருந்த, — நீரினமனைய சிரணயி
 செயதிமண நூருடனென்னுஞ் செயற்கைககுண மிரன்மீம வந
 துசோர்சனை, அப்படி, — வரு மிருவினையினும-புகதியில் பொ
 ருத்திப புணையபாயவசரி னுலும, — உணையவினபத துணப
 ம் - உண்டாசிய செயற்கைச சுகதுக்கவகளை, — உயிருலும - ஆ
 னமா வதுபவியபய, — உணாவிலாத துணையவசுததை யின
 பத துணபவகா குமுந்நிடாயே - ஜனமாவைப்பொருந்நிய சரீ
 ரோகிரியாழிகள் அறிவினமையாதலா லாதப சுகதுக்கவகளை
 வதுபவியாது, சித்ததைப பொருந்தி யிராதெனதுரை பண்ண
 லாகாது.

சுகதுக்கவகளை புத்தித்ததுவத்தி லுண்டாய்ப் பொருந்நி
 யிருத்தல்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

ஒருபொரு-குத தம்முண மாறுபட்ட- விரண்தனைம
 காரணத்தானனி உளவாகாமையானும், தனைநீருக்கு வாச
 மும வெப்பமுஞ் செயற்கையானுளவானவாகலின் அதுவேயீ
 ணடைக்கு உவமை யாய முடிதலானும், இன்பத்துணபதுகர்ச
 சி சித்தககனறிச சடத்துகக்கு கூடாமையானும் அவவினபத
 துணபமிரண்டற்கு காரணம வேண்டப்படு மாகலான, இரு
 வினயெனப்படுஞ் சஞ்சிதமே ஜுண்டைக்குக காரணமென்ப
 தாம்.

என்னையென்னும் வினா இனமை குறித்தநின்றது,

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எஅரு

அதுவெனனும் பகுதிப்பொருள் விசுதி அப் பண்பினமே
 னினரது

தனனியல்பு தடபம

உணர்விலாத வரததெனறது “அடியளநதான்றாயது” எ
 ன்றூர்போலக கொள்க (ரு—க)

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச்சொன்ன உலகாயுதனை மறுத்து மேலருளிச் செ
 ப்கிரா.

கனனியல் பொழியப் பூவுந் தன்னுமவந் தனையநீரின மன
 விய திரணநிசையுதி - தன்னுடைய சபாபொழியப் பூவும அ
 சநியும் பொருந் சலத்ததுக்கு இரணி குணமுண்டாயது அ
 த்தன்மைபோல, —வருமிரு வினையினு முன்னிய வின்பதது
 னப முறுமுயிர - அநாதியே யுண்டாகப்பட்ட புண்ணியபாவ
 ங்களிரண்டினும உணர்நின்னவுகதிடாக வரததகக சுகதுக
 கங்களை ஆனமாப பொருந் தி அருபவிக்கும் அப்படி நீர்சொல்
 லுகிற வானமாவை எங்கே யுண்டென்று காணப்பட்டது இந்
 த உடமபு காணும் சுகதுககங்களை யணுவிக்கிறது என்று நீ
 சொல்லி?—உணர்விலாத துனனிய வசுத்தையின்பத துனப
 ங்கள சூழந் திடாவே - பிரஞ்சையிலாத பூதங்களினுடைய
 காரிடமுமாய சேதனமுமாயிருக்கிற சரீரம், நனமை திமைக
 ளையறியாத, ஆண்படியாலே யந்தச சரீரத்தைச் சுகதுககங்க
 ளவரது பொருந் தாது. ஆகையால் சேதனருயிருக்கிற வான
 மாவே யின்பததுனபங்களை யறிந்து புசிக்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபகும் அவன்மறுப்பு, கந்தமவெ
 ம்மை கலந்திடிம்புணல் கனமமென்செய்த தென்றனை, சந்தனை

எனது சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ந்தமல் சாரநீரிரு தனமையற்றிடு மாறுபோம், தந்துகன்ம மிரண்டணந்து தருசுகத்தொடு துக்கமுளு, சிந்தியாவெழு சீவனுற்றிடும் வேறுடற்கிலை தேறிடே." எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித்-பர, லோகா-மறு, கசு-செ.

இசூறற் சொல்லியது உலகாயுதன் சுகதுக்கங்க ளுடலுக் கொழிந்தது ஆனமாவுக கில்லைபென்ன, அவனை மறுத்து ஆனமாவே சுகதுக்கங்களை யனுபவிசுகுமெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இருவினையென்னை - இருவினையென்பவே யில்லை,— இன்பத்துன்பங்களியல்ப தெனவில - இனமதுன்பங்க வியல்பே யாகுமெனின்,—இயல்புக கொருதனமையுள்ளது இயல்பினுக் கொருதனமையுள்ளதன்றி,— ஒருவனுக்கிரண்டு செய்தி வருவதென,— ஒருபொருட்குத் தமமுனை மாறுபட்ட விரண்டிதனமை வருவதுயாது,—மலருந் தீயுமருவவின்—பொதுமனலும் பொருத்துதலான,—வாசம வெமமை- மணமும் வெப்பமும்,—நீரெனசெய்துதருவது - தண்ணீர் யாது காரணத்தாற் றரப்பட்டது,—தானியல்பாகுமனறே- தானேயியல்பாகுமெனின்?—நீரினறனனியல்பொழிய-தண்ணீர்க்கியற்கைபாகிய தட்பமொழிய,—பூவுகதழலுற் வகதனைய - மலருந் தீயும் பொருத்துதலான்,— இரண்டுசெய்தி மனவியது - வாசமும் வெப்பமும் செயற்கையா னுளவாயின. ஆகவிக் குவே யீண்டைக குவமையாய்முடிதலா னும்,— உனவியவின்பததாப முயிருறும்—கருதிப இன்பதுன்பதுகர்ச்சி யுயிராகிய சித்தி—உணர்விலாத-உணர்வில்ல

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எயுஎ

னவாகிய,— தன்னியவசத்தைக் குழந்திடாவே - நெருங்கியசட
த்திந்ருக்கூடாமையானும்—இன்பதனபங்க ளிருவினையினு
ம வரும் - அவவின்பதனப பிரணடிந்ருக காரணமவேண்ட
ப்படுமாகையால் இருவினையெனப்படும சூத்திரமே யாண்டைக
குகாரணமெனப்படும எனபதாம். (நி—சு)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவன மீனவு மிமையிற் ரெழில் செய்ததனாலே
பொருடேடிப் போகங்கையு மிசசனனத்தி
லனுபவிக்ரம கொழிந்த, மறுமைப்பயனி
ல்லை யெனபதனை யு னாததுகிரா.

இம்மைபின் முயற்சியாலே யிருநிதி யீட்டி யிள்
ப, மீமமையே துகாவாசெய்தி யிலாதவர் பொருளுமி
னயி, யீமமையே யிடருழப்பர் வேயிரு வினையதுண
டே, விம்மைபின் முயற்சியினறி யெய்திட வேண்டிமி
டாகே. (எ)

(இ-ள்) இம்மை ஆன்மாக்க ளிந்த வுலகிற் றமது முயற்சியி
யின முயற் ற் பிரயாசப்படடுப பெருகப் பொருளை யா
சியாலே யி றாசசித்த

ருந்தி யீட்டி

இன்ப மிம்மை இம்மையிலே தானே சுகத்தை யதுபவி
யே துகர்வர் ப்பார்கள்

செய்தி யிலா இஃகனறி மடிமைபை யுடையோர்கள்
தவர் பொருளு முயற்சியினமையாற் பொருளும்பெறா தும்
மினறி யிம்மை மையிற் றானே கமக்கில்லாதே போயிற்றெ
யே யிடருழப்பர் னறு துணபததையு முறுவார்கள்.

வேற்றி வினை இன்ப துன்பங்கட்குக் காரணமாகிய ம
யதுண்டேல் டிய முயற்சியுமின்றி முற்சநங்ஙகளி லாராச்
சித்த விருவினைப்பலனகா வேறுண்டாகில்,
இமமை யின அந்நூலிவவிடத்து முயற்சியு மடியமின்
முயற்சியின்றி லாதிருக்கவும பொருளுண்டாக வேணுவ
யெய்திட வேண காண எ-று
மெய்கே (௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல்சங்கை

இந்ததேகத்தினுடைய உச்சாகத்தினாலே பருவான திர
வியதைகத்தேடி, அதினாலே இந்ததேகத்திலே தானே சுகத்
தைய மனுபவிப்பார்கள் உச்சாக மில்லா நவாகருகருப பொ
ருளுவில்லாம விவகேசானே துகத்ததை அனுபவிப்பார்கள். இ
ந்த உச்சாக மடிமை பெனகிற விரண்டல்லாமல் வேறே புள்
ணியப்பாபங்களென நிரவநி முண்டாமாகில் உச்சாகமன்றியி
லே யிப்பொழு திவவிடத்துண்டாக வேண்டும

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

காரணமாகக் காணப்பட்ட பொருளைக் காரணமாக விஃ
தமையுமென்று, கற்பிப்பதே முக்கியம், கரணத் காரண கற்ப
னை நிஷ்பிரயோசனமென் ருசங்கிக்கின்றா.

வெளிப்பொருள்.

—

உ—சூத்திரம். அக்விதஇலக்கணம். எ அக

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இவ்வுரை - அ - செ, சோககடபட்டி ருபபகைக காணக.

—

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு

—0—

மீளவு 0 இமமையிலே தொழில்களைச் செய்து பதாராதத
ங்களை யுண்டாகக் கி யதனா லு ண்டான போகங்களை யிதக ச
நகத்திலே யனுபவிக்கும் கொழிநற மறுமைப்பய நிலையெ
னகந உலகாயுதன மதமே லருளி செய்கிருர்.

இரண்டின முயற்சியாலே யிருகிங் யீட்டி - இந்த சகந
தநி லு ண்டாகிய உற்சாகநகதகாலே மிகுதி பாகந தனங்களைசே
கரித்தது,—இன்பமிமமையே துநாவா-நகசப்பதாராததங்
லு ண்டாய போகநகரை யிதக சகநத்திலே புரியாநிற்பாகள்,—
செய்கி யிலாதவா பொருளுமின்றி யிமமையே விடருழ்பபா -
ஒரு தொழிலுஞ் செய்ய மாட்டாதவா தனங்களு மில்லை
யா யிமமையிலே துயரத்தோடே கூடி அநீதப்படாநிற்பாக
ள்,—வேறி நு வினையதனடேல் - இதுவொழிநறு வேறே முற
சகநத்தி லாராசகிந்த பு ணணி பபாவங் களு ண்டாமாகில்,—இம
மையின முயற்சியன்றி யெய்யுட வேணுமிங்கே - இந்த சகந
தகிலே ஒருதொழிலுஞ் செய்யாமலிருக்கச செய்தேயுந திரவி
ய முண்டாகவேணும், அபபடி யுண்டாகாத அதகொண்டே ம
றுமைப்பயனிலை யானகபால், இந்த சகநத்திலே செய்த தொ
ழிலா லு ண்டாகிய பயனை இங்கே யனுபவிப்பன.

இதனாற் சொல்லியது, உலகாயதன் இமமையிலே தொழி
ல்களைச்செய்து அதனா லு ண்டாகிய திரவியங்களைக கொண்கி

இமமைப்பயனை யனுபவிக்கிற தொழிந்த மறுமைப்பயனில்லை
பெணருன என்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

— 0 —

இவ்வுரை - அ - செ, சோக்கபபட்டிருப்பதைக் காண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

— ஸ்ரீ:ஸ்வ: —

அவனை மறுத்துணாததுக்குரை.

இருவினைச் செயல்காணிமமை யிரும்பொரு ளி
ன்பமவிண்ணடி, வருவினை செய்யுங்காலை மடிவரு மடியு
ய்னயிக, தருவினை யதனிலத்தந தானநுந துயரநதந
கு, மொருவினை செய்யாதோரு முடையரிவ வுலகத்
துளனோ. (அ)

(இ-ள) இருவி நீ முற்கூறிப மடியு முயறசியு மிருவினை
னைச செய யால வருகு செயதிகாண, ஆனமாகடம
லகாண து முபறசியா லுண்டாவதல்ல அஃதெவ்வ
னமெனினில் ?

இம்மையிரும் இமமைக்கண னெருவன மிகவும பொரு
பொரு ளினபம டேட வாசைபபட் டகறகேற்ற வினைசெய்
வேனடி வருவி யுங் காலத்தி லவன் முற்சநநத்தி லாச்சித்
னை செய்யுங்கா த நலவினைப்பய னுண்டாகாவிடத் தமமுய
லை மடிவரும் ற்சி நீங்கி மடிமைவநது பொருநதாநிறகும
மடியுமினறித் மடிமைவந்த காலத்து மடிமை நீங்கிப
தருவினை யதனி பொருளவரவிற கேதுவாகிய வைகளா லீட்

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். எகக

லத்தந தானறு டியதனமு மொரோவழி பொருந்தம. முந்
ந துயரநதகுகும் சநநத்தி லார்ச்சித்தந சநகணமயில்லைபாகிற்
களவுமுதலியவறகுற பொருள போனவா
தேதுன்பமடையாநிறகும

ஒருவினை செ ஆகையா விபபடிப்பட்டதொரு முயர்ச்
ய்யாதோரு மு சி செய்யாதிருக்கவுட, பூர்வத்தி லாரச்சித்தந
டைய ரிய வுலகந கணமபலத்தானே பொருளெயு மினபததையு
துளளே. முடையரா யிருப்பாகள எ-று

உமமை யுயர்வு சிறப்பு

(அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இதநசூத்திரம்.

இருவினைச் செயல்காண-சுகதககங்கள் வருவதெல்லாம்
புண்ணியபாபங்க ளுடைய தொழிலிஞ்ஞலல்லது இம்முபதச்சி
யால் வாராதுகாண, அதெவ்வாறெனவில்?— இமமையிரும
பொருளினபம வேண்டி வருவினை செய்யுங்காலை மடிவரும ம
டியுமினறித தருவினை யவனி லத்தந தானறுந துயருநதவகுட-
இமமையிலே அதிகமான பொருள்ததேடி சுகத்தை யனுபவிக
கவேண்டிப பொருளவரு முயாச்சிபைச செய்யுங்காலத்து மடி
மைவரும. மடிமையைத தவிராது உச்சாகத்தைப பண்ணினு ம
தனூற பொருளு நில்லாமல் போனாலும் போம. பொருளில்லா
ததனி அபாயம் வரினுமவரும,— ஒருவினைச செய்யாகோரு
முடைய ரியவுலகத் துளளே-பிராரத்த மல்லது வாராதென
னும் முறைமையை யறிந்த பெரியோரா, அயாசிதவ்ருதமாக பூமி
யினகண்ணை யிருக்கவும் அவர்களுக்கூ சீவனம் நடக்கவும்
கண்டோம்.

ஞானப்பிரகாசனா வருமாறு.

—0—

இமமையின முபற்சசியாற் செய்யுங்கனம மோரிடத்திற் பலததைப பொருநடு யோரிடத்தி னீங்கி வியப்சரிபாதாதலா லவியப்சரித்த விடகதக கரணத் காரணங கழபிகக வேணு மென்று காண்பிக்கினரா.

கெளிபபொருள.

—

சிவஞானயோகியருனா வருமாறு.

—0—

அற்றேல் அக்காரணாவது முயற்சியையாமென்பது உடம்பாடபுற மெனிராமரையிறும வைத்தக கனகடாக உழிப க்கிடத்தலின அதுவேயடையுட, வேறுமோர் காரணங கோட னயிகையா மென்றது பொருநகாது அஃதொரோவழிப பிற ழுதலுர் அவவிருகிறத்தினும் வைத்தறிபக கிடத்தலின நிபத காரணம வேறு னடென்பது பெறப்படுதலால், அதுவே ஆண டைசுகுப் புலனாகாத சஞ்சிதவினை மென்று அறிப்பபடுமென்ப தாம்

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையராதல் கிழியீடு நேர்பட ப்பெறரா முதலாயினாமாடடுக காணப்படும

ரண்டியரென்றது செல்வரை. அஃது உடையார்மு வி ல்லரறபோல்' எனபதனூனுமறிச

இவைநானகு செயுளாலுர் உலோகாயதர் மதமயற்றி யாசங்க்குதுப பரிக்கித்ததுச் சஞ்சித மெணப்படு மிருவினை யு னமை, காரிடவேதுவின வைத்துச் சாதிககப்பட்டது.

அந்தேல், இருவினையையையுமாகவின “முயற்சி திருவி
 னைடாககு முடிந்தினமை-யினமை புத்தி” எனபதுபு
 றிச செயலும மனவெழுச்சிகுப பயனிலை போலுமெனினி அ
 து முன்னற கூறப்படும (எ-அ)

நிரம்பவழியுருண வகுமாறு.

மேலும அவனைகோகி மறுமப்பய வுடையு மறுக
 தருளிச செய்குரா

இருவினைச செயல்காண் - சீமுன்னே சொன்னவையிற்
 லாம முதசநத்திலே செயத புண்ணியபாவங்களினு வுள்ள
 முறைமைகாண், — இமமை யிருப்பொரு டின்பமேயெனடா-இ
 கத சநத்திலே மிக பராத்தத்திலு ளுண்டாகிய போக
 ததை விருபி, —யருவினை செய்யுங்காலை மடியரு - திவிப
 முண்டாகத சககெ தொழில்களிலே நின்று உறாத்தாறு, மு
 தசநத்திற் செயத புண்ணியபாவங்க ளுள்ளபாவகறு கூடி
 த சிலையாகல், உறாக்கெற்ற வயாத்திலே இத்தகு மறுச
 லையாகிய மடிமைவந்து கூடாநிறுதி இறுவனநியு, —மடிய
 மினைத திருவினை உதவிலதகற் தானலக துபருசங்கும-போ
 தமு மடியாமல் மிகுந்த விருப்பத்துடனே திவிபமுண்டாக
 த தகக தொழில்களைச செய்காலும,முதசநத்திலே இவனசெ
 யத புண்ணிய கனமயிலைபாகல், இவன கையிலுள்ள திரவிப
 கநானும போய், மேல்வருகிற ஆதியமு முண்டாகாமல், வியா
 குலமே யுண்டாகாநிற்கும் — ஒருவினை செய்பாதோரு முடை
 ய ரியவுலகத்துள்ளே-இப்படி முன்கொலைப்பட்ட தொழில
 களுகுகுள ஒருதொழில்களுகு செய்யாநிறுத்தவாகள முதசந

ததிலே செய்த புண்ணிய கன்மங்களுக்கீடாக மிகுத்த சிவகா
தனபசியா யிருட்பாகள, பிரத்திடட்சமாக இநதப் பூலோகந
தனக்குள்ளே

இஃஹை சொல்லியது இம்மையிலு னடான பதார்த்தங்
களு மநதப்பதார்த்தங்களா லுண்டாகிய புசிப்புகளுஞ் சாவ
மு மறுமையிலுள்ள புண்ணியபாவங்களுக்கீடாக வருகிறதொ
ழிகது, இம்மையிலுள்ள தல்லவென்று, உலகாயதனை நோக்கி ம
து துத்தருளிச் செய்தாரென்று முறைமையறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அந்தேல்-அக்காரணமாவது முயற்சியே யாமென்பது —
முயற்சியானே யிமையின் - முயற்சியா விமமைககண, — இரு
நிதியீட்டி, — மிகுந்தபொருளகளை யீட்டுதல் செய்து, — இன்ப
மிடமைபேதுசாவர் - இன்பத்தையு மிப்பிறப்பின கண்ணே ய
னுபவிப்பரென வுடன பாட்டினும், — செய்தியிலாதவா பொரு
ளுமினதி - முயற்சியிலாதவா போருளிதலினதி, — இம்மையேயி
டருழப்பர் - இப்பிறப்பினகட்டுன்பத்தினை யெய்தவரென எதிர
மறையினும் வையத்துக் கண்கூடாக அறியக்கூடாதலி னதுவே
யமையும, — வேற்றுவினையதுண்டேல் - அதவனறி யிருவினையெ
ன்பதொன்றுண்டென வேறுமேரா காரணங்கொள்ளின, — இ
ம்மையின் முயற்சியினதி - இப்பிறப்பினகண் யாதொரு முயற்சி
யினதியும, — இங்கேயெய்திட வேண்டும் - இவ்விடத்திற் பொ
ருள கைகூடவேண்டும். அஃஹைமையா னதுபொருநதாரதெனி
ன, — இம்மை யிரும்பொருளினபம் வேண்டி - இம்மைக்கட
பெரிய பொருளின்பங்கள் கருதி, — வருவினைசெய்யுங்காலே மடி

உ—சூத்திரம். அத்விநிலக்கணம். எகடு

வரும் - வருகின்றவினை செய்யுமிடத்துச் சோம்பலுண்டாகலானும்;—ரடிமுமினறி - சோமபலையனறி,—தருவினை யதவி லத தநகானம - தருகின்ற முயற்சிக்ககண பொருளினறிப் போதலானும்;—தயருந்தகம-அதனாறுணப மெய்துதலானும்;—இயவுலகத்தளவினை-இலவுலகனைகண;—ஒருவினை செயயாதோரு முடையா-டாதொரு முபறசி செயயாதோரு செய்வாராத் திருகுதலானு மாத்ய பிழ்ச்சியு மவவிருத்தித்திறம வைத்தநீராக்நடதக வினி யககாரணம வேறுவென்பது பெறபபிதலால்;—இருவினைசெயல்காண் - அதவேயானடைககுப புலனாகா சஞ்சிதைவினைபென தறியபபி மென்பதாம்

இவைநான்குசெய்யானு முலகாயதாமதம் பற்றி யாசங்குதப டிரிபிததுச சருநிதமென்பபி மிருவினையுணமை காபியேதுவினைவைத்துச சாதிககப பட்டது (எ—உ)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆனமா முனசநநதி லார்ச்சித்த கனமபலத்துக திடாக விசசந ரெடுங்குங காலத்திற பேறுமதலிப வாறு வகையா லனுபவித்தத தொலைக்கு முறைமை யுனாததுகரா.

பேறிழ விற்பமோபி பிணிமுபபுச் சாககாடுள னு, மாறுமுன கருவிறபட்ட தவ்விதி யநுபவத்தா, லேறிபி முனபுசெயத கனமயிங் விவறிறகேது, தேறுநீ யினிச்செய கனம மேலுடற சேருமனதே. (சு)

(இ-எ.) பேறிழ சநநமுதலிப வாறு மானமாச சுககில வினபமோ சுரோணித்தத்தனம வாயுவுடனுங் கூடிச

எகக சிவஞானசித்தியார் சபக்சும்.

மீயிணி மூப்புச் சூககுமசீரத்தூடன் கருப்பாசயத்திற் றங்
சாக்கா டெனனு குடபொழுது சிவனு லககாலத் தமைத்தநா
மாறு முனகருவி கும.

உபட்டது

அவ்விதி யனு இவ்வனம் விசிககப்பட்டவிதி யனுபவித்
பவதநா லேநீயி தே தொலைக்கப்படும்.

ம

முனபுசெய்த முற்சநத்தி லானமாக்க ளார்சசித்த
கனமயிங் கிவந் விருவினைகளு மிப்பொழு திவவிடத் தனுப
நீர்கேது விபதநா னவற்றிறகுக் காரணமாம்.

தேநூந் யிவிச நிசுழகாலத்திற் சரீரிசெய்கிற கனமங்க
செய்மசனமமே னும வருகிற சநநதுககுக் காரணமாயி
லுடற் சேருமன ருந நகரத் தேகத்திற் கூடுமென்று நீடுள்ளி
நே வாயாக எ-று.

இருவினையெனையெனனும் விருத்தமுத லிகநான்கு மொ
ரு தொடா

சுப்பிரபேதத்திற் பேதித்துக் கூறிய தாகம பேதமென
வறிக.

கருவுட்பட்டனவென்று பன்மை கூறா தொருமை கூறி
யது, “ஒருமையிற் பணையும் பணையினொருமையு மோரிடம்
பிறவிடந சமுவலு முளவே” எனபதனற கூறியதெனவறிக.

“அட்டகவுலகத்தோடே யுயிரிபிதாவருக்கனனுதி, தொ
ட்டவனுதானதொககுச் சுககிலத்தூடனேதோனறிப், பட்டனை
பபசத்திற் பட்டிக கருட்டையிற் பதிந்தமுற்றிச், சட்டகமென
ததோனறித் தரணியிறறங்கிச்சாயுர்” எனவறிக. (க)

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௭௯௭

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

மேலும்.

பேறு-ஒன்றுண்டாதிதக,—இழவு-போறது,—இன்பம்-சுகம்,—பிணி-துக்கம்,—(ஒசி-இடைச்சொல்)மூப்பு-நரைதிரை,—சாக்காடு - மரணம்,— எனலுமாறு முன கருவுட்பட்டது-இப்படிச்சொல்லப்பட்டு ஆறும் கறுவிற பதிநிறபோழுதே முன செய்த கருமத்தில் பசுரவமானவை பிராரத்தகமாகப் பொருக்கப்பட்டது,—அவ்விதி யனுபவத்தால் ஏறிடும,— அநகபிராரத்தத்தினுடைய சுக சுககானுபவத்தினாலே சுகாமயமேறிடும,— முன செய்த கனமயிங்கிதனுட்கேது-பூரவத்திலே செய்த கருமங்களிசுகதேகத்திலே யனுபவிக்கிற சுகதுசுகங்களுக்கேது,— தேறு நியமி - செய்கனமமேலுடற் சேருளரே-இருத்தெக்கதிலே செய்சிற்பு ண்ணியப்பாபங்களினாலே மேல் தேகாதிக்களைய பொருநதுமென்று தெளிவாயாக

—

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

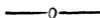
—o—

பிராரத்தகமபுசிககுமிடத் தாகாமிய மேறுமுறைகையி, அத சஞ்சிததோடு கலந்த காலாகரத்திற் பலன கொடுக்கு மென்பதும், பல மாறுண்டென்பதும் படித்தறிவிக்கின்றா

பேறு - தனக்கு யோசகிய போக்கியப் பொருள்ப் பொருநதுதல்,—இழவு - நியமித்த காலாகரத்தி லதைப்பிரிதல்,—இன்பமோடுபிணி - சுகதுக்கம்,—மூப்பு - நரைதிரை,—சாக்காடு-மரணமென்கின்ற,—ஆறு முன கருவுட்பட்டது-சார்த்தகடைத்தது,—அவ்விதி யனுபவத்தால் - நியமித்தவாறின

சுறுபூசியால்,—ஏழிம - ஆகாமிப கனமம் வந்துபொருந்து
 ம,—முன்பு செய்த கனம மிங்கதனுக்கேற - முன சனமவ
 களிதப னணிச சஞ்சிதமாய்க் கட்டுப்பட்ட கனமத்துட் பகரு
 வ'மரீய பிராரதத கன்ம மியவாகருறுங் காரணம். கண்டகா
 ரிபாவமானத்தாற் காணாத சாரண மனுமிதிக்கப்பட்டது,—
 கேறுகீ - இப்படி மனுமிதித்தநீர்,—ஒளிசசெய் கன்ம மேலு
 டற நேருமனதே - இப்போதேது மாகாமிபகனம நேற சஞ்சி
 தத்கோடு கலந்த சில பசுவமாயப் பிராரததகனமத்கோடு
 கூடி மேல்வருளு சனமங்களி லெடுகருளு சரீரங்களிற் பேறி
 முயின்முத லாறு பலத்தோடும் பொருந் தம்,—கண்ட கார
 ணுமானத்தாற் காணாதகாரிய மனுமிதிக்கப்பட்டது

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

எடுத்ததோருடம்பின் வரககடவனவாகிய இனபத்துப
 னகடகு ஏதுவாகிய செல்வ வறுமைகளும, அவற்றின் வரும உ
 யாவிழிவுகளும, அவற்றொடைய இனபத துன்பங்களாகிய வர
 றுமமுனைதானே சுகசுகமமாய்ச் சுருவினானைநது கிடந்தன
 வனறி, அப்போதப்போது உளவாவனவல்ல அவைப்பின்னாத
 னூலமாய்வந்துகூடுதல் அவற்றையனுபவித்ததற்குக் துணையாகிய
 முயற்சியாலும். அங்கனமனுபவித்ததற்குத் துணையாகவெழுந
 து முயற்சியும் அவ்வளவினொழியாத மறநேருடம்பிறப்பிம அ
 வவறுவகைகளும் வித்தாய நிலைபெறும். முற்பிறவியினிச்சுழ்தமு
 யற்சி இப்பிறவியின் வருமவ்வாறிந்தொ ஏதுவாயினுற போலு
 மத்தனையேமுயற்சியானுகக்கடவறு பிதிநிலையென்பதாம்.

பிணியென்பது ாண்டுத துன்பமாய் நிறையே யுணரத்தி நி
 னறது.

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். எசுசு

“நோயுயினபமும்” என்றார் தோல்காப்பியனாரும்”

ஈண்டு மூப்பெனறது உயர்ச்சியினமேற்று, அது“விண்ணோ
ர்க்கெல்லா மூப்பாய்” எனபதனானும், மூத்ததிருப்பதிகமென்ப
தனானுமுணாக

சாககாடு போறலின இழிவைச் சாககாடென றுபசரி
தநார

எனமூப்புச்சாககாடுகள், பேறிழவினபம பின்னீபாலத்
தமமுன் மறுதலையாகாமையானும், அவற்றின மறுகலைப்பொ
ருளகல் உடன கூறாமையானும், இவற்றுடையகுதலின வேறு
கூறவே னாடாமையானும், காலமபற்றி ஒருகலையான வருமம
பயினகன ஐயமறுதல் வேண்டாமையானும், அவற்றையுடன
வைதென்னணி யுரைசெய்கல் பொருநதாமையறிக்க.

ஒரி எவ்வாறானகன வந்தது

ஞ்சு சுவவந்தகையிற பாகுபாடினரைபற்றிப் பட்டசெ
ன்று ஒருரைப்பாலால் கூறினாற.

கூறக்கல் ஒறிந்மென்பது தூலமாய் விளங்குமென்பதாயி
ற்று.

இது சதகாரியவாதம்.

அனுபவமெனக காரணத்தக காரியமாக வுபசரித்தார்.
முன்புசெய்க்கனம் மிங் கிவற்றிதகேது என்றது எடுதது
ககாட்டுவமை.

ஈணடுககனமெனறது முபறசுமை.

மேலே வினையெனறதுமது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மும்சநநத்திற் சரீரத்தா லுண்டான புண்ணிய பாவங்க ளநதச் சரீரம வ்டிமபொழுது அதுவும் ஒக்கப்போம், அது இந தசநநத்தில் வநது பொருநதுகிற முறைமை யெப்படியென்ற வளை நோக்கி அருளிச்செய்க்ஞா.

டேறிழ வினபமோடு பிணிமூப்புச் சார்காடெனனு மாறு முன கருவுட்பட்டது - இவன பொருடசாவு உயிரசசார்வு என்று சொல்லப்பட்ட விரண்டையும் பெறுகிறதா, இவையி ருரை யிழநதுவிடுகிறதா, ஒருசுகதுகசக்தை யுறுபவிசகிறதும், அசநேடு விபாதிமுதலான துககங்கீர உறுபவிசகிறதா, வி றுதநாயியததால் வருகிற துககங்கீர, மாணமும, என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஆறுகாரியமு முறசநநத்திற் செய்தது; இடபொழுது மாதாவினுதரத்தி லுண்டாகிய சருபடையிலே ஆ னமா வணுவாகச சென்று பதிசிற வவதரத்திலே யிவையும் சூ க்கமாகச சென்று கூடிப் பதியாநிறதும்—அவவிதி யறுபவத தா லேறிமும்-அநதமுறைமை பரமேஸவரன விதிததபடியே ய றுபவிததத துலைதபோம். இதற்குக் காரணமேதெனனி?— முனபுசெய்க கண்டமிவகவற்றிறகேது-முறசநநத்திலார்சகித தபுண்ணியபாவம இவவிடதது இநத அறுபவததகரும் அது யே காரணமா. இநதவ்வுடலில இப்பொழுது செய்கிற கண மம அறுபவிப்ப தெப்படியெனனில?—தேறூர் யினிச்செய்கன மமேலுடற சேருமனதே- இநத முறைமைபோல இப்பொழு துநீசெய்கிற கணமங்கனும் வருகிற சநநத்தில் எடுக்கிற தேக த்திலே கூடுமென்று புதகிபண்ணுவாயாக.

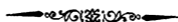
இதற்குச் சொல்லியது முறசநநத்திற் செய்த புண்ணிய பாவம இநத சநநத்திற் பொருநதுகிறபடி யெப்படி யென்ற

வனுக்கு அதவந்த பொருந்தகிற முறைமையும்; அதனாலுள்ள சுகதுக்கங்களை இத்தவடலிலே யறுபவிககச செய்தே ஆர்சித்த புண்ணியபாவங்களை மேலெடுக்கிற வுடலுக்கு அறுபவமாமென்ன முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

பேறிழவு - எடுத்ததோருடமபின் வரககடவனவாகிய இனபத் தனபங்சட்டேகதுவாகிய செல்வம்வறுமைகளும்,—மூப்புச்சாககாபி—ஆவற்றானவரும் உயாவிழிவுகளும்,—இனபமொபிபினி - அவற்றானுகிய இனபத்துனபங்ளும்,—என்னுமாறும—ஆசியுற்றும,—முனசருவு—பட்டது - முன்னேதானே சூகசுமமாயச கருவினுமைத்து கிடந்தவனறி படபோதப்போதுளவாவனவல்ல,—அவவிதியனுபவதநாலேறிடு—அவை பின்னர் ததுலமார்வத்துகிதலவற்றையனுபவிக்கற்கு, துணையாகிய முயற்சிபாணம்,—முன்புசெய்க்கணமமிக்கிசுகுகேத—அங்கனமனுபவித்திறகு, துணையாக எழுந்த முயற்சியும் அவவளவிலொழிபாது மறறேரு—மபிற்பபிம அவவறுவகைக்கும் வித்தாய்நிலைபெறும்,—இனிசசெய்கனமேலுடற்சேருமனறே—முற்பிறவியிநிழந்தமுயற்சி யிப்பிறவியினவரும் அவவாற்றகுமேதவாயினுறபோலு மததனைபே முபறசியானுகககடவதபிறிதினலையேன, நீகேத—நீசெரிவாயாக.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இக்கணமம் பிறவாகாநாதி யெனபதற் குகார
 ன பூரவமாக வுணர்த்துகுறா

உடறசெயல் கனமய்ந்த வுடல்வந்த வாறெள்ள
 னென்னில், பிடபபபி முன்னுடமபின் வினையிந்த வு

டல்வினைக்குந், தொடர்ச்சியா லொன்றுக்கொன்று தொன்றுதொட்டநதிவித்தி, னிடத்தினின மரமர தின வித்தும்வந் தியையுமாபோல். (க0)

(இ - ள) உடற் இவவிருவீகளு முடலின காரியமாக செயல் கன வேணும், இனி யிவவுட லுளதாதற்கு கார மமிநத வுட னம யாசென்று கேட்குறயாகில், ல்வநத வாறெ னசெனனிச்

விடப்படு மு முறசநநதிநி விடப்பட்ட தேகத்தினி னனுடம்பின வி னறு செயசகனம மிநத சநநதை யுண னையிநத வுட ல் டாசகுடுவென்று நீசொல்லி? இஃதோதரா விளைகமும சிரயமெனறுவ குற்றமு கிடாம அஃசென்று, தொடாசசி இநதமுறையே கனமு முடலுமொன்று யா லொ னறுக க கொன்று காரணமாய்த் தொடர்ந்து தொ கொன்று தொட் டாநது சநநதகடோறும வருகையா லிவை டநாதி பிரவாகாநாதி யாகும் அஃதெனபோல் வெ னனிச்?

விததி விடத் விததிவிடதது மரமுண்டார் மரத்தின தினின மரமரத க ன விததுண்டா யிப்படி பொன்றுககொ தின விநதுறவந னறு சாரணமாய் வநது தோன்றுமாறு தியையு மாபோ போல் எ - று ல்.

பிரவாகம எனப திடையறமம் வரும் பெருக்கெனவறிக. பிரவாகாநாதி, அநாதியென்பதில் தலைக்குறைதத லாககி னார்.

இதற்குச் சிந்தியமும் பார்க்கியையு மெனவறிக. (க1)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

உடற்செயல் கணமநசவுடலவநதவா நென்னெனில்-உட
 லினுலே புண்ணியபாபங்ள செய்யப்பட்டது; இதவுடல்
 புண்ணியபாபங்ளிலுலே வந்ததெனில்? அனனியோனனி
 யாசிராமாசுகுத, உகையால் தேதேநகிளிபாதி யுற்பதிகளுககா
 ரணேரெனெனில்— விடப்படி முன்னடாபின வினையிந
 வுடல்வினேகளுந தொடாட்சியா ரொன்றுககொன்று தொன
 றுதொடடநா? - முன்னேவிடப்பட்ட தேகத்தினுலே பண
 ணினகரும மிநதவுடலு னடாசகூர, இப்படியே கொன்று
 தொட்டு ஒன்றுககொன்று ஶீ தவநதமாய் பிரவாகாநாதிபாயு
 டையது எவ்வாறெனில்?—விதிநிடைத்தினி ன மர மரத்தி
 னவித்தம வநதவாயு ராபோல் - ஒருசீரமானதிலே ஒருவிரு
 க்குமுண்டாகி அந்நவிருகூத்திலே அநேகவிருடசங் காரண
 மாக அநேகசீரங்குண்டாம், அவ்வாறுகருமமானது பிரவா
 காநாதிபாய் முமமலத்தொன்றிப் புண்ணியபாபவ்வருபமா
 ய்அத்துவரிஷ்டமாய் இருவினைகளுககுடகாரணமா யிருதகலா
 ல் இவ்வாறுதேகங்களுங் கருமங்களுமுண்டாம், *அனனியோ
 னனியாசிரயதோஷமில்லை.

ஶீ தவந்தம-இரணமி.

* அனனியோநநிடாச்சரயம்-சுன்னையறிய அதனறிவையும்
 அதைஅறிபத்தன்னறிவையு மபேடசிககிற ஒருகுற்றம்

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

சரீர கணமப் பிரபந்தம பிரவாகாநாதியென்று பேசுகி
 னஞர்.

சரீரந்தரங் கன்மந்தரம், கன்மாநதரஞ் சரீரந்தரத்து
 க்குக் காரணமாதலால், இந்ரேகராசரய தோஷமு மில்லை
 யென நிருசயம்
 வெளிப பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அங்கனம் உடலும் வினையும், விததும் மரமும்போலத், த
 ம்முட காரண காரிரமாய்த் தொனதுதொட்டுப் பிரவாகா நா
 தியாய் வருதலின, அவறறிதகுத தடமுன முறபிற்பாடு முடியா
 தென்பதாம்.

அறநேல், வரமபின் றிபோடி அநவத்தையாப போலும்
 னமலைபற்க, அவ்விரண்டற்குமுலமாகிய சூசகுமவுடம்பு வே
 றுண்டையின.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

கன்மங்களெல்லா முடலானே யுண்டானது, இநதவுடல்
 தான ஏதானே யுண்டானது எனறவனை நோக்கி; மேலருளிச்
 செய்கிறார்

உடற்செயல் கனமமிநத வுடல்வநக வாறேனென்னில் -
 கனமங்களெல்லா முடலிலே நின்று செய்ப்பட்டதா யிருந்
 தது, எனசகு இநத வுடம்புவந்து கூடினமுறைமை எப்படி
 யெனினில், - விடப்படு முன்னுடம்பின வினையிநத வுடல்வினை
 க்கும் - முற்ககநகதில் விடப்பட்ட சரீரத்திலே நின்று செய்
 த கன்மம் இனிமேல் ஒருடலை யுண்டாகும். இப்படியே, -

தொடர்ச்சியாய் ஒன்றுக்கொன்று தொட்டு - ஆகையாலே ஒருதேசத்திற் செய்த கனமம் ஒருதேசத்தை யுண்டாக்கப்பட்டு இப்படி தொண்டி தொட்டு வாராநிற்கும் அவ்வன்போல எனலில்,—அநாதி வித்தினிடத்தினின்று மரமரத்தின வித்தமவந் திசையுமாதோல் - அநாதியே விவையினிடத்திலே மரமும அநதமரத்திலே விவையுமவநது தோன்றுகூறப்போல.

முன்னுடைய பின்னையிந்த வுடல்விடக்கூற, கனமமென்ப தொன்றிலலை பென்ற உலகாயத்தை நோக்கி, கனமமுண்டென்று மறுத்து அருளிச்செய்ததெனக் கொள்க

அதாவது யோனிபேதங்க ளாகவும் இரத்திரியங்க ளேற்ற க குறைவாகவும் சாத்திரபேதங்களாகவும் இப்படி பலபேதப்பட்டது கனமத்துக் கீடாகையால், கனமமுண்டென்றதெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபகூடம் “ஐதுநான்கொரு மூன்றிரண்டு—ஐனந்தா யுடலங்களின, வந்திடாவுணர் விக் தியங்களும் வனவபனையு மினமையாம், புத்தியோடிய வனனபோக குணங்களுத புணர்ச்சிநான், தந்திடாதிவை பேதமாயிட வந்தவாவினை தந்தவா.

சித-பர-உல-மறு, கூ-செ.

தொடர்ச்சியா லொன்றுக் கொன்று தொண்டிதொட்ட நாதி, இடமையிற் செய்தது இரடையிலை மனுபவிககிற தொழிந்த முன்புள்ள தல்லவென்றவனே நோக்கி மறுத்தருளிச்செய்ததெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபகூடம் “அநாதிய லனாவின் நெனின் மலமாயைகனம மனுச்சிய, அநாதிக்கனம மனுக்கள் செய்ய வறித்துகனம முடநசெயா, வநாதிக்காரிய மாமுடற்க

எச்சிசன்மபணை யாவழிந், தநாதி யாதி யமைக்கவேண்டு மமைப்
பிடுகிடு மநாடுயே ” எனனுடதுங் கண்டுக்கொள்க

சி, த-பர-உல-மறு, சஅ-செ.

இசுஹை சொல்லியது வித்தினிடத்திலே மரமுண்டானு
ந்போலவு மீளவு மா, திலே வித்துண டானுறபோலவும, கன
மத்தினுலே யுடலுண்டாயு மீளவு முடலினுலே கனமமுண்டா
யு, இப்படி சரீரமுங் கனமமும உநாதி யே தொண்டு கொட
டு தொடாசசியாய் வருமெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

உடற்செயல்கனமம் - தனுவினசெடதிபாற கனமமுண்
டாம்,— இந்நவுடல்வநக வாறேதெனனிஸ-இத்தனுஉண்டாத
நருக காரணமபாதெனில்,—விடப்படு முன்னுடம்பின்வினைந்
ககப்படு முறநனுவினகனமம்,—இந்நவுடல்வின்கும-இத்தனு
வைவிளவிசும,—வித்தினிடத்தினினைமரம - வித்தினகனமர
மும,— மரத்தினவித்தம வந்தினையுமபோல்-மரத்தினகன
வித்தம வந்துபொருந்து மாறுபோல்,—ஒன்றுக்கொன்று தொ
டாசசியாய் - தமமுடகாரணகாரிபமாய்,—தொன்றுகொட்ட
நாதி-தொன்றுகொட்டிப பிரவாகாநாதி யாய் வருதவினவரறி
நருக தமமுறமுற்பிறபாடு முடியாசென்பதாம்

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உல-மறு—

இப்படி யுடலெடுத்தத திரிந்றவனுக் காகாயி
யமேறுமா துணர்த்துக்குர்

முறசெயல் விதியையிந்த முயறசியோ டனுபவி
த்தா, விச்செயல் பலிக்குமாறெ னித்தமகி தங்கண்முன்

ன, ரச்செய லானாவிடரு மவைசெயின் மேலைக்காரு
ம், பிறசெயா தனுபவிப்ப தினறுபின் றொடருஞ்செ
யதி. (கக)

(இ-ள.) முற்செ முற்சநகவாளி லார்ச்சித்த கனம மிகதச
யல் விதிபை நகத்தின முயற்சியாற பிராரதசம புசித
யிசக முயற் தவிடடா லிப்பொழு திவகே யதுபவித த
சியா டனுபவித விநிற்றொழிந து றெலுமொரு சநகத்தக
தா விசசெயல் ப காகாமியமாகக கூடு முறைமையே யெப்ப
ல்கு மா றெ டியென்று சேட்றிறயாநில்,
ன

இத மக்தவக மறுமைக ணு னடாம வினை யீ. னடதனை
ள ப புசிக்கு மவசுரத்தி வியான பிறையோ
மயினேன பிறொனகஞ்ச தீமைசெய நாரொ
னனு மிகாதவகளை

முன ன ரச் முற்சநகத்தி விதாதிதஞ் செய்தகளு ளு
செயல் ணடாய கனம மிப்போ தனுபவமாகும்,

ஆலுலிகு ம இப்படிப் பிராரதசம் புசிகையி ளுன்
வைவெயின் மே டானகானகபா லிப்பொழுது மதனைப புசி
லைக்காகும் ககிற காலத து ணடாகிற விதாதிதமும் வரு
கிற சநகத்தக கேதவாகா நிறகும்

பிற்செயா த ஒருகாலத்து மிகனுக காகாமிய மேறாம
னு ப விப்ப தின் ற் புசிப்புணடாக மாட்டாது,
று

பின் றொடரு இப்படியே சநகவகடோறுந் தொடர்ந்த
ஞ் செடதி தொடர்ந்து வராநிறகும் எ-று.

முற்செயலென்றதுமுத லேந்துகஞ் சிந்தியாகம மென
வநிக. (கக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

முற்செயல்விதியை யிந்தமுயற்சியோ டனுபவித்தா விச் செயலபிசுக்ரமாதென-பூரவத்திறசெய்த புண்ணியபாபங்களை யிந்ததேகத்தில் யத்தினததினலே புசிக்ரதேயாலால், இத்தலில் மேலகருமமேறுமபடி மெப்படிடெனனி?—இதமகிதங்கள-விருப்பு வெறுப்பாம,— முன்னரசசெயலாலால்-பூர்வத்திலும் புசிககையில் விறுப்பு வெறுப்பா லாகாமிய மேறுகையால்,—இங்கு மலைசெயிசமேலைக்காகுட-இவவீடதது மககவிருப்பு வெறுப்பைபண்ணினால் மேல்சநநநக தேறுவால்,—பிற்செயாதனுபவிப்பதினது-சிவா னுககிரகத்தினலே ராகததுவேஷ நி ருமுசகனுகொழிய ஆகாமியமேறுதபடி புசிககிதுகூடாது, ஆகையா லாகாமியம் பொருநத அனுபவிப்பதில்லாமையால்,— பிற்செயலருளுசெய்கி - செய்யப்பட்ட தொழிலானது புண்ணியபாவங்களால் சனம தொடர்ச்சியாய்வரும்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆகாமியம் வந்தேறுமாறு கூறுகின்றார். முற்செயல் விதியை - முற்சன்னததிற பண்ணின கன்ம பல சுகதுக்கங்களை,— இந்நமுயற்சியோடு - அந்நசுகதுக்கங்களுக்ககு முகற்காரணமாகிய போககிய கனம சுகதுக்கமாய்ப் பரிணயித்தற்கு நிமித்திமாய்ச் சனகந் தாரகமாகி யந்த முற்செயலுட் டானே யிருக்கும் போசக கனம மிப்பிரயத்தன ததையுண்டாக்கி யதனோடு கூடியுண்டாகக, அந்நச் சுகதுக்கங்களை,— அனுபவித்தால் - புசித்தால்,— இச்செயல் பல்குமாறென - இவ்வாகாமியம் வருதற்குக் காரணமேது,— முற்செய

லைப்படி வந்தது,—இதமகிதவகளால் - எனினில், இதமகிதங்க
ள,—முன்னர் - முன்னாக,— அச்செடலானால் - அகச்சமுற்றான
ம கனமமுண்டாமாறால்,—அவைசெயின மேலேககாகும் - அந
த இதமகிதங்களை விப்போது பண்ணினால் மேலேககாகும்,மேல்
மறுசனமதகிற் சுகதுகககாரணமாகு மாஉாமிய மேலும், இத்
மகிதமுட ஏவுசுத்சாதகா பண்ணுவீக்கு முறகணமபலம பலாந
னறே, பின்னாகாமிய மியற்றுபத காததாவாயிருக்கு மிவகை
குண்டாததகுக் காரணமே? சத்தியம்? விவேகமினறி நானே
பண்ணி திந்தினறே சென்றை சாவ ராக பயாவேசுதகாத சுக
நதர கனம காததாவாய்ப் பலன்கொள்பவனாகியும், தனசகுத்
தானே தோற்றிவிருக் தலால், ஆகாமிய மிகதமுனறுகாரணத்தா
லேறும்,—பிறநியா தனுபவிப்ப தின்று - முறபண்ணுகது பின்
னனுபவிப்ப தின்று,—செய்தினை தொடருச்செய்தி-மனோவா
க்குக்காயங்களிற் சமவாய சாபநதியாய் வருமித மகிதமெனகி
ற வியாபாரது நனமம், கிருஷி கனமம்போற் றெழினாதலா
ல் இவகேகெட்ட தெங்கே போய்ப் பின்வந்துதான பலநதருட்,
கிருஷி கனமததொழில் கெட்டாலும் அதனும் பூமியிலுண்டா
கும் சமஸ்காரமபோல், மனோவாகுகுக் காயததொழிலு—னே
கெட்டாலும் கெடும், முறகணகதிற் றெழினால் புத்தித்தவ
த்திற் சமவாயசமபநதியாய் வைக்கப்பட்டுப் பலபரியாத மிருக
குஞ் சமஸ்காரமாகிய அநிருஷ்டமெனனும் பெயாசஞ்சுகுமக
னமம்,—பின்னொடரும்-சொர்க்கரக் பூமிகளிற் குக்குமதேக
த தேரிவிருந்து போய்வரும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அற்றேல் இத்தனையுங் கூறியவாற்றான முன்புசெய்தக
னமம் இங்குவற்றிற்கேதுவென்பதுஉம், அவற்றையனுபவித்தற்

குத தணையாதன மாச திரையே முயற்சிபென்பது உ மொக்கு
 மாயினும், அவ்வாறு வினைப்பயனுக்கிடாக வருகின்ற முயற்சி
 மேலுடற சேருதற்குரிய வினையாமாறு யாங்ஙனமெனின? நன
 று சொன்னால், முனவினைபென்பபடு மிதமகிதமாவன? முற்பிற
 வியினவவாறு நிசமுமுபரசியேயனறி வேறினமையான, அதனை
 யுடமபட்டாய்க்கு அநநயமபற்றி இவருமமுயற்சி நிகழாதால்
 அது மேலேகரு வினையாமென்பதுதானே போதரும் அற்றேல்
 ஒரோவழி முயற்சியின்றி யிருப்பார்க்கு மேல வரக்கடவகொ
 னறு இல்லையோ லுமெனின? அற்றனறு, அனுபவமாவது முப
 றசியை பொட்டியே நிகழவதொனருகல்த பிராரததவினைய
 னுபவமுள்ளளவும் முபற்சியும் ஒருசலையானு னடென்பது பெரப்
 படுகலின, அனுபமுளவழி மேலேகரு வரக்கடவகொன்றிலை
 யென்றல் யாண்டையதெனறொழிதவென்பதாம்.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையரென்றும் வருகதிச்
 செய்யவேண்டாது எளிதிற பெறுவது நோக்கியே பிதிகனறெ
 னபது கருதது.

மரங்கண் முதலியவற்றிற்கு தண்ணீர் முதலியவற்றை
 ஏற்றுக்கோடற்குரிய குசுகுமமுயற்சி யுண்டென்பது உணாக
 துகொள்க

யாண்டும் பிறழாரை யுணாதததற்களறே பிற்செயாத
 னுபவிப்பதினறு என எதிராமறை முகத்தான வராசெயது கூ
 றிறொரென்பது.

ஆளுலென்பது தெளிவின்கண் வந்தது; காண்பவனசில
 னேயானு என்குற்போல.

அற்றேல் ஒன்றன்பொருட்டு வந்தது மற்சென்றன்பொ
 ருட்டாதல் கண்டிலமாதலின, இதமகிதங்கள் முன்னரச்செய

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். அகக

லாயவாறுதான் யாங்ஙனமெனின? அஃதுணர்ந்துதற் கண
றே வருஞ்செய்யு னெழுந்ததெனபது.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு

—0—

இதகவு—லிலே புசிக்கிற கணமெல்லா முன்புள்ளதாசில்
மேலைக்குக கணமுண்டாகிறபடி பெப்படியென்றவனை நோக
கி மேலருளிச்செய்கிறா

முற்செயல் விதிபயிந்த முயற்சிபோ டனுபவித்தால் -
முற்சந்தவசளி லாசுகிந்த புண்பாவவங்களை யிந்த சந்த
தி லுடசாக்துடனே புசித்தால்,—இச்செயல் பலிகருமவா
றென - இப்பொழுது இவகே புசிக்கச்செய்சே யுண்டான க
ணமங்களை எங்கே பலிககுமெனினி?—இதமகிதங்கள் முன்ன
ரச்செயலான - முற்சந்தத்திற் சந்தகங்களை புசிக்கிற வ
வதரத்திலே யுண்டான பிரியாப பிரியங்கள் இதை சந்தத்த
க்குச் சந்தகங்களாய வந்து பொருத்துகையிலே,—இவரு
மவைசெயின மேலைசாகும் - ஆகைபால் இப்பொழுதும் பிர
ரத்தம் புசிக்கச்செய்தே யுண்டாகிற இதாகிதங்கள் வருகிற ச
ந்தத்துக்கு ஏதுவாகாநிறகும்,— பிரசெயா தனுபவப்ப தின
று - ஒருகாலத்திலுட ஆகாமிப ரேறும் புசிப்ப துண்டாகா
ட்டாது,—பின்பொருளு செய்தி-ஆகைபால் கணமங்கள் தொ
ண்டிதொட்டி வாராநிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் முந்தின திருவிருத்தத்துக்கு இட
ட பிரமாணத்திலே கண்டிகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது முற்சந்தத்தி லுண்டான வாகாமி
யமிந்த சந்தத்துக்குப் பிரார்த்தமாயும் இப்படியே கணம்

அகல சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

அநாகியே ரொண்டு தொடடி வருமென்னு முறைமையு மறிவி
த்தத

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

முற்செயல்விதியையினக முபந்சியோடனுபவித்தால் - அ
றநெலித துணையு கூறியவா றுன முன்செய தானம மிகவந்
றிற் சே சயென்பதுஉந, அவரறையனுபவித்தற்குத் துணையாக
னமாத்கிரையே முயாசிபென்பதுஉம ஓசாத்ராயினும்,--இச்செ
யல்பவிசுருநாறென-அவ்வாறு வினைப்பயனுக் கிடாகவருகினற
முபற்சி மேலுடற சேருநற்குரிபவியைபாராமாறு யாகவனமெனீ
ன? நன்று சொன்னும்,--இதமகிசங்கன முன்னரசெயலாளு
ல-முன்வினைபென்பபி மிசமகிசமாவன? முற்பிறவியி னவ்வா
று நிகமுமுபந்சியேயனநி வேறினமைபா னகியுடமபட்டாய்
சுகு அநநயமபற்றி,--இவருவைசெயி ன மேலைககாகும் - இவ
கும்முயற்சிகிசுக்கராவது மேலைக்கு வினையாமென்பது தா
னேபோதரும் அறநேல் ஒரோவழி முபந்சியினநி யிருப்பார்க்
கு மேல்வரககடவகொன்றில்லை போலுமெனின? அறநன்று,--
பிறசெயா தனுபவிப்ப தினறுசெய்தி பின்னொரும-அனுபவமா
வது முயற்சிபையொடடியே நிகழவகொன்றாகலி. அ பிராரத்
தவினைபெயமுள்ள அளவு முபற்சியு மொருமேலா னுண்டெ
ன்பது பெறப்படுகலின, அனுபவமுள்வழி மேலைக்கு வரககடவ
தொன்றில்லையென்றல் யாண்டைய கென்றொழிக எனபதார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

முற்குறிய கனமம புசிககுமிடத ததாரண பூ
ர்வமாகத் தொகுத் துணாததுகிரா
மேலைக்கு வித்துமாவி விளைந்தவை யுணவுமாமு,
ஞாலத்து வருமாபோல நாஞ்செயும் வினைகளெல்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகந.

லா, மேலத்தான் பலமாய்ச்செய்யு மிதமகி தககட்டுக்
ல்லா, மூலத்த தாய்யென்றும் வந்திடு முறைமையோ
டே. (கஉ)

(இ-ள்) மேலேக் பூமியின கண்ணே பொருவன செய்யு
கு விதது கொழிலா லுண்டாகிய தானியமுதலிய, வரு
மாகி விளை வு காலத்தகு விததும் நிசுழ்காலத்திற் பு
கதவையு ணையு சிபுராகியும் வருட. அதுவரு மாறுபோல
மாகி ஞாலத்து வருமாபோல

நாளு செய்யு ம் நாழு முறசநகங்கடோறுளு செய்க வி
விளைக ளெல்லா னை+ளெல்லா மிப்பொழுது புசிப்பதற்குப்
மேலத்தான பல பாகமாய், சிற்று சஞ்சிதராயக கட்டுப்பட்
டாய் டி = சநிதகால மிருதது மேல்வருளு சநகங்
களிற புசித்ததற்குப் பாகமாயி நுகரும்.

செய்யு மிதம யாமெடுத்த தேகத்திற் செய்யு மிதாசிக
கிசுககட கெல் க தானே யாகாமிப்பமாயேறிச சநகங்கடோ
லா மூலத்த தா னுஞ்சரீர மெடுத்ததற்குக் காரணமாகி வ
கி ரு.

என்றும் வர எப்பொழுது மித்த முறைமைபப் பொ
திடு முறைமை ருத்தி சநகமரண வகளுக் கேதுவுமாய் வரு
யோடே. ம். ஏ - னு.

காயா யிலையாயக கிழங்காய் விளையும் விததுககளு முண்
டாகையாற் பொதுவாக வுணவெனரா.

ஏகார மீறழசை.

லுவற்றுட் சஞ்சிதமாவது - சநகங்கடோறு மகாதிபே
கொடர்ந்த தொடர்ந்த தாறத்துவாககளிற் கட்டுப்பட்டன
அளவிற்று கிடக்கு மிருவினைகள்.

அகசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பிராரத்தமாவது - அந்தச் சஞ்சிதத்திலே பரிபக்ருவத்
கைக குறித ததற்கேற்ற தனுசுரண புவனபோகங்களை யுண்
டாககிப் புசிப்பிப்பது.

ஆகாமியமாவது - பிராரதத்துக் கிசையவெடுத்த தே
ககதி லதனபலததைப புசிககையில் விருப்பு வெறுப்புக்களா
லுண்டாய கனமபலததைக கூட்டுகு சிவனை மிகழந்தஅபராத்த
தால் வரும் புண்ணியபாவங்க ளெனவறிக.

முற்கூறிய பிராரதம் இசுசை அநிசுசை பபோச்சை என
மூவீதமாம்.

இடு விசுசையாவது - இராசாவின் மனைவியைத் தீண்ட
லால் வருளு சுசமுந துககமும.

அநிசுசையாவது - இடிமுதலியவற்றா விருபயணியு முறு
வது.

பபோச்சையாவது - ஒருவ ரொருகாரியஞ் செய்ய வசளு
லவனை யாககினை யபராதமென் றிராசகருஞ்சொல்ல அகற்கொ
ருவன் வினைமுதலிடவற்றலுறு மிருபயணு மெனவறிக.

அஃகனறித திருட்டமெனவும அதிருட்டமெனவும் திருட்
டா திருட்டமெனவும மூவிதம்.

இவற்றுள் திருட்டமாவது - இப்பொழு திவ்விடத்திற்
சீந்தற்றண்டு முதலிய வெளடதவகளை மந்திரவகாளாலு யிம்மை
யிலே செய்த கன்மயிம்மையிற் பலிகருமது.

அதிருட்டமாவது - இம்மையிலே செய்தகன்ம மறுமையி
ற் சுவாக்கநரகங்களை யதுபவிக்கை.

திருட்டா திருட்டமாவது - இம்மையிலே அசுவமேதஞ்
செய்தவ ணிம்மையிற் றானே சுதத்தையடைந்து சுவர்ககத்தை
யடைவது.

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். அகநி

இஃகன்றி “சூறித்தொருவரைச் செய்த தீவினை கொலைகள் சூழ்ந்த களவெலாரு, செறித தொருவரைச் செய்த தீவினை யிமமையேவருந் திணைமே” எனவழிக.

பிரமகததி செய்தா விடமையிற் றுககததை யடைந்து மறுமையி னரகததினைகளை விழுவது.

இதனைவிரிக்கிற் பெருகும எனவழிக (சஉ)

சிவாகாயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேலிதற் சூதாரணம்.

மேலேசூவித்தமாதிக விடாகத வையு னவுமாகி ஞாலத்த வ ருமாபோல- ஶ பக சாமர கர்சகூர திகநிரிணியாதி பலவகளை னவைகளை இப்பொழுது புசிப்புமாய் † க் தீசுககா ரேலேககு விததககளுமாய் பூமியினகண்வருமாடபோல,—காட்டுசெய் மவி னைகனெல்லா மேலததான பலமாசசெய்யும் - காம வாகுமநக காயவசுநிலை பன னப்பட்ட ஸ்தூலகருமங்கா இவவிட த்து நசிகக. அதிலிடதகிலே நின்று சூககுமருபமாக அதி ருஷ்டமென்றென்று சனித்து தத்தங்காலங்களிலே தநுவா திபலவகளைப பொருத்தப்பண்ணும். அந்தச சூககுமகருமததி லே சுசூககுமமென்று ஒருகருமமு னடாய் அதுகருமீசமென றுபேராடபுத்திநிஷ்டமாய நின்று பு னணியகருமீசம புண்ணி யத்தையு, பாபகருமீசம பாபதகையுர் பண்ணுவிகும. கரு மமானது ஸ்தூலம சூககமம சுசூககுமமென்று திரிவிதமாம்.

இதற்குசமமதி

+ நிருமுததன்-விடுபட்டவன

ஶ பனசர் - பலர, ஆமரம-மா, கர்சகூரம் - பேரிச்சு, தி க்திரிணி - புளி.

† நீசம்-கொட்டை.

அகசு

சிவஞானசித்தியார் சபகூழம்.

ஸிவயஜெ-ரூ த ரொ — சுயஜ-ஹெஜா விஜெ யா ஸி
த வ ரு தி பு ஹெஜ-தஃ | ஸு-குலா ஸு-குக்ஷா ஸு-ஸு-கு
க்ஷ | ஸு கொடி ஹெஜெ ரு நெகயா ஹி.

இசமகிதங்கட கெல்லாம் மூலதகதாகபென்றும் வகதீழ்ம்
முறைமை? — இசமகிதமாகிய புண்ணிடபாபங்களுக்கெல்
லாம் மூலகாரண வாகிப முறைடைபையுடைத்தாய் முததிப
ரிபநதமும முறைபிறழாமல் பொருநதிவருவது ஆகும் காரண
கருமமானது

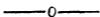
ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஆகாமியமே, சஞ்சிதம் பிராரததமாய் வருமென்பதற்குக்
திருஷ்டாநகம

வினேநதவை மேலைக்கு வித்துமாகி யுணவுமாகி வருமா
போவென்று பொருட்பு னாசசி
மற்றைய யெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

உலகத்தின உணவினபெரு-டு வினேநத கனிமுகலாயின
உணவுமாய வித்துமாதல கண்டாமனதே, அ தபோல, நாமெ
னனுமுனைப்பாற் செய்யப்படுவதாகிய முயற்சியுளு செயல்வ
கையான் வினைக்கிடாக வரும்னுபவத்தைப் பயக்கும், கருத்த
வகையான இதமகிதமெனப்படும் ஆகாமியவினையைப் பயக்கு
மென்பதாம்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகர

இவ்வியல்பு தொன்றுதொட்டு நீடுபெறைய்தமளவும் இடையறவுபடாது தொடர்ச்சியாய் வருமென்பார், எனறுமென்றார்.

மூலதகென்னுமொருமை அதகருமததின மேலின்றது. இதமகிதகுகளென்பது என வருகின்றது மது

“ஊஃபொடு குயினற தூசும் பட்டும” எனறும்போல ஈணடு ஒறி ஆனயிறறு

இவை நாசகு செய்யானூர், முயர்ச்சிககுப் பயன இது வென்பதுணாததமுக்கதான வருவாயி நமையின, வினையுண்மை பெறப்படாதெனணுமவா மகமபற்றி ஓசங்கித தப பரிகரித்து, வருவாயினியல்பு கூறி, மேலது வலியுறுத்ப்பட்டது.

அற்றேல், அம்முயறசியினுளவாகிய இதாசுகங்களிபல்பாமாறும், அவை பிணனாபபயப்பிமாறும் யாங்ஙனமெனின, அது முன்னாக கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படித் தொன்றுதொட்டு வருமென்ற கண்டம ஒன்றாயிருக்க, பிராரததமாயு மாகாமியமாயும வருமென்ற தெப்படியென்ற உலசாயதனை கோக்கி அருளிச்செய்குறார்.

மேலேக்குவீத்துமாகி வினேந்தவையுணவுமாகி ஞாலத்துவருமாபோல - விசுவதசிலே வினையதகக தானியங்கள், வருகிறவருஷத்துக்கு விதையுமாய், இத்தவருஷத்துக்குப் புசிப்புக்களுமாய் வருகிற முறைமைபோல, —நாஞ்செயும் வினைகளெல்லாம் - கம்மாலே முற்சநகங்களிலே செய்யப்பட்ட கன்றங்களெல்லாம் இததன்மைத்து, — ஏலத்தானபலமாம் - இத்த

சுன்னத்திலே வகதுகூடிப் புசிச்சைக்குப் பிரயோசனமுமாய், — செய்யு மிதமகிதங்கட்கெல்லா மூலதததாகி - இப்படியனுபவிககசசெய்தே ஆர்சசிககிற பிரியாப்பிரியங்கள் வருகிற சநகததில் அனுபவிககதசகக சுகதுகககளுககு ஏதுவுமாய், — எனறும் வர்திடு முறைமையோடே - எப்பொழுது மிப்படியே முறைமையாகவந்து பொருநதாரிதரும்

மூலதததாகி யெனறும் வர்திடு முறைமையோடே என்றது உலகாயதன இமமையிலே செய்தகனமம இமமையிலே அனுபவிககிறதொழிந்தது, இப்படித தொனறதுதொட்டு வாராதெனறதைப் பற்றியெனக கொளக

இசுதற்குப் பிரமாணம். பரபட்சம. “ செய்திடுங்கனமமெல்லாளு செய்தவா சமமைப்பறறி, யெய்திடு மெனனிநிககே மாயநகிடு மேய்வதெங்கன, மெய்தருதூலாய்கெட்டுச சூககமாய்வேவுமெனனி, லையனேஜீபமபோளு லதனொளி உவதுண்டோ” எனனுமதுங் கணிக்கொளக.

சித-பர-உல-மது, எ-செ.

இசுறா சொல்லியது இநதப் பூமியிலுண்டான வினேவுக சொல்லாம இநத வருஷததககுப் புசிப்புமாய், வருகிற வருஷததககு விநையுமாளுறபோல, ஆனமாககள செய்யப்பட்ட கனமமும இநதச சநகத துசுகுப் பிராரததமாய், வருகிற சநகத தககு ஆகாமிபமுமாய் வருமெனறும், பிரியாப்பிரியங்கள் சுகது ககமாயும் சுகதுககத்திலே பிரியாப்பிரிய முனடெவனு முறைமையும அறிவித்தது.

“இருவினையென்னை” என்ற திருவிருத்த முதல். மேலைக்கு’ என்ற திருவிருத்த மீறகவும் உலகாயதன.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகநா

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஞாலத்தவினாசவை - உலகத்திலுணவினபொருட்டு வி
 னைந்த கனிமுகலாயின,—உணவுமாகி மேலேசுவித்ததுமாகி வரு
 மாபோல,—உணவுமாய் மேலேசு வித்ததுமாதல் கண்டாமன்
 றே அதுபோல,—நாஞ்செயும வினைகளெல்லாம் - நாடுமென்னு
 முனைப்பாற செய்யப்படுவதாசிய முயற்சியும முறைமையோ
 டே,—ஏலத்தானபலமாசெய்யுயா,—செயலவகையாற பொரு
 ந்த வினைசக்டிராய வருநானுபவத்தைப்பயகரும,—எனறுமிதமகி
 தங்கடகெல்லாம்-எககாலமுங் கருத்தவகையா நிதமகிதமெ
 னப்படும,—மூலத்ததாகிவநதிநிம-ஆகாயியவினையைப் பயசுரு
 மெனபதாம்.

இவைநானடு சொய்யுளான முயற்சிகுதப் பவனிதுவென
 பதுணாதது முத்தகால் வருவாயினராயின வினையுண்மை
 பெறப்படாடுனறு மவாமகரபற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து
 வருவாயினிபல்பு கூறி மேலதுவலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உரு—

முற்கூறிய விதமகிதயக ளிவவயெனப துஉ
 மகறை சிவநிருபாய்ணயு வ கொடுப்பென
 னபதுஉ முணாத்துகுரர்.

இதமகி தங்களுள்ப திகனமன வாககுக்காயத்
 திகமுபீர்க குறுநிசெயத லகிதமற் றதுசெயயாமை,
 யிதமகி தங்களுள்லா டிமைவனே யேற்றுக்கொண்டி,
 கி,கிதமகி தத்தாலின்பத் துன்பங்க ளீவனன்றே.(கூ)

(இ-ள்.) இதமகி அச்சநகத்தக்குக் காரணமாகிய கன்மமி
 தங்கனென தமகிதங்கனென நிருவிதமாகச சொல்லப்ப
 பது மம
 இகனமனவா அய்விருவிதமு மனசாவினைப்பதம், வாக
 கருக காயம காற சொல்லியதம, காயத்தினூற செய்வ
 தம், தமமி லொன்றுகொன்று வேறுபா
 டாய வருவன்

இம்மூவிதத்தா விபற்றுவுது தூலகனம மெனப்பமம
 மநாதிக ளொவ்வொன்று தொகையான முமமுன்று பே
 தமாய்வரும

“அவைவருநாறு —பேசிய தூலபேதத் தனித்தனி நானகு
 பேக, மூசமுன நானகுபேத முற்றமம் மூன்றுமின்னு, மாசி
 லோரறியுமவேலை விரிகதிமிகேகமாக, நாசமாநரகபேதத் து
 யரினைக கொடுக்குநாளில் ”

மறறச சூசுசுராமு மதிசூசுக்குமமும பதிடசுபாசப் பணவலி
 த்சுநிறு ராணிகககாணக

இகமுயிரக கு ஆனமாகக டமதுயிரக குறுதியாகப் பு
 றுதிசெய்தல் ண்ணியத்ததைச செய்த விதம.

அக்தமற்றது ஆனமாசகட் கிதமாகிய புண்ணிபத்தைச
 செயயாமை செய்பா தகிதமாகிய பாவஞ்செய்த லகித
 ம அவைசானே பலத்தைக் கொடுக்கவற்றே
 வெனின ?

இதமகி தங்க அவவிதாகிதங்க ளாசிய கனமபலங்களை
 ளெல்லா யிறை பெல்லாங் காத்தா வறிததுகொண் டான
 வனே யேறறுக் மாககளுக கிருவினைப் பலங்களை யேறமுற்
 கொண்டிங் கித குறையாமற் றுய்ப்பிப்பன். ௭-று.
 மகி தத்தாலின்
 பத் துன்பங்க ளீ
 வனன்றே.

ஆன்மாக்கட்குப் புண்ணியபலமே யிதமாதலா விதமென் றார்,

பாவபலந் துககத்துகருக காரணமாதலா லகிதமென று
ரொனவறிக

ஏகாரந் தேற்றம

இசற்குச சுவாயம்புவத தக் காணக. (௪௩)

சிவாக்ரயோசியநரா வருமாறு.

இதமசிகங்கனென்ப திகல்மனவாசகுசகாயம - இதமசிக
ங்களாவன, செந்தாமராய மனவாசகுசகாயகினிலை வருவ
து உதெவவாரெனணில், —இதமுயிக குறுதிசெய்த லகிகமற்
றது செய்யாடை-இதமசிகறது ஆன்மாகசளுககு மனசினிலே
நனனாமபைநினைத்தும், வாசகினிலே நல்வசனத்தையுரைத்தும்,
காயத்திலுலே நனமைகளைசெய்தும், அநநாதிகளைக கொடுத்தி
துமுறுதியெய்தல. இதனி அகிதமாவது ஆன்மாகசளுககு
மனசினிலே ஒருபொல்லாபபை நினைத்தும், வாசகினிலே நிஷ
ரேஞ்சொல்லியுட, காயத்தினிலே டீடைபண்ணியும் பரத்திரவி
யங்களை யபகரித்தலுமாம.

தடி—கூ - ஸூகாகாபெருந புவக்யூதி யடி—கூ
யுகொழிலி? | வரெராவகாரஃ பண்ணூயபொ
வாயவரவீயநதிதி.

மற்றிது செய்யாடைபென்றது கொண்டு யாதொருவாந்
மாவிற்கு வருத்தம்வந்தகாலத்த அனைமாற்றத் தனக்கு சத
தியுண்டாயிருக்கவும் உபேட்சைபண்ணினாலுதில் அதுவும் தா
ன்பண்ணின அகிதமேயாம்.

தடி-கூட - சுநாயாது விகலாது கீவாது வாகவது
 லகரூபாது-பாது | யாந-கூடெ-கி யெஜ-குலா லே
 யா-கி நாசகாண-வஜிகி .

இதமகிதங்களெல்லா மிழைவனே டேற்றுகொண்டிங் கி
 தமகிதததாலினபத துண்பங்களீவனைதே - இங்ஙனம் சொல்
 லப்படட புண்ணிப பாவங்க ளெல்லாததையும் காத்தா திரு
 வுடத தடைத்துக்கொண்டு அந்தப புண்ணிய பாவங்களிலுலே
 சுகதுக்கங்களைக் கொடுப்பன.

அனதே எனபது நிசசயமாகவென தரிச.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இதமகிதங்க ளிவைபென்பது மதையறிந்த சிவனே பலங்
 கொடுப்ப னென்பது முணாத தகிணரர்.

இதமகிதங்க ளென்பதே தெனலில்?—இகல் - ஒன்றுக்
 கொன்று மாறுபாடி அதற்குள்,—இதம் மனவாகசுக் காயத
 து - மனவாகசுக் காயங்களிலுலே,—உயிர்க்குறுதி செய்தல்-
 ளுனமாககளுக்கு நன்மை பண்ணுதல்,—அகித மற ததுசெய்யா
 மை - அகிதமாவது நன்மைசெய்யாமற் றீமை செய்வது. அவ
 ற்றுள, மனத்தினுற் செயதல் பிரியம்கோபமுதலியன, வாக்
 கினுற் செய்தல் துதி நிகதை முதலியன, காயத்தினுற் செய்த
 ல் அடித்த லணைத்தல் முதலியன,— இதமகிதங்களெல்லாம் -
 இதமகிதங்களால் வரும் பாவ புண்ணியங்க ளனைத்தையும்,—
 இறைவனையேற்றுக்கொண்டு - சிவனே கண்டு கொண்டு,—இ
 தமகிதத்தால் - வரும் சனகம் தாரகம் போர்கியமெறு முத்
 திழைகளிலுலே,—இன்பத் துன்பங்க ளீவனன்றே - சுக

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அஉக

தக்கங்களைப் போக்ய கன்மத்திலே நின்று முண்டாக்கிப் பு
சிககப் பண்ணுவனரானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

உயிர்களுநுத்யென யேதாகமங்களின விதிதவற்றைச்
செய்கலே இம்ம, அவற்றது மறுகலைபச செய்கலே அகிதமா
கலான, அவ்விரண்டனையுறியவல்ல முதல்வனே அவற்றைக்
கைககொண்டு புகுனளிப்பனென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச் சொல்லியதை இரமெனறதேதென்றும் அசிக
மென்ற தேதென்றும் கேட்ட மாணுகளை நோக்கி யருளிச்செ
ய்க்குறா.

இதமகிதங்கொன்ப திகல்மனவாகுக காபுதது - இவனு
க்கு இதமகிதங்கொன்று சொல்லப்பட்டது ஒன்றுகொன்று
மாறுபட்டு வருகிற மனத்திலுள்ள நினைவாலும், வாகுகிலுள்ள
வசனத்தாலும், காயத்தினுள்ள தொழிலாலு முண்டாம் இதமா
கசெய்குறதேது அகிதமாகச செய்குறதேது எனலி? — இது
முயிர்க்கு நுதிசெய்தல் - இரமென்பது ஆனமாவுசுரு நன்மைப்
பகுதி யுண்டாகத்தக்க வுறுதியான காரியங்களை யறிந்துசெய்
கிறத, — அகிதமறிதுசெய்யாமை - அகிதமென்பது ஆனமாவுக்
கு நன்மைப்பகுதி யல்லாத காரியங்களை யறிந்து ஒன்றையுஞ்
செய்யாதிருத்தல். இதமகிதங்களா லுண்டாகிய சுகதக்கங்க
ளசேதனமாகையாலும் இவனுக்குத் தனக்கென்ன வறிவிலா

தபடியாலு மிவை தன்னிற்கூடாது. இவைகூடுகிறபடி யெப்படி யெனவில்?—இதமகிதங்களெல்லா மிறைவனே தேற்றுக்கொண்கிற - அந்த இதரவகிதங்களெல்லாம் பரமேஸ்வரன திருவுள மபற்றிக்கொண்டி,—இது சிதமகிததகாலின்ப துண்பங்க ளீவனனறே - பரமேஸ்வரன இத தகருத தகக சுகததையும் அகி தத்தகருத தகக தககததையும் கொடாநிற்பன

இதகருந் சொல்லிபது மனவாசுருக காயங்களினூலே விருப்பு வெறுப்பு உண்டாமென்றும், ஆனமாவுக்கு உறுதியான காரியங்கு செய்கிறது விருப்பென்றும், உறுதியான காரியங்கு செய்யாமலிருக்கிறது வெறுப்பென்றும், இங்கு விருப்பு வெறுப்புக்கு ண்டான சுகததங்களைப் பரமேஸ்வரன தன்னுடைய திருவுளத்தினூலே கண்டி ஆனமாவுக்குள்ள முறைமையினூலேகூட்டுவன என்றுமுறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

இதமகிதங்களென்பது - இதமகிதங்களாகிய கனமம யாவைபெரிசு,—இகனமனவாசுருக காயத்து - மாறுபட்டமனவாசுருக காயங்களால்,—உயிரகருறுதி செய்தலிதம் - உயிரகருறுதியென வேதாகமங்களில் விதித்தவறறைச செய்தலேயிதம்,—மற்றது செய்யாமையகிதம் - அவற்றது மறுகலையைச் செய்தலே யகித மாதலால்,—இதமகிதங்க ளெல்லாம் - இதமகிதமாகிய அவவிரண்டினையும்,—இறைவனே யேற்றுக்கொண்டி - அறிபவல்ல முதல்வனே யவற்றைக கைக்கொண்டி,—இதமகிததால் - அவ்விதமகிதமா யககனமத்திறுக்கேற்பு,—இசுபத்துண்பங்களீவ னனறே - இசுப துண்பமாகிய பயனளிப்பன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் பட்டாசாரியன், கனமநநானே வந்த
 கூடுவ தொழிற் துமதுகாதகா கொடுக்க
 வேண்டிவதி ல்லையென அவன்காணே
 மா னடத்தவனென துணா
 த் தநிரா

இறைவனிட கேறபடுநானே யிதமடி தங்களை
 ன்னி, னிறைபர னுயாகருவைத்த நேசத்தி னிலைமை
 யாகு, மறமலி யிதஞ்செயவோருக கறுககிர கத்தைச
 செயவன, மறமலி யிதஞ்செயயி னிககிர கத்தைவை
 பபன. (கச)

(எ-இ) இறைவ னுனமாகக் செய்ந் விதாகிதமாகிய விரு
 விங் கேற வினைபலங்க ளுமது காதகா கைக்கொ
 பகெனை ண டெதுகாரணமாக வவாசஞ்சுபுப் புசி
 யிதமகிதவக ளொ டிதநிரா னத்தை பெனகஞ்ச சொல்லுமெ
 னனின விஸ்?

நிறைபர னுயி எங்கும் பூரணனாய நிற்குஞ்சிவ ளுனமா
 ர்க்குவைத்த நே க்சளிதத்தினில வைத்த கிருபையனறித ச
 ச த நி னிலைமை ணககென வொரு டிரபோசனத்தைக கரு
 யாகும திச் செய்கிறதல்லக காண்.

அறமலி யிதஞ் மிகுத்த புண்ணியத்தைச் செய்தவர்களு
 செய்வோருக் க க்தனையறிந் தனுக்கிரகத்தைப பண்ணுவ
 ளுககிர கத்தைச் ன்,
 செய்வன

மறமலி யகித அறமல்லாத மறமாகிய தீவினைசெய்தவர்
 ளுட.

உ—ரூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௮௨௭

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மீமாஞ்ச ஞ்சங்கிகக உததரமுரைக்கினரா

இறைவனிங் கேறபதெனனை—சிவனடி மானிபபதேது,—அ
ணக்கிரகம - இனபம,—நிக்கிரகம - துனபம,—வைப்பன - ப
ணனுவன.

மறறதுவெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

முகல்வன அவற்றையேற்றுக்கோடறகுக் காரணம் உயிர்
கள் லீலிபெறெய்தறப்பொரு—டி வைதத் கருணையோபார

கருணையாயினும் காரண மிருவேறுவகைப்பட நிகழ்நத
மையிற பயனு மிருவேறுவகைப்படச செய்யெனப்பதாம்.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட கனமங்களுக் டீடான சுகது
க்கங்கள் ஆனமாவுக்குத தானேவநது கூடுமொழிநது, காந
தாவநிநது கூட்டவேணடுவ தில்லையென்று சொன்ன பட்டா
சாரிபனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறா.

இறைவனிங் கேறபதெனனை இதமகி தங்கொனனில் - ப
ரமேஸ்வர விவ்விடதது இரத இதாக்கிதங்களை யறிநது கூ
ட்டியது யெனனைபயனைக கருதியெனது நீ சொல்லில்?—நிறை
பர னுயிர்கருவைதத நேசத்தி னிலையதாகும் - சித த்சிததுகக

ளிர்ண்டினும் குறைவற நிறைநடந்திற்ற பரமேஸ்வரன், ஆன
 மாகக்ளாவில் வைத்த கிருபையி றுடைய வுறுதியானே, இப்ப
 டி கூட்டிக் கனமங்களைப் புசிப்பித்தகரம். இப்படி யனுக்கிரக
 மூர்த்திபா யிருக்கிற சாகதா, சிவாகரு அணுகிரகமும் சிவாக்
 கு நிககிரகமுமாகச் செய்வானே னெனின்?—அறமலி யித
 னுடையோருக் கணுகிரக கதைச்செய்வன - நனமத்தின வ
 ழியிலே மிகவும் பிரியமாயிருந்துள்ள புண்ணியங்களைச் செய்த
 வாகளு கு மிகவும் அணுகிரகமே செய்யாநிற்பன,— மறமலி
 யக்திருநிசயி விக்கிரகத்தை வைப்பன - மிகுத்த கொடுமை
 களால் அப்பிரியமா யிருந்துள்ள பாவங்களைச் செய்தவாக
 ளுக்கு நிககிரகவாளாகிய நரகத்திலே போடாநிற்பன; ஆகை
 யால் படசபாகுபல்ல.

இவ்வாறு சொல்லி பது, பரமேஸ்வரன் ஆனமாகக்ள செ
 யந் கனமக்குக் கீடான சுருகுகங்களைத் தன்னுடைய திருவு
 ளளத்திலே உறித்து அவ்வா கனமக்குக் கீடாகக் கூட்டுவ
 னென்று, இப்படிக்கூட்டிவிடத்தகு னுனமாகக்ள மேல்மைக்
 தகிருபையினுலே அவ்வாக கனமக்கூ உறித்து புசிக்கையினு
 லே படசபாதிபல்ல வென்னு முறையையு பறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

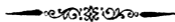

இறைவன் - முதல்வன்,—இவமகிதங்கள் - ஆனமாகக்ள
 செய்தவந்தமகித மாகிய கனமத்தை,—இவகேறப் தெனனையெ
 னனின் - இவவிடத்தேற்றுக் கோடற்குக் காரணம்யாதெனி
 ன,—நிறைபர னுயிக்குவைத்த கேசத்தி விலைமைபாகும்—மூத
 லவ னுயிர்கள் விதிபேறெத்தறபொருட்டு வைத்த கருணையையா
 ம். கருணையாயினுக் காரணமிருவேறுவகைப்பட நிகழ்த்தமை

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அஉசு.

யின பயனு மிருவேறுவகைப்படச் சேய்ய வேண்டிதவின,—
அறமலியிகஞ்செய்வோருக்கு-அறமிருந்த விதமாகிய வினைசெ
ய்வோர்க்கு,— அனுகூலகரகதைச செய்வன்-அநுகூலகதைதப்
புரிவன்,—மறமலி யநிசெய்யின-மரமிருந்த அசிகமாகிய வி
னைசெய்வோர்க்கு,—நிககூரகதை வையபன-நிககூரகதைச செய
ய்வன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆன்மாககூர நிககூரகஞ்செய்வது மனுக்கிரக
ஞ்செய்வது மெவ்வனமென்று வினவ, அ
வனைக்குறித துணர்த்துகூரா.

நிககூர கங்கடாறு நேசத்தா லீசனசெய்வ, அகமி
ர மத்தாறகுற்ற மடித்து தீர்த்த தசசம்பணணி, நிககூ
ர மத்தினாலே யீண்டற பியற்றிடென்ப, எனககூர மத்
தினாலு மறைசெய லருளேயென்றும். (கரு)

(இ - ள) நிககூ சிவ னானமாகக ளிடத்து வைத்த கரு
ர கங்கடா பையினாலே நிககூரகங்ககூரையுஞ் செய்வன. அ
னு நேசத ிதெங்ஙனமெனினி?
தா லீசனசெய்
வது

அக்கூர மத்தா பிரமா நானே கர்த்தாவென்ன வவன
ற்குற்ற மடித்து சைக்காவதாகிய தலையைச் சீகண்ட பரமே
தீர்த்த தசசம்ப ஸவரண றனது நகததாற்குளளிப் போட்
ண்ணி யிக்கிரம மும், மாயனு கரசிவகவடிவை யெடுத்தகங்
த்தினாலே யீண் கரித்த வப்பொழுது சரபமாய் வந்து சிற

டற மியற்றிடெ கா லடித தவனுடையவிதயத்தைப்பிளந் தி
 னபன வைமுதலிய பயங்களைப் பண்ணி, பிண பவ
 ராகளை முறையி னின்றுவி யறதசையு மியற்றா
 னுகளென்று புத்திசொல்வன,

எககிர மத்தி சிவ விராகத்தூவேட மில்லாகபடியால்
 னுலு மிழைசெய ஆனமாககடகுச செயயுளு செயல் வெறுப்
 லருளே யென்று பு விருப்பன டுதெல்லா மா,கலா லவனெ
 ம துசெய்தாலு மனுக்கிரகமெனறே கொளவா
 யாக. ௭ - று

உமமை எதிரது தழீஇய வெச்சம.

ஏகாரந தேற்றம.

இசுறகு வாயவயசங்கத்தை பெனவறிக.

(கரு)

சிவாக்ரயோகியருரா வருமாறு.

ஈஸ்வரன சர்வானமாகக ளிடத்திலும் பிறிவற்றிருநுக்
 கையிலுலே அவாகளுக்கப்பண்ணின இநாகுதங்களை கிரகிப்ப
 ரெனகையால்,நாமகத ஆனமாககளை யெவவாறு நிககிரகிக்ரு
 ரெனனிஃ? தனனுடையதேகததில் கிரகதியைத தானே கீறியும்
 வெதுப்பியும் திராபதுபோல, ஆனமாககளை தனடிப்பதம
 வினேதிராப்பதற்காய.

நிககிரகங்கடாமு நேசததா மீசனசெயவது-பரமேஸ்வர
 ன நிககிரகம பண்ணுவது கிருபையிலுலேயே! அதெவ்வாறெ
 னனிஃ?—அக்கிரமத்தாற் குறற மடித்துத் தீர்த் தச்சம்பண்
 ணி யிககிரமத்திலுலே யீண்டறமியற்றிடெனபன-கிரமஹீனந
 களாகிய தொழில்களைச்செய்தோர்களை தனடித்துப் பயமுறுத்
 தி முனபுசெய்ததோஷங்களை டக்த தண்டத்தினுலே பொழிக

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அடிக

து, மேல் இவ்வீடத் தினனபடி தருமத்தைப்பண்ணென் ருளு வன,—எக்கிரமத்தினுலு மிறைசெயலருளேயெனறும் - நிக்சி ரகம்பண்ணுவதும் அறுக்கிரகமபண்ணுவதும் கர்த்தாவிலுடைய செயலான துகிருபையே.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இதுவுமது.

கெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அங்நனம் அசுதஞ்செய்தாரைக் கண்டித்தல் நல்வழிப்படி ததற் பொருட்டேயாகவின, அதுவுங் கருணையாதற் கீழ்க்கில்லை யென்பதாம்.

தான அசை

உமமை இறந்தததழீஇயிறறு, சிறப்புமாம்.

திரோபவிதகல் சங்கரிந்தலுடப்பட்ட செயல்களும் அரு ளேயென்பார், எக்கிரமத்தினுலு மிறைசெயலருளேயென்றார். ஏகாரந தேற்றம்.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

உம்முடைய கர்த்தாவுக்குப் பாவஞ்செய்கிறவர்க ளிடத்திலே யப்பிரியமும், புண்ணியஞ் செய்கிறவர்க ளிடத்திலே

பிரியமுமுண்டா யிருக்கையிலால், அவ னனுக்கிரக மூர்த்தியல்
ல வென்ற பட்டாசாரியனை மறுத்து அருளிச்செய்கிறார்.

நிக்கிர கங்கடோறு நேசத்தா லீசனசெய்வது - பரமே
ஸ்வர விப்படி செய்கிற நிக்கிரகநதானு மாணமாக்க ளளவீற்
கிசேகமேயென ரறிவாயாக அகெநங்வே யெனவில்?—அக்
கிர மதகாரகுற்ற மடித்துத்தீராத தசசம்பண்ணி - அநத
வகிதமாயிருக்கிற கனமததுக்கும இசுமாயிருக்கிற கனமததுக்
கும துக்கத்தகருத தக்க கிரமங்களாலே குற்றமான கனமஞ்
செய்வவாகிலைக் கோபித்து மடித்தும் பயப்படப பண்ணி யவ்
வ வகிதமான வினைகளைப் போக்கி, மேலுமகிதமான கனமங்க
ளைச் செய்பாசபடி நிறுத்தி,—இக்கிர மத்தினாலே யீண்டறமி
யற்றிடெனபன - ஆனமாககளுக்கு இநத விதமான கிரமங்களி
னாலே மிகவுங் கனமங்களைச் செய்பென்று வேதாகமங்களை ய
ருளிச்செய்து, இவைசொன்ன முறைமையிலே நில்லுங்களென
று கற்பியா நிற்பன;—எக்கிர மத்தினாலு மிறைசெய லருளே
யென்றும் - எல்லாக கிரமங்களினாலும் பரமேஸ்வரன செய்
வது அனுக்கிரகரேபென ரறிவாயாக

இதனாற் சொல்லியது ஆனமாக்கள செய்த பாவத்தககு
த் தக்க தண்டங்களைத் தண்டிப்பித்தது அவர்கள் பாவங்களை
ப் போக்கியும், இநதக் கிரமத்தினாலே தனமங்களைச் செய்வெ
ன்று வேதாகமங்களையு மருளிச்செய்து, இவைசொன்ன மு
றைமையிலே நில்லுங்களென்று கற்பித்தும், இப்படி யனுக்கிர
கமே பண்ணுகையால் பரமேஸ்வரனே செய்கிற நிக்கிரகமும
னுக்கிரகமே யாமெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇக்கணம். அகக

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஈசன - முகல்வன், — நிகிரகங்கள்தானாக செய்வது - அநுகிரகஞ் செயதலேயன்றி மங்ஙனாடுகரு செய்காராக கண்டித்தலும், — நேசத்தால் - கருணயினாலேயாட, — அக்கிரமத்தாறமுறம் - அக்கிரமத்தகாற் செய்யப்பட்ட குற்றங்களை, — அடித்துத் தீர்த சசசரபல்லரி-கண்டதற நீகருகலா லசசம் உண்டாகசசெய்து, — இக்கிரமத்தினலே யீண்டற மியற்நிடனபன - இமமுறையா விநகனமறதஜினைச செய்திடல்வேண்டி மென வுணர்ததுவன, — எக்கிரமத்தினலும் - எமமுறையாலும், — இறைசெய லருளே யெனறும் - முதல்வன செய்தி கருணையாதற கீழுககில்லை

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

மேலதற் சூதாரணமி— மூணாத்துகிரர்.

தந்தைகாய் பெற்றதத்தம் புதல்வர்க டஞ்சொலாற்றின், வந்திடா விடிவறுகடு வளாரினு லடித்துத்தீய, பந்தமு மீடுவொல்லாம் பார்த்திடிற பரிவேயாகு, மந்தநீர் முறைமையன்றோ வீசனார் முனிவுமென்றும். (கக)

(இ-ள்) தந்தை மாதாபிகாக்க டமது பிள்ளைகளைக் கோதாய் டெற் பித்த மாற்றினாலே டடித்து விவங்குகுநதை தத்தம் பு த திப்படி நிகிரகஞ்செய்யினும், அதனை விநிவர்க டஞ் சாரிக்கல், அஃசெல்லா மவர்கள்பேரில் வை

அக.ச சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சொலாற்றின் வ தத வனுக்கிரகத்தின் பொருட்டாம். அது
ந்திடாவிடி லுறு போல,

கக் வளாரிலு ல

டிததத் தீயபந

த முயிடுவ ரெ

லாம பாததிடி

ற் பரிவேயாகும்

இநகநீமுறை சிவஞ்செய்யு நிககிரகங்களு மான்மாவி
ரைபனரே லீச விடத்தில வைத்த கிருடையின் முறைமை
ஞா முனிவுமெ காண. எ - று
னறும்.

பரிவே பென்னு மேகாரந் தேற்றம்.

அனரே வென்னு மேகாரம் வினா. எமமையு மாளவரோ
எனபதபோ லெனவறிக.

இதற்குககாரணமத தும்வாயவபசங்கிசையிலுமறிக. (கசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிகற்குகாரணம்.

தககைதாய் பெற்ற தத்தம்புதல்வர்க டஞ்சொலாற்றின்
வந்திடாவிடி லுறுகி வளாரிலுலடிததத் தீயபந்தமுயிடுவா
ரெல்லாம் பாததிடிற் பரிவேயாகும் - தத்தம் புதல்வர்கள்
காங்கள்தாங்கள் சொன்ன நீதிமார்க்கத்தில நடவாதிருக்கில்,
பெற்ற தாயுநகந்தையுமே நிஷரேஞ்சொல்லி மிலாற்றினுமடி
த்தப் பொல்லாதாகிய விலங்கையுமிடுவார்களா. இதுவெல்லாம்
விசாரித்தப்பார்க்கில் பிள்ளையானவன நீதியில்நடந்த அதனா
லிம்மையிலும் மறுமையிலும் சுகததைப்பெரவேனு மென்னும்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அநுரூ

பரிவினாலாகும்,— இந்தநீர் முறைமையன்றோ கீசனார்முனிவரென்றும்—இப்படிமாதா,பிதாக்களசெய்யுமநீர்மைபோலொத்தமுறைமையல்லவோ பரமேஸ்வரனுடைய நிக்கிரகமு மென்றிதனபொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இதவுமறு
வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனனோரன்னவை செயல்வகையான் வெகுளிபோலத் தோன்றினவ கருத்துவகையான அருளேயாதல் கடைக்காலறியப்படு மென்பதாம்.

நீர்முறைமை உவமைத்தொகை.

நீர்மை இயல்பு

இவை நானகுசெய்யுளானும் மீமாஞ்சசர்மகம்பற்றி ஆசவ் சித்துப் பரிசுரித்து, 'மனனியவினைப்பலனக டருமரண' என்றது பொருநதுமாறும் அதுபற்றி அவனுக்கழுக்கினமையுங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிக்கர்த்தாச் செய்கிறவனுக்கிரகத்தை ஆன்மாக்களானவில்வைத்த பரிவென்று சொல்லுவ தொழிக்கு, நிக்கிரகத்து

கையும் பரிவேன்ற தெப்படியென்றவனை கோக்கி யருளிச்செய்குரை.

தக்கைதாய்பெற்ற தத்தம்புதல்வர்க டஞ்சொலாற்றின வந்திடா விடின - மாதாவும் பிதாவும் தாய்பெறப்பட்ட பிள்ளைகள் தாங்களசொன்ன கிரகத்தினவழி வாராதவிடத்து— உறுக்கி வளாரினு லடித்தத தீயபகமு மிடுவர் - கோபித்து மாற்றினுலே யடித்தம கொடிசான விவகரங்களிலே யிட்டு வைத்து இப்படி செய்வார்கள்—எல்லாம டாத்திடித் பரிவே யாகும் - இவையிறறை பெல்லாம் விசாரித் துபார்க்கல் மா தாவும் பிதாவும் பிள்ளைகள் மேலேவைத்து சிசேகமாயிருக்கு ம்—இந்தநீர் முறைமையன்றோ லீசனா முனிவுமெனறும் - ஆகையா லானமாக்களைத் தம்பிரானா பாவத்துக்குத் தக்க துக்கங்களையும் புசிப்பிக்கிறதும் கோபிக்கிறது யிருந்த முறைமை போல

இதனாற் சொல்லியது மாதாபிதாங்கள் தங்கடங்கள் பிள்ளைகளை யவரவாசெய்த குதரத் துக்குத் தக்ககாகக் கோபித்துப் பயப்படப்பண்ணி யநதக் குற்றத்தைத் தீர்த்தப் புத்திசுளை ககற்பித்து மீளவும் பிறிப்பபட்டாப்டோஸப பரேஸவாணும் ஆனமாகக் ளளவில்வைத்த கோப்பயிரியமு மிதகனமைத்தெ ண்றுமுறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தக்கைதாய் - உலகத்தத்துதகதை தாயர்கள்— பெற்ற தத்தம்பு தல்வர்கள்-பெறப்பட்டதாமுடைய புதல்வர்கள்—தஞ்சொலாற்றின வந்திடாவிடின— தம்முடையசொல்வழி நடவாவிடின—உறுக்கிவளாரினுலடித்து - அதட்டிவளாரினுள்

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௮௩௪

டித்து—தீயபகதமுமிவார்—தீயவிலங்குமிவர்கள்.—எல்லாம் பார்த்திடின—இன்னோரணவை பார்த்துமிடத்து,—டர்வேயாகும் - செயல்வகையான வெருளிபோலத் தோன்றினும் கருத்துவகையானருளோயாகல் கடைககாலறி பம்பிவதுபோல,—என்று மீசுரார்முனிஷும—எக்காலமும முதலைய விகிரகமும்,—இநதந்ரமுறைமையனோ—இத்சமுறைமைபோலு மியலபரமெபைநாம.

இவைநானருசெய்யுளானு மீராம்சகர் மகிமபற்றியாசங்கித்தப பரிகரித்த மனனிய வினைபலன்கள தருமரன' என்ற துபொருட்துமாதம; அதுபாறியவ னுக்க முக்கனையுங் கூறப்படடன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீராசுகரும் உமதுகாதகா கனமபலத்தைக்
கொடுக்கவேண்டிய தில்லைபெனை; அவ
கைக சூறித் துணர்த்துகுறூ

செயல்களே பலத்தைச்செய்யுந தெயவம்வேண்
டாவிவகெனனின, முயலுமிச் செயல்களங்கே முழுவு
து மழியுமெங்கே, பயனளிப்ப பனவழிந்தே பலங்களைப்
பண்ணுங்கெட்டே, வயலிடுந் தழையுந்தின்னு மருந்
தும்பின் பலிகுமாபோல். (க௪)

(இ - ள்.) செய ளுண்மக்கள்செய்த யாகாதி கன்மபலங்
ல்களே பல கடானே யபூர்வமாக சனித் தவர்களுக்
த்தைச் செ குப பிரயோசனத்தைக் கொடுக்கும்.

ய்யும்

தெய்வம் வேண்டா விங்கெனனில் அவரவர்கள் செய்த கனமததுக்கீடான பலங்களை யும்துகர்தகாக கொடுக்கவேண்டுவதில்லை பெனறு நீசொல்லி?

முயனுமிச செயல்களின்கே முயவத மழியும ஒருவன முயறசியாற செய்யபபடுக் தண்ணீர்ப்பந்தா முதலாயின கனமங்கனெல்லா மிவவிடததே தானே நாசமாயப போகா நிரகும்

எங்கே பயனளிப்பன அபபோ தககனமதகா லுண்டாய பல ததை யுன்ககெவவிடததே வந்து தருமென்று சொல்லுகுறாயாகில்,

அழிந்தே பல ங்களைப பண்ணும் அககனம மிங்கேதானே யழிக் தங்கே தானே பலததைக கொடாநிறகும்.

கெட்டே வயலிடுந தழையுநதி னனுமருநதமபின பவி கருமா போல். ஒருவன வீரபோகமாக விளைதற்பொருட்டு வயலிஸ்ட்ட தழைமுதலாயினவும், ஒருவன சீவிகரு மருந்தும், இங்கேதானே கெட்டுப் பின பிங்கேதானே யதற்கதற்கேற்ற கனம பலங்களை யு ளடாககும். அதுபோல உமது கர்தகாவால் பிரயோசனம் எ-று.

ஏகாரந் தேற்றம்.

இதற்குச சர்வதோப நியாசத்தங் காமிகத்து மறிக.

இந்த விருததமுதற் 'காணபவன'எனனும் விருதத மீறக ப் பதினாறுக்குங் காமிக மெனவறிக. (கஎ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கருமமேபலத்தைக் கொடுக்கும் கர்த்தாவேண்டாவென்னும் பூர்வமீமாம்சகரை கர்த்தாவினாலே யல்லது கருமபலம்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகசு

பொருந்தாதென்று மேலிருபதிரண்டு விருத்தத்தினாலே சாதித்தல்.

செயல்களே பலத்தைச்செய்யுந் தெய்வம்வேண்டாமியகெனவில்—ஆனமாக்கள செய்த வினைகளே யிவவிடத்துப் பலத்தைக்கொடுப்பது, காத்தாவொருத்தன வேண்டாவெனவில்,--முயலுமிச்செயல்க ளிங்கே முழுவதுமழியுமெங்கே பயனளிப்பன - இவவிடத்துப் பண்ணப்பட்ட கன்மங்களெல்லாம் மழியும் இனி பெங்கேபலத்தைக்கொடுக்கும்,--அழிந்தேபலங்களைப்பண்ணும்-கருமமானது நசிந்தே பலத்தைக்கொடுக்கும். அதெவ்வாறெனவில்—கெட்டேவயலிடுந் தழையும் தினன மருந்தும் பின்பலிக்குமாபோல்-வயலிலேயிடுதத்தழையும் வியாதி யுடையவனுக்குக் கொடுத்தொஷதமுட, ஸ்துலரூபங்கெட்டு சூக்குமமாப்பினதே பயிருக்குற்றபலத்தையும் தேகத்துக்குச் சொசக்யத்தையுந் கொடுத்தாறபோலவறிகு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

மீராமசன கன்மநதானே கர்த்தாவென்று சொல்ல மறுத்துணர்த்துகுரர்.

செயல்களே பலத்தைச்செய்யும் - அவரவர் பண்ணின கன்மங்களே சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்கும்,-- செய்வம் வேண்டாவினுகெனில் - ஒருகாதகா வேண்டிவழில்லை யென்று நிசொல்லில்,--முயலு மிச்செயல்களின்கே முழுவது மழியும் - பண்ணப்பட்டவிநதச கன்மங்களெல்லாம் மனோவாகுக் காயத் தொழில்க ளாகையாற் பண்ணின விடத்து முற்றுக்கெடும்,-- எந்தேபயனளிப்பன - சுகதுக்கங்களைக் கொடுப்பதெங்கே,--

௮௪௦ சிவஞானசித்தியார் சுபசூத்ம்.

வயலிடுக சைழயும் தினனு மருந்தம் கெட்டே பலிக்கும்போ
ல் - அழிந்தே பலனகளைப் பண்ணும் கனமங்களுக்கெட்டே
பலத்தைக்கொடுக்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இவவுரை - ௯௮ - வது செம்புளிசுகானக

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு

ஆனமாககள் செயத கனமதறுசுகோன பிரயோசனங்க
ளை கதகாக கொடுக்க வேண்டி சிவிலி, அந்தக கனமங்களகா
னே கொடுக்குமென்ற பட்டாசாரியனை நோக்கி யருளிச்செய்
கூறார்.

செயல்களை பலத்தைசு செய்யும் - ஆனமாககள் செய்ய
ப்பட கனமந்தானே அவரவாக்குத தக்க பிரயோசனங்க
ளைக் கொடுக்கும்;—தெய்வமவேண்டா மிகெனவில் - இவவி
டதறு ஒருகாததா வேண்டிவதில்லை பென்று நீசொல்லில்?—
முடலுமிச செயல்களிகே முழுவது மழியும் - அவரவாகள் மு
யன்று அருமையாகச செய்யப்பட்ட புண்ணிபகனமங்களும
பாவகனமங்களும எல்லா மிககே யதிறதேபாகாநிற்கும்.—எ
ங்கே பயனளிப்பன - ஆகையா விலை யெவ்விடத்திலே யுன
ககு வந்த சுகதுக்கங்களைத் தருவன என்று நீ கேழ்க்கில்?—அ
ழிந்தே பலனகளைப் பண்ணும் - அதுகான கெட்டுக்காணும் பிர
யோசனங்களைத் தருவது. அதென்போல வெனவில்?—கெட்
டே வயலிடுக சைழயும் தினனு மருந்தம் பின் பலிக்குமபோ

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அசக

ல் - கழணியிலே யிடப்பட்ட தழையும் ஒரு வியாதிக்காக்கப் புசிக்கப்பட்ட வவிழ்தமுந தான கெட்டுப்போய்ப்பினபுபிர யோசனங்களை யுண்டாககு முறைமைபோல்.

“இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம் அவன்மதம் “செயறரு ம்வினைகண மாங்கது சிநகையிற் சோநதநின்று, பயனெடு பவி யாநிற்கும் பலாலமுந தழையுமெல்லாம், வடநனின் மருவநாச ம் வநதபின பலததைவந்திவ, கியல்பொடுந தநதாற்போல வெ ன்றும் பின னியமபுகிணருன ” எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - பட்டா - மத - க0 - செ.

இதனாற் சொல்லியது ஆனமாக்கள் செய்த கன்மத்தக கி டான பிரயோசனங்களை யநதக கணமங்கா தானே கொடுக குமாகையால், ஒருகாததாக் கொடுக்க வேணடுவதில்லைபென்று தன்மதங் கூறினனெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இவ்வுரை-கஅ - வது செய்யுளிற் காண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமத.

செய்க்கிடுந் தழையுந்தின்னுந் திரவிய மதுவும் போல, வுய்த்திடுஞ் செய்திகெட்டே யுறுவிக்கும் பல த்தையென்னின், வைத்திடுஞ் சோறும்பாக்கு மருந்தி னர் வபிற்றின்மாய்ந்தான், மெய்த்திடும் பலமுனக்கு மலமலால் வேறுமுண்டோ. (கஅ)

ருச

(இ-ள்.) செய்க் ஒருவன் செய்யலிட்ட தழைமுதலாயவு
கடுந் தழை ம் புசித்த வெளடதமு மநதநதத் தானத்தை
யுந தினனு ப் பொருநதினது தனது லீரியங் கெட்டுப
திரவிய மதுவும் பினபு பலததைக கொடுததாற்போல,
போல

உய்த்திடுகு நீசெய்யும் யாகாதிகனமங்களு மீண்டுக்
செய்தி கெட்டே கெட்டாணபிப் பலததைக கொடுக்குமென
யுறுவிகரும் பல று நீசொல்லில்?
ததைமென்னின

வைத திடுகு உனகொருவ னாகனம்போட்டு வைத்த
சோ றுமபாககு ப் பரிநதிட்ட சோறும பாகரும் வெற்றிலை
மருநதினா வயி யுளு செரிததால்,
ற்றி னமாய்த்நா
ல்

மெயதற்றிம் நீ புசித்துக்கெட்டத மலமாகக் கண்ட
பலமுனககு மல தே பலமொழிநது வே ருணபிக கண்டதன்
மலால் வேறுமு டோ? ஆகலாற் கனமறு கெட்டுப பலததை
ண்டோ. க கொடாதுகாண் ஏ-று.

ஓகாரந் தேற்றம்.

(௧௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

செய்க்கடுநதழையுந தினனுந் திரவியமதுவும்போல வுய்
த்திடுகு செய்திகெட்டே யுறுவிகரும் பலத்தைமென்னில்-வய
ல்லே யிட்டதழையும் வியாதியுடையவன் தினத மருத்தம்போ
லச், செய்யுங்கருமமானது அழிந்தே பலத்தைப் பொருத்தவிக்
குமென்னில்?— வைத்திடுகு சோறும்பாக்கு மருத்தினர் ஓடிற்

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அசக

நின் மாய்ந்தால் மெய்ததிலும் பலமுனக்கு மலமலால் வேறுமு
ண்டோ-இது வெளிப்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அதன்னைதானே யனுவித்தித் துவிக்கின்றார்.

செய்க்கடுந் தழையும் தினனூர் சிரவிய மதுவும்போல - த
ழையும் மருந்துக தாங்குபோய்ப பொருந்திபவிடததுச் சார
ததை வைத்து கெட்டுச் சாரத்தவாரத்தினாலே விளவு வியா
திசீங்கல் முதலிய பலங்களைக் கொடுப்பதுபோல,—உய்த்ததின
செய்திகெட்டே யுறுவிகும பலத்தை யெனினில் - பண்ணியக
னமநதானேபோய்ப் பொருந்தியவிடததுச் சாரத்தை வைத்
துக்கெட்டுச் சாரத்தவாரத்தினாலே சுவர்க்கநரக சுகதுக்கப
லங்களைக் கொடுக்குமெனினில்?—வைத்துதினஞ் சோறும் பாககு
ம் - நல்ல பாத்திர மியானொன்று குறித்துப் பாத்திரத்திற் ப
டைத்து விபஞ்சன வித்ததோடு கூடிய அணனமும் பாககு வெ
ற்றிலை கற்பூர முதலிய முகவாசங்களும,—அருந்தினா வயிற்
நிம்மாய்ந்தால்-பொருந்தியசாரத்தை வைத்துக் கெட்டுச் சா
ரத்தவாரத்தினாலே,—வைத்திடும் பலம் - வரும் பிரயோசன
ம்.—உனக்குமலமலால் வேறுமுண்டோ-சுவரக்கநரக சுகதுக்க
ங்கள் விளவு, தழை மிட்டபூமியிறபோல், அவர்கள் வயிற்றி லு
ண்டாய் நீபுசிப்ப துண்டோ.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—ஜ—

அற்றியினும், வினைகளே தம்பயனைத் தோற்றுவிக்க வல்
லுமரவின், ஆண்டைக்கு முதல்வன் மிகையாம்போலுமென்ற

அச்சு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ல் பொருந்தாத. செய்தவினை செய்தபொழுதே கெட்டொழி
வதாகலிற் பின்னின்று பயனறருதல் செல்லாமையானும், கெ
ட்டுப் பயனறருதலே உலகத்தப் பொருள்களிற் கண்டாமெனி
ற் கெட்டவை பயனறருமென்பது சிலவற்றினின்றி யாண்டுஞ்
செல்லாமையானு மென்பதாம்

செய்க்கடுந தழையுந தினனுந் திரவியமதவும்போல வய்த்
திடுஞ்செய்திகெட்டே யுறுவீசுரும பலதகையெனறது, அனுவா
தஞ்செய்து கொண்டது.

மெய்திடும் பலம மெய்யினகண்ணதாய் வரும் பலம.

அற்றேற் கெட்டுப்பயன றருதல் சிலவற்றினுயினுங் காண
ப்படுதலின, வினையுமவவாறு கெட்டுப் பயனறருமென்பது அ
மைவுடைத்தென்பாரை நோக்கி, அதனை மறுத்தற்கெழுந்தது
வருஞ் செய்யுள்ளென்பது. (கௌ—கடி)

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிசொன்ன பட்டாசாரியனை நோக்கி மறுத்தருளி
ச்செய்கிறார்.

செய்க்கடுந தழையுந் தினனுந் திரவிய மதவும்போல-வய
லி லிடப்பட்ட தழையும் புசிககப்பட்ட வவுஷதங்களு மவை
யிரண்டும் நாசமாய்ப் போய்பின்பு பிரயோசனத்தை யுண்
டாக்கு முறைமைபோல,—உய்த்திடுஞ் செய்திகெட்டே யுறு
வீக்கும் பலத்தைபெனவில் - செய்யப்பட்ட கன்மங்கள் கெ
ட்டுப்போய்ப் பின்பு பிரயோசனங்களைத் தருமென்று நீசொ
ல்லில்?—வைத்திடுஞ் சோழம்பாக்கு மருத்தினர் வயிற்றின்மா
யந்தால் - சற்காரத்துடனே ஒருத்தனை யழைத்துவந்து அவ

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அசுரு

ஊக்கீட்ட அசனமும் பாக்கும் வெற்றியை மிவையிற்றைப் புசித்தவனுடைய வுதரத்திலே செரித்தவிட்டால்,— மெய்த்திரும் பலமுணக்கு மலமலால் வேறுமுண்டோ - பிரததியகூடமாக வுணகருக் காணப்பட்ட பிரயோசன மலமொழிந்த வேறுமுண்டோ' எனவே இவை திடடாகத விரோதமாகையால் நீ முனபுசெய்க கனமங் கெட்டுப்போயப் பின்பு பலிகுருமென்பது அததமாகாத.

இதனாற் சொல்லிபது ஆனமாக்கள் செய்த கன்மங்களழிந்தபோய் பின்பு பலிக்குமென்று சொல்ல, ஒருவனாக உிட்ட அசனமானது அவனுதரத்திலே செரித்ததுப் பின்பு மலமாய்ப்போனது கண்டோம், அதொழிந்த வேறொரு பிரயோசனமுங் கண்டதில்லை யாகையால், இந்த வாததமாகாதென்று அவனைமறுத்த முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருனா வருமாறு.

—o—

செயல்களே பலத்தைச்செய்யும் - அற்றயினும் வினைகளே தம்பயனைத்தோற்றுவிக்க வல்லுமாகவின,—தெய்வம்வேண்டாவிடகென்ன - ஆண்டைசுருமுதல்வன மிகைபோலுமென்றல் பொருந்தாது,—முயலுயிச்செயல்களின்கேழுமுதுவதுமழியும்—செய்தவனைசெய்கபொழுதே கெட்டுஒழிவதாகவின,—எக்கேபயனளிப்பன - பின்னின்று பயனளித்தல் செல்லாமையானும்,—வயலிந்தழையுந்தினனு மருததும்—செய்யினகணிட்டு தழைகளும் தின்னப்பட்ட மருததகளும்,—கெட்டுப்பின்பளிக்ருமாபோல் - கெட்டுப்பின்ப பலிக்குமாறுபோல், அழிந்தேபலன்களைப்பண்ணும், கெட்டுப்பலனறருகலே யுலகத்துப்பொருள்களிற் கண்டாமென்னில்?—செய்க்கிடுத்தழையுத் தின்

அச்சு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஊந்திரவிய மதவும்போல - வயலின்கணிட்ட தழையுந் தின்
 னைப்பட்ட பதார்த்தகளும்போல,—உய்த்திடுஞ்செய்தி கெட்
 டே-முயற்சியானாகிய வினைகெட்டே,—பலத்தை யுறுவிக்குமெ
 னனின-பலத்தைப்பொருந் தச் செய்யுமென்றிடின,—வைத்திடு
 ம்சோறுமபாகும்-வைத்திடப்பட்ட சோறுமுதலிய வுணவுக
 ளும் பாகடைமுதலியனவும்,—அருந்தினா வயிற்றினமாய்ந்தா
 ல்-உண்டாவயிற்றின கண் மாயப்பெற்றால்,—உனககுமெய்த்கி
 டும்பலம்-உனககு மெய்யின கண்ணதாய்வரும் பலன,—மலம
 லால்வேறுமுண்டோ-மலமன்றி வேறில்லையாகலின, கெட்டு
 அவையபயனறருமெனபது சிலவற்றினனறி யானிடுஞ் செல்லா
 மையானுமெனபகாம. (கள—கஅ)

மறைஞானதேசிகா உரை.

இதவும்து மறுத் துணர்த்துகிரார்.

திரவிய முவமையன்று செய்திக்கட் டிரவியங்க
 ள்,விரவிய விடத்தேவீயந்து பலந்தரு மீம்மையம்மை,
 பரவிரீ பார்நீரவகி பாத்திரத் திட்டவெல்லாவ, கரவிடு
 மிங்கேயெங்கே பலன்கொளக கருகினாயே. (கசு)

(இ-ள்) திரவிய அவற்றினுக்குப் பலம வேறுதலிற் கண்ம
 முவமைய ததுக் கந்தத திரவிய முவமித்துச் சொன்
 னறு னதல்ல காணும்,

செய்திக்கட் ஒருவனசெய்த தானதம்மங்க ளிம்மைக்
 டிரவியங்கள் வி கண் ணழிந்துபோய் மறுமைக்கட் பயன்
 ரவிய விடத்தே கொடுக்குமென்று நீ சொல்லில்?
 கீய்ந்த பலந்தரு
 மீம்மையம்மை

உ—சூத்திரம். அத்விதஇக்கணம். அசுள

பரவீரீபார் யாமுத்தரஞ் சொல்வாம். அதனை விசாரி
த்துப்பாராய்.

நீரங்கிபாத்தி புண்ணியதீர்த்தக் கரையினுஞ் சற்பாத்
ரத் திட்டவெல திரததி னிடத்தினுஞ் செய்கதானமுந் தன
லாக் கரவிடு மி மமு மியாகாதுயிற் குண்டததி லோமருசெ
ங்கே மலு மிருக்கிற திரவியங்கனெல்லா மிககே
தானே யழிந்தபோகாநிற்கும்;

எங்கே பலன் ஆசலா னீயிமமையினகண்ணேயோ மறு
கொளக கருதி மையினகண்ணேயோ பலகுகொள்ள விசா
னையே. ரித்தாய். எ - று.

ஏகாரம் வினா

(சுக)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

திரவியமுவமையன்று-நீர் புசித்தவன வயிற்றில் திரவிய
ம்பலம்மென்ற துவமையல்ல,— செட்டிககட்டி ரவியங்களை வி
ரவியவிடத்தே லீய்ந் தப்பலந்தரு மிடமையம்மை-இமமையிலே
தன்மத்தினகண்ணே கொடுக்குந் திரவியங்கள் பொருந்திடவி
டத்தேமாய்ந்த மறுமையிலே பலததைத்தருமென்னில்,—
பரவீரீபார் நீ ரங்கிபாததிரததிடட வெல்லாக் கரவிடு மிக்
கே யெக்கே பலனகொளககருதினையே-நீ விசாரித்ததுப்பார, ஜல
த்திலும்அக்கினியிலும் *பிரதிக்கிரஹிப்போர்கையிலுந் கொடுத்
ததெல்லா மிக்கேயழியக்கண்டோம்; எனகேபலன்பொருந்த
நினைத்தாபென்றிதன்பொருள்.

* பிரதிக்கிரஹிப்போர் - தானம்வாங்குவோர்.

அசு அ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

அதுவன்றியுந் திஷ்டாந்த விரோத முண்டென்றுசெப்பு
கின்றா.

செய்திக்கண் - இருவினையாகிய குணப்பொருளில் செ
ய்க்கடுதழையுந் தின்னு மருநதுமென்று சொல்லிய,—திரவி
யம் - குணப்பொருள் — உவமையன்று - திருஷ்டாந்தமன்
று வினையென்றுசொல்ல வேண்டியதில்லை,—திரவியங்கள் -
தழைமருநது முதலியனவும், எள்ளு நெய் அன்னமுதலியவு
ம்,—விரலிய விடத்தே வியந்த - தாங்கள பொருந்திய விடத்
தே கெட்டு, — இம்மை அம்மை - பூமியிலும் சுவாகக நரகங்க
ளிலும், — பலநதரும் - பிரயோசனததைப் பண்ணும்,—பரவி
நீ பார் - பண்ணுமென்பது விசாரியாது சொனலாய், நனரு
ய் விசாரித்துப்பார்.—நீரங்க்பாத்திரத்திடட வெல்லாம்—நீரி
லிட்ட திலகாப்பணமுதலானவும், அங்கிலிட்ட ஆச்சியவோ
மாதி, பாததிரத்திட்ட அன்னபானுதிதானம் இவைமுற்று
ம்,— இங்கே - இநதலோகத்திலேகானே,—கரவிடம் - கெட்
டிப்போம்,—எங்கே - எப்படி சுவாககநரகங்களிலே,— பலன
கொளக கருதினாயே - சுகமனுபவிக்கத்துணிந்தாய்.

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—o—

ஈண்டெடுத்தக் காட்டிய தழைமுதலிய பொருள்களூந் தா
ங்கிடந்தவிடத்தே கெட்டு ஆண்டேபயன்றருவனவாம்; வினை
யுவ்வாநனி இவ்வுடம்பிற் செய்வ திண்டே கெட்டு மந்த்ரேரு

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அசக

டம்பிற் பயன்றருமாகலின், அவையிரண்டுக் தம்முளொவ்வா
மையானும்; அற்றேற் சோநகவிடத்திற் பயனரூராத கேடு
மாத்திரமுடைய பொருள்களும் பலவுளவாகலின் அவை மற்
றோரிடத்துப் பலிககுமெனக்கொண்டு அவற்றோடு விமிககவமை
யுமெனின்? ஓரிடத்திற் கெட்டபொருள் மற்றோரிடத்திற் பவி
த்கவில்லையென்பது தீபொழுக்க காய்கத கலத்திஸ்வாகடிய ரீ
ர் முதலியவற்றிற் காணப்படுகலானும், வேறிடத்துப் பயனாக
ற்குரியவினை தானே பயனாய் வருமென்றல் கூடாதென்பதாம்.

செய்திககென்பது செய்திககண்ணென உருபுமயக்கம்.

பரவிப்பார்த்ததல் புடைபடவொற்றியாராய்தல்.

அற்றேல், இமமையமமைபாதல்பற்றி வேறிடமென வே
ண்டாம், இருமையினும் வினைசெய்தாரின வேற்றுமையினமையி
ற் செய்தார்வினை செய்தவறிவினகண்ணே யடங்கிச்செய்க்கி
யும் தழைமுதலியனபோல ஆண்டே பயனைத் தோற்றுவிக்க
மென அமையுமாகலின்; திரவிய முவமையனரென மறுததல்
பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி, அதனைப் பரிசுரித்தற்செழுந்
தது உருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மீளவுக திரவியங்களைக் கொண்டு தானஞ்செய்ய அத
தானே பலிக்குமென்றவனை மறுத தருளிச் செய்கிறார்.

திரவிய முவமையன்று - தானஞ்செய்த பதார்த்தங்களை
யுவமையிட்டுச் சொன்னது அர்த்தமாகாது. அர்த்தமாகாணும்
அதெப்படி யென்னிஸ்?—செய்திக்கட திரவியங்கள் விரவிய
விடத்தே கீய்ந்து பலந்தரு யிம்மையம்மை - தானமுதலான.

வை செய்யுமிடத்து அந்தத் திரவியங்கடானே தான மேற்க
 ப்பட்டவர்களிடத்திலே சிலவழித்து இம்மையிலே கெட்டும்
 அம்மையிலே பிரயோசனங்களைத் தாராரிறதும் என்று நீ
 சொல்லில்?—பரவிநீ பார் - நான சொல்லுகிறத்தை விசாரித்
 துப் பாராய். நீசொன்னது திட்டாந்த விரோதம், அசெப்படி
 யெனனிஸ்?—நீரங்கிப் பாததிரத திட்டவெல்லாங் கரவிடு மி
 க்கே - நீரிவிட்ட திரவியங்களும நெருப்பிலிட்ட திரவியங்க
 ளும் பாததிரததிலிட்ட திரவியங்களும் எல்லாத் திரவியங்க
 ளு மிகவே யழித்துபோகா நிற்கும்;—எங்கே பலன்கொள்க க
 ருதினாயே - எவவிடத்திலே பிரயோசனங் கொள்ள விசா
 ரித்தாய். என்னவே உணகரு அகதப்பயன அவ்விடத்திலே தெரி
 யாது, ஆகையால் கர்த்தாவே யறிந்து கூட்டவேணும்.

இதனாற் சொல்லியது மீமாங்கிசன் தான விதிசொண்
 ன முறைமையிலே திரவியங்களைக் கொண்டு தானஞ்செய்ய,
 அந்தத் திரவிய மிம்மையிலே கெட்டு மறுமைப்பயனைக் கொடுக்
 குமென்று சொல்ல; அந்தத் தானஞ்செய்ததுக குண்டான மறு
 மைப்பயன இவனுக் கிணனவிடமென்று தெரியாது, ஆகையால்
 கர்த்தா யறிந்து கூட்டவேணும்மென்று முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

திரவியங்கள் - ஈண்டெடுத்துக்காட்டிய தழைமுதலிய
 பொருள்களும்,—விரவியவிடத்தேவீயந்த-தாங்கிடத்தவிடத்
 தேகெட்டு,—பலன்றரும் - ஆண்டேபயன்றருவனவாம்,— இம்
 மையம்மை-வினை யவ்வாறனறி பிவ்வுடம்பிற் செய்வதின்டே
 கெட்டு மற்ரு ருடம்பின்பயன் தருமாகலின்,—செய்திகட்டி

உ—சூத்திரம் அத்விதிலக்கணம். அநிக

வியமுவமையன்று-அவையிரண்டுத் தம்முளொவ்வாமையானும் அற்றேல் சேர்ந்தவிடத்திற் பயனறராது கேடுமாத்திரமுடைய பொருள்களும் பலவுளவாகவின அவைமற்றேரிடத்தில் பலிக் குமெனக்கொண்டு அவற்றேடுவமிகக அமையுமெனின்?—அங்கி பாத்திரத்திட்ட நீ றொல்லாமிங்கேகரவிடும்-ஓரிடத்தில் கெட்டபொருள மறறேரிடத்தில் பலிததலில்லையென்பது தீயொழு கக்காய்கத கலத்திவாககிய நீர்முதலியவற்றிற் காணப்படுத லானும்,—எங்குபேலன்கொளக கருதினயே-வேறிடத்திற் பய னாத்ருபி வனை தானே பயனாகவருமெனறல் கூடாதென்ப து,—நீபரவிப்பார்-நீபுடைபடவொற்றி யாராய்வாயாக.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனஞ்செய்தகனமற் தானே கெட்டுச் சூக் குமித்த நின்று-பலதகைக கொடுகருமெ னறவனை நோக்கி யுணர்த்துகிறார்.

செய்தவர் மனத்தேயெல்லாச் செய்தியுங் கிடந் துபின்ன, றொய்தவே பலங்களீனு மென்றிடி லிருளுச வர்க்கம், பொய்யர்வாழ் நரகம்பூயி புநகியிற் கிடந்து போந்த, தையனே யழகிதுன்சொ லிந்திர சாலமாய் த்தே. (உ-0)

(இ - ள்) செய் ஆன்மாச்ச்கள் செய்த தானதன்ம பலங்க தவர் மன ளெல்லாம், அவரவர்கள் புத்தியிலேதானே த்தேயெல் சூக்குமருபமா மடைநதிரூத் தவரவர்க்கே லாச் செய்தியுங் த்றபலங்களைக் கொடாநிற்குமென்று நீடுஷா கிடந் து பின்ன ல்லுவாயாகில்,

செய்தவே பலங்
கள்ளு மென்றிடி
ன

இருஞ் சுவர்க்
கம் பொய்யர்
வாழ நரகம்பூமி
புநதியிற் கிடந்
துபோந்தது

புண்ணியத்தா லடையும் பெரியசுவர்க்க
மும், பாவத்தாற் பொருநது நரகமும், அவ்
விரண்டினும் பொருநதும பூமியுமாகிய விம
மூலமும், உனது புகழ்பையடைந்திருந்தோ
புறப்பட்டது; அவையெல்லா மநதப்புத்தியி
ற்கிடக்க விடமெங்கே, இதற்கேது சொல்
லுவாயாக.

ஐயனே யழகி
துணசொ லிரதி
ர சால மாய்த்

வாராய் நீயப்பனே! அழகாகச் சொல்லிய
சொல்லான திரதிரசால வித்தை காட்டுவா
னைப் போன்றுவிட்டதுகாண. ௭ - ௮.

தே.

ஓகார மெதிர்மறை.

(௨௦)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

செய்தவர்மனத்தே யெல்லாசசெய்தியுங்கிடந்து பின்ன
ரெய்தவேபலங்கள்ளு மென்றிடின - கருமத்தைப்பண்ணினவர்
களுடையபுத்தியிலே யநகக் கருமரூபமானது இருநதுமயசன்ம
த்திலே யவர்களுக்குப் பொருந்தப்பண்ணுமென்னில், - இருஞ்
சுவர்க்கம் பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புநதியிற் கிடந்து போந்த
வையனேயழகிது - பெரியபோகத்தையுடைய சுவர்க்கத்திலும்,
பொய்யையெய்வென்பார்புகும் நரகமும், பூமியிலும், பொய்வந்
த நீ; உன்னுடையபுத்தியிலே அவ்விடங்களிலேபுசித்த சுகதக்க
ரூபங்களும் நீபண்ணின கருமங்களுமிருந்துதாமாமி ஸழகியநா.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அருட

யிப்பொழுதுசொல்லு; உனக்குத்தெரியாதாதலின்,— உன்சொலிரசாலமாய்த்தே-நீமுனபண்ணினகருமங்களெல்லாம் புத்தியிலேயிருந்த தானேகூடிப்புசிபபனென்றது இந்நிரசாலவித்தைப்போலவாச்சுது.

ஐய்மனையென்றது இழிபுரை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

தன்மதத்திலே வந்தது விழப்பண்ணித் தழுவிவிளையாடுகின்றார்.

எல்லாச் செய்தியும் - கன்மங்க ளெல்லாம்,— செய்தவர் மனத்தேகிடந்த - கனமம பண்ணினவர்களது புத்தித்தத்துவத்திலே தங்களால் வைக்கப்பட்ட சமஸ்கார ரூபமாயிருந்தது— பின்னரெய்தவே பலங்களீனுமென்றிடில் - பிற்பாடு பொருந்தவே சுவர்க்கநரகபூமி சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்றதுண்டாக்கு மெனில்?—சுகதுக்கமோகங்களை போசகனம நிமித்தமாக முதற்காரணமாய், போசகிய கனமங்களுண்டாககு மென்பத மாத்திரஞ் சத்தியம். அதுவன்றி போசக கனம நிமித்தமாய் மாயாகாரிய பூதங்களினுண்டாகும்,— இருஞ்சுவர்க்கம் பொய்யர் வாழ் நரகம் பூமி இவைகள் புநதியிந்தகது போந்த உன்சொல்-புத்தி தத்துவத்தி லிவைகளைக் குறித்து நிமித்தகாரணமாகிய சமஸ்காரரூப கன்மங்களில் நின்றும் புறப்பட்டன எனனும் உன்சொல்,— ஐயனே-அப்பனே!—அழகுது-யிருதியும் நல்லது,— இந்நிர சாலமாய்த்தே - கடைசியிற் பொய்யாய்ப்போயிற்று.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

வினைக்குப் பயனாவன? தறக்க நிரய நிலமெனனுமவற்றுட் பட்ட பலவேறுவகைப் புவனபோகங்களாமன்றே! அவையனை ததும் வயலின விளைவுபோல ஆனமபோதத்தினகடகிடநதுள வாமெனறல் சொனமாத்திரையே யன்றிப் டொருளபடாதென பதாம.

ஐயனெபென்பது இழிததற்கண வந்த குறிப்புமொழி.

செய்தவர்மனத்தைக் கூறவே, இனம்பறறி ஏறபோர்ம னமுங் கொள்ளப்பட்டிம.

அற்றுகலினனநே மறுததற்கட புநதியிங்கிடந்துபோநத தெனப் பொதுவகையா னெடுததோதி விடுததது உமெனக.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

முனசொல்லப்பட்ட புண்ணியபாவங்கள் செய்தவர்க ளிருதயத்திலே யடக்கக்கிடநது, பின்பு ஒருசநநத்திலே பய னைக கொடுக்குமெனறவனை நோக்கி மேல் மறுத் தருளிச்செய்கி றா

செய்தவர்மனத்தே யெல்லாச் செய்தியுங்கிடந்து பிண னொய்தவே பனனஉளீனு மென்றிடிண் - புண்ணியபாவங்களைச் செய்தவர்க ளிருதயத்திலே அநதச் செய்திகளுக் குண்டா ன பயனகௌல்லா மடங்கிக்கிடந்து மற்ற சநநத்திலே யி வர்கள புசிக்கும்படி பிரயோசனங்களைக் கொடாநிற்கும் ள னறு நீ சொல்லில்?— இருஞ்சுவர்க்கம் பெரய்யர்வாழ் நற்க

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அருகு

ம் பூமி புத்தியிற் கிடந்துபோந்த - மகத்தாகிய தேவலோகம், அசத்தியராபுள்ள பாவிகள் துக்கத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற நரகம், இந்த இன்பதுன்பங்கள் புசித்துத் துலீந்தால் மீளவும் வருகிற பூமி, இந்த மூன்றுலோகமும் இவையிற்றுக்குத் தக்க கணமங்களு மிவாக ளிருதயத்திலே கிடந்து போந்ததாகவேணும். ஆகையால்,—ஐயனே உழுகிதுனசொல் இத்திர ஞாலமாயத்தே - எனனுடைய சுவாமியே! நன்றாயிருந்த து நீ சொன்ன து,பொய்யை மெய்யாகச் சாதிக்கிற இத்திர ஞாலமாய் விட்டதே

இதனூற் சொல்லியது இம்மையிலே யானமாக்கள்செய்த கணமங்களெல்லா மவரவா கருத்துக்களிலே யடங்குகிடந்த மறுமைப்பயனைக் கொடுக்குமாசில், அநதப்பயன மூன்றுலோகத்திலு முண்டா யிருக்குமாகையால், ஒருவரி னிருதயத்திலே யவைகளெல்லா மடங்காதென்னு முரைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

செய்தவா மனத்தே - வினைசெய்தவர் மனத்தினகண்ணே,—எல்லாசெய்தியுங்கிடந்தது - எல்லாவினைகளுந்தங்கி,—பின்னரெய்தவே பலனகளீனுமென்றிடின - பின்னர்ப்பொருத்தவே பயனறருமென்னின,—இருஞ்சுவர்க்கம் - வினைக்குப்பயனாவன பெறியதற்க்கம்,—பொய்யர்வாழ்நரகம்-பொய்யர்வாழ்கின்றநிரயம்,—பூமி-நிலமென்னு மிவற்றுட்பட்ட பலவேறு வகைவபுலனங்களாமன்றே,—புத்தியிற்கிடந்து போந்தது-அவை யனைத்தும் வயலின்விளைவுபோல ஆன்மபோதத்தினகட்கிடந்துளவாமென்றல்,—ஐயனேயுன்சொல் அழுகிது-ஐயனேயுன்சொ

அடுக சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

ஸ்பிகவும் அழகாம்,—இந்திரஜாலமாய்த்தே,— சொன்மாத்தி
னாயேயன்றிப் பொருளபடாதெனபகாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஒருவன் கூலிவேலைசெய்தா லதனருமையறிந்து வே
லைகொண்டவன கொததளககு மாறுபோல,
கர்த்தாவுந தததவ கனமத்துக ிடாக
ப் பலங்களை யறிந்து கொடுப்பனெ
ன றுணாததுகிறார்.

தானஞ்செய் பொருடரித்தேதார் செய்தவர் தக்க
செய்தி, யூனம்பி னுறவேகாணடும் பலமுறு விபபா
ன்வேண்டு, மீனமில் செய்தியீச லிடும்பணி யிவைநா
ஞ்செய்கா, னானங்க ளதிகநோகடி துகா விபபன் வினை
நோபதீர. (உக)

(இ - ள.) தான ஒருவன் றுணஞ்செய்த திரவியமதனையே
ஞ்செய்பொ ற்வாக டானஞ்செய்தவர்க ளிவவகையா
ரு டரித்தோ னே பொருந்கப்பட கனமங்களெல்லா ம
ர் செய்தவர் தக ழிந்துபோனது. திருமபச் சொர்க்காதிபோ
கசெய்தி யூனம் கனங்களைக் கொடுக்கவுங் கண்டோமாகையா
பின னுறவேகா ற் நிரவியமுதலிய நான்களையுங் கூட்டிப்
ண்டும் பலமுறு புசிப்பிப்பா னொருவனாகவேண்டும்,
விப்பானவேண்டு
ம்

ஈனமில் செய் அனாதியே மலமில்லாத சர்வஞ்ஞானதலா
தியீச லிடும்ப ல் வேதமுதலிய சாத்திரங்க ளினனகன்ம
ணி ன்ஞ்செய்தா லின்னதாமென்று விதித்த வழி
யரயிருக்கும்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அருள்

இவைநாளு அவன விதித்த நூலினவழியே கன்மங்க
செய்தால் னை யறிந் தியாளுசெய்தால்,

நூனங்க ளதி எப்படி வைதசியரூனவ ரூனமாககள்
ககோக்கி நுகா வியாதியை யறிந் தகற்றகேற்ற வெளடதங்
விப்பன வினை களைக் கொடுத்ததுதீர்ப்பன, அதுபோலச சி
கோய்தீர வனு மானமாக்கள செயந் கன்மங்களினை
உறகுரைவையறிந் ததனு லுறுங் கிலேசந
தீருமபடி புசிப்பியாநிற்பன. ஏ-று.

காணாளுசெய பொருளையுந் தரித்தோரையுளு செய்தவரை
யுந் தக்க செய்திடையு மெனலு தோடிபது எண்ணுமமைத்
கொகை.

ஏகார மிசைநிறை.

(உக)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

தானாளுசெய்பொருள் - தானதிரவியம், — சரித்தோரா-கா
னம்வாங்கினடோ, — செயதவர் - தானாளுசெய்தவர், — சுக
செய்தி - தானவேளையில்டணணின் கிரியைகள், — ஊனமுதயே
காண்டும-கெடவேகாணமிம ஆரலால், — பின்பலமுறுவிப்பா
னவேண்டும-பின்புலசதைப்பொருத்தகறவன ஒருகாததாவே
ண்டும், — ஈனமில்செய்தி யிசனிமபணி - குற்றமற்றதானதரு
மாதிக்தி பரமேஸ்வராலே சொல்லப்பட்டது, — இவைநாளு
செய்தால்-இந்ததாளுதிகளை நாளுசெய்தால், — நூனங்கள்திக
கோக்கி நுகர்விப்பன வினைகோய்தீர-ஒருதருமஞ்செய்யுமிடத்
த மந்திரம் கிரியை திரவியம் மூன்று வகையாயிருக்கும். இதி
லே மந்திர ஸ்ரீலோபகிரியாலோப திரவியலோபம் வரினும்தோ
ஷமுண்டு. இவைகள் உத்தப்படுகாரமந்தி அதிகமாதிலும்தோ

ருள்

௮௫௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஊழ்முண்டு ஐதலால்கர், த் தாவானவன மிகுதிருறையவிசாரித்
த வினையாகிய ஆனமடிகை தீருவதாகப் புசிப்பிப்பான என
றிதனபொருள்.

§ லோபம-குறைவு, † உக்தப்பிரகாரம்-சொன்ன விதம்.

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

சத்தியம்! நீ ருமத வாக்காலும் போசக கன்மம் மாயாகா
ரிய முண்டாதற்கு நிமித்தகாரணமென்று சொன்னீர், அதனால்
கனமமேகர்த்தா, ஈசரனொருவன வேண்டி மென்ற விக்கற்பனை
வேண்டாமென வுத்தரமுறைககினரார்.

தானஞ்செய் பொருள் தரிதேசார் - தானத்திரவியம்வா
ங்கினோர்,—செய்தவர்-தானத்திரவியங் கொடுத்த பெரியவர்
களிருவர்களுக்கும்,— தககசெய்தி-யோககியமாகிய வாங்குத
ல் கொடுத்தற் கிரிபைகள்,— ஊனமபினனுவே காண்டும்-நாச
முறக் காணநிற்கின்றேம், (பினனென்பது பினனுக ட்டிக)—
பினபலமுறுவிப்பான வேண்டும் - கெடுமுன பலங்கொடுப்ப தி
ல்லாமையினால் காலாந்தரத்தில் வினைப்பலனாகிய சுகதுக்கங்
களைக் கூட்டுவா னொரு கர்த்தா விரும்பப் படுவன. மனோ
வாக்குக காயங்களினால் பிறக்குக் துலகன்மங் கெட்டாலும்
புத்தித்தத்துவத்திற்கெடு முற்கணம் அவைகளால் வைக்கப்பட்
ட சமஸ்காரரூப சூக்தும கனமங்கள் பலபரியகத மிருக்குமவை
கள் பலத்தைகொடுக்குமென்று முன்சொன்னோமே, சத்தியம்!
சூக்துமகனம மிப்படி யிருந்தாலும் அசேதன மாதலால், அவைத்
திரமாய் பலத்தைக்கொடாது,— ஈனமில்செய்தி-புண்ணியகன்
மம்,— ஈசனிடும்பணி - சிவன் பன்னென்று கற்பித்தது. அத்த

உ—சூத்திரம் அத்விதிலக்கணம். அநிகு

குமாறுபாடாயிருக்கும் பாவத்தைப்பண்ணாதேயென்று கற்பித்தது—இவைநாஞ்செய்தால்-இந்தக்கிரிபைகளை நாம்பண்ணினால்,—நூனங்க ளதிகம் நோக்கி-ஏற்றக்குறைகளைப் பார்த்து,—வினேநோய்தீர - அந்தமடுவாக்குக் கிரியைகளால் புத்திதத்துவத்தி லுண்டாகப்பட்ட வாசனாகார சூக்கும கணமஞ்சக துக்கருபமாய் பரி.னமிததுப் புசிககப்பட்டிக கெடுமபடி,— நுகர்விப்பன - புசிப்பிப்பன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அற்றேல், அவ்வச்செய்தி அவ்வச்செயப்படு பொருளிற் கிடந்து,பின்னர்ப் பயன்றருமெனக் கோடுமெனின? செய்பபடு பொருணமுதலிய வளைததும் நிலைபேறினநிக கெட்டொழிவன வேயாகலான, நிலைபேறுடையனாய்ப் பயன்றரு முதற்கடவுள வேறு வேண்டப்படும். அற்றேல், முதற்கடவுள பயன்றருதற் கியைபெனையெனின? முயற்சியாவது முனணைவினை அனுபவித்தற்பொருட்டுத தரப்படு முதல்வன தேவல்வினையாகலான அதனை நாமாக முனைநதுநின்று செய்தால்,அது தீர்த்தற்பொருட்டு அச்செய்தியானுய பாவபுண்ணியங்கலையறிந்தது அவை தீர்த்தற்குரிய பயன்றருதல் அவ்வேவுவானுகுக் கடப்பாடென பதாம்.

தானஞ்செய்பொருளென்றது உபலக்கணம்.

அற்றேல் இச்செய்தி ஈசனிடும்பணியென்றற்குப் பிரமாணமெனையெனின? அதுகாட்டித்தற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுத்தென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முனசொன்ன சூற்றமன்றியும் இமமையிற்செய்த கன்ம பல மறுமையிற் றானே வந்தது பலியாது; பல பிரகாரத்தாலுங் காதாவே யறிந்தது கூட்டவேணுமென்று அருளிச்செய்கிறார்.

தானஞ்செய் பொருள் - தானங் கொடுக்கப்பட்ட திரவியம்,—தறித்தோர்-தானம் பெற்றவர்கள்,—செய்தவர்-தானம் பண்ணினவர்கள்,— தக்கசெய்தி - இப்படி பொருந்தப்பட்ட முறைமைகளெல்லாம்,— உடனமபின் னுறவேகாண்மீம் - இவ்விடத்திலே யழிந்துபோகக் கண்டோம். இப்படி இவர்களும் தானஞ்செய்யப்பட்ட பொருள்களு மழிந்துபோகையினால்,— பலமுறுவிப்பான வேண்மீம் - இந்தத் தானகனமங்களுக்குத் தக்க பிரயோசனங்களை யறிந்தது தருவிப்பா னொருகர்தாவே னும ஆனமாததா னறிவல்லோ! தானஞ்செய்த கனமங்களுக்குத் தக்கபயன்களை யறிந்தது கூடுவனெனவில்? இவன் பாச சம்பந்தியாகையினாலும் பரமேஸ்வரன் கர்ப்பத்தொழில் செய்கிறவனாகையினாலும் இவனதானாக யறிந்தது கூடமாட்டான, பரமேஸ்வரன் கூட்டிப் புசிப்பிக்கவேணும். அதெங்கனே யெனவில்?—எனமில் செய்தயீச னிமீமபணி - ஒரு சூற்றமில்லாதவராய் எப்பொழுது மொருதன்மையா யிருந்துள்ள பரமேஸ்வரன் நமக்குக்கற்பித்த தொழில்,—இவைநாஞ் செய்தால்-அவன்கர்ப்பித்த விந்திக்கன்மங்களை நாஞ்செய்யுமிடத்து,—தூண்கள்களிகளோக்கி நுகர்விப்பன் வினைநோய்தீர - நாஞ்செய்த கனமங்களினு லுண்டாகிய ஏற்றல் குறைச்சல்களைத் தீரவுள்ள த தடைத்துக் கனமமென்கிற வியாதி தீரும்படி, கன்மமயுங் கனமத்தையுங் கூட்டிப் புசிப்பியாறிப்பன்.

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகக

இதனாற் சொல்லியது தான மோர்க்கப்பட்டவர்களும் தானமிடப்பட்டவர்களும் அநதந்கத் தானஞ்செய்த திரவியங்களு யிங்கே யழிகதபோகையினும்; ஆன்மாதான்செய்க கணமத்துக்குத் தககபயனை யறிந்து கூடிப் புசிக்கைக்குத் தனக்கென்ன வழிவில்லாதபடியாலும், சர்வஞ்ஞானுள்ள பரமேஸ்வரனறிந்து கணமத்தையும் ஆனமாவையுங் கூடிப் புசிப்பிப்பென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

‘இறைவனிவகு’ என்ற திருவிருத்தமுதல் ‘தானஞ்செய்த’ என்ற திருவிருத்த மீறாக எட்டும் பட்டாசாரியன். இகரகுப பிரமாணம் பரபட்சம அவனமதம் ‘செயறரும் வினைகணமாய்ந்து கிந்தையிற் சேர்த்துநின்று, பயனொடு பலியாநிற்கும் பலாலமுத் தழையுமெல்லாம், வயறணிந மருவிநாசம் வகையிந பலத்தைவநதிந, கியல்பொடுந தந்தாற்போல வெனாமபி வியம்புகின்றன.’ என்றும்.

சித் - பர - பட்டா - மத, 30 - செ.

அவனமறுப்பு ‘அழிகின்ற தால்வினைக ளாகின்றவாறெனெரு வறமங்கியானபரிசே, லொழிவின்றி யோதனமு மறவுண்ணாமவினைக ளுறுகின்றவாறெனலாங், கழிகின்றகாலறிவு வினைதந்திடாவினைஞர் கருமங்க ளுடியற வோர், பழுதின்றி யேயுதவு மதுபண்பதாகவருள் பரமனக ளுருமவினையே’ என்னுமதுந் கண்டுக்கொள்க.

சித் - பர - பட்டா - மறு, 6 - செ.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(அற்றேல், அவ்வச்செய்தி யவ்வச்செயப்படு பொருளிற் கிடத்து பின்னர்ப் பயன்றருமெனக் கோடுமெனிச்?) தானஞ்செய்

அகஉ

சிவஞானசித்தியார் சபகஷம்.

பொருள்-நானமளித்த பொருளும்,—தரித்தோர் - அதனையேற்
றும்,—செய்தவர் - ஈந்தவரும்,—நககசெய்தி-தக்கசெய்தியு
மாகிய அனைத்தும்,— ஊனம்மீனாறவேகாண்டும் - நிலைபெறின்றி
சு கெட்டொழிவனவேயாகலான,—பலமுறு விப்பானவேண்டு
ம்-நிலைபெறுடையரூய்ப் பயனறரு முதற்கடவுள் வேறுவேண்
டப்படும். அற்றேல் முதற்கடவுள் பயனறருதற் கியைபுயென்
னை யெனின?— ஈனமில்செய்தி - குறைவில்லாதமுயற்சியாவ
து,—ாசனிடும்பணி-முனைவினையறுபவிததற்பொருட்டுத தர
ப்படு முதல்வனது ஏவல்வினையாகலான,—இவைநாளுசெய்தா
ல் - அதனைநாமாக முனைத்து நின்றுசெய்தால்,—வினைநோய்தீ
ர-அதுதீராதற்பொருட்டு அச்செய்திபாறாய பாவபுண்ணியங்க
னையநிறுது அவை தீராதகுறிய,—நூனங்களதிகரோக்கி நுகர்
விப்பன,— தக்கபயனறருத லவவேவுவானாகுக் கடப்பாடு
னபதாம்.

மறைஞானதேசிகா உரை.

மே லதற்கோர் புறநடை யுணர்த்துகூர்.

உலகுடல் கரணங்கால முறுபல நியகிசெய்தி, ப
லம்வை கொண்டு கன்மம் பண்ணுவ துண்பதானு, னி
லவிடா விவைதானுசென்று நினைநதுயிர் நிறுத்திக்
கொள்ளா, தலகிலா வயிவகுணை யனைத்திடு மருளி
னலே. (உஉ)

(இ-ள்.) உலகுட புவனமும், தனுவும், கரணமும், காலமும்,
ல் கரணங் அதனா ளறுவிக்கும் விடயத்தையும், அவவி
கால முறு டயத்தை வரையறுத்தப் புசிப்பிக்கு நியதி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலகக்ணம். அகாட

பல நியதிசெய்தி தத்துவமும், இவையிற்றின் ரெழிலும், அத் பலமிவை கொ தொழிலினால் பலனும், இப்படி யென்விதமா ண்டிகன்மம் பன் ன கரணங்களைக் கொண்டு சிவ ஞானமாக னுவ துண்பதா களைக் கனமஞ்செய்விப்பதஞ் செய்த கன் னால் மபலங்களைப் புசிப்பிதகஹர்.

அஃதென்போல வெனவில்? “வினையே செய்பவன் செய ப்படும்பொருளே—நிலனேகாலங் கருவியெனரூங்—கினனதற்கிது பய னாகவெனனு—மனனமரபி விரண்டொடுந கொண்கஇ—யா யெடடெனப தொழினமுசுனிவேயே” எனனு மிலக்கணத்தா னெருவன ரெழில் செய்யுமிடத் சிவவாறு காண்க.

வினையெனப தானமாக்கள செய்யுந தொழில் செய்பவ ஞானமா.

செயப்படுமபொரு ளிருவினே.

நிலனெனபது அவாக ளிருக்கும்புவனம்.

கால முககாலததையு முண்டாகரூங் காலத்தவம்.

கருவி முப்பத்தாறு ததவம்.

இனனதற்கெனப திருவினேப்டயன்களைப் புசிககவேண் டிய காரணம்.

இதுபயனெனப திச்சுகதுக்கங்களைப் புசித்துத் கொலைத் தின் கன்மகூடியம்பிறந்து மோகூததையடைகையெனவறிக.

நில விடா வி இவை சடமாநலா லானமாவைச் சென வையதாஞ் சென று தானே பொருந்தமாட்டாது.

று

நினை ந்தயிர் ஆன்மாவுந் தனககெனச் செயலில்லாதப நிறுத்திக் கொள் டியாலே நாயிநக கன்மமார்ச்சித்தநற்குரிய ளாது தல்லோவென் றறிந் தக்கனமங்களைக் கூ ட்டிக காரியப்படுததவு மாட்டான்.

அலகிலா வறி எண்ணிறந்த ஞானத்தையுடைய சிவன்ற வணை யனைத் தனதாக்கினு சத்தியாலே தஹவாதிகளையு மா திமீமருளி னாலே. ன்மாவையும் கூட்டிப் போகங்களைப் புசிப்

பித்தத் தொலைப்பித்த மோட்சத்தை ய
டைவீப்பான. ஏ - று.

இதற்குப் பார்க்கியையிலு மறிக.

(௨௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உலகு-காசியாதி புண்ணிய கேடகத்திரங்களிலே,—காலம் - குரியோஃபராகாதி புண்ணியகாலங்களிலே,—உல்-காய வியாபார வசனாதிகளினாலே,—கரணம்-ஞானேந்திரிபாகதக கரணங்களினாலே,—உலம - பொருநகுபபட்ட,— பலநிடதிசெய்தி-அநேகமாகிய அனுஷ்டானகஞ்சிரியைகளை,—பலவிவைகொண்டுகனமம்பண்ணுவ துண்பதானால் - இவை பலவயிறறையும புத்திபுண்ணிகொண்டு கருமங்களைப்பண்ணி யநதகருமபலங்களைபுசிப்பதானால்,— நிலவீடா திவை தானுசென்று நினைந்துயிர் நிறுத்திகொள்ளா-கீழ்ச்சொல்லிப்போந்து தேசமும் காலமும் தேசமும் கரணமும் தொழிலும் சடமாகையால் தானுசென்று பலமாப்பொருந்தவறியாது ஆனமா கிருதிஞானகை பூர்வஜனமங்களிலே செயத கருமிற அகற்குப்பலமிற வென்றறித்த கருமபலததுக்குத தேகாதிகளை மாயையிலே யுண்டாகி நிறுத்திகொள்ள வறியாதாலால்,— அலகிலாவறியானையணைத்திடுமருளினாலே- சர்வஞானகிய பரமேஸ்வரனுடையகிரியாசத்தியானது,மாதாவானவள பிள்ளைக்கு வ்பாதிவநதகால ததுக கசப்பாதிகளையும், நின்ற காலத்திற் பால்முதலான மதுரபதாரததங்களையும், கிருபையுடனே கொடுக்குமாபோல; சுகதுக்கங்களைச் சேர்க்கும்.

ஃபராகம் - கிரஹணம்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகநி

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

கன்மத்துக்குச் சுவதநதிரம் இல்லாதிருந்தால், கன்ம கர் த்தாவாகியபுருஷன ருணை பொருத்திப் புசிப்பனென்பதனை ம றுத் துணர்ந்துகின்றார்.

உலகு - புலனம்,—உடல் - துலசரீரம்,—கரணம் - சூக்கு மசரீரம்,—காலம் - நிகழ்காலம்,—உறும்பலன் - திரவியமுத லியவம் சுகதுககங்களுமாம்,—நியதி - சுகதுக்கங்கையு மிடமு தலியவரறையும் நியமிக்கும் நியதித்ததுவம்,—செய்தி - மனோ வாசுக்குக்காயங்ளிளதுதொழிலாகிய துலகனமம்,—பலவிலை கொண்டு—இவவிடமுதலிய வெகுசாதனங்கள் கொண்டு,—கன் மம் பண்ணுவ தண்பகாரால்—புத்தி தத்தவத்தில சமஸ்கார ரூப சூக்குமகன்மத்தை யுண்டாக்குவது. திரும்ப வது சுகதுக் கமாய்ப் பரிணமிக்க வரைப் புசிப்பனாகில்,—நிலவிடா விலை தாஞ்சென்று - சுவர்க்க நரகங்ளி ல போகும் புசிகு மிடத் து இடமுதலிய விலைகள் தாமேயாய் உயிரையுறுது,—உ யிரும்,—நினைந்தவை நிறுத்திக்கொள்ளாது—சங்கற்பித்தவைக ளை யுண்டாக்கி அவைகளோடு கூடமாட்டாது ஆகையால்,— அலகிலா வழிவருணை யணைத்திடு மருளிளுவே - சாவருளுகி ய சிவனது கிரியாசத்தி கருடையிலுவே சிருட்டித்தப்பொரு த்தம்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வினைமுதற்காரணமாகிய வயிர், ஏனையேழு காரகங்களுந் தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு வினைகளை யீட்டலும் துகர்த்து

அகசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

முடைத்தென்பது எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின்; உயிரையினறி யமைந்து தொழிற்படமாட்டாத சுடமாகிய அக்காரகங்களாதல் அவற்றையினறி யறிபமாட்டாத சிற்றறிவுடைய அவ்வுயிராதல் தாமேகூடமாட்டாமையின், பாரிசேட வளவையானே சுதந்திர வறிவனாகிய மூகல்வனே தனநாணையாகிய திருவருளால் அவற்றை யவ்வயிராகுப் பொருததிச் செய்விப்பனென்பது பெறப்படுதலின், அசசெயலெல்லாம் அவனபணியேயாமென்பதாம்.

ஆதலாலச்செயலெல்லா மவன்பணியேயென்பது குறிப்பெச்சம்.

ஈண்டு உலகென்றது உயிர்களை.

இன்னதற்காக இதுபயனாகவெனணும் இரண்டிகாரகங்களையும் நியத்யென்பதொற் தழீஇயினார்.

பண்ணுவ துண்பதெனனு மொருமைகளை அதொழின்மெனினறது.

அற்றேல் அப்பணி ஞானங்க ளதிகமாமாறு யாங்ஙன மெனின? அதுவருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

மீமாங்கிசன் கன்மமலமோ சடம், ஆன்ம வறிவல்லோ தானசெய்த கன்மத்தைத் தானறிந்து கூடிப் புசிக்கும், ஆகையால் கர்த்தா வேண்டியதில்லைபென்று சொல்ல; கன்மத்தைச் செய்த கன்மத்தைப் புசிப்பிக்கையினாலும், ஆன்மா பாசசம்பத்தியா யிருக்கையினாலும், கன்மத்தை யறிந்து புசிச்சுமார்ட்டான். கர்த்தாவே யறிந்து கூட்டனெனுமென் தருளிச்செய்கின்றார்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அசுள

உலகுடல் கரணங்கால முறுபல நியதிசெப்தி பலவீவை கொண்டு கனமம் பண்ணுவ துண்பதானால் - அநதக்கனமங்களு க்குத் தக்க புவனங்களும அந்தச் சரீரங்களும அந்தக் கரணங் களும் காலதத்துவமும் பொருநதத தக்க சாலவீவையங்களு ம் கனமத்துக கீடாக வேறாமல் குறையாமல் புசிப்பிக்கிற நி யதிதத்துவமும் செய்ப்பட்ட தொழில்களும் என்று இப்படி பல இவையிறரையுங் கூடிநின்று ஆனமாக கனமங்களைச் செய் து புசிப்பிப்பதானால் இவை கூடுகிறபடியை விசாரிக்கில்,—நில விடா திவைதாளுசென்று - கன்மஞ் சடமானபடியாலே தா னாகச்சென்று ஆனமாவைப் பொருநதமாட்டாது. கனம மல மல்லோ சடம், ஆனம வறிவே ஆனமாவறிந்த இவை யிறறைக கூடுமென்று நீ சொல்லில்?—நினைநதயிர நிறுத்திக் கொள்ளா - ஆனமா தனக்கென வறிவில்லாதபடியாலே தானாக விவை நமகருள்ள தல்லோவென நறிநது கூட்டிக் கொள்ளமாட்டாது. ஆனாவீவையிரண்டுங் கூடிக் காரியப்படு கிற முறைமை யெப்படியெனினில்?—அலகலா வறிவானைய னைத்திடு மருளினாலே - எண்ணிறநத ஞானத்தையுடைய சிவ னதாககனை யிவையிறறைக் கூட்டிக் காரியப்படுத்தும் தனது காருண்ணியத்தினாலே.

நிலவிடா திவைதாளுசென்று நினைநதயிர் நிறுத்திக்கொ ள்ளா வெனறது மீமாங்கிசன. இதற்குப் பிரமாணஞ் சிவஞா னபோதம் “அவ்வீனையைச் செய்வதனி லவ்வீனைஞா தாளுசெ ன்றந், கவ்வீனையிற் காநத பசாசம்போ—லவ்வீனையைப், பே ராம லூட்டிம் பிரானி னுகராரோ, லார்தாமறிந்தனைப்பாராக் கு, எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சிவஞானபோதம் - உ - சூ, சு - வெ.

இதனாற் சொல்லியது கன்மஞ் சடமானபடியாலும் ஆ ன்மாத் தனக்கென்ன வோரறிவில்லாத படியாலும் இவை தா

அக ௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஓக வொருசரீரத்தை யெடுக்கவுங் கன்மத்தைச் செய்யவு மா
ட்டாதாகையால் பரமேஸ்வரன தனது காருண்ணியத்தினு
லே இவையிற்றைக கூட்டிகு காரியப் படுத்தவனென்னு முறை
மை யறிவித்தது.

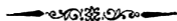
சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உலகு - வினைமுதற்காரகமாகியஉயிர்,—உடல் - இடமாகி
யவுடலு ம,—கரணம் - கருவிகளாகியகரணமும்,—காலம் - மு
ககாலங்களுளொன்றாகியகாலமும்,—உறுபலம்-செயப்படுபொ
ருளாகிய பொருந்தியபலமும்,—நியதி - இன்னதற்காக இதுப
யலுகவென்பவைகளாகிய நியதியும்,—செய்தி - செயலாகிய
செய்தியும்,— பலவிகைகொண்டு - ஆகியவேழுக்காரகங்களுந
தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு,— கனமமபண்ணுவ துண்பதா
ரூல - வினைகளையீட்டல் துக்காலமுடைதென்பது எல்லார்
சுரு மொமமுடிந்தமையின, - சென்றுநிலவிடாவிவைதான -
உயிரையின்றியமைந்தது கொழிற்படமாட்டாத சடமாகியஅக்
காரகங்களாதல்,—நினைநிறுந்துதிக்கொள்ளாதுயிர் - அவற
றையினறி யறிமமாட்டாத சிற்றறிவுடைய அவவுயிராதருமே
கூடமாட்டாமையிற பாரிசேடஅளவையானே,—அலகலாஅறி
வண - அளவீட்டறிதற்கரிய சுதந்தர அறிவலாகியமுதல்வ
னே,—ஆணைஅருளிஞலே-தனதாணையாகிய திருவருளால்,—அ
ணைத்திரும்-அவற்றையவவுயிராகுப் பொருத்திசு செய்விட்பனெ
ன்பது பெறப்படுதவி னவன்செயலெல்லாம் அவன்பணி
டேயாம்.

உ—சூத்திரம். அத்திதிலக்கணம். அகசு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆதலா லானமாககளுக் கணுகிரகஞு செய்தர்பொ

ருடடு நல்வினை யாட்சிப்ப துணாததிகுரர்

ஒழுககமன பருளாசார முபசார முறவுசீலம், வ
முக்கிலாத தவநதானுகள் வநதித்தல் வணங்கலவா
ய்மை, யமுக்கிலாத் துறவடகக மயிவொடர்ச் சித்த
லாதி, யிமுக்கிலா வறயகளானு லிரயகுவான பணியற
ங்கள. (உஈ)

(இ - ள) ஒழுக் தத்தஞ் சாதிககேற்ற வாசாரத்தட ன
கம டததல். அஃதாவது, சாததுவிக பாவத்
கையுடையது.

அன்பு சிவனிடத்து வைதக பத்தி
அருள எல்லாரிடத்தம வைதத கிருபை
ஆசாரம் வேதாசாரங்களிற கூறியவற்றை யனுட்டி
ததல்

உபசாரம் பெரிபேரிடத் தனக்கியனற யாதானு
மோ ருபசாரஞு செயல்

உறவு பெரியோ ரிடத்திஸ் வைதத மித்திரபா
வம

சீலம் ஒருநெறிப்பட்ட நல்லறிவு “ஞானமுஞ்சி
லமு நல்லறிவாகுர,,

வழுக்கிலாத்த
வம் இரதிரிய விடய மிவற்றினவழி செலுத்
தாது கிருச்சிர சாநதிராயண முதலிய விர
தங்களை டனுட்டிச்சக

தானங்கள் சம்பாத்திரக திடத்திற் பொருளைச. செ
லுத்துவது.

உத்தமாதிரி பேதத்தான் மூவிதப்பமும்.

அவைபாவன? பெரியோ ரிருககுமிடந் தேடிப்போய்த் தன க்கியன்றது கொடுத்த லுத்தமம்.

சற்பாத்திரத்தைத் தன்வாய்தவி லழைப்பித்துக் கொடு த்தல் மத்திரம்.

பாததிரவான் றனை வந்து கிட்டிக்கேட் டிருக்கையினு மின்று நானையென்று கண்ணழித்துப் பின்பு கொடுகதை யத மம்.

வந்தித்தல் பெரியோர் முதலாயினுரைத் தோத்திர கு் செயதல்

வணக்கம் தான் வணங்குதற் குரிபாரை வணக்கஞ செய்தல்

வாய்மை ஒருக்காலும் தவறுசொல்லாது சத்திய மே சொல்லுதல்

அழுக்கிலாத் துறவு “ஏந்திழையார் தஞ்சயனத் தெய்தித்த ன மெய்தொடினும், காய்ந்தவாதத லேன றவுகாண” எனனூ துறவு

அடக்கம் தவங்குல நிலைமைகல்வி முதலியவற்று லுண்டாகுஞ் செருக்கறுதல்

அறிவோ ள்ச்சித்தல் ஆகமத்தை போதி யதனவழி தவறாது பூசுதல்

உதி அக்கிரி காரியங் கயிலபூசை சிவாலயசே வை முதலாயின

இழுக்கிலா வ றங்க ளா லி இவைகளெல்லாங் குற்றமற் றிருக்குமஈ கிற் சிவனைக்குறித்துச் செய்யிற் சிவதன்ம ருங்குவான் பணி மேயா யவன தனுக்கிரகத்தக் கேதவாம். யறங்கள் எ-று. (உ.ந.)

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அளக

சிவாக்யோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஒழுக்கம்-குலதருமம் வழுவாமை,—அண்பு-மாதாபிதாக்க
 னிடத்தில் பததி,—அருள்-சாவபூததயை,— ஆசாரம்-வர்க்குச்
 சிர+மோசிதமான சௌசாசம்நஸ்நாநாதிக்கள்,—உபாசாரம்-அ
 திதி+சுக்காரம்,—உறவு-நூதிமுதலான பந் துக்களிடத்திலே சி
 நேகம்,—சீலம்-சாத்விக்கபாவம்,— வழக்கிலாத் தவநதானங்க
 ள-நியமித்த விரதம் விடாததபசு திரவியசுத்தியும் சிரத்தையு
 முடையதானங்கள்,—வநதித்தல் வணங்கல்-பெரியோர்களிட
 திலே ஸ்ரைச்சியம் பகர்தல்,—வாய்மை-சத்தியமே சொல்லு
 கை,—அழுக்கிலாத் துறவு-மனம்பற்றில்லாத சனனியாசம்,—
 அடக்கம்-குல தன வித்தி +யாதிக்கத்தா லகவகாரமனறி+வி
 நயபரனாயிருக்கை,—அறிவோடாசுத்திதல் - பூசா ஶ்விதான
 ததை நனராகவறிந்த பூசைபண்ணுதல்,— இழுக்கிலாவரங்க
 ளாலல்-இய்வாறு குற்றமில்லாத தருமங்களைப் பண்ணினால்,—
 ஆதி-பரமேஸ்வரன்,—இரங்குவான பணியறங்கள் - நாயிட்ட
 பணியாகிய தருமங்களைப்பண்ணினானென்று இருபைபண்ணுவா
 னென வறிக.

+ உசிதம் - தக்கது, † சுக்காரம் - பூசித்தல், § நைச்சி
 யம் - தழுவு, † ஆதிசகம் - மேன்மை, x விநயபரன் - வணக்க
 மேபிரதானமாகவுடையவன், ஶ்விதானம் - விதி.

—

நானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

தேவதாப் பிரசாதத்தினாலே சகலமும் வருவதென்று சூ
 த்றுகின்றார்.

ஒழுக்கம்-அகந்த சாதியாசாரம் வழுவாது நடத்தல்,—அன்பு - மாதா பிதா குரு தேவதாபததி,—அருள் - சர்வானமாக்களிலிவைத்த விருக்கம்,—ஆசாரம்-வருணாசிரமங்களுக்கேற்ற சௌசாசமனுகிள,—உபசாரம் - அதிசி சமஸ்காரம்,—உறவு-ஞாதி முகலான பநதுக்களிடத்திலே சினேகம்,—சீனம் - ஒரு தெறிப்படமிப் பிறறையுபரஞ்சிபிகருவ் குணம்,—வழுக்கிலாததவம் - சாநதிராயண முதலிய நியம விருகம்,—தானங்கள் - சறபாததிராததிற் றுணதேடிய பொருளாக் செலுத்தல்,—வருகித்தல் - குரு ஜனங்களை நடுக்கரித்தல்,—வணங்கல்- பெரிபேரிடத்தில் தாழ்ந்த தணமை காண்பித்தல் —வாய்மை - உள்ளது சொல்லுகல்,—அழுக்கிலாததுறவு - சர்வகருகப்பரித்திபாகம்,—அடக்கம் - குலங்கல்வி நிறைவாயிருந்தாலும் காமமற்றிருக்கல்,—அறிவொ டாசுத்தல்-அவரவர் சாததிர குருகிரவர்களி னுஞ்சியபடியவரவா கொண்ட தேவதைபப் பூசித்தல்,—ஆதி-இவை முகலானவை,— இழுக்கிலா வறங்களாலு - குற்றமற்ற கணமங்களாகச சாத்திரவகொணமி நி+சயிக்கப்படுமாளுல்,—இரங்குவானபணியறககள் - பரமேஸரண சுற்பித்த புண்ணிய கணமங்களிவற்றிரு மாறாய் வருவன பாவகணமங்கள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

ஒழுக்கமுதலிய பதினாலும் மற்றமவைபோல்வனவுமாகிய நன்மைகள் ஒருவனுக்குளவாயின், இரங்குவாது பணியாகிய அம்முயற்சி அறமாய் முடியுமென்பதாம்.

எனவே, இவ்வொழுக்க முகலியவற்றை மறுத்தலைத் தீமைகள் ஒருவனுக்குளவாயின், அம்முயற்சி பாவமாய் முடியுமென்பதும் பெற்றும்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம், அளக.

ஒழுக்கமென்றது ஈண்டு உலகத்தோடொட்ட வொழு
குதலை.

ஈண்டுத் துறவென்றது எல்லாநிலையினுஞ் சேறந்திரிய பி
றர்மனை விழைபாமை, வரைவினமகளிராவிழைபாமைமுதலிய.

ஆண்டகைமையே யெனறுணாததுவார், அழுக்கிலாவெ
ன விசேடித்தாரா.

அறிவாவது தக்கனவுந தகாதனவும் பகுத்தறிதல்.

“இனமலர் கையிறகொண்டங கிச்சித்ததெய்வம் போற்
றி, என முனவருகலின, ராசுடுவநதிதகல் வணங்கல் அா சசிதத
லென்பன தனனின மூத்தார்மாடடுச செய்வனவற்றை யென
க்கொள்க.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

இவ்வொழுக்க முதலியவெல்லாம் இயமநியமமென்னும்
இருவகையுடனகி அறஞ்செய்வார்க் கெல்லாம் பொதுவகை
யான வேண்டப்படுமங்கமாகலின, இவற்றையேறெடுத்தோதி
வார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—0—

இப்படி சொல்லப்பட்ட புண்ணியபாவ மிரண்டிலும் பு
ண்ணியததின் முறைமை யெப்படியென்ற மாணககணுக்கு, பு
ண்ணியம் சிவபுண்ணியமென்றும் பசுபுண்ணியமென்று மிரண
டாயிருக்கும்? இஃத விரண்டிலுஞ் பசுபுண்ணியத்தின முறை
மை யருளிச்செய்க்கார்.

எப்பொழுதமோ ரொழுங்காய் நடக்கையும், பத்தியும், கி
ருப்பையும்; அராசாரங்களென்றி யாசாரமும்; கல்லோரக விடத்தி

டுக

அளசு

சிவஞானசித்தியார் சுபக்யம்.

லுப்சாரமும், அயிச்சுமும், சாத்தவிதமான குணமும், தவறுப
டாமல் எப்பொழுது மொருநணமையாயிருக்கிற தவசும், சாத்
திரஞ்சொன்ன முறைமையிலே கொடுக்கப்பட்ட தானமும்,
வழிபாடுசெய்கையும், சிவனடிபானா அட்டாங்க பஞ்சாங்க
மாகத் தண்டன பண்ணுகையும், அசத்தியமீனறியே சத்திபஞ்
சொல்லுகையும்; சற்றுங் குற்றமில்லாத துறவும், யானெனத
ற்றிருக்கிற வடக்கமும, பிரஞானையுடனே பூசிக்கையும் என்று
சொல்லப்பட்ட விவையுடலான குற்றமில்லாத தன்மங்களை
யிப்படி சொன்ன முறைமையிலே செய்வனாகில், அது சர்வரிட
ததிலு மனுக்கிரகஞ் செய்யப்படா நின்ற பரமேஸ்வரனாலே ய
ருளிச்செய்யப்பட்ட சிவபுண்ணியமாம்

இதனாசொல்லியது, இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பொழு
க்கமுதல் சிவபூசை யீரூடு விந்தவாசாரத்தை யனுட்டிக்கிறது
பரமேஸ்வரனாலே யருளிச் செய்யப்பட்ட பசுபுண்ணியமா
மெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஒழுக்கம் - உலகத்தோடொட்ட பொழுக்குதலுடைமையு
ம்,—அன்பு - யாவரிடத்தங் காசலுடைமையும்,—அருள் - யா
வரிடத்தங் கருணையுடைமையும்,—ஆசாரம் - வேதாகமங்களை
ன் விதிக்கவாறனுட்டித்த லுடைமையும்,—உபசாரம் - தக்
கோர்மாட்டுச்செய்ய முபசரிப்புடைமையும்,—உரவு - யாவரிட
த்தங் கலப்புடைமையும்,—ஜீவம் - நற்குணமுடைமையும்,—வ
முக்கிலாத்தவம் - வழுவுதலில்லாத வையம்பொறியடக்கல் விரத
ங்காத்தல் முதலியதவமுடைமையும்,—தானங்கள் - தக்கேள்

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அளகு

ரிடத்து வகையோடுசெய்யுந் தானங்களுடைமையும்,—வந்தித்
தல் - தன்னின்புத்தாரமாட்டு வழிபாடுடைமையும்,— வணங்
கல் - தன்னின்புத்தார மாட்டு வணங்குதலுடைமையும்,—வா
ய்மை - மெய்மையுடைமையும்,—அழுக்கிலாத் துறவு - குற்றமி
லாத நிறம்நீநயவாமை வரையினமகளிர் விழையாமைமுத
விய வாண்டகையுடைமையும்,—அடக்கம் - தீரெறிக்கட்
செல்லாகடங்குதலுடைமையும்,—அறிவு - தக்கனவிவை தகாத
னஇவையெனப் பகுத்தறிதலுடைமையும்,— அர்ச்சிதகலாதி -
தன்னின்புத்தாரமாட டர்ச்சிததலுடைமையாகிய பதினாறு
ம், அற்றுமவைபோல்வனவுமாகிய,—இழுககிலாஅரங்களானல்-
குற்றமில்லாத கனமைகள் ஒருவனுக்குவாயின,— இரங்குவா
ன்பணி - இரங்குவானது பணியாகிய வம்முயற்சி,—அரங்கள்
- அறமாய்முடியுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் றொருத்துப்போந்த சிவனை வழிபடவே, புத்தி
யு முத்தியு முண்டென மணர்த்துகூரா.

மனமது நினையவாக்து வழுத்தமந் திரயகன்சொ
ல்ல, வினமலர் கையிற்கொண்டங் கிச்சித்த தெய்யவ
ம்பிபாற்றிச், சினமுத லகற்றிவாழுஞ் செயலற மாண
ல்யார்க்து, முனமொரு தெய்வமெங்குஞ் செயற்குமு
ன் னிலயாமன்றே. (உச)

(இ-ள்.) மனம மனதானது வேண்டியதொரு வடிவை
துநினைய வா திபானிக்க, வாக்கானது தோத்திரஞ்செய்
க்குவழுத்த ய, மந்திரங்களை யுச்சரிக்க,காயமானது னை

அரசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தம்.

மந்திரங்கள் யிலை பலவாகிய மலனாக்கொண்டு தான்வ
 சொல்ல வினம முடிநடு தெய்வத்தைட ருச்சனைசெய்து,
 லர் கையிற்கொ
 ண்டங் கிசசித்த
 தெய்வம போ
 ற்றி

காமக்குரோத முகலியவற்றை விட்டு,நா
 னி வாழுஞ் செய டோறம வழிபடவே, அப்பொழு தஃதெல்
 லற மானால் லாஞ் சிவதனமமேயாப் போகமோட்சுக்க
 னே யடைவி லடைவிப்பிசுருமானால்,

யார்க்கு முன சாவதேவாகளுக்கு மேலாய சர்வகர்த்
 மொரு தெய்வ தாவுமாயிருக்கிற சிவனே யாதொருவர் கா
 மெங்குஞ் செய மிதத பலங்களைக் கொடுப்பதற்கு முன்னிற்
 ற்கு முன்னிலை பன. எ - று.

யாமனதே.

யாதொருவன யாதொரு தெய்வத்தை விட்டகாமிய பல
 த்தைக்குறித்தது உழிபடுகையால்; இசசித்த தெய்வமெனச் சி
 றப்பித்தா றெனவறிக. (உச)

சிவாக்ரயோகியநரா வருமாறு.

மனமது நினைய வாக்குவழுத்த மந்திரங்கள்சொல்ல வின
 மலர் கையிற்கொண் டங்கிச்சித்ததெய்வம் போற்றிச் சினைமுத
 லகற்றி வாழுஞ்செயலறமானால் - காமக்குரோதம் முதலான
 வைகளைத் தீவிரந்த,மனசிலே தியானித்து,வாக்கினாலே மந்திர
 ங்களைச் சொல்லிவாழ்த்தி, சுவேதாதி புஷ்பங்களையிச்சிரம்ப
 ண்ணாமல் தத்தவர்க்கங்களையே கையிற் கொண்டு அங்ங

உ—சூத்திரம். அத்திவிதிலக்கணம். அளள

டத்துத் தனக்கு இஷ்டநீவதையை பூசித்தவாழும் தருமநி
ரீயைக்கு,—யார்க்கு முனமொரு தெய்வமெங்குஞ்செயற்கு மு
ணனிலையாமன்றே - எல்லாத் தேவர்களுக்கு முனனேனாகிய ஒ
ருவனே ருத்திரனென்று வேதவகன்சொல்லுமகாதேவனேய் உ
த்தேய்யராக நினறு பலததைக் கொடுப்பன

¶சுவேதம் - வெள்ளை.

×தததத்வர்க்கம் - அத்தந்தகூட்டம்

†உத்தேய்யன - முககரன.

சுவேதாநி புஷ்பங்களை மிச்சிரம்பண்ணாமலென்றசற்கு ச
ம்மதி

காநீகிக — ஸனகயண— கருதாநாலா ஸூரெஷி கி
வரிக்கி—தா | வஹ—வரிணெ— ஸ்யா வ—வெஷி
ஜ—ஜா வரிக்கி—தா || வ—ஷி வ—வெஷி: கருதாநா
லா கி—தாலா கநீயவீகி |

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—o—

ஆகையாலவரவாகொண்ட செயலம் அவரவர் செய்யுந்
கன்மங்கட்கு முனனிலையாய் நினறு பலங்கொடுக்கும், கணம்
தானாய்ப் பலங்கொடாதென்று சாற்றுகின்றா.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—o—

அவ்வொழுக்கமுதலிய கன்மைகளைபுடையரூய் அவற்றை
புதுதலைத்த நிமைகளை நீக்கியொழுதுவா னொருவனுக்குத் தங்

அளவு சிவஞானசித்தியார் சப்சூத்ம்.

கருத்திற் கியைந்ததொரு கடவுளை மனமொழிமெய்களாள் வ
ழிபட்டு வாழுஞ்செயலாகிய அறமுமுளதாயின, முண்ணப்பழ
ம்பொருட்கு முண்ணப்பழம்பொருளாகிய சிவபிரானே அத்தெ
ய்வத்தினிடமாக நின்ற அச்செயலைபெற்றுக்கொண்டு பயனுத
வுமெனபதாம்.

போற்றி வாழும் செயலென வியையும்.

அகற்றியெனபது பெயர்.

அகற்றிக்கெனநு நானகனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

சினமுதலகற்றதுதல் கூறவே ஓழுதக முசலியன வுடைமை
பெற்றும்

மேற்கூறிய வொழுதக முசலிய வந்தங்கட்கு ஈண்டிகூ
றியவறம் அங்கியாகலின் உடனெடுததோதினார்.

அற்றேல், வழிபட்டார்க்கு வழிப்படப்பட்ட அவ்வத்தெ
யவமே பயன்கொடுக்கு மெனறறற்பிம் இழுக்கெனை மென
பாரை நோக்கியழுதது வருஞ்செய்யுளைபது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

முனசொல்லப்பட்ட பசுபு னணியங்களு மனவாக்குக் கா
யங்களினாலே யுண்டானது, இப்பொழுது சொல்லப்பட்டசிவ
புண்ணியங்க ளுண்டாமபடி பெப்படியென்ற மாணுககனுக்கு;
அதுவு மனவாக்குக காயங்களினாலே யுண்டாமென்னு முறை
மை யருளிச்செய்க்கார்.

மனமது நினைய - மனமானது பரமேஸ்வரனுடைய திரு
வடிவைய நினைக்க, — வாகுருவழுத்த மந்திரங்கள் சொல்ல -
வாயானது தோத்திரங்களைச் செய்யவு மந்திரங்களை சபித்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அளசு

கவும்;—இனமலர் கையிற்கொன் டங்க்ச்சித்த தெய்வம்போ
ற்றி - காயமானது பலதிருப்பள்ளித் தாமகளைக் கரத்தினு
லே யெடுத்தக்கொண்டு தாங்கள விருமப்பட்டதொரு தெய்
வத்தைப் பூசுகது;—சினமுத லகற்றிவாழுஞ் செயலற மாண
ல்-கோபமுதலான பொல்லாத தொழில்களெல்லாம் போக்கி
கனமையு—னே கூடிகொண் டிருக்கற முறைமைகளெல்லா
ம் தனமமாகையினால்,— யார்க்கு முனமொருதெய்வ மெங்கு
ஞ் செயற்கு முனவிலையாமன்றே - சாவாக்கும அநாதியே
யொவ்வொரு தெய்வம் எவவிடத்திலு மவாகள தொழில்க்கு
முனவிலையாம்.

இகற்ற சொல்லியது கோபமுதலாயுள்ள பொல்லாத
தொழில்களை விட்டு மனவாக்குக் காயங்களினாலே தங்களுக்
குப் பிரியமான தொருதெய்வத்தை கினைத்தும் வாழத்தியும்
வணங்கியும் அசசிக்கவேணுமென்கற பாககியத்தை யுடைய
வர்க்குக்கு, அவரவர் பக்குவத்துக்குத் தக்கதாக ஒவ்வொரு
தெய்வம் எவவிடத்திலும் வந்த முனவிலையாமெனனு முறை
மைப்பறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சினமுதலகற்றி - அவ்வொழுக்கமுதலிய கனகைகையு
டையனா யவற்றைமறுத்தலைத தீமைகளைக்கி பொழுகுவா
னொருவனுக்கு;—இச்சித்ததெய்வம் - தனகருத்துக் கியைந்த
தொருகடவுளை;—மனமதரினைய - மனத்தானினையவும்;—வா
க்குவமுத்த மந்திரங்கள்சொல்ல - வாக்காற்றுதிக்கவும் மந்தி
ரங்கள்சொல்லவும்;—கையி வினமலர்கொண்டுபோற்றி - கை

கனா வினமாகிய மலர்களைக்கொண்டர்ச்சித்த வணங்கியும்,—
 வாழ்வுசெயலறமாறால் - வழிபட்டுவாழ்வு செயலாகிய அறமு
 முன்காயின, — யாசகுமுனமொரு செய்வம்-யாவர்க்குமுன
 னைப் பழிபொருடகு முன்னைப்பழிபொருளாகிய சிவபிரா
 னே,—எவகுஞ்செயறகு முன்னிலைபாமனதே - அததெய்வத்தி
 விடமாகநின்று அசெயலையேற்றுகொண்டு பயனாகவுமென
 பதார

மறைஞானதேசிகா உரை.

பஞ்சராத்திரி யுபதுசிவன முததிகொடுக்க வே
 ணியுதில்லை, எமது புருடோத்தமனே
 யென்ன, மறுத துணாகதகீரூ

யாதொரு தெய்வங்கொண்ட ரத்தெய்வமாகிய
 னுகே, மாதொரு பாகனாதாம் வருவார்மற தத்தெய்
 வனகள, வேதனைப படுமிறகரும் பிறகருமேல் வினை
 யுஞ்செய்யு, மாதலா விவைபிலாதா னயிறதருள் செய
 வானனே. (உரு)

(இ-எ.) யாதொ சிந்தாமணியான கொணரூயிருக்க, யா
 ரு செய்வ தொருவன காமித்தநெல்லாக கொடுக்கிறது
 வ கொண போல, சாதகனுவ நெகத்தெத்த தெய்
 டிரத்தெய்வ வததை மனநினகண் ணினைத்துக்கொண்டு
 மாகியவகே மா வழிபட்டான, அநகநதத தெய்வமாகியவவி
 தொரு பாகனூர் டததுப் பாவநியாரா யொருபக்கத்திலே
 தாம் வருவா யுடைய தம்பிரானூர் தாமேயவர்களவர்க
 ளகோடபாட்டுக் கேற்ற மூர்த்தியாய் வந்
 துநின்று பலங்களைக் கொடாநிறபர்.

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். அஅக

இவர் கொடுக்கவேண்டியோ அந்தந்தத் தெய்வங்கடா
னே யவர்க ளவர்களுக்கேற்ற பலதகைக கொடாதோவென்
னிஃ?

மற்றத தெய் வேறே தெய்வமுண்டென்று நீ சொல்லு
வவகள் கிற தெய்வங்கொல்லாம

வேகனைப் படு பிரகுமுனி சாபத்தினாலே தசாவதார
மிறகரும பிறக மெய்ததற்பொருட்டு சரீரத்தை டெய்தது
குமேல வினையு க கிலேசமுற்றுப் பின்புஞ் சகந்ததை யெயி
ஞ்செய்யும் த்துக கனமபலந தொலைதவாதே மரணக்
தையு மடைவே பொருநதி மேலுமொரு பு
ணணியங்களையும் பண்ணிநிற்கும்.

ஆதலா லவை இப்படி சனித்து மரித்து வருகையினு
யிலாதா னநிகர வே குற்றக் தனக்கொன்று மில்லாத பர
ருள புரிவ னை மேஸ்வரனை உறித்து வழிபடவே சாவான
றே மாகசளுக்கு மனுசகிரியா நிற்பன. ஏ-று.

இதற்குக் காயிக்கமனித சாவசுரோத சாரசகிரிகத்த
ங் காரகபுராணத்து பறிக (உரு)

சிவாக்ரயோகியருவைருமாறு.

—0—

வேதத்தி விதிராதிபான அநேகதேவர்களை யர்ச்சிக்கச்
சொல்லியிருக்க இவ்விடத்து நீரளவெனருவனே உத்தே
ய்யனென்று சொல்லுவானே னென்று பண்ணுஞ் சங்கைக் கு
த்தரம்.

யாதொருதெய்வங்கொண்டீர் ரத்தெய்வமாகி யங்கேமா
தொரு பாகனாந்தாம்வருவர்-யாதொரு தெய்வத்தை உத்தேசி

உ—குத்திரம். அத்யதிஇலகக்ணம். அஅக

ஷெவிகாஹொத் ரொவ — ஸ்ரஹாஜிஹிஷெஷ்வநஹ
ஷஷநாம மயவஷு யக்ஷாஹ் ரஸாஹ் மஹெஸு | 8
ஹெஹாஹெஹெஹெ ரஹஷெவ வஹெஜ்யா ஹாஷெவ ஸ
ஹெஷ்ஷவஹுகி ஹெஹாஹ் | ஹஹொஹி ஹஹெஷ்ஷவ
ஹெஹெஸுஹாஹெஹெ ஹாஷெவஸஹெஷ்ஷ வஹெஷ்ஷ
யஹுகி ஹுகி.

—
ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பரமேசுரன கர்ததாவென முஹபடித் திஹ்போஹ பிரமா
ஹிஷ்ஷு அருகதேவஹை ஹொளதததேவஹை இஹசிரன சஹ்திர
ன குரிஹஹ முகஹுஹனோரிஹ, ஹொரொரு கஹததா ஹொரொருவர்க்கு
க்கு ககனம சாஹ்ஷியாய்க ககனமஹதததைக கஹஹிஹஹொன
ஹு ஹொல்லிஹதேகென, ஹவுகஹ்கஹததா இயஹ்ஹுகஹ கர்ததா
ஹெஹ்ஹு முஹைஹையிஹுஹ் ஹொல்லிஹஹெஹ்ஹு ஹொல்லுகிஹ்ஹுஹ்.

ஹேதஹைஹ் பஹிம ஹிஹக்கு ஹிஹக்கு ஹேஹ்ஹிஹையுஹு ஹெஹ்யும
ஹனஹத, ஹிரமாஹிஹக்குஹுத் தஹஹுகிஹ்ஹுஹுத் தஹஹத்தக்கு ஹ
ஹ்ஹ்ஹுவக்தியனஹி யதோக்தி ஹிஹ்ஹொஹையா ஹவர்க்கு ஹஹ்பஹ
ஹ்வஹ்க ஹொனஹுஹொருஹ்.

மஹ்ஹதஹெஹிஹஹொருஹ்.

—
சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

கஹ்வகை ஹொனிஹுஹ் ஹுஹயோஹிவஹ்யஹ்பஹ்ஹிஹ்ஹி ஹிஹ்பஹ
ஹஹஹை, ஹஹெயெஹ்ஹொஹுஹ் சிவவர்க்கம். ஹ்வஹஹு ஹிஹத்தஹிஹ்ஹ

தயாது அதுபதிப்பொரு ளென்னு யிதவென்றே ஏனைச்செயல்
களான வேற்றுமையறிய வாராத வவ்விரண்டற்குத் தம்முள்
வேற்றுமையறிய நிற்பதாகலின், ஏனைத தேவரெல்லாம் அங்ங
னம் பிறநதிறத்தல் கேட்கப்படுகலானும், சிவஞெருவனே வி
னைவயத்தஞ்சுலினறி அவ்வத்தேவரிடமாக நின்று உயிர்கட்கு
அவற்றையறிந்து கூட்டவல்லவன், ஏனைதேவா அதுசெய்ய
மாட்டாரென்பது தானேபோதருமென்பதாம்.

மற்று வினைமாற்று

பொதுவகையானெடுத்துக் காட்டிச் சிறப்புவகையாற்
கூறினாராகலிற் பால்வழுவினாராயுணர்க

அந்தேவ ஒருவரை வழிபட மற்னொருவர் பயன்கொடுத்த
ல் உலகசுதிற் கண்டிலமென்பாரை நோக்கி அது காட்டுதற்கெ
ழுந்தது வருஞ்செய்யுளைன்பது.

நிரம்பவழகியருரை வாருமறு.

—0—

இர்படி சொல்லப்படடிருககிற தெய்வங்களைப் பூசுத்தா
ல் அந்தநதத் தெய்வங்களதானே முதநுகைக்கொடுக்கும், பர
மேஸ்வரன் வேண்டிவதில்லை யென்ற பஞ்சராதத்திரியை நோக்
கி யருளிச்செய்குறா.

யாதொரு தெய்வங்கொண்ட ரத்தெய்வமாகி யங்கு
மாதொரு பாகனூர்தாம் வருவர் - எநதெந்த தெய்வமாகிலும்
உங்களுக்குப் பிரியமானதொருதெய்வத்தைக் கர்த்தாவாக
கொண்டு வழிபடுகிறவர்களே அநதநதத் தெய்வங்களாகி, எ
ல்லாவிடத்திலும் பரமேஸ்வரியை டொரு கூறாகவுடைய தம்
பிரானூர் தாமே யெழுந்தருளி வாராநிற்பார். முன்சொல்லப்ப

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அஅடு

ட்ட தெய்வங்களோ வெண்ணில்?—மற்றத் தெய்வங்கள் வேதனைப்படு மிதக்கும் பிறக்கு மேல்வினையுஞ்செய்யும் - முனசொல்லப்பட்ட வந்தத் தெய்வங்களெல்லாங் கணமத்துக டீடாகச் சுகதகக வேதனைகளையு மனுபவித்து சநமரணங்களையு முடைத்காய் மேலும் புணணியபாவங்களையு ம பண்ணிதற்கும் அநாதினே இநகககுற்றங்களையுடைய தெய்வங்கள் தங்களையுழிபட்டவர்களுடைய பகருவா பகருவங்களையுழித்து சநமரணங்களையுப் போகசமாட்டாது—ஆதலா வினையிலாதா னந்ததருள செய்வனனே—அப்படி யிருக்கையிலே யிங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட குற்றங்களெல்லாந் தனக்கெல்லாத பரமேஸ்வரன் ஆன்மாக்களுடைய பகருவா பகருவங்களையுநானே திருவுள்ளத்தை—தது அனுகிரகஞ் செய்யாநீர்பன.

இதனாற் சொல்லியதற்குப் பிரமாணம் காளத்திபந்தாதி “இவரோ முகந்தேவ ரெல்லார்க்கு மிக்கா, ரிவரல்ல வென்றிருக்க வேண்டாங்—கவருசே, காதலிடுதொன தேததுதினேற காளத்தி யானவாநீ, ராதரிதத தெய்வமே யாம்.” எனனுரதுங்கண்டுகொளக.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்கள் தங்கள் குங்கள் போதத்துக்குப் பொருநதினதொரு தெய்வத்தை வழிபட, அந்தத தெய்வங்கள தானேயா யங்கங்கக பரமேஸ்வர நிற்பனென்றும், அந்தந்தத தெய்வங்களுக்குச் சுகதககவேதனையுஞ் சநமரணமு முண்டா யிருக்கையிலே தங்களை வழிபட்டவர்களை யறித்த அனுகிரகிக்க மாட்டாதென்றும், பரமேஸ்வரன் தன்னை வழிபட்டவர்களை யணறியே மற்றுள்ள தெய்வங்களை வழிபட்டவர்களை யுழித்து அனுகிரகஞ் செய்வனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(நால்வகையோனியு ளொருயோனியினவாய்ப்பட்டுப் பி
றப்பனயாவை, அவையெல்லாளு சீவவாககம் அவவாறு பிறத்
தலில்லாதது யாது, அதுபதிப்பொருளைனு மிதுவெனறே ஏ
னைச் செயல்களான வேற்றுமையறிய வாராத அவ்விரண்டற்கு
கதம்முள்வேற்றுமையறிய நிற்பதாகவினயு—மற்றத தெய்வங
கள்-ஏனைத்தேவரெல்லாம்,—வேதனைப்படும-வேதனையுற்று,—
இறககுமபிறககும-இறக்கலுமபிறததலும,—மேல்வினையுஞ் செ
ய்யு மாதலான-வினைசெய்தலுங் கேட்கப்படுதலானும்,—இவை
யிலாதான-சிவனுக்கவையுண்டென்பது யாண்டனுவ கேட்கப்
படாமையானும்,—மாதொருபாகனூர் தாம-சிவனொருவனே வி
னைவயக்களுகவினறி,—யாதொருதெய்வங்கொன்மர் - நீயா
தொருதெய்வத்தைப் பொருளாகக்கொள்ளினும்,—அதெய்வ
மாகியாங்கே வருவர்,—அவவத்தேவரிடமாக வினறு,—அறிந்த
ருள் செய்வனனறே - உயிர்சடகவற்றையறிந்து கூட்டவல்லு
வன.

ஏனைத்தேவரதுசெய்ய காட்டா என்பதுதானேபோதரும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

மேலதற்குச் காரணமிட இணர்த்துகுரர்.

இங்குநாளு சிலர்க்குப்பூசை யியற்றினு விவர்க
ளோவந, தங்குவான் தருவாரன்றே லத்தெய்வ மத்த
ன்மைக்கா, இனவகும்வாழ தெய்வமெல்லா மிறைவனு
னை யினனிற்ப, தங்குநாளு செய்யுஞ்செய்திக் காண
வைப் பாலளிப்பன்.

(உசு)

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அஅள்

(இ - ள்.) இங்கு யாஞ்சிலர்க் கவ்விடத்துப் பூசைபண்ணி
 காஞ் சிலர் னு விவர்களல்லவே மறுமைககண் வந்தப ப
 க்குப் பூசை லத்தைத் தருகிறவர்கள்.

யியற்றினு விவர்
 களோவந தங்கு
 வான தருவா

அன நே லத இவர்களல்ல வாகையால் நீ சொல்லிய
 தெய்வ மததன தெய்வமு மம்மரியாதிகாண.

எங்கும் வாழ எவ்விடத்து முண்டாய பிரமணமுதலிய
 தெய்வ மெல்லா முப்பததமுககோடி தேவர்க ளையோரு
 மிறைவ னுணையி னுடையோடு சத்தபைப
 னுனிற்பத பொருந்நித தங்கடங்குள இருத்தியங்களைச்
 செய்திருப்பர்கள்

அங்கு நா னு ஆகலா விமமைக்கணணைநி மறுமைகக
 செய்யுளு செய்தி ண்ணம் யானுசெய்யும் வழிபாட்டுக்கேற்ற
 க் காணை வைப் பதங்களி லுண்டாய போகங்களைத் தனது
 பாலளிப்பன. சத்தியாலே சிவன பயனைக கொடுப்பனகா
 ண். எ-து.

உகார மெதிர்மறை.

(உசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

மேலிதற்குதாரணம்.

இங்குகாஞ்சிலர்க்குப் பூசையியற்றினுவிவர்களோவந் த
 ங்குவாந் தருவார் - இகதபூயியினகண்ணே நாம்பிரமணுதிகளு
 க்குப் பூசைபண்ணினால், இவர்களேயோ அந்தஸ்வர்கத்திசே

பலத்தைக்கொடுக்கிறவர்கள்—அன்றே - அல்லவே. ஆகையால்,—அததெய்வமத்தனைக்காண்-அந்தததெய்வங்கள் நாம்பண்ணும் பூசையாகிய போகத்தை யறுபவிப்பார்களொருபலத்தைக்கொடுக்கமாட்டார்கள்,—எவருமவாழ தெய்வமெல்லா மிதையனானியினுனிதபது-எவகெங்கே யிருந்து பூசை கொள்ளாதேவர்களும் தேவஸ்வாமியாகிய சிவனுடைய அதிகாரசத்தி அநிஷ்டிதரா யிருப்பார்கள்,—அங்குநாரு செய்யுந் செய்திக்காண வைப்பாலளிப்பன-அவர்களுக்கு நாமபண்ணும் பூசைத் தொழிலுக்கு பலத்தை தன்னுடைய அதிகாரசத்திபை அநாதேவதைக ளிடத்திலே வைத்திருக்கையால் சிவனேகொடுப்பன.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

எல்லாச் செய்திக்கும சிவனே பரமகாரணமென்ப தூண்க்கின்றார்.

இங்கு - இந்தலோகத்தில்,—சிலாக்கு - சில பிராமணருக்குச் சிலசங்கமாகு,—நாம பூசை யியற்றினால் - அன்னபானதரம்பூலாதிகள் தானமபண்ணினால்,—இவர்களோவந் தங்குவானறருவார் - இந்தபிராமணர்கள சங்கமர்களோ சுவாக்க சிவலோகங்களைத்தருவார்கள்—அன்றேல் - அல்லவாமென்று சொல்லில்,—அததெய்வ மத்தனைக்காண் - அந்தத தெய்வங்கள் தமரிபாதி காண். அஃதெப்படிச் சொன்னீர், இவ்வுலகத்தில றயன் தூர்க்கை சணங்கள் பூசை கொண்டு பலங்கொடுப்பது கண்டோம், அவ்வுலகத்தும் பிரமேந்திராதிகள் பலங் கொடுப்பது கேட்டோம். சத்தியம்!—எங்கும் வாழ் தெய்வமெல்

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். அபுக

லாம் - இவ்வகத்திற் தெய்வங்களெல்லாம்,— இறைவனான
யினோன்றபது - சிவனது சத்தியா லேவப்பட்டுக் கொண்டிருக்
கும். ஆகலால்,—அவரு நாஞ் செய்யுது செய்திககு - அந்தந
தெய்வங்களிடத்தில் நாம பன்னும் புறாகு,— நூணவைப்
பால்-கன நானூசதகிமைப செலுத்தலிசைவிதலால் பலங்
கடா,—அளிப்பன - அந்தகேடகைகடாக கொண்டி கொடுப்ப
பன.

சிவஞானயோகியநூல வகுமாறு.

—0—

பசுப் பராப்பா தகை தாய முதலாயினுரை இரண்டக
கண் வழிப்ப டாராசகு அஃ' நிந்து மறுமைகட பயனநருங்
கடவுள யேறென்பது எல்லாகரு மொப்ப முடிநகையின;
ஈண்டுமவவாராதலையும் அநேல் தமமைவழிப்படாகரு
அவ்வதகேவரே எதிரகோனறி நுன்று பபனகொடுதாராரென
வுர், ஆண்டாண்டிக கேட்கப்படுகலின; அவருமதற்கு வல்லுவர்
போலுமென மலைபற்க. அரசுநூலையே அமைச்சா முதலாயினு
ர்மாட்டு நின்று பிறாகுகள்கருமாறுபோல, முதலயனே தனனு
லையத தன்னேவல்வழி நிறகும அவ்வகடவுளாமாட்டு வைத
துப் பயனகொடுப்பன. அவ்வாறனறித காமே வினைதகொடக
கிற்பட்டுப் பரநகதிரராய்நிற்கு மககடவுளா, பிறாகருப பய
னகொடுக்கு மாறு யாண்டையதென்பதாம்.

அந்நேல் அவ்வககடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுஞ்
சிவபிரானே ஏற்றுக்கொண்டு பயனளிப்பனுவிற பசுபுண்ணிய
முஞ், சிவபுண்ணிய மாவன செல்லுற்போலுமெனின?— பசுபு
ண்ணியஞ் சிவபுண்ணிய மெனப் பாகுபட்டது செய்வோர் கரு
ளு

த்தவகையானறிக கொள்வோர் கருத்தவகையா னன்றாக
லாற் சொல்லாதெனவிககக.

நிற்பதெனனுமொருமை அத்தொழினமேவின்றது.

இவை நான்குசெய்யுளானும் ஈசுனிமபணி காஞ்செய்
தலான ஞான யளதிகமாமாறும, அவைநோசகி றுசாவிசகுமாறு
ம, பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவுகையானுந் தெரிததுணாததப்
பட்டன.

நிரம்பவழகியருந்ரை வருமாறு.

மீளவு முனசொல்லப்பட்ட தெய்வங்களை வழிபட்டவர்
களுக்கூ, அவரவாசகுத தக்கபலனைநீர் யநதநதக தெய்வங்கள
தானே கொடுக்கும் தொழிநதுசெய்ய கொடுக்கவே.னடிய தில்
லையென்று பஞ்சராத்தரி சொல்ல; அவனை மறுத நருளிச்செய்
கூறர்.

இங்குராஞ் சிலாசகுப்பூசை யியற்றினால் - இவ்வீடத்தி
லே மூாத்கீரிதது இருசகிற மூாத்திகள சிலனை நாமர்ச்சனை
பண்ணினால்,— இவாகளோவந தங்குவான தருவார் - இந
த மூாத்திகளல்லவே யவவீடத்திலே வரது நமமைச சுவர்கத
திலே வைக்கிறவாகள்,— அன்றே லததெய்வ மததனைக்கரண் -
அப்படியல்ல வாகையால், நீ சொல்லுகிற வநததெய்வங்களு
ம் அதிகாரியென நறிவாயாக. அப்படி யிருக்கையினால்,— என
குமவாழ் தெய்வமெல்லா மினைவ னுணையிலை நிற்பது - எவ்
வீடத்திலும் அவாவரிடத்திலே யிருநது பூசைகொள்ளுகிற தெ
ய்வங்கள் சர்வமும் பரமேசுரனுடைய வாஞ்ஞையாலே கா
ணிப்பது. அப்படி யெங்கும் பரிபூரணனுயிருக்கிற சிவனுக்கு அ

உ—சூத்திரம் அத்விதிலக்கணம். ௮௬௧

ங்கங்கே பந்தத்தத் தெய்வங்களை வைக்கவேண்டின காரணமேதுக்கெனவில்?—அங்கு நாளுசெய்யுளுசெய்கைக் காணவைப்பா லளிப்பன - ஆகையாலே அவ்விடங்களிலே நாளுசெய்கிற பூசைகளுக்கெல்லாம் சன்னுடைய பாடுகளுடையே யவையித்துக்குத் தக்க பலன்களைத் தர வேணுகையினால், அந்நகரத்த தெய்வங்களை யங்கங்கேவைத்து, அந்நகரத்த தக்க பலனைப் பரமேசுரன தருவன.

இதனற சொல்லிப்பது, இவ்விடத்திலே யானமாகசளுக்காகச் சுகளீகரித்த தொரு திருமேனியை யாரசித்தகாலத்திடுமேனியல்ல வயவ்விடத்தல் வந்த பூசாபலத்தைத் தருவது. இதனமைபோல் எவ்விடத்திலு யிருந்து பூசைகொடுக்கிற தெய்வங்களும், பரமேசுரனுடைய வாடுகளுடையே யிருக்கையினால், அந்நகரத்த தெய்வங்களை வழிபட்டவாசளுக்கூடா பனகலையும் பரமேசுரனே யறிந்து கொடுப்பனென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சிலர்க்கங்குராம் பூசையி பற்றினால்- பசுப் பார்ப்பார் கருதை தாய்முதலாயினுரை இம்மைக்கணவழி பட்டார்க்கு — இவர்களாவத தங்குவான நருவாரனதேல்-அஃகறித்து மறுமைக்கண் பயனறநங் கடவுள வேறென்ப தெல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தையின, — அததெய்வமதனைக்காண் - ஈண்டுமவ்வாறுதலையும் அற்றேல் தம்மை வழிபட்டார்க்கு அவவத்தேவரே யெஜிந்தோனறிநின்று பயனகொடுத்தாரெனவும், ஆண்டாண்டு கேட்கப்படுதலின் வரு மதற்கு வல்லுவர்போலு மென

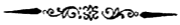
அகூஉ

சிவஞானசித்தியார் சுபசூம்.

மலையற்க. அரசனானேயை யமைச்சர்முதலாயினார் மாட்டு நின்
 று பிரர்க்களிக்குமாறுபோல,— இறைவனானேயினு லெங்கும்
 வாழ்தெய்வமெல்லாநிற்பது - முதல்வனே தன்னானையேத
 ன்னனேவல்வழிநிரஞ்சு அயவககடவுளாமாட்டு வைத்த,—
 ஆவகுநாளுசெய்யுருசெய்தக்கு - அயவிடத்து நாளுசெய்யும்
 செய்திராரு,— ஆன வையபாலளிப்பன-தககபயனகொடுப்பன,
 ஆயவாறனநிந தாமே வினை,தொடக்கிறபட்டிப பாதநதிரமா
 றநிரஞ மககடவுளா பிராருப பயன கொடுக்குமாறு யா
 னடையதென்பதாம

இவைநானகு செய்யுநானு மீசனிமபணி நாளுசெய்த
 லா னானவக எடுமாமாறும், ஆயைநோக்கி துகர்விகரு மாறு
 ட, லொபாதுகையானுரு சிறப்புக்கையானுர் தெரித, துணாதகப்
 பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

நனககொரு விருப்பமில்லாத சிவன,முறகூழிய
 உறவகள்ள விருப்புடையதே வெள்ளி
 ல? உணமாசுகளிடத்தில் வைத்த சீரு
 பைத நென றுணர்த்ததுஞர்

காலபவன் சிவனேயானு லவனடிக கன்புசெ
 யாகை, மாணபற மரன்றன்பாத மறந்துசெய யறங்க
 ளெல்லாம், வீண்செய ளிறைவன்சொன்ன விகியறம்
 விருப்பொன்றில்லான், பூண்டனன் வேண்டல்செய்யு
 ம் பூசனை புரிந்துகொள்ளே. (உஎ)

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகநா

(இ-ள்.) காண்ப வன் சிவனே யானு லவனடிக்கணபு செய்கை மாண் பரம

நாமொரு தெய்வத்தைக் குறித்துச் செய்யும் பூசைமுதலிய வழிபாடுகொல்லாத் தையுமறிந் தகற்கேற்ற பலங்களைச் சிவன கொடுப்பனென்றாகில், அவனது திருவடியிற் பூசைபுரிதலே பரமமான பூசைமரபு.

அரணநன் பா தமநந் துசெய் டுநங்க னெல்லா ம் லீன்செயல்

நீ யரணநது சீபாதநதைக் கூடாது யிதி தோரிடகதிற செய்யு மறங்கொல்லாம ப யனநற செயல்கள. ஆளுந பவநுள்ள திபா தோவெனில் ?

இறை வன சொன்ன விதிய நம்

சிவனருளிச்செய்த தியவியாகமங்களின வழிநிறதலு நடத்தலே சிவநமம.

விருப் பொன றில்லான

தனக்கொரு விருப்பமுளு சிந்தில்லாகவ ன

பூண்டனன வேண்டல் செய் யும்

யாதாமிமாருவன் யாதொரு பவத்தை யி சுகித்துச் சிவனைப் பூசைசெய்யோக கதற் கதற்கேற்ற பலங்களைக் கொடுப்பனகாண்.

பூசனை புரிந்து சொள்ளே.

ஆகையாலரச்ச சிவனையே பூசைபைவி ரும்பிச் செய்வாயாக எ-று (உஎ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேலான்மாக்கள் பண்ணுங் கருமங்களையெல்லா மறிந்து பலத்தைக் கொடுக்கிறவன் சிவனையாகையால் சர்வகர்மமும் சிவனையுத்தேசித்தே பண்ணுவது புத்தியென்பது உணர்த்துகல.

காண்பவன்சிவனையாகி லவனடிக்கண்புசெய்கைமாண் பரம் - எவ்வழிப்பட்டதேவர்களை வழிபடினு மதைக்கண்டுபல

ங்கொடுப்பவன் சிவனேயாகையால், அந்தச்சிவனுடைய பாதா
 ரவிகதங்களிலே பகதிபண்ணுகிறதே சிறப்புடையதருமம்.—அர
 ணதனபாத மறந்துசெய்யறங்கெல்லாம் கண்ணெயல் - சிவ
 னேபிரதானமாகவும், பிரமாதிரேவாகா அங்கமாகவும், சிவானு
 ஞைபால x செளராதி பூசைகன பண்ணுகிறேமென்றும் பண்ணு
 மால், சிவனபாதத்துவமென்பதை மறந்து தந்தாமபூசைப
 ண்ணுமசெய்யையே பரத்துவமென்று விசாரித்துப்பண்ணிற்; ப
 ண்ணின் பூசாபலம் விபரீதமாம் — இறைவன்சொன்ன விதிய
 றம் விருப்பொன்றில்லான பூண்டனன வேண்டல் செய்யும-
 காத்தகாவானவன் விருப்புவெறுப்பு யொன்றில்லாதவனாயினு
 மதான்சொன்ன வேதாகமத்தினாட்டி பூசைபைச் செய்வோர
 பத்தியைத்தரித்தனன். அதுனால் பத்தாகளவேண்டிய போக
 ரோகூரங்கூர கொடுப்பவனாகலால், — பூசனைபுரிந்து கொள
 னே-ந்யும் சிவபூசையைச்செய்து அரிஷ்டத்தை வேண்டிக்
 கொள்வாயாக

†சௌரம் - சூரியசமபந்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

அந்தச்சிறமற்ற தேவதா பூசாபலத்தையுஞ் சிவனே
 கொடுப்பவனாகையால், சிவ பூசாபலந் திரமாதலால், சிவ பூ
 சையே செய்யவேண்டுமென்று செப்புகின்றார்.

காண்பவன் - பலமுண்டாக்குபவன், — விருப்பொன்றி
 ல்லான் - விருப்பில்லாநாயினும், — பூண்டனன வேண்டல் செய்
 யும - அணுகுகிற நிமித்தியம் பூசைக்குட்பட்டவனாய் விருப்பஞ்
 செய்யும்

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

உ—குத்திரம். அத்திதஇலகக்ணம். அசுடு

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி அவை ஞானங்க ளதிகமாதற்கட் படுவ விசேடங் கூறுகின்றார்

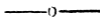
இத்தனைபுங் கூறியவாற்றால், ஏனைக் கடவுளாமாடடுசெசெய்யும வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டளிப்பன சிவபிரானென்பது பெறப்படவே, அவனைவழிபடுதலே நல்லதோராம, அவனைமன்றிச் செய்வனவெல்லாம லீனென்பது போதருகலானம்; புண்ணிய மாவது யேதாகரங்களி ன அவவிழைவனை விதிக்கப்படும் விதி பாசகயானும், ஒன்றினால் விருப்பிலுந் யும உயிரகண்மாடடுக கருஷாபூஷணி விருப்பருசெய்யுமவவிழைவனை தீருவடிபூசனையே ஒருதலையாகச் செய்ப்பாறறென்பகாம

இல்லான பூ ணடனெனப்பன முற்றெசசங்கள.

சிதப்புட்மை விகாராதகாற் றெருக்கது.

அந்தேல், வாக்ரமுனாதீத கோசரமாய் இறைவன் திருபேணி கொட்டருளிப்பவழியுந் சுகந்தததுவ புவனததினனநி ன னடுவைகுத வினமையின, அவனையி ளடுள்ளார ளவ்வனங்க ணி பூசுகரமுறெனினி அஃதணாததுசுதலெழுக்கது வருந் செய்வொன்பது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு

முனசொல்லிப் போகத் தெய்வங்களை யாசுகிதவர்களுக் கு அந்தந்தத் தெய்வங்கள் அகற்கு, தக்கபலத்தை யறிந்து கொடுக்கமாட்டாது, பரமேசுரனே யறிந்து கொடுப்பனென்னில்? அந்தத் தெய்வங்களை வழிபடுகிற தொழிந்தது, பரமேசுரனை வழிபட வேண்டிவதில்லையென்று சொல்ல; அவனை மறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

காண்பவன் சிவனையாகி லவனடிக்க கன்புசெய்கைமாண் பறம் - எவ்விடமும் அவனுடைய வாகுகினையா யிருக்கையினு ல நாஞ்செய்கிற பூசைகளெல்லா மறிக்கறவன் சிவனையானால், எவ்விடத்தும் அவனுடைய சீர்பாதத்தை நினைத்து பத்திப ண்ணுகிறதே மா - சிமையுடைத்தாயிருக்கிற சிவபுண்ணியம். சி வனை மறந்து செய்யப்பட்ட புண்ணிபங்க ளெல்லாம் புண்ணி யமல்லவோவெனலி?—அரணநனபாத மறந்துசெய்ய மறங்க ளெல்லாம் வினசெயல் - பரமேசுரன் சீர்பாதத்தை மறந்து செய்யப்பட்ட புண்ணிபங்க ளெல்லாம் பிரயோசன மற்ற தொழில். தனமத்தைச் செய்கிறதெல்லாம் நனடையல்லவோ வெனலி? நன்னமிட வந்தவனுக்குச் சுகபோசனமாக விட்ட து ஒரு சிவஞானிக்குப் பிரசாமிட்டது ஓவ்வாறு ஆகையா ல,—இறைவன் சொன்ன விதிபற்றி - பரமேசுரன் வேதாக மங்களிலே நியமித்ததே தனமமென்று சொல்லப்பட்டது.— விருப்பொன் றில்லாந பூண்டனன் - ஆகையால் தானசொ னன் முறைமையிலே யிந்தத் தனமங்களைச் செய்தவாகையி ரட்சிக்க வேண்டுமென்று தனக்கொரு விருப்பில்லாத பரமேசு ரனுக்கு நிருபுளாமபற்றிக் கொண்டு ஒருநாள் அநுசுகிரகஞ்செய்வ ன.—வேண்டல்செய்யும் பூசனை புரிந்துகொள்ளே-ஆகையாலே நாமவேண்டுமென்ற பிரயோசனங்களைத் தாராநிற்பன், பத்தி யாலே யர்ச்சனையை விருமிச் செய்வாயாக.

இதனாற் சொல்லியது, எவ்விடத்தும் மர்ச்சித்தவர்களுக்கு அதற்கதற்குத் தக்கபலனைப் பரமேசுரனே கொடுக்கிறவனு கையால், அவனுடைய சீர்பாதத்தை நினைத்து அர்ச்சிக்கிறதே யர்ச்சனையென்றும், அல்லாதது அர்ச்சனையல்ல வென்றும், கா ண்விதித்தபடியே யர்ச்சித் தவர்களுக்குத்தப்பாம லதற்குற்ற

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகூள

பலனைக் கொடுப்பனுகையால்; சிவனை யர்ச்சிக்கிறதே பய
னெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

காண்பவன் சிவனை பாநூல - இவதூணயுங் கூறியவற்றால் ஏனைக்கடவுளர் மாட்டுச் செய்யு மவழிபாடுவேயுமிறதற்குக் கொண்டு அளிப்பவன் சிவரிராஜனென்பது பெறப்படவே, —அயனடிக்கனபுசெய்கை-அவனைவழிப்படுவோ, — மாண்பறம்-ரஸ்வதோரதமாம். —அரணநாசபார மநக சூசெய்யதவங்கொல்லாம-அவனதிருவடிபை மறந்து செய்து அறங்கொல்லாம, —வீணசெபஸ்-வீணென்பதுபோதருநலானு, — அறம்-புளணிபமாவது-சொன்னஇறைவனும் விதி - வேகாகமங்கனி செய்விறைவரால் விதிக்கப்படும விதிபாகலானும், —விருப்பொன்றிலான - ஒன்றிலும்விருட்டிலொடியும், — பூண்டெனவேண்டலசெய்யும்-உயிரகணமாட்டிக் கருணபூணி விருப்பஞ்செய்யும், —பூசனை புரிந்துகொள்ளு - அவவிதைவன்றி நவடிப பூசனையே யொருக்கையாகச் செய்யற்பாற் மென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அச்சிவனை வழிபடுமிட முணாததகருர்

தாபரஞ் சங்கமங்க ளென்றிரண் டிருவினின்று
மாபரன் பூசைகொண்டு மன்னுயிர்க் கருளைவைப்ப
னீபரன் தன்னைநெஞ்சி னினைவையே னிறைந்தபூசை
யாய்ப்பரம்பொருளைநாளுமர்ச்சிநீயன்புசெய்தே. (உஅ)

அச்சு அ

சிவஞானசித்தியார் சுபசூகம்.

(இ-ள்) தாபர மகத்தாகிய சிவன் சிவலிங்கத்தி லிடத்
 னு சங்கம துஞ் சிவதீக்கையினையுடைய சிவபததர்களி
 ங்க னொன டசதுராக விரண்டிடத்து மதிடடித்துக்
 றி ரண் டிருவினி கொண்டு நின் ததி லொருமைப் பாட டையு
 னறு மாபரண பு டைய வானமாகுகளுக சனுக்கிரகத்தைச்
 சை கொண்டு ம செய்வன.
 ன்றியி:க கருவா
 யைப்பன

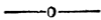
இவ்விரண்டையும் வழிபடவேண்டுமா, ஒன்றையே வழி
 படவன்றயாரோ வெளி லீ யாதாமொருவர்கா தரபரதிலிவ
 ழிபட்டு சங்கமத்தை வழிபடா தவமானஞ்செய்யில; இவன்
 ருபரத்திறசெய்யும் பவி பாதென றுகமங்கனசொல்லுதலால்,
 அவ்விரண்டினையும் வழிபட்டுவனமும்.

நீ பரண தன அவ்விரண்டுமின்றி நீபரமமான சிவனை
 னைநெருசி லினை யநவரகமுத திபாணம் பண்ணிககொண் டி
 யைபே லிதைந் ருப்பாயாகில,அவனுக் கதுவு மசத்தாகிய பூ
 தபுசை சையாங்கான.

ஆபரம டொ ஆதலா லியவிடங்க னொன்றை நீ யாரா
 ருளநாளுமாச்சி ய்ததுகொ ண்டி சிவனை காடோறும் பத்தியு
 நீயன்புச்சுத்தே. டனே பூசிப்பாயாக எ - று.

தாபர சங்கமமென்பது வடமொழி
 இருக்கிறீக சீலமாகையாற் ருபரமென்றா.
 போசுருவரவையுடை—ததாகையாற் சங்கமமென்றார்.
 இசுந்திர சிவகனமத்தி லநிக. (உஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

சிவன் தேவேந்திரியாதி ரஹிதனாகையால் சிவனைப்பூசை
 பண்ணுவ தெவ்வாறென்ன? மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

—உருத்திரம். அத்விதிலக்கணம். அசுக்

தாபரஞ் சங்கமங்க னென்றிரண் நிருவிநின்று மாபரன் பூ
 சை கொண்டு மன்னுயிர்க கருவையைப்பன-சிவலிங்கமுதலாகி
 ய அசலமூர்த்திகளினு (,சிவபுத்தராகிய சமூர்த்திகளிடத்திலு
 மநகநியமாகநின்று, பத்தாநளபண்ணு ம பூசையைமசமுந் து; பூ
 சைடணணியபோக்கு மடாராதேவா கிருபைபண்ணுவாரா,—நீ ப
 ரனறனை நெஞ்சிலினையைமேல நிறைந்தபூசை-அநதசசிவனை
 ஹிருதயத்திலே திபாவித்து மாண்புசை பண்ணுவாயாகில்
 பால்கிய பூசைபோல நீ நியூநாதிகளானம இரையு அசுசியும
 குடகாதீதொஷ்வரனம காயக்கலோசமு மிலலாத குறைவற்ற
 பூசையாம.

தடி—கூ சரியயெடுத ரொ — ஸுஷிஷா யதந
 ஸ்யானுஷ்டுநஸா ஸூப்யுஸங்குஸ்யு ஹுஸு பஷ்டீ வீ
 லெயெயுத ஸ்யாநயஜெநப—ஜயெசு | ய்யாநய
 ஜெபாஸுஸு ஸய—ஷொஷ விவஜி—தது || தெ ந
 ஷுஷா உ—சிராஷொகி வொஷெயு ஸு—ஷெயு நாய
 ஷெஷு | ஹி—ஸாஷ் ஷொஷு—கூகா ஶிஸு—ஸு ஶி—
 ஸாயநது || ய்யாநயஜெ பர ஸுஷூ ஶபயம—ஷெ
 ப்ர—ஷுகி .

இநதமாணச பூசை கூடாதிருக்கில்,—

ஆய்பரமபொருளைநாளு மாசகீயபுசெய்தே-அநதநூன
 பூசை கூடும்படிசகுவிசாரித்து சிவலிங்கத்தி னிடத் தம்மலேஸ்
 வரரிடத்தம் பத்தியுடனே நாடோறும்பூசைபண்ணுவாயாக.

நீ நியூநாதி - குறைந்தது.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

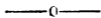

அருவாகிய சிவனைப் பூசை குமவகை போதிககின்றார்.

தாபரம்-ஒலி வகம்,— சங்கமம்-சியபதகர்கள்,—என்றிரண்டுருவிவினறு மாபரண பூசைகொண்டு மன்னுபிரக கருளைவை பபன்,—நீயரனறனை நெடுசினினைவையே-இருதமகமலகுதி லே மனசை லடப னணி சல்கச உதி பால விளக்கப்பட்ட சிற்ச த்திபாகிய மனசிஞா நிபானமபண்ணுமந் நிபானமபண்ணுவை யாகில்,—அதந்நைந்தபூசை-போகபூசைசிராதுபாய், அது ஞா ணபூசையுமாம் அதுவன்றி,—ஆபரமபொருள்-சிவாகமவாககி யங்கொண்டி திரிபதாராத விவேசமபண்ணி பசுபாசபதார் தக்திவினறும விவகூ னருகந் தியான நிமித்தமறி, அது வுமந்நைந்தபூசை ஆகலால்,—ராநுமாசசி நீயன்புடையதே - பத்தியோடுபகூ—த தினகதேரறுஞ சொன விராரம கிரியா பூசையோக பூசை ஞானபூசைகளிஞற சிவனைப்பூசை பண்ணு.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

சகாசிவசத்தவததின வைகுமிறைவன புறத்தே திருக் கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியுந் திருவேடமு மாதாரமாகக் கொண்டு நினறும், அகத்தே உயிரிடமாகக் கொண்டுநினறும், ண்டுள்ளார் செய்யும் பூசைகொண்டருளுவ ளுகலான; அஃசநி த்வ்விடங்களின வழிபடுகவென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி யெவ்விடத்திலும் நிறைந்தநிற்கிற பரமேசுரனைப் பூசிக்கிற முறைமை பெப்படிபெனற மாஸூககளை நோக்கி, மேலு மருளிச்செய்கிருர்.

தாபரஞ்சங்கமங்க னொன்றான இருவிநின்று மாபரண பூசைகொண்டு மன்னாபிரக சருவையைப்பன-அசைவற்றுநிர்கிற சிவலிங்கப் பெருமானென்றும், அசைவுடனே கூடியிருக்கிற மயேசுரனொன்றும் சொல்லப்பட்ட விரலாதி வடிவிலும், மகத்தான பரமேசுரன எழுதாருளிநிற்குது பூசைகொண்டு, அநாநியே தன்னிடத்திலே நிலைபெறறு நிற்கிற ஆணாமாககளுக்கு அணுகக்கரததைச் செய்வன இக்கப புறப்பூசை யொழிந்து உட்பூசையுஞ் செயலாம அநெவநனை யெனினிஸ்—நீபரண தன்னகைஞ்சிந் நினைவையேல் நிறைந்தபூசை - அநதப் பரமேசுரனை யுனனுடைய விருதயத்திலே திபாணிப்பையாகில், அது அவனுக்கு மகாபூசையாம — ஆய்பரம பொருளை நாளு மர்ச்சநீ யன்புச்செய்கே - ஆகைபால் இப்படி யாராயந்து உறியப்பட்ட பரமேசுரனை காளதோறும் பத்தியுடனே பூசிப்பாயாக.

இதனாற் சொல்லியது, சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலும் மயேசுரரிடத்திலும் பரமேசுரன எழுந்தருளியிருந்து பத்தியுடனே பூசித்தவாகளை இரட்சிப்பவென்றும், அநதப் பரமேசுரனைத் தங்க ளிருதயத்திலே தியாவித்தவர்களை அதுதானே மகத்தான பூசையாக வங்கேறினறு இரட்சிப்பவென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

மாபரன் - சதாசிவதத்துவத்தின்கண் வைகுழிதைவன், — தாபர சங்கமங்கு னென்றிர னடுநவ்வினறு - புறததேதிரக கோயிலிவிருகருந திருமேனிபுந திருவேடமுமாகிய விரண்டையு மாகாரமாகக்கொணர்நினைந்து, — பூசைகொண்டு மனறுயிர்க்கரு னைபபபபப - நிலைபெற்ற ஆனமாககளசெய்யுந பூசைபைகசொ ண்டவருககருளசெய்வன, — நீபரன்றனைகெருநில் நினைவை யேல் - நீயவலிதைவனை மகததேசிகருபபயாமின, — நினைந தபூசை - அவலிதைவனவகததே யுயிரிடமாகக கொணர்நினைந அநநிதைநதபூசையைக் கொண்டருளுவன ஆகலான, — ஆ ய்பரம்பொருளநாளுந - ஆகதநிநத பரம்பொருளை நாடோ றும், — நீயபபுசெய்தாசசி - நீடவவிடங்களி லர்சசித்த வழுபிட களன்பதாம.

மறைஞானதேசிகா உரை.

முற்கூறிய வன்புள்ளாரா சிறப்பும், அன்பில்லாதார சிறப்பினையு முணாததுகருர்.

அரனடி கன்பர்செய்யும் பாவமு மறமதாகும் பரனடிக் கன்பில்லாதார் புண்ணியம பாவமாகும் வரமுடைத் தக்கன்செய்த மாவேள்வி சிமையாகி நரரினுட்பாலன்செய்த பாதகநன்மையாயத்தே. (உசு)

(இ - ள்.) அரன் பததியுள்ளவர்கள் சிவனிமித்தமாகப் பிர டிக் கன்ப மகத்தி செய்ததுத் தனமமாம.

ர் செய்யும் பாவமு மறமதா கும்

பரனடிக் க மேலான சிவனடிக் கனபிலாதார் யாகா
 ன் பிலாதார் பு திகனமங்களைச் செய்தாராகளே யாவினும், அ
 ண்ணியம் பாவ னுவு மிதநத பாவமாய்விடும் ஆஃதென
 மாகும் போலவெனனி?

வரமுடைத த்சப்பிரமாயு— டலைமைபாகிய தககன
 தககனசெய்த சிவனிடத கனபிலலாணையர் அவனசெய்த
 மாவேனவி தீ யாகமபாவமாயு, மாணுடாகருட டலைமை
 மையாகி நரரின யாகிய பிராமணகுலத துட டோனறிய சிறு
 ட பாலனசெய் பிள்ளையானவன சிவனிடத துவைதக தே
 த் பாதகனமை சகதாற செய்த பிரமகந்தியும் தன்மமான
 யாய்ததே. வாறுபோல. ஏ-று

இஃதெதிரா பிலினிதை

இதற்கு வாய்வியததிலுங் காநதபுராணகு சதநுகிர
 சங்கிகையினும் பிரமாண்-தது மறிக (உக)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

இதற்கு முனவிருத்ததிலே அரனடிக் கனபுசெய்கை மா
 ண்பு, அவனறனபாத மறத்துசெய் யறங்கனெல்லாம் கீணசெ
 யலெனததற்கு உதாரணங கூறுகின்றது.

அரனடிக் கனபாசெய்யும் பாவமு மதமதாரும் பரனடிக்
 கனபில்லாதார புண்ணியம் பாவமாகும் - சிவனிடததிப்பத்
 தியிலுலே பண்ணும்பாவமும் புண்ணியமேயாம, சிவனிடததி
 ல் பததியில்லாமற் பண்ணும் புண்ணியமும் பாவமேபாம் அ
 தெவ்வாதெனனி?—வரமுடைத தககன்செய்த மாவேனவி தீ
 மையாகி நரரினிற் பாலனசெய்த பாதகம் நனமையாய்ததே-
 பிரமாவினுடையபுத்திரரைய த்சப்பிரசாபதிகளி லொருவனுன

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
 ஐ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
 அடையாறு, சென்னை-20.

சுக்ஷுப்பிரஜாபதி, மஹாவிஷ்ணுமுதலான தேவர்களை கூட்டிப் புள்ளியங்களுக்கெல்லா மதிகமாகிய யருளுததை சிவனை யனறிப் பண்ணு; அந்த யருளுமு மழிந்தது + யஜமானனுக்கு தலை போய், யருளுத்தி யருகிருந்த தேவர்களுக்கு ௦ || பராபவமும் x அங்கசசேதமும் வந்தது. மனுவத்யாயிலே பிரமசாரிபா யுள்ள சண்டேஸ்வரநாயனார சிவபத்தியினாலே சிவாபராதிபாக்ய தமமுடைய பிராவை மமுவினாலே வெட்டப் பிதருவதமும பிரம மந்ததியை அழித்த கோபுதமும் பொருநகரம் வந்ததேஹத்திலே யே சிவசாரஸ்ப்பிததைபெற்றாரா. இதை § அநவய + வியதி ரேக திருஷ்டாநகத்தினாலே சர்வகருமங்களு ௦ சிவனையுத்தே சித்தித் புத்திமான் டனணக்கடவன்.

+ யஜமானன் - யாகஞ்செய்திறவன்.

|| பராபவம் - அவநாசம்

x அங்கசசேதம் - சரிசருறைவு.

§ அநவயம் - உண்மை.

+ வியதிரேகம் - இல்லாமை

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

நீர்சுவாதிபா யிருக்கின்ற மீமாமசன முகலோர்க்கும் சத்தமுதற்றேவதை கனமசாஸ்திடாதலால், சிவனைத் தான கனமசாஸ்திபாப்பண்ணிக்கொண்டு, சிவனுக்கு மாறுபாடு மன சினிணயாமல், சிவனிடத் ததிகாரமென்ற விஷ்ட தேவதாசாஸ்தியாகத் தான் பண்ணிக்கொண்டு பண்ணாத கனமம், பலங்கொடாது. அப்படிப்பண்ணின கனமம் பாவகன்மகலைப்பானுலும் பலங்கொடுக்கு மென்பதற்குதாரணம்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அறம்பாவங்கள் பயனற்றவறு கொள்வாரது வனமைமென்மைபற்றியனறிச செய்வாரது வனமைமென்மைபற்றியாகவு செய்வினைகளது வனமை மென்மைபற்றியாதலனறென்பதற்கு, உடம்பாட்டினு மெதுமறையினு தக்கனாக சிண்டிசகாயனரு மேசானளுகலானும்; சிவபிரானையே அர்ச்சிசுகற்பாறறென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் ஞானங்களதிகநோக்கி றுகர்வீத்தறகட் படும விசேடங் கூறப்பட்டது.

இததுணையும் மீமாஞ்சுகர் மதம்பற்றியாசங்கீதத்துப் பரிசுரித்து இருவினைகளதிபல்பு கூறுமுகததானும், அவை இறைபணியாமாறு கூறுமுகததானும், அவறறை நானுசெய்யுமாறு கூறுமுகததானும், அவை பயன்படுமாறு கூறுமுகததானும், தானே மருவிடா வடிவுகள்ம பலங்களு மறுமைக்கணனே? எனறதுனை வலியுறுத்திபவாறு.

—

நிரம்பவழகியருநா வாருமாறு.

—0—

இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போகந வுட்பூசையாகவும் புறப்பூசையாகவும் பூசிததுப பரமேஸ்வரா சீர்பாதத்திலே பதகியையுடையவாகள பாவங்களைச் செய்தார்களாயினும் புண்ணியமாறென்றும்; பத்தியில்லாதவர்கள் புண்ணியஞ் செய்தார்களாயினும் பாவமாமெனதும் மே ளுளிச்செய்குறர்.

அரனடிக்கன்பர்செய்யும் பாவமு மறமதாகும் - பரமேஸ்வரனுடைய சீர்பாதத்திலே மிகுத்த பத்தியையுடையவாகள

ஒவ்வொரு பாவங்களைச் செய்தார்களா மாகிலும், அதுவு மன் பாயேவிடும — பரனடிக் கணபிலாதார புண்ணியம் பாவமாகு ம - அநதப் பரமேசுமனுடைய சீர்பாதததி லேதுகரும் பததி யில்லாதவர்கள் புண்ணியங்களைச் செய்தார்களாயினும், அதுவு மகத்தான பாவங்க ளாகாநிறகும் அநதப்படிபெனவில்?—வ ரமுடைத தககனசெய்த மாவேளவி தீமையாகி நாரினிற் பால னசெய்த பாதகம் நனமையாய்ததே - வரப் பிரசாதததை யுடைய தடசப் பிரசாபநி செய்ப்பட்ட பெரிய வேளியா னது குற்றமாயவட்டது மனிசரிது சிதுபிள்ளைசெய்த மஹாபா தசமு ௦ புண்ணியமாய் விட்டது ஆகையால் பததியுள்ளவர்க ளசெய்த பாவமும் புண்ணியமாம. பததியில்லாதவர்கள் செய் த்பு னணியமும் பாவ மாகாநிறகும்.

பததியுள்ளவர்கள் செய்த பாவமும் புண்ணியமாமெனற தறகுப் பிரமாணம் தேவாரம். “கடிசோநந் போதுமலா கைககொணடு நல்ல, படிசோநந் பால்கொண்டங் காட்டிடத் தாதைபணி, முடிசோநந் காலையற வெட்டிட முக்கணமூர் ததி, யடிசோநந் வண்ண மறிவாரசொலக கேட்டுமனதே.” எனறும், திருவாசகம். “தீதிலலை மாணி சிவகரும்ருகைத ததானைச், சாதியும் வேதியன றுதைநனைத தாளிரண்டிஞ், சேதிப்ப விசன திருவருளாற் தேவாதொழிப், பாககமே சோ று பற்றி னவா தோனோககம்.” எனறும் தங் கண்டிகொள்க

திருக்களிற்றுப் படியாரா கக-செ. “பாதக மெனறும் ப ழிபெனறும் பாராதே, தாதையை வேதியனைத தாளிரண்டி று—சேதிப்பக், கண்டிசர் தாமாம் பதியனிததாய் கண்டாயே, தண்டிசர் தருசெயலாற் றுன.” எனறும் தங் கண்டிகொள்க.

சிவபத்தி யில்லாதவர்கள் செய்த புண்ணியமும் பாவமு மாமெனறதற்குப் பிரமாணம் திருவாசகம். “சந்திரனைத் தே

ய்த்தருளித் தககன்றன வேள்வியினி, லிந்திரனைத் தோணேரி
 ததிட டெச்சண் றலையரிசு, தநதரமே செலலு மலர்கதிநீராண
 பற்றகர்த்துசு, அந்நிசு திசைநிசையே தேவாகலே யோட்டிசுந
 து, செந்தாரா பொழிப்புடைசூழ தென்னன பெருநதழையா
 ன, மந்தார மாலைமே பாடுதபகா ணம்மாணய” எனநும,
 திருக்களிற்றுப்படியார். ௬௩ - செ. “லீட்டிலே சென்று வி
 ணையாழிதது நிசநிடிவென, நாடடிவே நவவிணைகா செய்தி
 டிலென—கூட்டிலவாட, சாததியே நினைநிலையேற தற்கணூ
 யேளவிசெய்த, மாத்திரமே யாங்கண்டாய வநது.” எனநும
 து வகணடுகொளாக.

இருற சொல்லிபது பரதேசுரவிடத்தில் பத்தியுடைய
 ர்கள் செய்த பாவமும் புண்ணியமாரென்றும், பரதேசுரவிட
 தில் பத்தியிலலாகவாகா செய்த புண்ணிபமும பாவமாரெ
 னறும், இப்படியானது சண்டேசுரநாயனூ பூசையினும் தக
 கணவேள்வியிறவ கண்டோமென்று முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிசுருரை வருமாறு.

—0—

(அறம்பாவங்காபபனறருவது கொள்வாரது வனமைமெ
 னமைபதறிபனறி செய்வாரது வனமைமெனமை பதறிபாதல்
 செய்வீன்களது வனமைமெனமை பதறியாத லன்றாகவின) அ
 ராணடிககணபுசெய்யும் பாவமு மறமகாகும்-முதல்வன நிருவடி
 ககு அனபுடையார் செய்யும் பாவசெய்க்கையும் அறமாய்முடியு
 ம்,— பராணடிககணபிராதார் புண்ணியம்பாவமாகும்-முதல்வ
 ன நிருவடிககு அனபிரார்செய்யும் புண்ணியச்செய்க்கையும்பா
 வமாய் முடியுமென்பதற்கு,— வரமுடைததக்கன் செய்தார

வேள்விதீமையாகி - வரப்பிரசாதம்பெற்ற தக்கனசெய்த நன்மை பொருந்திய டெரியமாக முனதீமையாய் முடிந்ததாகிய உடனபாட்டானும்,—நரினிற்பாலனசெய்த பாதகம் நனமையாய்ததே - மானுடப்பிறவியிற் சிரந்த தண்டசநாயனூர் செய்தகொலைப்பாதகமும் புணணியமாய் முடிதலாகிய எதிர்மறையானும் அவ்விருவருமே சானலுகலின, சிவபிரானேயே யர்சகிக் கற்பாறறென்பதாம்.

இவைமுன்னது செய்யுளானும் நூனங்களாகிகோங்கி நுகர்விககப்படும விசேடவகூறப்பட்டது.

இததுணையு மீமாஞ்சுகர்மநம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்த இருவினைகள இயல்பு கூறுமுகத்தானும், அவையிறைபணியாமாறு கூறுமுகத்தானும், அவற்றைநாஞ்செய்யுமாறு கூறுமுகத்தானும், அவை பயன்படுமாறு கூறுமுகத்தானும், தோமே மருவிடா வடிவும் கனமபலனகளு மறுமைக்கண்ணே? என்றதனைவலியுறுத்தியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

விதிவாத முணர்த்துகுரர்.

மறைகளீ சன்சொலச்சொல் வழிவரா வுயினாவைககுளு, சிறைகொண்மா நிரயபிட்ட பணிசெயவொர செல்வத்தோடு, முனையுமா பதிகளும்ப ருலகங்கள யோனிக்கெல்லா, மறைவளுணையினுவிபத துன்பங்க ளீயைவதாகும். (௬௦)

(இ-ள்.) மறைக வேதாகமங்கள் சதாசிவநாயனூ ருளிச் சீசன்சொ செய்த இருவாக்கு, இது விப்பிரலம்ப வாக்கியங்கள் போன்றதன்று. ஆதெக்காரணம்

த்தாலெனில்? இராகத்தவேட மில்லாமற்
சருவத்தையு மறிக்கவனாதலாலே!

அச்சொல் வ
ழிவரா வுயிரை
வைககுஞ் சிதை
கொணமா நிர
யம

அந்த வேதாகமமாகிய விரண்டு தூலின்
வழிபினை நனுட்டிபாத வானமாக்க்கி
பெரிவாய் நரகககுழியினகட் கொண்டுபோ
ய்வைககும்.

இட்ட பணி
செய்வோர் செ
ல்வதனோடு மு
றையு மா பதிகளு
ம்ப ரூலகவகளை

அந்தச் சிவவாக்கியத்தைப் பிரமாணித
ததனவழி வழுவாதுநின் நனுட்டி ததவாக
ள் செய்த பிரயாசத்தக் கிடாக, சுவர்க்க
முதலிய வபரபோகவகளையு மேலான செ
ல்வததையுடைய பரமுதநியையு மடைவர்
கள்.

யோனிச்செல்
லா மி தை வனா
ணையினுலினபத்
தனபங்க ளியை
வதாகும்.

எழுவகை யோனிபிற் றேற்றிய வானமா
க்களுக கெல்லாங் காததனாகிய சிவன நன
து சததி சாமர்த்தியத்தான் முறைமையிற்
சுகதுககவகளைப் புகிப்பிககும். ௭-று.

சொல் - எழுவாய்.

வைக்கும் - பயனிலை.

இசற்குத் தத்திரசாரத்தஞ் சிதம்பர மகானமியத்துங்
காந்ததது மறிக (௩௦)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல்வேதமார்க்கத்திலே நடக்கோரையும் நடவாதோ
ரையும் ஸ்வர்க்கநரகங்களிலே சிவன்சேர்ப்பனென்னும் முறை
மைபுணர்த்துதல்.

மறைகளீசன்சொ லச்சொல்வழி வராவுயினாவைக்குஞ்
 சிதைகொண்மாரிரயம்-வேதங்கள் சிவனுடையவாககியம். அந்த
 ச்சிவனுடைய வாக்கியமானவேதத்திலே செய்யச்சொன்னதைச்
 செய்யாமலும், தவிரச்சொன்னதைத் தவிராமலும் நடந்தஜ்ஜன
 மாககளைவைசகுரு சிதைசாலையில் நரகங்கள்—இட்டப்பணி
 செய்வோர் செய்வதனோடு முறையுமா பதிகளுள் பருகங்கள்—
 சிவன வேதத்தில் அநுகிரகமபண்ணிப்படியே நடந்தஜ்ஜனமா
 ககள், ஐசுவரியத்துடனேபொருந்தும் ஸ்தலங்கள் இதிரலோ
 காதிகள். கேவலமபாமமே பகருவாமாயின நரகமும், புண்ணிய
 மே பகவாமாயின சுவர்க்கமமுடைவாகள் புண்ணியபாபங்க
 ள துவந்துவாமாயினர்க்கு இம்மையிலேசுகதுககங்களைப் புசிப்ப
 தாக யோஜிதாநராவாகள்,—யோநிகசெல்லா மிறைவ லுணியி
 லுலிப்பத துன்பங்களிசைவநாகும-யோநிஜாதகமாகிய மத
 தியலோகத தவர்க்கும் புரியவுட்கருபத்திலுண்டான யாகுலு
 சரீரத்தை யுடைய நரகஸ்தருக்கும் சுககும்மேககதிலே நினது
 ம் பூசசாரசரீரத்தையுடைய கருமதேவர்களாலிய ஸவர்க்வாசிக
 ளுக்கு சுகமும், நரகவாசிகளுக்கு துக்கமும், மத்தியலோக வா
 சிகளுக்கு சுகதுககங்களும், ரஸ்வராஞ்சுயிஸுலே யுண்டாம்.

சுருஹாஸ்தெ—சுருஜாஜக— ருநீ ஸொ யா
 சூத் தஸு—வஜ—வயொஃ | ஸஸுஸுஃ ஸுரிதொ
 மஸுஸுஸு—வாஸுஸு—ஜெவயெதி ||

ஞானப்பிரசாசருவை வருமாறு.

வேதாசமங்கள் பரம்பரையினாலும் சாக்ஷாத்நாகவும் சி
 வபணி விதிவாக்கியம் ஆதலால், அநதப்பணி விதிவழி நடப்ப

உ—ரூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௬௧௧

போர்க்கும் கடவாதோர்ச்சு நிக்கிரகமணக்கிர மிதவென்று நி
கழ்த்துகினரார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருடை வருமாறு.

—0—

இனி 'தரணிபோதி தராபதிபோல' என்ற உவமைப்பொரு
டாத தெரிததுணாதுகினரார்.

மேற் கடறியவாற்றான இருவினை முதலாயின அழிவையது
வனவாகலானும், இதமகிதங்கொல்லாரு சிவபிரானே ஏற்றுக்க
கோடலானும், அவனையினபத துன்பங்களியனென்பது போக
த்த. அதுவன்றியும், வேதாகமங்களாவன? சிவபிரான கற்பித்
தருளிய வாய்மொழியே, நரகமாவது அமலொழியழி நடவா
தாராத தண்டிதகற்பொருட்டு அவனானாககப்பட்ட சிதை
க்களமே! துறக்கவுலகமாவது அமலொழியழி நடப்போரை
வாழவித்தறப்பொருட்டு அவனானைக்கப்பட்ட கோனகரமே
யாகலானும்; உயிரகட்டு இன்பததுன்பங்கள் அவனானாகக
பாலனவேயென்பதாம்

இயைவதெனனுமொருமை அததொழினைமேனி என்றது.

நிரம்பவழுகியருடை வருமாறு.

—0—

'ஒழுக்கம்' என்ற திருவிருத்தமுதல் 'அரணடி' என்ற திருவி
ருத்த மீறாக ஏழு திருவிருத்தமுஞ் சிவபுணர்ணிய மருளிச்செய்
து,மேல் பரமேசுர னருளிச்செய்யப்பட்ட வேதத்தின் வழி வ

ந்தவர்களுக்குச் சொற்கமென்றும், அந்தவழி வாராதவர்களுக்கு நரகமென்றும் மாணககளை நோக்கி யருளிச்செய்க்கிறார்.

மறைகளிசன சொல்-வேதாகமங்களைப் பரமேசுரனுலே யருளிச் செய்யப்பட்டது, — அச்சொல்வழி வாரா வழிநாவை உருகு சிற்றகராமா னினாயும் - அந்த வேதஞ்சொன்ன முறை மையிலே வாராத ஆனமக்களை யிட்டுவைக்கிற சிற்றச்சாலேக ள மகத்தான நரகங்களாயிருக்கும். — இட்ட பணிசெய்வோர் செல்வசுதோடு முறையுமா பதிகளுப்ப ளுலகங்கள் - பரமேசுர ன அருளிச்செய்த வேதஞ்சொன்ன முறைமையி லுண்டான தன்மங்களைச் செய்கிறவர்களா யிருக்கும் புண்ணியவான்கள், ஆயாகள மிகுத்த ஐஸ்வரியத்தோடேயுங் கூடியவர்க ளிருக்கி ற பதங்களே! தெய்வலோகங்கள் முதலாயுள்ள மகாலோகங்க ள முன்சொன்ன முறைமையிலே புண்ணியபாவங்களுக்கீடா க சொற்கநரகங்களை யறுபவித்து வருகிறது ஒருவர்க்கல்ல, — யோனிகெல்லா மிறைவனானேயிலு லினபத துன்பங்களி ளைவதாகும் - மற்றுண்டான சர்வ யோனியிலுள்ள ஆன்மாக்க ளுக்குப் பரமேசுரனுடைய ஆக்கனையிலுலே சுகதுக்கங்களவ நது பொருநதாநிற்கும்.

இதனும் சொல்லியது, பரமேசுர னருளிச்செய்த முறை மையிலே தன்மங்களைச் செய்தவர்கள் மகத்தான சொர்க்காதி பதிகளிலே யிருப்பொன்றும், அந்தமுறைமை செய்யாதவர்கள் கொடிய நரகத்திலே கிடப்பார்களென்றுரு, சர்வ யோனியிலு ளள வான்மாக்களுக்கும் பரமேசுர னுக்கிணையிலுலே சுகதுக் கங்கள வநது பொருநதா நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித் தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(மேற்கூறியவாற்றா விருவினை முகலாயின அழிவெய்துவ
 ன ஆகலானும், இதம் அகதவகனெல்லாம் சிவபிரானேயேற்று
 கோடலானும், அவனே மின்பதுணபங்ளீவனென்பது போசு
 து) மறைகளீசனசொல்-அதுவன்றியும் வேதாக்மங்களாவன?
 சிவபிரானகற்பித்தருளிப மொழியே!—மாநிரயம் - பெரியநக
 மாவது,—அச்சொல்வழி வாராவுயிரை - அம்மொழிவழிநட
 வாதாரை,—வைககுருசிதைகள் - தண்டித்தற்பொருட் டவ
 னுலமைக்கப்பட்ட சிதைககளமே!—உட்பருலகங்கள் - தூசக
 வுலகமாவது —இட்டபணிசெய்வோர் - அம்மொழிவழிநடப்
 போரை,—செல்வததோடு முறையுமாபடுகள் - செல்வததோடு
 வாழ்வித்ததற்பொருட்டு அவனுலமைக்கப்பட்ட பெரியதோர்
 நகரமேபாகலானும்,—யோனிக்கெல்லா மின்பத்தனபங்கள் -
 உயர்கட் கின்பதுணபங்கள்,—இறைவனானையா லியைவதாரு
 ம் - அவனா லாகதபாலனவேயென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறிய சிவசத்தி நடந்தமதற் குதாரண
 மிட் கிணர்த்துகுரார்.

ஆணையா லவனிமன்ன னருமறை முறைசெய்யா
 னா, யானையிற் றண்டருசெய்து மருகுசிதை யிட்டும்
 வைப்ப, னானையின் வழிசெல்வோருக் கரும்பதி செல்
 வநல்கி, யானையும் வைப்பனெங்கு மாணையே யானை
 யேகாண்.

(௩௬)

(இ - ள்.) ஆணை பூமியின்கண் வாழாரின்ற ராசாவானவ
 யா லவனி னரிய வேதத்தின் வழியாகிய மனுமுதலிய
 மன னன மிருதிகளிற கூரப்பட்ட சாமபேதந் தான
 ருமறை முறை தண்டமெனனு ரால்வகையினு ளதுகுணமா
 செய்யாரா யா கவே தனதாக்கினையாற் சிலரைத் தண்டித்
 னையிற் றண்ட துங் காவலில்வைப்பதஞ் செய்வன்.
 ஞ்செய்து மருஞ்
 ஈறையிடம
 வைப்பன

ஆணையின் வ இராசா சுற்பிதகவழி நடப்போருக்குப்
 பி செய்வோருக் பெறுதற்கரிய விராசுகரிசை யுண்டான தக
 சுருமபி செய்வ சொடுத்த இராசசியபாரதி னிறுவியே மவ
 நலகி யானையும னுந தனதாக்கினையாற் கோடாமற் செ
 வைப்பன வுகோ னடதநாற்றபன.

எவகு மாணை அந்த ராசாவினுடைய வாக்கினுசத்திசா
 யே யானையேகா னே யவனுடைய தேசமென்கு மு ளமையா
 னை. கவே யவனதானை நடக்கும. ௭-து.

இசரகுத கந்திரசார மெனவற்க (நக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலுமதற்கே உகாரணம்.

ஆணையா லவநிமனன னருமறை முறைசெய்யாரா யானை
 பிற்றைடஞ்செய்து மருஞ்சிறையிடடுவைப்பன-சிவனுடையஆ
 ஞ்ஞாசத்தியானது பொருந்துகையால் பூபதியாயுள்ளான் வே
 தத்தினுடையவழியிலே வர்ணஸ்ரமதருமமானது நடவாத்பே
 ளை சிவாஞ்ஞையானவேதத்திலே யினன அபாரதத்திற்கு இன்

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௯௯௫

னதண்டம் இத்தனைஞா ளின்னப்படிச் சிறைவைக்கவென்றுசொ
ன்னப்படியே தண்டித்ததுச் சிறையிலும்வைப்பன.— ஆணையினவ
ழிசெய்வோருக் கருமபதி செல்வநல்கி யாணையும்வைப்பன் - சி
வாஞ்ஞாபாகிய வேதமாககததிலே நடக்கசொல்லி ராசா
வானவன கட்டளையிட்டபடியே நடப்பவருக்கு, அவாகளு
கு முன்னரிதாயிருந்த கிராமாதிகையு மகொடுத்த, ஐசுவரியு
தசையகொடுத்தது தன்னுடைய அதிகாரசத்திடையும் வைத்
து பிரபுவாகப்பண்ணுவன ஆகில ராசாவும் நிகரகாணுக்க
காததாவாகையால் ஈஸ்வரனுக்கு சர்வநிபந்திருத்தவய மி
லை பெனனில்? உத்தரமாக,—எங்குமாயே யானையேகாண்
எவ்விடங்களிலு மிருக்கு மதிகாரசத்தியெல்லாம் சிவனுடைய
ஆளுகாசத்தியாமெனநிற்க.

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

மேலகர குதாரணம்

ஆணையும் வைப்பன - சட்டர்களை அனுசரிக்க ம பண்ணு
வோம தஷ்டர்களை நிகசிரகம் பண்ணுவோம எனது தனதிட
ததிருக்கு மாளுகாசத்தி சாமர்த்தியத்தை யுட்கத்தகக் கறிவி
ப்பன இப்படி இராஜாவிர்கு நிகசிரகாணுக்கரக கர்த்ததிரு
த்தவம் சொனாந் சிவனுக்குச் சாவ காததிருத்தவய மெப
டடுபபோம். அதில்லை,— எங்கு மாயே யானையேகாண்
இராஜாக்கள முதலோரிடத திருக்கு மாளுகாசத்தியே சிவ
ன தாளுகாசத்தி.

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உலகத்து வேந்தா ஆணையாற் கிளநடு தமது மொழிவழி நடவாதானா ஒறுததுச் சிறைககனப்படவும் வைப்பா. அம் மொழிவழி நடப்போரை வாழ்விகுதுத தங்கி முகிகாரமுஞ் செய்வவைப்பர். அமைச்சர் முதலாயினர்மாட்டு அவவாறு காணப்படுமானையும் அவ்வேந்தரதானையேயாம். அதுபோல முதல்வனமாட்டுங் கண்டுகொள்கவென்பதாம்.

ராண்டு மறையென்றது மொழிமாத்திரைபையுணர்தகி நின்றது

ஏகாரம் முன்னையது தேற்றம், பின்னையது அசைநிலை.

இஃது ஒட்டெனனாமலங்காரம்.

அற்றேல், அரசரூனை வேறுள்வழி இறைவனானையே யாண்டுமென்றல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி; அஃதுணராதது தற கெழுத்தது வருஞ் செய்யுளைப்பது.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

பரமேசுரனுடைய ஆக்கினையு மிப்படி இருக்குமென்று ஒரு திட்டாகதமிட் டருளிச்செய்கறார்.

ஆணையா லவனிமன்ன னருமறை முறைசெய்யாரை யாணையிற் தண்டஞ்செய்து மருஞ்சிறை யிட்டுவைப்பன் - பொது வற விராச்சியம் பண்ணுகிற விராசாவானவன தன்னுடைய வாக்கினையாலே யரிய வேதத்தின்வழி வாராதவர்களை யத்த வாக்கினையாலே தண்டித்துச் சொல்லுதற்கரிய துயரத்தைப்

உ—சூத்திரம் அத்விதஇலக்கணம். ௬௧௭

பொருந்தியிருக்கிற சிறைச் சாலையிலே யிட்டுவைப்பன்,—ஆணையின் வழிசெய்வோருக் கரும்பதி செல்வநல்கி யாணையும் வைப்பன் - தன்னுடைய வாக்கினையின் வழியிலே தப்பாமல் நடக்கிறவர்களுக்குப் பெறுதற்கரிய விராச்சியத்தையும் இஸ்வரியத்தையும் கொடுத்ததத் தன்னுடைய வாக்கினேகருவ காத்தராக வைப்பன்,—எங்கு மாணையே யாணையேகாண்-இதமுறைமை போல, எவ்விடத்தும் சத்தியமே பரமேசுரனுடைய வாக்கினையென நறிவாயாக.

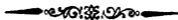
இதனூற் சொல்லியது உலகியல்பு வேத நூலொழுக்கமாகையால், இராசாவானவ னாதநூலின் வழியிலே வந்தவர்களுக்கு வேண்டாதகக பாசியங்களைக் கொடுத்தும், அந்தநூலின் வழி வாராதவர்களை யருளுசுறையிலே யிட்டுவைத்தததன்மூலகிற முறைமைபோல; பரமேசுரனுடைய வாக்கினையுமித்தனமைததெனலு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

அவனிமனனன் - உலகத்துவேந்தர்,— ஆணையால்ருடறை முறைசெய்யாரை - ஆணையார்களுததமது மொழிவழிகடவாதாரை,—ஆணையிற்றண்டஞ்செய்து மருளுசுறையிட்டும் வைப்பன்-ஆணையினொறுத்த அரியசுரைககளப்படவும் வைப்பா.—ஆணையின்வழி செல்வோர்க்கு - அம்மொழிவழி நடப்போரை,— அரும்பதிசெல்வநல்கி - அரியபதியுருசெல்வமுமிருது வாழ்வித்தது,—ஆணையுமவைப்பன் - தனநிழிக்காரமுற் செய்யவைப்பன்,—எங்குமாணையே யாணையேகாண்-அமைச்சர்முதலாயினுமாத் தவ்வாறுகாணப்படு மாணையு மவவேந்தர் தாணையேயாம்; அதுபோல முதல்வன்மாட்டுங் கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ ஞானமாகக் களிநுவினைப்பலததைத் துய்ப்பி
த த்நுககிரகஞ்செய்யு மதந் குதாரணமி
ட்டுணாததுசீரா.

அரசனுஞ் செய்வதீச னந்நாவுழி யரும்பாவங்
க, டனாயுனோர் செய்யிற்றிய தண்டனை வைத்துத்த
ண்டத், துணாசெய்து ழர்ப்பலாபிளபு சொல்வழி நடப்
பாதுயோர், நிராயமுஞ் சேராபநத திரையம்நீர்மை
யீதாம். (நஉ)

(இ-ள்.) அரசனு இராசாவானவ ஞானமாககள் செயத க
ஞ செயவ னமபலததுக தீடாக நிசகிரகஞ்செய்வது ம
தீச னந்நா துககிரகஞ்செய்வதுரு சிவனதாககனை ஆயி
வழி னினாய்த தானமாககளை யுறுவிப்பது மதுக்
கிரகமாமோவெலிச்?

அரும்பாவங்க பூமியினக ஞானமாககள் பரதார கமன
டனாயுனோர்செ முதலிய பாவங்களைப்பிறழிபச் செய்யின,
ய்யிச்

தீய தண்டவி இன்னபாவஞ் செய்தவர்களுக கினன வ
ன வைத்து பராதமென மனுதால் விதிப்படி யறிந்தத
ந் கேற்ற தண்டதனைக கொண்டு விடுவன.

தண்டத்து சிலாசெய்த பாவத்துக் காககினையிட்ட
ரைசெய்துதீர்ப் தனால்தனை யிம்மைக்க னனுபவிப்பிததுத்
பன தீர்ப்பன்.

பின்பு சொல் இராசாவாற் புத்தி கற்பிக்கப்பட்ட பின்
வழிபட்பர் னும் பாதகத்தைச் செய்தா லின்னமூக் ன

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௯௧௯

ண்டிப்பனெனப் பயந்தவர்கள், வேதாகமங்களில் வந்தித்தபடியே நடப்பார்கள்.

ஆயோர்க்கிரா ஆதலாற் சூததனும்ப் பாவங்களைச் செய்முஞ் சேரா ய்ப்பாது நடக்கவே நரகத்திற மூகமுஞ்ராகள்.

அதந் நிராய சிவனுமித்த வானமாக்களை நரகவாசனை மிக நிராமையிதா ப்படுத்தி, ததுபருதுவிப்பதுகூ சருபையாது ம. தபோல, இந் "ராசாவு மித்தவானமாகக்கூ ததுபருதுவிப்பது மத்தனடைந்து எ-று

அரசனுமென்ற வுமமையாற் புனணிப்பவானகளை யிருக்கிறவாகள செய்த தீவினைபையிறக காசாரியன டரிகாரஞ்செய்து திராரிப்பன.

இராசாவுவ குருகளுமாக விவவிருவரு மறிபாமற் செய்த பாவத்தை யியமதனமராசன போகருவது மவனதருள வயியென தறிக.

இதற்குச் சிவதனமோதந்ர மெனவறிக. (௩௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதற் குதாரணம்

அரசனுஞ் செய்வதீச னருாவழி யரும்பாவங்கா தனாயுனோர்செய்யில் - ராசாவானவன செய்கிறதும் சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தி பிரேரணையால். அதெவவாறெனனி? தங்களாற்றித்ததுக கொளளுவதற்கு அரிதாகியபாவங்களை பூயியிலே யுள்ளபேர்கள்செய்தால்,—தியதன் டலின்வைத்தத் தண்டத்தரைசெய்த திர்ப்பன-தண்டிக்கச்சொன்ன வுராயின்படியே பொல்லாததாகிய வருத்தத்தைச்செய்து அவர்கள் பண்ணினா;

பாபத்தைத்தீர்ப்பன,—பின்பு சொல்வழிகடப்பர் துயோர்-சு
ததரானவர்கள் முனநாயின்னபடி அபராதத்தைச் செய்து
இனதைண்டப்படடோமே, மேலேவேதாகமங்கள் சொன்ன
படியே நடக்கவேணுமென்று நடப்பாபாகர் — நிரையமுரு
சேரார் - முன்பண்ணின்பாபம ராசதண்டத்தினுலே போ
கையினுலு, மேல் பாபத்தைப்பண்ணும விருககைபினுலு, அ
வாகள நரகத்தைச்சேராசுள் பாபமண்ணின்பேர்க்கு நர
காறுபவமென்று முனசொன்னீரே யெனனி?— சுதநிரை
ய முன்னீரையீதாம்-அதநரகத்தில் தண்டமு யிகந ராசந
ண்டம்போ லாகையால்.

இதநராசதண்டம் பட்டவாகளுக்கு நரகயாதனையில்லை.
அதெவவாறெனனி? ஆகியிலேகர்,தநாவானவன பூமியினகன்
தான அருளிணவேகநிதி யமுவினோரக்கு முனதுவகையாக பி
ராயச்சித்தநங கற்பித்தார்

வள்ளிசிரமதர்மத்திலே நடக்கிறபேர்க்கு ஶ்ரீ பிரமாதாத்
பாபம்வநதால் குருவினுலே பிராயச்சித்தநாதி யதுஷ்டாஸத
தினுலே சுத்தி.

துர் ஜனமாக்களா யிருக்கிறபோகள் பண்ணின்பாபத்தி
ற்கு ராசதண்டத்திலே சுத்தி

ராசாவினூறியப்படாத பாபத்துக்கு யமகண்டத்தினு
லே சுத்தி.

ஶ்ரீ பிரமாதாத - அபுகதிபூவமாக

தடி-கூம் ஶரியயொ-ஆத்ரொ-ம-ஶ-ஶரா-ஆ விஜா-
ஸாலூ ஶாலூராஜா ஶ-ஶரா-ஆ நாலு | சுஶூ பூ-ஶு
வாவாநா- ஶாலூ-ஶெவவஸ்தொயஶுதி ||

உ—குத்கிரம் அத்விதஇலக்கணம். கூடக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அஃதேதினா லெனைச சிவன காஞ்ஞாசத்தி யவா - ரா
ஞ்ஞாசத்தியை விடாது செலுத்திற்றலாலென்று டெட்டிங்
னரா

தண்டததுறை - தண்டுகரு மீடததுக குஞாயாநகை ,
மனசாததிராதிவசனமுமாம —நிரயமும ரீமையீதாம - கா
கத்திலுந தண்டுகரு முறைநாயு பிராசதண்டீசைபோல, இ
ராசதண்டைப படடாருகு நரக மில்லாமையால.

மந்தது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—ஊ—

அரசதண்டம வைத்து நரகதண்டம வாராமற் பாதுகா
த்தறபொருடாகலானும், நரகதண்டத்தை அறிவுறுத்திக
பொருடாகலானும், அவ்வரசனுடைய முகல்வலுணையினவ
ழித் தாவதனறிச சூதந திரமனறென்பதாம.

பாவஞ்செய்யிற் தண்டலின வைத்துத் தண்டததுகா
செய்த தீர்ப்பன. நிரயமுனனீரமையீதாமெனவே, பு நாண்ப
ஞ் செய்வின அந்நருரிய வரிசையின வைத்துத் தீர்ப்பன; அநந
த்தறககமுனனீரமை யீதாமென்பதூஉம் பெற்றாம.

நிரயமுமென்னுமுமமை சிறப்பு

தண்டததுகாசெய்தலாவது மேலும் பாவஞ் செய்வின
இத்துணையினனி இன்னுங் கொடிதாகச் செயவலென அந்ந
ண்டைத்தைச் சொல்லி அசுசுறுத்தல்.

ருக

சாரிடையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வருதல் இலேசா
ற்த் கொள்க.

மோனை யெதுகைக்கேற்பத் தண்டமாகிய துரையைச்செ
ய்தெனினா மையும

துரை மகுதப்பாடு, அது “எனதுடைய துரைமாண்டவா
பாடி” என்பதனானுமறிக்க

முன்னீரை ஏறுப்பெயரோடு முடிந்த வினைத்தொகை.

நானமயுடையகளை நீரமையென நுபசரிதகார்.

இவ்வ முன்னுசெய்யானாக நராட்சிபோலத தருமாறு
பெரிதகை கூறப்பட்டது

அறநேல், பாவமாதுடையெயனறிப் யுன்னியததையுந
நீரத்த வெறறுக்கெனின? அது முன்னாக கூறப்படும்.

நிரம்பவழியருண வருமாறு

இவ்வனரு சொல்லப்பட்ட வீராசாவினுடைய வாக்கினை
போல பரமேசுரனுடைய வாக்கினையுமென்றது எப்படியென்ற
மாறுககூர நோக்கி, மேலருளிச்செய்க்குர.

அரசனுரு செய்வதீச னருள்வழி - இராச்சியமபண்ணுகி
ற இராசாசெய்கிற வாக்கினையும் பரமேசுரன கற்பித்த முறை
மையாவிருக்குர. அதெவ்வனென்பெனினில்?— அருமபாவங்கள்
தரையுளோர செய்வில் - அனுபவிககைகரு அரிதா யிருக்கத்த
க்க மிகுத்தபாவங்களைப் பூயியிலுள்ள வானமாக்கள் செய்தா
ர்களாகில்,—திய தண்டலின் வைத்தது - பொறுக்கவொண்ணு
த கொடிய தண்டங்களைப் பண்ணி,—தண்டிட்டு, துறா செய்து

உட்குத்திரம். ¹அத்விதஇலக்கணம். கூஉந்

தீர்ப்பன் - செய்த குற்றத்துக்குத் தக்க தண்டங்களைச் சொல்லிக் கற்பித்த விதனமுட்படுத்திப் பின்பதக குற்றங் களையுந் தீராநின்பன் - பின்பு சொல்வழிகடபபர் அயோர் - பின்பு சுததரானவாகள இன்னமுங் குற்றஞ்செய்தால் விதனம வருமென நறிந்து சுதபித்த முறைமையிலே நடவாநின்பாக ளு- நீராயமுரு சேரா-அவாகள பூமியிலே பிரத்தியட்சமாயிருக்கிற விதகச சிதையிலும பொருந்தார்கள். - அந்த நீராய மு நீரமையீ காம - பரமேசுர னருளி செய்து வேதாபமதகின வழியிலே வாராநவாகளே யிடமிகைக்கிற அந்தநரசமும இரத முறைமையின யொசுகும.

இதனாற் சொல்லியது, இராசாவானவன இராச்சியகதி லுள்ளவர்கள் குற்றஞ்செய்தால் அந்தக் குற்றங்களுக்கருத் தக் கதண்டங்களை தண்டித்துப்புகுந் தீர்த்ததால் புத்தயுள்ளவர்கள அந்த முறைமையிலே நடவருவார்கள். அதுபோலப் பரமேசுரனும் ஆன்மாதகன செய்த பாவங்களுக்குத்தக்க இபம தண்டங்களையும் பண்ணுவது பின்பேயும அனுககர்க்கப்பனெ னனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிதருரை வருமாறு.

—(1)—

தையுள்ள ரமபாவங்கள் செய்யில்-இவ்வுலகத்துள்ளா ரரிய பாதகங்கள் செப்திதால், - தீயதண்டவினவைத்து-அரச னுணவன் நியனவாகிய தண்டருவெய்து- தண்டத்துரைசெய்தும் தீர்ப்பன்-மேலும் பாவஞ்செய்யி விததுணையினன்றி யின் னுங்கொழுந்தகச் செய்வலெனத் தண்டத்தையெடுத்துச் சொ ள்ளி யச்சுத்துத்தியொழிப்பன். - அயோர் பின்புசொல்வழி நட

ப்பர் நிரயமுஞ்சேரார்-அறிவுடையார் பின்பு விதிவழிகடந்த
நிரயத்தினுமமுந்தார்,—அந்தநிரய முன்னீமையீதாம்-அந்தநர
ககண்டமும் ராசந்ண்டமீபோலாம். இங்ஙனம் ராசகண்டம்
வைத்து நரககண்டம் வராமற் பாதுகாத்தற்பொருட்டு நரகத்
ண்டத்தை யறிவுறுத்தறபொருட்டு மாகலான,— அரசனுஞ்செ
ய்வதீச னருளவழி-அவ்வரசனூணையு முத்தவனூணை வழிதநாவ
தனறிசு சுதநதிரமனறென்பதாம்.

இவை முனறுசெய்யுளானு தராபதிபோலத் தருமாறு
தெரித்துக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

இராசாவைப்போலச் சிவனுக்கும் பட்சபாத
மில்லையென னுணர்த்துகூறார்.

அருளி லுரைத்ததூலின் வழிவரா ததன்மரு
செய்யி, னிருளுலா நிராயத்துன்பத் திட்டி ரும் பாவ
ந்நீர்ப்பன், பொருளுலாஞ் சுவாகசுமாநி போகத்தாற்
புணியந்நீர்ப்பன், மருளுலா மலயகடர்க்கு மருந்திவை
வயித்தியநாதன். (55)

(இ-ள்.) அருளி ஆனமாகக் சநமரணக் கடலைவிட்டுக்
ளு லுரை கரையேற்றுக்கையின பொருட்டுத் தனது க
த்தூலின ருணையினும் நிருவுளஞ்செய்த வேதாகமவ
வழிவரா ததன கள்வழி நடவாமற் பாவத்தைச்செய்யின,
மருசெய்யின

இருளுலா நி இருன்பொருத்திய நரகவேதனையிற் கிட
நாயத் துன்பத் துயருறு மகத்தாகிய பாவங்களைப்புகி

திட்டிரும் பாவ பித்துத் தொலைந்தவாதே, யதனைத் தீர்ப்பன
க்தீர்ப்பன பன.

பொருளுலா அருக னூலி லரங்கூறிய முறையினடக்கு
ஞ் சுவர்க்கமாதி மவாகளைப் போகத்துக கேதுவாகிய பொ
போகத்தாற் பு றுள்க ளீன,ததையுமுடைய சொகதமுருவி
ணியநதீர்ப்பன ய போகங்களைப் புசிப்பித துத் தொலைப்பியா
நிற்பன இவவிரண்டு காசத்தாற் பயனியா
தெனில்?

மருளுலா மல வயித்தியநாதனாகிய சிவன மலமாபாதி
ங்கடர்க்கு மருந யாகிய வியாதியை யானமாககளுகருப பட
திவை வயித்திய சபாதியினறியே போககாநிற்பன ௭-௮.
நாசன.

வயித்தியநாதன - எழுவாய்.

தீர்ப்பன - பயனிலை.

இதற்குக் காரணமும் வாயவயசங்கிதையு மெனவறிக.
“விண்ணுளா கா ரா மற்றை விலங்குமோ, பண்ணு ம பா
வ பலததைக கொடுப்பவ, நினைமே யமன ரேசிகன நிராத்தி
டும், பண்ணிற் பாவ விதஞ்சிவ பததரும்” “பிணக்கக தனையை
ம் பெற்றவா தமமிடைக, கணக்கி லாராயுய காவாக டம்மை
யும், வணக்கு வானமனனன மறறையர் தங்களை, யிணக்கருவா
னர சதது ளி பமனே ” எனவறிக. (௩௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் வைத்யனை யுதாரணமாகக் கூறுதல்.

அருளிணுலாத்தநூலின்வழிவரா ததனமஞ்செய்யின்-பு
ரமேசுரன் ஆன்மாக்களுக்கு தருமார்த்த காமமோக்ஷமாகிய சி

தர்விசுபுருஷார்த்த சித்தியின்பொருட்டுக் கருணையினாலே யருளிச்செய்த வேதத்தினவழிநடவாமல் அதர்மத்தைச்செய்யில்,—இருளுலா நிராயத்தனபதநிட டிரும்பாவகதீர்ப்பன-அநதகார்பொருந்நியிருக்கிற நரகத்திலே யிடடுப பெரியதாகிய பாபத்தையொழிப்பன,—பொருளுலா ஞ்சுவாககமாதி போகத்தாற புண்ணியத்திரப்பன-எல்லாப்பொருளுமுண்டாகிய சுவர் உகாஹிலோகங்களில் போகத்தினாலே புண்ணியத்தைப்பொழிப்பன,—மருளுலாமலங்க டர்களுந்நினை-† துச்சமாயிருக்கிற விஷயசுசுரத்திலே பரமசுசுபுத்தியாக மலகத்தைப்பண்ணுவதாயிருக்கிற கருமங்களாகிய மலகையொழிக்குமருந்து இத்தஸ்வாகநரசங்கன — வைத்தியநூலை-பிவன

ஸ்வாகநரசகமாகிர ஓவாசுபுக்கைக் கருமங்கனாகிய விவாதிக்கிலும் ஸ்வாகியானுசனென்றது-சேகத்திலிவ்வாசியை போசுநிறவருகரு வைத்திடெனன்ற பேராகையால், தேகத்துக்குக்காரணமாகிய கருமத்தைப் போக்குகையால் வைத்தியருக்குமஸ்வாம்பெனபது ஓண்டி வைத்தியருகன என்றது.

† துச்சம் - நிஷ்பலம்.

சுஉசு-ஸம்ஸாரவெஷ்யஸையுஜீஸவயுவெஷஜலிகி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

பின்னு முதாசரிக்கினாரர்.

அருளிணுலாத் தூல் - வேதாகமங்கள்,—இருளுலாநிஷயம் - அநதகாரம் பொருத்திய நரகம்,—மருளுலாமலம் - மூடா

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலகக்ணம். கூஉள

கம்மபொருநதீய பாவபுண்ணியங்கள்,— மருது - கரகசுவாக்
கம்,—சிவனருணை,—வைதகியன் - பண்டுகள்
மற்றதுவெளிப்பொரு.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

வேதாகம நூல்வழி நிலாநாபாவம், நூல்வழி நீன்று
கருவழி நிலாமை பு னிடம் இரண்டிரவிர கு கோபா
காச, அவதாரா பகரமுருரைப்பொருட்டு சிவயோகிய
வைதகியன் இன்பசதுண்டங்கள் சிய மருகதை டுகாவிப்ப
னென்பகாம

இஃது ஓகேச உருவகம்.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

ஆனமாககளுகுப் பரமேசரன இங்வுரு சொல்லிப்
போந்த பாவகனமதைய போகரும் தொழிதது பு னணி க
னமததைப் போககவேண்டிய நிலைபென்று சொல்ல; அவனை
கோககிப பசுக்வானமாககளுகுபு பு னணியகனமமு மாகாது
ஆகையால் அதுவும் போக்குகிற முறைமை யருளிச்செய்கிறா.

அருளிஞ ஹுனாத்த நூலின் வழிவரா ரதனமஞ்செய்யினி
ருளுலா நிராயததனபத திட்டிரும் பாவத்தீர்ப்பண - பரமே
சுரன தனது காருணணியத்திலுவே யருளிச்செய்த வேதாகம
த்தின் வழியிலே வாராமல் தனம் மல்லாதவையிற்றைச் செ
ய்துவர்களை, மயக்கம்பொருகதி இருக்கப்படாநின்ற கரகவே

தனையிலே யிட்டுப் பெரிய பாவங்களைப் போக்குவன.—பொரு
ளெலாரு சுவர்க்கமாதி போகத்தாற் புண்ணியநதீர்ப்பன - யி
குடித பதாராதங்களை யுடைத்தா யிருக்கப்படாநின்ற ஆவர்க்க
முதலான போகங்களைப் புசிப்பித்தே புண்ணியங்களையும் போ
ககாநிற்பன,— மருளுரை மலங்கடாசகு மருநிவை வயித்திய
நாதன் - அஞ்ஞானமே பொருநதி யிருக்கப்படாநின்ற மலங்
களைச் சுவர்க்க நரகமென்கிற அஷ்டகையகளைக் கொண்டு போ
கருவன, ஒருத்தராலுந் தீதகற்கரிதாகிய பீடவிப் பிணியைப்
போகருகைக்கு வயித்திய நாதனாகிய பரமேசுரன்.

இஃ ஒரு சொல்லியது, பரமேசுர னருளிச்செய்த வேதா
சமத்தன் வழி வாராத பாவிகளை நரகத்திலே யிட்டுத் தண்டி
ப்பித்தப பாவங்களைப் போகருவனென்றும், புண்ணியஞ்செய்
தவாகளை சுவர்க்காதி போகங்களிலே வைப்பித்தசு சுகத்தை
யதுபவிப்பித்தப புண்ணியங்களைப் போகருவனென்றும், இந
தப புண்ணியபாவமென்கிற விரண்டு விஷயத்தாலும் அஞ்ஞா
னமே பொருநதி யிருக்கப்பட மலங்களைப் போகருவனென
ஐமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(வேதாகமநூல்வழி நிலலாமைபாவம், நூல்வழிநின்றும் அ
ருளவழி நிலலாமைபுண்ணியம், அவவிரண்டுரோயாகலான),—
அருளிஞ்ஞானாதத நூலின் வழிவராது-உயிரகட்குக் கருணையா
லனிகருளிய வேதாகமநூல்வழி யொழுக்காது,— அதன்மஞ்
செய்யின் - பாவஞ்செய்யின்,—இருளுரை நிரயத்துன்பத் தி
டு - இருணாறைத்த நரகத்துன்பத்தினக ணமுத்துவித்தது,—இ
ரும்பாவநதீர்ப்பன் - பெரிய பாவத்தினைத் தீர்ப்பன்,—பொரு

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௯௨௯

ஞாலஞ்சுவர்க்கமாதி போகத்தால் - பொருள்கள்தங்கிய சுவ
 ர்க்காதிபோகததால்,—புண்ணியநதீர்ப்பன - புண்ணியத்தி
 னைத்தீர்ப்பன,—வயித்தியநாதன - சிவபிரானுகிய வைத்திய
 ன,— மருஞாலாமலங்கள் - மருட்சியுண்டாதற் நேதுவாகிய ம
 லனோய்களை,— தீர்க்குமருநதிவை - போக்கு மருநதக ளிவவி
 னபத்தனபங்களா றெனபகாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவவாககியத்தினவழி நடப்பாசகும் நடவாதோ
 ர்க்கும் உதாரண முணாததுகூறா

மருத்துவ னுரைத்தநூலின் வழிவரிற் பிணிகள்
 வாரா, வருத்திடும் பிணிகடப்பிற் றபபிய வழியுஞ்செ
 யயத், திருத்துவன் மருந்துசெய்யா துறும்பிணி செ
 ன்றுநீர்ப்ப, னுரைத்தநூற சிவனுயினலோ யுறங்க
 ன்ம மூட்டித்தீர்ப்பன். (௩௪)

(இ-ள.) மருநது தனவநதரி சங்ககைமுதலிய வாகடத்தி
 வ னுரைத் ன வழி நடககு மவாககுப் பிணிகளவநது
 த நூ லின பொருந்தாவாம

வழிவரிற் பிணிக
 ளவாரா

வருத்திடும் பி அந்நூலினவழி நடவாமல் அபத்தியமா
 ணிகடப்பிற் ய் நடக்கிறவாகளை யநத வியாதி வருத்தாநி
 ற்கும்.

தப்பிய வழியு அந்தவயித்தியன் சொன்னபடி நடவா த
 ன்செய்யத் திரு பத்தியமாக வென்றைச்செய்யி னதற்கே

பேருக்கு வியாதிபொருநதாத.— வருத்தமும்பிணிகடப்பில் -
 அகதசாத்திரபடிசப்ப நடக்கில் பிணிகளவரு வருத்தத்தை
 ப்பண்ணும்,—சப்பியவழியுஞ் செய்யாத திருத்தி நனமருநதுசெ
 ய்யா துறுமபிணிகெனறுதிராப்பன - வைசுதியசாதிராம் சொ
 னனபடி தபின்னவழிபால் வியாத்வருசகாலத்து அசாயினி
 யுற்றவனபாறசெறு மருநகைசெய்யகொடுசுதழ திராபப
 ன னானசெல்லாத மருந ிருபய்யுதிராபபன —உரைத்தநாற்
 சிவனுமிடையே யுறுவகனாமூட்டித்திராப்பன - வேதாசுததை
 யானிசெய்த சிவனு மரசு வேய்மாராகசுதினாடி நடவாது
 தற கருமவியாதிசுருநு நரசாந் போக துறவ வகனாக்ய ஓன
 வசுததைக கொடுத்ததுதிராபபன

வைசுதியை வியாதிபாளரி—ததினே செனறுசெல்லாம
 லுத்திராபபனைவரசுதகு, பூமியில்ராசாவினூற மமல ஹம்சுக
 துககங்ககைகொடுகது புண்கரிமபாபவகளை யொழுகிநதது
 க்குசு செல்லா ரநாபடது செனறுதிராப்பனைபத, லுசாரிப
 லாகதியா பெருகருளி யெல்லாருமகையு ம வககாலத்தி
 லேயொழுகு மோகைதைகொடுபப சென துகருத்து

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

வைத்தியனைவதேதினூலெனன வொப்புரைக்கன்றார்

மருத்துவ இலாகை தூல் - வைத்தி சாதிரம —சப்பிற்
 பிணிகருத்திடுமென்று மாறுக உறுவகனம மூட்டித் திராபபன—
 பிராயச்சித்தம பண்ணுதவிடத தேறின கனமத்தைப் புசிடபி
 த்துத கொலைப்பன்.

மற்றது வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வாகடநூல்வழி பொழுதாது தப்பியவழியொழுக; அங்ங
ன் மானமிகத்தானும் பொளதிகததானும் வருமபிணிகளை அதற்
குத தககமருநதகளைத் திருத்தியும், தப்பியவழியொழுகாதிருப்
பவுந கைவிகததான வருமபிணிகளை அவதறிற்குத தகக உ
பாயங்களிலே செலுத்தியும், தீரத்திடுவன மருததுவன. இவ
வாதே, சிவபிரானும் உயிர்கடகு வரும் இருவினையைப் பலதி
றத்தானு மூட்டித் தீர்ப்பனென்பதாம்.

மேலுருவகளு செப்ததனைத் தெரிததுணர்த்தியவாறு.

தப்பியவழியுமெனறவும்மை இழிவுசிறப்பினகண் வகதது.

திருத்தினனென்பது முற்றெச்சம.

நன்மருநதென்பதுஉம் பாடம்.

சென்றும் உமமை இறநதது தழீஇயிற்று.

சென்றுமென்புழி விவங்குசி விகாரத்தாற் றெருக்கது;
“குடிபொன்றிக குற்றமு மாவகே தரும்” எனறற்போல.

அவதறிற்குததகக வுபாயங்களிலேமென்பது அவாய்நிலை
பான வகதது.

அவ்வுபாயங்களாவன, தானம் பூசை யோமமுதலாயின.

செய்யாதென்னு மெதிராமறை செயவெனெச்சததிரிபு.

அற்றயினும், துன்பதுகர்ச்சியேயன்றி இன்பதுகர்ச்சியும்
மருந்தோடொக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி; அஃது
ணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழிகியருரை வாருமாறு.

—0—

மேலும் வயித்தியன சொன்ன நூலினவழி வந்தவர்களுக்கூ வியாதி வாராதென்றும், அந்த நூலினவழி வாராகவர் களுக்கு வியாதி வருமென்றும், நடக்கிற தன்மைபோல, பரமேசுர னருளிச்செய்த வேதாசுமத்தின் வழிச்செய்தவாசனூ க்கும் செயயாதவர்களுக்கு முனசொன்ன முறைமைபோல வென்று தோன்ற அருளிச் செய்கிறா.

மருத்தவ ஹதை நூலின வழியிற் பிணிகள் வாரா - வாகட சாததிரத்தினபடியிலே வயித்தியனசொன்ன முறை மையிலே செய்தவாசனூக்கு வியாதிக் குண்டாகாது.—வருத் திம பிணிகடப்பிற் தப்பிய வழியுருசெய்யத் திருத்தவன-அந தச் சாததிரத்தினபடிக்குத் தவறுவந்த விடத்தும் ஓஷத்தரு செய்ய முறையையுந் திருநகச்சொல்லிவைத்தனன — மருத்த செய்யா துறுமபிணி சென்று தீர்ப்பன-ஓஷநகங்களுக்கு மட பிப்பாத வியாதிகளையும் அதுக்குத்தக்க வுபாயங்களிலே சென்று தீராநிர்ப்பன.— உரைத்தநூற் சிவனுமனே யுறுங்க னைம மூட்டித் தீர்ப்பன - வேசாகமங்களை யருளிச் செய்யப் பட்ட பரமேசுரனும் இந்த முறைமையிலே பொருநதத்தக்க சு கதுககங்களைப் புசிப்பித்தத கொலைப்பியா நிற்பன.

இதற்குட்பிரமாணம் சிவஞானபோதம் உ-சூ, ௭-வெ, ‘‘நெ ல்லிற் குமியு நிகழ்செயி விந்களிம்புஞ், சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே—வல்லி, மலகனம மன்றுளவாம் வள்ளலார் பொனவா, எலர்சோகஞ் செய்க மலத்தாம்’’, என்னுமதுங் க ண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது வயித்தியன கற்பிக்க சாததிர த்தின் கிரமத்திலே வந்தவர்களுக்கு வியாதி வாராதென்

றும், அந்தச் சாதகிரத்தின் வழியிலே வாராதவர்கள் வியாதியினாலே வருத்தப்படுவதாக னென்றும், அந்தச் சாதகிரத்தினவழி தவறினாலும் ஓர்ஷக்மபண்ணு முறைமையுங் கற்பித்தா னென்றும், ஓர்ஷக்மபண்ணு மட்டுப்படாத வியாதிகளைத் தானென்று தீர்ப்பென்றும், இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமைபோல், பரோசரம ஆண்டாக்கள செய்த கனமகளை யுடன முறைமையிலே கூட்டிப் புப்பித்துத் தொலைப்பென்னென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருடை வருமாறு.

உரைத்த நூலின் வழியில் - வாகட நூலின் வழியொழிக்கில், - பிணிகளையாரா-பிணிகளையாரா - சபலில் - தப்பியவழியொழுக்கில், - வருத்தி பிணிகள-அவநனம் ஆனமிகத்தானும் பெரித்தானும் வருத்திபிணிகளை, - செயலமருத்த திருத்தின-அத்தகுத்தகக செயலிகாகய மருத்தானத திருத்தியும், - தப்பியவழியுடையான - தப்பியவழியொழுக்காதிருப்பவும், - உறுபிணி - தைவ்ச்சகானையும் பிணிகளை, - சென்றுநீர்ப்பணமருத்தவன் - அவற்றிருத்தகக் வுபாயங்க ளாகய தானம் பூசை போம முயலானவைகளிற் செலுத்தியுத் தீர்த்தியன் மருத்தவன் - இன்னே-இயவாதே, - உரைத்த நூலினாலும், - வேதாக்களினாலாதிய வண்ணஞ் சிவபிரானும், - உறுவகனம் முடி-அத்தீர்ப்பண - உயிரகடகு வருமிருவினைப்ப பலதிறத்தான மூட்டித்தீர்ப்பண.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆண்டாக்களசெய்த கனமத்தைப் புசிப்பித்துத் தொலைக்கு மதித்ததற்கேற்றவினைசெய்யா

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௬௩௫

விடத்துத் தீர்க்கப்படாவெனபதற்
சுகாரணமிட் டொனாததுகீரா.

மண்ணுளே சிலவியாதி மருந்துவ னருத்தியோ
டுந், துணைமா யறுத்துகயித் தீராததிடு சிலநோ
யெல்லாவ, கண்ணிய கட்டபபாலுவ கலந்துடன கொடு
த்துகீர்ப்ப, வண்ணு மீலபததுலப மரு, தயே வி
னையலுப்பன. (௩௫)

(இ-ள்) மண்ணு பரிசாரிபாவ னுணமார கருடைப விடா
ளே உலவி திரைபதிர உ சந்நிரகு விவயதரு னறுந
யாதி மரு உய உந்புர வெதுடயுத தீராநிற்பன. அது
ததுவ னருகவு அறுக கட்ட—மாயிருகவு ந முடைய வி
போய்க் சிலவா உாந்பைபபோகஉரு னொன தயறுசுருந
மா உறுத்துகீ கொடை கொடுகவுவ கண்டோம.
நிக் தீர்த்தீடும

சிலநோ யெல அவன ருனே சிலவியாடியி ன குணநிற
லாவ கண்ணிய தெலலோருப கருறுவ கருப்புடக—யோடு
கட்டப பாலுவ ம பாவேயி மருகைக்கலந்து கொடுத்தது
கலந்துடன கொ வ்யாநீடைத் தீராநிற்பன
டுத்துத்தீர்ப்ப
ன

ஆலா விவனிடத்தில் விருப்பு வெறுப்புக் சண்டலம், அ
வனிடத்தற் படசபாச் சிலலாமையால்

அண்ணலு மி அததனைபோல வெமது சிவனு மான
னபத்துனபமரு மாககா கனமத்துக் கோக விருவினப்பல
ததியே வினய னகலையும் புசுடபித்துத தொலைபன. எ—று.
றுப்பன.

அண்ணலு மென்றவும்மை - எதிரது தழீஇய வெச்சம்.

இதற்கு மிருகேகிரமும் வாயவ்ய சங்கையு மெனவ
நிக. (௩௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதற்குகாரணம்

மண்ணுளே சிலவியாதி மருந்துவனருத்தியோடுக திண்
ணமாவறுததுதழீந்ததுத் தீரத்திடு சிலரோயெல்லாம - பூ
மியினகண்ணிலே வைத்தியனுவன வியாதி தீரவேணுமெ
னனும் பிரிபத்தாலே கூசசமற அறுததும் காய்கோல்போட்டு
ரு சிலவியாதிகளை நீசருவன —கண்ணிபகட்டிப்பாலுங் கலந
கூடனகொடுததுத தீரப்பன-இச்சையாய் கருகப்பட்ட கருப்
புககட்டி பாலுடனே கலநதுகொடுததுச சிலவியாதிக்களை நீச
ருவன இயவாரே,—அண்ணலுந துபைவின்ப மருத்தியேவி
ணையறுப்பன-ஸ்வாமியும் சுகதுக்கங்களை புசிப்பிததேவினைடொ
ழிப்பன.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இனபத துன்ப மூட்டி யிருவினை தொலைததற் குதாற
ணம்.

வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அவ்வக்கோய்கட்கேற்ப மருத்தவன்செய்யு மிருவேறுவ
கையும் மருந்தாதல் உலகத்துக காணப்படுதலின், அவ்வாரே

முதல்வ னுகர்விக்கு மின்பத்தனபமிரண்டும் மருத்தாத லுணர்
ந்துகொள்க வென்பகாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானுத் தரணிபோலத் தருமாறு
தெரித்துக் கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—o—

பரமேசுரன் ஆனமாக்களசெய்த கனமததை சுகதுக்க
மாகிய ஓளஷசுங்களைக கொண்டு போககுதிபடியெனற மா
ணுக்களை நோக்கி, ஒருகிட்டாகதமிட்டு அருளிசெய்க்குறா.

மண்ணுளே சிலவியாதி மருத்துவ னருத்தியோடுக தி
ண்ணமா யறுத்துகநித தீர்த்திடும் - விசுவத்திலே சிலவியா
தியை யாசையுடனே வயித்தியானவன் செய்து கைகண்டப
டியே நிச்சயமாக வறுதறுவ தீறியும் பரிசாரஞ்செய்ததீரநிற்
பன — சிலநோயெல்லாங் கண்ணிய கட்டிப்பாலுங் கலந்தட
னகொடுத்துத் தீர்ப்பன - சிலவியாதிசுளுக்கெல்லாங் கருகப்
பட்ட கருப்புக்கட்டியும் பாலுங் கலந்துகொடுத்துத் தீரா
நிற்பன. அத்தனமைபோல, — அண்ணலுத் துன்பமினப ம
ருத்தியே வினையறுப்பன - பரமேசுரனு ம்ப்படியே ஆனமா
க்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களுக் கிடாக சுகதுக்கங்களைப் பு
சிப்பித்துக் கனமங்களைத் தொலைப்பிப்பன.

இதுஞ்சொல்லியது, பிரவஞ்சத்திலே வயித்தியானவ
ன் வியாதிகளைத் தீர்க்குமிடத்த விப்புரிதிமுதலான விபாஸிக
ளையறுத்துக்கீறிப் பரிசரித்தும், பித்தமுதலான வியாதிகளைக்
கருப்புக்கட்டியும் பாலுங் கலந்துகொடுத்துப் பரிசரித்தும் செ
ய்கிறமுறைமைபோல; பரமேசுரனும் ஆன்மாக்கள் செய்த புண்

சுருதி

சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தி.

னியபாவத்தக்குத்தக்க சுகதக்கங்களைப் புசிப்பித்தக் கன்மங்களைப் போகருவனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

‘தாபரம்’ ‘அரண்டி’ ‘மறைகள்’ ‘ஆணையால்’ ‘அரசனும்’ ‘அருளிநால்’ ‘மருத்தவன்’ ‘மண்ணுளே’ ஆக எட்டுத் திருவிருத்தமும் சிவ்யன்.

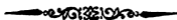
சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

மருத்தவன் - மருத்தவனாவான், — மண்ணுளே சிலவியாதி - இவவுலகத்தள்ளார்க்குண்டாகிய சிலவியாதிகளை, — அருத்தியோடுகி ன்ணமாய் - ஆகரவோடுமுறுதிபாய், — அறுத்தகழித்தீர்த்திம - அறுத்தகழித்தீர்த்திடிலுஞ்செய்வன், — சிலநோபெல்லாம் - சிலவியாதிகளை, — கண்ணிபகட்டிப்பாலும் - கருதிய சர்க்கரையும்பாலும், — கலத்தடை கொடுத்த திராப்பன் - கலத்தக் கொடுத்த திராப்பன், — அண்ணலமின்பத்தனைப மருத்தியே - அவவாதே முதல்வனு மின்பதன்பகலாகிய மருத்தை நுகர்வித்து, — வினையறுப்பன் - இருவினையாகிய நோபைத் திராப்பன்.

இவை மூன்றுபாட்டானுந் தரணிபோலத் தருமாறு தெரித்துக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படிக்க கன்மம் புசித்தச்சீரம்போலு லாண்டனுபவிப்ப தேதென்று வினவ; மேலுணர்த்துகிரார்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௬௬௬

பூதனா சரீரம்போனாற் புரியட்ட ரூபந்தானே, யாதனா சரீரமாகி யின்பத்துன் பங்களெல்லா, நாநனா ராணையுக்க நரகொடு சுவர்க்கந்துய்த்துத், தீதிலா வனு வாயோனி சேர்ந்திடுஞ் சீவனெல்லாம். (௬௬)

(இ - ள்.) பூதனா இருவனைக்கிடாக வெடுத்த பஞ்சபூதமய சரீரம்போ மாண துலவுடல்விட்டு நீங்கினால், ஆங் கனூப னால் விக்குஞ் சரீரம் யாதெனில்?

புரியட்ட ரூப கலைமுகலிய வசாதாரணமாகிய தத்தவ ந்தானே ங்கண் மூப்பதம், ஆனமாககடோறுந் தனி த்தனியாய்ச் சிருட்டிசொடங்கிச் சவகாரம ளவு மது தானேநின் றங்கவகுளா சுகதக கவகளை யறுபவித்தற்கு

யாதனா சரீர சிவன தாககிஞ்சுசுதியானது செலுத்த, மாக்கி இன்பத்து ஆனமாக்கள் புண்ணியகனமததுக கிடாக ன பங்களெல்லா ப பூதசாரமெனனூ தனுவை யெடுத்திசு நாநனா ராணையு சுவாகபலங்களைப் புசித்தும், பாவபலத்த ய்க்க நரகொடு ச க கிடாகிய பூதமெனனூத் தனுவை யெடுத்த வாககத் துய்த்து நரகமுகலிய வாழைகளைப் புசித்தத் தொ லைநவாதே

தீதிலா வனு குற்றமில்லாத வான்மா புரியட்டதேகி வா யோனிசோ யாய்ச் சுககில சோணிகங்களுடன கூடி ன்திடுஞ் சீவனை ப பூதபரிணாமமாகிய சரீரத்தைக்க கனமானு ல்லாம். குணமாகக கர்ஜதாவின தாககினையா லநத ப்புரியட்டகமே யோனிகடோறு மதற்கத்த கேற்ற சரீரத்தை யெடாநிற்கும். ௭-று.

தான் - அசை.

ஏகார மீற்றசை.

உய்க்கல் - செலுத்தல்.

இதற்குக் காரணமததுஞ் சிவநருமோத்தரத்த மறிக.

“புரியட் டகமே புரிந்தக்கங் குண்ண-வுரியவுட றணனை வினாகும” எனவும், “அருந்தயாக் குழியிலுழவா ராகமே பாவததாகும், பொருநதிர பூதத்தாலே யிமைத்திடும் போதுதண னுட, புரிந்தவின் புகுவாராகம புண்ணியத் தாலேயாகும, பொருநதிர பூதசாரத நொருகணப் போதுதணனிஸ்.” “புண்ணிய பாவத்தாலே பூதத்தின பரிணாமத்தா, மண்ணிடை மனிதராக மற்றைய வடிவமெல்லாம்” எனவறிக. (௩௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலிந்த ஸ்தூலதேகமவிட்டால் ஸ்வர்க்கநரகத்துக்கு தேகமுண்டாம்படியும், காபத்திலேபதியும்படியும் முணர்த்து தல்.

பூதஞ்சரீரம்போஹ் புரிபட்டருபநதானே யாதஞ்சரீர ம்-இத்தஸ்தூலதேகமவிட்டால் சூக்குமமாகிய பஞ்சதணமாந் திரையும் மனோபுத்தி யகங்காரமாகிய புரியஷ்டக்கத்திலேதானே நரகானுபவத்துக்கு யாதஞ்சரீரம்உண்டாம், ஸ்வர்க்காநு பவத்தக்கு பூதசாரமாகிப் பிரகாசருபமாகிய சரீரமுண்டா ம,—இன்பத்துணபங்கெல்லா நாதஞ்சரீரையுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கத்துத்த-நரகத்திலும் சுவர்க்கத்திலும் தன்பக்கைய மின்பக்கையும் கர்த்தாவினுடைய சத்தியிலுலே பொருநதப் பட்டுப்புத்தி,—திதிவாவணுவா யோனிசேர்க்கிடுஞ் சிவனெல்லாம்-பரமானுவெண்ணுக் தன்மையும் மத்தியமபரமானுவெண்ணுக் தன்மையுமாகிய சூற்றமன்றியில் சூக்குமரூபியாய், பூயியிலே சூருமத்துக்கீடான கர்ப்பத்தையடையும்.

உட்கூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கௌசீ

ஆன்மாக்கள் தேவதேகமூண்டாமென்று மூலத்தீர்சொல்லாதிருக்கவும் சொன்னது, ஸ்வர்ககருகத் திலனுபவஞ்சொல்லுகையால் கருகத்துக்குபாதானுசீரம் சொல்லப்படுகையால், சுவர்க்கத்துக்கு தேவசீரமழைத்துகூட்டிப் பொருளுரைத்தல்.

யாதநாசீரம்பூதசீரமென்பதற்கும், பூதபரிணாமம் மனுஷ்யசீரமென்பதற்கும், பூதசீரம் தேவசீரமென்பதற்கும் சம்பந்தி

‘ சிவயஜெயா த ரெ — சுயநாஸகிணாம் வஹோ
 ஜயஜா ஜெவ கெவமாயு | க்ஷண ஜா த்ரண ஹந்தெ
 ஹஸூரீரஜஹவஜ்யெ || ததுஜஜெண வெவகெந
 ஜெவாநாஜாவவாஜக்ய | ஸஜ்யு: ப்ரஜாயதெ ஜ்வய
 ஸரீரம் ஹந்தஸாரத: || கஜுணாஜவி ஜிஸ்யணயஹ
 ரீரஜிஹாத்நா | தசுஹந்த வரிணாஜெந விஜெயம்
 ஹீதி.

இவ்விடத்து பூதபரிணாம மென்றது தேகமானது பால் யாத் யவஸகாந்தரங்களை யடைகையினாலே தேகத்துக்குச் சொன்னது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

கன்மபலத்தையனுபவிக்கு முறைமையை யறிவிக்கின்றார்.

பூதனு சீராம் போலால் - பஞ்சபூத பரிணாம சமுத்தபூதமாய் துஸசிரம் விட்டால், — புரியட்ட தேகந்தானே - சூக்ரும சீரந்தானே, — காசனாராணயய்க்க - சிவாஞ்சை செலுத்

தா—யாத்நு சரீரமாக - பூதோத்தபூத நரக சரீரத்தைத் தான், பூதசாரசமுத்தபூத சுவர்க்க சரீரத்தைத் தான் பொருகக, அவற்றோடு பொருந்தி—சீவனெல்லாம் - சகலான்மாசுக்ஞம்,—இன்பத்துண்பங்களெல்லாம் - சுகதக்கங்களினைத்தும்,—நரகொடு சுவர்க்கதய்த்த - நரக சுவர்க்கங்களி னனுபவித்த, பிண னந்த யாத்நு சரீரம் விட்டி,—தீதுவா வனுவா யோனிசேர்த்திடும் - குற்றமற்ற சூக்கும தேகியாய்ப் பூலோகத்திற் பூதபரிணாம சமுதபூத னுல தேகத்தில் வந்து பொருகதம்.

இப்படியன்றி, யாத்நு சரீரமாக வென்கின்ற பாடங் கொள்ளாமல், யாத்நு சரீரமாகி யென்று பாடங் கொண்டாற் பொருளிசையா தென்பதற்கு. புரியவுட தேகத்தானே யாத்நு சரீரமாக வென்பதற்கு, சுத்த மாயையில் அசுத்த மாயை தோன்று மெனனுஞ் சைவ பவுராணிக மதானுசாரியா யிருக்கு மாசாரியர் கருகதுக்கு யாத்நு சரீரமாய்ப் பரிணமிக்க வென்று பொருள் கொள்க. சுத்த சைவ சிந்தாத்தியாகிய வாசாரியர் கருத்துக்கு யாத்நு சரீரத்தைப் பொருதத வென்றுபொருள் கொள்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இனி, அண்ணலருத்தமவ்வின்டத்தன்பங்களை உயிரருத்தமுறைம எவ்வாறென்பார்க்கு; இன்பத்துன்பத் திவ்யயிர் பிறத்திரகத வருவதுபோவதாமாறு கூறுகின்றார்.

இத்தலவுடம்பு கழித்தவழித் தானமுடன்கழிதலிற்றி கினைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமவுடம்பினைக்கும் அங்வினைப்படி

உ—சூத்திரம்: அத்விதிலுக்கணம். ௬௪௩

ன்களை அனுபவித்தற்குரிய வெவ்வேறுடம்புகளுளவாதலான, உயிர்களவ்வுடம்போடு நாதஞ்ஞான சேலுத்தச சென்று தறக்கநிரயத் தினபத்துணபங்களை நுகர்தது, பின்பு அவ்வினைச் சேடமனுபவித்தற்பொருட்டுச் சூகருமஉடம்போடு நிலத்திற் சென்று கருப்பாசயத்தைத் தலைப்படுமென்பதாம்.

ஆகியென்பது காரியகாரணப் பொருள்பற்றி வருகு செய வெனெச்சத்திரிபு

பொன்விலங்குபோறவின தறக்கவுடம்பையும் யாதஞ்ஞ சரீரமென்றார்.

நிலவுலகத்துக்கு வரும்போது அணுவாயோலி சேர்க்கிடு மெனவே, தறக்கநிரயங்களிற் செல்லுமபோதும் யாதஞ்சரீர த்தகைப்பற்றியே சொல்லுமென்பது பெற்றும்.

இங்ஙனம் பூகஞ்சரீரம் போனவழி யாதஞ்சரீரத்தைப் பற்றுதற்கும், யாதஞ்சரீரம் போனவழிப் பூகஞ்சரீரத்தைப் பற்றுதற்கும், காலமிடையீடில்லைபோலுமெனின, அஃதுணாதது தற்கனதே வருஞ்செய்யு னொழுந்தகென்பது.

நிரம்பவழுகியருளா வருமாறு

—0—

பரிபூரணமாயிருக்கிற வான்மாவுக்கு ஒருவன் சுகதுக்கங் களைப் புசிப்பித்ததுக் கணமங்களைப் போக்கினுனென்ற தென னென்ற பட்டாசாரியனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்

பூகஞ் சரீரம்போலல் - ஆன்மாவுக்கு இந்தப் பூமியிலுள் ள புசிப்புத் தொலைத்து பூகங்களினுடைய காரியமாய்வருகிற தேகம்போலல்,—புரியட்ட நேகக்கானே யாதஞ்ஞ சரீரமாகி—ஞ்ஞ சரீரம் தானே அனுபவிக்கைக் கொருதேமொகி,—இன்பத்

துன்பங்களெல்லா நாதனா ராணையுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கக்
தயத்து-சுகதுக்கங்களெல்லாம் பரமேசுரனுடைய வாக்கினீ
செலுதக நரகத்திலுஞ் சொர்க்கத்திலு மனுபவித்து,—திதிரா
வனுடா யோனிசொந்திடுஞ் சீவனெல்லாம்-அங்குள்ளது தொ
லைநதால் மீளவுங் கணமசேஷம் புசிககததக்கதாகக் குற்றமற்ற
சூகருமருபியாய் பின்பு கணமங்களுக் கீடான யோனி † வேரங்
களிலே ஆனமாககெல்லாம் வந்து பதியாநிற்கும்.

† வேரம் - சரீரம்.

புரியட்ட ருபநதானே யாதனா சரீரமாகின்றது இப்படி
கணமததுக கீடாகச் சுற்றிக்கொண்டு வருமென்றதற்குப் பிர
மாணம் தததுவவிளககம் “பற்றியசத்தப் டரிசமுருவ யிரதக
நத, மறமணம்புத்தி யாங்காரமெனநிவை வலவினையாற், சு
ற்றியமைநக புரியட்டகமென்று சொல்லுவர்வான, பெற்றிய
மைந்த பிரமபுரதொழப் பெற்றவரே.” எனறும், சிவஞான
போதம். உ-சூ, அ-வெ. “கண்ட நனவை கனவுணர்விற ருண
மறந்து, விண்படா தததுமி வினையினாற் — கன்செவிக்கெட், நி
ளளதே தோற்ற முளமணுவாய்ச சென்றுமணந, தள்ள விழுவ்
கருவிற ருண ” எனனுமதுங் கண்டுக்கொளக.

இதனாற் சொல்லியது, ஆனமா துலதேகத்தை விட்டுச்
சூக்குமகேகத்தோடும் போய்ச் சொர்க்க நரகங்களிலுள்ள வி
வபதுவபங்களையு மனுபவித்து; மீளவுங் கணமததுக் கீடாக
வொரு சரீரத்தை யெடுகரும் எனனு முறைமையறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பூசலசரீரம்போலல் - இத்துலவுடம்பு கழிந்தவழி,—
புரியட்டருபந்தானே - நானுமுடன கழிதவின்றி நினைபெற்று

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கூசுஇ

ளதாகிய சூக்குமஉடம்பினின்றும்,—யாதஞ்சரீரமாகி - அவ்வினைப்பயன்களை மனுபவித்தற்குரிய வெவவேறுடம்புகளுளவாதலான்,—சீவனெல்லாம் - உயிரகனெல்லாம்,—நாதஞ்சாரணையுய்க்க - அவ்வுடம்போடு நாதஞ்சாரணை செலுத்தச்சென்று,—சுவர்க்கநாகொடு மின்பததுண்பங்க னெல்லாம் துய்த்து-தற்கக நிரையத திண்பத்துண்பங்களை துகாற்று,—தீதிலாவனுவாய்-பின்பவவினைச்சேட மனுபவித்தற்பொருடிகு குற்றமில்லாத சூக்குமவுடம்போடு நிலத்திறச்சென்று,—யோநிச்சேர்ந்திடும்-கருப்பாசடத்தைத் தலைப்படும.

மறைஞானதேசிகர்உ னா

—உலகை!உலகை—

இந்த வானமா தனமாதனமத்துக் கீடாக
சனிக்கு முறைமை யுணர்த்துகிறார்.

உடல்விடா யோனிபற்றி யுகிப்பினு முதிக்கு
மொன்றிற, படர்வுறா துறும்பாவத்தாற பாடாணம்
போறகிடந்து, கடனதாங் காலஞ்சென்றாற் கடுநர கத
னில்வீழ்ந்தவ, கிடருறு முருவாய்கன்மத் தளவினி வெ
டுக்குமன்றே. (௧௭)

(இ-ள.) உடல்வி இரதப் பூதத்தா லுண்டாகிய தூலவுட
டாயோனி லை விட்டு, சாணஎட்பான புழுப்போல வக்
பற்றி யுகிப் த வான்மா வககணமே யேறொருடலைக் க
பினு முதிக்கும் னமத்துக் கீடாகப் பூமியிற் பற்றினும் ப
ற்றும். அன்றிக் கனமபரிபாகமில்லாவிடத்து
ஒன்றிற் படர் சூக்குமதேகத்தட னொருவினையு முறும்ற்
புறா துறும்பாவ பாவம்குதியால், வேறொரு யோனியையும்

சூசகர்

சிவஞானசித்தியார் சபக்சம்.

த்தாற் பாடா சென்று பொருந்தாம லதிகப்பட்டுப் பத்
'ணம் போற்கிட டாணம்போலச் சிறி தகாலங் கிடந்து
ந்த

கடனநாங் கா இப்படிக்கிடந் தந்தக்காலந் தொலைந்த
லஞ்சென்றாற் க வாறே பாவபலம் பாகம்வந்தால், அக்கண
டுகர கதனில்லீழ் த்தினிற்றானே கொடிய கரகத்தில் கீழ்ந் த
ந்தங் கிடருறும் திலுள்ள துயரத்தைத் துய்க்கும்.

உருவங் கனம ஆகலாற் பழம்புடைவைபைப் போட்டு
த் தளவினி லெடு கவமான வத்திரத்தை யெடுகருமாறுபோல;
கருமனறே. மீளவுங் கன்மத்தக கீடாகப் பூகபரிணாம
தேகத்தை யெடாநிற்கும். எ-று.

“ புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்-பல்விருக மா
கிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக-கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க்
கணங்களாய்-வல்லசுரராசி முனிவராய்த் தேவராய்ச் - சொ
லா அநின்ற வித் தாவர சங்கமத்து-எனல்லாப் பிறப்புந் பிறந்
தினைத்தே நெம்பெருமான ” எனவறிக. திருவாசகம் சிவபுரா
ணம்.

உம்மை எண்.

இதற்குச் சிவதன்மோத்தரம் சுப்ரபேதமுங்காண்க.(௩௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலிதுவுமது.

உடல்விடா யோசிப்பற்றி யுதிக்கிலும் உதிக்கும் - இந்த
வ்துவதேகம் விட்டவுடனே கருவிற்பதித்த பிரக்கிலும் பிறக்
கும்;- ஒன்றிற்படர்வுரு துறும்பாவத்தால்-பூயிவில் ளுனித்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௬௪

கவும் ஸ்வர்ச்சகரகத்திற் செல்லவுமொன்றாத பாபமானதுபக் குவமாயின்,—பாடாணம்போற் கிடந்துகடனதாங் காலஞ்சென்றூற் கடுகர கதினில்லீழ்தநங் கிடருறும் - புரியஷ்டகரூபியாய் பாஷாணம்போல ஸ்பரிசுவேதனையே யொழிந்த ஒருணர்வுயில்லாமல்கிடக் திருககவேணடுங்காலங் கிடநது இறுதியில் கொடியகரகத்திற் லீழ்தது துக்கத்தை யனுபவிக்கும். துக்காறுபவகாலந துலைநதளவிலே,— உருவங்கனமககளவீனியெடுக்குமனறே - பக்குவமானவினைக் கிடானதேகததையெடுக்கும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சூக்கும தேகத்தோடுங் கூடிய வுடல்விட் பிடனுட னெடுக்கு மென்றும், தூல சரீரத்துக் கேற்ற கனமம் பரிபகருவ யில்லாதிருகதாற் சூககும சரீரத்தொடுங் கூடி யறிவினறி யாகாசத்தைப்பற்றி யகரானமாவா யிருந்து கனம பரிபாகத்திற் காலாந்தரத்தி லுடலுறு மென்று முரைக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

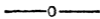
அவ்வவ்வினைகளது வனமைமெனமைகட்கேற்பப் பூதஞா சரீரம் போயவாறே யாதஞாசரீரத்தைபெடாது, மற்றுமோர் பூதஞாசரீரத்தை யெடுக்கலுமுண்டி. யாதஞாசரீரம் போயவாறே பூதஞாசரீரமெடாது, மற்றுமோர் யாதஞாசரீரத்தை யெடுத்தலுமுண்டி. இவையெல்லாம் இடைவிடாது சிகழ்தலுமுண்டி; இடைவிட்டிடுகழ்தலுமுண்டென்பததம்.

உம்மை எதிரது தழீஇயது.

பாவப்பயன் கூறவே, இனம்பற்றிப் புண்ணியப்பயனும்
வாராதல் பெறப்படும்.

அந்தேல் இரந்தவுயிர் தானே மீளப் பிறக்குமெனின்? உ
டம்பு முகலியனவு மிறந்தவைதானே மீளத்தோன்றமெனல்
வேண்டும்; அஃதினமையின், அதுவுமில்லைபெனக் கீரீடாப்பிர
மவாதி முகலியோரா கூறுங் கூற்றை யாசங்கிதது உவமை மு
கததாற் பரிகரிததற்கெழுநதது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி தூலதேகத்தை விட்டுச் சூச்சும் தேகத்தோடும்
போய்ச் சொர்க்கநரகங்களி லுள்ள படனகளை யறுபவித்துக்
தொலைநகால், மீளவு மொருதேகத்தை பெடுகரும் தொழிந்தது;
இந்தத் தேகம் விட்டவுடனே வேறே மொருதேகத்தை யெடு
ககிறது முண்டோவென்ற மாணக்களை நோக்கி யருளிச்செய்
கிறார்.

உடல்விடா யோனிபற்றி யுதிப்பினு முதிக்கும்-இந்தத்தே
கம் விட்டவுடனே சொர்க்க நரகங்களிற் போகாமல் கன்மத்
துக் கீடாக மீண்டு மொருயோனியிலே வந்து சனிக்கிலுஞ் சனி
க்கும்.அதவன்றியும்,—ஒன்றிற் படர்வுறு துறும்பாவத்தாற் பா
டாணம் போற்கிடந்து - ஒருயோனியிலுஞ் சென்று பொருந்
தாமல் மிகுத்த பாவத்தினுலே தல்லுப்போலே கிடந்தாக்கட
னதாங் காலஞ்சென்றால்-இந்தப் பாவத்துக்கு விதிக்கப்பட்ட

உ—சூத்திரம், அத்யந்தஇலகக்ஷம். கூசக

காலங்களைல்லாம் அறுபவித்தத் தொலைதால்,—கநிரகத்தி
ல்விழாத - கொடிய நரகங்களிலே விழாத,—அங்கிடருமும்—
அதிலே யிருக்க துயரத்தை யறுபவியாநிற்கும்.—உருவக்கனம
த தளவினி லெடுககுமனறே - அப்படி அறுபவிக்கிற கன்மக்
தொலைந்தவாரே மீண்டுங் கனமத்துக் கீடான தொருதேகத்
தை யெடுத்தக கொள்ளாநிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது, ஆனமா தூலதேகத்தை விட்ட
வுடனே யோனியிலே சென்று படுகிற ஒருதேகத்தை யெடுக்கி
து மெடுக்குமென்றும், ஒரு யோனியிலே சென்று பதியாமல் க
ல்லுப்போலே எண்ணிறந்த காலங் கிடந்த அது தொலைதா
ல் கொடிய நரகங்களிலே விழாத துயரத்தை யறுபவ்சகும
ன்றும், அது தொலைதால் கனமத்துக் கீடாகத் துயரத்தைப்
பொருந்தின தொரு தேகத்தை யெடுக்குமெனனு முறைமையு ம
றிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

கனமத்தளவினில் - அவ்வவவினைகளது வனமைமென்
மை கடகேறப,—உருவமெடுக்குமெனறே - பூகஞ்சரீரம் போ
யவாரே யாதஞ்சரீரத்தை யெடாது மற்றுமோர் பூகஞ்சரீர
த்தை யெடுத்தலுமுண்டு. யாதஞ்சரீரம் போயவாரே பூகஞ
சரீரமெடாது மற்றுமோர் யாதஞ்சரீரத்தை யெடுத்தலுமு
ண்டு.—உடல்விடா தியோனிபற்றி - இவ்வுடம்பினை விட்டு ம
ற்றே ருடம்புக் கேதவாக்ய மற்கொரு யோனியிற்றங்கி,—உதி
ப்பினுமுதிக்கும்—உசித்தல் இடைவிடாது நிகழ்ந்துமுண்டு,—
ஆன் நிற்படருது—ஒருயோனியிற்றங்காது,— உறும்பாவந்தா

ல்-பொருந்தியபாவத்கால்,—பாடாணம்போற்கிடத் து-பாடா
 ணம்போற் சிந்திகாலத்தங்கி,—கடனதாங்காலஞ்செனஞல் -
 அக்காலஞ்செல்லுங்கால்,—கடுநகதனிவீழ்து - கொடியகர
 கத்தினகண்வீழ்து,— அங்கிடருமம் - அவவிடத் துன்புறுத்
 லாகிய இடைவிட்டு நிகழ்ச்சுமுண்டு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அச்சரீரவக ளெடுக்குமிடத் ததாரணமிட்டுணர்த்துகறார்.

பன்னக மண்டசங்குள பரகாயந் தன்னிறபாய
 வோர், துன்னுதோன முட்டையாககை துறந்துசெல்
 வதுவேபோல, வுன்னிய வுயிர்கலே வுடல்விட்டு வா
 னினூயி, மன்னிபி நனவுமாயிக் கனவினை மருவுமா
 போல். (ந.அ)

(இ-எ.) பன்னக பஞ்சபூத பரிணாம சரீரத்தை விட்டுசெ ளு
 மண்டசங் கருமதேகத்தோடே போகிற தெப்படியெ
 கள பரகா னனில்? பாம்பானது தோலை யுரித்தப்போ
 யந் தனனிற்பா ட்டும் அண்டசங்கண்முட்டையைவிட்டுப்புற
 ப்வோரா தனனு ப்படுவித்தும் பரகாயப் பிரவேசம் பண்ணு
 தோன் முட்டை வோர்க ளந்தக கூட்டைவிட்டு வேறொரு ச
 யாக்கை துற்த ரீரத்திற் பிரவேசிக்கு மாறுபோலவும் போ
 செல் வதுவே கிறத்துக் குவமித்தது.
 போல

உன்னிய வுயி சூனமா வொணறைவிட் டொன்றைப்பந்
 ர்கலே வுடல்வி றுமிடத் தந்தவழிவுடனே போமோ மயங்
 ட்டி வா னினூயி கிப்போமோ வென்னில்? துலவுடலாகிய பூ
 மன னிபி நனவு தபரிணாம வுடலைவிட்டுப் பூதசாரமான் ளுத்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கூடுதல்

மாறிக் கணவிக் குமவுடலைப் பொருந்திப் போகாநிற்பார்கள். மருவுமாபோல்.

அப்போது சாக்கிராவத்தை சற்றுந தெரியாமற் கணவைப் பொருந்திநிற்கு முறைமைபோல். எ-று.

இதற்குக் காரணமம்.

(154)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஆனமா ஸ்துலதேகத்தைவிட்டு சூக்குமதேகத்திடனே தேகாந்தரத்தை யடையுமபடி யுணராததுதல்.

பன்னகமண்டசங்கள் பரகாயநதனநிற்பாய்வோர் துண னுதோன முட்டையாககைதறந்து செல்வதவேபோல-ஆன மா ஸ்துலதேகத்தைவிட்டு சூக்குமதேகியாய்ப்போமாறு பாம் புதோலுரித்துப்போட்டுப் போனும்போலவும் பட்சியானது மு டடையினின்றுமுறப்பட்டிம போனும்போலவும் யோகசுதரா க்கள் தங்கள்தேகத்தைவிட்டு அநநியதேகத்திற் செல்லுமாபோ லும்,—துணையவுயிரகள துலவுடல்விட்டு வானினூடுமனநிடு நனவுமாறிக் கணவிக்மருவுமாபோல் - தேகங்களிலே பொ ருந்தியிருக்கிற ஆன்மாக்களானவைகள் ஸ்துலதேகத்தை வி ட்டி சூக்குமதேகத்தோடே ஆகாசத்தேபொருந்தம்; சாக்கிரா வஸ்கையொழிந்த ஸ்வப்னாவஸ்சையிலே வந்தபோது ஸ துலதேகானு பவயின்றி சூக்கும தேகானுபவமேயாய் சாககி ராவஸ்தையில் நினைவில்லாததுபோல வென்றிதன்பொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

துலதேகம்விட்டுச் சூக்குமதேகத்தோடு போய்த் துண தேகாந்தரத்தைப் பொருந்தித் குவமையுரைக்கின்றார். 64

பன்னகம் - பாம்பு, — அண்டசங்கள் - பக்திகள், — பர
காயநனைந் பாய்வோர் - வேறொருவர் சரீரத்திற் பிரவேசி
க்கும் யோகிகள், இவர்கட்குப் பொருத்திய தோல் முதலிய மூ
னதும் நிரணிதைபாசுக்கொள்க.

மற்றதுவெளிப்பொருடா

சிவஞானயோகியருடா வருமாறு.

முன்னத தோனமுதலியவற்றை விட்டுச் சென்று மற்
றொன்றனைப் பற்றும் பாம்புமுதலியனபோல, உயிரகளும் மு
ன்னுடம்புவிட்டு வாணெறிச் சென்று மறகுருடம்பினிலிபெறு
ம கனவுணாவு மாநிக கனவுணாவைத் தலைப்பிமாறுபோ ல
றிவுவேறுபட்டுடனபகார்

சென்றென்பது சொல்லெச்சம்

அறிவுவேறுபட்டுடனபது அவாயநிலைபான வந்தது

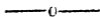
கனவுகனவென்பன ஆகுபியா.

பன்னகமுதலிய நான்குந் தானவேறாதவினநியுந் தன்னு
டலுந் இடமும அசகம அறிவும வேளுகற்கும, முறையே யு
மையாயின

இவைமூன்று செய்யுளானும் இவ்வயிர் பிறந்திருக்கது வரு
வதுபோவதாமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இவ்வாறு 'இருவினையெனை' எனபது முதல் 'பன்னகம
ண்டகம்' எனபதீராகக் கிடக்க முப்பததுநான்கு செய்யுளும்,
' இருவினையினபத்துணபத்து' எனனு மேலைச்செய்யுளிற கூறிய
பொருள்களை; அவ்வமகம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிசுரித்தது வலி
யுறுத்தி வகுத்துக் கூறினவெனக் காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வாருமாறு.

பரப்பிரமகதானே குடாகாசம்போல நின்று காரியப்படு
மதொழி. ஏ, மாநிபிதநதவருசிற ரொரு வானமாயி ல் லி
னற மாயாவாநிபை நேககி, அருளிச்செய்யுறா

பணகை மண்டசங்கர் பரகாயந தனநிற்பாய்வோ து
னனுநீதால் முடடை—பாசகை துறத்துசெல் வறுவேபோல-பா
ம்பு தோலுரிததப போமாறுபோலவும முடடைமாயி ல் சங்க
கப்பட பறையபாணது பறந்து போமாறுபோலவு ம பகா
யப்பிரவேசம் பணனுநிறவாகா நேகதகைவிடமிப் போசக
முறைமையோலவு ம, — துனனிப வுபிக லெவுடல்விட்ட யாநி
ஹி மனலிநிம-எண்ணிநறத வானமாய்க்கரும துலகேகதகைப
போடரி சூகரும தேகத துடனே ஆகாயததின் கண்ணெ பொ
ருகி அநுநீ போகாநிமரும அநெனபோல வெனலி ட—
நனவுமாநிக கனவினை மருவுமாயோல்-கனவுகாண்டிறவல
னவை மறந்தாறபோல அநியு மாறுகிறபடியி மித்தணைமகத

பணகைகொன்றது துலவுடல்விடரி சூகருமத துடனே
பொகிறதக் குவமை அண்டசமென்றது சூகருமதேகம வி—
மித் துலகேகத துடனே பொருந்தகிறதற் குவமை. பரகாயநச
னலிற்பாய்வோ ரொறத பரகாய பிரவேசஞ்செபது மீள
மாறுபோல, நினைவு மாதநிரத்திலே சூகரும தேகததொடே
சென்று துலகேகத்தைப பொருந்தகிறபடி. கனவுமாநிக க
னவினை மருவுமாயோல் ஒருடலிற் செய்த காரிய மன்றோ ரு
டலிற் ரொரிபாததக் குவமை.

இதற்குப் பிரமாணஞ் சிவஞானபோதம். உ-சூ, க - வெ.
'அரவுதன் றேறுலுரிவு மக்கனவும் வேறு, பரகாயம்போய்வரும
கூக

ப் பம்பு—பரவி, குடாகாச வாகாசக கூத்தாட்டா மென
 ப, தடாதுளாம போமா தது” எனறும், சங்கற்ப நிராகரண
 ம “உடல்விடச கடத்திட படுவெளி போலெவில்-விடெ
 ன பெறவுடற படடுவன படமந்-நிகலற வொருவ விவவகை
 டெளிட-யர் லமு முதசி யடைதிட வேண்டு - மநிகதோ முத
 டி யடைதகோ ராயிற - பிறிகோ ருயிபவ பேதத கணதே”
 எனனாமற மாயாயாதி நிராகரணத்திற கண்டுக்கொளக

புத்தூற சொல்லிபது, பரப்பிரமக காணே குடாகாச வா
 சாமுபோலே பின்று சாரியப்படும கொழிந்தது, ஆனமாவென
 ப கொணறில் மெனா, பவ பிரகாரத, தாலும் ஆனமா வு ன
 டெளறு முனாமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

துணைநேரல் - நெருங்கிய முன்னையதேலாகிய வுடலி
 சே வுடலிப புகுகொருதேலாவினைப் பற்றியும்,— பன்னகம்போ
 ள - தானேவேளுகாத பாம்புபேபாலவும்,— முட்டை-முட்டை
 யாக்ப முன்னையிடத்தினைவிட்டும்,— அ னடசங்கன்போல-கா
 ம்வேளுகாத பறவைகளை போலவும்,— யாக்கைதறந்து செ
 ல்வது - பா ளா பாகிய முன்னையசரினைவிட்டிசு சென்றும்,—ப
 ரகாயகனைன்ற பாய்வோரபோல - தாமவேளுகாத பரகாய
 கனைன்ற பாம்பாரபோலவும்,— உனவிட உயிர்கள் - கருதியவு
 யிரகள்,— தூலவுடல்விட்டுவானினூடும் - தூலஉடலாகிய முன
 னையுடம்புவிட்டு வானேறிச்சென்றும்,— மணனிடும - மற்ரோ
 ருடம்பின்லைபெறும்,— கணவுமாநிக கணவினைமருவுமாபோல் -
 கணவுணாவுமாநிக கணவுணாவைத தலைப்படுமாறுடோ லறி
 வுவிவறுபட டென்பதாம்.

—குத்திரம் அத்திதிலக்கணம். ௯௫௫

இவைமுன்று செய்யுளான மிவவுயிர்பிநநதிறந்த வருவது போவதாமர்து வருத்தக கூறப்பட்டது.

இஃ. வாறு 'இருவின' என்பது முதல 'பனனக் மனடசம்' என்பது 'சூகூகடச - நச - பெயுளும்', 'இருவினையின்பத்துன' 'இனது' என்று மேலேச்செய்யுளிற் கூறியபொருளகரீ யவவம வபறி யாசவகீத்துப பரிசரித்து உலியுறுத்தி வருத்தககூறி ர வெணககாணக

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உருவக—

இவ்வணக் கனமவிருத்தியை யுணாததி படகன

மவினககண முனாத தகிரா

தனமமோ டதனமமாமித தானிரு பயனுநதந்து

நனமை மை மி யமினபத் துன்வினு நாடி ககாண

முன்னமே யன்மாவின்ன முமமலத தொனததாடிக்
கனமமு மூலவகாட்டிக காடிய மலமாய்நிறகும். (௬௧)

(இ - ள) தனம ஆனமாக்கள சநவகடோறு மாரசித

மோடக து வரபபடாநினற கனமங்கள புணண்பக

னமமாகித னமமெனறம பாவகனமமென்று மிருவித

தானிரு படனூக மாய், அஃவிரண்டினது பிரயோசநவகரீ யு

தநது னடாககி,

நனமை தீமை பேறிழவாகிய கனமை தீமையினும், இவை

யினு மின்பத து யிடமாகவநது தாநதா மனுபவிககபபட்ட

னபினு நா டிக ஈகத்துக்கங்களினும், பாவபு னணிபமுண்டெ

காண னறிமமைக்கணனே குறித தறியபபடும.

முன்னமே அநாதியே யானமாக்களுக குண்டாகிய

யானமாவின் ற மலத்திரயங்களிற் ருடுணரூகி,

ன மும்மலத்தொ
னற தாகி

கனமமு மூவ மனோவாகுக் காயங்கனா லிபுற் றப்படு
ஙுகாடடிக காயி கைபாற கனமமெனப பெயாபெற்றி நுகுகிற
ய மலமாயநிறகு பலங்களைப் புசித்தத கொலைக்கு மளக
ம. தான கெடாமற சரீர மெடுந்தகருக கா
னமா உநாநிபாய்க காமியமெனனா பெ
ரைபெற்றுக் காததாவி னுக்கணையாற் புசி
ககப்படாநிற்கும எ-று.

ஒடு - உடனிகழ்ச்சி.

ஏகாரக தேற்றம்

கனமசம்பநத மாதலாற் காமியமெனஞா

இசுந்குக் காரணத்தொரு சுவாயமபுவசது மறிசு (நக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வாறு கருமானுகுணமாக ஈஸ்வரனே தேகாதிக்கியு
ண்டாககி ஸவர்ககரகங்களைப் புசிப்பிப்பெனப்பதும், ஆனமா
ஸ்தூலதேகத்தைவிட்டு போமுறைமையும், காரபத்திப்பதியுமு
றைமையும் உரைத்தத, மேல்சீஷனுக்குக் கருமத்தினுடைய லக்ஷ
ண மிரண்டு விருத்தத்தினாலே கூறுகின்றது.

தனமமோடதனமமாகி - கர்மமானது சத்தியமாகிய ஆ
னமஞானமும் அசத்தியமாகிய மாயாகாரியமும் கூடினவிடத
திலே உண்டானதாகையால், புண்ணிப்பாபஸ்வரூபமாகி; பிர
ளயகாலத்திலே சமஸ்காரா ிவஸ்தையாய் மாயையிலேயிரு
ந்த சிருஷ்டிகாலத்திலே ஆன்மாக்களுக்கு தறுவாதிபுண்டா
வதற்கு உபயோகமாவதாம்.

உ—சூத்திரம். அத்திதிலக்கணம். சுருள்

¶ சமஸ்காரம் - மறைந்திருத்தல்.

‡ அவஸ்தை - தசை.

தஜ-கூ வியஸாரொதரொ — தசஸ தஜா நய
தயொநிசுபாஜஜொயஜொஸரொவெக்யூஸாரொவெயிபொ
கஜொஜொகிதசஸுஜொயவயொஜொதஹி.

இந்தகர்மமென்பது ஒன்றுவேண்டி ராஸ்வரப் † பிரசா
தத்தினாலேதான், ‡ ப்ராகிருதபுத்திரம்பாவாதியினாலேதான்
சுகதக்கபோக முண்டாமென்பவரை பூர்வபக்தம்மண்ணி சீத
தாரதநகூறுவாம். போக கர்தநுததுவமானது எல்லார்த்ரும
சரிபாயிருக்கையிலே சிலர் ஸ்வர்ககாறுபவிகளாகவும், சிலர் நர
கயாதநாறுபவிகளாகவும் உண்டாகையினாலே, இதற்கு ஏது
வாகவொருகர்மம்வேண்டும்.

† பிரசாதம் - அறுகிரகம்.

‡ ப்ராகிருதம் - ப்ராகிருதியிலுண்டானது.

தஜ-கூ வியஸாரொ — சுவியஸிரொதொ வொக்யூ
கெயொஹொஜொத திவிகெயந | கெயநாவிவி ஜொவெ
ஷொ நஸாரொஜொதொகிதி.

இதனையும், சுருஷ்யாதி பண்ணுகிறபேர்சளுடைய சுருஷ
ணதிககிரியைகள் சமமாயிருக்கையிலும் ஒருதகனாகு அதிகப
லமும் ஒருத்தனாக் கற்பபலமுமாயிருப்பதற்கும் ¶ பூர்வதன
கர்மமே காரணம்.

¶ பூர்வதனம் - முன்னிருக்கிறத.

தஜ-கூ ததெதொவ — உயொயொ: க்யூஸாரொஜொ
தொ கபரிஸாரொகி யஹி | நகிணிட வரஸஸொக
ஜொகாரணகொஹிஹி.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கூடுக

தானிருபடனுகதத - பண்ணின்புலாணி பபாபங்ளுடகு
சுகதுககவகளாகிய பலததைப்பொருகதுவதற்கு நேதுவு ரா
ப,—

கனமதிமைவிரு மிசடத துனப்துரிதசு - கவின வி
சைசெய்யுமிடதது ப்னப்த துனபவகன புடுகருமிடசு த (மு-உ)
ம் நிற்கும்,—

தலுத - உவதிழிதி திழிநு மஹுபந-மஹுப
கொகி ககு வகுடி ககு வாயெயா நு வியா
நீதி||

காடிசகாணவ - இவ்வாறுநிற்பது யாடுசைறுவிசாந்
துப்பாரசி,—

கனமம முனைமே யானமாவின்றன முமலசெ
ததாகி-இசகருமமானம அநாநிமே ஆனமவிறை— மு
மலததெவானு,—

மூலவகாடடிக காரணமாமா - சீரம-நேவாருசந
ய வியாபாரமாநிப காரிகாமததுசகு மூலகார நமாதக
ல் காரணமலமென்று பெயராய்நிகுமஇந்நாசுமாத்

கௌயிடுவெ — உடுவாகுடாசு காடாணிதி
ணுபுசுயெ சஹுதாசு கடுணொரு குணீ
தெ சுநீதிசுசுகிவா யாநாசு

கானமிகலமாய்நிற்கு மெனமபாடமு அடு எழுதினவ
னபிழையாகவே நடுஉ-அலு த,

கபுதயொ வொவெவாவறிகுதுக.
கானமிகமென்று உபபததி

சுடி-கூ — விஸ்வலாரொத்தரொ — கஜுவூ வா
 ருஜநயூசுவாடிடிபுஷ்டி ஸஞ்சுஷ்வாவதஃ | ஜநகயாரகம்
 மொடயூ ஜாசூயாஜாகி கி-ஸாயநலிகி .

செய்தகிரியை நசிக்க சூகருரூபமாக உண்டாகையால் அ
 திருஷ்டமெனது, அசுதந்மாயாபோகததுசுரு ஹேதுவாகை
 பால் மலரொனனும் பெயராய்நிற்கும்.

ஆத்தியாதமிகம் ஆதிபளதிகம் ஆதிதைவிக மெனனும்நா
 - ததிரிபததகரும ஏதுவாய்நிற்கும்.

ஆத்தியாதமிகமாவது ஶ சரீரமெனனும் மாநசமெனது
 மிருவசைததாரம்.

இதில் சரீரமாவது கும்மல வரதம் அதிசாரம் ஜவரம் சூ
 லே இததிபாசுகள

மதுலியாராலே மிருகங்களினாலே பிசாசங்சளினாலே ப
 சுக்களினாலே படங்களினாலே சோரராலே ராக்ஷசராலே வ
 ருமதுககம்.

மாநசமாவது சோகம் § அசூசை அவரானம † ஈரிஷை
 மாசசரிபம் இவைகளாலுண்டான துககம்

ஆசுபெளதிகமாவது குளிர் உஷணம் காற்று மழையின
 இடி இத்தியாதிகளினாலே வரும் துககம்.

உத்சைலிகமாவது காப்பம் ஜனமமநரை திரை அருஞான
 ம மரணம் நரகம் இவைகளினால் வரும் துககம்.

ஶ சரீரம் - சரீரததிலுண்டானது.

§ அசூசை - குணத்திலேகுற்றங்கூறல்.

† ஈரிஷை - பொருமை

சுடி-கூ கிரணெ — சூயூஷ ஜாயிஹகுதனுசூ
 யிஷெஷிக வெவவ | கி-விடயுஷுவ ஜா ஷூபாகிதெ

ம, — கன்மம் - கன்மமானது, — தானிரு பயனுதகத்து - தான்ரூ
 னே முதற்காரணமாயும், நிமித்தக காரணலுகிய சிவனுக்குக து
 ணைககாரணமாகிய நிமித்தக கரணமுமாய், சுகதுங்கையுலாடா
 ககித தானபிரத்தியகூடமில்லாத பொருளாணையால், — நன்மை
 தீமையினு மினபததுண்பினும் நாடிககாண-பேறிழவு சுகதுகக
 மெனகின்ற காரிபாறு மானத்தா லறுநித்ததிய, — முன்னமே
 யான்மாவினதன் முலமலதொனதராகி - அநாதியே அணவ
 மமாயேயம சானமியமெனகின்ற திரிமலதொனராய், — முல
 ளகாட்டி - தானு மவைகளைப்போ லகாதிமென்பதை நோற
 றுவிதது, — கானமிய மலமாய் நிற்கும்.

கனமமெனகின்ற மலம கானமிய மலம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

இத்தனையுங் கூறிபவாறமுற் போகத கனமமெனப்படுவ
 து, சத்சததாற செய்யப்படுகின்ற அறமபாவமெனநிருவகைத்
 தாய், இருவகைக்குமுரியபன் தருகலாற செய்யப்படுபொருளாசி
 யநகைகு முதற்காரணமுண்டென்பது காட்டிக கானமியமல
 மெபைபட்டு, பகதமுறுததுதலொப்புமையான முலமலதது
 ளொனதென உடனவைததெனணப்பட்டு; காரணவேதுவா
 ளுங் காரியவேதுவானும் அனுமித்ததியு ராறு நிற்குமென்பதாம்.

முலகன்மய காரிபமாய்ப் பரிணமித்தகனிப பயனரூரா
 மையின ஏனையபோல வேறுவைத தெனணப்படாதாயிற்று.

உம்மை சிறப்பு.

கானமியம் காமியமென மரீஇயிற்று.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சொல்லுகிற வானமா கணமததாசு—க மாநி ப்பிறநது வருமென்று சொல்ல, அநதக் கணமமுண்டென்று எ ன்க்கே காணப்பட்டதெனற உலகாயுதனை நோக்கி யருளி யொப கிருர்.

தன்மமோ டதன்மமாகி - சநதங்கள் தோறு மாப்சித தவா டகக இகாதிதவகராசு,—நாவிரு பயனுந்நது - மூந் சநதத்திற் செய்த இகாதிதவகன தான இநத சநதததாரு ச சுதககககையு மு ளடாகுவுதாய், மீரவு மிநதச சுததக கககசுப் புசிக்கிரவிடததிலே,—நணரைதீமையிறு மின்பத து னபி, ந காடிக்காரண-பிரிபாப் பிரியங்கனிநும அக்ஷண ளடா கிய சுதககசுககராலும துநத முறைமையிலே கணமமென்ப ரொனறுண்டென்று வருய்ந்நதியதசகவாகளுக்கு அறியப்ப ளுவதமாய்,—முன்னமே ஆனமாவினதன முமலத நொன்ற தாகி - ளகாதிதய யானமாவுச குண்டாகிய மலத்திரயங்க னிலே யொன்றாய்,—கணமமு மூலங்காட்டிக காமிய மலமா ய்நீரகம - ஆணவமலமெபால் அநதக கணமமலமும அநாதி யெனனம படியுந தோறறுவித்து காமியமலமென்று டேனாயு முடைதநாயிருககும.

இதளுத சொல்லியது, ஆனமாவுக் கநாதியே பொருகதி நிறகதசகக விதாதிதங்களாயும், அது புசிக்கிரவிடததிலே மி ளப பிரிபாப பிரியங்களாயும வருகையினால் கணமமென்ப ரொ னறுண்டென்றும், ஆணவமபோ லநாதிதயென்றும், ஆணவமா யைகாமியமென்று சொல்லப்பட்ட மூன்று மலங்களிலே யொ னறாய் நிந்துமெனனு முறைமைபு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

கண்மமும் - இத்தூணையுஞ்சுறியவாற்றாற் போந்த கண்ம
மெனப்படுவது—முன்னமே யானமாவினறன - முறபிறவியி
ற சதசததாற் செயயப்படுதலின,—தன்மமோ டதனமமாகி-
அறம்பாவமெனனு மிருவகைத்தாய்,— தானிருபயனுநகத் து-இ
ருவகைக்கு முரியபயனறநுகலானு- மூலங்காட்டிக் காமியமல
மாய் - செயப்படுபொருளாகிய தனக்கு முதற்காரணமுண்டெ
னபுற காட்டிக் காமிய மலமெனப்பட்டு,—மும்மலத்தொன்ற
தாதி-பகதமுறுதத லொப்புமையான மும்மலத்துனொன்றென
வுடனவைத்தெண்ணப்பட்டு,— நனமைதீமையினும் இன்பத்து
னபினும் - நனமைதீமையாகிய காரணத்தானும் இன்பத்துன
பமாகிய காரியவேதுவானும்,— நாடிகசாணநிற்கும் - அனுமித்
தறியுமாறு நிறகுமெனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—ॐ॥—

அநாதியாகிய கன்மரு சுவகாரகாலத்தின மா
யை யடைந்திருந்து, சிருட்டிகாலத்தி
ற் புத்திமை யடைநது, காரியப்படு
முறைமையுணர்த்துகிறார்.

இருவினை யநாதியாதி யியற்றலா னுகர்வாலந்
தம், வருமலஞ சார்ந்துமாயா வருவுகண் மருவியார்
த்துத், தருசெயன் முறைமையாலே தான்பல பேதங்
காட்டி, யருவதாய் நின்றரன்ற னுணையி னமர்ந்துசெ
ல்லும். (௪0)

உ—சூத்திரம். அத்திவிதிலகக்ணம். ௬௬௫

(இ - ள்.) இருவி ஐன யநாதி ஐன யநாதிபென்று சொல்லப்படும
 ஐதி யி யற்ற ஐனமாககளுடைய யயாபாரத்தா ஐன
 லால் டாகையா லாதியென்று சொல்லப்படும
 றுகர்வா லந்த ஐனமாகக ள்ளேக கனமங்களை யாரசி
 ம் வரும ததாரசளை யாயினு மதுவா பசுஞவமாக
 வே யதனைப் புசித்தத தொலைகையால்
 மலஞ்சார்த்து சங்காரகாலதொ மாயைபப பொரு
 க்தியத.

ஐனெக்காரணத்தா லெனில் யாகாமொருவன விதை
 பைக காசிக் கடடிவைககு மாறுபோலச சிவனுரு கிருட்டிகா
 லத்தக கவகுரோற் பத்தி நிமிதகமாக மாயையிற பாகம்பன
 ணிவைப்பத

மாயா வருவு சிருட்டிகாலத் தானமாக்க ளெடுக்கு மா
 கண மருவியார் யாதேகதகைச் சூகருமமாய்ப் பொருநசி,தி
 த்து திகாலதநிற் புதகியிடமாக நின றுனமாக
 களுக்குச் சீவித்தத,

தருசெயன் மு இப்படிச் சங்காரகாலத தொடுங்கியுரு
 றைமையாலே சிருட்டிகாலத் தந் திதிகாலத்தொ சீவித்த
 ம் வருகிற முறைமையிலே,

தான்பல பே ஆன்மாக்கா போசம் புசிக்கை நிமித்தந்
 தங்காட்டி துலகு சூகரும மதிசூகருமமெனக கனம
 மூவிகமாகப் பொருந்து,

அருவதாய் நி சூக்குமமாய்க் காணப்படா திருத்தலா
 ன்று லருபமாய் நின்று,

அரன்றலுனை அந்தந் கர்த்தாவிலுடைய வாக்கினுசந்
 யி னமர்த்தசெ தியைப் பொருந்தி யவரவர்கள் கனமபலத்

கூகூகூ

சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

ல்லும்

துக் கீடாகச் சங்காரத்தைப் பொருநதிரிற்
கும ௭-து.

மலமென்பது மாயாமலத்தை ஈண்டுத தலைக்குறைதத வெ
னவறிக

சுரர் நரர் மிருகாநியாகிய சாதிபேசும்.

ஆணைக்கு நாக்குக் குறுகியிருக்கிற விநதிரியபேதம்.

பாம்புக்குக் கடசெவியாயிருந்தாலும், கோட்டானுக கொ
ளியு மிருளாதலும், கண் விரிவா யிடல்பாயிருக்கவுந் தெரிபாதிரு
ததலும் விடயபேசும்

சாசகபுள் வானத்தி னீரையே டபேட்சித திருக்கையு
ம், ரயிலின மேகோகயதகாற் பிரியம் வருகையும், கோழி கு
டபையைக் கிளிச் சீவிகையும், வண்டுக்குந்ருந் தாமரைபூ
வினரதரு சீவிககை.

இப்படிக்க கணம் வைசித்திரிபமுண்டாகையாற் முன பல
பேதங் காட்டி யெனச சிறப்பித்தாரா.

இதற்குக் கிரணத்த மிருகேநதிரத்தரு சிவநருமோதத
ரத்தரு சிதகாந்தசாராவளியினு மறிக. (௪)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மே லநாதியாயுங் கருமத்துக் கந்த முண்டென்பகையுண்
ர்த்துநல்.

இருவினையநாதி - புண்ணியபாப ஸ்வரூபமானகருமம்
தொனதுவொட்டு வருகையினாலே பிரவாகாநாதி,— இயற்ற
லாதி-மனோவாகருக்காய விபாபாரங்களினாலே ஜநிகையினு
ல் ஆதியாம். ஆதியகாதியிரண்டு மொனறுககுச்சொல்லுகூற
விருத்ததருமென்னில்? † சமுதரயாத்மநா அநாதியும் † பி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கூகௌ

ரத்தியேஃபரியா வசானேந சூதிபுமெனகைபால் விரோதயிஸீ,
 ஸீ,—துநர்வாலநகம் வரும-சுகதுசகபோகங்ளினுலே பு ன்ண
 யபாபங்ள நசிககுர்,—மலஞ்சாராத - ஆனவமல தருமநாகி
 ய ரோகாதி-ளினுலே வாநடுப்பதாய்,—மாயாயுருவுகண ம
 ருவியாரததுத் தருசெயல்முறைமையாலே தானபலபேய்லகா
 டடி - ஐனமாகக்ள மாயாதேகததைப்பொருத்தி யாவென
 தென்று அபிவானிததுசெய்யுந் தொழில்களுடைய முறை
 யினுலே அநேகபேதமாய், அவவாறே விசித்திரபலங்கருமா
 ய்—அருவதாய் நினறநனற னுணையினமர்ந்து செல்லுந-பிரா
 யகாலத்தலே அநிருஷ்ட-மாய மடையிலே பொருத்திநின்று
 சிருட்டிகாலத்திலே சிவனுடைய சத்திப்டேரணயினுலே அய
 வயவானமாகக்ள சோறும் பலவதநாய நட-ககுமென நினை
 பொருள்.

‡ சமுநாயாத்மநா - கூட்டமாக

† பிரதத்யேஃஃபரியாவசானேந - தனித்தனிமுடிவதிரைஸ்

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

கனமமானது மலமாயைகள் போலக் கூடத்த நிதகிய வ
 நாத்தீபோ, மாயாகாரிமபோலப் பிரவாகா நிதகிய வநாக்டீபோ
 வென்று வினுவ, பிரவாகாநாத்யென்று பேசுகின்றா.

இருவினையநாதி - சமுநாயத்தினுலே மூற்கோடி பிற்
 கோடி காணப்படாத படியினுலே,—கனமம் அநாதி ஆதி இய
 ற்றலாய் துகாவாலநகம் வரும - தனித்தனி பண்ணப்படுகிறப
 டியினுலும், புசிக்கப்பட்டிச சில நாசமாநலானும், விஞ்ஞான
 கைவல்லிய மடைபவனைக குறித்தும் முத்தி டுடைபவனைககு

றித்தும் முற்றும் நாசமாதலானும், முற்கோடி பிற்கோடி காணலா லாதியுமாம் அநதமுராம் ஆகலாற் பிரவாகாநாதி,— அநதக்கனமம மலஞ்சாரதது - ஆணவமலத்தோடும் பொருநதி,—மாயாவருவுகண மருவி யாநத்த-மாயாசரீரங்களை யுண்டாககி யவைகளோடு பொருநதியநதத் துவாரத்தினு லாணமாககளைக கடடி,—தருசெயல் முறைமையாலே - மனவாகக க காயங்களை விமற்றப்பட்ட விபாபாரக கிரமதகினுலே,—தான பல பேநக காட்டி - தா னருவாயிருநதாலுந தனது காணப்பட்ட மனாதி காரண பேசுதகினுலேயுந தனது சுநாதிபாரிப பேசுதகினுலேயுந தனது வைதிகநிபததைக காணத்தது,—அருவசாய்நின்று - புத்தியி லதெவத வாகணையாயிருநத பலததுககுபபோமபோது சடமாதலால் சுவநதகிரியப பிரவ்ருநதி இல்லாமைடால்,—அரனற னுணையி லமர்க்து செல்லும் - சிவானுநு செல்லுதகப புத்தியோடு நடககும

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

அவந்நினதான நாசோற்புத்தி பண்ணப்பட்டிச் சநதான மாய வருகலாற் காரிபப்பிரபஞ்சமபோல் ஆதியநதமுடைத் தாயும், பிரவாகாநாதியாய், ஏனை யிருமலங்களின காரியங்க ளோடு கூடி உயிரைப் பந்தித்தத தனது காரிபவேறுபாட்டிற் கேற்ப அவவுயிர்க்குப் பலவேறுவகைப்பட்ட யோனிகளைத் தோற்றுவித்ததுச் சூக்குமமாய் நின்று; இறைவனுணியினடக்கு மென்பதாம்.

அரன்றனுணியினமர்க்து செல்லுமென்றது முடிந்தது முடித்தல்.

உ—சூத்திரம் அத்திவிதிலக்கணம். ௯௯௯

இவை இரண்டு செய்யுளானும் அவ்விருவின்யின் சொருபம் இதவென்பது கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு

—0—

இப்படிச் சொல்லுகிற வானமா கணமததுக விடாக மா திப்பிறத்தவருமென்று சொல்ல, அநக்க கணமமுபென்று என்கே காணப்பட்டதென்ற உலகாயுதனை நோக்கி யருளிச்செய்குறா

இமையிலே செய்த கணமம் இமையிலே யாறுபவித்த அழித்தபோகக் கண்டிருக்காதசெய்தே கணம முன்பு யாருகென்று சொல்லவேணிய தில்லையென்ற உலகாயுதனை நோக்கி யருளவும அருளிச்செய்குறா

இருவின் யாநாதி-இக்கத் புணணியபாவவக விானநிஞ ஆனமா வுள்ளவனறே யநாதிவேயுள்ளதாய், — துதி விபரணலால- இக்கத் புணணிய பாவவகளை ஆனமாக்கள சொகையிலாவே தோற்றப்பட்ட கெனதுரு சொல்லலாம. நோற்றின தழியா சோயெனவில்? — துகாவா லகத்தவருற - புத்தகத் தொலை கையிலவே முடிவுமுபென்று சொல்லப்படுக, — மலருசாரத்த - மலருசாரருக் காரணமாயிருக்கிற ஆணவமலக்கதைப் பொருகதி ஆனால் காரியம்யிம்படி பேனெனவில்? — மாயா யுருவுகா மருவிமார்த்த - மாயை லுண்டான துகாரண பு வனபோகங்கொயும ஆனமாக்கொயுக கூட்டிப் பிணியிப்பத்தாய், தானொன்றாயிருந்து பலபிரகாரமாயிருக்கிறது எப்படியெனவில்? — தருசெயல் முறைமையாலே தானபல பேதக காட்டி-ஆனமாக்கள்தோறும் பொருகதிவருகிற முறைமையா

லே, தரஞென ருயிருந் தும வெகுவிதங்களான முறைமையையு
டைதராய் இப்படி இருக்கச் செய்தும், — அருவதாய் நின்ற
னா ஞானியி னமாக கிசுல்லும்-தனக்கெனை யொரு சொரு
பமுதறுத தத ாவங்கலொப பொருகிநின்று பரமேசுரனுடை
ய ஆக்கினைய விட்டு, ஏறக்குறையப் போகாமல் நின்று காரிய
படபிடம்.

இருவினை யாக நினைந்தது இரையிற்பெய்த கனம மிம
னையிலே உறு விப்பற கொழிந்து முன்புள்ள சொனறலலதெ
யறவயோ நோகடி, முன்புள்ளதென்றும் இது அநாதியென்றது
மெசை கொள்க

இசுரகுப் பிரமாணம பரபடசம் உலோ - மறு, கடி-செ.
“ அநாதியே பலமை வன்னொ னிசமல மாயைகனம் மணுசசிவ, ன
நாதிகனம் மணுசுகளரொய வநிந்தகனம் முட்டசெயா, வநா
துகாரிய மாமுட்டக ளசேனமமலைய யாவநிந், சநாதியாதி ய
மைகவேணு பமைபட்டுறும் மநாதியே ” எனனுடறுங் கண்டு
கொள்க

இதஞூர் சொல்லியது, கனமமில்ல யென்றவனை நோக
நிக் கனமமு னலென்றும், இப்படியுள்ள கனமம் புதிக்கல்ல வ
நாதியென்றும், உணவமலத்தைச் சாராது நிற்ருமென்றும், மா
னையிலுண்டாகிய தனுநாண புவன்போகங்கலையு மானமாகக்
கோயுள் சம்பந்தரு செயவித்துக்கொண்டி நிறகுமென்றும், வெ
குவிமொன யோனி பெதங்களுமா யருவமுமாய பரமேசுரனு
னடய ஊக்கினையிலுலே நின்று காரியப்படபிடமென்னு முறையை
மறிவித்துது

‘தனமமோ’ ‘இருவினை’ என்ற திருவிருத்த யிரண்டும் கன
மமலத்தின் காரணம்.

உ—குத்திரம். அத்திதிலககனம். கூளக

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இருவின நுகாவாலிபராவல - அயவிருவினதான நா
சோதபசதி பண்ணடபடநிச சநதா.னமா ப்வருவான,—ஆதிய
கதமவரும - காரிய-பிரவருச மீபா லபிபநச முடைதநாயு
ம,—அநாநிமலருசாரநது மாயவுருவுக.வமருவி-பிரவாகநாதி
யாப ஏனையிருமலயகரின காரியாககீராசிகுடி,—உாத உதந
ருசெயன முறைமையாலே-உயிதாபபநதிதது தவதுகாரியவே
த பாடடிதகேறப,—பாபபபிபநகாடி-அவயுவிடகருப
லவேறுகைபபடட டோவிசுததேதா நுவத்தது—அருவசா
ய்சினது - சூககுமருபமா பகிசுடி,—அ உறரு.எயி னமாநது
செல்லு-இறைவரு) னயி னடசகுடுபெயாம்

இயையிர னிசெய்யுராறு யிருவி"னயி னசொருப யிதுவெ
பைது கூறபடபடது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் டட்டாசாரிய னைசுமாருவென, கனமத்து

கீடாக வரகரூறென துனாக கங்கு

சங்கமந் நாவராக டத்தங்கன் மத்துககிடா

வங்குந யோனிமாறு மச்சமா ருகிங்கெனயி

விங்குமா னுடரியறறாம புண்ணியக் திவப்பீட்ட

மங்குவாள்சுரர்காரயோநராகளாயருநதுவாரோ. (சுக)

(இ-ள) சங்கம நிப்பன நடப்பனவாதிசுளாயுள்ள வெண

க தாவரந் பத்தகானகு துராயிர யோனிபேதங்களை

க டத்தங் ல்லாமவ்விடத் தவ்விடத்தத் தோன்றின

கன்மததுக்கிடா சரீரங்க ளழியும், அழிந்தாலும் பின்பு தேர்
வங்குரு யோவி ன்றுமபொழுது மாடுமாடாமபடியே மனுட
மாறு மசசுமாறா ா மனுடராமபடியே முன்பு போலேதானே
சிங் கெனினி ன யோவி மாறாமற் பிறக்கும் தொழிந்த மா
றிடபிறவாடுகென்று நீ சொல்லில்?

இங்குமா னு யாதாமொருவ ரிவவிடந தாரச்சித்த க
டரிபற்றும் புன் னமபலத்தின் மிகுதியை உருச சொக்கத
ணியத தினபலி துத தேவாக்களாயப் புரிப்பார்களோ மனு
ட்ட மவகுவாண் டராயப் புசிப்பார்களோ சொல்லாய் எ-று.
சுராகளாபோ ந
ரர்களா யருந்து
வாரே.

ஒகாரம் வினா

இதற்குக் காரணமாகக் கொள்ளவதிக

(சுக)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் தத்துவாதி கரமிருக பசுபட்சி ஸ்தாவராதிக்கா கர்
மத்துக்கிடாக அநகத யோவிகளிலே பிறப்பதன்றி, கராதிசு
திக்கா கைவல்ய பகமாகிப வைகுண்டத்திலும் மாறாதென்பதை
யேழுவிருத்தத்திலுலே நிராகரித்தல்.

சங்கமநதாபரங்க டததவ கன்மத்துக்கிடா வங்குருவி
யோநிமாறு மசசுமாறா, சிங்கெனினில்-சஞ்சரிககப்பட்ட தேவ
கர பசு மிருக பட்சியாதிக்களும், ஸ்தாவரமாகிப சிவவிருட்சகு
மலதாதிக்களும், தாங்கள்தாங்கள் பண்ணின புண்ணியபாபங்க
ளுக்கு கிடாக அநகத்ததேகங்கள் மாறிப்பிறப்பதன்றி யிவ்விட
த்து ஒருவர்க்கமானது ஒருவர்க்கத்தில் மாறிப பிறவாடுகெனினி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௯௭௩

ன்?—இவரு னானுடரியதும் புண்ணியத தின்பசீட்ட மங்கு
வான சுராகனாயோ நாராகனாயிருநதுவாரே-இவவிடத்து ம
னுவையரபண்ணும்பண்ணியதொர தேடப்பட்ட இன்பமானது,
அவவிடத்து ஸ்வாகசத்தி ளக ளனே தேவாகனாய்ப்புசிப்பாக
னோ மதுஷ்பராயிருந்தே புரப்பாகரோ?

ஞானப்பிரசாசருவா வருமாறு.

—0—

மேற சக்துவவாசி மத்திலே, ராயிருக பசு சுதி தாப
ராதிசு, கலமத்தக டீடாக வந்ததத போளி ளிலே மாறிப
புட்பதனது மனுவா மும் விய சாதிகள மோசுந்த நானமாக்
ய வைகுண்டத்திலும் மாறானபகை யே மு திருவ்ருத்தத்தி
லுலே பிரசாரிகளினார்

பெளரானிகம வெளிப்பொரு ளாசலார் 'அகலிகை கல்ஷ
தானுள்' எனற திருவிருத்தமடடாயப பொரு ளுந் ததுணாக
தகொளக

சிவஞானயோகியருவா வருமாறு.

—0—

வினையிடாக அவவயி ரவவபோனியி-ள மாறிப்பிதத
தனனி, அசுமாரி ரதொரு போனியிற பிததகலிலையென
பாருக்கு கண்மறுகாசசிபாமாறு யாங்ஙனமென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருவா வருமாறு.

—0—

இப்படி க் கண்மத்துக டீடாக யோனிமாறது, தாபரங்கள்
தாபரமாயுஞ் சங்கமங்கள் சங்கமமாயும் சனிக்குமென்ற பட்
டாசாரியனை மறுத் தருளிச்செய்குார்.

சங்கமம் தாபரங்க டத்தங் கணமத்துக்கீடா யங்குரு யோனிமாறும் - சரிககப்பட்ட யோனிகள் முதலானவை, கன்மத்துக கீடாகச சரியாமல் நிறகிற தாபரங்களாயும், அநத த தாபரந்தான சங்சமமாகியு மாறிப்பிறகரும் — அசசுமாறா திகுகென்னில் - தெய்வசரீர மானுடசரீர பாகாது, மானுடசரீர தெய்வசரீர மாகாது, எனது நீ சொல்லில்— இங்குமா னுடரியதறும் புண்ணிடத் தினபலீட்டம்-இந்நவலகததில் மா னுடராலே பெய்ப்பட்ட புண்ணியத்தா லுண்டான சுகத்தி ன மிகுதியை,—அங்குவான சராகளாயோ நராகளா யருந்து வாரோ - அபவீட்டத்த தெய்வலோகத்தி லுண்டாகிய போ கததைத் தேவாகளாயிருந்து புசிப்பிப்பார்களோ? என்னவே மானுட சரீரமாயிருந்து புசியாக்கள், தெய்வசரீரமாயிருந்து புசிப்பர்கள்.

இதனூ சொல்லியது, டட்டாசாரியன் தெய்வயோனி மா னுடயோனி யாகாதெனதும், மானுடியோனி தாபரங்களா காத்தெனதும், அநதநக டோனி அநதநக யோனிபாகவே சவிக் கும தொழிந்து அசசுமாறாதெனதுரு சொல்ல, அவனைமறுத்து அசசுமாறிப்பிறகுமென்று முறைமையுமறிவித்தது.

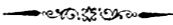
சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தத்தங்கன்மத்துக்கீடா-தத்தமவினைக்கீடாக,—சங்கமம் தாபரங்கள் - சராசரமாகிய அவவவவுயிர்கள்,—அங்குறுயோ ணிமாறும் - அவவவ்யோனியின மாறிப்பிறகதலன்றி,—அசசு மாறாதிகுகென்னில்-அசசுமாறி மரொருயோனியிற் பிறத்தவி ல்லையெனநிபுன்—இங்குமானுடரியதறும் - இவவுலகத்த மற,

ஊடரிற்செய்யும்;—புண்ணியத் திண்பலீடடர்-புண்ணியத்திண
 பயலூகிய விண்பயிக்குதிபை;—அங்குவான சுராகளாயோ நர
 ர்களாய் நுதவாரோ - மேலுக்கத்திண வாழ்கின்றதேவாகளா
 யனுபவிகுக்லையணி நரர்களாய் நுபவிகுக்லையணி.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இகவுரத

நரர்களாய்த் துயப்பொனனி னராபதி சுரநலோ
 கஞ, சுராகளாயத துயப்பொனனி ற சொன்னவச சரி
 யுமாகுஞ, சுரர்களாயப பயனகியு, துத தாய்க்குக்
 தோன லும்பொது, நராகளாயப பிறப்பொலு, தமர
 ராய நண்ணிடாரோ. (௪௨)

(இ - ள்.) சுராக தேவலோகம்கிலுள்ள பிரயோசனங்களை
 ளாய் து மலிகாக்காயிநதது புதிப்பொனனி லது
 ய்ப்பொன புலோகமாகவேண்டி.

னி னராபதி சுர
 நலோகம்

சுராகளாய்த் மாண்டநுபதகைவிடிகு தேவர்களாயா
 துப்பொனனி னநிரள போசனங்களைப் புதிப்பொனனி? ி
 ற சொன்னவச சொல்லுநத வசகருகொல்லா யுதிக்குபோ
 சரியுமாகும கூகாண

சுரர்களாய்த் தேவர்களாயிருந்து பிரயோசனங்களைப்
 பங்கியித்தத் புதித்தவாக னிவவிடத்திலே வந்து தோன
 தாய்க்குத தோ றும்பொழுது,
 ன் றும்பொது

கள்ள

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

நராகளாய்ப் பூமியின் கண் மாணுடராய்ப் பிறகும்
பிதபபா ஞாஸந் தொழிநது தேவாகளாய்ப் பிறபபார்களோ
தமமறாய் நான் பிரவாகள எ-று
ஊட்டாரே

இதர்ப்பு காமணத தார பாராகது வெ னதிக. (சஉ)

சிவாக்யோகியருணா வருமாறு.

—0—

(நராகளாய் தயப்பரெணில் கண்ணிடாரே) ஸகர்க்
கதளேயும் மாறுஷயாகளாயிருந்து புரிபார்களெனில்? தேவ
லோகமாய் தயப்பரெணில் தேவாகளாய் புரிபரெணில்?
நீயழியாக்கென்று சொன்ன அச்சநீயதாம ஆகையால் தேவ
லோகத்திலே தேவாகளாய்ப் புரிந்து பூமியின்கண்ணே பிறக
குமலொழுது மருஷயாராய்ப் பிறப்பாற்றி பூமியினமேல் தே
வாகளாகப்பொருந்தாரகள் அதுகலா—வாரெவகணெனில்?

—

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

வெளிடை—

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

கணமறுகா சசிககண இமமைமறுமைகளது இடல்பரியவ
ல்லார்க்கு, அரசுமாறுதலுணமை இனிது விளக்குமென்பதாம்.

அந்தேல், நராவடிவுமுதலாயின சுரர்வடிவுமுதலிபனவா
ய் வேறுபடும்வழியும், அவ்வவாகாரம் மாறுதலில்லையெனக்

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கூள

கொளவாசகு அதபநியீழைகெனனையென்பாரை நோக்கி,
வேறெழித்தக காட்டுதறெழுந்தது வருகுசெய்யுள்ளபது.

நிரம்பவழகியருண வருமாறு.

—0—

பூலோகத்திலே மானுடராயிருந்து பண்ணின புண்ணிய
ம் தெய்வலோகத்திலே தேவர்களாயிருந்து புண்கையால், அச
சுமாரூதெனறவனை நோக்கி, அசுமாறிப் பிறககுமென தருளி
செய்க்குரா

நாடகராய்த் துய்ப்பொண்ணில் நராபதி சுரருலோகம் -
தெய்வலோகத்தி ஓள போசகுகளை மானுடராயிருந்து புசி
ப்பாரெனது நீ சொல்லில் மானுடரிருக்கிற பூலோகமூற் தெ
ய்வலோகமாய்— சுரரகராய்த் துய்ப்பொண்ணில் சொண்ண
வச சபுதியுமாசு-தெய்வலோகத்தில் மானுடசீரமாயிருந்து
அதுபவிப்பார்கள தெய்வசீரமாயிருந்து அதுபவிப்பார்களெ
னது நீ சொல்லில்? அசுமாரூதெனறதுபோல் ஓரசச ஓரசசா
க மாறிப்பிறகும இப்படி யிருக்கையாலே —சுரர்களாய்ப் ப
ண்கயித்ததுத நா பிவகுத் தோனறமபோது-தெய்வலோகத
திலே தேவர்களாயிருந்து அவருள்ள போசகுகளப் புசித்து அ
வார்கள பூமியி ஷசனனை வந்து சணிகுமபோது, — நராகளா
ய்ப் பிறப்பா ஞாலதமரராய் கண்ணிடாரே - கண்டததுக கீ
டாக மானுடராய் வந்து சனிப்பார்கள, பூமியிலே தேவாகளா
ய்வந்து பிறவார்கள.

இதனாற் சொல்லியது, பூலோகத்திலே மானுடராயிருந்
து மிகுத்த புண்ணியங்களைச் செய்தவாக ளந்தச்சீர மொழி
ந்தால் தெய்வலோகத்திலே தெய்வசீரமாயிருந்து அக்குள்

கௌஅ

சிவஞானசிந்தியார் சுபகீழம்.

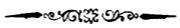
என போகங்களைப் புசித்து அதுதொலைகவாதே மீளவும் பூலோ
கத்திலே வந்து மாணுடசரீரத்தை பெடுகையினு லச்சுமாறு
தெனறவனை நோக்கி யச்சுமாறுமென்னு முறைமையு மறிவித்
தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

சுரநிலாககராகளாயத் துப்பபரெனனி ன - மேலுலகத்
து மாணுடவடிவாக யனுபவிப்பரெனனி ௧ - நராபதி - மண
னுலகேபாம - சுராகளாயத் துப்பபரெனனி ன - தேவர்களா
யனுபவிப்பரெனனி ன, - சொன்னவசுபுதியுராசு ௦ - சொல்
லிய அச்சுமாறு லுண்டாம - சுராகளாய்ப் பலன்களதுய்த
து - தேவர்களாய்ப் பலனுக நது தொலைகவழி, - தாமிவகு
ததோனதுமட்பாது - தாமரை டுவயுகிலுசிகருமபோது, -
கரர்களாய்ப் திறப்பா - நராவடிவாய்ப் திறப்பதனி, - அரரா
ய்ஞாலாத - தேவராயிவயுலகத்தினகன, - ந ண்ணிடாரே -
பொருகதிடார எனபது கனாதுகாசிக லரி னை மறுமைக
ளதியல்பு அறிபவல்லராக கச்சுமாறுதலு ண்ணையினி து விளங்
குபெபபாம.

மறைஞானதேசிகா உரை.

அச்சுமாறியுடலெடுபதற்குக் காரணங்கனம
மென துணாததகிருா

வண்டிக ளாகிமாறு மபிர்க்குட்டி மற்றோர்சங்
துப், பண்டைய வருவந்தானே வேட்டுவ னுய்ப்பிறக்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௬௭௯

சூத், கண்டு கொள் யோனியெல்லாவ கன்மத்தான் மா
றுமென்றே, கொண்டன சமயமெல்லா மிச்சொனீ
கொண்டதெனறே. (சு5)

(இ-ள.) வண்டு மயிரககுட்டிப் புழுப பழைய வடிவு த
களாகி மா னையே விட்டு வண்டிகார புருவ மாறாநிற
று மயிரக குழ,
குட்டி

மற்றோ சந் வேறேபொரு புழுவை வேட்டுவாளி யெ
றுப் பண்டைய பிறவநது கூட்டிலடைக்க வறுதானே வெ
வுருவந தானே டியவருசுவ வசண்டோம
வேட்டுவ னுய்ப
பிறசகூம

கண்டு கொள் பிராமணனுய்ப பிறநது காய் பிராமண
யோனியெல்லா னுயு பிப்படிக்க கன்மத்துக கிடாக மற்ற
வ கன்மத்தான் யோனிபேகவசரெல்லா மாறி மாறிப்பிறக
மாறும குமென்றே உறியாயாக

என்றே கொ ளுதலால் மற்ற ச சுவங்கெல்லாவ க
ண்டன சமயமெ னமத்துக கிடாக மாறிப்பிறகது வருமென
ல்லா மிச்சொனீ று கொட்டிருக்க நீ மாறிப்பிறவரதென்ற
கொண்ட தென் தென்னதான் எ - று.
றே.

ஓகார மிசைநிறை
என - வினா
இதற்குப் பராதததததததததததத. (சு6)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

வண்டிகளாகிமாறி மயிரககுட்டி மற்றோ சகதப் பண்
றுய வுருவந்தானே வேட்டுவனுய்ப் பிறக்குக் கண்டு கொள்-ம

கூஅ0 சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

யிற்குட்டிப்புழுவானது அககச்சரீரம்மாறி வணிகளாம்.மந்து
ம பசுசைப்புழுவானது முனனிநுத்தவுருவகானே ஞானவியா
ம இதை பரதநியகூடமாகப் பாரதநுகுகொள்.—யோனியெல்
லாம் கனமதநால் மாறுமென்றே கொடைசமயமெல்லாமி
சசொல்லீகொண்டதெங்கே-கருமந், நால் யோனிகள மாறிப்பிற
கருமென்று எல்லாச்சமயத்தகாருநு சொல்ல மாறிப்பிறவாதெ
ஓ மிகதச்சொல்லீ டாரமையிலே கருமுகொண்டாய்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

வெளிப்படட.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இமமையிலும் வண்டுமுதலியன அச்சுராறுதல் கண்கூடா
யறிபகசிடநதலானும், இஃலகல்லாச சமய நூல்கட்கு மொப்ப
முடிந்ததாகலானும், அககா-சிபளவையோடும உரையளவை
யோடும முரணிககூறுவார கூறறுபு போலியென்பதாம்.

அந்ருயினும், வண்டுமுதலியனவற்றின அவவச்சே பிறி
தொன்றாய்ப பரிணமிப்பதனறி, அஃதழிந்தது வேறு தோன்றவ
தன்றாகலாக, அவநறை யீனடெடுத்தக காடநிதல் அமையா
தென்பாரை நேரக்க டெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது

நிரம்பவழகியருரை வாருமாறு.

முனசொன்ன வுயர்திணையி லுள்ள மானுடயோனி தெய்
வயோனியாயும், தெய்வயோனி மானுடயோனியாயும், கன்மந்

உ—குத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கூடித்

தக் கீடாக விப்படி அச்சமாறிப் பிறக்கிறதான்றி, அஃறிணைவி
லள்ள புழுக்கள வண்டிகராயும வேட்டுவாளியாயும அச்சமா
றுமென்று மேலு மருளிச்செய்குறா.

வண்டிக் காசிராறு மயிரக குட்டி - மயிரககுட்டி புழுவி
ன பழையவடிவுதானே மாறி வண்டிகளாய்ப் போகாநிறகு
ம்—மற்றோசகது பண்டைய வுருவகதானே வேட்டுவ னு
ய்ப்பிறக்கும்-வேடுபொரு புழுவின் பழையவடிவுதானே வே
ட்டுவாளியாகப் பிறவாநிறகும— கண்டிகொர யோனியெய்
லாங் கண்டிததால் மாறும் - கண்டிபாளுக கீடாக என்பத
தநானகு தாருயிரம் போவிசுரும ஒரு யோனியாக அச்சமா
றிப் பிறக்கும்-வடிவ வறியாயாக -- எனதே கொட்டன் சுமய
மெல்லாம் - இப்படி யச்சமாறிப் பிறக்கும் எனதே எலாச்ச
மயவகளும பொருட்குறித பொருளாயிருக்க, — இச்சொன்
கொட்டன்வகே - அச்சமாறுவது நீ கொண்டிருக்கிற வி
கத வததம் எதிலே கண்டி கொல்லுகுறா.

இதனற் சொல்லியது, கண்டிதத, கீடாக மயிர்க்குட்டி
ப் புழு அச்சமாறி வண்டிகளாயும், பசுபட புழு வச்சமா
றி வேட்டுவாளிகளாயும், அச்சமாறிப் பிறக்கும்-வடிவம், அச்
சமாறுகின்ற பட்டாசாரிபனை நோக்கி மருளிச்செய்தாரான
து முறைமை யறிவித்தது

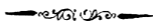
சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மயிர்க்குட்டி வண்டிகளாகிமாறும்- இம்மையின மயிர்க்கு
ட்டி வண்டிகளாகிமாறும், — மற்றோச்சகதுபண்டைய வுருவக்
தானே வேட்டுவனாய்ப்பிறக்கும்-புழுக்களபழையவடிவமே வேட்டு

வேனாகவு மச்சுமாறுகல்,—கண்டுநிகாள்-கண்கூடா யறிபக்கிட
 ததலானும்,—கணமததானபோவிடெல் வா மாறுமெனறே - க
 ணமதநிறுகேற்ப யோனி மாறுகலுமு னெனவே,—சமயமெல்
 லாகவகாண்டன - எல் வாசசமய நூல்கட்கு மொப்பமுடிந்த
 தாகலானும்,—இசசொனீ யெங்கேசொண்டது-நீயககாட்சியள
 ளையோடு முரைபளவையோடு முரணிககூறு வகூறறுப போவி
 யென்பதாம

மறைஞானநேசிகா உரை.

இத்யமுத

அகலியை கல்லகாஞ ளரிபல பிறடியானான், பக
 லவன் குலத்திறறோனயிப் பாரொலா முழுதுமாண்டு,
 நிகரிலா வரசனாகுஞ சிலம்பிநீ யிலகம்போறறக்ச, சகம
 தி லெலிதானானறே மாவலி யாயத்துத்தானே (சுச)

(இ - ள்) அகலி கௌதமா பாரி யகலியாதேவிபைத கே
 யை கல்ல வேங்கிரன காழும் றத தீன—வறுகண்ட
 தானுள் வா சாபதகா லவா கல்லானுள்

அரிபல பிறவி மாயனுமசெய்வ் கூாமம் வராக காரசிங்
 யானுண் கம் வாமணன இராமண பரசுராமண பலப
 பத்திரராமண கருட்டினன எனப் பிருசுசா,
 பத்தாற றசாவதாரததை யெடுககப்பட்
 டான.

பகலவன் குல சிலநதிப்பூச்சி சூரிய வமிசத்திற் செங்க
 த்திறறோனயிப் ட்சோழநாயனாராய்ப் பூயிமுழுது மாண்
 பாரொலா முழு டொப்பில்லாத ராசாவானது.
 துமாண்டு நிகரி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௮௩

லா வரசனாகு

சிலமடீ

நீ இலகமபொ பெரி வுலகமாதிய திருமறைகாடடிற்
 த்நச சகமதி லெ நீருவி ாசுத து னடின பு னலியபலதநா
 வி சா னனறே லன சீரு எலி மாவலிபா யெலலாருக தோத்
 மாவலி யாயத திரகுசெயபப பிதநதது ஏ - று

தததானே

மாவலியாயினுனை பென தீநீனை யுயாதினை வாயபா
 டாகக கூறுவா

“உகபட் னுவாப்பி னொதினை மறறெனரு - மயக்கமல
 வென்றே மதி” எனபதரு லகனை யதிக

ஓகார மீறததை.

தானதை

ஓகாரக சேதநம்

இதற்கு காமிகாகமம், காந்தபுராண னெனவதிக.

“நிறைநறைக் காமிகனனி வீ அடெரி திபநகனனைக, க
 னைநிறத தெலிகனமுககாற் சுடடிடக் கனனறுதுண்ட, தி
 னைகடன் மனனுமவி னனு நீண்டவா னுலகமெலலாங், குறை
 வரக கொடுபாபோலுல கொறுகைநி ரட்டனாரே” (சச)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதற்குகாரணம்

(அகலிகைகல்லதானான ியினுனை) அகலிகைகல்லலாயிரு
 ந்தாள. மகாவிஷ்ணு மீன ஆமை கேழல் நாரசிம்மம வாமகர் மு
 தலாகிய பலதேகங்களுடெடுத்தார். பூர்வத்திலே சிலந்தியூயி.

கூ அசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ருகவரர் சூரிபவம்சச்சிலே சோழராஜாவாகஜந்த பூயியெ
லலாமாண்டரா இகவநியும், பூாவம எலியாயிருகதவன ஒரு
புண்ணிடவிசேஷக திருவே மகாபலியனனும் நாமதகையு
டைய வசுரனாகி மூன்றுலோகதகையு மாண்டான

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

வெளிப்படடை

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

அச்சு அழிந்தே மாறுதலும் அகலியை முதலியோராமாட்
டிக் கேடகப்படுத்தலான, யாண்டிமவவரதே தெளிதப்படுமென
பதாம

அகலியை முதலியோரகரு அங்ஙன வாழியதரு சாபவரு
ளகளானாயதனநிக கனம மாததிரைபாறைய டுருகலான, அ
ணவேபழி யாண்டிமவவாறு கோடல் பபாருககாதென்பா
ரை கோகதி பெழுந்தது வருகு செய்யுளென்பது

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

முனசொன்ன சேதனங்கா அசேதனங்களாக மாறிப்பி
தக்கும் தனநியு மசேதனங்களு யாழியிடகருமென தருளிச்
செய்கிறா.

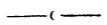
அகலியை கல்லகாளுள்-சேதனவாக்கததி லுண்டாகியவ
கலிகையென்பா ளொருத்தி யசேதனவாக்கததி லுண்டாகிய

உ—சூத்கிரம். அத்விதஇலககணம். கூயிரு.

கல்லாய்ச்சனிதாள்.—அரிபல பிறவிபாணை-புருஷோகர
மன பிருகுவென்பா னொரு ருவம் சாப னுவே மச்சமுத
லான பத்துச சகநகரீயு பெரிசுதான — பகவய - சூ தவி
த்தே.சநிப பரலொர முமுதமாண்டி கீரிஸ வரக - - சி
லமி - ஒரு சில மயிபாண்டி சூதி பெட் ராசுதார - - சா
முலகவிஷத்திலே புகது, பூவேக மீ ராசெயு என ர - - ப
ராசசியமப னணி, ஒப்பிலாத கிரா ராயிருதான - - புவய
நிபுர.—கீ மில மபோதந = கமலி வெலிநாணனவே ராவல
யாயினுனே-பெரிப பூமயிலு எனயாக லொலலாத - - ன
விக்க, இகத்ப் பூமீயி வ: - - லே பெ ரோலியலலேத க - - தக
படாக மாவெலிமாசப டநா ன

இரகுந சொல்லிபறு, அசுவிருக கலாபபட்டுககவி த
லும, புருஷோகரத டா டல கர ரசுதாபெல் னை பாசு, ர - -
பியிராசாவாகப பிற கைபாலு , எஸ் மாவெலியா - - ர
எயா லு, சன் மகதுக டொக யசுமநிப புககு மராமு
றைமையநிபி - - ன

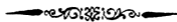
சுப்ரமண்யதேசிகருனா வருமாயு.

உசலிடை - அகவிதயபாணவர, —கல ரா - - லொச
மமுனிவன் டட சாபவசுதாற கல்லாக யசுமுதகீத மாதுசல
ம,—அரி - மாயோருவவன, —பயநிசுயிரா - - ப்ருசமுனி
வன் டட சாபவசுதான மச்சமுரவிட ரசாவதாரவசுனலு
ச்சமுதகீத மாதுதலும,—சிலகதி-சீ மட்பபூசுமாத, —பக
லவன குலசிறீனறி-சூரியவமி-திலுசுதது, —பாரொலா
முமுதமாண்டு-பூயிமுமுதம ஆண்டி,—கீரிஸாவரசனாகும-மு
தல்வனருளா லொப்பிலாத வரசனாக வச்சமுதகீதமாதுதலு;
கூடு

ம்.—எலிதான்—எலிபானது,— சகமதில் இவ்வுலகத்தில்—நீடு
 லகமபோற்ற - இவ்வுலகத்தாரா போற்ற,—மாவெலியாடகண
 றே - முதல்வனருளான மா வெலிச்சகரவாத்தியாய் அசசழி
 நதே மாறுசலும கேடகப்படுதலான யாணடுமவ்வாதே தெளி
 யப்படுமென்பதாய்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலவனைநோக்கி முடிந்தது முடிந்தலென
 னை கந்திரவத்திபா லுணாத் தகிரூர்.

செப்பலைய மாறவேறு சிலர்விதி யாலேகன்மா
 ல், வைப்பறும் யோனியெல்லா மாறிவந திடாவிவ
 தெனனி, நெப்படி யாறுருசெய்திக விறைகரி யாவ
 னெனாதே, முறப்பட மொழிந்தேனெல்லா முதல்வன்ற
 ன் விதியேயாகும். (சுரு)

(இ-ள்) செப்பி சிலவாணமாககள் கனமவசத்தாரே நர
 னாய் மாற ரானவாக ளிச்சனனத்த மந்தநரராயே பி
 வேறு சில தக்குறாறுபோல், சிலவாணமாககன் மா
 ர்விதி யாலே றுமற் சில சனனவசஞ்சுத் தோனறுவது
 கொண்டே பெல்லா யோனிகளுந்தான மா
 றுதெனறு நீசவரு வுரைத்தனை காணென்று
 நீர் சொல்லுநீராகில்?

கன்மால் வை கனமததுக டிடாக வுண்டாகப்பட்ட
 ப்புறும் யோனி வெல்லாயோனியு மாறிப்பிறககுமோ. மாறி
 யெல்லா மாறிய ப்பிறவாதகாணு மெனவில்?
 நதி—விவகெ
 ன்னின

எப்படி யானு அப்படி நீ சில மாறாமலும் வருமென்றது
ம நமக்குச சிறிதொப்புக்காண

நீ சேர மாறா தென்றாற்போல நானு சேர மாறுமென்று
சொல்லவில்லை

செய்திருக்கிற கனமபலங்களுக்குப் பரமேசுரா சாட்சி
கரியாவென்ன பூதரூபமென்று முன்னே சொன்னேன
மே முற்படமொ
ழிகதேன

எல்லா முடல் லுகையாலே காத்தாவிருடைய நிபமகதி
வனநன் விதியே லுலே யிர்தச சகதசெல்லா மாகாநிறகும
யாகும எ-ழ.

இகறகுக் காரணமதது மதங்கததுகு சிவதருமோதகர
த்து மெனவறிக. (சுரு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

செப்தினும்மாறவேறு சிலாவிதியாலே - அச்சுமாறம்
படி சிலர்சாபததினும் வரத்தினும வரதரைச் சொன்ன
ரல்லது— கனமாலவைப்புறு மியோநிக்மல்லா மாறிவந்தி
டாவிவகெனவில் - கருமத்தினுலே அச்சுகள யோநிமாறி
யிவ்விடதது வகதிடாவெனவில்,—எப்படியானு செய்துகி
றை கரியாவென்றே முற்படமொழிகதே நெல்லாமுதல்வ
ன்றன் விதியேயாகும் - எல்லாவகையினும் ஆனமாக்கள செ
ய்யும் கருமங்களுக்குக் காத்தாவானவன் சாட்சியென்று முத
லேதெனியச்சோனும். சீழ்ச்சொன்ன கோபப்பிரசாதத்தி
னு லுருமாறிவத்தது அகதகர்தாவாலாகையால் எல்லாவருநீ

களும் கருமத் தக்கீடாக முதல்வனுடையவிதியினாலே மாறிப்
பிறக்குமென நறிவாயாக.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

அகலிகைமுதலோரா சாபததாலுருமாறினது, சுபாவத்தி
னாலு அல்லவென வுதர முறைக்கென்றும்.

சிலர் விதியாலேமாற - சாபானுக்கிரகம்வல்ல சில பெயர்
சாபத்தினாலும் வரத்தினாலு மாறி யோனிகள பேசிக்கே,—வே
றுசெப்பினால்-கனமத்தினுன மாறுமென்று சொன்னீர்,—கன
மால் வைப்புறு மியோனியெல் வாம மாறிவகதி—ா விவகென
வில் - கனம நிமித்தமா யுண்டாகுஞ சீராகளனைத்தம பே
சித்து வாராவென்று நீ சொல்லில்,—எப்படியானுஞ் செப்தி
க்கு - சாபத்தினாலே மாறுதலாகுங் கனமத்தினாலே மாறுத
லாகும்,—இறைகரியாவெனநே முற்பட மொழிந்தேன - ஈ
சுவரண சாட்சியென்று முன்னமேசொன்னோம். ஈசுவரானு
னையினும் கனம வேதவாகச் சுககும் பேர் சபிததலால் வ
ரங்கொடுக்கும் பெயர் வரங்கொடுதலால்,—எல்லாம் - யோ
னிமாறுதல் முதலே—த்தம்,— முதல்வனான விதியேயாகும்—
கனமானு சார லீசுர சங்கற்ப காரியமாடே.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மறைகளீசன் சொல் எனபது முதலாக மேற்கூறிப்போ
ந்தமையின், வினைப்பயசெனப் பட்டனவெல்லாம் முதல்வனு
டைய சாபவருள்களே யாகலின், விசேடமினமைபான், ஓரிட
தகிற் கண்டது யாண்டி மொக்குமென்பதாம்.

உ—சூத்திரம். அத்திவிதஇலக்கணம். கூடிசு

விதியெனறது ஈண்டுச் சாபவருள்கண் மேற்று.

இவை யைநதசெய்யுளானும் மீமாஞ்சுகரி லொருசாரார் மதம்பற்றி ஓசங்கித்துப் பரிகரித்து, 'தானபல பேதங்காட்டி' என மேற்கூறியது சாங்கிககப்பட்டது.

அற்றெல், நோக்கற்றை நோக்கி நிற்குமுயிரா, மற்றேரர் சினைப் பற்றுதல் யாவ்வனரு செல்லுமென்பாரா நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளைபது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

மீளவும் பட்டாசாரிபன ஒருயோனி மற்றொரு யோணிபாக மாறிப் பிறவாதென்று சொல்ல, அவனை நோக்கிப் பரமேசுரனுலே யோனிகளெல்லா மாறிப் பிறக்குமென்று மேலும் ருளிச்செய்குரா

செப்பினுப் மாறவேறு சிலர்விதி யானே - வேதாகமங்க ள் சொன்ன முறைமையனறியே வேறே சிலர் நியமிக்கப்பட ட நியமங்களாலே யோனி மாறாதென்று முன்னேசொன்னாய். அதுவனறியும், - கனமால் வைப்புறு மியோனிமெல்லா மாறி வக திடாவின்கெனவில் - கனமங்களுக்கீடாகக் கற்பிக்கத்தக்க யோனிகளெல்லா மாறிப்பிறந்து வாராதென்று நீசொல்லில், - எப்படி யானுஞ்செய்திக் கிறைகரி யாவனென்றே முற்பட மொழிந்தேன - எல்லாப் பிரகாரங்களாலும் கனமங்க ளுக்குப் பரமேசுரன் சாட்சியூத வானென்று முன்னேசொன்னேன், - எல்லா முதல்வனறன் விதியேயாகும் - ஆணையால் சர்வமும் பரமேசுரனுடைய நியமத்திலே ஆகாநிற்கும்.

இக்கூற்ற சொல்லியது, யோனிகளெல்லா மாறிப்பிறந்து வாராதென்று சொன்ன பட்டாசாரியனை நோக்கி; பரமேசு

கூகூ 0 - சிவஞானசித்திவார் சுப்பிரமணியம்.

ரஜஸ்தாய வாக்கினையாலே கன்மத்துக் கிடாக மர்நிப்பிறந்து வருமெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

வேறுமாத - மறைகளிசனசொ லென்பது முதலாக மே ற் கூறிப்போகலமையி னச்சுழிகதே மாறுதல்,—சிலர் விதியா லேசெய்யினாய - சிலர் சாபவருளாகளா ளுபதனறி,—கனமா ல்வைப்புறும் யோனியெல்லா மாறிவந் திடாவி வகெனின - கனமமாபுகிணைக் கேதவா யோனிகளி லுயிராககழித்த மாறுத லினறென நீசொல்லில்?—எப்படி யானும்—எவ்வகையானும்,— செடதிக கிறைகரி யாவனெனறே - உயிரகளசெய்யுங் கன்மங் கக்கு முதல்வன சானறென்பது,— முற்பட மொழிகதேன - முன்பே யறியககூறினமையின,— எல்லா முதல்வனறன விதி யே யாகும்—வினைப்பய னெனப்பட்டனவெல்லா முதலவனுடைய சாப அருளகளேயாகலின, விசேடமியமையா ளூரிடத்தி ற கண்டது யான்கிமொகும்.

இவை - (5) - செய்யுளானு மீமாருசுகரில் ஒருசாரார் மகம் பற்றி யாசங்கிததுப் பரிசீரிதது, 'தானபல பேதநகாட்டி' என மேறகூறியது சாதிக்கப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

—உருக்கி—

இங்ஙன மெய்தியது விலக்கப் பிறி தவிதிகூறி, மேற் கனமு மாணமாவுந தம்மிற் பொருந்திக கா ரியப்படாது, ஒரு கருத்தா காரியப்படுத தவனென அணர்த்துகிறார்.

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௬௬௧

அவ்வவ யோனிதோறு மவ்வவ வுலகந்தோறு
 ன், செவ்விதி னநிந்துகன்மஞ சேர்ந்திடா சீவனசே
 ரா, விவ்வகை தம்மீறசேர்வு மீறையெய லாறையெ
 ய்த, வெவ்வுரு வுநதனகனமான் மாறறுவ னீறையெ
 றுனே. (௬௬)

(இ-ள) அவ்வவ நரா மிருக பசுபடமுதவிய யோனிக
 யோனிதோ டோறு ம
 றும

அவ்வவ வுலக பூனோகமுதவிய வுலகங்கடோறும
 க்஠ோறும

செவ்விதி ன கனமஞசுடமாதலா லநதநா போனிக
 நிக துக னமஞ டோறு மநதநதப புவனங்கடோறுக கா
 சோந்திடா சீவ றுக்கச செலவமடடாது ஆனமாயு மஞரு
 னசேரா னமாதலா லததநேறந வடிவையெயிடுக தா
 னடுள்ள போகங்கடாப புடகமடடாது.

இவ்வகை தம இநதக சனமததையு மாணமாளயயங கூ
 மிறசோவு மீறையெ டடிக காரியப்படு றுவதுவ காசநாவனது
 செயல் செயல்

ஆறாற் செப்த காசநாத காறாகவே யந்நது செயமதக
 வெவ்வுருவுந த கக சாராததியமுடைய றுணையா லெல்லா
 ன்கனமாண மா றுபங்க்நிநு மாணமாககூ செய்த கனமங்க
 றறுவ னீறையெ றுக் கீடாக மாறிப்பிறப்பிபண. ௭-று.
 னுறனே.

ஏகாரக தேற்றம்.

இநதற்குப் பாக்஠ிபையினு மகங்கத்தினு மறிக. (௬௬)

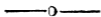
சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

அவ்வவ யோனிகோறு மவ்வவ வுலகநோறுஞ் செவ்வி
 தி னநிதகனமஞ் சேரத்திடா சீவனசேரா - காம்பலம புசி
 பபதான தேகங்கனையும் போகங்கனையும் கனரூபறிந்து காமமா
 னது ச-மாக்கடால் ஆனமாவுசுருப பொருந்தவழியாது. ஆன
 மாவுவ கிருகிருகிருகைகயால் தானாகப் பொருந்தவழிபாண,—
 இயவகை தமமிற்சோவு மினைசெய லானுற்செய்த வெவவரு
 வுநகனகனமால் மாறறுவ விறைவனரூனே-கனம்பலத்துக் கீ
 டான தேகங்கனையும் லோகங்கனையும் மெல்லாதகையுங் கூட்டுகி
 றது காத்தாவிருடைய கிரிபாசத்தியாகையா லவ்வவா செய்க
 கனமத்ததுக் கீடா பெல்லா வருக்கனையு மாறிப்பிறகுமாறு க
 ராததாவே செய்வன

குரானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவன செயலாற் சிவன கனமமிணநி ம பொருந்தி யுறு
 மாறுகல முதல பலத்துக் குபரியாகங்கனாமென றுரைக்கின்
 றா

அவ்வவ வுலகநோறும்-பூலோகமுதலிய புவனங்கடோ
 றும்,—அவ்வவ யோனிகோறும் - அந்தந்தப் புவனத் துதிக்கு
 ந தேகங்கடோறும்,— செவ்விதி னநிதறு-மாறுபாடினறிப் பு
 ததிபண்ணி,—கனமம், அறிவினமையால்,—சீவனைச் சேர்த்தி
 டா-சீவனைப்பொருந்தா,—(சேர்த்திடா வென்று பாடமோதிற்
 கனமந தானே போகம் புசிப்பவனாகும், சீவனைப் பொருந்தா
 து, சீவன சிந்தறிவாக்கையா லவைகளை உறித்தது),—சேர்த்திடா

உ—சூத்திரம்: அந்விநிலக்கணம். ௧௧௧

ருந்தா—இவ்வகை தமயிற் சேர்வும்—(சேர்ந்தடா வெனற பாடதகால்) இந்தமுறைமை பொன்றுக்கொன்று சேவசீரங்கள் பொருத்ததலுஞ் சேவகனமங்கள் பொருத்ததலும் சரீரசனமங்கள் காரியகாரணமாய்ப் பொருத்ததலும்,— இறைசெய லானால் - சிவன செலுத்த வுடாமானால்,—செய்த வெவவுருவுமபண்ணப்பட்ட வடிவங்களெல்லாம்,—தங்கனமால் - ஆவரவாபண்ணின கனமத்தகட்டாக—இயற்று வ னிறைவன ருனே-சிவன ருனே பண்ணுவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மாயை வினைகளைக் காரிப்படுத்தி உயிர்க்குச் சேர்த்து வரல் இறைவனேனென்பது மேற் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டவையின, ஆஃத உயி முதலியவற்றின செவலனமையான, இறைவன செய்தவகளை இறைவன மாற்றுத்தகளை ஆசுவனை பென்னென்பதாம்.

இவ்வென்பது வகரலீற்றுப் பல்வறிசொல்

இவ்வென மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல் இவ்வாறு அச்சமாறித தோன்றுமாயிற் சற்காரிய வரத்ததிக்கு இழுககாம் போலுமென்பாரை நோக்கி யெழுத்திது வருஞ்செய்யு னென்பது

நிரம்பவழகியருரை வாருமாறு.

—0—

மீளவும் முன்சொன்ன பட்டாசாரியன் யோனிகளெல்லார்க்கணத்தாக் கீடாக மாறிப்பிறக்கு மொழிந்து வெரருகத்தக

வேண்வேதில்லையென்ன; அவனை கோக்கி கர்த்தாவேணுமென்றருளிச்செய்குறார்.

அவ்வவ போனினோறு மவ்வவ வுலகத்தோறுஞ் செவ்வி சினறிந்துகனமரு சேர்ந்திடா - எண்ணிற திருக்கிற அககத்த போனிகள்தோறும் அதற் கதற்கு, தக்க வுலகங்கள்தோறும் கனமரு சடமாகையாலே, இன்னு னினன்கனமரு செய்தானென்றும், இவனுக்கு இன்ன யோனியென்றும், இன்னவுலகத்திலே யிருப்பனென்றும், இன்னகாலங் கூடவேணுமென்றும், முறைபிறழாமற் குணே பறிந்த கூடமாட்டாது - சிவன சேரா - ஆன்மாவுங் கூட்டக் கூடும்தொழிந்த காணிக் இவை பிறதை யறிந்த கூடமாட்டாது. - இவ்வகை தமயிறகோவு மிதைசெய லாளுல-இதக்க கனமவளரூம் ஆன்மக்களுந் தன்னிற பொருத்திக் காசிப்ப்படுகிற முறைமையும் பரமேசுரனுடைய செயலான படியாலே, - செய்த வெவவுருவுந் தன்கனமான மாறறுவ விதைவனகுணே - ஆகையாலே எல்லா ரூபங்களிலும் ஆன்மக்கள் செய்த கனமத்துக் கிடாக் மாறிப் பிறப்பிப்பண பரமேசுரனதானே

செய்த வெவவுருவுந் தன்கனமான மாறறுவ விதைவனகுணே என்தகற்குப் பிரமானம சிவஞானபோகம் உ - சூ, கூ-வெ. “அவவினைபைச செயவதனி லவவினைஞா தானுலகன்ற ன, கவவினைபிற் காந்த பசாசமபோ - லவவினைபைப், பேராம லுட்டிம பிரானி னசுராரோ, லாதா மறிந்தனைப்பா ராய்கு” என்றும், இருபாவிருபஃத. ககூ-செ “வாககு மனமும் போககுளத தனுவுஞ்-சொல்லும நினைவுகு செய்யுஞ் செயலு-நல்லவுக தீயவு மெல்லா மறிந்த-முறைபிறழாமற் குறைவுநிறை வொணராய்க் - காலமுந் தேசமு மாஸற வகுத்த - நவியுந் தருத்தவி னமி வகாருதியே.” எனனுமதுவு கண்டிக்கொள்ச.

உ—சூத்திரம்: அத்விதஇலக்கணம். ௧௧௩

இதனாற் சொல்லியது, கணமஞ் சடமானபடியாலும் சூன்மாத தனக்கெனை வோரறிவில்லாக படியாலும்; இவையிரண்டையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்திக்றது பரமேசுரனெனனுமுறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

கணம மவவவ யோனிதோறு மவவவ வுலகக்கோறுஞ் செயவிதி னநிகது சோகதிடா - வினை சடமாகலின் அவவ வினைக கிடான தனுக்கீயும் புவனங்ககீயும் நேராக வறிகது செனறடையமாட்டா — னீவனசேரா - உயிரகள சேசனமாயி னாக தமக்கென வறிவினமையா னவையே யவறறது பயனை யறிக தெடுததுக்கொண்டு துகரமாட்டா.— இவவகை கமயிற் சோவும் - ஆதலின் மாயை வினைகளைக் காரியப்படுத்தி உயிரக குச சேர்த்தவான,— இறைசெய லானால்-இறைவனே யென்பது மேற்பாரிசேட வரவையாற் பெறப்பட்டமையின், ஆஃ தயிர முல்லியவற்றின் செயலன்மையால்,— இறைவனருனே செய்த வெவவுருவும் - இறைவன் செய்த வசசை,—கன கன்மான் மாறறுவன் - வினைக்கேற்ப வினைவன் மாறறுதற்க லுசவகை பெனனையென்பதாம்.

இதனானே மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உமதுகர்த்தாத் தூலவுருவை யுண்டாககுமிடத தெ
ந்த வுபாதானத்தி வினறு முண்டாக்ருவனெ

எறு வினவ; அதற்குச் சூக்குமவுடலெ
எறுணாததுகரார்.

மாறியிவ் வருவமெல்லாம் வருவதெங் கேளின்
மெனனிற், கூறிய சூக்குமத்தா முருவெனிற் குறி
யொன்றென்னில், வேறொரு குறியாமாரம் வீரசங்
கிழியுமாகுந், தேறுந் யொருவனாசிச் செயலெலாரு
சிவனாலாகும். (சஎ)

(இ-ள.) மாறிய அந்தகத யோனிசுளினு முலகம்சுளினு ம
வ் வருவமெ சசுமயோனியு மாறிப்பட்டநறு வருவதற்குக்
ல்லாம் வரு காரண மிபாதென்று கேட்குறயாகில,
வதெங்கே நின்
மெனனிற்

கூறிய சூக்கு அந்தத் தூலவுடல்களெல்லாங் கலைமுத
மத்தா முருவெ விய முப்பத்தொரு தத்துவத்தா லுண்டா
னில் காசினற் சூக்குமதேகத்தி வின்று முதிசுரு
மென்று நீ சொல்லில்?

குறி யொன அந்த மாயாகாரியத்தி வின்று முண்டா
மெனவில் சிய யோனிபேதங்களெல்லா மொனறல்ல
வேர வென்று நீ சொல்லில்? அஃதென்று.

வேறொரு குறி பொன்னான தொனமு யிருகருவு மதிற்
யாமாரம வீரச ரேற்றிய வீரசங்கலிமுதலிய வாபரணத்தி
ங்கிலியுமாகும் ன பெயரையு மடையாளங்களை யுந் தனித்த
னி பெற்றாற்போல; வித்தச் சூக்குமதேகமு
ந் தானொன்றையே நின்று நரர் மிருகமுதலி
ய பெயரையுந் தனித்தனி யடையாளங்களை
யும் பெற்றுநிற்கும். அது தானாகத் தோன
றவற்றோவெனில்?

உ—சூத்திரம். அந்விதிலகக்ஷம். கூகூள

தேஹீ யொ ஒரு கம்மியனா லுண்டானதென்று விசா
 ருவனாள் ரித் தறிவாயாக அதுபோல
 இச செயலெ இததப் பிரபஞ்ச காரியங்களெல்லா மொ
 லாஞ் சிவனாலா ரு கர்த்தாவானவ னுபாதானத்தி வினறு
 கும. முண்டாககாநிப்பன. எ-று.

இதற்கு நிசுவாச மெனவறிக. (சுஎ)

சிவாக்ரயோகியநரா வருமாறு.

மாறியிவ வருவமெல்லாம வருவதெவகே நினைநெனவிஸ்-
 இஃத ஸதுஸ்சேகமானது கரும்புதக கீடாக அநேகவி சமாய்
 மாறிவருகிறது எதிலே யுண்டாமெனவிஸ்?—சூறிய சூககுமத
 தா முருவெவிஸ்-ஸ்தூஸ்சேகம் விடமி சூககுமதேகத்தோடே
 ஆனமா போககுவரவு செய்யுமென்று முனசொன்ன சூசுகும
 தேகத்திலே யுண்டாம்,— சூறி பொனநெனவிஸ் - காரணமொ
 னறாகையால் ஶ் காரணகுணதி காரியகுண காத்பந்தே பெனனு
 ம்நியாயத்தினாலே அதி லு ன்டாகப்படட காரியங்களெல்லாம்
 ஒருபடித்தாயிருப்பதனறி வெவவே றடையாளங்க ளாகாதெ
 னவிஸ்?—வேறொரு சூறியாமாரம வீரசங் கிலியும் ஒருவனாலா
 கும - பொன்னொனறியிருக்கச செய்வா னொருவனால வை
 ரமணி சங்கிலி கடகம் குடாதிமென்று வெவவே றடையாள
 மும் பேருமுடையதாம். அதுபோல,—தேஹீ யிசசெயலெலா
 ஞ் சிவனாலாகும்—சூககுமதேகத்திலே நின்றும வேறுவேறு அ
 டையாளங்க ளாகிய ஸ்தூஸ்தேக முண்டாகிதது சிவனாலே
 பென்று நீகெளி.

ஶ் காரணகுணதி காரியகுண காத்பந்தே - காரணத்தின்
 குணங்கள் காரியத்தின் குணங்களை யுண்டாகும்.

காரணகுணம் காரியத்திலே யுண்டாமென்பது காரண மாகிய மாயாவிக்காராதிகள் காரியமாகிய சர்வதேகங்களிலு முண்டென நினைப்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

உருமாறுத லொத்துக்கொண்டு மாறி வருவதற்கு முதற் காரண மேடுதென, சைவ பவுராணிக மதானுசாரியாக்களா யிருக்கின்ற வாசாரியாகள மதத்தினு லுத்தர முறைக்கென்றா.

மாறியிய வருவெல்லாம வருவதென்கேநின்றெனவில்-இ ந்தச் சரா நரா பசு மிருக டக்ஷி ரூபமாபிருகஞ்ச தூலதேகங்க ள மாறிமாறி வருவதற்கு முதற்காரண மேடுதென ந்தேடுகென றாயானால்,—கூறிய சூககுமத்தா முருவெனில்?—சொல்லிய சூககுமகேத்திலே நின்றும் தூலதேக முண்டாமென்று நீர் சொல்லில்,—குறியொன்றெனவில் - சூககுமதேகத்தில் வை சித்திரிய மில்லாமையாற் தூலதேகங்களிலும் வைசித்திரிய மி ல்லாதே போமென்று நீர் சொல்லில்? பொறுப்பொருளாகிய வெரு முதற்காரணத்தி னினது.—வேறொரு குறியாமாரமளி ரசன கிலியும ஒருவனு லாகும்—வேறொரு குறிபாம் பகக்கமும் லீரசங்கிலியுஞ் சரப்பளியு மொருவனு லுண்டாகும்,—தேறுநீ- தெனிகதறி,—இச்செடலெலாம் - இத்தக்காரியவைசித்திரியமும் ஒருவனுலாகும். எவனால்? —சிவனால்,—ஆகும்—உண்டாகும். ஒப்பற்ற பரமேசுரனால்,—ஆகும்—உண்டாம், என்றுமாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

செய்வான தாற்றலான ஒருபொன் வெவ்வே தணிகலங்க ளாய்ப் பரிணயிக்கு மாறுபோல, இறைவன்தாற்றலான் ஒரு

ஆககுமவுடமபு வெவவே றச்சககளாய்ப் டரிணயித்தத் தோ
 னறுத்துணமையான, ஆண்டுச சறகாரிய யாதத்திற கீழுக்கல்
 லை யென்பதார

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

இப்படி யுமருடைய காத்தாவானே மாறிப்பிதகருமென
 ற வடிவுகளெல்லா வெவ்விதத்திலே நின்று சோனறுமென்று
 நீ கேட்கில்? ஆககுமதேகத்திலே நின்று மிகத்த னுலசாரங்க
 ளெல்லாக தோனறுமென றருளிச்செய்குறார்.

மாறியிய வருவமெல்லாம வருவதெங்கேநின்றெனவில் -
 ஆணமாக்கள மாறிப்பிதககைக்கு இறத்த தேகங்கொல்லா மெ
 ன்கேடுகிறது வருமென்று நீ கேட்கில்?—நிற்ப ஆககுமதகார மு
 ரு - வேதாங்கமங்களு குமருமா யிருகருமென்று சொல்லடப
 ட்ட மாயையிலே நின்று மிகத்த தேகங்களெல்லா முண்டாகா
 திற்குர,—எனினி -என்று நீ சொல்லில்,—குறியொன நென
 னில்-அந்த மாயையிலே நின்றும் இறத்த தேகங்கொல்லா மு
 ண்டாகில் எல்லா வடையாளங்களு மொத்திருக்கவேணுமெ
 னறு நீ சொல்லில்,— வேறொரு குறிடாமாரம கீரசங்கிலியு
 மாரும - வேறே வேறே ஒவொரு குறிகளாகத் தோற்றப்பட
 ட ஆரம் கீரசங்கிலி முல்லான ஆபரணங்களெல்லாம பொன
 னிலே நின்று முண்டானுற்போல, மாயையிலே நின்று மெண்
 ணிறந்த வடிவுகளெல்லாக் தோனறுநிற்கும். இப்படிப் பொ
 ணினிலேநின்றும் பணிக ஞுண்டானுற்போல மாயையிலே நின்
 றும்பலவடிவுகளு முண்டாமிடத்தக கர்ஜதா வேண்டியதில்லை
 பெண்ணில்?—தேறுகீ யொருவளுவிச் செயலெனாஞ் சிவனுலா
 ளும்-பொன்னிலே நின்று மித்தப் பணிகளைபெல்லா மொருவ்

ஊண்டாக்கின தனமைபோல் மாயையிலே நின்று மிக்த வடிவு உடெல்லா மொருகர்த்தா வுண்டாக்கவேணுமென்று புத்திபண்ணுவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது, சூக்குமமாயிருக்கிற மாயையிலே நின்றாக தூலமாயிருக்கிற வடிவுக ளுண்டாமென்றும், உண்டா மிடத்தது தானே யுண்டாகாது பொன்னிலே நின்றும் பலபணிகள் பணகிசெயலிலு லுண்டான முறைமைபோலக சூத்த தாவாலே மாயையிலே நின்றும் பலவடிவுகளு முண்டாமென னு முறைமை யறிவித்தது.

‘சங்கமம்’ ‘நராகநாய்’ ‘வண்டிகள்’ ‘அகலிகை’ ‘செப்பிலு ய்’ ‘அவவவபோனி’ ‘மாறி பிவ்வுந்’ ஆகத்திருவீருத்தம ஏழும பட்டாசாரிடன.

இவையிற்றுக்குப் பிரமாணம் பரபட்சம் அவனமறுப்பு. சித-பர-பட்டா-மறு; க செ. “ அழிகின்றதால்வினைக ளாகி னறவாறெனெரு வதமங்கி யானபரிசே, பொழிவின்றி போ தனமு மறவுண்டிராம்வினைக ளுறுகின்ற வாதெனெனலாக, க ழிகின்றதாலறிவு வினைத்திடாவினைஞர் கருமங்களுடியுறவோ ர், பழகின்றியேயுதவு மதபண்பதாகவருள் பரமனக னாகும் வினையே.” எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இவவுருவமெல்லா மாறிவருவது-அந்தே லிவ்வாறச்சுமர ிறித் தோனறுவது,— எங்கே நின்றெனினில் - யாங்குண நின் றெனின்,— உருவெனிற் கூறிய சூக்குமத்தாம்-தூலவுடம்பாழி னங்குணங் கூறிப்போத்தகன் மூலமாகிய சூக்குமஉடம்பினுண் டாம்,—குறிபொன் றென்னின் - காரணமொணறுதக் காரியம்

பலவாத ஸமையாதெனின்,—ஆருவனல் வேறொரு குறியாம்-
செய்வான தாற்றலா னொருபொன்,—ஆரம் கீசசங் க்லியும்
ரூம்—ஆரம் கீரசங்க்லியுதலிய வெவ்வே றணிகலகனாய்ப்ப ப
ரிணயிக்குமாறுபோல,— சிவனா விசெயலொலா மாகுட - இ
ஹவனதாற்றலா னொரு சூக்கு றவுடமபு யெவவே றசுக்கொ
ய்ப் பரிணயித்த தத தோனறுச லு னமையின,— நீக்கற-ஆண
டு சற்காரிய வாதத்திடு சமுக்கலலையென்பதனை நீ தெளிவாயா
க என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் புத்த, நீசொலைய தூலயருவிர்க்கு க
ரணம யாகென்று வினவ, சூக்கு றமென
றுணாததுகூறா

சூக்குமம் கெட்டுந் தூலந தோன்றிடா சூக்கும
த்தி, னாக்மியோ ருடல்திடப்ப தினறுட லாகுத்த
ன்மைக், கோகடிய சத்தியுண்டாயுட றுங் காலமும
று, நீக்கிட மரம்பின்வேயோர நீணமர நிகழ்த்துமா
போல். (ச-அ)

(இ-அ) சூக்கும ராயகாரிய ராகிய சூக்குமநேகக கெ
க் கெட்டுத ட்நித தூலமாகிய கேகாகிய பிரபஞ்சங்க
தூலந தோ டோனறாது.

ந்நிடா

ஆனால் சூக்குமநேகத்திலே பலவுடல்களையும் பண்ணிவை
த்திருக்குமோ, அதற்குக் காரணம் யாதெனின?

ஆக் சூ முத்தி நித்தியமுமாய்ச் சூக்குமமுமகதியுடைய காரண
கூசு

ஐக்கியோ ரூட வினக ன்றோடும்புங் கிடப்பதில்லீ;
 க்குடைய திறை

உட லாக்குக்
 தனனைக நோக
 சிய சததியுண்டா
 யுடாரும்

அந்தத் நோகுகளை யுண்டாக்திறந்
 சனிடத்தில் யோகசியமாயிருக்கிற கரிபாச
 ததிககு ரூடகமாயிருக்கிற மரையை யதி
 ட்டித தகொகாணி னுலவுடல்களை யுண்டா
 ககாநிற்கும்.

காலமுற்று நீ
 க்கி மரம்பின
 வேரோர் நீண
 ர நிகழ ததுமா
 பேரல.

யாதாமோ மரததுக கிறுகியான கால
 மவநக காலத் தகளை வெடடினவிடத் தக்
 தத னுலங் கெட்டாலுர் அந்ற்குக் காரண
 மாசிய வேருண்டா யிருக்கையால், அதனை
 தும பெரியமரமான துண்டாகு முறைமை
 போல். ஆகலால் அந்தச்சுருத்த சத்தி
 யான்மகமா யிருத்த தானே வியத்தியான
 மகமாப் விளங்காநிற்குங்கான ௭-௮

இதற்குக் கிரணுகமத்த மிருகேத்திரத்த மறிக (௪௮)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மே கை தவிருததம் மானவகனுடைய ஶீபிரஸ்கத்தகரு
 உதந்ரம

ஶீபிரஸ்கம - கேள்வி

ருகருமத கெட்டுத் துலத்தோன்றிடா - வித்திலே மரமு
 ண்டாணபோத விக்கழிந்தாப்போல ஸ்தானகேக முண்டகம்
 ஶோத ருகருமதேகம் கெடாத.—ருகருமத்தி னுக்கியோ. ரு
 ட்ல்குடப்ப தினை-மண்டக வசனைவைப்போல ருக்குக்கே
 த்திலே ஸ்தானகேகங்கீசுப் பண்ணுகாத் திருப்பதயில்லீ—

உடலாங்குத்தன்மைக் கோக்கிய சத்தியுண்டா யுடறும் - ௨. உடலானதை யாக்கும் பரிசெப்படிபெணனி? பரமேஸ்வரனுடையவலிபதொரு சத்தியுண்டாகவே யதினாலே சூக்குமரே கத்தி விருகதம ஸ்தலாதேக முண்டாம் உதெவ்வாறெணனி?—காலமுற்று நீக்கிட மரம்பின்வேரோர நீன்மர நிகழ்தது மாபோல் - வடவிருட்சமாணது கெடுக்கலஞ் சென்றுபட்டும் அதன் வேராகிய விழகிலே விருட்ச முண்டாவதபோல.

வித்தினாலே விருட்சமாகிறதுபோல பரிணாம வாதமுமல் லை, பிராயத்திலே பிருதவியாகி பூதங்களும் சூக்குமரூபமாக மாண்பிலே யிருகது சிருஷ்டிகாலத்திலே அவைக ளாவைகனே ஸ்தலாருபமாமெனனும் பாசுசராததிராதி மதமுமல்ல, வேரிரு ககெவமரமுண்டானது சூக்குமரேககத்திலேயே ஸ்தலாருபுக்க ளெல்லா மீஸவரசத்தியினாலே யுண்டாமென்று கூறப்பட்டது.

ஞானப்பிரகாசருடை வருமாறு.

பால் தயிரானதுபோலச் சூககுமரேகக் துலதேகமாய்ப் பரிணமித்ததுக் கெடுமோவென்ன, கொடாதென றுணர்த்ததி ஞர்

சூக்குமல் கெட்டுத்துலக தோன்றிடா-சூக்கும சரீரம்மு த்துக திரிந்தத் துலசரீரமரகரது.—சூக்குமத்தி னுக்கியோரு டல் கிடப்பதினறு-தாய் சரீரத்திற் பின்னை சரீரம்போலச் சூக் குமசரீரததுட லேசரீரம பரிணமித்திருக் தண்டாயதில்லை.— உடலாக்குத் தன்மைக கோக்கிய சத்தியுண்டா யுடறும்-துல சரீரமரக்குகந் கருகமராகிய சாமர்த்தியம் சூக்குமசரீரத்திற் கு ளுன்றிதம்ச் சூக்குமசரீரக் துலசரீரத்திற் சூக்குமத்தும்-சூக்

முற்றும் - காலந்தோறும்,—நீக்கிட மரம்-விருக்தத்தைச் சே
திக்க,—பின்னவோர்-அநதவிருக்தமூலம்,— ஓர் நீண்மரம் நிகழ்த்
துமாபோல்-மறறொரு நீண்டமரத்தை யுண்டாகருவது போல.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அங்ஙனஞ் சூகருமவுடம்பி வினதும் இத் துலவுடம்பெல்
லாம் வருவது, ஆரம விசுவகலி யானுற்போல ஒன்று பிதி
தொனருவது மனது. விதது மரமாளுறபோல ஒன்று கெட்டு
ஒன்று தோன்றுவதுமனது. மங்கலிக்ழு கல்களபோல ஒன்று
னக னென்று க--ருது னோன்றுவதுமனது. மறறெனனெய
வின்? மரவேரின மறறொரு மரம்போலச் சூகருமவுடம்பிதது
லவுடம்புகள சத்திருபமாயிருது தோன்றுவன வென்பதாம்.

சுறகாரிப மாகுறகட்படும் விசே--வ கூறியவாறு.

யோககியம ஓககியமென மரீஇயிறறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

புததன சூகருமத்திலே கினதும் ஒருவடிவு தோன்றுயி
டத்த அநதச் சூகருமங் கெட்டுப்போய் துலநதோனதும், மீ
ளவும் பலவடிவுகளும் அநதச் சூகருமத்திலே தோன்றுமென
கிறதளப்படியென்று சொல்ல, அவனை மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

சூகருமங் கெட்டுத் துலநதோனதிர - சூகருமமாகிய
மாயை கெட்டுத் துலமாகிய தேகாதிப் பிரவஞ்சக தோனஞ்
து; அநதச் சூகருமங் கெட்டுத் துலநதோனதும், லந்தக் சூகரு

உ—சூத்திரம். அக்ஷிதஇலக்கணம். ௧௦௮

மத்தியே யோருடல் பண்ணிக் கிடக்குமோ என்று நீசொல்லீ
 ல்—சூக்குமத்தி னாகையோ ருடல்கிடப்ப தின்று-அநத மாயை
 யிலே யோருடம்பாய்ப் பண்ணிக் கிடப்பதயில்லை ஆளு வதன்
 டாகிறபடி பெப்படி யெனலில்—உடலாகருகதனமைக கோக்
 கிய சததியுண்டா யுடறரும-தேகங்களை யுடலாகரு முறைமை
 கரு அநத மாயையினது ஓங்கப்பட்ட சததியுடலாயிருநது, தே
 காசிப் பிரவஞ்சங்களை யுடலாககாநிறகும் அதென்போலவெ
 னலில்—காலமுற்று நீககிட மரம் - ஒரு மரத்துகருப் பக்குவ
 ம்வத் ததனை வெட்டிடபோட்ட வளவில்,—பின் வேரோர் நீ
 ண்மர நிகழ்த்துமாபோல் - அதுக்குக் காரணமாகிய வேர்கிட
 க்கையாலே அநதவேர் தவலிடத்திலே நின்று மீண்டு மொரு
 நீண்டமரத்தை யுடலாகருகிற முறைமைபோல, மாயையிலே
 நின்றுத் தேகாசிப் பிரவஞ்சங்களை உடலாகருகிறபடியும் இத்
 தன்மைதது.

சூக்குமங்கெட்டுத் தூலகதோன்றுமென்று புத்தகன் சொ
 ன்ன விதற்குப்பிர மாணம சித்-பர-அவனாதம,௧-௧௨ “தேர
 ற்றிய பொருள்கொல்லா நாசமா மென்றுசொல்லு, மாற்றமு
 ன னுலாதகல்மறறை மிகுத்துரை வழக்கினுண்ணை,போற்றிய
 பொருள்கண்க்குப் போனது போல்முசிரகது, வேற்றுமைப்
 பட்டதெனகை மிகுத்தரை யிலவழக்கே.”

சூக்குமங் கெட்டுத் தூலகதோன்றிடா தென்று அவனை
 மறுத்ததற்குப் பிரமாணம. ஷெ.மறுப்பு, ௧௪-௧௫. “அங்குரம்
 வித்தின்கேட்டிற் றேனறுமதுபோல வனைத்தருவுங் கெட்டு
 வழி யாகுமெனனி, லங்கவற்றுக் காக்கக்கே டறைந்தாயெல்
 லுமெனித்தமெனு முறைமறந்தா யருளுமாளுய்நீ,இங்குமுனை
 யுநிமரமா பெழுத்தின்கிச்செல்லா நிறத்ததே பெழுத்தயடி வி
 ல்லாதென்கணில், மங்கியிடாதே பரவதருள விருத்தருவக்யம் வ

கும்வடிவு தீர்த்துநின்ற மாபுக்கானே." என்னுமதுக் கண்டு கொள்க.

இதனூற் சொல்லியது, சூக்குமங் கெட்டித் துலக தோன் குதெனமும், சூக்குமத்தக குளளே துலம ஒருவடிவாயிராதெ ன்றம, ஒருமரத்தை வெட்டிப்போட வகத மரத்தின யோக்ட, க்த மீளவு மொருமரத்தை யுண்டாக்கிப்போல மாயையிலி னின்று தேகாதிப் பிரவஞ்ச முண்டாமெனனு முறைமையும, அ நிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(அங்ஙனஞ் சூக்குமவுடம்பி னின்று மிததுலவுடம்பெப் லாம் வருவது ஆரம கீரசவக்லி யானூறபோல வொன்று பிதி தொனறுவது மனறு) சூக்குமங் கெட்டித் துலகதோனநீடா- வித்தமரமானூற்போல ஒன்றுகெட்டு ஒன்று தோனறுவது ம ன்று,—சூக்குமத்தி லாககியோ ருடல்க்டப்ப தினறு—மதிக்கெ முகலுகள்போல வொன்றினக னென்று கிடகது தோனறுவது மன்று. மற்றெனையெனிச,— மரங் காலமுற்று நீக்கிட—மர மானது அதற்குரிய காலநீங்க,— பின வேரோர் நீணமர திகழ் த்துமாபோல்—பினமர வேரின மற்றொரு நீண்மா முண்டாதல் போல,—உடலாககுந தனமைககு - சூக்குமவுடம்பிற் துலவு— ம் புண்டாதற்கு,— ஓக்கிய சத்தியுண்டா யு—றரும்—யோககிய மரண சக்திருபமா யிருகது தோனறுவன வெண்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீளவு மவன் சூக்குமதேகத்தி விந்துக் துலவுகு

உ—சூத்திரம்; அந்விதிவகணம். சூரன்

வாதவரவேண்டிமோ, கன்மத்துக்கீடாக வுண்
டாமெனன; மறுததுணாததகூரர்.

விதிப்படி சூக்குமத்தித யுருவரும் வினையாலவகே
யுதித்திடா வருவமாக வருவரு மரங்களவித்திற
கதித்தெழு மரமும்வித்துவ கழியம்பி னறியுருகக
மதிக்கெழுக்கீலகாபோலவருவதுபோவநாமே. (4க)

(இ-ள்.) விதிப்ப காதகாவின தாக்கீணயாற் சூக்குமதே
டி சூக்கும கதறி வினறுத் தூலவருத் தோனறும.
ததே யுருவ

ரும்

வினையாலங் கனமத்துக்கீடாகச் சூக்குமதேகத்தி வி
கே யுதித்திடா னறு தூலதேகங்க டாமே யுண்டாகமாட்
வருவமாக டாது.

உருவரு மரங் சூக்குமமாகிய விதறிலே தூலமான மர
கள்விதறிற் கதி ங்க ஞானடானதுபோலச் சூக்குமதறி வின
த்தெழும றுத் தூலகேகமுண்டாம்.

மரமும்விதது மொருகாலத்திற் சேரவு
ங்கழியுமபின் னழிபக கண்டே! அதுபோல மரக் தோனறி
ழியுரு சூக்கம் னவிடதது விததழிகது போலுறபோலத்
தூலதேக மழியுமபொழுது சூக்குமஞ சேர
வழிகது போங்காணுமெனவிடல்! அஃதனறு.

மதிக்கெழு க சந்திரனுக்குப் பூரணகலை, பதினாற ம் கா
ணுகள்போல வரு ரணமாகிய யொருகலை யெப்பொழுது மழி
வது போவதா யாமனிற்க, மற்றககாரியகலைக னொவ்வோ
மே. றிடங்கனிலே யொடுக்கிநின்று பின்பு கருவி
ற முறைமைபோல; காரணமாகிய மரையடி

ழியுமநித்திலே, தாரியமான சூக்குமதேக

மாவிய தத்துவங்கொழிந்தக்கூடும். இகளை யொழிந்த துணதேகங்களைப் போலவழியா தாகையால், காரியகாரணங்களுக்கழிவின்றி யிருக்கவே, காரியப்பட்ட தேகங்களு மிவை யிறகு லுளடாகாநிறகும. ஏ-று. (சக)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேலிதுவு மதற்கே புறநடை

விதிப்படி சூசகுமத்தே யருவரும் வினையால் - கர்த்தாவ னுடைய அருளுகுப்படியிலே சூசகுமத்தேகத்திலே கருமத்தக் ட்டாக ஸ்தூலதேகமுண்டாம.— இவகே யுகித்திடா வருவமா க-இவ்விடத்த சூசகுமத்தே மில்லாமல் ஸ்தூலதேக முண்டா காது,—உருவரும் - சூசகுமத்தேகத்திலே ஸ்தூலதேகமுண்டா ய் வரும் எய்வாரெனவில?—மரங்கள்வித்திற கத்திதெழுட்- சூசகுமமாகிய வினையிலே ஸ்தூலமாக மரங்களுண்டானது போல,—மரமும்வித்தங் சழிபுமபின னழியுளு சூசகம்-வித்த ழிந்து மரமாய் மரமு மழிபகண்டதுபோல, சூசகுமக் கெ ட்டி ஸ்தூலமாக ஸ்தூல மழியுங்காலத்த ஸ்தூலசூசகுமயிரண் டி மழியுமெனவில? சூசகுமத்திலே ஸ்தூலந கோணறுகிற மாத் திரத்தக்கே வித்தம மரமு மூவமையல்லது மூற்றுமையல் ல. அதற் குவமைபெனவில?— மதிசெழு கலைகளபோல வருவது போவதாமே - சகதிரனுடைய பிரதான கலையானது காணவும் படாம லழிடா லுயிருக்க, அகநிலே ஓம்பண்ணப் பட்ட உக்சினுடைய சூசகுமம்சமானது சூரியகிரணத்த லாரா + சம்பிருகதமாய் ஷோடசகலையாக விருத்தியானுத் தோல ; ஆன்மாக்கள் பண்ணப்பட்ட தர்மாதர்ம ஜயமரண

உ—குத்திரம்: "அத்யதிவகம். க்ரணம்"

அதிருஷ்டம் குக்கும்பேதத்திலே சம்பிருத்தமாக, இதனால் குக்குமதேகத்திலே யிருந்தம் ஸ்தூலதேக முண்டாம். அதை சந்திரனாடைய கலைகளை தினமொருகலையாகப் பதினேக தகானம் பதினேகதே தேவர்களாயப் புசிக்க, அதை கலைகளெல்லாம் கையித்தபிரதானகலை பொன்றமே நின்றபோல, ஆணமாக்களும் தருமாசுருமங்கையுடைய பலங்க ளெல்லாததையுப் புசிக்கவே ஸ்தூலதேகமேயாய் குக்குமதேகி யானதென நினை பொருள்

† சம்பிருசகம் - சேரநத்த

தடிசு - சுழலாஹுதனு உசுனு ஸவ-ஓவொழி
 க்ஷயவசு | தசுரெஸாஜஸை-சு வநுஸ்ரீ தாஸ-ஹிஜ
 ஶக்ஷண: || ப்ரயஜாவிவதெவ நி தீயாவிவதெ
 ரவிவிஸெ ரிவாஸு தீயானு உத-ஹீ-ஓஸலிவாயி
 வ: || ப்ரஜுஜீன-வஷ்டகார ஷஷ்வீவிவதிவாஸவ:
 ஸபஜீ உஜவியாஜ்யா சுஷுஜீ ஜ்ஜனகவாசு || நவஜீ
 க்ஷயவக்ஷஸ்யுபஜி-புராஸா திவிவகலா, ஶஸஜீவி
 வ: தவாய: விவதெகாடிஸீஜ-ஜா || ஆடிஸீவி
 தாஸுவிவ-ஓஸ ஜாபுராஸா தி ஹாமஸு, த்ரயொடிஸீ
 யநாஜிஷு: க-ஓவர: விவதெகலா || உத-ஹீ-
 ஶீவஸ-வகி: ப்ரஜுடிஸீ ப்ரஜாவகி: | திஷீ த்ர
 கலாவஸெவஸாடி ஜாநபுராஸதெவகி ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மேலு மதற்கேள் புறண்டை.

விதிப்படி சூக்குமத்தே யுருவரும் வினையால் - கனமான சாரமாய்ச் சிவசங்கற்பததினபடி. சூக்குமத்தேகத்தி வினையக ளுலசரீர முண்டாம் - உதித்திடா யுருவமாக - சூக்கும சரீர கதானே திரிந்த ளுலசரீரமாகாது. - இங்கே யுருவரும் மரவக ள்வித்திற் கதித்தெழும் - இவ்விடத்தது வடிவுற்ற விருகூங்க ள் பீசத்தி ளுண்டாம். அந்த, - மரமும் வித்தது கழியும், - (அப்படிச்) சூக்குமம் பின்னழியும் - சூக்குமத்தேக முருகருணி க் கெட்டுப்போம் ஆன லப்படிபனறு, - மதிக்கெழு கலைகள போல வருவது போயதாமே - சூக்குமசரீரத்தி வினையும் ளு லசரீரங்கள் ஒருகலையாய்ச் சேடித்த சக்திரவிடத்தே நின்று முதிக்கும மறமுள்ள கலைகளபோல உண்டாய்த தானே கெடுகிற

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மரத்தோன்றால் விதகையினை யமையாதவாறுபோல, அத்தலவுடையு தோன்றுகிற தனக்கொரு முகவில்வழிக கூ டர்கெனனும் அருத்தாபத்தியால் அஃதுண்டென்பது அறிப்பி ப்படுமென்பதாம்

சூக்கும வுடம்புன்மைக்குப் பிரணமானங் கூறிப்பவாறு

ஆண்டித்தோன்று மாசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டி மதி க்கெழு கலைகளபோல வருவது போயதாமெனவு முடனகறி னுள்

அற்றல், ளுலவடிவுக்குக் காரணம் ஐம்பெரும், பூக்கே யமையுந் சூக்குமவடிவு ளுற்றுக்கெனின? அதிபாது கூறினாள்.

சற்காரியவாதத்திற் தூலப்பொருட்டுக் காரணஞ் சூக்குமமே யாவதன்றிப் பிறிதில்லைவெனவும், அச்சூக்குமவுடம்பாவத ஸூகிரு மூலமெனப்படும தனமாததிரையானியனற வடிவாக லின் அதன் காரியமாதல்பற்றியே தூலவுடம்பை ஐம்பெருமூல வடிவெனப்பெனவும், தெற்றென வுணாந் துகொள்க.

உருவருமாங்களை வித்திற் கதிதகெழுமெனப்பதமத, எதி ததக்காட்டுவமை; மரமும்வித்தங் கழியுமெனப்பதமத. அழியுஞ் சூக்குமெனவிலெனறு உரைத்துகொள்க.

சூக்கம் பாதசுகிலைவு.

இவை மூன்றுசெய்யுரானுஞ் சூக்குமவுடம்பு முகற்கார ணமாமா றுணர்த்தித் தோன்பல பேசுங்காட்டுகல் பறதிச சற் காரிய வாதத்திற்கு இழுக்கணமை கூறப்பட்டத

அற்றேல், இப்பெற்றித்தாகிய சூக்குமவுடம்புக்கு மூலம் யேதில்லை போலுமெனின? அவ்வாசனகை நீக்குகற கெழுந்த த வருஞ்செய்யு னெனப்பத.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—0—

இப்படித் தோன்றுமிடத்தச்சூக்குமத்திலே சின்றும் தூல க்கண்மத்தக் கிடாகத் தானேதோனறும் கர்த்தா வேண்டி வதில்லைவென்றும, சூக்குமும் தூலமுஞ் சேரக்கெடு மெனறு ன் புத்தனசொல்ல; அவனைமறுதது யேலு மநனிச்செய்கிறார்.

விதிப்படி சூக்குமத்திற் உருவரும் விசையால் - மாயையி லே சின்றுங் கண்மத்தகிடாகப் பரமேசுரன நியமித்தயடி யிப் படிவுகளெல்லா முண்டாம்,— இக்கே யுதித்திடார்; வருவ மார்; இருவம் - சூக்குமமாயிருக்கிற் 'இதேமாயையிற்' திக்கும்

தூலமாயிருக்கிற தேகாதிப்பிரவஞ்சம் தோன்றாத தூலத்திலே நின்றும் தூலமுண்டாகவேணும். அப்படிச் சொல்லுகிறத அர்த்தமல்ல. சூகசூமத்திலே நின்றதூல தூலக் கோணதவேணும். அதைப்படி பெனனில்?—மரங்கள்வித்திற் கதிதசெழும - வித்திலேநின்று மரங்களானது ஒருகி பெழுக்கிற முறைமைபோல், சூகசூமத்திலே நின்றதூலமுண்டாகாநிறகும; அப்படித்தோணறில் இரண்டுநூ சேரவழியு அசெனபோல்,—மரமுமவித்ததங் கழியும் பின் னழியுஞ்சூகசூம-மரமும விசையுஞ் சேர வழிநதுபோகையாலே தூலமழிந்த போமபொழுது ஸூசூகமுஞ் சேரவழிநது போங்காலும் தூலமழியும்கொழிந்த ஸூசூகமு மழியாதது. அதெனபோலவெனவில்?—மகிகபெழு கலைகளபோல; வருவது போவதாமே - சந்திரனுக்குக காரணமாகிய கலையென்ப கொரு கலை பெப்பொழுது மழிபாமல் நிற்க, காரியகலைகள ஒவ்வொரு விடங்களிலே யொடுங்கிக் கூடுகிறமுறைமைபோலக் காரணமாகிய மாயை நிறகவே காரியமாண ஸூசூகமுமதேகமென்று சொல்லப்பட்ட தத்துவங்க யொடுங்கிக் கூடும, இதனை யொழிந்த ஸ்தூலசேகங்களபோல வழியாத ஆகையால் காரணகாரியங்களுக்கு அழிவின்றியே யிருக்கவே காரியப்பட்ட தேகங்களு ரிவையிதருலே யுண்டாகாநிற்கா.

இதனொற் சொல்லிவது, ஸூசூகமுமாகிய மாயையிலே நின்ற ஸ்தூலமாகிய தேகாதிப்பிரவஞ்சம் பரமேசுரனாலே கணமத்தக் கிடாகத் தோன்றுமென்றும், உருவத்திலே நின்ற முருவக் கோணறாமல் அருவத்திலே நின்ற முருவக் கோணறமென்று ம, அதுகருவமை சந்திரனுக்கு ஒருகலை காரணமாய் நிற்க மற் றுள்ள கலைகள் ஒன்றுக்கொன்று ஸ்தூலமாகத் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருகிற தன்மைபோலும் எனது முறைமையும்; அறிவித்தது.

உருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ஸ்கந்த

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உருவரு மரங்கள்-உருவமாய் விளங்குகின்ற மரங்கள்,—
 வித்திற் கதிக்கெழும் - தனக்கு முதலாகிய வித்தினகனனே
 தோன்றி யெழுக்கலபோல,— வினையால் விதிப்படி-வினையக
 ற்ப வினையலையால்,— உரு - இத்தனவட்டிப்புள்ள,— சூக
 குமத்தே வரும-தனக்கு முதலாகிய ஸூககுமவுடமயி வினைய
 க்தோனறும,—மரமுமவித்தது சுழியும் - மரமுநித்தவழி யந
 ற்கு முதலாகியவித்தது மு-னழிபககாண்டலின,—பின்னழியு
 ள் ஸூகசமணலின-அதுபோலத் தலவட்டிப்பு கெட்ட வழி
 யதற்கு முதலாகிய ஸூககுமவுடமயி மழிவனபோலுமெவின்?
 அற்றனறு. ஸூககுமத்திற லாலத்தோனறுதன மாதிரைக்
 கொருபுடை பொப்புணையல்லது முறையமை யனமையான,—
 மதிக்கெழுக்கலையபோல வருவது போவதாமே-சுகதிரணுகரு
 ளவாகிய கலை பறிவிற் காரணமாகிய பொருக்கலை உழியாதநீ
 ற்கு மற்றகலைக டோனறுதலு மொடுங்குசுலு மாகுகலின், இ
 ன்கே வருவமாக விதித்திடா,—மரந தோனறுதல் வித்தையின்
 றி அமையாதவாறுபோல வததலவட்டிப்பு தோன்றதலுந் த
 னக்கொரு முதலில்வழிக கூடாதென்னு மருகதாபத்தியர ள
 ித்தனடென்ப தறிப்படுமென்பதாம், ஸூககுமவுடமயிணமை
 க்குப் பிரமாணங் கூறியவாறு.

இவை மூன்றுசெய்யுளானுஞ் ஸூககுமவுடமயி முதற்கார
 ண மாமாறுணாததித் தாணபல பேதங்காட்டிவிதல் பற்றிச் ச
 ற்காரியவாதத்திற் கீழுக்கணமை கூறப்பட்டது.

மன்றொனதேசிகர் உரை.

ஆன்மாக்க ளிச்சீரத்தை யெய்திக்குமிடத்த ஸூக
 குமமே காரணமோ, அத்தன்றிற் காரணம் பற

வுளபோடுவென்ற வினவுமாயைமுதலொ
 ன்றக்கொன்று காரணமா யிருக்கு
 மென்பதலெவ் குண்டலி சரு
 வோபாதானமென்பதலி
 உ முணாததகரூர்

தூலமா முருவினுக்குச் சூக்கும முதலதறகு, சூ
 லமா னதறகுமுல மோயினி யதன்முதறறு, மேலதா
 ம் விந்துசுத்தி சிவயிவை யிசையாமெலலாஞ், சாலயி
 ன் றுகுமானமாச் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது. (இ0)
 (இ-ள்) தலமா பஞ்சபூச பரிணாமமான காலசரீரத்திற்
 முருவினுக் குப் புரியுடடதேகமான ஸூக்திரசரீரமே
 கு ஸூக மூலம்.

குமமுல்
 அதற்கு முல அகலஸூககுமதேகத்துக்குக் காரணம் மூல
 மான அப்பிரகிருதி.

அதற்கு முல அப்பிரகிருதிக்குக்காரண மாயை.
 மோர்வி

அதன் முதற் அகல வசுததமாயைக்கு மேலாய பரம
 று மேலதாம வி மான வுபதானமாயிருக்குங் குண்டலி.

கதி
 சத்தி சிவயி இநகக் குண்டலிக்கு மேலாஞ் சத்தி. இ
 வை யிசையாம் வையிற்றுக் கெல்லா மேலாய்ப் பரமகா
 ணமா யழியாமனிற்றுஞ் சிவம்.

எல்லாஞ் சா ஆன்மா யாடுதொரு போது சகலவுபாதி
 லவின றுகுமா வாய்ச்சிதமான பிரமத்தைப் பொருந்தினபோ
 ணமாச் சிவத்தி து, இநகப் பேதங்கொல்லா கோரகவிலி
 னைச் சார்ந்த யாம். ஏ-து.
 போது.

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். கருவி

சால-சாலவுறு தவகனிகூர் கழிபிகல். என்பதஞ வறிக
இதற்குச் சித்தியாகமத் தறிக. (இ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

ந-லிமா முருவினுக்கு ஸூக்குமமுத லதற்குமுலமான
தற்கு முலமோஷிவி-ஸ்தலிவேகதநிரகு முதற்காரணம் ஸூ
கருடதேகமாகிய புரியவடகம அத புரியவடகதநிற்கு முதற்
காரணம் மலமென்னு பிரகிருதி அந் ப் பிரகிருதிக்கு முதற்
காரணம் ரோஷிவிபெனணு சுத்தமாயை—அதன முதற்ருண
வேலகாம விததசுதி சிவயிவை யிணயராம-அத அதகமர
யைசுருமேலான பிததுவாகிட சுத்திகத்தவமும் சிவமாகிய கர
ததத தவமும் வாகருடாமாக ப்ரதம் பகதமரண தேகாம —
என்பாரு சாலவின ருருமானமாச சிவத்தினச சாரகபேரது
-இங்நனஞ் சொல்லப்பட்ட உபாதிக்கெல்லாம் ஆனமா சிவ
சாய்சியதை யடைகத்பேரது அத வானமாவுக் கில்லையா
மென நினைபொருள்.

சிவனை தென்னுது சிவத்தைபென்று கபும்ஸகமரக வுரை
த்தத நிர்குணப் பிரமத்தை யெனவறிக

—

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

காரண பரம்பரை யத்தச் சைவப ளெராணிக மதானுசாரி
ய்சாரியர்கள் மகத்தினுற் றுணை காண்பிக்கின்றார்.

ந-லிமா முருவினுக்குச் சூக்குமமுதல்-ஸ்தலிவேகதநிற்கு
ச்சூக்குமதேகம் முதற்காரணம் — அதற்குமுல மரண-அத்தல்

சூக்துமகேகத்திற்கு முதற்காரணம் பிரகிருதி. (தன்மாத்திரை
 னையத, மனம் புத்தி ஆங்காரமுமாக எட்டெனனும் வசனந
 துக்குப் பிரகிருதி முதற்காரணம். எட்டிகொததென்று கொ
 ள்ருமிடத்துப் பூதகொத்தது, தன்மாத்திரைக கொத்து, கன
 மேத்திரியக கொத்து, ஞானேத்திரியக கொத்து, அநதககரண
 த்கொத்து, குணகொத்து, பிரகிருதிக்கொத்து, கலாதிஜாத
 மொருக்கொத்து, ஆக எட்டிம புரிவிற சூக்துமகேகத்தில் அட்
 டகம். புரிபட்டகம என்று கொள்ளுமிடத்துப் பிரகிருதிமா
 யை இரண்டிம முகுகாரண மெனவறி) — அநதகு மூல
 மோகினி - அநதப் பிரகிருதிக்கு முதற்காரணம் அநததமா
 னை, — அதன்முதற்மும மேலகாம விநத-அநத அநததமாயை
 ககு முதற்காரணம் உபரிவனாயு ம சுததமாயை, — சத்தி சிவாநி
 வை மீசையாம - அநதச சுததமாபைபைச செலுத்தும் பராச
 த்தியும் பராசத்திபைச செலுத்தும் பரசிவமும் மேலாய் விரியு
 ம், — எல்லாம - இப்போது சொல்லிய பிரபஞ்ச பிரபண்டிகொ
 ல்லாம், — ஆனமாச சிவத்தினைச சார்ந்தபோது - தனது சொ
 ரூபமாகிய சிவத்தவாபி விபத்திபைப பெற்றபோது, — சாலவி
 ன் றுதும் - பகதிப்பிகும முறைமையை விட்டிருக்கும்.

மதங்க பாரமேசுரத்தில் சிவத்தவம் பெற்ற முததானமா
 வைக் குந்ததுச சிவன பிரேரகரல்லர், சிவனைக்குறித் தவனும்
 பிரேரியனல்லனென்று பேசப்பட்டது.

“ பச்சுர்த்தத்தே சிவதவேனோ, காரணதவேக காரணம்;
 நதம்பிரதிகதாசித்யாத், ஸோபிகார்யத்வ கோசுராந்;
 அதித. பரிபூர்ணச்ச ஸவதத்திரஸ் ஸாவதேரமுக.”

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

துலவுடம்பிற்கு முகநகாரணஞ் சூதகூர்வுடையது, அதற் குமுதநகாரணம் மூலப்பகுதி, அதற்கு முதற்காரணம் மோசினி, அதவேபரம் முதற்காரணமென்பபடு. ஏனைக் குண்டவி விசத்தியோவெனின? அது சுதகிராய், இவையனை, கிறகுமவியாபகமாய் நிறகும இவ்வீநுவதைப்பிரபஞ்சமும ஆனாய்ச சிவத்தினைச் சாரகநீதேதுவாகிய பசுசுவகாலஞ் சாலுதற்பொருட்கு இப்பெதகாலத தூயாவனவென்பதாம்.

அதனமுதற்றானென்பது அமமூலப்பகுதிக்கு முதலாகிய தானென இருபெயரொட்ப பண்புத்தொகையாய் மோசினியினமேனினதது.

அதனமுதற்றானெனதனுவதித்தது மேலதாமென்ப பரம் முகநகாரணமாகில் கூறப்பட்டது.

இயவாறணி முதலென்றதனை எழுவாயாக வைத்தனர ப்பாாககு, தகரமிடடடிததல் பொருநதாரையுஞ் சூதகாக, த திற்கு வலாயுமுணாக.

சிவமெனதது முன்னையது சுதகமெனனும் பொருட்கி சாலவாகுமென வியையும்,

சாலுதல் அமைதல்.

சாரகதவெனனும் பெயரெச்சம் ஏதுபெயராகொண்டது.

இசூளுனை மேலதனைகணிகமுமாசககை நீகக் வருஞ் செய்யுக்குத் தோற்றவாயுஞ் செய்யப்பட்டது

‘இருவினையினம்’ எனனஞ் செய்யுணமுதல், இதுகாரும் முதற்செய்யுளின் ‘அலகலாயுயிர்கள்கனமத்தானையினமாகது செல்ல’ என்ற விரண்டாக் கூற்றை வலியுறுத்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

இடபடிச்சுநிரணுகருக காரணகாரியம் பலவாயிருக்கிறத
 ன்மைடோல மாயாகாரணகாரியமும பலவாயிருசகுமோ வெ
 னரவண்டேநாகக, அபபடிப பலவாயிருக்குமென றருளிச்செய்
 உரூர

துலமாமுருவினுககுசகுசகமமுதல - பூதகாரியமானது
 ள்மெத்துசகுப புரிப டடகமானசூசகுரேகை காரணமாயிரு
 க்கும் — அகறகுமுலமான - அநதபபுரியட்டகதேந, ததுக்குக கா
 ரணமாயிருசகு முலபயிரகிருதி — அ, றகுமுலமோகணி - அநதப
 பரசநுகுமாவடைககுத காரணமாயிருக்கும அதேர மாயை, — அ
 த, ளமுதர முலெலநாம வ்ந, துசத்தி - அநத அநத கமாயைசகு மு
 தனமையமாய அநதகு மேறபட்டதுமாயிருக்கும வ்நது
 வென்றுசொல்லப்பட்ட சத்தி, ததுவார — சிவமிவையிசைபா
 ர - பூவையிற்றுக்கெல்லாம சிவத்ததுவமேலாயிருக்கும். இ
 னையாரவ்வாயை ஒருகாலு ரவிடநிந் வகாதேயெனனிஸ்?—எல்
 ளாரசொல்லவ்நகு மானமாச சிவத்தினைச சாரநபோது - ஆ
 ன்மாயுக் கிருவினபொபபுரு - த்சனிபா, மும உண்டான வ
 வகாதது ஆசாரியரூலே யு, ன்மையைப பெறறு அநத்சசிவத
 துடனை யானபொமுது, இந்நனமசொல்லபப—டவை யெல்
 ளாம விடநிந்நகி தேராக வில்லமாயவ்நிம.

இத லுறசொல்லியது துலசரீரததுக்குக காரணம்சூக்கு
 மாரீரமென நும், சூக்கமாரீரத்ததுக்குக காரண மவமவியதமெ
 ன்நும், அவ்வியத்தத்துக்குக்காரணம காரணமாயைபென நும்,
 அநதமாயைககு முதனமையமாய் மேலுமாயிருககுப விசுது சத
 தியென நும், இவையெல்லாத்நகு மேலாயிருக்கும சிவத்த
 துவமென நும், இவையெல்லாம நேராகவிலையாய்ப்போம ஆ

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கடுகக்

ன்மா அகசச் சிவத்தைப் பொருநதினால் எனனுமுரைமையும்றி
விதத்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

தூலம் முருவினுகரு முதலகுகமும் - தூலவுடம்பினுக
கு முதற்காரணஞ் சூலகுகமவுடம்பு, - அதற்குமுலமான - அ
தற்குமுதற்காரண முலப்பகுதி, - அதற்குமுலமோர்னி, - அ
தற்கு முதற்காரணமோர்னி, - அதன் முதற்குணமேலகாம், -
முலப்பகுதிக்கு முதலாகியமோர்னி பரமமுதற் காரணமென்ப
பதிர, - விநுசுத்திசுவயியை யிசையாம - குண்டலிசுத்தியோ
மெலின்? அதுசுத்தமா யிசை யனைத்தீறகும விபாபகமாய்நி
றகும. - அல்லாம-இவயிருவகைப்பிரபகுசமும், - ஆனமாசசுவ
தகினைச்சாராதபோது சாலவினறகும - ஆனமாசசுவதகினை
ச்சாராத கெதுவாகியபகருவகால மமைதற்பொருட்கி இப்பப
தக்காலத்தாயாவனை

இத்தகுணே மேலகன்ச ணிகமுமாசங்கைக்கி வருளுசெய
யுடகுத் நொறறுவாயுருசெய்யப்பட்டது

'இருவினையின்பம்' எனனுஞ் செய்யுள்முத லீத காறும் மு
தற்செய்யுளின் 'அலகலாயுயிரகன் கன்மததாணையினைமாநது செ
ல்ல' என்ற இரண்டாங்குறறை வலியுருத்தப்பட்டது

உ-ரு, உ-அ, முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இப்படிச் சிவன் தறுவாதிக்கை கூட்டிப் போகத்
தை யானமாகளுக்கும் புசிப்பிக்கைக்குக் கா

ரணம்யாதெனன்? அவனுக் கொருடீரயோ
சனநிமிதகமனறு, துனமாக்களைமோ
சுதமடைவிப்பிககையேகாரண
மென றுணாததுகீறா.

அரன்விதி யருளெடுத்தே யநைநதன னதுவுமுன்னே
தரைநர கருநதுறககந தனுகர னு தியெல்லாம்
வருவதுஞ் செயநாதி மலங்களிம மருநதாறநீர்த்துப
பரகதி யதுவுநகநது பாதபங் கயமுஞ்சூடும். (ருக)

(இ-ள.) அரனவி முகநசூத்திரத்திற் சிவஞானமாகளைக்
தி யருளெடு குறித்துச் செய்யுந் செடல்செல்லாம 'நி
னதே யதை கங்ககவடாளு நேரத்தா லீசனசெய்வன'
ந்,தவ னதுவுமு என றும 'ம னனுனே சிவவிபாதி மருத்தவ
னனே ன' என வுயமித்த முனனையுரைக்கன.
தரைநர கருந அரிதாஃப சொரகமுதவிப மூவிடத்து
துறக்கந தனுகர க ருப தனுகரண புயனபோகங்களை பெ
னுதி யெல்லாம ல்லா முண்டாகருமபடிச் கற்பித்து,
வருவதுஞ் செய
து

அநாதி மலங் அநாதிபாய் வருகிற மல மாயாதியாகிய
க ளிமமருந்தாற் வியாதிடைப போகருதல் பொருட டெள
நீர்த்து டதமாகிய சுவாககநரகங்களி லுண்டான
போகங்களைப் புசிட்பித்துத் தீர்த்து,

பரகதி யதுவு டேலான சிவானந்தானுபூதிபைக் கொடு
ந்தத்து த்து,

பாத பங்கய தனது காருண்ணியத்தாற் சீர்பாதகமல
முஞ்சூட்டும். ங்களை யிடைவிடாமற் பொருந்தியிருக்கும்
படி சூடடாந்ற்கும். எ-று.

உம்மை - என்

இசற்குக் கிரணுகமம்.

(ருக்)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் காந்தகா ததுகரமுதிகளாக கூட்டிப் புரிபித்தது, மலபரிபாகத்தில் அறுபக்கமபண்ணி, மோஷுததைக் கொடுத்தலைபுணர்த்துதல்.

அரணவிய்யருணதெனறே முன்னேயறைநனை - சிருட்டியாதி உருத்தியவகளை அரணுவாபண்ணுதது அருளிணுலேயென்று முன்னேயெனறேம — அதுவுந்தரைநர கருந்துதகந் தது கரமுதிகளாலாம யருவதுருசிய நநாதிமலங்கனிம மருந்நாதிநாத்துப பரதந்யதுவுந்தது பாந்பவகயமுஞ்சூட்டிம - அந்அருநாவதும பூமியிலுமநரகத்திலும சுவாககத்திலும காமாறுருணமாகப் பொருந்தகிற ஆனமாககருக்குமேகததையும் மனசமுலாகிய கமணங்களையும் புவனங்களையும் போகங்களையும் இயையெல்லாங் கூடுவதாகப் பண்ணி, அநாதிமலமாகிய ஆனவம மாயை காண்கமெனறும் ஆனமவியாக்களை சுகதுககங்களாகிய ஓஷத்ததையும் புசிபித்ததுப் போகிக், முன்னடைந்த அதிதாமாககத்தைப்பாழித்தது ஊர்தவமாயிருக்கிற ஞானமாககத்தைப் பிரகாசிபித்தது, சாவதஹ்பாதமெனனு முறைமையாலே சிவன தன்னசாயுச்சியத்தையுங்கொடுப்பா.

பாதபங்கயமெனறது ரூபகம.

பரமானந்தமீருத்தமாகியமதவை ஜீவாத்மாவாகிய ட்ப்ரஹ்மம் புசிக்கப்பண்ணுவரென நிதனபொருள் ட்பரமரம்-வண்டு.

மாயாகாராயமாகிய ததுகரணதிரால் காரண மாகிய

கர்மங்களுக்கு நாசமெவ்வாறென்னில்? காஷ்டத் தக்கினி, காஷ்டத்தை தகிக்குமாப்போல வெனவறிக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சுத்தமாயையி லசுத்தமாயை தோன்றுமென்று ஒரு குகருமதேகத்திற் றூலநீலகந தோன்றுமென்று ஒரு சொல்லுரு சைவபவராணிக மதானுசாரிகளா யிருக்கின்ற வாசாரியாமத மனுபாஷித்த, சுத்த சைவசித்தநாநநாசிரியா சொல்லு மதானுசாரமாய்; சுத்தமாயை நித்தியமென்றும், முடிவி லண்டசமென்னுந் திருவ்ருத்தத்தாற் றூலதேகஞ் சாதாரணத்தத்துவ புவனமாகிய முக்தகாரணத்தி னீன்று ஒரு குகருமதேகத்தை நிமித்தகாரணமாகப் பண்ணிக்கொண டிண்டாமென்று முதாகரித்தம் ரூபகக்ரமிக்கினறா.

அரணவதி - பதிபஞ்சகிருத்தியம், — அருள தெனறே முன்னையறைநமை - அநதச் சிவனது பஞ்சகிருத்தியம் நிக்ரிக ரூபமாயிருக்கின்றது மனுக்கிரகநதானே பென்று முன்பதி பரீகஷயிற் சொன்னோம், அப்படியே, — அதவும் - அநத வருளுந தொழிலும், — தரை நரகத் தறககந தனுக்கரணதி யெல்லாம் - தகுகளது கலபிஹலே மலடபிராகதகைப் பண்ணுரு குகருமதேகந தூலதேக முகலிய மாயாகாரியங்களை, — வருவதுஞ்செய்து - மாயையினின்று முற்பத்திபண்ணி, — இம்மருநதால் - இந்மமாயாகாரியமாகிய ஓண்டத்தால், — அநாதி மலகுகளதீர்த்து - மலமாயா கனமககளைப்போக்கி, — பரக்தி யதுவுந தந்த - பரத்திலே போசித்தது, — பாத பங்கயமுஞ் சூடமும் - சிவத்தவாபி வியத்தியையுஞ் செய்க்யும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி, இருபத்திரண்டுசிவ்யுளான மூன்றாங் கூற்றின்க
ட்டிம முறைமைபெல்லாக் கொடுத்தணாததூனாரா.

எல்லாரு சிவதகினைச் சாராதபோது சாலவியுதலாஸி
ய வதுவும், இலயம போகம அதிகாரமெனாம அவதகைகளி
னினற இறைவன செய்யுஞ் செய்திலானறும், அந் கருவாடிய
யென்றும், தொகுதும் வகுத்தும் மேலே கூறிப்போகநாமா
கலின, அதகனுகரூதிகள மலகனமகவளாகிய கோ. கருடரு
கதாக அவருலமைகம்பட்டன அவற்றால் அகநோய்தீரகவ
ழிப் பரஞானதனத விடக்கூச சிவானநரப்பெருமபேயும் அவ
ருற்றரடபிமென்பதாம்.

சதியெனடது ஞானத்தினையு னர்தகல் வடமொழிமகம்

முன்னையதைதன நெனறதனால் அமாததெசுலக க
லைகனாகதடபடுமியல்பெல்லாம ஈண்டே கூற்றபாலவ்வாவி
னும், ஒவ்வொரியையுபறறி ஆண்டாண்டு ஒருங்குவைத் தோத
பட்டன; அவையெல்லம ஈனடிபத்துரைத்துக்கொண்டினாக
வென்பதுஉமாயிற்று.

மாயாகாரியமெல்லாரு சிவத்தினைச் சார்கற்பொருட்டா
மாறு யாங்ஙனமெனனுட ஆசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டி, அ
காதிமலங்க ளி மருகதாற்றீர்த்துப் பரகதியதுவுசுறது பாக
பங்கயமுஞ் சூட்டுவனாரா.

மலத்தீர்க்கு முகத்தால் அவையங்ஙனமாமெனவாராயி
ற்று.

“இன்னென்றுதியவை செய்யற்க” என்றும்போல அனவீ
று ஈண்டுத் தன்மைக்கண் வந்தது.

மேல் இனபத்துன்பமருத்தியே வினையறுபபன் என்றவா
 சிரியா, ஈனடி மாயாகாரியங்களை மருந்தெனான மலைவாரம்
 போலுமெனி ன? ஓகாது; நோய் தீராதரு ஏதவாயினவெல்
 லார மாகருதென்பபிராகவின்.

அது உண்மையான மருததழை செல்வானென —
 தப்பாறா கூடதே மருதது" என்பதனானுபதிக

இஃது ஏகதேசவுருவகம்.

இன்னுணை பேற்சு நிப்போக துலா ம ஸூகமும் மான்
 மோக்ஷி விருதவெல்லாம், மருததவகரு மருததபோல, ம
 லகாதிசியருகிய அமருகருப டாடிரக விருதிபாசல் கூறப
 ட்டத

நிரம்பவழியிருநா வாருமாறு.

இபட்டி யுருமுடைய காத்தாச சரீரங்கோயும் ஓன்மாகக
 னேயும் கூட்டிக் காரிடப்படுகதுகற்றது எனன பானேய கருதி
 ச செபுருணெனதும, அபட்டிக் கூட்டிக் காரிடப்படரி வருகிற ஆ
 னமாகசுருகருதான பயனெதென்ற புத்தனை கோக்கி, மே
 லும் உருளிச்செப்குரா

அரணவிதி யருநெனதே யறைதகன னதுமுனனே-ப
 ரமேசுரன செய்யப்பட்ட கருத்தியங்கொல்லாம் அவனுடை
 ய காருணணியமெனதே முனன்ற சூககிரங்களிலே சொன
 னேன. இனி யானமாகசுருகரு அந்தககாததாவால் பயனெதெ
 னனின?—தரை நர கருத்தறககந் தனுகரணுதியெல்லாம் வரு
 வதுரு செய்து-பூமி நரகு பெறுதற்கரிய சுவாககம் சரீரதத்து
 வம் புவனம் போகம் இவையெல்லாம் உண்டாம்பட்டியுங் கரு

பித்த,—அநாதி மலங்க ளிம்மருத்தாற்றீர்த்து-அநாதியே யுள்ளவனறே யுள்ள மலமாயா கனமங்களை நாக சுவர்க்கமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட இரக ஓஷதங்களாலே போகிக், இப்படி கனமங்களைப் பூமியிலே யிருந்து ஆர்ஜிததம் கரசுவாக்கங்களிலேபோ யனுடவித்தும் தொலைந்து கனமவொப்பு வகவ வகரத்து,—பரகதி யதுவுந்நது பாதபங்கமுக்குடமும் - மேலான மோட்சதையும் திருவுளம-புறி சோபாதமாகிய தாரணமலாகையும காட்சிநம

இருநற் சொல்லியது, பரமேசுவரன் பெய்கிற திருத்திடங்களைல்லாம உயருடைய காருணணியமென்றும,சொர்க்கநக முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஓஷதங்களாலே யுள்ள ரகசன சகு அநாதியே யுள்ள மலமாயாகனாகையுட்போகித் தன்ன திருவடிமையுங் கொடுப்பனென்று முனரையு ருதிவித்தது

சூசுருமம் 'வீதிப்படி' 'தூலமாமுரு' 'அரணவிதி' ஆகத் திருவிருதகம நாறு புகன.

'இருவினை' என்ற திருவிருதாமுதல் 'அரணவிதி' என்ற திருவிருதக மீ ருதத் திருவிருதகம நாறுபுகிதெட்டும் கனமமலத்தின காரணகாரிய மருளிச்செய்ததெனக் கொள்க.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அதவும் - எல்லாரு சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது சால வினமுதலாகிய அதவுர,— அரணவிதி-இலயம போகம அதி காரம எனனும் அவதகைகளினின்று இறைவனசெய்யுஞ் செய் திபெனறும்,— அருள்கென்று-அது கருணையென்றும்,—அ ரைத்தன் முனனே-தொகுத்தும் வருத்தம் மேலே கூறிப் போகதா மாதவின,—தரைநர சருத்துறக்கத் தனுநரணுதியெய்

லாம்-பூமி நரக மரியதறக்கம் முதலியவற்றிற்சென றப்பயனை யனுப்பவீத்தற் கேதுவாகிய தனுநரணுகிளை,—வருவதுகு செ ய்து - உண்டாகச்செய்து,— அநாதிமலங்கள் - அநாதிமல க னமந்தளாகிய நோய்களை,—இமருநகாந்நீராதது - இதகது கரணுகிளாகிய மருகதுகளினுலே தீர்த்தது,— பரகதி யதுவு நகந்த - பரஞானத்தைவிளக்கி,—பாதபங்கபமுரு சூட்டிம - திருவடித்தாமரை சூட்டிகலா லாகிய சிவானகைப்பெருமபே று மவனூற்றறப்படிம.

இதனானே மேற்கூறிப்போக்த னுல சூக்கும மாண டோசி னி விந்த வெல்லாம, மருகதுவனுக்கு மருகதுபோல மலவயித சியனாகிய வரனுக்குப் பரிக்கீரக விபூசியாதல் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வணங் கூறிய மாயாகாரிய மாணம போசுததை
 மறைக்கும சொழிந்த மலங்களைப்போககவற
 றேவென றைக்கவாதிசூத, இக் தணுவா
 தி பசுத்தமாயினு மிஃதில்லாவிடத
 து மோட்சத்தக கேதுவின
 றென றுதாரணபூவமா
 க வுணாததுகீரா.

எழுமுடல் கரணமாகி யிவைமல மலமலத்தாற்,
 கழுவுவ னென்றுசொன்ன காரண மென்னையென்னி
 ற், செழுநவ வறுவைசாணி யுவர்செறி வித்தழுக்கை,
 முழுவதுவ கழிப்பன்மையை கொடுமல மொழிப்பன்மு
 ன்னோன். (ருஉ)

(இ-ள்.) எழுமு மாயையினக னுண்டாகிய தனுவாதிக
டல் கரண னெல்லா மலசம்பரதமாதலான மலமென
மாதியிவை ப பெறும்.

மலம்

மலமலத்தாற் ஆனமாவக சீந்த மாயாமலத்தைக் கூட்
க முயுவ னென டி மூலமலத்தைப் போககருவனென்று நீர்
றுசொன்ன கார சொன்னதென்னெனில் ?

ஊமெனனை யெ
னனில்

செழுநவ வறு மேனமைபொருந்திய புதுமையினையுடை
வைசாணி யுவர் ய புடைவை, கோவினது மலமாயிருக
செறிவித தழுக சிற சாளுக முவர் காரமுசலிவரற்ற கா
கை முழுவதுவக ருவாக னவைகளிற ருேர் த நினைமலமாக்
ழிப்பன காறிப்பன. அத்தனைமைபொல்,

மாபை கொடு மலினனாயிருக்கிற வானமாவைச் சிவனு
மல மொழிப்பன ங் கலாதியாகிய மலினத்தைக் கூட்டித் த
முன்னேன. னது கிரியாசத்தியால் அதனைப் போககாநி
ப்பன. ஏ-று.

இதற்குக் கிரணுகமம்.

(10௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலுகாரணம்.

எழுமுடல்கரணமாதி யிவைமல மலமலத்தாற் கழுயுவ
னென்றுசொன்ன காரணமெனனையென்னில் - உண்டாகப்ப
ட்டதேகமும் மன இத்திரியாதிகளு மீதுகஎல்லாம் அஞ்ஞான

ம. அஞ்ஞானத்தை அஞ்ஞானங்கொண்டே போககுவனென்ற ஏதையேதெனவில்?— செழுநவவறுவை சாணி யுவா செறி வித் தழுசுகை முழுவதுந்சுழிப்பன் மடைகொடு மலமொழிப்பன் முனனோன் - இய்வீ - ததுக + காருவானவன் அழகியகோடிப்புடைவையிற் சாடையு முவாம ணனுந் தோத்தது யிகவுங்குறுதறுப்போச்சொட்பணனி, முன னறிவிருந் அழிகையுங் கூடலிவிநிதநு பிசவு ரவெண்ணையாகுவன் அப்படிப்போலக் காதநாலானவன் மாயாக்காரி வுகொண்டே ன் னாகசுருடைய அஞ்ஞானத்தைப் போககுவனென நினைப்பொருள்

+ காரு - வனனோன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

— 0 —

மாயாகாரியதனால் மலத்தைப் போககுமென்ப தடாடுதென வடுககுமென நறைகினஞா
எழுமுடல் கரணமாக மிசை மலம் - மடையினு னடாகிய கறுகரஹுகொல்லா மழுக்கது — மலமலத்தாற் கழுவுவனென்று சொன்னகாரநால் னனெ பெனவில் - ஆணவமலமாகிய வழுகை மாயாமலமாகிய வழுகினுட போககுவனென்றுரைத்த நிமித்தகே றெனவில்?— செழுநவ வறுவை சாணி யுவா செறிவித்து - அழகிய கோடிப்புடைவையிற் சாணி யுவாமண் முதலியவறுரைப்பிசறி, — அழுகைமுழுவதங்கழிப்பன் - புடைவையின் முனனிருக்க தோஷத்தகோடாகுநதுக தோஷமுற்றுங் காருவனானவனீக்குவன் அப்படி, — மடைகொடு - மாயாமலத்தினால், — முனனோன் - சிவன், — மலம் - ஆணவமலத்தை - ஒழிப்பன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அழகைக்கொண்டு அழகை நீக்கவேண்டிசுவின, மா யேயமலம ஏனை மலங்கடகு மருந்தாகக் கூறப்பட்டன வென பதாம்

மலம் அழககு எனபன ஒருபாருட்களவ்.

இதனானே மேலதுவலியுறுத்தப்ப—டது.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி நீர் முன்கொல்லப்பட்ட மாயாகாரியங்கள் ஆன மபோதத்தைக் காண்கும் கொழித்து, மலங்களைல்லாம போ க்குமென்று நீர்சொன்ன தெப்படியென்ற ஐக்கவாழியை மறு த தருளிச்செய்தீர்.

எழுமுடல கரணநாதி யிவைமலம்—உண்டாகப்பட்ட தனு கரண புவனபோமென்று சொல்லப்பட்ட இவைபெல்லா மாயாமலம்—மலமலதசாற கழுவவுவெனெனசொன்ன கார ண மெனனைபெனவில் - இந்த மாயாமலத்தைக் கொண்டு ஆ ணவமலத்தைப் போக்குவெனென்று நீர் சொன்னபடி பெப்படி யெனவில்?—சொழுவ வறுவைசாணி யுவா செறிவித தழுக கை முழுவதங் கழிப்பன் - வாய்ப்புற புதையும பொருக தியிருக்கப்பட்டாந்நற புடைவையை சாளுகத்தையு உவனாயு ன் கூட்டி யதனுடைய வழுகுக் கெல்லாததையும ஒருதான போக்காநிற்பன் அத்தனைபோல்,—'ராய்கொடு மலமொ ழிப்பன் முன்னேன - பரமேசுரனு மாயையிலே யுண்டான தனு கரண புவன போகங்களைக் கொண்டு, ஆணவமலத்தினது விருத் திகளைப் போக்காநிற்பன்.

இதனும் சொல்லியது, மாயையும் மலம், ஆணவமு மலம். ஆனால் ஒரு மலத்தைக்கொண்டு ஒருமலத்தைப் போகருவனென்ற தெப்படியென்ன? புடையையி லுண்டான வழக்கை சாணகத்தையும் உவவாயுங் கூட்டி உதனுடைய வழக்குக ளெல்லாத் தையும ஒருத்தன் போகருந் தன்னாபோல, பரமேசுரனு மாயாமலத்தைக்கொண்டு ஆணவமலத்தைப் போகருவனென்ன முறையை மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—o—

எழுமுடல் கரணமாது யிவையமலம் - எழுநின்ற தனுகரண முதலியனவு மலமாய்,— பலமலத்தாற சமுவுவனென்று சொன்ன காரணமெனனை யென்னின - மலத்தைக் மலத்தானீகருவனென்று சொன்ன காரண யாடுகினி?—செழுவவறுவை - செழிப கோடிவதிரத்தில்,— காணியுயாசெறிவித்த - சாண முவாம னமுதலிடவ முக்கைக்கொண்டு,—ஆழுகை முழுவது கழிபபன் - அழுகை முழுவதுக்கு லெய்யாம வண்ணன்போல,—முன்னேனமாலை கொடு மலெராழிபபன் - முதல்வன் மாயேயமலத்தினை மருந் தாக்ககொண்டு ஏனைமலங்களைத் தீர்ப்பென்பதாம்

இதனானே மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வனங்கூறிய கனமத்தான, மாயாகனுவிற்போ கமபுசிப்பிபபென்னதீர், ஆஃதொசும மாயவி லக்கணம் யாதென? மேலுணர்த்துகூறா.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧0௩௧

நித்தமாயருவாயேக நிலையதாயகிலத்துக்கோர்,
 வித்துமாயசித்தாயெங்கும் வியாபியாய விமலனுக்கோர்,
 சத்தியாய்ப்பு வனபோகந தனுகரணமுமுயிராககாய,
 வைத்ததோர் மலமாயமாயை மயக்கமுஞ்செய்யுமனதே. (10௩)

(இ-ள்) நித்தமாய பிரபஞ்ச சங்காரத்திற் றிஃகழிந்தான மீ
 எழு மிஃகையுண்டாககுமதரகோ ருபாதான மிலையாதலாலே யிதற்கதிதயததுவங் கூ
 டாடிபடியினாலே காசுமில்லாததாய்,

அருவாய் ஆனமாக்களசெய்த கனமத்தகடீடாகபி
 ருருதியிற்றேனறிய பதாராதகங்களைப் பு
 சிக்குடாடி யிசையைபடணணி விருக்கவுந
 தான றேனருகதாய்,

ஓகநிலையதாய் அநேகமெனகூறத்திற் பிரமாண மில்லாத
 படியா லொன்றதாய்,

அகிலத்துக் சகலசக்திக்குவகாரணமாய்,
 கோவித்துமாய்

அசுத்தநாய் காரியரு ஈடமாயிருக்கையினாலே தானஞ்
 சடமாய்,

எங்குாவியா எவ்விடத்துங் காரியங் காணப்படுகையி
 பியாய் னாலே வியாபகமாய்,

விமலனுக்க நினமலனான சிவனுக்குப் பரிசுகரக சத்தி
 கோசத்தியாய் யொன்றாய்,

புலனபோகந ஆனமாக்களுக்கு மாயேயமான தனுவாதி
 தனுகரணமுமுயி களை யுண்டாககுவதாய்,
 ர்ககாய்

வைத்தோர் ஆணவ மாயை கனமென மூவகைப்பட்ட
 மலமாய மலங்களில் ஒன்றெனறுசொல்லுமதாய்,
 மார்பைமடக்க மாயையான தானமாககளை மயக்கத்தை
 முகு செய்முன் யுகுசெய்யாநிரகும—எ-று.
 நே.

எல்லாசகதையை மயசகததைப பண்ணுகையான மாயை
 யெனறா (௩௩)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் மாயாலக்ஷண முணாததுல்

நித்தமாய் - காரிய காரண மிரண்டும அநித்தியமென்னும்
 பௌதமச ஸ்நிராசாரத்தமாக, — அருவாய்-ருபமாயிருக்கிறப
 ராமானுவேகாரணமென்றும் கையாய்கமதநிராசாரத்தமாக, —
 ஏகநிலைமதாய்-வேதானகைக தேசியைப்போல் பிரதிபுருஷ நிய
 தமாக மாயையுண்டென்பதனி சகலராக்ய ஆசிரமக்களு
 ககுச சாதாரணமாக மாயைப்பொன்றேயென்றது, — உகிலத்து
 ககோ வித்தமாய் - பிரபஞ்சம சூனயோபாதாக மென்னும்
 மாத்ரியமிதமமபோலன்றிச சாகோபசாகாதிகளையுடைய வி
 ருக்கத்ததுக்கு சூக்குமமாகய வித்துப்போல ஸ்தூலமாகிய பிர
 பஞ்சத்துக்கு சூக்குமமாகிய மாயையுண்டென்றது, — அசித்தா
 ய் - சித்தத்தையே ஜகத்பாதாக காரணமென்னும் அதவை
 தவாதி நிராசாரத்தமாக் ஜடமென்றது, — எங்கு மவியாயியா
 ய் - ஸ்வகாரியமாகிய முப்பத்தொரு தத்துவங்களிலும் தக்கா
 ரியமாகிய தாத்துவங்களிலும் வியாபித்த நிற்பதாய், — விம
 லனுககோ சத்தியாய் - நினைவுசிவனுககொரு பரிகிரக சத்தி
 யாய், — புவணபோகை தனுக்கரணமு முயிர்க்காய்-ஆனமாக்களு

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧0௩௬

க்குக் கருமா தருமமர்க ததுகரணபுவனபோகங்களுண்டாவதற
 கு உபாதிநகாரணமாய்,—வைதத்தேதார்மலமாய் - ஜணவயா
 யைகானமிகமென ரெண்ணப்பட்ட மூன்றுலமததகருளீள
 யொருமலமாய்,—மயக்கமுருசொ யுமனதீற - மாபை யுளாக்க
 களைப்பொய்ப்பைமெய்மெனனம—டி மயக்கநிவைப்ப ணணி அநா
 தீயேயுள்ளதா யிந்த மாபையென நிகனபொருள.

§ நிராசார்தகம் - தளஞல்

தடி—கூம் பொஷரொ - நிதெடுகாயுவிதீயவஸு—
 ரு—ப கடு—ராஸுயாஸியா | ஸாயுரணீய ஸரிய—
 ஷா—ஸகலாநா—ஜ—நீஸுரா— || ப்ரு—உயெ மீ—நடுஷஹ
 ஸு— கடு—வினா—வினா—ரஹ—டு—வெ | வெடி—ஹா—டி—கா
 ரு—ண—ஜாயா—ஸ—டு—ஷு—ஸு—டு—அ—தீ—கஸு—டு— || கடு—டி—கூ—தி
 வய—டு—கூ—வி—ஹ—சி—வ—ஸு—ஸு—ரம் | வி—ஹ—க—ஸு—டி—யா—ஸீ—ய—ஜ
 ஸ—ய—வ—ண—டு—வ—அ—டி—க—டி— ||

ஸ்ரீ—ஜக—ஸா—யா—ஹ—வெ - ஜாயாததீ— ஜய—ஜீ—ஜய—நா
 ஸு—ஸியா—தீ—க—டி | வி—ஹ—க—டி—க—ல—ஸ—டு—ஷு—ஜ—நா—டி—டி—ய
 ஜீ—ஸு—ரா—டி— ||

ஸ்ரீ—ஜக—ஸா—யா—ஹ—வெ - தடு—டி—க—டி—ஸி—ய—ஸீ—ஜ—
 த—ஸி—த—ஸ—கீ—டி—க—டி | ஸ—ஹ—காய—டு—யி—கா—ரா—ஹ—ஸ—வி—ரா
 யி—ய—டி—வ—டி—ந—ஸு—ரா—டி || க—டு—நா—ந—ஜீ—ய—தெ—யெ—ந—ஜ—டி—
 வெ—டு—ண—வெ—க—நா | தெ—நா—வா—டி—ந—டி—வ—டி—ஸி—ந—வ
 டு—ஸ—ஹ—க—வி—வி—டி—நா || த—டி—வெ—த—ந—வெ—ஸு—டி—கா—ரா—டி

ஸுஜாலிசு கூடிஸ-நாசு | தடியாஸாணிகாய-ராணி
 ஸ்சிர-குவாணி ஸவமுதள || வியுதள வுச்சிர-கு
 பொணி வுபுயி-யடுகைய-லிவியை ஐகி|

குணத்திராய சாமயாவஸ்தா ரூபமாயிருதர அவயத்த
 மெஜு + துபா தாநகாரணமெனனப்பொருட்தமாமாயெனெரு
 னநுவிவ வடாயெனனி ல்குணங்களான தமூலகாரணமாகாது.
 † தரிசநூககரகுகளிலே குண சாமயாவஸ்தை யல்லாமல் பர
 தக்காக பிரகிருதியிலையென்று சொல்லுவார்கள, அது பிரமா
 ணசகரல்ல குண சாமயியாவஸ்தைக்கு பரம்ப பிரகிருதியெ
 னபதே சித்தநாகம ஆகையா விதமூலகாரணமல்ல

+ தரிசநூககரம-வேறு சித்தநாகம, சாமயம-சமானம்.

தடி-கூட வுபுயி-யடுகைய - நவமளண லு-வாஜாநடகி
 ம-ணரநாடு விவாமது || ம-ணரவிவாம ஸ-குவாது
 ஸு-கருகிந-பா லு-மணவிஸ || ம-ணரவிவாம ஸ-குவா
 ஸா விவா லெ-பு-கி பாஜிதா || | லு-ஸ-நாநாஸு
 லு-பு-தஸயாநஸலிவியை-சா ஐகி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

ஆருல அசுத தமாயையிலக்கணமெனென விசைக்கின
 னா.

நித்தமாட - காரிய காரணங்களிரண்டும அநித்தியமெனனும்
 பெனத்தனுகுப்போ லநித்தியமினறி, - அருவாய்-உருவாகிய ப
 தமரணுவே காரணமெனனும் நைய யிகனுகுப்போ ஆருவமன்

தி—ஏசுநிலையகாய்-மாயை யனந்த மென்றும் சத்தெனறுஞ் சொல்லும் வேதாநகைகேசிகும சதத வேதாநகிகட்குர போல முறைமையி னநேகமி னறி சதகனறி,—அகிலததுக்கோ ர் வித்தமாய்-சூனயோபதானம சூனியம பிரபஞ்சமெண்ண ம்பக்தகைசகதேசிகுப்போலச் சூனிபயிஸறி,—அயித்தாய-சுத பிரமோ பாதான உஜிஸிஸறும் சடசித துறபதசியாமென்று பரிணகவேதாநகிகுர காராயணபிரரீருதியிஸி னறுஞ் சடசித துண்டாமெண்ணுர பாஞ்சமாததிரிகுமபோலச் சித்த கறி,—ஈ குகு உவியாபிடாய்-கண்ணுக்குத்தோற்றி பபுதவகாரணெண்ணு முசிலாகாபகணுகுப்போல அயவியாபிமஸறி,—வி லணுக்கோ ரசத்திடாய்-சிவனுககுச சமவேத சிறசத்தியொன்று பரிக்கிரக சடசித்ததிரணநி ஆக மூனறினுளொரு பரிக்கிரக சடசதசி யாய்,—புவஸபோகந் தணுகரணமு முயிரககாய் வையதநீதார மஸமாய்-பிறபோககியப்பொருளகையும் துஸரீரகுகுமசரீர குகளைய மிலககணையா லயைகளாலுண்டாகிய சிறுநிறையயுங் கொடுத்த மாயாமஸமாய்,—மாயை மயகமுஞ்செய்யுமஸதே- மாபையானது அந்தச்சிற்றறிவைப்பற்றி நானகுகி நான துகுகி யென்றுவரும் விபரீதஞானதகையு முயிரககுப்பண்ணுந்தானே.

சிவஞானயோகியநூலா வருமாறு.

—o—

இனி, அம்மாயைமாபேயவகளது இப்பாவது எனனையெ ன்பார்க்கு, அதனை வருத்தக கூறுவானொடங்கினூர்.

உலகிற்கு முகந்தாரணெண்ப்படும் மாயையாவது, நிகத மாதன் முசலிப இலக்கணங்களை யுடைய தென்பநாம.

மாயையின சொரூபங்கூறுவார், புவஸபோகந் தணுகரண முமுயிர்க்காயென்றும், அதுவும் மாத்துமிகர் மதம்பற்றிச் சூனி

யத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு உலகத்திற்கோர் விததமாயென
 னறும், அதுவுங் கணிகவாழிகள மகமபற்றிச் சார்பினிற் செல்
 லாமைப்பொருட்டு நிததமாயெனறும், அதுவும் உலோகாயதர்
 மகமபற்றிப் பூதங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அருவாயென
 றும், அதுவுந் வைசேடிகா முதலியோர் மகமபற்றிப் பரமானு
 க்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு எவரும் வியாபியாயெனறும்,
 அதுவுஞ் சாங்கிய மகமபற்றி முக்குணங்களிற் செல்லாமைப்
 பொருட்டு ஏகநிலையதாயெனறும், அதுவும் பாதகரிய மகமப
 றறிப பிரமத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு விமலனுகோர் சத
 தியாயெனறும், அதுவுந் சிவாததுவிதா மகமபற்றிச் சிற்சத்தி
 யிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அசுத்தாயெனறும், அதுவும் மாயா
 வாதி மகமபற்றி அநிவசனத்தற் செல்லாமைப்பொருட்டுவை
 த்ததோர் மலமாயெனறும், இத்தன்மைத காசிய மாயை, ஆண்
 மலமப்போல மயக்கமே செய்யென்னுஞ் சைவருளொருசாரா
 னா மறுததற்பொருட்டு, மயக்கமுஞ் செய்யென்னுங் கூறினார்.

செய்யுளாகலின் முறை பிறழ வைக்கப்பட்டன,

ஈண்டு மயக்கமென்றது விபரீதவுணர்வை,

மயக்கமென்னுமுமமை, அது தன்னியல் பனமை யுணர்
 நின்றது.

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு

—0—

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட மாயையினுடைய விலககணம எ
 ப்படியென்ற மாணுககணநோக்கி; மாயையினிலக்கண மருளிச்
 செய்கிறார்

(அசுத்தமாயையானது) நித்தமாய்-அழிபாததாய், —அரு
 வாய் - ஒருவர்க்குந் தோணுததாய்,—ஏகநிலையதாய் - ஒரு

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧0௩௭

விருக்கித நிலைமையினையுடைத்தாய்,—அசிலத்தக்கோர் வித்த
மாய் - பிரபஞ்சத்தகுகொரு காரணமுமாய்,—அரிததாய் - அ
சேதனமுமாய்,—எங்கும்வியாபியாய் - எவ்விடத்தினும் வியா
பகதையுமுடைதகாய்,—விமலனுகுகோர் சூதியாய்—மலரகித்
னையிருக்கிற பரமேசுரனுக்கு தானொருசத்தகியமாய்,—புவன
போகநகனுக்கரணமு முபிரகசார் -ஆனமாசுகளுக்கும் தனவயங்கர
ணமும் புவனமும் போகநகளுமாய்,—வைத்ததோர் மலமாய்—
மூனதுமலங்களிலே வைத்தெண்ணப்பட்டொருமலமுமாய்,—
மாயையமக்கமுஞ் செய்யுமனதே - மாயையானது மூனமாகக்
கருகும் பொய்ப்பைமெய்யாகவும் மயக்கமுடையுஞ் செய்யுந்

நிகதமாய் எ-து தன் காரிடமாயுந் முப்பத்தொன்று
மழியுதிட்டத்துவ காரணத்துக்கு அழிவில்லையென்ற தெனக்கொ
ளக.

அருவாய். எ-து. சாரணத்திலொழிந்த காரியப்படு மிடக்
கிலுந் கொணராதென்ற தெனக்கொளக

அசுததாய். எ-து இதனவே ஆனமபோதனூ சீவிததசா
மாயினுமிது சடமென்றெனக்கொளக.

எங்கும் வியாபியாய். எ - து தவறுடைய காரியமாயுள
ள முப்பத்தொன்றுக்கும் எவ்வளவு வியாததமுடையது,அவ்வ
ளவுக்கு வியாததமுடைய தெனன்ற தெனக்கொள்க.

புவனம். எ-து உலோகங்களு

போகம். எ-து. அண்ணமுதலானவையிற்றை.

தனு. எ-து. உடல்.

கரணம். எ-து. அத்தக்காரணமும் புறக்கரணமும்.

வைத்ததோர் மலமாய். எ-து. எண்ணப்பட்ட மலங்களி
லொன்றையென்றெனக் கொளக.

இதனூற்சொல்லியது, அசுததமாயை நித்தியமென்றும்,

கடுகையு சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தம்.

அருவமென்றும், ஒன்றாயிருக்கமுமென்றும், பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமென்றும், சடமென்றும், எங்கும் வியர்த்த முடைய தென்றும், பரமேசுரனுக்குச் சத்தியாயிருக்கமுமென்றும், ஆன மாக்களுக்குத் தனுசுரன் புவனபோகவகளுமா யிருக்குமென்று ம், மூன்று மலகளிலே ஒன்றாயிருக்கமுமென்றும், ஆனமாககளு க்குப் பொரியை பெய்யாக மடக்கததையுஞ் செய்யுமென்னு மு ளைமையு மறிவீ தகது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மாயை - உலகிற்கு முந்நீகாரணமெனப்படு மாயையாவ து,—நீத்தமாய் - நித்தமாசியும்,—அருவாய் - அருவாயும்,— ஏகநிலையதாய - ஒன்றாயும்,—அகிலத்துக்கோர்வித்தமாய் - உலகமுண்டாகற் கோர்வித்தாயும்,—அசுதகாய - சடயாயும்,—எவரு மவியாபியாய் - எவ்விடத்தும் வியாபகாயாயும்,— விமலனுக்கோரசத்தியாய் - முதல்வனுக்கோர் பரிக்கீரகசத்தி யாயும்,—புவனபோகந தனுசுரன்முமுயிரககாய் வைத்ததோ ராமலமாய் - புவனமும் போகமும் தனுவும் கரணமுமாக வ்யாக ளினபொருட்பு விரிந்ததோர் மலமுமாயும்,—மயக்கமுஞ்செய்யு மனறே - மயக்கத்தினையும் செய்தலாகிய இலக்கணங்களை யுடையது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—॥॥॥—

இந்த மாயையிற்றேற்றிய காலமுதலிய தத்து வங்களினது தோற்றமும், காலத்தவத் தினவியாபாரமு முணர்த்துகூர்.

உ—சூத்திரம். அக்விதிலக்கணம். ௧௦௩௯

மாயைபிற காலமோடு நியதிபின் கலாதிதேகாள்
 று, மாயவக காலமூனரு யாகவியு மளித்தும்போகவிக,
 காயமோடுல சுககெல்லாயகாலசங்கைநீலையபணணி,நா
 யகணையாலேகடத்திடுசுகத்தையெல்லாம். (நிச)

(இ-ள) மாயை வாயுவாண்ட சமுசகிரதவி லொருபிரதேச
 யிற கால சகதை விகாரப்பித துமாறுபால,அணநக
 மோடு நிப தேவநாயலூ கிரிபாசகதிபாலநகராணையி
 திபின் கலாதி லொருபிரதேசத்தை விகாரப்பிததி,அதிவி
 தோன்றம னறுவ காலத்தவத்தட னிபதிநாயு மக
 ளபின் கலையினையு முண்டாசுதுவா இலைய
 வாதாமாக வுண்டாசுதுவரோ யெனணி?
 காதாவினதாசுநீயாலெனயறி?

ஆயவக்காலமூ அககாலம் செங்காலம் வருகால நீசும
 னருப் காலமென மூனருட.

அவைவருமாறு —யாதொருகாலத்தி விபாதொருகிணிய
 மைசெய்து முடிக்கப்படுந், அஃகிரநககாலம்.

யாதொருகால மிபாதொருவரு லொன்றைச செய்யவே
 ண்டிமென்று விருடபுதல், வருகாலம்.

யாதொருவரு விபாதாமொரு கணமக தொடங்குப்ப
 ட்டதமுடிவின் நி யிருகமது, நிகழ்காலமெனயறிக்க.

ஆகவியுமளித் யிருகவிமுத ளுதமீருள தததுவங்கோத
 துமபோக்கி தோற்றுங்கதம் அவையிறிதுண்டான யா
 னமாககளை நிறுத்துவித்தம அவையிற்றைத்
 கோரநினை முறைமையி லொடுக்கவித்தம இ
 ங்வன மூவிதமாகச் செய்தும்,

காயமோடுல ஆணமாக்கள் தனுகரணதிகளை யெடுத்திச்
 சூக்கெல்லாங்கா சாதாரண வசாதாரணமாகிய புவனத்தன

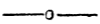
ல சங்கையினப் டாகிய போகங்களைப் புசித்தற்குத் துடி ள
பண்ணி வ நிஷதமுதலிய காலங்களை யுண்டாக்கி
அங்கங்குள்ள வானமாகக னெடுங்காலம்
புசியாந்னரே மெனனப்பண்ணி; அக்கா
லரு சடமாந்லாற ருளுகப்பலததைக்கொ
டுகவறரேறவெலின?

நாயக னு ள சிவன நன்காககினுசத்தியாலே பிரபஞ்ச
யாலே நடத்திடு மெல்லாததையு மிபுபடி நடத்தா நிறபன
ரு சகததை யெ
லலாம

அசுத்தமாபையிறரேற்றிய காலமானது சுததமாயா புவ
ன உரிகருகருச சுருடடிமுதலிய கருத்திபவகையு மதிவண்
டாகப போக பகையுளு செய்வதெவநன மெனனிஸ்? சுததமா
டையிலுடைடாகிய சுததகாலநதானே யகநப் புவனவாசிகளுக
ருச் சிவ நத்தி போக முதலியவற்றையுண்டாக்கப புசிப்பிடாநி
தசூம்.

இசுறகு மதவகத்தரு சுப்பிரபேதத்தும் பொஷகரத்த
மநிசு. (ருச)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் நாலுவிருத்தத்தால் மாயையிற் கலாதிதத்துவங்க
ள நோனறும் படியு, தத்கிரியைகளுங் கூறுகனறது.

அசுத்த மாயையினுலே அநகதேஸ்வர சத்திக்ருக ளோ
பத்தினுலே முதல் காரியமாயையுண்டாம். மேல்-போகாவதி
பரிச்சேதகமாய் பூதபவிஷ்யத் வர்த்தமானாத்மகமாயிருக்கிற
காலநதோனறி, சிருஷ்டிகாலமென்றும் ஸ்திதிக்காலமென்றும்

உ—ருத்திரம். அத்திதஇலக்கணம். கரசக

சம்ஹாரகாலமென்றும் திரிவிதமாய், சாதாரணமாகவும் அசாதாரணமாகவும் பிரதிபுருஷநியதமாய், தத்தத சரீரோற்பத்தீயாதிகளுக்கே துவாய், சர்வலோகநாயகஞ்சிய ஈஸ்வரசத்தியான ஜநகிரோஷ்யதிரி ஆரிண்பெணனும் சததிகநரபா திஷ்டாநததினாலே ஜகததற்பத்தியாதிகளேப் பண்ணும.

* போகாவசிபரிசேதகம - போகமுடிவை யளவீடுகை.

இதற்குக் காலவாதி காலமானது ஏகமுறாய் விபுஷராய் பிரவாஹநாதி காரிபங்களுக்கெல்லாம் ஏதுவாயிருக்கையால் நிதயமாயிருக்கிற காலகதாசு உற்பத்திபாதிக்க னெப்படிடெசனில? பூரவாபரப ஶ்ரீ ப்ரதீதயு ஶ்டாகையினாலே காலமகேகமும் அநிதயமும.

¶ பிரதீதி - அறிவு

ஆசபூர்வாபரப ப்ரதீதிமானது நூரிபகதிபாதி யுபாசிவினாலே வருவதல்லது, காலகதாசு பேசம வாஸ்தவ மல்லவெனலில? அந்நயபாதிவினாலே தானே காலவயவஹாரம வருமாகல், காலமே யில்லாதேபோகத திரியும்.

காலமொன்றையாகில், இன்னகாலத்திலே யினனதாம் இன்னகாலத்திலே யினனராகாதென்றும், அநவயவிடநிரேகமுங்கூடாது. இரணறியுர், சிநகடி காதிகளுக்கஞ்சூரிப கதிபாதி யுபாதியல்லது. † லவ x தருடி யாகிசளுக்க கில்லையாகையால் காலபேத † மெளபாதிக்க லல்ல, ஸவபாவிக்கமென்று சிததம்.

† லவம - கண்மெடிகெகாண்டது, x தருடி - கொடிப் பொழுது, † ஓளபாதிக்கம் - உபாதிபாணனடானது.

கடாதி பதார்த்தங்களிலே யுதபவிஷயத்தீயவகாரமொழிந்த வர்த்தமான விபவகார மில்லாதிருக்கையால் வர்த்தமரணகாலமே யில்லையென்னில்? கடநிருமாணத்திலே யிருத்த

பிண்டாவஸ்தை பூதகாலமாம் * ஜலாஹரணயோக்ஷிகரல
 ம் பவிஷ்யதகாலமாம். சகரத்திலே கபாலாதிபவஸ்தையாயி
 ருக்கிறகாலம் வர்த்தமானகாலம் ஆகையால் காலதிரயமு மு
 ண்டி ஆகையால் ஜடமு மனோமூ மாணதககு நிதபதவகூடா
 து நிர்யயில்லாத வஸ்துவுக்கு விபுரவகூடாது ஆகையால்
 காலமேதகம் அநீகயமென்பதுசித்தம்.

* ஜலாஹரண - ஜலங்கொண்டு வருகை

அக் விநகககால் முற்பத்திபாதிக்குக்கு ஏதுவாமெனவில்.
 இநதகாலோற்பத்திக்குக் காலமுண்டோ விஸேயோ? காலமு
 ண்டெனவில்? - அநவஸ்தையாம் இவ்வேபெனவில்? காலமேயு
 ண்டாகாது எனவில்? இநதக காலம் ஶ்ரீஸவவியதிரிததத ததது
 வதாததவிகவசளுக கேதுவல்லது தன்னுடைய உற்பத்திக்கு
 தகானே ஏதுவல்ல. காலாதிரணுண ராஸவரண சுயேசகையி
 னாலே காலதகையபேட்சியாமலே காலததை +யுற்பாதிப்பா?

- அநவஸ்தை - முடிவினமை, ஶ்ரீஸவவியதிரிததத - த
 னக்குவேரண, + உற்பாதித்தல் - உணராசகுதல்

இநதக காலம் அசுதமாயா ஜநயமாகையினாலே சுததமா
 யாகாரியோற்பத்தியாதிக்குக்குக் காலமேதெனவில்? சுததமா
 டையிலுமியவாறு சுததகாலமுண்டி.

ஆகில் காலோபசங்காரத்தககுக் காலமேதெனவில்? இ
 ன்கக் காலாபேகை சுதாசியாதிக்கள பண்ணுங் கிருத்தியங்களு
 க்கே காலாதிரண சுததர் காலதகையபேக்ஷிபாமல் ஸ்வெச
 சையினாலே பஞ்சகிருத்தியங்களுமும் பண்ணுவா

இன்னு மிந்தககாலமானது ஒன்றுக்கு பூதகாலமும் ஒன்
 றுக்கு வர்த்தமானகாலமும் ஒன்றுக்கு பவிஷ்யத காலமுமாயி
 ருக்கையினாலே பூதபவிஷ்யத வர்த்தமானகாலமாக ஒருபடித
 தாயிராதாகையால், பதார்த்தாதிவசேதககாலம் திரிவிதமெ

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கடுசங்

ன்பது கூடா தென்னில்? காலமும் திக்கும் ப்ரதிவஸ்த நிய
 தமாயிருகருமாகையால், முகலே ப்ரதிவஸ்த நிடதக கால
 மென்று சொல்லுகையிலே ினென துஷணங்கூடாது.
 நிததியகாலாது வாததிததுவாத ஆனமா நீததுபினை? காலம
 நிததியமாகில் ஆனமாவுகரு நிததிபததுவ மெபடியெனனி
 காலா நவசசநததயே. சிசியததுவ மெபடி கூடுமெனனி?
 காலாநவசசினததயே நிதயதவமாகையால், பூரவோகந் து
 ஷணயில்லை + அவ சேதகம - அளவிடுகிறது.

தடிக்கூப்பள ஷ்டிரா - சுயகாலு க்ரூகாசு ப்ராபு:
 ஸுடுகூடுவெணா யுடுநாஅயுடுத | க்ரூகாஷ்லி ஸிவி
 ஸுடுகூடு ப்ரவ்யுதூபுடாநுதத: || அவசூடாபு
 ஷிஸ்காலு கமயத்யூதவ்யுதிவி? | தாஸுஹவந ஷெ
 ஹொயுடு ரெயா யஸூசு க்ரூயாஸுயா || சுதீதவ
 தூகூடுநெஷூசு வ்யுதீநாங்காஸுணதூயசு | ஸகா
 அஹி ஷெடுவ்யூடுஹொயுடுஸூகூடாஷுகொநுணா ||
 நாகூடுஹ ஜாயடுத க்ரூகூநாகூடுஹ ஜூடுயடுதவிவா |
 ஷகூடுஷிவசு வடுடாநு வத தஸூசு காலு ப்ரவ்யுதூ
 க: || வடஸூஜாயகூடுநாயம் ஜூடுதாடுநத: வடா
 கூடுவிசு | ஸகூ ஷூஷி ௦ ஷகூ ஷுளகூடுஹ கதூடுஸு
 தூவி || யதூ க்ரூகூஸுண்கூடு வடூஷூடூநாம் ப்ரவ
 தூகூ: | கூடுஹதூ ஷகூஜூடுயடுத ஸவடூஹவாஸு
 ஸவடூஷா || நகூகூஸுண தூ தூஷிகூடுஹ ப்ரவ

தடுக்கு | காலனகொ விஹிதகு ஊஷுதெடுகெ
 ஸிதீஸாரஃ || தயாகிரிதி நெஷுத ஹவநுவகூபி
 ஹடுஸி | காலனகொ யதிஷுத சீயாதொநாகி
 ஸிஷுதெ || யஸூகூஸதஃ சீயாயாதநாஸுதீ
 தாபுரபுதா | தஸூஷெவ யதிஷுத லெஸவகா
 உபுஸுஷுதெ || ததஸுயதஜாநாதிவபூதீ ஜாநா
 உகீஸாரஃ | வதஜாநாதி ரபுலெவஸு காலெ
 ஹிடுநெயடுவஸிதி || ததஸு நெககாலொ ய
 கிசுநநூதீ வுதிசு | ஷெஷுதீதஸு காலயள
 புதீயெதெ ஶஷுஸாரஃ || வதஜாநகூணெஷெ
 நெஷுதெ தஸுஹவாசு | சுதீதகாலெ ஶுஷு
 ரபுலஃ கஹொ வுயஸிதஃ || ஸகலா ஶுஷுதி
 தஜா கஹொநாஸு சீயாஸிடுலி | சூதீயதெ
 தயிஷுஷெ வதஜாநஸு ஊஷுதா || தூஹா
 ஸகஹாஜாஹா ஹவாநா வாரணாதீசு | வதஜா
 நஸுதீயொநொ ஹவொ ஹவபுசாஸகஃ || ஜ
 ஶெஸதடுநககூசுநநிதெ யா யஸாவடஃ | சு
 துஷு ஶதஸுஷு விஹசுஹ விநியாஸிதஃ || சு
 காலொயஸுஷுபாஷுஜாநஃ காலொ நவெதிஷெ | ந
 காலொஷெஷுயாசுஷுதீ காலஸு வுயஸி
 தஃ || கிஷுஷுஷு வபூஸுஜாநா கஷுதெகால

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧0௪௫

யொமதஃ | ஸிவஃ காலாநவஹிஹொ ஜாயாத வ்யீயஸ
 திதஃ || உதாடியதி விஸஃ ஸகொடிஸ்வாடிக்கூஜா
 க் | ஜாயாதகூடியொ ஹாமெ காலொயம் ப்ரகிவா
 திதஃ || ஸஃலாய ஸுஷிஸஃஹார ஸித ஜாஜி த்யஜஃ
 க்யஜ் | ஸஃலாய நி விஸஃஹஸஃ காலொ வ்ரீதி வஃ
 ரொஜிதஃ | தெந காலெந தக்ரூஸஃஃ கஹுதெ
 ஸிவஸதி தஃ || ஜாயொஸகெநகாலஸ ஜிநாஸிஸஃ
 வ்யவஸிதஜ் | கஸ ஜஹாஸஃ ஸஃஸார தியஜஃ கால
 தெஹவெக் || தஜஸக் ப்ரஹஸ்யா ஸ ஜிநியஜொ
 நதஃகாலதஃ | சிகஃஹொமெஷஃ விநாநாஃஸ்யா
 ஜுஸஃ ஜஹெஸாரஃ || ஸெஹயெவொவ ஸஃஹா
 ரநியஜி விடியாதிஸஃ | ததஃ சி யொ வ ஸஃஹா
 ரொ காலா வெக்ஷா நஸாஜிதா || ப்ரஹயெ வ்யநஃ
 ம்ரஹாதி ஸுஜத்யதி ஹஃகிவ | திரொடியாதி ஹ
 மவாநு நகாலாவெக்ஷயாஸஜா || வதஜாநாடியஃ கா
 லாஃ யெவஃஹஃ ப்ரகிபாஜிதாஃ | நயஃசியகூ
 ஸெயஸாஜதஜாநெ வடுஸகி || வடுஸ்யா தீத
 ஹாவிஸ்யாடிநஸுப்ராமஹாவதஃ | தஜா டெகக்ஷ
 ணஸ்யாஸ ஜ க்யஜத்மிரஹவ்யகாஜ் || வதஜாந
 க்ஷணெஸவஃ ஹாவொஹிநஃ நாஸநஜ் | நாஸொ
 விலவஃவஸுஹாஃ சுதீதெ காலவவவ || ஹதெ

வா மிபமெநஸூா டெததெவொஹயம் யதஃ | வத
 தெநாஸணகஸூ ததெவொந ஸூ டொடியஃ ||
 ந டுதஃ ஸதிராடுவெண வததெ தெஷ்டுடாஃ,
 தஸாடெககூணெ வததாநாடி ஸவஃ வஸூடா
 கி யாவிரெவ விடிஃ தெ பஃபாஸூா ஸாநஃ ஸா
 தஃ | தஸாஃ ஸூகிபஃபாஸூாணு வததாநா டெ
 யதஃ || ஸூயொஃஸூதாநாஃதெகெ வஃ ஸூ ஸூகி
 ததெத | விநஸூகி கிஃதெ தெஃ ஸூகி ஸூமிவஃ
 தவாஃ || ஸணயஃகாஃஸூஜாஃஸெந யஃஷ்டாகம் ஸூகி வா
 டிதஃ | ஸூமிதஃ காவஃஷ்டுஷ்டுஸூககமஃநித டுதாத்நாஃ
 நித டுகாவொநஃ வகி ஃகூம் நித டுகூம் ததெஷ்டுஸூா
 காவாயஃஷ்டுஸூடுந டுகூஸூநித டுகூ காவஸூஸூரிதஃ ||
 நஃஸூகாவஸூ டுகூ காவஸூநவஸூரிதஃ ஸூகி.

காலத்திரயத்தையும் ஜநநி ஹாரணி ரோகயித்ரிபெண்ணு
 மீஸ்வரசுத்தித்திரயமு மதிஷ்டிததுகினறு ஸூஷ்டுடாதிருத
 தியக்கலைப் பண்ணுமெனறதற்குச் சமமதி.

ததெதவ - வகிஸூகிஃ டாவிஷ்டு ஜமக ஸூாவா
 ஜஃஷ்டு | ஸூஷ்டு ஜாநஃஷ்டுஷ்டு டுஃவாஜி வஃரிதா
 விதஃ || ஸூமிணி ஜநநீஃதெவ ரொடியஃ ஸூகி யா
 ததஃ | ஸூமிணீயாஸிவஸூஜா ஸூஷ்டுஷ்டுஷ்டு
 வஃஷ்டுஷ்டு || ஸூஷ்டுஷ்டுஷ்டு நயெக ஸூஷ்டுஷ்டு வஃ

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கர்சள

வாஸிவவடிவநயெஸ | ஜநநீஜநநீஜகூ வகூஸு
விவியாய்வெநா? || சொடியிசூணு ஸவஸு
உயெயிவஜிதிதி |

சுதவகாலப் பிரளயாநதரத்திலும் சுதகா சூகருமமாயை
யுடைய பஞ்சுருதசிடிகதைபடணனுயரொஸபந்ருச சமரதி.

ஜுமெவெசூ - ஸாவிவவ்யாமஸு வெடியயஜு
வெடியயொமயாது சொக்யாது ஸவது வாவயது
கதிக்கது | ஜாபாஸகீய வுசிவ்யாஜு, ப்ரகூவது
வெசுது ஸவது படிவா யஸூஜாதி || உதி.

பின் நித்பகலாதிதோனநந் தோனநிவெஸபது ட்சாகாம்
டசாபந் மாகையால, சேஷம் மேலவிருத்தத்திலே கூறுதி
னரது

ட சாகாமகூடாபதம் - வினுவோடு கூடினபதம்.

ஞானப்பிரகாசஞான வருமாறு.

மாடையினினறும் தத்தவவள்ளிசுது தோறறமும தெர்ழி
வமுறைககனரா.

மாடையிற்சாலமோடு நியதிபின் கலாதிதோனறும் - சுத
தமாடையிற் சிவன சிருஷ்டித்த நாநபநத்தின பின் பநதமா
யநநேசுரசத்தி கலகதிய மாடையினினறும் காலநநதுவம் நிய
தித்தவம் கலாதத்தவம் பிறசுரு (ஆதிபெனநந்நாற் புருட
தத்தவமுமுண்டாம்.) முன மாணதப்பிரத்தியகூப் பிரஸகா
பத்திலே தத்தவவள்ளின்று வ்யாபாரககிரமம்விஸகரிககப்பட்
டது; இப்போ தற்பத்திக் கிரம மாசாரியர் தானே யுணர்க்கின

முர் — ஆயவககாலம் - சூக்குமதேகத்தன ளசாதாரணமாயிரு
கருங் காலதத்துவம், (புறமபிற்சாகாரண காலதத்துவத்தின
துவிர்ததி துடி முகல்ய கலைகளை முன்னிட்டுக் கொண்டு போ
கக்யப் பொருளிற் போகத்தின பொருட் டியினைச் செலுத்தி ம
காப்பிரளய பரியந்த யிருகரும புறமபிற் சாதாரண காலம்)—
மூன்றாயாககியு மளித துமபோககி-போகவதி பரிச்சேதகமாய்த
துடி லயம காட்டாதி காரியகலாபேதத்தினாலே செல்காலம்
வருகால யிரண்டின மதயத்தி னிகழ்காலமாயும், சரீர முகலி
ய தாததுவிகப் பொருள்களின தாறு சோற்றல் நிற்றல நிமித
தமாய் நிற்குங் காலதத்துவந நோற்றத்தினுங் காலம் வேண்டி
லன, அவததைவருமாதலால் தத்துவத்தோற்றத்திற் காலநிமித்
தமனறு திதியை நியமிசகருகாலதத்துவமபோலச சகாகாரத்
தை நிபயிகருங் கலையித்திரி பெண்கின்ற சங்கார சத்தியே தத
துவததோற்றத்தில் நிமித்தியமாய்,—காயமோடுலகுசகெல்லா
ம-தனுகரண புவனபோகங்கடரு,—காலசககையினைப்பண்ணி-
வுகமுதற் பராதத பரியந்த கால வெண்ணிக்கைபை யுண்டாக
கி,—நாயகனூனையாலே-சிவானுரையினாலேயப்பட்ட காலதே
வதையினாலே யதிஷ்டிககூப்பட்டு,—நடத்திடுகு சகதககெல்
லாம-சடசித்தகக ள்ணதகைய முற்பத்தி யோகக்யதகை யுற்
பத்தி பண்ணிச் செலுத்தும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அதனமைதகாகிய மாயையினின்றுங் காலமுதலிய தத்
வங்களுளவாம. அவற்றுட் காலமாவது முதல்வனூனையான்
முத்திறப்பட்டுத் தனக்குக் கீழுள்ள காரியப்பிரபஞ்சமீதூத்தக

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். கடுசுக

யுங் கால வரையறையிற் படுத்திக் கணமத்தை வரைசெய்து
நிற்குமென்பதாம்.

எண்ணுட்மை முன்னருஞ்சென நிபையு ர.

நாயகனானபாலே யென்பதனைத் தத்துவாதிக்காரமுழுகி
முய்த்துரைக்க.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—ப—

அசுதகமாயாகாரண மருளிசெய்து, காரியமான தத்துவ
களினது தோற்றமு மவைகாரியப்படு முறைமையு மருளிச் செ
ய்க்குரா.

மாயையிற காலமோடு நியதிபிண கலாதி தோனறும் -
அதோ மாயையிலே காலமுடி அதனொடு நியதியும் அதனான க
லையும் தோனறும், — ஆயவந்தீராலமுனரூப் - இப்படியான கால
தத்துவநதான செல்காலம் வருகாலம் நிகழ்காலம் என மு
னரூய, — ஆகியு மளித்தும் போகக்கூடுதிறதாலதெக் கலைய
ருகிறகாலத்திற புதுமையும் நிகழ்காலத்திற பலதகையு மான
டாககி, — காயமோ மிலகுக்கெல்லாங் காலசுவகையினைப்பன
ணி - தேகாதி பிரபஞ்சங்களுக்கெல்லாங் காலவெல்லகலையுமு
ண்டாக்கி, இது தானாகப் பிரபஞ்சத்தைக் காரியப்படுத்தினோ
வெண்ணி? — நாயகனானபாலே நடத்திடுஞ் சகதகையெல்லா
ம் - பரமேசுரனுடைய வாக்கினைடாலே இப்படிசு காலத்தத்துவ
ம் பிரபஞ்சத்தையெல்லாம் நடத்தும்

நாயகனானபாலே நடத்திடுஞ் சகதகையெல்லாம் - கிரி
யாசத்தி சத்தித்தத்துவத்தை யெழுப்ப, சத்தித்தத்துவங் காலத்
தையெழுப்ப, காலம் ஆனமாவக்குள்ள கணமத்தைக் கூட்டுமெ
னத்திடுதான்.

இதனால் சொல்லியது அசுத்தமாயையிலே காலமும் நியதி யுட கல்யை நோனறுமென்றும், சகதி கத துவததாலே காலத் ததுவக காரி பபபடுகிற முறைமையு மறிவித்தது.

சுபரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

மாயையிற் - உதரனமையாசிய மாயையினின்றும், — கா லிமாம் - காலசுத துவததோடு, — நியதி - நியதி ததுவமும, — ப்னகலாதிநோனறும - பினகலைமுதலியனவு முறையேநோ னறுவனவாம — ஆட அக்காலம் - உவரறுளொனரூக்ய காலத்த துவமாவது, — நா பகனையாலே முனரூய்-முதல்வனையா லமுதகிற பபபடு, — ஆகியுள்ளும்போகிக் காயமோ பிலருக கெல்லாப - தோற்ற நில யிறுதிபென்னு முதகொழிலுடைய ச னசகுக ப்முள்ள காரியப்பிரபஞ்ச னீனத்தையும, — காலசங்கை யினைபண்ணி - காலவரைபரையிரபடுகதி, — சகதகையெல் லா நடத்தியும் - இவவுத்திற் கணமதகைவரைசெய்து நிற் குமென்பகாரம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

வேற்றுத்த முறையானே நியதிகலையின் காரிய ப்பாடுங் கலையிற்றேற்றிய வித்தகையினது காரியப்பாடு முணர்த்துகிறார்.

நியதிபின் ருளன்றிககன்ம நிச்சயம் பண்ணிநிற் கு, மபாவிலாக் கல்யைனரூன்றி யாணவ மொதுக்கிச் சித்தின, செயல்புரி விரியாசத்தி தெரிவிக்குகின்றி

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௧0௫௧

தேவித்தை, புயர்கலை யதன்றேனையி யயிவினை யுதி
க்கப்பண்ணும். (௫௫)

(இ-ள.) நியதி அந்தக காலகதகருப்பின நியதித்தது
ன ரேனறி வநதோனறிப் படசபாத மில்லாத விராசா
ககணம நிச வானவன துடட நிக்கிரகமுரு சி
சயம் பண்ணிநிற் டட பரிபாலனமுரு செய துலகத்தி லான
கும மாககளை நியமித் தித்தற தீதென வரையறுத்
து நிறுத்தமாபோல; சிவனு மானமாககா
செயக் கணமத்தக திடாக வேறறகருளை
தலினறிபே யநகந்தக காலககளிற போகவ
களைப புச்சுகுமபடி உறுதியிடாநிரகும

உயா விலாக நியதிசுருப் பின மயககமில்லாத கலாதத
கலைபினரேனறி துவந தோன்றி, மாணமாவுக உநாதியா வ
யாணவ மொது ருகிற வாணவமல சத்தியை உலாகளவாக
கக்ச சித்தினசெ ள செயத கணமத்தக திடாக்ச சிறி துக்கி,
யலபுரி கிரிபாசத் ஞானமான தவாகளை விடயத்தகருபு பு
தி தெரிவிசுருகு பபடாமல உத்த மாத்திரமே கிருக்கருமப
சிறிதே டி சிவனது ஞானக கிரியாசத்தி பண்ணிவி
சுரும

விதகை யுயர் வித்திபாதத்தவமானது சிறி து பிரகா
கலை யதன்றே சக்தினையுடைய கலையிற ரேனறி, ஜனமா
னறி யறிவினை யு புத்தியிடமாக விடயங்களைக கிருக்கருமிட
திககப்பண்ணும். ததச சிவசத்திப பிரேரகத்தினுலே வித்தி
யாதத்தவந காரணமாய்நின ரறிவை விள
ககப்பண்ணும் ஏ-று

ஒருபாத்திரத்தை யகநியிற் காய்ச்சினவீடத் தரசருப்ப
ந்துகைக கியோகக்யமாஹற்போல, ஜனமாவுங் கலைபுய்

கட்டுட

சிவஞானசித்தியார் சுபசூகம்.

பொருந்தினபோது சுகதக்கபோகமே ரூபமாகிவருகிற பஸ்க்க
னைப் புசிக்கச் சத்தலுவலுதலாலு மயர்விலாக் கலையெனச் சி
உபபித்தாரா.

இதற்குப்பெளஷ்கரத்து மிருகேந்திரகதுங்காண்க.(௫௫)

சிவாக்யோகியருரை வருமாறு.

—0—

நியதிபின்புறானறிக கனம நிசயம்பண்ணிநிற்கும்-காலத
தவததகருப்பியபு மாரபயிலேரினமும் நியதித்தவமான
ததோனறிக கர்ம +நிபமனததைப்பண்ணி ஒருவர்பண்ணின
காமபலத்தை ஒருவாபுசியாகபடியும், விஷய செனதநியத்
துலே அநிகப்ரவிருத்திகள வாராதபடியும், பிராப்தமான
பாபபலபோகம அநிஷ்டமெனறு விடாதபடியும், பரிபக்கு
வமான காமபலத்தை முன்பினராக புக்கவொட்டாமலும், சு
சுசத்திப்பிரேரணையினால் ராசானுஞையானதுபோல ; நிய
மனஞ்செய்து புசிப்பிக்கும்.

+ நியமனம் - ஏற்பாடு.

சுஸ்வரசத்தியே நியமனத்தைப்பண்ணுதோ! நியதி தத்த
வமெனறெனதை அங்கீகரிப்பத கற்பநாகளரவமெனனில்? சு
ஸ்வரசத்தி நினமலைபாகையிலே நியதி *வியவதாநமனறித்
தானே பண்ணுமபொழுது அதுமுத்தியையேபண்ணும.

* வியவதாநம்-மனுவ

காமநதானே கத்தத கர்த்தாகளுக்கு நியமமாகபலத்தை
கடொடாதோ யெனனில்? காமமானது க்ருஷ்டாதினைப்போ
லத் தொழிலாகையினால் நியாமகம்பண்ணமாட்டாது.ஆகில் ஒரு
ருவர் புசிக்ககாண்டிரேமே யென்னில்?உஞ்ஞத்திசே *சு

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௦௫௩

த்விக்குகள் பண்ணின கருமபலத்தை யஜமானன்புகிக்குமா போல, ஏவினவன தொழில்செய்தவனுடையபலத்தைப் புகிப் பன

× நுதவிக்கு - யாகருசெய்தவைககினைறவன

அவ்வாறு ஏவினவனும் ஏவல்செய்தவனும் எனறி, ஒருவன் தன் மென்று பண்ணின கருவியாதிபலத்தை ஒருவனபுகிக்ககாண பாணேனெனனி? அதுவும் இன்னமாநதர சம்பந்தமல்லது வா ராது ஆகையால் ஈஸ்வரசத்தியுங் காலமும் கணமமுமன்றி நிய தித்ததவமென்பது ஆனமாககருடைய போக + நிபாமம்மாக வு ணடாகவேணும் —

+ நிபாமகம் - ஏறபாடு

தடிக்கு வளர்ச்சி — லொடியவறி ப்ரவ்யுத்
 ஸு கலாவிஜ்யாப்யுத்திஹி | கஜுணா ஜாஜுதாநா
 து மலொபஹஸ்ரணைஸகி || தசிநாஸு ப்ரவ்யு
 தெயம் நியகிஸிவஸாஸநெ | நதது ஹியஜெநா வி
 ஜல ஜாயாபுஜுணா || ப்ரவ்யுதா சிசு ததுத
 ப்ரவ்யுஷ்ரணெயு மெயிஜா | சுவிஜொமெஷ்நி
 உணம் நியஜயகி ஸாஸலாசு || ஸாஜுரெத டெஷ்வ
 நெஹாடுஜுராஜுநெஷு கஜாஅந | யஉஸா நஹ
 வெஷ்நெ ஹுஜுராஜுஜுதவரெஷு || ராஜாஜா ஜ
 ஹாஸயதுஜுஜுரெத டுஸுஷு வரெஷு | சுஜுதா
 நிதரெயவெய ஜாஸஜுஸு நாஸிநீ || சுநயா நிய
 து தது யஉஸுரெஷு யாஜிசு | சுயு வெஷாகுரீ ஸு

கிய-பொலெஸவாஸ்யு-கிபாஸிகா || ஸத்யம் ந ஸாஸூதம்
 கிதூ-கியகியயுவயாநதஃ | தஹ்வலா திரி-வெ
 ராநு-லெஸவ வெநியகிப-புதி || நகஜ-ஸ வமம் பெ
 லா-லாஸ்யயி த-ஹ்ம-கி | கஜ-கூஸு கருவிவ த
 லா-நெஹ்மகஜ-கியாஸக்ய || கலெந்யுரவி கரு-தகஜ-
 கருஷ்யாஜ்யம் தஸ்வமதூ-யக் | தஸ்கஜ-கரு-ந
 வயா-பம் ஐயு-தெ கவி-ஐயுரஃ || ஸகி-படி-வி ராஜா
 ஜா ஐ-யு-ஐ-நொவிஷ-ஸ-தஃ | தெவ ப்-யொஜ்ய க
 த-பா-ரொ ஹ-ஹ-தெ கருவிஜம் வமஸ || கரு வி-கத-பா
 ரகூ-ஜாத வந-வகஜ-பு-க-வ-தெ | ய-ய-ய-ப-கரு-
 தொ-பா-மொ யஜ-ந-வ-ம-வ-ஹம் || த-ஸூ-தெ-வ-த-
 கத-பா-ஸ-தெ-ந-பு-க-ஐ-ஹ-ண-ஸ | பெ-ஷ-பா
 த-வ-நி-ஜ-கூ-ரா ராஜா-ஜா ய-த-வி-டி-தெ || த-த-வ-ப-
 தூ-த-ஸ-க-த-ப-வ-ப-ப-ம் த-ஸ-க-ரு-வி-ஜ-ம்-வ-ம-ஸ | கி-ஷ-
 ஐ-ய-ஷ-ப-த-க-ம் கஜ-வி-டி-தெ வ-ம-வ-த-ர-ஸ || வ-ம-ம் த-டி
 ந-ஸூ-ர-ஹ-ஹ-ஹ-தெ தெ ஐ-தீ-ஸூ-ராஃ | த-ஸூ-
 நிய-கி த-கூ-ஹ-ப-ஸூ-ஹ-ஹ-ஹ-ம-கியா-ஸ-கி-கி ||

ஆயர்விலாக்கலை பிளரூணநிச சிந்தேயானவ மொதிக்கி
 ச் சிததன செயல்புரி கிரியாசததி தெரிவிக்கும் - சோம்புத
 லற்ற கலாதத்தவம் பிறகுண்டாய், ஆனவத்தைச்சிந்தித கீகதி
 ஆன்மஞான வியாபாரசத்தியை விளங்கப்பண்ணும்.

சிதநுபனாயிருக்கிற ஆனமாவை கலாதத்தவம் பிரகாசிப்பிக்
 கவேணமொவெனவில்? ஆன்மாக்க ளகாதியே குணவந்தி

உ—குத்திரம் அத்தி திலக்கணம். ௧000

ஞாலே ஞானககிரிபை தடுக்கப்பட்டிருக்கையால் அதை ஆனவக
தைக கலையினாலே சிந்திக்கவேண்டும. நீக்காதிருக்கல் வியப
+கிராஹ்ரபயில்லாமல் தேவலாவஸகைதேயாட ஆனமாக:ளில
கையென்பதபோலையாட் +கூரமாகாரமாய் நிர்

+ கிராஹ்யம் -கரணிக்ரமது; xகூரமாகாரம் -கூரப

மொப்பநதம்

ஆசில் ஆனவமுமுதம நீக்கப்படாதோபனனி லீ அதை
கலையினாலே நீக்கப்படாது ஆனமாககருமை—ய காம துஞ்சி,
தேவலாவஸகையிலே யிருக்கிற ஆனமாவை, பாசீமுடிசுதராத
திலே கல்லுவிட்டெறிந்தபொழுது அதைக் கல்லுவிட்டபொழுது
பாசீநீக்குவதபோல, இந்தக்கலையினாலே ஏதேனாவது அவக
தைநீக்கி ஈஸ்வரன ஞானககிறிதபகர்ப பிரகாராய்ப

கலையைத்தெரிவித்ததுகொண்டு ஆனவகளைக் கெடுத்து நீக்க
வேண்டுமா! ஈஸ்வரன தமமுடையசக்சியிலே உட்கார் நீக்க
லாகாதோவெனனி லீ ஈஸ்வரசகதி ஸரிசகரீர லு ௧ ௦ ௦
ஈஸாவான நான் வகவிதம் அகத்குமலபிபாக மாசிடம் குஞா
னகைவலையிருக்கையிலே பராசக்திக்கு ஸபரிசயோசாடம்
ல்லாததகொண்டு குருவானவன நிபந்திரப ணணுகிற சிஷ்ய
னைத தாமபரிசுபாமல தண்டினாலே கட்டிஎழப்படிமட்டேயல்,
ஈஸ்வரன பரிசுகிரகசக்திபாகிர் கலாசத்தவக னாலே தானே
சிந்தி அனஞானத்தை நீக்குவா இந்தகாரது தவககா ஸ்பு
வாயிருக்கிற ஆனமாவை விவசரீரமாய் ஆவிரிகைய லிது
வே புமானகளுக்கு முதல்பநதம்

ஈசாவானமகா - முடிதம; † ஆவிரிகை—மறைக்கல்.

தஜ—கம் லக்ஷணம் - உவா லு ஸவ—ஈசு நான்க்கா
வெவகநுபு ஸாராசுநம் | வெவகநு வுஜகா

ஊதே கௌஜல நிவதநாசு || வெதநயும் ஜகை
 கஞ்சுக்ளாருவனடி லஜாதநம் | கயயா வுஜதெத
 து தவெஸெவஹி திரஸு து || ஸவநா தநாக
 லாநெதசு வெதநயு வுஜயதெணொ | கி
 தகஜொருமொரிசன கலாபு தெடுகவிடிஸத || த
 தயாய கலாநாயு பவ்வாந்ராயகீகஸு து |
 யத, கலா விநா தெஷாந்ரவம் தநத லிபு
 திததஸவநுதகவஸு வெதநயுபுஸாந
 விநா | துஹகவிசுந தகிவிநநுததகம் ஹண
 விநா | துஹணா லாவதஸுஸு துஹகஸுநு
 யஸித || தநியுதகயு ஜாடித ஜாயதொ ஜா
 யதெகலா | தநயுதகயு தஸிஷு து ஸபா
 துடிவிந நொய்யெசு || ஸிவொவி ஜொஹிஷு
 யா ஸபா து ஸகூ ருநொய்யெசு | ஊதி .

விதகையுபாகலையதனிமரேனநி டிநிவினே யுநிக்கப பண
 னு - வித்தியாகத்தவமானது ஜுனமாககருண்டய போகார்
 சுகமாகத சனக்குமேலான கலா நத்தவததிலுலே நோன்
 நி, ஜுனமருனததகு விஷயதரிசனததைப் பண்ணுவிக்கும்.
 விஷயதரிசனததகு ஜுனமருனமே யமையாதோவென
 விஷு ஜுனமருனமானது சதநைசதநய மாகையால் சிவா
 த் பிருகமாலொழிந்த விஷயாபிருகமாகாத வித்தியா x க
 லுஷிதமா லல்லது ஜுன்மசுந்சததி விஷயாபிருகமாகாதா
 னடையல் கையிலுலே * ஞதவ காத்திருநவ முண்டத்
 தரம், புத்திஸ்வரூபமா யிருகதிற ட்கிராஹ்பததை புண்டய,

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். ௧0௫௭

ஆன்மாவுக்கு விஷயதரிசனத்திலே யாதொன்றுஈ கரணம் அத்திதத்தை.

† அபிமுகம் - எதிர்நோக்கினது, x கலுஷிதம் - கலக்கப்பட்டது, *குத்தவம் - அறியுநதனமை, — கிராஹயம் - விஷயம், ஈ கரணம்-உதவி.

விஷயதரிசனத்திலே புத்தி கரணமாசாதோவெனவில் ; புத்தியு மானமாவிலே கிரகிககப்படுகையால் கடருடடியமபோலசடமே, புத்தி ஆன்மாவுக்கு கிராஹ்யமாகையினாலே சக்ஷாகரணமாக ரூபவகிகிரகிகருமாடபோல, இநதபுத்தியும் கிரகிக்கிரகுகு விததைகரணம் அசுரீவந-ரவேந சாரதிநா xபந்தாநவகச்சதி எனஹ நிபாயமாக, கிரமபுத்திலே சக்ஷாராதிததுவாரா கரிசிககப்படநிப புத்தியினாலே விஷயமானது நிசசயிககப்படடு னளவில், விததையினாலே புருஷனுவன அநதவிஷயத்தை கிரகிபபன.

xபந்தாநவகச்சதி-வழிநடக்கிறா

இநதவிஷயத்தை கிரஹிகசீதததுசு புத்தி ஞானமெனகையால், புத்தியேகரணமாகப போருமெனவில்? உள்ளது. சக்ஷாராதியநதிரியங்களைபபோ லனநி புத்தியாதி கரணாத திரயங்க்ரம மனதுசமசயததையு, அநவகார மயிமானதநதயும, புத்திநிசசயததையு பண்ணுகையால், பகார்தததரிசனத்திலே ஞரியாவலோகணமபோல, விஷயதரிசனத்திலே யிவைகள் விததைககுச் சஹகாரியாயிருக்கும். ஆகையாந் கலையானது ஆணவததைச் சிந்திக்கிறாக்கிரியைகளைப் பிரகாசிப்பிக்க, இந்தவிததை ஞானத்தைக் கலுஷிதம்-ண்ணி விஷயதரிசனத்தைப் பண்ணுகும். இந்தவிததை ஆன்மாக்களுக்கு இரண்டாம்பத்தம்.

உ—குத்திரம்.. அத்திததுலகணம். ௧௦௫௬

செவந நவொயவ ளுத- மெதவஃ || விஜா கவ-
 விதாதவரா விவகி வெயாயகா துநஃ | சிசு- ரு-
 க ளுஜயொநெயுஜொ ருவிவக ஸுபு-கா ஸகஃ ||
 வெயாடாதுக வு-காஸுத- நதெநாஜவி மெத-
 கா | வெயா லீகரணம் விஜா ஸுவிஜஃ கரணா த
 தஃ || கவாவுதிம் விநெ தஸு- சநயொஃ கா ய-
 ஸுக்கரஃ | கவா-தொநகரம் விஜா-கி தீயொ-
 ய-நா- || கவா விஜா ஸுயள-ஸுயள க-த-
 வெயவகாரிகா | உதி.

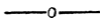
ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—r—

நியதிமுரளி பதின தொழிற் நிச்சயிகினரார்
 நியதி பினரேனறி-பினபு மாயையி னி-
 வ முண்டாய்,— கனம நிச்சயம்ப ன்னி நிர்கும-
 பலமாகிய சுகதுககங்கைப் பிரநிபதி சம்பநதிப்
 பிற ரவைகளை தனது சம்பநதியா யிருக்கினற
 புசியாமல் வரையறைபண்ணி நிற்கும்,—
 யயர்விலாக கலைபின ரேனறி யாணவ
 மொதிக்கிச் சிததின் செயல்புரி கிரிபா சததி
 சிந்ததெரிவிக்கும் - பினபு பிரகாசமான
 கலாதததவம் மாயை னுண்டாய் ஒரு
 பிரதேசத்திலே மலசத்தி வியாபாரத்
 தை மறைத்து ஆனமாவினது புறப்பொரு
 ளறிவாகிய ஞான க்கிரியாசத்திவியாபாரங்களை
 கிரியாசுகமாய்ச் சிந்தி வினங்கி
 த்திரும்பித் தற்பொரு ளறிவாகிய சத்திமத்
 கர்த்தாவைப் பொருத்திக் கர்த்திரு
 காரகமென்று பேர் பெற்று நிற்கும்.— வித்

தை யுடர் கலை யதனிற்றோன்றி யறிவினை யுதிக்கப் பண்ணும் - பின்பு வித்தியா தத்துவங் கலா தத்துவத்தி லுண்டாய்க் கலையினொரு பிரகாரம் விளக்கப்பட்ட ஞான சத்தி வியா பாரததை மலவாசனையோகி விளக்கப் புறப்பொருளறிவா கிய சரதி கரணத்தைப்பொருந்திக் கரண காரக மென்று பெ யா பெற்று நிற்கும்

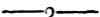
சிவஞானயோகியுரை வருமாறு.

நியதித்தவம் அகாலத்தின பிள்ளை மாயையினின்று நதோனி, அவரவர் செய்த கணம் அவரவரே நுகருமாறு நியம்க்கும் அதனபின் உம்மாயையினின்று கலைதோனி ஆண வாதை யேகதேசத்தின்க்கி, ஆணமாவின் கிரிபாசத்தியை விள க்கி வினைகக்டாக வரும போகததற் செலுத்தி நிற்கும். அக்க லையினினறும் வித்தை தோனி அவவானமாவினது ஞானசத தியை ஏகதேசத்தில் விளக்கி அதனகட்டுவத்தி நிற்குமென பதாம்

நிரம்பவழுகியுரை வருமாறு.

மேல் நியதித்தவமுங் கலையுங் காரியப்படுகிற முறைமை யும், கலையிலேவித்தைதோன்றிக் காரியப்படுகிற முறைமையும் ருளிச்செய்குறார்.

நியதிபின்றோன்றிக்கண்ம நிச்சயம்பண்ணி நிற்கும்-நியதி தத்துவமானது காலத்தின் பின்புதோன்றி ஆன்மாக்கள்செய்த கணமத்தினளவானன்றி யேறக்குறையப் பேரகாதபடி யறுதியி

உ—சூத்திரம். அறிவிதிலக்கணம். கருக்க

ட்டு நிறுத்தும்,—அயர்விலாக்கலைபினரோன்றி யானவமொது
க்கி - மயக்கமில்லாத கலையானது நியதிககுப்பின்பு தோன
றி, ஆணவமலததைச சந்தேக்கி,—சுத்தியசெயல்புரிநிரிபாச
த்தி கெரிவிகும - ஆனமாவிலுடைய சேடடைபையுண்டாககி
ற கிரியாசத்திடைத தோற்றுவிடகும். —சுறிதேவிததை யுயாக
லையதனிற்றோன்றி யறிவியுநிககபபண்ணு 0 - விததைபென
றதததுவமானது மேலானகலைபினி—ததுவேதோன்றி ஆனமா
வுக்கு அறிவையுண்டாககா நிறகும.

இந்தத்தததுவபகா தானுகக்காரியப்படவற்றோ வென
லில்? கிரியாசத்தி சந்தித்ததுவதையெழுப்ப, சத்தித்ததுவ 0
நியதியையுற கலையையுமெழுப்ப, இந்தத்தததுவபகா ஆனமா
வுக்குள்ள கனமததைநியதிநிச்சயித்தும், கலை யானவ மலத
தைச சுறிதேக்கி ஆனமாவைத்தொழிற்பித்தும் ஞானசத்தி
சுதகவிததைபெழுப்ப, சுதகவிததை விததைபெழுப்ப,
விததை யானமாவுக்கு அறிவையு ண்டாகு மெனக்கொடுக்க

இதனூற் சொல்லியது வித்தியாதததுவதில் நியதியுறகலை
யும், இக்கலையிலே தோன்றினவிததையும், இந்தமுன்னுத்ததுவ
முறகாரியப்படுகிற முறைமையுமறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நியதிபினரோன்றி - நியதித்ததுவம் அக்காலத்தினபினனா
க மாயையினின்றுதோன்றி,—கனமநிச்சயம்பண்ணி நிற்கும்—
முதல்வண்ணையா லவரவாசெய்த கனம மவரவரே நுகருமாறு
நியமிக்கும்.—பின் அயர்விலாக்கலைதோன்றி - அதன்பினனும்
மாயையினின்று யயர்ச்சியில்லாதகலைதோன்றி,— ஆணவஞ்சி

றிதேயொ துக்கி-ஆனவத்தையேகதேசத்தினீக்கி,—சித்தன்செயல்புரி கிரியாசத்தி தெரிவிக்கும் - ஆனமாவின்கிரி பாசத்தியை விளக்கி முகல்வனுணையால் வினைகட்டாக வரும் போகத்திற் செலுத்திற்கும்.—உயாகலைபதலில் விதனததோனறி - உயர்ந்த அக்கலைபிலிசுறும் வித்திபாதத்தவரதோனறி,—அறிவினை சுகிறிதே யுதிககப்பண்ணுற - அவ்வானமாவின் துணைசத்தியையேகதேசத்தில்விளக்கி முகல்வனுணையானதனகடசெலுத்திற்கும்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்த வித்தியா சத்தவத்தி விராக தத்துவர
 தோனறித காரிடப்படு முறாமையு, புரு
 டதத்துவத்திசையு முணாததுகிரா

விச்சையி விராகநதோர் வி வினைவழி போகத்தினாக, ணிசசையைப பண்ணிநிறகுந தொழிலயி விசசைமுனறும், வைச்சபோ திசசாஞானக கிரியைமுன்ம நவியானமா, நிச்சயம் புருடனாப பொதுமைப ணிற்குமனறே. (௫௬)

(௫-௮.) விசசை வித்தியா தத்துவத்திலே யராகத்தத்துவயி விராக ரதோனறி, ஆனமாககள்செய்த கனமத்துதோனறி வி கட்டாகப பிரகிருதிவி விசறும் பிறத்தசுகணைவழி போகத துகசானுபவகளை மேலுமேலும் புசிககைத்தின்க ணிச்சையின்பொருட டிசசையைப் பண்ணுகிற்கும். பைப பண்ணித்கும்

தொழிநறி வி ஆன்மா விச்சைபாகிய வீராகத் தீனியு
 ச்சை சமூ னறும் ஞானமாகிய வித்தையையுங் கிரிபையாகிய
 வைச்சபோது கலையினையும் பொருத்தினபோது,

இச்சாஞானக ஆன்மா விச்சாஞானக கிரியைகளாகிய
 கிரிபைமுன மரு கஞ்சகந திரயங்கனையும் பொருநதி, இரத்திரி
 வியானா நிச்ச யாதி விடப்போகவகளைப் புரிக்கைககு நிச்
 யம் புருடலுசிப் சபததையுடையனும்? புருடதத்துவமென
 பொதுமைவி னி ப கொரு மவுமு னடானபடியாலே புருட
 மருமனநே னெனனும் பெயரைப் பெற்றுப் பொதுவா
 ய்விற்றும். ஏ-று

வழி நூலா கஞ்சகத்திரபவ கூடினதே புருடதத்துவ
 மென றேசியிருக்க, ச பு னா லாகிய சிவப்பிரகாசத்தில் “ஐவ
 கையா ஹுபயானக ஹுகரவருங்கால மதுபுருட தத்துவமென
 நகரகத்திரவ ரறிதேரா” என றெழுதிட தென்னேபோ வென்ன?
 மதங்காகமத்தின் மூனறென றேதுகையால் அவவாசிரியரு
 மோகிரூா சிவப்பிரகாசம் - பொது - உக - செ.

பொளவுகர முநலி பவறறி னைநென றேதுகையால் ஆக
 மபேதமென வழிக.

இதற்குப் பொளவுகரத்த மகவ : த மறிக (ருக)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

மேலராக தத்துவலக்ஷணமும புருஷத்தத்துவலக்ஷணமு
 ங் கூறுதல்.

விச்சையிலராகத்தோன்றி வினைவழி டோகத்தினகணிச்
 சையப்பண்ணிற்றும் - கலாவிதவகளினுலே ஞாநிருத்தவகர்த்
 திருத்தவத்தை யுடைய ஆன்மாவுக்கு விஷயப் பு பிரவீரூத்

தி யர்ந்தமாக, வித்தியாதத்தவததிலே நின்றும் ராகதத் தவநதோன்றி கனமாநுருணமாக விஷயேச்சையைப்பண்ணும்.

‡ பிரவிருத்தி யாததம் - பிரவிருத்தியின பொருட்கு

ராகத்தவமென்றொன்றுதோன்றி விஷயேச்சையைப்பண்ணையெனும்! ஆனமா இச்சா ஞானக கிரியாவானுகையாலக விச்சைநானேபோருமெனனி? சாக்கிரததிலே யகத இச்சாஞான க கிரியைகளி ருக்கையிலும் † அநாசகதனான புருஷனுக்கு போகயிலலாமல்ருக்கையிலும் சக்கனானபுருஷனுக்கு அகததமாயிருக்கிற போகககளைப்புகிகையிலே அமைவுபெறாமலிருக்கையிலும் இநதராகத்தவமுண்டாகி போகநாவுக்கு உபகாரததைப்பண்ணும்.

† அநாசகதன - வருபயில்லாதவன

காலமானது பூர்பவிய்யாத வாத்தமான மாக்ய தனனுடைய விருத்தியினிலே புசித்தபோகததை விடவும, ஒருபோகததிலேநின்று புசிக்கவும், ஒருபோகததை பு தபாதிக்கவும், நிமித்தமாய்நிற்க, நிபதியானது காமபலத்திலே நியமனம் பண்ணி, காமமானது ஒருவாபலம ஒருவருக்குவராமல் அவாகனவாகனே புசிக்கிறதற்கு சமகாரியாய்நிற்க, கலையிலும் விதகையிலும் போகோனமுக்கமான புருஷனுக்கு ராகமானது சடிதிப்பிரவிருத்தியை யுண்டாகப்பண்ணும். ராகயில்லாதவன புசியானுகையாலே புத்தியிலே அவை ராக்கயமெனகிறராகயிருக்கிறதேபோரும், கலாஜக்யமாக வொருராகததை யகநிசரிப்பது கற்பநாகௌரவமெனனி? விதகையிலும் ராகததிலும் கலங்கயிருக்கிற ஆனமசிந்தி யானது இச்சைவடிவாய் புத்திரருமமான ராகததுடனேகூடிபிரகிவிஷயம் ஸ்ரீ பிந்நராகமாய் அசாதாரணமாயிருக்கும்.

‡ உதபாதித்தல் - உண்டாக்கல், ஸ்ரீ பிந்ந - வேறு.

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். ௧0௯0

முனசொன்ன ராகத்தவமானது சாதாரணமாய் புத்
திதர்ம ராகத்தககு அநயமுமாய் கிராகியலுயிருக்கிறஆன
மாவுசகு பத்தமாயிருக்கும்

சதநாதி சாவ்விஷயங்களும் திரிகுண தீரகமா யிரு
க்கையினுலே கதத்தகுணாசிரயனா யிருக்கிறபுருஷனுக்கு அந
தகவிலிஷப சொளகரிபத லுலேயே பிரவிருத்தியரும. முல
ராகம்வேண்டாவெனனி? விஷப சொளகரிபமே ராகத்த
சகு காரணமாகில் + விரகதனேயில்லையாம.

+ விரகதன - விருப்பில்லாதவன

ஆகில் ஆனமந்ஷடாறிய சூதா ராகமிருக்கில் புக்கபோக
த்திலு இசைசடைப்பண்ணமே யிருசகு வாகையால்* வீத
ராகதனேயில்லையாமஎனனி? அநதராயானது + வாசநாத
மாவெனனம § பிரதயககாதமாவெனது மிரண்டுவிதமாயி
ருக்கும்.

*வீதராகன - ஆசையற்றவன, +வாசநாதமா - அப்பியாச
ரூபம், §பிரதயக - அறிவு

வாசநாத்தமாவானது ஆனமனான சம்பந்திபாயிருக்
கும்.

பிரதயககாதமா x புத்திகதமாயிருந்து விஷப புச்சுக்கி
யாயிருக்கு ஐஆனவதாமமாகிய மோகாதிசுபக்கவசளிநுடைய +
பரிபாகத்திலே விஷப வைராக்கியமவந்து விஷயத்தியாகரபண
னலே பரதபக காதராவாகிய ராகமபோம அதெவ்வாறெ
னனி? சகூசுவிருதனம ரூபவதபதாரத்தமில்லாதபொழுது அ
ப்ரியோசனமாவதபோல, இந்த புத்திகதரீகம் போகவே
விஷயசொளகரிபதக ளுண்டாகியுட்புரூபவத பதார்த்த முண்
டாயிருக்கையிலும் சகூசு இல்லாதபொழுது கிரகிக்கப்புட்
டாததபோல விஷயகிரஹணங் கூடாத.

x புத்திகமம் - புத்தியை யடைந்ததது, † சங்கி - பற்றின து, + பரிபாகம் - பசுரவகாலம், † ரூபவத்த - ரூபமுள்ள.

அப்பொழுது சீராகனானவன் அநதவாசநாதமாவான ராகமுர்பொர் சீராகவனென்ன வெண்ணுதோ யென னிற்? புபுபுபு - வுமல் வாமம் முதலான மல் வாமம் முழுபுபு - வெ னகந அவலநையுடையவ னில்லாமற்? பா ம லுக்ல் ராகமு ண்டாகையிறுவே அயனும் x சராகனைபெனனி? அநத வா சநாதமாவாசிர ராகம மோகூத லே யிசைசுபைபபனனி யகினுல சசநி § நிபாகமுண்டாக † சாமசிதநாககு ஈஸ்வ ரபா - னையிறுபு 1 வைநயிகாக்கு திகையிறுமும் சிவடாவ னையிறுபு 1 ராகம நி - சேஷமரபப் போம, அப்பொழுது கித ராசனானவனதுசகூ ணத்திலே சிவராகமான துண்டாய் போசா திசுக்கு காரணமான துண்டவந்ததை நீக்கிச சசகிதானநத சி வசாகூதநசாரத்ததைப பச னுயிசும

புபுபுபு - போகதக விசைசுபுள்ளவன், x சராகன-ரா கதபோதி டுணவன், § நிபாகம் - கிபிசை, † சாம்குதநர் - நனருக்கி சித்திபெற்றவா, 1 வைநயிகா - சாஸநர அப்பாசி கள்

தகூகூ - பளபுரொ - ப்ரவரூதஸு 9 ப்ரயகூ) ஸு - 2வ்ராமு 9 ப்ரவத - 9வெ | வெராலாலா டுவகூ ஸு 9 ஊ - 3வ்ராமு 9 2வ்ரலாது || வெரால நகர வெ ஸு 9 ராத 9 கத - 9 வெவொபகாரிதா | காலுப்ர வரூத வெரான - 9 கமயத - 9 வரூத - 9 || நியதிஸு தபாகு - 9 மடும நியதியத - 9 ண - 9 | தலூரவ்யதிகா ளவ ஸு - 9 கத - 9 காரகா || சு லா 9 0 9 ஸு 9

ஜெதெக'90 உபுராசு ஹுகெலொமஸு- ஜாநவடு | ரா
 மொவி சிவிபாவாஸநாதீய ப்ருத டுதாசுக்ஃ || த
 சூஸாவெடிநாதீயொ ராமொவீஷயஸம்ஸிதஃ | வி
 டுபஸு டாமதஸு டாமெ விஸகூ; உ-ஸ-மொஹவெசு||
 நஜெ-பெ யஸு ராமஸு பெஹாவாசாஸநாதீநஃ |
 ஸஸெகதாஸகி ராமெஸிநு வாலநாதீ ப்ருவத-
 கஃ || ட்ராஹு ஹாவெ யபாநெசூம் ஸடிசினிசுகாரம்
 ஹவெசு | ஸஸம் ஸாஹொ விஸாமெஸிநு டு டுடிஸு
 ப்ருவத-கஃ || வீடி ஜா நொ வி விஷ்டொ நசூ
 மெ டு லகிசுகூ-வி | ராமொதொ வாலநாதீ
 யம் ஸம்ஸிதொ ட்ராஹகாசுநஃ || யடி தஸு டா பெ
 ஹாவெந மெவரா மஜும் விஷ்டெயஷ்டெ லொஃ | சுந டு சூ
 விஷ்டெய உபுராசு-தொ நஸு டாசுகூஹந | ரஜெதொ
 ஹாயந டு சூ வாலநாதீ தத ஸிஸு || யடி டு வம்
 வாலநாதீ த- ஸிஸொ ராமொ ஜெஹஸு ர | வித
 ராமஃ கமஸுடி; உ-ஜா து ஸம்ப்ருதெவடி || ஸம்
 ஸுரஃ ப்ராணியாநெந டீகூயாசுகூ உதெ நவா | ரா
 மொகிவத-தெ உ-ஸஸு வ-டிஹொநெநெஸுதஃ ||
 விதரா மஸு நாவா வ தஸு டெவம் ஜ-சூஸுராஃ | த
 ஹிவ்ருத டு விநாவா வ ஸாஸயொ ஸு-ஹொஹாஸு ||
 ராமெஸு யஸு ஸ-கூடி ஸாஹொஜயகி நாதீ-த-

உ—குத்திரம் அத்விதிலக்கணம். கரளக

கையகள் ஆனமஸ்வரூபமல்ல. ஸ்வரூபமாகிய சிறசத்தியினுடை
உ காரியமென்று முதலே சொன்னோம்; இவைகளுக்கே மடுகா
புகழி யகங்காரமான கரணங்க *ளபிவியருச்சகவக இக்ரகு
சுசும்மதி முதலே யெழுதின பௌஷ்கர வசகத்தே கரளி
கொளக

x ஆகுருசனம் - முடசகுதல், * பரசாரணம் - சீடரிச
ல, -பிரமணம் - சூறுமல, § ஆதராத - ஆதத்தி நுஃல,
* அபிவியஞ்சகம் - பிரகாசிக்கறது

கலாதிகதவையங்களை பாக இரியைகளாகையால் ரக கா
லத்திலே ட்.சமுதாயிகமாக ஒருவியாபாரதளை பணியுடெய
வாறு கூடுவொளி உதககுதகரமாக —

† சமுதாயிசம் - கூடம

ஆனமா ிசசயபுருடலூபிப் பொதுயையி விரபனனதீற-
எண்ணெயுத திரியு மகனியுலகூடன சமுதாயத்திலே தீமடுபா
ல, கலாதியுர பிரிநுதியி லவிதகையுலகூடன சமுதாயகதி
லே புருஷத்ததகவென்று நிசயிகப்பட்டதை, கருசகஸகா
கமாகப்பனனிக்கொண்டு, அதலு விஞ்ஞானகலாககுரிர
ளயாசலாசகு மிலலாத புருஷெனனகிற நாமதகைய புருஷத்த
துவ சாலோகததினலே பெறறும பொதறையில நிறபன

தகூகூம் உரிமொடுகி - ஸவ-டுதொ ய-மவ கி
தெரந-கூயாடா டுலவ-டுகி | விந்ஜாசுயடுவியு
வமம் தீவாமவஸ-வக ||

இக்கஸ்ஸோககீம பூகபருசக சம்போகததினல் தேகமு
ண்டாகிறதற்கு சம்மதி.

பொதமை யென்றது சாதாரணம். சாதாரண
மாவது பிரதிவிஷப மிசசையன்றி புத்தியாதி காலாக்
கிணிருத்திர பூர்வ பரிபத்தமுண்டான பேரகங்களைப் புசிக்குக்

சமர்த்தனாய் நிற்பது

ஆகிய கலாநிதியே புருஷ தத்துவத்துக்குக் காரணமாகி வநிம் பிரகிருதியிலவ்வித்யா சம்பந்தம் வேண்டாயெனனி? பிராக்ருதா வித்யாசம்பந்த மில்லாதபொழுது பிரளயாகல ஶூக் மிச்சராததுவ வாதநிதியேயாய பிராக்ருதப்போகத்ததைப் பு சிசுகமாட்டான, ஆகையால் பிராக்ருதாவித்யாசம்பந்தமும் வேண்டி.

ஆனமாவசுகே புருஷ னெனனும் நாமரொழி ந்து புருஷதத்துவ மென்று வேறே பொன்றில்லையெ னனி? தத்துவ முப்பதராறு என்கிற சங்கையுங் கூடாது வித்யாகலா சோதனையிலே புருஷதத்துவ சோதனையு மில் லையாம கருசுகஸ்தானமாக விந்த புருஷதத்துவ மென்றென னு ஆனமாவை யாவரித்து பரிசேதிதத்துவ கொண்டு சஞ்சரி யாதபொழுது விபுயாயிருக்கிற ஆனமாவசுகு யாதாயாதம் கூ டாது, ஆகையால் புருஷதத்துவம் அவசிய மங்குகாரியம் இது பவனாதார மாகாமல ஆனமாவையே யாவரித்துக்கொண்டிருக்க, இவிலே யிருக்குமென்ற புவனங்களும லட்சணமாக பிராக்ருதி மஸந்தத்திலே யிருக்குமென்கையால்; புருஷதத்துவமென றென்றில்லை, ஆனமாவசுகே அவசரநாமமென்று சிலர் சொல் லுவார்கள சிம்சசொன்ன யுகதியிலு லது கூடாது. பஞ்சகரு சுகமென நிருக்க பிராக்ருதாவிததை கூடில் ஷ்ட்களுக்கொமெ னனி? அந்த பிராக்ருதாவிததை தாததவிகமாய குண ரொ ழிந்து தத்துவமல்ல வாகையால், பஞ்சகருசுகமே யிந்த பும் ஸதுவமலம். காலாகக்னிருத்திர புவனபரிபடந்தம் விபாபித்கிரு ஷையிலுல் திக்ஷயிலுலே காலாகக்னி ருத்திர புவனசோத னையிலே டோகவேணுமெனனி? அப்படியல்ல, இந்த புட்ஸ்த வத்தை பிரகிருதிக்கு மேலே எண்ணப்படுகையிலுலே காலாக் க்னி ருத்திர புவனமாகியாக பிரகிருதி பரியந்தம் புவனசோத

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கரளா

னைளிலே ஸ்தூலரூபமானது நிவிருத்தியாய் ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வர புவனமாகிய கலாதத்தவ சோகணியிலே நிச்சேஷமாகப் போம். உப்பொழுது ஜனமாவுக்கு புருஷனைசேற நா மயிலகையாய் ருக்கிரானாயாம். ஈபோக்குவரத்து + ஓசமயம்.

தடிசும் வளடிசும் - ஸ்ரீகண்டம் உயி வரும் ஸ்கூய யோயந் - ஸ்ரீகண்டம் | வனுகனுக வாய்க்கு ப்ருகுகி லொகூல்கு | சுவிடிஜி லி லா ய்கு; வர்சுஷிவரிக்கிக்கு || நவீரா நகலா ஸ்ரீ நநாவி ப்ருஷயகெயலா | வர்சுஷாவ்யாண்டலெ டுலாசு நாவீடிஜி விவஜிக்கு || துலாசு வகலண வாண - லவரித வர்சுஷாவ்ய | கலாஜி வனுக லெஸ்யவ யஜி வர்சுஷி கிந்நிக்கு || தடிப்ருகுகி லொகூல்கு லாஜிஜி கலொயயா | தடி விடிஜி ஜிஜிசுஷு காலிவர்சுஷி கிந்நிக்கு || காலா டுலா யெகத டுலாஜாவாசு லொகூ கலம் லவெசு | ப்ரா க்ருகுகி யலிவிடிஜி வர்சுஷா வர்சுஷி லவ்ஷு டுக்கு || தடிப்ருகுகலாஜிஜி வர்சுஷி ந ல டுக்கு | திசுஷாயாந்த வர்சுஷி லவநாந டுஜி தாநிவ || கலுஷ்ரீ கிஷிஷா வகி லநெஷஜ கலு || யத்ரகணயா வ்ருகுகி லவநலி கிரீரிதா ததலுசு ப்ராஜவகிந்நா ப்ராகுகுதாவெவ கலு தாடி | மயாயா ஸ்ரீகண்டம் குகி தத்தடுகலு

உ—சூத்திரம். அத்திதிலக்கணம். கருவி

விச்சையி விராகத்தோன்றி - கலாதததுவததிலே நின்று
 க் தானே வித்தியா தததுவததோ டொத தேககாலத்தி வி
 ராக தததுவமுண்டாய், — வினைவழி - சனமததை முனனிட்
 டு, — போகத்தினக ணிச்சைமைப் பண்ணி நிர்கும - போகக்
 யப் பொருளாளிலே சிறப்பு வருப்பத்தைப் புத்தககே தாராக
 ம் பண்ணுமாதலால், பொதுவருப்பமாகிய வச்சாசத்தி வியா
 பாரததை விளக்கிக் கரண காரகமென்று பெயாபெற்றுநிற்கு
 ம். — தொழி லறி விச்சை மூனறும் - கிரிபைமுதலாகிய மூன்று
 வியாபாரங்கடையுங் கலைமுதலிய மூன்று தததுவமும், — வச்ச
 போது - விளக்கினவிடத்து, — இச்சாசானக கிரிபை மூன் ம
 ருவி - காலமுத விராகமுடிவாகிய பஞ்சகஞ்சுருய அவத்ததை
 அஸ்மித இராகம் துவேஷம் அபிவிவேச மெனக்கன்ற பும்ஸது
 வ மலசித்த மலப்பெயாப் பஞ்சகலேசியாய, — ஆனமா நிச்
 சயபுருடனாகப் பொதுமையி னிறபனைதே - போகதாவாய்
 ப் போகோன முகனும்ப் புருடதததுவமென்று பெயாபெற்று
 நிற்பன

முனசொன்ன கால நியதி தத்ததுவங்களினது வியா
 பார மிராகத்ததுவ வியாபாரத்தின பின்னெனவழிக். அவவி
 ரண்டும் பிரதானமாதலால் கர்ச்சிசுரு காரகமென துபசரிக்கப்
 படும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

அவ்வத்தையி வினறும் அராகக் தோன்றி இச்சாசத்தி
 யை விளக்கி அப்போகத்திற் செலுத்திநிற்கும். இவ்வாறு க
 லைமுதலிய மூன்றும் தொழிள்முதலிய மூன்றையும் விளக்கிய
 வழி, கண்மத்தை வரையறுத்தலும் நியமித்தலுஞ் செய்யமுதல்

தான் உபகரிப்பனவாய காலநிப்திகளு முளப்படப் பஞ்சகஞ்
சூ முடைய வுயிரி, உவவிசைசமுதலிப மூனறையு மேகதேச
சுதின மருவிப் பொதுவகையாத புருடசுததுவமெனப் பெய
ராபெற்று அபபோகத்தி லுனமுமாம் நிரகுமென்பதாம்.

சிறப்புவுகையாத புருடசுததுவமென நின்றல் மூலப்பகு
தியிற் றேனறு மவவிசைசமுதலிப பஞ்சககிலேசமு முடைத
தாய வழியே மென்பாரா, ராநிபி பொதுமையி விற்பனென
றா.

போசத துனமுமாயி உயிரோ புருடசுததுவமென நிற்
பதனறி வேறில்லையென்ப துணாத தவாரா, நிச்சயம் புருடனுகி
மெனறா

நிரம்பவழிகியருணா வருமாறு

மேல் விதகையிலே யிராகத்தவக தோன்றிக காரியப்ப
டுகிற முனறையு புருடசுததுவக காரியப்படுகிற முறைமையு
மருளிச்செய்கறா

விசையி லாராகத்தோன்றி - ஆராக சுததுவமானது வி
தகையிலே தோன்றி, - வினையழி போகத்தினக ண்சகையை
ப பனணிநித்கும - கனமகளுக டீடாக டுனமாககள் புசிக்கு
ம்படி பெற்றதிலே நின்றும பெருத்தக்கு இச்சையை யுண்
டாககாநிரகும. - தொழிவி விசைமூன்றாம வையசபோத-
இச்சாருணக கிரியைகள் மூன்றையும் ஆனமாக்கினிடத்திலே
பரமேசுரன சத்திகள கூட்டிவைததபோது, - இச்சாருண
க கிரிபைமுனமருவி யான்மா நிச்சயம் புருடனுகிப் பொதுமை
யி விற்குமனறே - இத்தவான்மாத் தனக்குள்ள விச்சாசத்தி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். 30௭௭

மையும் ஞானசத்திடையும் கிரிபாசத்திடையும் கனக சூடம்பா கப் பொருத்தி, கனமத்தக் கீடாக விடயநகல் யறுதியிட்டுப் புசிக்கத்தக்கதாக வருகிற வவதரம் புருடனென்றும் புருட தத்துவமென்றும் பேருமார்ப் பொதுமையிலே நிற்பன

இச்சாளுனக் கிரிமை முன மருவி யாசமா நிச்சயம் புரு டனாகப் பொதுமையில் நிற்பனனறே - காலம் நியதிகலை மூன அங் கிரிமை விததை ஞானம் அராகம் இச்சை ஆகையால் புரு ச்சாளுகனென்று இச்சாளுனக் கிரிபா சொற்பனென்றும் புருடனென்றும் புருட தத்துவமென்றும் பெயா இதற்குபயி ரமானம் தத்துவவிகாசம் “இதை நவததத்துவ மஞ்சி னுமெஞ்சா வகைப்பிணிப்புன, பிராக்ரமியிப்பினைப் புரு டனென்றும் தத் துவமென்றும், முபாநவரோதுவ ரோதுநக லையின துறபவிருவ, குணநகருமூலப் பருசியநாமென்று கூ றுவரே ,என்னுமதங் கண்டுக்கொளக.

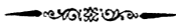
இதனூற சொல்லியது, ஈசர தத்துவத்தினூலே அராகத் தத்துவ காரியப்பதி முறைமையுற இச்சாளுனக் கிரிமைகன மூ னன்று கூடின சமுதமே புருடத்தத்துவமென்னு முறைமையுறி விதத்து.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

விச்சையி லராகநதோற்றி - அவவிச்சையி னின்று மராகத் தத்துவ தோன்றி,— இச்சையை வினைவழி போகத்தினகட் ப ண்ணிநிற்கும் - ஆனமாவினது இச்சாசத்தியை விளக்கி மூகல் வளுணையால் வினைக்கீடாகப் போகத்திற் செலுத்திநிற்கும்,— தொழிலறி விச்சைமூனும் வைச்சபோது-இவ்வாறு கலைமுத

லிபமூன்றுத் தொழிசமுதலிய மூன்றையும் விளக்கிய வழி,—
ஆனமா - கனமத்தை வரையறுக்கலு நிபமிக்கலுரு செய்யுமு
கதகா னுபகரிப்பணவாய் காலநியதிகளு முட்ப்படப் பஞ்சகஞ்
குகமுடைய வழி, — இச்சாஞானக கரிமைமுன மருவி-அவவி
சைமுந்லிப மூன்றையு றேகதேசத்தின மருவி,— பொது
மைவி னிச்சுடம் புருடலுநி திபணனறே - பொதுவகையா னி
சசுடமாநிப புருடதத துமெனப் பெபாபெற்று முதல்வரு
கிளபா னப்போகத்தி னுனமுமமாப் ந்தருமெனபதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற பிரகிருதி கு னவகளிச ரேறந்தமுடி கா
ரிடப்பாமி முனாததீரூா.

வருங்குண வடிவாயமுலப ப்ரகிருதி கலையிறறே
ன்மித், தருங்குண மூன்றாமொன் ம்ற மூன்றும் மூ
ம்மூன்றது, மருங்குண ரூபமாகி யிசைநடுகி மெங்கு
மானமாப, பெருங்குண வடிவாயப்போக சாதலம்
பெத்தமாமே. (108)

(இ-ள்) வருங்குண வடிவாய முலப பிரகிருதியான	கலையிறறே னநிப மூலப் பிரகிருதியான
யின் மூலப்பிரகிருதிக்கு கலையிறறே	து அருமயினிட திபெப்படி பணமானது விள
மேற பிரகிருதிக்கு கலையிறறே	காம லடங்கி நிணறார்போல, இக்கப் பிர
மேற பிரகிருதிக்கு கலையிறறே	கிருதியுந் தன்னிடத்தி னுடாகிப குணங்க
மேற பிரகிருதிக்கு கலையிறறே	ளைச் சற்று ம விளங்காமலிருக்கும்.
மேற பிரகிருதிக்கு கலையிறறே	அக்கப் பிரகிருதியி வினறும் புத்திச் கு
மேற பிரகிருதிக்கு கலையிறறே	பாசானமாகிய சாததுவிக யிராசதக தாம
மேற பிரகிருதிக்கு கலையிறறே	தமென்னுங் குணத்தவம விளக்கத்தோ
மேற பிரகிருதிக்கு கலையிறறே	னறும்.

உ— சூத்திரம். அத்விதஇலககணம். க0000

ஒன்றிற் றுண சாத்துநீகமுதலிய வொவ்வொரு குணக்
மூன்றாய் களிவே முடிமுனறூட்ட பரிபாநீரகு ம

அவையாவன — சாத்துநீகத்திற் பிரகாசமுரு சுகமுத ளை
ரிபமுமாக வ் முனறு குணத்தையு முடைத்தாயிரு கும.

இராசத்ததிற் பிரவிருகசி தககம செளரியம் இரத மூன
றுகுணத்தையு முடைத்தாயிருக்கும

நாமநதகல் அன்னிபமர மோகம் ஆவசயம் இரத மூன
றுகுணத்தையு முடைத்தாயிருக்கும.

முடிமுன றுது இடபடி வொவ்வொன்றிவே முடிமுனறு
ம் க வொன்பதாடப பரிபாநீரகு

இருவகுண ரூப இரத மு து அமுதிற் பிரகருதிமுதத நூமி
மாகி யிசைசுதடு யீரண கத்தவவகரீடையு சாஸநீகாஜி
மெவகும குணங்க ளான ராகுக — ாறு மொனதேறிபு
யிரண்டு குறைதது மிசிரமாய வ்யாபித்தரு
க்கும.

ஆசாரப் பெ ஆரலா வீரக குணங்களை வடிவாக வு
ருவகுண வடிவா டைய வரணமாக குணங்க ளேததககுணாத
ய்ப ரோகசாக தலா லு னடாரு மிரடோகணங்க ளாகிய
னம பெ த த்ரு சாசதவிகத்தலான மோட்சமு யிராசதத
மே. தாம சுவாசகமுத தா ந்ததலா னரகமுடா
க வி ரமுவிடத்தி லு னடாடுப டோகவகலை
ப் புகுப்பவற்குப் பக்கமாகாநீரகு ம ள்று.

குணமளவுபடாணையா லிருவகுணமெனச் சிறப்பித்தகார்.
விகாதியின நி யிருததலாற பிரகிருகி மெனறா.

முக்குணங்களும் விளங்காதிருததலால் அவவியத்தமெ
ன்றார்.

ஏனையவும் வந்தழிக் காண்க

இதரகு மிருகேந்திரத்தம பௌஷ்கரத்தம பிரகரணத் தவ காரணக.

சிவாக்ரயோகியநா வகுமாறு.

மேல் குணநுபமாகிய பிரகிருதியின கோற்றங் கூறுகின்றது

கலையில் மூலப்பிரகிருதி வருவகுணவடிவாயதீதானறித தருங்குணமூன்றும் - சாவருத்திராதிபதிபாகிய ஸ்ரீகண்டபர மேஸ்வரனுடைய சத்தியிருவே சேஷாபிணைதபானகலையிலே, மே லுண்டாக் குணதி பிரதிவிபந்தமானத்தவங்கருக்குக காரண நுபமான மூலப்பிரகிருதி கலையிலுமதுலமாகத்தீதானறிம ஹானெனறும் அயயக்கமென்று பெயராய, சாதவிக ராஜ சதாமசங்கமெனறும் மூன்றுகுணங்களையுபெறும.

தடிக்கூடம் பௌஷ்கரம் - ததுறாயொடிவாய ஸூரகூ கலாவிஸூ - மதாமதம் - மணாடிக்கூகிடய - டீக்கூக்சுப ஜாதம் யதொ ஹவெசு || தடிவகுத்தி ப்ராக்கூக்கூ ஹூ ஸீக்ரணவிக்ரமெரிசுகி.

இத்தகு பாருசராதகரியும் *சேசவசாங்கியனும்பண்ணும் சங்கையு மத்த்குத்தகரமும.

* சேசவசாங்கியன் - ஈஸ்வரருண்டென்றுசொல்லுஞ் சாங்கியமதம.

குணங்களுடைய சாம்பா வஸ்சைபை ப்ரகிருதியென்று சொல்லப்படும். குணங்களுக்ககு ப்ரகிருதி காரணமென்னித்தகண க்குத்ததான் காரணமென்று அங்கீகரிக்கிறது எப்படியென

உ—சூத்திரம். அத்திதஇலக்கணம். ௧0௮௧

உத்தரம். † குணசாம்யாவஸ்தையே ப்ரகிருதியென்பதசைவஸித
தாநகமல்ல. அதெவ்வாறெனனி? குணங்காசேகனமு மீ:௧
கமுமாகையால் காரியங்களுக்கையாலே கிரணநசையுடைய
தென்று அங்கிகரிக்கவேணும், அந்தக் கிரணமாவது ப்ரகி
ருதி.

† குணசாம்யாவஸ்தை - முககுணமு லுதகநிலை

மேலுமிதரகுசவகை. ஞானப்பிரகாசமுத கரிடையும
சாதவிகராஜசங்களுக்கேற்ற குணங்களுடைய ஸ்வரூபமான
யால், ப்ரகிருதியுந் ஞானக்கிரிபா ப்ரகாச ஸ்வரூபியாயிருக்
கையால் குணஸ்வரூபமே ப்ரகிருதி, அநமல்ல

மாயைகலைவந்தகைகளு மியவாதே ஞானக்கிரிபா ப்ரகா
சஸ்வரூபமாகையாலவைகளுங் குணவிபச்சரிசங்களுல்ல, கு
ணத்தமகமேனனி? மாயாதிப்ரகிருதியுந் தவக ஞானவைகளு
க்கு ஞானக்கிரிபா பிரகாசநவம ஸ்வபாவசத்தமே! காரண
குணவி காரியகுணநாபநமே எனனுந்நியாயத்தினால், கா
ரணமாகிய மாயையினுடைய ஞானக்கிரியாபிரகாசநவம த
த்காரியமாகிய கலையிலையுண்டா உநக்கிரியமாகிய கலாபகிரு
திகு மவவாதே யுண்டாய் தத்காரியமாகிய சாதவிகாதி குண
ங்குணசுக்ரவவாதேயுண்டானமே! ஆகையால் மாயைகலைப்ரகி
ருதிகளுக்கே ஞானக்கிரியாபிரகாசநவம ஸ்வபாவசத்தம். சா
தவிகாதி குணங்களுக்கும் தத்காரியமாகையினால் ஞானக்கி
ரிபா பிரகாசமுண்டானமே!

மேல்தீரீஸ்வரசாங்கீடன சங்கையமுதகரமும. ராஜசகு
ணத்தினாலே பிரபஞ்சோற்பத்தியும், சாதவிக் குணத்தினால் ஸ்
திதியும், தாமசகுணத்தினாலே உபசங்காரமுமுண்டாம் இகற
கு ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரனை ப்ரகிருதியிலே சிருஷ்டியாதிகளை
ப்டண்ணுவாரென்று சொல்லுவானெனனி? உத்தரம்.

குணங்களேசேதனமும் மனேசமும் மாயையினாலே காரியமே! காரி தனக்கே காரணத்தினாலே யுண்டாகுகின்றதற்கு சேதநாடுப ளையினாலும் இரகசியகுணங்களை நுகர்ந்தவர்களிலே ஜநமா திகளிடையேயுமெனினி? அவைகளுந் காரியரூபமாகையல் அபரநிதரூபரூபகாரணத்தை உபேக்ஷிக்கவேண்டும். ஆகையால் அநவஸத்தைவரும் உதனநியுட ஜ--மானதெல்லாமசீத பரேர ணையனநிதிர கரிபபயிரவாததகமரகாசிருககையடலகலைநிலே நினமபிரசருசீயையதபாதிதத பிரசிருகயிலே நினம குண மூதவான சூஷ்ண பிசுநவத்தியாகிக் யுண்டாகு-உ-தரு ஸ்ரீக ண்டபரே ஸ்வரணே காகரா மாயாக ரிபவகரணலாமமா உ வரபூமாச விநுப்பதபோல், பிரகருதிசாரியங்களுல்லா ம பிரகருதிபவர பூதவகளுசீயிருகமும். மாயையெனற சடதத தால் பாப தே பாகம கீய கலாவிருபூதமாக பிரகருதிபரிப கச கததவகருல்லா மிருகரூ அபபடியே பிரகருதிய சோபாகமாகப கு லவிராபூதமாகவே புகுதிபாதி பருதிவியநத மான தத உவவரொல வாயிருகம

§ (சுருசரம - மேற்குணம், பிரவாததம - நட்சுறு கீத

நட்சுறுகூவளவிரா - உணாவனவ விராவ ளிரா வ்ரூப, புகுகிரூவடுத | தக்கமும்ஸி-பா ளாநம்ஸென் கிபுகிவடி வடுத || நட்சுறுநாஂஸ ஜாவிரா புகுகிரூபியஸாஸடுத! சுடுவடுத நடுகூ டெநககூரகூ உணாநாஂஸுகிவடுமவாஃ || ஊஷ்கா ரணவடுவடுகூத-வ புகுகிரூஸஜூதாடி சியா புகாஸ ஸிஷூதா ராஜாதிமணம்ஸ ஸிஷூ | புகுகிரூவடுதாவி தாடி-வடுவாகூ உடுணவிலு ளாநாகிரி

உய்வெ | ஶாயாஶீநாணு தாஶ்வயுஸு மண்ணா ஶ் சூம்
 வயவ்விதம் || நமண்ணா ஶ் சூத்வெஸூஷாம் ப்ரகாஸா
 ஶ்ராத் தாஸிதா | கிணூஸூலாவ விஸாய தஸ்காய-
 சூாஸு மண்ணூஷி || ப்ரகாஸா ஶ்ராத் தா விஸா
 நமண்ணா ஶ் தயாவிஜா | காய-வூ ஜநநம்ஸகூா
 ஶ்ரவ்ரூகிர்ஜஸூாஸிதா || ஶிய்ரூகி ஶூஸூா விஸா
 ஶ்ரீகணூாஸிவசூி தாகூத் | சுவிவதநஸூெ நெக
 சூாஸு மண்ணூகாய-ஶூடூஶூத || ஶூகி ஶூடூஜநநா
 ஶ்ரூஸூ கிம்மண்ணா தூஸூவெதூகூ | ந ஶா வெநூ ந
 சூநவவூா தூ ஜநநா ஶ்ரூகூ ஶிவெ | ஜநநா ஶ்ரூ
 ஶூதூகூ தூஸூாஸிவசூா ஶயவம்ஸூிதா || ப்ரகூ
 தூ விசூ தா ஶ்ரூஸூ ஶாயாயாஸிவ ஶம்ஸூிதா | ம-
 ஶை தஸூ ஶி கிம்ஸூஷா ஶாயயா நாம் கலூ ஶ்ரூகி .

இவ்வாறு சாவஞ்சூரா யபரி விதபாராககிரமராயுரள ஶ்ரீ
 கணூபாடேஸூவ்ரூடைய சதூஸூபரிசமாதிரிதகிஸூ பிர
 கிஶ்ரூகிஸூ சாதவிச ராஜச சாமசங்கஸூனூ மூனூருணங்
 கணூஸூடாச, ஶூஸூ பிரம விஷ்ணூ காலஸூதூரர் ஶிஷ்ரூதூதூரி
 ஶூ ஶ்ரூஸூ ஶூசிதி சவகாரதகைப்பணூுவாரகணூ .

தூ-கூ தவெத்ரவ - ஶூவெகூ தூ ஶூவா வெ
 ஜாஸூகூ ஶ்ரூநகூவிகூ ஶூ | ப்ரஶூ-ஶூ வஸூெஸூா
 நஸூஸிஸூவகூ-ஶூ-ஶூ || ஶூஸூாஜ ஶூெஸூகி ம-
 ஶூா ப்ரகூகிஸூஶூவா ||

இஶ்ரூணங்கணூசாத்விசம் ஶூபிசுப் பிரகாசமாகவும், ஶூ

ப்படியே மூன்றுகுணமும் ஒன்பதகுணமாம். அவையாவன? சாத்விகம் ராஜச தாமசங்களை அடக்கித் தானமேலிட்டிருநகற்பொழுது ஸ்குதைமெனறும் பிரகாசமெனறு யிரண்டிருணந் தோன்றும். ராஜசம சாத்விகதாமசங்களையடக்கி தானமேலிட்டிருநகற்பொழுது + உபஷ்டமபகமெனறும் சலனமென்றுயிரண்டு குணத்தோன்றும் தாமசம்சாத்விகராஜசங்களையடக்கித் தானமேலிட்டிருநகற்பொழுது x குருவெனறும் ஸ்வர்ணகமெனறு யிரண்டு குணத்தோன்றும். இப்படியென்று குணத்தோன்றி பிரதானகுணங்களுடனே கூட ஒன்பதாமாம்.

இதிலுபஷ்டமபகததுக்குப் பரிபாயநாமம் அடர்ச்சி.

சலநத்ததுக்குப் பரியாயமவியாவிருத்தி.

குருவுக்குப்பரியாயம கௌரவம்.

வர்ணத்ததுக்குப்பரியாயம் அநியமம்.

இவ்வாறிக் த குணங்கொண்பதும் புதுகிசுத்தவததடனேகூடி பதாரத்ததரிசனங்களிலே சகூலசுசுருகீபமுபகாரியாவதுபோல ஆனமாககளுக்கு விஷயதரிசனத்திலே யுபகாரிகளாம்.—

+ ஸ்குதை - லேசாயிருசுதை, x உபஷ்டமபகம் - பிடிப்பு, x குரு - கனம், ஸ்வர்ணகம் - அநியமம்.

தஜுக் தடுவெசுவ - சுடுநொநூலி லவாஸுயஜநநாஸியுந ப்ருவ்யுத யஸுமணாஃ | ஸுக்லவஸுப்ருகாஸகதிடி ஸுஷ்டிஷகனு அனுஸஜஃ || ம-ஸ-வரணகடுவததுஃ ப்ருதீபவவாசு-டுதொவ்யுகிரிதி |

இருங்குணரூபமாகி யிசைந்திடுமெங்குமாண்மாம், — கீழ்ச்சொன்னகுணங்களுடைய சம்பந்தத்தினாலே ஆனமாயானவன்,

உ—சூத்கிரம் அத்விதிலக்கணம். ௧0௮௭

புண்ணியபாபாதுகுணமான ரூபங்களைப் பொருகதி எல்லாவிஷயங்களையும் புசிப்பன —

பெருங்குணவடிவாய்ப்போக சாசனமபெந்நாமே ஶுபந்
சாசத்பாவமான குணங்களோடே சமயிருசதசுமான புத்தியா
திசூகூடமஸ்துலசரீரமெனகந போகவே தவானது ஆனமா விற
கு ஸ்துலபககமாமென திரனபொருள.

பஞ்சாசது - ஐம்பது

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

—0—

பிரகிருதி தததுவோற்பத்திடைப் பேசுசுனரா

வருங்குணவடிவாய் மூலப்பிரகிருதி கலைபிரதேயநி-கன
திடததி லிவிபததமா யுண்டாகு மனலிவியதத குண ரூபமா
ய்க கலாசததுவத்தி லுண்டாய,— தருங்குணம் - குணகத்த
வததை யுண்டாகு மநதககுணம்,— மூன்றாய் - சாததுவக
ராசக தாமத மென்று மூன்று பிரகாரமாய், திருமய,— ஒ
னநிறமுன மூன்றாய் முமமூன்றாகும் - சாததுவிதத்திற சாத
துவிகம், சாததுவிகத்தி விராசதம், சாததுவிதத்திற முமதய,
இமமுரைளையி வெண்பதாகி,— இருங்குண ரூ மாகி யிசைந
திரிமெங்கு ரானமா - எவவி-ததம போக்கியப பொருளக
ளிற் பிரவீரத்தி மானாகிய வான மாய பெரிதாகிய குணவடிவா
கிப் போக்கியப் பொருள்களோடு பொருள்தம். அப்படி,—
பெருங்குணவடிவாய்ப் போகசாதனப் பெததாமே - கலை
முதற் பூகாந்தமான போகோபாயங்களினுற் கட்டப்படும.
சாததுவிககுண வியாபாரம் பிரகாச முநவியன; இராசந்

க௦௮௮ சிவஞானசித்தியார் கடவுள்.

குண வியாபாரம் பிரவிர்த்தி முகலியன, தாமதகுண வியாபாரம் நிபமமெனகின்ற நிவிர்த்திமுகலியன.

இவைகளை பரிமன மதவகமுதலிய வாகமங்களிற் கேட்டறித

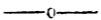
சிவஞானயோகியருண வருமாறு.

உசனயின மூலப்பகுதி கலைவினனநா உவவியககுண வடிவாப்த தோனதித கணகணினநா விபததாரப்த தரப் பநித குளப்ததவரு சாததவிதமுதலிய மூலகையாய் அவற்று உபாபவொனநு முகதிபபபபி ஒனபத வகைபாரம போகககுளகுச் சாசனமாயதனகடடோனநாம புதகிழநலிய கத்தவகசனா குணவ உவேபாப் உயிரைப் பகதிசுரும். அதனா திபாகநுநருமிடமெங்கணும் உயிருமககுணரூபமாய் நிறகுமெனபதாம

நிரம்பவழகியருண வருமாறு.

குணசொருபமாயிருக்கிற மூலப்பிரகிருதி கலைவிலேதோன்றி ஒனபதகுணமாவெனநு மேலநுளிசெய்கிறா

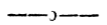
வருவகுணவடிவாய் மூலப்பிரகிருதி கலைநிரோனதி - கன்மத்தககிடாக ககதுக்கவகளை யுனடாககப்பட்ட குணங்களை வடிவாகவுடைய மூலப்பிரகிருதிபெனநு சொல்லப்பட்ட காரியமாயைகலைவிலேதோன்றி, - தருங்குணமூலாரும் - அந்த மூலப்பிரகிருதியிலே சாத்துவிதி இராசத தாமதமெனநுசொ

உ—சூத்திரம். அக்விதிலக்கணம். ௧0௮௯

ல்லப்பட்ட மூன்றுகூற முண்டாம்.—ஒன்றிற் றுண்மூன்றாய்மு
 ம்மூன்றாகும் - சாத்தவிகததிலே இராசகம் சாத்தவிகதத்தில்
 தாமசம் இராசகசில் தாமதம் இராசகதில் சாத்தவிகம் தா
 மகதில் இராசகம் தாமததில் சாத்தவிகம் இப்படி இவை
 யொய்வொன்று முற்றமன்றாய் ஒன்பதுகூறமுண்டாகா நிற்கு
 ம.—இருவருணையாகி பிசைகதிடு நெய்துமாணமா - இக்கப்
 பெரிடகூறவகளைச் சொற்பமாகக்கொளி ஜனமாயொல்லாவி
 டவகரிந்து பொருடநாநிற்பன,—பெருவ - வடிவாப்தீபாக
 சாசனமொதரவகீடு - இப்படிப்பெருகமயுடையருவய்தோ
 வடிவாகநெராணிபோகசாதனமான நெடுக்கதிரிபம் அக்கக
 கரணவகரிசில் பொருத்தநிற்பதுதானே ஆனமாயுசுப்பெ
 ததமா

இக்கூறவொல்லிபது கலைசில் மூலப்பிரகூறோன்றி
 இக்கமய்பிரகூறியிலே முக்குணவாளுகீதானறி இக்கமூக
 றுணவகூற ஒன்பதாகப்பெச்சுதக காரிப்பயிடுமென்று? ஆன
 மாறெய்வீ—ததமுண்டொருமார்ப்நின்று போகங்குறிப்பொ
 சிக்கிவிது பெக்கத தனமைடாரென்று முண்டமயு மறிவித
 தத

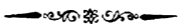
சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

மூலப்பிரகூறதி கலைசில் வருவகுண வடிவாப்தீதானறி -
 அகனயின் மூலப்பகுதி கலையின்னறு உவவியதசகூறவடிவா
 ய்ததோன்றி—கருவகுணமுன்றாய - தனகணினறுர் விபத்த
 மாப்ததாரப்படுகுணத்தவஞ்சாத்தவிகமுதலிய மூவகை
 யாய்—ஒன்றிற் றுண்மூன்றாய் மும்மூன்றாகும் - அவற்றுளொ
 வ்வொன்று முத்திறப்பட் டொன்பதுவகையாம்.—போகசாந்

னம் - போகததிற்குச்சாதனமா யகனகட்டீடானஹம் சத்தி
முதலிபகத.துவங்ஞா - இருவகு னா - மாகி இபைநத்திம -
பெரிபகுணவடிவமேபாய் உயிரைப்பரதி கு - எனகுமானமா
ப்பெருவகுணவடிவாப்ப பெத்தமாமே - அதனாறபோகநகரு
மிட றெங்களு உயிரமே துணைநமாய் நிந்துமென்பகாம

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் சித்தகர புரதியி னத கோறாமுற காரிய
ப்பாடி முணாததகிரா

சித்தமா மய்யிபகதிற் சித்தனை யதுவுஞ்செப்
யும், புக்தியங் விரியதமீரே றனயிப புண்ணிய பாவஞ
சாந்து, வததுநிச் சயமுமபணணி வநுநக துகக
மோகப, பிதயினி ன மய்யுஞானக விரியையும் பேணி
நிறகும். (௫௮)

(இ - ஈ) சித்த பிரதிநிதியி னி னறுஞ சித்தக கோனநி
மா மவவி யாகாமொரு விடயங்களைச் சித்திபபதுஞ
உத்திறச்ச செயதுநிறகும்

தனை யதுவுஞ்செ
ய்யுற

புத்தியவவிப அவ்விபகதததிரு புத்தித்தவவதோனநி
த்திற் றேனநிப யவாக னவாகளை செப்த புணணிபபாவங்
புணணிப பாவ களுக ழீடாகப் பிணசென்று பொருத்தி,
ஞ்சார்த்த

வதது நிச்சய சித்ததகாற் சித்திததபொருள்களை யொ
முட்பண்ணி வ்வொருவிடயமாக வுள்ளபடியே யறுதியி
ட்டறித்த

உ—சூத்திரம். அத்தியதிலக்கணம். ௧௦௯௧

வருஞ்சக தக மும்குணங்களா லுண்டாகாநின்ற சுகத
கமோகப் பித்தி க்கமோகருபமாகிய பிராகத்யிலே யகப்ப
னின் மயங்கி ட்டிகுகொணங்,

ஞானககிரி ஆனமால்ஹுடைய ஞானக கிரிமைகிரிப்
யையும பேணினி பொருந்திச் சீவியாநிதரும ஏ-அ
ற்கும.

மோகபாவது - சுகாதீசயம், துகாதீசயம் இஃகனநி ய
ரமிகுதியாகவரும்

நூர்சனையாய வகதெல்லா மோகமென்ப பெருது அ
ஃகியாதெனில் ஆனவமலதநா லநிவை மடககப்பட்டு மபகக
மாம

புத்தியாவது ராசாமூந் தாமதமுங் குறைதது சாகுத
கீக மேலிட்ட வவகர றெனவநிக

இந்தப புத்திநானே போதததககு நிமிதகம

விதனைவினாற் பிரயோசன மி லையெனவில்; ராசாவான
வன படைக்குப போமொழுது யானே யொருகரணமாயிருக
கவு மதனகை யிருப்புலகையு றொருகரணமாயக காரிமப்படு
மாறுபோல; புத்திபோதததககுக் காரணமானாலு மகதகுட்
கரணம வித்தியாகததுவம் விபகூக மாணபடியினிலே வித
திபாதத்தவமே யானமாவககுப பரமமான கரணமெனவநிக.

இதற்குச் சுப்பிரதேத மிருகேகதிர பௌஷ்கரதது ம
நிக.

புத்திகாரியமாகிய பாவப் பிரததிபபேதங்களை யீண்டுரை
க்கிற்பெருகும்.

பதிபசுபாசப் பணவலுக்கிட்ட காணடிகையிற கூறின்
ம், ஆண்டுக்காண்க. (ருஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மே லெட்டு விருகதத்தினாலே பிரகிருசியிலே ஆன்மத்தத் துவமிருபத்தினாலுடனே நானு முறைமை கூறுதல்

புத்தகமா மய்வியத்தகளு சிவகீழை யதுவுருவிசய்யும்-அவவி யத்தகரானது குணநாமாய நிறுத்தனறியுட சித்தகருபமாக போ சசந்தைமையும பணவித்தருட-—

புகள் உயவியத்தகரேணறிப் - புத்திபானது குணத்திர யு விபாகத்தகரு மேல் தாமசத்தையும ராஜாதைய மடக்கி சசொன்றி + சத்ததுவோத கடகராக விஷயவகை நிச்சயிப்ப தாச யுண்டாம். அது பாவருபமும் வியவசாய ரூபமுமாக இ ருவகைடாம்.

விபாகம் - பிரியு, + சத்ததுவோதகடம் - சத்தவகுண மே லிடடது.

பாவமானது விஷய* விசாரணகீழ்ப் பண்ணுகிருக்கும்.

* விசாரம் - டருடகறிவு

வியவசாயமானது விஷய நிச்சயத்தைப் பண்ணும்

பாவானமாவானது கிராமாசுரூபிருக்கிற ஆன்மஞான சு ம்பாதிடம் நிர்வகிப்பவா யிருக்கும் உடலாாததிள்ளிலே ப ண்ணப்பட்ட ச.எண்ப்பகசல ருணமுதலான கமாக்கிரிடைக ளானவகள் உடனே பலதகைக கொடாமல் பரத்திலே ப லவதகாகையால் அகசச செய்த கரும நசித்ததினாலொரு ஆபூர்வம் ஜகித்த பஸடரியத்தம் ிசமஸகாரானமாவாப் வி னுஉர்த்திகரும், ஆகையா லது ஆனாவிண்டத்திலிராது. இரு கருமெனலில்? ஆன்மா ஜடமாய்விடுவன. கிருஷ்பாதி பண் ணின பேர்களுக்குக கிரியாஸம்சகாரமான + கிருஷ்டகேத

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். 30௬௩

ராதிகளிலும் பல போகத்தாவினிடத்திலு மன்றி பலவத்தா
ம். § சசயாதிகளிலே * வர்த்திதது பலததைப் பண்ணுவது
போல் பூயிரபாகடாகாதிக லிரிபா சமஸ்காரயுஞ்ஞம எந்த புய
னத்திலே. டலவததாம அந்த புயனத்ததே பிருதது ததகாலத்தி
லே பலததை ஜநிபபிதகும. அகநக கருமவாசனையானது பாயா
னம புத்திநிஷ்டமாம. தததுகுணமாக ததததகாலங்களிலே
பிரவீருதததையை ப டணணிவிகடும் —

x பலாநதி - பலததை விரு-பினவன, † ச-ஸ்காரம்
வாசனஞ்சொருபம, ¶ அறுவாதததிகதல - தொடருதல, †கிருஷ்
ட-உழப்பட்ட, § சசயா-பயிர, * வாதததிகதல்-இருந்ததல், பூயி
ரபா-கணணாபபகதல

தததத வளவளவள - மண்ணதகாசு வராவை
விருவவது உணவவமவா. ரஜஸுரொ வாரபுடிகு
தர் வுத்திலைகெநவொசுட || வாவை விருவ்வாதம்
தெ வுஷபாபு வலாயிதீ | வவா வொது விவி
வொவாவ வுயவாயாத்கவ்யா || சூரெஜா நபுவ
லாயாதீ வுயவலாயாத்கவ்யா | வாவை விருவ்வாத
ரவலலாகு வலாவொ சூரவகாத் ந; || சிவபு
வாதடாகாஜி சிரயாகாபா; வலாசுவி-வீ; | வசந
ஜரவெவவ நபவ்வி வலாசுவி || சூரெஜிககா
சுகிந்த்யு; விருவ்வா சுவி தாட்சிரயா; | வவகா
நவயுதிவாசு ஸவ்வாரொ வவ்வவ்வலித; || க
வுதெந வவ்வலி வுவிவிகாரிகெநவெத
நா | கருஷுராவெவி ஸவ்வாரொ நவ்வலிவளி

உய்யுதெ || கூவல்கி யசுலுலார கியா லூ
ஷமணாதிக்கி | சூதலி; கூத கஜாணி த வுா
கூவல்கி வாவாநாஜி ||

புணர்ப பாவஞ்சாரத-புணர்பமெனறது தாமம அ
து ஞானதிக்கு † உபலகை சம பாவமெனறது அதர்மம அ
து அருநா னுக்கு உபலகை

† உபலகை சம-ஞாபகம்

சகைபால்-சாமர ஞானம் வைராசகியம் ஐஸ்வரிடம் அ
தர்ம அருநா-னம் அயைராசகியம் அரைஸ்வரியங்க ஞானம்
பாலாஷடகவத்யுர விநகையா யுடையகா யிருகரும. அ
வைவருமாறு.

சாதரல்க குண ஶூதிசயததால் தாம ஞான வைரா
சகிய சமனறுமு ளடாம.

ஶூதிசயம் - அஞ்சார.

ராஜச குணதிக்கிடததால் ராகப பிரவாததியான ஐஸ்வ
ரிப முண்டாம

தாமச குணதிக்கியததால் அசாரம அருநானம் அவை
ராககியம் அரைஸ்வரிம இரக ராலுமு ளடாம

தகூகூ தவெசுய - யஜெர் ஜாநகூ வெரா
ஜ வெஸுபலும் வாவியுதய; | தீ யொசு யஜெ
ஜவலூலு லூகா பவரிக்கி-தகூ || ராமலு -
ராஜஸுஸி ஶூ லூலூலூ பவரிக்கி-தகூ ||

இவையிற்றைப பொருநதி அனமாகளுடைய பல ரா
வன:-தர்மத்தினுலே ஸ்வர்க்கம், ஞானத்தினுலே பதமுததி,
வைராக்கிடத்தினுலே பிரகருதி லயம், ஐஸ்வரியத்தினுலே யு

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧0௯௫

தேவீந்திரிததி, அந்ருமத்தினுலே + திரிபகமோநிசநகம், அஞ்
 ஞானத்தினுலே நரகபயிராத்தி, உவையராகசுபத்தினுலே ப
 கதம, உரைஸ்வரியத்தினுலே அர்த்த-விகரம்

+திரிபககு - பசு-ஷிராதிசு-

ததிரிபககு - பசு-ஷிராதிசு - வுதநா யஜி-ஸு ஸம-ஸு
 ஜாநாநி-ஸு, மி-யி-ஸு ஜா-ஸு ப-குகி-ய-ஸு மெ-ஸு
 ய-ஸு அ-ஸு வ-ஸு சு-ஸு ய-ஸு கி-ஸு ய-ஸு ம-ஸு யா-ஸு ஸ்ர-
 கி-ஸு சு-ஸு ர-ஸு ரி-ஸு ய-ஸு வ-ஸு சு-ஸு ம-ஸு ர-ஸு ய-ஸு ஸு-
 ய-ஸு சு-ஸு ம-ஸு ய-ஸு மி-ஸு வ-ஸு க-ஸு ஹ-ஸு .

இஹயநிநி டே தந்ருமமானம் இடமமெனதும் நிபம
 மெனது மர னவ்யதமாம இஹயநிநி ன ஸவந-வகம-அ-சு,
 உ-செ 'சகமாரககப பு-ஸு-ஸு' என்னும் வ்ருதததல் வி
 யாகக்யானமான அஷ்டாங்கமோகததலே விஸதரித்தக கூ
 றுவாம.

ஞானமானத ஐந்தவ்யதமாம இஹயநிநி ஸவந-வகம-
 உ - சூ, எ-சு - செ 'மெய்யதரு பூதமாத' என்னும் வ்ருதத
 ததல் விடாகக்யானத்தில் பாவாதமுத்தியில் விஸதரித்தக கூ
 றுவாம

ஸைராககய சுவரூபம - அ - சூ, உ - செ. 'உரைதருமிப்
 ப சுவாககம' என்கருவ்ருததத்தில் வ்யாகக்யானத்தில் சத்தி
 நி பாதத்திலே விஸதரித்தக கூ-றுவாம

ஐஸ்வரிய பேதமாவத அணியா மசுமா லசுமா கரிமா ஈ
 சத்வம வசத்தவம பிராபதி பிராகாயிபம என்ன எட்டுவி
 தமாம.

இதில் அணியாவாவத பரமானுவிலும் சூக்துமமான தே
 கத்தை யுடைத்தாயிருக்கை.

லகிமாவாவது சீகரவேகியாய்ச் சேற்றிலும் சலத்திலும் அடி அயிழைநாமன செல்லுந் தேகத்தை யுடைத்தாக்கை.

மகிமாவாவது தேகேதிரிபாதிகளிவ்வே விபாபியாய் பிரமலோக பரிபந்தமுடைய தேகத்தை யுடைத்தாயிருக்கை.

இதே மூன்றும் தேகசித்திமான ஐஸ்வரிபங்ககள்.

இனிஅநதககரண சித்தியாகிய ஐஸ்வரிபங்க கொந்தாவன? பிரபலிபாவது மனசிவ்வே நினைத்த பொந்தவகளை ஸ்லாம முன்னே வந்திருக்கை.

பிரகாமயமாவது தியவிபநுபமான ஸ்ரீக ளநேகைமனச்சவகரபத்தினு லுண்டாகி மெல்லாருடனும் ஏககாலத்திலே +தாதிருக்கு ரூபங்களைக கொண்டி கூடியிருக்கை.

+தாதிருக்கு- அப்படிக்கொத்த.

நசுத்தவமாவது பிரமாதிகளான சாயிடத்திலும் தன்னுடைய துக்கினையைச் செலுத்தகை

வசித்தவமாவது சர்வஜனங்களுக்கும் பிரசுரத்தையும் வசீகரணம் பண்ணிக்கொண்டு சிருஷ்டியும் பன்னுகை

கிரிமாவாவது பாவத்திலும் பரமாய மகாவாய்வினும் அசைக்கப்போகாம லிருக்கை

தகூகூ தடுதெய்வ - சுடுவெழுமாய்விவெஜொ விவகூய் தெ லெஜெதொய்நா | மைய்யூதெநாவி-
 னாமெந ஸூதெவெழுமாய் ஶஷ்யா || யசி-
 னொ ஜா நநிஷஸு விஸாமெவொஸூதிஷு-
 கடு | ஸகூஷ-
 ஶபா ஶயெஷி ஶகூஷெநொவெழுமாய் ஶஷ்யா || சுஷிஜா வஸஜா
 ஶ-
 தெவிலு-
 ஶகூஷிதாஸாஜிதாதயா || அவிஜாஸீ ஶு
 வெயிகூம் ஶகூஷிதாஸாஜிதாதயா || ஶஷிஜாவாவ ஶு ஶு

கடுக அ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வாயவியமான நாலுதவ புயனங்களையும் விபாபித்த ச
தாக்கு னமான ஐஸ்வரியமுணதி

இதரேவோக வாசிகளுக்குப் பாஞ்சு பெளதிசமான புய
னங்கையும் விபாபித்த பஞ்சு னமான ஐஸ்வரியமுணதி.

சோசலோக வாசிகளுக்குப் பஞ்சு பெளதிசமான புய
னங்கையும் விபாபித்த பஞ்சு னமான ஐஸ்வரியமுணதி

பிரதாடதவ வேகவாசிகளுக்குப் பஞ்சு பெளதிசமான புய
னங்கையும் விபாபித்த பஞ்சு னமான ஐஸ்வரியமுணதி.

பிரதேவோக வாசிகளுக்குப் பஞ்சு பெளதிசமான புய
னங்கையும் விபாபித்த பஞ்சு னமான ஐஸ்வரியமுணதி

இவ் ஓர் அஷ்டபிரிவம் விபுஜா தாரதமமிடங்-ளினு
நெகரக வேகத்தை மடைந்த டோகளுக்கு பிவவாதே
ஐஸ்வரிய சித்திகளு ஊடாம்

தருகூம் சரியெழுந்த ரொ - பொ ம் ப்ர வெ
யவழி 3 ப்ரமலுயதவிலிசு | உவநிஷாண
வொகாநா ஸ்ரகு பனா ப்ரகூலாசு || த சூ
ஷமண வெஸு ப்ர வாக்ஷி யம் விஸி தாஸிநாடி |
தக்ஷா ப்ர ம தாநாணு நரானா தக்ஷமெஸு
சு || ஸக்ஷவா டொஷா ஸமணம் வாக்ஷி-வாபு
அதலிபா | ன தநிஸயெஸு வெண யக்ஷஷ் நு
தெஜ்யம் || மயவாணாணு வாயபுய யக்ஷாணாணு
வகாஸுசு | வானுமள கிகநிநு-ஸு வக்ஷா ஸி

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௧0௯௯

சம்மணம் உமஸி || லொஸெய்யோநஸெடிவ்யம் யவ்யா
யவ்யொணுணகிக்ஷ | ஸஸஜ்யம் ப்ரஜாவகிஸ்யாநபஸ
ஹம்காஸ மணாயிக்ஷ || உதஹ்ஷவிமணம் ப்ராஹ்ம
ஸபவெஸ்யயு உஹ்ஷிகி |

மனுஷ்யர் பூஜ்யபண்பிண x தாரதம் உதைவினில பி
சாசாதி லோகங்கீ மணவாக னெஸபதற்கு சம்மதி.

x தாரதமமிததை - டேறதததாடசி

ஸியயெஜாதிரெ - பெஉாநடுஸகஹ்யடியா யஜம்
கீஸா ப்ரஸம்மத, | தெஷ்யஜெவி டீராதிஸஸாநம்
ஹாவாநஸாபகம் || தகீராவ்யாதி யெஸஹ்ம
கூஹாஸாதி யுயொஹநாம் || ஸரிக்ஷா லொகெ
ஸியவெஸஷா உஹாவாது ப்ரயஹ்ஷிகி | திரஹ்ம
யங்கி யெஸஹ்மம் உஹ்ஷிஜாஸாநாநாஃ || யக்ஷலொ
கெஸியவெஸஷா உஹாவாது ப்ரயஹ்ஷிகி | யெமீ
தநுதீப கஹ்வஹ்ஷிகி உதஹ்வொ யடிஹ்யா | ஸி
வாமெய்ரவிஹ தெயாங்கி மயவ்யு ஹ்வநம் நஸாஃ ||
லொகெ வ்யாதிஸஸஹ்மம் ப்ரஹ்மஸாஸாணஜெஸி
வ்ய | தரிஸ்யஹ்மம் ஹ்வநம் ஸஹ்மம் க்ரஹ்ம ஹ்வ்யா
துப்ரயஹ்ஷிகி || காரிஸரிக்ஷ விதெந யஸ ப்ராஹ்ம
யதெஸியவ்ய | ப்ராஜாவதெயாஸிஹ்மஸ்ய லொகெ
லொஹ்மது ப்ரயஹ்ஷிகி || ஸஹ்மம் உதஹ்வொ யடிஹ்யா

ஸியம் வெடிததூரா? | தடிவாவத ஸிவ ஸைஷாஸ்ர
ஹைஷாகம் ப்ரயுக்தி ||

அநர்மபேதம் பதகாவஸ? நிஷித்த இம்சை-பரஸ்ரிவியா
பாரம் - அசுததிரயரு சொல்லுகை குருபததிவி கமனம-தனக்
கு அபககரம் டண்ணினவனாகரு கானும திருமபப் பிரத்தியப
காரம் பண்ணுகை-கோபம்-நிதபகநமாதி ஸோபம்-ஆசரி - அ
சநதோஷம்-ஶ்யகரதை-இவையிற்றுக்களிலே பிர விாத்தபண
ணை*

ஶ்யகரதை-கோணம்.

தடி-கூம் பளஷிரெ - ஹிஸாயாபிவி ஹொயெ-
வா ஶிய்யாகூபநவநயவ | ம-ய-ம-நாயி-ய-ஶ-ந-ய-
வஹாஸ ப்ரகிநுதள || கெயெயித யூஷ் ஹொயெ
வா ஶாஹெயா தொஷணயயா | சுநா ஜ-யெ வஸ
தகம் ப்ரவ்யுத-ஶ-ந-ய-ய- || சுய-ய-ய-ய-
யூ-ய-ஸ-ய-யூ-ஸ-ய-ய-ய-ய- ||

இவ்வாறு அநாமத்திலே பிரவிநுகதி பண்ணினவன் ஶஸ்
வராளுகையிலே அஞ்ஞானத்திலே பிரவாததிப்பண அநச
அஞ்ஞான மருசவிதமாம அவையபாவஸ? * தமசுமோஹம்
மஹாமோஹம் † காமிசரம் + அநகரமிசரம்

* கமசு-இரு-ஸி, † தாமிசரம்-அநகராரம், + அநததர
மிசரம்-காடாநகராரம்

தடி-கூம் ததெ-ய-வ - ததொ-ஹொ-ஹொ-ஶ-
ஹா ஶாஸிஸ்யம் ஹாயவ-ஹ-ய-க- || தாதிஸ்ய சித்திவம்
ஹெவவம் ஶபாஜாநப்ரவ்யுதய ஹகி ||

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககரக

இதிலே சமசாவத அநாதமாவாதே தேகாதிக்களை ஆன்
மாவென்று புத்திபண்ணுக

அததான தாலுபூத ஸமயோகமே ஆன்மாவென்று சொ
ல்லுகிறதொன்று

ஆகாசந கூட அருகபூதமும ஆன்மாவென்கிற தொ
ன்று

ஞானேகதிரிபங்க ளருகமே ஆன்மாவென்கிற தொன்று
பருசநன்மாதந்திராயே ஆன்மாவென்கிற தொன்று.

மணசே ஆன்மாவென்கிற தொன்று

அமலகாரரே ஆன்மாவென்கிற தொன்று

புத்திடே ஆன்மாவென்கிற தொன்று

குணத்ததயமே ஆன்மாவென்கிற தொன்று

அவவிபக ததோபாகமாகய சுகதமே ஞானமாவென்கிற
தொன்று

புருஷத்ததயமே ஆன்மாவென்கிற தொன்று

இவ்வாறுபத்த.

மோஹ மெட்டுவிடமா யிருக்கும். அணிமாதி சித்தியே
பரபிரயோசன மென்கிறது, எட்டினாலும் எட்டிவிட மென்று
சொல்லப்பட்டது

மஹ மோஹமாவது சததாதி அஞ்ச விஷயங்களும்; அ
திமானுஷ கருகயமாக தூரிரவணுதிக ஞான மாய, அஞ்சுசித்
தியிலும கேவலோக பரிபட்சம சபதாங்களை கரணிகையிலு
ணம்; இவ்வாறு பூலோகத்திலே தூரிரவணுதி சித்தி அருகம
இந்த பத்ததே பரமபிரயோசன மென்க

‡ அநிமானுஷம-மனுஷனுக்கு மேற்பட்டது

தாயிசரமாவது திவ்வியாதிவ்விய பேதமாகிய சப்தாதி
தச்சித்தியின் பொருட்டும் அணிமாதி யஷ்டசித்தியின்பொ

ருட்டிம் பண்ணும் சாதன ஶ்வைகல்யம் வந்தகாலத்திலும் சித்தியாய், இவைகளுக்கு நாசம்வந்த காலத்திலும் இக்கப்பதினெட்டிலும் வருந தாபம் யாதொனறுண்டு, அது தாயிசீரமென்று சொல்லப்படும.

ஶ்வைகல்யம் - குரைவு.

அந்த காமிசரமாவது திவ்வியா திவ்விய பேதத்திலே சப்தாதிபதனம் அளிமாதி சித்திக ஁ட்டிம் பெற்று அதிலே அதிசியக் x தாயிவிவேசம பண்ணுதல்.

ஆக அஞானபேசம அறுபத்தராவ.

x அயிவிவேச ம-மனப்பற்று

தருகூம் தடுதெய்வ சுநாநீ நூதீ வா்வொ ய ஸு
 தலுவுராக்கிடுதல் | ஸுதூதாடி யுத வயதே து கூ
 டுஸூநெஹிதல் || டுஸூதா து உஜீஷ்டம் ஁ொ வஸு டு
 வியொழிதல் | சுணீலாஜிஷ்டம் ஁டுஷ்டம் வுஸூக் டு
 வகிடுதல் || ஜிவ்யூஜிவ்யு விஹிஷ்டந ஸூலாஜிஷ்டம் டுஸ
 ஸவி | வாஸூக்யவஸூ யொடொ ஜஹா ஁ொஹு டு
 க்கிடுதல் || ஸூலாஜிஷ்டம் டுஸூநா஁வஜிவ்யூஜிவ்யு விஹி
 டுதல் | சுணீலாஜிஷ்டம் ஁டுஷ்டம் விவெகலுஷ்டம் வாய
 நெய்வா | டுலூஷ்டம் நூஸூத ஁ொவொ ய ஸூஜி
 து ஁டுஷ்டம் || ஸூலாஜிஷ்டம் ஁டுஷ்டம் ஁டுஷ்டம் ஜிஷ்டம்
 நெ ஁டுஷ்டம் | சுதூஷ்டம் விவெகலுஷ்டம் வாய
 தாஜிஷ்டம் உஷ்டம் || துத ஁டுஷ்டம் ஁டுஷ்டம் ஁டுஷ்டம்
 ஁டுஷ்டம் ஁டுஷ்டம்

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். 3005

அவைவராக்கியமாவது வைராக்கியகுண பிரதியோகியான
 xஅதஷ்டியாதி நூறுகுணதசையமுடையகாய் ஐகுசலிதபகா
 ர்த்ததம்பளிவாய்கு சைவாராமம் இச்சையையபகையின்குர.

x அதஷ்டி - தகம, ஐகுசுதம - நிதிசகட டடது,
 + குக்கை - நினை

தஷ்டகம் குவிசுய - சுவிசுயாபுது ஸகடா
 தஷ்டிநாயுது பாகுந | தஷ்டியாபுது யுவிவது
 வலாஸ்யுது குளாநுநார்கி ||

அவைவராயிமாவது குவிசுயாபுது + பிரசுராயிவான
 எட்டுகுணதசைய முடையகாய் நூற்றொழுகத நு பேதமு
 மரம்.

+ பிரசுராயி - எதி

தஷ்டகம் குவிசுய - சுவிசுயாபுது ஸகடா
 ஸயுது குயாகுக் | தஷ்டியாபுது யுவிவது
 உஷ்டிஸுயுது குயிகு ஸகரிதி .

வததநிச்சயமுமபணா - சுரோகதரா பருசுரநிரிய
 +கோசரமான டசாத கரு/ இது-ஐயா-இது ஐயபாதே
 யம் - இது +ஐயா-இது - என நரிசயித உ—

+ கோசரம் - விஷயம், ஐயா-கனாதகரு, ஐயபா
 தேயம் - சுட்டதக்கது, +ஐயா-இது - உயிசுததக்
 கது.

வருஞ்சுகதுக்கமோதப் பிதநிமிமபங்கி- இரகசுரோத்
 திராகித்தவரா வருநு சதகி இளினால் உண்டான சுகதுக
 மோகங்களாகித பிரயுததிலையுமுனது.—

ஞானக்கிரமையும் பேணிநிற்கும் - ஆன்மாவிலுடைய ஞானக்கிரமைக கதிஷ்டான பூகமாயிருக்குமென நினைப்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசநூல வகுமாறு.

• சித்தத்தத்துவம் புத்தித்தத்துவ பிரணடின துறப்பதி வியாபாரங்களே உரைக்கின்றா

சித்தமா மவ விடத்தெ சித்தனை யதுவுஞ்செய்யும் - குணத்தவாரத்திலே பிரகிருதி மனசை கவஸ்தாவியேஷமாசிய சித்தமாய், வித்தையினால் ஆர்த்திபுத்தவராதகா லகிருஷ்டமாயிருக்கின்ற போக்கடப்பொருள்கள் லொணைத்தனகி மனத்தககுர சவகற்பிக்கும்பொருட்டுக்கொடுக்கும் மனசு சங்கற்பித்து ஆவகாரத்தைக்கொண்டிடமாவிப்பித்ததுப் புத்தியைக்கொண்டி நிசயமட பண்ணிவிகருட ஆதவாற் பிரகிருதி குணத்தவாரத்தினுற் சித்தநாயப பரிணமித்து ஒருபொருள்தனக்கி சித்திக்கும் மனசு அகவகாரத்தினு லுண்டாகியதானு லுமகவகாரத்தின திரானத்தக்கும் புத்தியினது நிசயத்தகிருமுதவ வஃ இன்னதாகவே னடுமென்று சவகற்பிக்கும் — புத்தி உவப்பதகிறதே னுனி-புத்தித்தத்துவம் பிரகிருதியினுண்டானகுணத்தத்துவத்தினுண்டாய், — புண்ணிடபாவஞ்சார்த்த-பாவபண்ணியத்தக்சேற்ப, — வத்த நிச்சமும் பண்ணி - மாணசத்தனம் மகளி பாரபு முகளு நஞ்சுகிரவியமுதலிய பொருள்களை பகவகார விருத்திகீரு பிணைந்துகியிட்டு, — வகுஞ்சுதக்கமோகப பித்தினினைமயகதி - அத்தப்போக்கியப் பொருள்களுக்கேற்ப வுண்டாரு சுததக்க மோகநுபத்தினுலே பரிணமித்து, — ஞானக்கிரமையும் பேணிநிற்கும் பு வித்தியா தத்துவத்

உ—சூத்திரம். அத்விதி இலக்கணம். ௧௬௦௮

தினல் விளக்கப்பட்ட சிற்சத்தியினது ஞானரூபமாகக் கிரியானுபவத்தாகு விஷயமா உரூபவிக்கப்பட்டிருக்கும்.

சிவஞானயோகியருடைய வருமாறு.

குணத்தவத்திறகுக் காரணரெனச் சித்திககப்பட்ட மூலப்பரு, அக்குணத்தவத்தைத் தோற்றுவித்தலையனறி, விபரித்துணாவுடையதாய் அவிசைசயினையுக் தோற்றுவிக்கும. அந்நினைப்புத்தித்தவம அந்நினைப்புத்தவதர்வினது ந்தோன்றி, அவ்வுயிராகச் செய்க புணணிப்பாவங்கள்தன பாத் சாரப-நின்று, அவ்விருவினைகரிடாகவந வட்டத்தை இஃகினனென் நிசயித்தவ, நிசயித்தபின் சுகதக்கமோ கவடிவாபபடரி நமித்தவ, டரி நமித்தவழி உயிரினத்திவ்வொழிக்கடகு விடயமாசலமுடைகதாய் நிர்ருமென்பதாம்

சுத்தமா உவவித்தகு சிந்தனைப்பதவுஞ்செய்ய மென்பதனைச் சித்தத்தினமேல்வைத்துரைப்பாரமுள்

*சுந்தைநினைவையா வந்ததருமனொழிப வகுப்பொ ளுதே" எனப் புடைநூலாசிரியரோதுதலின், மனத்தின் பிணைதா உதனை னடைநுஞ்சித்தத்தை ஈண்டிக் கூறுதற்கோ ரினைபின்மைபானா, புடைநூலாசிரியர் அவ்வாரோகாரையானா, சிவாகமவன்னோடு முரணாகானா, அவ்வரை போலி மென மெழிக *சுவப்பிரகாசம் பொது-நக-செ

ஈண்டுச் சித்தனைமெனத்த ஏற்புழிகோடலான விபரித்துணர்வின்மேற்றாயிற்று.

உம்மை இறங்குது தழீஇயது

கண்மொனெருத்தேவ வியத்தமென்பது அம்முக்கெட்டு ரூபேற்று வியத்திலென நினரது.

கக௦௬ சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

அகரஞ் சுட்டுப்பொருட்டு.

சார்ந்து சாரப்பட்டி.

பேண் பேணப்படடு.

பித்தபபொல உயிரை மயக்குதலாற் சுகதுக்கமோகங்
களைப் பிச்செனறா

மயங்குதல் ஈ னடுப டரி னபித்தல,

நிரம்பவழகிய நனா வ நமாறு.

அசுத்தமாயையி ல வித்திபாதததுவங்கனகோன்றிக கா
ரிப்பட்டமுனாமை யருளி செப்து, ில ஜனமத்தையத்திற்
சீத்தமும் புத்தியு றிகோன்றிக காரிப்படுகமுனாமை யருளி
ச்செப்துறா

சீத்தமாமலவிபத்தகு சித்தனை உதுவுருசெய்யுற்-அவவி
உத்தலே பொழுநின்னயெழுநக வவதாரசா?ன சீத்தமாய்கிற்
நிப்பதகு செப்துநீர்கு, -புத்தி பவவிபத்தறேறறி-அநக
அவவிபத்திலே புத்தித்ததுவநீ றா லறி, -பு னணிப்பாஉளுசா
ர்த்த - இநாயக்கவநியும் பொருநகு, -யதுநிச்சமமுமபண
ணி-ஆனாராககனமத்தகசிடாகப் புத்தகத்தகக விடைபங்களை
யறுநிதிட்டுப புசிப்பதகுச்சமது, -உருளுசுகதுக்கமோகபய்த
தினிற் மயங்கி-ஆமாமவுசகுண் -ாகப்பட்ட வினபததுணமோ
கப்பான பிரமி பிலே மபகத்தகையமுடைததாய், -ஞானக்கரி
டையுற் பேணநிறகு ம-கரிபபெனறு சொல்லுங் கலைக்கும் ஞா
னமெனறுசொல்லுற் வித்தகைக்கு கடுவெனினறு கலைகாடுதத
விடயங்களைத் தான கவாநதுகொண்டி வித்தையினிடத்திலே
சொடுத்தி, இவையிற்றையாசரி, ததுக்கொண்டி நிற்கும் புத்தி
தத்தவம்.

உ—சூத்திரம். அத்தித இலக்கணம் ௧௧0௭

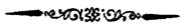
இதனாற்சொல்லியது, அவலயதாததே சித்தமும்புத்தி யுத்தோனதிச முறைமையும அவை காரியப்படு முறைமையு மறி வித்தது

சுப்ரமண்யதேரிகஞா வகுமாறு.

—0—

சித்தமாமவலிததர - குறத்ததததததகுக் காரண மெனசுத்திபகடபடபடபடகுதி, — சந்தனபதவகுதிசியு ம,—அசகுணத்ததவதததததேரிகஞா வகும வேனறி வபீச வுணாவை யுற—தநாக் அலிசையினையு முகலவ ருணா ற்றேறறுவிசுற்,— புறதியவி த்திதேரோறி - அசாப்தப புத்திதகத்தவமநக குசுத்ததவதததனி அறுத்காநதி — புற ணிபபாவஞாராத - அபவியிகுசெதபுபாணி பாவஞா தனபாற் சாரப்படுதலு, — வகுமவகுத நிச முடடணாறி-அ வவிருவினைசுதீடாகவநத விடததை யிஹி ரணதென திசயி த்திலுற்,—சுகதககமோகபித்தினிமடவக, — செயிதகபிண னாசசுகதவகமோகவடிவாப்ப பரினதிததலு, — ஞானசீரி மையும பேணித்தகுர - பரினத்தவழி யுயிரிநறிவு கொழித் தக்கு விடயமாகலு முகலவஹிணடா லுடைகுதாநிதகுர.

மறைஞானதேசிகா உரை.

மேலாவசாரகதினத நோற்றமு மானகாரி
 யமுமதடடுமபாகுபாடுமுணாதசகஞா
 ஆங்காரம் புத்திதிக் னுகித்தகந தைக்குவித்
 தர, யீவகார்தா நெனனொடொப்பா னென்றயா, நெ

ள்ளதென்றே, நீவகாதே நிறகுந்தானு மூன்றதாய் சி
கமுமென்பார், பாங்கா பூ தாதிவைகா ரியநதைச தந்
தானனறே. (௫௬)

(இ-ள.) ஆங்கா புத்தியிற் றேனறிப வாங்கார தத்தவ
ரம புத்தியி நாணெனனு மகநகைக்குக காரணமாய்,
னக னுந்த
தகநகைக்கு வி
ததாய்

ஈங் காராதா அககாரிடஞ செய்த முடிசுகுமபோ திவ்
னெனனெடு டொ விடத்தி லுளளவாகளு ளெனனை யொழிப
ப்பா றொவறியா யாவனறா விசனைச செய்த முடிசுப் போ
னெனனனென க்ருனெனறம, யானே யியனை யிறததாரி
றே நீவகாதே நி உத்தி வினறு மெநிநகேனெனறம, பெண
றாகும் நிபிள்ள மறறு ளடானவை பெனனதென்
னு மயிமானமும, நானசகி துகக் நானே க
டத்தை யறிக்கேன இதமுதலிய வகென
னும பிரத்திபவேதவைப பணனர், ஆனமா
க்கொ யெப்போதம விடநிநீங்காமலிற்கும.

தானு மூன்ற அகக் வாங்காரகதானு சாத்தனீக மி
தாய் சிக முமெ ராசத தாமகபேதகான மூன்றாய்ப் பிரியு
னபா மெனபாகள அவையாகெனவில்?

பாங்கார்பூகா காமககுண மிகுதிடைய பொருசுதிப பூ
திவைகா ரிபத் தாதி யாங்காரமெனவும், இராசதமிகுதியா
தைச தநதான ளவைகாரி யாங்காரமெனவும், சாத்தவீதி
ன்றே. மிகுதிபார் றைசதவாங்காரமெனறும் சொ
ல்லுவர்கள். ஏ-று.

தைசதமெனனா த பூகாதிபெனறது தலைமீமாற்ற மென்
னக் தகதிரவுத்தி யெனவறிக்

உ—குதிரம். அத்தவிதலஇக்கணம். ககரூ

தானுமென்ற வும்மையாற் சிவனமெனவுஞ் சங்கிரமமென
வுங் கர்வருமெனவு மூவ்தபபடு மெனவறிக.

இகர்குப் பார்க்கையிறும் பெளஷகாத்த மதங்கத்த
மறிக (ருக)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேல்புதழிலே அகவகாரககோனறுவ தணாததுகல்.

ஆவாரம புத்தியினானுலித் தககனதககுவிதகா யீங்
கார்தா னெனலோடொப்பொனறி யானெனன டெனறே
நிககாரேந்திரம - புத்தித்த ஹவததிவேநினறும மகசககுமூ
மான அகவகாரகதோனறி யானெனனதெனகந், ததுசகு மூல
மாய பிரதிபுருஷ நிபகமாய குல தன விதபாதி-ளி ஹவே பெ
ணக்குச சம ஹரெனறும யானெனறு டெனனதெனற மரிமா
ணத்தைபபணணி கொணறி மோகூந ரி. ககம ஆனமாவை நீங்
காதேநிற்பதமாய், சார்த்தவ பிராணதி யாயுககரே சேஷடி
ப்பதமாய்ருக்குர.

கடி-கூம் வளாடி ரொ - கூதஉளய-புலிவஜார தகூம்
ஸ்கூழிபு வண-புடுதெ | ப் துரா த நியதம் தல
பு வலிவஜைஜாத் கழு || ஶநஃவ-புடி-புலிவஸூம் யத
வனவொவஜாயதவகி

ஶுமிமம்வி-வி-சுபுவ புகாணாராடி -பெ ம-புவொ
வ-பு சுகாரணகி; | வபூவொராடிபுஸுபு வெஷ்டென
ஸாரீரீரீ; வணுவாயவகி ||

முன்சொன்ன புத்தித்தத்துவமல்லாமல் அறங்காரத்தல்

மென் றொன்றைச் சொல்லுவானேனெனினி? புத்தியானது ஞான ஞாதமாவாய் இது இவ்வாறென்று பதார்த்தங்களினை பிரத்தி யேகம் பேதமாகப் பரிசேதமபண்ணுவது.

அகங்காரமானது அவனவன் காணநானென்பகாகவேயே கருபராயிருக்கும் இதனிது மகங்காரமகிரியாருமாக பாற்ற யவியுயங்களை கீரணிப்பதாவிருக்கும் புத்தியானது புத்தியானுய கமாயி நகருமாகையால் இரணியிமானென்று சொல்லப்போ காது

† நிர்ணயபகம் - நிச்சயிப்பது.

ஆகிய சாவானமாககளுக்கு சாகாரணமாக அறங்கார மென்பது ஒன்றேயமையாதோ! பிரக்புருஷநிபதமேன, அகங் காரமெனகற சங்கமொன்றே யாகையால் எனினி?

சாவபகாதங்களிலு மிதுவிதவெனகற ஞானமொன் றுசையாலும் அகதபதாதங்களெல்லா மொன்றாமல் பிர ததிடகூடேபதமாகக் காணையினும மறறுமகேசவ குமபங் களினே குமபங்கு மமெனனும் ஞானமுண்டாயிருக்கவும் எஸ் லாககுமமுமொன்றாகக் காணப்படவல்லே! அப்படியே அ ஹங்காரம் பிரதபாதம் நியங்கமாகையினுலே ஒருவனநானபோ கிறேனெனனும் ஒருவனநானபாககிறேனெனனும் புத்தியுண் டாகையினுலே பதமேயாகவெனும். அல்லலிரணியிபேர்க்கும் போகிறேனெனனறவது பாககிறேனெனனறவது ஒருபுத்தியாக வேணியும். அப்படியாகாமலிருக்கையால் பிரதபாதம். நியக மேபாயிருக்கவெனும். இது சாவஜகங்களினுலு மறியப்பறும்.

இன்ன மறங்காரமொன்றேயாமாகில் ஒருவனநானதேவ தத்தெனகறபொழுது மற் றொருதேவகதகநாம மல்லாதவனு ம் நான்தேவதத்தனமா மென்று சொல்லவேணும். அப்படியா காமலிருக்கையினுலே அறங்காரம் பிரதபாதம் நியதமே.

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கககக

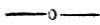
தடி—கூப தரிதெய - ப்ரு துயொ யொஹஜாநா
 த்ருயுவஸாயாதகொ யத. | ஸ—லெஸ்ரவதொ
 ஹகுயாஜ கிஜெநந பஜெஸ்ர || விஷயா லுயவா
 யொயு ப்ரு க லுயா லெஷதஸித | சுயநிதா த
 கஸயெ—ஸ—பிஸ்ர ரெஸந மணுதெ || சுஹஜாதெ
 கர—பு—பஸ—ஸய—தஸம்ய யஸித | மூஹுகா
 யுயஸாயாசா ஸ—பி—ஸநா கஸஹயெசு || விஷயா
 ஹி—ஸி—ஸ—பி ஸஹவீஷபஸம்யு—ஹ | ஸெனக—க
 லு த யொவி—பு—பு—கஸுதெ த லுஜ ஹிநயொ || சு
 ஹமகூரெஷக—தெ—ய—ஸய—ஷா—விஷயா த்ந |
 ப்ரு துயரெஸுராடியா த்—கி—பு—த—த—நி—ய—த—ஹயெ
 ச | ஹஜி தெ யுயஸய—த—ய—ஸா ய—ப—ஜாய தெ ||
 ரெந தாயகா த ரெகக—வா—ய—பு—த—க—ஸ—ய
 த | கிணுஸயெ—ஷ—க—லெஷ—க—ஹ—ஹதெ
 வஜாயதெ || ஸயெ—ஷா—பு—த—யொ—யா—வி—க—
 ரெஹக—ந—பு—ஷ—தெ | ப்ரு—த—த—நி—ய—தொ
 ஹமகூசு—ஹ—கி—ய—த—தெ || ஸகஸு—ந—ஸு
 வஸு—நி—தெ—ய—ஸ—ஷ—ய—ஸ—பு—த—தெ
 கா—ரெ—ஹ—ஷ—ஸ—ஷ—ய—ஸ—பு—த—தெ || சுஹ—க—
 யு—ஸ—ய—ஷ—ந—கி—ஸ—பு—த—தெ | ய—ஷ—
 க—ஸ—ஷ—ஷ—ஷ—தெ—ய—ஷ—ஷ— || சு—
 ப்ரு—ஷ—ஷ—ஷ—ஷ—தெ—ய—ஷ—ஷ—ஷ—

நானுமுன்றதாய் நிகழ்மென்பர் - அகங்காரங்களை மூன்றுபேதமாமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்—

பாவகார வைகவகாரிபம் பூதாதீதானென்றே-இப்படிபுடைய சாதவிக்ருண்தியததால் நைஜசுமனமும்-ராஜசகுணதிகயததால் வைகாரிகமெனமும் தாமசகுணதிகயததால் பூதாதியென்று மூன்றுபேதமாய்.

தடி—கூடு தடுதெய்வ - ஸவசூரிய உஷ்ணஃ ப்ரிய ஜஸ்துடுதெஜஸு | வெகாரிகாவிதீயஸூக தயாஹகு-தாஜகூபஸு || ஸடுகூடுதாசுக்குஷ லாடியாயஸடுதெஜஸு ஹஹாஹுடுத | வெகூடுதாராஜஸூகூடுஷாஹகு-தாஜஸூயிகூகூ ||

ஞானப்பிரகாசநூரை வருமாறு.

ஆங்காரத தோற்றத தொழில்கள யறிவிககணூர்

ஆங்காரம் புத்தியினகணூதிதது - ஆங்காரததவஞ் சாத்தூகிக்ருணதிககமாய் நிககன்ற புத்தியினய மிராசதகுணதிககராயுற்பவத்தது, — அகககக்குவத்ததால் - விவஃபபாரமரிச புத்திபாதத்தககு வேறாகிய ஆனம பராமரிசபேதகாரணமாய், — ஈங்கார்தானெனடுடுடொப்பா டெனறிபானெனடுடுடுதெனறே நீங்காதே நிற்கும் - (இந ஸோககுசூசூலும் வியாபாரம்—பேதததக்குப் போகமாகிய வியாபாரம்) வித்தியாதததவம்பொருந்து மிகநிரிபங்களினுலெவகத நிருவிகரப ஞானுலெகிதமாய் மணச்சங்கற்பிதமாய்ச் சந்தித்தமாலிருக்கின்ற வஸ்துவியல் காணிச்சிவம் பண்ணுவெனென்றும் கிரு

உ—குத்திரம்: அந்நிதி இலக்கணம். ௧௧௧௩

மப்பெனெனறுங் கர்வசங்ரம்ப ஞானக்கிரியா விடாபாரத்தைப் பண்ணிகிழ்கும்.—தானும் - அக்கவகவகாரமும், மனசோடு உடைய ஞானேந்திரிய காரணக்கொத்தது, கணமேந்திரிய காரணக்கொத்தது, தன்மாத்திரா காரணக்கொத்தது எனறு,—மூன்றதாய் நிகழுமென்பர் - கிரமத்திலே கொத்ததுகூட.—டாக்கார பூகாதி வைகாரிகை கைச்சததானென்றே - அக்கிராத்திலே தாமத மிராசதஞ் சாததவிக்கமென்று பெயாபெற்று நிற்கும்

சிவஞானயோகிய ருணா வருமாறு.

—0—

அப்புத்தித்ததவத்தின்னறும அகங்காரத்ததவக தோன்றி, எனலூடொப்பாரில்லையென அக்ககதைப்படுதற்குக் காரணமாய்,வாயிதகாட்சிககு விடயமாய்த தோன்றியொன்றனை இஃதின்னதென்று புத்தித்ததவ நிச்சயிக்ருமபடி யாக யானென்று மெனதென்று மதனக்கொருப்படடெழுத்த துணைமரவோமும் வேற்றுமையினநிற்கும். அதுவுங் குணவேற்றுமை பற்றிப் பூகாதிமுதலிய வேறுபாட்டான முததிறப்படுமென்பதாம்.

அகங்காரம் ஆங்காரமென மரீ ழியிற்று.

நீங்காத நிற்குமெனவே, அது ககைபோல வினைமுதற்காரகமென்று உபசரிககப்படுமென்பதாயிற்று.

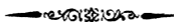
நிரம்பவழகிய ருணா வருமாறு

—0—

அத்தக்கரணங்களில் சித்தமும்புத்தியுக்கேதோன்றிக் காரிய

ன்றும் அகன்ஊருப்பட்டுழந்த சூன்மாவோடு முதல்வருணையான வேற்றுமையினை நிர்க்கும்,—சூனும் - சூதவும்,—பாங்கார்பூதாதி-குணவேற்றுமைபற்றி டருபடீனயுடைய பூதாதி யாங்காரமும்,—வைகாரிகம - வைகாரிகாங்காரமும,—தைச தந்தானெனலும் - தைசதாங்காரமுமெனலும் வேறுபாடசனல்,—மூனததாய்நிரமுமென்பா - முகல்வருணையான முகத்திரபயிமென்பகார

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன மனத்தன ரோறாமுங் காரிபப்பாடும் இகத்திரி

யங்க னிருவகைத கோழாமுமு ளாததிகுரா

மனமது தைசதத்தின வநதொரு பொருளை முந்தி, நிரவதகு செய்தங்கைய நிலைமையி னிறகுமாய்கே, தினமவி சோத்திராதி காமயிந் திரியமொலொ, மூனமுனா செயதவகார ரியநதரு மொபாமுந்ரணை.

(௬௦)

(இ - ள) மனம் சொடுத்தப் பொந்த சூத்திகத்ததைப தைசக பொருத்திய தைசசவாங்காரத்தின மனது தன வந தோன்றி டொய்யொரு ல்டயககளிலே மு தொரு பொருள் தபடப பொருத்தி யவைய்ரநிலேந்ந றை முத்தி நீனைவது யப் படாநிரகும். ன்செய்தகைய நீனைமயி வந் கும்

இத்தமனது சலமெனவு மசலமெனவு யிருவிதமாம்.

சூன்மாவது தள்ளே நீன்று சங்கற்ப விகற்பங்களிப் பண்

அசலமாவது புறம்பே யித்திரியத துவாரங்களினாலே பு
ரப்பட்டி நின்று நுத்தததோடே யித்திரியங்களைச் சம்பந்தம்
பண்ணிநிறகு மெனயறிக.

ஆனமா வித்திரியங்களுடனே கூடிநிற்பினும முனதொருவி
டயத்திலே பொருதோத காலத தித்திரியங்கள் சேட்டிக்க மா
டடாவாதலான மனதே பிரதானமாயிற் றெனவறிக.

ஆங்கே யினம அந்தத வைசதவாங்காரத்தில் பொருத்
லி சோததிராதி திய ஞானேகதிரியமாகிய சோததிராதி
களைதக தோனறாநிறகும

கன மவித்திரி அறிவாலுபர்ந்தோர் முன்னே யிராதத்
யமெல்லா முன திறறேனறினதென்று சொல்லப்பட்டவை
முனாசெய்தவை கரி யாவகாரத்தி வினறு வாககாதிளளாகி
காரிபக தருமெ யகனமேத்திரிபவக ளைதக தோனறமெ
னபாமுனனோர். னறு சொல்லுவாகள. ஏ-று.

இதற்குச் சுப்பிரபேத யிருக்கேதிரததம பெனஷகரத்த
மறிக (ஆ)

சிவாக்ரயோகியருனா வருமாறு.

மே றைவகாரங்களிலே தத்தவங்கள் தோனறமா துண
ர்த்ததல்.

மனமது கைசதத்தினவக தொரு பெருனமும் தி நினைவ
தருசெய்தங்கைய நிலைமையி விற்றும்-மனசானது கைசநா
வகாரத்திலே தோன்றி புத்தி யகங்காரங்களுக்கு முனசேகா
னொருவஸ்தவைப் பற்றி *சங்கற்ப* வித்தும் பண்ணிகளோ
ன்றி சம்சயருபமாகி நிற்கும். புத்தி யகங்காரங்களென்று இர
ண்டித்தத்தவ யிருக்க மனதென் றொரு தித்தவத்தைச் சொல்

உ—சூத்திரம். அத்வீதஇலங்கைம். கககள

ஊவா னேனென்னில்? சங்கற்ப விகற்பமானது புத்தியினாலும் அகங்காரத்தினாலும் மாகாத. புத்தி ஸி நிச்சாயக மானையினாலும் அகங்காரங் கிராமமொடியினாலும் இரதச் சங்கற்பரூபமான ஞானம் + மானதமே! கண்ணிலே காணப்பட்டபகாதக்சதைப்பற்றி புத்தி + கோசரமாகப் பண்ணுகிறத யாதொன்று அது மனசு. பற்றின விஷயத்தை, புத்தி நிச்சயிப்பான நிரிதக்காகப் பண்ணாமல், மனசு கடத்தைப் பற்றினபொழுது புத்தி ப—ததை நிச்சயம் பண்ணவேண்டும். மற்றும் — சாஸகாகிமததா யிருக்கற தேஹத்திலே கோசபாததகரு அாததமென்றிறத பலகாலம் பட்டுப்பட்டிருக்கற தேகத்தைக் கண—விடத்திலே இதுவும் கோசத்த ஶீ வாச்சியமென்கொத்துக் கு ஏதுவா யாதொன்று ஸ்மரிக்கிறது அது மனசு

* சங்கற்பம் - நினைவு, * விகற்பம் - பேதம், ஸி நிச்சாயக ர-நிச்சயிப்பது, + மானதம-மனத்தினு லுண்டானது, + கோசாம்-விஷயம், - சாஸ்காகிமத - அலகாடி முதலானவை யுள்ளது, ஶீ வாச்சியம் - பொருள்.

கஜ—கூ பளஷ்டிரொ - யலாகு விகவா தீர ப்ர
 த்யொயானம—கொநுணாடி | ஸ நாமம் காரிகொ
 நாவி வளபய யூபார வெஉ த; || ஸத—ஜாநஸ
 ணவெஷ்டஸு தெவக ஜ—கீ ஸாமொ | உஷ—ஷா
 ஹொகிதாமு யெ—தஜக—வ—ஷிமொவாடி || வி
 டயாஜிஹ யசிபுரா ஸஜநஃவரிஷடித | சுந்யா
 ஹொலிதெ க—ஹெ வபொவி ஸ்யாசிஹ்யடி || கி
 ஆ ஸாஸாஜிஜுஸ விவ மொஸவ ஜந—யகுய யசு ||
 ஹகுயஸு ஸடிஸெ டிஷ்ட மொஸ ஹொ ஆய்

மெத-கூடி | கஉநஃ கமுரெத தமெத் விஊஃபு
த யபாத் கஊதி .

சிலபோகள ஓயவொணராக பகராத்தங்களை கிரபத்தீனே பற்றி அறிவையினாலே மனசு அணுவே! மறதநாகில் ஏசகாலக தினே பெல்லாதையும பற்றி உறிபவேணு மென்பாகள: அத ப்படியலல. காமம் குணமாகக ஈரமத்தினே ஞானமு ஊடாம், சிதநுபருகிய ஆன்மாவுசுருவ கரமத்தினே ஞானமு ஊடா மெ ன்பமெனையோடுவ வளி? அஞ்ஞானதகிருவே? அ - நுச ஞு ளையினாலும் சாமாக்கிரிய உடேனடி ளையினாலும் பனசு அணு வேபெனவி? அரடர கிரவி, தரை கிரஹிககுட. அநேனெனவி ல்? கனாலே விபாபநான மாதநரமே கிரஹிககும. அநெவ வாரெனவி? தீபமானது பதாரநா - டிவிருசக மான பொழுது அசுமுடை பிரகாச மெயவளவு | விபாபநத உவ வளவுமே கிரஹிடகப்படி: ஈடுதெபகர வதமுலே யபபடிப ல்லவே! மறதநாகையினாலே மறத பதாரநா தங்களு கிரஹிக் கப்படிம. அப்படிபே மனசும மறதநாகையினாலே மறத பதாரநாதவகையுங் கரஹிககும மறதநாயிருந்து மறத பதாரநாதவ களை கிரஹிககுமெனவி? அப்பதனை கிரஹியகையினாலே மற த அணுவேபெனவி? அப்படியன்றி மறதநாகிய குரிடப ப்ர காசநகலே அல்பமுங் கிரஹிகப்பறிகையினாலும், அல்பமாகிய தீபப்பிரகாசதகிருவே மறத கிரஹிக்கப்படாம விருககை யினாலும் மனசு மறததும் பிரதிபுருஷ ிபதா.

† அபிசுநன் - மறைக்கப்பட்டவன், - அபிவியஞ்சகம்-தெ ரிவிக்கிறது, + விபாப்தம்-விபாடரிக்கப் பட்ட, ஈ ஆதித்திடய - சூரியன்.

தடி-கூடு தமெத், வ - கெவிநுநொண- திஊகி
சுமெணொது விநாஜநாசு || மெதெஊஸுவ-கூலு

தஷ-ஶ்ரீ ததெய்வ - வ-ஶ்ரீ யாணிகயுடுதெ
 ஶ்ரீயுக் கூக் வக்ஷ-ஶ்வவ | ஜீவா வ்யாணனு வ
 ஶெஷுதெ ஶ-பு ஶிய ஶி தாஶிவ || ஶ்ரீயுக்
 ஶிஷ்யகெந தெஷா ஶிஷி ஶிபு-ஶ்யு | கயுடு
 தெதாநயுஷமகாஸா-ஶபஜாதாஶி ஶாஶிகாகு ||

சுநயுத்ராவி - ஶ்ரீயுக் கூக் வக்ஷ-ஶ்ரீ ஜீவா நா
 ஶாவ ஶநலாஸவ | ஶ்ரீகாஸாஸுபதலகா ஶெஸ
 ஜவஸுஸவாஶிகாஶி.

சுரோகஸிராதி பருசேந்திரிபங்களும் கைசகாஶ் காரத
 திலே தோனறுதெயாசேன? ஆகாசததிலே யுஷ்டான சுதக
 தகையறிவிக்கிற சுர ததிரம ஆகாசாதமகெ! தவகரு அச
 களு மடபடிபெ' ஆக யினுல பருபூதங்களிலும் பருசேநயி
 யகாஸு முண்டாகி பருசவஷ்பங்கயு மறிவிக்கு மெனனப்
 போகும் எனனி? பூசங்களிலே பருசேந்திரிபங்களு முண்டா
 சில் பருசேந்திரிபங்களும கடாதிக்காப் போல ஶ்ரீமூர்த்தி த்
 தாம. அவவாருகில் அவ்வாரு இததிரியம x தகயெந்திரிபங்க
 ளினிலே கிரஶிதகவே ஶநிம. ஶ்ரீமூர்த்தி மதகாஶய ஶ்ரீ
 யேக மவஸ்காஸுமத வேண்டி. ஶ்ரீமூர்த்தி யந்தரத்தினிலே
 யாவிரகபபடுகையினிலே ஶ்ரீமூர்த்திமாணக் யிருக்கிற வஸ்தவு
 க்கு கிரஶணப வாராமல் ஶ்ரீஸ்பது காகசரிதராயிருக்கிற வஸ
 துவை சக்ஷ-ஶ்ரீரஶிபாகே போகவேணும். சக்ஷ-ஶரணது த்
 ஶ்ரீமூர்த்திக்குள்ளே யிருக்கிற பதாராதததனை கிரஶிக்கும் பொ
 முக ஜஸ்ததிலே பிரவேசமான மாதிரித்திலே தேஜசுக்கு ஜ
 ஶம் விருத்ததிரவிய மாணகமால் சாகதமாய்ப் போய் பதார்த்
 தகரஶண ஶக் கூடாதாகவேணும். தேஜோபூதத்திலே * உற்ப

கணமவீர்திரியங்க னெல்லா முனமுணாசெய்த வைகாரிப நதருமென்பர் முனதேனார் - காமேகதிரிபங்களுளா னொணன *வைகாரி காவகாரத்திலே தோனறுமென்று பெரிபொருள சொல்லுவார்கள்.

தோனறுமெனகிற மாத்திரமன்றி தோனறுமெனறு பெ ரிபொருள சொல்லுவார்க னெனறதனால் இவற்றஞ்ச சங்கைய தகரங்குள பவமுவாகப் பெரியோருள பணியிருக்கையால வவறு விரிந்த நூலிலே சங்குகொளக வென்று சருத்த

*வைக ரிகம-விகாரதகால்.

தடினகூ-பொணீபொணீஹமஃபாய-பொடிளவெகி னொஜொஹ்வாஃ | கடுபாநயாடிஜொ ஹவ்யாஸ டொனா வெவகாரிகாடிதி .

ஞானப்பிரகாசருவை வருமாறு.

அகங்காரத்தி னீன்று மனமுதலிய பதினாறு தத்தவக தோனறுமென்று சொல்வாராய், மனத்தோடு ஞானேந்திரிபங்க னேந்திரியத தோற்ற முகாக்கெனறார்.

மனமுதலையகையததின வந்து-மனகத்தவரு சாததவீகா ங்காரத்தி னுண்டாய்,— ஒருபொருள்பற்றி கீனைவக செய் தங்கைய நிகழையி நிற்கும் - வித்தியா கததுவததோடு சோ த்து ஞானேந்திரிய மொணறினால் விளங்கிய சிந்தையிற் ச லித்த நிரவிகற்ப ஞானவிஷயப் பொருள்களிலே பொருபொ ருள் சித்தமாய்ப் பொருத்தித் துக்க யிதினனதாக வேண்டு மென்று சங்கற்பித் ததிற் சந்தேசத்தநிற்கும் — ஆங்கே-அத்த த் சாததுவி காவ்காரத்திலே தானே;— இனமலி சேகத்திரி

உ—குத்திரம் அறிவித இலக்கணம். ௧௧௨௫

தி-வர்க்கயிருத்த ஞானேத்திரிய மைத்தத்தோணறிச் சிற்சத்தி வித்தியாததவத்தோடு கூடி யிராகதத்தவங் கலக்க மனச சங்கதபத்தக்கு முனபொருளைப் பாககும.—சனம வித்திரிய மெல்லாம-கனமோதிரியங்க ளாகையும,— முனமுரை செய் தவையாரி'க தருமெனபர் முனனோ - முநசச்சொல்லிய வி ராசதாயார முனடாககுமெனறு பெரியோர்கள சொல்லு வார்கள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அம்முனறணு, கைசந வகங்காரத்தி வினறும் மனந நேரணி ஏதாப்பட்டு—தொரு விடயத்தை இஃதியாதாசந் பா ற்றெனச் சிததநபமாய நினறு சிந்தித நம, பின னநனக ணயு ற்று நிச்சயிதந் கண்ணதாகிய வேட்கையை வினேதறும நிற கும, மனத்தின பினனதாக ஞானேத்திரியங்களும் அந் கைச தவகங்காரத்தி வினறே தோனறும். ஏனை வைகரி டகவகார த்தி வினறவு கண்மேத்திரிய மைத்தக தோனறுமெனபதாம

சோததிராதி தோனறுமெனச் சொல்லெச்சம் வருவித துரைக்க.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

மெல் மனமும் ஞான வித்திரியங்களும் கைசதவாகாரத் திலே தோன்றிக காரியப்படுகிற முறைமையும் வைகரியாங்கார த்திலே கண்ட வித்திரியங்கள் தோனறுகிற முறைமையு மருளிச் செய்கிறார்.

மனமது தைசகத்தின் வந்தொரு பொருளெழுந்தி நினைவ
 சஞ்செய்தகைய நிலையுநிற்கும் - முன்கொண்ட தைசக
 யாங்காரத்திலே மனமானது தோன்றி இரத்திரிபங்கள விடை
 யாகவாப புசிக்க வருவகரகது அவையிறறுசூக தானமுற்
 பட்டிச் சென்று பொருக்கி நினைப்பதுஞ் சென்று பொருநகினை
 பபதுஞ் செய்து ஐயப்படாநிற்கும் - ஆகவே யினமலி சொத
 திராது-அவவிடத்தில் கூட்ட யிததருசுகிற ஞானவிதரிடங்
 களான சொத்திராதிக லோகதுர சொன்றுர. - மனமலி சி
 ரிய கூக ரெல்லா முனமுனா செத்த வைகாரிகந்தருவெனபர் மு
 னகேரோ - மனமலிநிதி யசளான வாக்காடிக லோகதுர முன
 சொல்லப் பட்ட வைகரி யாங்காரத்திலே தோன்றுமென்று
 சொல்லுபாகள அறிவாலுடாநத பெரிபொர்க்குர

இதனா சொல்லிபது, உட்கரணங்ளில் மனமும் தோ
 த்கிராத்யுர தைசகநாகாரத்திலே தோன்றிக காரிடடடுமென
 றும், வைகரி யாங்காரத்திலே புநககாணமென்று சொல்லபப
 டட வாக்காதி தோன்றுமென்று முறைசையாறிவ்தகது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருனா வருமாறு.

—0—

தைசகத்தின் - அம்முனரனுள் தைசக காங்காரத்தினின்
 றும், - மனமது வருது - மனமானது தோன்றி, - ஒருபொரு
 னை முகதி நினைவதுஞ் செய்த - ஏதொப்படட கொருவிடயத்
 தை யிலே யாதாகற்பாற்றென சித்தருபமாய் நின்று சிகதித்த
 ம், - அங்கைய நிலையி னிற்கும் - யினனதன்க லையுற்று நி
 ச்சயித்தற் கண்ணதாகிய வேட்கையை முதல்வனுணையின் வி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௧௨௭

சேத்தநீற்கும் — இனமவி சோத்திராதி - மனத்தின பிணலு
 க வ்னமிசூகந ஞானேகதிரிபகசுளும்,— ஆயகே தோனமம-
 அத் தைச்சாங்காரத்தி வினதே முல்வலுணையாற் றேனது
 ம்,—முலமுணாசெய்ச வைசாரிகர-முனதற சநிய வையகா
 ரி சாகங்காரத்தி னானமம்,—கனம விசதிரியமெல்லாம - கன
 மேககிரிப பைநதமம்— கருமெல பா முனதேரா - முதலவலு
 னேயாற றேனதுமெலபா முனதேரா

மறைஞானதேசிகா உவா.

மே விதத்தமுனையானே ஞானேகதிரி மு ம
 தன் விடமு முனாததிரா

நாடுசரி துவகருககணையு நாசியைந திரையுநல்
 லோர், புத்திபந திரியமெனது புகளபுள நிவைதன
 கசுச, சநதந பரிசுரூப பிரதகந் தகங்காரநதும், வைத்
 தனா விடயமாக வடையினின மருவுமனதே. (சூக)

(இ-ள்) சநசெ டெரியோ சோத்திர துவக்கு சகூ-
 வ் தயசகு சிவகுணை கிரானமாக வைத்தினையும் புத்தி
 சகூசலு யிசநரிடமெனது சொல்லாநிதடாகள.

நாசியைந திரையு
 நலலோர் புத்தி
 யிச திரியமென
 து புசுசரனா

இவை தனகரு இசதப் புத்தியிச்திரியங்க லோநதக்கும் வி
 டயயாவன?

சுத்த நற்பரிசு நனராண சந்தம் பரிசுற் ரூப பிரதந் கந்
 ரூப விசந கசுத தயிவவைக்கையும் விடயமாகக் கந்தியர் னி

ககஉஅ சிவஞானசித்தியார் கபகீழம்.

ங்களைத்தம வை ற்பாகள்.

தத னர் வீடய

மாக

அடை விண்ண ஆகாசாதியான பூதங்க ளைத்தம அடை
மருவுமணமே. வே சோத்திரமான நேகத்திலாகாச மிட
மாக நின்று சதததை உறியாநிற்கும்.

துவக்கானது நேகத்தில் வாயுவிடமாக நின்று டரிசு
தை யறிபாநிரும்.

கண்ணுனது சரீரத்திலே யக்கினிவிடமாக நின்று ரூபத
தைக காணும்.

நாககானது சரீரத்தி லப்புவிடமாக நின்று ரசத்தை ய
றியாநிற்கும்.

நாசியானது சரீரத்திலே பிருதிவி யிடமாக நின்று சகத்த
தைக கிரஹிக்கும்; ஆக விநாமுடையே பொருநதாநிற்கும். ஏ-று.

துலகுகுகுமமாகிப் வீரண்மி சததததையும் புத்தி விசாத
மாகிய செவிடனறியிலே நல்ல செவி விடயமாகக கேடகையா
ல் நற்செவியெனச சிறப்பித்தாரா.

ஏனையவு யிவவாறு காண்க

இதற்குப் பார்க்கீமை யாகமத தற்க.

(கக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ஞானேந்திரியங்களுக்கு விஷய சம்பக்கங் கூறுகி
ன்றது.

நற்செவி துவக்குக்கண்ணு காசி பைக்திணையும் புத்திவித்
திரியமென்று வைத்தனர்-சுரோத்திரம்தவகரு சட்டச சிந்தனா
க்கிரண மஞ்சம் ஞானேந்திரியமென்று ஸ்தாபித்தனர்.

உ—சூத்திரம். அத்திதிலக்கணம். ககஉக

இவை நனசஞ்ச சதத நற்பரிச ரூப விரதகந்தங்களை நதம் விடயமாக வலையே மருமெவுன்று கல்வேர் புண்புணர்-இக ஞானேந்திரியங்காண சுரோததிராஜிக விரதகதம் அ ட'வ விஷ்பமாகச் சதத பரிச ரூப விரத கசகவக விரதம பரருததென்று பெரியோராகா சொன்னாரான

பெரியோ ருனாககனொன்றது முன்னோ விரிவாக யுரை தகதை யியவிடதது ஶ்ரீரான குறித்தக கூறினெனவபதகரு ததாசையால் இகன வினாதாரம வருமாறு —

ஶ்ரீ சூதிததம் - சருவகசொல்லல்.

சுரோததிரமாவது *காண சஷ்ஞலப வசசிக நாகாச மி டமாக நின்று சத்சகதைச கேடபத.

தவககானது xகேகசாம குசூழ்மபூதவாய விடமாகந்ன து தன்னிப்பொருகதின பதிராததவஞான-ய சீதோஷ்ஞ ஶ்ரீ துஷ்ணஜிக கடின மருதககளை சிவ்றிககரது

சகூழ்சானது +கேதர கோளையி குசூழ்மபூதகே ஜசி விடமாக நின்று ஶ்ரீபவத் பதிராததவகளைப் போயகீர ஹிசீதத.

ஜிண்வையானது ஶ்ரீசனையில் குசூழ்மபூத கிப்புவிவிட ரா க நின்று தன்னிப்பொருகதின மதராதி ஷ்டரசகவகையுப கி ரகிக்ஷிதத.

கிராணமானது காசிகையி குசூழ்மபூத பருதவிமைய ஆ ச்ரயிதத நின்று யாயுவசததினவே வததடைகத கககத் தூர்க கதவகளை சிவ்றிககரது.

*காணசஷ்ஞலப வசசீரக-காதகருடபட, xகேகசனாம ம் - சீரத்தேரல், ஶ்ரீஅதுஷ்ணஜிக - மிதமான சீகோஷ்ணம், ஶ்ரீகேதரகோளகை-கனகுவகை, ஶ்ரீபவத் - ரூ-முள்ள, ஶ்ரீச னி-கா.

உ—சூத்திரம். அத்தியதஇலக்கணம். ககநக

டது, †திரமிட - சயிழன், ● ஓத்திர-தெலுங்கன், ○ கில-எ
ள்ளு, 0 பிரணத - சொல்லப்பட்ட, 1 அறுசாரேண-உழியாய்,
஁-தயம-உணரை.

சபதத்தை சுரோத்திரம் போய்க் கரவிக்குமோ! தனனைவ
நகடைகை சப்ககதை சுரோத்திரம் கிரஹிசகுமோ! என றொ
ருவன கேட்க, அதற்கு கையாயிகன சப்கக திககுக்களிலே யி
ருதை *விசி டுதரவக நிலாயமாக †பேரியாதி தேஜோற்பந
மான சப்கம ஶ்ஸ்வஜாதீயமாயிருக்கிற உததரோத்திர சததவக
னை உற்பாதித்தது பூவாபூர்வசபதவகன் நசிகு, அகதியசப்கமா
னது சுரோத்திரத்தை சமபாதித்த பொழுது அந் சப்கத்தை
சுரோத்திரம் கிரஹிக்கும். xஉநகதப் பிரதேசத்தில் சப்கமும்
இவ்வாறே †ககமபமுஞா நியாயமாக †அக, சப்கமானது சு
ரோத்திர சம்பநகமானபொழுது கிரஹிக்குமென்பன.

* எசு-பெரிட அசி, டு சாங்க சினைஅலை, †பேரியாதேச
ம்-பேரிதை முதலானயிடம், ஶ்ஸ்வஜாதீயம-ஓரிமை, xஉநகதப்
பிரதேசம்-உடாகவியிடம், †ககதம்பமுஞாம்-சுடபடைபொக்கு,
†அகதயம-சடைசி

இது *அயுகதம். பூவாபூர்வ சபத முத்தரோத்த சத்த
த்தை ஜசிப்பிகதமாகில், பேரியாதி சப்கததக கிவவளமென
று xஅவதிபில்லைபாம் ஆகையால் †கதாமுத்தபாணம் போ
ல †வேக சநகாநகதிலே தனை வசனை-கை சபதத்தை சு
ரோத்திரம் கிரஹிசகுர். சுரோத்திரமானது சப்கோற்பததிப்
பிரதேசத்தினே போய்க் கிரஹிபாதபொழுது இணைகிகக்வே இ
ணைதினுடைப சப்தமென தெப்படி யறியுமெனினி?

*அயுகதம்-ககாத, xஅவதி-முடிவு, †கதாமுத்தபாணம்-
விநிவினறு விடுப்பட்ட பாணம், †வேகசந்தானம் - வேக
பகம்பன

பூர்வத்திலே *சுதுயுகமான பேரியாதி சப்சஜாதீயங்க
 னொன்று நிச்சயிக்கப்படும் சக்ஷுசும் இவ்வாறு குணனை வந்த
 ணடந்த பசார்த்தததை கரஹிக்குமோ! போய் கரஹிக்குமோ
 வென்னி? வகசடைத பசார்த்தததை கரஹிக்குமென்பது
 கூடாது. அதெவ்வாறென்னி? கடாதியானது சக்ஷுசுவ
 ற்து பொருகாது. அக்னியும் x சஸ்திரமும் நேதநிரததைப
 பொருநதல் பாதையரும். ஆகையால் அவய உறித வஸதுகக
 னை தநயநதநிறுடைய பிரகாசங்கள ரூபவத் பசார்த்தததகளை
 வியாபிததே கரஹிக்கும். நின்ற தவகரு ஜிஃவா கிராணவக
 ளாகிற மூன்று இரதிரிபவகளுந தண்ணைப பொருத்தின துசிக
 விஷயங்களேபே கரஹிக்கும். சக்ஷுசு இதனே திரிபவகளைப்
 போல கோளகமாத்திரமே வியாபகமல்ல வென்னி? அது கூ
 டாது பெரிபதாயிருக்கிற பர்வதாதி வஸ்துகளை கரஹிசையி
 னாலே கோளகமல்ல தூகில் சர்வவிபாபிபே விஷயப் பிரதேச
 தகிலே போய் கரஹிக்க வேணுமென்ன யேண்டா! ஸ்வருக்ஷா
 கரததையும் சத்திரணையும் ஏககாலத்திலே கரஹிசையினுலே
 யென்னி? அதுவுவ கூடாது விருக்ஷாகரையும் சகத்திரணையும்
 ஏககால - இலே கரஹிக்கவில்லை. ஏககாலமபோலே கொன்று
 கிறத துயி - யிசுமநாறை ணுசியினுலே குததின்பொழுதுகா
 லகுசுகுமந தெரியாமல் ஒருக்காலே குதகிலேமென்பதுபோ
 ல *சாகாககரததையும் சகத்திரணையும் ஒருக்காலே கண்டோமெ
 ன்பது. ஆகையால் 2கோளகைக்கு அகையாய் பிரதிவிஷய
 ம வியாபிதத கரஹிப்பகாயுள்ளது சக்ஷுசு.

x சஸ்திரம்-துயுகம், அவயஉறிதம்-கட்டினது, தநயகம்-
 நேதநிரம், துசிகதம்-யோசயம், ஸ்வருக்ஷாககிரம்-மரத்தினுவி,
 *சாகாகா-கிளை, 2கோளகை-குவள்ள, பிரதிவிஷயம்-விஷயக
 தோதம்.

தடின்துப் பொழிவொ - கிண்பிடுகாடி நுநுத்திரொ
 ஊமாமகெய் ப்ரஸஜ்யெத | ப்ராணாடிவயவொவெ
 தொ சிடுகாடி; ப்ரரிடிப்யுதெ | நெத்யவசு ப்ரவ
 ணம்மகா நமநுஊகிபதி யந்மு | திமெயொவஹித
 ப்ரஹ்; கமுதித்ராவமுஹ்யெத || தடிவகெய்த ப்ர
 வஸகதத்யா ப்ரெத்யாடித; | மானாடி வாகிவ
 சஸுடிப்யா திமெயொநநொவயெசு || தடி ப்ரா ம
 நுஹ்யெதெவ வெய்யாடிநுநுகிப்யா | த்யஹ்கி
 ப்ராபு ரெவாடி-தெய்யாணி து தயிதமு || ந நு
 மொகெயெவெஹ் அசுத்யுடுகெயிசு ஸ வெத-
 கடி | வானாடி மஹாஹா வாகி யொய்யுமவ
 ச்யுதித; || ஸ நொகாடி த்யஹாடுவெவ தயா கிதி
 கிநெஹ்யெத | தெகாடி-த்யமதம் ஸா ஹா த்ய
 மஹாதித; | வ்யாபு ரெவம் ஹிமயஸுதத்யாஹகொ
 தீவயநத; | மொகெய்யுதடிவ்யாப்யா அசுத்யுஹ்
 திராவாதித; || ப்யுய்யு-த்யமஹம் யதிகவ்யாப
 கெய்யநய்யுதெ | நொவெசு தெகாடி-ஸு
 ஹாவஸ்யுத்யஹ்ஹவெசு || வககாடுத-ப்யா வெம்
 தெய்ய த்யஹ்வ்யாபகதத; | வஸ-ஹித்யாந-ப்யா
 வெநெத்யுஹ்ஹநெககாடி || ச்யு-கெய்யநாஹி

நக்சு சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தம்.

நடந்த ஹஸ்ய டிரைவெஹவழி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஞானேந்திரியம் பார்த்தும் பொருளைப் பகர்கின்றார்.
கடடில் கூப்பிட்ட நெறவிடத்துச் சகலகூடையினு
லே கடடிலிருக்கும் புருடனென்பதேபோலச் செவிமுதலிவ
தறிவிருக்கும் யிதிரியங்களை செவிமுதலாகச் சொல்லப்பட்டன.
மற்றதெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அவவிருவகையிதிரிடங்களுள் ஞானேந்திரியங்களை எவ
னே? சோதநமுதலியவை தமாம அவதறிந்து விடப்பாவன?
முறையே சததமுதலிய பூதகுண மைகதமாமென்பதாம்

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ஞானேந்திரியங்கள் கரையப்படு முறைமை யருளிச்
செய்கிறார்.

நற்செவி தவக்குக் கண்ணு காசி பைகதிசையுக் கல்லோர்
புத்தியிதிரிடமென்று புக்கநன்றர் - நன்றான சோதநிரக் த
வக்கு சடச சிக்குவை யாகிராண மென்று சொல்லப்பட்ட
வைகையெய் ஞானேந்திரியமென்று சொல்லாநிற்பார் அறிவா
றுபுர்த்த பெரியோர்கள். — இவைதனக்கு - இத்த விதிரியங்க

உ—சூத்திரம். அத்திதிலுக்கணம். ககந்ரி

இந்தமும், — சதத கற்பரிசு ரூப விரத ககதங்க னீக்தம்வை
த்தனர் விடயமாக வடைவினிவ மருவுமனதே - சதகடரிசுரூப
விரதககதங்கனென்று சொல்லப்பட்டவைகையும விஷயமாக
வடைவிவே பொருத்தமென்று சொல்லாந்ற்பாகளபெரியோர்
கள்.

இதனற்சொல்லிபத, கோத்திராதிசுரூபதாரும் சதகா
திசுரூப விஷயமாக வடைவிவே பொருத்திற்று காரிடப்பட்டமெ
ன்று முறைபயு மறிவித்தத

சுப்ரமணயதேசிகரூபை வருமாறு.

—0—

கல்வீரா-அறிவிவயிசுகோ, — புகதிநிக்ரிபம - ரூபே
த்திரிபவகளாவன? — கற்செவ் தவகருகணனு கரிடைக
ணையுமென்று புகுதனனா - கணமைபாக்ய ரிசாத்நிரமூக தவக
குருசுஷு-சுருசிவகுறையு ராக்ரிராணமு மாக்ய வையத
மென்று ரொழிந்தனா, — அசையதமக்கு விடயமாக-அவாநிற்
கு விடயமாகவன? — அடைவினிவ-முறைபே - சதத கற்பரிசு
ரூப விடயககதங்க கோதம - சததமு கணமைபாக்ய டரிசுமு
முருவுமு மிரதமு ககரூபமாகிய பூ குண ககதார, — மருவு
மெனதே வையதகரா - பொருத்தமென வைககணவொன்பதாம

மறைஞானதேசிகா உரை

—ॐ॥॥॥—

மே னிருகதமுறைபானே கணமைத்தரிடமு மத

னத கொழிவு முணாததக்ரூ

வாக்கொடு பாதம்பாணி பாயுவோ பிபத்தமை
ந்து, நீக்கினர் முன்னேகன்மேந் திரியங்க ளென்கிண

நதே, யாக்ஓய வசனகமன தானமு ம் விசர்க்கான
 நத, மூககமா னைநதுமைநதின் ரெழிலென வேதி
 னை (கஉ)

(இ - ள) உரக அறிவாலுயர்கதோர் வாக்குப் டாகம் பா
 கொரி பா ணி பாயந உபததமெனக கூறி: வைநதினை
 ம பாணி யுயகைமேநிபங்க னென்று பிரிததனர்,
 பாயவோ டிபதக இயநறிநுககுத தொழிலிடாதெனில்?
 னைநது நீக்கினா
 முனநினை சனமே
 ந சிரிபங்க டெ
 ன நினைகதே

ஆகக் உசன அளவயிற்றின ரெழிலைத திடமாக வுண்
 க ம ன தானமு டாக்ஓய வாககானது வசனததையும பாத்
 ம விசர்க்கானக மாணது கமனததையும பாணிபானது தா
 த் மூககரா னைந ததையும பாயுருவானது விசர்க்கத்தையு
 துமைநதின் ரெ ட் உபததநான தானகததையும அடை
 ழிலென வேதி வே யிவையிற்றின ரெழிலென்று சொன
 னை ருாகள் எ-று

ஆனமாவிலி-தசிலே சிரிடாசததையும் ஞானசத்தியும் சம
 வேசமா யிருகையிலே, சதசுவியாடாரத தக்கு அபிவ்யஞ்ச
 கங்குளகையான ஞானேநதிரிபம் கனமேநிபமெனப் பெய
 ருபெறாத

இசுதகுப் பார்க்கிணையினும் பெளஷகரத்த மறித. (கஉ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.:

மேல் கர்மேநிபயங்களுடைய விபாயாபாங்க கூறுதல்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கௌள

வாசுதேவி பாசுர்பாணி பாயுவோ டிபத்தமைத்தும் நீக்
கீனார் முன்னே கணமேத்திரிடங்க னெனநினைந்தே-இந்த ஐந்து
விஷயக் கிராக்கால்லாமல் தொழிற் செய்வ காசையாலேபெ
ரியோர்கள் வச்சாரிதற கண்டேநீரிடமென்று பிரிந்தார்கள் —

ஆக்கிய உசுகானதானமும் விசாககாரகந மூக்கமே
ரைந்து னாரதினெழுழிலைன யேசுனாரே - சிடமபொருந்தி
ன உசநகமனதான டிவ்சாகக நந்தங்க னானையுமடையே மு
செரனன காநேநீரிடங் னினுடைய சிரிமைமென்று சொ
னனாரகன உவை வாராராறு

டிவ்சாககர-விதிதல்

வாகசு பாதபாணி பாயுபளசங்கன அடைவே சுரோத்தி
ரமானது சப்தததைக கேட்கல் வாகசு சூகாசமி-மாய் நி
ன்று உசநிக்கும் தவககானது பரித்தை ய நிவில பாசம் வ
யுவிலிடமாய் நின்று கமனததைதபண்ணும் உசு-சானத ரு
பதனாகரிசசசில் பாணியானது சேரூ சினிடம ய நின்று இடுத
லேற்றலைச் செய்யுந் திவ்வையானது ராசுதை க: நறிககில்
வாயுவானது அடபுவிவிடமாய நின்றுந விசாககத்தைப் பண
னார கிரானமானது சரத சனை சிரிநிசசில் உபஸகமானது பி
ரானியினிடமாய நின்று ஓநகததைத் பண்ணும் ஞானைநி
ரிடங்க னேந்தம் கண்டேநீரிடவா ளாராசு சகாயமாயிருக்கும் க
ண்டேநீரிடங்க னேந்தம ஞானைசரிட வசனாகரு சகாயங்களில்
ல. இவ்வாறு ஞானைநிரிடவசனாக கண்டேநீரியவசனாக மாண
மாந்நுடைய ஞானை சிரிபாசத்தி விடாபாரததுக்கு அபிவிய
ஞ்சகவகளாம்.

தடி-கூப்பளஷ்டிரா - கடுகெ-ஹி யாணி ஸாக்ஷ-ஹ
நி ய்ஹி மெடாவ கருதாநிது | சுஜாநெ காணாநெயா
மாநெந்நவம் ஸ-ஹி யாணி த-ஹ || கடுகெ-ஹி யாணி

வாக் வாடிவாணிமஹம் மஹாநிவ | ஜானெ நிவா
 ண்ஜாத்ருகவெத-கூகக் கருது பொமதஃ || சடி
 கபி-ஜெடிவ்யாநீவ வனுகஜெ-ஜெயாணித- |

சுநதுத் தாவி - ஜாநகி யாத்ஸசிய-டா லாவ-ஹ
 வஸஜாஸி-தா || வெஸவஸவஹக்ஷ-ஜெ-தஸகி-வ-வி-க
 ஜெ-ஜெயாத்-ஜெ-கரி-தி.

முடிவெ சுதமாதையிலை வைகரிபாதி வாக்கான ததோ
 னறுமென்று சொல்லியிருசையிலை இவவிடத்த வாககென
 று ஒணகாச சொல்லுந்ரது கற்பனா தெரையமெனலிஸ் அபப
 டியல்ல. அந்த வைகரி வாககருக்கு அபிவிபஞ்சகஸதாரம்

அதெவவாறெனலிஸ் அநாதிசிகதமான அகூரவகளைக்
 கையினுலே பெழுதினபொழுது அநநகையிலை உற்பத்தியா
 னதல் அகூரவகள் அநாதிசிகதமானையினுலே ஸ்லேகனகரி
 பை அந்த அகூரவகளினுடைய ஸ்சாங்கேதிசததருக்கு அபிவிப
 ஞ்சகர். அகூரவருக்கு அபிவியருசக மெனலும்ல் அகூரவாங்
 கேதிசததருக்கு அபிவிபருசக மெனலு, சாங்கேதி-ஸ்டி-பி-தேச
 பாஷா பேசவகளினுலே அகூரவிக மானையினுல் அகூரமல்
 ல அகூரமெனபது அாத்ஜீஸ்போடகம் ஆகிலீபஞ்சநமமா
 ததிராயில் சுதகந்தானே யாகாரீதாவெனலிஸ் அது *அவவிய
 த்த சுதசம். அது கொலிந்-பொழிப அர்-தர ஸ்போடகமல்ல.
 ஆகையா லந்த வைகரியாகருக்கு அபிவியருசகஸ்காரமாக இ
 நதக கணமேத்திரிப வாகரு சித்தமே. குக்குமாதியாகரு, ரப
 ததிரு சப்ததனமாததிர விபஞ்சகமே காரணமல்ல, விசு
 வே காரண

ஸ்லேகனம்-எழுததல், ஸ்சாங்கேதிசம்-கட்டுப்பாடு, ஸ்லி

உ—ஞானம். அந்விதஇலக்கணம். ககங்க

யி-எழுத்த, ஈஸ்போடகம் - செரிவிசிறத, *அவவியத்தம்-
யிரிசத செரியாதத

தடி-கூம்பளஷ்டொ - நவாசு, ஸஷதநாசு, னெ
ஷாஃ தயிஜக யசு | யயிஜகம் ந த யிஜம் மயி
ஸவ-வலிவாசுயொவி-ஷா | செஷாச யசுகாரணம்
விவ்ராஸுவிந-ஸ-ஷ-வ-யுகி கககி .

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

கனமேகதிரிய வியாபாரத்தை விளம்புகின்றா

முனசொன்ன முறைமைகள் விருசரு ம்கதிரியகளை
வாக்காதிடாகச் சொல்லப்படடன மனசசவகற்பதாரத செ
லுததப்பட்டு ஞானேகதிரியம் ஞானசத்தியை விளக்கன்போ
து கனமேகதிரிய மகவகாரதிகாடி சோததக திரியாகத்தி
யை விளக்க, கிரியாசத்தி சமரமாததோ டகவகாரங் களமயி,
உநானாதி வாயுச சேட்டடைப் பணை, வசனாதித நொழிற்
வரும்.

மற்றதுவெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—o—

ஏனக் கனமேகதிரியகனாவன? வாகருமுதலிய வைத்த
மாம். இவை தொழில் செய்யுங் கருவிடாகவின ஞானேக்திரி
யங்களிச வேராக வைத்தக காணப்படும். இவற்றின ரெழி
லாவன? முறையே வசனமுதலிய வைத்தமாமென்பதாம்.

ககசு0 சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

அற்றேல், ஆனமாவின் ஞானகஃரியைகளை விளக்குதற்கு இங்கிரிய மகககரணவ் கல சிபெனனும் முத்திரத்தள் ஒன் றே யமையு ராகலி ன, ஏனைய மிகைபாமபோலுமெலின் ? அஃது ணர்தததற் கெழுததது வருளுசெடயுனென்பது.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

மேல் புரககரணத்தில் வாககாதியின் தொழில்க ளருளி சசெச்சுரா

வாககொடு பாகமபாணி பாயுவோ டிபதகமைததும் நீககி னாமுன்னே கனமேக திரியங்க ளெனநினைதது - வாபொடு கர சரண பாயு ருபகதமென்று சொல்லப்பட்ட வைநகையும் ஞா னைசுதிரிபங்களபோல் இவையிறறுககு அறிவிலலாதத தொ ண்டி கனமேக திரிபங்க்ளென்று அறிதது முன்னே பெரியோர்க ள் சொல்லி வைதகார்கள, - ஆககிய வசனகமனதானமும் விசர்சுகடானத மூசக ராராதது மைந்தின ரெழிலென வோ தினூரோ - அவையிறறினே யுளடாககப்பட்ட வசனகமன தான விசாகக ஆனந்தென்று சொல்லப்பட்ட உற்சாகதகை க யுளைய வைநதம அநகக கனமயிகதிரிபங்க ளைநதின் ரெழி லென்று ஓதியணர்நத பெரிபோர்க ளருளிசசெச்சாராகள்.

இகனூரசொல்லியது, கனமேகதிரியங்கலின் ரெழில்க ளை அறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருளா வருமாறு.

கன்மேந்திரிபங்கள் - ஏனக் கனமேந்திரிபங்க ளாவன, - வாககொடு பாதம்பாணி பாயுவோ டிபதத்கமைத்தமென் - வர்

உ—சூத்திரம். அத்வித இலக்கணம். ககஷ

க்கும் பாதமும் பாணியும் பாயும் உபகரணமென,— முன்னே நினைந்த நீக்கணர் - முன்பேயிவை கொழிச்செய்யும் கருவியாகலின் ஞானேந்திரிபங்களின் வேறாக வையதணர்,— இவ்வைந்தின ரெழிச் - இவ்வைந்தின ரெழிவாவை?— ஆக்கிய வசனமென தானமும விசாககாணந்த மைந்தம - ஆக்கிய முறையே வசனமும கமனமும தானமும விசாசகமு மானந்த முமாகிய வையதம,— ஊர்காமென யோதினோ - வலிபாமென மெழிந்தன லென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உருக்கிய—

புகருவியு முட்கருவியு மானராவிற்கு பந்த
என மனாத தகரா.

வாயாநி சோக்திராதி புறத்துவாழ் கருவியாகு,
மோயாதமனாதிகாயத் துணருபுட்கருவியாகு, மாயவா
ர்கட கராகமாகி யவறவிவினுட கருவியென்பா, மாயா
டன் வபிறவிவறறற னுடகருணடு வாபுமாவை. (கக)

(இ-ள்.) வாயா இவ்வணவ கூறிய விருவையும் புரம்பே
தி சுரேத நின்று காறிட ததைச் சாதிசகையாற் புற
திராதி புற கருவிகளாகும்.

த்தவாழ் கருவி
யாகும்

ஓபாத மனாதி சரீரத்தை விட்டு நீங்காதிருக்கிற மனது
காயத் துணருபு முதலிய வந்தக்கரணவக ஞானகு மதற்குமு
ட்கருவியாகும் ட்கரணமாகும்.

ஆப்வார் கட் விசாரித்ததுப்பார்க்கி விராகமுதலிய வை
கராகமாகி யவ தது மனாதினாக குடகருவியாய் நிற்குமென

ந்றினுட் கருவி று சொல்லுவாகன
மெனபா

மாயாடன வ ஆகையா லாணமாவானவன் மாயாகாரி
யிற்றிவறறும் று யமாகிய கலைமுதற பூமி யீராக விவையிற்றி
டககு னடு வாழு னடுவே நின்று குசகுமதேகத்தாற் பத்தி
மாணமா ககப்பட புருவினைப் பயனகன் யநுபவியா
நிரகும ௭-மு. (கூங்)

இதற்குச் சிறிய விசுவந கிரணகத மறிக.

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மே லகக்கரண பகஷ்கரண சமபக்ரங் கூறுதல்.

வாயாதி சோததிராதி புறத்தவாழ கருவிபாகும-வாக்
காதி டைநதம சுராததிராதி யைநதம பகஷ்கரணம — ஓ
யாத மாஸூதி காயத்தணரு முட்கரணமாகும் - ஒழிபாம லுன
ணகல செய்பும மனசுமுதலாகிய நானகும் அநகககணவகனா
ம்.—ஆய்வாகட கிராகமாதி யவறறி னுட்கருவிமெனபா-இது
நாணல் விதநானல்வென்று ஆனமஸ்வருபத்தை விசாரித
துபபாக்கும் அவாககு ராகம வித்தை கலைமுனறும மனசா
தியிலும் அநதரண்கமாண கரணங்களாம் — மாயாடான வயிற்
றிவறறும் றுடககு-னடு வாழுமாணமா - மாயையினிடத்தி லு
ண்டாகிய இகசத தந்தவங்களிஹலே பந்திககப்படநி ஆண்மா
வானவன் மாயாமண்டல மதபஸ்தலஹி அசத்தியமான
போகத்தை சத்தியமென நெண்ணிப் புதப் னென நினைபெர
ருள்

கருவிகரண மெனப திரண்டும் பரியாயகாமம்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககசாந்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அநகரவக பசிரங்க மறிவீச்சினரா
மனூதி-மனம் புதகிடகவசாரஞ் சிததம்,— இராகமாதி-
காலநியதிகா. ஒரு பிரகாரதராத சாததிரு காரக மானூலா,
கரணகாரகராக்ய கருவியென்று சொல்லப்படா தாதலால் க
கை வதகை பிராம
புறத்து யெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவ்விருவகை யிந்திரி வுளும் ஒருநனை விடயிக்க லுறு
வாக்கு உடம்பின புறத்தே நோன்றி விடயிக்கு புறகருவி
கள் மனமுதலாயின அவ்விந்திரிபுங்களாற் தரப்பட்ட விட
யத்தை உடம்பினகத்தே நின்று விடயிக்கு முட்கருவிகள் ஏ
னைக் கலாதீதாவன? அவ்வகை கரணவகளை விடயிக்கப
பட்டு வகை பகனை ஆனமாவின் இச்சாஞானக சிரிடைகடகுப்
பொருத்தவனவாய் உள்ள அந்நக கரணவகளாம் இவை தம
முள யேறறுமையாக்வின இயமுத்திரககருவிஞ்ஞா ஒருநகையா
ன வேண்டப்பட்டநி உயிரைப் பகதித்த நிர்க்குணென்பதாம்
மாயாளென்ப பெண்பாலாகக் கூறிபது வடபொழி மத
மபரறி உருவகரு செய்த்பொருட் டெனினுமாம்.
ஒபாமை மனத்துக்கடை

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல்கத உடகரணம் புறகரண முதலான கருவிகளினு

ககசச சிவஞானசித்தியார் சுபசூழம்.

லே மாகடையினிடத்திலே ஆனமாக் கட்டுப்பட்டு நின்ற புசிக்குமென்று அருளிச்செய்குறார்.

வாயாதி சோத்திராதி புறத்தவாழ கருவீபாகும் - வாக் குப பாதம பாணி பாயு ருபதா மென்று சொல்லப்பட்ட கைக தம சோத்திர துவக்கு சடசு சிவகுவை யாக்கிரணம என நு சொல்லப்பட்ட வைதம ஆக விவைபகதம புறக்கருவி க ளாகும் - ஓபாத மறதி காபத்தணரு முடக்ருவியாகும் - மு னனேசொன்ன வந்திரியங்களைப் போல விடப்ப பற்றால் ஆ னமாவைப் பிறியற நிறகிற அநக்கரணங்களை நாலும் தேகத தாக ருள்ளே நின்ற அறிகிற உட்கரணமாகும் - ஆயவாக - கராகமாதி யவற்றினுட கருவியென்பார் - தற்போதமற்றத த ம்பிரானுருடைய திருவருளினாலே விசாரிப்பாசுக்கு இராசமு ம விததையுங் கல்பு நீபதியுங் கால்மும அவையிறுதுககு உடக ருவி பாகுமென்று ராதாக்கள சொல்லுயாரகள, - மாயாட ன வயிறறியற்றற துடக்கு னி வாமு ராணமா - மோகீனியெ னகிற பெயையுடைய மாயாசத்தியி னு ரத்திலே கிடந்து இ வையிறறாலே பகதிக்கப்பட்டி அனுபவியாந்த தம ஆனமா.

இதனூறசொல்லிபது ஞானேந்திரிபமுங் கனமேந்திரிப மும் புறக்கரணமென்றும், அவையிறுதுககு உட்கரணம அந்தக் கரணமென்றும், அவையிறுதுககு உட்கரணம அராகாதிமென றும், இவையிறுதுக குட்கரண முபாதான மாயமென்றும், இ க்த மாயையிடமாக ஆசமாக கனமத்தக கீடாசத்தைப் புசி க்குமென்னுமுறையையு மறிவிசுதது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

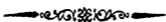
— 0 —

வாயாதி சோத்திராதி - கனமேந்திரிய ஞானேந்திரியக்க

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். ககசடு

ளாகிய விருவகை யிரதிரியங்களும்—புறத்தவாழ் கருவியாகு
 ம்—ஒன்றனை விடயிக்க லுறுவராக்கு அவவுடம்பின புறத்தே
 தோன்றி விடயிக்கு⁰ புறக்கருவிகளாகும் — ஓபாத மனூதி-ஒ
 முவிலலாத மனமுதலாயின,— காயத்தனரு முட்கருவியாகு
 ம்—அவ்விகதிரியங்களுந் தரப்பட்ட விடயத்தை யுடம்பி என
 த்தே நின்று விடயிக்கு முட்கருவிகளாகும் — அராகமாதி-ஏ
 னை கலாடுகளாவன?—ஆய்வார்கட கவற்றிறுட கருவியெனப
 ர்-ஆராய்கின்றவாக்கு அயவந்தக கரணங்களானவிடயிச்சுப்
 பட்டு வந்தபயனை யானமாவி னிச்சாரூணக திரிபைகட்டுப்
 பொருத தவனவா யுள்ள அநந்தக்கரணங்களாம் இவை தமமு
 ள்வேற்றுமையாதலான,—மாயாள் தன்வயிற்றிசுரூல்-மாயை
 யினிடத் துண்டாகிய விமமு⁷ சிறக் கருவிசுரூ மொருகலையான
 வேண்டப்பட்டி,—ஆனமாத தொடக்குள்ளி வாழும்- உயிரைப்
 பத்தித்த நிர்குமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகா உரை.

பூகாதியிற்றேனறிய தன மாத்திரைகளைநது மவற்றின்
 காரியமும் புரியப்பட்டகமு மீதெனப
 துணர்த்துகூரா.

ஓசைநற் பரிசுரூப விரதகந் தங்கனென்று, பேசு^{நூல்}
 மாத் திரைகளைந்தும் பிறக்கும்பு தாதிகத்தி, நேச^{ஆய்}
 விந் திரியங்கட்கு நிகழறி விதனூக்காண்டு, மாசைசே^{புரர்}
 ர் மனூதிதன்மாத் திரைபுரி யட்டகநதான். (கசு)

(இ-ள்.) ஓசைந பூகாதிரைங்காரத்தினின்றும் சத்தம் பரி
 ந் பரிசுரூப சம்ரூப பிரதக் கத்தென்றுசொல்லிய த

விரத கக் ன்மாத்திரைகளைத் துத்தோன்றும்.
 தங்களைன்றுபே
 சுமாத் திரைகளை
 ந்தும் பிரககும்
 பூதாதிதததின்

நேசவந்திரிப இநதச் சந்தாதிரைத்தா லானமாககளி
 ங்கடகுநிகழறிவி டத்தினைசுந்சையுடைய ஞானேந்திரியங்க
 திரைகானமிக னேநதுககுத் விளங்கததகக வறிவுண்டாம்.
 ஆகலால் அஃதிலலாவிடத தறிவில்லையெ
 னறுங்குண்டோம். அதற்குக் காரணமயா
 டெனில்?

ஆசைசேர் ம ஆசையே வடிவாகநிற்கு மனது புத்தியா
 ஞாதிதனமாததி ங்காரம் இவ்வனமகூறி யதனமாததிரை
 ஞாபுரியட்டகக் களைந்து மானமாககளுக்கிவ்வெட்டும் புரிய
 தான. டடகசீரம் ஏ-று.

எண்ணெட்டென்று கூறிவிருக்கப் 'பூதஞ்சீரம்போனல்'
 என்னும் விருத்தத்திற் முப்பதெனறுகூறிவ அதமாமுகொ
 ளககூறுவ் குறறமெனினி? அஃதென்று அமமுப்பது மவ்வெட்
 டினுளடங்கும். அஃகெவ்வனமெனினி? பூதம்-நு, தனமாத்திரை-
 டி, ஞானேந்திரியம்-நு, கனயேந்திரியம்-நு, அந்தககரண
 க, குணம்-க, அதற்குக் காரணமாகிய பிரகிருதி-க, கலாதி-
 நு, இவ்வெட்டிகொத்த மவ்வெட்டினுளடங்குகையாற் குற்ற
 மில்லையெனவறிக. 'போறறுகனமஞானமுடன சந்தாதிரை பூதா
 தி, சாற்றுமன மூன்றுசத்துடமு—மேற்றருண, மொனறுடன
 மானகலாதிபைந்து முப்பானிவையு, மென்றபுரியட்டக மென
 ரென்'.

இதனுள் முப்பதங்காண்க.

(கசு)

ரசுஞ னநான்குமுடையது இரசதன்மாத் தினை, சத்த பரிசு ரூப ரச கந்த குண மைந்த முடையது கந்ததன்மாத் தினையென்று சொல்லப்படும் டஞ்சதன்மாத் தினாகள் தாமதாங்காரத்திலு ளடாம —

நேசவிந் திரியங்கட்கு நிசுழிவிந் தூர்கா ன்நிம் - பற்றுற்ற விருவகையிந் திரி பகளுந் திந் திப ருசப பருசபுசுநோடு கூடிய பருசதன்மாத் தினாகளால் ஞானசத்தி சிபிபாசத்திகளை விளக்குமந் திவென்று பரிசுகட்படும் சாமாத்திய முற்பத்தியாம். அனை வந் தாம —

சத்த தன்மாத் தினையு மாகாசமுங்கூடித் தேறிந் தோர ள்நிபால் முறைமையிந் துரோதகிரோதிரியத்தகும் வாககந்திரிப த் துசுருமிட ராயிருக்கும் பரிசுதன்மாத் தினையும் வாயுவுங் கூடித் தொசகேந்திரியத்தகும் பாதேந்திரியத்தககு முன் சொல்லிய முறைமையி லிடமாயிருக்கும். உரூபதன்மாத் தினையு மசகண்புங்கூடி நேத்திரோதிபந் தகும் பாணீந்திரியத்தககு முன் சொன்ன முறைமையிலிடமாயிருக்கும் இரச தன்மாத் தினையு மடபுவுங்கூடி ஜிஃவேந்திரியத்தகும் வாயுவேந்திரியத்தககு முன் சொன்ன முறைமையிலிடமாயிருக்கும் கந்த தன்மாத் தினையு மிருதிவியுங் கூடி ஆககிரானேந்திரியத்தககு மு த் திந் திரியத்தககு முன் சொன்ன முறைமையி லிடமாயிருக்கும் —

கூசசேர் மனூதி தன்மாத் தினை புரிபட்டகந்தான் - இச்சை பொருந்தி ப மனம் புத்தி யகங்காரந் தன் மாத் தினை யை கந்தந்தான் புரிபட்டகம்.

ஞ்சுராநேகம் திருமபப் புரி ஞுக்கும தேகத்தினே அஷ்டகம் ஏட்டுகொத்தென்று பண்ணிப் பூசுகொத்து, கன்மாத் தினைக்கொத்து, கனமேந்திரியக் கொத்து, ஞானேந்திரி

உ—சூகிரம். அந்விதஇலக்கணம். ககசக

யக்கொத்த, அந்தக்கரணக் கொத்த, குணக்கொத்த, பிரதி
 குதிகொத்த, கலாதிக்கொத்த இவைகளைத் தன்மாத்திரை
 அகதக்கரணங்களாகிய வெட்டினுடககி மூப்பத தத்தவம்
 புரிபட்டகம முன்னுங் காண்டத்தோம முன்சொல்லிய முறை
 மையில குணமுடைத திரவியங்களாய்ப் பூதகாரணங்களாய்ப்
 பிரதயகூடங்களா யிருக்கின்ற தன்மாத்திரைகளைப் பஞ்சேக
 திரியவிஷயப் பிரதயகூடகாரிய பூசுருணயங்களாகச் சிறிதரை
 சிறிது தத்துவக்கட்டளை முடிவியவற்றுட சொல்லிய சிறியா
 மையா வெனவறிக.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அவவிருவகையித்திரிபங்களுக தோனறிபயின ஏனைப்பூ
 தாதி யகங்காரத்தினி சறுகு சததமுதலிய தன்மாத்திரை
 யைநகர்த் தோனறி, அவவித்திரியங்கள் தத்தம விடயங்களை
 விடயிசுருநு ஊககரு செய்வித்து உடனிற்றும். இதனை
 மாத்திரைகளைநதம அகதக்கரணங்களா முன்று மாகிய எட்டுங்
 கூடிப புரிபட்டக வுடமபாமென ருநிகவெண்பதாம்.

மாத்திரையென்றது தலைக்குறை.

விடயவடிவாகிய சதகாதிகடகருக தன்மாத்திரை வடி
 வாகிய சத்காதிகடகருக தம்முள் வேற்றுமை காணமாட்டாதா
 ருக்கு வேற்றுமை காட்டுவார், மனாதிதன்மாத்திரை புரிபட்
 டகமெனபது உ முடனகூறினார்.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு

—0—

மேல் பூகாதி யாங்காரத்திலே தன்மாத்திரைகளைத்துக்

தோஷமகிழ முறைமையும் காரியப்பட்டு முறைமையும் அருளிச் செய்கிறார்.

ஓசைநற்பரிசுரூப விரகநகங்குகொன்று பேசுமாததிரைகளைத் தும் பிறகு பூசாதிக்கத்தின, - பூசாதி யாங்காரத்திலே சதத பரிசுரூப ரச கந்தவகொன்று சொல்லப்பட்ட தனமாததிரைக லொத்துத தோனறம் - நேசவிநழிபங்கடகு நிகழறி விசுறந்தகாண்டும் - இரகச சததாதிக்க லொத்துவ் காரணனூ அனமாகாளுந்ரூப புசிப்பிலே சீனகத்தை யுண்டாககுநிர ஞான விநகிரிபங்க லொத்துக்கும் விளங்கத்தக்க வறிவு னடாம. இப்படி பனறியும் இரகச சததாதிக்கா குக்கு நேகமுமாம். அதெவகளை பெனவி? - ஆசைசோ மருதிதனமாததினாபுரி யட்டகொன - இச்சைபொருத்தி இருகடப்படாநின்ற மணந மபுக்தியும் ஆங்காரமும் ஏனமாததிரைக லொத்தும ஆனமாக ஞாகுப புரிட்டக நேகமுமாம்.

இதனை சொல்லியது பூசாதி யாங்காரத்திலே பூசாதி கள் தோனறமென்று, இவையிறறினூலே ஞானேந்திரியங்க ளுக்க உறியு னடாநென்று, இவைதான் புரிட்டக நேகமு மாமென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகஞா வருமாறு.

—0—

பூசாதிக்கத்தின - அவவிருவகை யிகிரிபங்களும தோன் றியின் ஏணப்பூசாதி யகங்காரத்தி னினறம், - ஓசைநற்பரிசு ரூபவிரகநகங்குகொன்று பேசுமாததிரைகளைத் தும் பிறக்கும் - சத்தமும் நனமையாகிய பரிசுமும் உருவமும் ரதமும் கத்தமு மென்கிற தனமாத்திரைகளைத்துத் தோன்றி, - நேசவிந்திரியங்

உ—சூத்திரம். அத்தவிதஇலக்கணம். ககடுக

கட்டு விகழறிவிதனாற்காண்டும் - நேசமாகிய உவ்விற்கிரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை விடயிகருமா றாககருசெய்வித்த மு தல்வனானைடா னுடலிற்கும்,—தன்மீராதிரை யாசைசேர்மனா தி - இதனமாத்திரைகளைதரு இச்சார்பாசிய அந்தக்கரண மூன்றுமாகிய வெட்டும் கூடி,—புரிபட்டகநாண - புரிபட்ட வுடம்பாபென தறிக.

மறைஞானநேசிகா உரை.

மேற் பூதங்கடோற்றமு மதன தருணங்களு

மதுநிற்கு முறையையு முணாதததிரா.

சாற்றிய பஞ்சதனமாத்திரைகளிற் சத்தாமுன்னுத், தோற்றும்வான் வளிநீர்மண் மிடகடியே யொன்றுக் கொன்றவ, கேற்றமா மோசையாது யிருவருண பிசைந் துநிற்கு,மாற்றவே விடயபூத மங்காவடி பாவத்தாமே.

(கடு)

(இ-ள்) சாற்றி இவ்வனரு சொல்லிய தனபாத்திரைக

ய பஞ்ச த னைதினம

னமாத தி

னாகளிண

சத்த முனனா முதற்கட்சதத்தி லாகாசமும், பரிசத்தி த்தோற்றும்வா ல்வாயுவும், ரூபத்தி லகணியும், இரத்தில ன வளிநீர் ம ப்பும் கநதத்திற் பூமியும் இப்படியே தோ ண் னறும்.

தூடக்கியே ஆகாச முதலாக வோசை முகலாயுள்ள டொன்றுக் கொ குணங்க ளொன்றுக்கொண் றொரோவொரு

ககடுவ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ன்றங் கேற்றமா குணங்களேற்றமாகப் பதினைத்தம் பொரு
மோசையாதி யி ந்தாநிற்கும்.

ருவகுண மிசைந
துநிற்கும்.

அவை வருமாறு—ஆகாசத்துக்குச் சத்தமொன்றுமே கு
ணம், இநதச் சத்தம் பிரதிதொனி வனஞானமகமன்று.

வாயுவுக்குச் சத்தஞ் சாதாரணகுணம், பரிசு மசாதார
ண குணம்.

அககினிக்குச் சத்தமும் பரிசுமுஞ் சாதாரணகுணம், ரூப
மசாதாரணகுணம்.

அப்புலககுச் சத்தம் பரிசும் ரூபஞ் சாதாரணகுணம், இர
த மசாதாரணகுணம்

பூமிக்குச் சத்தம் பரிசும் ரூப மிரதம் சாதாரணகுணம், க
ந்தம் அசாதாரண குணமாகும்.

ஆகாசமொன்றுக்குமே சத்தம், மற்ற நாலு பூதங்கட்குஞ்
சத்தபில்லைபெனின? இனி வைசேடிகளு சொல்லில் ஆகாசத்
துக்கு எதிரொலியும், வாயுவுககுச் சச சசவான வொலியும்,
அப்புலுக்குச் சலசலாதியான வொலியுர, தேயுவுககு தம தம
மான வொலியும், பிரதிவிக்குக கடகடாதிபான வொலியும்,
இப்படி பைந்துககுஞ் சத்தங் கேட்கப்படுகையாற் பஞ்சபூதங்
கட்குஞ் சத்த முண்டென வறிக.

ஐற்றவே விட குக்குமமாய்த் கோற்றப்பட்ட விடயங்
யபூதமங்காங்கி ளுந் தூலமாகிய பூதங்களின் முறைமை
பாவத்தாமே. யை விசாரிக்குமிடத்தத கேகமுந் தேக்ய
ம்போலச் சாவானமாக்களுக்கு யித்தப் பத்
துங்கூடியே காரியப்படும் எ-து.

2—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௧௫௩

இதில் நன்மாத்திரை கடம்போலவும் பூசமதில் பூசமன் போலவுமென் றவயித்தங்கூறும்.

இதற்குப் பௌட்கரத்தவ காயிகத்த மதங்கத்தமறிக.௧௫

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலாகாசாதி பூசங்கடோனறுமாறு மவற்றின்

குணங்களுங் கூறுதல்.

சாற்றிய பஞ்சதன மாத்திரைகளிற் சததமுனலாத் தோற்றம் யான வளி தீ ரீ மண - முன பூகாதியகங்காரததிலே தோனறுமென்ற பஞ்சதனமாத்திரையாகிய சததாதிகளிலே ஆகாசம வாயு சேஜச அப்பு பிருதிவி டைத்துகதோனறும.—

தடக்கடேயொனறும்கொனரவ கேற்றமா மோசையாதி யிருங்குணயிசைந்திற்கும - ஒன்றுகொன்று தடக்கடேயெனறது முதற் சூகதிரசதிலே 'வான வளியாதி பூசக தருவது' எனறதற்கு அவிரோதமாக ஒன்றையொன்று தவகதித்தத் தோனறுமென்று சொன்னது; ஆகா சாதிபான அஞ்சு பூசங்களும், சப்தாதிகளான அஞ்சு குணங்களையும் உததரோததரமாக ஒவ்வொருகுண மதிகமாக உடைத்தாயிருக்கும்.

அவை வருமாறு .—

பஞ்சதனமாத்திரைகளிலே பூசங்கள்தோனறும். தன் மாத்திரையெனறது பூதோற்பததிககே காரணமொழித்த வேறு வியாபார யில்லைபெனறது.

இதிலே முதற்சொன்ன * உற்பூசசப்த தன்மாத்திரையிலே ஆகாசகதோனறி † ப்ரதித்தொரி சபதத்தை குணமாயுடைத்தாய் அதிருச்சுருபமாய் வாயுவாதி காறு பூசங்களுக்கும் ‡ அவகாசத்தைக் கொடுக்கிறதமாயிருக்கும். இதிலுடைய கு

ககடுச விவருணசித்தியார் சுபகூடம்.

ணமானசுப்தம் சுரோத்திரோத்திரியத்தினாலே ஸு கிராஹ்யமாயிருக்கும்.

* உற்பூசம்-காணப்படுவது. † ப்ரதித்தொநி-பெரியவோசை, ‡ அவகாசம்-இடம். § கிராஹியம்-அறியதக்கத.

— அதுற்பூசுசத்த உற்பூச ஸ்பரிசாத் மகமாயிருக்கிற ஸ்பரிசதனமாததீனாயிலே ஆகாசத்தை தவநித்த வாயுதனோனறி சகசக சப்ததகையும் அதுஷ்டு சீத ஸ்பரிசு † குண விசேஷதகையும் உடைததாய, ஆகாசமுள்ளனவும் சஞ்சரிப்பதமாயிருக்கும். இதனுடைய குணமான ஸ்பரிசம் தவககு இத்திரியத்தினாலே கிராக்யமாயிருக்கும்.

— அதுற்பூசம் -காணப்படாதது.

+ குணவிசேஷம் - குணமேனமை.

அதுற்பூச சத்த ஸ்பரிச உற்பூச ரூபாதமகமாயிருக்கிற ரூபதனமாததீனாயிலே வாயுவை + தவநித்த தேஜை தோஷறி தகதக சப்தத்தையும் உஷ்ணஸ்பரிசதகையும் ரூபகுணதகையும் ஶ தாஹக † பாசகாதி சக்திடையும் உடைததாயிருக்கும் இதனுடைய குணமாகிய ரூபம் சக்ஷுரித்திரிடத்தினாலே கிராக்யமாயிருக்கும்.

+ த்வநித்தல் - சேருதல். ஶ தாஹக-கொளுத்தகிற. † பாசக-சமைக்கிற.

அதுற்பூச சத்தஸ்பரிசரூப உற்பூச ரசாத்மகமாயிருக்கிற ரசதனமாததீனாயிலே தேஜை தவநித்த அப்புத்தோனறி சலசல சத்த சீதஸ்பரிசரூபதகையும் மதுரச குணவிசேஷத்தகையும் உடைததாயிருக்கும். இதனுடைய குணமாகிய ரசம் ரசகேத்திரியத்தினாலே கிராக்யமாயிருக்கும்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௬௫

சூத்திரம் சத்த ஸபரிச ரூப ரச உற்பூத கந்தாத்தமகமாயி
ருக்கிற கந்தனமாத்திரையிலே அப்புவை த்வநதித்த பிருத
விதோன்றி கடகடசத்த அறுஷஸூசிக ஸ்பரிச மதராதி ஷட்
ரசதவரயுவ கந்தவிசேஷ குணதையமுடைதநாய் * காரக
மாயிருக்கும். இதிலுடைய குணாணகந்தம் ஆக்கிராணேநதி
ரியத்தினாலே உராயமாயிருக்கும்.

இயவாறு பஞ்சபூகங்களுக ரோனம்,

சத்தம் ஆகாசத்துக்கேடுணம், நீண்ட நாலு பூவங்களுக்கு
மல்ல.

வாயுவாசுனங்கும் ஸ்டரிசாதி யொவயொன்றே குணம்
என்று வைசேஷிகா சொல்லுகிற வேறுவானத பிரத்தியட்ச
மாக பிருதவியாதியிலே சபத்தகைக காண்டையினுறு மிவவா
று ஆகாததிலே சொல்லியிருக்கையினுறு பிரத்தியட்சாமே
† பாதித விஷயமாகையினாலே † காலாத யாபாதிஷ்ட ஏத
வாபாசன

* காரகம்-ரிசிகிறது † பாதிசம்- பாதிக்கப்பட்டது.
† காலாதயாபாதிஷ்டன - வேறு பிரமாணத்தினாலே பாதிக்க
ப்பட்ட சாததிமுள்ள ஏது.

தடி-கூம் பளஷிரெ - கூவவஉவதநாத், ஸூ
கூம்மெநவொவவஹுரெ | தநாத், ஸூஷா
ஸூஷாவிநிவரத யூஷாஷூஷூ || சிவதாநுஷூஷூ
தநாத், கிணியூஷூஷூஷூ | ஸூஷாஷூஷூ
வெஷூஷூ ஸூஷூஷூஷூஷூ || ததொநுஷூ
தநாத், ப்ராஷூஷூஷூ | ஸூஷூஷூஷூ
ஷூஷூஷூஷூஷூஷூ || வெஷூஷூ

ககடுக சிவஞானசித்தியார் சபகம்.

ம₃ ஞ₃வ₃ஹ₃கு₃யொ₃ ஹ₃த₃ வ₃ன₃க₃ | ஸ₃ ஜ₃வ₃ ந₃ெ₃
 கொ₃த₃ர₃ம₃ண₃ உ₃வ₃க₃ா₃ஸ₃ா₃ஜி₃ வ₃ு₃ த₃ி₃ ஜ₃க₃ || ய₃கு₃ந₃ந₃ ஜ₃வ₃
 ந₃ப₃ா₃வ₃வ₃ந₃க₃ா₃வ₃ஜி₃ந₃ா₃ ம₃ண₃ா₃ | ஸ₃வ₃ வ₃ா₃ ய₃ா₃ ஜி₃
 டி₃வ₃ெ₃ர₃ஜி₃ ஸ₃வ₃ண₃டி₃ வ₃ு₃ த₃ி₃ ஸ₃ஜ₃ம₃ || வ₃ லி₃ ஸ₃ெ₃ டி₃
 ம₃ண₃ ஸ₃வ₃ ச₃ு₃ ஸ₃ு₃ ய₃ா₃ ஜி₃ த₃ய₃ி₃ டி₃த₃ | டி₃வ₃ த₃வ₃ெ₃டி₃
 ஸ₃ெ₃லி₃ கொ₃ட₃ொ₃ய₃ டி₃வ₃க₃ா₃ ஹ₃வ₃ல₃வ₃ஜி₃த₃ || க₃ா₃
 வ₃ா₃க₃ய₃ா₃வ₃ஜி₃ ஸ₃ு₃ த₃ு₃ க₃ா₃ ம₃ஜி₃வ₃ாயி₃த₃ | வ₃ு₃ ஸ₃ு₃ா₃
 வ₃ய₃வ₃ஸ₃ெ₃ப₃ா₃ ஜ₃வ₃ஜ₃ம₃ஜ₃ம₃ந₃ெ₃ || ய₃க₃ஸ₃ு₃க₃ஸ₃ு₃
 டி₃வ₃ா₃ வ₃ா₃ய₃ள₃வ₃ெ₃ ர₃ஜி₃ டி₃ய₃ய₃ஜி₃ | ஹ₃க₃ி₃வ₃ன₃ு₃ஸ₃ு₃
 ஸ₃ெ₃ப₃ா₃ ய₃ஸ₃ெ₃ ஸ₃ெ₃ ஹ₃கு₃ த₃வ₃த₃வ₃டி₃யெ₃ || க₃ஸ₃ீ₃ டி₃த₃ா₃
 ஹ₃ ஜ₃வ₃ி₃வ₃ா₃யெ₃ ஸ₃ீ₃ டி₃த₃ா₃ ஹ₃ வ₃ா₃ரி₃ டி₃த₃ ஜ₃வ₃ொ₃ | ர₃
 டி₃வ₃ொ₃ ஹ₃ஸ₃ு₃ ஹ₃ய₃ ஹ₃ய₃ி₃டி₃ ஸ₃ு₃ த₃ள₃ ஹ₃க₃ி₃.

இவ்வாறு பஞ்சதன்மாததினாயிலே பஞ்ச பூதங்களுக்
 தோன்றித்தெனன வேண்டிவதிலை, ஆகாசத்திலே வாயுவும்,
 வாயுவிலே அக்னியும், அக்னியிலே அப்புவும், அப்பிலே பிருத
 னியும் தோன்றித்தென்றே சொல்ல வேணும் வாயுவாதிக
 ளிலே சப்தாதி குணங்களிருக்கையினாலே காரணகுணமே
 காரிபததிலே யுண்டாகவேணும்மெனணும் நியாயத்தினாலேயெ
 ன்னிலி? ஆகாசத்திலே ஐந்தகுணமு முண்டென்று சொல்லவே
 ன்டிவரும் அதில்லைபாணையால பஞ்சதன்மாததினாயே பஞ்
 சபூதங்களுக்காக காரணம்.

த₃டி₃த₃ு₃ த₃டு₃வ₃ - ந₃ாக₃ா₃ஸ₃ா₃ ஜ₃ாய₃டி₃த₃ வ₃ா₃ ய₃ு₃
 ந₃டி₃வ₃ா₃யெ₃ ர₃ஜி₃ ஸ₃ு₃ ஹ₃வ₃ || ந₃ா₃டி₃ ர₃ா₃வ₃ஸ₃ு₃ த₃டி₃ வ₃ு₃

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ககரீர

ய்யஜ்ஜாக்ஷிஸயடிஸ-நாஸ | காரணம் மண்ணைக்கூட
 கிய-காகாயெ-ஷ-நஸதஃ || வெய்யாஜி வனுமண்ண
 கும்ஸ்யாஸு தயாஸுபி க்யூலோயடி | தநாசு வ
 னு காரீராதம் ததொவ்யஜாடிவனுக்கி.

ஆனமாவிலே ஆகாசரோணி ஆகாசத்திலே வாயுவாதி
 பூதங்களு மொன்றிலே யொன்றையத தோனமமெனற வேத
 ஸ்ருதிககு, இவ்விடத்த பஞ்சதமாததினாயிலே தோன்று
 மெனறது விரோகமெனினி? காரியததேயுண்டான குணத
 தைக் காரணத்திலே யுண்டென்று அநுமிக்கவேணும்.

ததே-கூ - ய்யஜ்ஜாக்ஷிஸயடிஸ-நாஸ காய-ஸு-கி
 காரணத்தெயுதி .

ஆகையால் கந்தாதி ஐந்தருணமும் ஆகாசத்தக்கு உண்
 ண்டாகவேணும் உண்டாசில் பிருதவிககு ஆகாசத்தக்கும்
 விசேஷதேயில்லையாம். ஆகாசமானபாவிலே தோனமமென
 னில்? ஆனமாவும் ஆகாசம்போல சடமும் விகாரியுமாம் ஆகை
 யால் முன சொன்ன ஆனமசப்தத்தக்கு லட்சணையாக * ஆ
 ன்மா வச்சேதகமாயிருக்கற அகவகாரமே அர்த்தம் அது அ
 ன்றியும் நிமித்த பஞ்சமிதாரும் ஆகாசாதி பொன்றிலேபொ
 ன்று தோனமமெனறது ஆகாசமுதலாக ஒன்றினிபினலெண்
 றுண்டாற் கிரமத்திலுலும பஞ்சீகரணத்திலுலுமே ஆகையா
 ல் சுருதிக்கு விகோதயில்லை

* ஆத்மசத்தி னஞ்சாவத வேற்றுமை ஆத்மா வச்சேதம்-
 ஆத்மாவின் தாமம். † நிமித்த பஞ்சமி- நிமித்தார்த்தத்தி
 ல்வத்த.

பஞ்சீகரணச்சிரமமாவது ஒரு பூத ஸ்வரூபத்தை யிரண்
 டாக்கி பொரு பாதி யந்த பூதமாகவே யிருக்க, நினைப்பாதி

ககடுய சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்,

நாலாகி நின்ற நாலு பூதங்களிலும் அக்யோக்யம் வியாபித்திருப்பது.

இத ஒன்றுக்கொன்று துடக்கியென்றதற்குப் பொருள.

இத சாதாரண மஹா பூதங்கள்.

லோகாயதனும் பௌத்தனும் பூதசதஷ்டயமேயல்லாத ஆகாசமெனடெனறில்லை, நீர் சொல்லுகிறது அசத்த எனபார்கள், அவர்கள் சொல்லுகிறதற்கு முததரமும் சம்மதியவ கூறுவாரம்.

பூதங்கள் பிருதுவி யப்பு தேஜோ வாயுவென்கிற நாலு பூதமொழிகிறது ஆகாசமென்றொரு பூதமில்லை, உண்டென்கிறது பிரதகியட்சமு மல்ல அதுமானமு மில்லை எனில்? இதற்குப் பிரத்தியட்ச மதுமாக மாகாம மூன்றாலு யாகாசமுண்டென்று சிதநாதங் கூறுகின்றது

பிரானிகளுடைய போக்கு வரத்து யாதொன்றுண்டாலு லுண்டாம். அதற்கு ஏதுவாக ஆகாசமென்கிற பஞ்சபூதம்வேணும். இதனறியும் சப்தங் குணமாகையினால் * தீவராதி + சப்தங்களுக்கு குணியாக ஒன்றுவேணும். அதற்குப் ப்ருதுவியாதி நாலு பூதங்களும் குணிசளாகாதபடியினால் பாரிசேஷத்தினால் சப்தத்தைக் குணமாகவுடையது ஆகாசமென்றொரு பூதமுண்டு. நாலு பூதங்களுடைய அபாவமே ஆகாசமென்னில்? அப்பொழுது கடாபாவம் படமாகவேணும், ஆகாசம் சத்தகுணமாகையினால் திரவியம் அபாவமாகாது.

* தீவரம்-உரத்த. + சத்தகுணகம்-சத்தத்தை குணமாகவுடையது.

தடிக்கூடு உள்ளூரொ - உசீவாயெடுவ நஹகுதாதி ஹகுதலிபுலிவம்உலிடு | உலாமகாடிவ்யா வாரொய

குணமும் சித்தாகிய வாந்மாவும் சம்பந்தித்த †பிரபாவத்தைச் சொல்லுகையிலும அப்படியே ராஜசகுணம் ஆத்மாவின் டைய தருமாதிப் பிரவிருத்தியும், காட்சகுணம். * அநியம பரியாயமான அதன்மத துகும், சாதவீககுணம் ஞானப்பிரகாசத் துகும் ஏதுவாக சம்பந்திக்கையாலும்; பிரவிருத்தியிலே மோஹமும், அநியமத்திலே துகமும், ஞானத்திலே சுகமும் அநுபவிக்கிறவன் ஆத்மாவானகயாலும், அதனாவே குணம்; ஜடங்கள் குணங்களொழிய குணங்களல்ல ஆகிலும் ஜடங்களுக்கு குணகுண விபவவாரங்களை ஆகமங்களிலே சொல்லியிருக்கு தே யெனவி? மாயாசாததி பரிஞா ம் ஃவீசத்திரங்களுலே † பூர்வோதித்த கததுவவ குணியென்றும், அதனிடத்திலே யு ணடானதரகு குணியென்றும், தகபேகையாக முனசொன னதுகே குணியென்றும் விபவகாரமாகையால்; குணந தனக் கே பூர்வாபேகையாக குணமென்றும், அபராபேகையாக குணியென்றும் விபவகரிசகபடம ஆதலால் ஜடங்களெல்லாம் குணமென்பகே † பாரமார்த்திகம் —

† பிரபாவம்-மேன்மை, * அநியம்-அநாசாரம், †வீசத்திரம்-ஆச்சரியம், †பூர்வோதித்த-முனசொல்லப்பட்ட, உண்டான, † பாரமார்த்திகம்-உண்மை.

தஜ-கூடம் பள்ளி-ரொ - ஸஹாஜீநா-ம் உ-ண தெவ ந க்யுதொ லு ம-ணியெத-தா | நம-ணீ க ஸி டம் யொலி ஜவொம-ணலொஸ்யு || ம-ணா வனவாந- ஹ-யெதெ ம-ணியெ-ஜாஸலம்மதா || விஸயம-ணா த-கம்ஸாஹம் வெராஹம் ஜிவாஹீ க்யத || தயாப்யவ்யு

உ—குத்திரம். அத்வித இலக்கணம். கககக

கிநியபு புகாஸாஸு-கூவ மெத-நா | லோ ஹஜ-ஹவ
ஸ-வா-கூகூவிநாஸ-நாஸாயதஃ || வெவி-ஹ
கூவரிணாஸிஸு ம-ணவனவ ம-னொ ம-னீ ஹகி.

ஆற்றேயுடையபூத மங்காங்க்பாவத சாமே - அசாநா
ரணமான பஞ்சபூதவாளிலே யுன-ரா காரியங்களை ஆனமாய்வு
கரு அங்கமும், ஆனமா அங்கியுராப் நிற்கு. அவைவருமறு --

அசாதாரண பிருதவியிலே எவ்வுபு சசை யியா நோல
ககம் பல் முதலான கடிநூங்கமெல்லா முண்டாம்

அப்பிலே முததிரம ரகசம சிலேஷமம் வேர்வு சுகலம்
முதலான ஸ்திரவருபமெல்லா முண்டாம்.

தேஜசிலே இருகயத்தில் உஷணம் அநபாநாதிசீப பா
கம்பண்ணுகை நயனததிலுஷணம சேகத்தில் காநதி பைததி
யம் தாபம இதசியாதி உஷணகுணருப முண்டாம்

வாயுவிலே பிராணபானோதாந வியாந சமாந நாக கூர்
ம கிரிகர தேவததத தநஞ்செயனெனணம் சசவாயுகசுரு முண
டாகி அகங்கார விருத்தியை அறுசரித்து தேகதகை ரஷித்த
க்கொண்டிருக்கும் இந்த வாயுககளுடைய கிரிபாவிஸ்தாரம்
யோகபாத விருததத்தில் வியாகக்யானததிலே கூறுவாம்.

ஆகாசம் இடைபிங்கலை,சுஷூர்ணை முதலான சமஸ்த நா
டிசனிலும் ஹிருதயாதி ஸ்தாநங்சனிலும் xஆசயாதி தவாரங்க
னிலும் அகங்கா ஶிராதுஷங்கமாயிருக்கிற பிராணுதி வாயுக்க
ளுக்கும் †அவகாசப் பிரதமாயிருக்கும்.

- இத அசாதாரண பூதகாரியங்கள்.
- § திரவருபம்-பெருகுதத. x ஆசயம்-முகம்.
- ¶ அதுஷங்கம்-சம்டகம்,
- † அவகாசப் பிரதம்-இடங்கொடுப்பது.

ஜெமீன்ஜெ - ஜெஹெஸூரிதாஃ ஸகெஸக்பஹீ நவ
 ஜெஜெஷ - ஹாவஹி | ஜெஜெ ரக கவெஸெஜ ஸகூ
 ஜாவாஸிஸெஸூரிதஜ || ஜெஜெவத ள ஜெஸொஃவிதெ
 தெஜஸஜஜெஸகூநாக் ஜ்ராணாஜிவஜெஜெ ஹெஜெந
 நளஸூந - ஜெஜெவவதெ || மணவஜெஜெந - ஜெஜெ
 ஜெவஜெஸூவாஸகூநாவிஜெ | ஜெஜெஜெ ஜெஜெஜெஜெஜெ
 ஜெஜெஜெஜெஜெஜெஜெஜெ || ஜெஜெ ஜெஜெஜெஜெஜெ
 மஜெஜெஜெஜெஜெஜெஜெஜெஜெ.

முகதருகதிருத்தவே விரஹமோகினி இந்த விரண்மீபா
 தரக காரணங்களிலே காரியோற்பத்தி யாஜிஃருகருக காதநா
 லாக சகாசிவனாயும் உந்தேசவரனாயுரு சொல்லியிருக்க, இ
 வவ்விதது முகதகாரணங்களை பஹுவாகப பஞ்சபூதங்கள் ப
 ஞ்சதனமாத்ரிஸூலிலே தோனறுமெனறும், பஞ்சதனமாத்ரி
 னுகள பூதாதி உகவகாரத்திலே தோனறுமெனறும், கனமே
 க்திரிட வ்ஜெஜெஜெ வைகாரிகாங்காரத்திலே தோனறுமெனறு
 ம, ஞானேநதிரியங்க ஹேஜெஜெ மனசும ஜெஜெகாரத்திலே
 தோனறுமெனறு, உகவகாரம் புகதியிலே தோனறுமெனறு
 ம, புத்தியும் சித்தமும அவயத்தத்திலே தோனறுமெனறு,
 அவயத்தங் கலையிலே தோனறுமெனறும், கலைமுத ஹேஜெஜெ
 சத்தமாடையிலே தோனறுமெனறும், இவ்வைந்தினுகூடய சமு
 தாயத்திலே புருஷத்தவமாமென்றும், சத்தமாடையிலே நாதக்
 தோனறி நாதமுதலா யொனறிலேயொன்று தோனறுமென்று
 ம, சொன்ன தெனனையோ வெனனில? ஒருவித்திலே மரமான

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககக்ங்

து பலகொம்பு நிலையுட்பூவுங் காயமுண்டானதை அவஸ்தா பே ததகால் வித்திலே முளையுண்டாய் முளையிலே மரமுண்டாய் மரத்திலே கொம்புண்டாய் கொம்பிலே பலவிலையும பூவுமுண்டாய்ப் பூவிலே காயமுண்—ாசசுதென்று சொன்னது போல வேசர்வததுக்கு முபாநாதத் துவயமே முதற் காரணமாக வுண்டானது.

அந்தக்காரணமானது தன் காரியத்தை நீங்காமலே நிற்கும். இத்தக் காரணத்திலே காரியங்களே கோணறுமபடியும் நீங்காம னிற்கும்படியு மெங்கனெனனில்? ஆகாசம நிற்கவிராமாய் நிற்க அசுனிடத்திலே வாயு சமுத்திரத்தைக் கலக்கத் தினாயுங் குமிழியும் துறையுந் திவலையு முளடானதுபோல, உபாதாத துவயததையும் சிவனது சத்திகேசூபம்பண்ணத ததுகரணபுவனுகளெல்லா முண்டாம். அந்த வாயு ஆகாசத்திலே யசைவறவொடுங்கநிற்கவே தினா துறா குமிழி திவலையெல்லா மொடுங்குவதுபோல ஈஸ்வரசத்தி ஈ பராக்முக்கமாகவே ததுவாதியாகிய பிரபஞ்சமும் தத் காரணங்களினே யொடுங்கும். தினாமுசலாணவைகளுடைய ரூபமும் பெயரும் வேற்றுமையாயும் சலமேயானதுபோல மாயாகாரியங்களு மாயையும் நின்றது இவ்வாறெனவதிக.

ஈ பராக்முக்கம் எதிர் நோக்காதது.

தடி—தூ - உபாவஸூயாடிபூபூபூ ததொ டிலினா ருடுவீணீ | காய—ஆலாவாத—டிவீநா லாஜ்யாவஸூ ததெடிவவீதி.

ககசு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பூசங்களின் தற்பததி புகல்குணரார்.

சான்றிய பஞ்சநனமாததிசைளிற் சத்தமுன்னு - சத்தத
னமாத்திரைக் கிரமதநிலை, —வானவளி தீர் மண்தோற்றும்-
உண்டாம், —துடகுகியே ஒன்றுகொன்றங் கேற்றமாமோசை
யாதி யிருங்குண மிசைநதிற்கும் - ஆகாச மாதியாகததொட்
டொவ்வொன்றுக் கொவ்வொன் றவவிடததிகமாரு சத்த பரி
சருபரச கநசரு னங்கள பொருத்தியிருக்கும். அவைவருமாறு.-
ஆகாசத்துக்குச் சத்ருனம், வாயுவுக்குச் சத்தஸ்பரிசுண
ம், தேயுவுக்குச் சத்தஸ்பரிச ருபருணம், அப்புவுக்கு சத்தஸ்
பரிச ருபரசருணம், பிருதுவிககுச் சத்த ஸ்பரிச ருப ரசகரு
ணம் —ஆற்றவே விடயபூத மங்காவகி பாவத்தாமே-(சத்தா
தி விடயருணங்கட் காதாரமாசையால் ஆகுபெயர். விடயமெ
ன்றது பூசகாரணசத்தாதி நனமாததிசைகளை, ஞானேந்திரிய
விஷயமாகிய சத்தாதிபூத ருணங்களையன்று) சடமும் கட
த்தினது பூச்சுப்போலத் தனமாததிரையும் பூதமு மங்காவகி
பாவமாயிருக்கும்.

பூசங்கள் முறைமையிற் சூசகும் ஆந்தரம் வாகியமெ
ன்று முன்னுபிரகாரமாம்

இவற்றுள், சூசகும் சூசகும் தேகத்திருந்து இந்திரிய வா
தாரமாம்.

ஆந்தரம் தூலதேகத்திருந்து சரீரத்தை வளர்த் தள்ளிட
ங்கொடுத்தல் முதலிய தொழிலையற்றும்.

வாகியம் அண்டபுவன போககியப்பொரு ளாதாரமா யிட
ங்கொடுத்தல் முதலிய தொழிலையற்றும்.

—

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். சகசுநி

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அச்சத்தமுதலிய தனமாத்திரைக னோதினு நின்று முறையே ஆகாயமுதலிய ஊலபூத மைத்துந தோன்றி, அவற்றுடன் பிரிப்பினறி முறையே ஓனநகுகொன நேற்றமாகிய சததமுதலிய குணங்கள விபத்திருபமாக வுடையனவாய் நிறகும இவ்வைமபெரும பூதங்கள் தனமாத்திரைபோலி கூடிநின்ற இரத்திரியங்களின் ரெழிற்பாட்டை யூத்குந்கு இவற்றின் சாரிப்பூதங்களாகிய காத தவித்கங்களறுபதும் அவகாவகி முறைமையவாய் உடனிற்கு மென்பதாம்.

ஆற்றதல் வல்லுதல்.

விடயமென்றது ஈண்டிக் காரியமென்றோ துணையாய் நின்றது.

இவை பதினான்கு செய்யுளானும் கதவுவங்க னொன்றி ளென்று தோன்று முறைமையும் அவற்றின் ரெழிற்பாடும் பய ளுந் தாத்துவிக்கங்கள தியல்புவ கூறப்பட்டன.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சதகாதிகளிலே பூகாதிகள தோன்றுமென்றும், இத்தப் பூகங்களுக்கு ஆகாசமுதலாக ஒவ்வொன்றுக்கு ஒவ்வொரு குணமேறியிருக்குமென்றும், இந்த விஷயங்களும் பூகங்களுந் தேகமுத்தேக்யுமாயிருக்குமென்றும் அருளிச்செய்கிறார்.

சாற்றிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளில் - சொல்லப்பட்ட சத்தாதிகளைத்திலும்,—சத்தமுன்னுத தோற்றம்வான்வளி திரீர்மண் - மூன்சொன்ன சத்தத்திலே ஆகாசமும் பரிசத்திலேவா

யுவம் உருபத்திலே தேயுவும் இரதத்திலே அப்புயும் கந்தத்திலே பிருதீயும் ஆக ஐந்தந் தோனறும்,—தடக்கியேயொன்றுக்கொன்றவ கேற்றமாமோசையாதி யிருங்குணயிசைநதநிற்கும் - சததமுதலான பெரிய குணங்களைநதம் ஆகாசமுதலான பூகங்களைநதிலும் ஒன்றுகொன்றங் கேற்றமாய்த் தொத்திததுகொண்டு பொருநதநிற்கும். இப்படிச் சொல்லப்பட்ட குணங்கள் ஒன்றுகொன்று விட்டு நீங்காமல் நிற்கும். அகெப்படியென்னில்?—ஆற்றவேவிடயபூத மங்காங்க்பாவத்தாமே - வலியையுடைய விஷயங்களும பூகங்களுந் தேகமுந் தேகியுமாயிருக்கிற முறைமைபோல, விஷயங்கள் தேகியும் பூதங்கள் தேகமுமாம்.

இதனா சொல்லியது சத்தாதிடைநதிலும் ஆகாசமுதலான பூதங்களைநதந் தோன்றுமென்றும், இரதப் பூதங்களுககு ஆகாசமுதலாக ஒவ்வொரு குணமேறி யிருக்கமுமென்றும், இந்த விஷயங்களும பூதங்களுந் தேகமுந் தேகியுமாயிருக்கமுமென்ன முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

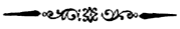
சத்தமுன்னா சாற்றிய பஞ்சதனமாத்திரைகளின் - அச்சத்தந்தைமுன்னாக்ககககககககககக தனமாதிரைகளைத்தினின்று,—வான்வளி தீநீராமண தோறும்- முறையே ஆகாமும் வாயுயும் தேயுவும் அப்புயும் பிரதியுமாகிய துலபூதம் ஐந்தந் தோன்றி,—தடக்கியே யொன்றுக்கொன்றுக் கேற்றமாய்- அவற்றுடன்பிரிப்பின்றி முறையே யொன்றுக்கொன்று விடத் தேற்றமாகிய,—ஒசையாதியிருங்குண யியைத்தநிற்கும்-சததமுதலிய வேற்றமாகிய குணங்கள் முதல்வ னுணியால் வியத்திருப்பமாக

உ—சூத்திரம். அத்தவிதஇலக்கணம். ககசுள

வுடையனவாய் நிற்கும்,—விடயபூகமாற்றவே - இவ்வையபெ
 ரும்பூகம் தனமாததையோடு கூடிநின்று இத்திரியங்களின
 றொழிற்பாடடை யூககுதர்க்கு,—அவகாங்கிபாவதகாரோ-இவற்
 தின காரியபூசுக்காரகிய தாததுவிகங்காறுபதம அங்காண
 கீமுறைமைபவா யுடனிற்கும்.

இவை-கசு-செய்யுளானுத தததுவங்க னொன்றிலென்று
 தோன்று முறைமையும் பயனூத தாததுவிகங்கா னியல்புங் கூ
 தப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை

இதபபூகங் காரியப்படு முறைமை
 யுணாதகீரூர்.

இரந்தர மாகிவானு னிடங்கொடுத் திடஞ்சலிக்
 தே, பரநிவை திரட்டிங்காழீச் சுட்டொன்று யிததல்
 பணனு, திரந்தரவ குளிர்ந்துநி னறு பதஞ்செயு நீர்ம
 ண்டானு, முரந்தருங் கடினமாடுத் தரித்திடு முணர்ந்
 துகொளளே. (ககசு)

(இ-ள.) இரந்தர ஆகாயக தனகருக சிழப்பட்ட பூகங்க
 ர மாக்வா னுலகரும் வெளிகொடுத்திருப்பதே யிதந்
 ன்று னிட குசு சுவாயம.
 ங்கொடுத்திடும்

சலிததே பர வாயு வானது போக்கு வரவை யுடைத்
 ன்திவை திரட்டி தா யெங்கும் பரந்தவைகளையுந் திரட்டா
 ங்கால் நிற்கும்.

தீச் சுட்டொ வெம்மையே சுபரஸமாகிய வக்கினியான்

கககஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

என்று வித்தல் ப து சுட டொன்றுவித்தலைச்செய்யும்.

ண்ணும்

நிரகதரங் கு குளிர்ச்சித் தன்மையே சுபாவமாய நீரா
ளிர்ந்த நின்று னது திரவியங்களைப் பதஞ்செய்யும்.

பசுஞ்செயுநீர்

மண்டாரமு பூமியானது சுககென்று கடினத்தையு
ரக்கநங் கடின முடைத்தா பெல்லாததையு தரிபாநிற்கும்
மாசுத தரித்தி
டும்

உணர்ந்துகொ இப்படியிருக்கும் பூதங்களின் வியாபா
ளெ ரத்தை யறிவாயாக எ-று

உம்மை முற்றுபமை

இசுக்குக் காமிகம்

(சுக)

சிவாக்ரயோகியநுரை வருமாறு.

மேல் முன்று விருத்தம் மகா பூதங்களுடைய வடையா
ளமும் வரணமும கூறுகின்றது

இரகதரமாகி வாணமு னிடங்கொடுத்திடும் - ஆகாசமான
து வெளிபாய் நாலு பூதங்களுக்கு மிடங்கொடுத்திருக்கும்,—
சலித்துப்பரந்தவை திரட்டுவகால் - வாயுவானது சலனத்தை
யுடைத்தாய் ஓரிடத்திற் கூடிவிருந்த திரண ஃ பர்ணதிகளை
ப்பிரித்தும் பிரித்தகிடகையைகளைக் கூட்டியுஞ் செய்யும்,—திச்
கூட்டொன்றுவித்தல் பண்ணும் - அகனியானது பஞ்சலேசங்
களை யுருக்கி யொன்றுதலைப் பண்ணும்.—நிரகதரங்குளித்திண்
று பசுஞ்செயுநீர் - அப்புவானது சைத்திய சுவபாவமாய் மண்
னாகிகளை யினகப்பண்ணும்,—மண்டாரநுரத்தருங் கடினமரசித்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கககக

தரித்திரி முணர்ந்தகொள்ளே - ஸ்ருதவியானது கடினமுமாய் தாரகமுமாய் இருக்கும்; இவ்வாற்றிவாயாக வெணறிதன் பொருள்

‡ பர்ணம - இலை

இது சாதாரண பூதவசருடைய செயல்.

அசாதாரண பூதவசருடைய செயலு மிவ்வாறே தேகத்திலே தர்ச்சிக்கப்படும்.

—
ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆநதாமாகிய வாகாசமுதலிய பூதகாரணதிரகுந் தொழில், ஆகிருதி, வன்னம, ஸ்சாக்கரம, அடையாளம், தேவகை முதலியவற்றை முறைமையில் மூன்று திருவிருத்தத்தாலரைகின்றாரா

இதன உரையை - சுஅ - ஞ் செய்யுளிற் காண்க.

—
சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இகதத் தத்துவவகளைல்லாம அகமும் அகப்புறமும் புறமுமென மூவகைப்படும் அவற்றுள் பூதங்களினவைத்தப் புறப்பூதங்களித்படும் விசேடங் கூறுகின்றார்

ஆகாயமுதலியவைம்பெரும் பூதங்கள் முறையே வெளிவாசல் இடக்கொடுத்தன்முதலிய குணமும் தொழிலு முடையவைவென்பதாம்.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் பூசுங்கள் காரியப்படுகிற முறைமையை யருளிச்செய்க
கீரார்.

இரந்தரமாகிவான்றா விடங்கொடுத்திடும் - பூசுங்கள் சீவி
க்கும்படி ஆகாசமானது எல்லாப் பூசுங்களுக்கொருமிடங்கொடுத்த
து வெளியாயிருக்கும்,—சலித்தபுப் பரந்தவை திரட்டுங்கால் -
வாயுவானது சலிப்பையுடைத்காய்ப்பரத் தெல்லாதகையுந்திர
ட்டி நிற்கும்,—திசுசுட் டொனறிவித குல் பண்ணும் - அசுவி
யானது கூடினததை வெப்பமாகிச் சுட்டொனறிவிகும்,—
நிரந்தரங்குளிர்ந்துநின்று பதஞ்செயுநீர் - அப்புவானது எல்லா
க்காலத்திலுங் குளிர்ந்துநின்று சர்வதகையு கெடும்சசியாக்கு
ம்,—மண்டானு முரந்தருங் கடினமாகித் தரித்திடு முணர்ந்து
கொள்ளே - பிருதிவிபானது சிக்கனவையுடைய கடினமாகி
எல்லாத்தையுந் தரித்தநிற்கும் ; இப்படி யிவையிற்றை யறிவா
யாக.

இதனொற்சொல்லியது பூசுங்கள் காரியப்படு முறைமைய
றிவித்தது.

—

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

வான்றான்-ஆகாயமானது —இரந்தரமாகி விடங்கொடுத்தி
டும் - வெளியாத விடங்கொடுத்தலாகிய குணத்தொழிலையுட
யது,—கால் - வாயுவானது,—சலித்தபுப் பரந்தவைதிரட்டும்-
சலித்தபுப் பரந்தவற்றைத் திரட்டுலாகிய குணத்தொழிலையு
டையது,—தி - தேயுவானது,—சுட்டொன்றுவித்தல்பண்ணும்-
சுட்டொன்றுவித்தலாகிய குணத்தொழிலையுடையது,—நீர் -

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககஜக

அப்புவானது,—நிரந்தரங்குளிர்ந்து நின்று பதஞ்செய்யும் - இடைவிடாத குளிர்ந்து பதஞ்செய்தலாகிய குணத்தொழிலையுடையது,—மண்டாளும் - பிருதிவிபாணது, —உரந்தரும் - வலி தருதற்கேதுவாகிய,— கடினமாகித் தரித்திரம் - கடினமாப்த் தரித்தலாகிய குணத்தொழிலையுடையது,— உணர்ந்துகொள்ளே - இவற்றினை யறிவாயாக.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப் பூதங்கட்கு வடிவு நிறமு மககரங்களிறகு முறைமையு முணாத தகூர்.

மண்புன லனலகால்வானபால் வடிவுநாற் கோணமாகுந், தனபிறை மூன்றுகோணந் தருமறு கோணம் வட்டம், வண்பொனமை வெணமைசெம்மை கறுபொடு தூமவணை, மெண்டரு மெழுததுததாலும் லவரய வவ்வுமாமே. (௬௭)

(இ-ள்.) மண்பு பிருதிவி முதலிய வைதகசகும் வடிவான லனல் வண? கால் வா

னபால் வடிவு நாற்கோண நாற்கோணமாகும் மாகும்

தனபிறை மூ பிருதிவி தத்தவகு சதாமாயும், அப்புசனமுகோணந் த துவங் குளிர்ச்சிபையுடைய வர்த்தசகதி குமறு கோணம் ரவடிவாயும், தேயு முககோணமாயும், வாயு வாணது தகுதிப்பாட்டிணையுடைய வறுகோணமாயும், ஆகாசம் வட்டமாயு மிப்படியே; வடிவை யுடைத்தாயிருக்கும்.

ககளசு

சிவஞானசித்தியார் சுபசூதம்.

இதன்றியும், ம்ருகேந்த்ரம் சர்வ ஞானோத்தராதி யாகமங்களிலே ஆகாசம ஸ்படிகம்போலுமென்று சொல்லியிருக்கையில் தாம வர்ணமெனகுறது ஆகமவிரோதமெனினி? உததரம்.

ஆகாசம் † சுவச்சமாகியும் கறுப்பாகியும் வாயு சம்யோகத்தினாலே § ஜபாரசுமம் சமயோகத்தினாலே ரகந் ஸ்படிகமெனரதுபோல ஆகாசந் துகளு தாமவாணரு சொல்லப் பெறுமாணகயால், ஆகாசந் துகளினால் தாமவாணமுங் கூறப்பட்டது. ஆகையால் விரோதமில்லையென நினைபொருளா.

† சுவச்சம் - நீரமலம்

§ ஜபாரசுமம் - செம்பரத்தை புஷ்பம்.

ஞானப்பிரசாசருணா வருமாறு.

இதன உரை-ஆடி-செய்யுளிற கண்டுகொள்க.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

கவை நிலமுசலாககொண்டி முறையே நாட்கோணமுதலிய ஐவகை வடிவும் பொருமைமுதலிய ஐவகை நிறங்களும் லகரமுதலிய ஐவகைப் பீசங்களாகிய இவையுமுடையனவெனப்பதாம்.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

மேல் பூசங்களினது வடிவும் நிரமும் இரகப் பூசங்கள்கு அக்கரங்கள் கின்ற முறைமையு மருளிச்செப்குறார்.

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். ககளடு

மண்புன லனல்கால் வான பால் - பிரிதிவி அப்பு தே
யு வாயு ஆகாசம் ஐதககும்,—வடிவுநாற்கோணமாகுத தனி
றைமுனறுகோணத தகுமறுகோணவட்டம் - நிறைநிறை நாற்
கோணமாயும், குளிர்க்க அத்தவ சூதிரிணப்போனமும், திரிகோ
ணமாயும், தகுதீயையுடைததா யிருக்கபட்ட சட்கோணமாயு
ம், விருததமாயும்,—வண்பொணமை வெணமைசெமமை கறுப
பொடி தாமவணமை - இதுவும் நிறைநிறை. இவையிறறுக்கு நி
றம் வளப்பதையுடைய பொணமையும் வெளியும் சிவப்பும்
கறுப்பும் தாமமுமாம்,—எண்டருமெழுத்துத்தானும் லவரயவ
வயுமாமே - இவையிறறுக்குச் சொல்லப்பட்ட— அக்கரங்கள் ல
வ ர ய அ

இக்கூற்ற சொல்லி பது புதறகளிறுடைய வடிவு நிறம் இ
வையிறறுக்குள்ள வக்கரங்கள நின்ற முறைபய மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாயு.

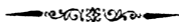
—0—

மண்வடிவு நாற்கோணமாகும் - பிரிதிவிக்கு வடிவு நாற்
கோணமாகும்,—வணமைவண பொணமையாகும் - அதற்கு நி
றம் வளவிய பொணமையாகும்,—எழுத்து லவயுமாகும் - அத
ற்கு பீஜம்லகாரமாம்,—புணல்வடிவு சுண்பிறையாகும் - அப்பு
க்கு வடிவு தண்ணிய பிரைபோலு மிருகோணமாம்,—வணமை
வெணமையாகும் - அதற்கு நிறம் வெண்மையாம், — எழுத்து
வவயுமாகும் - அதற்கு பீஜம் வகாரம்,—அணல்வடிவு மூன்று
கோணமாம் - தேயுவுக்கு வடிவு முக்கோணமாம்,—வணமை
செம்மையாகும் - அதற்கு நிறம் செமமையாம்,—எழுத்து ரவ்
யுமாகும் - அதற்குப் பீஜம் ரகாரமாம்,—கால்வடிவு தரும் அ
றுகோணமாகும் - வாயுவுக்குவடிவு தக்க அறுகோணமாம்,—

ககஎசு சிவஞானசித்திபார் சுபசூம்.

வணனங்கறுப்பாம் - அரற்கு நிறவ் சுறுப்பாம்,—எழுத்து யவ்
 வுமாகும் - அதற்குப் நீலம யகாரமாம,—வாணபால்வடிவு வ
 டடமாகும் - ஆகாயத்திறகுப பரவியவடிவு வட்டமாம்,—வண
 னைந் துமமாகும் - அதற்கு நிறம் புகையாய,—எண்—ருமெழுத்
 துதகானு மவ்யுமாமே - எண்ணுததகேதுவாகிய நீலம ஹகார
 மாசுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்பூதவசட் கடையாளமு மதிதேவதையு

மு னாந் துவிருர்.

குறிகர்வச் சிரத்திலேறி கோகன தஞ்சுவததி,
 யறுபுளளி யமுதவநது வமிதிதயவ மயனமாலாதி,செ
 விபுகழீசலேறி சதாசிவம் பூநதெய்வ, நெயிதரு க
 லையநதி,மகு நிகழ்த்துவா நநந்நாம. (சுஅ)

(இ-ள்) குறிகா இவையிறதுக கடையே வச்சிராயுதத
 வச்சிரகதி டன தாமடைப்புவு மிருதலை மொழிபாகி
 லேறிகோ ய சுவததிகமு மறுபுளியும் அமுதவிச்
 கனதரு சுவகதி துவாகிய வட்டமு மடையாளங்களாம்.

யறுபுளளி யமு
 தவிநது

அகிதெய்வ ம இவையிற்துக்கு முறையே பிரமண மால்
 யனமாலாதி செ உருததிரண ஈசரண சகாசிவ விவ வைவரு
 திபுகழீசலேறி மிகப் பூதவக்க்டு அதி—டாதாஹா யிருப்
 சகாசிவம் பூத பர்கள்.

தெய்வம்

நெயிதரு கலை மந்திர முகவிய வத்துவாவைத் தன்னி
 யைத்திற்கு நிகழ டத்தி லடக்காநிற்கு முறைமையினைபுடை

உ—குத்திரம். அத்தியதஇலக்கணம். ககளள

த்தவ ரிந்த நீர் ய பஞ்ச கலைஞகரு மித்த வதிதேவகைக
மை. னென்றே யறியாலுபாநதொர் சொல்லாநி
ற்பாகள. எ-று.

உம்மை - என்.

ஈ ண்டிக கலைமைக் கூறிய தொப்பின முக்கவெனருக த
த்திரவுத்தியாற் கூறினநெனவறிக.

இதற்குச் சூத்தியாகமத்தரு சாரதாதீவகத்த மெனவ
றிக.

பூதங்கட் கதிதெயவொழிப மற்ற விருவகை யிற்றுப
ங்களுகருவ கரணத்தகரு மதி - டி யில்லேயோயெனின? னூ
னெதிரிபத்தகருச சவன யாயு ிரிபன வருண வ பிரகஸப
திபகவான ஆட - டி கணமேதிரிபத்தகருச சரஸ்வதி இத்திர
ன் மால் யிதராஜிதேவதை பிரசாபங் கிரிபாசுநியு ஆட - டி
அந்தககரணங்ஊக்கு காலாரு குத்திரத்திற்கானக.

கூலகனறியும் மதவகத்தம் எப்பேகத்தம சோமன
கேத்திரருருள உருத்திரன ஈசவென மஸமுதலிய காது
க்குவ கூறினகாணக.

ஏனெனவு ம விரிகிற் பெருகுமெனவறிக. (கூடி)

சிவாக்யோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் பிருதவியாதி தத்தவகளுக்கு x லாஞ்சனமுத்தே
வதைபு முணாத்ததல்.

பிருதவியானது † வச்சிராயுத லாஞ்சனமும் பிரமாணவ
யதிதேவகையுமாக வுடைத்தாயிருகரும்.

அப்புரி பத்மலாஞ்சனமும் விஷ்ணுவைத் தேவதையுமாக
வுடைத்தாயிருகரும்.

ககளஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்

தேய்வு ஶ சுவஸ்திகலாஞ்சனமும் ருத்திரனைத் தேவகையாக வுடைநகாயிருக்கும்.

வாயுடானது அதுபுள்ளி லாஞ்சனமும்மகேஸ்வரனைத் தேவையுமாக வுடைநகாயிருக்கும்.

புராசரானது அமிரபிசுது லாஞ்சனமும் சதாசிவகே வனைத் தேவையுமாக வுடைநகாயிருக்கும்.

இந்த உடைவே நிவிராசுடாதி உந்து கலைகளுக்கூடு சொ ல்டபட்டபொருள் வறிக வென நினைப்பொருள்.

x லாஞ்சனம் - அடையாளம் † வஜ்ராயுதம் - வஜ்ரம் போலொதர். ‡ பதமம் - தாமரை. ஶ சுவஸ்திகம் - இருதலை வேழிப்பொருள்த.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சாசுதியாதிசாசி பஞ்ச கலைகளுக்கும் பஞ்சபூகத்தககுப் போ லாக்ருதி முலிபன வறிக.

பததைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

வசுசிரமுகலிய அடையாளமைநதம் அயன்முதலாகிய வ திதெய்வ மைநதமாகிய இவையும் அபபூகங்களை முறையேயு டையனவாம். இவை நிவிர்த்தி முதலிய கலைகடகு மிவவாரேறே கூறப்படுமென்பதாம்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககளக

இவை மூன்று செய்யுளானும் புறப்புகைகள் தியல்பு வேறெடுத்தகொண்டு வருத்திக் கூறப்பட்டன.

ஏனை யகப்புகைகள் தியல்பு 'நேசவிந்திரியங்கடகு நிகழறிவிதனாற் காணும்' எனவும், அகப்புறப் புகைகள் தியல்பு 'ஆசைசோ மனஞ்சினமாதநா புரிட்டகநான' எனவருகுமபுறப் புகைமாத் தனமாத்திரைக கோதியவாறுபற்றி அறியக்கூடாதன.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

மேலிருந்த பூதங்களினுடைய அடையாளங்களையும் அதிதேவதைகளையும் மருளிச்செய்கறா

குறிக்கவசிரந்திடுகி கோகனதருசுவத்தி யறுபுள்ளியமுதலித்து- இவையிறறுகருகு குறிகள் பிருசிவி முதலாக வச்சிரமுத தாமரைப்பூயும் சுவத்திகமும அறுபுள்ளியும் அமுதவிந்தவுமாம் இவையிறறுகரு அதிதேவதைகளானெனினி?—அத்தெய்வமயனமாலாதி செறிபுகழீட்டுகி சதாசிவம பூததெய்வம்- பிரமர் விட்டுணு உருத்திரன் செறித்தபுகழையுடைய யீசுவரன் சதாசிவன் இவர்கள் இத்தப் பூதங்களுக்கு அதிதேவதைகள் இத்தப் பூதங்களுக்கு கொழித்துப் பஞ்சகலைகரு மிப்படியென மருளிச்செய்கறா —நெறிருகலையந்திரகரு நிகழ்த்துவநிகநீர்மை - இத்தப்பூதங்களுக்கு காதாரமாய் நிற்கு முறைமையுடைய பஞ்சகலைகருகரு, இவையெல்லாம் நிற்குமுறைமையிப்படியென்று சொல்லாநிற்பர்கள் அறிவாலுயாதத பெரிடோர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது பூதங்களினுடைய வடையாளங்களும், இவையிறறுக்கு அதிதேவதைகள் பிரமர் விட்டுணு உருத்

திரன் ஈஸ்வரன் சதாசிவனென்றும், இவையெல்லாம் பஞ்சகலைகளுக்கும் ஒருகுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

எழுமுடல் என்ற திருவிருதகமுதல் குறிகள் வச்சிரத்தி னோடு எனற திருவிருதகமீறாகப் பதினேழு திருவிருததமும் அசுத்தமாயா காரணகாரிபங்களும; அதிற் காரிய முப்பத்தொ ளனறும் காரியப்படு முறைமையு வ கண்டுக்கொளக.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

வச்சிரத்தினோடு கோகணதஞ்சுவத்தி யறுபுள்ளியமுதவி ன்த குறிகள்-முற்சூறிய பிருதிவிமுசுவியவற்றிற்கு முறையேவ ச்சிரத்தோடு கோகணதமுஞ் சுவதங்கமும் அறுபுள்ளியு உமு தவித்தவுவ குறியாய்,—அயனமாலாதி செறிபுகழீசனோடு ச தாசிவம அதிதெய்வம - அவற்றிற்கு முறையே யயனுமா ஹுமா தியாகிய ருத்தியனு மிக்கபுகழ்சங்கிய மகேசனோடு சதாசிவமு மதிதெய்வங்களாம.—நெறி நருகலைடைநிற்கு ம - முத்தியகலை முதலிய அசுதுவாயைத் தனவி—த்திலே யடக்கி நிரகும்,—ப ஞ்சகலைகடகும் - இநகநீரான ஶூததெய்வநிகழத்தவா,—இம் முறையே பூதககட கதிதெய்வமாகிய ஐயருமேஅதிதெய்வமா கவொழிவர்.

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உரைக்கோ—

இங்ஙனங் கூறிப்போகும் தத்துவமுப்பத்தாறையுஞ் சுதநாதி யிருவிதமென்பதுஞ் சித்தசத்தினது விவேகம முணாத்தகூர்.

சுத்தகத் துவங்குகொன்று முன்னமே சொன்ன வைந்து, மித்தகை மையினியம்பு மினவமுப்பத் தொ

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககஅக

ன்றுமாகத், தத்துவ முப்பத்தாரூஞ் சைதன் னியங்
களைந்து, சித்தசித் தான்மாவொன்று முப்பது மசித்
தேசெப்பில். (சுக)

(இ-ள்.) சுத்தத 'விதையோ மசர்'என்னும் விருத்தத்தி
த துவங்க ல் முற்கூறிய சுத்த தத்துவமைதம்,
ளென்றுமு
ன்னமே சொன்
னவைந்தம்

இத் தகைமை இத்தச் சூத்திரத்தின் மாபை முதற் பிரு
யினியம்பு மிவை திவியீரகக கூறிய முப்பத்தொரு தத்து
முப்பத் தொன வமும்

ஆகத் தத்துவ நாதமுகலைந்து மாபைமுதல் முப்பத்
முப்பத்தாரூம தொன்றுமாக முப்பத்தாரூப்பொருளு
ம். இவனை முடித்துக் கூறியவற்றுள்

சைதன் னிய அவையிற்பை பிரிதகறியிடத்துச் சை
ங்களைந்து தன்னியமாகிய சுத்த தத்துவங்களைந்து,
சித்தசித் தா சித்திது அசித்திதென்று பிரித்துணரப்
ன்மாவொன்று படாந்நற வானமாவை யுபசாரத்தாற் ற
த்துவமாக வெண்ணப்பட்டதொன்று,

முப்பதமசித நின்ற முப்பது தத்துவங்களையும் விசா
தேசெப்பில். ரித்துச்சொல்லில் அசித்தென ரறிவாயாக.
எ-று. (சுக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மே லெரு விருத்தத்திலே தத்துவங்களுடைய தொகை
புணர்த்ததல்.

சுத்தத்தத்துவங்களென்று முன்னமே சொன்னவைகடும்-
முன்னே சுத்தமாயிலே தோன்றுமென்று சொன்ன வைக்
கத்தத்துவமும்,—இதற்கைமையினியபும் மிவைமுப்பத்தொன்
றும் - அசுத்த மாயிலே தோன்றுமென்று சொன்ன முப்ப
த்தொரு தத்துவமும்,—ஆகத்தத்துவ முப்பத்தாரும்—ஆகத் தத்
துவங்கள் முப்பதாரும்.—சுதனனியங்க னீந்துசித தசித
தானமாவொன்று முப்பது மசித்தே செப்பில் - சொல்லப்பட்
ட முப்பதகாறுதத்துவங்களிற் சுத்தமாயியிற் றோன்று மரு
சு தத்துவமும் சாட்சாத்ஹசுத்தியினுலே அதிஷ்டிதமாகை
யால் ஈசகையமென்று சொல்லப்படும. புஸ்தத்துவமானது
சடமாயிருந்தும் ஆனமாவுக்குக கஞ்சுகம்போல நீங்காமல்
நிற்பதாகையால் சித சிதாதமகமென்று சொல்லப்படும புருட
தத்துவமொன்று, நின்ற முப்பதுதத்துவங்களும் சடமாமெ
ன்றிதனபொருள்.

(கக)

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

இப்படித் தத்துவங்களை முறைமை சொல்லித் தொகுக்
கின்றா

சைதனனியயினீந்தும் - சிருஷ்ட சிவதத்துவடைந்துஞ்
சிவசுத்தி ரூபமா லாற சாக்ஷாத் சைதனனியம், சிருச்சிய சி
வதத்துவ றைந்தும் மாயாரூப மாய சைதனய வியஞ்சுகோ
பகாரத்தினு லுபார சைதனயம் —சித் தசித தான்மா வொ
ன்றும் - புருஷத்தத்துவமொன்றுங் கலாதி பஞ்ச கஞ்சுகாவித்
தியாதி பஞ்சகங்கலேக கலுஷிதமாதலா லிபற்கையாற் சித்தா
யிருந்தாலுஞ் செயற்கையாற் சித்தசித்த.—முப்பது மசித்தே
செப்பில் - சொல்லுபிடத்துக கலாதி சித்தி சைதன்யவியஞ்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககஅங்

சகமாதலாற் சித்தசிததென்று செப்பப்பட்டாலும் மோசபோ
கபோதகமாதலா லியற்கையாற் கலாதி முப்பது மசித்தே
மற்றைய வெளிப்பொருள்

சியஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இபையுபற்றி மேலேசூத்திரத்துட் கூறிப்போகாத சாதக
தத்துவங்க னொதுடனா னனங்க கூறிய தத்துவ முப்பத்தொன்று
முளப்படத் தொகையான முப்பத்தாறு தத்துவமாக இவ
ற்றுள், முன்னையவைகளுஞ் சடமாயினுஞ் சிற்சூத்திரஞ்சு சூசக
தரவடிவாஃபிற சைதனனிப மெனப்படும் ஓன முப்பத்தொ
ன்றனுட புருடத்தத்துவஞ் சாராததனவகையானாய்ச சி, கருக
தென்னப்படும். அஃதொழிந்த முப்பதும் அசிந்தெனவே பங்
மென்பதாம்.

சுததசுகதெனறது தமிழ்நூலின் முப்பு

இகளுள் மேற்கூறிப்போகாத தத்துவங்களுக்குத் தொ
கையும் அவற்ற தியல்புவ கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழிகியருநா வருமாறு

—0—

முன்னே முதற் சூத்திரத்திலே சொன்ன சிவதத்துவங்க
ளுக்கும், இப்பொழுது சொன்ன வித்தியா தத்துவம் ஆனமதத்
துவங்களுக்கும் தொகையருளிச்செய்குறார்.

சுத்ததத்துவங்களென்று முன்னமே சொன்னவைந்தம் -
சுத்தமாடையில் தோன்றுமென்று முன்னே சொல்லப்பட்ட

கதாஅசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

சிவ தத்துவங்க ளைநதும்,—இத்தகைமையினியம்பு மிவைமுப் பததொன்றும் - இந்த வசுத்தமாயையில் தோன்றுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்தத்தவங்கள் முப்பதொன்றும்,—ஆக தத்துவம் முப்பதனாரும்—ஆகயிரண்டும்கையிலுந் தத்துவமுப்ப தனாரும். இவையிற்றினுமை சொல்லுமிடத்து,—சைசனனி யவகளைநதும் - சுததமாயையில் தத்துவங்களைநதஞ் சேதன மாயிருக்கும்.—சுத்தசித் தானமாவொன்று - சுத்ததுடனேகூடி யறியாயும அசித்ததுடனேகூடி யறியாமலுமாய் நிற்கிற ஆனமா வென்றும் காணென்று மிரண்டற நிற்கையினாலே ஆன்மாவென சிற பெயரையுடைய புருடதத்துவமொன்றும்,—முப்பது மசித் கேசெடயில் - அசுநகமாயையில் தோற்றமாகையினாலே முப்ப து கத்துவமும் அசேதனமென்று சொல்லப்படும்.

இஊறற் சொல்லியது சத்ததத்துவ மைநதஞ் சேதன மென்றும், அசுநத தத்துவமுப்பதும் அசேதனமென்றும், ஆன மாவும் புருடதத்துவமும் தன்னிற் பின்னமற்றிருக்காமென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

முன்னமேசொன்ன - இயையுபற்றி மேலைச் சூத்திரத்துட ன கூறிப்போந்த,—சுத்ததத்துவங்களென் றைந்து - சுத்ததத் துவங்க ளைநதுடன்,—இத்தகைமையி லியம்புமிவை முப்பத் தொன்றுமாக - ஈண்டுக் கூறிய தத்துவம் முப்பதொன்றுமு ளப்பட,—முப்பத்தாறு தத்துவமாம் - தொகையான் முப்பத் தாறு தத்துவமாம்.—செப்பின் - சொல்லுமிடத்து,—ஐத்தசை த்னனியங்கள் - இவற்றுள் முன்னையவைந்துஞ் சடயாபிணம்

உ—சூத்திரம். அத்திதிலக்கணம். ககசிர

இற்சத்திக்குச் சதந்தரவடிவாகலின் சைதன்னிய மெனப்ப
கும்.—ஆனமா வொன்றுஞ் சித்தகிதது - ஏனை மூப்பத்தொன
நனூ புருடதத்தவமொன்றுஞ் சார்சகனை வண்ணமாய்ச் சி
த்சித்தெனப்பும்,—மூப்பதம சித்தே - அஃதொழிந்த மூ
ப்பத மசித்தெனப்பமெ.

இகளுனே மேற்கூறிப்போந்த தத்துவங்களுக்குத் தொ
சையும அவற்ற தியல்புங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவை சததம் மிசரம அசுததமென மூவகை
பென்பதும், காண்ட மூவிதமென்பதும்
மூனாத்தகிரார்.

ஐந்துசுத் தத்தின்கீழே முசுத்தாசுத் தம்மசுத்தந்,
தந்திடும் புமான்கீழெண்மூன் றுயதத் துவஞ்சீவாகு,
வந்திடும் பிரேரகாண்ட மற்றது போககாண்ட, மந்
தயி லனுக்களுக்குப் போக்யிங் காண்டமாமே.(எ0)

(இ-ள.) ஐந்தசு சிவதத்துவமூதலிய வைந்து மவ்விடங்க
த்தத்தின் ளிற் புவனங்களைச் சேர்ந்த வானமாக்கட்
குச் சர்வஞ்சுத்தவஞ் சர்வகிருத்திபங்களை
விளக்குதற்குச் சாதனங்களாகையால் ஐந்தையுஞ் சுத்தமெ
ன்று சொல்லப்படும்.

கீழேமுசுத்தா சுத்த மாயைக்குக்கீழ் மாயைமூதலிய
சுத்தம் வேமுஞ் சுத்தமாயு மசுத்தமாயுமிருக்கும்.

-அஃ தெக்காரணத்தாலெனின்? ஆன்மாயுக்குச் சித்திநி
ஸவ விளக்குதற்குச் சாதனமாகையாற் சுத்தமென்றார்.

நீதி சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தி.

குக்குமருபத் துவாரததாலே யானமாக்கடகுக் குணரூப
மாகிய சுக துகக மோகங்களை யுனடாகருவதற்குச் சாதனமா
கையால் அசுதநமெனரூர்; ஆதார சுகநாகதத மாயிற்று.

அசுதநதநதி பிரகிருதிக்குக கீழாகிய விருபத்தராலுஞ
மே புமானகிழெ சிறிதநிதையும விளக்கிச் சிறிது காத்திருந்
ணமுனரூய தத் துவதசையுஞ சுகாதிகைய முனடாகுகுக்க
துவம யால் அசுதநமாயிற்று

சுதநாதி முனறததுவாவீரகு மே வினுத்த முறையே பெ
யருணாத நசுரூர்.

சீவர்சகு வநதி சுத்தமாபையிற சிவனென்ற ஒரு திருமே
மே பிரேரகாண் விககேதுவாக யநதகாய்ச சிவனுக்குளளகா
டம யிருக்குமாதலால் பிரேர காண்டமென்பபெ
தும.

அஃஹேச்சாரணநகாலெனி? சுத்ததததுவங்களி விரு
ப்பார்கள் சிமுனளாரசெய்த க-ஸமததக கிசைய நாலுவாக
காலு மவர்களவாக எறிவை விளக்குமபடி யாதெனில்? நாத
தததுவ மூலாதாரத்தை யதிட்டி ததுக்கொண்டு குக்கு உயினை
யும், விததுகத்துவ நாபியை யதிட்டி ததுக்கொண்டு பைசநதி
டையும், சாதாககிய மிது ததை யதிட்டி ததுக்கொண்டு மத்தி
மையையும்.

வைகரிவிருவிதமார். அஃநாவது? தனசெவிக்குக் கேட்
குமதாயும், பிறாவெவிககுக் கேட்குமதாயும்.

இதின முத்தினத்தை யீசுரதத்துவங் கண்டத்தைப் பொ
ருத்திப் பிரேரிக்கும்.

மற்றத்தைச் சுத்தவித்தை மூகத்தைப் பொருத்திப் பிரேரி
க்கும் எனவறிக.

உ—சூத்திரம். அத்வித இலக்கணம். ககஅள்

இக்கருத்தைப்பற்றிச் சார்புதூலாரும் “இத்தகைமை யி
 நறையருளா லுயிரதியு மறிவுக் கீடாக வாடாதே யீரிரண்டி லு
 னாதத, விததைமுத் லைவரால் விளங்கு ஞானம்” எனறனர்.

சுவப்பிரகாசம் - பொது - உள், செய்யுள்.

மற்றது போ மிச்சிராசுவாவாகிய வேழு தத்தவத்திற்
 ககாண்டம பொருநதப்பட வானமாக்க்குப் போக
 தரைக கொடுத்தப் புசுடிககையாற் போ
 ககாண்டமெனப் பெயராயிற்று. போகசயிசுதிரு காண்ட மெ
 னபாரு முளர்.

அநதமி லணுக் அசுதநாத்வாவாகிய விருபத்து நாலு
 கருக்குப் போக மளவிநந வானமாக்க்குப் போககிய
 கிய ககாண்டமா மாகிய வத்துககளைப் புசிப்பிக்கப் படுதலா
 மே. ற் போககியகாண்டமெனப் பெயராயிற்று
 ள-று.

அநதமி லணுககட கெனபதனை யிருபாலுங் கூட்டுக.

பிரோகம்-ஏவுதல், போகம்-போசனம்பண்ணு றது, போ
 க்கிழம் - புசிககப்படும் வத்துககளை, இவை வடமொழி.

இதற்குச் சிந்தியாகமத்தினதிக.

பஞ்சராத்திரி பிரகிருதி மடடமைபாதோ! மூப்பத்தாறுத
 த்தவம வேண்டுமோவெனன? காலநியதியினிப போகங்களை
 ப் புசிக்கப்படாநாகையாலும், அதனைப் புசிக்குமிடத்தப் புசிப்
 பதொன்றில்லாதபோது கணமபலம் புசிககப்படா நாதலால்
 அதனைப் புசித்தெதொலைநதாலொழிந்த முத்தி கூடாதுகாண்;
 ஐதலாற் தததவ மூப்பததாறுஞ் சைவாகமத்திலொழிய மற்
 தச் சாத்திரங்களி லில்லெனவறிக. (எய)

கக்அஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகும்.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் தத்துவ முப்பத்தாறில் சுத்தம் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனறு மூன்று வகையும் பிரேரக போகஜயித்ரு போகய காண்ட மென்பது முணர்த்துகல்.

ஐந்துசுதகத்தின ழேழுசுத்தாசுத்தம் மசுத்தத் தந்திடும் புமாணகி ழெண்மூன்றாய தத்துவஞ் சீவர்க்கு வந்திடும் - சுத்த தத்துவ மைநதுக்ருவ் கீழாகசு சுத்த மாயாகாரிப நேகாதிசு ழையுடைய அநர்கேசுரராலே, அசுத்தமாயிலே மாயை கா லம நியதி கலை வித்தை ராகம் புருடனெனறு மேழுசுத்தவமு ந்தோணி; சுத்த மாயாதத்துவங்குளிலே பிரேரிககப்படு கையால் சுத்தாசுத்தமெனறு பெயராம். புருஷதத்துவத்துக் கீழாக விதினிலே வியாபிக்கப்பட்டதா யிருபத்தாறு தத் துவங்களுண்டாம். இவ்வாறிகுத முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஜீ வானமாவக் குண்டாம்.—

பிரேரகாண்ட மருவுபோக சயித்திரியத்தோ டத்தமி லணு க்களுக்குப் போக்கியங் காண்டமாகும் - இநது மூன்றுவகையு ம் சகலான்மாக்களுக்குச் சுத்த தத்துவ மஞ்சும் பிரேரகாண்ட மாம், சுத்தாசுத்த தத்துவமேழும் போகஜயித்ரு காண்டமா ம் போகசயித்ருவாவது புசிப்பிக்கிறது. ஆனம தத்துவ யிருப ததினிலும் போக்யகாண்டமாம்.

பிரேரகமாவது ஒரு மரப்பொம்மைக்குக் கயிறுகளைக்கட் டிச் சூத்திரிக ளுடமொப்போல் அசுத்த மாயாதத்துவங்களை சுத்தமாயா தத்துவங்குளிலே துடக்கிச் சிவனுடைய சத்தி யானது சேஷ்டிப்பிக்கிறது.

போகஜயித்ரு காண்டமாவது ஆன்மாவக்குச் சகாயமாய் நின்று போகத்தை யுண்டாக்குவது:

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககடிசு

போக்கியமாவது புதிக்கப்படுவதாயிருப்பதுவே.

இவ்வாறு சகலர்க்குக் கண்டு கொள்க வென நிதன்பொருள்.

—
ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

தத்துவங்களினது ஸ்வரூபஞ் சொல்லுகின்றார்

ஐந்த சூத்தம் - சிவதத்துவ மைந்தம் தங்களிடத்திருப்போரக்கும், இங்கு மியோகிக்குமொரு பிரகாரம் சாவஞ்ஞாதவ சர்வ கர்த்திருநுப சிவதத்துவ விளக்காதலால் பவித்திரம்,—சூத்தத்தினு கீழேழ - கலாதி பிரகிருதி அசுதம வித்தியாதத்துவ மேழுவ் கிருகிருஞாதவ கிஞ்சித கர்த்திருத்தவ மோக விளக்காதலால்,—சூதகாசூத்தம் - பவித்திராபவித்திரம். (வித்தியாதத்துவத்தின் மாபையைக் கூட்டிப் பிரகிருதியைவிட்டுரைப்பாருமுள், அப்படிச் சொல்லில் காரண தத்துவ காரியத்தவ சாங்கரியம் வரும.)— அசூத்தந் தாத்ரிம புமான கீழென்முனரூப தத்துவம் - புருஷத்தத்துவம் பொருந்திய பிரகிருதி தத்துவத்துககு கீழ் ஆன்மத்தத்துவ மிருபத்திலுங் கிருசித் சிற்போதகமானாலும் வெகு மோகாதலால் அசூத்தம். மூவாககத்துட் சிவதத்துவ மைந்தம்,—சீவர்க்கு-ஆனமாவுககு,—பிரேரகாண்டம் வந்தமே - பிரணவ கலாபஞ்சக வாக்குபஞ்சக ஸ்வரூபமாயிருந்து, அசூத்த தத்துவங்களை முஹமையிற் செலுத்தற் கொதகாகப் பொருத்தம். (வித்தியாதத்துவமேழும் ஆன்ம தத்துவ மிருப்பதினாலும்),—மருவு போகசயித்திரியத்தோ டந்தயிலணுக்களுக்குப் போக்கிய காண்டமாமே - ஞாசமில் லானமாககளுக்கு முஹயிற் பொருத்தம் போகசயித்திருவென்று சொல்லப்பட்ட புதிப்பிக்கி

னற கொத்து, அதனோடு போக்கியமென்று சொல்லப்பட்ட
புசுககப்படுகின்ற கொத்தெனறத் தானேயாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இதத்தவ முப்பத்தாறனுள், முன்னேதம் நடுவனே
மும் பின்னிருபதது நானகும் முறையே சுதந்தம் யிசுரம அசுத
தமெனவுட, பீரேரகாண்டம போகசயித்திருகாண்டம போக
கியகாண்டமெனவுய காரணக குறிபெறறு, முதத்தபபி மெ
னபநாம்.

முன்னைய வைத்துரு சுதந்தமனை மேறகூறிப்போந்த
மையின னாண்டனுவித்தொழிந்தாரா

போகசயித்திருவெனனும் வடசொல்லிநு னுரமும அத
னோடென்பதனான அனசாரிபையும விகாரத்தாற ரெககன.

அது பகுதிப்பொருள விசுதி

இவை காரணக குறிபாமாறு உப்த்துணர்ந்தகொளக.

இதனானே அம்முப்பத்தாறு தத்தவமும முவினமாதல்
கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலுந் தத்தவ முப்பத்தாறு முன்று காண்டமாயிருககு
மென நருளிச்செய்கிறார்.

ஐந்துசுத்தத்தின கீழே முசுத்தாசுத்தம் - சிவ தத்துவங்க
னோன்று சொல்லப்பட்ட தத்துவங்க னோதுகரும் சுதத்தத்த
வங்கனென்றுபெயர். இதற்குக் கீழாகச் சொல்லப்பட்ட விதநி
யாதத்துவங்க னோமுல், அசுத்தாசுத்த தத்துவமென்றுசொல்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககசுக

ஸ்ப்பம்,—அசுத்தந்தந்திரம் புமான்டி மென்முன்றாய ததது
 ழம் - இதை தததுவக ளேமுகுகழீழாக மூலப்பிரகிருகியி
 ளேநினறுத் தோனறாநினற ஆனமதந்தவ மிருபத்தநாலும் அ
 சுதத தததுவமென்று சொல்லப்படும இவைதா னேதுகர்ர
 ணமாகத தோனறினனெனில்?—ஓவர்க்கு வந்திரும் - ஆன
 மாக்கள கணம் புசுககை காரணமாகத தோனறினநாம,—
 பிரேரகாண்டமருவு போகசயித்திரிபத்தேகா டநதமீலனுநகளு
 க்குப் போக்கியகாண்டமாமே - இப்படி எண்ணிறகத வானமா
 ககளுக்குமே பொருகசுபபட விநநச சுதகதததுவம் வித்தி
 யா தததுவகஸ்ப பிரேரிககையால் பிரேரகாண்டமென்றும்,
 சுதத தததுவககளாலே பிரேரிககபநிகையாலும் அசுதசுமா
 டையிற றேறதமகையாலும் சுததசுதகமென்று சொல்லப்ப
 புகிற வேழுகும் போக சயித்திரிப காண்டமென்றும், பிரகிருகி
 யிற றேறதமகையினுலுரு சகலகருத தனுகரண போகமா
 கையினுலும் அசுதத தததுவமென்று சொல்லப்படுகிற விருபத்
 துநாலுசுகும் போக்கிய காண்டமென்றும் பேராம

இதனும் சொல்லியது, ஆனமாககள கணமததைப் புசு
 க்கைகருச் தததுவ முப்பதநாறுமாய், பிரேரகாண்டமென்றும்
 போக சயித்திரிப காண்டமென்றும் போகசய காரணமென்
 றும் மூன்று வகைப்பட டிருக்குமென்னு முறைமை யறிவித்
 தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஐத்த சுத்தத்த - இதகத்தவ முப்பத்தாறணர் முன்னீ
 ித்துஞ் சுத்தமெனயும்,—அதனகிழே முசுத்தாசுத்தம் - அதன்

கீழாக நடுவணேழு மிச்சிரமெனவும்,—புமான்டீழ் எண்மூன்
 ருய்த் தந்திடுதத்துவ மசுத்தம் - புநடகததுவததின கீழா
 ட்பின் னிருபத்தினுன்காகந் கரப்படுத தத்துவம் அசுத்தமெ
 னவும்,—சீவர்க்கு வந்திடும் பிரேரகாண்டம் - உயிரக ளனுப்பி
 த்தற்கேதுவாக முறையே பிரேரகாண்டமும்,—மருவுப்பாக
 சயித்திரத்தோடு - பொருநதினற போக சயித்திரகாண்டத்
 தோடு,—அச்சமி லணுகளுக்கு - எண்ணிலாக வுயிர்க்கு,—
 போககியகாண்டமாமே,—போககிய காண்டமெனவும் காரண
 க்குறிபெற்று முததிறப்பிடம்.

இதனானே யம்முப்பத்தாறு கததுவமு மூவினமாதல்
 கூறப்பட்டது.

மறைஞானநேசிகர் உரை.

இத் தத்துவசுத்தம் பதி முசலிப பொருளிடத்த
 முண்டென் றுணாததுகூர்.

தத்துவ ரூபமாகுந் தருமரு வருவமெல்லார், த
 த்துவந் தூலசூகக பரங்களு மாடுநிற்குந், தத்துவந்
 தனனிற்சாரு மணுக்கள்சா தாககியத்திற, தத்துவஞ
 சத்தஞ்சாருஞ் சகலமுந் தத்துவங்காண். (எக)

(இ-ள்.) தத்துவ சிவன தாக்கண்பாற் றரப்படாநின்ற வ
 ரூபமாகுந் ருவமாகிய சிவஞ் சத்தி நாதம் கீத்துவும்,
 தருமரு வு உருவமாகிய ஈசுரண முசலாயினவெல்லாந்
 ருவமெல்லாம் தத்துவமெனப் பெயர்பெறும்.

தத்துவத்துவ தத்துவங்கட்குக காரணமாகிய பிரதிரு
 சூக்க பரங்களு திமாணை அசுத்தமாயை சுத்தமாயை மூதின்

சுருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககசூர

மாகிநிற்கும். ஹ மடையே துலமெனவுஞ் சூக்குமமென
வும் பரமெனவும் பெயர்பெற்று நிற்கும்.

இவற்றுட் டீலமாவது- புருடனுக்குப் புத்தியாகிய டோக்
கியதையுண்டாகுவது முக்குணமே வடிவாயிருக்கிற பிர
கிருதியெனவறிக.

சூக்குமமாவது - ஆனமாககள் போகும் புரிக்கிறதற் கேது
வாய் பிரிக்கப்படாத கலாதி தத்துவங்களுக்கும் பிரகிருதியு
குச் சீமுள்ள புயனத்திலிருக்கும் ஆனமாககளுக்கும், அதற்
குமேலுள்ள வானமாககளுகுச் காரணமாயிருக்கிற மாய
யெனவறிக.

பரமாவது - விதிகேசர் முகலாயினர்களுத தனுவை யுன்
டாகருதற்குக் காரணமாய் மந்திரங்களுக்கும் பிறப்பிடமாய்
நித்தியமாயிருக்குச் குண்டலியெனவறிக.

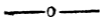
தத்துவந தன சிவமுதலிப தத்துவங்களுட பிரளயகால
ளிற் சாரும் மளவு மழிபாதிருதகலா லகற்குத் தத்துவ
சத்தம் பொருத்தம்

அறுக்கள் சா மந்திரங்களி னிடத்துஞ் சதாசிவ மூ
தாக்கியத்திற் ற த்தியிடத்துந தத்துவ சத்தம் பொருத்தம்.
தத்துவ சத்த கு
சாரும்.

சகலமுந தத் நிட்களமாகிய சிவமும், சகலா நிட்களமா
துவங்காண். கிய சதாசிவமூர்த்தியும், சகலமாகிய மகே
சுரமூர்த்தியும், ஆனமவர்க்கங்களும், பாசங்
களுமாக விலையெல்லா மழிபாம லுன்மையான வத்துவாயி
ருக்கையாற் றுதத்துவசத்கஞ் சொல்லப்பெறும் ௭-று.

இதற்கு வரதுள சுததாக்கியயினு மதங்கத்த மிரத்தி
னத்திரயத்தமறிக. (௭௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

இதவுந் தத்தவங்களுடைய லக்ஷணம் உணர்த்துதல்.

தத்தவருபமாகுந் தருமுருவருவ மெல்லாம - உண்டாகக் பட்ட ரூபங்களு மருபங்களுந் தத்தவங்களினுடைய ஸ்வரூப மாம் அவையாவன? பிருதுவியாதி நாலுபூதங்களும் ரூபங்கள, லுகாசாதி தத்தவங்க ளெல்லா மருபம் அருபமெனறது § அஸ்மகாதி பாக்கீபேநதிரியா கோச்சமாயிருகையால் —

§ அஸ்மகாதி பாக்கீயேநதிரியா கோச்சம - நாடமுதலான வர்களுந் பாக்கீயேநதிரியத்தகு விஷய மாகாஹு

தத்தவந் தூலகூக பரங்களுமாகிநிற்கும் - புவநாதார மாகிய சாதாரண தத்தவங்கெல்லாம ஸதுலமாகவும் பிரதிபாக நியமமாகிய தத்தவங்களு குகருமாகவும் நிரகும் + சித் சமகலிதமெல்லாமல் ஜடத்துககு சேஷ்டையிலுந் தாகையா லிந் தத்தவாபிமாவிநளாய்த் தத்தவ நாமங்களுமா யிருக்கற தேவகைகா பரமாகியு நிற்கும் —

+ சமகலிதம - சூழ்ப்பட்டது.

கத்தவங்கணநிற்சாரு மணுககா - இந் தத்தவங்களிலே ஜனமாக்கள தங்கள தங்கள் கணமததுக் கீடாகப் பொருந்தி ஜீவீப்பார்கள —

சாதாக்கியத்திற மத்தவ சதகளுசாரும் - ஜனமாக்களுக் குப் பொருந்தும் தத்தவம சாதாக்கிய மாவே. மேல் சத்தி சிவதத்தவங்க ளிரண்டும * பிராப்பியமொழிப + சோதகிய மல்லவோ வென்னில்? —

* பிராப்பியம் - அடையத்தக்கது + சோத்யம் - சோதிக்கத் தக்கது.

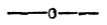
தவொரஜஸுக்ஷரஞ்சொ மண்ணாயிவி தவிசுமொ || ௪
 யொய்யுத்த ஹவெடிநடுசு யாவரணஸுஜி கடு க
 ளுநொடிக ஸங்காஸம் கஸுஹஜவஸுனிவ || தசு
 ஸெஹமவாநு ராமொ ஜவாகஸுஹ ஸுனிஹ | ர
 ஜநஸுவுதகூநாஜபு யெய ஸுஹுரய || ததெ
 வவாஸுஹொஜெ யஸுஜு மண்ணுஜித | சுதஉள
 யுஹ ஹவெடிநடு விடிவாணஸுஜி கடு || ஹு
 யெகஸுங்காஸம் கவிவாஜகரபு || தஸுஜெ
 தாவிடிவா வுவிநீகிஸுரஞவீனி || ஸுயா ஸு
 ஸுஸா ரஹஸுவுடிநீ | ஜணொயாஸு ஹு
 யுநொவொயதெகூணா || ஸா ஸு ஸு
 ஸா ஹுயெகஸுஸுயா | சுயொய்யுத்த ஹ
 ஹுக்கொவரணஸுஜி தடு || ஸுதவீதாஸு
 ஹு கவிவாஜகரபு || தஸுஜெ
 விசுஹுநொஹுவிநீ || விசுஹு
 விசுஹுஹுயா | சுதஉள
 காலாடிவரணம்ஹ | ஸுதவீதாஸு
 நஸுஜெ || தஸுஜெ
 வுஜநாந்தகுக | ஹு
 ஹுஸுஸுதாரக | சுயொய்யுத்த ஹ
 ஜாயாதகஸு ஸுஹு || ஹு

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கககூக்

ரிதாவஸிபுஹ || தஸுபுஜெபுவிதாபெவி ஜாடா
 துவஹாஸுவிணீ | யாபாவிஜாஹிதம் கபுசுஹ்
 ஜமசுஸூவாஜமஜி || சுபொயபுதஹவெடிநபு சுவி
 டுபாதசூம் டிபாநந | பாபிதீபுஹ்ஹஸ்காஸம் சிபுதி
 சுபீதம் ஸுஹிஜுஹ || தபுவிடிபா விஹ்ஹிபா வடி
 ஸாமஸிபுஹ | ஸுஹிபாபிஜுஹாஸுஹ்ஹாபுவி
 ஹீஸவபுசொஹ்ஹிஹ்ஹிபுபுதஹவெடிநபுசு
 விடிபுஸாபாஸணபுஹ்ஹ || ஹிபுபாவகவணபுஹ்ஹி
 ஹிபுஹ்ஹுதஹிஜுஹ || சுபொயபுதஹவெடிநபுசு
 ஸுஹிபுபுபுபுபுபுபுபு || ஸுஹிபாவபுபுபுபுபு
 ஸுஹிபுபுபுபுபுபுபு | தபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபு
 தபுபுபுபுபுபுபுபு || ஸுஹிபாவபுபுபுபுபுபு
 தபுபுபுபுபுபுபுபு || ஹி.

மேல் பித்தநாதங்க ளிரண்டிற்கும் சந்தியும் சிவமுமென்
 பது சித்தம்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

காரணப்பொருள் காரியப்பொரு ளிரண்டினுள் தத்துவச்
 சொல் நடகருமென்று சாந்துகின்றார்.

- அருவச் தருமுருவம் - காரியப்பொருள்,—
- சுருவம் - காரணப்பொருள்,—
- எல்வாம் - இவைகளைவ்வாம்,—

தத்துவ ரூபமாகும் - ஸ்ரீமன் மதங்காதிகளிற் சொன்ன படி தத்துவ லக்ஷணத்தையுடையவாம்,—

தத்துவந தூல சூகசு பரங்க்ருமாகி நிற்கும் - அவற்றுள் பாசத்தத்துவந தூலம், பசு தத்துவந சூக்குமம்.

மகாமாயா பாசத்தத்துவநைக் குறித்துப் பசு தத்துவம் தூலம்.

பரமல வாசநூ மணப்புற்ற சினமாத்திர பசுத்தத்துவநைக் குறித்து மகாமாயா பாசத்தத்துவம் தூலம்.

பதிசுத்தூம பரம்

மலம் பசுத்தத்துவந துட்படுததிப் பசுத்தத்துவமென்று பகரப்படும்.

கனமம பாசத்தத்துவந துட்படுத்திப் பாசத்தத்துவமென்று பசுரப்படும.

திரோதான சத்தியு மப்படி படுததி உப்படிப் பகரப்படும்.

அனுகிரக சாதி பதிசத்தவத்துட்படுத்திப் பதிசத்தவமென்று பகரப்படும்

இந்நான்கும் சுவநநநிரத்தவங்களாய்ச் சொல்லப்படாது.

பின்னநதத் தத்துவங்களும் காரணகாரிய ரூபங்களாயிருக்கும்.

அவற்றுள், நிமித்தகாரண ரூபபதிபாகிய வநூதிமுக்க ஆதிமுத்த சிவத்தத்துவ விருமுப்பேத தத்துவத்துக்கு அநிகார சிவத்தத்துவம் தூலம், போக சிவத்தத்துவம் சூக்குமம், இய சிவத்தத்துவம பரம்.

முதற்காரணமாகிய மகாமாயா தத்துவத்தினுள் தூல சூக்கும பரங்க்ருமப்படியே அநிகார முதலி லயாதந பேதகாரியம்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௦௧

பிரகூதிப் பிரவிர்த்தி நிவர்த்தி, பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திக்குறிக்க ளா லறிக.

திரும்ப முதற்காரண மூன்றினுள், பிரகூதி தத்துவம் னூ லம், மாயாதத்துவம் சூகசூமம், மாமாயாகதத்துவம் பரம்.

காரிய தத்துவங்களுக்கூள், ஆணம தத்துவம் னூலம், வி த்தியாதத்துவஞ் சூக்சூமம், சிவாதத்துவம் பரம்.

பசு தத்துவங்களுக்கூள், சகல பசு தத்துவம் னூலம், பிர ளயாகலா பசு தத்துவஞ் சூக்சூமம், விஞ்ஞான கலா பசு தத் துவம பரம்.

பதிகத்துவம் மூன்றினுள், அபர முதத பதி தத்துவம் னூ லம், ஆதி முதத பதி தத்துவம சூக்சூமம், அநாதி முத்த பதி தத்துவம் பரம்.

அநதரங்க விசாரத்தினு ளாதி முத்த பதிகத்துவமும் ப ரம் ஆகலால், அபரமுத்த பதி தத்துவத்துக்குள், மநதிரமகே ஸ்வர தத்துவம னூலம், அணுசகாசிவ தத்துவம சூக்சூமம், அ நாதிமுத்த ஆதிமுத்த பதித்தத்துவ மிரண்டிம பரம்.

சரீரம் மூன்றினுள், பவுதிக சரீரம் னூலம், அசுத்தபுரி யட்டகசரீரம் சூக்சூமம், சுத்தபுரி யஷ்டகசரீரம் பரம் —

தத்துவந தனவிற்சாரூ மணுங்கள் சாதாக்கியத்திற் தத் துவஞ் சக்கஞ்சாரும் - தத்துவ முதலிய ஷ்டதத்துவாவைப் பொருந்தும் சகாசிவ தத்துவத்திலிருக்கு மீசானுதி மக்திரங்க ளும் தத்துவமென்று பெயர் பெறும்.

சகலமும் தத்துவங்காண் - இப்படி எல்லாப் பொருளும் தத்துவ தாத் துவிகங்களா யிருப்பது காண்பாயாக.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அருவு முருவு மருவுருவுமாயுள்ள காரியப்பிரபஞ்ச மனைத்து
ம் இதத்தத்துவ வடிவேயாம் இம்முப்பத்தாறுநூலத்தத்துவ
ஞாஞுக்கும தத்துவம் அதிஞுக்கும தத்துவமென ஒரோவொன
றுமூவகைப்பட்டுப் பொதுவும் பொதுச்சிறப்புஞு சிறப்புமாய்
நிற்கும். இதனைமையவாய தத்துவங்களை யதிட்டிக்கும அஐ
பக்க சம்புககத் ததிடுதய்வகளும் அவ்வத தத்துவப்பெயர்
பெறுமாகலான, எல்லாப் பொருளையுந தத்துவங்களின வைத்
துக காண்கவென்பதாம்.

எனவே, இத்தத்துவ முப்பத்தாறு முணாநநானுக்கு எல்
லாப்பொருளும் இனிது விளங்குமென்பதாயிற்று.

இச்செய்யுளிற கூறிய பொருளனைத்தஞு சிவாகமஞ்சளின
விரித்தணாநதுகொள்க.

இஃசுநியாதார தத்தமக்கு வேண்டியவா நெல்லாமுரை
ப்ப.

இஃசுனை தத்துவங்க ளொருதலையா னுணரற்பாலனவெ
ன்பது கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

முன்சொல்லப்பட்ட தத்துவ முப்பத்தாறுமே சகலமு மெ
ன்றருளிக் செங்குறர்.

தத்துவருபமாகும் நருமுருவருவமெல்லாம் - டீரபஞ்சத்
தினுண்டாகப்பட்ட ருபா ருபங்களெல்லாந் தத்துவருபமாயி

ருக்கும்,—தத்துவந் தூலகுக்க பரங்களு மாகிநிற்கும் - தத்துவந்தான தூலாசாரமும் சூக்சமும் இவையிற்றினை மேலான பரமுமாயிருக்கும்,—தத்துவநதன்னிற்சாரா பணுக்கள் - மூலகைப்பட்ட வானமாக்களுந் தத்துவங்களிலே டொருந்தி நிற் கும்,—சாதாக்கியத்திற் தத்துவசதாஞ்சாரமும் - இந்த வான மாககளுக்குச் சாதாககியத்தினாலே டிரோகப்படுகிற புருடதத் துவம் பொருந்துலல் ஆன்மாவுக்கும் புருடனென்று பேரா ம்,—சகலமுந் தத்துவங்காண - அநுபம் உநுபம் அருபாருபம் ஆ னவைபெல்லாம் தத்துவமெனறே சொல்லப்படும.

இதனாற் சொல்லி பது தத்துவம் உநுபம் அநுபம் தூல சூ க்க பரமா யிருக்குமென்றும், ஆனமாக்கள புருடதத்துவத்தைப் ப்பொருந்நிலை புருடனென்று ஆன்மாவுக்குப் பெபருண்டா மென்றும், ஆகையால் சருவமும் தத்துவமெனனு முரைபையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

சருமருவுருவமெல்லாந்-தரப்பட்ட அருவு முருவும் அருவு ருவுமாயுள்ள காரியப் பிரபஞ்சமனைத்தும்,—தத்துவ ருபமாகும் - இதத்தத்துவ வடிவேயாம,—தத்துவந் தூலகுக்க பரங்களு மாகிநிற்கும் - இம்முப்பத்தாறந் தூலதத்துவந் சூக்சமும் தத்து வம் உதிசூக்சமும் தத்துவமுமென வொரோவொன்று மூலகை ப்ப்பட்டுப் பொதுவும் சிறப்பும் பொதுச் சிறப்புமாய் நிற்கும்,— தத்துவந் தன்னிற்சாரமும் - இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை யதிட்டிக்கும்,—பணுக்கள் சாதாக்கியத்திற்-பணுபுக்க சர்ப்பு புக்கத் திதிதெய்வங்களும்,—தத்துவந் சத்தஞ்சாரமும் - அருவு

தத்தவப் பெயர்பெறு மாகலான்.—சகலமுந் தத்தவங்காண் - எல்லாப்பொருளையும் தத்தவங்களின் வைத்துக்காண்க.

எனவே இதத்தவ முப்பத்தாறு முணாத்தானுக் கெல்லாப்பொருளு மினிது விளங்கு மென்பதாயிற்று.

இதளுனே தத்தவங்க ளொருதலைபான உணரற்பாலன வென்பது கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

—ॐ॥—

மேற் தத்தவங்க ளொடுவகு முரைமை யுணர்த்துகொர்.

தத்துவ மெண்மூன்றுளுசென் றுன்மதத் துவத் தொடுவரும், வித்தையி லொடுவகுமாறுளு சிவத்தினி லொடுவகுமூன்று, நித்ததத் துவம்மூன்று மென்ப ர்க ளிரண்மிரின்ற, சத்தமாளு சிவத்தொடுவகுந் தோற்றமு மிதுபோலாகும். (௭௨)

(இ-ள்.) தத்துவ ஆனம தத்துவமென்று சொல்லப்பட்ட மெண்மூன் விருபத்தாலுங் காரணமாகிய பிரகிருதி றுஞ்சென யிலே யொடுங்கும்.

முனம் தத்தவத் தொடுங்கும்

அஃகாவது? சந்தத்திலே யிருகியும், இரசத்திலே யப்புவும், ரூபத்திலே யக்கனியும், பரிசத்திலே வாயுவும், சத்தத்திலே யாகாசமும், இந்தத் தனமாத்தினாகள் தாமகாங்காரத்தம், வாக்காதிக னீந்தம் ராசதாங்காரத்திலும், சோத்திராதிக னீந்த மனமுஞ் சாத்துவி தாங்காத்திலும், இம்மூலகூட யக

உ—சூத்திரம். அத்வீதஇலக்கணம். ௧௨௦௫

ங்காரம் புத்தியினும், புத்தியுஞ் சித்தமுங் குணவடிவானவைக
ளவ்வியத்தத்திலே யொடுங்கும்.

விததையிலொ வித்திபாதத்தவமென்று சொல்லப்பட
டுவருமாறும ட வாறுதத்தவமு மாயையி லொடுங்கும்.

ஊஃதாவது-அராகம் விததையினும், அநகவிததை கலையி
னும், அககலையுத காலமு நியதியு மாயையிலு மொடுங்கும்.

சிவததினிலொ சுத்தவிததை யீசுரஞ் சாதாககியமாக
டுவருமுன்று மூன்றுதத்தவமுஞ் சிவதத்தவ மென்றம
பெயரையுடைய வந்தவிதிலே யொடுங்கும்.

நிதத தத்தவ இருதமுன்றுஞ் சிவனுதகுத காரிபபடாட்
மிம்முன்று மென டா லதிட்டி ககப்பட்டிருக்கிற விசகிரகந
பர்கள களாகையா விதனையு நித்தியமென்று சொ
ல்லுவர்கள்.

இரண்டு நின்று பாரிசேடத்தால் விநது நாதநக ளிரண்
சுத்தமாரு சிவத டுஞ் சுத்தமுமாய் நிததிமுமா யழிபாமலி
தொடுங்கும் ருககிற குண்டலியிலே யொடுங்கும்.

தோற்றமு மி இப்படிச் சங்காரப்பட்டிருந்த பின்னை
துபோலாகும். யுஞ் சிருட்டிகாலத்திற குடி லையி னின்று
மொடுங்கின முறைமையே நாதமுதற் பிரு
திவி யீராகத் தோனறுகிற்கும். எ-று.

சுறிதாகமங்களிற் சுத்ததத்தவமென்ற வைத்து மொன்
றி லொனறுகத் தோன்றுமென்று சொல்லுமெனவழிக.

இதற்குச் சித்தியத்தம் பௌஷ்கரத்து மறிக. (௭௨)

சிவாக்ரயோகியநுரை வருமாறு.

மேல் தத்துவங்க ளொடுங்கு முறைமை தொகுத்தனர் த்துகூர்.

தத்துவ மென்முன்றுஞ்சென றுன்மதத் துவத்தொடுங் கும - பிருசிவியாதி சித்தமிருன ஆனமததவ மிருபததின ளுத தனசுகுக் காரணமான பிரகிருதியிலே முனகோனநினை வ டைவிலே பொடுங்கும்,— விததையி ளொடுங்குமாறு - புருஷ தத்துவம் தத்துவபஞ்சக சமுதாயமாகையால் அந்த அஞ்சுத தத்துவங்களுடைய வொடுக்கமே அசற்கு வொடுக்கமானபடியி லுலே தனிததுச் சொல்ல வேண்டியதில்லையானது கொண்டு ராகமுதலாகக் காரியமாயை யீராக ஆறுதத்துவங்களும் ஆண வமலததை நீக்கி ஆனமஞானததை பிரகாசிப்பீசுகும் கலாவித் தைகளை ஜநிப்பிக்கையினுலே உபசாரமலத்தை நடத்தம ற ஸ்வரசத்திக்கும் மலமென்று பேராணதுபோல, ஆனமாவின டைய வித்திபா பகவாசசிபமாயிருக்கிற ஞானப்பிரகாசத்த சுகுக் காரணமாயிருக்கையினுலே உபகாரலட்சணமாக வித் தையென்று பேராயுடைய அசுததராயையிலேபொடுங்கும்,— சிவத்தினி ளொடுங்குமுன்று - சுததவத்ததை றஸ்வரம் சாதா ககியமெனனும் மூன்றுதத்துவமுஞ் சிவதத்துவத்திலே பொடு ங்கும்,—நித்த தத்துவமும்மூன்று மென்பர்கள் - வைஷ்ணவர் ளு அப்பிராகிருதலோகம் நித்தியம், அதிலே யிருக்கிற பகவான டைய விக்ரஹமும் நித்தியம், சாயுச்சிய மோட்சமானது அந்த பகவானப்போல வந்தகல்யாணருண சக்திராய் மகாலட்சு மி ிவியதிரித்தமான சர்வபோகங்களும் விஷ்ணு ததல்யமா க வுண்டாயிருப்பதே யென்பதுபோல; சைவ யேகதேசிகளு

ம் சுத்தவித்தை ஈஸ்வரம் சாதாஃகியமெனகிற மூன்றுத்தவ
வமும் நித்தியம், இந்நூத தத்துவேஸ்வரராகிய ருத்திர மகே
ஸ்வர சதாஃவரெனகிற மூன்றுமுத்திகளும் நித்தியம், சாயுச
கியமும் அவர்களைப்போல xஷாட்குண்ய பரிபூரணராய்த து
ல்லியராக விருப்பதே டெனபர்களா. அது சித்தாந்தமல்ல.—
நின்றவிரண்டி சுததமாரு சிவததொடுங்கும் - முனனெடுககஞ்
சொல்லாமலிருந் 5 சுத்திசிவ தத்துவவளிரணமெ சுததமாயை
யெனயும் சாட்சாத சிவாதிஷ்டித மாகையால் சிவமென்யும்
பெயரையுடைய பரவிநதுவிலே பொடுவரும்,— தோற்றமுயி
துபோலாகும் - பிரளயநகந் சிஷ்டியு மியவாரே யாமென நி
தனபொருளா.

¶ அப்பிராகிருகம் - பிரகிருதி சம்பந்தமில்லாதது, § வ்ய
திரிததம-வேறுபட்ட, † துல்லயம்-ஒப்பு, xஷாட்குணணிய
ம்-அறுகுணம்

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

சைவபெளராணிக மதானுசாரியர் மகத்தினுந் சுத்தமா
பாயில் அசுததமாயை பொடுவருனென்று சொன்னதல்லாமல்,
மதரவை சுதத சைவசித்தநகநிகடகு மொத்திருசகும் தத்துவ
ங்களின தொடுககஞ் சாற்றுக்கின்றார்.

தத்துவ மெனமூன்றுஞ்சென றுணமதத் துவத்தொடுங்கு
ம்-ஆன்மத்தத்துவ மிருபத்தினுனாகும் புருஷதத்துவத்தோடு பு
ணரத்த பிரகிருதியெனு மானமதத்துவத்திற் பிரளயமாகும்,—

வித்தைவி லொடுங்குமாறு-கலாதி புருஷதத்துவார்த்தவர
ன்மத்தத்துவ மாறு மாயையிற் பிரளயமாகும்,—

கஉ௦௮ சிவஞானசித்தியார் சுபசூம்.

சிவத்தினி றொடுங்குமுன்று- சுதவிதை யீசுர சாதாக்
கிய மெனகின்ற தத்துவமுன்றுஞ் சுததமாயிற பிரளயமா
ம;—

நித்தத்தத்துவமிமூன்று மெனபர்க-ளிரண்டு நின்ற சுத்த
மாஞ் சிவத்தொடுங்குந-தோற்றமு மிதுபொலாசூம-

சைவபௌரணிக மகானுசாரிபர் மத்தத்துப்பொருள் மு
தலுரைப்பாம.

பிரகருகி அசுததமாயை சுத்தமாயை நித்தியமென்று சா
ககியனமுதலோர்க்கா சொல்லுவார்கள்; அது நமது மதமன்று.

இரண்டிம - பிரகருகியும் அசுததமாயையும் முறைமையிற
சுத்தமாயிற பிரளயமாம்.

உற்பத்தியு றொடுக்கம்போல விநதுவின மாயைடாகி மா
யையி னவவியததம வந்திடுமென்று முனசொன்னபடியாம்.

சுதத சைவசிந்தான தாசாரிபா மத்தத்துப் பொரு ளினியு
ரைப்பாம்.

சுத்தவிதை யீசுரஞ் சாத்தாகிய மெனகின்ற தத்துவ
முன்றும் நித்தியமென்று சைவருட சிவபெயா சாந்துவார்கள்
அது நமது மதமன்று.

பின இம்முன்றும் இரண்டும்-சத்தித்தத்துவம் காரிப சிவசு
தத்துவம் ஆசுவைந்தும் காரணசுதத சிவத்தத்துவமென்று சொல்
லப்பட்ட சுத்தமாயிற பிரளயமாம்.

உற்பத்தியு றொடுக்கம்போல

“ஞானமே யானபோது” சிவனென்பது முதல் முன்சொன்ன
படியாம்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௦௬

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இம்முட்ப்பத்தாறு தத்தவங்களுஞ் சங்காரகாலதத தத்தங் காரணங்களி னொடுவரும்வழி, நிலமுதன மூலப்பகுதியீ ருசிய இருபத்தநான்கு தத்தவங்களுகு சேண்— ருத்திரனா லொடுங்கும், மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறுகத்தவமும விச டையீசராசிய அனந்தரா லொடுங்கும். ஆவற்றினமேலுள்ள சு தத்தத்தவமுடலிய மூன்றுகத்தவமும் இலாதநினிநற சிவ னாலொடுங்கும். ஏனைச சத்திகத்தவஞ்சிவகத்தவ மிரண்டு குததசிவனாலொடுங்கும். இவை புருநம்பவமாநகாலும் அவ்வ வை உவ்வவராலாம். இவரு— சுத்தசிவனாலொருவனே நித்தியன, ஏனைமூவராயு மவ்வாறு நித்தியனொன்பாருமுனா; அஃ துபசா ரமேயென்பதாம்.

மூலப்பகுதிக்குங் குணத்தவத்திற்று தம்முள் வேற்று மை அவவியத்தமாதலும் வியத்தமாதலும் மாத்திரையே யன்றி ஏனையபொலப பரிநாம விசேடமினமையின; அதபற்றி அவை யிரண்டினையு மொன்றாக வைத்தெண்ணினார்.

ஏதப்பொருட்கண் வரும் இன்னருபு ஏனையிடங்களினும் விரித்தகாகக.

ஆன்மாவுக் கடுகெய்வமாகிய தத்தவம் ஆனமத்தவமெ ன உருத்திரனுக்குப் பெயராயிற்று

ஈண்டான்மாவென்றது ஏற்புழிககோடலாற் சகலவர்க் கத்தின மேனிநறது.

தத்தவமென்பது பொதுச்சொல்.

ஆனமத்தவம்வத்தியாதத்தவம் சிவத்தவமென அவ் வங்காரணக்கடவுளர் பெயர் இடைபுறறி அவ்வத்தத்தவங்க

எள

ஒரு மாயின் வெண்பதுணர்த்துவார், அவனாய்வப்பெயரார
கூறினார்.

இனி, நவரதருபேதங் கூறுவான புருஷவாசிரியர், அதற்
கு தோற்றுவாயாக இச்செய்யுள் றாண்டு வைதகாராயினர்,
இயைபுபற்றி 'ஐந்துசுதந்திர' என மூவகைப்படுகதோதிய
செய்யுளி ற பின்னாக வைத்துக் கண்டொள்க.

இரண்டுளே அதததுவங்களைத் தோற்றியொடுக்குங் கா
ரணககடவுளா இவ்வொன்பது வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இத்துணையும் மூன்றங் கூற்றிற் படுமுறைமை யெல்லாந்
தொகுத்துக் கூறியவாறு.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

—0—

முன்சொன்ன தத்துவ முப்பததாறும் ஒரீங்குமுறையற
ளிச்செய்குறா.

தத்துவ மென்மூன்றுஞ்சென றுண்மதத் துவத்தொடுங்
குப் - பிரதிவிமுகல சித்தமீரூன தத்துவ யிருபத்தினுலம் ஆ
னமதத தவமென்று சொல்லப்பட்ட பிரகிருதிதத்துவத்திலே
சென்றெடுங்கும் - விதகையி லொடுங்குமாறும் - புருடதத்து
வ மொழிந்து வித்திமாதத்துவ மாறும் அசுத்தமாயையிலே
யொடுங்கும் - சிவத்தினி லொடுங்குமுன்று - சுத்தவிதகையி
சுரம் சாதாககியம் என்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுதத்துவங்
களும் சிவமென்று சொல்லப்பட்ட விதகையிலே யொடுங்கு
ம். - நித்த தத்துவயிமமுன்று மென்பர்கள் - இரகமூன்று த
த்துவங்களும் சுத்தமாயையிற் றேன்றின வாகையாற் சுத்த
மாயர காரணகாரியங்களுக்குப் பின்னமற்றிருக்கையினுலே வி

த்திபதத்துவமென்றே டெரியோர்கள் சொல்லாநிற்பர்கள்.—இரண்டும் நின்ற சுததமாஞ் சிவத்தொடுவதும்—இவ்விடத்துச் செவித்த விர்தநாதங்கள் இரண்டும் சுத்கமான குடிவையிலேயொடுங்கும்.—தோற்றமு மிதபோலாகும்—தோனறுகிற முறைமையிலும் இப்படி தோனறுநிற்கும்.

இஹைசொல்லியது, தத்துவ முபபத்தாறும் தோணிறன கிரமத்திலே யொடுங்குமெனனு முறைமையறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

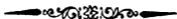
—C—

(இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களுஞ் சங்காரகாலத்துத் தத்தங்காரணங்களி னொடுங்கும்வழி) தத்துவ மெண்மூன்றுஞ்சென்று—நிழமுதன மூலப்பகுதி யீராகிய விருபத்தநானகு தத்துவங்களும,—சென்று ஆனமத்தத்துவத் தொடுங்கும்—சகலவர்க்கத் தானமாகக் கு அந்நெய்வமாகிய சீசண்டருத்திரனூ லொடுங்கும்,—ஆறும்—மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறுசுதத்துவமும்,—விதகையிலொடுங்கும்—விதகை யீசராகிய அநந்தராலொடுங்கும்,—மூன்றும்—அவற்றின மேலுள்ள சுதகதத்துவமுதலிய மூன்றுதத்துவமும்,—சிவத்தினி லொடுங்கும்—இயத்தினின்ற சிவனூலொடுங்கும்,—நின்றவிரண்டும் - ஏனைச் சுத்தித்தத்துவஞ் சிவத்தத்துவ மிரண்டும்,—சுததமாஞ் சிவத்தொடுங்கும் - சுத்கசிவனூ லொடுங்கும்,— தோற்றமு மிதபோலாகும்—இவை புணர்பவம் ஆங்காறும் அவ்வவை அவ்வவரால் ஆம்.—இம்மூன்று நித்தத்தத்துவமென்பர்கள்—இவருள சுத்தசிவ னூருவனே நித்தியன், ஏனை மூவராயு மவ்வாறு நித்தியர் என்பாருமுனர்; அஃதூபசாரமென்பதாம்.

இதனானே யக்கத்துவங்களைத் தோற்றி யொடுக்குங் கா
ரணக்கடவு ளிவ்வொன்பதவகுத்துக் கூறப்பட்டது.

☞ ௨-சூ, ௩-அதி, முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

புறச்சமயமாகப் வுரோகாயதன முதலாயினுர்க்கு
முடச்சமயமாகிய பாசுபத முதலாயினாக்கு
மடையுந் தததுவமீதெனது வரையறுத
துணாததுகருர்.

மொயதரு பூதமாகி மோகினி யந்தமாகப், பொ
ய்தரு சமயமெல்லாம் புகருநின் றிடும்புகன்று, மெய்
தரு சைவமாகி யிருமுன்று மவித்தையாகி, யெய்துத
த் துவங்களேயு மொன்றுமின் றெம்மீதைககே. (௭௩)

(இ-ள்) மொய்ச செறிதலைப்பொருநீதிய பூதவகன் முதலா
ரு பூதமா கமோகினி பென்னும பெயரையுடைய மா
கி மோகி பையீராகப் பொய்பொருநதப்பட்டப புறச
னி யந்தமாகப் சமயங்களெல்லாம், அவரவர்கள் கொண்ட
பொய்தரு சமய கோட்பாட்டையே பரதததுவமெனக் கரு
மெல்லாம் புக்கு தி, இவைபொழிப வேறில்லையென்று சொல்
நின்றிடும் புகன் லிக்கொண்டு; அநதச சமயங்களிலே நின்றனு
று டடிததவாகளுக்க் கத் தநத முததியை யடை
விகரும்.

மெய்தரு சை சத்தியமாயுள்ள பொருளையுடைய சைவ
வமாகி யிருமுன் ம், பாசுபதம், வாமம், வைரவம், மாவிசந
துமவித்தை யா ம், காளாமுகம் எனக்கூறிய ஶுட்சமயமா

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கஉகூ

தி யெய்துகத்த றும்; சுத்தவீத்தை முகலிய தத்துவங்களைப்
வங்களேயும் பொருத்தியிருப்பர்கள்.

ஒன்றுமின் றெ இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த சமயங்க
ம்மிறைககே னைபோலணி பெமது சிதகாநதத்தினி
நனுட்டித்தயாகள முப்பதகாறு தத்துவத்
துக்கு மேற்பட்டிருக்குஞ் சிவமாகையா விது சிறப்புடைத்
து. ஏ-அ.

வியாழபகவான் சொல்லிய வுலோகாயத சாத்திரஞ்
சொல்லும்படி, பிருதிவிமுத னுலுபூதங்கள் கூட்டரவா னுண்
டானவுடலே யானமாவெனனு ஞானத்தினாலே மேலான வா
யுபதத்தை யடைவது மோட்சமெனபர்கள்.

சோதிடாகள், அநதநாலுபூதத்துடனாகாச தத்துவமு முண்
டெனறும், புருடனுமனாதியே காரிய காரணங்களினாலே பிர
வாக மாயிருக்கிற சங்கார பத்தங்களு மனூதி. சரீரத்தினுடை
ய துக்கநீவித்தியினூலும், விசிட்டமான கனமத்தினாலே நல்ல
சரீரத்தையெடுத்த நகத தேகாநதத்திலே தாரகாபதத்தை யடை
கிறதுதானே மோட்சமெனபர்கள்.

சௌள யாமளாதி சாத்திரிகள், இங்ஙசை மைதுனாதியே
புருடனுக் குய்தத பிரயோசனமெனப் புத்திபண்ணி, ஐந்தபூத
முஞ் சுத்தியமெனக் கருதி, அதவே யானமாவெனக் கருதிய
ஞானத்தினாலே யாகாசத்தில் பைசாச பதத்தை யடைவர்கள்.

சிலர், அக்னி சூரியன் இத்திரன் முதலாயினூடையே வழி
பட்டவர்கள் பதத்தை யடைந் தவர்களைப்போல விருக்கின்ற
துதானே மோட்சமெனபர்கள்.

இவர்களுள்ளாரும் பூததத்துவ வாசிகளென வறிக.

மனுமுதலிய பதினூல்வரும் பண்ணின மிருகிவழிநின் தனு
ட்டித்தவர்கள், பூதாண்ட காரணமான தனமாத்நிரைதானே
பிரமமென்னு ஞானமுண்டாகையா லவர்க டனமாத்நிரையை
யடைகறதே மோட்சம.

சைமிஸிபகவான சொன்ன கனமீமாஞ்சகர், ஆனமா
நித்தியமென்றுஞ் சுருதிவிகிதமாயிருக்கற கனமத்தினாலே ஸ்வ
ர்க்காதி போகங்களைப் புசித்திருப்பர். அவாகள நித்திய நைமி
த்திக கனமானுட்டானததாலே பரகதி யுண்டெனகையாற்
றனமாத்நிரை யடைகறதே முத்தி.

இந்திரிய சைதனலியவாதிசள், சரீரத்தாகு வேறயிருக்
கிற விந்திரியமே யானமாவென்னு ஞானத்தினாலே டந்த விந்
திரியத்தை யடைகறதே முத்தி

சிலர், அந்த விந்திரியத்துக்குக காரணமான மனதுதானே
யான்மாவென்னு ஞானத்தா லந்த மனதை யடைகறதே மோ
ட்சமென்பர்கள்.

சிலர், வித்தை மிருகி ராகா துவேஷம் அபிநவேஷம் என
று சொல்லப்பட்ட பஞ்சககிலேச தூடிதமான சித்தந்கானே
சைதனலியங்களி விருபாதிபமாக, நானெனகற பிரத்திடருப
ஞானத்தினாலே சித்தத்தையறிதற ிவகுகறதே மோட்சம்.

அகங்கார சைதனலி பவாதி, அகங்கார வியாபாரமாயி
ருக்கிற பிராணதிபான வாயுககளை யானமாவென்னு ஞானத்தி
னாலே யதனையறிந்து அததத்துவத்தை யடைவதே மோட்சம்.

நியாயவைசேஷிகஞ் சொன்ன அக்ஷபாதர் கணுத ரிவர்
கள், பிரமாணதி பதினூறு பதார்த்த விவேக ஞானத்தினாலு
மகங்கார தத்துவத்தை யறிந்தடைகறதே மோட்சம்.

சுத்தாசொன்ன பௌத்தம், புத்தியினுடைய வியாபார
சொருடமும் புத்தி நிச்சயமாயிருக்கிற ஞானத்தை ஜலப்பிர

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௧௮

வாகம்போல நித்தியமாக வனுபவிசகப்படாவின்ற ஞானசக்தி, சுகதக்கபதிரிச மின்றியே சுகத்திற் சந்ததியே யான்மாவென சநிகையால், இருபத்து மூன்றாக தத தவமாகிய புத்திகததுவமே பிரதானயெனக கருதியிருக்கிற ஞானசக்தி நசிக்கவே மோட்சம்.

அருகசாததிரஞ சொன்ன அருகதேவன, ஆதிசுதசூயிருப்பனென்று, சீவனென்பதொரு பகராதத மனதுபாகவுடையமோகம அநசராடம கோத்திரம் நாமம் ருபுஷ்யம வேதநியம் சரிசூரூவர்ணியம ஞானூவர்ணியம என்று சொல்லப்பட படபேதங்க ளெட்டினுங் கூடியிருசகுரெனறும்; இந்தக கோடங்கள சாரசின சிலாசபனுளிபான தபசுகளாற் போகப்பொன்னெயில்வட்டச ரெப்படியிருப்பனென? இருபுச் கூட்டுசுகுளனே சுகாகருமிககை யிருந்தபோது நீருககுள்ளே மீழுகதும், உலீவில்லாதபோது மிசசகுமாறுபோல அப்பொழுது கருகளைப்போலப் பங்கங்களை விடப்படுவன இவ னனேகாசிகவாதியாகையால் இப்பொருள்களுண்டோ வில்லையோவென்று கேட்டால், உண்டெனவு மில்லையெனவு மாமென்று சொல்லப்படாதெனறும், உண்டென்றுஞ் சொல்லப்படாது இல்லையென்றுஞ் சொல்லப்படாது உண்டென்று மில்லையென்றுஞ் சொல்லப்படாதெனவுமாம் என்றுசொல்லும். இப்படியே பீத்தபநியாகிற வத்திரத்தையு முடையனாக குணசத்தவத்தககுமே லுண்டான போகமவனுக் கில்லாதபடியாலே குணசத்தவத்தை உடைக்கே மோட்சம்.

உலோகாயதம் பௌத்தம் ஆருகதமாகிய மூன்றும் வேதத்துக்குப் புறம்பாகையான முத்தகண் வைத்தார்

மீமங்குச்சகம் நியாடவைசேடிகம் சாங்கியம் பரதஞ்சலம்

பாஞ்சராத்திரம் வேதாந்தம் இவ்வாறும் வேதசம்பந்த மா தலாற் பின்னற் கூறி ஓர்.

பகருசலிபகவான சொன்ன பாதஞ்சல சாத்திரம், பிரகி ருதியும் பிராகிருதமும் ஆனமாக்களும் பகதமோட்சமா யிருக் கும, இங்குநான தகாலு மாதிரிபாகமும் யோகபரிபாகமு மெ னது மிருபகதாலு தத்துவமாக லீசுரனெருவனுன. இவனுக் கானமாக்களிற் காட்டில் நினமலமான சித்தமென்று பெயரை யுடைசகாய், கேவலஞ சாததுவிகமான விசுகரகததை யுடை யராய், ஆனமாக்களாகு ஞானேபதேசகரா யிருக்குமென நறி ளையே முதலிடாதலால், புருடதத்துவப் பிராப்தியே பின்னற் கூறினொன வறிக

வாசுதேவா சொன்ன பஞ்சராத்திரம், குணத்தத்துவத்து க்குமே லிருபத்தஞ்சாக தத்துவம வாசுதேவனென்ப தொருப தார்த்தமே பகதத்துவம, அககப் பகதத்துவத்தினின்றுங் கிருட் டிணை அனுருத்தன மகாதத்துவசன இளைக்கனெயன என்று நாலு கூட்டமாக ஜகதையுண்டாகுகிற நிமித்தமாகப் பிறக் கும. இந்த நால்வராலுஞ் ஜடமாயு மஜடமாயும் வருகிற விநத வத்தகுகளெல்லாஞ் கிருட்டிப்பபிம். அந்தப் பிரகிருதியைச் சி ததுக்கு மசித்தகுகும் வேறுகவறிக தந்தச் சாததிரகதினவழி திக்கையை ப்லபற்று காராயனைப் பூசைபண்ணி யகதச் சொ ருபத்தினே லயிக்கிறது மோட்சம்.

கபிலாசொன்ன சாங்கிய சாத்திரம், பிரகிருதி நித்தியம் அவ்வியாபகஞ் ஜடரூபமா பெல்லாததகுகுங் காரணமாய் சதத்துவாதி குணங்களின் சாம்யமான வவதர மூர்த்தமாயிரு க்கும் பிரகிருதியிற்காட்டி. லனனியராய் நித்தியராய் வியாபக ராய் மூர்தகரா யறிவானனி யறிவுமாத்திரமாயிருப்பார்கள். ஆனமாகக் களிவர்களை யிருபத்தஞ்சாக் தத்துவமென் நறிந்த

விவேகஞானத்தா விவனிடத்தண்டாய விவற்றைப் பெற்ற மோட்சமெனும், ஆன்மாவை காட்டி லணனிமாக லீசுரெனென ரெருவனில்லையெனும், சபிலர் பிராநதிகசத்தாற் காரியத்தினிடத்திலே சொன்ன பரமகாரண புத்தியைப் பன்னூகையாலும், இவர்களுக்குக் குறைத்தவததசகு மேலுண்டான தத்தவ மில்லாதபடியாலும் புருடத்தவப் பிராப்தி.

வேதாநதிகள, பரமபிரகிருதியாகிய பிரமமே பரமசர்த்தகமாகவுள்ளது, இந்நப் பிரமத்தினிடத்திலே நின்றரு சேவானமாக்ளொ ம பிரபஞ்சமுந் கோனறும். மற்றுண்டானதெல்லா மசத்தியம, ஆஃதெனபொலவெனனி? சுத்திகையினிடத் திரசத் புத்தி பன்னூமாறுபோல ஜகததிக குபாதான மாயையென்பத தான பிரமத்தைப்?பாலச சத்தி மூமனறு, சசவிஷாணம்போல வசத்தியமுமனறு, இமமாயக் காட்டில் இலக்கணமான பிரமசொருபத்தை வேதாநத ஞானத்தினாலே டிறிகையாற் புருடத்தவப் பிராப்தியை யடைவதே மோட்சம்.

வேதவியாசர் சொன்ன இதிகாச பாரத பௌராணியர்கள், இந்நப் புராணத்தி லிருபத்தருசார் தத்துவமாக வான் மாவையும், இருபத்தாறாக வருத்திரனை, இருபத்தேழாந் தத்துவஞ்சிவனென்றுசொல்லி, இப்படியே பதார்த்த விவேகம்பண்ணியநிகறதேமுத்தி. இவர்களுக்கும் புருடத்தவப் பிராப்தி. இச்சைவ பௌராணிகர், பிரகிருதி முதலிய தத்துவ சமூகங்களைப் பிரகிருதி புருடராலே டுதிட்டிதாவாக வறிந்து, அதற்குமேற்பட்ட லீஸ்வரனைச் சாலோகாதியான கணேசுரபதப் பிராப்தியை யராகத்தத்துவத்தி லடைத்திருக்கிறதே மோட்சமென்பர்கள்.

பாசுபத சூத்திரம், ஆன்மாக்கள் பஸராய, வியாபகருபமாய், நித்திய ரூபமாய், காரியகாரண யோகத்தாலே பித்த

ஞானத்தை யுடையராய், ஒருவர்க்கொருவர் பின்னமாயிருப்ப
 ள்கள். இவர்களுக்கே மாயாமலமனநி யானவமலமிக்கை. இந்த
 மாயா மலத்தாலுங் கனம பாசத்தாலுங் கட்டுப்பட்டதனாலே
 யிருவினைகளை யும் அனுபவித்த தவைராக்கியம்பிறத்த, இகதசமய
 சாத்திரம் பிரசாபத்திய முதலிய பதினாறுளே யொன்றினைவழி
 தீக்கையைப்பெற்ற வானமாக்களித்ததிலே சிவனுடைய ஞா
 னமானது சங்கிரமிக்கும். அஃகெனபோல வெனவில்? யாதா
 மொரு புடைவையிலே யோலைப் பூமுதலியவற்றைப் போட்டு
 வைத்தவிடத் தகதவாசனை யதிலே பற்றி நுறபோலச் சிவனிட
 த்தண்டாய ஞானமுங் குணமுமுண்டாம். இவனிடத்திலே
 கொடுத்தா லவரொன்ன செய்வாரொன்னில்? புத்திரனிடத்தி
 லே குடும்ப பாரத்தை யைத்தத் தானசன்னியாசம் பண்ணு
 மாறுபோலச் சிவனுடைய ஞானுடைய கதிகாரஞ் செய்கிறத்திலே
 யுபாதிபிறக திருப்பன. இகத ஞானத்தினாலே மாயையைப்
 பொருத்தி யிருப்பர்கள்.

மாணிரத சாத்திரம், ஆனமாக்களை முன்புபோலக் கொ
 ண்டி ஆனவங் கனம மாபை இம்முன்னையுங் கொண்டு ஆனமா
 க்களுக்கஞ்சுச் சங்காரதிசையில் ஞானசத்தி யுள்ளதாய்க் கிரியாச
 ததி யிலலையன் நினை வைராக்கியம்பிறத்த, இகதச் சமபசாததி
 ரமாகிய லயாகுண முதலிய வொன்பதி லொன்றினைவழி தீக்கித
 ராய்; அதனைவழிநினை நனுட்டித்தவாதே சித்தாகிய சிவனிடத்தி
 ன மலத்தையுடைய வானமாத் தோன்றுமென மதியுண்டா
 னையால் வித்தியாதத்துவதவைகப் பொருத்தி யிருப்பர்கள்.

காபாலசாத்திரம், முற்கூறினபடியே யான்மனிலக்கண
 மும் பந்த விலக்கணமு முண்டென்றும், அந்தக் காபாலர்க்
 குப் பஞ்சருசாத்கமுதலிய சாத்திரங்கள் பதினாறு ளென்றி
 ன்வழி தீக்கைபெற் றதன்வழிநினை நனுட்டித்தவர்க்கும் ஒருவ

உ—சூத்திரம் அத்விதிலக்கணம். கூககூ

னைப் பேயானது பிடித்தவிடத் தெப்படி யவன் வசமின்றி யா வேசத்தின் வசமாக விருகதாற்போல, இந்ந வானமாவிடத் தே சிவனுக்குண்டான சர்வஞ்சுத்தவாதி குணங்களு டப்படி யாலேசிககு மறிவை யுடை ததாகையான, மாயையி னதோபுட த்தைப் பொருகதியிருப்பாகள்.

சுத்த வாமதந்திரம், இந்நச் சத்தி, தத்தவத்தில் நிவர்த்தி பிரதிட்டை விததை சரகதி இந்நகாலு புயனத்தடைவே, சதா சிவ நாதனருடைய வதோமுகத்திலே, சமுதகு முதலாகக் காரு டக தட்சினம வாமம் பூதநதிரானுட டாதாவாகச் சத்தி, தத் துவ நிர்வயமாதலால் சாதாககிய தத்தவத்தி லிருப்பர்களை வறிக.

சிவனதுமேலான முகத்திற் றேற்றிட சிதநாத மிருபத் தெட்டுத் திவன்யாகமங்கள, இம்முப்பததாறு தத்தவதையு மங்கிகரிக்கையால்; எமதுகாத்தா விவாகளைப்போ லனித தத் தவாதி, தமெனவறிக.

இதனை யாகமங்களிற் பேதித்துக் கூறும். அஃநாகமபே தத்தால் வந்ததெனவறிக. (௭௩)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேலு நாலுபூகங்களுடைய கூட்டமாகியாக அர்யசமயி கள்நிற்குந் தத்தவங்களை யுணாத்ததல்.

மொய்தரு பூதமாதி மோகினி யந்தமாகப் பொய்தரு சம யமெல்லாம் புகனறுநின்று புக்கிடும்-நாலுபூகக கூட்டங்களா தியாக மோகினியாகிய அசுத்தமாயா தத்தவங்களுக்குள்ளே அத்தத்திலே யுண்டான புகுஷத்தத்தவ பரியத்த மனவாக விவ் வளவே தத்தவமென்றும், இத்தத் தத்தவங்களி ன்நிஷ்டாக

தேவதையை பரதத்துவமென்றுஞ் சொல்லி, அதற்கேற்ற சாஸ்திரமார்த்கத்திலே நின்று; தேகாந்தத்திலே யந்தந்த தத்துவங்களை யடைவார்கள். அந்தந்த தத்துவங்களை யடைந்தபேர் காலாதரத்திலே திரும்ப ஜநிக்கையினாலே, அந்தமுத்தி பொய்யே ஆகையால்; பொய்தரு சமயமெனறது.

மோகினியகத மென்றதற்கு அசுத்தமாயாந்தமாக மூப்பத்தொரு கத்துவமு மென்னப்போதும், புருஷதத்வ மட்டென்று சொல்லவேண்டியதில்லை யென்னில்? புருஷதத்துவத்துக்கு மேல் சததிநிபாதத்தை யுடைத்தாய், அதனூற் சிவதிட்சையைப் பெற்று சர்வஞ்ஞததுவாதி + யிவியத்திபான பேருக்கே பிராயமெனலும் ஆகமவசனத்தால் அசுத்தமாயாந்தமெனபது விருத்தம்.

+அபிவிபத்தி-பிரகாசம்.

வளஷ்டிரௌ - நவ்வி விஜ்யாகவாஜீநாஃ ஐஸ-நஃஸஃ ஹவெவிஜாஃ | வ-ஸ-வெஷாவரி யுத்தக்யா சிவதஃ றெத்ரு கமொவாஸ்ய || வ-ஸ-வாஹ்நீஷ்தா நஸ்யூ அிஸெஷாந-ஸ-வாடிதெ | தஸூ ஐந-கூ ஜாஹகிஃ வகிதாவொயயத்யுண-ருது || சிவஜீகஷாஜிநாஹ்ருதஜிஹவ-ஸ-வ-ஸ-வஸ்ய | சிவகெவா நீவித ஂஜாநஃ சிவஸக்யூதீகஃ ஹவெஸ || ஸ்யூயஃ ப்ரகா ஸகஃ றெஸவெ நத-ஸ-வ-ஸ-பி-ப்ரகாஸிகெகி.

ஆகையால் புருஷதத்துவ மந்தமென்றமல் மோகினி யக் திமாகவென்று மூலபாடத்திலே சொன்னது, மோகினிகாரிய

உ—குத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கவ்வக

ங்களுக்குள் அந்தமான புருஷத்தவப்ரியத்தமென்று ஆகுபெ யராகக் கூறியது.

பொய்தரு சமயிகளடையும் பதமு மகற்கேதுவான ஞா னபேதங்களுமாவன? புத்திப பிரகாச பேதத்தினாலே யுண்டா ம் ஞானம் பத்தவீதம். அவாகளுக்கு † பிராப்ய ஸ்தானமு ம்பத்தவீதம். அவையாவன?

† ப்ராப்யம் - அடைதல்.

சார்வாகா-பிருதிவி யப்பு டேஜோவாயு வித்த நாலுபூத மே யுடையதென்றும், இந்த நாலுபூதத்தினுடைய சம்யோகத தினாலே தேகமுண்டாம், அநதத தேகத்திலே போரறிவுண்டா ம்; அந்ததேகமே ஆன்மா எனபகாதி ஞானத்தினாலே தேகாக தத்திலே பூதத்தை யடைவாகா.

ஜ்யோதிஷர் - ஆகாசந கூட வைந்துபூதமே யுள்ளதென றும் ஞானத்தால் தேகாகத்திலே நட்சத்திர பத்ததை ய டைவர்கள்.

கௌளயாமளரும் வாமதக்ஷிண மார்க்கராகிய சாகத கா பாலிக காளாமுகரும் ஈஸ்வரனுண்டென்றும், வேத ஶ்விருத்தா சாரத்தினாலே பௌதீக ராகிய பிசாசுபத்ததை உடைவார்கள்.

ஶ்விருத்தாசாரம் - பெரியார்நடைக்கு விரோதநடை.

*பௌராணிக ஸ்மார்த்தர்-பூதாண்டத்துக்குக காரண மான பஞ்சதனமரத்தினாயே பிரமமெனனும் ஞானத்தினாலே தேகாகத்திலே தன்மாத்திரையி லுள்ள புலனத்தை யடை வர்கள்.

*பௌராணிகர் - புராணத்தை முக்கியமாகக் கொண் டவர்.

இத்திரியரண்மவாதிகள் - ஞானேந்திரியமே ஆன்மாவென்.

ஹம் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே அந்த இந்திரிய பதத்தை யடையவர்கள்.

நயாயவாதிகள்-மனசு பரிபந்தமே தத்துவமென்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே மறஸ்தத்துவ புவனத்தை யடையவர்கள்.

வைசேஷிகள்-அங்காரமே ஆனமாவென்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே அங்காரபுவனத்தை யடையவர்கள்.

பௌத்தர்-ஞானவிருத்திபாகிய புத்தியே ஆனமாவென்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே புத்தித்தத்துவ புவனத்தை யடையவர்கள்.

ஆருகர்-குணமக ஞானத்திலே தேகாந்தத்திலே குணத்துவத்தை யடையவர்கள்.

பாஞ்சராத்திரிகள்-பிரகிருதிக்கு மேல் பரம்பதத்திலே அநியிருப்பா, அவருடைய சர்வகுண சாமியபத்தை நித்திபமாகப் பெற்று அவருடைய சநிகானத்திலே யிருப்பதே மோக்ஷமென்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே பிரகிருதி தத்துவத்தை யடையவர்கள்.

சாங்கியர்-பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தைப் பண்ணி புருஷன பிரகிருதியை நீங்கிறபதே மோக்ஷமென்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே புருஷத்தத்துவத்தை யடையவர்கள்.

மாயாவாதிகளும்-பிரதானத்திலே ஆகிரமிக்கப்பட்டிருக்கிற தன்னை அந்த பிரதானத்தக கருமான புருஷனருணென நழிகிறதே மோக்ஷமென்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே அந்த புருஷத்தத்துவத்தை யடையவர்கள்.

ஆகிரமித்தல் - அடக்கிக்கொள்ளுதல், பிரதானம்-பிரகிருதி.

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௨௩

கர்மயோகிகளும்-அப்படியே! இவர்களுக்கண்டான ஞான வேதவய மெட்டுவிதமாம். அவையாவன?.

ஆதிடாத்திகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதிசைகவிகமணப் பட்ட தாபதசிரயததையு மறிந்த நிக்னவிடததி லுண்டாம் ஞான மூன்று.

இவ்ஹமா யிருக்கிறவர்களுடைய உபதேசத்தினாலே யுண்டாம் ஞானமொன்று.

தானே பூர்வஜன்ம வாசநாநுபமான சாஸ்திரத்தை ஆலோசனைப் பண்ணுகையினாலே யுண்டாம் ஞானமொன்று.

ததகம் மதப்பிரவிருத்திகளா யிருக்கிற குரூபதேசத்தினாலே யுண்டாம் ஞானமொன்று.

†குருமுகேநாசாஸ்திராத ஶீத்தியயச வசத்தினாலே யுண்டாம் ஞானமொன்று.

தான ஜப தீர்த்த யாத்திரா தேவதா பத்திபாதி சந்தக ருமங்கினாலே சித்த சத்தித்துவாரா உண்டாம் ஞானமொன்று.

இந்த வெட்டுவித்ததினாலும் ஞானம் சித்திக்குமென்கிறதி.

மூன்சொன்ன தசவிதமுத்தி ஸ்தானத்தி லவர்களுக்கும் சரி.—

†குருமுகேந- குருமுகமாக, ஶீஅத்யயனம் - அட்டசித்தநல்.
 தஜ-கூபளஷ்டொ - ஐயெஸவம் லிபயடி ஶ்ரொ
 காரடிஸ-நானூஸஹைசு; ஹ-சுஜாத்ராக்ஷயொஸெஸு
 வஜெநாஹஸகாரஸ-லிஷ்ட- || ம-ணாவ்யுகநொஷ்ட
 வர ஜாநம்லிப்யாத்ரகம் உததிக்.

சுநடுதூவி - ஹகுதகநாது காஞ்சுநாணீமொ
 மாகாரபைபய; | மண்ணவுக நரா செவ பூ
 பூலாநாநீவாடிநாடி || ததுததூத்வ-மெபு
 வமஜெனெவிபயஸ தஹகி | உவ-பாகஹகுத ஸ்வீ
 காயதொஹகுதாத்வாடிந; || ஜெபாகூஸூத்
 திசுபூவபு தாராவ-ராயத; | களடொஸு வ
 த்வாடிந விநாஸிகூத்-ஹகிகா || ஹகி.

சுநடுதூவி - உவ-பாகா; களடிகா ஜெபாகூஸூ
 ஸஜாமெஸவஹாநிதா; | வாடிசுநிண சாம-ஸூவி
 தூ
 ஸாஉடிவடிவிதாஹகி.

பளஹுரெ - தஜாதூவிப ஜாதூஸு உகூ-ரா
 த்ஜீயாவரெ | வெஸெநிகாஸுஹகாரெநஸூ
 நயாவாடிந; || வ-ஜிதகெவீதாநளகாம-ண
 ஜெவாஹதாவிதா; || பூகூதா; வானுராது
 ஜெநடுதெ பூகூதெளஹரெ; | வெஜானூ ரு
 ஸாம்பூஸு யொமிந; வ-ர-ஜெவிதா; || னதா
 ஸோவாயி ஜெந லிடிஜெவ-நஸடிபா | பூ
 க்ஸூஸூ வஸெநஹ ரகுவ-ஜாந-பூவத-
 தெ | வெகாடி-வ-யெணஸூக் விவிவி-நி
 ஹிதஸூயசு || தவிவாதூயொஜாந தூய-கிஸு
 ஸ-விபய; | ஸ-ஹுடி ச-வஜெஸெந தெஹகா

உ—குத்திரம். அத்திதஇலக்கணம். ௧௨௨௫

விவிரிஷ்டெ || சூலிஸிவி விராஷாவிவி-ஷ்டெஷ்டெஸ
 விவியஃ | சிஷிஷாஸீ திஸஸ்யூதாஃ விவியவ்யாவஜா
 ஸதஹதி .

மெய்கருகு சைவமாதி யிருமுனறும் விதையாதி பெய்
 து தத்துவவகையும- (இதற்குப் பொருள கோள்) ஆதியிருமு
 ன்றும் விதையாதியுப் பெய்துகத்தவங்கா மெய்கருகு சை
 வமெய்தம்-புருடதத தவததகருமே லிராகமுதலான யாறுத
 த்தவங்கையும, சுகத வித்யாததறவ முதலாகப் பொருள
 ம் அஞ்சுதத் துவவகையும, சதபமோகூததைப்பெறுகு சைவ
 ர் உண்டென்று சாதிததுநின்று, தேகாநததிலே பசுருவதது
 ககிடாக அபரமுததி ஸதாநமான விதததத்துவவகையுப் பொ
 ருததுவர்கள்

× தீவரசுததி நிபாதராய் குருவினிலே நாரகசிரிபா குண
 ரகிதமுமாய் ஆகாரமுமனறியிலே ஏகரீதசேர்திரிபவகனிஷ்வ
 ம கிரஹிக்கப்படாததுமாய் - அதுமானா கம்பமுமாய் சர்வ
 தத்தவா தீதமுமா யிருப்பது யாதொன்று, அதிலே + யோசி
 க்கப்பட்டவன பரமுததனென்று சைவாகமசுததம்.

× தீவர-வேகம, - அதுமானா கமயம - அதுமானத்தினுள்
 அநிஷப்பாதத, + யோசிக்கப்பட்டவன-கூட்டப்பட்டவன

தது-கூடு மிஸூவஸகாரிகாயாஃ - சுந்யூவெத-மிஸூ
 வஸெஷ சுச்யூவெஷ்யூநவஜி-ஷ்டெ | மிஸூவெஷ்யூ பொ
 ஜிதெதாஜி-கூஹதி ஸாஸஸ்யூ மிஸூபஹதி .

சிவசத்தவம் சிவனுக்கே தததுவமொழிய ஆன்மாக்களு
 க்கு பிராப்பிமொழியச் சோத்தியமான தத்துவமல்லவென
 னில்?—

ஒன்றுமின நெய்மிறைககே-எம்முடைய பதியாகிய சிவனுக்கு ஒருத்தவங்களுமில்லை; அவன தத்தவாதிதனை நினைபொருள்.

சைவமாதி யிருமுன்றும் விதையாதி என்ற பதத்துக்கு, சைவம் பாசுபதம் வாமம் காளாமுகம் பைரவம் மகாவிருதம் என நித்தவாறு சமயங்களுள், சுத்தமாயைக்கு மேல் சுத்தவிதையாசியாக வைந்துத்தவதகையு மடைவார்களென்ன வாகுதோவெனினில்? ஆகாது. அப்படிச்சொல்லில் சிவாகமவிருத்தம். அதெவ்வாரெனினில்? வாமமாகிய சாகதநமும், தட்சிணமாகிய காளாமுகநமும், பிசாசுபதத்தை யடைவொன்றும்; பாசுபதிகள் அசுத்தமாயா தத்துவத்தை யடைவொன்றும் ஆகமவசன யிருக்கையால்

தஜ-கூபு பௌஷ்டிர - வாஜிஷ்டிண ஜாமுஸ்யாஃ விஸா வாஜிபுஷ்டிதாஃ || பொஸ-புஷ்டி - ஜாயாயாதி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

மறுசமயிகள் முதலிததானங்களை வகுத் துரைக்கின்றார்.

மொய்தரு பூதமாதி மோகினி யநதமாக - கூட்டமாயிருக்கின்ற பிரதிவ் முகலிப பூதங்கள் முதலாகக் காரிப லக்ஷண யிலுலே மோகினியென்று சொல்லப்பட்ட புருஷத்தவ முடிவாக; பொய்தரு சமயங்கட்கு புருஷத்தவத்துக்கு மேற்பிசுலேசமில்லாமையால், மாயைமட்டுடனறால் மாதுபநிம் — பொய்தருஞ் சமயமெல்லாம் புக்குநினதிரிம்-உலோகாயத மது முகந் விவர்த்த வேதாந்த மீறகு முத்திப்போலி, புறச்சுழியு.

மெல்லாம் பிரவேசித்திருக்கும்.—புகன்ற மெய்தருஞ் சைவமா
 து யிருமூன்றும்-சிவனே தெய்வமென்று கொள்ளலாற் சத்திப
 மாகுஞ் சைவம் பாசுபதம் மகாவிரதம் வாமம காளாமுகம் வ
 யிரவமென்கின்ற வுட்சமயங்காளும, அதிற் பேதங்களும்,—வித்
 தையாதி பெய்த தத்துவங்களேயும் - சுததவித்கைமுக லிரா
 க தததுவாதம மததிரயதீபமாதலால், திருமபவெய்ததுச் சுத
 தவித்தையாதி சிவாந்தமாயிருக்கின்ற தததுவங்களிஸ்; மகா
 விரதி முகலாய்ப் பொருந் துவாகள் — ஒன்றுமின தெம்மிறை
 க்கே - எமது உர்ததாவினது சைவசித்தாநத மார்க்கத்துக்கு.

“சுநளே நிஷ்களேசைவ ஸர்வதரைவஸமாநதா

ஸாயுஜ்யமிதி ததபுராகதம ஸாநுப்ப மூாதகிதூல்பதா”

என்று சிந்திப விசுவ சாடாககிய வசனமிருக்கையால், ச
 கள சகளாகள நிஷ்கள நிஷ்களாதி ச சிவமான ஸ்வரூப மொ
 னறுமே மோக்ஷமல்லாமல், சடதததுவங்களினது சமபநத
 மொனறுமில்லை யாமே! இப்படி முற்றொப்புச சிவசாயிபமாகி
 ல், சிவ னிலய போக வதிகாராவஸ்தைகளை யடையுமபோது வ
 ாஜிஉகப படாதாகையால், முதத்சிவானமாவு மடைய வேண்டு
 மாகலால், பஞ்சகாத்தியம பண்ணவேண்டும பண்ணுவனென்
 றுற் பண்ணுனென்றும் வெருவசன விரோதம, சத்தியநகரே
 நீசாற்றியது; விரோதமில்லாமல் விளம்புவோங்கேள். முத்தான
 ம சிவவிடத்திற் கிரமததிற் கர்தகிரு சத்தியில்லைபெனறல்.

“சித்வ்யகத்த்யா சர்வகாதர்த்வம் சித்தாநா மீச்வரோயதா

அநயநாகர்த்ருகாநஸ்யா திஸ்வரஸ்யாபிஸித்தவத்”

இதி மோக்ஷகாரிகா வசநதகினாலே, கர்தகிருத்தவஞ் சி
 வனுக்குமில்லைபாய், ஸ்வரூபாங்கக் குறைவருமாதலாற் கர்த்தி
 ரு சத்தியுண்டு. அது சர்வகர்த்திரு சத்தி யல்லவென்னி? சிவ
 னது கர்த்திரு சத்தியுஞ் சர்வகர்த்திரு சத்தியல்லவாமென்று

௧௨௨௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தம்.

சர்வகர்த்திய மில்லாதே போம். ஆகையால், முத்த சிவான்
 மாவிடத்திலுஞ் சாவகர்த்திரு சத்தியுண்டு. அப்படி நீருண்டெ
 னறு சொல்லில்? சிவனு லேவப்படா நெனறுகொண்டு, சிவ
 னுக்குச் சர்வகர்த்திருத துவ பங்கம்வரும். 'முத்தானூனபாதி'
 எனனும் வசனவிரோதமும் வரும். அதில்லை, ஏவயோக்கியனை
 யேயாதிருந்தாற் சர்வகர்த்திருத துவ பங்கம். மலயில்லாமையா
 ல் ஏவபோக்கிய னல்லாமையால், அது வில்லை. ஏவயோக்கியமல்
 லானே யேவினும் சிருட்டி முதற கிருத்திய மவனைக் குறித்த வ
 ருமெனறதனும் சிவனுக்குச் சர்வருகுத்தவ பங்கம் வரும். அத
 னும் சர்வகர்த்தருத்வ பவமுதானே வரும் "முத்தானூனபாதி"
 எனபதற்கும பொருள், அபரமுத்தர்களை ரக்ஷிப்பனென்று பொ
 ருளாதலால், வசனவிரோதமுயில்லை ஆகையால், முத்தசிவான
 மாவுக்குஞ் சாவகர்த்திருத துவ சத்தியுண்டு சிவனுக்குப்போல
 வுண்டாதினும் வியத்தமாகாடுனனில்? முததனாகும் பெத்த
 னுக்கும் விசேஷமில்லாதே போம் சத்தி நிரமசமாதலால் ஞா
 னபாகததி லட்வியத்தியும், கிரியாபாகததி லனட்வியத்தி யென்
 று சொல்லவும் படாது. ஆகிலும், முனசொன்ன விருவருக்கும்
 விசேடமில்லையாமாதலால், அபிவிடத்தி சர்வகர்த்திரு சத்தி சி
 வலிடத்திற்போல், முதத சிவானமாவிலிட துணடு. சர்வக
 ர்த்திரு சத்திக கபிவியத்தியும், சர்வகர்த்திரபத்திற் பண்ணுநலா
 கிய விழுதல். ஆதலால்விடத்தமானும், வியத்தமல்லாததுபோ
 ல் பண்ணுமற சம்மா விருக்குமெனபதடாது பண்ணுமெனரு
 ல் பிணசங்கற்பமில்லாமையால், அகேகேஸ்வர வாதம் வருவ
 துமின்று. பிணைப் பண்ணப்படுமெனறால், சிவத்ததுவாயிவிய
 த்திலகூண ஸ்வப்பிரயோசனஞ் சித்தித்தப் போதலால், தன
 க்குப்பிரயோசனத்தின பொருட்டுப் பிரவிர்த்திமானாகான். எ
 ககாலத்து மிளைப்பற்றிருக்கும் சிவ னெங்கும் வியாபித்தா, எக்

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௨௯

காலமு மிடைவிடாமற் பிறர் பிரயோசனம்பண்ணி வருதலால்; பிறர் பிரயோசனத்தினை பொருட்டுப் பிரவிர்த்தி மரணகாரன். சர்வ கர்த்திரு சத்திக் கபிவியததியஞ் சர்வகருததியத்திலுஞ் சங்கற்பமென்கின்ற விழுதலென்று முனசாற்றிலும். திருப்பவது சிவசங்கற்பத்தி வினையுங் குறைத்துச் சுருக்கப்பட்டாதாகையால், சிவனுக்குக் கிருபாசம்சுத்த பஞ்சகருத்தியம் முத்த சிவானமாவுகுப பிரிந்த பின்னகருத்திய பலமினறிப் பினைபலர்ச்சநிய சஞ்சித்த பஞ்சகீர்த்தியமாகையால், விரோத வேற்றுமைகளினது. இதற்குச் சநிய விசுவசாதாககிய முதலாகமங்களில் வசனங் கேட்டறிக்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இனி ஏழுசெய்யுளான நாலாகசுற்றைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார்.

சாருவாகமுதல் ஐங்கியவாத சைவமீறாகிய புறப்புறச்சமயமும புறச்சமயமும அகப்புறச்சமயமு மெனனும் முகசுற்றுச்சமயத் தெய்வங்களெல்லாட; பூதமுதல் அசுத்தமாயாதத்தவமீறாக, ஒவ்வொரு தத்துவங்களி லிலைபெறும். சிவாகமங்களுட்கூரப்படும; 'ஏகனரேக லிருளகரும மாயையிரண்டு' என்னு மாறு பொருட்கும், உண்மைத்தனமை விளசுகுகின்ற சைவமெனப்படுக தலையாகிய அறுவகைச்சமயத் தெய்வமாய் நின்ற அதிகார போக லயசிவபேதங்கள்; சுததவித்தை முதலிய ஐந்ததத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றி லிலைபெறும். சித்தாந்தசைவத் தெய்வமாகிய சுத்தசிவம், இரும்புத்தாரையுங் கடந்து நிற்குமென்பதாம்.

அடிவகுதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

அவ்வத்தெய்வங்க ணிலைபெறுக் தத்துவமே அவ்வச்சமயத்தார்க்கு முத்தித்தான மென்பதூஉம் இதனாற் பெறுதம்.

அவ்வவற்றின மேலுள்ள தத்துவங்கள் அவ்வச்சமயத்தார்க்கு ஞானாச்சிசெல்லாமையின, அவ்வத்தத்துவத்தி னளவின்றி அவருக்கு மேற்சேறல் கூடாமை யறிக.

சமயத்தெய்வங்களைச் சமயமென றுபசரித்தார்.

இருமூன்றுமெனறதமது.

ஆன்மலத்துன்மை கொள்ளமாட்டாத ஐக்கியவாதசைவரை நீக்குசற்கு மெய்தரு சைவமெனறும், ஆதியிருமுனறெனறும், விசேடித்தாரா.

பாடாணவாத சைவமுதற் சுத்தசைவமீறாகக்கிடநத வேழனுள், பாடாணவாதத்திறகுந பேதவாதத்திற்குக் தம்முள் வேற்றுமை சிறிநாதல்பற்றி, அவையிரண்டனையு மொன்றாகவைத்து இருமூன்றுமெனத தொகைகூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாஞ் சிவாகமங்களோடு முரணுமெனறெறுதிக.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இறகத்தத்துவங்கள், புறச்சமயத்தக்கு இத்தனை உட்சமையத்தக் கித்தனைபென றருளிச்செய்கிறார்.

மொய்தரு பூதமாகி மோகினி யகதமாகப் பொய்தருசமயமெல்லாம் புக்குநின்றிமும் புகனறு - ஆன்மாக்களைக் கண்மத்துக் கிடாகச் செறித்தநிற்குற பூதங்கள் முகிலாக அசுத்தமாயையீறாக, அசத்தியத்தைச் சத்தியமாகச் சாதிக்கிறபுறச்சமய

யங்களெல்லாம், இவைபொழியவில்லை யெனறே சொல்லி, இவையிற்றிலே பொருத்திநிற்கும்.—மெய்கரு சைவமாதி யிருமூன்றும் வித்தையாதி பெய்து தத்தவங்களேயும் - சிவனே செய்வமென்னுஞ் சத்திபததை யுடைத்தான சைவமுதலான வுட்சமயங்க ளாறும், சுத்தவீததை முதலான சுத்த தத்தவங்க ளைந்தையும் பொருத்தம்.—ஒன்றுபின் நெமயிறைச்சே-அவன சத்தவாரீத னுகையாலே, இவைபொன்றமில்லை எமமுடைய சத்தாவுககு.

இதனாற்சொல்லியது, புறச்சமயங் கொள்ளப்பட்ட சத்தவ முப்பத்தொன்று மெனயும், உடச்சமயங் கொள்ளப்பட்ட தத்தவ முப்பத்தாறு மென்னு முறைமையு மறிவீதத்து.

“சுத்ததத்துவம்” “ஐந்தசுத்தம்” “தத்தவருபம்” “சுத்தவமென” “மொய்கரும” இவையருசு திருவிருத்தமுட ஆன மாக்கள் செய்த கணமசுதைப் புசுககைச்சுத்த தத்தவ முப்பத்தாறும் பலபிரகாரமாக நிற்குமென்று சொல்லியது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

பொய்தரு சமயமெல்லாம் - சாருவாகன்முதல் ஐக்கியவாத சைவமீரூப புறப்புறச்சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமுமென்று முககூற்றுச் சமயத தெய்வங்க ளெல்லாம்,—மொய்தரு பூகமாதி மோகினி யகதாராக - நெருங்கிய பூகமுதல் அசுத்தமாயாததத்தவ மீரூக,—புக்குநினநிபிம் - ஒவ்வொரு தத்தவங்களி விலைபெறும்.—புகன்ற மெய்தரு சைவமாதி யிருமூன்று-சிவரகமங்களிற் கூறப்படும் “ஏகனனேக விருள்கரும மாயை யிரண்டு”என்னு மாறு பொருட்டு முன்மைத்தனமை விளக்குகின்ற சைவமெனப்படும் தலையாகிய ஆறுவகைச்சமயத்

கூஉகூஉ சிவஞானசித்தியார் சுபகீழ்ம்.

தெய்வமாய்நின்ற அநிகாரபோக லயசிவபேதங்கள்,— வித்தை யாழி யெய்து தத்தவங்களேயும் - சுத்தவிததை முதலிய ஐந்தத்தவங்சளி ளெவயொன்றி னிலைபெறும்.— எமயிரைக் கொணறுமினறே - சித்காநத சைவததெய்வமாகிய சுத்தசிவ யிமமுப்பத்தானையுங் கடந்து நற்குமென்பதாம்.

இதளுனே யமலஞ்சுலைசு தெரித துணாததியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சுத்தவாழீசுஞ்சிய பரமசிவன றனது காருண்ணிபத்தாற்
முனே நவவிதமான திருமேலியைக் கொள்வ
னென றுணாததுகூறா

சிவஞ்சுத்தி நாதமயிநதுச் சதாசிவந் திகழும்ச,
ஹவநதரு னுருத்திரன்றான மாலய னென்யினென்ற
ரப, பவநதரு மருவநாலிய குருவநா லுபயமொன்ற
ய், நவநதருபேதமேக நாதனேநடிப்பனென்பர்.(எச)

(இ-ள்) (சிவஞ்சுத்தி நாதம்விநது—ஏகநாதனேநடிப்பன)
நிரதிகாரியான சிவனறானே நீட்களம சகளம நீட்களசுகள
ரென வானமாகக எறிவுக்குப் புலப்படுகையின்பொருட டொ
னபது விதமான திருமேலியை யொன்றி னொன்றாகக் கொ
ண்டி, பஞ்சகிருத்தியமாகிய பரமானந்தத தாண்டவததை நடி
ப்பன. எ-று.

அநாதிமலமுத்தன் றனது சிந்தி சன்னிதி மாத்திரத்
திலே சிவததையும், இந்தச் சிவததினாயிரத்தொன்றிலே சுத்தி
யையும், அந்தச் சுகதியி லாயிரத்தொன்றிலே நாதத்தையும்,
அந்த நாதத்தி லாயிரத்தொன்றிலே வித்தவையுங் தோற்றுவி

ப்பன. அந்த விநதவிற்பததினொன்றிலே சாதாக்கிய மூர்த்தி தோற்றுவிப்பன. அநகச சதாசிவமூர்த்தியிற்பத்திலொன்றிலே யீஸ்வரமூர்த்தியைத தோற்றுவிப்பன. அந்த வீஸ்வரமூர்த்தியிலாயிரத்தொன்றிலே யுருத்திரமூர்த்தியையும், அந்த வீஸ்வரனுடைய கோடியிலொரு கூற்றிலே மாயனையும், அந்த வீஸ்வரத்திற கோடியிலொரு கூற்றிலே பிரமாவையும்; இப்படியே யொன்பதினமராகிய சாதிகாரியர்களை யடையேயுண்டாக்குவன.

இங்ஙனங் கூறிய திருமேனிபைப் பிரித்தறியுமி—த் தருவநான் குருவநானகு உபயருபமொன்று

இப்படி மூவிதமாகத் திருமேனி கொண்டதனூ லானமாககடகுப் பிரயோசன மியாதெனில்? சிவமுதலிய நிட்களரூபநானூரு சிவயோகுகள தியானித்தற் பொருடடெனவறிக. அந்த நிட்களமான திருமேனியை விவக டீடமாகப்பண்ணிப் பூசை செயடப்பட்டாதபடியாலே நிட்களமூமாயிற்று. பரமமான நிட்களத்தகருக் கலையில்லாதபடியாலே நிட்களமெனரூர்.

அவயவங்களுடனே கூடியிருக்கையாற் சகளமெனரூர்.

பரமாகிய நிட்களமு மபரமாகிய சகளமூங்கூடி மிசிரமாயிருசகையாற சகள நிட்களமெனரூர்.

ஒரு பொருளுக கிரண்டு தனமையுண்டாகி விததோதராசிரய மென்னுங் குற்ற முண்டாமென்னில்? அஃசனறு. மரம்போலச சகளம், அதினிழம்போல நிட்களம், அநக மரத்தண்டாகிய பூச் சகளம், அதனை விடமி நங்காதிருக்கிற மணம்போல நிட்களம்; இவைபோற் சகளமு மகளரூங் கூடிற் குற்றமில்லை யெனவறிக.

இத்தச் சகள நிட்களந் தானே போதாதோ! சகள மூண்டாகவேண்டிமோ வென்னில்? அது தாயிராதியான லோகத்தி

ஊம், காட்டமுதலிய வற்றூஊம், திருமேனிகொண்டு பூசைசெய்து, உச்சவாதிக் கெழுந்தருளி, அங்கங்கே யான்மாககளை யனுக்கிரகஞ் செய்கற்பொருட்சி சுகளமாயிற்று. நிட்களத்தி விடத்தீர் சுகளமினமைபானுஞ் சுகளத்தினிடத்து நிட்களமின் மையானு மொன்றுகொண்டேயுளதாகையால், அந்திச் சுகள நிட்களத்தி விடத்தி லவவிரண்டு முண்டாசையால், அதவே சிறப்புடைதெனக் கருதித் தேவாகன முகலாயினர் சிவலிங் கத்தையே தாபித்துப் பூசைசெய்தமை யாசமத்தோ தினார்; ஆண்டு விரிவிற்காண்க.

ஏகநாதன் - எழுவாய், நடிப்பன்-பயனிலை

ஏகாரம் தேற்றம்.

இதற்குச் சுப்பிரபேதம் மகுடாகமம் காலோத்தரத்த மறிசு (எசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சுகத்தோ த்தியுத்ததப் பிரவர்த்தொன்று கர்க்கா வை திரிவிதமாகச் சொன்னதை, உபாதானோபாதி பேதங்களி லுலே யொன்பது பேதமாமென்று முறைமை கூறுகல்.

சிவமென்றுஞ் சத்தியென்று நாதமென்றும் விந்துவென் றும் சதாசிவமென்றும் விளங்கப்பட்ட ரூபத்தையுடைய மரிக ஸ்வரன் ருத்திரன் விஷ்ணு பிரமாவென நிவர்க ளொன்றிலே யொன்றாகத் தோன்றி, சிவம் சத்தி நாதம் விந்து நாலும் அரு பமும், மரிகஸ்வரன் ருத்திரன் விஷ்ணு பிரமா இவர்கள் கா லும் ரூபமும், சதாசிவன் ரூபாரூபமும், ஆக வொன்பது பேதத் தையும் சுகத் தேகநாயகஞ்சிய சிவஞெருத்தினே தனக்கு ரூபா திக ளில்லாதிருக்கவும், இந்த ரூபங்களை யறிஷ்டித்திடுக்கொண்

உ—சூத்திரம் அந்விதஇலக்கணம். ௧௨௩௫

ஓ ரூபவான்போல நடனம் பண்ணுவொன்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

ஒன்றாக நின்றே பஞ்சகிருத்தியங்களைப் பண்ணுது ஒன்பது பேதமாறொன்பது ஈற்பளு கெளரவமென்னில்? ஆன்மாக்கள் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் இந்த மூன்றுவகைக்கு, சுத்தம் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தம் என்னும் அத்துவத் திரயங்களுக்கும், பிசுது மோகினி மகானென்று முபாகாகத் திரயங்களு முண்டாகையால்; அந்த பேதங்குளிலே பேதமாகக் கூறப்பட்டது

ஆக லாபமென்ப தொன்றாயிருக்கையிலே நாலுபேத மெவ்வாறென்னில்? காலமும் திசுரும் ஆகாசமும் அரூபமாயிருக்கத்தத் காரிய பேசுங்குளிலே பேசுமானதுபோல, கிருத்தியபேதங்குளிலே பிசுநாகாகக் கூறப்பட்டது. ஆகிலு மரூபத்தில் * தாரகம்மியதையுனடு.

* தாரதமயிபம் - ஏற்றக்குறைவு

ஆகல் அந்த கிருத்தியபேசுங்களுந தாரதம்மிடங்களு மெவ்வாறென்னில்? பரமசிவத்தி லாயிரத்தொரு + அம்சமாக பராசத்தியானது + ஆவிர்ப்பவித்த x அறுக்கிரகபரையா யிருக்கும் அந்தப் பராசத்தி சுத்தமாயையிலே பதிசுதபொழுது சாநதியாதீத கலையுண்டாம்; ஆகையா லந்தச் சாநதியா தீதத்தைப் பராசத்தி பரியாயமாகச சொல்லுவார்கள். அந்தப்பராசத்தியி லாயிரத்திலொரு அம்சமாக சத்தாவஸ்தரான சிவனுக்கு இச்சாளுவ ஸ்வரூபினியான அவிநாபாவ சத்தியுண்டாம். அந்தச் சத்தி சுத்தமாயையை க்ஷோபித்தபொழுது அந்தச் சத்தியின் சுகஸ்ராம்சமாக நாதமூர்த்தியுண்டாம். நாதத்திலே நின்றும் சுகஸ்ராம்சமாக விந்து மூர்த்தியுண்டாம். நாதவிந்து மூர்த்திகளைச் சிவனுக்கு சத்திய மறுப்பிரவிந்துடா ஸ்திஷ்ட

டித்த நின்று சூக்குமமான சத்தார்த்தப் பிரபஞ்சங்களை யுண்டாக்குவர்கள். மூர்த்தி மூர்த்திமானகளுடைய அபேதோபசாரத்தினாலே சிவனுக்கு நாதமென்றும், சக்திகளுக்கு விநதுவென்றும் பேராணது. அந்தச் சத்தியிற் பததிலொரு அம்சமாக சாதாக்கிய முண்டாம். சிவனாக மூர்த்திபை அதுப்பிரவிஷ்டராய் நின்று, எத்தாததுவ கிருத்தியததைப் பண்ணுவர். அந்தச் சாதாக்கியததிற் பததிலொரு அம்சமாக மகேஸ்வரவரவேறெனறி, அசுத்தமாயா கிருத்திபததைப் பண்ணுவர். அவரிடத்திலாயிரத்திலொரு அம்சமாக ருத்திரதேவர் தோன்றிக் கலையிலே நின்று மூலப்பிரகிருத்திபை * யுதிப்பித்த, அதிலே நின்று மகுனத்திரயாதியான சூக்குர கிருட்டிகளைப்பண்ணி, மகேஸ்வரருடைய கோடியம்சமாகத் தோன்றின பிரமாவையும் விஷ்ணுவையும் அசுத்தாததுவ கிருட்டி ஸ்திகிகளிலே † நித்யோகிததத் தாம் காலருத்திரனை யதிஷ்டித்த தகொகாணமி நின்று, அசுத்தாததுவப் பிரவிததையும் பண்ணுவர்.

† அம்சம் - பங்கு, ‡ ஆவிர்ப்பவித்த-உண்டாம், X அதுக் கிரகபணா - அதுககிரகத்தை முக்கியமாகவுடையது, ¶ அவிகா பாவம்-நீக்காமை, § சகஸ்ரம்-ஆயிரம், * உதிப்பித்தல்-உண்டாகுகல், † நித்யோகிததல் - ஏவுதல்.

தடி-கூ வாத-லெ - த லுரீரூ சூயாஜெயம் நிஷ்டெஃஸகலாகலெ | ஸகலெனு தயாஜெயம் சூவியம் த-விஸெஷத | நிஷ்டெனு வத-லெ-ஷ்டெ ஸகலெ வதயாஹவெஷ | ஸகலெ நிஷ்டெஃலெவ நவயா ஸீகி-தாஃ சூலாக | ஸிவதக்ஷஸஹஸ்யாஸாஷ ஸாந்த்யாதீதாஸி-ஷஹவா | ஸாந்த்யாதீதாவரா ஸூகி

உ—சூத்திரம். அத்தியதிஇலக்கணம். ௧௨௩௬

காரியசத்தி கலாசத்தியையும், சமாகாராத்மகமாயுள்ள காரணசாக்ரீயதீத கலாஞுப மகாமாபை.

பரவிந்த எனபது, உனமனா கலாதி காரிபப் பிரபஞ்ச மொரு பிரதேசததுண்டா யொடுங்கின மகாமாயையின தோரிடம.

ஆகையால், மகாமாடையினது பரநாதப் பிரதேசத்தை யதிஷ்டிகரூம் அனதிககிராந்த விந்தக பரசிவம; நவபேத விருத்தத்தில் நாதமென்று சொல்லப்பட்டது.

பரவிந்தவை யதிஷ்டி கரூம் அனதிககிராந்த விந்தக பராசத்தி, விந்துவென்று சொல்லப்பட்டது.

மகாமாயா காரிப பரநாத பரவிந்தகளை, மகாமாயா காரிப அபரநாத அபர விந்துககள் காணபிக்கப் படாநினதன.

உனமனை -பராஹபரநாதம், சமனை- பராஹ்பரவிந்தது.

வியாயினி,வியோமருபை, அநநதை, அநாதை, அநாசிருதை யெனகின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சகக ரூப அாதத ரூப சிவகலைகளும், அாததரூப மாத்திர பஞ்ச சிவகலா புவனங்களும், பரசிவ தத்துவமெனகின்ற பரநாதம.

சூக்குமை, அதுசூசுருபை, அமிர்தை, அமிரதாயிர்தை, வியாயினி யெனகின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சககரூப அர்த்த ரூப சத்திகலைகளும், அர்த்த ரூப மாத்திர சத்திகலா புவனங்களும், பராசத்தி தத்துவ மெனகின்ற பரவிந்தது.

இவைகள், யோகினியினடையவும் மகாவிராட் புருடனடையவும் பிரமரந்திரத்திற்கு மேல், முறைமையில் சத்த ரூப மாத்திரங்களாகவும், சத்த ரூப அாதத ரூபங்களாகவும் அறியப் படும.

பிரம ரந்திரத்துக்குள் இத்திகை, தியிகை, ரோகை, மோகை, ஊர்த்துவகை யென்கின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சத்த ரூப

அர்த்த ரூப சிவகலைகளும்; அர்த்த ரூப மாத்திர சிவகலா புவனங்களும்; அபர சிவ தத்துவமென்கின்ற நாத, நாதாந்த, அபர நாதமாக அறியப்படும்.

நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதிதை யென்கின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சத்த ரூப அாதத ரூப சததி கலைகளும்; அர்த்த ரூபமாத்திர சததி கலா புவனங்களும்; அபர சத்தி தத்துவ மென்கின்ற அபரவிநதுவாக அறியப்படும்.

உன்மநாதி யபரவிநது, அநதம் கிரமத்திற் பரசிவ பராசத்தித தானமாக ஊகித்தறிக.

சத்த ரூப அர்த்தரூப பஞ்ச பஞ்சகலைகள்; அர்த்த ரூபமாத்திர பஞ்ச பஞ்ச கலா புவனங்கள் பகுப்பாயிருக்கும்.

அர்த்த சுக்திரன நிரோதி யிரண்டும் அபரவிந்துவி லடங்கும்.

மகார உகார ஓளகாரங்கள்; கிரமத்திற் சாதாக்கிய தத்துவ ஈஸ்வர தத்துவ சத்த வித்தியா தத்துவ மென்கின்ற அபரவிந்து கோடிகளுளாகும்.

அபரநாத அபரவிநது அபரநாதங்கள் சதாசிவ ஈஸ்வர வித்தியாதிபதி ருத்திராதிஷ்டானங்களாகவும் அறியப்படும்.

கீழே கீழே நிவிர்த்திபாதி கலாநுபமாக வியாபிதக ஓளகாராதி நாதாந்தம் பிரமாதி பஞ்சகேவதா ஸ்கானமுமாம —

சதாசிவன நிகழ மீச னுவந்தரு ஞருத்திரனஞான மாலய ஞெனறிஞென்றாய்ப் பவசதரும் - சனயிகரும்.

உணு?பதத்திற் சனம முபசாரமா யாரோபித்தசு?சம்பு பகூத்துக்குக் கற்பிக்கப்படும். இங்குச் சிவாதி பிரமாந்த நவ பேதத்தள்;—

அருவ நாலும் - காரண மகாமாயாவஸ்தா சாக்ஷா நிதிஷ்டான மாதலால்; சிவாதி காண்கும் நிஷ்களம்.

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். கட்சக

உருவம் நாலும்-காரியாதிஷ்டான மாதலால், ஈசன முதலிய நான்கும் சுகளம்.—

உபயமொன்றும்-சதாசிவம காரணத்தைக் கொட்டு உன்மனாதி சாதாகியாகத் காரியாதிஷ்டான மானகமால், சுகளநிஷ்களம் —

நவந்ருபேத மேகநாதனை நடிப்பனென்பா - சீவபேதமென்கின்ற நவநுபேதத்தை யொருபொருளாகிய சிவன, தானே அதிஷ்டேய பேதத்தை யொட்டி அபிநயித்தது நடனாக கரபனையினாலே காண்பிப்பன.

அணுபேதமென்கின்ற நடிபேதத்தை அணுப்பிரமாதி அணுபரசிவாகத் அநேகேசுராகள சுவநுபத்தினுற காண்பிப்பா.

சிவம சதவி நாதம் விநது எனபதும், சாததி முதலாக நாகலை யென்பதும், ஒரு பொருளுரைத்திருப்ப துரைக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அவ்வண மொன்றுவினநி நிரஞ்ஞெமமகிறவன் ஒன்றினொன்றாகத் தோன்றி, ஒவ்வொரு தத்துவங்களி வினநுகொண்டு, தத்தக தொழில்களைச் செய்யுஞ் சிவமுகல் அபனீ ருகிய முத்திரைதொனபத வாகக்கதினும் வேறறுமையினநி நினநு, அவ்வத தொழில்களைச் செய்வனென்பதாம்.

ஏகாரம் தேற்றம்.

மேல் ஒருவனே யிராவணுதி பாவகமுற்றும் போல என்றனை ஈண்டு மறிவுறுத்துவார், நடிப்பனென்றார்.

செவ்வெண்ணெரைக விசாரத்தாற் றெக்கது.

இவ்வொன்பது பேசுத்தட சத்தி விநதுவென்னு மிரண்மும் சத்தி பேசுமாயினும், ஏனை மனோமணி முதலிய பேசும் போலன்றி ஒன்றிரென குகப் பவநகரு முறையிற் காரணமாயினிட நிற்றல்பற்றிச் சிவபேசுத்தடனை யைத்தெண்ணி நவநகருபேசுமென்பட்டன

நவநகருபேசு மேகநாதனை நடிப்பனென்றதும் ஒற்றுமை நயம்பற்றிப் பொதுவாகையாற கூறியனென்பது

அவை முறையே சிவத்துக்கு மநாகத்துக்குமுரிய சத்தி பேசுமே யாதுலென்பது உருகுசெயுளிற காரணம்.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் சுத்தமாசையிலே பரமேஸ்வரன் கொள்ளப்பட்ட திருமேனிகள், ஒன்றிலே யொன்றாகத் தோன்று முறைமை யுள்ளிச் செய்குறா

சிவஞானசித்தி நாகமவிரது சகாசிவன் நிகழும்ச னுநகருஞ் சத்திரனென மாலய நென்றிரென குகப் பவநகரும- சிவனுஞ் சத்தியும் நாகமும் விநதுவும் சகாசிவனும் விளங்கப்பட்ட நாகவரனும் சிருபையுடைய உருகிரனும் மாலும் அடனும் என மிவர்கள், ஒன்றிலே யொன்றாகத் தோன்றிநிற்பாகள் — அருவநாலிவ குருவநா லுபயமொன்றும்- இதற்கு திருமேனிகள் தான், இவ்விடத்து நிஷுகளம் நாலும், சுகளம் நாலும், சுகளநிஷுகள மொன்றுமாயிருக்கும். இப்படிப் பலவாகச் சொல்லப்பட்ட திருமேனிகளுக்குப் பரமேஸ்வரனும் பலபேசுந்ருமாயிருப்பனோ வெண்ணில்?—நவநகருபேசு மேகநாதனை நடிப்பனென்பர் - இதற்கு ஒன்பது திருமேனியும் பரமேஸ்வர நெருவனுமேகொண்டு கடியாநித்பன.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௪௩

இதனாற் சொல்லியது, சுத்தமாயையிலே சிவன் கொள்ளப்பட்ட திருமேனிகள், சிவமுதலாகப் பிரமா வீராகு ஒன்பதுபேர்தமாயிருக்குமென்னு முறைமையறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

ஏகநாதனே - அவ்வன ரொன்றுமின்றி நிற்கு மெமயிறைவன், — சிவஞ்சததி நாதமவிரது சதாசிவன நிகழும்பின் உவந்தருளுநுதிரனரூன மாலயலொன்றி னொன்றாய்ப்பவநதரும-சிவமென்றுஞ் சததுமென்று நாதமென்றுமவநதுவென்றுஞ் சதாசிவமென்றும விளங்குகின்ற மறைஸ்வரனென்றும உவந்தருளுகின்ற உருத்திரனென்றும மாலென்று மயனென்றும இவைகள், ஒன்றிலொன்றாகத் தோன்றி, ஒவ்வொரு தத்துவங்களினின்றுகொண்டி கததந்தொழிக்களைச் செய்யும், — அருவநாலு - அருவமாகிய சிவம சததி நாசம விரதுவாகிய நானகு திருமேனியும், — உருவநாலு - உருவமாகிய மறைச னுநுத்திரன மாலயலாகிய நானகு திருமேனியும், — உபயமொன்றாய் - சதாசிவமாகிய அருவருவத் திருமேனி பொன்றுமாகிய, — நவந்தருபேத கடிப்பெண்பர் - முதத்திரத் தொன்பது வாககத்தினும் வேற்றுமையின்றி நின்ற, அவ்வத்தொழிக்களைச் செய்வன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவனைப்போலே சத்தியொன்றாயிருக்கக் காரியப்பாட்டாற் சத்தியினது பேதம் பலவென்றுணர்த்துகிறார்.

சத்தியாய் விந்துச்சத்தி யாய்மனென் மணிகரனாகி, பொத்துறு மகேசையாகி யுமைதிரு வாணியா

ஈ, வைத்துறுஞ் சிவாதிக்கிவ்வன் வருஞ்சத்தி யொரு
த்தியாகு, மெத்திற நின்றானீச னத்திற மவளுநிற்
பள. (எடு)

(இ-ள்) சத்தியா முற்கூறிய சிவத்துககுச் சத்தியும், நாத்த
ய் விநதுச் துககு வ்நதுச்சத்தியும், சகாசிவத்துககு மி
சத்தியாய் ளென்மனியு ம, ஈசுரத்துககு வ்ந்தவி ளயி
மனெனமனி தா ரத்திற் ளென்றிய மகேசையும், உருத்திரண
ளகி யொத்தறு க்கு மனெனமனியி லாயிரத்தி லொன்றிற
மகேசையாகி யு ளென்றிய கௌரியும், மாடனுககுக் திருவும்,
மைதிரூ வாணி பிரமனுககுச சரஸ்வதியமாகி, தனித்தனியே
யாகி வைத்தறு சத்திகள் பொருநதநாநிற்கும்.
ஞ்சிவாறியகு

இவ்வன் வரு இப்படிச் சிவன முநிலிய வெழுவார்கு
ஞ்சத்தி யொரு ம், ஒருத்தி தானே பலவா டு திட்டித்தக
த்தியாகும் கொண்டுநிற்கும். இஈகச் சத்திககுஞ் சத்த
னுகும் பேதமோவெனனிச்?

எத்திறநின்ற சிவ நிலியி யானபோது இலயசத்தி
னீச னத்திறமவ யெனவும், போகியானபோது போசசத்தி
னூநிற்பள். யெனவும், அதிகாரியானபோது அதிகாரச
த்தியெனவும், இப்படிப் பெயருற்றுநிற்கும்.
வனையவு மிவவாறுகாண்க. எ-று.

சிவாதிக்கு வைத்துறுமெனவும், ஈசனெத்திறநின்ற வை
ளுமத்திற கிற்பனென்ப பொருளுகாகக.

இதற்கு வாதனோத்தரத்தஞ் சுப்பிரபேதத்துஞ் சுத்தர
க்கிவினு மறிக. (எடு)

உ—குத்திரம். அத்திநிலக்கணம். ௨௨௪

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—॥—

மேல் சத்திபேத முணர்த்ததல்

சத்தியாய் - சத்தற்கு ஞானசத்தியாய் வித்து ஷோபத்
தைப் பண்ணி,— விந்துசசத்தி யாய்—சிவன நாதா †அதிஷ்டா
தாவானபொழுது விந்து †அதிஷ்டாத்திரியான சத்தியாய்,—
மனோனமனி தானுகி - சதாஸ்வர்க்கு மனோன்மனி சத்தியா
ய்,—மகேசையாகி - மமேஸ்வரருக்கு மமேஸ்வரி யென்னுஞ்
சத்தியாய்,—உமை-உருத்திரதேவாசுக்கு உமையென்னுஞ் சத்தி
யாய்,—திரு-விஷ்ணுவுக்கு லக்ஷ்மியென்னுஞ் சத்தியாய்,—
வாணிபாகி - பிரமாவுக்கு சரஸ்வதியென்னுஞ் சத்தியாய்,—
ஐததறம்-இப்படியே யந்தத்தக் கிருத்தியங்களுக்கும் விகாரங்
களுக்கும் பொருத்தின ரூபத்தையும் கிருத்தியததையு முடைத்
தாய்ப் பொருந்தும்,— வைத்துறுஞ் சிவாதிககங்கனை வருஞ்ச
த்தி பொருத்தியாகும்—காரணேஸ்வர ரிடங்களிலே தனது சத்தி
காரசத்தியை வைத்துத் தானு மவ்விடத்து அபிவித்தியாய்
நிற்குஞ் சிவனை யாதியான வேழு பேதங்களுக்கு முனசொன்
னவாறு வரப்பட்ட சத்தியொனதே! அதெவவாறென்னி?—
எத்திற நினரூனிச னத்திற மவளுநிற்பன்—சிவனுக்கு அவிநாபூ
தை யாகையால் சிவனெவ்வாறு மூர்த்திகளை அதிஷ்டித்தக்
கொண்டி நின்றான், அவ்வாறே யந்தத்த மூர்த்திகளுடைய சத்தி
களையும் அதிஷ்டித்துக்கொண்டி நின்றான் தானொன்றையென் றி
தன்பொருள்.

†அதிஷ்டாதா-அதிஷ்டிக்கிறவன், †அதிஷ்டாத்திரி-அதி
ஷ்டிக்கிறவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவபேசமுணர்த்தி, அணுகுத்தி பேதமானது கொடுக்குஞ் சத்திபேத முணர்த்துவனாரா.

சத்தியாய்-அகிகிராந்த வித்துக பரசிவத்திற்கு அதிக்கிராந்த விந்துக பராசத்தியாய்,—விந்துச சத்தியாய்-நாதரூபியாயிருக்கின்ற அனதிக கிராந்த விந்துக பரசிவத்திற்கு அனதிக கிராந்த விந்துக பராசத்தியாய்,—மலேனமலி தாலுகி-சதா சிவத்திற்கு மலேனமலி தேவியாய்,—ஒத்தது மகேசையாகி-மகேஸ்வரனுக்கு இணையகிய மகேஸ்வரி தேவியாகி,—உமை திருவாரணிபாகி-உருத்திரனுக்கு மாநேவியாகி, மாலுக்கு மகாலக்ஷ்மி தேவியாகி, பிரமாவுக்குச் சரஸ்வதிதேவியாகி,—வைத்தது ஒரு சிவாதிக்கங்குண வருஞ்சத்தி ஒருத்தியாகும்-சிவமுதல் நவபேதத்துக்கு யிவவிடத்து நவபேதமாய்த் தோற்றமும் சத்தியொன்றாகும்,—எத்திற வினருனீச னத்திற மவஞ்சிறப்பன் - சிவன கற்பித்த நவபேதமா யாகொரு பிரகாரமிருந்தான, சத்தியுங் கற்பித்த நவபேதமாய் அந்தப் பிரகாரமிருக்கும்.

சத்திபேத மெழென்று சொல்லியிருக்கச் சிவபேத நவபேதமென்றது விரோதம சிவபேத நவபேதமென்று சொல்லியிருக்கச் சத்திபேத மேழுபேத மென்றது விரோதம். இப்படியாகில், விரோத பரிகாரமெப்படி? ஒருபிரகாரஞ் சொல்லுவோம்கேள்.

அநாசிருகை முதல் சிவகலா சாதிய வியாபினி யீராகும் பஞ்சகலா புஞ்ச வடிவுற்றுச் சிவகலா சாதிய உணமகா கோக்கை தாக்கும பரநாதமென்றும், சத்திகலா சாதிய வியாபினி முதற் குருமை யீராகும் பஞ்சகலா புஞ்சவடிவுற்றுச் சத்தி

உ—சூத்திரம். அத்வித இலக்கணம். ௧௨௪௭

கலா சாதி ய சமநானோக்கம் தாக்கும் பரவித் துவெனறும், ஊர் த்தகைமுதல் இககை யீராகும் பஞ்சகலா புஞ்சவடிவுற்றுச் சிவகலா சாதி ய விபாபிநி றோக்கம் தாங்கும் அபரநாதமென்றும், சாதிரி யுச்சைமுதல் நிவாநி யீராகும் பஞ்சகலா புஞ்சவடிவுற்றுச் சிவகலா சாதி ய சூத்ருமை றோக்கம் தாங்கும் அபரவிதது எனறும் இருக்கும்

பராபர சிவசத்தவம் பராபர சத்திசத்தவ வர்சகம் நாண்னைபேர் மாறியும் மாறாதும் தனிச்சனி யிருக்கும் சாதிரித்தலை; அககலை மணப்புற்று அககனைபெற்று அப்பெயர்பெறும் உண்மையை யாகும் பரசிவ மூர்த்தியாம் சிவகலையு மதி லடங்கும்

அப்படி நாண்டிறு யிருக்கும் விசதை பிரதிஷ்டை நிவிர் த்தியுள ளடங்கும் சாதிரித்தலை, அககலை மணப்புற்று அத்தனைமைபெற்று அப்பெயர்பெறுஞ் சமற்காலையாகும் மநாகத சிவமு ர்த்தியானு சத்திகலையு மதிலடங்கும்

ஆக காலிரண்டெட்டுச் சடசிவகலை சடசத்திகலை; சற்காரிய காப்ப மகாமாயி. னுதாத தவிசப் பிரளயத்தது என்னை பிரியாப பிரிவுசத்தித தப பொறித தபசரிக்கும், பிரியாப்பிரிவுச சிவகலை சிவசத்திகலை சங்காரிய காப்ப வஸ்துக்களாம்,

பரசிவம் பராசத்தி அனதிக கிராகச வித்தக பரசிவனென்றும் பரநாதம் பரவித்த இவை நாண்கும், தனித்தனி சிவபேதம் சத்திபேதம் இந்நபேசமுற் றிருநான்கு பேசமாயிருத்தலால், சிவபேதம் நாண்கோடு சதாசிவமுதற் பிரமா வீராகுஞ் சிவபேத மைத்தற் கூட்டிச் சிவபேதம் கவபேதம்.

அச்சத்திபேதம் காண்கோடு மனோன்மனிமுதற் சரஸ்வதி னாராகும் சத்திபேத மைத்தவ் கூட்டிச் சத்திபேதம் கவபேத மெனனவ் கருத்திற் கருதி, 'கவத்தருபேதமேக நாநனே றடிப்

பன்' எனறும், 'எத்திற நினருனிச னத்திற மவனும்நிற்பன்' எனறும்; ஆசாரியாசொல்லிய தேதென ரெருசொற் ரேஷமு மிலலை.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

மேதகூறிய சிவபேசு மேழரசுமுரிய சத்திபேதமும், முறையே சந்நிபுகுல் வாணியீரூசு வமுலகைப்படும. எம்மிறைவ லூகா பராமசிவன சிவபேசு மேழினு நின்று நடாததுமாறெல் லாம அஹேடு தாதானமிடமாய் நிற்கும் பராசத்தியும், இச் சத்திபேசு மேழினும அவனுக்குத் துணையாயநின்று நடாதது மென்பகாள்.

அந்நேல், மேலைச் சூ' திரத்திசு 'வரும்வடி வெல்லாஞ்சு ததி' எனகூறியீஸடுச சிவபேசுரு சத்திபேதமென வேறுவை தது, 'எத்திற நினருனிச னத்திற மவனும்நிற்பன்' எனரல் மலை வரம்போலுரென மடககாமைப்பொருட்டு; அஃதுணாதததற் றொழுகது வருருசெய்யுளைப்பது

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு

மேலிகத மூர்த்திகளுக்குச் சத்திக ளருளிச்செய்கிறார் சத்திடாய் விக தச்சத்தியாய் மனோஃபனி தானாகி யொ த்தறு மகேசுசயாகி யுமை திரு வாணியாகி வைத்ததும்- சிவ ததககுச் சத்தியும், நாதத்தகரு விகதச்சத்தியும், சதாசிவத்த கரு மனோன்மனிசத்தியும், மகேஸ்வரனுக்கு மகேஸ்வரசத்தியு

உ—ரூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கஉசக

ம், உருத்திரனுக்கு உமாசத்தியும், விட்டுணுவுக் கிஸ்க்ரூமியும், பிரமாவுக்குச் சாஸ்வதியும், ஆகவாழறிலே பொன்று தேவன றுமென்று சொல்லப்படும். இப்படிச் சத்திகள் பலவாயிருக்கு மோவென்னில்— சிவாதிக்கவருவன வருஞ்சத்தி யொருத்தியாகும் - சிவமுதலான மூர்த்திகளுக்கு இப்படியே வருகிற சத்திகளெல்லாம் அநதப் பராசத்தி பொன்றுமேயா யிருக்கும்;—எத்திற நின்றுநீச னத்திற மவருநிற்பள - ஆகையால் பரமேஸ்வரன எப்படியே நின்றுன, அப்படியே அநதப் பரமேஸ்வரியும் அதற்குப் பொருத்திநிற்பள.

சிவம் ஒன்பதபேதமாயுஞ் சத்தி யேழுபேதமாயும் நின்றது, ஒன்பதபேதத்திற சொன்ன சத்தி, சிவத்துக்குச் சத்தியாயும்; நாதத்துக்கு வித்துச்சத்தியாயம், சதாசிவமுதலான வருசுகளும் மனோமனிமுதலான சத்திகள் அருசமாய் நிற்குமதுங்கண்டுகொள்க.

இஊருஞ்சொல்லியது, பரமேஸ்வரன கொண்ட கொண்ட மூர்த்தங்களுக கெல்லாம பரமேஸ்வரியும் அநதநத மூர்த்தங்களுக்குப் பொருத்தின சத்தியாய் நிற்பனென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—o—

சிவாதிக்கு - மேற்கூறிய சிவபேத மேழிற்கும்;—இவ்வன் வருஞ்சத்தி யொருத்தியாகும் - இவ்விடத்துக குரிய சத்திபேதமுஞ் சிவசத்தியென்றே.— சத்தியாய் வித்துச்சத்தி மனோமனி தானாகி யொத்தறு மகேசசுவாதி புணர திரு வானியா விவவத்துதும் - முறையே சிவத்திற்குச் சத்தியாகியும், சதாசி

உரை சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தம்.

வத்திற்கு மனோன்மனி சத்தியாகியும், மகேசனுக்குப் பொருத்திய மகேசை சக்திபாகியும், உருதகிரனுக்கு உமைசத்தியாகியும், மாலுக்குத் திருசத்தியாகியும், அயனுக்கு வாணிசத்தியாகியும், எழுவகைப்படுக — ஈசனெதிரே நின்று எ - எம்மிறைவனுடைய பரமசிவன சிவபேதோழி நின்ற நடாததமாறெல்லாம், — அவளு மதகிரிநிப்பர் - அவனோடு காநானயியாய் நிற்கும் பராசக்தியு மிசைத்திபெக மேழிறும் அவனுக்குத் துணையாகின்று நடாத்தும்

மறைஞானநேசிகா உரை.

இந்நணந் திறி சச திசகுருசிவனைக்கும் பேத மிலகியென ஆணாபுதுகிரா.

சத்திகா னுநமாநி தானானு சிவமுமந்தச், சத்திகா னுதியாருந தரும்வடி வானவெல்லானு, சத்தியுஞ் சிவமுமாகுந சத்திதான சததறுகருச், சத்தியானுச் சத்தன்வெல்லுற் றெல்லாமானுசத்திதானே. (எசு)

(இ-ன்.) சத்திகா சிவனுடைய யானுந விற்கிற சமவாய னு சமாதி சத்திகானே, நாநமுல்லான திருமேனிகளெ தானாகும் ல்லாம், அகந்தத்தற்கேற்ற வடிவைப் பொருத்தாகிரகும்.

சிவமுமக்கச் அநச சிவமுமச்சச் சத்தி நாதமென்று சத்திகானுதிபா சொல்லப்பட்ட சக்தியினது பேதமே எங்கும் ணாதகையும் பொருத்தி நிற்குர்.

தரும்வடிவா துணையாற் பி, பஞ்சகிற்றேற்றப்பட்ட னவெல்லானுச் ச பதார்த்தங்க ளெல்லானு சத்தியமுஞ்சி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௫௧

த் தியுஞ் சிவமு வமயமுமாகவே காணப்பட்டிருக்கும்.
மாகும்

சத்திதான் ச சத்தியினுடைய வீகற்பங்களெல்லாஞ் சி
த்தனுக்குச் சத வறே பொருகதுறோ வெனவி? அநகச் ச
தியாம் த்திதானே சகரூபிய சிவனுக்குச் சத்திபா

கைபாற் றனக்கொரு முகனமையிலீ

சத் தனவே சதசரூபிய சிவன யாசொன்றையுண்டா
ண்டிற் றெல்லா கருமனென்று திருவுராக கடைத்தான், அ
மாகு சத்திதா ப்பொழுதகநக சத்திதானையவைகளை யது
னே. வாசுபுண்டாக்கா நிரகும். ௭-று.

இதற்கு வாநோ, உதரத்தரு சவுந் தரிபல்கிரியெனண்க்
தோதிரத்திலுடிக (௭௬)

சிவாகரயோகியருடை வருமாறு.

—o—

மேல் பிரபஞ்சத்திலே சத்தி சிவ நிற்கு முகைமையுணர்த்
ததல்.

சத்திதானாகுமாதிரி காணும்- சத்தியான த நாதாதி பிர
தவியநக தத்தவங்களை டெல்லா டாருப்பிரவிஷ்டையா யிருக்
கும்,—சிவமுமந்தச் சத்திதானாகுமாதிரி— சிவமுமந்தச் சத்தி
யாதிபாக சாவவஸ்தகமையும அதிஷ்டத்திருக்கும். ஆகையா
ல்,—தருவடிவான வெல்லாஞ் சத்தியுஞ் சிவமுமாகும் - அவாக
ளா லுண்டாகக்கப்பட்ட வெல்லா வுருபங்களுஞ் சத்தி சிவாத்
மகமாம—சத்திதான் சத்தனாகுச சத்தியான சத்தனவேண்
டிற் றெல்லாமாஞ் சத்திதானே-சத்தியான த சத்தாவஸ்தரா
ன சிவனுக்கும் பலமுமாம்; ஞானமு யிச்சையுங் கிரியையுமாடும
ன் நினைபொருள்.

கூட்டுவது சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சத்தியாதி யென்பேகவகளுக்குப் பரசிவமூலம், நாதாதி
பெழுபேதங்களுக்குப் பராசத்தி மூலமென்பது பகர்சினாரர்.

சத்தன - பரசிவம், - சத்தி - பராசத்தி, - வேண்டிறறெ
ல்லாம் - நாதாதி பேகமனைத்தம.

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மரமும் காழ்ப்பும்போல ஒப்பவிபைந்து நின்றலின், எல்
லாத்திருமேனியுஞ் சத்திசிவ மிரண்டற்கும் பொதுவடிவே யா
மாயினும், சத்தனுகருச சத்தி தேவியுமா மாகலான, அகற்சுரி
யவடிவு விசேடங் குணவிசேடம பற்றிச் சிவபேதரு சத்திபே
த மென றாயினவென்பதாம்.

ஆகலா னகற்சுரிய வடிவு விசேடங் குணவிசேடம்பற்றிச்
சிவபேதரு சத்திபேதமென றாயினவென்பது குறிப்பெச்சம்.

சத்தனுககோர் சத்திபாமெனறது, வல்லவனுக்கு வல்லபை
யாய் நிற்குமெனச் சிவசத்திகட்கு காயகநாயகி பாவங்குறிய
வாறு.

காயகநாயகி பாவமாதலை வலியுறுத்தவார், சத்தனவே
ண்டிற் மெல்லாமாஞ் சத்தியெனச் சத்தியின் பெருமை கூறி
னார்.

வேண்டிற் மெல்லாமென்றது ஒருரைப் பன்மை மயக்கம்.

இவை மூன்று செய்யுளுள் தாதான்மியமாய் கீட்காது கிற்
றலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம் கடடுக.

அற்றேல், மேல் ஒன்றினொன்றாய் பலகதருமெனப்பட்ட சத்தி சிவங்களை நன்முத்தலைவனாக தலைவியுமாய் தம்முட்புணருமென்பது முறையன்று போலுமென்பாரை நோக்கி அதனை யுணர்த்ததற்கெழுந்தது வருடுசெய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

சிவசத்திகளை நாதமுதலான தத்துவங்களை எல்லாம் தானேயாய் நிற்குமென்றும், சிவனுட திருவுள்ளத்திலே நிகழ்காதெல்லாரு சத்திகளானேயாய் நின்று நடத்தமுறைமையு மருளிச் செய்கிறார்.

சத்திதானானுதமாதிரி தானாகும்-நாதமுதலான தத்துவங்களெல்லாம் அத்தப் பராசத்தி தானேயாய்ப் பொருகி நிற்கும்,— சிவமுமகதச் சத்திதானாகியாகும் - சிவமு மகதச் சத்தியினுடைய வியாபாரங்களுக்கெல்லாம் காரணமாய், விட்டு நீங்காமல் நிற்கும். அப்படியிருக்கையிலே,— தருமவடிவானவெல்லாரு சத்தியும் சிவமுமாகும் - பிரபஞ்சத்தி ஊண்டாகப்பட்டிருப்பவ்களெல்லாம் பரமேஸ்வரனும் பரவேஸ்வரியுமா யிருக்கூர். முன்னே நாதமுதலான தத்துவங்களெல்லாம் சத்தியாகியே நிற்குமென்று சொல்லி, இப்பொழுது சிவமுஞ் சத்தியுமாயிருக்குமென்பானேனெனினில்?—சத்திகளான சத்தனாகுச் சத்தியாயம் - அகதச் சத்தி தானாகச் சிவனுடைய இருத்தியங்களுக்கெல்லாம் தானேயாய் நிற்கும். ஆகையால்,—சதகன் வேண்டித் தமெல்லாமாரு சத்திதானே - சிவன யாகொன்று திருவுள்ளத்தடைத்தான, அத்தத்திருவுள்ளத்தடைத்தவதுதானே சத்திக்ஞ்சுச் செயலாம்.

இதனாற் சொல்லியது, நாதமுதல் பிரதிவி யீருகவுண்டான தத்துவங்களெல்லாம் சத்திதானேயாய் நிற்குமென்றும், அ

ந்தச் சத்திக்கு முதல் சிவமேபென்றும், உண்டாகப்பட்ட வடிவுகளெல்லாம் சிவசத்திகளென்றும், சிவனுடைய திருவுள்ளத்திற் றிகழ்ந்ததே சத்தினுடைய இருத்தியமெல்லா மெனனு முறை மையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சத்திகா னுகமாதிகாடும் - நாதமுதற் பிருதிவியீரூன தத்துவங்களெல்லாங் கூடிநிற்கும்.—சிவமு மதசசத்திதானு திபாகும் -சிவமு மந்தச் சத்திமுதலியவரறையகூட்டித்தது நிற் குமாகலான்,மரமும் காழ்-பு மபோல வொப்ப இபைத்து நின்ற லின்,—சத்திதான றரும் வடிவானவெல்லாம சத்தியு ம சிவ முமாகும்-சத்தியாற்றாரப்படு மெல்லாத திருமேனியு ம சத்திசிவ மிரண்டற்கும் பொதுவடிவே யாயினும்,—சத்தனாகு சத்தன வேண்டிற்றெல்லாமாந் சத்திதானே - சத்தனாகுத தானவே ண்டியவாறெல்லாம ஆகும் சத்தியே,—ஓசத்தியாம-ஒப்பற் றேவியுமா மாகலான,அகரகுரிய வடிவுவிசேடவ குணவிசேட ம் பரநிச சிவபேதரு சத்தப்பேதமென ருயினவென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் தாரதானமியமாய் நீங்காது நின்றலைத் தெரிவித்ததக் கூறிபவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—o—

அந்தச் சிவசத்தியினது இருஷ்டி யுணர்த்துகூர்.

சிவஞ்சத்தி தன்னேபின்றுகு சத்திதான் சிவத் ததின் னு,முவந்திரு வரும்புணர்ந்திங் குலகுயி ரொல்

உ—சூத்திரம். அத்யந்தஇலக்கணம். ௧௨௫௫

லாமீன்றும், பவன்பிரம சாரியாகும் பான்மொழி க
னனியாகும், தவந்தரு ஞானததோககித் தன்மைநா
ன் மெரியுமன்றே. (௭௭)

(இ-ள்) சிவஞ்ச அப்பிரமேய முசலிய விலக்கணத்தையு
த தி த ன ன ட ய சிவன், சவது காருண்ணிய ததாற்
ணையீனறும் திருபேணிகொண்ட சிவன தாயிரத்தொன்
றிலே பராசத்தியும், அநதச சத்தியாயிரத்
தொருகூற்றி லாதசத்தியும், அநதச சத்திய லாயிரத்தொலைநி
லிச்சாசத்தியும், அநதச சத்தியாயிரத்தொலைநின் ஞானசத
தியும், அநதச சத்தியாயிரத்தொலைநி றகிரியாசத்தியும், இப்
படிப பஞ்ச சத்திகளையுந தோற்றுவிப்பன

இது சிவசிருஷ்டி பெனவநிக.

ரேற் சத்தி சிருஷ்டி.

சத்திதான சி றிடகளமான பஞ்ச சத்திகளிடத்தினுஞ்
வதையீனறும் சர்வானாககளுகருந தியானபூசை நிமித்
தாக்கவந தப்பராசத்தியிற் டத்திலொன்றி
ற் சாதாககியத்தையும், ஆதிசத்தியிற பத்திலொன்றிலே மூர்
த்தி சாதாககியத்தையும், இச்சாசத்திப் பத்திலொன்றிலே மூர்
த்தி சாதாககியத்தையும், ஞானசத்திப் பத்திலொன்றிலே கர்த
திரு சாதாககியத்தையும், கிரியாசத்தியிற பத்திலொன்றிலே
கண்ம சாதாககியத்தையும், இங்ஙன மடைவே டஞ்ச சாதாககி
யத்தையுந் தோற்றுவிப்பா நிறபள்.

கர்த்திரு சாதாககிய முலைான நாலு சாதாககியமு மிலி
ங்கா காரமாயே யிருக்கும். மற்றக் கண்ம சாதாககிய மொன
றுமே சிவலிங்கமும் ட்டமுமாயிருக்கும். ஆதலா லான்மரக்
கள் சிவபூசாதி கண்மங்கள் இநதக கண்மசாதாககியத்தி லிட
த்திலே தானே செய்வர்கள்.

கஉருசு சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

இருதச் சிவலிங்கத்திற் றானே பூசிக்கவேணடுமோ வெண்
 னிஸ்? தண்டல முகலியவற்றிற் சிவனைப் பூசிக்க வகதப் பூசை
 யிலுனடான ஞானுதிக மிருந்த குற்றமாய் விடும். சிவலிங்கத்
 திற செய்தபூசை சமபூரண மல்லாவிடதது மந்திரங்கள் திர
 விய மில்லாவிடதது சமபூரணமாய் விடும் ஆதலாற், சிவ
 லிங்கத்தினிடத்திற் செய்யும பூசையே சிரப்பென றுகமத்திற்
 கூறியதென வறிக.

உவக திருவரு இலிங்கமயமாயிருக்கிறது லிங்கமும், பீட
 ம் புணர்ந்திவ் கு மயமாயிருக்கிறது யோனியுமாகியவி ருவருர்,
 லகுயி லல்லாமீ தமமிற் பிரியாமல ஆணமாககளை யீடேற்று
 னனும் கையின பொருடடுக கூட்டி வைகதவமா
 யா காரியமாகிய தனுவாதிகளை யானமாகக
 ளுச் குண்டாக்கி; இங்ஙனஞ் சத்தியு—னே கூடிப் பிரபஞ்சக
 ளைத தோற்றுவித்தானே யாயினும்,—

பவன் பிரம பவனாகிய சிவ னெப்பொழுது நித்திய பிர
 சாரியாகும் மசாரியாயே யிருப்பன —

பானமொழி அருகச் சத்தி யெப்பொழுதுய கணனிகை
 கண்ணியாகும் யாகவே யிருப்பன —

தவந்தரு ஞா முற்சன்னத்தி லார்ச்சித்த தபோபலத்
 னாததோர்க கித தான ஞானத்தைப்பெற்ற ஞானிகளுக் கிக்
 தன்மை கான் த முறைமை தெரியாநிற்கும். ஏ-று.
 நெரியுமன்றே.

உலகென்பது - புவனாதிகளை.

உயிரெல்லா மென்றது முப்பத்த முக்கோடி தேவர்களை
 புஞ் சிருஷ்டித்ததெனவறிக.

இது பலபெயரும் பல வெழுவாயுங் கொண்டது.

உ—சூத்திரம். அத்திதிலக்கணம். ௧௨௫௭

இதற்கு வாதளோத்தர்த்தம் வாதள சததாக்கியனு ம
திக.

“மின்விடை யிமவான்” எனனும் திருவாசகம் திருப்
பொற்கண்ணத்தில் - ௪௩ - வது செய்யுளில் “மகடசூத, தன
னுடைக கேள்வன மகனறகப்பன றமையனெம்மையன் ருள்
கன்பாடி” எனவும், “சிறநிடைகொல்கு னூட்வ்ருந திருவ
யிற் றுளொருததி, பெற்றெங்க்குருதிதற பிரலோகண மூவரம்
மூவனாயுங், சுற்றிடசசொனன றொழிநொருமுனறவ நிற் றடை
க்கால், செந்நிடசசொனன பிரலோககவசோயமமைத தேவியு
மே” எனவும் இக்கருகதைமோபற்றி வரசவாறு காண்க “பயி
லான யெனிசசை” எனபதனும், “மநேனமனிபைப் பெற்ற,
தரயிலான தமுவுமென னுவியே” எனவும் அதிக (௭௭)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

மேலிதவுமத

சிவஞ்சத்தி தன்னையினதும் - பரமசிவன ஆன்மாக்களு
க்குச் சாவ தத்துவங்களையு முலோகங்களையு முண்டாகருவகா
கவும், யோகிகளுகரு உபகாரார்த்தமாகவும், சுவயமேவ கரு
பையை நினைத்தப பராயாதி பஞ்ச சத்திகளையும் கிரமத்திலே
கோணற்பண்ணுவன, —சத்திகாண சிவரசையினதும் - அந
தப் பஞ்சசத்திகளு முததியுகத்தராநிற சகாசிவாகரு சிவசா
தாக்கியாதிகளைத் தவகன தள்ளிடத்திலே கோற்றுவிக்கும், —
உவந்திருவருப்பு னாகதக் குலகுயிலெல்லாயினதும் - அநசச்சத்
திகளுடைய அம்சமான பஞ்சசாதாக்கியங்களிலும் சிவன பிரிவ
றப் புணர்த்தி நின்ற எல்லாப் புவனங்களையும், புவனவர்த்தி
களான ஆன்மாக்களுடைய ததுகாணங்களையு முண்டாக்குவ

கூடுதி சிவஞானசித்தியார் கயகூண்டி

ர்,—பவன்பிரமசாரியாகும் - இந்த உற்பத்திகளைப் பண்ணுவீ
க்கையால் பவனென்னும் காமதையுடைய * வாடிசராகிய
சிவன விகாமிசதிச் + சந்தம மரப்பிரம † வாசசியமான
பரமசிவபாவனைபைப் பண்ணுகொண்டிருப்பா —பானமொ
ழிகனவியாகும் - வாசகு ரூபயான சததீயும் || சங்கவரஜி
தையாஃவேயிருக்கும் — தவநரு ஞானத்தோக திதனைமை
தான ரெரியுண்டே - ஞாவசனரத்தத தபோபலத்தினாலே கு
ரு அறுக்கிரகத்தைப் பெற்று, ஞானநிலை ரான பெரிடோகளு
க்கு இதனைமை || அறுபவாருடமாமென திதனைபொருள்.

* வாடிசா-வாசகுக்கு அகிபகி, † சந்தம-எப்பொதம்,
‡ வாச்யம் - அாதம, || சங்கவரஜிதை - வஷயப்பத்தில்லா
தது. || அறுபவாரு - ம - அறுபவத்தை யேறினது.

. தடி-கூம் யாத-ஹெ - ஸுஷ்டி ஸு-ஹெ ஸவ-ஹெ த
கூர்நாஹெ (அகவெஸு) ஸுஷ்டி காரணம் | யொமீநா
ஹெயகாராய ஹெயா விந்தி தஸிவஹெ || தவிவெத-
வராஸசிஸஹஸு-ஹெயாஹெயத | ஹதாஜி-ஸனத-
ஸியஹாவகூர் ஸாஹெய ஹிதிக்கி-ஹெயத ஹெ.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

முன்கொன்ன முறைமையிற் பேசப் பிரசவம் பேசுகின்
டார்.

சிவஞ்சத்தி தனையேயுஞ் சத்தான்சிவத்தையின்றும் -
சுத்த சிவசோதி மத்தியசோதி நிலைகள் நிருத்த சிவத்தினின்
றாக சோத்திய அதிக்கிராந்த வித்தக பரசிவம், அதிக்கிராந்த

உ—குத்திரம். அந்விதிலக்கணம். உருக

வித்துக பராசத்தியைத் தோற்றுவித்தும், அந்த அநிகிராத வித்துக பராசத்தி அனதிக்கிராத வித்துக பரசிவமென்னும் அபராதத்தைத் தோற்றுவித்தும், அந்த அபராதம் அனதிக்கிராக்க வித்துக பராசத்தியென்றும் அபரவிதவைத கோற்றுவித்தும், அந்த அபரவிதவாகிய பராசத்தி ஆதிசத்கிருதஸ் காலுசத்திகளைத் தோற்றுவித்த தந தவநேடு பஞ்சசத்கிரிற் பஞ்ச சாதாக்ஷயகீளையும் பஞ்ச மூர்த்திகளையும் தோற்றுவித்தும், பஞ்ச சாதாக்ஷயகீளையும், -ஞ்ச மூர்த்திகளையும் தோற்றுவித்தும், பஞ்ச சாதாக்ஷய பஞ்சமூர்த்தி மூர்த்திகளப் பிரபஞ்சப் பிரமங்களையும் விட்டே சமடஞ்ச சகாசிவமாயத் தோற்றுவித்தும், சகாசிவன மனோமலியைத் தோற்றுவித்தும், மனோமலி மனோஸ்வரனைத் தோற்றுவித்தும், மனோஸ்வரன மனோஸ்வரினைத் தோற்றுவித்தும், மனோஸ்வரி உருத்திரனைத் தோற்றுவித்தும், உருத்திரன் உமையைத் தோற்றுவித்தும், உமை மாலீத் தோற்றுவித்தும், மால் மகாலட்சுமியைத் தோற்றுவித்தும், மகாலட்சுமி பிரமாவைத் தோற்றுவித்தும், பிரமா சரஸ்வதியைத் தோற்றுவித்தும்;

இப்படிச் சிவவபேதம் சத்திகவபேதமாகும் சிவஞ் சத்தியிருவரும் மகாமாயோபாதி புவினோபாதி மணந்த, பரவாகிஸ்வரி பரவாகிஸ்வரர்களாயும், அநநகேஸ்வரத் தவாரத்தினாலே மாயோபாதி புவினோபாதி மணந்த, அபரவாகிஸ்வரி அபரவாகிஸ்வரர்களாயும், கேவல மாயாதேகோபாதி மணந்த மாதாபிதாசர்களாயும்,—

உவந்த இருவரும் புணர்ந்து - மருகிமணந்த, அங்கு சத்தமார்ச்சத்தில்,—

இங்கு - அசுத்தமார்ச்சத்தில்,—
 உருகி ரெல்லமீண்டும் - உருகரண புண்போகங்கள்,
 அநு கவசிவபேதம் அநு கவசத்திபேதமாம். முத்தானம் சிவ

ன், மூத்தான்ம சத்தி, சிவமூர்த்தி, சத்திமூர்த்தி, ஈசான ஈசா
னி, முக்தர்கிரம சதாசிவ மனோன்மனி முகல் நிரஞ்சனப் பிர
மாசரஸ்வதி யீராவும், சாருசனப பிரமாதி ஸதம்ப பரிடந்த
மாகவும், எண்ணிறந்த ஆனம வர்க்கமனைததம் தோற்றவித்
தம்,—

பவன பிரமசாரிடாகும் பாணமொழி கனனியாகும் - சம்
புபகூத நாரிவபேச, சதஜ்பகூத நவசதகிபேதத் தோற்ற மொடு
க்கங் சிரிபாசதநிப பிரலாககி நிவிரததி வைசிகதிரியமாததிர
மாகலானம், உவாநத பு ளாநநென்பத-உததியோகித்தச் சங்
கற்பித்த எனறு பொருள போதித்தலானும், சிவன் நித்தியப்
பிரமசாரி, ரத்தி ரிதசிய கனனிகையாம —

இதகனரை - இதகரகசியம தான,—

கவநகரு ஞானத்தோர்க்கு - சமாதிக்கொடுக்கரு சாகூடா
தகாரவாஸகருக்கு,—

தெரியுமனறே - காணப்படுக தானே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சத்தியஞ் சிவமுஞ் செய்யு மிச்செயல்க னெல்லாம் நம்ம
னோர் பொருடடாக நடித்தக கரடமும் காடகமரத்தினாயேய
னறிப் பிழிசில்லை யென்பதாம்.

உம்மை - சிறப்பு.

“ பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான்” என்ப
துமுதலாக மேலைச் சூத்திரத்தின விரிததக் கூறியவற்றை, ஈ
ன்நிருவகஞ் செய்ய முகத்தாற் றொருத்தணர்த்தி இவற்றின்ற
ன்மை தனக் கெய்தவினொருநிலைத் தெரித்துக் கூறியவரது.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ஊகக

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிச் சிவசத்திகளும் ஒன்றிலே பொன்றாகத் தோன்றுமோவெனவில்? அப்படித் தோற்றஞ் சொன்னாலும் சிவனுக்கு சத்திகளும் ஒருக்காலுந் தோற்றமில்லையென றருளிச்செய்கிறார்.

சிவஞ்சத்தி தன்னையின்றும் - சிவன சத்தியைத் தோற்றுவித்தது,—சத்திதான் சிவத்தையின்றும்—அந்தச் சத்திதான் சிவத்தைத் தோற்றுவித்தது,—உவகிருவரும் புனர்ந்தக் குலசூயொல்லாமீனும்—அவரக ளிருவரும் பிரிபட்டமிக் கூடினவிடத்திலே பிரபஞ்சத்தையும் ஆனமாககலையும் தோற்றுவித்தது,—பவனபிரமசாரியாகும்—இப்படிச் சத்தியுடனேகூடிப் பிரபஞ்சத்தை யெல்லாம் பெற்றானே யாயினும், பரமேஸ்வரன் எப்போதும் பிரமசாரியாயே யிராநிற்பன —பானமொழிக்கணனியாகும் - பால்போலற ரொழியையுடைய பரமேஸ்வரியும் எப்போதும் கணனிகையாயே யிராநிற்பன. இந் தவ்வுலகங்களையெல்லா முண்டாகக்கூடிய இப்படி யிருக்குமுறைமை யறிகிறவர்களில் லேயோ வென்னில்?—தவந்தருளுனததோர்க் கிததன் மமகாண்றெரியுமன்றே—முற்சனணங்களிலேசெய்த தபோபலத்தாலே ஞானத்தைப் பெற்றவர்களுக்கே இந்த முறைமை தெரிவது

இதனாற் சொல்லியது சிவசத்திக ளிரண்டும் ஒன்றிலே பொன்றாகத் தோன்றியும், இவாகள தங்களிற் கூடிப் பிரபஞ்சத்தையெல்லா முண்டாகக்கூடிய, பரமேஸ்வரன் பிரமசாரியாகும் பரமேஸ்வரி கணனிகையாயு யிருப்பார்களென்றும்; இந்த முறைமை ஞானவான்களுக் கொழியத் தெரியாதென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

‘சிவஞ் சத்தி’ ‘சத்தியாய்’ ‘சத்திதான்’ ‘சிவஞ்சத்தி’ ஆக காறு திருவ்ருத்தமும் சுததமாயையிலே சிவசத்திகளா இரு மேனிகொண்டு பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவித்த கடத்தி நின்ற முறைமையைச் சொல்லியது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

சிவஞ்சத்தி தனையீனறும் - சிவத்தத்துவத்தினின்றஞ் சத்தித்தத்துவந தோனறியும், - சந்திகாண சிவத்தசையீனறும் - சத்தித்தத்துவத்தினின்றஞ் சாகாங்கிய தத்துவந தோனறியும், - உவநதிருவரு புணர்ந்திங் குலுயிரொல்லா மீனறும் - உவபபுறற் றிருவருவகடி - இவவிடத்து சடப்பிரவஞ்சஞ் சேகனபிரபஞ்ச மெல்லாவுறையும் தோனறச் செயது, - பவனபிரமசாரியாரும் பானமொழிக கன்னியாரும் - இத்தத்துவமுதலிய அனைத்த ரூபிகளோ டியைவனவல்லவாகவின், பவனபிரமசாரியாநலும டானமொழிகளனிபாதலு ராடி உவவயுணரை, - தவத்தருஞானதகோரகரு - முநறவ விசேட ததால் முதல்வனருட் பெற்ற ஞானிபட்டு, - இத்தனைமைதான ரெறியுணரே - சத்தியஞ் சிவமும்செய்யு மிசசெயல்களெல்லாம் கமரலோ, பொருட்டாக கடித்தக் காட்டும் காடகமாத்தினாயே! பிற்றில்லையென்பது வினங்கு மெவபதாம்.

‘பத்தமும் வீரிமாய பதபதார்த்தங்களல்லான்’ என்பது முதலாக மேலைச் சூத்திரத்தில் விரித்துக் கூறியவற்றையீண்டு ருவகஞ் செய்யு முகத்தாற் ரெருகதணர்த்தி; இவற்றின் தன்மை தனக கெய்தலின் முதலை தெரித்தக் கூறியவாறு.

உ—சூத்திரம். அத்தியதிலக்கணம். ௧௨௭

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

தத்தவஞானியி னிலக்கண முணர்த்தவிரா.

தனுசுரண புவனபோகந் தம்பரம் பந்தம்வீடென், தனுசுரண டெல்லாமாமி யடைநதிரிந் தந்தவங்க, னினிதநிந் திலவநிநிந் தி முதமகலை யிடத்தீநீக்டி, நலிபர முணர்கீதானாதத் தத்துய ஞானியாவான். (எஅ)

(இ-எ.) கனுசுர ஆசனாகரகருக தனுசுரண புவனமாகிய ன புவன விவைகளை மாபாபகத்துக்குக் காரண போசுந த மெனறு ம, ததரகு மேலான சுத்தமாயையே த்பரம பகதமலீ யானமாகுட்கு மேடசகதகருக காரண டென தனுவி மெனறு ம, இப்படி யானமாகுட்குப்பலவா னே டெல்லாமா கத தத்துவ முகலியவைகள் பொருநநாநி கியடைநதிரிந் த ற்கும. த்தவங்கள்

இனிதநிந் த இதக் கசுத்தமாயா பந்தமெனறும், இது வே சுத்தமாயா பந்தமெனறு ம, இரண்டினையு களுக வறிநது;

இவைநிவிந் த மநிரமுகலிப வைந்நினையு மாசாரியனா திமுதந் கலையி னே நிவிந் திமுகலிய பஞ்சகலைகளி லவை டத்தேநீக்கி கணிரகும் விபாக்தி விபாபகங்கையு மறி கத தீக்கையிலுந் சோதிக்கப்பட்டி,

கலிபர முண அந்த ஞானசாரியராலே மேலான சிவ ர்த்தோ னத்தத் னுடைய சம்யிதஞானத்தை யறித்தவனே த

கூடகச

சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

தத்துவஞானி தத்துவஞானியாவான். இஃகன்றி பிராகவ
யாவான். சத்தாலும் வாசஸூபல்தகாலு மதனவழி நி
னறவன தத்துவஞானியல்ல எ-ற.

இகற்குச சாவஞானோத்தரத்தகு சிந்திய விசுவத்த
மறிக (எஅ)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் தத்துவஞானியாவான் த லக்ஷண முணாத்ததல்.
தனுசுரண புவனபோகக தறபரம பதம்வீடென றணவி
ரேடு டெல்லாமாதி யடைநதிக தத்துவங்கள்-ஆனமாககருக்
குக் கனமான குனமான தனுவாகவுர் ஆகதரப்பகிஷு கர
ணகாளாகவும் x வாசஸ்தானமாகவுர போகவஸதுககளாக
வும பிருதுவியாதி சாதாககிய தத்துவபரிபகும் பொருததம்.
இகதச சாதாககிய தத்துவததகருமே லிராணி கத்தவமும் வி
ருநானுநத்தமய கோசமாணடால் பரமமான பதமும் தத்தி
விருத்தியே பரமமான மோகூமுமாம.—இனிதறிக கிவை நிவி
ரத்திமுதற கலையிடததேந்க்கி நனிபரமுனாரந்தேர னகதத் தத்
துவ ஞானியாவான்-இகதத தத்துவங்கள் முபபததாறினுடை
ய ஸ்வரூப சுவடாவக்களை நனருக வறிகது நிவிரத்தியாறிகளி
லே யககதத தத்துவங்க ணிவகக் கலைகளையுக்கூட நிககிச் சா
ந்தி யதீதத்தகரு மேலாய் ஆகந்த ஸ்வரூபமாகிய பரசிவத்
தை அகந்திபமாக தரிசிததவன வுடத்தவார்த்தத்தில் பரதத
துவ ஞானியானவன. அவனே ஜகநமரண யில்லாதவனென்
றிகனபொருள்.

வாசஸ்தாகம் - இருப்பிடம்: புவனம்.

ஊர் - முறைமையிற் சமாதி ஞானவானாய்ப் பின்பு அபரோகி சா
 ஞாந்கார சிவசிய ததசிய ஞானவானாவன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

தனுகரண புவனபோகந்திரும், உவை மூலமாயுள்ள பெ
 த்தமுத்திகளுந், அ -பெத்த முகசினிற்படும பதவக ளனைத்
 தம, மேறகூறிப்போக தத தவங்கனா ளுயியவென்றும், அ
 த்தத்தவங்கனா உயிரகோ டியையவன் வனநி முகல்வகுற டி
 யைவனவல்லவென்றும், ஊர்காரானும் பொருகதமற்றானு
 தெளிபவுணாந்துஅகர தவங்கனா கழியுமுனைபிய வைய
 த்தக கழித்தது, அவநநிபு மோலாய் நிறப நகானனை ஐபகதி
 ரிவினநி யுணரப்பெற்றொ வயவன் அவன்; பவன் பிரமசாரியு
 ம்பானமொழி கனவிபுமாமென்றும் அய்வுணமை யறிவுகைய
 ளுவ வென்பதாம்

தவத்தரு ஞானத்தோக சித்தனைகாரான தெரியுமென்ற
 தனைத் தெரித தனர்த்து மெலகனை வலியுறுத்தியவாறு.

தற்பரமென்றும் வடசொல் அப்பொருட்டாதல் தாற்பரி
 ய மென்பதனுறு மறிக.

நிரம்பவழகிபருரை வருமாறு.

முன்னே சொல்லிப்போக தத்தவங்கனெல்லாம் ஊன்
 மாக்களுக்குத் தனுகரணமுத வெல்லாமாகப் பெருக்தி நிற்கு
 மென்றும்; இவையிற்றி ஞானகையை யறித்த கீக்திச் சிவநரி

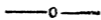
உ—ருத்திரம். அத்வித்திலக்கணம். கஉகௌ

ணப் பட்டவர்களே ஞானவானக ளென்றும், அருளிச்செய்
கிறார்.

தனுகரண புவணபோகந தற்பரம் பந்தமலீடென தனூவி
னூ டெல்லாமாகி யடைந்திடும் - சரீரமுங் கரணங்களும் உ
லோகமும் புசிககதககக பொருளாருநாகிய அகதகமாயையு
ம், அதற்குமேலான மாயையும் கணமததுசூத கககக கட்டுப்பா
டுகளும் சாலோககியாழியான பகமுத்திராருச என்று ஆனமா
வுக்கு இப்படி பலவாகப் பொருநகாபிறதம — தத்துவங்க ளி
வித்திறத - இசுதத தததவங் ளி னு ளமைபை கணறாக விசு
ரித துபபார்சதுப பொய்யென திறதறு—இவை நிவிர்த்திமுத
ற் கல்யிடத்தேநீக்கி - இநகத் தததவ முப்பதகாரையும் நிவி
ர்த்திமுதலான பஞ்சகலைசூருடனே நீக்கி,— கவிபர முணாந்
தோணகதத் தததவ ஞானிபாவான - மிககசிகுனை யறிநகவன்
அநத உணமை ஞானிபாவான.

இதனூசொல்லியபத, ஆனமாக்களுக்குச சர்வ வ்யாபார
முமாய்ப் பொருகதிநிற்கிறத தத்துவமெனறு, அவையிற்றி னு
ணமைபை யறிநத அவையிற்றைப் பஞ்சகலைசூருடனே நீக்கிச்
சிவனுடைய வுணமையைத தரிசித்தவனே சிவஞானி யாகனெ
னனு முறைறையு யறிவித்தத.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

தனுகரண புவணபோகந் தற்பரம் பந்தமலீடெனறு - த
னுகரண புவணபோகங்களும் அவை முலமாயுள்ள பைத்தமுத்
திகளும்,— எல்லாமாகி யடைத்திடுந் தத்துவங்களென்று - அ
ப்பெத்தமுத்திகளிற் பமும் பேதங்க ளனைத்தம் மேற் கூறிப்
போக்த தத்துவங்களையின வென்றும்,— இவை உணூவினூ

கூடகம் சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தம்.

டினிதறிந்த - அத்தத்தவங்க ஞாயிர்களோ டிசையவனவன்றி
 முகல்வனோ டிசையவனவல்லவென்றும், தூல்களானும் பொருந்
 தமாற்றானும் தெளியவுணர்ந்து, — நிவிரத்திமுதல் கலைபிடத்
 தே நீக்கி - அத்தத்தவங்களை நிவிரத்திமுதலாகக் கழியமுறை
 மையின் வைத்துக்கழித்து, — நனிபர முணர்ந்தோன - அவற்றி
 ற்கு மேலாய் நிற்பொன்றின் பையகநிபிசிறி யுணரப்பெற்
 றோன யாவன அவன, — அந்தத்தத்தவ ஞானியாவான-பவ
 ன பிரமசாரியும் பானபொழி கன்னியுமாமெனனும் அவவுணமை
 யறிவுடையவனாவன.

தவகதரு ஞானத்தோர்க கித்தனமைதான மெரியுமென்ப
 தனைத் தெரித்தனாசுதி மேலகனை வலியுனாததியவரது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆன்மாகக் கீப்படித் தத்தவங்களைக் கூட்டிச் சா
 ரியப்படுத்தித் தம செக்காரணத்தா லெனவில் கன
 மகூயம் பிரகத மலம்போவது காரண
 மென துணாத்துகீரா.

எல்லாமாய் தத்தவங்க ளியைந்ததே னணுவுக்
 கென்னிற, ஞெல்லாய கன்மமெல்லாக துய்ப்பித்துத்
 துடைத்தமரும்பின், னில்லாமன் முற்றுவித்து நீக்கவு
 வுடையின்ற, பொல்லாத வாணவததைப் போக்கவும்
 புகுந்தனறே. (எக)

(இ-ள்.) எல்லா ஆன்மாக்கட் கீப்படித் தத்தவங்களைச்
 மாய்த்தத் சிவன வெருவிதமாகப் பொருத்திய தேது
 தவங்க ளி காரணத்தாலெனவில்?
 பைத்ததே னணு
 வுக்கென்னில்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். உடகக

தொல்லாயக எடுத்துஞ் சனனங்கடோறும் பழையநா
ன்மமெல்லாக து ய் வருகிற பிராரதத கனமங்க ளெல்லாத்
ய்ப்பி ததத து ளையு மாணமாகக ளகளைப புசித்துத் தொ
டைத்ததற்கும லைடாவிடதது சனனமரூ நாந்வால் அகளை
ப புசித்தது தொலைககை காரணமாகவும்,

பின வில்லாம சஞ்சிதகனம ரெடுசகு முட லினகடபொ
ன் முறறுவிதது ருநத நிலலாசபடி தீககையினூலே சேரதித்
நீக்கவும் துப போககுகை காரணமாகவும்,

கூ டி நி ன் ற தாமிரத்துக்குக காளிநஞ் சகசமா யிரு
பொல்லாத வா கருராறுபோல ஜனமாககடஞ்ச் சகசமா
ணவத்தைப்போ யக கூடிந்ரகும தொல்லாதெனக கூறியவா
க்கவும் புஞ்சுதத ணவத்தைப போசுகுகை காரணமாகவு மா
ன்றே. தலால், சக்துவககளைக கூடடிச சிவன கா
ரியப்படுத்தியன. எ-று.

உம்மை எண்ணுமடை.

இதவுஞ் சர்வஞாடுஞ்சாரம்.

(எக)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் ஜன்மாக்களுக்கு தறுகரணத்தி பொருத்தவேண்டிய
காரண முணர்த்ததல்.

எல்லாமாய்த தத்துவங்க ளியைந்ததே ன்னுவுக்கென்லில்-
தத்துவங்க ளானவைகள தறுகரண புவனபோகங்களாய் ஜன்
மாக்களுக்குக் கூடவேண்டிய தேனென்லில்?—தொல்லாய கன்
மமெல்லாக துய்ப்பித்தத் தடைத்ததற்கும்-ஜனமாக்களுக்குப்பி
ரவாகக காலியாக வருகிற கர்மபலங்களைப் புசிப்பித்துத் தொ

௧௨௭௦ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

கூடங்களும்,—பின்னில்லாமை முற்றுவிதது நீக்கவும்—மேலந்தக் கணமம் பொருத்தி நில்லாதவாறு இருவினே பொப்பாகிய பக்குவத்தைப்பண்ணிச்சொஞ்சிமாதிய சர்வகாமத்தையும்ழிகவும்,—கூடிநின்ற பொல்லாத வாணவத்தைப் போக்கவும் புகுந்ததன் நே-சொபுகருக களிப்புபோல ஆனமாவுடனே கூடிநிற்கிற அஞ்ஞானத்தை யொழிதகவும், தறுகரணுதிகள் பொருத்தினதென நினைப்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

தறுகரணுதிக ளுயிரொடு சாரக காரண மேதென்னக காரணங் காண்பிக்கணறும்.

எல்லாமாய்த் கத்துவங்க ளிபைபுகதென னணுவுககென னில் - தத்துவங்களெல்லாம மாயையினு ண்டா யுயிரை வந்து பொருத்திய நேதுக்கெனவில்?— கொல்லாய கணமமெல்லாக தய்ப்பித்தத் துடைததற்கும்- மலபரி பகருவத்தைப் பண்ணிச் சத்தி பதிவித்தத தீக்ஷைசெய் வித்ததச் சஞ்சித கன்மமெல்லாம் புசிப்பித்தத் தளஞகற்கும்,— பின்னில்லாமை முற்றுவித்த நீக்கவும் - பிராரதகம புசிக்குமிடத்தத் தியானபூணாமுதல் அனுஷ்டானங்களால் ஆகாமியஞ் சேஷித்த நில்லாமற்கெடுத்தப் போக்கவும்,—கூடிநின்ற பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புகுந்தவனநே - சிவத்துவ விரோதியாகிய மூலமவத்தை முடிக்கவும் அழித்ததன்றே.

தறுகரணுதிகள் மலபரிபாகத்தக்குக் காரணமாகில் விஞ்ஞானகலைக்குத் தறுகரணுதி யில்லாமையால் மலபரிபாகம் வரக் காரணமில்லை. சத்தியம் கீசாந்தியது; சகலதாம் முன்னிரு

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கடளக

க்கபோது ததுகரணிகளால் மலத்தில வைத்த வரசணியால் மலபரிபாகம் வரும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அங்குசந சததுவங்கள் அணுவீடு டெல்லாமாநி உடைத்தது உம, இருவீணைகொருகாவித்த நீகருதற்பொருடமும், அதனாற் பருவமெய்கிய வழி மேலேசுரு வித்தாகாதவாறு திகனையானவாறை முகிர்வித்தப் பற்றாக கழிகதற்பொருடமும், அவை உழியுழகததால் எல்லா வநக்கவகடகு மூலமாகிய வாணவமலசதைப் போசகுசரபொருட்டுமா மென்பதாம்.

எனவே, சததுவங்களான நீககப்படுவனவாகிய மலகன்மங்கள் அணுவுக்கெயனறிச் சிவத்துக்கணமையான, அததததுவக்களும் அணுவீடுடனறிச் சிவத்தோ டிணைபிலவாயினவென அதனக ளுசவகை நீக்கியவாறாயிற்று.

அணுவுக்கெயெனறும் பிரிவில் யேகாரமுந தொனமையென னு மகரவைகார விஞ்சியும் விகாரதநாற் றெககண.

இவை ஏழுசெய்யுளானும் நாலாங்கூர்நிற பதும் முத்திரப்பொருளும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

திரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலிந்தத் தத்துவங்கள் ஆன்மாவைப் பொருத்தினது யேது காரணமென்ற மாணக்கினை கோக்கி யருளிச்செய்க்கும்.

எல்லாமாய்த் தத்துவங்க ளிசைந்ததே ன்ணுவுக்கெனனி ல்-ஆன்மாவுக்குத் தத்துவங்களிப்படி வெருவிதமாகப் பொருக் தினது ஏது காரணுவென்று நீகேட்கில்,— தொல்லாய கன்ம மெல்லாக் துய்ப்பித்துக் துடைதகற்கும்- பழைபதாய் வருகிற பிராரத்த கனமங்களை யெல்லாம் புர்ப்பித்தது துலைப்பிக்கைக் கும,—பின்னில்லாமல் முற்றுவித்து நீக்கவும் - சஞ்சித கனம மபின்பு நிலாமல்முகிவித துபபோகவும்—கூடிநின்றபொல் லாக வாணவத்தைப் போகவுடா புஞ்சுந்தனதே - ஆன்மாவுக கு அநாதியே சகசமாய் வி—நி நீ வகாமல்நிறகிற அஞ்ஞானமா ன வாணவமலத்தை நீகருவது நிமித்தமாகவும் பரமேஸ்வரனு டைய வாக்கினையாலே இந்தத் தத்துவங்க ளியனைவகது பொ ருககாநின்றது.

இதனூற்சொல்லிபது, இந்தத் தத்துவங்களா ஆன்மாவுக கு பலபிரகாரமாக வகது கூடினது எனமத்தைப் புசித்தத் தொலைக்கைசுகும், சகசமாய்நின்ற வாணவமலத்தைப் போக கவு மென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தத்துவங்க ள்ணுவுக்கு எல்லாமா யியைத்தெனனில் - அ ங்கனத் தத்துவங்க ள்ணுவிலே டெல்லாமாகி யடைத்தது யா தன்பொருடடெனவில்?— தொல்லாய கன்மமெல்லாக் துய்ப் பித்துத் துடைதகற்கும்-பழைப இந்நினைகள் துகர்வித்து நீக் குகற்பொருட்டும்,—பின்னில்லாமெ முற்றுவித்து நீக்கவும்-அ ன்னூற் பருவமெய்திப்பவழி மேலைக்கு வித்தகாரகவாறு தீக்கை யா னவற்றை முநிர்வித்து பற்றறக் கழித்ததன்பொருட்டும்,—

உ—குத்திரம். அத்வித இலக்கணம். கடஎக

கூடிநின்ற பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புருஷதன
றே - அவைகழியு முகத்தால் வீரவிரின்று எல்லா அநாதவ
கட்கு மூலமாகிய வாணவமலத்தைப் போககுதற் பொருட்டு
மாம.

இவை ஏழு செய்யுளானு காலாங்கூற்றிற்படு முததிரப்
பொருளும் வகுத்தக் கூறப்பட்டன.

❧ ௨-கு, ச-அதி, முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

—❧—

அவ் வாணவ விலக்கண மீட்தென அணர்த்துகூர்.

ஒன்றதா யநேகசத்தி யுடையதா யுடனாயாதி, ய
ன்றதா யானமாவின்ற னறிவொடு தொழிலையார்த்து,
நின்றுபோத் திருத்துவத்தை நிகழ்த்திச்செம் பினிற
களிம்பேய்ந், தென்றுமரு ஞானங்காட்டு மாணவ யி
யைந்துயின்றே.

(இ-ள்.) ஒன்றதா ஆணவமலஞ் சடமுமா யநேகமுமாகற
ய் கட படாதுகளைப்போல வறித்திபமாய்விடு
மாகையாற் பலவினறி யொன்றா யிருப்ப
தாய், அஃதொன்றாய் அநேக வானமாகளை யெப்படி மறைசு
மெனவில்?

அநேக சத்தி அநேககோடி காரியத்தை யுடைத்தாயெ
யுடையதாய் ன்றது, “அதிக மறைப்பன வாயிரகோடி
விருத்திகளே” என வறிக. மல பரிபாகம்
வந்த முத்தான்மாக்கட்கு மறைக்குந் தனது சத்திரீங்கிப் பெ
த்தான்மாக்களையே மறைப்பதாய்,

அக

உடனாய் விட்டு நீங்காதாய்,
 ஆதியனறதாய் ஆனமாககட கொருகாலத்தில் வந்து கூ
 டினதனறி யநாதி சமவாயுமாய்,

ஆனமாவின் இரதப் பூதவிருளானது பரபஞ்சத்திற்
 னறிவாங்கி ரொ பகார்த்தங்கனையுங் காணாதபடி மறைததத
 ழிலையாதது நி தனனையே காட்டாநிக்கும. இந்தவாணவமு
 னறு மதபோலத தனனையுங் காட்டாமல் வே
 ருருபொருளையுங் காட்டாம லானமாகளின்
 ஞானக சரிடைகளை மறைததநின்று,

போசுதிருத்த புசுககத தகசுவைகளில் விருப்பத்தை
 வதனை நிசுழந்தி வைத்து, சிவகாவது மாயாபோக மசுசுய
 மாய்ப் பொல்லாதருகிலு மதனைப் பாக
 கவொட்டாமல் அதிக மோகமா உதிர்செல்லுகை

செயின்டிக செய்மினிற் களிமபையொத்து அநாதியே
 ளிம பேய்ந்து சகசமாப்

எனறுமருளு ஆணவமான தானமாககளைப் பொருத்தி
 னகாட்டு மா நின நெப்பொழுது மஞ்ஞானத்தை விளக்
 ணவமிடைந்து நி குமதே சுபாவம. ஏ-று.
 னறே.

இதற்கு மிருககதிரந்து மதிங்கத்துங் காண்க.

இரத மலஞ் சகலொன்னப்பட வானமார்க்குஞ் சக
 லாவத்தையி லராகமுதலிய கருவிகளுடன கூடிநினறவிடத்து
 மோகமுதலிய வெழுவுகையினையுஞ் செய்விக்கும்.

மோகமாவது - சிவத்திரவிய மபகாரமுதலான ததிபாத
 கமென் றுசாரியனா லறிந்தாலும், அந்தவுணர்ச்சி சித்திதம் விள
 ங்காம லநிவை மயக்கி யதிபாதகாதினையச் செய்விப்பது.

உ—சூத்திரம். அத்தியதஇலக்கணம். ௧௨௭௫

மதமாவது - யாதாமொருவன ருன்மோகித்துப் புணர்ந்தபோது மடவாணாப்பார்த் திவள தேவர்கண மடவாரிற் சிறந்தான, இவளைப் பெறும்பேறுபோ லப்பே ரெமக் கில்லையென்று மதிப்பது.

அராகமாவது - அவளைப் பெறாதபோது மிகவும் வருகதியழும்படிக்க காசையைச் செய்விப்பது.

விஷாசமாவது - தான வாளுகித்துப் புணர்ந்த மாதர் பிரிந்தபொழுது மிகவு மனோதுகககு செய்வது.

சோஷமாவது - சுறறத்தைவிட டெப்படி நீங்குவோம். யாமரித்தாற் குடுமபத்தை யாதான ருபருவாரொன தந்தமனோதுககதகாலே யுடம் புருமபடி செய்விப்பது.

வைசிக்திரியமாவது- சிவ னமகருள்ள விருவினைப் பலங்களுக்கிடாகத் தெய்வீகமுதலிய மூவியத்ததால் வருவிப்பனென னுமுணாவை யழிப்பிக் தவனெனைக் கெடுத்தா னெடுத்தான, நானுமெனை வணங்கினுரை வாழவித்தே னெனப்பிப்பது.

அரிசமாவது - புத்திர மித்திராதிகளைக் கண்டுகளித்தினி யெமக் கொன்றுங் குறைவில்லையென்பிககை.

இப்படி யானவ காரிபத்தையறிக. (௮)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மாயை கனம பிரண்டனறியில் ஆன்மாவுக்கு உபாதியாக ஆணவமென ரென்றுசொன்னது எவ்வாறுடைய தெனனினை? மேலாறு விருதத்தினாலே யகத ஆணவமல லட்சணபரிணைகளை சங்கையுத்தரங்களுடனே கூறுகின்றது.

ஆணவமொன்றகா யகேசத்தியுடையதா யிசைந்த ஆதி யன்றதா யுடனாய்ச் செம்பிற் களிம்பெய்ச் தான்மாவின்ற னறிய

வொடுதொழிலை யார்த்தநின்ற பொத்தருத்தவத்தை நிகழ்த்தி பெணறு மஞ்ஞானங்காட்டும்; எனமாறிக்கொள்க. ஆணவமானது ஒன்றேயாய் தத்தப்பரிபாக காலங்களிலே விட்டு நீங்குவதான அநேக சத்தியுடையதுமாய்ச் சர்வானமாக எரித்திலும் சமயுத்தமான தெக்காலத தென்னில்? ஆதியல்ல-அதுவுமான்மாவைப்போல அநாதியாகையாற் செம்பு மகிற் களிம்புப்போலவாய்க் களிம்பு* ஸ்வர்ணதையை மறைத்தாற்போல அநாதியே ஆனமாவிறுடைய இச்சாஞானக கிரியைகளைத் தடுப்பதாய், ஆனமாக்களுக்கு அநாதி சமயுத்தமாய்க் கேவலாவஸ்தையிலே ஆனமாவிறுடைய ஞானககிரியைகளை + நிபிடாகதகாரத்தில் விழித்த கண்போல விருகருமபடிக்குத் தடுத்தநின்றது, சகலாவஸ்தையில் மாயாபோகததைப் புசித்திறவனாகையும் பண்ணுமாகையால், முததியல்லாத கேவல சகலாவஸ்தா காலங்களெல்லா மஞ்ஞானத்தையே பண்ணுமென நினைப்பொருள்.

* ஸ்வர்ணதை - பொன்னுயிருககை, + நிபிடாக்தகாரமயிருந்த இருட்டு.

தடி-கூ உரிமயொடி - தடிவ ஸவ-ஹ-ஹ-நா
 நா உநாஜ்-நிவலஜஹக் | ப்ர-த-ய-ஸ-ஸகா-அ-நா
 வாயிஸகிஸஜ-ஹவக் || தி-ஹ-ரொ-நாஜ்-ரெ-கெ-லி-
 உ-ஸ-ஸ-ஹ-ஹ-வ-ஸ-மா-கா-ஹ-கெ-ஸ-ஸ-ய-கா-அ-நா-
 நா-ஸி-ப்ர-தி-நி-ப-த-டி-மா-வா-ஸ-கா-ஹ-க-ஸ-கி- | வா-ஹ-
 ஸ-ஸ-ஹ-ஸ-ஹ-ஸ-ஸ-த-ஹ-வ-தி-ய-ஹ-கா-ஹ-ஸ-
 ஹ-ஸ-த-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-
 ஹ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-
 ஹ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-

௨—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௭௭

இந்த ஆணவ முண்டென்கிறத்திலே பிரமாணமானது பிரத்யக்ஷமோ, அநுமாகமோ ஆகமமோ? † அதித்திரியமாகையினாலே பிரத்யக்ஷமல்ல. பிரசித்தமான அகணினியையும் தாமததையும் பாகசாலாதிகளிலே கண்டு, பர்வதத்திலே x வியாபிய விவகமாயிருக்கிற தாமததைக் கண்டு சாதியமாயிருக்கிற அக்ணியை நிச்சயிக்குமாப்போல ஆணவ † சகசரிதமாக வெருவியாப்பிய ஏதுவைக் காணாதபடியாலே, அநுமானமுக்கூடாது.

† அதித்திரியம் - இத்திரியததெக்கெட்டாதது. x வியாபிய விவகம் - வியாபத்தியுள்ள ஏது ; வியாபத்தியாவது-சாத்திரப சம்பந்தம், புகைக்கு அக்ணிசம்பந்தம்போல. † சகசரிதம் - கூட இருப்பது.

பிரத்யக்ஷானுமான விருத்தமாயிருக்கிற ஆகமமுக்கூடாதென்னில்? அநுமாகமும், அநுமாக சகசரிதமாயிருக்கிற ஆகமமுமுண்டு. அவையாவன? ஆணமாவானவன ஒன்றினாலே மறைக்கப்பட்ட சர்வஞ்சுத்தவததை யுடையவன, கிஞ்சிஞ்சுக்கையினாலே. யாதோரானமா வென்றாலே மறைக்கப்பட்ட சர்வஞ்சுத்தவ மில்லாமலிருக்கின்ற அவன கிஞ்சிஞ்சுக்கல்ல; சிவனைப்போல, ஆணமாக்களுடைய சர்வஞ்சுத்தவத்திலே பிரமாணமுண்டானாலன்றே ஒன்றினாலே மறைக்கப்பட்டவனென்று சொல்லவேண்டுமென்னில்? ஆணமாக்களுடைய ஞானசத்தியானது சர்வத்தை யு மறியும் ஞானசத்தியாகையினாலே, ஈஸ்வரசத்தி போல இந்த அநுமாகத்தினாலே ஆணமாக்களுக்கெல்லாமலும் மறைக்கப்பட்ட சர்வஞ்சுக்கையின் யுண்டென்பதற்கு வானிவசகம். கிஞ்சிஞ்சுக்கைக்கு இந்த ஆணவம் ஏதுவல்ல. கிஞ்சிஞ்சுக்கைக்கு விஷய நியமணம் பண்ணுகிற காரணமே ஏதுவென்னில்? ஆண்மனாசம் சர்வகேசரமாகவேண்டும். அதில்லாதபடியினாலே காமுன்னே சொன்ன வானியே கிஞ்சிஞ்சுக்கைக்கு ஏது.

இந்த ஏதவேண்டா, ஈஸ்வரனுக்குச் சர்வஞ்ஞாதவம் ஸ்வபாவமாஹம்போல, ஆனமாக்களுக்கும் கிஞ்சிஞ்ஞதைபேஸ்வபாவமென்னில்? மோக்ஷத்திலே சர்வஞ்ஞனைக்கற்றகூடாதேபோம். மோக்ஷத்திலும் சர்வஞ்ஞதையில்லை யென்னில்? பக்தமுத்திகளில் பேதமின்றியிலேபாய் சுருதி விரோதமுமாம். ஆகையால் ஆனமாக்களுக்கு சர்வஞ்ஞாதவம் சுவபாவமல்ல ஆனவமஸ + நிரோதத்தினாலேயென்று சித்தம்.

+ நிரோதம் - தகைவு.

தடி-கூ-உ-ள-ஷ-ரெ - சூ-தூ-உ-வ-பு-த-ஸ-வ-பு-ஜெ-செ-ப-கி-ண-ி-சு-ஜெ-த-ய-த-ஃ | ந-கி-ண-ி-சு-ஜெ-ஸ-ப-ய-ஸெ-ப-ய-ம்-உ-வெ-ந-ந-ா-வி-ந-ஸ-ம்-பு-த-ஃ || ய-மு-ஸி-வ-ஸ-மு-உ-ய-ம்-உ-வெ-ந-வ-ஸ-ஜி-வ-பு-த-ா-ஹ-தி .

ஆனமாக்களுடைய ஞானக்கிரியா நிரோதத்துக்குக் கருமமேபோதம். ஆனவமென்றொன்றை யகக்கிரிக்க வேண்டியதில்லை யென்னில்? அநகக் கருமம் அசுதகாததவாவில் புத்திநிஷ்டமாயினாலும், பிரளயத்திலும் அநோமாயிலே யிருப்பதாகையினாலும், மாயாகாரியமாகவு மனோவாக்கு காய வியாபார சந்நியமாப்ச் சுத்காததவ வாசிகளை சம்பந்திக்க மாட்டாதாகையினாலும், சர்வானமாக்களுக்கும், ஶ்ரீ ஆவாரகமல்ல. கருமமே ஆவாரகமும் போகாதி யேதுவுமாமாகில் அநககததவத் தவரார ஆனமாக்களுடைய ஞானக்கிரியைக்கு + சககாரியொழிய ஆவாரகமல்ல.

நிரோதம் - தகைவு. ஶ்ரீ ஆவாரகம்-மறைக்கிறத. + சககாரி - தகை.

தடி-கூ-த-பெ-சு-வ - ய-ஜி-ய-ப-ஜி-ப-த-க-ம்-க-ஜி-ப-க-ள-உ-ஸ-ப-ப-வ-பு-வ-ஸ-ஜி-க-ள | வ-பு-வ-பு-வ-வ-பு-த-பெ-ப-ப-ப-பு

உ—குத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௧௨௭௬

யு_௨ வ_௨க_௨ள_௨ ஸ_௨வ_௨கு_௨த_௨க_௨ம_௨ || கி_௨ன_௨ன_௨ம_௨ ப_௨வ_௨
 த_௨ள_௨த_௨ள_௨ வ_௨வ_௨ய_௨ய_௨ய_௨த_௨ க_௨ம_௨வ_௨த_௨ள_௨ | க_௨ந_௨ய_௨த_௨ள_௨
 வி_௨ப_௨வ_௨த_௨ள_௨ ஸ_௨ய_௨ய_௨ய_௨த_௨ள_௨வி_௨ ம_௨வ_௨த_௨ள_௨ || க_௨
 ம_௨வ_௨த_௨ள_௨ ஸ_௨ய_௨ய_௨ய_௨த_௨ள_௨வி_௨ ம_௨வ_௨த_௨ள_௨ || க_௨
 த_௨ள_௨த_௨ள_௨ ஸ_௨ய_௨ய_௨ய_௨த_௨ள_௨வி_௨ ம_௨வ_௨த_௨ள_௨ || க_௨
 ன_௨வி_௨ய_௨ய_௨ய_௨த_௨ள_௨வி_௨ ம_௨வ_௨த_௨ள_௨ || க_௨

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாயு.

மலத்தின ஐலக்கணம் வாசுககினரா.

ஒளததாய் - ஏகமாய் அனேகமாய் அசேதனமுமாயில், அபி
 த்தியமுமாய் மகாப்பிரளயத்திற் சகலான்மாககளுக்கூழ் முத
 தராகவே வேண்டிம.—அநேக சததிரபுடையதாய் - மலமேகமா
 தலால், மலநதானே மறைத்து நீங்குமெனினில்? ஒருவனே
 முதநனுகாலத் தெல்லாரு முத்தராக வேண்டிமாதலால். அ
 வரவவா மறைத்து முறைமையிற் பரிபக்குவம் வர நீங்கும் அந
 ந்த சாமர்த்திய முள்ளதாய்.—உடனா யாதியன்றதாய் - சகச
 நித்தியமாய்,—ஆனமாவின்ற னறியொடு கொழிலையார்த்த நி
 ன்று - ஆவாரகசத்தியினு லான்மாவின்ற சாவந்ருத்தவ சர்
 வ சர்த்திருத்தவருப சிவதத்துவத்தை மறைத்திருத்த,—பா
 த்திருத்தவத்தை நிகழ்த்தி - அதோந்நியாயிகா சததிரபுடே
 போக்கியா சததிரபுப்பண்ணி,—செர்பினிற் களிப்பேய்க தெ
 ன்று மஞ்ஞானங் காட்டு மாணவ யிசைத்து நின்றே - தாயிரத்
 திற் காளிதம்போல மூல மலம் பொருத்தி நின்றே யெக்காலமு
 மநியாமையைப் பண்ணும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அறநேல் ஈண்டெடுத்தக கொண்ட ஆணவமலம் யாத? அதனால் வரும் பொல்லாமை யாத? அதனைப் போக்குமாறு யா ந்நனம்? எனபாரை நோக்கிப் பதினேழு செய்யுளான் ஒழிபு கூறுகின்றார்.

எண்ணிறக சத்திகளான் எண்ணிறந்த வுயிர்களினஞ் செ ம்பிற் களிம்புபோல் அநாதியே விரவிநிற்ப தொனறாய்க் கேவ லத்திஸ் ஆவாரக சத்தியானஞ் சகலததில் அநோநியாமிகா சததியானம் அஞ்ஞான நிகழ்ச்சிகுக் காரணமாய் நிற்பது; மேறூநிப்போகத ஆணவமல மெனபதாம்.

போததிருத்தவம் போகறுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற் ற ன்மை.

இதனானே மலத்தினை சொருபங் கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

—0—

'எழுமுடல் கரணமாகி' என்ற திருவிருத்தத்தில் 'மாயை கொடுமொழிப்பன முனனேனை' என்ற பதத்துக்கு விளக்கி யானம் இவ்வளவும்வந்த முடிந்தது.

மாணையென்றது சுத்தமாயை அசுத்தமாயை யீரண்டுமெ னக கொள்க.

முனனேனென்றது பரமேஸ்வரன் என்னுமதங் கண்டு கொள்க.

*இதவகா முன்-எக-செய்யுளின்முடிவு விடப்பட்டதால் இங்கு தலைப்பில் சேர்க்கப்பட்டது.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கூடிக

முனசொன்ன ஆணவமலத்தி னிலக்கணம் எப்படியென்ற மாணுகளை நோக்கி யருள்செய்குரர்.

ஒன்றதாய் - ஏகமாயிருப்பதாய்,— அநேகசத்தி யுடைய தாய் - எண்ணிறந்த சத்திகளையுடையதாய்,—உடனாய் - சகச மராய்,—ஆதியன்றதாய் - ஆகாதியே யுள்ளதாய்,—ஆனமாவின் நிவொடுதொழில யார்த்ததரின்று - ஆனமாவினுடைய ஞானக் கிரியைகளை அகனியைக் காட்ட மறைத்தாற்போலச் சற்றுக் தோன்றாமல் மறைத்தரின்று,—போத் திருத்தவததை நிகழ ததி - புசிப்பிலே திருத்திபை மிகவுமுண்டாககி,—செம்பினிற் களிம்பேய்தது - செம்பிற் காளிதத்தைப்போல ஆகாதியேயுள ளதாய்,—என்று மஞ்ஞானங்காடும் - எடபொழுது மஞ்ஞா னத்தை விளைப்பீரரும்,—ஆணவ மியைக் தரினறே - ஆணவமல மானது சர்வானமாககையும் பொருகதிரின்று இவ்வனஞ் செ ய்யும்.

இதனாற் சொல்லியது ஆணவமலத்தின் காரண மொன றெனறும் காரியம் வெருவிதமெனறும் ஆனமாககள் ஞானககி ரியைகளை மறைக்குமெனறும் புசிப்பிலே திருத்திடையுண்டா ககுமென்றும் செம்பிற் காளிதம்போல ஆகாதியே யுள்ளதென றும் எப்பொழுது மறியாமையை யுண்டாக்கிக்கொண்டு நிற்கு மெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அநேக சத்தி யுடையதாய் - எண்ணிறந்த சத்திகளான்,— ஆன்மாவினுடனாய்—எண்ணிறந்த வுயிர்களினுஞ்சேர்த்து,—செம் பிற்களிம்பேய்தது—செம்பிற்களிம்புபால,—ஆதியன்றதாய்—ஆ

௧௨௮௨ சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

காதியே,—இயைத்த நின்றே ஒன்றதாய்-விரவிநிற்ப தொன்றாய்,—தன்னறிவொடு தொழிலையார்த்த நின்ற-கேவலத்தி ஞானமாவினறிவொடு தொழில்களை மறைதலாகிய ஆவாரக சத்தியானும்,—போத்திருத்தவததை நிகழ்த்தி-சகலத்திற் போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற் றனமையாகிய அரோநியாமிக சத்தியானும்,—என்று மஞ்ஞானங்காட்டும்-என்று மஞ்ஞான நிகழ்ச்சிகளுக்காரணமாய் நிற்பது,—ஆணவம்-மேற்கூறிப்போகாத ஆணவமலமென்பதாம்.

இதளுனே மலத்தின சொரூபங் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலைககவரதியும் பாசுபதியு மாணவ மலமென்ப

தொன்றில்லை, மாயையே யுள்ளதெனன,

அகனைக்குறித் துணர்த்துகிரார்.

மலமென வேறென்றில்லை மாயாகா ரியமதென்னி, விலகுபிரக விச்சாஞானக் கிரியைக ளொழப்புமாயை, விலகி மலம்வற்றை வேறுமன் றதுவேறாகி, யுலகுடல்கரணமாதி யுதித்திடுமுணர்ந்து கொள்ளே. அக

(இ-ள்.) மலமெ ஆணவமல மென்றுசொல்ல வேறென்றி ன வேறெ ல்லை காணும்.

ன்றில்லை மாயாகாரியம் நீ சொல்லுகிற மாயையினுடைய காரிபத் தென்னில் கைக் காணுமென்னில்?

இலகுயிர்க்கிச் ஆன்மாக்கட்கு விளங்காநின்ற ஞானக்கி சா ஞானக கிரியைகளை மாயைதானே யுண்டாக்கி யதனை யைகளை முப்பு விளக்கும்.

மாயை

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கஉஅ௩

விலகி மலமி இந்த ஞானக்கிரமங்களை யானவமல சத்
வற்றை தி தடுக்கும்.
வேறுமன்று இந்த வாணவ மலந்தா ஞன்மாக்கடரு
வேறென நிச்சசசமாயே யிருக்கும்.
அதவேறாக அந மாயையான தானவ மலத்துக்
குப் பின்னமாய்,
உலகுடல் கர அந்த மாயைதா னிந்தப்பிரபஞ்சமுமா
ணமாத் யுதித்தி யானமாக்கடருத் தனுஉரண புவனபோக
டு முணர்ந்து ங்களுமாய்த் தோன்றுகிறும். இந்த வாண
கொள்ளே. வ மாயையாகிய விவையிற்றின் பகுதியை
யிப்படியெனநே யறிவாயாக. ௭-று.

இவை நாலுக்கு மதங்கமெனவறிக.

இதற்குக் காரண மேற்கவியிற காண்க (அக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் மாயாகாரியமே ஆனமா வாரகமென்பதை மறுத்
துணர்கதகல்.

மலமென வேறென்றில்லை மாயாகாரியம தென்னில் -
ஆணவ மலமென ரென்றில்லை, மாயா காரியமாகிய அவைரா
க்கியமான ராகமே ஆன்மஞான வாரகமென்னில்? உள்ளது.
ராகமானது நின்மலனாயிருக்கிற ஆனமாவை யாவரிககமாட
டாது. ஆவரிக்குமென்னில்? முத்தான்மாக்களையும் ஆவரிகக
வேணும். முத்தான்மாக்களுஞ் சிவனும் ஏகப்பிரகாரமாகையா
ல், சிவனையும் ஆவரிக்குமென்று சொல்லவேணும். அப்படி முத்
தர்களுஞ் சிவனு மொருக்காலும் யோக ஸகதராகக் கண்ட
தில்லை. இதன்றியும் பிரகிருதி சன்யமாகிய புத்தி தர்மமானது

ராகமாகையால், அறித்தியம். அறித்திய வஸ்துவானது நித்தியவஸ்துவான சிற்சந்திபையாவரிசகமாட்டாதது.

¶ போகஸக்தர் - போகத்தில் பற்றினவா.

தஜ-கூப லௌஷ்டொ - ஸாமொலிகாரணஸகிரி
 கிரிவஸ்கிஓஜிஓநத- | ஸத ஸாமொலி தலெத-
 நஸகிரிஸ்கிரொ ஜிஓ | சுஜிஓவி ஸலெஸுஸஓகெஜ
 ஸ ஸாந-ஓகஷிவி ஸெஷி- | நஹிஜ-க ஸிவொவா
 விவொமொஸகூகஜாந | கிரொய-பு த ஸாந-
 கொ ஸாமொவளலொயதஸு- | வ-ஜிஸு பு-க
 தெலிவா தஸாஓஷிநஸா- | விவகெநி-த ஸி
 லாயஸஹவெஸு வொயகூ கஸிதி.

ஆகில் புத்திகதராகமல்ல, மாயாகாரியமாகிய ராகாதியே யென்னில்? மேலதுவுங் கூடாதது.—

இவருயி ரிச்சாஞானக் கிரியைக னெழும்புமாயை விலகி மலமிவற்றை வேறுமனது-ஆன்மாக்களுடைய விளங்கப்பட்ட இச்சாஞானக் கிரிபைகளை, மாயாகாரியமானது ஆணவமலத்தைச் சிறிதுநீக்கி விஷயோன்முகத்தைப் பண்ணுவீக்கும். ஆணவமலமானது, இச்சாஞானக் கிரியைகளைப் பிரகாசிக்க வொட்டாமல் வேறறவின்று தடுக்கும்.—

அது வேறாகிய புலகுடல்கரணமாகிய புதித்திமுணர்ந்தகொள்ளே - அந்த மாயாகாரியமானது ஆன்மாக்களுக்கு அத்தியந்தம் x பின்னமாக வசிக்கிற வுனோகங்களும் துலதேகங்களும் + அக்தர் *பாகிய கரணங்களுடாக இருட்டிகாலத்திலே யுதித்தும் பிரளயகாலத்திலே லயத்தை யடைவதாகையால், மர

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கூஅடு

யாகாரியம் ஆன்மஞான வாரகமல்ல; ஆன்மமலமே ஆன்மஞான வாரகமென் ரறித்து கொள்வாயாக வெணறிதன்பொருள்.

× பிணைமாவகசிக்கற - வேறாய் வாசஞ்செய்கிற. † அக்தர் - உள்; * பாகியம் - வெளி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

மாயாகாரிய விசேஷமே மலம், வேறில்லை யென்னும் பாசுபதி முதலோராயும்; பிரகிருதி காரிய விசேஷமே மலம் வேறில்லை யென்னும் சாங்கியன முதலோராயு மறுத்துரைக்கின்றார்.

மலமென வேறென்றில்லை மாயாகாரியம் தெனவில் இயகுயிர்க்கிச்சாஞானக் கிரியைகளெழும்புமாயை - சித்தருபப் பிரகாசலகிய ஆனமாவின் திச்சாஞானக் கிரியைகளை மாயை காரியத்தவாரத்தினாலே விளக்கும், - விலகி மலமிவற்றை - மாயாகாரிய கலாநியில்லாதபோது பிரளயகலாவத்தையி விச்சாஞானக் கிரியைகளைச் சிற்றறிவு யில்லாதபடி மறைக்கும், - வேறுமன்று - அந்த மலம் அறிவொடு வேறின்றி முத்திபரிபந்தம் பிரிவின்றி நிற்கும். - அது வேறாக - அந்த மாயாகாரியம் பரிந்து கூடும் பந்தமாக, - உலகுடல் கரணமாக யுதித்திடும் - புணர்வானதேக குக்குமதேக முதலிய பொருளா யற்பவிக்கும், - உணர்ந்தகொள்ளே.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

உயிரோ டொற்றித்து நின்ற அறிவிச்சை செய்க்கிற மூலப்பதாகிய மலத்துக்கும் வேறுகின்று அவற்றை விளக்குவ

கஉஅசு சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

நாகிய மாயைக்குந் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாகலான், அஃதே நியாது மாயையே மலமென்பார் மதம் போலியென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

மேல் ஐக்கவாதி ஆனவ மலமென்ப தொன்றில்லை, மாண்பையே யுள்ளதென்று சொல்ல, அவனை மறுத தருளிச்செய்கிறாரா.

மலமெனவேறென்றில்லை மாயாகாரியம தென்னில் - அசுத்தமாண்பயிலு ன்டான காரியங்க ளானமபேதத்தை மறைக்கு மதொழிந்த இயற்கு வேறாக நீர் சொல்லுகிற வாணவ மலமென்ப தொன்றில்லையென்று நீ சொல்லில்?—இலகுயிர்க்கிச்சாரூணக் கிரிபைகளெழுப்பு மாயை - விளங்காநின்ற வான்மாககளுககு இவர்களுடைய விச்சாரூணக் கிரியைகளை மாயை தோற்றுவிக்கும். ஆவகயால் மாயை மறையாது,—விலகி மலயிவற்றை -இந்த இச்சாரூணக் கிரியைகளை ஆணவமலந தடுக்கும்,—வேறுமன்று - இந்த வாணவ மலநதான ஆணமாக்களுக்குச் சகசமாயிருக்கும். மலமபோல் மாயை சகசமல்லவோ வெண்ணில்?—அதவேறாக-அநதமாயையானது சகலத்திற் கூடியும் கேவலத்திற் பிரிந்தும் நிற்கையால் வேறுமாய். இதுவன்றியும்,—உலகுடல் கரணமாக யுதித்திடு முணர்ந்தகொள்ளே - பிரயஞ்சமுறாய் ஆணமாக்களுக்குத் தனுகரண புவன போகங்களுமாய்த தோன்றும் மலத்தின் மறப்பைப் போக்குகிறது மாயை யென்றறியாயாக.

இதனூற் சொல்லியது ஐக்கவாதி ஆணவமலமென்ப தொன்றில்லை மாயையேயுள்ளது எனது சொல்ல, அவனை மறுத்து

உ—சூத்திரம். அத்தவிதிலக்கணம் கடுமுள

ஆணவ மலமெனப் தொன்றுண்டெனறும், ஆணமாக்களுக்கு அநாநியே சகசமாய் ஆண்டபேதத்தை மறைசகுமெனறும் மாயாகாரிய மக்கமறப்பை நீக்குமதொழிந்த மறையாதெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—c—

மலமென வேறெனறில்லை - மலமென ரெருபொருள் வேறில்லை,—மாயாகாரியமதெனவில் - மாயாகாரியமே மறைகற் ரெழிலைச் செய்யுடெனின்? அற்றனறு —இலகுயிர்க்கு-விளங்காநின்றவுயிர்க்கு,—இச்சாரூனக் கிரியைக ளெழுப்புமாயை - இச்சையறிவுசெயல்களை வேறுநின்று விளக்குவதாகிய மாயைககும்,—வேறுமனறிவற்றை விலக்கிம்மலம் -உயிரோ டொற்றித்தநினை நிசசையறிவு செயல்களை மறைப்பதாகிய மலத்திற்குத்தம்முள வேற்றுமை டெரிசாகவின,அஃகறியாது,—உலகுடல் கரணமாகி-உலகு முடலுங் கரணமுமாகி,—அதுவேறுகியுதித்திமீ-உயிரககு வேறுகியுதிக்கு மாயையே மலமெனபார் மதம்போலியெனப்பதனை,—உணராதது கொள்ளே - அறிவாயாக வென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உலகுமலம்—

மேலதற்குத் திருட்டாகத முணர்த்தகெறார்.

மாயையே யான்மஞானக் கிரியையை மறைத்துநிற்கும், தூயவிப் பருதிதன்னைத் தொடர்முமின் மறைத்தாற்போலப், போய்முதி லகலச்சேராதி புரிந்திடும

கஉஅஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடா

துவேபோலக், காயமு மகலஞானத் தொழில்பிர காச
மாகும். (அக)

(இ-ள்.) மாயை அந்த மாயைதானே யான்மாவினது ஞா
யே யானம னக்கிரியைகளை மறைத்து நிற்கும். அஃதே
ஞானக் கிரி வ்வாறெனவில்?
யையை மறைத்
தநிற்கும்

துயவிப் பருதி களங்காதி குறறமற்ற வாழிக்கனுடைய
தண்ணைத் தொட கிரணங்களை யெப்படி க காளமேகமானது
ாமுகினை மறைத் அநகப் பிரகாசத்தைச் சற்றுக் தோளமும
தாற்போல ன மறைக்கு மாறுபோல.

போய்முகிலக உடனே தானேயந்த மேகத்தை யொ
லச்சோதி புரிந்தி ருவாயுவானது வகநடித்தவாறே யாழிக்க
டுமதுவேபோல னுடைய பிரகாசமானது விளங்கினுற்போ
ல,

காடமு மகல மாயாகாரியமரகிய சரீரத்துட னெவ்
ஞானத் தொழி வளவு கூடியிருந்தா னவவளவு மறைப்பே!
ல்பிரகாசமாமே. யதனை யெப்பொழுது விட்டு நீக்கினு னப்
பொழு திவனுடைய ஞானக்கிரியைகள் பிர
காசியா நிற்கும். எ-று.

ஏகாரக தேற்றம். (அக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் மாயையானது தன்னுடைய ஃ சூவரண சத்தியினு
லே சூன்மஞானத்தை யாகரித்துத் தனது காரியமாயிருக்கிற

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கஉஅசு

x விசேஷபசுததியினாலே விஷையோன் முகத்தைப் பண்ணுவி
சுரு மாணகயால் மாபையே ஆனமனூலு வாரகமொழிதது ஆ
ணவம வேண்டாமென்பவனை அறுவதித்தல்.

‡ ஆவரணம்-மறைதல் x விசேஷபம்-சுள்ளுதல், தோற்றுதல்.

ஆயபருதிசு சுடர்தனை முன்னமறைத தாற்போல ஆனம
னூனக கிரியையை மாபையே மறைத்து நிற்கும் முகின்போப
கலச சோதி புரித்திடு மதுவேபோலக் காயமு மகளுரைத
தொளி பிரகாசமாமே-சுததமான † ஆதிசுதனுடைய பிரகாசத்
தை மேகமானது மறைததாற்போல, ஆனமாக்ஞுடைய ஞா
னக்கிரியைகளைக் காரணமாகப் மாபையானே ஆவரண சததி
யினாலே மறைத்து நிற்கும் மேகமானது நீங்கினவளவில் சூரி
யகரணம் பிரகாசித்ததாற்போல மாயாகேகம் நீங்கவே, ஆனமா
க்ஞுடைய ஞானப்பிரகாசமானது விளங்குமென நினைப்பொ
ருள.

† ஆதிததன் - சூரியன்

இத பூர்வபட்சம்.

ஞானப்பிரகாசஞான வருமாறு.

—0—

பின் திருஷ்டாந்தபூராவமாய்ச்சொல்லிதிரஸ்சரிக்கின்றார்.

தொழில் - சிரியை

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

இத பூர்வபட்சம்.

சிவஞானயோகியஞான வருமாறு.

—0—

இவ்வுரை-அக-செய்புளிற் கரண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மீளவு மானமபோதத்தை மாயை மறைக்குமென்றும், ஒரு திட்டாகதமிட்டு ஐக்கியவாகி சொல்லுகிற முறைமையு மருளிச் செய்கிறார்.

மாயையே யான்மஞானக் கிரியையை மறைத்தநிற்கும் - அநோமாயைதானே யானமாவீனாடைய விச்சாஞானக கிரியை கனாநறைததுநிற்கும் அசெனபோலவெனவிடீ?—து பவப்பரு திரணைநீர் சுடர்முகில் மறைத்தாற்போல - சுதந்தமாயி நக்கப் பட்ட வாழ்த்தனைது பிரகாசத்தை மேக மறைத்தாற்போல இது அவனபெத்த தன்மை மேல்தனனாடைய முகத்திதகனைமை சொல்லுகின்றான்.—போய்முகி லகலசசோதி புரிநிடுமதவே போல - அந்த மேகமகனறுபோக விதித்த கிரணங்கள் பிரகாசத்தாற்போல,—காயமுடில் ஞானசுதொழில்பிரகாசமாமே- தேவமுநீர்க்கவே அநாதியிலுள்ள ஞானம் பிரகாசியா நிற்கும்.

இவ்ஞம் சொல்லிபது, ஐக்கியவாகி ஆதித்த கிரணத்தை நோக மறைத்த காற்போல வானமபோதத்தை மாயை மறைக்குமது பெத்தமென்றும், அதவிட்டு நீங்குகிறதே முக்தியென்று, தன்மதரு சொனனானென்ன முறைமை உறிவித்தது

—

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வுரை - அநு-வது செய்யுளிற் காண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதஆமது.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௬௧

பரிதியை முயின்மறைப்பப் பாயொளி பதுங்கி
 னாற்போ, லுருவுயிர் மறைககின்னானக் கிரியைக ளொ
 ளிகுமாசுறு, கருகிடு மிச்சாநானக் காரியங் காயம்
 பெற்றான், மருவிடு முயர்க்குக்காயம் வந்திடா விடின்
 மறைப்பே. (௮௩)

(இ-ள்) பரிதியை குரிபுனை மேகமானது மறைத்தூற்போ
 முகினைமறை லச் சூக்கும தூலசீரங்குளானவை ஆனம
 ப்பப் பாயொளி னானதகை மறைக்குமாகில், ஆன்மநானக்
 பதுங்கினாற்போ கிரியைகள் பிரகாசியாமல் அப்பிரகாசமாய்
 லுருவுயிர் மறைக் விடும்.
 கின னானக கிரி
 யைக ளொளிக்கு
 மாகும்

கருகிடு மிச்சா குக்கும தூல சீரமுண்டானாற் சிற்சத்தி
 னானக காரிபங் காரியமாக வறிப்பப்பி மிச்சாநானக்கிரியை
 காயம் பெற்றான கள் பிரகாசமாய் விடயங்களிலே பொருந
 மருவிடும் தும்.

உயிர்க்குக் கா மாயாகாரிய மாகத் தனுவுண்டாகாரா
 யம் வந்திடாவி கில் விடயதரிசனங் கூடாதென நினைபொ
 டின மறைப்பே. ருள்.

மாயாதேக முண்டாகில் ஆன்மாக்களுடைய விச்சாநான
 க் கிரியைகள் பிரகாசிகும்; மாயாதேக மில்லையாகில் இச்சாநா
 னக் கிரியைகள் பிரகாசியாவென்னு மன்னுவய வெதினோகங்களி
 னான, மாயை யானமாக்களுடைய விச்சாநானக் கிரியைகளைத்
 தடுப்பதல்ல.

இந்தப் பாட்டு மேற்பாடத்தி லில்லாததனாலே சிவாக்கி
 ரவுடையா ருணாபார்த் தெழுதினது. (௮௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சித்தாந்தம்.

பருதியை முகினை மறைப்பப் டாயொளி பதங்கினுற்றோ லுருயுயிர் மறைக்கில்லானக் கிரிபைகொளிய்ப்பதாசும் - சூரிய னைமேகமானது மறைத்ததுபோலச் சூககும் ஸ்நூல சரீரங்க ளானவை ஜனமஞானத்தை மறைக்குமாகில் ஜனமஞானக் கிரி யைகள் பிரகாசியாமல் அப்பிரகாசமாய்விடு. — இச்சாஞானக் காரியக் காயம்பெற்றான மருவிடும் - சூககும் ஸ்நூல சரீரமு ன டானால் சிற்சத்தி காரியமாகப்படு மிச்சாஞானக் கிரியைகள் பிர காசமாய் விஷயங்களிலே பொருகதும் — உயிர்க்குக் காயம வந்திடாவிடின் மறைப்பே - மாயாகாரியமாகிய ததுவுண்டா காதாகில் விஷயதரிசனக் கூடாதென நினைபொருள்.

மாயாதேக முண்டாகில் ஜனமாககளுடைய இச்சாஞா னக் கிரியைகள் பிரகாசிககும். மாயாதேக மில்லையாகில் இச் சாஞானக் கிரியைகள் பிரகாசியாதெனலும் அநறுவய விடதி ரோகங்களினுடைய மாபை ஜன்மாவினுடைய இச்சாஞானக் கிரி யைகளைத் தடுப்பதல்ல.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இனிச சித்தாந்தம் வருமாறு.

உள்ளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மாயை உருகிடல் கரணமாய் வேறுகின்றே உயிரை மறை

உ—குத்திரம். அத்திதஇல்க்கணம். உகூஉ

த்தலமையென்பது உடம்பாட்டினு மெதிர்மறையினும்' பரிதி முகி லுவமையினவைத் தறியப்படு மென்றது பொருத்தாத. மேகம்போல மாயை மறைக்குமாயின், மறைக்கலானாகிய காரியம், பரிதியிற்போல உயிரின்க ணிகழதல் வேண்டும்; அஃதீண்டிலையென்பது உடம்பாட்டினு மெதிர்மறையினும் வைத்து அறியப்படுதலான, அவ்வவமை யீனவை—க் கெலாதென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஐக்கவாதிமதத்தை மறுத் தருளிச்செய்குரர்.

பருகிபை முகில்மறைப்பப் பாயொளி யொதுங்கினுற்போல் - ஆதித்தனை மேக மறைக்கவிட்டி விளங்காதினற கிரணங்க னொதுங்கினுற்போல,—உருவயிர் மறைக்கில் ஞானக் கிரியைக னொளிக் குமாகும்— ஆன்மாவைத் தேசமறைத்தபோது இவனுடைய விசாரஞானக கிரியைகளு மறையாநிற்குமென்று கீசொல்லில்?—கருதிடுமிச்சாஞானக் காரியங்காயம்பெற்றால் மருவிடு முயிர்க்கு—ஒன்றைச்சுட்டி யறியப்பட்ட இச்சையும் ஞானமுங் கிரியையு மானமாத் தேகத்துடனே கூடினபோ துண்டாகா கிற்கும்.—காயம்வந்திடாவிடில் மறைப்பே - ஆன்மா தேகத் தோடேகூடி நில்லாதபோது இச்சாஞானக் கிரியைகள் நோன்றாமல் மறையும்.

இதனாற் சொல்லியது; ஆதித்தனை மேகம் மறைக்காற் போல வானமாககளுக்குஞ் சரீரம்பொருத்தினால், ஆன்மபோத த்தை மறைக்குமென்றது அத்தமாகாதென்றும்; மாயாதேகம் பொருத்தினு லான்மாவி விச்சாஞானக் கிரியைகள் சீவிக்குமெ ன்னு முறைமையு மறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

நாய அப்பருதிதன்னைச் சுடர்முகில் மறைத்தாற்போல - நாயதாகிய பருதியை மின்னலையுடைய மேகம் வேறுநின்ற மறைத்தாற்போல, —மாயையே யான்மருணக் கிரியை மறைத்த நிற்கும் - மாயையே யுட்குடல் காரணமாய் வேறுநின்ற ஆனமாவின்சாரூணக் கிரியைகளை மறைத்த லமையுமென வுடம்பாட்டானும், —முகில்போ யகலச் சோதி புரிந்திடுமதவே போல - அம்மேகம் நீக்கப் பருதிவெளிப்படுத்த நோன்றுமாறுபோல, —காயமுமகல ஞானதொழில் பிரகாசமாமே - காயமாகிய மாயை நீங்க ஆனமாவின்சாரூணக்கிரியை பிரகாசித்த லமையுமென எதிராமறையானும், இவ்வுவமையினவைத் தறியப்படு னென்றது பொருந்தாது. —பருதியை முகினமறைப்ப பாயொளி பதுக்கினற்போல்-பருதியை மேகமறைப்ப பரவிய வொளிமழுங்கினற்போல, —உயிருரு மறைக்கின ஞானக் கிரியைக ளொழிக்குமாகும் - உயிரை யுருவாகிய மாயை மறைப்ப ஆனமாவின்சாரூணக் கிரியைகளை ஒழித்தாகிய வுடம்பாட்டானும், —கருதிடுமிச்சாரூணக் காரியம் காயமபெற்றால் - கருதினற ஆனமாவின்சாரூணக் கிரியைகள் மாயாதறுவைப்பெற்றால், —மருவிடு முயிரக்குக்காயம் வகதிடாவிடின மறைப்பே - விளக்கு மானமாவிற்கு மாயாதறு வினறென மறைத்தலாகிய வெதிர்மறையானும் வைத்தறியப்படுதலான; அவ்வுவமையீண்டைக் கேலாதென்பதாம்.

 மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

இதமுத.

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கஉசுடு

போதகா ரியமறைத்து நின்றது புகன்மலங்கா, னோகலாங் குணமுமாக வுயிரினுள் விர்வலாலே, கா த லா லவித்தைசிந்தத் தந்நுகலை யாதிமாயை, யாதலா லிரண்டுசோதி யிருளொன வேறாமன்றே. (அச)

(இ-ள்.) போத இக்க விரண்டிய கூடியிருக்கையிலே ச காரிய மறை ரீரமுண்டாம். அஃதுண்டாகவே யகதவான தது நினை த மாவ்நுடைய ஞானசகிரிபைகளை மறைந் தது புகன் மலங் நிர்கிற தகத வாணவ மலங்காண காண

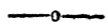
ஆதலாங் குண அந்த மறைப்பான வாணவ மானமாவுக முமாக வுயிரினு குச சகசமாய் நிற்றையால், அவனுக்கித கு ள் விர்வலாலே ணங்காணு றென்றுநிசால்லி? அதருணமா கில் அகனிசகு யொரைப்போலவுரு ஜஸ்ததுக் குத் தட்பம்போலவு றிபிரிக்கப்படா திருக்கவேண்டி ம. அஃகண றிக குணமுழிவிற் குணயு முழியு மாகையால் இதுகுணமனமு.

காசலா லவி மாயையானது தனது காரிபமாகிய கலை த்தைசிந்தத் தந் முதலி பவறாறல் ஆனமாககளுக்கும் மலநகை னுகலை யாதிமா நீக்கிப் போககளைப் புசிப்பிக்கக்க கண யை டோடே!

ஆதலாலிரண் ஆகையா வித்தமாயை யான்மாக்கட்குத் திஞ்சோதியிரு தீபம்போலவு மல பகதகாரம்போலவு நிற்றி னொன வேறாமன த திரண்டிஞ் சபாவமாயிருக்கையாற பேத றே மாக வங்குகிரிக்கப் பட்டத. ஏ-று.

உம்மை முந்தும்மை. (அச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதவு மதற்கே புதகடை.

போதகாரிப மறைத்துநின்றது புந்னமலங்காண் - ஸ்வரூபஞான காரிபமாகிய இச்சாஞானக் கிரிபைகளைத் தடுத்தினை நது நாமுன்னே சொல்லப்பட்ட வாணவ மலங்காண், — ஒந் லாங் குணமூமாக வுயிரினுள் வீரவலாலே - அநாதியே ஆனமாக்களுககு விட்டுப் பற்றனறிபே பொருந்தி யிருக்கையால், சாத் துவிகாதி குணங்கா காமாறு குணமாக யொருதகனையொருகுணம் பொருந்தின காலத்தி லவனுக்க தநயமாயிருக்கவும், அது அவனுடைய குணமென்று சொல்லுவதுபோல; இந்தவாணவத் தையு மானபாவுடகுக் குணமென்று உபசாரமாகவுஞ் சொல்ல லாம் — காதுலாலவிதைசுந்த மாபைகலையாதி கருமாதலாலிர ண்டிரு சோதியிருனென வேறாமனதே - ஈஸ்வரனுடைய இச் சாநு விசாயிந் யாக மாயையானது ஆனமா வாரகமாகிய வாணவம ந் நகுமபடிக்குக் கலைபாதி சத்தவங்களைத் தனவிட த்திரில யுதிப்பிகுே மாணயினுலே, ஆனம ஞானவாரகமான வாணவமு மாயை யு மிரஞர் வெளியுர்போலே பேசுநே யாகை யால், ஆவரண நிவிரத்தி யாத் தமாகக கலாதிக்கள யுதிப்பிக்கிற மாயை யு மாவரண நிவிரத்தி பண்ணுவதே யொழிந்த ஆவர ணமாகாத. அதெப்படியெனினி? காரணத்தினுடைய குணங் களே காரிபத்தி லுண்டரம; தீபத்துக்குக் காரணமான அசனி அத்தகார மாகாததபோல ஆகில் மாயையே சிற்சத்தி அபிவி யஞ்சமாகப்போகும; கலாதி சிருட்டியேனெனி? மிருதபிண்ட யானது கடருபமாயே சலாகரணக் கிரியைகளைப் பண்ணு மாய் போலவும், தத்தவானது படருபமாயே + சீதநிவாரணம பண் ணுவதுபோலவும், மாயையுங் கலாதிருபமாய்ச் சைதந்ய அபிவி யத்தையைப்பண்ணும். ஆகையால் மாயையும் மாயாகாரிபமா ன குககும ஸ்துலசரீரமும் சைதந்ய ரீ நிரோதகமல்ல; ஆன வமே சைதந்ய நிரோதகமென்று சித்தம்.

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கடகூள்

‡ அதுவிதாயிதீ - அதுரிககிறத. + சிதநிவாரணம் - கு
ளிணாப்போக்குதல். ¶ நிரோதகம்-மரைக்கணமறு.

தடி-கூம் தடுதெய்வ - நவஜாயாஜம் தஸூாடி-கும்
காய-கூக் ப்ரகாஸிகா|காய-கூக் ப்ரகாஸிகம் ய-தூ-
வூாத்நா^உலாடிநம் த-கூக் || யயூாப்ரகாஸகௌடி^உ
ஷூளவ^உஹி^உடி^உவாவ-ஹாவவி | நடி^உவகரணம்வ^உஹி^உகூவி^உ
டிவ^உப்ரகாஸிகம் | த^உவ^உஜாயாஸூா^உடு^உவெண^உவ-^உ
ஸூாகாய-கூக்^உயி^உதா || காரெய-^உரண^உடு^உவ^உகாய-^உ
கூக்^உயடி^உஸூ^உத^உந^உவூ^உநா | யயூா^உத^உகூ^உஸூ^உகாரெய-^உ
ண^உவ^உடு^உடு^உந^உவ^உந^உவூ^உடு^உந^உகூ^உ.

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

மலம் அனுமானததா லறிபப்படுமென்ப தரைக்கனரா.

போதகாரியம் - அறிசர்ஞெழில்

இச்சை கிரியையிலடங்குமாறுபோலக் கிரியை ஞானத்தி
லடங்கும்.

மலக் திரவியமானாலும் பிரிப்பின்றி நிறலால் குணமாக
உபசரிக்கப்படும்.

ஆதலால், அஞ்ஞானநதானே மலமென்னும்வேதாத்தியும்
சைவரினொருவருந் தள்ளப்பட்டனர்.

மலநதிரவியம் இது பிரதிஞ்ஞான.

அகேசசத்திமத்தாதலால் இது ஏது.

மல முண்டென்பதற்குப் பிரமாண முண்டோ? பிரத்ய

கடகூழி சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ட்சமணம். ஆதலால் உண்டில்லையென்று சந்தேகமிருந்தலால் ஆகமசித்தமாறும் அனுமானமே பிரமாணம்.

ஆன்மா மலவசிகிருத சத்திமான் இது பிரகிருஞ்ஞை.

சிவனபோல் சர்வஞ்ஞையிருததாலும் கிருஞ்ஞையுட்க் காணப்படுதலால் இது உது.

யாவனெருவன் மலவசிகிருத சத்திமானல்லன் அவன் கிருஞ்ஞைல்லன் சிவன்போல இது திருட்டாந்தம.

இது கேவல வெதினோகி அனுமானமாதலால்—

அவித்தை சித்தக் தருங்கலைபாதி மாயை - மாயைபாணது மலமொரு பிரதேசத்திற் சித்தக கலைமுதலிய தத்துவங்களைத் தோற்றுவிக்கும்

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

அல்லனும், மலத்தாலாகிய அருஞானம் முகிலானாகிய மறைவுபோலனறி உயிரோடு விபாபகமாய் விரவிக் குணமபோலத்தோன்றி நிற்பதொன் றுகலானும், தொழிற்பாடடினகண் ஒளிபிருள்போல மாயையோடு இகலி நிற்பதாகலானும்; ஆப்பெற்றித்தாகிய வாணவமலமே உயிருணர்வின் காரிப்பாட்டடைத தடுக்கவல்லதெனத் தெற்றென வுணர்கவென்பதாம்.

குணமுமென்று மும்மை எதிர்மறைக்கண் வந்தது.

இவைநான்கு செய்யுளானும், ஐக்கியவாதி பாசுபதி முதலியோர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிசுயித்து, ஆணவ மலத்தின துண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கஉசூத்ர

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

ஆகையால் மாயை மறையாது, மலமே மறைக்குமென்று அருளிச்செய்கிறார்.

போதகாரிய மறைத்து நின்றது புகல்மலங்காண்-ஆனமாவிலுடைய ஞானககிரியைகளை மறைத்துக்கொண்டு நின்றது நீயிலையென்றுசொன்ன வாணவமலங்காண். அந்தமலத்தை,—ஒதலாகுணமுமாக வுயிரினுள் விரவலாலே - செம்பிற களிம்புபொலச சகசமாய் நின்றலாலே, ஆனமாவுக்கு ஆணவமலத்தைக் குணமென்றுஞ் சொல்லலாம். மலத்துக்குச் சபாவ மான மபோதத்தை மறைகர்த்து,மாயைக்குச் சபாவ மறைப்பை நீக்குகிறது,அப்படியிருக்கையால்,—காதலா லவிதகைகிந்தத்தருகுவகையாதி மாயை - ஆனமாச்களா கணமத்தைப் புசிககைக்குண்டான ஆதரவுககிடாக, ஆணவமலத்தா லுண்டாகிய வழியாமலை நீக்குமபடி, கலை முதல் பிருதிவி யீறான தத்தவங்களை மாயை தனவிடத்திலே நின்றாக கோற்றுவிடா நிற்கும்.—ஆதலாலாவிரண்டுஞ்சோதி யிருளை யேறாமனறே - ஆகையால்லிவை யிரண்டு மலமும் ஒளிபு மிருளும்போல ஓசாதுக்கொன்று மாறுபட்டு நிற்கும்.

இதனை சொல்லியது,ஆனமாவும் ஆணவமும் வேறாதநிலைகையாலே, இதை யானமாவுக்குக் குணமாகவுஞ் சொல்லலாமென்றுமீ, இதன மலத்தின மறைப்பை மாயாகாரியங்கள் நீக்குமென்றும், இதன மலமு மாயையு மிருளு மொளியும்போல மாறுபட்டு நிற்குமென்று முறைமையு மறிக்கத்தது.

—

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உயிரினுள்விரவலாலே குணமுமாக வோதலாம் - அல்ல

அஉ மலததானாகிய அஞ்ஞானம் முகிலானாகிய மரைவுபோல
 னறி உயிரொடுவியாபகமாய் விரவிககுணம்போலததோனறி நி
 ற்ப்பெதானரூகலானும்,—மாயை கரதலா லவித்தைசிக்த - மா
 பையானது விருப்பத்தோடு ஆணவமாகிய இருள்கெட,—கரு
 ங்கலையாதுபாதலால் - தீபம்போலத தரப்பட்ட கலைமுதலிப
 தத்தவங்களுடைய தாதலால்,—இர ண்டிஞ் சோகியிருனொன
 வேருமன்றே - தொழிற்பாட்டினக ணிரண்டு மொளியிருள
 போல மாபைபோ டிகவிநிற்ப தாகலானும்,—புகனமலம போ
 தகாரிபமதைத் து நின்றதுகா ன் - சொல்லுகின்ற அப்பெற்றித்
 தாகிய ஆணவமலமே யுயிருணர்வின காரிப்பாடடைத தடுக்க
 வல்லுகைத் தெற்றென வுணர்கவென்பதாம்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் ஐக்கியவாதி பாசுபதி முத
 லீயார் மதம்பற்றி யாசங்கிததுப் பரிகரித்து; ஆணவமலத்தி
 ன துணமை சாதிககப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

இதவுமது.

புருடன்மன் குணமவித்தை யென்றசடம் புருட
 னாகுங், குருடன்மன் கண்ணின்குறறங் கண்ணின்மன்
 குணமோகூறாய், மருடன்மன் குணமதாகி மலமசித்
 தாகிநிற்குந், தெருடன்மன் குணமதாகிச் சித்தென நி
 ற்குஞ்சீவன். (அரு)

(இ-ள்) புருடன் அத்தமல மான்மாவுக்குக் குணமெனது
 மன குண நீ சொல்லின்?

ம வி த்தை
 யெனில்

சடம்புருடனா குண தத்துவத்தை யங்கீகரிக்கில் ஆன்
கும் மாச் சடமாய்விடுவன். இகனை யோழிக் த
தானாக வொன்றைப் புசிக்கைககுக் கருத்தா
வு மாகமாட்டான

குருடனான ஒருவன் சாநியந்தகனா யிருக்கிற சூற்ற
கண்ணிற்குற்றங் மெல்லாருடைய கண்ணுகரு மது சுபாவமா
கண்ணினறன கு ன குணமல்லவே! அதுபோல வீரதமறைபு
ணமோகூறாய் மாணமாககளுககுக் குணமா யிருப்பதல்ல
வே! சொல்லாய். இந் தவான்மாவுகரு மா
ணவத்தினர் குணம் வெவ்வேறு யிருக்குங்காண், அஃதெநுங்
மெனனில்?

மருடனான ஆணவமலத்தக கெப்போது மறிபாளை
குணமகாகி மல பே குணமாகையா லசேதனமாகி யெப்
மசித்தாக நிறகு பொழுத நிறகும சித்தாகில் விபுமாயா
ம் நமாவைப்போனறுவிடு மாதலா லது கூ
டாகென வறிக.

தெருடன்றன ஆணமாவுக கியாகாமொன்றையு மறிசிற
குணமதாக்ச சி தே குணமாகையாற் சேதனமாயே யிருப
தென நிறகுரு பன காண். ௭-௨. (அரு)
சிவன்.

ஓகார மெதிர்மறை.

“உயிர்க்குக் குணமன றுயிர்ச்சத்திபால-வுயிர்க்கொடுங்
காதே நிற்குமோ” எனவறிக.

சிவாக்ரயோகியுருநா வருமாறு.

ஆண்மாவுக்கு அஞ்ஞானத்தைக் குணமென்று உபசாரமா

ய்ச் சொல்லுவா றென்பானேன்? அஞ்ஞானம் ஆன்மகுணமே எனபவனை நிராகரித்தல்.

புருடன்றன குணமவிகளை யெனிற்கடம் புருடனாகான் - ஆணவமலம் ஞானத்தை தடுக்குமென வேண்டா, ஆன்ம குணமே அஞ்ஞான மெனனிச்? அஞ்ஞானம் ஆன்மகுணமாகில், ஆன்மா ஜடமாம். அப்படியாகில் போக மோகும் ஆருக்கு? ஆகையால் ஆன்மா ஜடனாகான். ஷசுக்ஷய ஸ்வரூபனேயாகில், பதி சர்வஞ்ஞானே! பாசஞ் ஜடமே! அஞ்ஞானம் கிரவியமல் லாமல் குணமே! ஆகையால் * பரிசேஷாத் அஞ்ஞானம் ஆன் மாவுககே குணமெனனிச்?—

குருடன்றன கண்ணிசகுற்றங் கண்ணினறன குணமோ கூறாய் - புருஷநுடைய கண்ணின காசகாமலாதி தோஷம் கண்ணுக்குக் குணமோசொல்லு கண்ணாகுக் குணமானது காண்கிறது, காணாமல் மறைக்கிறது காசகாமலாதி. அதுபோ ல ஆன்மாவுக்கு ஞானேச்சாப் பிரபத்தினம் குணம், அதை மறைக்கிறது ஆணவமலமே!—

மருடன்றன குணமதாகி மலமசித்தாகி நிற்குக் றெருடன் றன குணமதாகிச் சித்தெனநிற்குஞ் சீயன.-அஞ்ஞானம் தனக் குக் குணமாய் ஆணவ மலமானது ஜடத்திரவியமாய், ஆன்ம ஞானத்தைத் தடுத்த நிற்கும். ஞானேச்சாப் பிரபத்தினங்கள் குணமாய்தனால் ஆன்மா சித்தெனறு பேராய் நிற்குமென்றித ன்பொருள்.

இதனால் ஆணவ மலமென் றென்றுவேண்டா! அஞ்ஞான மான்மகுண மென்பதற்கு விகற்பம். அதை அஞ்ஞானமென்ற து † ஞானவிரோதியோ, ‡ ஞானாபாயமோ, || அக்யநாஞ்ஞானமோ, ¶ ஞானவிரோதகமோ?

ஞானவிரோதியெனினில் ஞானமே யில்லையாம். ஞானமு ண்டென்னில் அஞ்ஞானமே யில்லையாம். தேசஸ் தீ திரங்கள்

பேரல ஞானாபாவமென்னில் அபாவமாகிய வஸ்து ஒரு கிரியையும் செய்யமாட்டாது. கடாபாவம்போல சூகுதம்.

அநத அபாவந்தான் * பிராகபாவமோ. † பிரதி த்தவம்சாபாவமோ, ‡ அதயந்தா பாவமோ, ¶ அர்யோர்யா பாவமோ?

பிராகபாவமென்னில்? பூர்வம் ஞானமில்லாமல் காவரந்தரத்திலே ஞானமுண்டாகவேணும். பிரதி த்வம்சா பாவமென்னில்? முன்னுக்கு ஞானமுண்டாயிருந்த மேல் ஞானமில்லாதேபோகவேணும் அதயந்தா பாவமென்னில்? ஆனமாவுகு ஒருககாலும் ஞானமில்லாமல் கடகுட்டியம் போலேயாம். அஃபோர்யா பாவமென்னில் § பிரத்யோகிக் கிரகணமில்லாத படியினாலே யுஃசி ஹீனம் அர்யதா ஞானமென்னில் தோஷமில்லாமல் விபரீதஞான முண்டாகாது, சூகுதம்.

அதுதான் + ஆகத்துகமோ - ஸ்வாபாவிக்கமோ?

ஆகத்துகமாகில், நித்திய சைதநயத்தை பாதிக்கமாட்டாது. ஸ்வாபாவிக்கமென்னில், ஒருககாலும் ஆனமாககளுக்கு யதார்த்த ஞானமில்லாமற்போம்.

கிளிஞ்சிலே வெள்ளியென் ரறியும் அர்யதா ஞானமானது ஸ்வபாவ ரஜிதஞானத்தை பாதிக்கமாட்டாது. ஞானதிரோதகமென்னில் காம் சொன்ன ஆணயமென்று சித்தம். இநதமலம் திரவியமே! அநேகசத்தி யுடைந்காகையினாலே அணியைப்போலே இநதமலன் குண குணியாய் நிற்குமென்றதற்கு குணம் உவன? மோகம் மதம் ராகம் ● விஷாதம் தாபம் ○ சோஷம் x வைசித்திரியம் இவையேமுடி.

* பரிசேஷாத் - பரிசேஷாதுமானத்தால், † ஞானவிரோதி - ஞானத்துக்கு எதிரா. ‡ ஞானாபாவம் - ஞானமில்லாமை. || அந்நியதாஞானம் - வேறுவிதஞானம். ¶ ஞானதிரோதகம்-

ஞானத்தைமறைக்கிறத. § திரிமம் - இருள். * பிராகபாவ
ம - காரியம் பிறக்கிறத்தகரு முன்னபாவம். † பிரதி த்வம
சாபாவம் - காரியமழிற்கபின னபாவம். ‡ அத்தயநதா பாவம்-
த்ரிதாலத்தமின்மை. ¶ அநயோந்யாபாவம் - அபேதம். § பிர
த்யோகி-அபாவத்தக்கு எதிர்வஸ்து. + ஆகந்தகம் - நடுவே
வந்தத. - ஸ்வாடீகம் - ஏப்போதமிருக்கிறது. ● விஷா
தம் - வியசகம். ○ சோஷம் - சோஷித்தல். x யைசித்தி
ரியம்-ஆச்சரியம் அநேகபேதம்.

தடிஊ தடுவெதுவ - தடிஹாஜாநஜாதூ வெசு
ஜாநாஹாவஃ கிஜிதா | சுநயா ப்ரகிஹாவொவா
மகிரநா நவிஜிதெ || ஜாநாஹாவொ நஹஜாநம்
தஸுகினிசுகாசுதஃ | நஹஹாவொ வடிஸெ
ஹஜஹஹாஹாஹி கவிசு || ஜாநஸு ப்ராமஹாவஸு
ஜாநொஹிஃ ப்ரஸஜிதெ | நாவெத டநயா
ஜாநம் தஸுாவ டநஹயாஸு வதஃ || ஸுகிகா ரஜ
தஜாநம் நஹவெசு வடலாவிநா | கிரெணுத டநய
யாஜாந ஜாமதஃகரெயதாசு || சூமஹுக றெணுவி
வகிஹாயகம் நகஹாவந | படிதாமதஃகம் தஹி
நாநயாஜாநரெவதசு | சுமிதரெவ தசுஜெயா
ஜதஜாநவசுஅஜாஃ || கிரெணுதடநயாஜாநம் நஸு
ஜிஃ ஜாநவாயகஸு | நடிஹம் ஸுகிகா ஜாநம் ரஜ
தஜாநவாயகஸு || கிணுஹும் ரெவெநக ஸுகி
சுஹடிபாநஃ | ரெவாவிஸுஹயா ஜெயொ ஜொஹ

ஸாவி ஜலஸ்யா || ராமொநயஸு விஷாஜாவு த்வாவ
 ஸோஷஸுஸபஜ | வெவித்ருஜவி ஸவெஷாஜ
 விநாநாம் ப்ரக்சித்கு || ரொஹொ நாஜஜை வ-
 ஸாம் ஸஹம்ஜாநாஜிநாநிஹ | தொகிஷண ஜஜாநீநாம்
 ப்ரயாநகவாக் திரஜாதஜா || யஸூக் ஸ த்ரூக்
 நொரொஹொ ஜாநதொ வ்யம்நாஜிஷ- | ஸஜொ
 ஹஜகிவிவ்யாதொ வஜ-வஜ-விஜாமத || ப்ராஷா
 ஜவ்ஸிம் யெந ஸௌகிநாஸ்யாஜ வராம்நா | தி
 வ்யாம்நெயஜெவகி ஸதெஜ வரிவ்யு தெ || தடி
 ஜாவெஷ்ஷணக்ஷம் வொஷ்ஷொஹநதா யத || ஸவிஷா
 ஜொஜொநாஜி ப்ராணநா ஜகிஷ-ஷஜ || த த ஸா
 வெஹவெஷண ப்ரதாஷாநா கி வ்ஸூர || ஸகா
 வஜகிவிவ்யாதொ ஜஸொஷா ஹவத் த || ஸ
 ஸாநாத- யஜாயஸா நொதீவஸ-ஷ-ஸூர || ஸ
 ஷலாய-ஸியம் ஜாய-ஜா ஜுஷ-ஷெஷ-நகஜிஹ || க்ரு
 தாரெஷாஹஜெதொ யஜா கஸூநா ஜாஜகஸு வ | க-
 ட-ஷெவெஸ்யவ ஜாஜாஹ- விஜயெ ந ந்ருணாம் ஹ
 வெக் | நாநாஜிக்ருஷ்ஸாயம் ஜெஹெவெவித்ருஸம்
 ஜ-த || ஸவெஷ-தா ஸஹஜாஜெப்ராநா ஜெஹெவ
 தாம் ந்ருணாம் | ஜகி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஜடமாகிய மலஞ் சிததாகிய புருடனுக்குக் குணமென்று சொல்லிற் புருஷனுரு ஜடமாவனென்று செப்புகின்றார்.

அவதகையென்பது - அஞ்ஞானமல்ல — கண்ணற் குற்றம்- காளுமை, படலகுணம்.—மருள் - அஞ்ஞானம்.—தெருள்- ஞானம்

மதறவை வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உயிரினுள் விரவிநிற்பதனை உயிரின குண விசேடமென்றல் பொருத்த முடைத்தெனின்? அறியாது கூறியும். ஒருபொருளினகட குணத்தோடொப்பக் குற்றமும் உடனவிரவி நிற்கப் பெறுமென்பது குருட்டுக்கண்ணற் காணப்படுதலின், விரவிநிற்பதென்பதற்கு குற்றமும் குணமாதல் செல்லாமையானும், அஞ்ஞானத்திற்குக் குணிப்பொருள் ஜடமாவகைநிச் சிததாகாமையானும், உயிர் அறிதற்சொழிலுடைய சித்தேயாகலானும், உயிரினகட் குற்றமாய்க் காணப்படு மறியாமையுக்குக் குணிப்பொருள் மலமென வேறுண்டென்பகாம்.

இதனுணே, அறிபாமை உயிர்க்குக் குணமெனனும் பாடாணவாதுகண் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிசுரித்து; மலத்தினுணையை சாதிக்கப்பட்டது.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—0—

மீளவும் ஐக்கியவாதி, இரக அநியாமை ஆன்மாவைக் குள்ள தூணுவென்று சொல்ல; அவனை மறுத் கருளிச்செய்கிறார்.

புருடனறன் குணமவித்தை பெனிற்சடம் புருடனாகும் - ஆன்மாவைக்குக் குணம் அநியாமையென்று நீசொல்லில்? ஆன்மாவை ஜடமாய்ப் புரிக்கையாகும் கார்த்தனாகான். ஆன்மாவைக்கு அநியாமை யுள்ளதாயிருக்கவில்லை யென்ற கெப்படி யெனினில்?—புருடனறன் கண்ணின்குற்றம் கண்ணினறன் குணமேயா கூறாய் - அரககனது கயனத்தினுடைய படலம் கயனத்தக்குள்ள தனமையல்லவோ அப்படி பாயினும் அரக மறைப்பு ஆன்மாவைக்கல்லவோ குணமாயிருப்பது சொல்லாய். ஆன்மாவைக்குள்ள குணம் அநியாமையல்லகாரண. அதெப்படி யென்னில்?—மருடனறன் குணமதாகி மலமசிகத தாநிநிற்கும் - எப்பொழுதும் தனக்கறிபாமையே குணமாகிய ஆணவமல மசேதனமாகியே நிற்கும்—புருடனறன் குணமதாகச சித்தெனநிற்குஞ் சேவன் - அறிவே தனக்குக் குணமாகிய வான்மா எப்பொழுதும் சேவன்மாயே நிற்கும்.

இதனும் சொல்லிப்பது ஐக்கியவாதி ஆன்மாவைக்குக் குணமநியாமையென்று சொல்ல, அவனை மறுத்து அநியாமை யாணவமலத்தக் குள்ளகெனறும், அறிவு ஆன்மாவைக் குள்ளதென்று மருளிச்செய்த முறைமை உறிவித்தது.

‘மலமே’ ‘மாயையே’ ‘பருதியை’ ‘போதகாரிபம்’ ‘புருடனறன்’ ஆக இவையையும் ஐக்கியவாதி. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம் அவன் மதம் “உலகத்-தாயவ னுயிர்க்கு மரபையிணருளா- விருவினைத்தகையி லுருவினைத் தருமால்-கருமுசி லடர விசிதருகதிப்போன்- நறிவாஸுயிநிற் றிரியா

தேயும்" எனறும், அவன்மறுப்பு "பொறிபுலனாதி குறைவற
நிறைந்த- காட்சியதளிக்கு மூட்சியினமுன்னாக்- கொடுத்தேர
ராழி விடுத்தவாநாடிக் - கொளவோர்காணு துளங்கீண் பிழி
த்- தந்தவர்கண் டாங்கு" எனஹுமதுங்கணிக்கொள்க.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—C—

அவித்தை புருடன் ரனகுணமெனில் - உயிரினுள் விரவிநிற்
பதாகிய அவித்தையினை உயிரின குணவிசேடமெனமுல் பொரு
ததமுடைதெ, னின்?—புருடன்சடமாகும் - சித்தாகிய புருட
ன ஜடமாமென்ப்படு வழுவாமாதலின், அறியாத கூறினா
ய்.—குருடன்ரன் கண்ணினகுற்றம் கண்ணினறன குணமோ
கூறாய - ஒருபொருளினகண் குணத்தோடொப்பக் குற்றமுமு
டன் விரவிநிற்கப் பெறுமென்பது குருட்டிக்கண்ணிற் காணப்
பிதலின், விரவிநின்றலேபற்றிக் குற்றமுங்குணமாதல் செலலா
மையானும்,—மூலமுருடன்ரன குணமதாகி உசித்தாகி நிரகுட-
அஞ்ஞானத்திற்குக் குணிப்பொருள ஜடமாவதன்றிச் சித்ததா
காமையானும்,—ஓவன ரெருடன்ரன் குணமதாகிச் சித்தென
நிற்கும்-உயிரி நிறொழியுடைய சித்தே யாகலானும், உயிரின்
கண் குற்றமாய்ச் காணப்படும் அறியாமைக்குக் குணப்பொருள்
மலமென வேறுண்டென்பதாம்.

இதனானே அறியாமை உயிர்க்குக் குணமெனஹும பாடா
னவாறிகள மதம்பற்றி டரிகரித்த ,மாத்நினுண்வம சாதிககப்
பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—C—

இங்ஹன மும்மலங்களின முறையுணர்ந்தி, மேற்

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௩௦௯

பஞ்சமலங்களுக்கு மிரண்டு விருத்தகார
லவையிற்றின் காரியப்பாடு தொகுத்
தணாத்தகொர்.

மும்மல நெல்லினுக்கு முளையொடு தவிமிடப்
போன, மம்மர்செய் தனுவினுண்மை வடிவினை மறை
த்திருக்கும், பொய்மைசெய் போகபந்தம் போத்திரு
த் துவகங்கள் பண்ணு, மம்மல மூன்றினுடு ம்ருமல மி
சைப்பாமின்னும். (அசு)

(இ-ள) மும்மல நெல்லுக்குண்டாகிய முளையோல வாண
நெல்லினு வமும், தவிமையோல மாயுயர், உயிரோலக்
கு முளை காமியமுர், ஐகிய மூன்று மலங்களு மடை
யொடு தவிமிட வேபொருகதி நிற்கும்.

போல்

மம்மர்செய் த அவையிற்று ளாணவமலமான தான்மாக்
னுவினுண்மை வ கட்டு மயக்கததைச்செய் தவர்களுடைய
டிவினை மறைத ஞானக்கிரியைகள் விளங்கிக் காரியப்படாத
திருக்கும் படி மறைத்த நிற்கும்.

இது மாயைமைப்போலன்றி யசுசியான பதார்த்தத்தை
யசுசுபெணக் கருகாமல் அதனைச் சுகியெணக்கருதியும், அதிலே
மோகப்பித ததில் விழவிடுத்தகை.

பொய்மைசெ மாயையானது பொய்யையுண்டாக்குகிற
ய் போகபந்தம் போகத்தைப்பண்ணுவதாகும்.

அசுத்தியத்தை மெய்யெணப்பண்ணி, மாயையானது கன்
னுடைய பின்னாகளாகிய தனுவாசுகளாகியவையிற்றி னிடத்
தி னுண்டாகிய குணதோடங்களைக் காட்டாமல், அசுசியை யசு
சுபெணனாத மறைத்ததன்று மினுக்கியும்; இப்படி யிலைகள்
தோன்றாமன் மயக்குகை.

போத்திருத் தவங்கள் பண் ணும் கன்ம மலமாவது ஆன்மாக்க ளிருவினை யா லியற்றாஞ் சுகதக்கமாகிய போகங்க ளைப் புசிப்பித்தத் திருத்திகளைப் பண்ணி நிற்கும்.

இம்மல மூன்றி ன்மல மூன்றி இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போகந மும்மலங் ளோடு மிருமல மி களுடனே மேலுமிரண்டு மலங்களைச் சொ சைப்பாமினனும் ல்லப் புகாநினறேம். எ-று.

உம்மை யெதிர ததழீஇய வெச்சம்.

இதற்குச் சுவாயப்புவத்தம் பார்க்கியையினு மறிக.(அஈ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கீழ்ச்சொன்ன வாணவ மாயை கனம மிந்த மூன்று மல க்களும ஆன்மாவை யடைந்து நிற்கு மியல்புரைத்தல்.

மும்மல நெல்லினுக்கு முனையொடு தவிடுமிப்போல் - ஆண் வ மாயை கனமமெனனு மூன்று மலமும் ஆன்மாவுக்கு அரிசிக் குத் தவிடு முயியு முளையும்போலப் பிரகா * சாச்சா, தனமும் ஆவாரகமும் உற்பத்தி ஏதுவுமாய் நிற்கும்.—அணுவினுண்மை வடிவின்மறைத்த நினறு மம்மர்செய்த போத்திருத்தவத் தைப் பண்ணும் - முனசொன்ன மலத்திரயங்களுக குளளே யாணவமலமானது ஆன்மாவினுடைய ஞானேச்சாக் கிரிபாநு பங்களைத் தடுத்தின்று † மமத்தவரா கங்காரங்களைப் பண் ணி விஷயங்களைப் புசிக்கிறவளுகப்பண்ணும்—பொய்மெய் செய் - மாயாமலமானது பொய்யாகிய தேகாதிகளை மெய்யெ ன்ணும்படி மடக்கறிவைப் பண்ணும்.—போகபந்தம்-கன்மமான த விஷயபோகங்களிலே தவத்தவத்தைப்பண்ணும். சகலாக ங்க்த மூன்று மலமு மிய்வாறு செய்துநிற்கும்.—இம்மலமூன்றி

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். ௧௩௧௧

னோடு மிருமல மிசைப்பனின்னும் - இந்த மூன்று மலங்களையுஞ்
செலுத்துவ தாதலால் உபசாராத் மலமெனனு காமதகையுடைய
திரோதாயிபையும் மகாமாயையுமாக விரண்டு மலத்தையு
மேற் கூறுவாமென நிகனப்பொருள.

* ஆச்சாதனம் - மறைவு. † மமத்துவாகங்காரம்-எனது
யானென்பது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

கனம மாயை மலங்களை நிரைநிறை நிற்கும் முறைமையும்,
அப்படியே செய்யும் பிரதான கிருத்தியங்களுக்கும், சேஷபாச
ங்களையும் செப்புகின்றோமென்று செப்புக்கின்றார்.

மம்மர் - மயககம்,—உண்மைவடிவு - சாவஞ்சூத்தவ சர்
வகர்த்திருத்தவ ரூப சியத்தவம். மாடையும் கனமமும் கிரு
கிருத்தவ கிருத்தகாததிருத்தவப் பிரதமானாவும் நிரதீசய
சர்வகருத்தவ சர்வகாததிருத்தவ விரோதிகொன்பது சாற்
றப்பட்டது, கனமகாரியம்.—போகம்- போகவேதன விடபசு
கதககமோகம, மாயாகாரியம்.— பந்தம் - கலாதி, மலகாரி
யம்.— போததிருத்தவம் - போகக கிரியாகர்த்த திருத்தவம்,
போகாசத்தி கர்த்திருத்தவமும்மாம்.

மற்றவை வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலே தன்மமோ டதனமமாகியெனக் கூறப்பட்ட கண்
மமலமும் அதன்பின்னாக நித்தமா யருவாயெனக் கூறப்பட்ட

மாயாமலமும் ஈனமிக் கூறப்பட்ட ஆணவமலமு மாகியவிம்மூ
 னறு மலங்களும், நெல்லுக்கு முளை தவி மிமிபோல் உயிரைப்
 பந்தித்த நின்று மூறையே போகமும் பந்தமும் போத்திருத்த
 வழம் பண்ணுவனவாம். இம்மலங்கண் மூன்றனோடுங் கூடி நின்
 று பங்கிப்பை வேறுமிருமலங்க ளானவென்பதாம்.

இது நிரனிதை.

கனமமலம போகம் பண்ணுகலாவது, நெல்லிண்கணுளதா
 கிபமுளைததற் சததி முளைபைத தோற்றுவிக்ககு மாறுபோல,
 உயிரினகட சுகதுககங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்று
 வித்தகல்.

மாயாமலம பகம் பண்ணுகலாவது, முளைத்தற்கு அணு
 கூலஞ்செய்து உடனிற்குந் தவிமிபோல, அச்சுகதுக்கங்களாண
 னு, தோனறுதற்குக் துணைக்காரணமாய்த தனகாரிமமாகிய த
 றுகரண முதலியவற்றையும் உயிரையு மியைவித்த நிற்றல்.

ஆணவமலம் போத்திருத்தவம் பண்ணுதலாவது, அம்மு
 னை ஆனமிக் தோனறுதற்கு நிமித்தக்காரணமாகிய உயிபோல,
 அததோற்றத்திற்கு நிமித்தக்காரணமாயவாறை முறுகுவித்து
 நின்ற; அச்சுக துககங்களை உயிர றுகருமாறு நிலைபெறுத்தத
 லென்கொள்க.

“பகதம்போகம்போனிறுத்தலும்-உகத்தமாயை வினைம
 லத்த” எனஞர் ஞானமிர்த ஆலுடையாரும்

முளை ஆகுபெயர்.

முளைதவி மியிகள் பந்தத்திற்கும் காரணமாகல் மாத்தி
 னாக்கும் உவமையாயின.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன்சொன்ன மூன்று மலங்களும் அகாதிபென்றும், ஆன்

மபோதத்தை மறைக்குமென்னு மாணுக்களை நோக்கித் தோன்ற வருளிச்செய்குரர்.

மும்மலகெல்லினுக்கு முளையோடு தவிடுமிப்போல் மம்மர் செய் தணுவினுண்மை வடிவினை மறைத்ததின்மறு - மும்மலங் களுடெ செல்லுக்குண்டான முளையுக் தவிடு முடியும்போல் மயக்க தகையுஞ்செய்து, ஆன்மாவும் குணமையான சொரூபத்தை யொருசுதமுக தோன்றாமல் மறைத்ததின்மறு, —பொய்மைசெய்போக பகதம் போத்திருத்தவங்களைபண்ணும் - பொய்யை மெய்யென்று மயக்காதிர போததகையும் அகனுடன கட்டுப்பட்டு நிற்கிற புசிப்பையு மகதப புசிப்பிலே திருத்திகளையு முண்டாககாரிற் கும் இவைவடனறியும், —இம்மல மூன்றிலே மிருமலமிசைப்பனிக்கும் - இதை மூன்றுமலத்தடனே மேலும் இரண்டிலங்கூட்டிச் சொல்லப் புகாநின்றேன.

இதனால் சொல்லியது, ஆணவம் மாயை காமியமென்னு மூன்று மலங்களுடெ மடக்கத்தைச் செய்து ஆன்மரூபத்தை மறைக்குமென்று, இதை மூன்று மலத்தடனே மேலுமிரண்டு மலங்கூட்டிச் சொல்லுகிறேமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

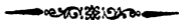
சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மும்மலம் - மேலே தன்மமோ டதன்மமெனக் கூறப்பட்ட கன்மலமும், அதன்பின்னாக நித்தமா யருவாயெனக் கூறப்பட்ட - மாயாமலமும், ஈனிக் கூறப்பட்ட ஆணவமலமும் மூன்று மலங்களும், —செல்லினுக்கு முளையோடு தவிடுமிப்போல் - செல்லுக்கு முளையோடு தவிடுமிப்போல், —அணுவினுண்மைவடிவினை - உயிரின்சொரூபத்தை, — மம்மர்செய்த ம

ஹைத்துநின்று - மயக்கத்திற் கேதவாகப் பகதித்து நின்று,—
பொய்மைசெய் போகபந்த போத்திருத்தவங்கள் பண்ணும்-
முறையே பொய்மைசெய்யாநின்ற போகமும் பந்தமும் போத்
திருத்தவமும் பண்ணுவனவாம்.—இம்மலமுன்றினே டினனு
மிருமல மிசைப்பன் - இம்மலங்கள் மூன்றினேயிவ் கூடிநின்று
பகதிப்பன வேறுமலங்க ஞானவென்பகாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் றொகுத்தப் போந்த மாபேய மலத்தையுச்
திரோதாயியினையு முணர்த்தகிரா.

மாயையின் காரியத்தை மாயேய மலமதென்
று, மேயுமும்மலங்க டத்தந் தொழிலினை யியற்றவே
வுந், தூயவன் தனதோர்சத்தி திரோதான கரியதென்
று, மாய்வரிம் மலங்களைந்து மணுககளை யணைநதுநிற்
கும். (௮௭)

(இ-ள்.) மாயை மாயையின் காரியமாகிய கலைமுதலிய த
யின காரிய த்தவ சமூகங்களை மாபேய மலமெனவும்
தை மா பெயரைப் பொருத்தகூறியும்,
யேய மலமதென
றும்

ஏயு மும்மலங் ஆன்மாக்களிடத்திற் பொருநதிநின் றுண
ச டத்தந் தொழி வமுதலிய மூன்று மலங்களுந் தத்தக் தொ
லினை யியற்ற ழிலினைச் செய்யும்படி செலுத்தப்பட்ட சுத
வேவுந் தூயவன் தனான சிவனுடையசத்தி யானமாவிலுடை
றனதோர் சத்தி யவுஞ் சிவனுடையவுந் தரிசனத்தை யா
திரோதானகரிய கவெரட்டாமன் மறைக்கையால், இதற்கு

உ—ரூத்திரம். அத்திதிலக்கணம். ௧௩௧௫

தென்றுமாய்வர் த்திரோதாயி மலமென்றும், பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

இம்மலங்களை இத்தப் பஞ்சமலங்களு மாண்மாக்களைப் பந்த மணுக்களை பொருத்திரிணறு தத்தக தொழில்களைச் செயணைத்திரிற்கும். ய்த நிற்கும். ௭-று.

சிவசத்தியைப் பதிபதார்த்தமாகக் கூறியிருக்கப் பாசமெனறேதிய தென்னெவின? அந்தச் சத்தியினுண்மையை விசாரிக்கச் சிவனுடனே சமவேதமாயிருக்கிற பதிபதார்த்தமேயாயினும் அச்சத்தி பாசத்தைப் பினசென்று பரிபகருவம்பண்ணிச் செலுத்துகையாற் பாசமெனறுபசாரமாகக்காரணப்பெயராக்கிக் கூறப்பட்டது.

“திரோதருசிற்சத்தி சிறியார்ச் சுவறறால் விரோதஞ்செய்தார்க்கும்பின் லி” “ஈசனது சத்க்ரமல மூன்றினையு மேவுதலாற்-பாசமெனுமபேரதற்குப் பாங்கு.” “சினமருவுகிரோதாயி கருணையாகத் திருத்திய சதநின்பாதஞ்சேருமனறே” எனவறிக.

இதற்குச் சுவாயம்புவம் பார்க்கியை யிருக்கேதிரத்த மறிக.

“ஈதிருகாழி மன் கட்டுமப்பாசங்கண் மூன்றவைதான” “விருக திகளேபிணைந் துளதேபிணைநதவப்பாச - மோதவறே” யோதியவிவ்வினை-யொடுங்கயதே” எனவறிக. (அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மாபையின் காரிபத்தை மாயேய மலமதென்றும் - அசுத்தமாயா காரியமாகிய பிரவிருத்திப் பிரகாசா * யதார்த்த ரூ

கங்களைச் செலுத்தும் சம்பந்தத்தை யுடைத்தாகையால் மகா மாயை யொரு மலமெனவும்,—

ஏயுமும்மலங்க டத்தகதொழிலினை யியற்றவேயுந் தூயவ ன்றன்தோர்சத்தி தீரோதாயி கரிபதென்றும் - ஆனமாககளை ப்பொருந்தின ஆணவமாபைகாணமிக மூன்று மலங்களும் தங் கள தங்கள சரிபைகளைப் புரியும்படிக்கு அதிஷ்டித்து நீந் ட தாகையால் நினைமல சிவ ஸமவேத தீரோதான சததியை யொ ருமலமெனவும்,—

ஆய்வர்-விசாரிப்பர்கள்.

விசாரிப்பதாவது ஆகிசத்தி மலமல்லாமலிருக்கவும் கிரா தருடைய ஆசாரிபரைக் கிராதாசாரிப னொறதபோல மலத் தைப்பதிஷ்டித்த நிற்றையான மலமெமென்று குறிக்கலாமென பது.—

தடி-கூடு ஜிமெம்மெடி - தாலாஃ ஜாமெஸ்ஸரீ யுகி ஸுவ-நா-ம-ப-வாஹிகா ஸிவாஃ | யஜ-நா-வ-த-நா டெவ வொஸஹ-த-ப-வ-வ-ய-தெ || ஐகி.

இம்மலங்களைநது மணுக்களை யடைத்தநிற்கும்-இந்த மல ங்களைநதும் சகலராகிய ஆனமாக்களைப் பொருத்தி நிரகுமென் றிதன்பொருள.

* ஆயதார்த்தம் - பொய்.

தடி-கூடு காசிகெ - ஸுவவணுவியு வொஸொ ஜொ டிபு-விஹாமதஃ | ஜமுகி-வ ஜாயா வ ஸுகி ஸா-த-நி றொயிகா || விநி-ஸூ-வ-டி-வெ-ந-யெ-ஸெ-வி-வ-நா ய-தெ-வ-ஸ-ஃ | ஐகி.

த-பாமஜி - ஜமுகி-வ ஜொஜாயா ஜொயொக்ய ஜெவிமம்,

உ—குத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௧௩௧௭

ஐமக் | திராயா நகரீஸகி: வாஸகெ நாகய-பெ
குகிதி.

சுவப்பிரகாசத்திலும், பொத-உ-வது. செ. “மோகமித
வுயிர்கடொறு முடனாய்நிர்கு மூலவாணவமொன்று முயங்கி
ன்று, பாகமித வுதவுநிரோ தாயியொன்று டகர்மாயை டொன
றுபடர் கன்மமொன்று, தேகமுறு கரணமொடு புவனபோகச்
செயலாரு மாமாயைத் திரட்சியொன்றென, ருக்மல மைந்தெ
னபர்.”

ஆகில் ஆனமருணததைத் தடுக்கிறதற்கு நீர்சொன்ன தி
ரோதான சத்தியே போதும், ஆணவமல மென்ப தொன்று
வேண்டா! ஜடமானது சித்தாயிருக்கிற ஆன்மாவை டெப்படி
தடுக்கும். இதன்றியும் வியாபசூயிருக்கிற ஆன்மவுக்கு ஆவர
ணமும் கூடாதென்னில்? ஆன்மாவுக்கும் ஆணவமலத்தககுள்
அகாதி சம்போகமாகையால், அந்த மலத்தினுடைய சதநியா
னது ஞானத்தககு பிரதிபக்தமாயிருக்கும். இதன்றியும் அசட
மானது ஜடத்தினாலே பாதிக்கப் படுகிறதொழிய அஜடத்தி
னாலே பாதிக்கப்படாத ஈஸ்வரனெப்படி யான்மாக்களுககு
ப்பாதகமல்ல; அப்படியே ஈஸ்வர சமவேகையான ஆதிசத்தி
யும் ஆன்மாவுக்கு பாதகமல்ல. ஆகையால் சித்தானது ஜடத்
தினாலே பாதிக்கப்படாதபொழுது பின்னை டெதினாலே பாதி
க்கப்படும்.

ஜடம் அஜடமென் நிரண்டிவஸ்தவல்லோ வுள்ளது, அஜ
டமாயிருக்கிற ஆன்மாவை அஜடமாயிருக்கிற ஆன்மாதகரம்
பாதிக்குமென்னில்? அப்பொழுது பாதகமாயிருக்கிற ஆன்மா
வுக்கு காசம்வரும். அதேனைனவில்? ஆன்மாவுக்கு யாதொன்
று பாதகமாம், அதினுடைய காசமே முத்தி; அக்கப் பாதகநா
மல்லாதபொழுது முத்தியேயிடுகில். ஆகையால் ஆன்ம சித்தி

தி பாதகம் ஜடமாகிய ஆணவ சத்தியேயென்று அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

ஆகில் ஆனமாவும் ஆணவ மலத்திற்கும் அநாதிசம்பந்தம் சொல்லப்பட்டது, ஆணவ மலத்தினாலே ஆனமசத்தி ஆவரிக்கப்பட்டுதோ, அப்பிரகாசமாகப் பண்ணப்பட்டதோ! ஆனமாவும் ஆனமசிற்சத்தியும் அபின்னரூபமானபடியால் ஆனமசிற்சத்தி ஆவரிக்கப்பட்டனென்ப போகாது.

விபுவாகையால் அப்பிரகாசம் பண்ணுமெனவில்? பிரகாசத்திக்கு அப்பிரகாசமாகிறபொழுது நாசமேயாம்.

ஆகையா விரண்டுங் கூடாது.

பின்னை யாணவமலம் ஆனம சிற்சத்தியை பேதுபண்ணித் தெனவில்? சிற்சத்தி விபுவாகையினாலே ஆவரணமுங் கூடாது, நித்திபப் பிரகாசமாகையினாலே அப்பிரகாசமுங்கூடாது; அக்னிசத்தியானது மணி மந்திர அஷ்டகங்களினாலே தடுக்கப்பட்டுப் பிரகாசமாக ஜ்வலியாநிற்கவும், ஃஸ்போடகாதி கிரியைகளைப் பண்ணமாட்டா ததுபோல், ஆனம சிற்சத்தியும் ஆணவமல சத்தியினாலே தடுக்கப்பட்டு நித்திபப் பிரகாசபாயிருந்தும் ஸவநிஷ்டையா யிருப்பதொழிய இச்சாளுனக்கிரிடைகளாகிற காரியப் பிரவீர்த்தியைப் பண்ணமாட்டாமலிற்கும். ஆகையா லாணவமல சத்தியானதே ஆனம சிற்சத்தியை இச்சாளுனக்கிரியா காரியப் பிரவீர்த்திகளைப்பண்ணாமல் தடுக்கும்.

இதற்குமேற் சங்கை.

திருக்கிரியாரூபம், ஆனம சிற்சத்தியென்று முகலேவொல்லப்பட்டது. அது அறியப்படுகிறதும் பண்ணப்படுகிறதில் லாதபொழு தில்லை. இத்த ரூபிரு கர்த்திருத்தவ ரூபத்துக்கு அன்னியமாகக் காரியமேயில்லை. ஆகையால் சிற்சத்திக்குகாரியத்தில் பிரவீர்த்திவாராமல் ஆணவமலம் தடுக்குமென்றது எ

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௩௧௧

ப்படிக்கூடும். காரியமென்று சொன்ன ஞானக்கிரிபைகள் விடதி ரிகதமாகச் சிற்சத்தியென்ப தொன்றில்லை எனவி? ஞானக்கிரியா சகதிகளே ஆனம ஸ்வரூப சிற்சத்தி யல்ல. சுவரூபசிற்சத்தியும் ஞானக்கிரியா சததியும் பிரிவற்றதற்குப் பிரிகல்சொல்லும் உ பாயமாவது, ஞானக்கிரியையாவது பிரகவிஷயம். விஷயம் பிர திகடகம் இது தநத ஸ்வரூப சிற்சத்தியினுடைய காரியம்.

யாதொன்று பரமார்த்தமாதிரம் ஸ்வரூபமாயிருக்குது. அது ஆனம ஸ்வரூப சிற்சத்தி. அத்த சிற்சத்தி அவிலுடையதாக வே ஞானக்கிரியைகள் ஜநிதது அநதக காரியமாகிய ஞானக்கிர ியைகள் ஆணவமலத்தினாலே தடுக்கப்பட்டது. ஆகையால் விஷ யம் பிரதிஞானக் கிரியைக ஞானடாகாமலிருநதது. இநாலு சிற்சத்தி காரியமாகிய இச்சாஞானக் கிரியைகளே யானவமல த்தினாலே தடுக்கப்பட்டது.

தடி—கூம் பவாஷ்டிஸெ - சுஜயெஜயரூபவஸ்யு கிர ஸாரொநய—ஜ்யெதெ | சூயு கிர நய—கூ ஸ்யூக் வ்யூவகெசுந வெத—நா || சுநாஜ்கால ஸ்யூரூ பாஜலாப்யூகாலிதாடினொஃ | சுஜயாவிதிரொஹூ தா ஸகிமி—த்யூ ஜயா—நஃ || கினூஜய ஜயெநெ வவாலுதெ நாஜயெநத— | ஸஜாதீயகூதொஹெ தொரணூ—நாஜீஸூரொயபா || கினூஜய ஜயாஹா வெசுவாலு— தகுகெநவாயுதெ | சுஜய—ஜய வாவி தய— வஸூ— விநிஸிதடி || சூ—நா—நாரா சுவாலெயூ விநாஸாசு வாயகா—நஃ | தனூஸஜீண ராயவ்யூசு—கி—ந—ஸ்யூ—வி—த—நஃ | ஜயெநெவா

ஜயம் தஸூகி வாபுரீஸிவமஜிபுதாடி || சுநாஜி ர
 விஸம்ஸ்யு: ப்ரொகொயஜிஸூகிநொ: | ஐகாஸ்கி
 கிரயமெத தத்ர சுகிராவரணம் தவா || சுபு கா
 ஸிகுநகிவரூவி தத்ராஜிஸூ ந ஸொ ஹதெ | த
 ஸபூஸூஹிநூரூவகூ ஐகூநொவிபு ஸம்மத: ||
 நாவபுபு காஸிகரணம்விநாஸிகூபு ஸம்மத: | பூ
 காஸஸூபு காஸொவி நநாஸா ஹாவஸிஷிபுதெ ||
 தகூஸவம் கரூயஸாந ஸநெஜிமொஸூகூஸூரூந
 ஶாவுகிபூமெநெஹா விஹதெவபூ வககூத: ||
 நாவபுபு காஸிகரணம் கிண்கூயரூவபுவதநபூ
 கிரயமெதநிமதா ஸகி பூகூஸகி கிரொஹி தா ||
 நெநவஸூரூகரீஸூபூ பூஜமதபூவி பாவகெ |
 சுகிரொஹிதஹாவொவி பூமெநெநவ ஸூஸகிவி || கி
 ரொஹி தெஹி காயெபூஷூநவாணஸூபூ வதபூ
 தெ | ஐநீ கிரயாரூவிணீஸகி: கயிதாவரஜேஸ
 ர || தெஹி ஐயகதபூவி விஸமெந கஹாஹந | ந
 ஹிபூஸூகூபரூ காயம் ஜாதூ கதபூகூ ரூவ
 த: || ஸகூ காயரூ கிரொயாநம்பூமெந கயிதாக
 பூ || ஸகி நரூஸூரூஸூயஸூகூ காயரூ தபூஸூக
 ர || நஸகி ரொவகதபூவி ஸகிபூநீ கிரயயொயபூத: |
 சுவிஹாஸூபூ ஹாமூகூஸூ தபூவிஹா ம பூவூயத: ||

௧௩௨௨ ஐயனாசுத்தியார் சுபக்யம்

இருட்டிலே விழித்த கண்ணுக்குப் பிரகாசமுங் கொடாமல் விஷயக கிரஹணமு மில்லாம விருகததபோல விருப்பன.

§ சௌராதி - சூரியன் முதலான. ¶ அபேட்சித்த - பற்றி + சொற்பாறு சந்தானம் - சொற்பாத்தியானம்.

தடி-கூடு ஐயமெழு - மிகவுவாபக விவசி நி யிராபுஷ-வலியெய | பொருவம் ஸாஹவம் வாவிஸ வஜெநவநி நாநயா || உகி .

சாவ விஷயகமாயிருக்கிற ஆனமாவினுடைய ஞானகரி ரியைகளைத் தடுத்தகொண்டு நின்ற வானவமானது, நெல்லி னுடைய நுணிகமுத்த அங்குரத்தக கிடங்கொடுத்த சறறு விடமி நீங்கினும்போல; கலாதியோககதினிலே ஏகப்பிரதேச ததிலே யானவய சீவகுக்கிறபொழுது ஞானக கரிபாபலம அப் பிரகாசமாம். அற்பபலமானதுகொண்டு ஆனமாவை உணுவென தது இரத அணுத்வ - ஸம்பாதக மாகையால் மலத்தககு ஆ வைமென்று பெயா

← சம்பாதகம் - உண்டாக்கிறது

தடி-கூடு ஐயமெழு - சுயா நாடி உலகு பெண்ணா வபு-கூடு பெரிக்கி-கழு | த-ஹைகுவ-கவசுஜெ யம் ஜாபாஸீஜாங்க-ஸாஸு தடி-கி .

கலாதியினுலே பத்திக்கப்படுகையினுலே சகலரெனறது.

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். ௧௩௨௩

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இருமல முண்டென்ப திசைக்கின்றார்.

மாயையினகாரியத்தை - மாயாகாரியக் கூட்டத்தை, - மாயேய மலமதெனறும் - மாயேயமலமதெனறு போபெற்ற மலமொன்றெனறும், - ஏய மும்மலங்க டதகத்தொழிலினை யியற்றவேவுந னாயவனறனதோசத்தி திரோதானகரிபதெனறும், - பாசங்களைத் ததறங் கிருத்தியங்களிற் செலுத்தக திரோதானசத்திபென்று பேர்பெற்ற சிவனது சத்தியாகிய மலமொன்றெனறும், - ஆய்வர் - விசாரிப்பார்கள். - மாயாகாரிபக கூட்டத்தை மாயையினடக்கி மகாமாயையைக் கூட்டிப் பஞ்சமலமெனறும் வெருவசனமுண்டு; அது வறிக. - இம்மலங்களை அம்அணுக்களை - ஆனமாக்களை, - அணுத்த நிற்கும் - பொருத்தியிருக்கும்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வேறு மிருமல மெனப்படுவன, அச்சகதக்க விளைவுகட்கெல்லாம் இடமாய் நின்று, விபாபகமாகிய வான்மாவின அந்விச்சை செயல்களை ஏகநேசப் படுத்துவதென மேற்குறிப்போகத மாயாகாரிபமும், அவ்வமலங்களை யவ்வத்தொழிலிற் படுத்திப் பாகம் வருவிக்குஞ் சிவசத்தியுமாம். அவற்றுள், மாயாகாரியம் மாயையி ளடங்குமாயினும், பந்துத்தற்கட்படும் வேற்றுமைபற்றி மாயேயமலமென வேறுவைத் தெண்ணப்படும். அம்மலங்கட்க் கணுநிலமாய் நின்றுசெய்யுஞ் சிவசத்தி பராசத்தியினடங்குமாயினும், தொழில் வேற்றுமைபற்றி உபசாரத்தாற் தி

ரோதாயியெனவேறுவைத் தென்னப்பமும், இவ்வாறில்வை
கதமலமும் உயிர்தோறுநின்று செய்யுமபத்தவேறுபாடு கண்
டுகொள்க வென்பதாம்.

திரோதான கரியென்பது திரோதானத்தைச் செய்வதெ
ன்னும் பொருட்டாய வடசொல்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்த மூன்று மலமுமொழிய மற்றையிரண்டுமலமு மருளி
ச்செய்குறர்.

மாயையின் காரியத்தை மாயீய மலமெனறும் - அசுதக
மாயையின்காரியத்தை மாயீயமலமெனறும், அசுகாரியப்படுத்
துகிறது,—ஏயுமும்மலங்கள் சத்தத் தொழிலினை யியற்றவேவுந
துபவன்றனகோர்சத்தி திரோதானகரியதெனறுமாய்வர்-ஆன
மாயையகாதியேபொருத்திற்கிற மூன்றுமலங்களின்காரியமா
ன ஆண்டவத்துக்குள்ள வஞ்ஞானத்தையும், மாயைக்குள்ளபொ
ய்யையெய்யெனகையும், கன்மத்தக்குள்ள புண்ணியபாவத்தை
யும், ஆகவிப்படியே அந்தகததொழில்களைச்செய்யும்படி செலு
த்துகிற சத்தான பரமேசுரனுடைய சத்திகளில் ஒருசத்தி
யை திரோதாயியென்றும், திருவருளினாலே ஆராய்கது சொ
ல்லுவர்கள் அறிவாலுபர்க்க பெரியோர்கள்.—இம்மலங்களைக்
து மணுக்கையண்குறிக்கும் - மூன்சொன்ன மூன்று மலங்க
ளும் இந்தவிரண்டு மலங்களும் ஆகப்பஞ்சமலங்களு மான்மாக்க
ளை யநாதியே பொருத்திற்கும்.

இதனூட்சொல்லியது அசுத்தமாயையின்காரியத்தை காரி
யமாயீயமல மென்றும், எல்லாமலங்களையுங் காரியப்படுத்த

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௩௨௫

கையினாலே சிவனுடையசத்திவீசே ஒருசத்திபை மலமென்ற
ம் சொல்லுவார்க ளென்றும், இந்த ஐந்தமலங்களு மான்மாவை
ப்பொருத்திற்குமென்னு முறமையு மறிவித்த த.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(வேறுமிருமலமெனப்படுவன) மாயையின் காரியத்தை மா
யேயமலமெனதும்- அச் சுகதகக விளைவுகட்கெல்லா மி—மா
ய்நின்று வியாபகமாகிய ஆன்மாவி னறிவிசகைசெயல்களை யே
கதேசப்படுத்திவதென மேற்கூறிப்போந்தமாயாகாரியமும், —
ஏயுமும்மலங்கள் தக்கம் தொழிவினை யியற்றவேவும்—பொருத்தி
ய அவ்வமலங்களை யவ்வத்தொழிவிந் படுத்திப் பாகம்வருவிக்கு
ம், — திரோதானகரியது துயவனறனதோர் சாதியென்றுமாய்
வர் - மறைதலைச்செய்வதாகிய சிவசத்தியுமாமெனது கூறுவர்,
அவற்றுண் மாயாகாரிய மாயையி னடங்குமாயினும் பத்தித்தற்
கட்படும் வேற்றுமைபற்றி மாயேயமலமென வேறுவைத்தெண்
ணப்படும் அம்மலக்கட் கனுஉலமாய் நின்றுஞ் செய்யுஞ் சிவச
த்தி பராசத்திவி னடங்குமாயினும் தொழில் வேற்றுமை பற்றி
புபசாரத்தாற்றி ரோகமலமென வேறுவைத்தெண்ணப்படும். —
இம்மலங்களைத்தம் அணுக்களையினைத்த நிற்கும் - இவ்வா நிங்
கவத்த மலமு முயிர்த்தொழிந்து செய்யும், அத்த வேறுபாடு க
ண்டு கொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனஞ்சொல்லிய பஞ்சமலங்களுட னுன்
 மாபொருநதிச் சகலாவத்தை யுறுமா
 றுணர்த்துகிரார்.

மலமாயை கன்ம மாயேயந்திரோ தாயிமன்னிச்,
 சலமாரும் பிறபிறப்பிற் றங்கியித் தனாகீழ்மேலும் நி
 லையாத கொள்ளிவட்டங் கறங்கென நிமிடத்தின்கணல
 மாரு மிறைவனானையாலுயிர் நடகருமன்றே. (அஅ)

(இ-ள்.) மலமா ஆனமாவை யனுசமபநமாகிய வான
 யை கனம வ மலமமுடி, ஆனமாக்க ளறிவையிபக்குமா
 மாயே யக யையும், ஆனமாக்கடொழி லைசெய்கையி லு
 திரோதாயிமன் ண்டாய கனமமும், மாபையின காரியமாகி
 னி ய மாயேயமலமுடி, ஆனமாகக் ளறிவைய மய
 க்குந திரோதாயியும், ஆகப் பஞ்சமலத்தை
 யும் பொருந்தினறு;

சலமாரும்பிற போக்குவரவையுடைத்தா யிருக்கப்படா
 ப்பிறப்பிற் றங்கி நின்ற சனன மரணங்கலையடைத் திகதப் பூ
 யித்தனை கீழ் மிமுதலிய மூன்று லோகத்தின்க ணினறுழ
 மேலு நிலையாத னறு, அஃதெனபோலவெனநிற் றனககொ
 கொள்ளி வட்ட ரு நிலைமையின்றி யிருக்குங் கொள்ளி வட்ட
 ங் கறங்கென நி ங் காற்றாடி யொரு நிமிடத்தி னகேகம்பிரகா
 மிடத்தின்க ண ரஞ் சமுலாநிற்கும். அதபோலஆன்மாவு நன
 லமாரு மிறைவ னைம பொருநதிய கர்த்தாவினாடைய திருவா
 னானையா லுயிர் னையாற் கன்மானு குணமாக மேல்கீழ் கடு
 கடக்கு மன்றே. விற் பொருந்தாநிற்கும்.

இதற்குச் சித்தியத்திக. (அஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற்சொல்லிப்போத்த மலங்களைத் தொகுத் துணர்த்தல்.
 மலமாயைகனம மரமாயேக்திரோதாயி மனனி யுயிர்சல
 மாரும-ஆணவமலம் அசுத்தமாயை கனமம் சூத்தமாயை திரோ
 தானசத்தி இவ்வைத்து மலமும் பத்திக்கையினாலே விபுவாய்ப்
 போக்கு வரத தில்லரம விருக்கற ஆனமா வேகதேசதகைய
 டைகத போக்கு வரவுண்டாம். போக்குவர வுண்டாகவே,—
 இறைவ னுணையாற பிறப் பிறப்பிற் தங்கி யித்தகா கீழ் மே
 லும நிலையாக கொள்ளி வட்டங் கறங்கென நிமிடத்தினக னி
 யல் பாரும் கடக்குமனறே - சிவாக்ரையினாலே கனமானு
 குணமாக சன்ன மரணங்களைப் பொருகதிப் புண்ணிய பாபத்
 தவய பரிபாகத்தினாலே பூயியிலுர், கேவல பாபத்தினாலே ரக
 த்திலும், கேவல புண்ணியத்தினாலே சுவர்க்கததிலும் பொருக்தி;
 சுகதுககங்களையும் சுகதகையும் துக்கத்தையும் புசிக்கும். புசிக்
 குமிடத்த பஞ்சேகதிரியங்களிலும் கொள்ளிவட்டம் போ
 லும் காலிதழககாற்றாடி போலும் நிமிஷத்திலே எல்லாவிந்
 திரியங்களிலும் ஒக்கநிறைகது நின்றது பேரலச் சமுதைய செல்
 லுமென நிசன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி யான்மர பஞ்சமலத்தோடு பொருத்திச் சம்சர
 தத்திற் பிரமிப்பென்று பேசுகின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற்கூறிப்போந்த பிரப்பிறப்புக்களெல்லாவற்றிற்குங்கா
ரணம் இவ்வையகை மலங்களு ாடுனபகாம்.

மணியலமாருமென்பது மழைபெய்த குளநிறைத்த தெ
னமுற்போலக காரணகாரி ப் பொருட்டாய் நின்றது.

அலமரும் அலமாருமென நீட்டுமவழிகீட்டல்.

இறைவனுணயா லுயிர்கடக்குமென ஈண்டும் கூறியது அ
வவல்லமரலை நீசும் வாயிலுணர்த்துதற்பொருட்டு.

அது முணனர் வருத்தக கூறப்படும்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், மலங்க ளித்துணைய வென்
பதுஉம, அவை பத்திக்குமாறுங் கூறுமுகத்தான ஆணவ ம
லத்தானாகிய பொல்லாமை கூறப்பட்டது.

—0—

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

—

முன்சொல்லிப்போந்த பஞ்சமலக்களுடனே ஆன்மா கூ
டி சன்னமரணப்பட்டுத் தீரிகிறமுறைமை யருளிச்செய்குறார்.

மலமாயை கனம மாயீயக் திரோதாயிமணனி - ஆணவமா
கைமாயீயத்திரோதாயிபென்று - சொல்லப்பட்ட பஞ்சமலமா
ய்ப்பொருத்தி, —சுலமாறும் பிரப்பிறப்பிற் றக்கியித்தகாழீழ்மே
லும் - சலிப்பை யுடைத்தாயிருக்கப்படாநின்ற சன்னமரணங்
களை யடைந்து இத்தப்பூமிபிலும் பாதாளத்திலும் சுவர்க்கலேர
கத்திலும், —நிலையாத கொள்ளிவட்டங் கதற்கொண்ட - நிலையல்
லாத கொள்ளிவட்ட மெனக் காற்றாடி யென, —நிமிடத்தின்

உ—குத்திரம். அத்திதிலுக்கணம். ௧௩.௨௧

கண் - இபைத்து, விழிக்கறமாத்திரத்திலே, —கலமாருமி
 றைவ னுணையா லுயிர்கடக்கும் - கலம்பொருத்தி யிருக்க
 ப்படாநின்ற கருத்தாவினுடைய வாக்கினையாலே யான்மாக்கள்
 செல்லாநிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் நீத்தல்விண்ணப்பம்-௨௧-செ. “மல
 ங்களைககாற்சமுலவன றயிரிற்பொருமத்துறவே என்றும்” திரு
 த்தெளளேணம்-௮-செ. “கறங்கோலை போல்வதோர் காயப்
 பிறப்போ டிறப்பென்னும்” என்னுமதங் கண்டுகொள்க.

இதனற் சொல்லியது ஆனமா பஞ்சமலங்களையும் பொரு
 ந்தி சன்னமரணப்பட்டுப் பூலோகத்திலும் பாதாள லோகத்
 திலும் சுவாக்கலோகத்திலும் கர்த்தாவினுடைய வாக்கினையா
 லே கொளளியட்டம்போலவும் காற்றாடிபோலவும் இமைத்து
 விழிக்கற மாத்திரத்திலே சுத்திவருமென்னு முரையை மறி
 வித்தது.

‘மும்மல’ ‘மாயையின்’ ‘மலமாயை’ இம்மூன்றும் பஞ்சம
 லத்தின தொகை சொல்லியது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

உயிர் - ஆன்மாவின் கண்,—மலமாயை கண்ம மாயேயக்
 திரோ தாயிமணி-ஆனவமலம் மாயாமலம் கண்மமலம் மா
 யேயமலம் திரோதானமலமாயிவ விவ் வவவகை மலங்களும்
 காரணமாகி தின்பெறுதலால்,—இறைவனுணையாற்சலமாறும்-
 முகல்வ னுணையினாலே போக்குரை வுடைத்தாறற் கெதவா
 க,—பிறப்பிறப்பிறங்கி -மேற்கூறிப் போக்கபிறப்பிறப்பிற் ப
 ட்டி,—இத்தரை கீழ்மேலும் * இவ்வுலக திரையங்கவிற் சென்

று—நிலையாத கொள்ளிவட்டங்கறங்கென - நிலையுதலிலவாகிய
கொள்ளி வட்டமும் காற்றாடியும் போல,—நிமிடத்தினகணல
மாரு கடக்குமனறே - நிமிடத்திற் சுமுனறு செல்லும்.

இவை மூன்று செய்யுளானு மலங்க வித்துணைய வெணப
னம் அவை பதக்கு மாறங் கூறமுகத தாவரண மலத்தாலா
கிய பொல்லாமை கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உருவம்—

மேலெழுவகை யோனியுட்பட்ட நால்
வகையின ரேற்றக தொகுத
தணாத்தகிரார்.

அண்டசஞ் சுவேதசங்க னுற்பீசஞ் சராயுசத்தோ,
டெண்டரு நாவெண்பத்து நானகுநா ருயிரத்தா, யுணி
பங் யோனியெல்லா மொழித்து மானுடத்துகித்கல், க
ண்டிடிற் கடலைக்கையா னீந்தினன் காரியங்காண் (அக)
(இ-ள்.) அண்ட முட்டையிற் ரேற்றுவன
சம்

அஃதாவது பரவை பரம்பு கமடம் முதலை மச்சிய முத
லான.

சுவேதசம் வேர்வையிற்றேற்றுவன

அஃதாவது கிருமி கீடம் பதங்க முதலாயின.

உற்பீசம் கீரு நிலனும் வித்தடன் கூடிப் பூயிடைப்
பிணத்த தோற்றுவன

அஃதாவது புல்லு இறுபூடு தாவரமுதலாயின.

சராயுசத்தோ னையிற்றேற்றுவன
டி.

அஃதாவது கரர் மிருக பசுமுதலாயின

எண்டரு கா அண்டச முதலான கால்வகையினு முன்
 லெண்பத்து கா டாகப்பட்ட வெண்பத்து காண்கு னூரூயி
 னகு னூரூயிரத் ரமாகிய பேசுக்களைப்பொருநதி யெழுவகை
 தா யுண்டு பல் போனிடையு மடைகது
 யோனி

எல்லா மொழி முதற்கட் டாபர யோனிவினுண்டாய் வ
 த்து ருவினைகளையும் புசித்துத் தொலைந்தவாதே
 யதனைவிட்டுக் கிருமியோனியை யெடுத்த தா
 ண்டிள்ள தனுபவித் ததனையும் விட்டுப் பறவையுருவையெடுத்த
 தனையும் விட்டு மிருகயோனியை யெடுத்த ததனையும்விட்டுப் பசு
 யோனியெடுத்த ததனையும்விட டிப்படி யெல்லாப்பிறப்பினும் பி
 றகதினை தது.

மானுடத் துதி காலாந்தர வசத்தினாலே புண்ணியமேலீ
 த்தல் கண்டிடி ட்டினாலே மானுடப்பிறப்பிற் றேற்றி மோ
 ட்சத்தை யடையக் கருதாமதனை விசாரிக்கி
 ல், அஃதெத்தன்மைக் கொக்குமெனில்?

கடலைக கையா இலக்கியோசனை யகலத்தையுடைய லவ
 னீத்தினன கரரிய னசமுத்திரத்தைக் கைடாநீந்திக் கணா யே
 ங்காண் தினவன் காரியத்தக் கொக்கும். ௭-று.

இதற்குச் சுப்பிரபேசஞ் சிவதருமோத்தரத்து மெனவதிக.

“தோற்றியிடு மண்டசங்கள் எண்பத்துகாண்கு னூரூயிர
 மென்றெடுத்தே” எனச் சார்புநூலினுமதிக. (௮௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல்மனுஷ்ய கேகம் வருமருமை யுணர்ந்ததல்.

முட்டையிலே தோற்றவனவும் கசிவிலே தோற்றவனவும் வித்திலே தோற்றவனவும் டையிலே தோற்றவனவு மாகத் தொகை யெண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனிபேகமுண்டி இவ்வாறுள்ள யோனிகளுக்களுளே இதரயோனிக லொல்லாகையும போகத்தினாலேயும் பிராயச்சித்தாதிசுராலேயு நீக்கி மனுஷ்ய சன்மத்தில்வரு மருமை விசாரித்துப் பார்க்கில், சமுத்திரத்தகை கைநீத்தாக நீத்துக் கரையேறினத்தை யொக்குமெனவறிக யென நினைப்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஞாக்குமதேகத்திற் றூல தேக முண்டாமென்று சொல்லுஞ் சைவ பெளரணிக மதானுசாரியர்கள் மதம் பூர்வபக்ஷமாக மறுத்து; சாதாரணபுலன விகாரத்திற் றுக்குமதேக நிபித்தமாக வுண்டாச் றூலதேகமென்னுஞ் சந்தசைவ சித்தாக தாசாரியர் மதம் உத்தர பக்ஷமாக வுசுகரிக்கின்றார்.

அண்டசம் - முட்டையிலுண்டாகும் பக்ஷிமுதலியன, —சுவேதசம் - வேர்வைவி லுண்டாகும் பின்பினிமுதலியன, —உற்பிசம் - விரைகளை மேற்பிளக் துண்டாகும் மர முதலியன, —சராயுசம் - கருப்பையிலுண்டாகும் மானுடர்முதலியன, —நீத்தினனகாரியங்காண் - கடத்தவன் செய்திபோல்.

மற்றைய யெளிப்பொருள்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௩௬௩.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கால்வகைத்தோற்றத் தெழுவுகைப்பிறப்பி செண்பத்த
கான்கு ஹரூயிரம் போனிபேதத்தினிணமம் விரித்த பேதங்க
ள் அளவினறியுள்ளன. அவற்றுள் மானுடப்பிறவியே அவய
லமரகை நீக்குகற்கு வாயிலென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

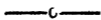
மேலிகை மானுடசனனத்திலே சனிக்கிற வருமை யருளி
ச்செய்கொர்.

அண்டசஞ் சுவேதசங்க ளுற்றீசஞ் சாரயுசத்தோடு-முட்
டையிலே தோற்றுவன வேர்வையிலே தோற்றுவன வித்திலே
தோற்றுவன பையிலே தோற்றுவன ஆகக்கூட்டி,—எண்-ரு
காலு-இப்படி எண்ணப்பட்டகாலுவகையாலும்,—எண்பத்தகா
ன்கு ஹரூயிரத்தாய் பல்யோனி - அண்டச மிருபத்தஞ்
சு சுவேதசம்பத்த உற்றீசம்பதொன்பத சாரயுச முப்பத ஆ
க எண்பத்த கான்கு ஹரூயிரமாய் வெருவித மாயிருக்கத்தக்
க யோவிக ளெல்லாம் ஆனமாக்கள் கன்மத்துக் கிடாக வுண்
டாயிருக்கும்,—எல்லாமொழிந்த - மானுடயோனி ஒழிந்த மற்
றுள்ள யோனிகளை யெல்லா நீக்கி,—மானுடத் துதித்தல்-மானு
டசனனத்திலே சனிக்கிறது,—கண்டிடிற் கடலைக் கையால் நீர்
திணன் காரியக்காண் - விசாரித்தப்பார்க்கில் சமுத்திரத்தைக்
கையாலே நீத்தினவன் காரியத்துக்கொக்கும்.

இதனாற் சொல்லியத கால்வகைத் தோற்றத்தினு ழுண்
டான எண்பத்த கான்கு ஹரூயிரம் போனிக்குள்ளு மாறு

டயோனியஸே வந்துதோன்றின வருமையை பார்க்கில் சமுத் திரததைக் கைநீச்சாக நீந்திக கரையேறினவனுக் கொக்குமெ னனுமுறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

அண்டசஞ் சுவேகசங்க னுந்திசஞ் சராயுசத்தோடு-முட் டை வேர்வை வித்த பையுடனே,—எண்டரு நாண்பதது நானகு நூரூயிரத்தா யுண்டு-நால்வகைத் தோற்றத் தெழுவகை ப்பிறப்பி னென்பத்த நான்கு நூரூயிரம யோனிபேதத்தினி ன்னும் விரிகக பேதங்க ளளவினறி யுள்ளன,—பல்யோனி யெ ல்லாமொழித்த - அவற்றுட் பலவகைப்பட்ட யோனி பேதங்க ளொழிகது,—மானுடத் துதித்தல் கண்டிடில் - அவ வலமரலை நீக்குதற் கேதுவாகிய மானுடப்பிறவி யெய்கப் பெற்றிடின,— கடலைக் கையானீகதினன் காரிபங்காண் - சமுததிரதைக கை யானீகதிக கரையேறினவன் காரிபத்தோடு—எகும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலதவிற சிறப்புவிதி யுணர்த்துகிரார்.

நார்பயி மேயந்தன்னி னுன்மறை பயிலநாட்டி ல், யிரவுத லொழிந்துதோன்றன் மிக்கபுண் ணியந்தா னாகுந், தனாயினிற் கீழைவிட்டுத் தவஞ்செயசா திவி னில்வந்து, பரசம யங்கட்கெல்லாப் பாக்கியம் பண் டெணுதே. (௬௦)

(இ-ள்) நார்பயி கவதீவை யுடைத்தாயிருக்கிற பாரதக தேயந்தன் ண்டத்தி லித்திரத்திவுமுதலியவெட்டுயிலே

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௩௩௫

னி னான்ம ச்சர் சஞ்சரிக்குத் தேசமாகையால் அந்தப்
 றை பயிலாகாட் பூமியினகண் வந்துதோன்றாமல், வேதாகம
 டில் வி ர வு த புராணங்கள் யாகாதிகள்வழங்கும்பூமி கும
 னொழிந்த தோ ரித்தீவாதலின் அதிற்சனிக்கப்பெறின் அவ
 னதனமிகக புன ர்கள் மிருத்த புண்ணியபலத்தால் வக்கவ
 ணியநதா னாகு ர்க ளெனவறிக. இவனிலுஞ்சிறப் பியாதோ
 ம வெனிஸ்?

தனாயினிற் றீ இந்தப் பூமியினகண்வந்த அதோசாசுதியி
 னைவ—டுத தவ ற்பிறவாம லுத்தமமான பிராமணர்முத னு
 குசெய்சா சூயி லுயருணத்திற் சனனதையெயித்து, சதக
 னில் வந்து பரச னமத்தத யனுட்டிததற குரித்தல்லாத உ
 மயங்கட் கெ ல் லோகாயதன முதலிய புரசமயங்களிற பு
 லாப் பாகியம் காம லிருக்கில் அவர்களே புண்ணியவானக
 பண்ணுணுதே. ள. ௭-று.

ஏகார மீற்றசை

இதற்குச் சுப்பிரபேதத்துஞ் சிவதருமோத்தரத்த மறிக.
 (௧௦)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற் பரசமயங்களிற் செல்லாமற் சைவமெறியில் வருவ
 தருமையெனப தணர்த்துதல்.

மனுஷ்யசனமததில் வந்த மலையிலும் வந்ததிலும் குறவ
 ரிருளரைப்போ லாகாமல், பிராமணுதி நானு சாசுதிரர்களும் றி
 னைத்திருக்கும் தேசத்திற் பிறப்பதுபுண்ணியம். அதிலும் வே
 தோகதாசாரம் நடவாத மிஸைச்ச தேசமொழிந்து புண்ணிய
 தேசத்தில் ஜனிப்பது மிருத்த புண்ணியம். அதிலும் பூமியிலே
 ஈனசாசுதியாக ஜனியாமல் பிராமணுதி சமயத்திற் வருவது.

௧௩௩௧ சிவஞானசித்தியார் சீபக்ஷம்.

* அதியுத்தமான புண்ணியம். அதிலும் பரசமடங்களிலே போகாமல் சிவனைப் பரதத்துவமென் றறித் தடையும் சைவ சமயமாவதற்குப் புண்ணிய மிவ்வளவேன்று சொல்லப்போகா தென் றிகளைபொருள.

* அதியுத்தம்-மிருதியாகச் சொல்லப்பட்டது.

—
ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—
மனுடர் சன்மிக்கும் ஸ்ரீயில்வந்து பிறத்தாலும் வேதாகம மார்க்கமில்லாத தேசத்துப் பிறவாத உள்ளதேசத்த உற்பவி ப்பது மிருகை அறம். அதிலும் நாழ்த்த ஜாதியைவிட்டு வேதா தி மார்க்கிகளாய்ப் பிறதது பாஷுண்ட மதங்களிற் பரிசயம் பண்ணு புண்ணியம் பண்ணுதல் அறிதென்று பாஷிக்கின்றார். வெளிப்பொருள்.

—
சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—o—
மானுடப் பிறவியினும் உத்தம சமயத்தக் குரித்தாய் உத் தம காட்டிற் பிறக்கு முத்தம ஜாதியே அதற்கு வாயிலெசுப தாம்.

—
நிரம்பவழகியருணா வருமாறு

—o—
மூன் சொல்லப்பட்ட மானுடசனை மெடுத்தாலுக் தவ னுச்செய் சாதியிலெவத்து நோன்றுதற்கு அறிதென்று முறை ளும் யருளிச்செய்கிறார்.

உ—சூத்திரம். அழ்விதிலுக்கணம். ௧௩௩௭

சுரர்பயில் தேசத்தன்னில் - மாணுடர் பொருங்கெ தேசத்திலு, —காண்மறைப் பயிலாகாட்டில் விரவுதொழிந்த தோன்றல் மிகவுண்ணியத்தானாகும் - வேதாசம புராண சாத்திரங்கள் வழங்காத காட்டிலே சென்று பொருந்தாமல், இவை வழங்குகிற தேசங்களிலே வந்து ஜனிக்கிரது மிகுந்த புண்ணியங்களாலே புண்டாகாநிற்கும். இதுவன்றியும், —கையினிற் கெழவிட்டுத் தவஞ்செய்சாதுயினில் வந்து-இந்தப் பூமியிலே அடிகாஜாதியில் செல்லாமல் தவத்துக் குறிக்காண கல்ல ஜாதியிலே வந்து தோன்றி; இப்படி வந்து தோன்றினாலும், —பரசமயங்கட்கெல்லாம் பாகசியம் பண்ணுணைதே- சிவனைக் கர்த்தாவாகக் கொள்ளாத புறச்சமயங்களிலே செல்லாத சிவபுண்ணியம் பண்ணுதற்கு அரிதாம்.

இதனாற் சொல்லியது, வேதாசம புராண சாத்திரங்கள் வழங்குகிற தேசத்திலேவந்தபிறக்குகைக்கும், அதோஜாதியை விட்டுத் தவஞ்செய் ஜாதியிலேவந்தபிறக்குகைக்கும், அப்படிப் பிறக்க விடத்தம் சிவனே தெய்வமென நறியாத பரசமயங்களிலே செல்லாதிருக்குகைக்கும், சிவபுண்ணியம் பண்ணுதற்கு அரிதென்ன முகாரமை உறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

சுரர்பயில் தேசத்தன்னில் - அம்மாறுடப் பிரவியினு மாறுடர் வாழ்கின்ற விவிலகத்தன், —காண்மறை பயிலாகாட்டில் விரவுதொழிந்த தோன்றல் - வேதாசம வழங்கு மிகுண்டயவுத்தமகாட்டில் தோன்றுதல், —மிகவுண்ணியத்தானாகும் - மிகுந்த புண்ணியத்தானாகும், —கையினிற் கெழவிட்டுத்

தவஞ்செய் சாதியினில்வந்து- அவ்வுத்தம காட்டில் தோன்றி
 னுங் கீழாய் குலத்தத் தோனறாது உத்தம குலத்திற் றேனறு
 தல் செய்தும்,—பரசமயங்கட் கெல்லாப் பாக்கியம டண்ணை
 னானே - அவ்வுத்தம குலத்திற் றேனறிநுணம் புறச்சமயங்களி
 ன் செல்லா தலமரொழிதற்கு வாயிலாகிய வுத்தமசமயத்திற்
 றுரித்தாதலாகிய நன்மை யொருவனுக் குண்டாத லரிவெனக்
 தாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதனினுஞ் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

வாழ்வெனு மையல்விட்டு வறுமையாஞ் சிறு
 மைதப்பித், தாழ்வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாளு
 சமயஞ்சாரா, மூழ்பெற லரிதுசால வுயர்சிவ ஞானத்
 தாலே, போழிள மகியினுளைப் போற்றுவா ரருள
 பெற்றாரே. (கூக)

(இ - ள்.) வாழ் துல குக்குமமாகிய விருவகைச் சீரங்க
 வெறு மைய னிற் செல்லாமற் தன்மீகுதியா லுண்டா
 ல்விட்டு வ கிய மயக்கத்தையும் விட்டு, தாரித்திரமாகி
 றமையாஞ் சிறு ய சிறுமைச் சமுத்திரத்தினும் கீழாமற் சா
 மைதப்பித் தாழ் த்தவிதத்தா லுண்டாகிய வெண்வகைப் ப
 வெனுக் கன்மை த்திபுடனே பொருத்தி சன்மார்த்தர தபோ
 யோடுஞ் ஊர்வ பலத்தா லுண்டாவதாய சன்மார்த்தக்பி
 மாஞ் சமயஞ்சா தமாணமான சைவ சமயத்தின் கன் வந்து
 கு மூழ்பெற லரி பொருத்தி நிற்கப் பெறுவது மரிது.

௨—குத்திரம். அத்தியதஇலக்கணம். ௧௩௩௧

சால வுயர்சிவ அச்சமயத்தின்கண் வந்தவரோ யிகவு மே
 ஞானத்தாலே லான ஞானத்திலே யர்த்தசத்திரனைபுடை
 போழி ளமதியி யசிவன தருளைப்பெற் றனவரதமு மவனை
 ஞானப் போற்று யனுசந்தானம் பண்ணி யிருப்பர்கள் எ-று.
 வார றுள்பெற்ற
 ரோ.

இதற்குச் சித்திய விசுவ மெனவறிக. (௧௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதவும் சிவனையே வழிபடுமவர்கள் மோகத்ததை
 டடைவாகளென்ப துணர்த்துகல்.

வறுமையாஞ் சிறுமைதப்பி வாழ்வெனு மையல்லிட்டு-தரி
 த்திரமானது யிகவுங் கஷ்டமென்னு யிகைச் சிறுமையினாலே
 ஐஸ்வரிய மதிசமென்று அபேகித்தும் ஐஸ்வரியம்வந்த காலத்
 த அந்த ஐஸ்வரிய + பரவசனாயிருந்தானாகில் அதிலு டுள்ளு
 னுக்கிராகதமா யிருக்கிற ஞானத்தை யுகடயனாவன. அஞ்ஞா
 னத்தினாலே ஞானம் † திரோஷித மாகிறபொழுது சாதகீ
 க ராஜசகுணங்கள் கீழ்ப்பட்டித் தாமச மேலிட்டிக காமமோ
 கிகனும்ப பதிவருதா ஸீக ளிடங்களிலும் அபிநானையுகட
 யவரும் பரஸ்ரீ பரத் திரவ்யாதி ஶ்ரீ ஶோலுபாதிய தருமப்பி
 ரவர்த்தன யதினாலே காகத்தை யடைவன். ஆகையால் தரி
 த்திரம் வந்தகாலத்த சிறுமைமென்று துக்கப்பட்டு ஐஸ்வரிய
 த்தை யபிபட்சிபாமல், ஐஸ்வரியம் வந்தகாலத்தினும் அதி ஶத்
 யக் 'x' தாயி நியேசம் பண்ணும் விருக்கத்தினும்.—

+ புரவுசன் - ஒன்றுக்கு வசப்பட்டவன். † அஞ்ஞானுக்
 கிராக்த - அஞ்ஞானமேலிட்ட. † திரோஷிதம் - மறைக்கப்ப

ட்டத. ஈ லோலுப - ஐசையுள்ள. x அபிவிவேசம் - மனது கன்றாய்ப் பற்றுதல்.

தடி-கூம் பராவெயு - ஊடுநெயு யடாஜிகு கஷ்டம் வெளயயும் உநயுதெவரமு | தவநிநயுஸசு வரவரி டெடிவிடிபுராசூனாவிடி-ணஃ || ரஜஸகூ திர லாரர டிபுரா தஸெயூகூடப தஜ | தரா ஸதீஷ- ஸஜிடு பொருவமிகம் காஜதொலுயஸிதி ||

தாழ்வெணுக் தன்மையோடுமீ சைவமாஞ் சமயஞ்சாரு மூழ் பெறலரிது சால வுயர்சிவஞானத்தாலே போழிளமதியினுணைப் போற்றுவா ரருள்பெற்றாரே-சிவன ஸ்வதத்தரன் + காம்பர தத்தர், . சிவனகொடுக்க காம்புசிப்பவர், சிவனுக்குக் சிவப க்தர்களுக்கும் காமடிமையெணு மியல்புடனே சைவசமயத தில் சார்வதற்குப் புண்ணியம் பெறுகிறத மெத்தவரிது. சிவ ஞானத்தாலே சிவனை வழிபடுமவர்கள் சிவனருளாலே சிவசா யுச்சியத்தை யடைவர்களென் றிகனபொருள்.

ஸ்வதத்தரன் - சுவாதீனன். + பரதத்தர்-பராதினர்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

வேதவிரோக மதங்களைத் தபி வேதாதிக்கருகமாய் வக் து பிறத்தாலும் வேதசார சைவசமயஞ்சாருகலெரிதெனது சா த்றி, சார்த்தவர்களுக்குட் சிவசமாதிஞான பூசையினுலே சிவ னைப் பூசிப்போர் சதர்த்த சிவதிகூலாவான்களென்று சான்று கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

உ—சூத்திரம். அத்விதி இலக்கணம். ௬௩௪௧

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உயர்த்த சாதியினும் உயர்த்த சூழ்ப்பிறப்பே யதற்கு வாயி
லாம். அவ்வுயர்த்த சூடியிற் பிறந்து சைவத்தினொத்திச் சித்
தாக்க நெறியுனர்த்த சிவபிரானை வழிபடப் பெறுவா ருளரா
யின், அவர் மலத்தானாகிய வவ் வலமரலை நீங்கி கீடுபேயெய்து
வ றொண்பதாம்.

வாழ்வாவன? குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகார
மென்னு யிவை.

மையல் செருக்கு.

வாழ்வெனு மையலெனவும், வறுமையாஞ் சிறுமையெனவு
ம், காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் அம்மலபத்தத்தைப் போக்
குதற்குரிய வாயில் இவையெனபது கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

முற் சன்னங்களிலே சிவபுண்ணியங்களைப் பண்ணிவந்து
சைவசமயங்களிலே வருகைக்கு அறிவுகன் றருளிச்செய்குரர்

வாழ்வெனு மையல்விட்டு - ஐய்வரியமென்கிற மயக்கத்
தைவிட்டு,—வறுமையாஞ் சிறுமைதப்பி - ஒன்றுமற் திருக்கிற
தாரித்திரமென்கிற வியாதிக்குப் பிழைத்தா—நாழ்வெனுந் த
ன்மையோடு-பத்தியென்று சொல்லப்பட்ட வுண்மையுடனே,—
சைவமாஞ் சமயஞ்சாரா முழ்பெற லரிது - சைவசமயமென்று
சொல்லப்பட்ட சமயத்தினே வந்து பொருத்தத்தக்க சிவபுண்

ணியத்தின் முறைமை யாவார்க்கும் பெறுதற் கறிது ஆனால்த் துண்மைபப் பெறுவ தெப்படி யெனனிச்?—சால வுபர்சிவ ஞானத்தாலே போழிளமதியினுணைப் போற்றுவா ரருள பெற் றாரோ - அதிலே மிகவு மேலான சிவஞானத்தாலே திரு விளம் பிறையைச்சாத்தி எழுந்தருளியிருக்கிற பரமேஸ்வரனை வழிபடு கிறவாகள அவனதருள்ப் பெற்றவர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது வாழ்வென்கிற மபக்கத்தையும் வ றுமையென்றஞ் சிறுமையையும் விட்டுப் பததியுடனே கூடிச சைவசமயத்திலே வந்து பொருந்தத்தக்க சிவபு ண்ணியத்தைப பண்ணுகைககு அறிதென்றும், மேலான சிவஞானத்தாலே பர மேஸ்வரனை வழிபடுகிறவர்களே அவனுடைய திருவருளைப் பெ ற்றவர்களெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

வாழ்வெனு மையல்விட்டு-குலமினமை கல்வி செல்வ மதி காரமெனனு மிவைகளினு லுண்டாகிய செருக்கொழிந்தது,—வறு மையாளு சிறுமைதப்பி - இவைகட் கெகிர்மறையாலுளவாகிய சிறுமைகளினின்று நிவ்வி யுபர்க்கஜாதியினு முயாந்த குடிப்பிற ப்பெய்தற்கு வாயிலா மவ்வயர்ந்த குடியிற்பிறத்தது,—தாழ்வு னுக் தன்மையோடும் - மெய்யன்போடும், — சைவமாஞ்சமயஞ் சாரும் ஊழ்பெறல் - சைவசமயத்தி னெய்தம் புணணியப் பே று,—சாலவரிது - மிகவுமரிதாம்.—உயர்சிவ ஞானத்தாலே - அதினுமுயர்ந்த சித்தகாந்த நெறியுணர்ந்தது,—போழிள மதியினு ணை - பிளவுபட்ட விளம்பிறையணிந்த சிவபிரானை,—போற்று வார் - வழிப்படப்பெறுவா ருளராயினு,—அருள்பெற்றாரோ-அ

வர் மலத்தாளுகிய அவ் வலமரலை நீங்கி விடுபேறு எய்தவரெனபத.

இவை மூன்று செய்யுளானும் அம் மலபத்தத்தைப் போக்தற்சூரியவாவி லிவையென்பது கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் நன்மத்தாற சரீரமெடுககுஞ்சிறப்பும், இதற்
ரேன்றியும் பயன கொள்ளாதார் சிறப்
பினமையு முணர்த்துகணரா.

மாணுடப் பிறவிதானும் வருத்தது மனவாக்காய
மானிடத்தைந்துமாடு மரணபணிக் காகவன்றே, வானி
டத் தவருமணமேல் வந்தரன் றனையாச்சிபப, ருனெ
டுத் துழலுமூம சொன்றையு முணராரந்தேதா. (௬௨)

(இ-ள) மாணுட சிவ ஞான மாக்கட்குப் பெறுகற்கரிய மா
ப் பிறவிதானும் னுட வாகைகையக் கணமழலத்தால் எரிப்
வருத்தது மன பித்த தேதுகாரணத்தாலென்னி? திரிவித
வாக்காய மானி கரணங்களாற் பசுவினக ணுண்டாகாநின்ற
டத்தைந்துமாடு பஞ்சகவ்வியாதிகளை யாட்டிகுகொள்ளுஞ்சி
மரணபணிக் கா வன றனைவழி-டுகற் பொருட்டனரே! அ
கவன்றே ித்தேக்காரணத்தாலென்னி?

வானிடத்தவ சுவர்க்கபோகம் பூயியாதலா லீ.வடுகினதி
ருமன்மேல்வந்த க்கன்ம பூயிவின்க ணிழித்தவத்த பிரம்மா பி
ரண றனையர்ச்சி ராமபுரத்தினும், மால் நிருமாற்பேற்றினும், இ
ப்பர் த்திரன் கண்ணூர்கோயிலினும், இப்படிமற்று
முள்ள கர மிருகாதிகளெல்லாய் கன்மகாண்
டத்தின் வழிநின்ற சிவனைப் பூசியாநின்பர்கள்.

உளனெடுத்தழ வயலிற் பயிரிட்டவன் போகத்தை யா
 ழும ரொன ண்மிப்புசொமல் வேறொரு தலத்திப்புக்கு
 றையு முணரார் மாதுபோலத தேவர்களு மிகளம பூமியிற்
 தோ. வந்து வழிபட்டுத தங்களுக்குவேண்டும் ப

லங்களைப் பெறக்கண்டிருந்தும் ஐயோ! இந்
 தவானாக்க ணல்லசீரத்தை யெடுத்து விருதாவிலே திரிந்து
 காலவகுதிக்கு மறிவில்லாதவர்கள், ஓனறையு மறிக்கொக ளிலலை.
 அந்தோ வெண்ப திறக்கக குறிப்பு.

இசைகுக் காலோ தகரத்தமறிக

(௧௨)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் மனுஷ்யதேகத்தில் வந்தும் சிவனைப் பூசைபண்ணு
 தவன சனமம நிஷ்பலமென்ப துணர்த்துதல்.

மனுஷ்ய ஜனமதகை யுண்டாக்கினது, பசுவிவிடத்தில்
 பால் தயிர் நெய் * கோசல + கோமய மெனஹமஞ்சையுமுலவந்
 தாடிடருளி யவவாரூட்டினபெயாக் சஞ்சு மலதசையு நீக்கு
 மரீன மனசினுலே நினைக்கவும் வாசகினுலே தோததிரம்பண்
 ணவும் கைகளிலே பூசைபண்ணவும் கால்களினுலே பிரதட்ச
 னம் பண்ணவும் சிரசினுலே வணங்கவும் செவியினுலே சிவனு
 டைய புசுழைக கேட்கவும் கண்ணினுலே யவருடையதிருமே
 லிபைச் சேவிக்கவும் எனபது மறியார்கள்.—தேவலோகத்திலு
 ண்டான பிரமாதிகளும் பூமியினகண்ணே வந்து சிவனைப்பூ
 சிப்பார்களாகையால் இத்தமனுஷ்ய தேகக் கிடைத்தற் கரிது.
 இத்ததேகத்திலே யிருக்கையிலே சிவபூசையைப்பண்ணி மோ
 டசத்தைப் பெறுகிருக்கில் பிணைமோட்சங் கிடைப்ப தரிதெ
 ண்பகை விசாரிக்கொருர்களில்லையென் றிகனபொருள்.

*கோசலம்-பசுமூதரம், +கோமயம்-பசுமலம், சாணி.

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௧௩௪௫

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மானுடசன்ம மெடுத்தம் சிவனைப் பூசைபண்ணுதிருந்தால் நிஷ்டலமென்று நிகழ்த்துகின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவ வலாரால் நீக்குதற்பொருட்டுச் செய்யப்படு மரன் பணி ஏனைப்பிறவிகளிற் கூடாமையாற்பிறவிவிசேடம வேண்டப்படும். அவ வரணபணி பயன்படுதல் ஏனையுலகங்களிற் கூடாமையால் தேயவிடம் வேண்டப்படும், இவையுலக ஏனை யோரறியமாட்டாமையிற் சாதவிசேடம் சூடிப்பிரப்பு விசேடம வேண்டப்படுமென்பதாம்.

இதளுனே அவை வாயிலாகற்கு உரிமை கூறப்பட்டது. வாககாயமெனனுக் தொகைசொல் வடநூனமுடிபு.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

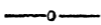
மேல் மானுடசனனந்நைவக் தெடுத்தது மனவாக்குக்காயங்களினாலே சிவனை வழிபடுதற்கென நருளிச்செய்கிறார்.

மானுடப்பிறவிதானும் வருத்தது - மானுடமான சனனத்தைக் கற்பித்தது, - மனவாக்காய மானிடத் தஞ்சுமாமேரன் பணிக்காகவன்றோ - பசுவினிடத்தி லுண்டாகப்பட்ட பஞ்சு

கௌவ்வியங்களை யு மாடியருளுகிற பரமேசுரனுக்குத் திருப் பணிசெய்ய வென்றல்லவோ மனவாக்குக் காயங்க ளுண்டான து,—வானிடத்தவரு மண்ணில்வந் தரனறனை யர்ச்சிப்பர்-தெ ய்வலோகத்திலுள்ள பிரமாவிஷ்ணுஇகதிரன் முகலாயுள்ள தே வாகளும் பூமியிலேவந்த பரமேசுரனைப் பூசியா நிற்பர்கள்,— ஊனெடுத்த தழலுமூம் ரொன்றையு முணராரகதோ- தோலிரத த மிறைச்சிமுதலான தேகத்தை யெடுத்ததுக் கனமத்துக்கிடாக சனன மரணங்களிலே சுழன்று திரிகிற மூகராயுள்ளவர்க ளி வை பொன்றையு மறிகுறர்களில்லே! அப்போ !

இகளுற் சொல்லியது, தெய்வலோகத்திலே யுள்ளவாகளும் பூ மியிலேவந்த சிவனை யர்ச்சியா நிற்க, இகதப் பூமியிலே வந்த மானுட சனனத்தை எடுத்த மனவாகளுக்குக் காயங்களிலுலே சிவனை வழிபட்டுப் பிழைத்துப் போகமாட்டாமல், இவையிற றைபறியாமல் பிழைப்பட்டுப் போகிறார்களே மூாககரா யுள்ள வாக னென்னு முறைமையறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

மனவாக்காயம் - சிவனை மனத்தானினைத் துற், வாச்சால்வ முத்தியும், மகதிரஞ் சொல்லியும், காயததாற்பணிந்துஞ் செ ய்யப்படுமும்,—ஆனிடத் தைததமாடுமரணபணிககாகவனரே-ப ஞ்ச கௌவ்வியத்தினை யாடியருள்ளினற வரணபணி யேனைப் பி றவிசுளிற் கூடாமையால்,—மானுடப் பிறவிதானும் வகுத்தது- பிறவிவிசேடமாகிய மானுடப்பிறவி வேண்டப்பட்டது.—வா னிடத்தவரும் - மேலுலகத்துள்ள மாபோன் முதலிய தேவர்க ளும்,—மண்மேல்வந்தரன் றனை யர்ச்சிப்பர் - அவ்வரண்பணிபய

உ—சூத்திரம். அத்திதஇலக்கணம். ௧௩௪௭

ன்புதல் ஏனையுகத்திற் கைகூடாமையால் தேசவிசேடமாகி ய விமமண்ணுலகத்தில் வந்து அரன்றனை யர்ச்சிப்பர்—ஊடுனெடு த்தழலுமூர் அகதோ னுணரையுமுணரார் - இவ்வுலகத் திச் சரீரம் பெற்றும் இவ்வுண்மையேனையோரறிய மாட்டாமையா ற் சாதிகிசேடம் குடிப்பிறப்புவிசேடம் வேண்டப்படும்.

இதனானே யவை வாயிலாதற சூரிமைகூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யருமைப்பட்ட டாக்கை யெடுத்த

தாலு மதற்கு நிலையில்லையென்

அனாததுகூர்.

கருவினு ளழிவதாயுந் கழிந்திடா ளழிவதாயும், பரிணம்த் தழிவதாயும் பாலனா யழிவதாயுந், தருணா னா யழிவதாயுந் தானனாத் தழிவதாயு, முருவவே யழி வேயானா ளுள்ளபோ தேபாருய்ய. (௬௩)

(இ-ள.) கருவினு	கருப்பாசயத்தி ளழிவதாயும்,
ளழிவதாயு	அதமூவிதமாம்:சிராவசம்,பாதர்,அவப்பி
ம்	ரசவம்என்பது காலுமாதத்திலழிவது சிரா
	வம்,ஐத்திலுள்ளாறிமழிவது பாதம், அதற்கு
	மேற்பட்ட மாதத்திலழிவதுஅவப்பிரசவம்.
கழிந்திடாவ	பத்தாமாதத்திற் பிறந்தவுடனே மரிப்ப
ழிவதாயும்.	தாயும்.
பரிணமித்தழி	மூன்று வயதிற்குத் தவத்தராதரத்தை ய
வதாயும்	டைத்தழிவதாயும்,
பாலனாழிவ	அதற்குமேல் பதினாறு வயதிலுமுடியும்,
தாயும்	

தருணவாயுழி அகற்குமேலே காற்பதினளவுத் தருணவ
வதராயும த்தையின் மரிப்பதாயும்,
காணகாத்த அகற்கு மேற்பட்ட விருத்தாவத்தையின்
ழிவதாயும் மரிப்பதாயும்,

உருவவேயுழி இப்படிக கருப்பாசயக் கொடுததச்சீர்
வேயாரு ளுள ர நிலையின்றி முடிய வழியக் காண்கையாற்
ளபோதே பாரு நேகமுள்ள போதே நிலையாமையை யறிதது
யய சிவ தன்மங்களைச் செய்து மோட்சத்தை ய
டை. ௭-று.

ஏகாரத் தேற்றம்.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரத்த மறிக.

(௧௩)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மே லாக்கை நிலையல்ல வாதலாற் சடிதியிற் சிவனை வழி
பட வேண்டிமென்ப துணர்ச்சுத்தல்.

மாதாவினுடைய கர்ப்பத்திலே யிருக்கையிலே கருவழித்
த போவதாயும் உதரத்திலும் பூமியிலே விழுந்தவுடனே சாவ
தமுண்டு, சிந்திதமாளிருந்த வளர்ந்து சாவதமுண்டு, வித்பா
ப்பியாச வயசாய் சாவதமுண்டு, * உன்மத்த பஞ்சவம்சதி வ
யசிற் சாவதமுண்டு, கரை திராவத்து சாவதமுண்டு, ஆதலா
ல் மனுஷ்யர்க்கு னூறுவயசுண்டென்று சொன்னதற் குள்ளே
இன்னகாலம் சாவென்பதைத் தெரியாதென்றறித்து; கரசரண
தி த்ருடமா யிருந்தள்ளபொழுதே சிவனைப் பூஜித்தய்யும் வ
கைபைச் செய்யென் றிதன்பொருள்.

* உன்மத்த - மௌவகத்தில் மனோவிகாரமுள்ள.

உ—குத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௧௩௪௬

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

சீரம் நிலையன்றென்று சாற்றுகின்றார்.

சுழிகதிடா தழிவதாயும் - ஜனமிசகு மவதரத்தில் செந்துப் பிரக்கனததாயும்,—உசுவமேயுழிவேயானால் - சீரமப்படிச் சாவதானால் —உள்ளபோதேபாருய்ய - சீரமிருககுங் காலத்திலே பிழைக்கும் வகை தேடு.

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—o—

மானுடயாககை அத்தனைப் பெருமைததாயினும் இத்தனைப்பொழுது நிற்குமென தறியவாராத நீர்க்குயிழிபால் எப்பொழுது மழிதன மாலைத்தாகலின, இவ்வாககை நிலைபாமையினமை நிலையாமைகளை உணரவல்லார்க்கே அவற்றினுடைய மையலை விடுதல் கூடுமென்பதாம்.

—

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—o—

மீளவு யிகத மாணுட சனைததானும் நிலைநிற்ப நொன்றல்ல, சீரம்விட்டுப் போவதற்கு முன்னே சடுதியிலே பரமேஸ்வரனை வழிபடவேணுமெனது அருளிச்செய்க்கொள்.

கருவினுழிவதாயும் - மாதாவினுடைய கர்ப்பத்துக்குள்ளேதா னுழிவதாயும்,—சுழிகதிடா வழிவதாயும் - சனித்தமாத் திரத்திலே மரிப்பதாயும்,—பரிணமித்தழிவதாயும் - சிறிது வள

நாத மரிப்பதாயும்,—பாலஞாயழிவதாயும்—வாலாவதீகையிலே மரிப்பதாயும்,—தருணஞாயழிவதாயும் - தருணவதீகையிலே மரிப்பதாயும்,—தானநாதழிவதாயும் - விருககருய் மரிப்பதாயும்,—உருவமே உழிவேயானால் - இப்படி முடிய மரணமேயானால்,—உள்ளபோதே பாருய்ய-ஆகையா லிந்தச சரீரமவிட்டுப் போகாம லிருக்கிறபொழுதே பிழைக்கத்தக்க உபாயங்களை விசாரியார்.

இகளுற் சொல்லியது மாதாவினுடைய வுதரத்திலே யிருக்கிற வயதரத்திலும் பிறதவவயதரத்திலும் பால தருண விருத்தாவததையிலும் எப்பொழுதும் மிகதச சரீரம் பொய்யா யழிந்தபோம் ஆகையினால் இநதசசரீரமிருககையிலே பரமேஸ்வரனை வழிபட்டுப் பிழைக்கவேண்டுமெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமானு.

(மானுடயாககையத துணைப்பெருமைத்தாயினும்) கருவி னுளழிவதாயும்—மாதாவினுடைய கருப்பத்திற்குணே யழிவதாயும்,—கழிந்திடாதழிவதாயும்—பிறத் துடனே யழிவதாயும்,—பரிணமித்தழிவதாயும் - பிறத்து கிறிது கால மிருகது அழிவதாயும்,—பாலஞாயழிவதாயும் - பால்யன உழிவதாயும்,— தருணஞாயழிவதாயும்—தருணஞாயழிவதாயும்,—தானநாத தழிவதாயும் - நராயண்டாகி விருத்ததசைலி லழிவதாயும்,—உருவவேயழிவேயானால் - இத துணைப்போது நிற்குமென்று அறிபவாராத நிற்குமிழிபோ லெப்பொழுதும் அழிதன் மானித்தாகவின,— உள்ளபோதே பாருய்ய - இய்யாக்கை நிலைபாமை இளமை நிலையாமகளை யுணரவல்லார்க்கே யவற்றூனாகிய மையலை விடுத்தல் கூடுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் கருவி காணுகிஞா நிலையல்லவென்பதற்
குதாரணமிட்டுணாத்தகரா.

ஒருபுல னுகரும்போதங் கொன்றிலை யொன்றி
ன்பாலும், வருபயன் மாறுமாறு வநதிடு மெல்லாமா
று, மொருபொழுது துணரினுண்டா மல்லதில் வல்லல்
வாழ்க்கை, மருள்கன வதுவும்போல மாபும்பின் மாபு
மனதே. (௧௩௫)

(இ - ௭) ஒருபுல ஆன்மா வோரித்திரியத்திலேநினை நதற்
ஐகருமபோ கேற்ற விடயங்களைப் பொருத்திப் புசிக
தங் கொண குமி—தது நின்ற விநதிரியங்க ளொன்றிலு
றிலை பொன்றின் மிவனாக கொருபிரயோசனமு மில்லை. ஆ
பாலும் கி விதனாற் பிரயோசன மில்லையோ வெ
னனிச் ?

வருபயன் மா இப்படி வருகிற பிரயோசனங்க டானாற்
நிமாறி வகதும் சததஞ் சோத்திரமிடமாக நின்று விடயத
தை க்ரகித ததனைவிட்டுணையவு மிவ்வா
று பொருத்திச் சீவியாகிற்கும்.

எல்லா மாறு நித்தினா யவதரத்தி விவைக ளெல்லாற்
மொரு பொழுது சேரச சீவியாதொழுகது நிற்கும்.

உணரினுண்டாம் விழித்த வவதரத்தி விவைபெல்லா முண்
டாய் மீளவுக் காரியப்படா நிற்கும்.

அல்லதில் வல் (அல்லது மிவ்வாழ்க்கை யல்லவெனப்பத
ல்ல வாழ்க்கை மாறியும்மை கொடுத்தகொள்க.) அஃகாவ
து, அதிதமன்றியிலே தானவாழ்த்தானுகுது

கசடுஉ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மிகதவாழ்க்கை துக்கவாழ்க்கையே யாம். அப்படித் தான் வாழும் வாழவுகானு நிலைக்குநின்றதோ! அல்ல

மருளகன வது மயககததைப் பொருநதரிய கனவுபோல வும்போல மாயும் தனைபயிபு விசாரிததுப்பார்க்கில் அநதக பின மாயுமனறே கனவு மழிந்த பொய்யாய்ப் போகிறதா யிருக்குமென்று கருதி யாதொருவன சிவ னை வழிபடுகிறு னவனே பரமான பதத்தையடைவன. எ-று.
இகற்குச் சிவசூரியாகமம் (கசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலிதுவுமத.

பஞ்சேசத்திரிபங்களிலே ஒன்றிலே ஆன்மாபொருத்திப் புசிக்குமி—தது நின்ற காலுமில்லை. இப்படி எல்லா விசத்திரிபங்களிலு மாறிப் புசிகரும சுமுததியிலே ஐந்த இத்திரிபங்களு ம்சீவிப்பதில்லைபாம். இவ்வாறு அல்லலையுடைய விநத தேகே த்திரிபமெல்லா மயககத்தைப் பொருநதின் கனவுபோலக கெடுகிறது பொய்யல்லவே! உள்ளபொழுதே மோகூததைப் பெறு முபாயம் விசாரிக்கி லுண்டாமல்லது பயனில்லையென நிதன்பொருள.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மேலிதுவுமத.

ஒருபுணுகரும்போகல் கொன்றிலை - சத்த ஸ்டரிசு சூப ரச கதற்களுக்கூள் ஓரிசத்திரியத்தால் ஒரு விஷயத்தை புசிப

உ—சூத்திரம். அத்தியதி இலக்கணம். ௧௪௫௩

உருவாலதத யேரே ரிக்திரியம யேரேரிகிரிபத்தினும் புசி
 ககப்படாத,—ஒலிநபாலும வருயண - ஒலிநதிரிபத்தி னிட
 மாகச சததாதி யிஷயங்களி லொணரைப் பொருதயிடதது
 விருபு யெதட்டிகளினால் வருரு ககதகக ரோகங்கள, — ரா
 நிமாநிகததிம - தேயலதில் எல்லாமாறு, — இயயல் லல்லா
 முகை - இகச சமுசாரம, — உணரில் - விசாரிகல, — ஒலிபொ
 மு துணாம ஒருபோது இலத, — மருள்கள வதது டீபா
 ல - உருவளி சொப்பணங்காபோல, — மாயும - கெடும பின
 பு, — மாயுணதே - அசத்தியமபோலத தோரறி அநததியாமம.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

அயவாகையின் கண்ணதாகிய வறிவு, விடாம்களை ஒ
 வவொனரு யறியதனந் ஒருகதே யறிமமாட்டாத ஒருவிட
 யகதின கண்ணம விட்டுவிட்டறியதனறி இடையீடுணி யறி
 யமாட்டாத. அதுவும் உறக்கம ஞர்சசை முசலிவதறி, தெரி
 த யில்லைடாய்விடு. அக்தனி இய்வாககையின் பொருடகி
 எதாஓப செல்வத் தழவியு மூறைய மயககப்பொருளுங் க
 ளுப்போருளும்போலத தோன்றிப்பொழுதே மாய்வதமாம்
 இடையே மாய்வதமா மாகலான இயவறிவுங்லைபாமை செல
 வநிலைபாமைகளை உணரவல்லாராகரு அவதறளுகிய மையகை
 விடுதல்குடுமென்பாதம்.

உணரினாடா மென்பதனை இறுதிக்கண் லைத் தரைக்கீ.

பயன அதிகற்பயன.

அல்லதென்பது அன்றிமெனனும் வாய்பாட்டு வினைபெச்
 சக்குறிப்பு.

கச்சுருசு

சிவஞானசித்தியார் கபகீழம்.

மருள்போல அணதேமாயும்-கணவுபோலப் பிணனும் மா
யுமென நுரைத்துக்கொள்க

மருளும் கணவும் ஆகுபெயர்.

வாழ்க்கை யென புழியும் பிணனை புழியும் இரகத்தாழ்இ
யவெச்சவுமமை விகாரத்தாற் றெககண

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மீளவு மிக்தச் சரீரதகாலுண்டான புகன்கொல்லாம் பொ
ம்மாப்ப போமென நு ஒரு கட்டாக்கமிட டருளிச்செய்குறா.

ஒருபுல னுகருமபோ சுகுகொளறிலை சொனிநடாலும் -
ஆன்மா வோரிகுரிடத்திலே நினை அநற்கேரற விஷயத்
தைப புரிகுடபொழுது கிணர விநதரியங்க ளொன்றிலும் இவ
னுக்கு ஒருபிரயோசனமு மில்லை - வருபயனமாறி மாறி உருநி
ம - இப்படி வருகிற பிரயோசனங்களதான் ஒன்றுக்கொ
ன்று மாறிவாரா நிற்கும்.—எல்லாமாறு மொருபொழுத-ஒரு
வயதாததிலே இவ னவத்தைப்பட்டபொழுது எல்லாப் பிர
யோசனங்களுகு சேர மாறிப் பொய்யாப் பேகாநிற்கும் -
உணரிலுண்டாம் - இவன கணவைவிட்டு கணவிலே வந்தபொ
ழுது இகநப் பிரயோசனங்களுல்லா மியவு முனடாகா நற்
கும்.—அல்ல த்வவல்லவ்வாடகை-இப்படியுண்டான துக்கங்க
ளை விளக்கிற இகநத தேகவாதனையாலுள்ள பிரயோசனங்
கள் தானும் நிலைநற்பதில்லை. அதெங்கனெ யெனவிர?—மருள்
கண வதுவுமபோல மாயுப்பின - மயக்கத்தைப் பொருந்தின க
ணவுகண்டவன விழித்தவிடத்து அவைபெல்லாம் பொய்யான
முறைமையோல, இவையிற்றினுண்மை யறிந்தபோதே இப்படி
ச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் சேர வழித்துபோகா நிற்கு

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். கசடுடு

ம்,—மாயமனதே - காணசொல்லுகரவிது பொய்யல்ல, உண்மையெயாம்.

இகளுற சொல்லியது ஆனமா யோரிதிரிபுக்காலே ஒரு விஷயத்தைப் புசிகருமபொழுது நின்ற விசுதிரிபுகளால் இவனைக் கொரு பிரயோசனங்களு மில்லையெனறும், இப்படி வருகிற பிரயோசனங்குக்கானு மாறி மாறி வருமெனறும், இவனைத்தைப்பட்ட பொழுது எல்லாப் பிரயோசனங்களுஞ்சேர மாறி மாறிப் போமெனறும், இவனுரைததவிடத்து எல்லா விஷயங்களு மீனவு ஊடாமெனறும், ஆகையா விவகாரஞ் சொல்லப்பட்ட துககத்தைப் பொருத்தின வாட்சையின் முறைமை கணவிற் காரியத்தை நனவிலே பார்த்தவிடத்துப் பொய்யான தனமைபோலப் பொய்யேயாமெனனுமுறைமையு மறிவீததிது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

ஒருபுலன் - அவவாக்கையின கண்ணதாகிய அறிவும்,—
 துகருமபோ தக்கொன்றிலே - உறுபவிக்குக்கால் விடயங்களை
 யொவ்வொன்றை யறிவதன்றி யொருங்கே யறிபமாட்டாத.—
 ஒன்றின்பாலும் - ஒருவிடயத்தின கண்ணுள்,—வருபயன் மாறி
 மாறிவந்திரும்-வரப்பட்டதை விட்டுவிட்டு அறிவதன்றி யீகிட
 யீடின்றி யறியமாட்டாத.—ஒருபொழு தெல்லாமாறும்-அது
 யு முறக்கம் மூர்ச்சை முதலியவற்றிற் சிந்தி யில்லையாய்விடு
 ம்.—அல்லதுவ வல்லல்லாழ்க்கை - அஃதன்றி யிய்யாக்களை
 யொருட் டினதாகிய செவ்வத்துழுவியும்,— மருள்கணவதுவு
 ட்போல - முறையே மயக்கப்பொருளும் கருப்பொருளும்பே

கசடுசு சிவஞானசித்தியார் சுபசூத்ம்.

ல,—மாயு பிஷமாயுமனறே - தோனறியபொழுதே மாய்வத
மிடைபே மாய்வதமா மாகலான,—உணரினு ண்டாம் - இவ்வறி
வு நீலையாகை செவ்வ நீலையாகைகளை யுணரவல்லார்க கவற்றா
ருகிய றையலை விநிதல் கூடுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—❧—

போகதுடன முணாததகினறது

அரிசனம் பூசிமாலே யணிந்துபொன் னுடைசாந்
திப், பரிசன முனபுசெல்லப பாரகா பரிககககொட்ட,
வருசினனமுதததொங்கல் வந்திட வுணர்வுமானிடு, பெ
சிய்வர் பேச்சுமீனறிக் கிடததலாற பிணததோ டொ
பபா. (கடு)

(இ-ள) (அரிசனம் பூசி மாலே யணிகதபொன் னுடை . பி
ணத்தோடொபபா)

தொங்கல் - சேராடி.

“வெளிப்படை மெல்லாங் கிளத்தல் வெண்டா - வெளி
ப்படாச் சொல்லே கிளத்தல் வேண்டும.” எனபதஞு விதவெ
ளிப்படை.

இதற்குச் சுபாஷித்தத்தில் முகரிதராகில், வாசகடிபாரம்ப
ரமென்னுஞ் சுலோகத்திற் காண்க. (கடு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—❧—

மெல் ராஜபோகம் உஞ்ஞானவேதவென்பதை யுணர்த்த
நீறது.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கசுருள

மஞ்சடபூசி புடபமர்கீலை யழகியதாய வத்திராபரணங்களை யுத தரித்ததத் தனகருச் சாதியிலேபெரிபவர்களுந் வயசிலேபெரியவாகளுந் சேவித்ததப் பிணசெல்லத தான சிவிகையாதிகளிலேவிருத்த வாதய கோஷங்களுடனே சதராசாமரந் கொடி சூழவர வறிவற்றுப் பேசுகமினறிப பெரிபோகளுடைய வகணமுமினறிக கிடக்கையாற்பிணமுமறிவற்ற ராசாவும் சமானமென நினைபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

இராசபோக மஞ்ஞான காரணமென் றறைகென்றார்.
வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

அதிகாரஞ்செய்த செருக்குறுவார்க்கெதாரின் வேறல்ல
ரென்பத ஆண்டு நிமூ நிகழ்ச்சிபற்றி யறிபவல்லவார்க்கு அதனு
னாகிய மையகீை விடுதல் உடுமென்பதாம்.

உணரினுண்டாமென்றனை ஈண்டுத் தந்தரைக்க.

பெரிபவரென்றது இழித்தற்கண் வகத குறிப்புமொழி.

பெருமை அதிகாரத்தினானாயது.

இவைமுன்னதுசெய்புளாளும் வாழ்வெனுமையல்விடுதற்கு உ
பாயக் கூறினவாறு.

கசடு௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

முன் சொல்லப்பட்ட பொய்யை மெய்யென்று மயங்குகிற பெதகான்மாக்கள உயிர்போனவுடலுக் கொப்பானவர்களென்று அருளிச் செய்கிறார்.

அரிசனம்பூசி மாலையணிந்து பொன் ளுடைசாத்தி - மஞ்சள்பூசிப் பூமாலேசூடி ஆபரணமபூண்டு புடவையுடுத்தது, —பரிசனம் பின்புச்செல்ல - பரிசுணங்கள் பிணை சேவித்தது செல்ல, —பாரகர்பரிக்கவென்றது - சிவிகையார் சுமந்துகொண்டு, —கொட்ட - பலவாததியங்களுங் கொட்ட, —வருசினனமூத-வங்கிசு பரமாதவருகிற விருதகளைச் சொல்லி சினன முதலானவைகளை ஊத, — சொககல்வந்திட-சேராடிமுதலானவை நிழற்ற, —உணர்வுமாண்டு - ஒரு பிறகுளுயுற்று, —டெரியவர் பேச்சுமாண்டு கிடத்தலாற் பிணங்களைப்பா - இவையிற்றுலே பெரியோரானவர்கள் நினைத்தபடியே வார்த்தை சொல்லாமற் கிடக்கையாலே பிணங்களை யொப்பர்.

இதனாற் சொல்லியதுபிரபஞ்ச வியாபாரமொழிந்த ஒரு கர்த்தாவுண்டு புண்ணியபாவ முன்டென்று பகுதகறிபத்தக்க பிரஞ்ஞையில்லாதவர்களைப் பிணங்களுக் கொப்பார்களென்று முறைமை யறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அரிசனம்பூசி - சந்தனமுதலிய வரகளைத் திரவியங்களைப் பூசியும், —மாலையணிந்த - வாசந்தோஷிகூடிய பூமாலையணிகதம், —பொன்னுடைசாத்தி - பீதாம்பரம் போர்த்ததம், —பரி

உ—சூத்திரம் அத்விதிலக்கணம். கசடுக

சனம் பின்பு செல்ல்தனபரிவாரங்கள் பின்னேவரவும்,—பாரகர் டரிக்க - சிவிகையா சமக்கவும்,—கொட்ட - வாததியங்கள முழக்கவும்,—வரிசின்னமுத - வரிபொருத்திய சின்னங்களுதவும்,—தொங்கல்வந்திட - சத்திரசாமரங்கள் சூழவரவும்,—அறிவுமாணு டெரிபவர் பேச்சுமினறிகக்டததலால் - அறிவற்ற திகாரஞ்செய்து செருகுறுவ ராதலால்,—பிணத்தோ டொப்பா - செதநாரின வேறல்லொனபத.—உணரினுண்டாம-இந்நிகழ்ச்சிபற்றி யறியவல்லார்க்கு அதனாகிய மையலை விதிதல கூடாதெனபதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும் வாழ்வெனு மையல் விதிதற்குபாயம கூறியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை

—உருவம்—

ஆகையா விடாற டயனிலலை, கீங்கள சிவியே

வழிபடடுப பிழையுங்கனென றுபதேச

முணாததகரா.

பிணத்தினை யொத்துவாழ்வோர் பின்னடைப் பிணங்கள்போல, வுணக்கியேயுழல்வீ ருங்க ஓடலுயி ருணர்வுமெலலாய, கணத்திடைத் தோன்றிமாயுங் காயமென்றறிந்தொருககால், வணக்குறீ ரரணையென்றும் வானவர் வணங்கவைப்பன். (கசு)

(இ-ள்) (பிணத்தினை...வைப்பன்.) இப்படிப் பிணத்துக்கொத்துவாழ்வர்கள் பின்னே கையாடுபிணம்பிரஸயிடுடனே சரீரத்தைப் போற்றுக்கொண்டு திரிகரவர்களே வாருங்கள், உங்கட் கொன்று சொல்லுவாம். உங்களுடைய சரீரம்

மதற் காதாரமாகிய வானமாவு மீவைக னெல்லாங் கணமானு
குணமாக “நீரகருமிழி பு னகட்டி யற்றே நிலையிற் றா - வா
கணைககுச செய்த வரன”. எனபதனால் இப்படியாயிருக்குமெ
ன்று, நீங்கள் சிவதீகையு மத்திரமு மிணறி பொருக்காலானா
லுஞ் சிவனை யாராதனை செய்கீராகிற், அப்பொழு தவ னங்
களைத் தனனுடைய புரமாகிய சிவலோகத்திலே வைத்தத தே
வர்களெல்லாரும் வணங்கும்படி கற்பிப்பனகாண்; ஆதலால் வ
னையே வழிபடுக.

இதரகுச் சுவச்சந்த வைரவத்தங் காலோத்தரத்தம
றிக. (கூ)

இரண்டாஞ் சூத்திரமுற்றிற்று.

பதியிலக்கண முற்றிற்று.

சிவாக்ரயோகியருவா வருமாறு.

—0—

மேல் ராஜசேவை பண்ணுவதற் பயலிற் றீ, சிவனையே வ
ழிபடவேண்டு மெனப தணர்த்துதல்.

பிணததுககுச் சரியாக வாழுகிற விராசாக்களைச் சேவித்
தத்தேகதையும் மனகையும் சேஷிப்பித் தழுகிற ரடைப்பி
ணங்களாகிய வறிகின்றோ! உங்கள் தேகமும் பிராணவாயுவும்
கரணமும் ஊணமாத்திரத்திலே கித்தப் பேரமென்பத
யறித்த சிவனை யொருக்கால் வணங்கவே, தேவாக ளுங்களை வ
ணங்கும்படி பத்ததிலே சிவன வைப்பன்; ஆகையால் சிவனை
யே வழிபடுங்கோனென்று இதனபொருள்

ஸ்ரீமத் ததிவரணஸ்ரமர சாரியு வரிய சைவபரிபாலக்
சிவாக்ரயோகி செய்தருவின

சிவஞானசித்தியார் இரண்டாம்சூத்திர

வியாக்கிடானம் சமரூபம்

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். கசுகக

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—o—

இராசசேவகமு யிமரியாநியென நிசுககின்ரூர்

பிணத்தினை யொததவாழ்வார் பிண - முண சொன்னபி
ணததககொதத பிரபுகள பிரகே,—கடைப்பிணங்களை போ
ல - செல்லுப் பிரதங்களைப்ப,— உடல் - துலசீரம,— உ
ணர்வுயி எல்லாம் - கருவிக்கருப்பாகிய கண செவி நாக்கு
முககு முதலிப காண மிகைகளைல்லாம்,— உணக்கியேயுமுந்நி
ர் - வரட்டியே திரிநீர், இதகொண்டொருபுலுமில்லை,—கண
ததிடைத் தோற்றிமாயுவு காயமென ரதிகசொருககால் - சிமி
டததிலுண்டாய் மடியுஞ் சீரமெனறு சுகதித் தொருபோதாதி
லும்,— உணக்குந்ரரண - சிவனை வகதிக்கக்கடநீர். சிவனோக
ங்கொரிதத,— என்றும் வானவர் வணங்கவைப்பன - எகலா
லததம தேவர்கள வந்திக்கத்தாபிப்பன.

இந்த விருததத்திரகக் கணத்திடைத்தோன்றின்று க
ழியுமெனரதிகத எனமபாடபேதமுண்டு.

—

சிவஞானயோகியநுரை வருமாறு.

—o—

சிவபிரணை உழிப்பட்டுப்பெறும் இரவாச்செல்வத்தை
நோககக கணத்தி னுழிதன்மாலைத்தாகிய உடம்பின்பொருட
டு வறத்தியீடடப்படுகின்ற செல்வஞ் செல்வமனரெனப தணர
வல்லார்க்கு, இச்செல்வத்தை வேண்டி அவ்வதிகாரச் செ
ருக்குடையார் பின்பென்று நின நேக்கறஞ் சிறுமையி னீங்குத
ல் கூடுமென்பதாம்.

உடலுயிருணர்வுமெல்லா முணககியெனவியையும்.

இதனானே வறுமையாளுசிறுமை தப்புதற்கு உபாயங் கூறியவாறு.

ஒனாதாய் எனபது முதல் இகதுணையு மொழிபு கூறிய செனககொளக.

நிரம்பவழுகியருனா வருமாறு.

இப்படி பிரஞ்ஞையு மற்று அசுத்தியத்தைப் பொருளென நிருககிறவர்கள் வழிப்பட்டவாகளுக்கு ஒருபடி மில்லையா சையால பரமேஸ்வரனை வழிபடுகிறதே பயனென நிற்குது வழிபடுகொள்ளென்று அருளிச்செய்ச்ஞர்.

பிணத்தினை பொத்த வாழுவோர்பின் - இப்படிப் பிணத்தைப்போல ஒன்றுமறியாமலவாழுகிறது தானே பொருளாகத் திரிகிறவர்களிடிகே.—நடைபிணங்கள்போல வுணககிகே, புழல்நீர் - நடந்து திரிகிற சுவங்கள் பொலச சரீரத்தை வாட்டிக் கொண்டு திரிகிறவாகனே,—உங்களுடலுயிருணாவுமெல்லாக கணத்திடைத் தோன்றாமாயுங் காயமெனநிற்குது - உங்களசரீரங்களும் பிராணவாயுவு முங்களுடைய வறிவுகளுஞ் சர்வமுற கணமாத்திரையிலே யாவது மழிவது மாகாநிற்கும், சரீரத்தினுடைய தன்மை யிப்படியாயிருக்குமென்று ஆராட்க் கறிகத?— ஒருக்கால் வணக்குநீரனை யென்றும் வானவர் வணங்கையைப் பன - ஆகையாலே ஒருகணப் பொழுதாக்கிலும் பரமேஸ்வரனை வழிபாடு செய்வீராமாக்கி லவ்வரதமு முங்களை டிரிபிரமர் இகநிரன்முதலாயுள்ளவர்கள் வழிபடும்படி கற்பிப்பன பரமேஸ்வரன

உ—சூத்திரம். அறிவித்தஇலக்கணம். கச்சுக்க

அண்டசமனந திருவிருத்தமுதல் பிணத்தினை என்றதிருவிருத்த மீருக எட்டுருமபிரமாணமசிவஞானபோதம உ-மரு, ௪௦-செ. “எவருமுள்ளனெனறையை பொன்னிறண்டெனணி, லெவருமுள்ளன ரெவற்றவனு-மங்க, னவையவனன்றிலலைப் பொன்னெளிபொலிச, னவையுடமை யாளாகா மாறுகு, எனலுமதவ கண்பொளக.

இஃலும் சொல்லியது, ஒன்றுமறியாமல் வாழுகிறவர்களை வழிப்பட்டால் ஒருபிரயோசனமுமில்லை யென்றறிதது பரமேஸ்வரனை வழிப்பட்டால் மிகுந்தபாக்கியங்களிலே வைப்பன, உறுதியால் பரமேஸ்வரனை யறிதது வழிபடுவகோ னெனலு முறுதம யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

ரணையொருக்கால் உண்கருநீர - சிவணையொருக்கால் வயுட்பெய்க்கணதிலீ! செய்மபபெறின,—வானவர் வணங்குகின்றம வைப்பன - தேவர்களும் உணவதும் உண்ண மிறவாக்கெல்லவத்தினை யளிப்பனாதலின,—கணத்திடைத தோனறிமாயுட்காடெனறும்,—அகனை கோக்கக கணத்தணகட்டோனறி யறிதனமலைத்தாகிய உட்பினபொருட்டு,—உய்களஉலுயிர வணர்வுமெல்லாம-உங்களின உடலுயிர வுணர்வுமுதலிய வெல்வகவணற்றையும்,—உணக்கடேயுமுழக்கீரறிந்து-வருத்தமுறும்படி வகுத்தியீட்டிப்பிடுமி சிறுசெல்வம் செவ்வமனறென்ப துணாவல்லார்க்கு,— பிணத்தினை யொத்தவாழ்வாரா பிணனைடப்பிணக்களபொலாம்-இச்சிறுசெல்வத்தினை வேண்டிப் பிணத்தினை

கசுகச சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பொத்தவரமும் சிதிகாரசு செருக்குடையார் பிணசென்று
டபிணங்காபோல் நின்ற ஏகசுருகு சிறுமையி வீறுகுதல்
என்பகாம

இதஞ்சின வறுமையாந் சிறுமைசுபுதற் குபாயம்
யவாறு.

ஒன்றதாமஎன்பதமுத லித்தனைபு மொழிபு கூறிட
உகொள்த.

உ—ரு, ஒழிபு மு+ந,தது.

—0—

இரண்டாஞ் சூதகிரம் முத்திதது.

—0—

“பிணசெண்ணூர்முது”

என்ற இரண்டாடாரு சூதகிரம்

தொண்ணூதமுது

முடிநதது.

—

பாயிர முட்பட செய்யு - கசுக.

ஐய்விரண்டி சூதகிரமும் பதியிலக வறென மன்ற
சேசிகர் முதலியார கூறியதை முடியுரைபிற் கூறாமல்
கணம தெளிக.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

பெரியகாணகாரர் கால் நிலையம்

